

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

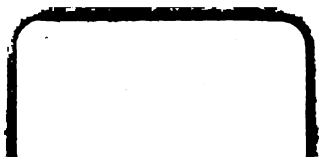
Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

3

2

1

GLOSSARIUM MANUALE

AD
SCRIPTORES
MEDIÆ ET INFIMÆ
LATINITATIS
EX MAGNIS GLOSSARIIS
CAROLI DU FRESNE
DOMINI DU CANGÉ
ET CARPENTARII
IN
COMPENDIUM REDACTUM
MULTISQUE VERBIS
ET DICENDI FORMULIS AVCTUM.

TOMVS VI. ET VLTIMVS

HALAE,
IMPENSIS IOANNIS IACOBI GEBAE
MDCCLXXXIV. Google

S.

S. (1) Littera numeralis
quae VII. denotat.
Vnde versus:

*S. vero septenos numeratos signifi-
cabat.*

Sic ut habet Vgutio :

*Eademque specie S suscipit ordine
septem.*

Ad Notis numerorum antiquis di-
citur littera S conficere septuaginti.
Eidem si recta linea superadda-
tur, 70. millia significat. (2) S.
in *superfcriptione cantilenae*, *susum*
vel *susum scandere*, *sibilas*. Ita
Notus Balbulus in Opusc. *Quid*
significet litterae significet in super-
fcriptione cantilenae. Vide A. (3) s
pro c saepius in MSS. Codicibus
praenotatur vocalibus e, i, y, et vi-
cium c pro s ante easdem vocales
non raro occurrit. s pro h scri-
psum aliquando monet Eccardus, in
Notis ad Pactum. Leg. Sal. pag. 15.
Hinc Germani *Sasse* vel *Sade* dicunt
a Saxonia. *Hade*. s in a mutatum
legitur in *was* pro *war*, in *virtos* pro
virtus. Vide eundem Eccard. ibid.

Tom. VI.

A

pag. 47. 48. et Schilter. in Gloss.
Teuron. (4) s notis arithmeti-
cis postpositum, semissem denotar. (5) s
vocalibus etiam a consona incipienti-
bus ex crassiore pronuntiatione prae-
fixum, ut pluribus ostendit Clau-
bergius in tractatu de sibilo vete-
rum Germanorum. Exempla prae-
terea proferunt laudati Eccardus
pag. 32. 75. et Schilterus.

SA, Persica lingua, Rex; quo nomine
donantur plerique e Sultanis.
Vide Will. Tyrium lib. 3. cap. 1.
Reyneccium in Stemmata Persico-
rum Sultan. in Appendice ad Aito-
num.

† SAARI, haeretici Valdensium se-
ctarii, in Constit. Frider. Imp. ex
Cod. Reg. 10197. V. Sabatari.

SABAJA, cereuisiae, vel potus species
apud Illyrios. Ammianus lib. 26.
Cuius è muris probra in eum jacie-
bantur, et injuriose compellebatur, ut
sabajarius. Est autem Sabaja ex or-
deo vel frumento in liquorem conver-
sus pauperitius in Illyrico potus. Vi-
de ibi Henr. Valesium. S. Hierony-
mus in Isaiae c. 19. de Zytho: Ge-
nus potionis ex frugibus a quoque con-

confectum, et vulgo in Dalmatiae Pannoniaeque provinciis gentili barbaroque sermone appellatur Sabajum.

SABAJARIUS, vide in Sabaja.

SABANA, vide mox in Sabannum.

SABANVM, mappa, vel facisergium, Ugutioni et Ioanni de Ianua. Glossarium Gr. Lat. *Σάβανον*, Sabannum, linteum. Glossae MSS. Sabannum, linteum villosum. Glossae antiquae MSS. *Monastergium*, ad tergendas manus vocatum, Sabannus autem Graecum est. Glossae ad lib. 1. Alexandri Iatrosophistae de Passionibus: Sabannum, pannus subtilis. Alibi: Sabannum, pannus factus de cotone. Denique Papias: Sabannum, lavamentum. In MSS. *laumentum*: sed legendum *lintheamentum*. Vegetius lib. 3. Artis veterinariae: Sabanis validioribus abstergatur. Gregorius M. lib. 3. Dial. c. 17. *Vestimentis indutum, et constrictum Sabano, superveniente vespere, sepelire nequiverunt.* Ita enim legendum pro *Sabbato* convincit Graecus Paraphrastes, καὶ τῷ σαβάνῳ περιδύατες. SABANA, in Charta Aldegatri, filii Sylovis Regis Overensis an. 781. apud Sandovallium, quomodo Hispani Sabanas etiamnum hac notione usurpant. Sabanes, eadem notione. Vide *Galnabis*. *Suanum* non semel dixit, Graeca scilicet entinciatione, Apitius lib. 6. cap. 2. et 8. lib. 7. c. 6. lib. 8. c. 7. Varii usus fuit Sabannum, ut ex allatis colligitur: quod ut apertius rursus pateat, potiores annorabimus. Ac primo quidem eo utebantur ad suscipiendum infantem de fonte baptismi. Paulus I. PP. in Epist. ad Pippinum. In balneis ad abstergendum corpus. Paschas. Radbert. de Corp. et Sang. Dom. apud Marten. to. 9. Ampliss. Collect. col. 418. Eo involvebantur corpora defunctorum: unde Siculi, *b in v murato, Insavonare*, pro sepelire dicunt, ut observant Macri in Hierolex. Vita S. Bibiani Sancton. Episc. apud eumd. Marten. tom. 6. eiusd. Collect. col. 768.

SABARIUM, atrium templi. Gloss. Isidori. Vide *Pastophorium*, et infra *Sasarium*.

SABATATI, INSABATATI, haeretici Valdensium affectus et sectarii, dicti, non quod in Sabbato judicarent, ut volunt quidam, aut quod nullum Sabbatum observarent, sed solum diem Dominicum, ut Vignerius ann. 1159. et Perrinus: verum ut Prateolus, quod qui inter eos perfectiores erant, signum quoddam in superiore parte sui secularis, quod Sabbatam appellabant, deferre solerent. Huic consentit Ebrardus Bethuniensis contra Valdens. cap. 25. Quidam autem, qui Valenses se appellant, eo quod in Valle lacrimarum manent: . . . et etiam Xabateses, à Xabata potius, quam Christiani a Christo, se voluit appellari. Sotulares crucians, cum membra potius debeant cruciare, calceamenta coronant, caput autem non coronant. Constitut. Petri I. Reg. Aragon. an. 1197. in Append. ad Marcum Hispan. col. 1384. Valenses, qui vulgariter dicuntur Sabatati: qui et alio nomine se vocant Pauperes de Lugduno, et omnes alios haereticos. . . ab omni regno et potestativo nostro . . . exine ac fugere districte et irremediabiliter praecipimus. In Concilio Tarracoeniensi ann. 1242. INZABBATTATI perpetuo dicuntur, adeo ut hanc Valdensium sectam in Hispania praesertim viguisse par sit credere, quorum haeresis propria fuisse ibi annotatur, quod dicerent in aliquo casu non esse irrandum, et potestativis Ecclesiasticis vel secularibus non esse obediendum, et poenam corporalem non esse inflegendam in aliquo; et similia. INSABBATI dicuntur Groppero lib. de Euchar. art. 4. c. 36. quam appellationem sortiti videntur ab ea calceorum specie, quos Gall. Sabots vocant, id est, calceis ligneis, quibus potissimum utebantur. De vocis Sabots etymo vide conjecturas Oct. Ferraris in CIABATTA.

† SABATERIA. (1) Sabeteriorum ars et opificium, in Stat. Sabater. Carcall. a. 1402. (2) SABBATERIA, vicus seu regio urbis, ubi Sabaterii habitant. Ch. Ms. a. 1375. (3) SABATERIA et SABINA, naves,

nis, genus ligni. Gloss. vet. Cod. reg. 7613.

SABATERIVS, **SABBATERIVS**, *Sabbatorum* seu calceorum sutor, vel sator, Gall. *Cordonnier*, *Savetier*. Vide *Sabbatum* 1. Enumerat. Iur. Contr. Biterr. a. 1252. *Lenda cordonierorum, Sabateriorum, et mercenariorum, etc.* Ita videlicet quod fabri, *Sabaterii, sexiores, etc.* in Charta ann. 1288. ex Tabul. Episc. Auxit. **SABATHERIVS**, eadem notione, in ver. Catalogo MS. Confratern. B. M. Deauratae Tolos. **SABATIVS**, pro *Sabaterius*, in Statuto Iohannis XXII PP. apud Fanton. Hist. Avinion. tom. 1. pag. 175. 1

SABBAS, ut *Sabbatum* 1. Vide *Sabbatum*.

SABBATARIVS LUXVS, apud Sidon. lib. 1. Epist. 2. id est maior et uberior, qualis festis diebus solet esse. Vide ibi Simonidum pag. 9. et infra *Sabbatum* 2.

SABBATIANI, haeretici, quorum auctor fuit *Sabbasius* quidam e Iudaeo Christianus factus ann. circ. 399. Psecta cum Iudaeis celebrabant. De his mentio est in Cod. Theod. tit. de haeret. leg. 59. et 65. Vide Niceph. Hist. Eccl. lib. 12. cap. 31. et Srockman. Lex. Haeres.

SABBATINAE, confessus iudicum in Parlamento Tolosano die Sabbati pomeridianis horis, ubi sportulae accipiebantur. Vide Bertrandum de Vir. Iurisperit. cap. 5. num. 6.

SABBATIVS. (1) Sabbaticus, festivus, quo ab opere vacatur, ad Sabbathum pertinens. Litterae Iohannis Regis Franc. an. 1351. to. 2. Ordin. pag. 409. **SABBATIVVS**, eadem notione, in ver. Catalogo Confratern. B. M. Deauratae Tolos. (2) ÷ Lib. de Mirabil. Romae ex Cod. reg. 4188. *In medio cansari est picea aerea. — In quam pineam subterranea fistula subministrabat aquam ex forma sabbathus, quae toto tempore plena praebat aquam per foramina.*

SABBATISMVS, **SABBATIZARE**, vide infra *Sabbatum* 2.

SABBATVM. (1) Calceus, Gall. *Soulier*, Provincialibus *Sabbato*, Vasco-

nibus *Sabbaton*. Statuta Arelat. MSS. art. 167. *Sabbaterii accipiant pro seculandis Sabbatis grossis nunciis . . . Arelatis III. den. tantum.* Vide *Sabbatum*. (2) **SABBATVM** apud Hebraeos pro tota hebdomada, et pro septimo hebdomadis die sumitur. Cum hebdomadam significat, in dies dividitur, quorum primus *Prima Sabbati*; secundus *secunda Sabbati*, et sic deinceps; septimus denique, *Sabbatum*, ut observatum à S. Hieronymo in Epistola ad Hedibiam, quæst. 4. et S. Augustino in Psalm. 80. *Vna Sabbati, Dies Dominicus*, Glossae Gr. MSS. in Cod. Regio 2062. *Μία σαββάτω, τὴν κυριακὴν καλεῖ ὁ Ἀπόστολος.* S. Augustinus Epist. 86. *Una Sabbati tunc appellabatur dies, qui nunc Dominicus appellatur, quod in Evangeliiis apertius invenitur: nam dies Resurrectionis Domini prima Sabbati a Mattheo, a caeteris autem Una Sabbati dicitur, quem constat eum esse, qui Dominicus postea appellatus est.* † **SABBATVM** **SABBATORVM**, requies vitae æternæ, t. 2. Aug. p. 687.

SABBATVM SANCTVM, dicitur illud, quod Pascha præcedit. Rupertus lib. de Divin. Offic. cap. 35. **SABBATVM**, *requies Domini corporis* appellatur, etiam in veteri Missali Gallicano pag. 464: et in Missali Gothico pag. 324. **SABBATVM IN ALBIS**, quod præcedit Dominicam primam post Pascha, quia hac die Baptizati in *Sabbato Sancto*, deponabant in *Sabbato in albis* albas stolas, seu vestes, quas in baptismo susceperant. Beletus cap. 121. et ex eo Durandus lib. 6. Rat. cap. 81. num. 16. et cap. 95. Vide *Alba* 4. **SABBATVM MAGNVM**, quod Dominicam Paschæ præcedit. Exstat Amphiloerii Episcopi Iconiensis sermo, dictus τῇ μεγάλῃ Σαββάτῃ. Idem dicitur **SABBATVM LVMINVM**, in Chronico Orientali pag. 125. quod in eo baptismi fierent, quos φωτισμὸς vocant Græci. **SABBATVM XII. LECTIÖNV**. Ita appellatur *Sabbatum Quatuor Temporum* auctor est Amalarius lib. 2. cap. 1. **SABBATVM IN**

- BLOMATVS**, areonofus, *fabulo* abundans. Charta an. 1207. apud Stephanot. tom. 1. Antiquit. Bened. Occum. MSS. pag. 406. **SABVLONO**-**SVS** Terra *fabulonasa*, in Fleta lib. 2. cap. 76. §. 3.
- † **SABOGA**, Hispanis piscis species, V. *Aloja*.
- † **SABONVS**, *sapo*, Gall. *Savon*. Leude maior. Carcaff. Ms.
- SABISERIVM**, condimentum acuti saporis, ni fallor, Gallis *Sauignonet*. Confitur. pro Abbacia S. Pauli Narbon. ann. 1127. inter Instrum. tom. 6. Gall. Christ. novae edit. col. 32.
- SABRINVS**, contracte, ni fallor, pro *Sabrinus*, *fabulosus*, *faburralis*. Vita MS. S. Winwaloei: *Cui soli fecunditas suberat, et Sabrina actumens fluvii per plana diffusi*. Vbi *actumens* idem sonat quod Latinis *Alba* et Graecis *ἀλφειά*.
- SABVCVS**, ἀλφειά, ἰδὲς βοτάνης. ἀλφειά, ἰδὲς βοτάνης. Gl. Lat. Graec. † Est pro *Sambucus*. V. *Sacculus*.
- SABVLARIA**, **SABVLONARIA**, *arenariae*, Gall. *Sablouniere*. Ch. Ms. 1255. V. *Sabulo*.
- SABVLONOSVS**, V. *Sabulo*.
- SABVLVM**, γῆ μάλιν, ἀμμουδης, in Glossis Latino-Graec. Ejusmodi videtur *Sabulum*, quod aqua delibutum vini colorem referre poterat, de quo in Vita B. Alcuini saec. 4. Benedict. part. 1. p. 157. *Mandavit . . . provisores monasterii, ut tenerent interrim ductores vini, quosque eorum eis de vasculis, in quibus ipsum vinum adduxerant, in alia munitur: quia aliqui ex eis inde furtim effusentes, in vascula, quatenus plures essent cum ad monasterium pervenirent, Sabulum aquae miscuerant.*
- SABVRRARE**. Fortunatus in Epist. ad Martinum Episc. Galliciae lib. 3. poem. *Paradisaci horti odoramenta Saburant, etc.* ubi Gloss. MS. i. spiritus, odorans.
- SABVTA**, **SAMBVTA**, **SAMBVCA**, currus, quo nobiles feminae vehuntur, species: item currus vel equi ornatus. Glossae Isonis Magistri ad Prudentium pag. 824. *Essedum genus vehiculi Gallicani, i. Sam-*

- buch, quasi assedum, ab assidendo dictum.* Diarium Thesauri Reg. an. 1299. *Pro Sabutis, lorenis, palefredis, et aliis necessariis ad equisandum.* Aliud an. 1200. M. Febr. *Pro curribus, chariotis, et Sambutis, etc.* **SAMBVCA**. Ordericus Vitalis l. 8. p. 604. *Mannos et mulas cum Sambucis muliebribus prospexit.* **SAMBUA**. Rotulus pro expensis coronamenti Reginae apud Senonas an. 1234. **SAUBUA**. Comput. ann. 1237. ex Bibl. reg. **CAMBVCA**, vel **SAMBVCA**. Vincentius Bellov. lib. 30. c. 85. ubi describit ornatum mulierum Tartariae.
- SABUUM**, *fabuletum*, *arenariae*, Gallis *Sablouniere*. Tabul. Veteris villae. Vide in *Sabulo*.
- SAC**, **SACA**, **SACHA**, multa iudiciaria, vox deducta a Saxonico *Sace*, causa, lis, Germanis *Sache*, unde *Sacha* cum aspiratione in Legibus Edwardi Confess. cap. 21. Willel. Thorn. in Chronic. p. 2030. *Sake, hoc est placitum et emenda de transgressione hominum in Curia domini; quia Sak Anglice, Encheysen Gallice et Sak dicitur pro forfait.* Eadem pene habet Rastallus. Leges Edwardi Confess. cap. 22. *Saca est, quod si quilibet nominatim de aliquo calumniatus fuerit, et illi negaveris, forisfactura probationis vel negationis, si eveneris, sua erit.* **SACA** generaliter dicitur cognitio, quam dominus habet in Curia sua de causis et litibus, quae inter vassallos emergunt, qui eorum ratione amercimenta seu multas et emendas iis imponendi et ab iis levandi et colligendi jus habet. Cowello lib. 2. Instit. tit. 2. §. 7. est regale privilegium, quo qui gaudet, poenam actori calumniosi, si crimen alteri obiectum non probaverit, aut reo, si vere eum accusari constet, impositam sibi vindicat. Hinc passim *Sacam*, et *Socam*, *thol*, *theam*, et *infangtheft*, habere dicuntur domini feudales, quibus eae iurisdictiones competunt.
- SACA**. Charta Mathildis Comitissae ann. 1096. in Bullario Casinensi to. 2. p. 117. *Ab aquilone contra*

currente aqua cuncto usque ad illum
civem, quae antiquitus per Sacam ibat
Gubernatorum: per quae loca signa ar-
borum et lapidum posita sunt, supra-
dictis via per Sacam a solis occasu ex-
tenditur usque ad jam dictam rove-
rionem, etc. Vide Sac.

SACREYA, armorum species, quam
sic describit Ioannes Abbas La du-
menis in Speculo Hi. torali MS. l. 10.
(eius hitoria desinit in an. 1380.)
in Philippo IV. *Li Rois de France-
mons fecit ceste affaire par un effre que
il avoit. adonc fu sa gens armer, et il
aussi s'arma, et fu faire dales le fer
de sa lance un groens de fer pour les
gerçons facher jous de leurs chevrons:
et cele lance fut appellee Sacheironse,
dous deus Flamens firent faire plu-
sieurs d'iceux bastons.*

† **SACANDRVS**, pudendum muliebre,
apud Laur. in Amalthea, nec aubi
invenitur, nisi in emodatione ali-
quor vocabulorum Suiannaei, ubi:
*Cistovium, Sacandrus, pudendum mu-
liebre.*

SACARIVM, vide *Sacorum*.

SACBORGH, vide *Sacabor*.

SACCA. Martinus Didacus Dux In-
driae Aragon. l. 4. Observantiar.
Regni Aragon. m. de Consortiis.
§. 9. *De renditionibus factis per Ca-
riam, non habet locum Sacca de con-
suetudine regni.* † Hispanis *Saca* est
extractio exportatio. †

SACCABOR, **SACHIBER**, Stanfordio
lib. 1. de Placit. Coronae c. 21.
Sacaburh aliis *Sakeber*, et *Sakebere*,
Britanni in Legib. Angl. p. 22. v. 72.
v. Bracton. lib. 3. tract. 2. cap. 32.
n. 2. *Factum vero manifestum est,
ubi latro deprehensus est saisitus de
aliquo latrocinio, scilicet Hondheben-
de, et Bachereude, et infectus fuerit
per aliquem, cuius res illa fuerit,
quae dicitur Sakaburh, et si sine se-
dulo cognoveris, si inde esse latronem
eorum Vicecomite vel Comitatore Re-
gis, cum testimonio hominum et pro-
bitum hominum, ex tunc factum de-
dicere non possit, quia tales in hoc
habent recordum.* Huc etiam spe-
ctat vox **SACABARVM** apud
Spelmannum; ubi implacitari per
Sacabarum significare videtur teneri

ad dandum pignus vel plegium de
stando iuri: Concedo etiam quod nec
Prior nec seniores sui per aliquam
actionem, querelam vel *Sacabarum*
in curia de Thornton in valle de Pi-
chering, nec aubi ubicunque in com.
Ebor. implacitentur. nec aliquis occu-
sione, exactione, vel demanda. per nos
vel heredes meos distringantur.

SACCAGERE, a Gall. *Saccager*, de-
populari. vastare, diripere. Consi-
lium Matil. an. 1376. ex Tabular.
eiusd. urbis. Vide infra *Saccama-
nere*.

SACCAGIVM, vide infra *Saccare*.

SACCAGO. Inventur. ann. 1342. in
Tabular. S. Victoris Massil. Apud
fovarium duo rucependa, unum *Sac-
cagium*, etc. Sed legendum *Sario-
gium*.

SACCAMANVM, vide *Saccamen-
um*.

SACCAMENVM, sordidum quoddam
amiculum, Gall. *Sac*. Chronic. Petri
Azarii apud Murator. to. 16. col.
394. Vide *Saccus* 3.

SACCARE, in saccum mittere, et per
sacculum colare et exprimere: **IN-
SACCARE**, in sacculum mittere, vel
consummare: **DESACCARE**, extra
sacculum ponere. Ioan. de lanua:
Gloss. Arabico-Lat. *Sacco*, *expro-
mo*. Gloss. Lat. Graec. *Sacco*, *δαδῶ*,
δῶλῶ, id est, defeco, percolo.
Vide *Saccatum*. **SACCAGIVM**,
drois de Saccage, in Consuetudine
Tervannensi art. 7. quod pro iis spe-
ciebus, quae in sacculum mittuntur,
pensatur. In Glossario Iuris Gal-
lici definitur *lus*, quod ex quolibet
frumenti sacco competit domino pro
mensuratione frumentaria. Vide in
Saccus 1.

SACCARIA, quantum homo ferre po-
test in sacco. Conventiones civit.
Seonae ann. 1526. Vide *Saccarii* et
Saccus 2.

SACCARI, *σάκκιοι*, in Gloss.
Graec. Lat. *Portatores Saccorum*, in
Vita Eugenii IV. PP. apud Baluz.
tom. 7. Miscell. pag. 507. *Saccari*
portus Romae, de quibus est titulus
in Codice Theodosiano 22. lib. 14
qui species aliunde advectas com-
portant, et sacis gestandis operan-
tibus

sum mercede locant. Ita *Saccarius* habet Paulus Luge 40. §. 3. D. de contrahenda emptione; et *saccariam* facere dixit Apulejus lib. 1. metamorphos.

SACCATELLVS, sacculus, in Statut. Veneror. lib. 5. cap. 7.

SACCATI, vide *Sacci*.

SACCATVM. Isidorus lib. 20. cap. 23. *Saccatum*, liquor est aquae facti vini admixtus, sacco expressus. *Saccatum vinum*, per saccum expressum, in Gloss. MSS. Sangerm. num. 501. Scribonius Largus cap. 122. *Postea vini Falerni non Saccati cyathus adjicitur*. V. *Vinum Saccatum*.

SACCATVS, vide infra *Scatatus*.

SACCEBORO, vide *Sagibarones*.

SACCELLARE, saccos medicinales affectae parti apponere. Vox medicorum. Gariopontus lib. 1. cap. 16. Hinc **SACCELLATIO**, saccellorum impositio, apud Veget. l. 2. c. 11. *Saccellationibus capus vaporat*.

SACCELLARIVS, vide in *Saccus* 4.

SACCELLVM, vide in *Saccus* 4. et *Sacellum*.

SACCELLVS, sacculus, Gall. *Saches*. Fragm. ex libris Herberti inter opera S. Bernardi tom. 2. col. 1225.

SACCI, pro *Scachi*, in Statutis Verceil. lib. 1. fol. 6. vo. Vide *Scaci*.

SACCI, **SACCINI**, **SACCITAE**, **SACCATI**, ita appellati monachi quidam, quod *Saccis* pro veste utuntur, qui de Poenitentia Iesu Christi, vel de *Saccis*, dicuntur in Bulla Leonis an. 1319. apud Cognatum R. 4 Hist. Tornac. cap. 22. *Fraternitas Saccorum Parisiensium* mentio est in Testamentis S. Ludovici Regis Fr. an. 1269. et Philippi Regis an. 1284.

SACCIA, *saccas*, in Gloss. Lat. Graec.

SACCIBUCCEIS, bucculentus. Arnobius lib. 3. pag. 108. *Baccarum cumulatione Saccibucces*.

SACCINEVS, saccos spectans. Vide *Saccus* 3.

SACCINVS, vide infra *Sacinus*.

SACCIPERIVM, pera pastoralis, pera in modum sacci, vel saccus in modum perae. Acta S. Marcelli PP. lib. 1. num. 13.

SACCITAE, vide *Sacci*.

SACCO (1) saccus, crumena. Cencii Ordo Roman. cap. 43. Vide in *Saccus* 4. (2) Vt infra *Saccus*, culcitra straminea, Gallis *Paillasse*. Vide *Fisco*, et *Laneas*. (3) † Pulvinus, vt videtur. Canonizat. S. Ludov. Episc. Tolos. Mf. V. *Sacconus*.

SACCOMA DOTIS, IC. dicitur donatio, quae uxori a marito fit in compensationem dotis ab ea acceptae, a voce *Sacoma*, Graec. *σάκωμα*, quae aequipondium norat.

SACCOMANARE, **SACCOMANNARE**, Ital. est depopulari, vastare, diripere, Gall. *Saccager*. Vide *Saccagere*. Chron. Andr. 'Danduli apud Murator. tom. 12. col. 481.

SACCOMANNVM, **SACCOMANVM**, depopulatio, expilatio, Gall. *Saccagement*. Chronicon eiusd. Azarii col. 348. Vide *Saccum*.

SACCOMANNVM, eadem notione, nisi etiam legendum est *Saccomannum*, in Appellatione Cardinalium an. 1408. apud Marten. to. 2. Anecdor. col. 1396.

† **SACCOMANNVS**, idem qui *Ribaldus*, praedator, qui quoties occasio fert ad praedam, saccum deferendo consuolat. Ita Murator. quem consule t. 2. Antiq. med. aevi p. 528. seq.

SACCONALIA. Charta Conradi Imper. an. 1027. apud Ughellum in Episcopis Fefulanis: *Cum omnibus suis pertinentibus, curtis videlicet, vitulis, castellis, villis, terris cultis et incultis, Sacconalibus, aquis, aquarumque decursibus, etc.* Forte ac conalibus. Vide *Sacharia*. † Forte melius legereur *Sationalia*. V. in hac V.

† **SACCONVS**, culcitra stramentitia, vel pulvinus. Ital. *Saccove*. Constit. Mf. Caroli reg. Sicil. V. *Sacco* 3.

SACCOPHORI, (1) haeretici, Manichaeorum affectae, de quibus in Cod. Th. 7. §. 11. de Haeticis,

A 4

fic

fic dicti forte, quod *saccis* pro veste uterentur. Horum meminit S. Bassilius in Epist. ad Amphilocho. cap. 47. et Balsamon ad eandem Epist. cap. 72. Eo nomine potissimum designati *Messaliani*, qui singularem sanctitatem affectantes saccis induebantur. Vide Stockmanni Lex. Haeretic. (2) lidem qui supra *Saccarti portus Romae*. Vide *Saccarii*.

• **SACCULARII**, Ulpiano lib. 9. de Offic. Proconf. dicuntur *qui vetitas in succulo artes exercentes, partem subducunt, partem subtrahunt*. Gloss. Latino - Graec. *Saccularii*, *ἐκδιυγγοί*: *ἐκδιυγγοί* legit Martinus ex Gloss. Graec. Lat. *ἐκδιυγγός*, falsarius. Vide Cujac. lib. 10. Observat. cap. 27. et Struvium Exercit. 48. cap. 80. *Saccularius* interdum nuncupatus *Sacculi* seu fisci custos, idem proinde qui *Sacellarius* infra in *Saccus* 4.

† **SACCVLI**. Annal. Victor. Mss. ad an. 1215. *Ordo fratrum de monte Carmeli, qui prius dicebantur Sacculi*.

SACCVLVM, SACCVLVVS, V. *Saccus* 1. 2. et 4.

SACCVM, Italis *Sacco*, Gall. *Sac*, eadem notione qua *Saccomannum*. Acta S. Venantii to. 7. Maji pag. 805.

SACCVS. (1) *Sacculi, Sacci*, in ministeriis Ecclesiasticis recensentur. Ordo Romanus de Pontifice ex Secretario ad altare procedente: *Acolythis autem, qui inde fuerint, observans, ut portens christma ante Pontificem, Evangelia, sindones, et Sacculos, et aquam manus post eum*. Mox enarrat, ut eae oblationes ab Acolythis confringantur, et ex iis populus communicet. V. Mabill. Commentar. in Ordinem Roman. p. LIV. LV. et CV. **SACCVLVVS** ad *reponenda corporalia*, in Charta an. 1197. apud Ughellum tom. 7. pag. 1275. **SACCORVM** *consuetudo*, seu praestatio saccorum ad frumentum dominorum adducendum. Tabularium Ecclesiae Carnotensis ann. 1207. ch. 91. Nescio, an aliud fuerit *saccagium*, seu *le droit de saccage*, quod ad Episcopum Morinensem pertinere dicitur in Consue-

tudine Tarvannensi art. 7. Aliam notionem vide supra in *Saccare*. **SACCVS CVM BROCHIA**, servitii species debiti a tenentibus domino, cum in exercitum proficiscitur. V. *Brochia*, et infra in *Sagma*. (2) Ponderis lanarii species. Constat autem 28. petris, *petra* vero 12. libris et dimidia, in Fleta lib. 2. c. 12. §. 1. cap. 79. §. 10. At Spelmanus ait, *saccum lanae* apud Anglos continere 26. petras: petram libras 14. ex 1. Statuto Edw. III. cap. 21. **SACHVS**, eadem notione, in Epistola Simonis Buchanigrae Ducis Ianuens. ann. 1358. ex Tabular. Massil. **SACCVS SALIS**. *Le sel se met aucunes fois en sac, et contient chascun sac, les uns un quintal de grenier, les autres trois quarts*, in Charta ann. 1445. to. 1. Hist. Dalph. pag. 90. col. 2. **SACCVLVM VINI**, vas vinarium, seu potius mensurae vinariae species. Charta ann. 1266. ex Chartul. S. Vandreges. to. 2. pag. 1411. In Glossis Lat. Graec. *Saccus vinarius*, *ὄλυσσ*, est colum, seu saccus, per quem vinum expurgatur. v. *Saccare*. (3) **SACCVS**, inter vestes regias recensetur in Ordine ad consecrandum Regem Franciae: ubi Renatus Benedictus vertit, *un sac, ou manteau, etc.* *Saccus* eo loco idem quod Gallis olim *Sercot*, ut perspicuum sit ex vernacula Ordinatio. eadem de re in Cod. MS. Sangerman. fol. 15. *Σάκκος* etiam seu *Saccum* induiebant Imperatores Constantinopolitani, ut est apud Codinum de Offic. c. 6. n. 35. ubi Goarus: *Talaris tunica ex villosa serice totum corpus obtegens, nullisque finium undis circa illud ludens, aus mota, verum nonnihil angusta, liberis, ut videtur, incessus non permittens, ac denique Sacci figuram referens, Saccus est*. Fuit etiam *Saccus* apud Graecos vestis Patriarcharum, vel Episcoporum, de qua Phranzes lib. 3. cap. 23. Hist. Polit. pag. 20. et alii a Meursio laudati Scriptores. **SACCVS**, vulgo inter monachicas vestes recensetur, diciturque fuisse sordidum quoddam amictum, quod caeteris

omnis vestimentis superaddebatur : in quo a cilio differēbat, seu tunica, e pilis caprinis rexta, quae carni nodae adhaerebat. *Saccinea tunica*, apud S. Hieronymum in Vita S. Hilarii cap. 38. Alibi *Saccus* vocat S. Augustinus in Psalm. 29.

vers. 2. *Saccus de capris conficitur et hodie*. *SACCUS*, pro eo lecti instrumento, quod *Pailasse* vocat Galli, *Strophact* Germani. Regulae Ordinis Canonorum S. Marci de Manrua in Regesto Alexandri IV. PP. anni 7. Epist. 24. ex Bibl. Regia. V. *Fisco*. (4) *Fiscus*, thesaurus. Augustinus in Psalm. 146.

et ex eo *lidor*. lib. 20. cap. 9. *Fiscus*, *Saccus est publicus*. *SACCULUS*, eadem notione. Arnobius in Psalm. 118. *Nunquam non est in Sacculo, vestimentum in conditis non est, etc.* *SACCELLUM* et *SACELLUM*, eodem etiam significatu.

Corippus lib. 4. *SACELLUM*, est crumena. Gloss. Graec. Lat. *βελωνιον*, *Sacellum*. Glossae S. Benedicti, cap. de vestimentis; *Sacellum*, *μαρτυριον*. Paulus lib. 2. Seneca.

Si Sacellum vel argentum depulerit. *SACELLARIUS*, sacelli, seu saci custos. Gloss. Graec. Lat. *βελωνιαρχης*, *Sacellarius*. *SACCELLARIUS PAFERVM*, qui *Sacellum* seu marsupium deservit, unde pauperibus eleemosynam erogat.

Vita S. Ramuoldi saec. 6. Bened. part. I. pag. 13. (5) Instrumentum piscandi, retis genus. Litterae Philippi Augusti. Reg. Franciae ex Tota S. Quintini de insula pag.

7. *Ad servilia rotunda et ad Sacculum piscari poterunt*.

† *SACCUTELLA*, sacculus, parat. L. 2. Aug. pag. 120.

SACERDOR, *SACERDOR*, V. *Sagibarones*.

SACELLA SACRA, Monialium claustra. Iste (magnus Sacellarius) administrat et curat *Sacellas sacras*, nempe *Monasteria monialium*, apud Macrobius in Hierocles. ex quodam MS. Augustino Turco - *Graccia* nuncupato pag. 303. Ineptum esse glossam, nemo non videt: ibi etiam Sa-

cella idem omnino est quod *Sacellum*, fiscus regius seu publicus.

SACELLANVS, Capellanus, sacello praefectus, in Charta Henrici VIII. Reg. Angl. ann. 1531. apud Rymer. to. 14. pag. 419.

SACELLARIVS, saci custos, V. *Sacculus* 4.

SACELLVM, cistula reliquiis recondendis aptata. Saec. 4. Bened. Part. I. pag. 405. Leg. forte *Sacello*. Alia notione v. in *Saccus* 4.

† *SACELLVS*, sacculus, apud Alex. Iatrofoph. Ms. l. 2. Passion. c. 7.

SACER. (1) Species Falconis, quibuedam *Britannicus*, aliis *adrius*; *Hierax*, Thuano de Re accipitraria, Gallis *Sacre*, Anglis *Saker*. Describitur a Frid. II. Imper. lib. 2. de Arte venandi cap. 22. Alberto M. lib. 23. de Animalib. cap. 5. et ab eodem Thuano pag. 22. (2) Pro Sacerdos, Episcopus. Ermoldi Niggelli carmen elegiacum pro Ludovico Imperatore apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 30. (3) V. *Sacra* et *Sacrum*.

SACERDOR, V. *Sagibarones*.

SACERDOS, ut ait Honorius Augustod. lib. 1. cap. 182. et ex eo Rhabanus lib. 1. de Instit. Cleric. cap. 5. *vocari potest, sine Episcopus sit, sine Presbyter*. Cujus vocis etymon sic profert Atto apud Acher. tom. 8. Spicil. pag. 126. *Sacerdos, quasi sacrum dans Dei ministeria administrando*. Olim vero et in primitiva Ecclesia id nominis pro Episcopo usurpatum testantur passim Cyprianus, Augustinus, etc. S. Ambrosius lib. 5. Epist. 30. Hinc promiscue *Episcopum* vel *Sacerdotem*

Ecd. Cenoman. se ipsum inscribit Hamelinus in Chartis ex Tabular. Majoris Monast. ut et Reginaldus Episcopus Carnot. *SACERDOTIVM*, pro Episcopatu usurpat Lex 35. 44. Cod. Th. de Episcopis, l. 3. de Fide Cathol. l. 1. Ne sanctum Baptisma. *SACERDOTIVM*, titulus honorarius Episcoporum, apud S. Augustinum Epist. 143. *SACERDOTES CANTARIALES*, cantores. Testam. Rotherami Eborac.

A 5

Epi-

Episcopi ann. 1498. in Lib. nig. Scaccarii pag. 670. Iidem qui SACERDOTES CHORALES dicuntur ibid. pag. 671. *Sacerdotes Chorales non obligo ad aliquod spirituale.* SACERDOTES CONVENTUALES, et SACERDOTES OBEDIENTIAE, in Ordine S. Ioannis Hierosol. de quibus in Statutis eiusd. Ordin. tit. 2. §. 2. SACERDOTES DECUMANI. Verus Charta apud Pucinnellum in Vita S. Simpliciani Arch. Mediol. *Tunc omnia sicut supra dicta sunt, in potestate decumanorum Sacerdotum transeunt, etc.* V. Decumani. SACERDOTES MAGNI, apud Mabill. tom. 2. Annal. pag. 566. dici videntur Episcopi. SACERDOS MISSALIS, in Charta Edw. I. Reg. Angl. apud Prynneum in Libertat. Eccl. Anglic. to. 3. pag. 668. V. *Missae Presbyter.* SACERDOS PAROCHIANVS, Parochus, apud Alexandrum III. PP. in Appendice ad Concilium Lateranense III. part. 31. cap. 6. Interdum *Sacerdos* nude appellatur, ut in Charta de Iuribus Canonicorum Eccl. Ambian. in villa de *Camons*, ex Tabulario eiusd. Eccl. SACERDOS PRIMVS, Primas. Pelagius II. PP. in Epist. ad Sapaudum Arelat. Episcop. SACERDOS SVMMVS, eadem notione: ut ab ea vero appellatione abstineant primae sedis Episcopi, praecipitur in Concilio Carthag. III. cap. 26. Interdum tamen Episcopi nude *Summi Sacerdotes* nuncupati, ut in Charta ex Tabulario S. Albini Andegavens. SACERDOS PROPRIVS dicitur Episcopus, vel Parochus; qui in dioecesi aut parochia sua ex officii ratione munus suum exsequitur. Gelasius PP. ad Sabinum Episcop. apud Holstenium in Collectione Romana. SACERDOS SECVNDI ORDINIS, Presbyter non Episcopus. Leo IX. PP. Epist. 4. Iidem dicuntur SACERDOTES SECVNDI, in Appendice ad Codicem Theodos. Constit. 20. SACERDOTES MINORES, apud Aeneam Parisiensem lib. aduersus Graecos quaest. 7. *In sublimitate maioris Pontificis con-*

siste etiam honor minoris Sacerdotis. Ita maioris ordinis Sacerdotes Episcopos vocat Agobardus lib. de Sacerdotio cap. II. SACERDOTES, seu Presbyteri villani, qui rurales Ecclesias regunt, in Edicto Pistensi cap. 30. SACERDOS pro mago ac divino, non semel in Querolo pag. 34. 54. I. edit. V. Presbyter.

† SACERDOTALE, officium, vel munus, quod sacerdos exsequitur, apud Murat. t. 4. Antiq. Ital. med. aevi p. 894.

SACERDOTALES. (1) Vestes omnes, quibus sacerdos in diuinis utitur. Bulla Alexandri III. PP. in Charrular. Gemic. to. 1. fol. 116. (2) SACERDOTALES LITTERAE, Papiae *λεπτιναι*, id est, Epistolae Canonicae, formatae, de quibus suo loco.

SACERDOTALIA BENEFICIA, obventiones, quae sacerdoti seu parochio competunt. Charta Iohannis Episc. Maclov. in Tabular. Major. Monasterii. V. *Sacerdotium*, et in *Fendum*.

SACERDOTALIS. (1) Liber, in quo ritus ad sacerdotem pertinentes continentur, recentiori rituali copiosior. Eodem praeterea vocabulo denotant Praemonstratenses versiculum, quem initio Laudum recitant. Ita Macri in Hierolex. (2) Qui sacerdotio in Provincia functus est; ita interpretantur Viri docti apud Ammianum lib. 28. Gruterum 20. 3. 325. 12. et in Cod. Theod. non semel. V. Glossarium nominum Iacobi Gothofredi, et notas Lindenbrogii et Henrici ad eundem Ammianum.

SACERDOTALITER. (1) More Sacerdotis, ut sacerdotem decet. Vita S. Leobini Episc. Carnor. saec. I. Bened. pag. 123. (2) † Officia sacerdotis peragendo, in Ch. a II27.

SACERDOTARE, ad sacerdotium promoveri. Chron. Corn. Zantstiet ann. 1364. apud Marten. tom. 5. Ampliff. Collect. col. 284.

SACER

SACERDOTATVS, Sacerdotium. Vita S. Characi Episcopi to. 3. Maii pag. 279.

SACERDOTISSA. (1) Chron. Rotomag. ad annum 1231. apud Labbeum to. 1. Bibl. pag. 377. *Die Pasche in fero quasi in media nocte corpus ignis in vico Sacerdotissarum, qui nunc combussit.* Huiusce nominis vicum quondam Rotomagi extrinse, qui hodie vicus veteramentariorum dicitur, etiam aliunde constat. Oblolerae nomenclaturae originem probabiliter omnino repetendum existimo a S. Romani Canonici mulieribus, quae ibi vitam communem tunc agentes habitabant. V. *Presbyterae*. (2) † Vxor sacerdotis l. presbyteri, in Tabul. Major. monast. V. *Presbyterae*.

SACERDOTIVM. (1) Beneficium ecclesiasticum, *praebenda* sacerdotis. Vita S. Guillelmi Archiep. apud Surium. V. *Sacerdos*. (2) Obventiones sacerdotis parochialis. Tabular. Viadocin. Charta 484. V. *Sacerdotalia Beneficia*. (3) † Sacerdos parochialis electio et nominatio, in Ch. Ms. an. 1206.

SACERNVS, Sacer, a, um, et dicitur hic Sacerus, ni, i. sacer animus, vel excellentior pars animae. Et videtur componi ex sacer et animus. Ioh. de Janua.

SACHA, ut supra Sac. V. in hac voce.

SACHARIA. Consuetudines Aquarum mortuarum: *Quilibet habitator loci illius, possit bladum, quod habet de terris suis et Sachariis, per aquam et terram portare, quocumque voluerit omni tempore, etc.* Eadem Consuetudines editae to. 4. Ordinat. pag. 51. habent, *Fächeriis*: quae lectio legitima est. V. *Fächeria*.

† **SACHATA**, saccus plenus, in Stat. Avelae s. 1496.

SACHEIRATA, mensurae agrariae species. Enumeratio bonorum Vicariae Brignol. ann. 1245. *Item nunc pratum ibidem consignum circa duas Sacheiratas.* Idem f. quod *Falcata*, quantum unus sector per diem *falcare* seu *secare* potest. V. in-

fra in *Secare*. † *Mendum esse videtur pro Sacheirata*, quantum unus sector per diem *secare* potest. V. in hac voce.

SACHELLVS, **SACHETTVS**, Sacculus, Ital. *Sacchetto*, Gallis *Sachet*. Statuta Vercell. l. 7. fol. 205.

SACHIBARO, V. *Sagibarones*.

SACHIBER, V. *Saccabor*.

SACHINVS PANNVS, rudis, saccis conficiendis aptus. V. in *Sacci*.

SACHONVS. Statuta Cadubrii cap. 12. *de Sachonis et aliis mercimoniis conducendis per rodallum. Obventum et affirmatum fuit, quod totum vinum de Bassano et vinum navigatum et Sachoni, et alia mercimonia, etc.* V. *Sacconus*.

SACHVS. (1) pro Saccus. Statuta Vercell. lib. 3. fol. 72. vo. V. *Saccus* 2. (2) † Instrumentum piscandi, retis genus. Ch. a. 1386. apud Pez. t. 6. Anecd. Part. 3. p. 76.

† **SACHVSFAGVS**, sagi species. Ch. Ms. Rob. comit. Alenc. *Medietatem de albaspina, de apretha, de sachochofago.*

SACIANI, qui et *Anthropomorphitae*, Haeretici, de quibus Facundus Hermianensis lib. 8. cap. 7. ubi consulendus Sirmundus.

SACIBARO, V. *Sagibarones*.

SACIMA, pro *Sagma*, V. in hac voce.

SACIRE. Formula solemnis precationis 29. *Et ipsam rem dum ad vivo pro vestro beneficio tenere, et usufructuare faciam, in ea ratione, ut aliubi ipsas res nec vendere, nec donare, nec alienare, nec ad alias causas Dei delegare, nec in naufragium ponere, nec ad proprium Sacire, nec haeredibus meis in alode derelinquere, pontificium habeam ad faciendum.* Eadem verba habentur form. 30. *Alterius rem ad proprietatem Sacire*, form. 150. quod Lex Bajwar. dixit, *sibi in patrimonium sociare*. Ubi formulae Parensales Bignonii cap. 20. et 21. habent *ad proprium ponere*. *Saccire*, inquit Salinasius ad Hiltoriam Augustam, dicebant veteres *τὸ σάκκισεν*, Galli *faisir*, et infima latinitas *faisire*. Videant igitur eruditi, an *Sacire* positum fuerit pro *sociare*; an vero a *sacci*.

currente aqua exiit usque ad illam viam, quae antiquitus per Sacam ibat Gubernation: per quae loca signa arborum et lapidum posita sunt, supra dicta via per Sacam a solis occasu extenditur usque ad jam dictam roverinam, etc. Vide Sac.

SACRUTA, armorum species, quam sic describit Ioannes Abbas Laudunensis in Speculo Historiali MS. l. 10. (ejus historia desinit in an. 1380.) in Philippo IV. *Li Roux de Fauquemont scens ceste affaire par un espie que il avoit, adonc fit sa gens armer, et il assis s'arma, et fit faire d'ales le fer de sa lance un graouet de fer pour les garçons sachiez jus de leurs chevaux: et cele lance fut appelée Sacheboute, dont depuis Flamens firent faire plusieurs d'iceux bastons.*

† **SACANDRVS**, pudendum muliebre, apud Laur. in Amalthea, nec alibi invenitur, nisi in enodatione aliquot vocabulorum Susannae, ubi: *Clitorium, Sacandrus, pudendum muliebre.*

SACARIVM, vide *Sacorum*.

SACBORGH, vide *Saccabor*.

SACCA. Martinus Didacus Daux Iustitia Aragon. l. 4. Observantiar. Regni Aragon. tit. de Consortib. §. 9. *De renditionibus factis per Curiam, non habet locum Sacca de consuetudine regni.* † Hispanis *Saca* est extractio, exportatio. ♦

SACCABOR, **SACHIBER**, Stanfordio lib. 1. de Placit. Coronae c. 21. *Sacaburth* aliis *Sakeber*, et *Sakebere*, Brittoni in Legib. Angl. p. 22. v. 72. v. Bracton. lib. 3. tract. 2. cap. 32. n. 2. *Furtum vero manifestum est, ubi latro deprehensus est saisitus de aliquo latrocinio, scilicet Hondhabende, et Bachrende, et insectus fuerit per aliquem, cuius res illa fuerit, quae dicitur Sakaburth, et si sine secula cognoveris, se inde esse latronem coram Vicecomite vel Coromatore Regis, cum testimonio bonorum et proborum hominum, ex tunc furtum deducere non possit, quia tales in hoc habent recordum.* Huc etiam spectat vox **SACRABARVM** apud Spelmannum; ubi implacitari per *Sacrabarium* significare videtur teneri

ad dandum pignus vel plegium stando iuri: *Concedo etiam quod nec Prior nec senentes sui per aliquam actionem, querelam vel Sacrabarium in curia de Thornton in valle de Pickering, nec alibi ubicunque in com. Ebor. implacitentur, nec aliqua occasione, exactione, vel demanda, per nos, vel haeredes meos distringentur.*

SACCAGERE, a Gall. *Saccager*, depopulari, vastare, diripere. Consilium Massil. an. 1376. ex Tabular. eiusd. urbis. Vide infra *Saccomanare*.

SACCAGIVM, vide infra *Saccare*.

SACCAGO. Inventar. ann. 1342 in Tabular. S. Victoris Massil. *Apud focariam duo incepienda, unam Saccaginem, etc. Sed legendum Sarsaginem.*

SACCAMANNVM, vide *Saccomanum*.

SACCAMENVM, sordidum quoddam amiculum, Gall. *Sac*. Chronic. Petri Azarii apud Murator. to. 16. col. 394. Vide *Saccus* 3.

SACCARE, in saccum mittere, et per saccum colare et exprimere: **INSACCARE**, in saccum mittere, vel consummare: **DESACCARE**, extra saccum ponere. Ioan. de Ianua: Gloss. Arabico-Lat. *Sacco*, *exprimo*. Gloss. Lat. Graec. *Sacco*, *διηρῶ*, *διηλίζω*, id est, defeco, percolo. Vide *Saccatum*. **SACCAGIVM**, *drois de Saccage*, in Consuetudine Tervannensi art. 7. quod pro iis speciebus, quae in saccum mittuntur, pensatur. In Glossario Iuris Gallici definitur *Ius*, quod ex quolibet frumenti sacco competit domino pro mensuratione frumentaria. Vide in *Saccus* 1.

SACCARIA, quantum homo ferre potest in sacco. Conventiones civit. Saonae ann. 1526. Vide *Saccarii* et *Saccus* 2.

SACCARI, *σάκκαροι*, in Gloss. Graec. Lat. *Portatores Saccorum*, in Vita Eugenii IV. PP. apud Baluz. tom. 7. Miscell. pag. 507. *Saccarii portus Romae*, de quibus est titulus in Codice Theodosiano 22. lib. 14. qui species aliunde advectas comportant, et saccis gestandis operam suam

suam mercede locant. Ita *Saccarios* habet *Prius* Lege 40. §. 3. D. de contrahenda emptione; et *saccarium* facere dixit *Apulejus* lib. 1. metamorphos.

SACCATELLVS, *sacculus*, in *Statut. Venetor.* lib. 5. cap. 7.

SACCATI, vide *Sacci*.

SACCATVM, *lūdorus* lib. 20. cap. 23. *Saccatum*, liquor est aquae sacci vini admixtus, sacco expressus. *Saccatum vinum*, per saccum expressum, in *Gloss. MSS.* *Sangerm.* num. 501. *Scribonius Largus* cap. 122. *Pasta vini Falerini non Saccati cyathus adjicitur.* V. *Vinum Sagnatum*.

SACCATVS, vide infra *Scatatus*.

SACCEBORO, vide *Sagibarones*.

SACCELLARE, saccos medicinales affectae parti apponere. *Vox medicorum.* *Gariopontus* lib. 1. cap. 16. Hinc **SACCELLATIO**, saccelorum impositio, apud *Veget.* l. 2. c. 11. *Saccellationibus capus vaporat.*

SACCELLARIVS, vide in *Saccus* 4.

SACCELLVM, vide in *Saccus* 4. et *Sacellum*.

SACCELLVS, *sacculus*, *Gall. Sacher.* *Fragn.* ex libris *Herberti* inter opera *S. Bernardi* tom. 2. col. 1225.

SACCI, pro *Scachi*, in *Statutis Vercell.* lib. 1. fol. 6. vo. Vide *Scaci*.

SACCI, **SACCINI**, **SACCITAE**, **SACCATI**, ita appellari monachi quidam, quod *Saccis* pro veste urentur, qui de *Poenitencia Iesu Christi*, vel de *Saccis*, dicuntur in *Bulla Iohannis* an. 1319. apud *Cognatum* lib. 4. *Hist. Tornac.* cap. 22. *Fraternum Saccorum Parisiensium* mentio est in *Testamento S. Ludovici Regis Fr.* an. 1269. et *Philippi Regis* an. 1284.

SACCIA, *σάκκος*, in *Gloss. Lat. Graec.*

SACCIBUCIS, *bucculentus*. *Arnobius* lib. 3. pag. 108. *Buccarum cumulatione Saccibucces.*

SACCINEVS, saccos spectans. Vide *Saccus* 3.

SACCINVS, vide infra *Sacinus*.

SACCIPERIVM, pera pastoralis, pera in modum sacci, vel saccus in modum perae. *Acta S. Marcelli PP.* lib. 1. num. 13.

SACCITAE, vide *Sacci*.

SACCO (1) saccus, crumena. *Cencii Ordo Roman.* cap. 43. Vide in *Saccus* 4. (2) Vt infra *Saccus*, culcitra straminea, *Gallis Patbasse.* Vide *Fisco*, et *Lanceas*. (3) † *Pulvinus*, vt videtur. *Canonizat. S. Ludov. Episc. Tolos. Mf. V. Sacconus.*

SACCOMA DOTIS, IC. dicitur donatio, quae uxori a marito fit in compensationem dotis ab ea acceptae, a voce *Sacoma*, *Graec. σάκος*, quae acquipondium notat.

SACCOMANARE, **SACCOMANNARE**, *Ital.* est depopulari, vastare, diripere, *Gall. Saccager.* Vide *Saccagere.* *Chron. Andr. Danduli* apud *Murator.* tom. 12. col. 481.

SACCOMANNVM, **SACCOMANVM**, depopulatio, expilatio, *Gall. Saccagement.* *Chronicon eiusd. Azarii* col. 348. Vide *Saccum*.

SACCOMANNVM, eadem notione, nisi etiam legendum est *Saccomannum*, in *Appellatione Cardinalium* an. 1408. apud *Marten.* to. 2. *Anecd.* col. 1396.

† **SACCOMANNVS**, idem qui *Ribaldus*, praedator, qui quoties occasio fert ad praedam, saccum deferendo consuolat. Ita *Murator.* quem consule 1. 2. *Antiq. med. aevi* p. 528. seq.

SACCONALIA. *Charta Conradi Imper.* an. 1027. apud *Ughellum* in *Episcopis Fesulanis*: *Cum omnibus suis pertinentibus, curtis videlicet, vitiis, castellis, villis, terris cultis et incultis, Sacconalibus, aquis, aquarumque decursibus, etc.* Forte ac *canalibus*. Vide *Sacharia*. † Forte melius legeretur *Sanionalia*. V. in hac V.

† **SACCONVS**, culcitra stramentitia, vel pulvinus. *Ital. Saccone.* *Constit. Mf. Caroli reg. Sicil. V. Sacco* 3.

SACOPHORI, (1) haeretici, *Manichaeorum* affectac, de quibus in *Cod. Th.* 7. 9. 11. de *Haeticis*,
A 4

fic

sic dicti forte, quod *saccis* pro vestis uterentur. Horum meminit S. Basilii in Epist. ad Amphilocho. cap. 47. et Balsamon ad eandem Epist. cap. 72. Eo nomine potissimum designati *Messaliani*, qui singularem sanctitatem affectantes saccis induebantur. Vide Stockmanni Lex. Haeres. (2) Idem qui supra *Saccarii portus Romae*. Vide *Saccarii*.

• **SACCULARII**, Ulpiano lib. 9. de Offic. Procons. dicuntur *qui veritas in succulo artes exercentes, partem subducunt, partem subtrahunt*. Gloss. Latino - Graec. *Saccularii*, *ῥαδιῶγοι*; *ῥαδιῶγοι* legit Martinius ex Gloss. Graec. Lat. *ῥαδιῶγοι*, falsarius. Vide Cujac. lib. 10. Observat. cap. 27. et Struvium Exercit. 48. cap. 80. *Saccularius* interdum nuncupatus *Sacculi* seu fisci custos, idem proinde qui *Sacellarius* infra in *Saccus* 4.

† **SACCULI**. Annal. Victor. Mss. ad an. 1215. *Ordo fratrum de monte Carmeli, qui prius dicebantur Sacculi*.

SACCULVM, SACCVLVS, V. *Saccus* 1. 2. et 4.

SACCVM, Ital. *Sacco*, Gall. *Sac*, eadem notione qua *Sacomannum*. Acta S. Venantii to. 7. Maji pag. 805.

SACCVS. (1) *Sacculi, Sacci*, in ministeriis Ecclesiasticis recensentur. Ordo Romanus de Pontifice ex Secretario ad altare procedente: *Acolyti autem, qui inde fuerint, observant, ut portens chrisma ante Pontificem, Evangelia, sindones, et Sacculos, et aquam manus post eum*. Mox enarrat, ut eae oblationes ab Acolytis confringantur, et ex iis populus communicet. V. Mabill. Commentar. in Ordinem Roman. p. LIV. LV. et CV. **SACCVLVS** ad reponenda corporalia, in Charta an. 1197. apud Ughellum tom. 7. pag. 1275. **SACCORVM CONSVETVDO**, seu praestatio saccorum ad frumentum dominorum adducendum. Tabularium Ecclesiae Carnotensis ann. 1207. ch. 91. Nescio, an aliud fuerit *saccagium*, seu *le droit de sacage*, quod ad Episcopum Morinensem pertinere dicitur in Consue-

tudine Tarvannensi art. 7. Aliam notionem vide supra in *Saccare*. **SACCVS CVM BROCHIA**, servitii species debiti a tenentibus domino, cum in exercitum proficiscitur. V. *Brochia*, et infra in *Sagma*. (2) Ponderis lanarii species. Constat autem 28. petris, *petra* vero 12. libris et dimidia, in Fleta lib. 2. c. 12. §. 1. cap. 79. §. 10. At Spelmanus ait, *saccum lanae* apud Anglos continere 26. petras: petram libras 14. ex 1. Statuto Edw. III. cap. 21. **SACHVS**, eadem notione, in Epistola Simonis Buchanigrae Ducis Ianuens. ann. 1358. ex Tabular. Massil. **SACCVS SALIS**. *Le sel se met auncun fois en sac, et contiens chascun sac, les ungs au quintal de grenier, les autres trois quarts*, in Charta ann. 1445. to. 1. Hist. Dalph. pag. 90. col. 2. **SACCVLVM VINI**, vas vinarium, seu potius mensurae vinariae species. Charta ann. 1266. ex Chartul. S. Vandreges. to. 2. pag. 1411. In Glossis Lat. Graec. *Saccus vinarius*, *ὑλινεῖς*, est colum, seu saccus, per quem vinum expurgatur. v. *Saccare*. (3) **SACCVS**, inter vestes regias recensetur in Ordine ad consecrandum Regem Franciae: ubi Renatus Benedictus vertit, *un sac, ou manseau, etc.* *Saccus* eo loco idem quod Gallis olim *Sercos*, ut perspicuum sit ex vernacula Ordinatio. eadem de re in Cod. MS. Sangerman. fol. 15. *Σάκκος* etiam seu *Saccum* induebant Imperatores Constantinopolitani, ut est apud Codicum de Offic. c. 6. n. 35. ubi Goarus: *Talaris tunica ex villosa serice totum corpus obtegens, nullisque finium undis circa illud ladens, ans mota, veram nonnihil angusta, liberor, ut videtur, incessus non permit- tens, ac denique Sacci figuram referens, Saccus est*. Fuit etiam *Saccus* apud Graecos vestis Patriarcharum, vel Episcoporum, de qua Phranzes lib. 3. cap. 23. Hist. Polit. pag. 20. et alii a Meursio laudari Scriptores. **SACCVS**, vulgo inter monachicas vestes recensetur, diciturque fuisse sordidum quoddam amiculum, quod caeteris

amentis vestimentis superaddebatur: in quo a cinctio differetbat, seu tunica, e pilis caprinis rexta, quae carni nudae adhaerebat. *Saccinea tunica*, apud S. Hieronymum in Vita S. Hieronimi cap. 38. Alibi *Saccus* vocat S. Augustinus in Psalm. 29. *cantus. 2. Saccus de capris conficitur et lœdis.* *SACCUS*, pro eo lœdi instrumento, quod *Pailasse* vocat Galli, *Strohjack* Germani. Regula Ordinis Canonicorum S. Margari de Manrua in Regesto Alexandri IV. PP. anni 7. Epist. 24. ex Bibl. Regia. V. *Fisco.* (4) *Fiscus*, thesaurus. Augustinus in Psalm. 146. et ex eo lœdor. lib. 20. cap. 9. *Fiscus, Saccus est publicus.* *SACCULUS*, eadem notione. Arnobius in Psalm. 118. *Nummus non est in Sacculo, vestimentum in conditis non est.* etc. *SACCELLUM* et *SACCELLVM*, eodem etiam significatu. Corippus lib. 4. *SACCELLVM*, est crumena. Gloss. Graec. Lat. *βυλλων, Sacellum.* Glossae S. Benedicti, cap. de vestimentis; *Sacellum, παρρησιον.* Paulus lib. 2. Sententiarum. *Si Sacellum vel argentum deferat.* *SACELLARIUS*, sacelli, seu fisci custos. Gloss. Graec. Lat. *βαλταριος, Sacellarius.* *SACCELLARIUS PAUPERVM*, qui *Sacellum* seu marsupium deferat, unde pauperibus eleemosynam erogat. Vita S. Ramuoldi saec. 6. Bened. part. I. pag. 13. (5) Instrumentum piscandi, retis genus. Litterae Philippi Augusti. Reg. Franciae ex Tabul. S. Quintini de insula pag. 79. *Ad vervilia rotunda et ad Saccum piscari poterunt.*

† *SACCVTELLA*, sacculus, parabol. 2. Aug. pag. 120.

SACERBARO, SACERBORO, V. Sagibarones.

SACELLA SACRA, Monialium claustra. *Iste* (magnus Sacellarius) administrat et curat *Sacellas sacras*, nempe *Monasteria monialium*, apud Macrobius in Hierocles. ex quodam MS. Augustano Tarco. *Graecia* nuncupato pag. 203. Ineptum esse glossellum, nemo non videt: ibi etiam Sa-

cella idem omnino est quod *Sacellum*, fiscus regius seu publicus.

SACCELLANVS, Capellanus, sacello praefectus, in Charta Henrici VIII. Reg. Angl. ann. 1531. apud Rymer. to. 14. pag. 419.

SACCELLARIVS, fisci custos, V. *Saccus* 4.

SACELLVM, cistula reliquiis recondendis aptata. *Sac.* 4. Bened. Part. I. pag. 405. Leg. forte *Sacello.* Alia notione v. in *Saccus* 4.

† *SACELLVS*, sacculus, apud Alex. Iatrosof. Mf. l. 2. Passion. c. 7.

SACER. (1) Species Falconis, quibuedam *Britannicus*, aliis *aëtrius*; *Hierax*, Thuano de Re accipitraria, Gallis *Sacre*, Anglis *Saker*. Describitur a Frid. II. Imper. lib. 2. de Arte venandi cap. 22. Alberto M. lib. 23. de Animalib. cap. 5. et ab eodem Thuano pag. 22. (2) Pro Sacerdos, Episcopus. Ermoldi Niggelli carmen elegiacum pro Ludovico Imperatore apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 30. (3) V. *Sacra* et *Sacrum*.

SACERBORO, V. Sagibarones.

SACERDOS, ut ait Honorius Augustod. lib. 1. cap. 182. et ex eo Rhabanus lib. 1. de Instit. Cleric. cap. 5. *vocari potest, sine Episcopus sit, sine Presbyter.* Cujus vocis etymon sic profert Atto apud Acher. tom. 8. Spicil. pag. 126. *Sacerdos, quasi sacrum dans Dei ministeria administrando.* Olim vero et in primitiva Ecclesia id nominis pro Episcopo usurpatum testantur passim Cyprianus, Augustinus, etc. S. Ambrosius lib. 5. Epist. 30. Hinc promiscue *Episcopum* vel *Sacerdotem* *Ecll. Cenoman.* se ipsum inscribit Hamelinus in Chartis ex Tabular. Majoris Monast. ut et Reginaldus Episcopus Carnot. *SACERDOTIVM*, pro Episcopatu usurpat Lex 35. 44. Cod. Th. de Episcopis, l. 3. de Fide Cathol. l. 1. Ne sanctum Baptisma. *SACERDOTIVM*, titulus honorarius Episcoporum, apud S. Augustinum Epist. 143. *SACERDOTES CANTARIALES*, cantores. Testam. Rotherami Eborac.

A 5

Epi-

Episcopi ann. 1498. in Lib. nig. Scaccarii pag. 670. Iidem qui SACERDOTES CHORALES dicuntur ibid. pag. 671. *Sacerdotes Chorales non obligo ad aliquod spirituale. SACERDOTES CONVENTUALES, et SACERDOTES OBEDIENTIAE, in Ordine S. Ioannis Hierosol. de quibus in Statutis eiusd. Ordin. tit. 2. §. 2. SACERDOTES DECUMANI. Vetus Charta apud Pucinnellum in Vita S. Simpliciani Arch. Mediol. Tunc omnia sicut supra dicta sunt, in potestate decimanorum Sacerdotum transseant, etc. V. Decumani. SACERDOTES MAGNI, apud Mabill. tom. 2. Annal. pag. 566. dici videntur Episcopi. SACERDOS MISSALIS, in Charta Edw. I. Reg. Angl. apud Prynneum in Libertat. Eccl. Anglic. to. 3. pag. 668. V. *Missae Presbyter.* SACERDOS PAROCHIANVS, Parochus, apud Alexandrum III. PP. in Appendice ad Concilium Lateranense III. part. 31. cap. 6. Interdum Sacerdos nude appellatur, ut in Charta de Iuribus Canonicorum Eccl. Ambian. in villa de Camonf, ex Tabulario eiusd. Eccl. SACERDOS PRIMVS, Primas. Pelagius II. PP. in Epist. ad Sapaudum Arelat. Episcop. SACERDOS SVMMVS, eadem notione: ut ab ea vero appellatione abstineant primae sedis Episcopi, praecipitur in Concilio Carthag. III. cap. 26. Interdum tamen Episcopi nude *Summi Sacerdotes* nuncupati, ut in Charta ex Tabulario S. Albini Andegavens. SACERDOS PROPRIVS dicitur Episcopus, vel Parochus; qui in dioecesi aut parochia sua ex officii ratione munus suum exsequitur. Gelasius PP. ad Sabinum Episcop. apud Holstenium in Collectione Romana. SACERDOS SECVNDI ORDINIS, Presbyter non Episcopus. Leo IX. PP. Epist. 4. Iidem dicuntur SACERDOTES SECVNDI, in Appendice ad Codicem Theodos. Constit. 20. SACERDOTES MINORES, apud Aeneam Parisiensem lib. aduersus Graecos quae 7. *In sublimitate maioris Pontificis con-**

stitis etiam honor minoris Sacerdotis. Ita maioris ordinis Sacerdotes Episcopos vocat Agobardus lib. de Sacerdotio cap. II. SACERDOTES, seu Presbyteri villani, qui rurales Ecclesias regunt, in Edicto Pistenfi cap. 30. SACERDOS pro mago ac divino, non semel in Querolo pag. 34. 54. I. edit. V. *Presbyter.*

† SACERDOTALE, officium, vel munus, quod sacerdos exsequitur, apud Murat. t. 4. Antiq. Ital. med. aevi p. 894.

SACERDOTALES. (1) Vestes omnes, quibus sacerdos in diuinis utitur. Bulla Alexandri III. PP. in Charrular. Gemic. to. 1. fol. 116. (2) SACERDOTALES LITTERAE, Papiae *επιστολαι*, id est, Epistolae Canonicae, formatae, de quibus suo loco.

SACERDOTALIA BENEFICIA, obventiones, quae sacerdoti seu parrocho competunt. Charta Iohannis Episc. Maclov. in Tabular. Major. Monasterii. V. *Sacerdotium*, et in *Fendum*.

SACERDOTALIS. (1) Liber, in quo ritus ad sacerdotem pertinentes continentur, recentiori rituali copiosior. Eodem praeterea vocabulo denotant Praemonstratenses versiculum, quem initio Laudum recitant. Ita Macri in Hierolex. (2) Qui sacerdotio in Provincia functus est; ita interpretantur Viri docti apud Ammianum lib. 28. Grurum 20. 3. 325. 12. et in Cod. Theod. non semel. V. Glossarium nominum Iacobi Gothofredi, et notas Lindenbrogii et Henrici ad eundem Ammianum.

SACERDOTALITER. (1) More Sacerdotis, ut sacerdotem decet. Vita S. Leobini Episc. Carnot. saec. I. Bened. pag. 123. (2) † Officia sacerdotis peragendo, in Ch. a. 1127.

SACERDOTARE, ad sacerdotium promoveri. Chron. Corn. Zantsties ad ann. 1364. apud Marten. tom. 5. Ampliff. Collect. col. 284.

SACER

SACERDOTATUS, Sacerdotium. Vita S. Chartaci Episcopi to. 3. Maii pag. 279.

SACERDOTISSA. (1) Chron. Rotomag. ad annum 1251. apud Labbeum to. 1. Bibl. pag. 377. *Die Pasche in fero quasi in media nocte corpus ignis in vico Sacerdotissarum, qui nun combussit.* Huiusce nominis vicum quondam Rotomagi exisse, qui hodie vicus veteramentariorum dicitur, etiam aliunde constat. Obsolete nomenclaturae arguere probabiliter omnino repetendam existimo a S. Romani Canonis mulieribus, quae ibi vitam communem tunc agentes habitabant. V. *Presbyterae*. (2) † Vxor sacerdotis i. presbyteri, in Tabul. Major. monast. V. *Presbyterae*.

SACERDOTIUM. (1) Beneficium ecclesiasticum, *praebenda* sacerdotis. Vita S. Guillelmi Archiep. apud Sorium. V. *Sacerdos*. (2) Obventiones sacerdotis parochialis. Tabul. Viadocin. Charta 484. V. *Sacrosancta Beneficia*. (3) † Sacerdos parochialis electio et nominatio, in Ch. Ms. an. 1206.

SACERNVS, Sacer, a, um, et dicitur hic Sacerdos, ni, i. facer animus, vel excelsior pars animae. Et videtur componi ex facer et animus. Ioh. de lausa.

SACHA, ut supra Sac. V. in hac voce.

SACHARIA. Consuetudines Aquarum mortuorum: *Quilibet habitator loci illius, possit bladum, quod habet de terris suis et Sachariis, per aquam et terram portare, quocumque voluerit omni tempore, etc.* Eadem Consuetudines editae to. 4. Ordinat. pag. 51. habent, *Facheriis*: quae lectio legitima est. V. *Facheria*.

† **SACHATA**, saccus plenus, in Stat. Avelae a. 1496.

SACHEIRATA, mensurae agrariae species. Enumeratio bonorum Vicariae Brignol. ann. 1245. *Item unum pratum ibidem consignum circa duos Sacheiras*. Idem f. quod *Salcata*, quantum unus sector per eam *salcare* seu *secare* potest. V. in

fra in *Secare*. † *Mendum esse videtur pro Sechoirata*, quantum unus sector per diem *secare* potest. V. in hac voce.

SACHELLVS, **SACHETTUS**, Sacculus, Ital. *Sacchetto*, Gallis *Sachet*. Statuta Vercell. l. 7. fol. 205.

SACHIBARO, V. *Sagibarones*.

SACHIBER, V. *Saccabor*.

SACHINVS PANNVS, rudis, faccis conficiendis aptus. V. in *Sacci*.

SACHONVS. Statuta Cadubrii cap. 12. *de Sachonis et aliis mercimoniis conducendis per rodullam. Obtentum et affirmatum fuit, quod totum vinum de Bassano et vinum navigatum et Sachoni, et alia mercimonia, etc.* V. *Sacconus*.

SACHVS. (1) pro Saccus. Statuta Vercell. lib. 3. fol. 72. vo. V. *Sacus* a. (2) † Instrumentum piscandi, retis genus. Ch. a. 1386. apud Pez. t. 6. Anecd. Part. 3. p. 76.

† **SACHVSFAGVS**, fagi species. Ch. Ms. Rob. comit. Alenc. *Medietatem de albaspina, de aprella, de sachofago*.

SACIANI, qui et *Anthropomorphisae*, Haeretici, de quibus Facundus Hermianensis lib. 8. cap. 7. ubi consulendus Sirmundus.

SACIBARO, V. *Sagibarones*.

SACIMA, pro *Sigma*, V. in hac voce.

SACIRE. Formula solemnis precariae 29. *Et ipsam rem dum ad vivo pro vestro beneficio tenere, et usufructuare facim, in ea ratione, ut aliubi ipsas res nec vendere, nec donare, nec alienare, nec ad alias causas Dei delegare, nec in naufragium ponere, nec ad proprium Sacire, nec haeredibus meis in alode derelinquere, pontificium habeam ad faciendum.* Eadem verba habentur form. 30. *Alterius rem ad proprietatem Sacire*, form. 150. quod Lex Bajwar. dixit, *sibi in patrimonium sociare*. Ubi formulae Parenfales Bignonii cap. 20. et 21. habent *ad proprium ponere*. *Saccire*, inquit Salmasius ad Historiam Augustam, dicebant veteres τὸ σακκίζειν. Galli *saïsir*, et infima latinitas *saïfire*. Videant igitur eruditi, an *Sacire* positum fuerit pro *sociare*; an vero a *sacci*.

faccire deducatur: denique an in-
de vox facire ortum ducat.

SACIS, *Cyther*, in Gloss. Arabico-Lat.
† SACIVM, f. ager sationi idoneus.
 Glossæ Caesar. Heisterbac. in Reg.
 Prum. t. 1. Hist. Treuir. p. 678.
Est in Puzol mansus vnus et Sacinum
vnum. V. Sationalia.

SACLA, servitii genus, quo tenentes terras dominorum *saculare* seu *sarriré* debent, Gallis *Sarclage*. V. *Saculare*. Charta Reneti domini de Haconvilla an. 1261. in Hist. Mediani Monast. pag. 327.

† **SACLARE**, sarrire, Gall. *Sacler* et *Sarcler*. Reg. S. Iusti in Cam. Comput. Paris. V. *Sacla* et *Sarcolare*.

ΣΑΜΑ. Charta plenariae securita-
tis, scripta sub Iustiniano apud
Briffon. lib. 6. formul. *Uno albio
ligno, valente nummos aureos
40. Sacma valente asprione aureo
uno, etc.* Forte pro Sagma. V. in
hac voce.

SACMINA, πολλὰς, σπονδία ἀρχῆς,
in Gloss. Lat. Graec. Leg. *Sagmina*
ex Festo. V. ibi Scaliger.

✠ SACO, faccus, in Serm. Gabr.
Barel. V. Sacco.

SACORIVM. Vetus Charta plenari-
ae securitatis, scripta sub Iulianiano
apud Brisson. lib. 6. form. pag. 647.
*Una catena ferrea defuper foco pen-
sante libras duas semis, Sacorio valen-
se filiqua vna asprionis, cute olearia
valente filiquas duas asprionis, etc.*
Sacario, non clarius, edidit Mabil-
lonius in Supplement. Diplom.
pag. 91.

SACRA. (1) Epistola, Diploma Principis. *Sacra Epistola*, apud Vegetium lib. 2. cap. 7. *Tribunus major per Epistolam Sacram Imperatoris iudicio destinatur*. Liberatus Diaconus cap. 4. *Et scripsit quidem ad eum Sacram Imperator, arguens eum, etc.* Cap. 5. *Post haec scripsit aliam Sacram ad Episcopos. Sacra Imperialis*, apud Petrum Diaconum lib. 4. *Sacra iussio Imperialis*, in Epistola Gregorii IV. PP. ad Episcopos Regni Francor. **SACRAS** regum Gallorum aliorumque Principum Epistolas vocant etiam Inter-

dum Scriptores alii, ut Lupus Fer-
ratienſis Ep. 18. 78, Fulbertus Ca-
notenſis Epist. 13. 85. 95. etc. Se-
et Romanorum Pontificum Episto-
lae eodem nomine donantur, apud
Anastasium in Epitome Chron. Ca-
ſin. tom. 2. Muratorii pag. 355.
col. 2. SACRA, plur. neutr. generis.
Paſſio S. Felicis Episcopi Tar-
byzacenſis: *Tunc cognitor iuſſit, ut
Sacra Imperatorum recitarentur. Sacra
Generalia*, in Indiculo poſt Episto-
lam 4. Hormisdæ PP. SACRA
nude vocantur vaſa, quæ miniſteri-
eccleſiaſtiſſicis inſerviunt, in Char-
tan. 933. inter Inſtrum. tom. 6. Gall.
Chriſt. nouæ edit. col. 127. SAC-
CRÆ absolute interdum dicuntur
theſauri ſeu *largitiones* Principis pri-
uatae, quibus qui præerat, *Comes*.
Sacrarum largitionum dicebatur, in-
terdum *Comes Sacrarum* nude, ut
in leg. 120. Cod. Theod. de Decu-
rionib. Ita *Palatini Sacrarum*, in
l. 13. de Indulg. debitor. *Sacra-
rum priuatarum vel largitionum Pa-
latina officia*, l. 17. de Exactionib.
eod. Cod. V. *Comes Sacrarum*. (2)
Miſſa. Guidonis Diſcipl. Farf. lib. 1.
cap. 1. (3) Conſecratio pontificis.
Gallis *Sacre*, Bernard. Guido in Vi-
ta S. Caeleſtini V. PP. apud Mur-
tor. to. 3. pag. 635. V. *Sacrum*.
(4) SACRA, num. plur., auctoritas
potestas patris in filium. Chart.
ann. 1257. apud Acher. to. 10. Sp.
cil. pag. 186. V. Gothofredum a.
leg. 1. tit. 18. lib. 8. Cod. Theod.

SACRABARVM, V. Saccabor.

SACRALE OPVS. Eugippius in Vita S. Severini cap. 14. de muliere resuscitata ab eodem sancto: *Mulierem vero sanitatem perceptam, opus Sacrale die tertio iuxta morem provincie propriis coepit manibus exercere.* Ubi Vellecus: *Agnosce, inquit, vulgarem fronem, ad verbum, opus Sacrale fron arbeit, etc.* Apud Bollandum habetur agrale, qui tamen Sacrale MSS. codices aliquot praeferunt agnoscit.

SACRAMENTAGIVM. (1) Præstatio, quæ ab eo fit, qui Sacramentum alicujus servitio sese addidit: neque enim viri feudales modo, se

et servi domino fidelitatem jurabant, ut videre est in voce *Hominiis*, et apud de *Lamire* in Gloss. Iur. Gall. V. *Seranus*. Tabular. S. Eparchii Inculm. fol. 72. (2) Poena pecuniaria, qua damnatur qui Sacramentum, quod *calumniatur*, impositum crimen a se amoliri vult. Charta ann. circ. 1080. ex Tabulario S. Albini Andegav.

SACRAMENTALE. (1) Ipsum Sacramentum, iurjurandum. Capitulum 2. an. 802. sub finem: *Sacramentale promissionis factae Imperatori. Sacramentale qualiter promisso ego, quod ab isto die inantea fidelis sum Domino Karolo, etc.* (2) Tractatus de Sacramentis. Laur. Byzynius in Diario Belli Hussit. apud Ludewig. tom. 6. Reliqu. MSS. pag. 178. Et *Guilhelmus de Monte Laudis in suo Sacramentali, etc.* (3) † Instrumentum praestiti sacramenti, V. vox *Sacramentalis litterae* et *Sacramentum* 1. (4) † Congregatio eorum, qui ad aliquod officium praestandum, ad quod sacramentum adstricti sunt, conuocantur. Const. M. Ferdin. reg. Aragon.

SACRAMENTALIA, quaedam eorum functiones, in Ch. M. an. 1708.

SACRAMENTALIS. *Sacramentalia potius opera, ut pedem lotio et pernegatio*, apud Lucam Tudenlem lib. 2. contra Valdeses cap. 2. **SACRAMENTALIS**, ad Sacramentum seu iuramentum pertinens. Occurrit passim. V. *Lex Sacramentalis*. **SACRAMENTALES LITTERAE**, quae sacramentum seu iuramentum continent. *Charta iurata*, in Fortis Buchernensibus tit. 1. art. 25. Baudouin in Vita S. Radegundis cap. 6. V. in *Charta*. **SACRAMENTALES** seu *Compargatores*. V. *Iuramentum*. † **SACRAMENTALIS DOMVS**, aedes sacra, in Ch. M. a. 1136.

SACRAMENTALITER, vox Theologorum, Sacramentali more. Alberti M. Tractat. de Sacrament. Alt. in Bibl. Heilsbr. pag. 68.

SACRAMENTARE, **SACRAMENTARI**, Sacramento fidem, pactum

astruere, confirmare. Charta ann. 1192. apud Stephanot. to. 8. Fragn. Hist. pag. 16. *Item comes priorque sancti Laurentii castrum sibi ad invicem Sacramentant.*

SACRAMENTARIUM. (1) Liber ecclesiasticus, in quo sacrae Liturgiae ad sacramentum conficiendum continentur. Occurrit passim. (2) Lapis, in quo SS. sacrificium peragitur. Synod. Exon. ann. 1287. c. 12.

SACRAMENTARI, dicuntur haeretici omnes, qui errant circa sacramenta. V. Stockmann. in Lex. Haeref. Alia notione V. in *Iuramentum*.

† **SACRAMENTATUS**, dicitur de Christo, qui eucharistiae sacramento sese fidelibus communicat, to. 1. Sept. pag. 316.

† **SACRAMENTORIVM**, V. *Sacramentum*.

SACRAMENTVM, *duplíciter dicitur*, inquit Hugo a S. Victore l. 2. Speculi Eccl. cap. 22. *Aliquando enim Sacramentum dicitur sacrae rei signum, velut in Baptismo exterior ablutio, quae interiorem significat emundationem. Aliquando dicitur Sacramentum quasi sacrum secretum, velut Sacramentum Incarnationis et huiusmodi.* Glossae Casin. Monasterii. *Sacramenta sunt Baptismus et Christifima, Corpus et sanguis, quae ob id Sacramenta dicuntur, quia sub tegumento corporalium rerum virtus divina secretius salutem eorundem sacramentorum operatur.* **SACRAMENTVM CATECHVMENORVM**, apud S. Augustinum lib. 2. de peccatorum meritis et remissione cap. 26. ubi de Catechumenis: *Es quod accipimus, quamvis non sit corpus Christi, sanctum est tamen et sanctius, quam cibi, quibus alimur.* Quod Cellorius et alii de Eulogiis interpretantur, cum de sale dictum contendat supra laudatus frater, quod unum et perpetuum erat Catechumenorum Sacramentum, et ad Eulogias iis nisi post baptismum aspirare non licuerit. **SACRAMENTVM SYMBOLI**. S. Angustinus lib. de Catech. rudib. cap. 13.

Acce-

*Acceptis Symboli remedium contra antiqui serpentis venenum, ut si quando voluerit aduersarius diabolus de-
no insidiari, noverit redemptus cum
Symboli Sacramento, et Crucis vexillo ei debere occurrere.* In Ordine Romano sic animantur Catechumeni ante traditionem Symboli: *Accedite suscipientes Evangelici Symboli Sacramentum a Domino inspiratum, ab Apostolis institutum.* V. infra Symbolum. † SACRAMENTVM SALIS, i. q. Catechumenorum, quibus sal peculiari benedictione consecratus dabatur. Mutaz. t. 3. Antiq. Ital. med. aevi p. 604.] SACRAMENTVM PROPRIAE MANVS, subscriptio. Anonymus de Berengarii damnatione. SACRAMENTVM, quomodo altera notione intelligi dixit Hugo a S. Victore, quasi scilicet *sacrum secretum, velut Sacramentum Incarnationis, et huiusmodi.* Collatio I. Carthagin. cap. 5. *Et quod veri inveneris fides, per admirabile mysterium Trinitatis, per Incarnationis Dominicae Sacramentum, et per salutem supra memoratorum Principum iudicaturum me esse promitto.* Gelasius I. PP. Epist. 9. ait, non baptizandum praeter Paschale festum, et Pentecostes venerabile Sacramentum. Sic Crucis, Resurrectionis et Ascensionis Sacramenta dixit S. Hieronymus Epist. 48. ad Sabinianum Diaconum. SACRAMENTVM, sacra Missarum Liturgia, apud Optatum lib. 2. et 6. contra Parmenianum. SACRAMENTVM, hostia sacra. Ordo officii Gothici inter Concil. Hispan. to. 3. pag. 266. SACRAMENTVM MISSAE, pars Missae, in qua Corpus et Sanguis Christi a Sacerdote fidelibus ostenditur, Galli vocant *l' Eleuation.* Statutum Capituli Autiss. an. 1373. SACRAMENTVM, episcopatus, dignitas ecclesiastica. Ammianus lib. 15. de exauكتورatione S. Achanasii: *Coetus in unam quaestionem ejusdem loci multorum (Synodus, ut appellant) removit a Sacramento, quod obtinebat.* SACRAMENTVM, reliquiae. Ita Sacramentum S. Gregorii Papae, inter sa-

cras reliquias recensetur in Bul. Adriani PP. ann. 1013. in Metropoli Salisburgenſi tom. 2. pag. 19 quod in Monasterio Andezenſi Bavaria asſervatur. Chartul. B. I. Magdalenae Caltridun. fol. 59. *duellum autem vidit Sacramenta Leobini portari a presbytero S. Leobini in domo Comitum.* SACRAMENTA CONSECRATIONVM Chrisma, Oleum sanctum, etc. quod et Consecrationis instrumenta dicuntur, in Bulla Lucii PP. III. an. citat 1188. inter Instr. to. 6. Gal. Christ. novae edit. col. 90. SACRAMENTVM, iuramentum, Ch. Ms. an. 1198. SACRAMENTVM EVANGELICVM, iuramentum tactis SS. evangelii praestitum. Chartul. Celsin. c. II. SACRAMENTA SOLVERE, aliquem a jurata sibi fidelitate absolvere. Charta an. 1143. in Probat. novae Hist. Occitan. to. 2. col. 499. *Ubi Sacramentalia nuncupantur Instrumeta praestiti sacramenti.* SACRAMENTVM ARMATVM, quis militiae sese addixit, in l. 5. Cod. de Decurion. SACRAMENTVM OBSCURIONVM, V. Obscuriones.

SACRANEA Deae Cereris, pro Sacrata. V. Consecratae.

SACRARI, Pondus unius auri cum dimidio. Saladinus de Pondribus.

SACRARE, dicitur de libro, in quo de rebus sacris agitur. Alberici de Rosate Bergomas IC. qui an. circ. 1370. vivebat, in Poem. ad l. etur. Codic. edit. Lugdun. a. 154 pag. 13.

SACRARIUM. (1) *ἱερατεῖον, βῆμα ἁγίων βῆμα*, pars aedis sacrae, ubi sunt Sancta Sanctorum, in Gloſſ. Lat. MS. Reg. in quo sacra reponuntur, ab inferendis et deportandis sacris dictum. Synodus Nicaena Arabica edit. Alph. Pisan. c. 16. *Sacrarium* interpretatur, ubi est altar, quod Codex Gr. vocabat *θυσιαστήριον.* Concilium Valsense c. 3. c. Presbytero: *Cujus officii est Sacrarium disponere, et Sacramenta suscipere.* (2) Pars altaris, ubi r-

pon

ponitur pyxis, in qua sacra Eucharistia asseveratur, Gallis vulgo *Tabernacle*. Concil. Hispan. an. 1512. inter Concil. Hispan. to. 4. pag. 20. (3) SACRARIVM, generaliter pro templo sumi, maxime apud gentes, observatum ab aliis. Sed et ita usurpant Scriptores Christiani. Ammianus lib. 26. *Confugit ad ripam Christiani Sacrarium. Sacra Dei dicit* Salvianus lib. 3. Vita S. Iohannis Eleemosynarii, interprete Anastasio Bibl. num. 80. *Loqui autem in sacro omnino non permittebat; sed in conspectu omnium foras missebat eum, dicens, siquidem ut orares venisti huc, etc.* (4) SACRARIVM, quod alias *Secretarium, Diaconicum, Sacristia*. Gloss. Lat. Gr. *Sacrarium, in ecclesia*. Walatridus Strabo lib. de Reb. Eccles. cap. 6. *Sacrarium dicitur, quia ibi Sacra reponuntur et servantur*. Gregor. M. in Sacrament. p. 69. *Es expectans Pontificem, vel qui vicem illius tenueris: qui dum veniens de Sacratio processeris ante altare ad orandum, etc.* (5) Coemeterium. Conventus Episcoporum apud Giffonem ann. 1099. inter Concil. Hispan. tom. 3. pag. 310. V. *Sacra-*rum. (6) Scrinium, tabularium, archivum, Gallis *Chartier*. Statuta Ardennenf. apud R. Duellium to. 1. Miscell. pag. 109. V. *Sacristia*. (7) Sacrum secretum, fiscus Principis, in l. 49. Cod. Theod. de Haeret. V. post *Sacrum* 2. (8) SACRARIVM Palatium, et Consistorium Principis, in l. 11. de Poenis et l. 8. 16. de Legat. l. 16. de Haeret. in Cod. Theod. (9) † Liber continens benedictiones l. *sacrationes*. Ordinar. Ml. Petri Aureae-vallis.

SACRATA DEO, Sanctimonialis. Chron. S. Petri Vivi apud Acher. tom. 1. Spicil. pag. 719.

SACRATIO, V. *Sacrum* 1.

SACRATORIVM, idem quod *Sacrarium*. Glossarium Cambrense: *Abbas dicitur exedra, id est, Sacrationum*.

SACRATVM, ut *Sacrarium, Sacristia*. Sacra Mutin. rubr. 362. fol. 71.

SACRESTANA, Sacrae cultos apud Sanctimonialis, Gall. *Sacristaine* vel

Sacristine. Necrolog. Abbat. S. Petri de Casis: 23. Iunii, V. *Sacristica, et Sacristana in Sacrista*.

SACRETARIA, ut *Sacrestana*. Primordia Calmosiac. Monast. lib. 2. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1187.

SACRICOLVS, adject. Sanctus, quod *sacricolam* deceat. Vita S. Arnulfi Episc. Merens. saec. 2. Benedict. pag. 151.

SACRICVSTOS, ut infra *Sacrista*. Ch. a. 1091. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 538.

SACRIFEX, Sacrificus, Sacerdos. Passim apud Hildebertum in carmine de Officio Missae.

SACRIFICA, officium Monasticum in Monasteriis Sanctimonialium. Petrus Abaelardus pag. 154. *Sacrifica, quae et Thesauraria, toti oratorio providebis, etc.* Sed ibi legendum indubie *Sacrista*, ut p. 143. V. *Sacrestana*.

SACRIFICATI, dicti olim Christiani, qui suppliciorum, et vitae vel etiam bonorum amissionis metu idolis sacrificabant, licet revera christianam ex animo fidem profiterentur. Hos pluribus exagitat S. Cyprianus Episc. 52. et lib. de Lapsis, et a caeterorum communione non modo arcendos contendit, sed et in graviore longeverfari culpa, quam *Libellaticos*, de quibus suo loco. Hos etiam *Thurificatos* vocat eadem Episc. 52. Concilium Arelatenf. II. sub Siricio PP. cap. 11. *Si quis vero dolose vestitus pondere persecutionis negare et Sacrificare compulsi sunt, etc.*

SACRIFICIVM. (1) Hostia consecrata, divina Eucharistia. *Sacrificata hostia*, Anonymo de Reb. Alrahenf. Monast. ex Schedis Mabill. Regest. 1. Cumeanus Abbas de Mensura Poenitentiarum c. 14. *Mulieres possunt sub nigro velamine accipere Sacrificium*. (2) Missae offertorium, in Missali Mozarabico apud Mabill. Liturg. Gall. pag. 11. SACRIFICIVM PSALLENDI, officium divinum. Capitul. lib. 7. c. 228. SACRIFICIVM SICCVM, mixtum. Missa vetus ex Codice Ratoldi Abbat. Corbeienf. ubi *communicare sicco sacrificio, est corpore Christi sepa-*

separatim a sanguine porrecto : mixto vero *sacrificio* corpore Christi sanguini ejus intincto. V. *Missâ sicca*.

SACRIFICIUM VESPERTINUM, Missa, quae in Quadragesimae feriis ad vesperam differebatur V. Mabill. Liturg. Gall. p. 54. et 126. **SACRIFICII OPVS**, Missa. V. post *Opus* 6. (3) Quaevis oblatio fidelium. Charta Edmundi Regis Angl. pro Monasterio Glastonensi tom. 2. Monast. Angl. pag. 838.

SACRIFVS, V. infra *Sacrivus*.

SACRILEGARE, sacrilegium admittere, ex Gloss. Cyrilli apud Vossium de Vitiis serm. lib. 4. cap. 23. *ιερόσυλος*, *Sacrilegus*. *ιερόσυλῶ*, *Sacrilego*.

SACRILEGIUM, multa quae a Sacrilegis Episcopo exsolvebatur. Charta an. 1062. apud Lobinell. to. 2. Hist. Britan. p. 257.

SACRILEGI NVPTIARVM nuncupantur adulteri, in lege 3. Cod. Theod. lib. 11. tit. 36.

SACRIM, *ἀπαρχὴ γλεύκος*, in Gloss. Lat. Graec. Ex Felto *Sacrima* emendat Vulcanius: sic appellabant mustum, quod Libero sacrificabant pro vineis, et vasis et ipso vino conservandis. Eadem Glossae: *Sacrimum*, *vīnos οἶνος*.

SACRIMENSIS, *ιερομηνία*, in Gloss. Graec. Lat. Omnis dies in mense sacer, Martinio, quem consule.

SACRIMONIUM, *ιεροσύνη*, in vet. Gloss.

SACRISCRINIARIVS, **SACRISCRINIVS**, Sacrista. Charta 145. in Appendice ad Capitular. Reg. Franc.

SACRISCRINIVS, idem. Gesta Synodi Aurelianens. an. 1017.

SACRISTA, dignitas ecclesiastica. Vguriq: *Sacrista*, *sacrorum custos*. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Sacrista*, *sacristarius*, *Secretain*. Idem qui *Thesaurarius*, Durando lib. 2. Ration. cap. 1. n. 14. et Ioanni de Deo in Poenitentiaro lib. 5. cap. 12. *Apocristarius*, (vel *Apocristarius*, ut in edit.) apud Bernardum Monach. in Constit. Cluniac. c. 51. et 52. ubi officium ejus describitur, ut et apud Vdalricum lib. 3. et S. Willelm.

lib. 2. Constit. Hirsaug. c. 34. Capit. Tol. in lib. 1. Decret. tit. 2. c. 1. *Sacrista* praecipua post Abbatem dignitas in Capitulo de Romanis, ut docet Charta an. 1274. tom. 1. Hist. Dalph. pag. 127. col. 1. **SACRISTA APOSTOLICI PALATII** officium perpetuum, inquit Aud. libri Ceremoniarum Capellae Pontificiae, qui *semper consuevit et Praelatus*. De hac dignitate multum commentatur Waddingus in Annalibus Minorum ann. 1303. num. 4. 5. 6. 7. 8. **SACRISTA HEBDOMADARIVS**, qui per hebdomadam majoris Sacristae adjutor constituitur, apud laudatum Bernardum Mon. cap. 52. **SACRISTANVS**, *Sacrista*. Chron. Farf. apud Muratori. to. 2. part. 2. col. 551. **SACRISTES**, eadem notione, in Chartulario S. Martini Pontifar. **SACRISTIANVS**, eodem intellectu. Litterae ann. 1410. apud Ludewig. to. 4. Reliqu. MSS. p. 66. **SEGRESTARIVS**, **SEGRESTARIVS**, eodem significatu. Tabular. S. Petri de Cella Froini in Comit. Engolism. **SECRETARIUS** I. **SACRISTANA**, **SACRISTARIA**, quae *sacristiae* praee apud Sanctimoniales. Tabul. S. Albini Andegav. V. *Sacrestana*. **SEGRESTA**, eadem notione, in Charta Gislae Abbatisae Romaricimontis laudata a Mabill. to. 3. Annal. pag. 60. **SACRISTARIA**, Sacristae munus Monachicum, cum reditu ac praediis annexis. Gervasius Dorobornensis ann. 1187. **SACRISTANVS** eodem significatu. Chartar. Aux. Eccl. Ch. 109. **SACRISTER** idem. Chartul. S. Vandreg. to. 1. pag. 84. **SACRISTERIATVS**, eadem intellectu. Charta Sacristae Montisbertodi in Dombis an. 146. **SACRISTIA**, eadem notione, apud Will. Thorn. ann. 1128. **SACRISTARIA DOMVS**, apud laudatum Bernardum cap. 51. **SACRISTARIAE OBEDIENTIA**, ut *Sacristarius*. Charta an. 1138. apud Marten. tom. 1. Anecdor. col. 391. **SACRISTIA**, eadem notione, in Charta an. 1205. ex Chartular. S. Vandreg. to. 1. pag. 782. **SEGRESTIA**, apud S. ph

phocot. m. 3. Antiquit. Bened. Piarv. MSS. pag. 331. SEGRESTANIA, l. 2. novae Galliae Christ. col. 445. SACRISTERIA, Sacrarium, *Sacristia*. Hist. Translat. S. Edmundi Cantuar. apud Marten. to. 3. Anecd. col. 1866. SACRISTIA, eodem notione, passim occurrit. SACRESTIA, eodem significatu, var. Italica, in Chronico Modocet. apud Murator. tom. 12. col. 1092.

SACRISTIA. (1) Sacristae munus, V. paullo ante *Sacrista*. (2) Scriptorium, Tabularium publicum, Gall. *Grosse*. Statuta Aitensis cap. 58. fol. 32. V. in *Sacrarium* et in *Sacristia*.

† SACRISTISSA, quae *sacristiae* praestit apud sanctimoniales, in Ch. Ms. a. 1430.

SACRITECTA. V. *Sartatectum*.

SACRIVUS, SACRIFUS, Sacer. Lex Salica tit. 2. §. 14. *Si quis maiorem Sacrum, qui dicitur Votivus, furaverit, et hoc cum testibus ille qui eum potestis poteris approbare quod Sacrum fuisse, DCU. sol. culp. jud. Et §. seq. Si quis maiorem non Sacrum furaverit, etc.* In edit. Heroldi, *Sacrisus*. *Votiva pecora*, dicuntur Gregorio Turon. lib. 2. de Mirac. c. 3. quae ad Monasteria aut Ecclesias pertinent, Plauto in Menaechm. Varroni, et Felto *Porci sacri* appellatur, qui sunt ad sacrificium idonei. In Gloss. apud Pithoeum, *sacra* exponitur, *qui est defensor numerum porcorum*: forte quia porcus sacra et votivus aliis non sacris nec votivis tutelam praestit, propter Ecclesiarum reverentiam. FONS SACRIVUS, ARBOR SACRIVA, sacer, sacra. S. Audouenus lib. 2. Vitae S. Eligii c. 15. V. *Arbor* 1.

SACROBARA. Liber MS. de officio coronatoris laudatus a Spelmanno: *Inquirendum est per 12. juratos pro Rege super sacramentum factum, quod fideliter praesentabunt sine ulla conculatione omnes fortunas, abjurationes, appella, mactra, Sacrobarra, feloniam factas, per quos et quot, etc.* Ubi Spelmanus pro *sacriligio* poni hanc vocem putat.

Tom. VI.

SACROCOLA, qui sacra colit, Sacerdos, clericus. Odo Cluniacensis.

SACROSANCTA, sancta Evangelia, sacrae Reliquiae, Crux, et alia, super quae sacramenta in Ecclesiis peragebantur. Consuet. Furnenses MSS. ex Tabular. Audomar. V. in *Inamentum*. SACROSANCTI, eadem notione, in Charta ann. 1248. ex Chartul. S. Vandreg. tom. 1. pag. 352.

SACRVM. (1) SACRVM DEI, donatio facta ecclesiae. Tabular. Brivarense Ch. 171. (2) Consecratio Episcopi, *χρηστονομία*, quomodo vulgo sacre dicunt Galli. Utitur Steph. Torn. Epist. 274. 275. 2. edit. V. *Sacra* 3. (3) SACRVM PALATIVM, curia regia, vel potius sacrum aerarium, fiscus Principis. Leg. Liutprandi apud Murator. tom. 1. part. 2. pag. 53. V. *Sacrarium*.

† SACRVS, pro sacer. id. Invent. a. 1449.

SACTIO, pro *Sasso*, ni fallor, V. in hac voce. Charta Yvonis et Lotharii Reg. Ital. ann. 932. apud Eccardum in Orig. familiae Habiburgo-Austr. pag. 152. *Terris, vineis, campis, pratis, pascuis, silvis, saltibus, Sactianibus, aquis, aquarumque decursibus, etc.*

† SACVCVS, sambucus, Hisp. *Sanco*, t. 7. lul. p. 286.

SACVDIRE, excutere, Gall. *Secouer*, Hispan. *Sacudir*. Fori Alcaconenses aerae 1267. *Et qui non fuerit ad final de iudice, et pignos Sacudires, ad sayon pestet. Rursum: Qui in villa ter pendencia pindeas cum sayone, et Sacudiderit ei pignos, onorguet el sayon, etc.*

† SACVRBA, species vestis ex telis, i. q. Gallis *Sarrau*. Lit. remiss. Ms. a. 1456.

SACVS, pro Saccus, in Litteris Philippi Pulcri Reg. Franc. ann. 1291. to. 4. Ordinat. pag. 19.

SAD-HANNESO, ita duntaxat, vel sine dubio, in Gloss. ad calcem Collect. canon. Apost. ex Bibl. DD. *Chanvella* Sigillorum Regiorum Custodis.

SADO, mensura agri, V. *Saco*.

B

SADO-

† **SADONARE**, bene formare, parare, in Gloss. Confuct. Perpin. Mf. c. 38. Gallis olim Sade erat iucundus, gratus. V. *Saissmare* et *Safonare*.

SAECVLARIS. (1) Mundanus. Gloss. Gr. Lat. *σοφικος*, *Saecularis*. *σοφικος* apud Gregor. Nazianz. de Vita sua. Salvianus lib. 4. de Gubernat. Dei: *Quis est, oro, hominum saecularium praeter paucos, qui non ad hoc semper nomen Christi in ore habent ut pejeret? Saecularissimus*, apud S. Bernardum in Epist. 276. (2) Qui alicui regulae addictus non est. Abbas *Saecularis* et absque monachi habitum, apud Mabill. tom. 4. Annal. pag. 370. *Saecularis persona*, Gall. *Prêtre seculier*, in Charta ann. 1228. to. 2. Hist. Eccl. Meld. pag. 213.

SAECVLARITAS. (1) Ordericus Vitalis lib. 4. pag. 518. *Parum a Saecularitate conversatio Monachorum differebat*. V. *Saecularis* 1. (2) *Saecularium* conditio monachali opposita. Charta ann. 1093. apud Lobinell. to. 2. Hist. Britan. pag. 314. (3) † Bona ecclesiis concessa. Arest. Mf. a. 1285. (4) † Actus qui ad laicos pertinet. Stat. S. Flori Mf.

SAECVLARITER, *Saecularium* seu mundanorum more. Chron. Farf. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 547. † *Saecularissime*, idem, in Constit. Carmelit. Mf.

SAECVLATIVS. Anonymus de Revelatione reliquiarum S. Genovefae num. 6. *Revelata est . . . mense Ianuario 10. mensis in octavis ejusdem sanctissimae virginis, et a fratribus est dulciter Deo Saeculata*. Id est forte in saeculum, seu e sepulcro in apertum elata; modo sana sit lectio.

SAECVLVM, **SECVLVM**, monachis praesertim dictum, quidquid extra claustrum: quia qui vitam monasticam amplectuntur, mori saeculo dicuntur. S. Cyprianus Epist. 7. *Saeculo renuntiaveramus, cum baptizati sumus: sed nunc vere renuntiaveramus Saeculo, quando tentati et probati a Deo, nostra omnia relinquentes, etc. Saeculum relinquere, dimittere, Saeculum festari* in Capitul. 1. an. 809. cap. 8. in Capitul. 2.

an. 811. cap. 5. 6. 7. 8. in Concilio Moguntiac. cap. 16. 17. *Ad Saeculum reverti*, apud S. Hieron. in Epist. ad Rusticum. **SAECVLA**, pro Aetate, usurpat Ionas Episcopus Aurelian. in Translat. S. Hucberti saec. Benedict. part. 1. pag. 296. *Quod quantum sub ipsius* (Carolomanni Principis tempore erga praefati viri sancti corpus per tot elapsa saecula corrupte servatum virtus divina claresceret, etc. Nondum enim, ut observat Mabillonius, duo saecula ab Hucberti morte tum effluerant. **SAEPHA**, pro Sepia, piscis genus; C. inter Probat. to. 4. Annal. Bene pag. 733. col. 1. *Medietatem quoque* (delegamus) *nostrae partis de centibus Saepiarum per universum pagum Santonicum*.

SAEPISSIMVS, frequentissimus. M. rac. B. Heldradi to. 2. Ma pag. 337.

SAETTIA, **SAETYA**, V. *Sagitta*. **SAFARIUM**, atrium templi, in Gloss. Isid. *Saforium*, apud Ioan. de Iuan. Papias *Sapharium* legit, Iacob. Gotofred. ad l. ult. de officiis publicis et supra *Pastophorium* et *Sabarium*.

SAFFIVM, ornamentum casulae; id quod *Aurifrigium*, Gall. *Orfroy*, crucis modum aptari solitum. Inventar. anni 1377. ex Tabul. S. Victoris Massil. V. *Aurifrigia*. † L. videtur *Safrum*, seu *Saffrum*, ubi betur in Test. Mf. Phil. episc. Sab. a. 1372.

† **SAFFRANARE**, croco aspergi. Gall. *Saffraner*. Conipur. Mf. a. 14.

† **SAFFRVS**, **SAFRVS**, V. *Saffum*. **SAFIRVS**, lapis pretiosus, vulgo *phir*. Charta Ademari Comit. gnante Rodulpho Reg. Indict. 12. Tabul. Silvanica.

SAFORIVM, V. *Saforium*.

SAFRANVM, crocus, Gall. *Saff*. Curia gener. Catalanae sub I. bo 1. Reg. Aragon. ann. 1291. *Sofferana* et *Zafframen*.

SAFVRIVM, ut supra *Saforium*, *Pastophorium* et *Pastorium*.

SAGA. (1) Nomen gemmae. G. Isid. Leg. *Sagda* ex Plinio lib. Hist. cap. 67. monet Graev.

(2) 1

(2) *Narratio, relatio, quodvis dictum*, Anglo-Sax. est depositio testium; subinde libellam significavit; a German. *saga*. V. Schilteri Glossarium Teut. in hac voce, (3) Pro panni specie et lecti stragulo; V. in *Sage* 2. (4) *SAGA, SAIGA*, alia, nec satis nota, significatione, nisi sit pro examen, disceptatio. V. *Segmanas*. Statuta Ardacensis apud I. Duellum to. 1. Miscell. pag. 121. *Tunc idem sit officialis ex iis (canonicis) in curiis Sagae ipsius capituli ordinari poteris, prout occurreris ordinandum, nullisque canonicorum tempore Sagae in ipsius curiis ipsam curiam visitare, vel accedere debet, vel audeat, ipsas decem licentia super hoc prius non habita vel requisita; si autem pro tunc ipsum decanum forte in loco adesse non contingeret, tunc ipsum capitulum de consilio cellerarii ipsius capituli, de ipsa Saiga bladi se intrromittere debet, ordinationem debitam secundum ipsorum conscientias de eadem faciendo.*

† *SAGACVLVS*, dimin. a *sagax*, in Gloss. Provinc. Lat. Cod. reg. 7657. V. *Scitulus*.

† *SAGAMEN*, vas, ut videtur, in quo *sagum* s. adeps reponitur, in Inod. M. a. 1320.

SAGANA. Ioan. de Ianua *Saga* et *Sagana*, ingeniosa, incantatrix. Ebrardus Beruaniensis: *Sagana gaurmi*, *Sagana vestis*, *Sagana vaser*. Catholicon parvum: *Sagana*, idem est quod *vass*, et dicitur de *sagio*, *gis*: inde *saga*: vel dicitur esse *gaurmi*, scilicet ingeniosum, quod multum *sagaciter* operatur. Vel potest esse quoddam genus vestis, quae antiquitus *sagaci* induebantur.

SAGARIA, *χλαμύδα*, in Gloss. Lat. Graec. Ars conficiendi *saga*: qui venter et vendit, *Sagarius*, *χλαμύδα* dicitur in iisdem Gloss. V. *Sagum* 1.

SAGARIUS CAMIS, V. *Meurium* in *Zayapen*.

SAGATA, f. pro *Segata* vel *Secata*, *Servici* species, quo vassalli *blada* domini sui *secare* tenentur. Statuta castri de Seguno an. 1291. ex Tabul. Archiep. Aulic. V. *Secare*.

SAGATIO, V. in *Sagas* 2.

SAGBARONES, V. *Sagibarones*.

SAGED, ut *Saled*. V. in hac voce.

SAGELLVM, V. *Sagum* 2.

SAGEMANNVS, accusator, delator, ex Saxon. *Sageman*. Gloss. Saxon. exaratum sub Edw. III. *Sagemannus*, ille per quem scitur. Leges Henrici I. cap. 63. *Sine accusatore, sive Sagermanno*.

SAGENA. (1) Rete, vox Latinis nota. Papias: *Sagena*, *retia*, *verundum* Graece, vulgo *euerclum* dicitur. Gloss. Lat. Gall. *Sangerman*. *Sagena*, *Netz*. Inde *Sagenarius*, *ria*, *rium*, Gallis *Seine*, vel *Senne*. Testamentum Edonis Argent. Episcopi regnante Pippino apud Eccardum in Orig. Habsburgo-Aultr. col. 144. *Piscationes agere cum nostris piscatoribus, dapuram etiam piscium cum Sagena, in omnibus medietatem*. Charta Henrici Imperat. ann. 1111. ibid. pag. 549. *Dedit et tres Sagenas, unam Sebach, etc.* Ubi *sagena* nude videtur sumi pro *Piscaria*. (2) Navigii species. Diploma Chilperici Regis Franc. pro Ecclesia Tornac. apud Miraeum in Cod. donat. piar. pag. 16. *Telouem de navibus super fluvio Scals, . . . vel quolibet commercio sem et de carrigio, vel de Sagenis, nec non et de ponte super fluvio Scals, etc.* Idem Diploma rursus editum apud eundem to. 2. pag. 1310. ubi legitur, *et de carrigio vel de Saginis*. Charta Caroli C. an. 859. in Tabulario Abb. Belliloci in Lemovicibus n. 4. *Ut nullas exactor vel iudex publicus nec de navibus, nec de Saginatibus, vel carris, seu quibuslibet exactoribus undecumque fscas aliquid exire possit, quisquam ab eis accipias*. Ita *Sagena piscatoris*, apud Hugon. Flaviniac. pag. 192. quae *Sagena B. Petri*, Petro Damiano apud Baronium an. 1062. n. 57. Laurentius Veron. L. 1. de Bello Balearico:

Barcae, carrabii, lintres, grandefque Saginae.

Nisi quis *Sagittae* legat. *SAGENULA*, eadem notione. Papias: *Sagennula pro navi ponitur*. Vita S. Aldhelmi to. 6. Maii pag. 88.

B 2

SAGEN-

SAGENTIA, SAGETIA, V. Sagitta 1.
 † **SAGERIA**, Gall. *Sagerie*, f. locus iuncis palustribus abundans, vel fundus pinguis et humidus, in Ch. Ms. a. 1361. V. *Sagna* 2. et *Saignia*.

† **SAGETTA**, mendose pro *Sagena*, retis species, in Ch. a. 1279.

SAGGOLVM, diminut. a *Sagum*, panni species. Gloria posthuma S. Mariae Magdaleneae tom. 6. Maii pag. 322.

SAGIA. Ioan. de Ianua: *Sagum*, quoddam genus panni, vel vestis tenuis et abrasa, ... unde quosdam pannos asperos *Sagias* dicimus. Ianua haec hausit ex Petro Comestore in Hist. Eccl. cap. 54. Exodi. V. *Sagum* 2. et *Saiga*.

† **SAGIATOR**, ponderator, examinatos, officium in moneta Florentina, Ital. *Saggiatore*. Ch. a. 1317. ap. Mann. de Sigill. ant. t. 4. p. 77. V. *Sagium* 3.

SAGIBARONES, SACHBARONES, Causarum iudices, qui in mallis publicis jus dicebant. Varie haec vox effertur apud Eccardum in Pacto Leg. Sal. dicuntur *Sacceborones, Sacerbarones, Sacerborones, Sachibarones, Scibarones, Sagbarones*. Vetus Gloss. *Sagibarones dicuntur quasi Senatores*. Lex Salica tit. 56. §. 2. Si quis *Sagibaronem*, qui puer Regis fuerat, occideris. §. 9. Si quis *Sagibaronem* qui ingenuus est, et se *Sagibaronem* posuit, occideris, etc. §. 4. *Sagibarones* in singulis mallobergiis, id est plebs, quae ad anum mallum convenire soles, plusquam tres esse non debent: et si causa aliqua ante illos secundum legem fuerit definita, ante *Grafionem* remove eam non lices. Ubi *Sagibarones* pueri Regis dicuntur, quomodo pueri nostri qui iudicia exequantur, in Lege Burgund. tit. 56. §. 1. 4. Ex Lege vero Salica colligitur, *Sagibarones* in iudiciis plusquam tres esse non debere; de quibus intelligendum c. 46. §. 1. *Grafiones* vero cum septem iudicasse, ex cap. 52. §. 2. *Sagibaronum* mentio est praeterea in Legibus Inae Regis cap. 6. apud Spelmanum: Si quis in Ecclesia pugnet, 120. sol. emendet. Si in domo Aldermanni vel alterius *Sagibaronis* pugnas, 60. sol. emendet,

et alios 60. pro vita. Idem Spelmanus, Wendelinus, et alii vocem deducunt a *Saeck*, sive *Saek*, causi de qua litigatur, et *Baro*, homo: ita ut *Sachibarones* Iurisperiti fuerint, sive legis Doctores, uti nuncupantur; Gall. *Hommes de loy*, qui *Sageshommes* dicuntur apud *des Fensaines* in Conf. cap. 21. A *Saga* narratio, relatio, quod causas iudiciales referrent, accersit Schilter. in Gloss. Teuton. Alii a *Saio*, de quo suo loco.

SAGIMEN, adeps, sagina, arvinus Ioan. de Garlandia in Synonymis

Samen, et arvinus, Sagimen, pinguedo, sagina.

Ubi interpres: *Sagimen est pinguedo quae expellitur ex carne in frizorio pinguen*. Catholicon parvum, *Sagimen, sain*. Praesertim pinguedo, quae uti Monachis interdum concessum, observat Haestenus lib. 10. Disquis. Monast. tract. 6. disquis. 4. Bernardus Monach. in Consuet. Cluniae MSS. c. 48. *Soliconversi sunt in cquina, Caniores autem in Ecclesia qui lardum prius aliquantulum culeribus coctum, et Sagimen faciunt*. Charta ann. 1301. pro Episcopo Ambianensi: *Communitas boucheriorum Ambian. debent ministrare Sagimen optimum ad praeparandos dictos bachellos*. Ubi Gallica habent, *doit servir l'ointure à conreer les bouchiers*. V. *Unctum*.

SAGIMENTARIUM, lucerna, quae *Sagimine* alitur. Hist. Vicon. Monast. apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 305.

† **SAGIMENTVM**, V. *Sagrimenta*
SAGIMINATUS, in *Sagimine* deductus. Caesarius lib. 6. Mirac. cap. V. *Sagimen*.

SAGINA. (1) Pro *Saisina*. Ponere *Saginam* aliquem, in vet. Charta apud Ughellum tom. 7. Ital. Sa pag. 571. nisi mendum sit. V. *Saisire*. (2) **SAGINA**, sunt herbae quaedam quas legati populi Romani porantibus interlocutores pacis, quod nemo illas herbas portantibus laedere sicut delegati Graecorum, qui solebant quae vocatur *celicia ferre*. Vo

hui. utriusque Iuris. Haec unde desumta sit, nescio: norunt omnes verbum coronatos faciales fuisse, rursusque olivae manu gestasse; sed *Saginas* ignorant. V. alia notione in *Sagena* 2. et *Sagimen*.

SAGINACIA SILVA, glandium faginantis porcis ferax. Codex Censalis Folquini ex Tabulario S. Bertini.

SAGINALIS, Italis est Calamus milii, in Vra B. Andreae de Caterannis ann. 16. ubi forte legendum *Sagittale*. V. *Sagitta* 6.

SAGINARI, V. in *Sagmaris*.

SAGINAS, V. *Sagena* 2.

SAGINATIO, ius faginandi porcos in silva. Charta Ottonis II. Imp. ann. 990. apud Pezium tom. I. Anecdor. part. 3. col. 57.

SAGINUM, adeps suillus, Gall. *Sain*. Tabularium S. Remigii Remensis. V. *Sagimen*, et *Sainum*.

SAGIONES, **SAGIONIA**, V. *Saiones*.

SAGIOTA, ornamenti genus. Ioh. Demusius Chron. Placent. ad an. 1318. apud Murator. to. 16. col. 580. *Aliquae portant Sagiotas de perlis valoris florenorum L. usque in C.* V. *Sagitta* 4.

† **SAGIPOLVS**, arcus, Ital. *Saepgolo*. Scr. anal. Florent. l. 3. c. 177.

SAGIS, *σάγες*, *σάγμα τῶν ἀρχῶν*. Gloss. Lat. Graec. Emendant viri docti. *Strages*.

SAGITIA, V. *mox* in *Sagitta* 1.

SAGITTA. (1) **SAGITTA**, **SAGITTA**, navigii species: *Barca fossile*, Ital.; *Saestia*, lo. Villaneo, lib. 7. cap. 29. *Saetya*, in legibus Alphonso part. 2. tit. 25. lege 7. sic dicta, quod velox sit, inquit Acarisius. Ex notione, interprete Eccardo, occurrat in Pacto Leg. Salicae tit. 14. ann. 3. ubi de rapto mulierum: *Qui cum Sagittis fuerint, unusquisque iborum CXX. den. qui faciunt sol. III. culpabilis iudicetur.* Otto Frising. lib. 1. de Gestis Frid. cap. 33. *Apertis navibus et biremibus, quas modo Galeas seu Sagittas vulgo dicere solent, aliisque navibus bellicis munitis, etc.* **SAETTIA**, Italis, eadem notione. Breviar. Hist. Pisanae

ad ann. 1163. apud Murator. tom. 6. col. 174. **SAGETIA**, apud Gaudfredum Malaterram lib. 4. cap. 2. **SAGITIA**, **SAGITTIA**, in Chron. Pisan. an. 1183. **SAGITTARIA**. Radulphus de Diceto ann. 1176. **SAGITTEA**, in Caffari Annal. Genuenf. lib. I. apud Murator. to. 6. col. 249. **SAGITTINA**. Anonymus de Gest. Frider. II. Imper. *Sagittiam* edidit Murator. to. 8. col. 597. (2) **SAGITTA BARBATA**. Ugutio: *Catapulta, vas est, ut dicunt, vel potius sagitta est cum ferro, bipenni, quam Sagittam barbatam vocant.* In clientelae professionem dominis saepius exhibitam a vassallis *Sagittam barbatam* discimus ex pluribus Chartis. (3) Fulmen. Chron. Parmense ad ann. 1292. apud Murator. to. 9. col. 825. (4) **SAGITTA**, in vestibus dicitur pars ea quae contrahitur in sinus, quod sagittae speciem effingat. *Rugosi sinus*, in leg. 12. Cod. Th. de Scaenicis. Udalricus lib. 2. Consuet. Cluniac. c. 11. *Sedens ad lectionem . . . anteriora frocci sui semper in gremium ita attrahit, ut pedes possint bene videri. Girones quoque, vel quos quidam Sagittas vocant, colligit utrinque, ut non sparsim jaceant in terra.* V. supra *Sagiota*. (5) **SAGITTA**, *Flebotomus*, quo venae equorum percutiuntur, passim apud Veget. de Arte veter. (6) **SAGITTA**, *rusticis*, inquit Ioh. de Janua, *novissima pars furculi in sarmento, vel quod longius a matre, ex qua profiliit, recessit: vel quod acuminis tenuitate veli speciem praeferat.* Ugutio praefert *Sagusa*.

SAGITTAMEN. (1) Sagittarum materia vel multitudo. Knygthon an. 1389. (2) *Sagitta*. Breviar. Hist. Pisanae ad ann. 1264. apud Murator. to. 6. col. 195.

SAGITTAMENTVM, eadem notione. Charta verus Hist. Bonon. apud Carolum de Aquino in Lexic. milit.

SAGITTARE. (1) Otto Morena pag. 58. *Ipse Imperator optime sciens Sagittare, multos de Cremensibus interfecit.* Utuntur praeterea Plaurus in Trinum. aet. 2. sc. I. Iustinus lib. 41. et Curtius lib. 7. (2) † *Mendose*

dose pro *saginare*, in Stat. Vercell.
l. 3. p. 75.

SAGITTARIA, navis, V. *Sagitta* I.
SAGITTARIUS. (1) **SAGITTARI**
LIBERI, Gallis *Francs-archers*, in
Chron. Beccensi ann. 1467. De iis
consulendi Monstrellerus 3. vol.
pag. 13. et Berrius in Carolo VII.
pag. 165. (2) Venator cum *Sagittis*,
in Ch. Ms. a. 1260. (3) *Sagittarum*
artifex, V. *Sagitta* 2.

SAGITTEA, **SAGITTIA**, **SAGIT-**
TINA, navis species, V. *Sagitta* I.

SAGIUM. (1) Pondus, certa quantitas
determinata, Ital. *Saggio*. Georg.
Stella in Annal. Genuens. apud
Murator. to. 17. col. 1114. *Insper*
quod anno singulo, dum visa fueris
eidem, a Republica Peyrae suscipias
eum pecuniae numerum, quem ipso
stantes loco, perperos centum ad Pey-
rae Sagiuni nominans. (2) Lintheum
subtile in quo farina excernitur.
Statuta Ord. Praemonstrat. dist. 1.
cap. 11. V. *Sagum* 2. (3) † Expe-
rimentum, examen, exagium in re
monetaria, Ital. *Saggio*. Ch. a. 1240.
inter Probat. t. 3. Hist. Occit. p.
395. V. *Sagiator*.

† **SAGLINVM**, secale, Gall. *Segle*, in
Ch. Ms. a. 1336. V. *Sigalum*.

SAGMA, **SALMA**, **SAUMA**, **SAGMA-**
RIUS, **SALMARIUS**, **SOMMA-**
RIUS, **SUMMARIUS**, etc. Voces
unius ejusdemque originis. **SAGMA**,
(1) Onus, sarcina, in Glossis MSS.
Glossae Gr. Lat. *Σάγμα*, *Sagma*.
Gloss. Lat. Gr. *Sagma*, *παραπλή-*
ρωμα. Perperam utrobique editum
Salina. Eginhardus in Vita Caroli
M. *Falto suppellectili, ut sunt cortinae,*
stragula, tapetia, fulcra, coria, Sag-
mata. **SAGMA**, fem. gen. Papias ex
Isidoro l. 20. cap. 16. *Sagma, quae*
corrupte Salma dicitur, a stratu Sago-
rum nuncupatur, unde et equus sag-
marinus dicitur. Mamotrectus 15.
Levit. *Hoc sagma, sis, est stratura*
asini: haec Sagma, quae corrupte di-
citur salma, est sella vel pondus et sar-
cina quae ponitur super sellam. Gloss.
verus apud Carolum de Aquino in
Lexic. milit. *Sagma, ac, et Sagma,*

atis, sella, quam vulgus bastum vocat
super quo componuntur sarcinae: cli-
sellas alii vocant. **SACIMA**, eadem
notione, in Ordine Romano Cenci
cap. 43. ubi leg. *Sagmas*, ut ex cap.
47. facile conjicitur: *Debes habere*
Papa sex fastios mortulac. **SALMA**
Vgutio, ex Isidoro lib. 20. cap. 16.
Sagma, quae corrupte vulgo dicitur
Salma, scilicet sella, vel pondus et
sarcina, quae super sellam ponitur eis
et dicitur sic a stratu satorum, i. sella-
rum, vel quia sellae sago solens sterni
Charta ann. 1179. apud Vghellun
to. 7. pag. 706. *Concedimus u-*
prae dictis, Ecclesia unaquoque dec sem-
per capias duas Salmas lignorum de
foresta nostra. **SAMA**, ut *Salma*
Chartular. Kemperleg. **SAMMA**
idem quod *Sagma*: Gallis *Saume*
Papias: *Ephippia, equorum freni*
Saumae, vel pectoralia. Ioh. de lanua
Sagma, corrupte vulgo dicitur San-
ma, vel salma; i. sella, vel pondus
vel sarcina quae super sellam ponitur
etc. Alibi: *Sauma, onus.* Rhenanu
lib. 2. Rer. German. p. 95. *Sauma-*
rum nomine clisellaria iumenta insell-
guntur. **SAMMA VINI**, inquit Bro-
lius, ea est quam appensis ad later-
vasis, vulgo *Barres* nuncupatis
equus ferre solet. Et apud Cenoman-
nos dicitur esse unius et 90. pinte-
rum cum semifextariolo: quatuorqu-
summas praegrande vas vinarium
ab eis *Pipe* appellatum, ac tot pir-
tas, quot sunt in anno dies, conti-
nens. Ita ille ex Tabulario S. Petri
de cultura Dei. Falco Beneventanu
ann. 1124. *Tanta fuit fertilitas vin-*
quod . . . centum Saumae pro 30. di-
uariis vendebantur. V. infra *Salma*
SOMA, ut *Sauma*, onus, sarcina
Charta Archambaldi Borbonii pi-
hominibus Villae-francae. **SOMMA**
VINI. Chronic. Estense apud Mur-
tor. tom. 15. col. 468. V. sup.
Sauma vini. **SVMA**, ut *Sauma*,
Leg. Liutprandi apud Murator. to.
part. 2. pag. 67. **SUMMA**, idem
quod *Sagma*. Will. Brito lib. 9. Ph-
lipp. pag. 208. *Ducere quadrig-*
quibus est Summasque necesse Exp-
dis, etc. † **SOMILAGIUM**, idem
in Ch. Ms. a. 1299. † **SOMALI**
VINI

VIMI, quantum *Somarius* ferre potest, in Ch. Mf. a. 1318. SAVMA, iumentum ipsum sarcinale, Provincialibus maxime asinus. Inventar. an. 1394. ex Tabular. S. Victoris Massi. (2) SAGMA, theca scuti. Lactantius ad 9. Thebaid. Statii: *Caryna, theca arcus folius dicitur, seu phaterra sagittarum, et Sagma fusi*. Suides: Σάγμα, ὅχη τῶ λα. Notum veto ὄπλον saepe sumi pro scuto.

SAGNARE, Sagmarios onerare. Gloss. Lx. Graec. *Sagmas asinum, αἰσσει ὄν. Sterne equum, ἐκίσταζον τὸν ἵππον. Sagmatius, στεσυγμένος*; perperam *saginus* et *saginatius* editum. SVMARE, *Sagmare, summarios onerare*. Charcular. SS. Trinitat. Cadom. fol. 46. ubi *Summare* est *Summario* vehere.

SAGMARIVM, idem quod *Sagma*, Σαρματιδισμός, Vlpiano ad Demosthenem. Odo Cluniac. lib. 1. de Vita S. Geraldii cap. 33. *Omne stipendium quod in Sagmariis Geraldii daturum fuerat, paulatim defecit*. Nolum tamen praestare hoc loco apud *Sagmarios* non intelligi. SALMARIA, Sarcina, Gall. *Bagage*. Breviar. Hist. Pisanae ad ann. 1171 apud Murstor. to. 6. col. 184. SALMATA, onus *Sagmarii*, Gallis *Sagmar*; Provincialibus aliisque, quibus *Sagmo* sinum sonat, idem non raro significat quod *Asinata*, seu onus *asini*. Charta ann. 1164. to. 1. Hist. Dalph. pag. 16. col. 2. Hinc emendanda videtur Charta Edwardi 1. Regis Angl. ann. 1283. apud Rymer. to. 2. pag. 262. *Debit venditor caravens . . . de Salmaca bladi 1. den. . . de Salmaca coriorum grossorum 2. den. . . de Salmaca de onere hominis de praedictis rotas et similibus 1. d.* ubi leg. *Salmaca*. V. mox *Saumata*. SAVMARIVM, onus, sarcina. Chron. apud Calmet. inter Probat. tom. 2. Hist. Lothar. col. 50. SAVMATA, onus equi *sagmarii*, la charge d'un cheval. *Saumata salis*, in Charta Ildesbachi Comitris Tolosae ann. 1141. apud Caetellum in Hist. Tolos. p. 192. 194. SAVMADA, eadem no-

tione, Gall. *Saumade*, pluries occurrat in Charta ann. 1197. ex Tabulario Monast. Villaemagnae. SAVMARIATA, eodem significatu. Tabul. Eccl. Auxit. SAVMANDIVM, eodem intellectu. Vita S. Thomae Aquin. to. 1. Martii pag. 685. SOMATA, onus *Somarii*. Charta ann. 1309. tom. 1. Hist. Dalph. pag. 98. col. 2. SOMATIVM. Tabular. Eleemosynae S. Pauli Viennensis. SOMATIVM. Tabularium Priorat. de Domina in Delphinatu fol. 120. Ubi *Sometum*, quod *Somey* in aliis Instrumentis ejusdem Provinciae dicitur, est servitium, quo vassalli tenentur praestare *Somarios* ad exportandas res dominorum. Inquisitio de Moras ann. 1262. ex Regest. *Probus* fol. 42. SOMMATICA, eadem, ut videtur, notione, seu eadem praestatio in summam pecuniarum commutata. Charta Widonis Abbat. S. Nicasii Rem. ann. 1158. ex Tabular. ejusd. Monast. *Pro prefato alvari vel Ecclesia a praedictis canonicis omnibus annis Sommatica est solvenda*. V. mox *Saumata*. SVMMAGIVM, Sarcina, onus *Summarii*. Charta ann. 1413. apud Rymer. to. 9. pag. 30. SVMMARIVM, eadem notione, in Teloneo. S. Bertini ex Tabular. Audomar. SVMMATA, ut supra *Sommatica*, apud Hemereum in Augusta Virom. ann. 1116.

SAGMARIUS. (1) Equus clivellarius. *Sarcinarium jumentum*, Caesari lib. 8. *Sarcinale jumentum*, Amiano l. 15. *Sarcinulator equus*, Willelmo Britoni l. 12. Philipp. pag. 241. *Sagmarinus mulus*, *Sagmaria mula*, apud Servium ad 1. Aeneid. Gloss. Aelfrici: *Sagma, Seam - Sadol. Sagmarinus equus, Seam - Hors*, ubi perperam editum *fugma* et *fugmarinus*. Lampridius in Heliogabalo: *Quae piletus, quae equo Sagmario, quae asino veheretur*. SAGINARIUS, eadem notione qua *Sagmarinus*, uti et scribendum voluit viri docti; an recte, haud satis scio, cum apud non paucos Scriptores occurrat haec vox: unde *Saginaris* a *Sagis* portandis dici potuit equus *Sarcinarius*. Bernardus Monach. in Ord.

Ord. Cluniac. part. 1. cap. 3. **SAL-**
MARIVS, idem, equus clivellarius.
 Ricobaldus Ferrar. in Histor. Imper.
 apud Murator. to. 9. col. 135. **SA-**
MARIVS, ut *Salmarius*; jumentum
 sarcinale, in Charta Ebehardi Salis-
 burg. Archiep. ann. 1160. apud
 Hanfiz. to. 2. Germ. sacrae pag.
 258. **SAMERIVS**, eadem notione,
 apud Willel. *de Baldenzeel* in Hodoepo-
 rico Terrae sanctae. **SAVMARII**,
 equi *sagmarii*, Gall. *Somiers*. Fortu-
 natus in Vita S. Gerinani Episc. Paris.
 cap. 3. **SAVMERII**, in Concilio Bi-
 terrensi ann. 1351. sub finem. **SO-**
MARIVS, idem. Charta Theobaldi
 Comit. Blesens. ann. 1115. in Ta-
 bular. Calens. **SOMMARIVS**, eadem
 notione. Comput. ann. 1102. apud
 D. *Bruffel* tom. 2. de Ufu feud. p.
 CLXVI. **SOMERIVS**, **SOMME-**
RIVS, eodem significatu. Charta an.
 1339. to. 1. Hist. Dalph. pag. 65.
 col. 1. **SOVMARII**, pro *Somarii*,
 in Charta Caroli III. Imp. an. 990.
 pro expeditione Romana §. 5. 7. apud
 Goldastum. **SVMERIVS**, jumentum
 sarcinale. Testament. Bartholomaei
 de Lega apud *Madox* Formul. Anglic.
 pag. 423. **SVMMERIVS**, eadem notione,
 in Polyptycho Fiscam. an. 1235. **SVMMARIVS**, idem.
 Charta Theobaldi Comit. Blesens.
 ann. 1186. apud Marten. tom. 1. Anecd.
 col. 627. (2) **SAGMARIVS**, qui
sagmarium equum vel jumentum
 agit. Destructorium vitiourum cap.
 96. **SALMARIVS**, idem, qui *Salm-*
marium, equum seu jumentum agit,
 in Miraculis S. Eutropii Episcopi
 Sautonenfis num. 14. **SALMERIVS**,
 eadem notione. Itinerarium Grego-
 rii XI. PP. **SAVMALERIVS**, idem,
 qui *Saumarium* agit et curam illius
 habet. Testament. Bertrandi de Tur-
 re ann. 1285. apud Baluz. to. 2.
 Hist. Arvern. pag. 531. **SAVMATE-**
RIVS, eadem notione; apud *La-*
faillie inter Probat. to. 1. Annal. To-
 los. pag. 16. **SVMMATARIVS**, in
 Computis Episcopi Aniciensis ex
 Tabular. ejusd. Eccl. **SOMELLE-**
RIVS, **SOMELLERIVS**, idem. Ordi-
 nat. Hospitii Dalph. an. 1336. to. 2.
 Hist. Dalphin. pag. 308. col. 1.

SOMMELARIVS, eodem intellectu,
 apud Baluz. to. 2. Hist. Arvern.
 pag. 269. (3) **SAGMARIVS**, *Sag-*
marum confector, *Σαγματόποιος*, in
 Gloss. Lat. Gr.

SAGMEGIVM, praestatio *sagmariorum*
 seu *summariorum* ad exportandas rei
 dominorum, vel *selouem de farcinis*,
 uti passim appellatur. Concilium
 Bituricense an. 1031. cap. 15. ubi
vestigalia sunt vestuarum. **SAUMATI-**
CUM, vel **SAUMATICUS**, idem.
 Charta Dagoberti Reg. apud Dou-
 blet. pag. 656. **SOMA**, eadem no-
 tione, in Chartulario S. Vincentii
 Cenom. fol. 29. **SVMMAGIVM**,
 idem. Consuet. Solemniaci in Ar-
 vernis MSS. *Item pro Summa-*
gio tenetur quilibet dare in dis-
villa prout dare in eadem villa
alias legitime consuevit. **SVMA-**
GIVM, eadem notione, in Charta
 Ricardi 1. Reg. Angl. in Monast.
 Anglic. tom. 2. pag. 264. V. *Ha-*
nig. **SVMMAGIVM**; in iuribus et
 Consuet. Normanniae cap. 34. ubi
 Gallica editio: *Les fiefs de par des-*
sous sont, qui descendent des fiefs che-
vels, et sont soumis à eux: si com-
me les vavassouries qui sont tenues par
Sommege, et par service de cheval
 Ubi vetus interpret: *Et par ce à sa-*
es à somme, lesquels on appelle com-
muniement Sommege. Cap. 53. *Nu-*
qui tient son fief par villain service, ne
doit avoir la Cour de ses tenants de ce
meisme fief: si comme sous les bor-
diers, et ceux qui servent à sac et à
somme et les autres qui doivent les
villains services. Ubi editio Latina
servientes ad saccum et summam
Sommes dicuntur in Consuetud.
 Beneharn. art. 4. Polyptych. Fiscam.
 ann. 1235. *Paulus de Valle tenet*
unam vavassoriam et facit duo Sum-
magia ad Natale et Pascha, et liberum
careum et corveias aratri si habet
 Atque inde *summa* Gallis sumitu
 pro certa ac rata granaria mensura
 scilicet equi *sagmarii* onere. Char-
 ta Anglica apud Prynneum in liber-
 tatib. Anglic. to. 2. pag. 254.
Mandatum est . . . quod permi-
sant . . . vendere blada sua per Sum-
mas usque ad festum S. Katharinae
 SVMMARIVS

SUMMATICVM, idem, quod pro
sarcinis Summariorum exsolvitur.
Charta Federici II. Imperat. 1214.
pro Eadha Viennensi apud Sam-
marthanos.

SAGNEN (1) Vt *Saginem*, adeps,
sagu; à amen asserita lectio est.
Charta Geraldii Abbat. Angeriac.
an. 1286. ex Tabular. ejusd. Mo-
nast. (2) Vt *Sagma*, onus. Acta
ss. an. 7. Man pag. 59. ubi de
ss. Voto et Felice Eremit.

SAGNA (1) Vt *Saca*, in Charta
Henrici Reg. Angl. tom. 4. Hist.
Harcour. pag. 1409. *Sciat is quod ego
comodo S. Petro Insueticensi haven-
gum et omnia quae ad illam perti-
nent cum Sagna et foquid et tolla et
tenet*, etc. V. Sac. (2) *Herbae*, seu
junci palustris genus, Typha palu-
stris major, Gallis *Masse*, Garidel-
lo Hist. plantar. Aqueus, pag.
476. Provincialibus *Sagno*, vel *Sai-
gna*. Charta Hugonis des Banx an.
1110. ex Schedis Praef. de *Manan-
gna*.

SAGNA, eadem natione. Sententia
arbitralis inter Archiep. Arelat. eius-
que Capitulum et Monast. S. Cae-
larii an. 1221. ex iisdem Schedis:
ubi leg. videtur *Saina*. V. in hac
voto et *Saignia*. **SAGNERIVS**,
qui *Sagne* inter operandum utitur,
inventa an. 1268. ex Schedis Prae-
f. de *Mezangues*: *Vidit ibi Sagne-
rius obligeat sagnum*.

† **SAGNADERIVS**, qui *sagnam*,
junci palustris genus colligit, et in-
ter operandum utitur. Inquisit. Ms.
1. 1268.

SAGNARE, V. infra *Saignare*.

SAGNERIVS, V. in *Sagna* 2.

† **SAGNIA** (1) *Adeps*, pinguedo,
in Gloss. Provinc. Lat. Ms. (2) For-
te pro *Sagisia*, nauigii species, in
Talam. Ms. a. 1228. V. *Sagissa* 1.

SAGNIO, apud Rather. Veron. Epi-
scop. lib. 1. Praeloq. to. 9. Ampliss.
Collect. Marten. col. 807. *Quis il-
lus militis pater, ariolator an pi-
lor, elipter an auceps, cesarius an
fidelis, fortior an fortior, mulio an Sa-
pienter fueris, etc.* Ubi *Sagnio*, qui
Sagnum equum agit, leg. recte
supponitur idem Martenius.

SAGO, ut *Salo*, V. *Saisnes*.

SAGOCHELAMYS, indumentum mi-
litare, quod partim sagi Romani vel
Gallici, et chlamydis Graecanicae
formam referebat. Epistola Valeri-
ani apud Pollionem in Claudio:
*Tunicas ruffas militares annidas, Sa-
gochlamydes annuas, etc.* V. Caro-
lum de Aquino in Lex. milit.

SAGOMA, vasis genus, in Inventar.
ann. 1294. ex Tabular. S. Victoris
Massil.

SAGONA, Araris, Gall. *la Saone*, in
Charta Caroli C. ann. 875. inter
Instr. to. 4. novae Gall. Christ. col.
225.

SAGRABA. Verus Agrimensor, pag.
310. *Termini autem montes nec
uno modo, nec uno tempore sunt con-
stituti in trisimum aut quadrimum,
et Sagrabam, quibus appellant Alluvio-
nem.*

SAGRARIAE, decimae, primitiae, ob-
lationes eo nomine intelligi viden-
tur in Charta ann. 1116. Append.
Marcae Hisp. col. 1244. *In quo die
consecrationis dedit iamdudum prae-
sul praefatae ecclesiae decimas, pri-
mitias et oblationes fidelium tam vi-
vorum quam etiam defunctorum, et
insuper ex omni parte cimiterium ha-
bens triginta legitimos passus. Et
confirmavit illud donum quod quon-
dam Bernardus Comes Bisaldunensis
fecit ipsi ecclesiae, . . . cum ipsas
Sagrarias, et cum ipso cimiterio etc.*
Ab Hisp. *Sagrado*, quod Deo sa-
crum sonat. Eiusdem originis.

SAGRARIUS, locus sacer, in Charta
ann. 983. inter Probat. to. 2. novae
Hist. Occitan. col. 137. *Sic dono
ipsa terra ad ipso Sagrario, et est
ipsa terra in territorio Narbo-
nense.*

SAGRESTIA, sacrarium, V. *Sa-
cristia*.

† **SAGRIMENTVM**, pro *Sagimen-
tum*, ut videtur, ius saginandi por-
cos in fiqua. Ch. a. 1126. in Instr.
t. II. Gall. Christ. p. 235.

† **SAGVEN**, axungia, Occit. *Sai*,
Gall. ol. *Sain*. Leudae Min. Carcass.
Ms. V. *Sagnia* 1.

SAGVLA, **SAGVLARE**. Historia
Obsidionis ladrensis lib. I. cap. 38.
B 5 Tan-

Tandem hic carabus ad quirkinalem urbis partem se traxit, juxta, imo praeteriens Sagulas. Ex mox: Sed Sagulare, in quo erat, congregat, et confusus recedere non sinebat.

SAGVLVM. Guillelmus Bibliothec. in Stephano VL pag. 236. *Obtulis in ea crucem auream super altare cum gemmis et smalto, et Sagulam ad pendendam in regno, et cerosata vestita de argento paria duo.*

SAGVM, vel SAGVS. (1) Militare indumentum, quod armis superinduebatur, Gallis proprium, ut testatur Varro, Diodorus Siculus, et alii. Ejus forma quadrata erat seu quadrilatera: unde *quadrati Sagi* dicuntur Afranio. Isidorus lib. 19. Orig. cap. 24. *Sagum, Gallicum nomen est: dictum autem Sagum quodrum, eo quod apud eos primum quadratum, vel quadruplex erat. Necebatatur illud fibula circa humerum. Varro apud Nonium: Cum neque aptam mollis humeris fibulam Sagus ferret. Erant hyberna saga, ut Auctor est Diodorus, densiora, ex lana scilicet crassa et villosa, uti describuntur a Strabone lib. 3. et 4. Sagum vero aestivum fuit levius, cuiusmodi describitur a Statio lib. 7. Thebaid. SAGA FRESONICA, quae brevissima fuisse inquit Monachus Sengall. lib. 1. cap. 36. lib. 3. cap. 41. *Pallia Fresonica*, eod. lib. cap. 14. Bonifacius Moguntinus Archiep. Epist. 42. *Quare non transmissisti vestimenta, quae debuisti mittere de Fresarum provincia?* Le Roman d'Andri MS.*

*Mantel et cher que sciffrent
Frison.*

SAGVM SCVTVLATVM, V. Scutulata et Martini Lexicon in hac voce. **SAGVM,** vestis seu penula viatoria, qua pro itineris necessitate maxime muniebantur, Hippocomi seu ii qui eorum cursum publicum curam gerebant. V. Cod. Theod. tit. 5. de Cursu publico leg. 37. 48. 50. et ibi Gothofredum. **SAGAXIVS,** Negotiator, Sagorum venditor veteri interpreti Iuvenalis Sat. 6. v. 589. **SAGVM.** Annals

Francorum Fuldenfes ann. 888. *Ob id ergo et a Rege est clementer susceptus, nihilque ei antequaeſſi regni abſtrahitur. Excipiuntur curtes, navium et Sagum.* (2) **SAGVM,** SAGA, SAGIA, SAIA, SAIVM panni species, Gall. *Saie*, unde Picardis *Saieteur*, Sairum confector. Academici Crusciani: *Saie, specie di panno lano, il più forte, e Saie drappata dicono a una forte di panno lano suo, chiamato da i forestieri Pelanzo di Siena.* **SAGVM.** Adalardus in Statutis Corbeienſib. lib. 1. cap. 3. *Cappam vero de Sego, et pelliciam.* **SAGA.** Verus Rotulus an. 1267. **SAIA.** Hugo de S. Victoris lib. 2. de Claustro anime: *In illos etiam qui tunicis induuntur, voluptas pedem posuit, non quod commixtis induuntur, sed quodam delicato panno, qui vulgo Saia vocatur* **SAYA,** in Epitome Constitut. Eccl. Valent. inter Concil. Hisp. to. 4. pag. 175. **SAYO,** vestis ex ejusmodi panno, in Conc. Tarracon an. 1591. inter Hispan. to. 4. pag. 615. Locus est in Scotasus. **SAGIA.** Chronicon Fontanellenſe cap. 15. *Pallia diversa 12. Sagium annuum fenones duos, etc.* **SAXVM.** Statuta Ordinis S. Gilberti de Scapringham p. 771. *Sorores laicos tunicas subiles de Sacco hude pro infirmis sui corporis habentes.* Forte leg. *Sayo.* **SAY,** in Computo ann. 1421 apud Kennett. in Antiquit. Ambrosii pag. 574.

SAGVNTIA, navigii genus, idem quod *Sagittas* 1. nisi etiam ita legendum sit. Salles Malaspinae lib. 4. Rer. Sicul. apud Baluz. tom. 1. Miscell. pag. 308.

SAGVS. (1) Adject. Magicus. Poema de Nomine Iesu in Appen. Operum S. Paulini pag. 25. *Præſagus,* occurrit apud Statium Achil. 1. 58. et Prudentium Apoc. v. 398. (2) **SAGVS,** **SAGVM** Stragulum lecti. Papias: *Sagum stragulum, coopertorium.* Varro dicitur fuisse *major Sagum et apophimæon.* Exod. cap. 26. *Facies Sagi citricina undecim ad operiendum sectum tabernaculi.* Ubi Graeci in-

interpres λέγεις τριχίους habet. Marcellus Empiricus cap. 22. Aliquando iacet, et cooperias se Sagis.

Add. cap. 26. Cassianus lib. 5. de Consol. luther. cap. 31. SAGA, Eadem notione, in Mirac. S. Cuthberti sec. 4. Bened. part. 2. pag. 276. SAGELLVM, eadem notione. Capitulare triplex Caroli M. cap. 5. SAGO IACTA-
ti, ludus veterum, quo scilicet dicto sago impositus aliquis in fulmine iactatur, apud Suetonium a Martialem, et in Collatione Legis Moysicae tit. 1. qui Sagatio, παλαίος, dicitur in Gloss. Lat. Graec. ut observatum a Petro Pithoeo. Galli Berner eadem notione usurpant, a veteri voce Gall. Berne, ut vult Cujacius, quae Sagum sonat. V. supra Bernisfrist.

(3) † Lellicae species, in Act. SS. to. 2. Sept. p. 265.

SAGVTA, rusticis dicitur novissima pars faveoli in sarmento, vel quia longius a matre, ex qua profiliuit, processit, vel quia a culminis tenuitate cocti (teli) speciem praeferat. Scimitrae vitium et fruticum etiam sagella dicuntur, quia statu agnoscunt. Haec Ugurio. V. Sagittae 6.

SAGIVVS, vox Arabica, quae salicem speciem designat. Liber cuiusdam, Conférence des Fauconniers: Les Saksins sous des faucons de haut monde, qui ont la teste plate au dessus, et le plumage bordé de blanc, et encoré egalé de roux . . . Ce sont les faucons qu'anciennement on nomme pelerins ou faucons Tartares, bien que ce fut improprement. V. Hofmannium et Menagium.

SASA, panis species, V. Segum 2.

SAJA, glans, vox Langobardica. Leges Rotharis apud Murator. m. l. part. 2. pag. 40. col. 2. Si quis roborem, aut cerrum, seu quercum, quod est modula, iscol, aut glaudem, quod est Soja inter agrum alium, aut inter culturam, vel clausuram, in cuius vicino inciderit, imponat pro arbore tremisse duos.

SAJALIS, ut Sagum 2. ni fallor, Mispen. Sagel. Charta Ferdinandi

Gonzales Principis Castellae inter Concil. Hisp. tom. 3. pag. 177. Maja, Oppia cum suis villis ad suas alfores pertinentibus; Sajales per omnes domos singulas cubitus.

SAICA. (1) Monetae Germanicae species. Charta ann. 825. apud Meichelbec. to. 2. Hist. Frising. pag. 255. Una frisksinga valente Saicas duas. Leges Portoriae Ludovici IV. Imp. ann. 904. apud Aventinum lib. 4. Annal. Bojorum, et Goldastum to. 1. Constitut. Imperial. pag. 210. Venedi qui de Rugiis Boiemis mercandi gratia veniunt, de clisella unum scutatum tribunt: de mancipio, caballis venditis, Saicam unam. Eadem forte quae Saiga, de qua mox. (2) Navigii Turcici genus, vulgo Saigue, apud Leunclav. in Onomast. Turcic.

SAIED, ut infra Sanguis, merum imperium, major iustitia, seu iustitia sanguinis. Charta Austindi Archiep. Burdegali. apud Marcam in Histor. Beneharn. lib. 4. cap. 7. Ne unquam clam, nec Saied, nec iustitiam, nec consuetudinem aliquam in omni Nugarolensi villa facere praesumant. Saged editum ex eadem Charta inter Instrum. tom. 1. novae Gall. Christ. pag. 161. col. 1.

SAIGA, in Lege Aleman. tit. 6. §. 3. definitur quarta pars tremiffis, hoc est denarius unus. Duas autem Saigae duo denarii dicuntur. Charta Alamannica Goldasti 60. Frisksinga Saiga valente. Charta alia apud eundem Goldastum to. 3. Alamannicorum pag. 58. Censumque inde solvam annis singulis unam Saigam, in quocumque pretio poterim. Saigara, in Charta 67. apud eundem. SAGIA, pro Saiga, in Capitul. ad Legem Aleman. cap. 33. V. Saica 1. SEIGA, eadem notione, in Charta donationis sub Carolo Pipini filio. SEIGIT. Charta 60. inter Alamannicas Goldasti: Hoc est de annona spelda modios 10. et de accina 20. et frisksinga Seigis valenti. Quod vero Vadianus de vocibus istis commemoratur pag. 60. lib. de Monasteriis Germaniae, nihili est. Saiga vel Sagis Teutonibus

bus ferræ dicitur, quam Germani hodie *Sage* vocant: unde Schiltreus in Glossario *Saigem* interpretatur denarium ferratum olium Germanis maxime in usu, cuius Tacitus de Morib. Germ. cap. 5. meminit: *Proximi ob usum commerciorum aurum et argentum in pretio habent, formasque quasdam nostrae pecuniae agnoscunt atque oligunt: inferiores simplicius et antiquius permutatione mercium utuntur. Pecuniam probant veterem et diu notam, Serratos ligatosque. Saiga, alia notione, vide in Saga 4.*

SAIGNARE, SAGNARE, dicitur de animalibus quæ laniis jugulantur, *Saigner* eadem notione usurpant Galli. Chartular. SS. Trinit. Cadom. fol. 88. *Osbertus solebas Saignare boves abbatiæ prædictæ, et ea die qua Saignabas boves, habebas liberationem suam de abbacia, scilicet panem et cerevisiam.*

SAIGNETVM, V. mox in *Saignia*.

† **SAIGNETVS**, panni species, i. q. *Sagam* 2. Test. a. 1389. in Instr. t. 10. Gall. Christ. pag. 71. V. *Saiius*.

SAIGNIA, idem quod infra *Saina*. *Saigne* Bellijocenses vocant viam imbribus excavatam, Gallis *Ravine*: Lemovicibus est fundus pinguis et humides, planities; unde Abbatiae Bonae-Sagniae, vulgo *Bonne-Saigne*, nomen, quod in paludosa planitie exstructa sit. Burgundiones vero *Saigne* dicunt humores seu succum sambucum. Charta dom. Luyriaci in Forestio ann. 1417. *Item quemdam alium campum, sive terram, et Seigniam, etc.* **SAIGNETVM**, diminut. a *Saignia*, eadem notione, in Terragio Bellijoc. V. *Sagna* 2.

SAILLIA, a Gall. *Saillie*, Prominentia, projectura. Charta ann. 1388. ex Tabulatio Sangerman. V. *Salia* 1. † **SAILLEA**, in Ch. Mf. a. 1319.

† **SAILLIRE**, pro salire. Lit. remiss. Mf. a. 1389.

SAINA, Locus juncis palustribus abundans, Arvernus vulgo *Saigne*.

Tabular. Camalar. V. Sagne 2. et *Saignia*.

SAINVVM, Adeps suillus. Gall. *Sain*. Charta ann. 1197. inter Instrum. tom. 6. Gall. Christ. novae edic. col. 144. V. *Saginam*.

SAIONES, vel SAGIONES, apud Gothos et Wisigothos, dicti apparitores, regii videlicet et Magistratus ministri, qui ad eorum iussa exequenda semper praesto erant: quod prae caeteris docet Senator lib. 12. Epist. 3. Isidorus lib. 10. Orig. *Saio*, ab exigendo dictus. Glossa vet. *Saio*, poemator, tortor, ut apud hodiernos Hispanos. Ineptè prorsus ab exigendo vocem hanc accersit Isidorus; nec felicior Hicessii conjectura Dissert. p. 153. cui *Saio* dictus videtur quasi *Sakio*, a Scano-Gothico *Sakan*, quod in forensi sensu accusare, persequi sonat. Longe probabilius *Saiones* vel *Sagiones* a *Saio* vel *Sago*, ipsorum veste propria, nuncupati videntur; quomodo apud Gallos *Hocquetons* appellari ii, qui veste ejusdem nominis utuntur. Id praeterea innuit Senator lib. 4. Epist. 47. ubi *Saiones* et *Veredarios* promiscue appellat Hippocomes, quos a *Sago* nominatos *Saiones* vix dubium est V. in *Sagum* 1. **SAIONES**, in indicio ann. 783. in Append. ad Capitul. Ch. 16. col. 1396. *Ordinavimus Milone Comite, ut de ipsas villas . . . Dantele Archiepiscopo per suum Saionem revestire fecisset.* **SAIO**, ut *Saio*, in Conc. Legion. ant. 1012. inter Hisp. tom. 3. pag. 195. **SAION**, eodem significato. Charta ann. 1006. inter Probat. nova Hist. Occit. to. 2. col. 164. **SAGIONES**, ut *Saiones*. Vitalis Episcopus Osenensis de Alamino Saracorum iudice: *Et exercet in Car. Zavalachen apparitoris officium, et Sagionis.* **SAGO**, eadem notione in Concil. Coyacensi ann. 1044. inter Hispan. tom. 3. pag. 211. **SAIONITIVM, SAONITIVM, SAONITIVM**, *Saionum* exactione vel iurisdicchio. Charta Beremund. II. Regis aerae 1028. apud Ant. Yper in Chron. Orù. S. Benedicti

5. *Infuso Seonitium abstrahimus ab eo, et omni meritis prohibemus ne intret in eum, aut in cantum ejus, vel in aliquam villam, absque permissa Abbatis, sive aliorum patrum.* Alia vers. 1176. ibid. Seonitium habet. Charta Alfonsi VI. Imp. Hispan. ann. 1096. apud eundem de Peper m. 6. *Qui pro Seione ipsa die dederis, des quinque.* SA-

IONIS INGRESSVS, eodem significum, apud Ioseph. Moret. Antiqu. Narrae pag. 337. ex Tabulario Milani. fol. 205. SAIONIA, Officium Seionis. Charta ann. 1210. in Append. Marcae Hispan. col. 1397. SAGIONIA, eadem notione. Curia generalis Catalanae celebrata in villa Montisalbi ab Alphonsio Rege Aragon. ann. 1333.

SAISIA, invasio, Gall. *Saisse*. Charta apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. col. 345. V. *Saisire*.

SAISIMENTVM, praestationis species, vel potius Facultas et ius res obsequio *saisendi* seu ad manum suam ponendi, vel res obsignatas custodiendi. Tabularium Majoris Monasterii Ch. 174. *Hithodus cogn. Cumeris, acceptis 15. solidis, dimisit quendam consuetudinem, id est; Saisimentum, quod ipse injuste immiserat in terra D. Fulberti Monachi, etc.* V. in *Saisire*. SASIMENTVM, eadem notione, in Charta Ludovici VI. Reg. Franc. ann. 1115. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 633. SAISIMENTVM, SAY-SIMENTVM, obsignatio, manucapio, *Saisse*. Charta ann. 1294. in 1. Hist. Dalph. pag. 124. col. 1. V. *Saximentum*.

SAISINA (1) Missio in possessionem, passim. SAYSINA, idem, in Actis SS. tom. 7. Maii pag. 128. SEISINA. Charta ann. 1271. apud Kennert. in Antiquit. Ambrosd. pag. 275. (2) Possessio, jus ad rem. Philippi August. Epist. ann. 1207. apud Marten. tom. 1. Anecdor. col. 804. SAYSINA, eodem significum. Gualterus Hemingford. de Gestis Edw. 1. Reg. Angl. pag. 34. SAZINA, pari intellectu, in Charta Joh. Comit. Forensis ann.

1310. ex Cod. Colbert. 2591. SAISIVA, f. pro *Saisina*, in Charta ann. 1273. to. 4. novae Gall. Christ. col. 149. *Ex parte dom. Regis tenentem et Saisivam sörins justitiae meri et mixti imperii . . . restituerunt.* SESINA, Possessio. Charta ann. 1231. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. col. 1636. (3) SAISINA, Res ipsa *saisita*, seu obsignata. Chartular. S. Vincentii Cenoman. fol. 51. V. *Desaisina*. SAISINA VIVA. Concilium Bituricense ann. 1336. cap. 12. *Ponitur temporalitas Ecclesiae ad manum secularem; et sic posita destinetur cum Saisina utraque, quousque dicta cessatio sit amota.* SASINA, SAZINA, Possessio, seu bona quae legitima *saisina* possidentur. Charta ann. 1216. apud Marten. tom. 1. Anecdor. col. 857. SASSINA, manucapio, obsignatio. Mandatum Philippi Palcri Rég. Franciae ann. 1299. to. 1. Ordinat. pag. 332.

SAISIO, a Gall. *Saison*, Tempestas, apud Stephanor. Antiquit. Bened. Aurelian. MSS. pag. 549. ex Charta ann. 1169. V. *Saisonia* et *Satio*. SAISIO, SASIO, nis, obsignatio, Gall. *Saisie*. Sugerius Abb. S. Dionysii Epist. 160. SAYSIO, eadem notione, in Charta ann. 1280. Hist. Dalph. 1. edit. pag. 39.

SAISIRE, vox mera puta Gallica, *Saisir*, cuius etymon a *Sacire*, de qua voce supra, quidam deducunt. (1) Mittre aliquem in possessionem, investire. Will. Malmesbur. lib. 1. de Gest. Pontific. Rex ergo Archiepiscopum *Saisivit*. Occurrit passim. SASIRE, investire. Primordia Calmofiac. Monast. apud Marten. tom. 3. Anecdor. col. 1166. V. infra *Sasio*. SEISIAKE, ut mox *Sesinare*, in Charta apud Madox Formul. Anglic. pag. 183. V. infra *Sesifacio*. SEISINARE, idem. Aferus de Rebus Gest. Aelfredi. SE-SIRE, investire, mittere in *sesnam*, seu possessionem. Chartular. S. Vincentii Cenoman. fol. 91. Charta ann. 1254. ex Tabulario Pontifar. (2) SAISIRE, occupare, possidere, obsignare, ad manum Re-

Regis ponere, *Saisir*. Ivo Carnot. Ep. 101. *Cujus regular Saisiuit*. Idem Epist. 121. *In vice Coriario-rum Saisierunt*. V. *Desaisire*. SAIS-
SIARE, eadem notione, in Legi-
bus Henrici I. Regis Angl. cap.
26. 29. 43. apud Ordericum Vitalem
lib. 9. pag. 721. etc. SAISINA-
RE. Synodus Salmuriensis an. 1294.
C. 5. SAISISICERE, et DISAISIS-
ICERE, in Concilio Illebonensi cap.
47. SAISIZARE, Obsignare. Sta-
tuta Eccl. Meldens. apud Marten.
to. 4. Anecdor. col. 907. SAIZI-
RE. Charta an. 1233. ex Schedis
Praesid. *de Maranguis*. SASCIRE,
in Litteris Galtonis Vicecomit. Bern.
S'ASIRE, obsignare, manum in
aliquam rem apponere, *Saisir*. Con-
cil. Trevir. ann. 1152. apud Mar-
ten. to. 7. Ampl. Collect. col. 73.
SERIRE, eodem intellectu, in Man-
dato Philippi Pulcri Reg. Franc. an.
1299. to. 1. Ordinat. pag. 332.
SEYSIRE, apud Gualterum He-
mingford. de Gest. Edw. I. Reg.
Angl. ad ann. 1293. pag. 41. SAY-
SIRE, Charta ann. 1294. to. 1.
Hist. Dalph. pag. 124. col. 1. SA-
SIRE SE, occupare, *Se saisir*, in Te-
stamento Bertrandi de Turre ann.
1328. apud Baluz. tom. 2. Hist. Ar-
vern. pag. 709. SEISIRE, Possi-
dere, occupare. Charta ann. 1493.
apud Madox Formul. Angl. pag. 71.
SEISIRE, sub custodis manum po-
nere, tradere. Chartular. S. Vin-
centii Cenom. fol. 132. SAZI-
NARE, apprehendere; Gall. *Saisir*
quelqu'un eadem notione. Inquesta
ann. 1268. ex Tabular. Eccl. Mus-
sil. SAZIRE, in Concilio Copri-
niacensi cap. 28.

SAISITIA, possessio, Gall. *Saisine*.
Charta Mathildis Comit. Nivern.
ann. 1244. inter Instrum. to. 4. no-
vae Gall. Christ. col. 104. SAI-
SITIO, eadem notione. Tabulari-
um S. Florentii ann. 1136. SEI-
SIACIO, Charta qua rei alicujus
possessio traditur alicui: *Seisina*,
ipsa traditio. Charta apud Madox
Formul. Angl. pag. 183. SEISI-
TIO, Manucaptio, obsignatio.

Charta ann. 1220. ex Tabul.
Medardi Sueffion.

† SAISIVM, possessio, proprietas
dominium. Ch. Ms. a. 1198.

† SAISONARE, parare, aptare,
Arest. Ms. a. 1393. V. *Sadonare*,
Sasenare.

SAISONIA, a Gall. *Saison*, Ter-
pestas. Charta XI. saeculi in Tabul.
S. Victoris Massil. V. *Saisio*, *Sais*
et *Satio*.

SAISSAGNESIA CARRERIA, Sta-
ta ad urbem S. Aniani in Occi-
dentali, Gall. S. *Chinian*. Statuta villi
Montia-Olivi ann. 1231. apud Ma-
ten. to. 1. Anecd. col. 967.

SAITVM, pelvis, ut videtur
Gall. *Bassin*, apud Marten. de An-
tiqu. Eccl. Rit. to. 2. p. 630. *Li-
cipis ordo ad sponsum benedicendum*
Cum veneritis ante altare ecclesi-
sus et sponsa, veniens sacerdos
alba et stola et manipulo ornatu
anulum argenteum super Saitum p-
ositum benedicat, etc.

SAITVS, perperam pro *Saisitus*, i
Leg. Norman. apud Ludewig. tom.
7. Reliqu. MSS. pag. 319. V. *Sa-*
sire.

† SAIVS, panni species, i. q. *Sagum*
2, in Stat. Auen. a. 1243.

† SAIZIMENTVM, inuestitura, po-
sessio, t. 1. Prob. Hist. Brit. p. 56.
V. *Saisio*.

SAIZO, ut supra *Saisonia*. Charta
ann. 1469. ex Schedis D. *le Fou-*
nier.

SAKE, inquit Fleta lib. 1. c. 47. §. 1.
significat *acquiescentiam de fecta a*
Comitatum et hundredum. Rastal-
lo, est placitum de emenda et trans-
gressione hominum in curia alicujus:
quia, inquit, *Sake* Anglice, et
Acheson Gallice, et dicitur *pur fiek*
sacke, idem quod *pur quel acheson*
et *sake* dicitur *pur forfuit*. Regest.
Priorat. Cokesford. ap. Thom. Blo-
nus in Nomolexic. Anglic. *Sake*
hoc est, quod prior habet emendas e
amerciamenta de transgressionibus ho-
minum suorum in curia sua lingen-
tium, tam liberorum, quam villano-
rum. V. Sac.

SAKONES. Michalo Lituanus de Mo-
ribus Tartaror. fragm. 7. *Noti-*
inju

dejaris igitur progenitores S. Majestatis V. libertatem licentiamque hanc hereditariam (tenendi et tuendi arces) non permissibant mulieribus, sed eis nupti tradebant, suo, non illorum arbitrio, non opibus nec genere, sed virtute nobilioribus viris, qui se militabant profundendo in bello et suo et hostium sanguine. Itaque quibus et ius, qui se bene in re bellica gesserant, dabantur hic heredes uxores: vocati quidam Sakones et Sangones.

SAL. Constantinus Africanus lib. de Gradib. sub fin. *Sal* quatuor modis est: est enim *sal* quod fit in salinis, id est commune: est et *Indicum*, cuius color pertinet nigredini, lucidum sament et durum est: est et aliud quod *Nemicum*, id est, aqua coagulata de pasculo. Capitul. Caroli M. lib. 4. cap. 2. *De terra in litore maris, ubi Salem faciunt, etc.* **SAL AMELVM**, crassum, in Charta Rudolphi Archiducis Austr. ann. 1359. in *Chron.* Mellic. pag. 238. Idem quod **SAL GROSSVM**, in *Hist. MS.* Monast. Beccensis pag. 627. **SAL TERRAE**, apud Adamnanum lib. 2. de Locis SS. cap. 18. **SAL**, Catechumenorum Sacramentum non semel a veteribus nuncupatum, quod eis esset Eucharistiae loco, cum fideles communicarent, praesertim in festis Paschalibus. V. supra in *Sacramentum*. **SAL** juxta projectus, seu expositus, apponi praecipitur in signum baptismi non suscepti, in Concilio Nemociensi ann. 1398. **SALEM** in fidelitatis signum tuebant olim qui fidem Regibus iurabant, ut ex aliorum opinione refert Leidredus Episcop. Lugd. lib. de Sacram. bapt. tom. 3. Analect. Mabill. pag. 5. **SALIS** conspersione ad ignominiae notam olim vocabatur perduellium agri et civitates, cum antiquitus muris dirutis castrum circumduceretur, ut loca illa nunquam fulgurita vitanda significarent. V. Lib. ludic. cap. 9. S. Hieronym. in Matth. cap. 5. et *Glossar. milit.* Caroli de Aquino.

SALA (1) Domus, aedes quaevis, ampla tamen et instructa, palatium,

castrum, curtis praecipua. *Glossarium Theoticum* Lipsii, *Salesha, Tabernacula*. Lex Alaman. tit. 81. *Domum ejus incendas, seu Salam*. Lex Longobard. lib. 1. tit. 11. §. 7. *De Sala propria exire*. Edictum Rotharis Regis Longob. tit. 48. Si quis boveicum de Sala occiderit, componat sol. 20. Charta ann. 783. apud Marten. to. 1. Ampliss. Collect. col. 16. Quod mihi ex paterno jure legitime provenit, hoc est casafos XI. cum Sala et curtile meo. Leo Ost. lib. 2. cap. 81. *Curtem in Sala ad ipsi Porcari*. Ermenricus in Vita S. Soli cap. 4. Quod licet exiguum ac vile visui haberetur (loci situs) proprio tamen stratis palatiis hoc delectabiliter potius est. In pago namque, *Suala*, vel domo ipse locus situs est. Ubi forte pro *suala* legendum *sala*, ut idem fuerit cum domo, tamen haec minus cohaerent. Erius Upsaliensis lib. 5. *Hist. Sueciae: Sequenti aetate fecerunt Duces Ludovine Salam pulcherrimam, et magnitudinis admirandae, cum cellariis et caeteris principalibus habitaculis pro gloriosa curia tenenda*. Scribit Freherus in Notis ad Petrum de Andilo, lib. 1. cap. 12. Palatium Ingelnheimense, etiamnum ab incolis *Salam* appellari: sed et hodie in inferiore Navarra, seu Vasconia, *Salas* vocant, nobilium domos. De vocis etymo vide Goropium Becan. lib. 2. Francior. pag. 46. 47. Ita etiam nostri *Sale*, pro domo vel palatio, usurparunt. **SALA PROPRIA**, Domus vel familia, in Leg. Rotharis Reg. apud Murator. to. 1. part. 2. pag. 24. *De illis vero personis dominiciis, qui ad liberos homines servierunt et de Sala propria exeant, etc.* **SALA**, curia, senatus, quomodo Galli dicunt *la Cour de Parlement*; unde *Sala Curingiana* saepius nuncupatur nobilium curia, quae Curingiae sedebat. V. Statuta Loffensis part. 3. *Hist. ejusdem Comitatus*. pag. 118. et seqq. **SALA PUBLICA**, Domus iudicis expediendis destinata. Charta Longobardica ex Tabulario Lucensis Ecclesiae, apud Ughellum to. 7. pag. 1295.

1295. Hinc *Sala* pro Iudicium in aula seu curia, apud Schilterum in Glossar. Teutonic. ex Traditionibus Fuldensibus. Sunt praeterea qui putant ab ejusmodi *Sala*, seu aula Regia, *Salicae terrae*, aut *Legis*, appellationem manasse, ita ut *terra Salica* illa sit, quae iudiciis et legibus in *Sala* publica redditis et observatis obnoxia sit, quam sententiam pluribus discussimus in Dissert. 17. ad Joinvillam. V. *Lex*. Nunc vero a prisca ergo generali significatione deflexit vox, et pro parte tantum domus, pura quam coenaculum vocamus, usurpatur. Gloss. Gr. Lat. MS. Reg. *τρεῖς*, *Sala*, triclinium, coenaculum. Bullar. Casin. to. 2. pag. 54. *Actum . . . in capro Gutuaga, in caminata majore Sala Adelberti Comitis*. *SALA* pro Capella usurpari videtur in Chronico Casaur. apud Acher. to. 5. Spicil. pag. 365. *Acceptit ab eo ad proprium jus Augusti in ipsa Romana urbe solarium habitationis suae, cum area et curte, Sala seu capella S. Blasii etc.* *SALA*, f. contracte scriptum pro *Salicia*; certe ea notione accipienda videtur in Charta Guillelmi et Fulconis Vicecomit. Massil. ann. circ. 1000. apud Marten. tom. 1. Ampliss. Collect. col. 356. *Es ipse alodis habet terminos in finvio, quem dicunt Welena, et pergit per ipsum rametalem, qui est ultra ipsam Salam, et pervenit ad ipsum iliam, etc.* *SALLA*, ut *Sala*, in Statutis Cadubrii l. 1. cap. 42. (2) Temo, Gall. *Fleche*, ut videtur; († Rectius axis, Ital. *Sala*.) Statuta Mutin. rubr. 217. fol. 40. *Ordinamus, quod nulla arbor, quae sit magnitudinis majoris, quam possit esse Sala currus, non possit esse vel stare juxta ripam dicti fluminis Situlae . . . Quod omnes homines, arbores . . . magnitudinis majoris, quam possit esse Sala currus . . . incidere debeant . . . Quaelibet persona habens terras et possessiones, arbores aliquas majoris magnitudinis, quam possit esse Sala currus, . . . condemnentur pro qualibet arbore et qualibet vice in XX. solidos Mutinae.*

SALABARRA, V. infra in *Sarabel*. *SALARAE*, *ἡ τὰς ὁδοὺς ἀνιμαλὰς, καὶ βόθρους*, in Gloss. La. Graec. Papias: *Salabra*, via inaequalis, lapidosa, loca iusea. Melius utrobique legeretur *Salabrae*. Martinii Lex. in hac voce.

SALACATTABIA, Condimenti species, apud Apinium lib. 4. cap. ubi Humelbergius *Salacaccabia* restituit, id est *ἀλακακκίβιον*, *salissiae ollaria*, et *salla* cacabulari hoc est, quae in cacabis vocatis olicoquuntur.

SALACIA, V. *Salasia*.

SALACIANVM. Necrologium Ecclesiae Parisiensis 8. Kl. Febr. *super praefata Haildis S. Marii dedit sapetum Salacionum, et dimansilia cum bordis*. Forte coerulei coloris.

SALACIVM. (1) Adeps, Gall. *Grasse*, ut videtur. Statuta Mortis Regal. ubi de intrasis portatur fol. 308. *Item pro quolibet rui olei, sevi candellarum, sevi et Salaxungiae, sol. den. octo.* (2) † Quantum salis alicui necessarium est. Consueta. Carcass. Ms. V. *Salgium* 2.

† *SALADA*, militare capitis tegmentum, galeae species, deprecassus, Gall. *Salade*, *Sal*. Proce Egid. de Rayenf. Ms. a. 1440. *Celata* 2.

SALADINAE DECIMAE, V. in *Licinae*.

SALAGIVM. (1) Vestigal, quod ab iis qui sal vendebant, praestatur. *Consuetudo Salis*, in Charta Ademari Vicecomit. Lemovic. a. 1184. in Tabulario Dalonenf. 11. Charta Hugonis Comitis Campaniae ann. 1104. *Praeterea concedo redditus venditionis salis, id Salagium, de Barro super Albam insitiam eiusdem Salagii, si quis de forisfecerit*. V. *Salarium* 2. 8.

LAGIVM, eadem notione. Tab. S. lacuri. (2) Quantum talis usu quotidiano expenditur. Charta ann. 1309. tom. 1. Hist. Dalph. pag. 91. col. 1.

SALAMANDRA, cujus mentio fit Epistola Iohanni Presbytero (seu)

g) Ministerum falso adscripta, quaedam tribuuntur, quae in vulgari salamandri non agnoscunt Historiae naturalis Scriptores: *In alia quadam (pronacia) juxta terribilem sonum sus cornes, qui lingua nostra Salamandri dicuntur. Isti vermes non possunt vivere nisi in igne et facti pulchrum quendam circa se sicut alii qui faciunt sericam. Haec pulchra a dominabus palatii nostri soliti operantur. Et inde habemus vestes et pannos ad omnem usum ecclesiarum nostrarum. Isti panni non nisi igne accenso fortiter laetantur.* V. Martiani Lexic. in hac voce.

SALAMANNUS, delegator. *Charta Conradi Episcopi Pataviensis ann. 1159. in Metropoli Salisburgeni to. 3. pag. 11. Haec itaque per nomen Salomani sui Geseboldi de Obsequia nobis praesentibus super confessionem praedictorum confessionum ipsi de Dicationis praedicti altaris delegati, etc. Alia an. 1274. to. 2. pag. 140. Notum facimus quod scilicet noster . . . per iuramentum suum coram vobis secundum dictatam functionem, quod villae suae in Durdum altorum delegatorem, quod vobis dicitur Salman, non habeat, in vestris delegatoris talis alio die, seu propriis praedictae, sine contrahente omnium transfudit voluntatem, more, et quiete, etc. A voce Sal, Carin, aula, palatium, auditorium, et Man, homo, Salamanni isti testes, scabini, assessores, advocati, procuratores, curiales, testium executores. Documentum Frisingens. apud Schiler. in Gloss. Teuton. v. Sala: Chunrad de Wuniborch fuit executor, quod noster Salman dicitur. Pag. 19. Deletum praedictas possessiones cum omnibus Salamannorum Welchens de Ridig, qui fuit Salman advocatus Albaidis et Dietericus de Wuniborch, qui fuit Salamannus Ummis. Ibid. tom. 1. pag. 13. Per nomen legatoris, qui vulgo dicitur Salman, Hermannus de Pfenzen. Hinc FIDES SALAMANNICA, et Salmannica, dicitur ea, quam praestant Salamanni, hoc est, Curia*

ales seu vassalli ministeriales juris curialis, in lunc feudali Saxon. cap. 22. §. 2. et Aleman. cap. 113. Eodem nomine nuncupatur fides quam pro feudo advocatae Monasterii Lucellensis praestitit ann. 1326. Albertus Dux Austriae, apud Schiler. loco supra laudato.

SALAMBO, genus monstri. Papias.

SALAMBONA, Hispanis Venerem sonat, ut auctores sunt Macri in Hierolex. ex S. Isidoro in Vita SS. Iustae et Rufinae: *Per forum more suo circulario idolam Salambonae Deae circumferrens, etc.* Nota etiam Venus apud Babylosios sub eadem appellatione.

SALAMEN, *σαλαμην*, in Gloss. Lat. Graec. Legendum *Salsamen* purat Martinius, et maceratum interpretatur.

SALAMENTVM, idem esse videtur quod *Salsamentum*, in Capitul. gener. MSS. S. Victoris Massil. *Dispensator Monasterii debeat providere conventui de duobus pulmentis et de piscibus et alia pitantia competenti et sufficienti et de Salamentis et condimentis condescendensibus. Salame* Italica, eadem notione. **SALLAMENTVM**, eodem significatu. Conc. Paris. ann. 1212. apud Marren. to. 7. Ampliff. Collect. col. 100.

SALANDRA, **SALANDRIA**, navigii species. V. *Chelandium*.

SALANGRA, arbusculae species. Vita S. Wolbodonis to. 2. April. pag. 863. *Mansionarius superscriptus arbusculam quandam quam vulgo Salangram vocant, dixerat infra longitudinem ecclesiae includendam.*

SALAPITTA, *σαλαπιττα*, in Gloss. Lat. Graec. Glossa Graec. Lat. *σαλαπιττα*, *Salapitta*, *alapa*. Arnobius lib. 7. adv. Gentes: *Delictantur, ut res est, stupidorum capitibus rasis, Salapittarum sonitu, atque plausu.* Ita legendum, non vero *Salapittarum*, probant viri docti ex Tertuliano lib. de Spectac. cap. 23. ubi ad hunc histrionum morem os praebendi ad *Salapittam* seu *alapam* accipiendam, ut risum inoverent, haud dubie respexit: *Faciem suam*

... *insuper contumelias alaperum sic obicit, quasi de praecepto Domini ludas. Docet scilicet et diabolus verberandam maxillam patienter offerre.* Magistro suo concinit S. Cyprianus. V. Martinium in hac voce.

SALARE. (1) Nom. Salinum, Gall. *Salieré*. Charta aerae 1101. apud Ant. de Fepex in Chton. Ordin. S. Bened. tom. 6. V. *Salaré*. (2) Verb. Sale condire, Gall. *Saler*. Statuta Arelar. MSS. art. 102. **SALARE**, eadem notione, in Statutis Placent. lib. 6. fol. 72.

† **SALARGA**, mensura salis. Ch. MC. 2. 1346.

SALARIA. (1) Salinum, Gall. *Salieré*: *Vas salarium*, Ioanni Sarisburiensi Epist. 75. Liber Ordinis S. Victoris Paris. MS. cap. 17. *Bacinos et Salarias, et candelabra et mensalia, et manusorgia . . . habere debet.* V. *Saleria*. **SALARIO-LA**, diminut. a *salaria*. Historia Episcoporum Autisiodorensium cap. 20. V. *Salarium* 1. (2) † Vectigal a sale pendendum. Lib. cens. eccl. Rom. V. *Salagium* 1. et *Salarium* 2.

SALARIARE, vox Italica, *Salarium* dare, Gallis olim *Salieré*. Vita B. Iacobi de Oldo tom. 2. April. pag. 609. Alias *Solariari*. V. *Salariatus*. **SALARIZARE**, eadem notione, in Charta Francisci I. Reg. Franc. an. 1520. apud Lobinell. to. 3. Hist. Paris. pag. 147.

SALARIARIVS, Gorhofredo idem qui fideicommissarius, legatarius, aliis melius, ut videtur, cui salarium solvitur, prorio conductus, quod ipsa verba indicant. Ulpian. Dig. lib. 17. tit. 1. leg. 10. §. 9. Sed et, si ad vecturas suas, dum excurrens in praedia, sumptum fecit, puta hos quoque sumptus reputare eum oportere, nisi si Salararius fecit, et hoc convenit, ut sumptus de suo faceret ad haec itinera, hoc est, de Salarario. V. ibi Martinium.

SALARIATIVS, cui constitutum est *Salarium*, stipendium. Charta Bonifacii IX. PP. an. 1396. apud Il-

lustr. Fontan. in Antiquit. Hortan. pag. 445.

SALARICIA TERRA, ex qua sal eruitur. Verus Notitia apud Wilhelmum Hedam in Hist. Traiectensi. pag. 246. 1. edit. V. *Salinaris terra*, in *Salinaria*.

SALARIO-LA, V. in *Salaris*.

SALARIVM. (1) Salinum, Gall. *Salieré*, Ital. *Saliera*. Charta an. 1416. apud Rymer. to. 9. pag. 35. V. *Salarium*. **SALARIVM**, inter Ministeria sacra. Inventarium Ecclesiae Eboracensis to. 3. Monast. Anglic. pag. 171. *Unum Salarium a genteum intus deauratum, pro sale dominicis diebus benedicendo, pondus 3. unciarum et dimidii.* V. *Salvia*. (2) Vectigal, quod ab iis qui sal vendunt penditur. Charta an. 1112. inter Probat. to. 2. nou. Hist. Occitan. col. 384. V. sup. *Salagium* 1. (3) Stipendium militiae, vel servitii, Gall. *Salaire*, *gages*, passim occurrit apud Scriptores mediae et infimae Latinitatis: p. Dono, Gall. *Present*, in Litte. Philippi VI. Reg. Fr. an. 1340. to. 3. Ordinari. pag. 172. *Ab aliquarum levatione sportularum, Salariorum.* Asta S. Wernheri. 2. April. pag. 700. *Ipsi tamen n. neribus et Salaris valde multo lig fecerunt iudicem.*

SALARIVS. (1) Mensura salis. Charta an. 1249. in Biblioth. busiana, centur. 2. cap. 65. V. *lez*. (2) **SALARIVS**, *ταξιάρχης*, in Gloss. Lat. Graec. Qui vel Salsamenta vendit. Utitur M. L. 1. Epigr. 42. (3) Ad salem tinens. Gloss. Lat. Graec. *Salaris*, *αλάτῃς*. Navis *Salaria*, sale onerata, in Annal. Genuens. Bartolomaei Scribae apud Murator. to. col. 497. Vox nota Varroni, S. tonio aliisque. (4) Pro *Salaris*, ni fallor, eadem certe notio. Statuta Vercell. lib. 1. fol. 25. *salvo quod praedicta locum non habent in ambasiatoribus, nunciis, Spiis et Salaris ordinatis per commune Vercellarum.*

SALARIZARE, V. in *Salarare*.

- † SALATA, SALATVM, salictum, v. videtur, in Ch. Ms. a. 937.
- SALATARIUS, *Portator armorum*, in Gloss. Isidori: quam vocem ad *Salutarius* Caesaris referre videtur Wendebous in Natali solo Legum Salicorum p. 88. sed legendum *Solidarius*. V. *Solidata*.
- SALATIA, pro *Salacia*, voce nota Varuni et Festo, pro aquae Dea, ipsa aqua, vel mari. Glossar. Lat. Graec. *Salmoecidas*, ἀλμυρός. *Salmoecium*, ἀλμυρόν. Supra: *Salacia*, Ἀμφιτείρη, Νηγεῖς, Ἀμφιτείρη. *Salmoecia aqua*, ἀλμυρόν ὕδωρ. Ubi in omnibus ne literam expungendam puto, ut voces hae effectae fuerint a *Salacia*. Scio *Salmasium* ne in in conficere, ut sit *Salinacidas*, *Salinacia*, etc. sed videat lector, utra arideat conjectura. Adamnanus l. 2. de Vita S. Columbae cap. 25. *Lugendus mane postera die ad vovendum de mari utrem pergit, quem mox Salatia noctu subtraxit inde, ubi E. Salacia*. Mox: *Uter quem Salatia sustulit, ad suum locum post mane egressum reportabis venies*.
- SALATICVS, idem quod *Salogium* l. Praetorio quae sit ab iis qui navigio sol debent vendendum. Charta Caroli Calvi an. 16. regni eiusdem, quod Mabill. to. 3. Annal. pag. 671. col. 1.
- SALANVM, ut supra *Sabanum*, apud Guibertum lib. 3. de Vita sua cap. 10. *Et quia nudus . . . jacueras, postea eandem a magistro levare, et Salum superiecto ad S. Vincentium deportari*. Forte ex *Sabbano* in Cod. Ms. male exscriptum fuit *Salbanum*.
- SALANVNDIA, V. *Selpanundio*.
- SALCEDA, Salictum, Gall. *Sauvaise*, locus salicibus confusus. Charta Ugonis Sacerdotis apud Baluz. Hist. Arvern. to. 2. pag. 41. V. *Salcida*.
- SALCHIA, SALCHYA, SALCEIVM, SALICEIA, ut *Salceda*. Tabul. Fossatense: *Apud Fossatum . . . Salchias, insulas, gurgites . . . habet*.
- SALCENOMANIA, oenomania, Gallis vulgo *le Maine*. Charta ann. 1492. apud Rymer. to. 12. pag. 487. Perperam pag. sequi. *Salcenomianiae*.
- SALCES, *Salcisiae*, Ilicitia, Gall. *Sauvisses*. Chronicon Windesheimense lib. 2. cap. 6. *Salcibus recentibus, aut in cervilla fumatis satis bene ad comedendum dedit* V. *Salstria*.
- SALCIA, Gall. *Sauze*. V. *Salsa*.
- † SALCICCIA, i. q. *Salcisiae*, in Act. SS. t. 2. Mart. p. 170.
- SALCIDA, Salicetum. Tabular. Celsinianense. V. *Salceda*.
- SALCITIAS, Lucanicae, Gall. *Sauvisses*, Italicae *Salcinnae*. Papias: *Taseta, asiae regiae, Salcisiae vulgo*. Io. de Ianua: *Latonica*, genus cibi, ut dicunt, *Salcisia*. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Salcia*, *Sauvise*. Vox vero haud muleum abluat ab aliis Latinis nota, *isita*, siue *isitia*, de quibus copiose egit Apicius lib. 12. quia ea duplici modo fieri scribit; ex variis nempe carnibus tritis et pipere commixtis, ut Athenaeus quoque scribit, vel ex piscibus diversis, sicut Alexander Trallianus docet; de Ilicitis agit etiam Macrobius lib. 7. Saturna. cap. 3. V. O. Ferrarium in *Salcinna*.
- † SALDATIO, confectio, perfectio, absoluta solutio, ab Ital. *saldare*. Stat. ant. Florent.
- SALDEBA, ut *Sala* l. V. in hac voce. Pactus Leg. Salicae edit. Rochardi tit. 19. §. 7.
- † SALDIONARIIVS, servus integre absolutus, manumissus, ap. Ughell. t. 1. Ital. S. p. 1428. edit. a. 1777. V. *Saldato*.
- SALDIVVS, V. mox in *Saldus*.
- SALDVM, palus, Gall. *Marais*. Statuta Mutin. rubr. 80. fol. 15. vo. Hinc
- SALDVS, adiect. (1) Palustris, paludosus, ibid. rubr. 55. fol. 11. vo. (2) † Integer, solidus, t. 1. lun. p. 33.] SALDIVVS, eadem notione, in Statutis castri Redaldi lib. 3. fol. 49.
- † SALEBRA, *Briscare*, in Gloss. Lat. Gall. Cod. 7692.

† **SALEBRAS**, *eroster-fai*, Gallie.
Salebrosus, *Cocous*, Gall. Gloss. Lat.
 Gall. Cod. reg. 521.

SALEBRATUS, *salebrosus*, locus
 asperitate impeditus. Sidonius lib.
 2. Epist. 2. edit. Colvii: *Fluvius*
Salebratis saxorumbbicibus anfractus,
spumoso canescit impulsu. Ubi *Sale-*
bratus ad verb. legit Sirmondus.

SALEBURGIO, V. *Saliburgio*.

SALECARRE, V. infra *Salegare* 1.

SALECTUM, pro *Salictum*, salice-
 rum, locus confusus salicibus, Gall.
Sausfais. Charta ann. 951. in Ad-
 dit. ad Chron. Casaur. apud Mura-
 tor. to. 2. part. 2. col. 953.

SALEFACIENTES. *Smaragdus* in
 Præfat. ad Vitam S. Bened. Anian.
 sæc. 4. Bened. part. 1. pag. 193.
Nos rusticioris visum redolentes
peritorum aggravans aures, sed ar-
 banitatis *Salefacientis condita profe-*
rrens verba; hoc est, urbanitatis sale,
 facietis et lepore condita; ubi
 etiam forte legendum *sale et facietis*.

SALEFICUS, Mare. Monachus Flo-
 rentinus de Expugnat. Acconensi.

SALEGARE. (1) Vox Italica, Pla-
 teas, vias pavimentis munire. Gall.
Paver. Annal. vet. Mutin. apud
 Murator. tom. 11. col. 66. **SALE-**
CARE, eadem notione, in Chron.
 Veron. ad an. 1242. apud eundem
 Murator. to. 8. col. 632. (2) Au-
 xilium, juvamen præstare, Gall.
Secourir. Charta Casimiri Reg. Po-
 lon. an. 1335. apud Ludewig. to. 5.
 Reliq. MSS. pag. 588.

SALEMANNICA FIDES, V. *Sal-*
mannus.

SALEMO, pro *Salmo*, Gall. *Saamon*,
 in Consuetud. Audomar. MSS.

† **SALEPETRA**, *SALLEPETRA*;
SALEPETRA, *Salnitrum*, *Calpeter*,
 in Comput. 2. 1373.

SALERA. Epist. Panormit. ad Marti-
 num IV. PP., in Chron. Siciliae
 apud Marten. to. 3. Anecd. col.
 35. *Secundus autem* (Pharao) *ad*
impossibilia obligabat populum Siculo-
rum, . . . quoniam de *Salera* tritici
 et hordei data per regios maxarias
 violenter agricolis certam expetebat
 in arcis supradictorum victualium
 quantisatem. . . Ubi legendum esse

Salma, innuit locus eadem de re in
Salma 1. relatus. V. *Sagma* et *Sal-*
mana.

SALERGIA. Chronic. Monasterii
 Bonaevallis Carcarenensis n. 6. *Item*
ipse dedit . . . ad Cloisellos 4. ar-
pennos vineae instructae, et in alio
 loco unam *Salergiam*, ubi navis quae-
 dam receptabas, tu alodum perpetua-
 liter habendum. Vadum, an tugu-
 rium? inquit Mabillonius in Ono-
 mast. vocum barbar. sæc. 4. Bened.
 part. 2. ad hunc locum ibid. p. 506.
Salorgia ex Cod. MS. infra ediderat
 Cangius noster, cui jam exciderat
Salergiam hic exscripsisse: unde lo-
 cum expunximus; sine causa enim
 iteraretur.

SALERIA, *Salinum*, Gallice *Saliera*.
 Comput. ab an. 1333. ad an.
 1336. to. 2. Hist. Dalph. pag. 276.
 V. *Salaria*.

SALERIVM. (1) Vt *Saleria*. Te-
 stum. Beatricis de Alboreya Vice-
 com. Narbon. an. 1367. to. 1.
 Anecd. Marten. col. 1524. (2)
Herbae sale, aceto et oleo condita.
 Gall. *Salade*. Leges Palat. Iacobi 1.
 Regis Maioric. inter Acta SS. to. 1.
 Iun. pag. XXX. V. *Salgama*.

SALERIVS, exactor tributi ex sale
 vel etiam cuiusvis vectigalis. Str-
 abura Vercell. lib. 3. fol. 50.

SALRS. Charta Alamae. Golda-
 n. 77. *Quidquid in pago . . . h-*
brinnus, id est, campis, silvis, cu-
 tis, curtilibus, casis, *Salibus*, pr-
 tis, pascnis, etc. Ubi Goldast
 notat *Salibus* scriptum esse pro *Sal-*
icis; quidni pro *Salicibus* vel *Sal-*
icis? nisi etiam idem sit quod *S-*
ala 1.

† **SALESARE**, *SALIZARE*, 1.
Salegare 1., in Append. ad Monu-
 Eccles. Aquil. p. 22.

SALETRVM. (1) Pro *Sale* nia
 apud Thwrocium in Chron. Hi-
 gar. (2) Pro *Salictum*, *Salictu-*
 Gall. *Sausfais*, eadem saltem no-
 ne, in Actis consecrat. Eccl. V.
 gell. an. 819. Append. ad M.
 cam Hispan. col. 765.

† **SALETVM**, i. q. *Salagium* 1.,
 Probat. to. 1. Annal. Praemon.
 p. 46.

SALEBETUM, *Salictum*, Ital. *Saliceto*.
Statuta Vercell. lib. 5. fol. 121. V.
Salceta.
SALEX, hinc species definitae capacitas, qua *maria* seu aqua salia ex porto hauritur. Charta Stephani Burgundiae Comit. an. 1173. ex Tabul. Accinēt. fol. 57. *Iohannes Ledens... dedit in elemosinam domini regis de parrigne.* (l. paragne) et *XV. Salex marie*. V. *Salinas* 1.
SALGAMA, *Columellae* lib. 10. in Cornibus et lib. 12. cap. 4. et *Avicenna*, dicuntur herbae et fructus cocti, vel herbae sale et aceto conditae, quas vulgo *Salat* dicimus. Quod nomen tractatum postea a multis ad rerum ad victum necessarium praebitiones, quas ab hospitibus suis exigebant. Lex 3. Cod. Theod. de *Salgamo* hospitibus non praebendo: *Nemo militans a suo hospite Salgami aliquid postulet, id est, ne lignum, aut oleum, calcitrave postulet.* V. *Martinii Lex*.
SALGAMARI, qui *salgama* condiebant et vendebant, apud eund. *Columellam* lib. 1. cap. 44. 54. Gloss. Graec. Lat. *καυτοπάλης*, *Seplasia*, *Salgamaris*. *Salvianus* lib. 4. ad *Ecclesiasticum*. Cathol. Si mutuum e te quippiam propola aut *Salgamaris* postulares, redditurnum cum *efflueret* quae dedisses.
SALGAMENTARIUS, V. in *Salgamaris*.
SALGAMVM, cellarium, locus ubi *Salgama* asservantur, apud *Gregor.* *M. Et.* 5. Epist. 44. *Paracellarium* dicitur alibi. V. in hac voce.
SALGANIVM, tunicae species. Gloss. Prov. Lat. Cod. 7657. *Salganum*, e *ganior* et *salno*, Prov. *Cozala*.
SALGABIVM, riuus, rinulus vt videtur, vel via imbris excavata. Ch. M. ad mort. Caroli VII.
SALSA. (1) Projectio aedificii, ex *Gallio Sallio*. Charta Philippi Reg. Franc. an. 1272. pro Monasterio S. Germani de Pratis. (2) Vestis *salicis* species, in Statut. Mediolan. 1. part. cap. 292. Nisi tamen *salicis* species sit subfulci coloris;

qua notione occurrit in Litteris an. 1483. ex Bullar. Carmelit. pag. 387. col. 2. *Postea quandam suae Sanctissimae (Sixi IV. PP.) vestem panni coloris aliquantulum fusci, Salia nuncupati, quae etiam aliquantulum de griseo colore participare videbantur, partibus praedictis ostendendam... mandavit.* Eadem notione occurrit in Statutis datariis Riperiae cap. 12. fol. 3. vo. *Item pro qualibus petia Saliae Dirlandae, pro introitu vel exitu, soldi duo.* A Gall. *Sal*, fordidus, *Salia* non absurde deduci posse videret: quomodo Galli colorem cinereum, *Gris sale* nuncupant, quod panni huiusce coloris non ita facile sordescunt.

SALIALIVM, *σπυτιωτικόν*, *φωσφωρον*, in Gloss. Lat. Graec. Vbi leg. *Salarium*. V. *Cujac* lib. 12. Observat. cap. 18.

SALIARES, Saltatores, Gall. *Sauteurs*. *Ioh. Sarisber.* lib. 1. Policrat. cap. 8. A saliendo sic dicti, ut *Salii*, Martis sacerdotes.

SALIARIS, *ἀλιάρης*, in Gloss. Lat. Graec. *Salus*, marinus.

SALIBA, *Leoni Imp.* cap. 7. idem est ac *Martio barbarus*: Ad conspicienda, inquit, *eminus jacula et martio barbarum, quod nunc dicitur Saliba, etc.* Hist. Belli sacri apud *Mabill.* *Musei Ital.* to. 1. pag. 140. *Arma vero illorum ex omnibus generibus erant, scilicet lanceis, ensibus, loriceis, clypeis, galeis, arcibus, gisarmis, Salibis etiam et accetis.* V. *Martio barbari*, et Gloss. med. Graecit. in *Σαλιβα*.

SALIBVM, pro *Saliva*, in *Lege Aleman.* tit. 63. §. 2. edit. *Heroldi.* Gall. *Salive*.

SALIBVRGIO, *SALEBURGIO*, fidei iussor. Vox conflata ex *Theuronic* *Bürge*, quod idem sonat, et *sala*, id est, praetorium iudicium, ita ut *Salburgiones* fuerint fidei iussores dati coram iudicibus. Ita auguratur *Wendelinus*. Charta *Theodouis* an. 962. apud *Marten.* tom. 1. Ampl. Collect. col. 316. *Acta autem haec traditio... per fidei iussores, quos vulgariter Salburgiones vocamus.* Charta *Sigifridi* *Comitis Lutzelburgensis*

genus an. 993. apud Miraeum in Diplom. Belg. pag. 53. in Notit. Eccles. Belgii c. 74. *Sub fideiussoribus, quos vulgo Salisburgiones vocamus.* Eadem Charta apud Duchesnum in Hist. Luxemburgensi habet *Salsburgiones*: aliae ex Tabulario S. Maximini Trevirensis apud eund. pag. 9. *Saleburgiones.*

* **SALICATA**, Salicetum, Gall. *Sanffait.* Charta conventionis inter Iacobum Aragon. Reg. et Berengarium Magalon. Episc. ann. 1272. V. *Salicia.*

* **SALICATVS**, Saburratus, Gall. *Leffé*, ab Ital. *Salicato*, filix, Gall. *Caillon.* Ordo ad benedicendum oleum infirmorum, etc. ex MSS. Pontificalibus an. 600. vel 500. apud Marten. de Antiquit. Eccl. Discipl. pag. 244.

* **SALICIVS**, ut *Salicus*, in Chron. Fartenfi apud Murator. to. 2. part. 2. col. 403.

* **SALICIA**, Salicetum, Gall. *Sanffait.* Tabularium Brivatense ch. 242. V. *Salicata.*

* **SALICVS**, occurrit inter epitheta, quae Christo tribuuntur in Orat. cuiusdam librarii ad calceum libri Theogeri Episc. Metens. de Musica apud Pezium in Praefat. tom. 1. Anecd. pag. XV. **SALICAE DECIMATIONES**, eadem quae *Domiticae*, seu quae domini vel Regis sunt. Charta Othonis Imper. ann. 956. apud Calmet. inter Probat. to. 1. Hist. Lothar. col. 362. V. in *Decimae.* † **SALICA OPERA**, quae a domino exigi possunt, apud Oescl. t. 2. Script. rer. Boic. p. 30.] **SALICI HOMINES**, *Salica lex*, *Salica persona*, *Salica terra*, V. in voce *Lex.*

* **SALIDARE**, solidare, claudere, ab Ital. *Soldare*, Gall. *Fermer*, *guerrir une plaie.* Mirac. B. Simonis Eremit. to. 2. April. pag. 831.

† **SALIENSE**, salicetum, in Chartul. S. Ioann. Angeriac.

† **SALIFER.** *Salifera navis*, quae sale devehit, in Ch. Andr. reg. Hung. s. 1214.

† **SALIFODINA**, salina, fodina salis, in Ch. s. 1233.

† **SALIGIVM**, vectigal a sale solvendum. Hist. Burg. t. 1. Prob. p. 85.

SALIGO. (1) Vt *Salicus*, qui Salice Lege vivit. Chartar. Casaur. apud Mabill. Diplom. pag. 87. (2) *Pro Siligo*, in Testam. Armandi d' Alegre an. 1263. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1118.

† **SALIMENTVM**, tributum ex sale i. q. *Saligium.* Ch. Mf. s. 1115.

* **SALINA.** (1) Statutum Ricardi 1. Regis Angl. pro Crucesignatis: Si autem aliquis bladum emerit, et de e panem fecerit, tenetur lucrari i *Salina unum terruncium et brannum* Ubi legendum videtur *salina*, ut apud Baluz. tom. 6. Miscell. pag. 347. *Secundo vero anno et deinceps quolibet XXX. Salinas frumenti totidem ordeis magistro massario civiac representes.* V. in *Sagma*, et *Salinaria.* (2) *Salinum*, Gall. *Salier*. *Dedit nobis LX. scutellas et IX. Salinas argenteas*, in Necrolog. Co beienti. V. *Saleria.* (3) *Gallia*, tributum ex sale. Charta Caroli Simplicis Reg. Franc. an. 898. in Append. Marcae Hispan. col. 830.

Salinaria. (4) **SALINA**, diminutivum esse videtur a *Sala*, domus, aed quaevis. Charta Rostagni Archiep. Aquis. an. 1075. inter Instr. to. novae Gall. Christ. pag. 64. col. *Donamus . . . unusquisque nostris Salinas, illas scilicet quas in illis homo Pontius; et praedictus Andreas illas quas tenet homo Andreas.*

* **SALINAGIVM**, **SALINARE**, V. *Salinaria.*

* **SALINARIA**, *gabella*, tributum ex sale, in Testamento Guillelmi D. Mispessulani ann. 1213. V. *Salina* et *Salinaticum.* **SALINAGIVM**, eodem significatu. Charta ap. 13 to. 1. Hist. Dalph. pag. 54. **SALINARIA**, eadem notione. Charta a. 1202. apud Chiffletium in *Trenchio* pag. 455. Ubi tamen nescio *Sannaria* significet Lanarium, *Guerie*, quae Provincialibus, qui *Sannar* est mactare, *la Sannarie* citur: ea certe notione occurritur: Transact. ann. 1292. inter Reg. rolula II. Comit. Provinc. et Caplum S. Salvatoris, ex Schedis

de Miramontes. Item domus Sanciae
 que sita est in Sammaria. SALINA-
 RIVM, seu gabella salis, in Concilio
 Avinionensi an. 1209. cap. 6. in
 Charta Sancti Regis Majoricar, ann.
 1311. et apud Gregor. de Verbor.
 figurat. cap. 26. lib. 4. SALINA-
 RIUS, Salis venditor. Fori Bigor-
 rensis art. 29. Hinc Salinarius di-
 citur et Philippus VI. Rex Fr. quod
 ab ipso salinaria horrea intra regni
 finis an. 1331. instituerit, unde sal
 emetur saturemque vestigal sol-
 vatur, quo facilius bellorum im-
 pectus subveniret. V. *Gabella salis*
 in *Gabellam*. SAUNARIUS, ut *Salin-*
arius, Gall. *Saunier*. Codex reddi-
 tum Episc. Autiss. an. circ. 1290.
 SALINARIS TERRA. Bovo Ab-
 bas Sathienfis de Inventione S. Ber-
 nardi cap. 11. V. *Salaricia terra*.
 SALINARE, saltem conficere, Gall.
Saumer. Verus Charta apud Ughel-
 lum tom. 4. in Append. pag. 7.
 SALIMATA, pro *Salmata*, onus sag-
 men, ut videtur. V. *Sagma*. Sal-
 tis Malespinae Rer. Sicul. lib. 6. apud
 Balz. to. 6. Miscell. pag. 348. V.
Saltra et *Salina* 1.
 SALINARIUM, tributum ex sale.
 Charta Caroli Calvi an. 848. inter
 Probat. tom. 1. novae Hist. Occit.
 col. 95. V. *Salinaria*.
 SALINATIO, eruptio, ex Gall. *Salt-*
te Episc. Comitis S. Pauli de prima
 Cl. expugnat. Ubi leg. *Saltationes*.
 V. *Salatio* et *Adsalire*.
 SALINATOR, qui saltem facit aut ven-
 dit. Papias. *Salinator*, *ἀλινάτωρ*, in
 Gloss. Lat. Graec. *Salinatores* civi-
 bus Menapiorum memorat vetus
 scriptor apud Elmenhorst. in Obser-
 va. ad Arnobium. V. Cuperi Mo-
 ratorum antiqua pag. 230. et supra
Salinarius in *Salinaria*.
 SALINERIVM, tributum ex sale,
 in Ch. a. 1358. V. *Salinum* 2.
 SALINERIVS. (1) Salinae domi-
 nus, in Ch. a. 1372. Alibi salis
 venditor, aut is qui rem salinariam
 coram. (2) *Salinum*, in Invent. Ms.
 a. 1476.
 SALINARIIVS, officium in aula
 Reg. Franc. Acta S. Francisci de

Paula, tom. 1. April. pag. 149. V.
Salvarius.
 SALINVM. (1) Locus ubi sal venum
 exponitur. Statutum Ioannis Reg.
 Franc. ann. 1363. to. 3. Ordinatur. pag.
 623. ubi *Salina* locus esse videtur
 ubi sal conficitur. (2) Vestigal ex
 sale, seu jus de eo tributum exigen-
 di. Testam. Rogerii Vicecom. Biterr.
 ann. 1193. apud Baluz. to. 2. Hist.
 Arvern. pag. 500. V. *Salmum*.
 (3) Salis benedictio. Consuet. Cano-
 nic. Regular. apud Marten. tom. 1.
 Collect. novae vert. Script. part. 1.
 pag. 318. Pro vase, in quo benedi-
 cendum sal ponitur, vide in *Sparso-*
rium.
 † SALIRE, inire feminam, Gall. *Sal-*
ir, quod de copulatione anima-
 lium dicitur. Ch. a. 1194. inter
 Probat. t. 2. Annal. Praemonstr.
 p. 535.
 † SALISA, agger, seu terra palis ful-
 ra et pallata, unde SALISARE, mo-
 lem construere et palis fulcire. Ch.
 Ms. a. 1285.
 SALISATIO, palpitatio. Gloss. Lat.
 Graec. *Salissatio*, *παλμῖς*. Marcellus
 Empiric. cap. 21. *Cordis pulsus, sive*
Salissatio. Hinc SALISATORES,
 apud Isidor. lib. 8. Orig. cap. 9.
 vocati qui dum eis membrorum quae-
 cumque partes salierint, aliquid sibi
 exinde prosperum seu iriste significare
 praedicunt. Horum meminit S. Au-
 gust. lib. 2. de Doctr. Christ. et
 Ioan. Sarisber. lib. 1. Policrat. cap.
 12. V. Martini Lexic.
 SALISBURGIO, V. *Saliburgio*.
 SALISPARSIO, SALISPERISIO, f.
 Aquae benedictae aspersio. Concil.
 Compostell. ann. 1031. inter Hi-
 span. to. 3. pag. 199.
 SALISSVS, pro Salius, apud Steph-
 nor. Antiqu. Vasconiae MSS. part. 1.
 pag. 207.
 SALITIA. (1) Papias: *Salinum, vas*
apertum salibus, id est Salitia, quasi
salitica. (2) † Lucanica, in Gloss.
 Lat. Gall. Cod. 521.
 † SALITICVS, tributum ex sale,
 Ch. Ms. Caroli M. a. 806. V. *Sal-*
uaticum.
 SALITO FACERE, idem quod *Guer-*
pire, possessionem rei alicujus di-
 mit-

mittere, quasi ex ea salire. Charta Adeleydae Imperat. in Bullar. Casin. to. 2. pag. 45. col. 1.

SALITOR, *σαλιτωρ*, in Gloss. Lat. Graec.

SALITVDO, lepos in dicendo, gratia sermonis, *Sales*. Glaber Rodolphus in Vita S. Guillelmi Abbatis Divion. cap. 24. Rectius *habitus* editum apud Mabill. saec. 6. Bened. part. 1. p. 331. V. *Salsitudo*.

SALITVRA, *αλισς*, in Gloss. Lat. Graec.

SALIVARIS, pars freni, quae saliva equi humectatur, unde vocis erymon. Acta SS. to. 1. Maii pag. 447. Accipe hos clavos et fac eos Salivares in freno equi. Gloss. Graec. Lat. *Σαλιβαριον*, Lupa. V. Gloss. med. Graecit. in *Σαλιβαρι*.

† **SALIVARIVM**, lintheum excipiendae salivae destinatum. Glossar. Lat. Gall. Cod. 521.

SALIVE, V. infra *Selave*.

SALIVNCA, *αγριόροδοι*, *λευκάροδοι*, in Gloss. Lat. Graec. Ibidem: *Salliancula*, *αρεμάρη*. V. *Calcacrepa*, et Martinii Lexic. in his vocibus.

SALIZARE, V. *Salesare*.

SALLA, ut *Sala* I, V. ibi.

SALLADA, herbae sale, oleo et saceto conditae, Gall. *Salade*, Germ. *Salat*. Menoti Sermones fol. 64. vo. Ioannes Baptista ante Christi adventum fuit in deserto ad comedendum *Salladam*, sed non fuit oleum.

SALLAGIVM, V. *Salagium* I.

SALLAMENTVM, V. *Sallamentum*.

SALLARE, ut *Salare* 2. V. ibi.

SALLARIATVS, V. *Salariatus*.

SALLARIVM. Charta Libertatum oppidi Dimontis in Biturigib. ann. 1190. apud Thomasserium pag. 433. *Es aliquis de Dimonte si duxerit Sallarinum suum Aurelianis. pro quadriga unum denarium dabit tantum. Carnes salitas forte. [Sed mendum est Typographi apud Thomasserium, qui, ut ipse monet loco laudato, hanc Chartam ex Gallando de Franco Alodio pag. 377. edit. 1637. descripserat, ubi legitur: Es aliquis de Dimonte si duxerit Sal vel vinum suum Aurelianis, etc. Ita etiam habent Chartae aliae omnes, quae ad*

eandem rem spectant, apud eundem Thomass. ibid. pag. 416. 417. 420. et in Libertatib. Boscum. inrer Ordinac. Reg. Franc. to. 4. p. 76.]

† **SALLARIVM**, locus ubi sal conficitur, vel puteus vnde eruitur. Testam. a. 1256. V. *Saligium* et *Sallina*.

† **SALLEIA VIA**, porticus, locus testus. Ch. Ms. a. 1385.

SALLEPETIR, Salmirum, Angl. *Salpeter*, Gall. *Salpêtre*. Litterae ann. 1412. apud Rymer. to. 8. pag. 754.

SALLERE, pro Psallere, quomodo infra *Salmus* pro Psalmus. Petri Diaconi Discipul. Casin. *Nullus Sallat, nisi iussus*.

SALLIA. Charta ann. 1522. *Sest es omnia bona submiservus viribus, correctionibus, carceribus, censuris, rigoribus et Salliis curiarum regiarum, etc.* Haud scio an a vulgari Gallico *Donner la Sale*, quod de publica castigatione intelligi solet, deducenda sit haec vox; usitata enim haec formula in prohibitionibus iudicis, *A peine de punition exemplaire en corporelle*: an mendum sit pro *Syllis*?

† **SALLICIVM**, salictum. Ch. Ms. a. 1287. V. *Salceum*.

† **SALLINARIVM**, salinum, in Actis dissolut. matrim. Lud. XII. V. *Sallinerius* 2.

† **SALLINVM**, tributum ex sale. Lit. a. 1369.

SALLIRE, pro *Salire*, Gallis *Sallir*. Lex Bajwar. tit. 13. §. 2.

SALLITA, salix, Gall. *Saule*. Charta ann. 1278. in Tabular. S. Mariani Auriss.

SALLIVM, decus, dignitas, ut ex opposito opprobrium iudicare licet vocis tamen origine incomperta Sallas Malaspinæ Rer. Sicul. lib. 2. apud Baluz. tom. 6. Miscell. pag. 227 *Vel si sunt inquam subito dies solennitatis ejus in lucem, Sallia in opprobrium, honores in nihilum*.

SALLOSVS, profundus, sordidus Elmham. in Vita Henrici V. Reg. Angl. edit. Hearnii c. 68. p. 196.

SALMA. (1) Vt *Sagma*, V. in hac voce. (2) † Forte pro *Sallia*, salictum in Ch. a. 1063. V. *Salmaria*.

- SALMADIDUS, SALMACIVS, etc.** V. supra *Salatia*.
- SALMAN, V. Salamennus.**
- SALMARIA, SALMARIUS, SALMATA, V. Segma.**
- SALMATICVS, pro Salinaticus, vel Salmaris.** Beka in Willebrordo.
- SALMIDINA, Praetor urbis.** V. *Zasalmidina*.
- SALMENTVM, in Gloss. Isidori, Salfontum.** In Glossis antiquis MSS. *Pisces confectio*.
- SALMERIVS, equus sarcinarius, V. Salmarius.**
- SALMITRIVM, Salnitrum, Gall. Salpêtre, Graecis recentioribus Salpêtre.** Chron. Tarvis. apud Munot. to. 19. col. 714.
- SALMV. Testamentum Rogerii Vicecom. Biterr. an. 1150. apud Mart. to. 1. Anecd. col. 411. Saluum oro, et totos nescios noviter missos, videlicet illos, quos ego siue dominus Bernardus Atonis pater meus, male imposuimus, pro remissione peccatorum meorum dimitto et absolvo. Ubi legendum videtur Salinum, vel Sigal ex sale. V. Salinum 2. et Salmaria.**
- SALMVS, SALTERIVM, pro Psalms, et Psalterium, in Charta an. 1228. apud Petrum Mariam Campum in Hist. Eccl. Placentina to. 2. locarat. an. 1260.**
- SALMARIA. (1) Salictum, Gall. Saugie, Normannis vulgo Saulnaie, vel Saulnaie. Gestis Cenoman. Episc. apud Mabillon. to. 3. Analect. pag. 94. V. Salicata. (2) † Tributum ex sale, 1. q. Salaria 2. in Ch. Ms. a. 1376. (3) † Vicus, in quo est horreum fabnarium, vbi sal distrahitur, Gall. Sauerrie. Ch. Ms. a. 1272.**
- † SALMERIA, tributum ex sale. Ch. Ms. a. 1312. V. Salmaria 2.**
- SALMERITIA, tempus quo salices secantur, ni fallor. V. Salmaria. Tabularium S. Remigii Remensis: Donas annis singulis . . . in hostelitia den. 10. in Salmeritia 3. ligni car. 2. Alibi: Donas annis singulis speltide mod. 12. in Salmeritia denar. 3. in praeteritis den. 2. etc.**
- † SALOMD, salmo, in Terrear. S. Mauri. in Foref.**

- SALOMON, vasis species, operis pretiosioris, forte cuiusmodi fuere vasa Salomonis in Templo ab eo aedificato, quaeque in urbem Carcaffonensem in Galliis, Roma capta, transtulerat Alaricus Wisigothorum Rex, uti refert Procopius lib. 1. de Bello Gothico c. 12. unde forte manavit ut pretiosa vasa Salomoniacae appellarent Galli. Guillelmus Bibliothecarius in Stephano VI. p. 237. Consulit ibidem cantharam exauratam unum, Salomonem unum, regnum aureum unum cum gemmis pretiosissimis, et vestem unam cum auro et gemmis albis, atque sermonum libram unum, gestarum libram unum. Evangeliorum unum cum Epistolis. Ubi tamen nescio an hoc loco Salomon intelligatur liber Salomonis, ut Regnum, liber Regnorum, seu Regum in veteri Testamento appellatur. Monast. Angl. to. 1. p. 210. Duas patenas argenteas, cum duobus urceolis pretiosissimis ex operibus Salomonis, et crusto aureo, columnis de liciis octoginta sedecim, etc. Charta Aldegastri, filii Sylonis Regis Orentensis an. 781. apud Sandovallium: Quasnor tapetes, et tres vasos Salomoniegos, et 12. curiales argenteos, etc. Alia Stephaniae Reginae uxoris Garciae Regis Navarrae aerae 1060. apud eumd. in Episcop. Pampilonensib. Et vendant illos vasos vel fortetas Salmonaticas in duplum pro plata, etc. Apud Niceram in Alexio lib. 3. num. 6. τρεῖς Σολωμόντιον occurrunt. V. Fortera.**
- † SALOMONIACVS RITVS, dicitur de opere pretioso. Richera musiva eccles. S. Mariae apud Ciampin. oper. musiv. Part. 2. c. 19. p. 123.**
- † SALONIA, dea maris, in Gloss. Lat. Gall. Cod. 521. V. Salatia.**
- SALOR, color inter viridem et caeruleum, qualis est aquarum maritarum. Marr. Capella lib. 1. Perlucentis vitri Salor.**
- SALORGIA, V. supra Salergia.**
- SALPA, χερσόπλευρος, in Gloss. Lat. Gr. Piscis genus, Gallis Merluce. V. Plinium lib. 9. cap. 18. et Martini Lexic.**

SALPETA, Salnitrum, Gall. *Salpêtre*: Adrianus de Veneribuico Rer. Leod. apud Marten. tom. 4. Ampliss. Collect. col. 1274. Leg. forte *Salpetra*.

† **SALPINGAE**, *cornua in summo perforata*, in Gloss. ad Alex. latroloph.

SALPICTA, **SALPISTA**, Tubicen, ex Graec. *σαλπιγκτής*. Papias: *Salpizo*, Graece, *tubicino*. *Salpista*, Graece, *cantor*, *tubicinator*. Iulius Firmicus lib. 8. *Salpictas reddet, sed qui in bello confossi moriantur*. Fulcherius Carnot. lib. 5. Hiltor. Hierosol. cap. 12. *Præceptum movente Salpista Ioppem regredi*. Adde *Vopiscum* in Carino.

SALPINX, **SALPIX**, Tuba, ex Graec. *σαλπιγξ*. Althelmus de octo principalibus vitis.

SALPIZARE, Tubicinare, V. *Salpista*.

† **SALPRESA**, piscis genus, in Act. Inquisit. Carcall. Ms. a. 1308.

SALSA. (1) **SALSA**, **SALCIA**, condimentum, Gallis *Sauce*. Auctor Breviloqui: *Salcia*, dicitur a *salsus*, quod *Salsa*. Poëma MS. infimi aevi:

*Salvia, serpillum, piper, alia,
sal, petroselinum.*

His bona fit Salsa, vel fit sententia falsa.

Ioan. Hocsemius in Adolpho a Mar-ka Episc. Leodjensi cap. 4. *Satis risum fuis de cognominibus, quae carnes bovinas cum propria sua Salsa notabant*. Loquitur de duobus Scabinis Francofurtenfibus, quorum alter *Caro bovina*, alter *Alliano* appellabatur. **SALSA CAMELINA**. Ordinat. super ordine mensar. Dalph. to. 2. Hist. Dalph. pag. 312. *Item, volutus quod fas nram introitusum . . . de linguis boum, . . . et distae linguae sint paratne in rosto cum Salsa camelina*. (2) Quae *Salsis* seu condimentis inserviunt, videlicet piper, sinapi, etc. Gall. *Affaisoument*. Computus ann. 1324. tom. 1. Hist. Dalphin. pag. 132. col. 2. V. *Salsamentum*. (3) *Salsamentum*, carnes salsae, Gall. *Saline*, Litterae Henrici VIII. Regis Angliae an. 1530.

apud Rymet. to. 14. pag. 36 *Boum, ovium, vitulorum, Salsamentum, seu aliorum victualium*, ubi forte omissa est vox *carnium*.

SALSACIO, *ταξιχενσις*, in Gloss. L. Graec.

SALSAMEN, *ταξιχιον*, in iude Gloss. *Salsamentarius*, *ταξιχαίνω* ibidem.

SALSAMENTUM, condimentum Gall. *Sauce*; Item quae iis condimentis inserviunt. Ordinat. super ordine mensar. Dalph. to. 2. Hist. Dalph. pag. 311. V. *Salsa* 2.

SALSARE, sale condire, Gall. *Sal*. Litterae an. 1490. apud Rymet. to. 12. pag. 382. V. *Salare* 2.

SALSARIA. (1) Locus ubi sal coquitur. Charta an. 1317. apud Aggentraeum lib. 5. Hist. Britan. c. 34. (2) † Officium in coquina regia, ad quod spectant condimenta in Ch. Ms. a. 1304.

SALSARIUM. (1) Salinum, *Salt-lar*, et *Salt-seller*, Anglis; Gall. *Salière*: nisi sit quod *Sauçière* dicitur disculus in quo *falciae* reponuntur Matth. Paris an. 1181. *Cyphi argentei 9. tria Salsaria argentea, 10. cuppae murinae, etc.* V. *Salfeyron*. (2) Mensura aridorum. *Unum Salsarium fabarum seu farinae pinta* in Monast. Anglic. tom. 3. pag. 1. V. *Salura*.

SALSARIUS, cui *salsariae* cura commissa est in coquina Regia, in Fl. lib. 2. cap. 14. §. 3. Ordinat. spiritui S. Ludovici Regis Franc. 1261. *Salsarii 2. in propria capite Regis pro quaerendis necessariis salsum Regis*. Ubi idem sonat quod *Salinaris*, salis venditor. V. *Salaria*.

† **SALSAROLIVM**, disculus in *salsae* reponuntur, Gall. ol. *Sauçon*. Invent. Ms. thes. Sed. Apol. a. 1295.

† **SALSATOR MERCATOR**, salis venditor, Gall. *Sal*. Leg. Polon. p. 163.

† **SALSAYRONVS**, i. q. *Salsarii* in Ch. a. 1438.

† **SALSEA**, i. q. *Salcia*, dictum, in Invent. Chartar. a. 1482.

SALSERATUS, ferus, ut interpretantur Doliandiffae. Acta S. Afrae to. 5. Mail pag. 275. *Tunc iussit introduci in amphitheatrum quinquaginta tan-
tos Salsatos, quorum magnitudo et
ferus motus erat, dantes magisrum
inqui voc.* Legendum forte ex-
ponitur: solebant quippe bestiae in
canonibus stimulis irritare.

SALSERIVS, ut *Salsarium* 1. Con-
tinuer Chron. Ioh. Iperii apud
Mura. rom. 6. Amplius. Collect.
col. 616.

† **SALSIDONIA**, Cymatium, sima.
Procell. Egid. de Rays a. 1440.

SALSILAGO, Salina, locus ubi sal
conferitur. Monast. Anglic. to. 1.
pag. 37. col. 2.

SALITUDO, lepos, jucunditas ser-
monis, urbanitas sale, facetiis et le-
pore condita, ex Vita S. Guillelmi
Abbatis, apud Macros fratres in
Hieroloxico: quam lectionem men-
dosam esse perspicies ex iis quae ob-
servantur supra in v. *Salitudo*.

SALSIATROMVS, disculus salciis re-
ponendis aptus. Charta an. 1337:
et Tabul. Episc. Massil. V. *Sal-
satus et Salsiatromus*.

SALVGINATUS, marino sale im-
butus, Gall. *Mariné*. Charta apud
Schannat. Vindem. Litter. pag. 164.

SALVITIA, ut *Salciniae*, Lucanicae,
Gall. *Sauisses*. Consuetud. MSS.
Ecc. Colon.

† **SALTA**, salix, in Ch. Occit. Ms.
a. 1295.

SALTANS, **SALTARIUM**, retis vel
decipulae venatoriae species. Char-
n Edw. III. Regis Angliae pro
Basilis Coventrensis in Monast. Angl.
n. 3. pag. 236. *Ita quod Episco-
po, et successores sui Episcopi loci
predicti boscos illos includere, et
parcos inde pro voluntate sua facere,
et eis sic factos et inclusos tenere pos-
sint sui et successoribus suis Episco-
pi ejusdem loci in perpetuum, dum
tamen Saltantia non faciant in eis-
dem. Infra: Dum tamen Saltaria
non faciant in eisdem. Ibidem: Ita
quod . . . liberam chaciarn habeant,
scilicet in boscis illis, extra parcos,
qui ibidem fieri contigerit, Resia
non tendant, seu tendi faciant ad*

*aliquas feras capiendas. V. mon
Saltatorium.*

† **SALTARIS**, liber continens *Sal-
mos*, Psalterium. Ch. ex Tabul. Caf-
sin. V. *Salmus*.

† **SALTARIUM**, Gall. *Sentoie*, li-
gnum transversim positum, quo so-
lis animalibus transitus prohibetur.
Liber rub. domus publ. Abbavil.

SALTARIVS, **SALTVARIVS**, villi-
cus, custos praedii, qui *fructuum
servandorum gratia* praedii praestit,
in l. 12. D. de Instrueto vel instru-
mento legato, a *salus σύγκησις*, in
vert. Glossis. *Procurator saltuum*, in
Notitia imperii Orient. cap. 87.
Gloss. S. Bened. c. p. de Agricul-
tura: *Saltuarius*, *ἀγροφύλαξ*. Gloss.
Graec. Lat. *χωροφύλαξ*, *Saltuarius*.
Alibi *πηματοφύλαξ*. Regula Magi-
stri cap. II. *Sicut Dominus ordinat
Majores familiae, quos Vicedominum
minores timeant, id est, Vicedomi-
nam, Villicum, Saltuarium, et Ma-
jorem domus, etc.* **SALTARIVS**,
in Lege Longob. lib. 1. tit. 14.
§. 7. tit. 25. §. 50. 73. lib. 2. tit.
38. §. 2. Gloss. Lat. Graec. *Salta-
rius*, *ἐρεοφύλαξ*. Ubi leg. *ἐρεοφύλαξ*
monet Casaubonus ad Theophrasti
characteres pag. 228. nam et saltua-
riorum erat fines custodire, et invi-
gilare ne a vicinis agri occuparen-
tur: τὰς ἐγὼς ἐπισκοπεῖσθαι, ut
habet idem Theophrastus V. in
Saligravius. **SALTARIVS**, **SAL-
TVARIVS**, Messium, virium, to-
tiusque territorii custos, Gall. *Mes-
sier*. Statuta Mutin. rubr. 370. fol.
74. vo. Adde Statuta Cadubrii lib. 1.
cap. 19.

SALTATIO, invasio, irruptio, assul-
tus, Gall. *Saillie*, *sortie*. Epistola
Anonymi de capta urbe CP. an.
1204. apud Marten. to. 1. Anecd.
col. 786. V. *Salinatio* et *Saltus* 2.

SALTATORIUM. Flora lib. 2. cap.
41. §. 14. *Inquiratur qui post placi-
ta praedicta fecerint metas forestae,
vel prope forestam, ad nocumentum
forestae, parcam, vel boscum suum,
vel warennam, vel Saltatorium, vel
aliquem boscum offorestavis sine au-
rante Regis. Placit. apud Cestriam
an. 31. Edw. III. Clamat habere li-
berum*

- herum percutum suum apud Halcon cum duobus Saltatoris in eodem.* V. *Saltans.* SALTATORIA, seu *Sauvoirs* Galli vocabant *stapetes*, seu *staphas*, quibus equus inscenditur, uti in Dissertat. 1. extrema ad loinvillam docuit Cangius. *Satoir*, apud Hemricurium de Bellis Leodientibus cap. 41. *Σατοριος* Graecis recentioribus, voce a Gallis hausta. Hinc figura hocce nomine donata in armorum insignibus, tamen si Spelmano aliter videatur, qui *Saltatoriam* esse ait, *machinam, qua in saltibus praedabantur ferae, unde, inquit, et nomen.* Sed peritiores hac de re statuunt. V. infra *Samna*.
- SALTATRICES NOCTURNAE. Vita S. Iohannis Valent. Episc. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1701. *Si de furdis, de caccis, de sciaticis, . . . sterilibus quoque et impotensibus, arrepticis, et nocturnis Saltatricibus, ceterisque huiusmodi incommoditatibus enumerare praesumpsero, in quibus vir Dei Iohannes ope pari subvenit.* Sortilegii species esse videtur, non multum ab simile ab eo de quo in voce *Diana*. V. *Saltus* 5.
- † SALTUM, pro tandem, t. 4. Iun. p. 371.
- SALTERELLVS, a Gall. *Sauzerelle*, Locusta. Petrus de Mura in Computo Eccles.
- SALTERIVM, pro Psalterium, V. *Salmus*.
- † SALTERIVS, iudex minor, s. civilis, l. q. *Saltarius*, in Ch. Mf. a. 1356.
- SALTERAVIUS, idem qui *Saltarius*, finium custos. Charta Wichmanui Archiep. Magdeb. an. 1178. apud Ludewig. to. 5. Reliq. MSS. pag. 8.
- SALTICVS, Saltator, Gall. *Danseur*. Tertull. in Scorp. cap. 8. Minus recte *Psalticae* edidit Rigaltius. V. *Saltria*.
- SALTIM, nunc, modo. Camillus Peragrinus in Hist. Langob. apud Murator. to. 2. pag. 296. *Est etiam Salmum adverbium praesentis temporis, sicut nunc, modo.* *Saltim*, pro *salem*, non semel occurrit in Cod. Theod. et alibi.
- † SALTINA, saltatrix, apud Murm. t. 2. Antiq. med. aevi p. 893.
- SALTORA, Saltus, enunciatione Longobardica, apud Meichelbeck. Hist. Frising. to. 2. pag. 33. *Saltura* ibid. pag. 45. *Saltores* apud eumd. to. 1. pag. 69. ex Charta ann. 770.
- SALTRIA. (1) Saltatio, ars saltandi Papias MS. Bituric. (2) Saltatrix Gall. *Danseuse*. Poëra MS. infim. aevi, post Summam Willel. Brittoni ex Biblioth. Collegii Navarraei. V. *Salticus*.
- † SALTVARIS, saltus custos, in Ch. a. 1103.
- SALTVARIUS, V. *Saltarius*.
- SALIVATICVM, V. *Salusaticum*.
- SALTVENSES FVNDI, in Novella Theodosii et Valentiniiani, ubi mentio fit fundorum, qui *limitropho patrimoniales*, et *Saltenses* vocantur et ad jus privatum transferri voluntur.
- SALTURA, V. supra *Saltora*.
- SALTVS. (1) Silva, vox Latinis nota. Charta Gaufridi Comitis Mauritaniae in Bibliotheca Cluniac. pag. 543. (2) Secundae declinat. in Praecepto Caroli M. Marten. to. 1. Ampliss. Collect. col. 37. (3) SALTVDIBITVM, Passionaticum. Tabularium Dervensis Monasterii. (4) Latusfundium 800. iugerum, apud Parisiolum lib. 1. Thesauri var. Lect. cap. 77. ex Varrone lib. 1. de Rust. cap. 10. l. creditor. ff. de adempt. etc. (5) SALTVS LVNAE computistis, ὑποτομή ἡμέρας, ὡς σελήνης. Auctor Queroli: *Mercatorius huic iratus, Sol rosundus, Luna in Saltu est.* Cummanus Hibernus de controversia Paschali: *Alium Epacta, alium in augmento lunae quod vos Saltum dicitis, etc.* [Et hic vocatur Saltus lunae, eo quod semel in 19. annis accidit praeter communem omnium aliarum lunationum. . . et praeter naturalem primationem quod luna ibi dicatur prima, et dici deberet trigesima. Et sic debes luna transilire, non secundum veritatem cursus in coelo, sed secundum significationem primationis in libro. . . Et sic metaphora est Saltus lunae.] Ita Petrus de Mura in Computo

Eccl[esi]e V. Bedam tom. 1. pag. 108. Contingit autem hic Saltru lunae 31. Iulii anni cuiuslibet decimi noni cycli lunaris, ut ex hoc versiculo a Bedando relato docemur:

*Una facis Saltram Quinsilis luce
suprema.*

SALTUS DE ECCLESIA ad ecclesi-
am, cum Episcopo relicta Ecclesia
ad eam promoveretur, in Concilio
Tridentino an. 878. act. 2. ORDI-
NARI PER SALTVM dicitur qui
ordinem superiorem, inferiore prae-
missio, suscipit: quod prohibuit
Alexander II. PP. Epist. 32. †
SALTUS MOLENDINI, praeceps
agere lapsus, in Ch. 4. 1322. (6)
SALTUS, pro ASSULTUS. Fori
Morlanenses cap. 28. *Quicumque
domini vicini Saltum dederit, vel
violenter domum intraverit, quot
erant in Saltu illo, tot 18. sol. dona-
bitur domino domus.* V. Saltatio.
(7) SALTUS, Gall. Saut, vox
quidem Latinis nota, non vero Sal-
tum facere, pro Prosilire, Sauter,
Gerardus apud Marten. to. 6. Am-
pl. Collect. col. 1077. (8) Alia
notione Albert. Mussatus de Ge-
stis Henrici VII. apud Murator. to.
3. col. 472. Interca Florentini, ut
quidam Caesaris pervogandi prae-
sidique Saltus auferrent, atque fra-
mentandi de Aretii finibus vias prae-
cederent, Fesulanam arcem . . .
movere praesidiis. Phrasis Patavii
ultra, uti monet Cl. Editor, To-
glare li Salsi, quod Itali levare li
pass dicunt, pro impedire, auferre
praesidia. (9) SALTUS S. VITI,
mors gentis. Miracula S. Benno-
nis to. 3. Iulii pag. 223. *Totum
annum horrendo morbo, quem Sal-
tum S. Viti dicunt, confectus est:
quod malum illum saepe decies una
die corripuit.* An idem qui mor-
bus comitalis, Gallis aliquando
Danse de S. Jean? V. Saltatio.

SALVA (1) SALVA, SALVARE,
voces Fori Hispanici: *Salva*, idem
quod Anglis *Iurata*, inquisitio, vel
potius probatio per testes de re ali-
qua, qui quis *Saltum* sibi esse co-

natur: *Salvantes* vero sunt testes
ipsi, qui pro reo deponunt. Fori
Ostae 1247. tit. de Proditionibus:
*Hae sunt tres proditiones scite, de
quibus per pacem non potest aliquis
se Salvare, sed per consimilem: scilicet
qui occiderit dominum suum, etc.*
Alibi: *Muller habens maritam, si
quis accusaverit eam, tenetur se Sal-
vare viro suo, et non toti consilio, si
eam accusaverit. Esti forte non fue-
ris parata, ut se Salvae de ista
crimine contra eum.* Martinus Di-
dacus Daux Iustitia Aragon. in Ob-
servant. l. 1. p. 22. *Unus sa-
tus Miles non potest Salvare pro in-
fante, sed duo Milites.* Passim ali-
bi. *Salvatione* non multum absi-
mili notione Practicis Gallicis usita,
cum scilicet refutatorum testium
fides iterum asseritur et defenditur.
V. *Salvationes*. (2) SALVA, ut
infra *Salvamentum*, Praedium
quod salvatur, protegitur: inter-
dum villa, pagus. Charta ann.
1159. ex Bullar. Fontanell. fol. 36.
*In Casneio totam feodum Restoldi
. . . tam in terris, quam in Salva
cum hospitibus.* († Leg. *Silva* ex
Bullar. Fontanel.) Charta Thosiac.
ann. 1404. *Debes 11. den. pro ada-
quagio Salvae saae sitae versus Cham-
penel.* † *Salva* hic est locus, ubi
piscis salvantur, i. q. *Salvarium* et
Serva 2. Nihil ergo in locis alla-
tis, quod ad interpretationem Cen-
gii pertineat.

† SALVACANA, praestatio pro *Sal-
vamento* s. tutela, in Ch. a. 1316.
Leg. fortassis *Salvatana*.

SALVAGARDIA, SALVAGAR-
DIA, Protectio, tutela, *salvus con-
ductus*, Principis privilegium, quo,
ne alicui vis inferatur, caveatur.
Charta Caroli Regentis ann. 1358.
to. 3. Ordinat. Reg. Franc. pag.
318. *Sub protectione et speciali Sal-
vanguardia regia et nostra, . . . susci-
piamus per presentes, etc.* V. *Sal-
vus-conductus*. SALVIGARDIA,
eadem notione, Diploma ann. 1386.
apud Tolner. inter Inthr. Hist. Pa-
lar. p. 124.

SALVAGIVM. (1) Praemium quod
iis debetur, quorum opera merces
ex

ex naufragio salvae sunt. Tabular. Gemmet. Alibi *Salvage* vel *Sauvelage* dicitur: (2) † Protectio, tutela, in Ch. Ms. a. 1370.

SALVAGIVS, SALVAGNIA, V. Sylvaticus.

SALVAGO, Gall. *Sauvagine*, Ferina carq, ferae silvestres, ut infra *Salvasina*. Charta an. 1442. ex Schedis Praef. de *Mouanges*. V. infra *Sylvaticus*.

SALVAMENTVM. (1) Tutela, immunitas, protectio. Capitula Caroli C. tit. 26. part. 2. cap. 5. (2) Praestatio a tenentibus facta dominis, pro tutela ac protectione personarum ac rerum suarum, quae etiam *Commendatio* dicitur. Tabularium Dervenfe: *Ne aliquis iniquarum perversione sua hoc sibi quasi pro Salvamento usurpare volueris, etc.* Chronicon Besluense pag. 602.

Salvamentum sine commendationem quam in Neronis villa accipiebant, etc. **SALVAMENTVM, SAUVAMENTVM**, *Droit de Sauvement*, in

Aresto Consilii Regii ann. 1582. Idem quod *Vintennum*, quo iure dominus feudi percipit vicissimam fructuum in terris vassallorum, eoque

tenetur muros castrorum reficere suis sumptibus ad subditos suos ab hostium incurribus *salvandos*. Charta

Guillelmi Comit. Nivernens. an. 1165, ex Tabular. S. Germani Autiss. Quae quidem praestatio cum in

avenis exsolvebatur, *Salvamentum avenarum* nuncupabatur; quod alibi dicitur *Avenagium*, vel *Costuma*

avenae; cum in vino, *Salvamentum de vino* vocabant, ut in Enumeratione bonorum eiusdem Capituli

Autiss. 13. saec. legitur: *Salvamentum de vino apud Merriacum*. V. *Salvaingum* de Usu feud. pag. 222.

231. et Choppin. lib. 2. tit. 4. pag. 95. (3) Praedium ipsum, quod *salvatur*, vel protegitur, pagus, villa. Tabularium Prioratus de Pare-

do fol. 95. **SAUVAMENTVM**, in Codice censuali Episc. Autiss. ann. circ. 1290. **SALVATIO**, eadem

notione. Histor. Abbatiae Condomensis pag. 469. V. *Mensura*.

(4) Conductio, exceptio, Gallis

Reserve. Charta Ansbaldi Abb. Prum. ann. 867. apud Marten. to 1. Ampliss. Collect. col. 185. *Ures memoratas et mancipia cum sal-*

tenore et Salvamento, usufructuari-

tenens et excolas, ut nullum detrimen-

tum aut calumniam domas Dei ab-

conlatas sunt sustineat. V. *Salvare* 6

(5) Vox nautica, *Sauvement*, locus in quo naves a ventis *salvantur*. Miracula MSS. Urbani V. PP. c. Tabulario S. Victoris Massil. (6)

Ponere debitum in Salvamento curiae id est, pecuniam debitam deponere apud curiam, Gall. *Mestre en dépôt*

Configner. Statuta Cadubrii lib. 2 cap. 55.

SALVANS, testis apud Hispanos. V. *Salva* 1.

SALVARE. (1) Pro *Servare*, vel *servare*. Testamentum Riculfi Episcopi Helenensis an. 905. *Scrinda*

(legendum *Scrinius*, vel *Scrinia* paria 1. ad vestimenta sacra *Salvandam*. Statuta Mutin. rubr. 370.

74. vo. *Saltarii teneantur custodire et Salvare clausuras, terras, etc.* li *Salvare* eadem notione usum

pant. (2) *Salvum* et incolumem praestare. Capitula Caroli Cal. tit. 42. part. 2. c. 2. Pluries occur-

rit. (3) **SALVARE DEBITA** solvere, nomina sua expedire, Gall. *Acquiescer ses dettes*. Statuta Vercell. lib. 1. f. 13. (4) De salute fa-

lio securum reddere, Gall. *Flaquer du salut*. S. Bonaventura lib. Compend. Theol. verit. c. 52. (5)

Pro *Salutare*, salutem impertiri Gallis *salter*. Vita S. Cuthberti Episc. lib. 2. n. 3. *Frater antequam sic vovens et perficiens, benedictus*

Salvatus ab eo exit. V. *Salvatio* (6) Excipere, secernere, Gall. *Excepter, réserver*. Conluet. Brageri art. 20. V. *Salvamentum* 2. (7)

Vox fori Hispanici, V. *Salva* 1. **SALVARIA**, Refugium, Gallis *Refuge*. Dicitur de eo quod occu-

recipitur ut *salvetur*. Statuta Caroli Comit. Provinc. ann. 127 ex Cod. MS. D. Brunet fol. 68. **SALVATARIA**, quod ob eius-

di refugium praestitum exsolvi Charta ann. 1172. inter Instru-

tom. 6. Gall. Christ. novae edit. col. 196.

SALVARIUM, locus ubi pisces *salvati* seu servantur, Gallis *Sanvo-*
le. Charta Matthaei Abbat. Fulinac.
ann. 1155. ex Tabular. S. Medardi
Sodan. V. *Salvatorium*.

SALVATINA, ferina caro seu ferra-
rum livestockium, Gall. *Sanvagine*.
lat. *Subrogina*. Statuta Massil. lib.
1. cap. 49. §. 3. *Salvatina cassa*, in
v. laqueis apud Columbum in
Epit. Valen. lib. 2. num. 26. 29.
Oni sanvagine. V. *Salvago*, *Salva-*
mus et *Sylvaticus*.

SALVATARIA. (1) Praestatio a re-
nendis facta dominis, pro tutela
ac protectione personarum ac re-
rum suarum. Charta an. 1262. ex
Schedis Pr. de *Managues*. V. *Sal-*
vamentum 1. Alia notione occurrit
in *Salvatis*. (2) † Exemptio,
immunitas, quae tutela obtinetur.
Ch. M. 2. 1337.

† **SALVATELLA**, *pellicula involvens*
crebrum, in Gloss. Lat. Gall. Cod.
521.

† **SALVATERIA**, i. q. *Salvataria* 2,
in Ch. M. 2. 1361.

SALVATERRA. (1) Dicta Massiliae
campus, cuius sono monebantur
moles, ut intra aedes suas, nocte
adveniente, sese reciperent, sicque
furtis nocturnis *salvarentur*: unde
erymon. Statuta Massil. lib.
1. cap. 4. (2) **SALVAETERRAE**,
Gall. *Sanveserres*, appellata quae-
dam castra munita, quod incolae
ab hostium incurfionibus
pallarent. V. *Valesium* Notit. Gall.
p. 499. et infra *Salvitas*. (3) †
Galli species, acinaces, Gall. *San-*
voire. lo. Chartier in Caro-
li VII.

SALVATGE, Salvamentum, salvus
conductus, protectio, tutio. Ia-
cobus 1. Rex Aragon. in Consti-
tutionibus Catalanicae MSS.

SALVATICINA, Italica etiam *Salva-*
tina, ut supra *Salvatina*. Statu-
ta Verell. lib. 3. fol. 75. vo. **SAL-**
VATIZINA, eadem notione, in
Cron. Placent. Ioan. Demusio apud
Munipr. to. 16. col. 581.

SALVATICUS. (1) V. *Sylvaticus*.
(2) † Panni species, in Stat. Orviet.
a. 1491.

SALVATIO. (1) Salus, vita aeterna,
Gall. *Salut*. Concil. Ovetense inter
Hispan. tom. 3. pag. 159. *Es ante*
saccula ad fidelium Salvationem prae-
scribit. (2) Salus, incolumitas.
Charta Ludovici Pii ann. 814. inter
Probat. tom. 1. novae Hist. Occi-
tan. col. 41. Capitula Caroli Calvi
tit. 19. §. 1. (3) Immunitas data
loco, vel Ecclesiae, aut Monasterio.
Charta ann. 1045. inter Institut.
tom. 6. Gall. Christ. novae edit.
col. 105. *Sicut autem terminis eius-*
dem, quas omnium decrevimus esse
Salvationem, ex una parte, etc. V.
Salvitas. (4) Praedium ipsum
quod *salvatur* vel protegitur. V. in
Salvamentum 1. (5) Pro Salutatio,
eadem certe notione, in Consuet.
antiquit. Canon. Regul. apud Mar-
ten. tom. 4. Anecd. col. 1249.
Quodsi forte aliquis infusa Abbatis Sal-
vationem Episcopi vel Abbatis capi-
tulo praesentaveris, humiliter se, pro
Episcopo quidem ponendo manus us-
que ad terram; sed ad Salvationem
Abbatis inclinet se tantum. V. *Sal-*
vare 5. *Salutem* mandare post *Sal-*
ut 4.

SALVATIONIS BREVE, Litterae
quae navigantibus concedebantur.
V. *Brevetas*.

SALVATIONES, Gall. *Salvations*,
vox forensis, Adversae infirmationis
refutatio. Arrestum Parlament. an.
1484. apud Baluz. tom. 2. Hist. Ar-
vern. pag. 236. *Titulis et nomi-*
nibus partium praedictarum contra-
ditionibus litterarum ex Salvationi-
bis eandem. Vox etiam in red-
dendis rationibus usurpata, quae
significentur scripta ad tuendas de-
biti et expensi rationes prolata. V.
Consuet. Hannon. c. 64. 68. et su-
pra *Salva* 1.

SALVATIZINA, V. *Salvaticina*.

SALVATOR. (1) In Gloss. Lat. Gr.
Salvator. Ita Iesum Christum passim
vocat SS. Patres, etiam vocem pa-
rum Latinam censens nonnulli.
Sed eos a calomnia liberat Paulus
Manutius in haec verba Ciceronis in
Ver-

Verrem orat. 2. *Eum non solum Patronum istius insulae, sed etiam Sotera inscriptum vidi Syracusis. Hoc quantum est? Ita magnum, ut Latino verbo exprimi non possit: is enim Soter, qui salutem dedit. Ubi Marinius: Soter Graecum nomen esse, et eum significare, qui salutem dedit, ipso constas interprete Cicerone: quo patet communis error eorum, qui Iesum Christum, cuius immortalia merita nullo satis uno verbo exprimi Latino queunt, Servatorem appellant; aliud enim est servare, aliud salutem dare; servat is, qui ne salus amittatur, aliqua ratione praestat: salutem dat, qui amissam restituit. Sane habetur vetus Inscriptio, in qua Iupiter Salvator dicitur: Iovi custodi Quirino Salvatori pro salute Caesaris Nervae Trajani Aug. Col. Sarnis. V. Iulium Nigronium in Regulas Societatis Iesu, ubi dissertationem hac de re instituit, ut et Olavum Borrichium lib. de Lexicis Latinis, et lib. de variis linguae Latinae aetatibus. (2) Dominus, qui salvamentum (de quo supra) percipit. Chron. Besuense pag. 595. *Hugo qui pro salvamento Crilliacoensis villae, Salvator dicebatur.**

SALVATORIA. (1) Tutela, protectio. Charta Guillelmi de Bona Principis Araus. an. 1202, ex Schedis Praef. de Maranguis. V. supra *Salvamentum* 1. (2) Praestatio pro tutela, in Ch. Phil. Pulc. a. 1304. V. *Salvataria*.

SALVATORIVM. (1) Vivarium piscium. Charta Henrici Archiep. Senonensis an. 1257. apud Sammarthanos. V. *Salvarium* et *Servatorium*. (2) **SALVATORIVM** dicitur de Monasterio ubi quis a mundi periculis tutus *salvatur* seu servatur. Vita S. Bernardi inter eiusdem Opera tom. 2. col. 1202.

SALVICVS, nummus aureus Francicus, Gall. *Salus*. V. in *Moneta regia*. Processus de B. Petro de Luxemburgo tom. 1. Iulii pag. 622. *Sexcentos Salucios auri acceperat. V. Salus* 3. et *Salutis*.

SALVDADOR, vox Hispanica, Praefigistor, incautior. Conc. Mexic.

ann. 1585. inter Hispan. torn. 4. pag. 373. *Nemo isidem in posterum eorum officium exerceat, qui per verba aut per benedictionem mederi morbis dicuntur, Hispanice Saludadores, Ensaludadores o Sansiguadores nuncupant.*

SALVE REGINA, Sequentia, quam composuit Petrus Episcopus Compostellanus, ut auctor est Durandus lib. 4. Ration. cap. 21. Quando invixerit, non comperi: sed istius sequentiae, ut et alterius *Alma Redemptoris*, etc. meminisse videtur Abbo lib. 1. de Bellis Parisiacis pag. 507. edit. Duchesnii. V. de *Molton* in Itin. Liturg. pag. 194.

† **SALVEBIA**, **SALVEYSIA**, tutela, protectio, interdum et praestatio pro tutela. Ch. Ms. a. 1310. V. *Salvenia*.

† **SALVESIVM**, idem, in Ch. Ms. a. 1248.

SALVETAS, V. *Salvitas*.

SALVEZIA, commodum, tutio, custodia, Gall. *Conservation*, *garde*. Charta ann. 1321. tom. 9. Hist. Dalph. pag. 192. col. 1. Ibidem infra: *Ad salvum et commodum ipsius dom. Fucigniaci.*

SALVIA. (1) Mensura vinaria; nomen sit pro *Salma*, in Charta ann. 1220. apud Stephanot. to. 1. Fragm. Hist. MSS. *Ebolus Vicecomes de Ventadorio assignavit de foresta X. modios filiginis*, XII. *Salvias vini*, et V. *sol. annuatim recipiendos*. (2) † *Salvia quasi salvandam, Sange* Gall. Gloss. Lat. Gall. Cod. 521.

SALVIARIA, perpetua pro *Salina* ria, in Vocabul. utriusque Iuris *Salviaria dicuntur ea quae dantur pro sale. Etiam dicuntur postoria.*

† **SALVIARIVM**, locus ubi *salvia* abundat. Glossar. Lat. Gall. Cod. 521.

SALVIATVM, leguminis species Ceremoniale MS. Eccl. Vivar. ann. 1360. *Die vero Veneris cicera rubea et die Sabbati Salviatum comedebant.*

† **SALVICARE**, salvum facere, in Gloss. Lat. Gall. Cod. 7692.

SAL

SALVICINA PRATA, Salinaris, ni fallor, Gall. *Marais Salans*; unde *Salvaria* legendum, puto. V. *Salariis terra*. Diploma Wilhelmi Ducis Aquit. an. 1026. inter Instr. to. 2. *terra* Gall. Christ. col. 268. *Concedo . . . agrum (villam) quae vocatur Solacium, cum marisco, et cum multis . . . pineta, cum piscinis, collis, et prata Salvicina opinea.*

SALVIETA, Mantile, Gall. *Serviaste*. *Samus* Card. Trivulzii pro Monast. & Victoris Massil. ann. 1531.

SALVIFICARE, Salvum facere, quod Vulg. Interpr. Ioan. 12, 27. et in Translat. S. Iacobi to. 3. Concil. Hispan. pag. 133.

SALVIFICATIO, *σώτηρις*, in Gloss. Lat. Graec.

SALVIFICATOR, Salvator, apud Terent. de Padicit. cap. 2. *Salvificator (Deus) omnium hominum, et maxime fidelium*. V. *Salvator* 1.

SALVIGARDIA, V. *Salvigardia*.

SALVINCA, ut *Salinca*, quomodo enim forte legendum est. Gesta Tancredi apud Marten. to. 3. Anecd. col. 162.

SALVIORE, Comparat. ex *Salvus*. Capitula Caroli M. lib. 6. cap. 285. *Sal magis eis, si Dominus posse deorum, augere desideramus, ut et ipsi, et vos, et vos Salviores fiamus, et vos potius, ipso administrante, placeat mercedem.*

SALVISTEUM, mendose pro *Salpistum*, vel quid simile, Salnitrum, *Salp. Lit.* Richardi II. Reg. Angl. an. 1380. apud Rymer. to. 7. pag. 233. *Unam pipam pulveris Salp. etc.* V. *Salp. Petri*.

SALVITAS, immunitas data loco vel Ecclesiae aut Monasterio a Principibus. Tabularium Monasterii de Regula fol. 39. *Sine igitur isti Monachi in subiectione Regis, ad locum Saluum faciendum, non etiam ad aliquid persolvendum.* Charta Guillelmi Ducis Aquitaniae ann. 1027. *Quando ad Basilicam S. Crucis Burdigalae Salvassem illius loci, et aliorum liberum, et villam S. Macarii, ubi ipse B. Macarius . . . requiescit.* Tabularium S. Petri Genes. V.

rensis: Gasto Vicecomes Behernensis iuravit Salvassem in Castello cum omnibus sui Vicecomitatus optimatibus. V. *Bennus sacer et Salvasse* 2. **SALVETAS**, eadem notione. Charta ann. 1015. inter Probat. to. 2. novae Hist. Occit. col. 169. **SALVITAS**, castrum, cuius munimentis ab externa vi defendi et *salvare* possunt incolae. Charta ann. 1228. inter Instr. tom. 2. novae Gall. Christ. col. 288. V. *Salva terra*.

SALVM, mare, *αλς*, in Gloss. Lat. Gr. Charta Pipini II. ann. 762. apud Calmet. inter Probat. tom. 1. Hist. Lothar. col. 275. *Hunc beatus Petrus ex huius mundi Sale, hanc fidei ad tranquillam sanctae Ecclesiae transulis portavit.* Latinis notior vox pro ora maris, tamen pro mari usurpat Virgilius.

SALVMEN, Ital. *Salame*, Salsamentum, Gall. *Saline*. Conventiones civitatis Saonae ann. 1526.

SALVO. (1) Praeter, quomodo Galli *Sauf* dicunt. Martinus Didacus *Doux* iustitia Aragon. lib. 1. Observantiar. Regni Aragon. *Habentes cavalierias, ubique tenentur servire Domino Regi, Salvo in mari, etc.* (2) Diligenter, tute, Gall. *Seuremens, en Seureté*. Charta Henrici III. Reg. Angl. an. 1219. apud Rymer. tom. 1. pag. 228. *Teneantur in prisona nostra, et Salvo custodiantur.*

† **SALVOSA**, cautio, custodia, protectio, in Ch. a. 1251.

SALURA, mensura aridorum, in Informat. pro passagio transmar. ex Cod. MS. Sangerm. *Item portabit (navis de tribus copertis) MAMM. Saluras bladi et plus.* Haud invitus *Salmas* restituendum putarem, ni *Sassarum* eadem occurreret notione. V. *Sassarum* 2.

SALVS. (1) Graecis *σαλός*, Stultus. Hinc sancti quidam *διὰ τὸν Χριστὸν σαλοί* appellati, quod *μαλαί* simulando, pietatem insignem hoc stultitiae velo pro Christo occultaverint. In iis Graeci memoriam colunt in Menaeis S. Symeonis 21. Iulii, et S. Theodori 25. Februar. Adde Evagrium lib. 4. cap. 33. 34. etc.

D

etc. Palladius in Hist. Lausaca c. 42. *Tuus est eandem*, ubi vetus interpret: *Vos estis fatuae*. (2) Ita Baptismi Sacramentum appellant Christiani. S. Augustinus contra Pelagianos lib. 2. cap. 24. *Optime Panici Christiani baptismum ipsum nihil aliud quam Salutem, et Sacramentum corporis Christi nihil aliud quam Vitam vocant*. Idem de Urbis excidio cap. 6. *Baptismum extorquebas quisque a quo poterat. Non salum in Ecclesia, sed etiam per domos, per vicos ac plateas Salus Sacramenti exigebatur*. (3) SALVS, et SALVT, nummus aureus in Francia ab Henrico V. Rege Angliae cufus, sic dictus quod in ea efficta esset Annunciationis Deiparae seu salutationis Angelicae figura. Occurrit in Chronico sub ann. 1430. Verus Instr. inter Acta SS. tom. I. Maii p. 64. V. *Solutus et Salutia*. (4) Preces vespertinae, Gall. *Salut*, apud Robert. *Goules* in Compend. Iuris Universit. Paris. (5) SALVTEM ET APOSTOLICAM BENEDICTIONEM, Formula in Epistolis Summorum Pontificum a Gregorio VII. primum inducta, non a Cleto, ut falso olim credebatur; ac demum ab exeunte saeculo XI. in brevibus epistolis, seu rescriptis tantum usurpata. V. Iohan. Garnerium ad Diurnum Rom. Mabill. lib. 2. Diplom. cap. 2. num. 20. et alios. SALVTEM MANDARE, Salutare. Capitul. Caroli Calvi tit. 20. §. 1. Rursum tit. 21. §. 1. V. *Salvatio* 4. (6) SALUTES, eulogiae, xenia, exenia, seu praestationes, quae fiebant ultra debitum censum, aut debitam pensionem, statutis temporibus, sic dictae, quod qui eas deferebant dominis, *salutem* iis cum eiusmodi xenii impertirentur. Chartae Patrensales for. 24. *Nos et nostri fervientes vestri, in Domino vobis dirigimus Salutes*. V. infra *Salvatio* 3. et *Visitatio*.

SALVTABILITER. Gloss. Graec. Lar. *Σωτηρικῶς*, *Salubriter*, *Salutabiliter*.

SALVTARE, Salvator. Charta apud Madox Formul. Anglic. p. 28. *Universis sanctae matris Ecclesiae filiis*. . . . W. Abbas de Stanleia . . . *salutem in vero Salusari*. Charta MS. Woffgeri Patav. Episc. ann. 1200. *Omnibus Christi fidelibus perpetuam in vero Salusari*. . . . V. *Salvator* I.

SALVTATICVM, in quod *Salvatio* vel ius exigendi eiusmodi *salutes* five xenia: perperam enim Goldstus *vestigal pro sale* interpretatur. Hugo Flaviniacensis an. 755. *Universis hominibus Flaviniacensis Ecclesiae in omni regno suo telonennum dare*. . . . nec de voratico, barganatico, pulveratico, mutatico, *Salusatio*, *laudatico*, etc. Charta Dagoberti Regis apud Doublerum pag. 656. *Laudaticos, sanmaticos, Salusaticos*, etc. Alia Pipini Regis apud Chiffletium in Tornutid pag. 193. *Apportaticum, aut Salusaticum, aut cesspaticum*, etc. Occurrit crebrius in Chartis Caroli M. et aliorum. Huc videtur spectare Formula *Missio* numissionis servi apud Rollandinum in Notaria c. 7. rubr. 4. *Et cum omni conditione, gravamine operum et operarum impositione, tam obsequialium, quae consistunt in faciendis ut in assurgendo, Salutando, et similibus: quam eorum quae consistunt in non faciendo, asputa de non vocando in ius manumissorem venia non petenda*, etc. Perperam vero *Salvatio* cum legit Lindenbrogius in formula solempni 12. et apud Aimoinum lib. 5. cap. 1.

SALVATIO. (1) Capitulare Aiternis Episc. Basil. cap. 3. *Ut ad Salutationes sacerdotales congruae responsiones discantur, ubi non solum Clerici et Deo dicatae Sacerdoti responsionem offerant, sed omnis plebs devota consona voce respondero debet*. Concilium Wormatiense an. 868. cap. 69. *Lectores populum non saluent*. In Synodo Ticinensi an. 850. c. 12. vetantur *Poenitentibus publice vacare Salutationibus*. Dubium nemini est hac voce significari verba, *Dominus vobiscum*, quibus Sacerdos in sacris Liturgiis populum

lum salutor. Idem apertius docet Ceremoniale MS. B. M. Deauratae Tolos ubi de Missa Sabbati Quatuor temporum, cuius prima oratio ubique Dominus vobiscum dici solet: *Primo dicitur officium* (i. e. Introitus) *u mavis est*, et Kyrie eleison, *deinde dicitur oratio sine Salutatione*; *et post dicitur lectio prima per puerum*. Confule Rerum Liturgic. Scripturae. (2) *Salutationem* vocabant litteras, quibus Episcopo praesentabantur qui in aliquod beneficium electus fuerat ab iis qui iure patronatus gaudebant. Eodem nomine nuncupabantur Litterae, quibus quis alterius procurator constituebatur. Harum Litterarum formulae extant in Chartulario Meldensi sub hoc titulo: *De salutatione Abbatissae Faremousterii*. (3) Munus, donum. Ambros. Aupertus lib. de Cupiditate, apud Marren. tom. 9. Ampl. Collect. col. 226. *Salens quoque hi muneris ipsius nomen immutavit, et dicens se non manus accepisse, sed Salutationem, quos usque nescio utrum magis stultos, an versutius appellem*. V. *Salutes* post *Salus* 4 et *Salutaticam*. (4) SALVTATIO, ADORATIO. Duplex salutandi ratio Albigenibus usitata, apud quos *Salutatio*, Credentium, ut dicebant, erat; *Adoratio*, nondum Credentium. Haec pluribus variisque in locis describit Limborchius in Hist. Inquisit. Tolos. ac praesertim pag. 54. *Item quando heretici de novo veniebant, vel quando recedebant ab eo, Salutabas eos modo hereticum abstracto capucio, scilicet amplexando et tenendo manus super brachia heretici, vertendo et inclinando caput ter, nunc ad dextram, nunc ad sinistram heretici, et dicendo ter Benedicite*. Et pag. 61. *Adoravit cum flexis genibus, iunctis manibus inclinando se ter super unam bancam eorum eo et dicendo, etc.* Reipondens haereticus, *Benedicas vos Christus es nos*; quibus subiungebant discipuli, *Bone Christiane rogate quod perducas nos ad bonum finem*.

SALVTATORIAE EPISTOLAE, quibus quis alicui salutem imperit.

Gesta Felicis Episcopi Aptungitani: *Inde cathedram tulimus, et Epistolas Saluatorias, et officia omnia combusta sunt, etc.* Infra: *Quum Galattus unus ex lege vestra publice Epistolas Saluatorias de Basilica protuleris*. Ubi videntur intelligi Epistolae, quas sibi invicem scribebant Christiani, quas cum eorum libris igni tradebant Gentiles. Utitur etiam Fortunatus lib. 5. Poëm. 18. cui et *saluatorium* dicitur lib. 8. Poëm. 16. 17. 18.

SALVTATORIVM, locus, in quo ad salutandum advenientes excipiebantur, Papiæ. *Saluatorium cubile*, Plinio lib. 15. c. 11. Gallis *Sal d'entrée*. Gloss. Lat. Graec. MSS. *Saluatorium, ἀσπαστήριον*. Ordericus Vitalis lib. 2. pag. 412. *Ecce ianuus hic disponam, et ad ortum soli ingressum; primo Proaulam, secundo Saluatorium, in tertio Consistorium, in quarto Tricorium, in quinto rebus hyemales, etc.* Ita *Saluatorium* in Monasteriis virginum appellatur in Regulis S. Caesarii, S. Aureliani, et S. Donati, et in Concilio Matifcon. l. c. 2. Praesertim vero ita appellata exedra Ecclesiae adiuncta, ubi Episcopi priusquam sacra peragerent, fidelium salutationes excipiebant, ut colligitur ex Gregorio M. lib. 4. Epist. 54. et 98. et aliis quos laudavimus in Descript. aedis Sophianae n. 88. In *Saluatorio*, ut observat Mabillonius, non modo vestes sacras induebant, sed et causas audiebant, Synodos celebrabant, ibidemque aliquando manebant: quod de Namatio Arvernorum Antistite tradit Gregorius in Hist. lib. 2. cap. 21. et de Eberulfo in lib. 7. cap. 22. V. *Secretarium* 3. Aliud tamen *Saluatorium* abs domo Ecclesiae, cuius meminit variis in locis idem Gregorius, haud dubie Episcopalis aedes ecclesiae adhaerens. Confule, si placet, Card. Bona Rer. Liturg. lib. 1. cap. 24. n. 2. et Menardum in Concord. Regul. c. 5. §. 25. *Saluatorium*, alia notione, occurrit apud Fortunatum. V. *Saluatoriae Epistolae*.

SALVTATORIVS DIGITVS, *vel index, quod eo fere saluamus aliquid, vel aliquid monstramus.* Ugutio.

SALVTIA, nummus aureus Franciscus, vulgo *Salus*. Miracula S. Servatii Episc. tom. 3. Maii p. 228. *Es duas Salutias obtulerunt B. Servatio*, Charta ann. 1430. apud Rymer. to. 10. pag. 454. V. *Salacius* et *Salus* 3. **SALVTIVM**, eadem notione, apud Stephanot. in Antiquit. MSS. Aurelian. p. 540. *Dedit nobis duo Salutia auri redditis.*

SALVTIFICATOR, Salvator, apud Tertull. de Carne Christi cap. 14. de Resurrect. carnis cap. 47. V. *Salvificare.*

SALVTIGERVLVS, *ἐπιζώντης*, in Gloss. Lat. Graec. Vox a Plauto usurpata Aulul. act. 3. sc. 5. pro eo qui alterius nomine salutem fert. *Salutigerus*, eadem notione, apud Apuleium de Deo Socratis.

SALVVM. (1) Ut supra *Salvamentum*, Praestatio pro tutela et protectione. Testament. Iacobi Aragon. Regis ann. 1272. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1142. (2) Tutio, custodia, Gall. *Conservation, garde*, in Charta ann. 1321. to. 2. Hist. Dalph. pag. 192. col. 1. Charta ann. 1401. ex Tabulario Taurin. V. *Salvenia*. (3) **AD SALVVM SVVM IVRARE**, id est, super salutem suam, Gall. *sur son Salut*. Charta an. 1258. to. 2. Hist. Dalph. pag. 21. col. 1. V. in *Iuramentum*. (4) † Superius dominium in Ch. a. 1342. to. 9. Ordin. reg. Franc. p. 38. (5) † Exceptio, conditio, in Ch. a. 1383. ap. Lam. in Delic. erud.

SALVVS. (1) **SALVVS CONDVCTVS**, a Gall. *Sauf-conduit*, Principis privilegium, quo, ne alicui vis inferatur, cavetur, Ital. *Salvo condotto*. Annal. Estens. Iacobi Delayto ad an. 1404. apud Murator. to. 18. col. 997. *Citadellam deditis (Ugolutus) cum pacatione salutis personarum et rerum, suique Salvoconductus libere abeundi cum rebus.* *Securus ducatus* dicitur in Tabulario S. Albini Andegav. *Securus conductus*, in

Epistola Gregorii X. PP. an. 1272. inter Probat. tom. 6. Gall. Christi novae edit. col. 70. Idem aliis verbis exprimitur in Chron. S. Medardi Sueffion. ad ann. 1225. apud Acher. to. 2. Spicil. pag. 793. *Ad ultimum vero colloquium habuit (Bertrannus de Raiz, qui se Comes Flandriae Balduinum simulabat cum Rege Francorum Ludovico apud Castrum Peronne, Salvo ire, et Salvo venire, et Salvo redire. V. Salva gardia.* 2) **SALVVS LOCVS**, liberi immunis ab omni praestatione Charta donationis Bernardi Comitis Pezragoric. et uxoris Garbindae pr. Monasterio Sarlatensi: *Sans et ipse Monachi in subiectione Regis ad lucum Salvum faciendum, et non aliud persolvendum, nisi solas orationes.* V. *Salvamentum* 1. et *Salvia*. 3) **SALVVS LOTVS**, verba irrisori Gentilium in Martyres Christi sanguine suo conspersos, quibus familiare erat martyrium secundum baptismum vocare. Passio SS. Perpetuae et Felicitatis cap. 21. apud Ruinart. pag. 95. *Es statim in spectaculo, leopardo obiectus de un morsu eius tanto perfusus est sanguine, ut populus reverentem illi secundum baptismatis testimonium reclamaverit: Salvum lotum, Salvum lotum Plane utique Salvus erat, qui hoc spectaculo clamerat.* 4) **SALVVS RESPECTVS**, Gall. *Sauf-respi*, Prorogatio, quam dominus vassalli concedit ad praestandum hominum. V. *Respectus*.

† **SALZEDA, SALZETA, SAVZEDA**, salicetum, Gall. *Sauslaie*. Ch. Ms. an. 1343. V. *Salcia* et *Salicium*.

SALZERIA. Vasculum *salcis* seu condimentis reponendis aptum Gall. *Sauciere*. Comput. ab ann. 1333. ad an. 1336. to. 2. Hist. Dalph. pag. 273. V. *Salsaria* 2.

SAMA, ut *Sagma*, V. in hac voce.

SAMADINVS, f. Holofericus. Nicolaus Lankmannus in Hist. desponsationis Frederici III. Imper. cum Leonora Portugalliae Infantissa. V. *Examinum*.

SAMAR

SAMARDACVS. (1) Afris Impo-
stor, morio, *πλαῖος*. S. Augustinus
lib. 3. contra Academic. cap. 15.
*Ille autem casa planus erat, de iis
que Samardacos iam vulgus vocat.*
Edit. præfert, *Sarmadacos*, ita ut
voca confectam ex *Sarmatis* et
Daci foret augurari, quasi *Sar-*
mada dicti fuerint, qui hac aeta-
te a hisce profecti provinciis erro-
nem instar ubique discurrerent ac
vagarentur: sed *Samardacus* exerte
præferunt Acta S. Quirini Mart. n.
5. *Video enim se sicut rufficanum,*
quæ a Samardaco inductum, qui es
ne te decepis; ut et Chrysostomus
Homil. 18. ad Ephesios: 'Οὐχ'
ὅτι τὸς λεγομένους γιλωτοποιῖς, σα-
μαρδάκας, ἵτοι εἰσὶν ἐν τράπῃς,
ubi pro morionibus vox hæc usur-
petur. (2) Terminus bifurcus,
apud Latium de terminis: *Terminus*
si bifurcus fuerit, Samardacus dicitur.
SAMARTIA etiam ibidem di-
citur.

SAMARIVS, iumentum farcinale. V.
Sagma.

SAMARRA, vestitus damnati a tribu-
nali inquisitionis, aliis *Samarretta*,
vel *Sambenito*. Hunc sic describit
Bosmanus in Lexico ex Hilt. In-
quit. Gbanæ cap. 26. Eadem est
hæc, quæ saccus benedictus, sed
non diversis, colore atro, flam-
meo, appictis, interdum etiam in me-
dio lamenarum hæretico conde-
mnato ad vivum depicto; nonnun-
quam daemones appinguntur, hæ-
rentes ad inferos derudentes, ut
et hæc quædam, quo magis homi-
nes horrendo hoc spectaculo ab hæ-
retic deterrantur.

SAMARTIA, V. *Samardacus* 2.

SABIVA, **SAMBVCA**, V. *Sabuta*.

SAMVCA. (1) **SAMBVCA**, **SAM-**
VICISTRIA. Papias: *Sambuca*, ge-
nus *cytharæ rufficæ*. *Sambucinari-*
us, ipse qui dicit. Sambuciftria,
quæ in cythara ruffica canit. Isido-
rus lib. 2. Orig. cap. 20. *Sambuca*
in Musicis, species est symphoniarum.
Est enim genus ligni fragilis, unde
et ubique componuntur. Glossæ eius-
dem: *Sambuciaris, ipse qui dicit.*

(Ubi leg. ex Grævio: *Sambucina-*
rius, ipse qui canit.) *Sambuciftria,*
quæ cythara ruffica (sic leg.) *canit.*
Sambuciftrio, saltator. Sambucus,
saltator. V. Festum, Marcianum Ca-
pellam lib. 9. etc. **SAMBVCVS**,
Saltator, in Glossis antiquis MSS.
Quod falsum omnino videtur Græ-
vio, qui ex *Sambuciftra*, sambuca
cantans simul et saltans, male ex-
scriptum opinatur. (2) *Machina*
bellica, πορθητικὴ μηχανή, in
Gloss. Græc. Lat. V. Martinii Le-
xic. (3) *Baculus pastoralis. Pas-*
sio S. Guigneri to. 3. Mart. pag.
458. V. Cambuta.

SAMBVCCA, navigii species. Bakh.
Spingeri Iter Indicum apud Mar-
ten. Itiner. pag. 373. *Vicesima octa-*
va die navigantes relinquimus a latere
emporium destructum Calecot, a quo
sequenti die sequebantur nos multæ
Sambuccæ, sic enim vocant in Cale-
cot suas naves.

SAMBVCIARIVS, **SAMBVGINARI-**
VS, **SAMBVICISTRIA**, **SAMBV-**
CISTRIO, V. *Sambuca* 1.

† **SAMBVSSVS**, pro *Sambucus*, in
Ch. Mf. a. 1466.

SAMBVTA, V. *Sabuta*.

SAMERIVS, V. *Sagma*.

SAMETVM, Pannus holosericus, V.
Exametum.

SAMIA. (1) *Placentæ genus. Ter-*
tull. lib. 3. adversus Marc. c. 5. Es
terram audimus lacte et melle manan-
tem; non tamen ut de glebis credas
se unquam placensas et Samias co-
acturum. A Samo, ut observat
Iunius, sic dictæ placentæ, quod
ibi lunoni solemnes essent. (2)

SAMIA, AB, *Derisio, quæ fa-*
cit vultum rugosum, Papiæ MS. et
edit. F. Sanna. V. in hac voce.

SAMIARE, acuerè, Nonio cap. 4.
num. 434. unde *ferramenta samia*,
Vopisco in Aureliano c. 7. V. Vos-
sium de Vitiis Serm. lib. 4. c. 23.

SAMICA, *Pelvis.* Gloss. Isid. Emen-
dant viri docti *Pelvis* ex Papiæ:
Samia, vasa a Samo, vilia vasa biben-
di. Idem: Samia serra, a Samo di-
cta, glutinosa et candida, medicamen-
tis, et vasculis necessaria. Quæ ho-
die,

die, ut monet Graevius, terra sigillata dicitur.

SAMINATOR. Adalardus lib. 7. Statutor. Corbeiens. cap. 1. *Sutores duo, scutarii duo, pergaminarius unus, Saminator unus, fusarii tres.* Ubi videtur legendum *Samiator*, *ἀμωντής*, ut est in Gloss. Lat. Gr. Aliae Glossae, *ἀμωντής*, *Samarius*, *cotiarus*, *acutator*. V. Scriverium ad Vegetium, lib. 2. cap. 14. et Turnebi Advers. lib. 18. cap. 17.

SAMIRVS. Epist. Henrici Imper. Constantinopol. an. 1205. apud Miraeum to. 1. pag. 405. col. 2. *Praeterea mitto vobis per eundem Danielem supradictum tres Samiros, et duos annulos, unum smaragdum, et alium rubinum.* Forte pro Saphirus.

SAMIS. Pactus Leg. Salicae cap. 55. ex Cod. MS. Guelferbyt. apud Ecardum pag. 133. *Si quis grafionum occiderit (malb. leodo Samitem) sunt dinar. XXIII. etc.* Ubi ex Latino Comitem corruptum esse coniiicit Cl. Editor, et *leodo Samitem*, componat comitem, interpretatur; an recte, haud satis scio. Haec quippe spectare videntur ad haec verba form. 40. Marcilii lib. 1. *Es leode et samio*, quae minime distinguenda docet Cangius in voce *Lende-saminum*. V. ibi. *Samis*, alia notione, occurrit in v. *Exametum*.

SAMITIVM, pannus holosericus, ut supra *Exametum*. Comput. ann. 1239. ex Bibl. Reg. *Pro uno Samitio posito in coffris, XVIII. lib. SAMITIVM, SAMITVM*, eadem notione, V. in *Exametum*.

SAMNA. (1) Stapes, ni fallor, quo quis in equum tollitur, Gall. *Estrier*. Chron. Trudon. apud Acherium tom. 7. Spicil pag. 458. *Debent et alia minuta servitia ad utensilia camerae Abbaris, scilicet quidquid de ferro ad sellam equitariam eius et de calcaria et ad Samnas componitur.* Leg. forte *Scalas*. V. *Salutatorium* et *Scala*. (2) † Vestigialis species. Ch. a. 1429. to. 4. Hist. Occit. Probat. p. 437. Forte leg. *Sannia*, vt sit tributum ex sale. V. *Salinaria*.

SAMNATICVM, pro *Saumaticum*, vel *Saumarium*, Onus, sarcina iu-

menti sarcinalis, V. in *Sagmu* Charta Ludevici Pii ann. 816. pro Ecclesia S. Martini Turon. apud Marten. to. 1. Ampliff. Collect. col. 65.

SAMNIA, pro *Sannia*, V. *Sannii*.

SAMPSIA, herbae genus, V. *Briff*.

SAMPVLLA. Charta Cresmiri Regis Dalmatiae apud Macros in Hist. rolex. *Excepto quod gratia caritatis in solemnitate eiusdem Ecclesiae Episcopo loci ipsius agnus unus, Sampaulla vini largiens tribuatur.* Memum esse nemo non videt ortum e littera S vocis praecedentis; itaque legendum est *ampulla*.

SANAMVNDIA, V. in *Avantia*.

SANANTER, integre, sanitate plane recuperata. Mirac. S. Wernheri to. 2. April. pag. 711.

SANARE. (1) Curare aliquem, sanetur. S. Hieronymus in cap. 1. Ierem. (2) Solvere: *Sanatio*, Solutio. Veteres Chartae Italicae apud Ughellum to. 7. pag. 262. 39. 414. *Unde et in praesenti accipimus a vobis plenariam nostram Sanationem, id est anni solidos 30 etc.* Hinc **SANARE CAUTIONEM** eam persolvere, liberare; Purg eadem notione passim usurpat. Consuet. municipales Gall. Leg. Luitprandi apud Murator. tom. part. 2. pag. 64.

† **SANATIO**, solutio, in Ch. a. 90 apud Murat. to. 3. Antiq. p. 11. V. *Sanare* 2.

SANATIVVS. (1) Qui sanat. Epi. Gaufridi Abb. apud Marten. to. Anecd. col. 502. (2) Ex morbo convalescens, qui infirma valetudine est. Ioh. Sarisber. lib. 7. Poenit. cap. 10. *Conducere sanis Sanativis.*

SANATVRA, Cura, Gall. *Panacens*. Charta an. 1326. tom. Hist. Dalph. pag. 210.

SANAVIVARIA, vna e duabus prioribus portis Amphitheatri, quam victores sani ac vivi exhibebant. Passio SS. Perpetuae et Felicitae cap. 10. apud Ruinart. pag. 5. *Et coepi ire cum gloria ad portum Sanavivariam.* Addé ibid. cap. 1.

SANCA, *Fing, Fatus*, in Gloss. MSS. 12. saec. Monast. S. Andreae Avenion.

SANCENISSAT, *Laetatur, triumphat*. In Gloss. Lat. MS. Cod. 1013. et Gloss. Isidor. an *Saracenissat*? Videtur indicare Glossae Pithoeanae, in quibus haec vox additur, *errasse*, pro *saracenissat*. [Tameris an dupliciter Cangii coniectura, addit nihilominus quae ex aliis ad hunc locum observavit Graevius. Europa habent: *Sancivissat, laetatur, triumphat, erranissat*. La Cerda legit: *Enceenissat*, quod dies exacerborum festi et cum laetitia omniq[ue] adeo lubentia publice agitur. At Reinesius mavult, *Sicinissat, a siccinissat*, quod est, cantandum saltare. Hinc *Sicinissat* et *Sicinium* genus saltationis veteris fuit, ut ait Gellius Noct. Att. 19. 3. Sekabundi autem caneabant, quae nunc stantes cantunt. *Sicinis* est Saryica saltatio apud Aethiopes.

† **SANCETTI**, i. q. *Sancheti*, apud Mart. l. 5. Antiq. p. 388.

SANCHATVS, membris attractus, in Miraculis B. Simonis Tudertini a. 3. Galli dicerent *Deschanché*, Ital. *Scimacso*, eadem notione.

SANCETTI, moneta Navarrae Regis, a Sancio seu *Sanchez* Rege edita, Charta an. 1239. ex Chartar. Ital. Auxit. *Recognoscunt se recepisse. XL solidos Sanchetorum a supra dicto Agnes.*

SANCERE, Sanctificare. Tertull. lib. de Idolatre.

† **SANCITVS**, Sanctio, decretum, r. 3. Collect. Hist. Franc. p. 171. V. *Sanctaria*.

SANCIVISSAT, V. *Sancenissat*.

SANCTA (1) Indeclinabile, *sanctum* Graecis, Hostia sancta, sacra, quae in Missa offertur. Ordo Romanus. Hinc formula *Sancta Sanctus*, quam olim ante communionem inebmabat Diaconus; quam hodie apud Graec. usurpat Sacerdos. Consule Rer. Liturg. Scriptores. (2) Sanctorum reliquiae. Leges Kanuti Regis cap. 57. *Si quis solum iuramentum super Sanctis*

jurabit, et convicius inde fuerit, etc. V. *Iuramentum*. (3) Chorus, pars Ecclesiae, in qua Clerus consistit ac concinit. Iperius in Chron. S. Bertini cap. 28. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 560. **SANCTA SANCTORVM**, *locus Templi secretorum, ad quem nulli erat accessus, nisi tantum summo Sacerdoti*, Ugutio. Sanctuarium, locus maioris altaris, Mirac. S. Bertini saec. 3. Bened. part. I. pag. 149. **SANCTA SANCTORVM** nuncupata Basilica Lateranensis a Iohanne Diacono lib. de Eccl. Lateran. apud Mabillon. to. 2. Musei Ital. pag. 560. **SANCTVS SANCTORVM**, Sanctissimum Veronicae sudarium, ex Macris in Hierolex. Verus Inscriptio apud Torrigium de Crypt. Vatic. edit. 2. pag. 81. et 83.

† **SANCTANTIA**, sententia, iudicium, in Ch. Mf. a. 1263.

SANCTIFICARE. (1) Signo Crucis benedicere. Missale Mozarabum apud Mabill. Liturg. Gall. p. 443. Hinc **SANCTIFICATIO**, benedictio per signum Crucis, ibid. *Ponat calicem super aram, et accipiat filiolam sine Sanctificatione, et ponat super calicem dicendo sic, etc.* Sebastian. Perusinus in Vita S. Columbae to. 5. Maii pag. 349. *Post Sanctificationem vero Secretarius gubernatoris stupefactus venit ad cathedram, etc.* Ubi Bollandistae thurificationem primam ad introitum Missae, vel extremam super populum benedictionem intelligunt. Malim de ipsa consecratione interpretari, qua notione occurrit in Collect. S. Maximi edit. Sirmondi pag. 123. *Neque post Sanctificationem patris exultat cum dicens, Sancta Sanctis.* **SANCTIFICARE SYNODVM**, cogere, congregare. Gest. Abbat. Lobienf. apud Acher. to. 6. Spicil. pag. 600.

† **SANCTIFICATOR**, qui ad sanctitatem excitat, hortatur. B. de Amoribus, in spec. sacer. Mf.

SANCTIFICIVM. (1) Templum, aedes Sanctorum. Vita Gregor. VII. PP. tom. 6. Maii pag. 114. V. *Sanctuarium* I. (2) Sanctitas, san-

sanctificatio, apud Terrall. *de Refræcti carnis* cap. 47. et alibi.

SANCTIFICVS, *Sanctificans*. Paulinus Petrocor. lib. 5. de Vita S. Martini.

† **SANCTILATERIVM**, theca reliquiarum, in Gloss. Lat. Gall. ann. 1352.

SANCTILOQVVS, Sancta loquens. S. Paulinus in Poëmat. de S. Felice.

SANCTIMONIA, res sancta, theca Reliquiarum. Libellus de Sanguine Christi Augias asservato tom. 3. Annal. Mabill. p. 702. V. alia notione in *Sanctimoniales*, *Sanctimonium* 3. et *Sanctuarium* 5.

SANCTIMONIALES, dictae olim feminae aut virgines, quae *sanctimoniae* et vitae integritati potissimum dabant operam: interdum certis, saepe nullis illigatae monasticis votis. Ugutid: *Sanctimonialis*, femina sanctitati dedita. Epistola Zachariae PP. ad Bonifacium Mogunt. Cum *Sanctimonialibus feminis*, id est, *Monachis*. Lex Baiwar. tit. 1. cap. 12. Si quis *Sanctimoniale*, hoc est, *Deo dicatam de Monasterio traxerit*. **SANCTIMONIALIVM HABITVS**, professio monastica, Charta Rodulfi Comit. Turen. ann. 824. apud Baluz. Hist. Turel. col. 208. **SANCTIMONIA**, ipsa Sanctimonialium regula, vel officium. Charta apud Hermanpum Strangefolum l. 2. pag. 151.

SANCTIMONIUM. (1) Sanctimonia, Sanctitas, Virginitatis professio. Gloss. Graec. Lat. *ἀγναιμὸς*, *Sanctimonium*, *ἀγναιμὸς*, *Sanctimonium*. S. Augustinus in Psal. 99. *Nam quid ideo Sanctimonium reprehendendum est?* Idem in Serm. 188. novae edit. *Bona est enim foecunditas in coniugio, sed melior est integritas in Sanctimonio*. V. in *Sanctimonialis*. (2) Festivitas in honorem Sanctimonialis instituta, Missa de S. Radegunde apud Mabill. to. 1. Annal. pag. 697. col. 2. (3) **SANCTIMONIUM**, et **SANCTIMONIA**, titulus honorarius Pontificum Romanorum, Episcoporum, et Presbyterorum. Pastor

Presbyter in Epistola ad Timotheum. V. *Sanctitas*.

SANCTIRE. (1) *Affirmare*, in veteribus Glossis. (2) *Sanctificare*, Ch. 2. 913.

SANCTISONVS. *Hymnus ter sanctus*, in quo ter *Sanctus* refertur, Graecis *τρισάγιον*. Gocelnus mon. in Miracul. S. Augustini Cantuar. tom. 6. Maii pag. 404. V. *Hymnus*.

SANCTITAS. (1) Titulus honorarius Episcoporum, in Epistola Libarii ad Eusebium apud Constant. 422. apud Augustinum p. 78. 8. *Sanctus* autem etiamnum superstitius compellatur Episcopos, docemur e Avito Viennensi Epist. 28. 66. Sidonio, et aliis. Theophilus Pat. Alexandrinus in Commonitorio *Ecclēsia pacem habente, decet praesentibus Sanctis ordinationes fieri Ecclēsia*. Et id quidem moris, et ipsis Ecclesiae incunabulis repere licet, ut quivis fideles Sancti compellarentur. Eo nomine passim Epistolis suis uruntur Apostoli, et rique Apostolici; quibus referendulacro super sedemus: res enim notissima. At rarius usurpata videtur *Sanctitas*, nisi Episcopos alloquendo; quod et Abbanibus sub concessum est, ut ex Valastri Strabo de Visione Wetini Monachi Augiensis saec. 4. Bened. part. pag. 272. et ex Epistola Haimonis Archidiacon. Catal. ad S. Bernardum inter Opera eiusdem tom. 1. c. 382. colligitur. Penes Pontificum Romanum mansit tandem haec appellatio, quam ipsi praeter ceteros tributam fuisse a primordio, cemus ex pluribus epistolis, quae supersunt ad ipsos directis. Epist. Synodi Arelat. ann. 314. apud Constant. pag. 341. Eum vero a quo quando utebantur formula *Sanctissima*. **SANCTITATIS** titulum praestatoribus Constantinopolitanis scribi solitum, pluribus doctis Cangius in Dissertat. de Byzantinis nummis: quem etiam Anglorum Regi attribuit Iohannes Sarisberien. Epist. 61. Eodem elogio doctum legimus Ludovicum Pium.

Anno presbytero in epistola
que est i. post Frotharianas, et
Beda Hungariae Regem a Stepha-
no Tornac. Epist. 34. Quin etiam
Sanctus dicti sunt ab Episcopis
catholici Principes tum profani,
tum heretici, ut observat Mabili-
us B. 2. Diplom. cap. 6. num. 7.
et Alanus notis in Procop. pag.
77. et 113. Sed et Sanctissimis titu;
b. Senatus persecutus est Constan-
tus M. in leg. 4. lib. 15. Cod.
Theod. tit. 14. *Placuit vestrae San-
ctissimi iudicium exameneque mandare.*
(2) † Sanctorum reliquiae, vel the-
sa reliquiarum, tom. 1. Sept. p.
170.

SANCTITUDO, titulus honorarius
Episcoporum, apud Iulianum Tole-
ma. in Epistola praefixa libris Pro-
gnostic. et in Epistolis Idalii Episco-
pi Barcinonensis, et Suicfreni Epi-
scopi Narbonens. eisdem subiectis.
V. *Sanctimonium* 3. et *Sanctitas*.

SANCTIVAGIUM. Gesta Abbat.
Medani Monast. apud Marten. tom.
3. Anecdor. col. 1100. *Denique
Sanctivagium iam tunc eras spiritu-
ali monachorum exercitio institutum.*
Sanctivagium ediderunt Boilandistae
tom. 3. Iulii pag. 232. Quae sit ge-
minis lectio, haud facile est divina-
re: utrique enim voci assigni potest
non absurda notio; ita ut *Sivagium*
sit pro *Aktivagium*, locus umbrosus:
perro in silvis maxime habitabant
Monachi: *Sanctivagium* vero trans-
migrationem ex loco in locum, vel
peregrinationem sonet; atqui ibi
sanctio sit cuiusdem Deodati, qui
Kernensis Episcopatu abdicato in
sua Volagi fecesserat: si peregrina-
tionem malis intelligere; erat cer-
te huius temporis religio, ut erran-
do facilius se pietatem consecuturos
existarent.

SANCTIVUS, V. *Sanguinus*.

SANCTORALIA, libri continentes
Vitas Sanctorum. Ita quidam indi-
cantur qui in Bibliothecis latent.

SANCTVALE, V. *Sanctuarium*.

SANCTVARIUM. (1) Templum,
sedes Sanctorum. S. Eulogius lib.
2. Memorial. cap. 9. V. *Sanctifici-
um*. SANCTVARIUM ALTARIS,

in Concilio Bracaren. i. cap. 13. et
apud Martinum Bracar. c. 55. quod
Graecis *ἄδυτον*, *βῆμα*, Latinis
Presbyterium. Adam Bremen. cap.
85. *Sepulchrum est in medio chori,
ante gradus Sanctuarii.* (2) Coe-
meterium. Synodus Cicestrensis
ann. 1292. cap. 1. (3) Ius asyli,
quo gaudebant Ecclesiae Anglica-
nae, priusquam illud abrogasset
Henricus VIII. Statuto an. 32. cap.
12. Willelmus Stanfordus lib. 2.
de Placitis coronae c. 38. (4) Bo-
na ad Ecclesiam pertinentia. Chár-
ta Henrici III. Regis Angliae: *De-
dimus et concessimus . . . Ecclesiam
de Lecchelaide, cum toto Sanctuario
ad Ecclesiam illam pertinente.* (5)
Sanctorum reliquiae, seu potius
Theca reliquiarum. Hormisdas PP.
tom. 1. Epist. Roman. Pontif. *San-
ctuarium beatorum Apostolorum Petri
et Pauli secundum morem ei largiri
praecipite. Iurare super Sanctuari-
um*, in Legibus Ethelredi c. 4. V.
Sanctimonia. SANCTVALE, idem
quod *Sanctuarium*, Sanctorum re-
liquiae. Orhlonus in Vita S. Boni-
facii Archiep. Moguntini cap. 5.
(6) Sanctius et secretius Regis Con-
siliium. Chronic. Trivetti apud
Acher. tom. 8. Spicil. pag. 463.
(7) Tabularium, apud Agrimenso-
res, ex Spelmanno.

SANCTVARIUS, ad Sanctos, seu ad
Ecclesiam pertinens. *Sanctuarium ter-
ra*, quae ad Sanctos, seu ad Eccle-
siam pertinet. Tabularium S. Victo-
ris Massil. SANCTVARIA CAV-
SA, ius *Sanctuarii* seu Ecclesiae ad
aliquid. Placitum ann. 968. apud
Marten. to. 1. Ampliff. Collect. col.
323. SANCTVARIA FAMILIA,
in Diplomate Henrici IV. Imperat.
quod exstat in Actis Muren. Monast.
pag. 22. *Ministri et familia
Sanctuarii*, in Charta Henrici Im-
per. ann. 1075. pro Monasterio Hir-
saugien. apud Trithemium. SAN-
CTVARIUM, Ecclesiastum Tenentes.
Concilium Burdegalense, an. 1255.
cap. 18. *Item inhibemus Laicis de-
cimariis universis, ne de Sanctuariis
Ecclesiarum decimas exigant, vel re-
cipiant nullo modo, etc. Homines*
San-

Sanctuarii, in Regesto Feodorum Campaniae fol. 82. SANCTI, idem qui *Sanctuarii*. Libertates Regni Maioricae ann. 1248. apud Ioh. Dametum in Hist. Regni Balear. l. 2. pag. 269. † SANCTVARIUS, i. q. *Sacrista*, in Ch. Mf. ann. 1439.

† SANCTVCIAE, sanctimoniales Benedictinae, a B. Sanctuccia earum fundatrice nuncupatae. Testam. a. 1304. ap. Garamp. in Ind. ad hist. B. Chiarae.

SANCTVLVS, Patrinus, ab Ital. *Santolo*, eadem notione, apud Thomafium in Respons. p. 211.

SANCTVS, ut *Sanctuarinus*. V. in hac voce. SANCTVS OMERVS, a Gall. *Saint Omer*, pro Sanctus Audomarus, in Charta Edw. III. Regis Angl. ann. 1333. ap. Rymer. to. 4. pag. 557. SANCTI. Expositio brevis antiquit. Liturg. Gall. apud Marten, tom. 5. Anecd. col. 100. *Et pro hac causa in Quadragesima pro humiliatione non uestur (stola Diaconus) sicut nec Alleluia in nostra Ecclesia, Sanctus vel propheta, hymnum trium puerorum, vel canticum maris rubri illis diebus decantantur . . . Alleluia vel Sancti tacentur ergo in poenitentia.* Ubi breves orationes illas intelligit Martenius quae a verbo *Sanctus* incipiebant, quales cantabantur ante Prophetiam, ante et post Evangelium.

† SANDALARIVS, officium in ecclesia Romana. Ch. ap. Cenc. inter Cens. eccl. Rom. V. *Sandaligerula* et *Sandalarinus*.

SANDALE. (1) Tela subserica, vel Pannus sericus, Gallis *Cendal*. V. *Cendalum*. Instrum. ann. 1461. inter Aq. SS. tom. 2. lun. pag. 64. V. in *Sandalicus* et *Sandalum*. (2) Lin-teolum sericum, quo sacerdos post communionem calicem extergit. Statuta Eccles. Andegav. ann. 1507. pag. 196.

SANDALIA. (1) Ugutio, et ex eo Ioh. de lanua, et Auctor Breviloqui: *Sandalium*, quidam pannus quo equi nobilium solent operiri, ut *Papae* et *Cardinalium*. *Sandalia etiam dicuntur subalpares*, quibus Papa et

Episcopi solent Missas celebrare, quales beatus Bartholomaeus deferbat. Ex his Gloss. Lat. Gall. *Sangerm*. *Sandalium*, *sandales*, c' est *solers* d' *Evesque* quant il celebre, une maniere de couverture de chevaux de nobles, on de quoy l' en coeuvre les plaies ou les corps des mors, on soler d' cordelier. *Papias*: *Sandalia*, *Gracce alii subalpares*, caligae, calciamenta, quae non habent desuper corium. Durandus lib. 3. Ration. cap. 8. n. 5. *Sandalia quae pedibus imponantur, sic vocantur ab herba, vel Sandalico colore, quo depinguntur.* *Habent autem desubris integram soleam, desuper vero corium fenestratum.* SANDALIORVM ut et chirothecarum in praecipuis festivitatis usum Abbatibus interdum concessum habent non semel Scriptores, atque in eis Leo Ostiensis lib. 2. Chr. Casin. cap. 82. 97. Omnibus Ecclesiae ministris olim communis fuit sandaliorum usus, ut ex supra allatis discimus. De presbyteris Missam celebrantibus idem docet lib. 5. Capitul. cap. 321. *Unusquisque presbyter Missam ordine Romano cum Sandaliis celebret.* Sed diversa erant sandalia pro diversis ordinibus. Utebantur etiam sandaliis Sanctimoniales, ex Vita S. Richardi saec. 3. Bened. pag. 948. SANDALIA itinerantium fuisse scribit Isaias Abbas Instit. ad Fratres orat. 3. De forma sandaliorum ad usum apud veteres, ut et apud Christianos, vide Benedictum Balduinum in Calceo antiquo c. 12. *Salmasium* ad Tertullianum de Pallio Angelum Roccam ad Imagines S. Gregorii M. etc. SANDALIA EXCVTERE. Lambertus Schafnaburg. ann. 1053. de Legato Apostolico. *Egressus urbem (CP.) Sandalia suum more Apostolorum publice super eum excussit.* V. Norata ad Cinnamum pag. 481. SANDALIS, pro *Sandalium*. In Capitulis Adalhardi Abbat. cap. 38. *de Sandalibus* inscribitur. (2) Navis subsidiaria species, Gallis *Sandole*, Italis *Sandalo*. Gesta Tancredi apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 207

Para

Paratur ergo navigium, habent remiges paratos denae biremes, quibus vinæ simplicis remigii sociantur, quos vulgo Sandalias vocant. V. in *Sandaliis*, et *Sandones*.

SANDALICUS, pro *Cendalicus*. Necrol. S. Victoris Paris. 12. Kal. Decembr. V. *Cendalum* et *Sandali*.

SANDALIGERVLA, cuius officium omni *Sandalia* versabatur, inter antiquas familiae Urbanae recenseretur, apud Laurent. Pignor. Comment. de Servis. Utitur Plautus.

SANDALIS, Sandalum, Plinio lib. 12. c. 7. Genus farris, quod Galli *Brace* vocabant. Charta Rogerii Regis Siciliae ann. 1137. apud Ughellum tom. 7. pag. 564. *Ut deinceps nec Salernitani nec eorum homines pro modiatico aliquid perfolians, sed semper ab hac condusione liberi et absoluti permaneamus, plateaticum etiam, Sandalum, et lenticum, quae vernius de Calabria, Sicilia, et Lucania, similiter eis condonamus.* V. alia notione in *Sandalia* 1. *Sandalis*, ut etiam hoc obiter moneam, quod *Mearsum* vox haec fugerit, navigii species fuisse dicitur in Chronico Alexandrino pag. 902. quod *sandalion* appellatur in Nicetae Codice Barbaro-Graeco pag. 142. et 421. edit. 1593. V. in *Sandalia* 2.

SANDALUM, ut supra *Sandale*, Panis fericus. Inventar. Eccl. Noviom. ann. 1419. V. *Pata* et *Sandalicus*.

† **SANDALVS**, navis subsidiariae species, Ital. *Sandalo*. Stat. Mant. lib. 1. l. V. *Sandalia* 2. et *Sandale*.

SANDAPELO, *νεκροθήκη*, in Gloss. Lat. Gr. Qui mortuorum cadavera *Sandapila* portat et humo mandat. **SANDAPILARIVS**, eadem notione. Sidonius lib. 2. Epist. 8. **SANDAEILA**, *νεκροφόρος*, in Gloss. Lat. Graec. *Sandapila*, *Feretrum vel loculum*, in quo defuncti portantur. Gloss. MSS. Sengern. num. 501. *Sandapila*, *biera*, *Serquens*, in Gloss. Lat. Gall. eundem Monast. V. Kirchman. de Funer. Roman. l. 2. p. 148.

SANDARAX, Matth. Silvatico est herba de qua tingitur blavus color. V. *Sandaraca* in Lexico Martinii.

SANDEL, Lignum Indicum infectioribus in usu, Gall. *Sandal*. Iter Indic. Balth. Spingeri apud Marten. Itiner. Litter. pag. 365. *Hic (in insula Thausgora sive Naguaria) crescit lignum . . . rubrum quod Sandel nominamus.*

SANDIARIVS. Excerpta ex lib. Petri Mallii ad Alexandrum III. PP. apud Mabill. tom. 2. Musei Ital. pag. 162. *In refarciendo secta et mutandis trabibus dantur duo denarii Papienses unicuique magistrorum et manualium in unoquoque die, donec opus compleatur. Quomodo Sandiarii capiunt trabes, duos solidos denariorum Papiensium, et quatuor libras cerae. An pro Sandapilarii, vel Sandalarii, qui a Sandaliis ministri erant?*

SANDONES, Ital. *Sandoni*, Navigia oneraria, et maxime ea quae pontis vicem praebent et in quibus molendina exstruuntur. Charta Aytulfi Reg. Longob. apud Ughellum in Mutinensib. Episcop. tom. 2. pag. 105. *Et ne ullus . . . molendina vel portum cum Sandonibus: aut naves in ipso fluvio vel in lavatrinam aedificare audeat, etc.* V. *Sandalia* 2. **SANDONI**, eadem notione, in Chronico. Tarvis. ad ann. 1379. apud Murator. tom. 19. col. 770.

SANDRIVM, vel **SVNDRIVM**, ambigue enim scriptum monent Bollandistae in Charta Ottonis I. Imp. an. 964. inter Acta SS. to. 5. Maii pag. 68. ubi tamen **SANDRIVM** praeferunt, et Arenarias interpretantur a Longob. *Sand*, arena: *In Saltule manentes quinque, et unam petiam de vinea, et unum Sandrium dominicatum . . . concedimus.* Paulo supra *Sandrium* ediderunt.

SANGALLA, telae genus, ab Ital. *Sangello*, Gall. *Bongran*. Acta S. Iuvenalis tom. 1. Maii pag. 401. *Haec tamen (capsula) posita fuit immediate in aliam capsam magnam et crassam ligneam, intus tela, ut dicitur*

sur Sangalla, rubea indutam et extrinsecus munitam laminis ferreis.

SANGVI FLVVS, Sanguineus. Vita B. Lidwinæ to. 2. April. pag. 338.

SANGVIMINVERE, Sanguinem minnere, vel sanguine minnere, Uguitioni. Catholicon parvum: Sanguiminnere, saingner, amendir le sang. V. supra Minnere.

† **SANGVIMINVTOR**, qui sanguinem minuit venam aperiendo, in Ch. a. 1294.

SANGVINABILIS, Sanguinarius, sanguinis sitiens. Locus est in Superpercapitare.

SANGVINARE. (1) Sanguinem emitte, Gall. Saigner. Lex Saxon. cap. i. §. 3. De ictu nobilis, . . . lior et tumor si Sanguinat, etc. (2) Cruentare, sanguine inquinare. Roland. Parav. Chron. lib. 7. cap. 5. apud Murator. tom. 3. col. 274. (3) Venam percutere. Gloss. Gr. Lat. Φλεβοτομή, Sanguino. Φλεβοτομήσαι, Sanguinor. Uguatio: Sanguinare, i. sanguinem minnere.

† **SANGVINARIA**, Polygonia, eo quod ad sanguinem stringendum praestet; quamvis quidam sic vocant aliam plantam, quae Bursa pastoris dicitur. Gloss. med. M. Simon. Ianuens.

SANGVINATOR. Chartæ 27. ex Charular. Dunensi subscribunt Gausbertus coquus, Durandus mariscalcus, Hildemarus Sanguinator. Forte qui venam peroutit, vel lanius, Gall. Boucher. V. Saignare et Risellus.

SANGVINETVM, V. Sanguinus.

SANGVINIA, iustitia sanguinis, idem quod Sanguis 2. V. in hac voce. Charta an. 1147. inter Probat. to. 2. novae Hist. Occitan. col. 518.

SANGVINITAE, consanguinei, agnati, cognati, sanguine conjuncti. Caesarius Heisterbach. lib. 6. cap. 5. Nouerat enim paucos esse Clericos, qui canonice intrassent, ita ut non essent Sanguinitae, id est, a cognatis introducti; vel Choritae, id est, per potentiam magnorum intrusi: sive Simoniaci, pecunia scilicet vel obsequiis intronissi. Ubi pro Choritae legendum puto caritae, a curia, vel Choritae, a corti, seu aula, vel palatio.

SANGVINITAS, consanguinitas, cognatio. Vita S. Hugonis to. 2. April. pag. 765. V. infra Sanguis 3.

SANGVINOLENTVS, infans expositus, recens natus, qui cum ad Ecclesiam expositus fuisset, in matriculariorum potestatem ita redigebatur ut eum venundare ipsis liceret. D. Sanguinolentus exstat tit. 8. lib. 5. Cod. Theod. In formula 48. ex Addegavenfibz titulus ita concipitur Incipit Charta de Sanguinolento, quæ de Matricola suscipi. In contextu Inuenimus ibidem (in matricula Sancti illius) Infansolo Sanguinolento cui adhuc vocabulum non habetur, etc. Adde Pancirolum l. 1. Thef. var. Lect. cap. 77. V. Collectias.

SANGVINOSVS, qui sanguine abundat. Coel. Aurel. Acut. lib. 3. cap. 4. Sanguinosi phlebotomandi.

SANGVINVS. (1) Ioh. de Ianua Sanguinus, quaedam parva arbor quod cortex et fructus ejus sit sanguinei coloris: unde hoc sanguineum locus ubi abundans sanguini. Lex Longob. lib. 2. tit. 38. §. 1. Qui ad arborem, quam rustici Sanguinum vocant, atque ad fontanas adoraverit, etc. Ita meliores codd. at editio Heroldi habet Sanctivum. V. Sacrivus. (2) † Panni species a sanguineo colore dicta, in Litt. remiss. a. 1390.

SANGVIS. (1) Vita. Ebrardus in Graecismo c. 29.

Sis tibi peccatum sanguis, Sanguis quoque vita.

Gesta Purgationis Felicis Episcopi Aptungitani: Caecilianus respondit Constat, Domine, non mentior in Sanguine meo. Galli dicerent, sous peit de ma vie. (2) Merum imperium, seu major iustitia, vel iustitia sanguini quae a domino feudi exercetur casibus, in quibus sanguis defuit Stephanus Torn. Epist. 132. Iurisdictionem civilem usque ad rigorem quam imperium mixtum quidam appellans, sub potestate Comitum Fladrensis procuratorio nomine diu exercebat, ubi ex officio qualitercumque suscepto tenebatur et innocentes absolvere, et noxios condemnare, neminem tamen, ut ipse confectur, ad effundendum

non Sanguinis ore proprio condemnata, sed confesos aut convictos de crimine, Communiae Ambianensi, ad quod iudicium Sanguinis spectas, secundo quod meruisset reus, iudicandum capitis et plebendas. SANGVINECRIMEN, quod sanguine et morte rei luitur. *Crimina quae sanguinem poenam ingerant*, in l. 18. C. de Transact. Poenitentialis Gregorii II. PP. cap. 20. SANGVINEM facies, vulnerare. Charta Caroli VII. Reg. Franc. ann. 1494. ex Charlar. Belliloc. (3) Cognatio. *Sanguinis iura*, in lege 58. Cod. Th. de Haer. *Nexus sanguinis*, in lege 112. de Decurion. eod. Cod. et alibi non semel. *Sanguinis propinquitas*, in Legibus Wisigoth. lib. 7. tit. 2. §. 19. et in lib. 6. Capitulum. cap. 120. *Sanguine proximas*, apud Liberatum Diaconum cap. 16. *Sanguine nati*, qui vel quae matrimonio cum agnatis et cognatis intra prohibitos gradus contraxerunt. V. *Sanguinitas*. (4) Origo, genus, stirps. Ebrardus in Graecismo cap. 9.

Sanguis, progenies: sanguis quoque dicitur humor.

Gesta Purgationis Caeciliani: *Origo ipsa de Sanguine Mauro descendit. Epi Hispanici sanguinis* in lege 1. Cod. Th. de Equis curulibus, et apud Vegetium lib. 4. de Arte vet. cap. 6. quos Hispanos vocat *Amuros* lib. 20. SANGVINES, non apud prisca Latinitas, ut est apud modernum. Occurrit tamen non semel sacris Litteris: Qui non ex *Sanguibus*, etc. *Viri Sanguinum*, ut (5) SANGVINIS CHRISTI PRETIUM. Leges Hoeli Boni Regis Willelmi c. 11. *Sanguis cuiuslibet hominum pretium est 24. denarior. Sanguis Christi pretium est 30. denarior. Sanguis indignum videtur; et Dei Sanguis, hominis minoris pretii est.* Ubi Praebyteri, ni fallor, intelliguntur, quorum pretium maiori pretio estimatum fuit. SANGVIS DRACONIS, Gall. *Sang de Dragon*, Cinnabaris, vel resinae species. Statuta Africa, ubi de intratis portarum: *Sanguis Draconis solvas pro qualibet*

*libra ponderis lib. 1. fol. 10. V. Lexicon Martini v. Cinnobaris. (6) Transactio inter Abb. et Monachos Crassenses ann. 1351. Item debes dare dictus dom. Abbas . . . duodecim libras de Sanguine. Mendum haud dubie pro Saguimine. (7) † Mens, ratio, iudicium, Gall. *Sens*, in Chartul. S. Steph. Droc.*

SANGVISUGA, *vermis est aquatilis, ceno alitur.* Gloss. MSS. *Sangermum*. 501. Gall. *Sangfue*, Latinis *Hirudo. Sanguisuga*, Βδέλλα λεμναία. Βδέλλα υδατος, in Gloss. Lat. Graec. Utitur Plinius alique non purioris latinitatis. V. *Isidorum* lib. 12. origin. cap. 5.

SANGVITTA. Inscriptio an. 1257. Romae in Ecclesia SS. Lucae et Martinae refert Alexandrum IV. illam Ecclesiam consecrasset, ibique inter alias Reliquias de *Sanguista* S. Macarii reposuisse. Id de habitu interpretatur Torrigius de Crypt. Vatican. pag. 358. 2 edit. quod Fr. Macro non placer, vocemque corruptam esse ex *Samitus* suspicatur, nisi *Seguista* reponendum quis censeat, sitque diminut. vocis *Segnum*, quod genus est vestis. Quid si simplicius legas, de *Sanguine*?

SANGVLARIVS, Aper, a Gall. *Sanglier*, nisi *Singularius* legendum sit, in Gloss. Gasp. Barthii ex Baldrici Histor. Palaestinae apud Ludewig. tom. 3. Reliqu. MSS. pag. 171. V. *Singularis*.

SANGVLENTVS, pro *Sanguinolentus*, in Capitulum. ad Legem Alamannorum. cap. 26. edit. Baluz. Ita Galli *Sanguis* dicunt.

SANHA, f. Scandula, Gall. *Bardean*, vel stipula, *Chaume*. Statuta Arelat. tit. 59. *Nullus habeat furnum, neque furni domos coopertas de Sanha.* † Est iunci palustris genus, et locus ubi eiusmodi iunci crescunt. V. *Sagna* 2.

SANIA, V. *Sagna* 2.

SANIVS, pro *Samitus*, ni fallor, in Meisterlini Hist. Rer. Noriberg. apud Ludewig. tom. 8. Reliqu. MSS. pag. 28. *Imperatrix vero . . . etiam adornata pallio maderino, quod purpurea*

pura Sanina coopertum erat, . . . in chorum procedit.

† SANITAS, salus, tuitio, conseruatio. Gloss. vet. Cod. reg. 7646.

SANNA, *μῆνας*, in Gloss. Lat. Gr. Ir-risio, maxime quae narium, oris, et vultus distorsione fit: hinc in Gloss. MSS. *Sanna, tortionarium*. Dudo de Moribus Norman. apud Duchesnium Hist. Norman. pag. 57.

Ridiculum vereor nobis fas sur-gere Sannam,

Si impatiens refutes clauem nunc obice dempto.

V. Lexic. Martinii in hac voce.

SANNADERIVS, f. Qui juncos palu-stres, quos *Sainas* vel *Sagnas* vo-cant, colligit, iisque utitur inter operandum; ut supra *Sagnerius* in *Sagna* 2. V. in hac voce. Charta Guillelmi Comit. Forcalquerii ann. 1212. in Hist. MS. Montis - Major. *Testes probauerunt monasterium ha-buisse pacifice ab omnibus ibi piscan-sibus singulis septimanis leuatam pi-scium, . . . singulos obolos pro singu-lis nancis, aut tres denarios pro una septimana, et a Sannaderiis singulos colligensibus singulis pabulum cum bispio aut olamine singulis annis tres denarios, et de auibus crancis trene-nam pro pulmento, et de venatione capita aprorum et quarterios aliarum ferarum.*

SANNAGINA, perperam pro *Sanva-gina*, in Charta tom. 4. Hist. Har-cur. pag. 1410. V. *Salvasina* et *Syl-vaticus*.

SANNARE, pro *Subsannare*, in vet. Lexico. *Sannor*, *μυκτηρίζω*, in Gloss. Lat. Gr. *Sannator*, *μυκτηρίζης*, ibid.

† SANNATOR, inter ministeriales abbatiæ Corbeienſis recensetur, in Chron. Mf. eiusd. abbat.

SANNVM, ius cognoscendi de *Sannis*, multamque pro iis imponendi et percipiendi. Chartular. Prioratus S. Florentini ex Tabul. S. Germani Autiss. Nisi leg. sit *Bannum*.

SANSOCHA. Monasticum Anglic. to. 2. pag. 1021. *De mardria, et de rapina, et de rap, et de igne, et de san-guine, et de Sansochie, et de omni purprestara.* V. *Soca* 2.

† SANTALMVVS, SANTASMVS, pa-ni species, in Inuent. Mf. thes. Se. Apost. a. 1295.

SANTENSIS, Ecclesiae aedilis, si bonorum ejusdem administrato Acta S. Ioli to. 2. Iunii pag. 25 *Commissarius et architector, defensor consiliarii et massarii seu Santenses-ſtae ecclesiae . . . judicaverunt et eam ecclesiam fore et esse fabrica-dam, mutandam et instruendam.* *Massarius.*

SANTIGVADOR, vox Hispanica, q in praestigiis signo Crucis uniti Locus est in *Saludador*.

† SANTVLVS, pro *sanctulus*, L. Aug. p. 662.

† SANTVRERIVS, a Gall. *Sain-trier*, zonarum artifex, in Ch. L. a. 1407-

SANVTVM, perperam pro *Samitu* in Litteris Edw. III. Reg. Angl. a. 1338. apud Rymer. tom. 5. pag. V. *Exametum*.

SANZACBEGVVS, vox Turcica, P vinciae Praefes, a *Sanzac*, vexillo et *Beg*, dominus; quia cum vexi institui solet ejusque dignitatis insigne. Hinc

SANZACHI dicuntur Praefecti T cici militares, apud Iovium Hist. 14. *Bellerbecho parent Sanzachi, tunc alarum signiferi.*

SAO, Araris, Gall. *la Saone*. Notiti Chartulario S. Iohannis Anger p. 424. *In Burgundia ultra Saon perpetuo collocentur. Saona*, apud Murator. tom. 3. pag. 666.

† SAOMERIVS, iumentum sarcin in Comput. Mf. a. 1326. V. *Sag-rinus*.

SAONITITIVM, V. *Satones*.

SAONNARE, SAONNIVM, V. *nare* 3.

SAORRA, SAORRIS, vox marit Saburra, glareæ, Gall. *Saorre*, *Leſt*, Ital. *Saorna*. Statuta Massil 4. c. 6.

SAPA. (1) SAPA, SAPPA, in-mentum rusticum. Mamotrectu c. 2. Michæ: *Ligo*, i. *Sa* Papias: *Maræ*, *Sappæ*; *instru-ta rusticorum*. Idem quod *Houë* vocant. Charta ann. 1 apud Ughehum tom. 4. pag.

De utroque pari bonum, et de illis qui habent unum bonum, et eorum qui laborant cum: Sapa, 12. denarii per sapientem annuum. (2) Mustum coctum, a Sapore sic dici videtur, Gall. Raps. Gloss. Lat. Gr. Sapa, *εσπικα*, *εσπικα* *αδερ*. Papias MS. Tertia porro nati amissa, quod remanet carum est: cui contraria est Sapa quae fovendo ad tertiam partem defecit. V. Plinium lib. 14. cap. 9. Columellam lib. 12. cap. 20. et supra Coronam.

SAPARARE, Separare, dividere. Chron. Petri Azarii apud Muram. to. 16. col. 357. Societas ista caput alicuius primatus domini Mediolani disgregare et in cuneos Saparare.

SAPATOR, Saporum artifex, ut videtur. Statuta Vercell. lib. 7. fol. 212. Promittas de non exercendo nunquam per seipsum manualiter officia natorum, lanariorum, Sapatorum, lobulorum, etc. V. Sapa 1.

SAPATURA, pacti violatio, infra-ctio, in Stat. Taurin. a. 1360.

SAPELLARE, aperire, incidere, in Statutis Vercell. lib. 5. fol. 121. Item quod quicumque intraveris hortum, vineam et clausuram ipsius raperis vel Sapellaveris, solvas pro hunc qualibet vice solidos decem bp. Statuta Montis Regal. fol. 223. Si quis Sapellaverit, seu Sapellum fecerit, disclaudendo alienam clausuram, solvas beneviam solidos decem.

SAPELLATA, pedamentum, passum, ab Ital. *schappare*, in assulas dividit. Stat. Taurin. c. 170.

SAPELLUM, SAPELLVS, aperitio, crassis incilis, ut videtur. Statuta Vercell. lib. 3. fol. 92. Item quod omnes Sepelli carie Vercellarum prohibentes sive impediennes quod rugia parva quae sunt ad civitatem Vercellarum . . . non recte stant, debeant incontinenti reaptari per loca et personas circumstantes et circumstantia ipsi Sepellis.

SAPER. (1) Scire, unde Gall. Saper. Capitul. Caroli M. an. 769. c. 15. Sacerdotes qui rite non Sapient obimplere ministerium suum, etc. Adde Capitul. lib. 7. c. 137.

Capitula Caroli C. tit. 10. Volumus ut vos Sapientis, quid noster adventus hic fuerit. (2) Possa. Desiderius Episcopus Cadurcensis in Epist. ad Modoaldum: Si gratiarum iura beneficiis vestris recompensare voluero, non Sapiam. Phrasis Gallica, je ne saurois.

SAPETVM, locus abietibus constitus, sapinerum, Gall. Sapiniere. Charta S. Hugonis Episc. Gratianopol. ex Tabular. ejusd. Eccles. fol. 18. V. infra Sappus 2.

SAPHARIVM, V. Sapharium.

SAPHIRIVS, caeruleus, coloris Saphiri, qui caeruleus cum purpura esse dicitur Isidoro lib. 16. c. 9. Monachus Sangall. lib. 1. c. 36. Pallium canum, vel Saphirinum quadrangulum. Lib. 2. cap. 14. Palliaque Fresonica alba, cana, vermiculata, Saphirina, quae in illis partibus rara et multum cara conperis: ex pellibus forte, quas Saphirinas vocat Iornandes de Rebus Geric. c. 3. de Scanzia Insula: Hi quoque sunt, qui in usus Romanorum Saphirinas pelles, commercio interveniente per alias innumeras gentes transmittunt, famosi pellium decora nigredine. A Iornande hausit quae habet in eandem sententiam Rodericus Toletanus lib. 1. c. 8. Ubi nescio an hoc loco Saphirinas pelles intelligere liceat, quas Grifas, vel Varias alii vocant, quod ad caeruleum colorem accederent, unde etiamnum in armorum insignibus eo colore depingi solet, uti observatum a Cangio in Dissertat. 1. ad Iovinillam pag. 135. Sed videtur ob stare, quod decoram nigredinem saphirinis pellibus videatur adscribere, adeo ut potius Marturinas intelligi debeant: nisi hac appellatione decorum ista nigredo subfuscum in Grifis, seu Variis colorem spectet.

SAPHON, Funis in prora positus, Isidoro lib. 19. Originum cap. 4.

SAPIENS. (1) Tutor, qui res pupilli curat, Gall. Tuteur. Charta ann. 1202. apud Murator. delle Antic. Estensi pag. 179. Debeant ei inde facere fieri cariam in laude sui Sapientis, etc. SAPIENTES, in Italia sp.

appellabant civitatum cives primarios, quorum consilio publicæ res gerebantur: nunc *Conseruatores* dicuntur. Hieronymus Rubeus lib. 6. Hist. Ravennat. an. 1297. Sed longe antea illud obtrinit in aliis Lombardiae civitatibus, ut colligerelicet ex Ottone et Acerbo Morena in Hist. Rerum Laudensium p. 4. 5. 93. 104. 123.

SAPIENTIA, Christus. Rupertus lib. 10. de Divin. Offic. c. 15. *Filium Dei dicimus veram et incommutabilem Sapientiam, per quam universam condidit creaturam.* Sed haec nota. **SAPIENTIA** interdum dicitur Spiritus sanctus. Rufinus Palaestinae provinciae Presbyter in Libello fidei c. 1.

SAPINA, linter abiegnus, Gall. *Sapiniere*, qua in Ligeri praecipue utuntur. Computus ann. 1324. to. 1. Hist. Dalph. p. 132. col. 1.

SAPINVS (1) *πινυς*, in Gloss. Lat. Graec. V. Lexic. Martini in hac voce. (2) † *Abies*, Gall. *Sapin*. Arest. Ms. a. 1338.

SAPIRE. (1) Charta ann. 1103. inter Probat. tom. 1. novae Hist. Occitan. col. 361. *Vicarius, nec illi qui placitabunt placita pro vicario, non prendens ullum averum de homine, neque de foemina Montispeffali propter placita, postquam Sapiens illa placita, praeter justitiam domini, etc.* V. mox *Sapitor*, et infra *Sarire*. (2) † Forte pro *sarire*, terram incultam excolere. Chartul. 21. Corb.

SAPITOR, Sapiens, peritus aestimator; *Sapiteur* etiamnum usurpatur ea notione in foro Aquensi. Charta an. 1471. ex Schedis Pr. de Mazaugues.

SAPLVTVS. Fragmenta Petronii p. 13. *Ipse nescis quid habeas, adeo Saplus est.* A Graeco *ζαπλντες*, valde dives. V. Schettier in Not. pag. 73.

SAPO, vox Gallica verus, unde Germ. *Seepe*, *Geisse*, Gall. *Savon*. Glossae MSS. ad Alexandrum Iatrofoph. *Sapo Gallicus, i. albus.* Aretaeus lib. ult. de Cura passion. *Nitrosos illos falsissios globos, quibus velaminum fortes expurgantur; Saponem Gallici vocant.*

Horatianus lib. 1. Rerum Medica cap. 3. *Gallico Sapone caput lavabit* Plinius lib. 28. cap. 12. air *Gallico sapone capillos rutilasse*, ut et Martialis lib. 14. Epigr. 26.

Caustica Theusonicos accendit spuma capillos.

V. Capitulare de Villis c. 43. et 4. **SAPO NVS**, eadem notione, in Covent. civitatis Saonae ann. 152. **SAPO CONSTANTINIANVS**, quo Polomeus Silvius in Latercul. *Constantinus sedit, . . . diadema capiti suo propter restituit de fronte propria capillos (pro qua re Saponem ejusdem cognominis odorata confectum est) quo constringeretur, invenit.* V. Myrepsum sect. 40. cap. 1. **SAVO**. Glossae MSS. *Nistrum, Nitra insula, salis species. Quidam dicunt esse Savonem, qui mandat hunc minem.*

SAPONARIA. Alexander Iatrofoph. lib. 1. Passionum: *Gassa quoniam Saponariae irrita et supposita facit lene operatur et curat.* Ubi Glossa MS. *Saponaria est lixivium, de qua fit suppositum. Fit autem hoc modo: pone in vase virgis facti, visis cineris 2. partes tertiam de calce viva, et aquam de super. Quae prima manas, est prima Saponaria, et de hac dicitur. Ad ponem vero faciendam, sepum artemisiam, in qua illa pones, et dux aquae tabis.*

SAPONARIU, saponis confectorium apud Plinium Medic. lib. 1. cap. 2. et Gregor. M. lib. 8. Epist. 27. Capitulare de Villis cap. 45.

SAPOR, Condimentum, ut videtur Gall. *Sauce*. Veteres Consuetudines Floriacenses: *Ipso die ab Armatores reficimur, unum tamen generale scium, et Saporem cum copia boni vini.* Alibi: *Quotiens habemus ova exa, toties debemus habere Sapore excepto ad coenam: Ceremoniale Roman. lib. 1. sect. 1. Cum salsamentum Sapore, caseo, herbis crudis, etc.*

SAPORARE. (1) Gultare, saporare. Gall. *Savourer*. Epist. Cyrilli Episcopi ad Ildephonsum inter Conc. Hippolyto. 2. pag. 533. *Memoratus sum tibi munus, quod cum ardore inspicis*

non perirent, ac mentis acie defixa universa quae in morem pigmentorum volentia exstabant, Saporare conatur. (2) Sapore imbuiere. S. Petrus Chrysolog. Serm. 157. Per epigramma Christus in nuptiis aquas Saporis in vinum. Conc. Tolet. XI. univ. Hispan. to. 2. pag. 661. Sed fassus sum intelligentiae reperian-
 to infructu, ut in differendo praeci-
 pio huius sanctae Trinitatis arcano
 pla cidentia quam eloquentia eos effi-
 dia Saporas.

SAPIDUS, Sapidus, cui inest sa-
 por. Constant. Afric. de Febr. c. 4.
 Sapor temperatior est omnibus ele-
 mentis Saporefor.

SAPPA (1) Polemicis Scriptoribus di-
 citur muri fundamentorum effossio,
 tubverio, Gall. Sappe. V. Lexic.
 mixt. Caroli de Aquino. (2) Alia
 notione occurrit in Sapa 1. (3) †
 Mafum coctum usque ad consumma-
 tionem horum partium, in Gloss.
 and. Simon. Invent. V. Sapa 2.

SAPPAPPA, quasi Sarculo. Gloss. Iud.
 Interdixit Graevius. Sappa, quasi Sar-
 culo. V. Sapa 1.

SAPPETVS, abies, Sapinus, in Sent.
 M. a. 1500.

SAPPVS, σαπών, in Gloss. Lat.
 Graec.

SAPPVS (1) Uligo, ex Anglico Sapp,
 quae vox etiam succum et albumen
 denotat. Fless lib. 2. cap. 7. §. 18.
 Sappum quod duae sunt terrae, quae
 debent seminari, ad semen
 Quadragesimale, terra scili-
 cet barlesia et lapidea, ne forte per
 Sappum Marcium damnum contin-
 gat, ideo tempestive debent huius-
 modi terrae seminari, ut per Sappum
 totum huiusmodi naturale recipiant
 Sappum. (2) Abies, Gall. Sapp.
 Ordericus Vitalis lib. 13. pag.
 206. Pro qua (abiere) vulgaris lo-
 cutus villam Sappum nuncupare sole-
 bat.

SAPPVS, eadem notione, in
 Statuto Montis Regal. fol. 232. V.
 Sappum.

SAPPVTRA, modus vineae. Pactum
 inter Thomam Comitem Sabaudiae
 et Abbatem Pinarolensem an. 1246.
 Sappvtra promittitur quod Comes pos-
 set ad opus Castri Pedii Oddo-
 VL

nis. 4. Sappvtras vinearum factarum
 ab eorum possessoribus sine tertio et
 assyamento et fitto proinde Mona-
 sterio dando, etc.

SAPSONATVS, pro Sablonatus, V.
 Sable.

SAPVS, abies, V. Sappus 2.

SAQVA, ut Saca, V. in Sac. Chartu-
 lar. Gemmetic. to. 3. p. 24. Es om-
 nia quae ad illum pertinent cum Sa-
 qua et foca, et tolla et scam.

SAQVETVS, Sacculus, Gall. Saches.
 Statutum ann. 1455. ex Tabular.
 Massil.

SAQVVS, Saccus, in Instrum. an. 1404.
 ex Tabulario S. Victoris Massil.

SARA, Praestationis species, apud Nor-
 mannos. Charta Henrici Abbatis
 Fiscanensis in Tabul. Fiscan. fol. 34.
 Inrabant quod Saras et omnes alias
 redditus suas pro posse suo cum
 iustitia sua Abbatem habere facient, nec
 patientur aliquem in villa manentem
 piscari, nisi Saras dederit in hac for-
 ma. De omni piscatione, quancunque
 exercuerint, haec lex reddendarum
 Sararum erit. De omnibus navibus
 26. remorum 2. Saras, de navibus
 vero 18. seu 16. remorum Sararum et di-
 midiam, etc.

SARABAITAE, Monachi, qui nulla
 Regula approbati, adhuc operibus
 servantes seculo fidem, mentiri Deo
 per consuram noscuntur: qui inter-
 dum bini aut terni passim per urbes
 aut castella proprio arbitratu vivunt,
 ut est in Regula S. Benedicti cap. 1.
 et in Regula Magistri cap. 1. Ildo-
 rus lib. 2. de Offic. Eccl. cap. 15.
 et ex eo Papias, ex Cassiano Collat.
 18. cap. 7. Sextum genus Monacho-
 rum, quod per Ananiam et Saphiram
 pullulavit, i. Sarabaitae, quique ab eo
 quod a coenobiali disciplina semetipso
 sequestrant, suasque liberi appetens
 voluptates, abusive dicti sunt lingua
 Aegyptiaca. Glossae MSS. Sarabaitae,
 renuentes aliorum disciplinam. Hi
 ab Hieronymo ad Eustochium de
 Custodia Virginis, appellantur Re-
 moboth, a quo describuntur. Ejus-
 modi Sarabaitas exagitant passim
 Scriptores. V. Capitulare 1. Caroli
 M. ann. 802. cap. 22. Perperam Sa-
 rabaitae, pro Sarabaitae, editum in
 Apo-

Apologia Henrici IV. Imper. quod non advertere Freherus et Spelmanus. De vocis etymo variae sunt sententiae, quas vide apud Gazacum ad Cassianum, Haefrenum lib. 3. Disq. Mon. tract. 2. disq. 2. Altaserram, et alios.

SARABALLA, SARABARA. Ugutio: *Saraballum, lingua Chaldaeorum vocatur crura et sibiae. Unde brachiales, quibus haec teguntur, dicuntur Saraballa, quasi crurales et sibiales. Unde in Daniele cap. 3. Saraballa coram non sunt immutata: Saraballa enim dixerunt Aquila et Theodotus non corrupte ut legitur apud quosdam in Sarabara. Et sunt Sarabara fluxa et sinuosa vestimenta, vel capitis tegmina, qualia videmus in capite Magorum picta, et sunt proprie puerorum.* Catholicon parvum: *Saraballum, Braie.* Ita utrumque vocem pro capitem et crurum tegumentis promiscue usurpant: sed praesertim pro capitis tegumento, quomodo apud S. Augustinum lib. de Magistro c. 10. et S. Hieronymum Epist. 49. *Circa quorum Saraballa, sanctisque caesarum iuniorum infans incendium.* V. eundem in Daniel. c. 3. Commodianus Instr. 9. *Mercurius vester fuit cum Saraballo depictus.* Adde Rodulfum in Vita S. Richardi Episcopi Cestrensis n. 50. Metellum in Quirinalibus p. 63. etc. **SARABELLA**, pro bracciis usurpat Chronicon Novalicense lib. 6. *Saraballa* editum ex eod. Chron. apud Murator. 10. 2. part. 2. col. 761. **SARABOLA**, eadem notione, in Statutis Astens. Collat. 7. c. 5. fol. 23. vo. **SERABVLA**, eodem sensu. Acta S. Raynerii; 10. 3. Iunii pag. 431. **SARABARA**, eodem significatu. Glossae antiquae MSS. *Sarabara, crura, sibiae, sive bracciae, quibus crura teguntur et sibiae.* Glossae MSS. *Sarabarac* vocantur sibiae vel crura. *Brachis, operimentum ipsarum sibirum.* Gloss. Lat. MS. Reg. *Sarabara, fluxa ac sinuosa vestimenta, sive capitem tegmina, ut Magi habuerunt.* Quippe *Barbacenas* hodie *Braies* dicunt Galli. **SARAVARA**, nescio qua notione, [E. quod-

vis indumenti genus.] Etbeltw lib. 4. cap. 3. *Superata tandem inuando, auxilio quorundam, Ruffus Saracura duci equis non cedere, petens proprias sedes.* **SARARA**, est vestis grossa, *Escl. Gallice, de piliis barri facta, ad dam salis aspera.* Ita Glossa disticha Mag. Cornuti. **SERAR** Matth. Westmonasteriensis an.

Ita utraque editio, pro *Sarabara*. **SARABOTTAE**, pro *Sarabottae*, **SARACA**, genus pallii, aut vel etiam tunicae, idem quod *infra ca.* V. in hac voce. Anastasi Benedicte III. PP. pag. 206. *Gai. Saxifas de argento exornato quod Saraca de albero cum chrysochamifas albas, etc.* V. *Saracasm Sarca.*

SARACENALLVS, SARACENA V. *infra Saraceni.*

SARACENESCA, cratis ferreae portas urbium. Italis *Saracenesca* *savolato che nelle fortanze si si gano con catene sopra le porte per farlo, e chindere le a i bisognu.* Hi Cortusiorum lib. 4. c. 5. *Dum porta ab intrinsecis clauderes, les unus Theonoticus se opposuit celata portae levata, sem S. nescia, inter utraque partem remansit inclusus.* V. *Portenariu 2. delle Felicità di Padova* cap. 9. **RACINESCA, SARACINES** eadem notione. Chron. E. ad an. 1371. apud Murator. c. col. 495. V. *Saracina.* Hinc **SINESCA**, pro quovis repagulo Statutis Mutin. cap. 41. fol. 5.

SARACENI (1) Populi not qui a Sara Abrahami uxore legid nominis sibi assumpserunt. ronymus in Ezech. lib. 8. cap. Agareni, qui nunc Saraceni appellantur, falso sibi assumpserunt nomen, ut de ingenua et dominamur generati. Alii a *Σαραχ* bico, quod est *ληγής*, unde *κρηί* quasi *ληγικοί*. Alii a Hebraica *Sarak*, quae *vocum* inane sonat, ita ut Saraceni fuerint quasi viri inanes, imique frugis homines, aut vitam perem, duram et incultam ag

qualis eorum plerumque est, qui
 ripto vivere solent, locaque deserta
 et horrida incolunt. *Saracenorum*
 vocabulo Ungaros etiam, atque adeo
 gentes paganas promiscue donant
 interdu Scripatores, ut Hepidannus,
 Echardus junior de Calibus S.
 Galli cap. 15. etc. SARACENI,
 in Hispania, Regis olim vel domino-
 rum erant, ut *Indoci* apud nostros,
 pende etiam in commercio. Michael
de Mafino in Repertorio pag. 303.
 CL (2) SARACENVS, moneta
 Saracenorum. Iacobus de Vitriaco
 lib. 7. pag. 1125. *Cui unusquisque*
hunc singulis annis pro certo reditu
hyemis suae transmittit mille Sa-
racenis, et duos dextrarios bene praec-
urans. Infra: Et quilibet omni an-
no pro certo tributo solvit ei 20. mille
saracenis in fisco patris, et pater
is omni anno unicuique filiorum
retum auri, unde possit fieri unus
musus, in quo sculptur imago ipsius.
 ARACENATIVS, SARRACENA-
 TVS, famli notione, eidem Iacobo
 de Vitriaco pag. 1126. V. *Ryanti*
araceni. SARACENALLVS, e-
 olem significatu. Charta ann. 1163.
 Tabular. Massil. (3) † Pennus
 Saracenicus operis. Testam. Ms.
 1151.
 SACENIA, multitudo et societas
 Saracenorum, vel ritus eorum, vel re-
 p. eorum. Ugucio.
 SACENICVM, pannus Saracenicus
 opus, *Saraceni*, in Inventario Eccl.
 Saracenensis an. 1530. in Monastico
 Augst. to. 3. pag. 177. V. *Saracen-*
icum.
 SARACENISMVS, terra, gens Sarace-
 nicum. Memoriale Potestatis. Regiens.
 an. 1270. apud Murator. to. 8.
 ad 1131.
 SACENVM, velamen Sanchimoniam.
 Comput. an. 1239. ex Bibl. Re-
 na. *Abbas S. Antonii pro VI. su-*
aracenicis emptis apud Pontisfa-
rum, pro Saracenis, comisitis, bracciis,
lauribus et calceis, etc. Saracenum
ici videtur quod Saracenis mulie-
bris maxime solitum erat caput ve-
mento operire, ut testatur le Ro-
me de la Rose MS. Nisi malis vo-
 m originem deducere a *Saracenicum*,

quod ex panno Saracenicus operis
 erant eiusmodi velamina. V. Gloss.
 med. Graec. v. *σαρανίκον*.

SARACINA, cataraeta, Gall. *Sarrafine*,
 vel *Herse*. *Saracina portae mercati*, in
 Charta an. 1365, ex Tabular. S. Vi-
 ctoris Massil. V. *Saracenesca*.

SARACINESCA, ut *Saracenesca*. V.
 ibi.

† SARACINESCVM, idioma Sara-
 cenorum, L. I. Cod. Ital. diplom.
 p. 1122.

SARAIVM, palatium quodvis, sed
 praecipue Turcorum Sultani, Gall.
Serrail, Ital. *Serraglio*. V. Gloss.
 med. Graecir. V. *Σαράϊον*.

SARALHERIVS, Serarius, Gall. *Ser-*
ruier, in Catalogo MS. an. 1328.
 Confraternit. Nativit. B. Mariae
 Deauratae Tolos.

SARANTASMVM, corrupte fortassis
 pro *Saracenisum*, vel *Saracenicum*;
 certe videtur esse panni genus Sa-
 racenicus operis, seu aulaeum Sarace-
 nicum, *Sarrafinois* Gallis, quibus ma-
 gno habetur in pretio. Iohannes
 Diac. de Ecclef. Lateran. apud Ma-
 billon. tom. 2. Musei Ital. pag. 568.
Inde non post multum Sarantasmum
optimum ad altaris ornamentum (ob-
 tulit Lucius II. PP.) *Infra: Tarant-*
asmum ad cooperimentum altaris.
Ubi leg. Sarantasmum. Ibid. pag.
570. Post aliquantum temporis inter-
vallum obtulit (Anastasi IV. PP.)
 . . . *Sarantasmum unum praecla-*
rum et optimum. V. Saraca et Scara-
manga.

SARAFIA, *Rapinae*. Gloss. Isidori.

SARAPVLVS, serum lactis, ni fallor;
 unde legendum suspicor *Saraculum*,
 vel *Seraculum*. V. *Seracium*. Chron.
 Estense apud Murator. to. 11. col.
 188, *Vidi in quadam vigilia nati-*
visatis Domini, quod dñs Guiliel-
mus miserat dicto Guidoni XX. paria
boum cum carris oneratis odorifero
vino, farina tritici, melenis salatis,
et habuit Sarapulos et coagulos.

SARASINESCA, repagulum. V. *Sa-*
racenesca.

† SARASTOCHVM, usurae species,
 lucrum illicitum. Berel. sermon.

SARAVARA, V. *Saraballa*.

E 2

SA-

SARAVISA. Histor. Episcoporum. et Comit. Engolismensium c. 27. *Inser cœtera donaria obtulit . . . candelabra argentea Saravisa fabrefacta pensensia libras 15.* Locus, ni fallor, corruptus. Legendum forte *Salaria*, quae inter ministeria sacra interdum recensentur. V. *Salarium* 1.

SARBOA, ut mox *Sarbuissimum*. Vincentius Belvacensis lib. 31. cap. 143.

SARBUSSINVM, vestis genus, braccæ, idem quod *Saraballa*. Radulphus Coggesbale, in Chron. T. S. apud Marten. to. 5. Ampl. Collect. col. 563. V. *Sarboa*.

SARCA. S. Audoenus lib. 1. Vitae S. Eligii cap. 12. *Habebat quoque zonas ex auro et gemmis comptas, nec non et bursas eleganter gemmatas, lineas vero metallo rutilas, orasque Sarcarum auro operas, etc.* Idem videtur quod *Saraca*, de qua voce supra. V. infra *Sarica*.

SARCALOGVS, Christus, Verbum quod caro factum est; vox composita ex *σαρκ*, caro, et *λόγος*, verbum. Dudo lib. 3. de Actis Norman. in Praefat.

SARCELLVS, circulus, Gall. *Cercueu*. Charta S. Ludovici Reg. Franc. ann. 1269. ex Regest. 91. Chartophyl. regii Ch. 448.

SARCNARIVS, pro *Salcenarius*, ni fallor, qui *Salciar*, Gall. *Sances*, parat, Charta Adami Abbat. S. Faronis Meld. an. 1313. ex Tabular. ejusd. Monast.

SARCHA, arca sepulchralis, a vet. Gall. *Serqueil*, nunc *Cercueil*, German. *Sarg*. Processus de SS. Virg. Eischellens. to. 3. lum. p. 128. V. *Sarcophagus*.

† **SARCHAMON**, idoneus artis professor, in vet. Gloss. Cod. reg. 7613. Leg. *Sarga*, non idoneus etc. V. *Sarga*.

† **SARCHARE**, perscrutari, excutere, Gall. *Chercher*. Litt. remiss. Ms. a. 1358.

† **SARCHO**, vestis species, in Act. Ms. a. 1284. V. *Sarcilis*.

SARCIA. (1) Glossæ Graeco-Barbaræ: *ἀρεσόδιον, τὰ ἀρεὰ τῆς ἡδῆς, τὰ ἔσπετον*. Conventiones inter Michaëlem Imper. et Genuenses an-

1261. editæ post Villharduin *Es Commune lanuae teneatur de diffis galeis apparare bene et ins de totis Sarcis carum et appar ubi versio Gallica vetus habet, sotes Sarchies*. Informatur. pro pigio transmarino ex Cod. MS. germ. *Es costabis quodlibet vyff munitionum omnibus Sarcis et appa sen correidis*, M. CC. lib. Ne Gallici *agreils*, et *sarsies*, armam quæ navis causa parantur, voc Itali *Sarsi*, Hispani *Xarcia*, vel *cia*, armas y apare jos; *ἐξάρια* Graeci recentiores: de qua vocet gius in Constantinopoli Christi Eodem nomine significatur fusi navium apparatus, Gallis *Corda* Ogerius Panis in Annal. Geni ad ann. 1216. apud Murator. ton col. 410. *Es alias veteres galeas parare fecerunt de lignamine, et Sa et ceteris omnibus necessariis*. Si ta Massil. lib. 3. cap. 16. cujus lus sic concipitur: *De Sarchi facienda nisi de canabo femella*. *Exarcia* et *Sarco*. Sed et ipsum dens seu funis nauticus, quo n religantur, Gall. *Cable*, *amarre*, *cia* interdum nuncupatur. Oge Panis supra laudatus col. 415. *galea, Vinsimilienses, abscissa Sa dimiserunt, etc.* Bartholomaeus ba in Annal. Genuens. ad ann. 1 apud eumd. Murator. ibid. col. Nocte illa steterunt ad anchoras quam anchorae vel *Sartia* eas (gal tenere non possent, ierunt ad *Arenzani*. V. *Sarcus*. (2) † O in Litt. remiss. Ms. a. 1379. (3) *Superfluum carnis*, in Glossar. vinc. Lat. Cod. 7657. f. pro coma.

SARCJATVS. Speculum Saxoni lib. 1. art. 24. §. 4. *Pannum a non Sarciatum, ad mulierum i menta competens, et aurum per ficem non operatum, ad ipsas m res non pertinebis*. Ubi ad matg. *pannum autem Sarciatum sem inci* V. mox *Sarcilis*.

SARCILIS, vestis, vel potius p species. Chrodegangus Episcopi Regula Canonicorum. Metensium 29. *Es isti seniores illas cappae*

*reddere debent non contentent. Sarciles accipiant ibi Presbyteri, qui ibidem in domo officinae deservimus, et ibi Diaconi sepem, qui in eorum gradu cessant, aut lanam unde ipsos Sarciles hinc in anno habeant: et ille alium Orus unusquisque singulos. Censitis autem accipiant ibi Presbyteri, ex Charta an. 1322. in Macensis Mon. Insulae Barbarae Lugdun. pag. 207. Una estamina, et una rasa foveat. Unde conficitur sarciles foveat lincos, aliudque vestis genus. Censitis, de quo supra egimus. V. Sarcus Pennus. SARCILE, eodem significatu, in Vita S. Bardonis Archiep. Mogunt. saec. 6. Bened. part. 2. pag. 11. SARCIL, eadem notione, in Charta ann. 1212. apud Ioh. Marium de la Mare in Hist. Eccles. Lugdun. pag. 321. SARCILIVS, eodem intellectu, to. 1. Hist. Dalph. p. 138. col. 1. SARCILLVS. Capulare 2. ann. 813. cap. 19. SARCILVS, ut Sarcilis, in laudato supra Irmia. Codice fol. 83. vo. SARCINA, onus quodvis. Italis Sarcina, eadem notione; unde pro rei aliquis copia interdum usurpatur. Anst. Estens. lac. de Layto apud Marten. tom. 18. col. 1042. Occurrit passim. V. Sagma. SARCIBATA, eadem notione. Litterae Officinis Vabrensis ann. 1342. Occurrit ibi non semel. SARCINALIS, ad sarcinas pertinet. Sarcinale iumentum. Equus cliteclanus, Amiano hb. 15. SARCINARE. (1) Sarcinis onerare; non opprimere ceu sarcina. Vita S. Gerardi to. 3. April. pag. 212. Sarcinis gravamine Sarcinatus. Vita S. Dunstani, to. 4. Maii p. 349. Gravi morbo finitima vitae Sarcinatus est. V. Ludewig. to. 3. Reliq. MSS. pag. 534. (2) In sarcinam colligere, l. 7. lul. p. 268. SARCINATOR. Gloss. Lat. Gr. *σάρκινος, σάρκινος*. Ubi Martinus legendum constat *σάρκινος*: ipsum consule. SARCINATRIX, *σάρκινος, σάρκινος*, *σάρκινος*, in iisdem Glossis. Sarcina legit Vulcanius. V. Martini*

SARCINVLARE, Sarcinulis onerare. Sarcinulati equi, apud Britonem Philip. 12. 25.

SARCITATOR, V. mox Sarcitektor.

SARCITECTOR, vel SARTITECTOR, SARCITECTVS, dictus, inquit Papias ex Isidoro lib. 19. c. 19. quia multis hinc inde tabulis conjunctis testi sarcias corpus. Idem et signarius. Glossae Isidori: Sarcitator, qui testia refarcit. Leg. Sarcitektor. Ugutio et Ioh. de lanua: Sarcitektor, qui testia facit. Idem et signarius; qui testoria lignis inductis. Catholicon parvum: Sarcitektor, vel Sarcitektor, vel sarcitektor, Convreur de maisons. V. Sarcitektor.

SARCITOR, idem qui Sarcitektor, vel Sarcinator, vel Sarcitor, in Inscript. apud Fabretum pag. 753. M. PVPIVS. M. L. URBANVS. SARCITOR. SIBI. ET. CLARAE. CONLIBER. ET LAVRENTINAE. F. SARCITVRA, de panno refuto et refarcito dicitur, in Statutis Massil. lib. 2. c. 40. §. 2. Et si sciverint (draperii) aliquam Sarcituram, vel malefacturam in aliquo panno, quod ea non vendant, nisi eam dicerent et emptori manifestarent.

SARCITVS PANNVS, idem qui Sarcitis, V. in hac voce. Statuta Montis Regal. fol. 277.

SARCINCVLA, Sarcinula. Charta ann. 1484. apud Rymer. tom. 12. pag. 235.

SARCLARE, SARCLARE, V. Sarcolare.

† SARCLATA, sarculus, in Invent. a. 1476. V. Sarcolare.

† SARCLVS, idem, in Ch. ex Tabul. Cassin.

SARCO, idem videtur quod Exarcia, et Sarcia, funalis apparatus navium. V. in his vocibus. Willelmus Thorn. Hastings debet invenire 21. naves, in quolibet navi 21. homines, cum Sarcione qui dicitur, ad quem pertinent tanquam membra eius Vici in Seford, etc. Occurrit ibi pluries. Infra: Summa navium 57. hominum in eisdem 1188. summa Sarconum in eisdem 57. V. Sarcus.

SARCOFAGARE, SARCOFAGVS, V. infra Sarcophagus, etc.

E 3

SAR-

SARCOGRAPHIA, a Graec. *σαρκογραφία*, descriptio per membra carnalia. Ioh. Sarisberiens. lib. 7. Policrat. cap. 24. *Figurae, quae Sarcographia dicitur, vis in eo consistit, quod rebus incorporalibus corporis lineamenta licenter adtribuit.*

SARCOLARE, SARCLARE, pro *Sarculare*, *Sarrire*, Gallis *Sarcler*. Adalardus lib. 2. Statutorum Corbeienfium c. 1. V. *Sarculare*. **SARCLARE**. Vetus Charta apud Sommetum in Tractatu de *Gavelkind* pag. 89. **SARCLEARE**, eodem significatu. Chartular. SS. Trinit. Cadom. fol. 48. vo.

SARCOMA est *superfluum carnis incrementum, quo ultra modum corpora saginantur*, Isidoro lib. 4. c. 7. Gloss. Graec. Lat. *σαρκώμα, pulpamentum*. Iohannes Mon. Bertin. in Vita S. Bernardi Poenitentis num. 35. *Morbum illum Graeco nomine Sarcoma, id est vitiosam carnis superabundantiam vocant.*

SARCOPHAGARE, *Sarcophago* includere, sepelire. Fortunatus in Epistola ad Siagrium Augustod. lib. 5. **SARCOPHAGARE**, eodem intellectu, in Actis S. Willibaldi to. 2. Iulii P. 497.

SARCOPHAGVS, Sepulcrum: inter-dum et capsula maior Sanctorum reliquias continens: Gallis *Sarcueil*, (melius *Cercueil*) *Sarca*, in Hist. Merlini MS. Roberti Bourroni. Isidorus lib. 8. Orig. cap. 1. *Arca in qua mortuus ponitur, Sarcophagum vocant.* Lex Salica tit. 17. §. 3. *Si quis mortuum hominem aut in noſſo, aut in petra, quae vasa ex usu Sarcophagi dicuntur, super alium miseris, etc.* Anastasius in S. Silvestro PP. *Et mausoleum, ubi beatissima mater ipsius sepulta est Helena Augusta, in Sarcophago porphyretico, etc.* **SARCOFAGVS**, eadem notione. Chron. ad ann. 1215. apud Calmet. inter Probat. to. 2. Hist. Lothar. col. 37. **SARCOFAGVS ARCVS** dicitur in Laudibus Papiæ apud Murator. to. 11. col. 13.

SARCOTVM, vestis Ecclesiasticae species, tunica linea, Gall. *Rachet*; sic dicta quod aliis vestibus superindue-

retur. Synodus a Godefrido Ep. Patav. celebrata ann. 1284. ap. Hanfiz. to. 1. Germ. sacrae p. 4. V. *Sarrotus*.

SARCOTVM, ut infra *Sarcotium*. Icus est in *Garnachia*.

SARCVLARE, Sarrire, Gall. *Sarcler*. Charta apud Kennett. in Antiqu. Ambrosden. pag. 320. V. *Sarclere*. Hinc

SARCVLATVRA, servitium, quonones debent agros domini *Sarclare*. Redditus et servitia cultorum, apud eumd. Kennett. p. 401. V. *Sacla*. Plinio lib. 18. c. 21. *Sarculatio*, Columellae lib. c. 2. *Sarritura*, dicitur ipsa *Sarritio*.

SARCVLVM. Anonymus in Vita Liudgeri Episcopi Mimigard. n. *Erat ibi Sarculum quoddam opacis et filvarum densitate undique confusum. Ubi viri docti restituunt Sarculum, quasi diminutivum a Sarr seu Sarr, quae vox Germanis filum denotat.*

SARCVS, rudens, Gall. *Cable*. I. morale Forestat. Regiens. ad 1218. apud Murator. tom. 8. 1101. *Noſſe proxima fuit cap quidam Iannensis traditor, qui dabat incidere catenas et Sarcos et ingenia, quibus postea peractis dabant recipere a Soldano VI. mille santos.* V. *Sarcia* et *Sarco*.

SARDA. (1) Piscis genus, Gall. *dine*. Gloss. Lat. Gr. *Sarda*, *πρῆς*. Processus de S. Thoma Annat. to. 1. Martii pag. 702. **SARDELLA**, eadem notione, in Ch. Richardi de S. Germano apud Rator. to. 7. col. 1030. (2) *Sarga*.

SARDANIVM, in Gloss. Aelfrici, *tere*, i. Butyrum.

† **SARDARIUS**, mimus. Petrus C. tor in Summa Ms.

SARDESCHVS, Sardonius, ab It. *Sardesco*. Statuta Astens. collat. cap. 92. fol. 34. vo. *Quod a dinia earum virgarum ulus effrat, Sardeſchue nuncupantur.*

SARDIATA. Vetus Agrimenſor: *Iterea vicum ſaprium et climivat in terra voratos, et Sardiatas*

monis dimidi, ripis, rinis, arboribus, etc.

SARDINA, locus, ni fallor, ubi sal conficitur. Charta Raimundi Comit. S. Aegidii ann. 1164. inter Instr. tom. 6. Gall. Christ. novae edit. col. 300. *In octo sextariis de sale, quae in Sardinis accipere solent, etc.* V. *Sargus*.

† **SARDINALIS**, rete quo capiendis Sardus uruntur Massilienses. Stat. 1. 1291.

SARDOCOFARE, **SARDOCOFATOR**, V. mox in *Sardocopus*.

SARDOCOPVS, **SARDOSALICVM**. Glor. MS. ad disticha Magistri Cornu: *Dicitur Sardocopus, mercator corii, quasi inscendens coriis, et potest dici a copos, quod est incisio, et nunc Sardocopus idem quod sutor, inde Sardocopo, as, formare suturales: Sardocopos, qui vendis corium per frusta decim: et inde Sardosalica, asser super quem corii scinduntur, et dicitur Sardo, quod est corium, et salix, tis, ac. et hic Sardocopus: cultellus, Gall. Trenchours: unde versus:*

*Dic corium Sardon, et ab illo Sardocopus fit,
Sardocopus, Sardosalicum, Sardocopumque.*

SARDVS. Chartar. Eccles. Auxit. cap. 83. *Dedis duodecim denarios ad illi. sardus fid. Aureanus e Sardon filio ejus.*

SARICA, V. infra *Sarica*.

SARIZA, pro *Sarissa*, lanceae specie verbis nota, in Notis Tyronis pag. 126. *Sarizonum*, eadem, ut videtur, significatione pag. 199.

SARGA (1) Papias et Isidoro in Gloss. *Non idoneus cuiuslibet artis professor. Glor. antiquae MSS. Sarga, non idoneus cuiuslibet arti: non idoneus artis suae professor.* Hincmarus Laudun. Episc. lib. 2. p. 336. *Nec recognosco me dicere parentum meorum, velut Sargae, delitescere beneficium, ex quo et reipublicae probitas et Ecclesiae, cui licet indignus praesideo, utilitas non respondet.* V. *Arga* 1. (2) † **SARGA**, **SARGIA**, panni species, Gall. *Sarge*. Invent. Mf. a. 1356. **SARDA** in dno 1. 1476. V. *Serga*.

SARGANTVS. V. in *Serviens*.

SARGEA, **SARGIA**, etc. V. *Sargineum*.

SARGINEVUM, **SARGINVM**, ex Gallico *Sarge*, vel *Serge*, Pannus *Sericolanens*, unde nomen. Polyptychus S. Remigii Remensis: *Calix stagnens cum pasena, corporale 1. planeta de Sargineo rubea 1. alba 2. nastolae 2. stolae 2. fanon. 2. etc.* **SARGIA**, eodem significatu. Limborch. Histo. Inquisit. pag. 160. **SARGEA**, **SARGIA**, storea, teges, quia ex panno ejusdem nominis aliquando erant. Charta ann. 1432. apud Rymer. to. 10. pag. 516. *Sargeas, lectos, apparatus, cameraria, robas . . . et alia domus utensilia, etc.* **SARGINVM**, ut *Sargineum*, in Ordinatio. an. 1348. to. 2. Hist. Dalph. pag. 578. col. 2. **SARGINVM**, eadem notione. Monasticum Anglicanum tom. 1. pag. 419.

† **SARIA**, vasis seu cistae species, quae equi clitellarii onerentur, Occit. *Sarrie*. Stat. Mf. a. 1354. V. *Sarria* et *Seria* 1.

SARIANDVS, **SARIANTES**, V. in *Serviens*.

SARICA, **SARICA**, tunicae species; unde hodieque *Sariga* Romae dicitur villis semitunica linea ac rudis, quam aliis vestibus, ut iis in opere parcant, superinduunt operarii, ut notant Macri in Hierolex. Verus Chartula plenariae securitatis scripta sub Iustiniano, apud Brissón. lib. 6. formul. V. Salmasium ad Spartian. in Caracalla cap. 9. et supra *Saraca*, it. *Serica*.

SARICILIS, pro *Sarcilis*. V. in hac voce. Charta an. 855. in Append. Marcae Hisp. col. 1788.

SARIRE, terram incultam succis dumetis excolere. Gall. *Effarter*. Charta apud Acherium tom. 6. Spicil. pag. 524. et Mabillon. fasc. 6. Bened. part. 1. pag. 602. V. *Exartus* et *Sartare*.

SARISSA, hasta oblonga, Gall. *Pique*. Glossar. Lat. Graec. *Sarissa*, *ἄλυσος δόρυ*. Christoph. Marcelli Oratio ad Leon. X. PP. apud Marten. to. 2. Anecd. col. 1806. *Elvesiorum fortissimae, stipatissimaeque phalanges nostri*

nostri evant exercitus moenia, et longis illis, quarum Turcae nullam habent experientiam, interfectis (leg. interfertis) Sarissis, etc. Notum est Macedonum propriam fuisse *Sarissam*: unde Gloss. Lat. Graec. *Sarissa*, ἀσπίς Μακεδονική.

SARISSATVS, hastatus miles, Gall. *Piquier*, apud Lobinell. to. 2. Hist. Brit. col. 1604.

SARITIVM, pro *Asarotum*. Vetus Epitaphium Mediolani, apud Puccinellum.

SARIVM, vel **SARIVS**, an idem quod *Sarius*, piscis genus, an Machina bellica, Gall. *Sarre*? Comput. an. 1202. apud D. Brussel to. 2. de Usu feud. pag. CLXXII. *Pro Saris ducendo Parisius, XXVI. fol.*

SARKAS, iudex olim sic dictus, in *Somogh*, apud Hungaros. V. Decreta S. Ladislai Reg. Hungar. lib. 3. cap. 2.

SARLETVM, pro *Scarletum*, pannus coccineus, Gall. *Escarlate*. V. *Scarlatum* apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 89.

SARMADACVS, V. *Samardacus*.

SARMATICVS PANNVS rarae et tenuis erat texturae, ut ex Gregorio Turon. in Vitis Patrum cap. 20. colligitur.

SARMENTITI, V. *Semiaxiarii*.

SARNA, *Impetigo*. Papias. V. *Forma* 16. et infra *Sarrenna*.

SAROTVM, gremium, ventrale, Gall. *Tablier*. Chron. Zantflues apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 347.

SARPA, *Sarcolum*, quod et *serpa* invenitur, a *sarrire* dicitur, Ugutio et Ioh. de Ianua. *Sarpa*, *Sarpe*, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm. Chartular. S. Vandreg. tom. 2. pag. 1397. *Et etiam quasdam corsthecas et unam Sarpam, quas mihi persolvere consueverunt.* Litterae Caroli Ioh. Reg. primogeniti ann. 1357. to. 3. Ordinari. pag. 208. *De solaribus, de calderiis, anderiis, . . . falsibus, Sarpis, . . . duos denarios.* Felto *Sarpa* est *vinca putata*, vel potius *Sarpia*, uti etiam legendum est in Gloss. Lat. Graec. pro *Sarpa*, ἀμ-

πιδος. V. Martini Lexic. in voce.

SARPELLERIA, V. *Serpilleria*.

SARPERE, *Sarpa* purgare. Fessl *Sarpere antiqui pro purgare diceb.* Gloss. Lat. Graec. *Sarpa*, ἀσπίς ἀμπίλους. V. Martini Lexic.

SARPELLERIA. Catholicon I vum: *Sagum*, *Serpilliera*, ou *vieille serge*. Dona et Hernesia 1233. *Pro Serpillieris ad pan involvendos*, 24. f. V. *Serpelle*. **SARPELLERIA**, eadem nomine. Statuta Massil. lib. 3. p. 3.

† **SARPIA**, ut *Sarpa*, falx, in Mf. 2. 1325.

SARPLARE, **SARPLARIVS**, pederis lanarii species sacco maior, citur, quod lanis involvendis *Serpilleris* statutae mensurae urum praecipue apud Anglos. V. Skneri Etymol. ad voc. *Sarpler*. Iterae Edw. III. Regis Angliae 1335. apud Rymer. to. 4. pag. 6. V. *Saccus* 2. **SARPLERIVM**, eadem notione, in Charta ann. 1240 apud eumd. Rymer. to. 12. pag. 1.

SARPV. Vetus Charta in Vita Domitiani fundatoris Monasterii Ragnaberti: *Et habet in longitudine cum colle et silva supra viam, candum virilem manum perticas aggedales centum duodecim in latitudine, et parte meridiana cum Sarperticas agripedales 72.* Supra *Pertica* 1. monuit doctissimus Cagnius pro *Serpo* legendum esse carum id est, palmo.

SARRA. (1) Pro *Serra*, Gall. *Serra*. Vita Brachii apud Murator. to. 1. col. 461. (2) Pluries, eadem notione qua *Serra* 2. nisi etiam ita legendum sit, in Charta Lotharii Imperatoris ann. 1137. ex Bullar. Casin. pag. 154. col. 1. *A secunda parte finis per Sarram de monte Cifino, sic pergit per Sarram de monte Aquilone, etc.*

† **SARRABAE**, *sunt vestimenta Saracenorum*, in Gloss. Lat. Gall. a 1348. V. *Sarabella*.

† **SARRABARRAE**, idem, in Gloss. Lat. Gall. Cod. 7679.

SARRACENATVS, **SARRACENVS**. V. *Saraceni*.

SARRACHORIDES, Servi militeres apud Turcas. Laonic. Chalcocon. de Reb. Turc. l. 7.

SARRACIVM, V. *Superpellicium*.

† **SARRACVM**, genus vehiculi, quo *ferunt lapides et ligna*. Glossar. vol. Col. 7613.

SARRACVS. Mirac. S. Philipp. Archiep. Bituric. apud Marten. to. 3. *Andot. col. 1987. Stephanus autem pater Isabellis breviter scribitur disti. idem quod dista Osanna, excepto de manibus Sarracis et sabulo pium. Ubi legendum arbitror Serracis, a Gall. Serris, occludere. V. Serris.*

† **SARRALBERIVS**, ferarius, Gall. *Serrurier*. Comput. a. 1334. V. *Sardberius*.

† **SARRALHIA**, fera, in Inuent. a. 1476.

SARRALIA. Papias: *Lotheca . . . quae et Sarrelia dicitur, quia deor- sum eius in modum Serrae est. Sar- relia habet MS. Eccl. Bituric.*

SARRARE. (1) Pro *Sartare*, V. in *Sartus*. (2) † *Serra defecare*, in Ch. Mf. a. 1391.

SARRARIVS, V. in *Sitularius*.

SARRATA, in Charta an. 1141. apud Guichenonum in Hist. Brellensi p. 123 pro *Serrata*. V. *Serra* a.

SARRATVRA. (1) *Serra*, Gall. *Serrura*. Bulla Bened. XII. ann. 1337. a Tabular. S. Victoris Massil. V. *Serris* et *Serratura*. (2) † *Scobis- ligum*, in Dialog. creatur.

SARRA, Sepimentum ex virgultis. V. *Serra* a. Charta Iterii dom. de Tanco ann. 1147. ex Tabul. Ab- b. de Rupibus.

† **SARRERIA**, locus sepibus vel muis cinctus, ab Ital. *serrare*, claudere. Ch. Mf. a. 1263.

SARRIVNA. Papias MS. Bituric. *Impetigo sicca scabies, prominens cum asperitate et rotunditate formae; huc vulgo Sarrenna dicitur, et mem- brorum decorem foedat. Unde sus- picari licet Sarna, ut habetur in edico, perperam ex Sarrenna con- tracte scripto factum fuisse. V. supra.*

† **SARRIVRIA**, *serra*, Gall. *Serrare*, in Confect. vicar. Bitur.

SARRI, Arabes, ex Gloss. Monf. p. 417. apud Schilter. in Gloss. Tau- ton. V. *Saraceni*.

SARRIA, f. ut *Seria* 1. Vasculi spe- cies. Epistol. Bajuli Reg. Maioric. ad Massilienses an. 1327.

SARRITORIVM, terra, ut videtur, in culturam redacta, vel locus se- pimento conclusus. († *Rectius molendinum ad ligna serra defecan- da.*) Terrag. Belliuc. *Iuxta pla- team Sarritorii du Moulin ex Occi- dense. Item pro et super sexta parte indivisum cum consortibus du Mou- lin molendini, Sarritorii, platea- rum exitus, etc. Item pro et super univrsis et singulis domibus, stabu- lis, grangiis, molendino, Sarritorio, curte, curtili, etc. V. Sartum.*

SARROCIVM, V. *Superpellicium*.

SARROTVS, vestis Ecclesiasticae spe- cies, tunica linea, cuius manicae stri- ctae sunt, Gall. *Roches*, vulgo olim *Sarrot*. Varias pro variis temporibus *Sarroti* formas, videtis in Notis Cl. de Vert ad cap. 2. Expo- sit. Caeremon. Eccl. to. 2. pag. 263. et seqq. Statutum MS. Stephani de Firomonte Abb. S. Eligii ann. 1276. *Concessum ab omnibus quod omnes in stallis superioribus sedentes possint habere si velint, et vestire Sarrotas simplices sine aliqua curiositate. V. Sarcotium et Superpellicium.*

SARSOR, Sarforiorum artifex. Aeta Cirtensia Numatii Felicis. Est au- tem

SARSORIVM, opus ex variis quo- dammodo materiis contextum et con- fectum, cuiusmodi sunt ut pluri- mum *Sarsorum* opera. A *sarcio* enim dicitur *Sarsum* et *sartum*, uti observat Turnebus lib. 24. Adver- sar. c. 22. unde *Sarsara*, apud Var- ronem. Aliter tamen Caper de ver- bis dubiis: *Sartum, non sarsum*. S. Caesarius Arelat. in Regula ad Vir- gin. cap. 24. *Nihil aliud in ipsis (Monasteriis) nisi cruces aut ni- grae, aut lactinae tantum ope- re Sarforio de pannis, aut lineis apponantur*. Gregorius Turon. lib. 2. Hist. cap. 16. *Parietes ad alca- rium opere Sarforio ex multo marmo- rum genere exornatos habet.* Epi- gram-

gramma 91. Ennodii inscribitur *de marmoribus opere Sarsorio*, ex quo etiam colligitur, ita appellari varias discolorum marmorum crustas invicem commixtas, ut unum corpus et unam quasi picturam efficiant, uti describitur a Senatore lib. 1. Epist. 6. Idem proinde quod *Musivum opus* alibi dicitur. V. in hac voce.

SARTAGIA, Praestatio quae ob ius terram *Sarsandi*, seu in culturam redigendi, domino penditur. V. infra *Sarsare*. Charta ann. 1163. apud Calmer. inter Probar. tom. 2. Hist. Lothar. col. 362. V. *Exartus*, et *Sartum*.

SARTAGO, [locus in quo sal conficitur, salina,] idem quod *Patella*, in re salinaria, de qua voce supra egimus. Wiguleius Hondius in Episcopis Frisingensibus ex vetere Charta: *Insuper tradidit ei omne ius quod habuit in loco Hall dicto cum Sarsaginibus*. Charta Arnulfi Imper. ann. 898. ibid. pag. 128. *Hoc est sal, quod ab hac die deinceps, vel a Sarsaginibus, aut locis Sarsaginibus, vel de areis eiusdem iam dictae Ecclesiae redimatur, etc.*

SARTALIA, V. *Sarralia*.

SARTANEA. Thwroczius in Carolo Rege Hungariae c. 99. *Es sandem antedicti dextrarii solemnes cum armis et operimentis omnibus ipsorum gloriosissimis, seu attinentiis, cum Sartaena, curru, seu mobili aut ostiario, regnali signo regio desuper forma avis struthionis deaurato, et gemmis adornato, etc.* Videtur legendum *Sambuca*. V. *Sabusa*.

SARTARE, terram incultam excolere. Gall. *Effarter*, *defricher*, in Charta ann. 1202. ap. Lobinell. tom. 4. Hist. Paris. pag. 183. Charta Ludovici VIII. Reg. Franc. ann. 1218. ex Bibl. reg. *Ita tamen quod nemus illud neque Sartare neque haurare poterunt*. V. in *Exartus* et *Sartum*.

† **SARTARII HOMINES**, qui fundos *sarta* nuncupatos possidebant, et in iis alienandis interueniebant, ut feudatarii in feudorum alienatione. Ch. Ms. a. 1231.

SARTATRECTOR, V. *Sarcitector*. **SARTATECTVM**, unica voce, terdum *Sarta tecta* disjunctis verbis. Operum publicorum ruvel refectio. Papias: *Sartatecti restauratio templi, reparatio fabri Sartum enim confutum dicit*. Gloss. MS. *Sartatecta, restaura aedificii, vel interruptiones domus Catholicon parvum: Sartatectum vel sartitectum. Reparation de l'on de temple, (ou taille pour ce vee, in Gloss. Lat. Gall. S germ.)* **SACRITECTA**, pro *Sitesta*, in Capitul. 6. an. 8 cap. 4.

SARTATORIVS, *Lancea Sarsator*. Mensurae agri species. V. supra *Lancea*.

† **SARTELLVLVM**, diminut. a *Sartum*, terra in culturam redacta. (Ch. Ms. a. 1178.

† **SARTELLVM**, idem, Gall. *Sartel*. Ch. Ms. a. 1257.

SARTIA, **SARTIVM**, V. *Sarcia*.

SARTICORAE, *Harstium fanum* in Miscell. Theodiscis apud Pezium tom. 1. Anecd. part. 1. col. 408.

SARTIRE, pro *Sarcire*, ut videtur in Statutis Saonae c. 3. fol. 2. *Quod statuunt de quantitate, et amplius Sartiant impensas parti ac damna*

† **SARTOCOLLA**, *acrimonia*, ver. Gloss. Cod. 7613.

SARTOR, vel **SARTORIVS**, sartator, vestiarius, Gall. *Sarsre*, *cestarier*, in Gloss. Lat. Gall. S. german. Buschius de Reformatione Monast. apud Leibnit. to. 2. Scrip. Brunsvic. pag. 939. *Dederunt michi . . . cappam magnam et lata a Sartore nostro factam.* Monet autem Nonius cap. 1. *Sartores* di non solum a sarciendo, unde Plautus in Captivis, *Sartor scelerum*.

† **SARTORESSA**, **SARTRESSA**, *sarcinatrix*, in Ordinat. a. 1329.

SARTORIA, V. *Sartrium*.

SARTORIVM. (1) *Sarterie*, locus *Sarciendi*, in iisdem Gloss. La Gall. V. *Sartrium*. (2) *Sarculu* instrumentum quo in terris *sarta* dis utuntur, Gallis *Sarcloi*. Miracula S. Zita'e to. 3. April. pag. 523.

† **SAR**

† **SARTOTECTVM**, materiaria structura, in Ch. Mf. a. 1294. V. *Sartotectum*.

† **SARTINARIUS**, qui rei vestimenta praeparat apud monachos. Reg. vitem. Odon. archiep. Rotomag. M.

SARTINVM, officina sartoris, († vel locus in monasteriis, ubi sarcinunt, vel reponuntur vestes. *SARTINIA*, in Cod. reg. Mf.) Liber Ottonis S. Victoris Parisiensis MS. cap. 18. *Sartores Sartres* vocant Occitani. V. in *Sartorium* 1.

SARTVLA, in Epist. adv. Sigismundum Imper. inter Epist. Ioh. de Monasterio apud Marten. tom. 2. Amplif. Collect. col. 1445. *Quamquam denarii plurimis sub extorsionibus iniquissimis salverum conductum huiusmodi Sartulas emissent.* V. *Satula*. † Leg. Forte *Sartula*, pro *Chartula*.

SARTVM, vel **SARTVS**, terra dumtaxat purgata, et in culturam redacta. Charta Lisiardi Episc. Sueslion. an. 1121. ex Chartul. Nantol. f. 21. V. *Exarius* et *Sartare*.

SARTVRA, resectio, reparatio. Si per *Sarturas* succurrendum sit alicui monumento, in Cod. Theod. leg. 2. de Sepulcr. violat. Uruntur praeterea Seneca de Vit. Beat. cap. 25. Columella lib. 4. c. 26. et alii.

SARTVATOR, ut *Sartor*, Gall. *Tailleur*. Consuet. Lemovic. art. 42. in Customar. gen. Franciae tom. 4. part. 2. pag. 1153.

SARTVS, V. *Exarius* et *Sartum*.

† **SARVALGIUM**, i. q. *Salvagium* 2, in Lit. remiss. Mf. a. 1378.

SARZANA, navigii genus, ut videtur. Chron. Parmense ad an. 1276. apud Murator. to. 9. col. 790. *Communis Parmae missi Sarzanam ad decendam frumentum emitum per commune in Apulia.*

SARZIL, ut *Sarcilis*, V. in hac voce.

SASIMENTVM, **SASIO**, **SASIRE**, V. *Saisimentum* et *Saisire*.

SASINARE, vox Italica, condire, apparare, Gall. *Affaisonner*, accom-

moder. Statuta Placent. lib. 6. fol. 82. vo. V. *Saxonare*.

SASSINAMENTVM, idem quod invasio, usurpatio, *Saisimentum*. Charta Philippi Ducis Tusciae ann. 1195. in Bullario Casinenſi tom. 2. p. 226.

SASSO. Charta ann. 1211. ap. Ughellum tom. 1. part. 1. pag. 785. *Piscariam et piscatores Fundani Episcopatus et pisces piscariae et partem de Sassone non capiemus, nec capi faciemus. Sasso* Italica est petra, rupes, qua notione accipienda videtur vox sequens.

SASSVM, in Notitia ann. 1144. apud Rocchum Pirrum in Archiep. Massan. In quo (vallone) via regalis descendit ad fontem de Maltra et recipit seriem *Sassi*, etc.

† **SASSVS**, 4tae declin. munimenti genus ex saxis, Ital. *Sasso*, in Ch. Montispel. a. 1349.

SATALIA. Epistola Philippi VI. Franc. Regis ad Edwardum Reg. Angl. apud Marten. to. 1. novae veter. Script. Collect. part. 2. pag. 130. *Quae iam multis in locis facinorosis operibus . . . expleverunt; scissimas nostras in multis locis visuperabiliter infringendo, . . . Satalias viliter pertrahendo, etc.* V. *Sartula*.

SATALLIN, pannus sericus rasus, ut videtur, Gall. *Satin*. Testamentum Guidonis dom. de Turre ann. 1375. ap. Baluz. Histor. Arvern. to. 2. pag. 616. V. *Satinus* et *Zatony*.

SATARTIA, ut infra *Sisarchia*. V. ibi.

SATELLES. (1) In Gloss. Gr. Lat. *Βασίλειον σώματα φύλαξ*. Alibi: *δογματογός, Satelles*, Annales Francorum Fuldenses ann. 880. *Normanni superiores existentes, duos Episcopos . . . et duodecim Comites his nominibus appellatos . . . occiderunt. Praeterea 18. Satellites Regis cum suis hominibus prostraverunt, quorum ista sunt nomina, etc.* Ubi *Satellites* videntur fuisse Palatini proceres, dignitate tamen Comitibus inferiores, sed quibus alii suberant, adeo ut Regii corporis custodiae praefectos fuisse liceat conicere,

iicere, eosque quos hodie *Capitaines des Gardes* dicunt Galli. V. Gaudfredum Vofienfem in Chron. i. part. c. 73. **SATELLES**, vassallus minoris dignitatis. Charta Gaufridi Comitis Andegav. ann. 1062. ex Tabulario S. Florentii veteris: *Remissa sunt omnia bidanna, omne genus bannitionis, nisi cum omnes rustici Satellitum meorum causa belli contra inimicos ierint, etc.* V. Guibertum Epist. II. **SATELLES**, qui feudum *Serjantarias*, ut aiunt, possidet, quod *Satellitio* dicitur, in Charta Roberti Comit. Mellenti in Tabul. Leprosariae Pontis Audomari. V. in *Serviens*. **SATELLITES** dicuntur Communiarum homines, seu etiam vassalli, quos in praelium sub vexillis suis conducebant eorum domini, quorum custodiae potissimum adstricti erant, unde *Satellites* sunt nuncupati. Rigordus ubi de praelio Bovinensi to. 5. Duchesn. pag. 60. *Præmisit idem Electus (Belvacensis) de consilio Comitis S. Pauli 150. Satellites in equis ad inchoandum bellum, ab intensione, ut prædicti milites egregii invenimus hostes aliquantulum motos et turbatos. Indignati sunt Flandrenses . . . quod non a Militibus, sed a Satellitibus primo invadebantur, nec se moverent de loco quo stabant, sed eos ibidem expectantes acriter receperunt . . . Erant Satellites illi prohibiti de valle Sueslionensi, nec minus pugnabant sine equis, quam in equis.* Hinc **SATELLITIVM** dicitur eiusmodi Satellitum caterva, apud eumd. Will. Briton. lib. 6. (2) † Sponsus, qui vxoris socius est, ap. Gregor. Turon. l. I. c. 2.

SATERRICVS, pro Satyricus, in Epist. Abbonis Floriac. ad Micacenses, laudata apud Mabill. tom. 4. Annal. pag. 110.

SATHANIANI, vel **SATINIANI**, dicti interdum Messaliani haeretici, quod Satanam mundi gubernatorem et praefectum esse somniabant. Vide S. Epiphan. haer. 80. et Stockmanni Lexic. Haeref. Dubium tamen est, an non sic nuncupati fuerint quod Seth Christum fuisse

mentiebantur, adeo ut iidem qui *Sethiani* vel *Sethaniani*. V. hac voce.

† **SATHANICVS**, **SATHANISSV** malignus, in Formul. Mf. Co. reg. 7657.

SATIARE, explere, et per metaphoram, probare ex abundantia. Cyprianus Epist. 76. pag. 154. ed. Baluz. *Satias adhuc in Evangelio suo Dominus et maiorem intelligentiae lucem manifestat, quod, e* Idem de Oper. et Eleemos. pag. 23. *Ostendis . . . deprecationes salarum ad impetrandum valere, nisi florum et operum accessione Satiatur.*

SATICVM. Charta Everacii Episcopi Leod. ann. 961. apud Marten. tom. 2. Ampliss. Collect. col. 4. *Abba Werenfridus ceterique fratres Stabulensis Ecclesiae nostrae ademptes mansuetudinem, omnimodis expetierunt quatenus . . . aliquod civitatis nostrae Saticum, in quo e conversis partibus venientes, confugiam facerent . . . Consulimus eis quodam Saticum in consuevis scilicet Adelberonis et Berzonis atque Adela dictum, cum omnibus castriis superpositis ad partem ipsorum Ecclesiae tenendum. Ea videlicet ratione, ut ab hac die et deinceps ipsum praedictum atque integrum Saticum in usu ipsorum sine censu aliquo teneant. Spatium amplum, aream ad aedificandum interpretatur Marten. malim ego domum seu mansum ubi quis stat et manet, intelligere unde *Staticum* scribendum esse suspicor. V. Stare 2.*

SATIETAS VNIVS DIEI, Quantum cibi per unum diem sufficit. Addit. 3. ad Capitulum. c. 88. † **SATIETAS**, cibi sumtio, coena, t. 6 Iul. p. 485.

SATIGER, *ocularius, cilicio vestitus* Papias. Sed leg. *Seriger*, ut monet Cangius in V. *ocularis*.

SATIL, pondus duorum sextariorum apud Saladinum de Ponderib.

SATIMANA, pro Septimana, hebdomada. Statuta Cluniac. MSS. ann. 1301. ex Tabul. B. M. Deauratae Tolos.

SATINVS, pannus feticus rufus, Gall. *Satin*. Necrolog. Parthenonis S. Petri de Casis. **SATTINVS**, eadem notione, in Actis S. Francisci de Paula tom. 1. April. pag. 161. V. *Satinus*.

SATIO, tempus sationis, unde Gall. *Saison*, pro quavis anni tempore. Virgilius:

Vere fabis Satio.

Ortu Roberti Reg. Franc. ann. 1037. ex Tabulario Abbatiae Colimbensis. V. *Saisio* et *Sano* 2. **SATIONALIS TERRA**, Sationi idonea, cui opponitur *vineis confusa*, in Tabulario Ecclesiae Carnotensis anno 1186. ch. 99. V. *Sationalia*. **SEISONA**, ex Gallico *Saison*. Ingulfridus p. 852. *Cum communia pastura pro omni genere animalium omnibus Saisionis*. V. *Saisona*. **SESONA**, eadem notione, in Charta eiusdem Reg. ann. 1341. apud eumd. Rymer. to. 5. col. 231. **SESO**. Exsona manerii de Gerringes. V. in *Sena*.

SATIONALIA, agri sationi idonei: *Semenciva*. Ioh. Sarisber. lib. 1. Polierat. cap. 4.

SATIEVS. Charta Pontii Comitum Tolosani ann. 936. apud Catellum pag. 39. *Es talias, et omnes actus, et sequis, et iustitias, et omnes Saties, et lendas, et persultra, et venationes, etc.* *Satyras* editum inter Probat. to. 2. novae Hist. Occit. col. 76.

SATIE (1) Valde, omnino. Missale Gothic. apud Mabill. Liturg. Gall. pag. 266. *Vere dignum et iustum est. Satisque est dignum, etc.* (2) † Fere, propemodum, in Ch. Ms. a. 1349. (3) † Nimis, plus aequo, ap. Alex. Iatrofoph.

SATISAGERE, Satagere. Lucifer Callimachus ad Constantium lib. 2.

SATISDATIO, ius quod ex *Satidationibus* domino comperebat. Charta Ademari de Muro - veteri ann. 1191. apud Acher. to. 8. Spicil. pag. 205. **SATISDATIONIS RELIGIO**, in Charta ann. 1165. ex Tabular. Massiliensi: *Facta ab utraque parte Satisfactionis religionis.*

SATISFACERE. (1) Excusare. **SATISFACTIO**, Excusatio. Gloss. Graec. Lat. *ἀπολογία*, *Excusatio*, *purgatio*, *satisfactio*. S. Ambrosius serm. 46. Ubi Theophanes habet *ἀπολογία*. (2) **SATISFACERE AD EVANGELIA**, tacere, vel coram Evangelistis iurare. Leg. Luitprandi ap. Murator. to. 1. part. 2. p. 60. (3) Satisfacere. Hincmarus Remensis apud Flodoard. lib. 3. cap. 26. *Illi Ecclesiam dabo, et tunc illum ordinabo, si mihi talis Clericus Satisfactionem fecerit, quod nullum pretium inde donaverit.*

SATISFACTIO. (1) Compensatio. Concilium Wormatiense cap. 60.

(2) **SATISFACTIONE DESERVIRE**, cum plausu rem gerere. Charta Alani Ducis Britan. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. col. 79.

SATISFACTORIA, Satisfactio, excusatio, purgatio. Chron. Episc. Clarononr. ad ann. 1405. apud Stephanot. tom. 4. Fragm. Histor. MSS. pag. 399.

SATIVS, Satur, Italis *Satio*. Acta S. Franciscæ Rom. tom. 2. Mart. p. 194.

SATNICVS, V. infra *Setricus*.

SATRAPA. (1) Chartam Aethelredi Regis Angliae post Duces subscribunt aliquot viri nobiles, cum hoc titulo, *Satrapa Regis*. Quae appellatio eadem est forte quae *Ministri*. V. in hac voce. S. Bernardus de Considerat. lib. 4. *Quid illud sis dicam, et non proderit. Cur? quia non placebit Satrapis, plus maiestati quam veritati faventibus.* Hinc (2) **SATRAPA**, pro quovis Ministro seu Sarellice. Lambertus Ardensis apud Ludewig. fo. 8. Reliq. MSS. pag. 420.

SATRAPIA, praefectura. Charta ann. 1405. to. 3. Hist. Harcur. pag. 1089.

SATRAPIZARE, divinare, augurari. Vita S. Bedae tom. 1. April. pag. 868.

SATRINVM, pistrinum, Gall. *Boulangerie*, interprete D. Brussel de Usu feud. to. 1. pag. 564. ex Charta Alberti Abbat. Latiniac. ann. 1223.

in

in Chartul. Campaniae Biblioth. reg. fol. 280.

† SATRIX, f. monialis rei cibariae praefecta, t. 5. Aug. p. 221.

SATTA, ponderis vel mensurae species, († f. sexta pars librae.) Statuta Cadubrii lib. 1. c. 16. *Quod quilibet homo et persona, qui vendunt aliquas res ad pondus vel ad mensuram debeant infra tertiam diem a die proclamationis portare sive portari facere ad domos ipsorum iuratorum calveas, concios, libras, medias, quartarolos, Sattas, menetinos a sale, et alias mensuras quas exercent, et ipsas mensuras adjustare ad mensuram ipsius iurati. V. Satum et Scatto.*

SATTALLES, pro *Satelles*, in Litteris Henrici VI. Reg. Angl. ann. 1446. apud Rymer. tom. II. pag. 128.

SATTINVS, V. supra *Satinus*.

SATTORNAKE, pro *Attornare*, Procuratorem constituere. V. *Attornatus*. Charta ann. 1098. apud Menag. in Hist. Sabol. p. 359.

SATVLARES, pro *Sotulares*, Calcei, in Charta ann. 855. Append. Marcae Hisp. col. 788. *Satulares parilia XIV.* Occurrit praeterea in Statutis Eccl. Aquensis ann. 1259. V. *Subsulares*.

SATVM, genus mensurae iuxta morem provinciae Palaestinae, unum dimidium modium capiens: cuius nomen ex Hebraeo sermone tractum est. *Satum* vero apud eos nominatur sumtio vel elevatio: eo quod qui metitur eandem mensuram, sumas, vel levet. Es est aliud *Satum* mensurae sextariorum 22. capax quasi modius. In 17. Gen. dicitur, *Accelera, tria sata farinae similiae commisce, et fac subcineritios panes.* Ioh. de Ianua: unde Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Satum*, une maniere de mesure, may et demi secundum Palestinos, ou de XXII. settiers.

SATVRA, Νέμος πολλά περιέχων, κίρος, in Gloss. Lat. Graec. Feltus: *Satura*, et cibi genus ex variis rebus conditum est, et lex multis aliis legibus confecta.

SATVRATIM, *Adsatim*, *ναρταχί* in Gl. Graec. Lat. SATVRANTE eadem notione. *Saturansius* diu Fulgentius lib. 3. Mytholog. *Ha Saturansius Apuleius enarravit.*

† SATVRIES, satietas, to. I. Ap p. 92.

SATVRITAS DOMINICA, de Comunione Corporis et Sanguinis Christi dicitur, in Epist. Synodi Eccl. Africanae ad Cornelium P. *Quos tutos esse contra adversarios volumus, munimento Domini. Saurationis armemus.*

SATVRNIANI, SATVRNILIANI et SATVRNINIANI, Gnosticorum sectarii, qui a Saturnio vel Saturno et Saturnino sic appellati sunt. Multa cum Simone Mago et Menandro communia habuere dogmata de quibus videlicet S. August. d. Haeref. c. 3. Philast. Haer. 31. S. Epiphan. Haer. 23. Stockmanni Lexic. Haeref. etc.

SATVRNV. Comput. ann. 1336 to. 2. Hist. Dalph. p. 325. col. 2. *In dicto aedificio sunt aedificata unum palatium bene coopertum et muratum, in quo sunt unum stabulum et unum Saturnum.* Ubi Editor legendum censet *Saturnum*, et hypogeum, Gall. *Souterrain* interpretatur.

SATYRICI. Ekeardus jun. de Cassib. S. Galli c. 1. *Saliant Satyrici, psallunt symphoniaci.* Ubi Satyrici dicuntur ludiones, histriones, et mimi. *Sunt enim Satyri leves, ludificantes, derisores, saltatores,* Balbo in Catholico. Gloss. Gr. Lat. Σατυρικός, ὁ σκηνικός, *Ludio.* Gloss. Gr. MS. Reg. Cod. 1673. Σατυροί, χορευτές. Papias: *Setiger, tocalarius.* Adhibitos Satyros in Latinis fabulis testatur hic versus apud Marium Victorinum:

Agite, fugite, quatite Satyri.

SATYRVS, V. *Satirus*.

SAVANA, SAVANVM. Idem quod *Sabanum*, apud Apicium lib. 5. cap. 1. 5. 6. 7. c. 6. Testament. Guislae Comit. Ceritan. ann. 1020. in Append. ad Marcam Hispan. col. 1020. *Illic relinquo . . . meas ambas Savanas quas habeo meliores.*

SA.

SAVARDA, terrae incultae, ni fallor, Gall. *Savarts*. *Heritage en Savart, friche ou ruine*, in *Consuetud. Remensis* art. 264. *En friche et Savart*, in *Chromont.* art. 120. Charta Nevelonis Episc. Suesslionensis an. 1180. *Compositum est in hunc modum; quod praefatus Albericus universis Savarda, etc. parata, aliochas, quae sunt apud Chacrisiam, libera et quicta, et absque ulla conditione a praedicta Ecclesia de hoc perpetuo possideri recognovit, huius, et concessit: hoc unico revere, quod non nisi ad proprios usus Ecclesiae praefatae sive hominum apud Chacrisiam manentium excolenda daretur.* Ex *Adversariis Andr. Duchesni.*

† **SAVARRETUM**, Gall. *Savarret*, i. quod Salvarium, locus ubi pisces servantur, in *Ch.* a. 1273.

SAVATERIVS, a Gall. *Savetier*, veterum calceorum furor, in Charta an. 1353. ex *Regetto* 80. *Chartophylaci* reg. n. 688. V. *Savetaria*.

SAVIVA, ut *Sabuta*, V. in hac voce.

† **SAVCEA**, **SAVCHEIA**, salicetum, Gall. *Sausaie*, in *Obituar.* Mf. S. lac. Meledun.

SAVCE, **SAVCERIA**, vasculum, disculus in quo *salciae* seu condimenta mensae apponuntur, Gall. *Sauce*. Testam. Ioh. de *Nevill* an. 1396. apud *Madox* formul. Angl. p. 127. V. *Salsarium*. i. et *Sausa*.

† **SAVCETVM**, i. q. *Saucea*, in *Ch.* Mf. a. 1196.

SAVCIA, Salicerum, Gall. *Sausaie*. Charta Lotharii et Ludovici Reg. an. circ. 980. apud *Lobinell.* to. 3. Hb. *Parif.* p. 40. Nomen loci prope *Parisios*, a salicibus sic appellatum.

SAVCIOLVS, *Atrium Sanciolum*, forum iudiciale, in quo rei capite damnantur. V. *Atrium* I.

SAVCIONARE, Servare, custodire, ut videtur. *Chron.* *Estense* ad an. 1351. apud *Murator.* to. 15. col. 465.

SAVCVMCVLVS. Fragmentum *Petronii* pag. 95. *Habnimus tamen*

in primo porcum, poculo coronatum, et circa, Sancunculum, et gixeria optime facta, etc.

SAVDADERI, milites, qui stipendio merent, Gall. *Soldats*. Charta ann. 1442. ex *Tabular.* S. *Victoris* *Masil.*

SAVELLARIUS, f. pro *Sacellarius*, Fisci custos V. *Saccus* 4. *Anonymus* de *Mirabilibus Romae* in *Diaro Ital.* D. de *Montfaucon* pag. 290. *Savellarius debet habere curam monasteriorum et ancillarum Dei, et in festivitatibus debet introducere honores ad Imperatorem.*

SAVENA, ut *Savana*, V. *Sabanum*. *Tabular.* S. *Victoris* *Masil.* *Septem Savenas altaris, et tres tonalos de feda, etc.*

SAVETARIUS, a Gall. *Savetier*, in *Codice censuali* Episc. *Autissiod.* an. circ. 1290. V. supra *Savetierius*.

SAVGINARIUS, pro *Saugmaris*. V. *Sagma*. Charta *Caroli C.* an. 971. apud *Doublet.* pag. 778.

SAVILVERIS, *Glossae Pithoecanae: Savilubris, artibus. Salvilubre, artificio. [Samelubro, artificio, in Gloss. Isid. Utrobique nihil sam.]*

SAVINA, (I) Charta *Ricardi Regis Angl.* apud *Sammarthan.* in *Archiepisc. Turonens.* *Et foagium de Maxmine et unam Savinam mellis, cum vasis quae dicuntur Costaret.* F. *Sammar.* V. in *Sagma*. Occurrit rursus apud *Cencium* in *Ceremoniali* MS. unde colligitur genus esse mensurae simul et ponderis, proinde nihil esse mutandum: *Senatores, quando comedunt, debent habere Savinae mediam vini, et mediam claretti.* Idem ubi de censibus: *Ecclesia S. Basilii duas Savinas piscium.* (2) † *Pilos* significat, quibus aspersorium instruitur. *Ordinar.* Mf. *eccles. Camerac.*

SAVINERIVS. *Bartholom.* *Scribae Annal. Genuens.* ad an. 1225. apud *Murator.* to. 6. col. 439. *Ex decreto consilii milites ccc. optime armatos quemlibet cum Savinerio et duobus scutiferis, item balistarios XX. equitantes, et alios C. pedites cum balistis tamen de cornu, in servitium Astensum et inimicorum offensio-*

functionem transmissit. † Leg. procul dubio *Saumerius*, iumentum ad sarcinas destinatum.

SAVIRVM, Scientia, Gall. *Savoir*, ex *sapere*. Sacramentum fidelitatis, in Capitul. Caroli C. tit. 15. V. *Sapere*.

SAVIVM, *Osculum uxoris*. Gloss. Ifid. Occurrit non semel apud Apuleium, ut et diminut. *Saviolum*, Gloss. Lat. Gr. *Savinum*, φλινὸν τριφυλόν.

† SAVLEIA, salictum, Gall. ol. *Sal-laie*. Ch. Ms. a. 1350. SAVLIA, in Terrear. Apchonii.

† SAVLO, salix, Gall. *Saule*, in Comput. Ms. a. 1402.

SAVMA, SAVMARIATA, SAVMARIVS, etc. V. *Sagma*.

SAVMATINVS, V. *Submanicatus*.

† SAVMATIZARE, onerare, to. 6. Sept. p. 503. V. *Sagma*.

SAVMERIVS, V. in *Sagma*.

† SAVMO, salma, Gall. *Saumon*, t. II. Gall. Christ. Instr. p. 246.

SAVNARIA, SAVNARIVM, etc. V. *Salinaria*.

SAVO, f. Lintheum quo lecti sterni solent, Hispanis vulgo *Savana*. V. *Sabanum*. Acta S. Petri Confess. to. 4. Iulii p. 667. *Illo autem parvo tempore, quo quiescebas non super pannos laneos aut lineos, sive super culcistras aut Savones, sed super durissimos lapides in campanili maioris ecclesiae.* Alia notione V. in *Sapo*.

SAVONVM, Sapo, Gall. *Savon*. Statura Asteni.

SAVORNARI. *Loquitur de carico quod ponitur in fundo navis.* Ita Gloss. Fr. Barber. ad *Docum. d' Amore* edit. Ubaldini pag. 260. Ital. *Savorna* et *Saorna* est Saburra, glareas, Gall. *Saorra* vel *less*. V. *Saorra*.

SAVOTIENSIS, pro Sabaudienſis, Sabaudus. Vita Margaritae Burgundae apud Marten. to. 6. Ampliſſ. Collect. col. 1203.

SAVOYA, Sabaudia, Gall. *Savoie*. Charta Frederici Imp. ann. 1157. inter Instr. tom. 4. novae Gall. Christ. col. 17.

SAVRA. Chronicon Fontmelle pag. 246. *Ad infirmorum curam mansoniem, qui dicitur Boshme-gus, et quantumcumque decet Sa-ram, id est, de porcis, muttones, bices, pullos, ova . . . concessim.* Cango legendum videtur *saarum*. V. in hac voce; at haud scio emendatione locus indigeat, cu haec vox rursus occurrit in Ann. Genuens. Ogerii Panis apud Mator. to. 6. col. 400. *Marsiliensi audiso eo, navem unam magnam quam praeparaverant, cum duobus galeis in cursum mittere, et quia iam eras ad Pamagum ad Marsiliam extra buccam timore nostrarum navium duxerunt, et ibi cum tota Sa-ra et vianda inter portum Archerum et Turretum naufragium passus.* Ubi eadem notione qua *Sa-rum* intelligi debere nemo non videt.

SAVRARIVM. Charta ann. 1222. Tabular. S. Dionysii: *De aliis autem ingenis ad piscandum, scilicet de Sauro ad crocham, de Sauro cum * de retibus ad abieas, et muretis et escronellis contra invicem eorum dicere non audemus.* Instrumentum piscatorium vel ret genus, Gall. ol. *Saure*.

SAVRATVS. Gobelinus Persona i Cosmodromio aetate 6. cap. 77. d. Nuceria Italiae oppido: *Unde hunc cum ipsam, cum in dioecesi Salernitana tunc exiit, quidam subfanna sive Miseriam Saursae, quod lingua vulgari stultae, vel saediosae sonae dioecesis appellabant.*

SAVRES, *Saurices*. Gloss. Ifid. Papias: *Saurer antiquis, nunc foret*. Gloss. Lat. Gr. *Saurix*, μύς: ubi leg. *Saurix*. Lexic. Graec. MS. cod. 2062. *Ασκαδίσση, τὸ ζοιφίον ἐστὶν τὸ σάββα, ἐν τοῖς τοῖχοις ἀνέρεται ἡ καὶ ὁ Περικλὸς, καὶ ἡ Νυμφίον*.
† SAVRETVS, fumo exsiccatus Gall. *Saure*, in Comput. a. 1488.

SAVRILVERO, *Artificio*, in Gloss. Pithoeanis. V. *Savilubris*.

SAVRINVM. Epistola Gogonis 16. inter Epistolas Francicas Freheri et Duchesni: *Ergo dum scientiam no-*
stram

quam fuisse laudibus gloriantis, et paucis affectu ostenditis, et magistro institutione incertum castigatis: quatenus iam possitis ad verum pervenire primum, qui vestris capis indolis prae per meritum. Et quoniam circa Saurina nemorum facis purgetis, nostra quoque pectora sapientie dialectico aperuistis. Ita quidem Codd. MSS. movent editionem V. Saur.

SAURUS (1) Vel **SORUS**, Gall. *Sor*. Vox in Falconaria venatione notissima, in qua *falco/saurus* dicitur amiculum, et primarum pennarum; quae coloris sunt, quem *Sor* Galli dicebant. Fridericus II. Imp. lib. 1. de Arte venandi c. 54. *Eadem avis dum habet plumas et pennas Saurus, seu primas, etc.* Cap. ult. *Phoenicem autem Saurum, seu non mutatum, differt a mutato, in eo quod generaliter pluma et pennae post mutam sint meliores et altioris coloris, etc.* Petrus de Cremona lib. 10. de Agricult. c. 3. de accipitr. *Secundi meriti est is, qui postquam de nido volavit, captus fuit, raro consuevit ansequam pennas in foras mutaret, qui vocatur Saur.* Verba quae mendo non carere, sic reddidit vetus eius Gallici interpretis: *Et ceteri qui a volu, a (est) prius de pennis, avant qu'il ait ses pennes en croissant, n'est pas Saur, et est appelle Sor.* **SORUS** 1us, eadem notione, in Computo m. 1277. ex Biblioth. reg. 50. lib. Bracton. lib. 5. tract. 1. c. 2. **† L** (2) **† Piscis species**, Gall. *Musardus bastard*, in Tract. Mf. de Mob.

SAURUS, condimentum, Gall. *Sauce*. *Saurum* Astenf. Collat. 11. c. 96. fol. 35. V. *Sassa* 1. Hinc **SAURARIA**, disculus, in quo *Sausae* reponuntur, Gall. *Sauciere*. Chart. m. 1406. apud Rymer. tom. 8. fol. 384. V. *Sancer*.

SAUTAGERIA, ager incultus, agris asper, in Ch. Mf. a. 1243. V. *Sylvaticus*.

SAUTAGINA, V. in *Sylvaticus*.

SAVAMENTUM, V. *Salvamentum* 1. Tom. 71.

† SAUVERIVM, tignum, Gall. *Solive*, in Inquis. Mf. a. 1363.

SAUVINIACENSIS MONETA, V. in *Moneta Baronum*.

SAVUS. Vita Mathildis apud Leibniz. to. 1. Script. Brunsvic. pag. 693. *Savos etiam honoravit pontifices, clerumque valde dilexit, et praecipue monachos. Ubi Savos sapientes interpretatur Editor; nisi tamen legendum sit Sanctos.*

SAVZETVM, Salicetum, Gall. *Sausaie*. Charta an. 1362. apud Baluz. to. 2. Hist. Arvern. pag. 436. *Prædis, pascuis, nemoribus, Sannetis, vivariis, etc.* **† SAVZAIUM**, in Ch. a. 1377.

SAXA, cultellus, gladiolus. Godefridus Viterbiens. part. 15. pag. 363.

Ipse brevis gladius apud illos Saxa vocatur,

Unde sibi Saxo nomen peperisse notatur.

Eadem fere Engelhusius:

Quippe brevis gladius apud illos Saxa vocatur,

Unde sibi nomen Saxo traxisse putatur.

Saxones longis cultellis pugnasse auctor est etiam Continuator Florentii Wigorniensis ann. 1138. indeque genti datum nomen: *Mutato denique nomine, quae ad id tempus Turingia, ex longis cultellis, sed vifloriosis, postmodum vocata est nomen Saxonica, sed Anglico elemento Saxonica.* Neque aliter Lambertus Schafnaburgensis ann. 1075. *Reliquam partem gladii, qua bellandi arte plurimum excellit Saxonica, peragunt.* Aliunde tamen, licet minus vere, Saxoniae vocis etymon arcessunt alii, a *saxo* videlicet, seu lapide. Tidericus Langenius in Saxonica:

Restat laudanda Saxonia magnificanda,

A Saxo dicta, gens Saxoniae benedicta,

Est fortis, dura, gens bellica, vix ruitura.

Ita

F

Ita Roswitha de Gestis Odon. c. 1.

Ad claram gentem Saxonum nomen habentem

A Saxo, per duritiem mentis bene firmam.

Papias ex Isidoro lib. 9. c. 2. *Saxones dicti, quod sit dura et validissima gens. V. Seramasaxus, et Lexicon Runicum Olai Wormii in v. Sax. Reineccius de Orig. Saxon. a Sach, ob administrationem iustitiae, appellatos Saxones existimat. V. Schilteri Gloss. Teuton.*

SAXAGONVS, pro *Sexagonus*, seu *Sexangulus*: vox hybrida. Bromptonus: *Ibi quoque gignitur lapis Saxagonus, etc.*

SAXAROLI, columbarum species, de qua Petrus de Crescentiis lib. 9. de Agricult. cap. 88. ubi veteri Gallico Interpreti *Cendrins*, seu cinericii coloris dicuntur: Italici *Sassivoli*.

SAXELLVS, pennae species. V. *Vani*.

SAXESCERE, lapidescere. Scriban. de Pass. Chr. cap. 9.

SAXIMENTVM, obsignatio, manucaptio, sequestratio, Galli *Saisie, dépôt*; † imo res quaevis quoquo modo ablata.] Statuta Montis Regal. fol. 112. Hinc

SAXIRE et **SAXIRI**, obsignare, sequestrare. Statuta Vercell. lib. 2. fol. 32. V. *Saisie*. **DISAXIRE**, obsignationem solvere, bona obsignata liberare, Gall. *Lever une Saisie*. Statuta Vercell. lib. 2. fol. 32.

SAXISCVS, Anastasius Bibl. in Gregorio III. PP. *Id est gabathas aureas duas, alias Saxiscas numero quinque. In Gregorio IV. Obsulis 3. gabathas Saxiscas. In Leone III. Tribunal aureum exauratum nunc, dextram Saxiscam nunc, coronas aureas 12. etc. In Nicolao I. Gabatham Saxiscam de argento purissimo, etc. Ubi Bulengerus: Cur vocet Saxiscas, ignoro, nisi forte quia imitantur conchulas illas et patinas, quae in rupibus et antris reperiuntur. Sed potior est coniectura, ita dictas eiusmodi gabatas, quod ope-*

re Saxonico elaboratae essent: Saxiscus dicitur pro Saxonicus. I. Benedicti VIII. PP. an. 1023. in lario Casinenſi tom. 1. pag. 7. non et calicem Saxonicum majorem cum patera sua, quem Theodorus Saxonum Rex B. Petro olim tra-

SAXIVOMVM, machina bellica emittendis apta, Graecis *Λιθοβόλος* Gallis *Perriere*. Elmham. in Henrici V. Reg. Angl. cap. 4. Hearnii p. 9. V. *Petraria* 3.

SAXONARE, ut supra *Saxenari* Statutis Vercell. lib. 3. fol. 72

SAXONIA TRANSMARINA, tur Anglia, quod a Saxonibus cupata fuerit. Epist. Bonifacii E. ad Zachariam PP.

† **SAXONIZARE**, lingua Saxo uti, eorum more agere, t. 6. p. 500.

SAXORVM VENERATIO, pag consueta, interdicta in Con Agathenſi c. 5. et lib. 7. Cap Caroli M. c. 236. V. *Petra*.

SAXVM, panni species. V. *Sagum* **SAXVS**, Salsus, nisi etiam ita ledum sit. Charta Leduini Abb Vedasti Atrebat. de censu an. 1 ex Charrul. V. ejusdem Monast. 243. *Quinque solidatae Saxoenis, I. den.*

SAYA. (1) Forde *Layn*, seu in Actis S. Petri Caelestini PP. 4. Maii p. 427. *Hic Regi C multum devotus in quadam Saya habuit habitaculum.* (2) Pannicies. V. *Sagum* 2.

SAYO, V. *Sagum* 2. et *Saiones*.

† **SAYRACIVM**, serum lactis, Stat. Alt. V. *Seracium*.

SAYRIE. Catholicon parvum: *neceium potest dici Sayrie, ubi mulieres de sero nendo. Ubi i cari videntur ferotini conventus quibus rulticae puellae lanificio vacant, quos Picardi etiam Series appellant.*

SAYSIMENTVM, **SAYSIO**, **SYNA**, **SAZINA**, **SAZIRE**, V. *Saisie*.

† **SAYVS**, vestis species, t. 2. C Ital. diplom. p. 1838.

SEIZUM, manuscipio, Gall. *Saïse*.

Senus Vercell. lib. 7. fol. 182.

SADO, et SADO. (1) Mensura agri apud Aquitanos. Charta ann. 1273. in Regio Homagiorum Aquitaniae p. 9. *Totus ab ipso 7. Senones totus est sado.* SADO appellatur in Regio Constabulariae Burdegala. lib. 111. Occurrit ibi pluries.

(2) *Sado*, annus: proprie anni tempus, Gall. *Saison*, qua seriunt. Charta ann. 1296. V. *Satio*. SADO, eadem notione, pro quatuor anni tempestare, Chartar. Eccl. Ann. c. 83.

SEIZONATOR, coquus, ab Hispan. *seamar*, condire. Lit. remiss. M. a. 1460.

SE, contrade scriptum pro Substantivo, in Charta ann. 1236. *Dabis enim exemplum eodem senore, facti contra Sda non mutata.*

SEADAGIARE, ori lignum inde-
re, in Som. crimin. Cuman. c. 39.

SEADAGIVM. Vita S. Francæ Abbatissæ n. 42. *Cumque in os illius de aqua S. Francæ fuisset injecta, non remansit eam, sed enormiter projecit, quousque cum uno Seadagio compulsum suis os ejus apertum staret.* Tanquam scilicet si oscitaret: et enim *Seadagio* Italis oscitatio.

SEADARE, navem harpagone re-
gere, ut videtur. Chron. Tar-
vis. apud Murator. tom. 19. col. 361.

SEADIVVS, proscriptus, extorris,
ab Italico *Seadire*, Gall. *Bannir*.
Memoriale Potestatis. Regiens. ad
m. 1286. apud Murator. tom. 8.
col. 166.

SEARA, faber lignarius, cujus est
harra seu repagula fabricare, t.
4. Anag. Ital. med. aevi p. 668.

SEALIVM, repagulum, seu mu-
nitionem ad urbium et castrorum
defensionem ex palis, et *barris*, quas
etiam *Saras* vocant; unde *Sbarra-
re*, de qua voce Academici Cru-
m. Senatus lib. 3. part. 12. c.
n. V. *Sbarra*.

SEARE VERBEM, omnes eius adi-
um præcludere, eam obsidere, Gall.
bloquer, investir. Vita Eugenii IV. PP.

apud Baluz. to. 7. Miscell. pag. 507.
Haud dubie ab Italico.

SEARRA. (1) Repagulum, Gallice
Barriere. Item, Crates seu sepi-
mentum ex ferreis repagulis inter-
textis. Chron. Estense ad ann.
1305. apud Murator. to. 15. col.
353. *Invenis stipendiarios suos clau-
sos Sbarris circa totam plateam.* V.
Sbaralium. (2) † Fascia, limbus,
taenia, in Invent. Mf. a. 1295.

SEARRATA, Italis obex, Gall. *Bar-
ricade*. Chron. Domini de Gravina
apud Murator. to. 12. col. 589.

SEERNIA, vestis species, eadem
quæ *Bernia* Hispanis: hanc sic de-
finit Covarruvias in Thef. linguae
Castellanae: *Es una capa larga a mo-
do de manto, grossera come mansa
fragada.* Matthæus de Afflictis de-
cif. 315. V. *Berniscript*.

SEINDALA, ab Ital. *Binda*, Gall.
Bende, limbus, fascia. Statuta
Astens. Collar. 4. cap. 5. fol. 17. V.
Bindae.

SEBRONDATVS, foliis nudatus, ab
Ital. *Sfrondare*, Gall. *Effeuiller*. Sta-
tuta Montis Regal. fol. 241.

SEVLARE, irridendo aliquem le-
viter percutere, ab Ital. *Burlare*,
Gall. *se moquer, se joûer*. SEVR-
LATIO, ipsa levis percussio. Sta-
tuta Castri Redaldi lib. 2. fol. 37.
V. *Burlare*.

† SOAANTIA, emolumentum quod-
vis quod casu obvenit, in Ch. Mf.
a. 1232. V. *Escaeta*.

SCABA, SCAVA, fossa. Tabulari-
um Abbatissæ Conchenensis in Ruthe-
nis Ch. 59.

SCABARE, pro *Cavare*, fodere,
non senuel in Vita S. Eligii. V.
Cabare.

SCABEA, pro *Scabies*. Paulus
Warnefridus lib. 4. c. 47. V. *Scab-
redo*.

SCABELLARE, *decidere*. Ita Papi-
as edit. ac MS. habet *deridere*, quo-
modo forte *se gaber* dicunt Galli.
Sed prior editi lectio: idem enim
quod *Capellare*. V. in *Capulare*.

SCABELLIZARE, sustinere instar
scabelli. Galfridus in Vita S. Go-
drici to. 5. Maii p. 77. V. *Scam-
ellum*.

F 2

SCA

SCABELLUM. (1) Modus agri, quantum uno die excoli potest. Charta ann. 1147. apud Calmet inter Probat. to. 2. Hist. Lothar. col. 330. (2) Alia notione. V. *Scamellum*.

SCABIVUS, qui scabie laborat. Charta Emehardi Episc. Herbipol. ann. 1097. apud Schannat. Vindem. Litter. p. 178.

SCABIEDO, pro Scabies, apud Folcardum in Vita S. Iohannis Episcopi Eboracensis num. 2. Leg. f. *Scabredo*, V. in hac voce.

SCABILLUM, vel **SCABILLVS**, V. *Scamellum*.

SCABINAGIVM. (1) Collegium Scabinorum, item eorumdem officium et dignitas, in Ch. a. 1272. **SCABINATUS**, in Ch. a. 1200. **SCABINIVM**, ap. Aegid. de Roya. (2) † Domus publica, ubi conveniunt Scabini, in Comput. Ms. a. 1450. **SCABINIVM**, in Ch. a. 1241. (3) † Territorium, pagus, districtus Scabinorum, in Ch. Ms. a. 1355.

SCABINALIS, ad Scabinos spectans. *Litterae scabinales*, quae a Scabinis conceduntur, in Ch. ann. 1376.

SCABINI, **SCABINII**, **SCABINEI**, etc. Sic olim dicti iudicum Assessores, atque adeo Comitum, qui vices iudicum obibant. Capitulare 2. an. 805. c. 6. *De clamatoribus vel confidicis qui nec iudicium Scabini eorum acquiescere nec blasphemare volunt, etc.* Capitulare 2. ann. 813. c. 13. *Postquam Scabini eum (latronem) diiudicaverint, non est licentia Comitibus vel Vicariis ei visam concedere.* Leg. Longob. lib. 2. tit. 52. §. 7. *Exceptis illis Scabinis qui cum iudicibus residere debent.* Hos porro in mallis publicis septem fere semper fuisse iudicum Assessores docent Capitularia Caroli M. lib. 3. cap. 40. *Ut nullus ad placitum banniat, nisi qui causam suam quaerit, aut si alter ei quaerere debet; exceptis Scabineis septem, qui ad omnia placita praefecti debent.* Scabinos etiam iudices urbanos, seu aedilitios, appellant, Gall. *Eschevins*. Germ. *Schöps*

pe. Thomas Walsinghamus 1296. *Majores Flandriae, qui bini dicuntur in villis.* Cuiusdem vocis etymon a Theuto arcessunt viri docti, ex Glossa Theotisco Lipsii: *Scepeno*, id est Hodie, inquit idem Lipsius, *Scenen*, Scabini dicuntur. Kilianus *Scheper*, *Index*, *Senator*, *Dei Iuratus*, vulgo *Scabinus*. Augustinus a Schaffer, *Scaffen*, vel per Germanico deducit. Si in hisque civitatibus inquilini ac esse iubentur, et ex utroque pauperibus editi, quod Chenuus servavit in Antiquitat. Bituribus pag. 128. 129. Ita tradit nus lib. 6. Var. cap. 10. Per legem tulisse, ut nemo ad Reipublicae administrationem accederet nisi qui utroque parente *Scabinus* esset. V. Brummeri Dissertationem de Scabinis. *Scabini* idem cum *Iuratis* confunduntur: *Iuratis* promiscue accipiuntur Litteris Alaidis Comit. Burgund. an. 1227. inter Ordinates. Franc. to. 4. pag. 386. ubi *Scabini*, *Iurati* et *Electi* nunciantur. *Scabinos* a *Iuratis* secernit lippus Augustus in Charta Corneliae Peron. ann. 1209. V. in *ius*. **SCAVINI**, in veteri Iuramento ann. 840. apud Sammartin. Massiliensibus Episcopis. **SCAVINES**. Constitut. Leducini Abbatis Vedasti Atrebat. ann. circ. apud Marten. to. 1. Ampliff. lect. col. 381. **SCABINIO** ut praefert Charta ann. 966. Calmet. inter Probat. to. 1. Lothar. col. 379. **SCAVIO** Charta Henrici Imper. ann. pro Monasterio S. Maximini vir. **SCAPIQUES**, in Charta rici Imper. ann. 1004. in Metelli Salfiburgensi to. 2. p. **ESCHIVINI**, in Charta Corneliae Rotomagi et Falesiae poldericum Vitalem p. 1066. **SCVINI PALATII**, qui iudiciis Curiae Palatii intererant, et cum eisdem dicabant. Chronicon S. Vincentii de Vulturno lib. 2.

SCABULUS. Charta concordiae inter Abbatem et Sacristam Crastensis ann. 1387. ex Tabul. ejusd. Monast. *Dictis sacrificia debes et consuevis raptis ab eodem dom. Abbate quibus tunc in refectorio panem et vinum pro uno Scabulario.* Sic vocant Crastenses eum qui aeri campanam pulsendo praestit, Gall. *Canier*: vocis origine ducta a *scab*, scab, quod Scabolarii etiam tunc facere agere, ubi aliquis e vivis movetur. † Potius a *scoba*, campanam pulsare et ecclesiam *scobis* seu scopis purgare, V. *Escobolarius* et *Scobolarius*.

† **SCABOTVM**, grex, V. *Escabotum*.

SCABRA, lancea, seu potius lancene capsa. Gesta Tancredi apud Marton. tom. 3. Anecd. col. 174. *Habebat autem ipse clam apud se cuspidem Arabicum ferrum, de cujus inventione fortuito materiam salsendi sibi effusus: Scabram quippe insinatus exasperat, amosam, usui nostro forma et quatuor dissimilem, auspicatus est ille hinc scilicet novis figmentis adhaerere.*

† **SCABREA**, tignum quoddam, ut videtur, in Ch. M. Phil. III. u. 1283.

SCABREDO, idem quod aliis *Scabrinus*, *fabrinus*, asperitas fordida. Vita S. Althelmii tom. 6. Maii pag. 79. V. *Scabido*.

SCABRIDVS, Scaber, in Mirac. S. Diderici Episc. Cadurc. cap. 12.

SCABIO, Scarabaeus, ut videtur. Acta S. Leonis IX. PP. to. 2. April. pag. 669.

† **SCABROSITAS**, ut *Scabredo*, apud Voll. de Vit. Germ. Hinc **SCABROSA**, pro scaber, apud Theodulf. et Voss. Veterin.

SCAPULARE, pro *Scapulare*, Vita S. Cuthberti Episc. Apt.

SCACACVS, pro *Scacatus*, V. ibi.

SCACARIVM. (1) Vel **SCACCARIVM**, tabula in qua *scacis* luditur, alternis quadris albi et nigri coloris contacta, vel ludus ipse scacorum, Gall. *Eschiquier*, Germ. *Schach*, Nicolaus Trivetius in Chronico ann. 1773. *Ludo scacarii insensatus*. Liber de Miraculis S. Fidis c. 19. *Tabula scacorum ibi pendens*, etc.

Thwroczius in Carolo Rege Hungar. cap. 97. *Es una Tabula pro Scacis mirabili*. V. *Scacatus*. (2) **SCACARIVM** etiam appellatum olim in Normanniae Ducatu, suprema Curia, in qua appellationes ab inferioribus iudicibus suprema jure dijudicabantur. Litterae Ludovici X. Regis Franc. ann. 1314. to. 1. Ordinatio. pag. 552. *Item causas disfinite in Scacario Rothomagi ad nostrum Parliamentum Parisius nullatenus deferantur*. Bina autem singulis annis tenebantur *Scacaria*, primum ad Pascha, alterum in festo S. Michaelis. Charta S. Ludovici Reg. Franc. ann. 1259. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 1348. (3) **SCACARIVM** apud Anglos varie sumitur: interdum enim, et proprie dicitur Curia in qua res fisci pertractantur, ut auctor est Cowellus: in aula scilicet Westmonasteriensis, ubi de rebus et redditibus fiscalibus Barones quatuor definiunt, *The Eschequier*, vel *Ther cherker*. Fleta lib. 2. cap. 25. *Habet etiam Rex Curiam suam et justitarios suos in Scacario apud Westmonasterium residentes, cujus loci capitalis est Thesaurarius, . . . ipse namque principaliter oneratur de omnibus loca Scacariorum tangentibus, et praecipue de exitibus, receptis, et computis omnium ibidem computantium*. Matth. Westmonasteriensis ann. 1209. *Amotum est Scacarium a Westmonasterio usque Northampton per Regem, in odium Londoniensem, usque ad Natalem*. Neque tantum de rebus fiscalibus cognoscunt Scacarii Anglici iudices, quos *Barones scacarii* vocant, sed etiam de feodis, juribus, et libertatibus regni: praeterea de *querelis conquerentium de Vicecomitibus, Escaetoribus, Ballivis, et aliis ministris Regis praesentibus existentibus, de personalibus injuriis civilibus, praeterquam de falsis judiciis*, ut est in Fleta lib. 2. c. 27. §. 4. ubi varii officarii Scacarii recensentur, de quorum officiis ac muniis agit, nempe, *Thesaurarius, Cancellarius, Barones Scacarii, Clericus Regis, duo Camerarii, Constabularii, et Marecalli, Clerici scriptores rotulorum*,

rum, Miles argentarius, etc. Sed et idem auctor Fletae docet *Scaccarium* istud Anglicum bis in anno teneri, in Paschate, et festo S. Michaelis, quo tempore Vicecomites computa sua reddere tenentur: de quibus Glanvilla lib. 7. cap. 10. et Statuta Roberti III. Regis Scotiae cap. 26. V. *Barones Scaccarii*, et quae observat Watfius ad pag. 278. Matthaei Paris. **SCACCARIUM** iisdem Anglis pro ipso fisco seu aerario regio interdum sumitur, quod aerarium Regis Angliae in eadem aede, ubi iudices scaccarii confident, asservetur, ut docet Fleta lib. 2. cap. 27. Bromptonus ann. 1175. *Es ibi ipsi Reges redditum mille marcarum argenti ad Scaccarium Angliae recipiendum, quem praedicto Consi dederant, caris suis inde sibi confectis, plenarie confirmarunt.* Aerarium Regium dictum quoque est apud Normannos *Scaccarium*, ut discimus ex veteri Chartular. Normanniae fol. 190. **SCACCARIUM IUDAEORUM.** Charta Henrici III. Regis Angliae apud Spelman. *Rex de communi consilio astornavit Ric. de Oili Mag. Alexandrum de Dorset, et Eliam de Cuminges ad Scaccarium Iudaeorum custodiendum, et omnia negotia quae ad illud pertineant tractanda per Angliam, sicut fieri solebat tempore de Wareuna, Thomae de Newill, et Galfr. de Norwico.* Iam vero unde *Scaccarii* nomenclatura Normannicae iuridicae, et Anglicae rationum seu fiscali Curiae indita sit, variae sunt scriptorum sententiae, quarum pleraeque vix arident. Quis enim cum Terrieno ad Consuetud. Normannicam lib. 15. cap. 1. Normannicam Curiam dictam velit, quod in judiciis actor reum, vel e contra reus actorem *matet*, ut sit in scaccorum ludu? Aut cum Nicodlio, quod Curia iuridica variis conflet personis seu iudicibus, ut scaccorum ludus? Neque alii a Germanicis vocibus etymon probabiliori conjectura accessunt: Pithoeus et Chopinus lib. 2. de Doman. tit. 15. n. 2. a *Schicken*, mittere, quod *Scaccarii* iudices a Principe mitterentur *ad iustitias*

faciendas, ut Missi Domnici: mannus, Watfius et Somneri *Schacc*, Thesaurus, ex quo, *Scribendum* censuit Poly Virgilius: alii a *Schacca*, quo rapere, inquit Somnerus, qui est rapere; denique ab Anglonico *Scapa* symbolum, imp taxatio. Sed haec, inquam, etymologiae nimis a vero abfunt. Loc ne probabilior videtur sent *Scaccarium*, Normannicum patium, nomen accepisse a locaedificio publico, in quo iudicium preme exercebantur, ita nunc quod ejusdem pavimentum tessi quadratis diversicoloribus instructum esset, tabellae instar, in quo ludum ludo luditur, quod Scaccarium perinde appellamus, uti supercuiumus, quomodo vocem hanc pari observare est in Necrologielesiae Carnotensis 8. Id. Ian. *carium de auricalco et marmopavimento chori de proprio* Vel certe a mensa, cui adsidebades, a qua *Scaccarium* Anglice denominatum testatur Ger Tilleberienensis: *Scaccarium*, inquit *bula est quadrangula, quae longi quasi decem pedum, et quinque tudine ad modum mensae circumsistibus appesita, undique habebat latitudinis quasi 4. digitis* Supponitur (f. superponitur) *rio pannus in termino Paschae non quilibet, sed niger, virgatus, distansibus a se virgis, 2 dis, vel palmae spatio.*

SCACATVS, quadris diversis distinctus, ut *Scaccarium*. V. u. *Scacci* 1. Concil. Trevir. ann. apud Marten. to. 4. Anecd. 240. *Preshyteri canonici evigatas et Scaccas vestes gestant* Statuta Eccl. Leod. an. 1360. *prohibemus ne aliquis de dñ vestes aut togas particas (sc) seu intercifas, seu Scaccas ferat.* Ubi leg. *Scaccas*.

SCACCI. (1) **SCACI**, et seu *Scaccorum* ludus, Gall. *Echecs*, sic appellatus a vebica vel Persica *Scach*, quae sonat, quod praecipua *Sc*

ut vocatur, persona Rex sit, quod a Cingio observatum in Notis ad Iovinellum pag. 59. et ad Alexiadem pag. 384. quomquam non desunt, quae Germanico *Scach*, i. latro, de quo vox, dictum putant, ut sit *latruncularum* ludus, quem eundem esse cum ludo scachorum viri docti censent, ex Ovid. *sive latrocinii sibi imagine calculus ibit*. Salmasius vult ad Hist. Aug. p. 459. ait, *Sachis* Italos et Gallos hodie vocant ludum latrunculorum, voce a *sachis* detorta. Hunc expende si lubet. Consule etiam Menag. in Erym. Gall. v. *Echeis* et praesertim Caesum de Aquino in Lex. milit. v. *Latrunculi*. Robertus Monachus lib. 5. Hist. Hierosol. pag. 51. *Alce*, *Scaci*, *veloces cursus egnorum fecit in frenum gyris non defuerunt*. Petrus Damianus lib. 1. Ep. 10. *Veneris, ancapium, alearum insuper foris, ad Scachorum, quae nimirum de potestatem sacerdote exhibens minum*. Ex *max*: *Iste autem ex diversitate nominum, defensionis sibi faciens scutum, ut: Aliud Scachum esse, aliud alce*. *Alce* ergo auctoritas illa praebet, *Scachos vero sacendo concessit*, &c. Sed et observo personas scacarii *scachum* vocari in aresto Paris. 9. Jul. ann. 1320. *Item unum Scachum de jaspide et calidonio cum facie, videlicet una parte de jaspide, altera parte de cristallo*. (2) *SCACCI*, *galla*, *furculae*, Gall. *Eschaces*, Ital. *Scache*, *Stampoli*. Miracula B. Greg. X. PP. apud Petrum Mariam Quen in Hist. Eccl. Placent. *Propter infirmitatem, quam habuit, non potuit, nec redire sine baculo, sive Staci*, V. infra *Scacia*.

SCACCVM, f. pro *Saccum*, depauperatio, V. in hac v. C. a. 1090. apud Lam. in Delic. Em. *SCACHVM*, *raptus*, *praedatum*, apud Vredium in Hist. Comit. Fland. p. 302.

ACH, *SCACHVS*, latrocinium, vox Germanica. Lex Longob. l. 2. tit. 1. §. 37. *De furto aut Schaco, si nullo a. solid. fueris, similiter ut per ipsum veritas inveniat praecepti-*

mus. Leg. *Scaco*: nam *Schal*, in Glossario Theotisco. Lipsii servum sonat. Charta MS. Ludovici Imp. ann. 1329. pro Monetariis Papiensib. *Excepto homicidio, rapto virginum, robaria seu Seacho, quibus casibus teneantur subire suorum iudicium examen et judicium*.

SCACHCATOR, Latro. Capitula Caroli C. tit. 12. §. 13.

† *SCACHERIVM*, abacus, alveus, alveolus, ab Ital. *Scacchiere*. Invent. Ms. a. 1395.

† *SCACHINVM*, i. q. *Scacherium*, in eod. Invent.

SCACHVM, V. *Scacum*.

SCACIA, ut supra *Scacci* 2. Acta S. Veroli to. 3. Jun. pag. 387. *Erat autem unus pedum per genu juncturam recurvus, ita ut juxta natem suspensum nullo modo extendere praevaleret. Verum ligneo pede quem vulgo Scacium vocant, vice naturalis pedis utebatur*.

SCACIARIVS, Venator; ut viderur, Ital. *Scacciatore*, quibus *Scacciare* venari sonat. *Mansum* Geraldii *Scaciarum*, in Charta an. 1019. ex Chartular. Aptens. fol. 41. V. *Scachin*. *SCACIVS*, Statuta Montis Regalis fol. 313. *Item pro quolibet censuario gerborum Scaciorum, solid. duos den. etc.*

SCADAFAL, ut supra *Scafaldus*. Charta ann. 1225. inter Probat. tom. 2. Novae Hist. Occitan. col. 437.

SCADAFALTVM, ut *Scadafale*. Iudicatum ann. 1279. apud la Fosse inter Probat. Annal. Tolos. pag. 101.

SCADENTIA, *Scaditio*, V. *Excadentia*.

† *SCADVVS*, *SCADVTVS*, dicitur de re, quae licitatione alicui obvenit. Ch. Ms. a. 1307.

SCADVS, mensura et pars vinearum, apud Schilkerum in Gloss. Teut. v. *Schar*, ex Regesto reddituum Argent. saecul. 14. *Item in banno R. ssi sunt 250. Scadi vinearum, qui vulgariter dicuntur Schetze, locati diversis colonis pro media parte vini, quod ex crescit in eis*. V. Scala 3. *Scamellus* et *Skava*.

† *SCADVTA*, haereditas decedentium sine haerede. Ch. Ms. a. 1313. Ital. *scadere*, lege venire, devolvi.

F 4

sc -

SCADVTVS, V. *Scaducus*.

SCAENOFACTORES, vox ibrida, a Gr. σκηνή, tabernaculum, tentorium, et Lat. facere: haud satis tamen ad rem, cum ibi non de tentoriorum fabricatoribus, sed de domorum structoribus sermo sit. Vita S. Iohannis Valent. Episc. apud Marten. to. 3. Anecd. col. 1694.

SCAETA, bona quae domino feudi ex delicto vel ex defectu haeredis obveniunt. V. *Escaeta*. Chartular. SS. Trinitat. Cadom. fol. 62.

SCAETTA, monetae genus, V. *Scotta*.

SCAeva, αἰσχροὶ χεῖρες, λαιὰ, in Gloss. Lat. Graec. id est, Manus sinistra. V. Festum.

SCAEVITAS, *Iniquitas*, Glossae Isid. Pro Fortune malignitas, infelicitas, apud Apuleium lib. 3. Metamorph. Sed mihi cum fide memora, oro, quod tuum factum Scaevitas consecuta in meum convertis exitium. Item lib. 4. Sed agilis atque praeclarus ille conatus fortunae meae Scaevitatem anscire non potuit. Occurrit rursus lib. 7. et 9. *Artium scaevitas*, id est, earum abusus ad vitia et prava mores, apud Ammianum lib. 30. c. 12. Arnobius lib. 2. adv. Gentes: *Scaevitas innumerabilis visiorum*.

SCAEVUM, crimen, poxa. Miracula S. Walarici to. 1. April. pag. 28.

SCAEVUS, pro *Securus*, vel *Semas*, Mutilatus. V. *Securus*.

SCAFA, vas culinarium, Gallice *Cuillier à pot*. Fortunatus lib. 6. Poem. 10.

SCAFALDVS, tabulacum altius educum, theatrum, Gallis *Eich-isand*. Historia Translationis S. Bertilae Virg. n. 19. De vocis etymo vide conjecturam Cangii in Notis ad loimvillam pag. 70. SCALFAVDVS, eadem notione. Acta Conc. Pisani ann. 1409. apud Marten. tom. 7. Amplif. Collect. col. 1105. V. *Scadefak*. SCAFARDVS, eodem intellectum, in Chron. Corn. Zantliet, ubi de eodem coronatione scribit, apud eundem Marten. ibid. to. 5. col. 396. Sed legendum est *Scadefak*.

SCAFFA. (1) SCAFFIA, mensura. V. *Scapha*. (2) SCAFFA, Italis Sili-

qua. Georg. Stella in Annales nuenf. apud Murator. to. 17. 1039. Cum pluribus Scaffis ad una magna hostium navi imponant, et totam cremant. *Pistatus*.

† SCAFFALE, vox Italica, tabula altius educum, suggestus, t. 1. p. 350. V. *Scalfaldus*.

† SCAFILVS, pro *Scapilis*, mensura frumentariae species, Germ. *Scifel*. Murat. t. 3. Antiq. Ital. m. aevi, p. 565. V. *Scapilus* et *Scap*.

† SCAFLVS, idem, apud Oesfel. to. Script. rer. Boic. p. 718.

SCAFONES. Innocentius III. PP. 1. Epist. pag. 29. edit. Colon. Canonicis Regularibus: *Cortibali insuper, subaros quoque in hyeme, tulares habeant in aestate, caligas lineas quam laneas, et Scafones similiter habeant duplicatos, capas singuli de mantellario, etc.* Regulae Canonice S. Marci de Mantua, in Regeſto Alexandri IV. anni 7. ex Bibl. Regia: *Isem femoralia, duo caligae laneae; quatuor lineae sine pedulibus, quatuor Scafones, (sic) et duo subcellare, duo bottae filatae, etc.* Italis *Scanne*, est major *Coiffia*: sed hic *Scannes*, vel *Scaffones*, pedes spectare dentur. † Item quod *Chiffones*, in hac v. et *Scoffones*.

SCAFWARDVS, oeconomus, curator, cellerarius, ab Alen. *Schaffs*, armarium, et *warden*, *warden*, custodire. Charta Burchardi Abb. S. Emmerami apud B. Pezium to. 1. Anecd. part. 3. 77. Hoc autem vinum sive illud praedicti servi emant, sive ad Parisiumpurgant, tale debet esse ut libitum Scafwardi sub iuramento stricti totum probetur et sic in cellario collocetur.

† SCAGIALE, V. *Schiagiale*.

SCAGLIONVS, Scala, gradus, Ital. *Scaglione*. Statuta Mont. Re. fol. 198. V. *Scationes*.

† SCAGNA, instrumentum quo filum involvunt, Gall. ol. *Eſcagne*, invenit. Mf. a. 1294.

† SCAGNETVM, affula ut videtur ab Ital. *Scaglia*. Stat. Avellae a. 14

SCARENTIA, ius *Scantem* seu *Esfac-*
tum percipiendi, Gall. *Droit d'*
Esfac. V. *Scaeta*. Charta ann.
1217. ex Museo Dom. de *Flammaris*.

SCALLIGAE, lapides scitiles, quos
Arlois dicunt Galli. V. infra *Sca-*
la. Hist. Monast. S. Laurentii Leod.
apud Warren. tom. 4. Ampl. Col-
lect. col. 1251.

SCARANA, securis militaris. Hist.
policionis inter Rudolphum II.
Imper. et Turcarum Imper. apud
Lutwig. tom. 6. Reliqui. MSS.
pag. 326.

SCALA. (1) Vox variae notiois apud
Scriptores mediae aetatis. Est enim
SCALA apud Gallos una ex altio-
ris, ut vocant, iustitiae, seu supremi
dominii, notia. Scala quippe pro cri-
minum quorundam aut malefacto-
rum punitione erigitur intra domi-
norum, qui jus gladii habent, juris-
dictionem aut districtum, quam
studere coguntur rei, qui ejusmo-
di poenae (quae *Scalatio* infra dici-
tur) subiciuntur, ut universae plebi
aperti, infamiae notam subire co-
gantur. Concilium Turonense ann.
1056. c. 2. de his qui binas nuptias
contrahunt: *Firmiter injungentes,*
quod si qui reperiantur talia perpe-
trasse, nominatim denuntientur infa-
mi, et in Scala ponantur, postea pu-
blicis fustigentur. Prostat etiamnum
in urbe Parisiensi *Scala* ejusmodi,
quam *Scalam Templi* appellant, quod
fuit Templariorum olim, nunc ve-
ro Hospitalariorum Parisiensium su-
premae iustitiae nota. De hujusmodi
Scala sunt non semel Consuetudi-
nes Franciae municipales. (2) *SCA-*
LA pro Urbis regione, apud Mons-
pelenses. Conventio inter Episco-
pum Magalonensem et Consules
Montepesulanos ann. 1210. 6. Id.
Febr. (3) *Patera*, Longobardis, ut
scribit Paulus Warnefridus de
Gestis Langobardorum lib. 1. cap.
27. Isidorus lib. 20. c. 5. Papias in
verbo *Vasa*. Etiamnum hodie *Scala*
Germanis. Vincentius Belvac. lib.
31. c. 190. *Habebat autem Soldanus*
40. ligas oneratas loriceis, exceptis
Solis argenteis et vasibus ad bibendum
necnon magnitudinis. (4) *Trutina*, seu

trutinae lanx, in *scalae*, seu *paterae*
formam confecta, Anglis vox nota.
Liber Scacarii, cujus auctor esse cre-
ditur Gervasius Tilleberienfis. (5) *Le-*
cticae species in *Scalae* speciem con-
fecta. Vita S. Filiberti lib. 2. cap. 2.
Fis populi concursus non modicus, gau-
dens omnes vel Scalam qua vehebatur
(corpus S. Filiberti), seu etiam lin-
teum quo segebatur, se posse consin-
gere. Cap. 27. *Videres . . . al-*
quos carrucis, corbeculis, scitis gesta-
toriis, atque Scalis advehi. Denique
cap. 28. *Interim venerandum sepul-*
chrum cum sacratissimo pignore de Sca-
la deponitur, et in dextro cornu Ec-
clesiae . . . collocatur, atque in fini-
stro latere Ecclesiae Scala ipsa appen-
ditur. (6) Ordo cuiusque, Gall.
Rang. Iacobus Cardin. de Coronat.
Bonifacii VIII. PP. ubi de processio-
ne, apud Murator. to. 3. pag. 652.

. *et legem statuunt, ne*
forte vagentur
Immemores, redeuntque sua con-
fistere Scala.

Hinc SEDERE AD SCALAM di-
citur Monachus, qui cum aliis in re-
sectorio (suo ordine) fedet, in veteri
Scheda MS. Corbeienſi de Mensa
Abbatis. (7) *SCALA*, manipulus
militaris, seu quaevis milicium turma
sive equitum, sive peditum dicitur,
Gall. *Escadron*, vel potius *Corps de*
troupes, olim *Eschielle*. Charta ann.
1293. apud Lobinell. to. 2. Hist.
Britan. col. 861. *Suumque exercitum*
in duas Scalas seu partes divisit, aliam
vero Scalam in qua erant Britones
Gallicani, etc. Will. Brito lib. 3.
Philippid.

. *Us subsit quoque Tri-*
buno
Scala suo.

Gregorius Decanus Bajocassensis in
Vita Urbani IV. PP. apud Masſo-
num pag. 225. *In aciebus Scalaribus*
ordinatis, se ad invicem hostiliter
sunt aggressi. Ita intelligendus videtur
Cassarius in Annal. Genuens. ad ann.
1157. apud Murator. to. 6. col. 269.
Amicum de Mirro Constantinopoli le-
gatum miserans pro exigendis Scalis

et embolo promissis. (8) *SCALA*, modus agri, in Charta Longobardica apud Ughellum tom. 7. pag. 1294. *Quod est per mensura ad iusta partem mensuratas Scalas duo, et pedes duo in integrum, etc.* Occurrit etiam to. 3. pag. 47. *Per mensuram ad iustam partem mensuratas Scalavum centum in integrum cum inferioribus et superioribus.* (9) Portus minor: seu proprie *trajectus*, vel *piageum*; in majori portu: quomodo variae existerent *Scalae* in portu Constantinopolitano, quem *Ceratinum* vocabant, de quibus non semel agit verus ejusdem Urbis descriptio, et Cangius multa congescit in Noris ad Alexiadem pag. 312. 313. 314. 315. Sed et Galli *Scalas*, *Escalles*, etiamnum vocant portus, ad quos applicant naves ex occasione aliqua, cum longius iter arripiunt, sive recipiendarum virium, sive recipiendarum mercium, vel exonerandarum gratia, idque *faire escale* dicunt. *SCALETTA*, eadem notione, diminut. a *Scala*. Iohan. Stellae Annal. Genueus. apud Murator. tom. 17. col. 1300. (10) *Scandula*, *Stapha*, *Stapes*, quo scilicet quis in equum tollitur: *Σκαλα*, Leoni Imper. in *Tactici* cap. 6. §. 10. c. 12. §. 53. ubi recte Phil. Pigafetta *Staffa* vertit, et Leoni Grammatico in Basilio Macedone pag. 470. Testam. Beatricis de Alboreya Vicecomit. Narbon. ann. 1367. apud Marten. to. 1. Anecd. col. 1527. *Item* (legamus) *unam sellam equitandi deauratam et argentatam, et unam Scalam deauratam.* (11) Chron. Trivetti ad ann. 1293. apud Acher. to. 8. Spicil. p. 662. *In Angliam adducitur (classis navium Normannicarum) feria sexta ante vigiliam Pentecostes submersis aut coeisis hominibus omnibus, qui erant in navibus, solis illis exceptis, qui in Scalis vix salvi fuerant fugiendo.* Ubi legendum omnino viderur *Scapha*, Gall. *Chaloupe, esquif.* (12) *SCALA*, pro *Scilla*, Campanula, Germ. *Schelle*. Usus Monast. Sangerm. inter Probat. Hist. ejusd. p. 135. col. 2. *Finis potu Prior percussit Scalam tribus vicibus vel quatuor,*

etc. V. *Skella*. (13) Glaber Rodulfus in Vita S. Guillelmi Abbatis Ivion. c. 2. *Constituuntur enim divi Officii assiduos custos, ac Scalae castalis illius loci.* Leg. forte *Schola*. (14) † *Aedificium* quo gradibus ascenditur, apud Murat. t. 1. Ant. Ital. pag. 1023. (15) † *Vestis* quidam episcopis propria, t. 1. Pro Hist. Nem. p. 66. (16) † *SCALAMBLATORIA*, machinae belicae species, in Tract. Mf. de milit.

† *SCALAGIVM*, *SCALATICVM* praestatio pro facultate applicandi naves ad *scalam*, s. portum, in C. a. 1269.

SCALAMATVS, equinus morbus qui equi interiora defecit, et corpus macerat, et finem ejus plusquam lumen foetere facit, etc. Iordan. Rufus Calaber MS. lib. 2. de Medicam. equor. et ex eo Petrus de Crescentiis lib. 1. de Agricult. c. 2. Adde c. 32. Italis *Scalmatura* et *macies*, etc.

SCALAMENTVM, scalis admotis muros irruptio, Gall. *Escalade*. Litterae Henrici VI. Reg. Angl. an. 1448. apud Rymer. tom. 11. pag. 207. V. *Scalare* 1.

SCALARIVS, V. infra *Scapolus*.

SCALARE. (1) Scalis muros ascendere, Gall. *Escalader*. SCALATO, qui scalis admovent, applicat. Chron. Alstense apud Murator. to. 11. col. 269. V. supra *Scalamentum*. (2) *Scalae*, gradus, *Escalier*. Miracula Zita to. 3. April. pag. 525. *Scalarium*. (2) † *Scalae* poena reum damnare, Gall. *Eschaller*, in Ch. M. a. 1327.

SCALARIA. Ugutio et Ioh. de Janu. *Scalaria*, novis piratica, et dicitur *scala*, quia ibi sunt transtra disposita ad modum *scalarium* in *scala*.

SCALARIVM, gradus, *Escalier*. Gravamina Ecclesiae Anglicanae a. 22. SCALERIVM, eadem notione Charta Guillelmi D. Montispeffula ann. 1188. Orob.

† *SCALATICVM*, V. *SCALAGIVM*. *SCALATINVM*, tributum pro *scalis* seu pediminibus vitium, ex Gallico *Eschalar*, seu *Escaras*. Charta Ro-

bel

- berti Regis Siciliae ann. 1227. apud Vghellum in Episcop. Caferianis.
- SCALATIO, poena scalae, de qua supra in Scala 1. Statuta Petri Nann. Episc. ann. 1278. apud Marten. tom. 4. Anecdor. col. 1015.
- SCALATOR, V. supra Scalare 1.
- SCALCVS, SCALCVS, pincerna, Echafan: item Major domus, architruchus, Majordome. Acta B. Iohannis Tostiniani Episc. to. 5. Iulii p. 908. *Pietas Raynerii de Scarfis, subiti Pifeni, pincernae seu Scalchi, ex. liner. Adriani VI. PP. apud Baluz. to. 3. Miscell. p. 437. Et cum Scakas, id est, architruchus, facellarius ac sacri palatii scutiferorum propitiens inuidias cadaveris, adlatus Pontificem toxico interemptum, etc. V. infra Scancio.*
- SCALCIATVS. Ordericus Vitalis lib. 2. pag. 682. *Sincipite Scalciati sunt, si fares, occipite autem prolium maritus comas, ut meretrices. Vbi Scalciatus forte est quasi exscalciatus, quomodo cakeatum caput comas dixit Marcialis lib. 12. Epigr. 47. Caogii coniecturam firmat vox sequens.*
- SCALCVS, disscalceatus, Italis Scalcia, vel Scalzo, Gall. *Déchauffé*. Acta S. Bernardi to. 1. Iunii pag. 800. *Side illis infirmitate liberaretur, pedibus scalcis una cum dicta sua filia visitaret spulcrum B. Bernardi.*
- SCALCVS, pincerna, V. supra Scalchus.
- SCALDINGI, Dani seu Normanni, sic appellati quod ad Scaldim amnem pedit castris diu ibi morati sunt ann. 883. ut est apud Simeonem Dunelmensem. Ita porro appellatum in Historia S. Cuthberti semel et iterum.
- SCALDRI, sic dicti vetustissimi Danorum Poetae, a sono et murmure, quod canendo edebant. V. Stephanum in Noris ad Saxonem Grammaticum pag. 11. 12. 130. et Olavum Wormium.
- SCALCVS, gradus, to. 3. Aug. p. 583.
- SCALERA. Charta Henrici I. Regis Angl. in Tabulario Fiscanenfi fol. 5. *Et inde sicut Regale chiminum se extendis usque ad Scaleram,*

quae est super feodum Britii Palmarii, et a dicta Scalera per quamdam semitam, etc. Idem videtur quod Scaliaria. V. Scaliae.

SCALERIVM, vt Scalarium. V. ibi.

SCALETVA, V. Scala 9.

SCALFARIVS, panni species. Statuta Cluniacensis Petri Venerabilis cap. 16. *Statutum est ut nullus fratrum nostrorum pannis qui dicuntur Galambruni vel Isembruni, vestiaxer, nec iis qui vocantur Scalfarii, vel Frisii.*

SCALFAVDVS, Echafan, V. Scalfalus.

SCALIA. (I) SCALIA, SCALIARE, voces Fori Aragonici. Fori Aragonenses lib. 3. ex Foris Oscensibus ann. 1247. tit. de Scaliis: *De Scaliis factis in heremo, sine in monte, si quis signaveris locum, et arando profectus fueris, valeat sibi quantum araveris, etc. Lib. 7. tit. de Expeditione infantionum: Item in compensatione eorum quae superius continentur, et debent infantiones Regi facere, conceditur infantionibus sarcire, quod viro dicitur Scaliare, in villis regalibus, civitatibus, five castris, et in pertinentiis et terminis eorundem, et emere ab hominibus regalis servitii, five signi.* Infra: *In illis tamen locis vel villis infantionem tantum posse Scaliare intelligi, unde est vicinus; nam ubi vicinus non est, liceat ibi emere sub forma praedicta, Scaliare tamen nullatenus permittitur.* Observantiae lib. 6. de Privileg. Militum §. 25. *Possunt et Scaliare in villis regalibus ubi sint vicini. V. Scalis.* Haud scio an Scalia ibi idem sit quod *Esclesche* dicitur in Consuet. Insulensi art. 79. *Fief Escliché. et Esclichemens, in Tornac. tr. de feudis art. 8. quod distractum, divisum sonat: adeo ut Scalia pars sit et portio feodi vel cuiusvis haereditatis, quam obtinere Infantionibus certis conditionibus concessum erat. (2) SCALIA, squama, Ital. *Scaglia*, Gall. *Ecaille*. Conventiones civitatis Saronae ann. 1526.*

SCALIAE, SCALLIAE, lapides scabiles, quos *Ardoises* dicunt Galli. Vnde

Vnde SCALLIARIA, Lapidicinae, *Escalliere*. Ex Italico *Scaglia*, squama. *Tegularia lapidea*, in Charta Hugonis Episcopi Leodi. an. 1202. apud Barthol. Fizen. in Hist. Leod. pag. 447. Charta an. 1222. in Tabulario Abbatiae Fufniacensis dioecesis Laudun. *Ego dedi et concessi Fratribus Fufniacensibus lapidicinam quod alio nomine dicitur Scalliaris, centum pedes in fronte habentem, siquidem in terra quas mea esse dinoscitur, propria Scalliaris tantae latitudinis poterit inveniri*. Et infra: *Fratres Fufniacenses accipere poterunt Scallias in praefata Scalliaris*. V. *Ardefia*, *Scailgae*, et *Squillarum*.

† SCALIDVS, pro squalidus, apud Ludew. to. II. Reliq. pag. 36. V. *Scalor*.

SCALIGRADIVM, Scalae, gradus. Addit. a. Vitam S. Antonini to. I. Maii pag. 344.

SCALINGA, Monasticum Anglican. to. 2. pag. 130. *Et communem pasturam totius morae, cum liberis hominibus meis, et unam Scalingam sghemalem in competenti loco ultra Hertingburn*. Et p. 633. *In bosco, in plano, in pratis, in pascuis, in massis et Scalingis, etc.* V. *Scalia* I.

SCALINVS. (1) Palus, pedamen vitium, ut videtur, Gall. *Echalar*. Statuta Ripetae c. 12. fol. 5. *De qualibet libra aestimationis pervicarum pro faciendo Scalinos pro exitu denarii sex*. V. *Scallatus* 2. (2) † Natus et illud ad quod navis religatur. Cathol. et Breucl. Leg. forte *Scalmus*.

SCALIONES, gradus, scala, Petro de Crescentiis lib. 5. p. 209. *Eschelle*, veteri Gallico interpreti cap. 1. extremo. *Scaglionis*, et *Scaloni*, Senensibus. V. *Scaglionus*.

SCALIS. Testament. Tellonis Episc. Curien. apud Mabill. to. 2. Annal. Bened. pag. 709. col. 1. *Item filias, Scales fructiferas, quas damus ad ipsum monasterium*. V. *Scalia* I.

† SCALLATA pro Scarlata, in Reg. S. Iusti Cam. Comput. Paris.

SCALLATICIVS, in modum Scalae dispositus, virgis quibusdam distinctus. Gesta Gaufredi Cenoman.

Episc. apud Mabillon. to. 3. Annal. p. 377. V. mox *Scallatus*, et in *Virgatus*.

SCALLATIVS. (1) Vt *Scallatici* Rotulus. Camerae Comput. Paris. (2) Vt supra *Scallatus*. Bulla Pa. III. PP. an. 1537. inter Instrum. 4. novae Gall. Christ. col. 117.

SCALLIA, SCALLIARIA, V. sup. *Scaliae*.

† SCALMVS, *limos navis*, in v. Gloss. Cod. reg. 7641. V. *Lintea* SCALNARE, pro *Scalvare*, V. in voce. Charta Italica ann. 1345.

SCALONES, dentium equi speciei quibus Petrus Crescentius lib. de Agricult. cap. 1. *Escalognes* v. ri. Interpreti Gallico.

SCALONGIA, *Echalotte*, V. *Astloniae*.

SCALOPVS, V. infra *Scapolus*.

SCALOR, pro Squalor, in Charta L. douici Reg. Sicil. ann. 1359. ex Co. MS. D. *Brunes* fol. 125.

SCALPELLVM, instrumentum quod diruendis muris utuntur. Charta 1479. apud Ughellum tom. 1. in sacrae edit. an. 1717. col. 508.

SCALPITARE, crebro scalpere, vett. Gloss. apud Vossium lib. 4. Vitiis sermon. cap. 24.

SCALPO. Anonymi Salernit. Chron. apud Murator. tom. 2. part. 2. c. 207. *Scalponem nempe argenteam cum ducens solidis talis, atque Principi detulit*. Vbi legendum est *Scaptonem* autumat Cl. Editor. *Scapton*.

SCALPVS, apud Aelfricum in Gloss. Anglo-Saxon. *Scip* vel *Seigth*. V. Somnerus, forte *Seigth*, i. *Scap*.

SCALTVS, *Impetigo*. Papius MS. edit. † SCANTVS praefert v. Glossar. Cod. reg. 7641.

SCALVAMEN, ramus, Gall. *Branche*. Statuta Astensis fol. 9. vo.

SCALVARE, ramos arboris amputare arborem decacuminare, Gall. *Echeler*. Statuta Placentina lib. 3. 37. SCLAVARE, mendose *Scalvare*, in Statutis crimin. Sac. cap. 42. fol. 93.

† SCALVAYTAE, excubiae ut videtur. Stat. Avellae Ms. ann. 14

Capi possit per dictas Scalwayas et famulantes curiae praeditae.

SCALVS, pro Status, ni fallor, Sedes uniuscuiusque Monachi aut Canonici in choro Ecclesiae. Ufus Monast. Sangerm. inter Probat. Hist. und. p. 135. col. 2.

SCANA (1) Pro Squama, Gall. *Ecaill*, apud Marten. to. 1. Anecd. col. 904. Aliis notionibus, vide in Scam-
m. L. (2) † Lapis sectilis, *Schieser*, in Comput. Ms. ann. 1399. V. *Schieser*. (3) † Scamnum sedile, in *Lz. remiss.* Ms. an. 1352. V. Scam-
ma.

† SCAMARE, squamas tollere. Gloss. Lat. Gall. Cod. reg. 7684.

SCAMARES, SCAMARATORES, praedones, qui Menandro de Legat. et Theophrasti pag. 367. *Exapudgus*. Eugippius in Vita S. Severini cap. 10.

SCAMARAE, apud Papiam MS. et edit. dicuntur *Piones legis*, ubi forte legendum *Spiones Regis*, Gall. *Espions*: nisi Lex intelligatur Longobardorum, ad quam ita Boetius: *Scameram*, id est, exploratorium, hoc *spionem*. Eadem Lex lib. L. tit. 1. §. 4. *Si quis Scameram in-*
tra provinciam celaveris, aut anno-
nam dederis, animae incurras peri-
culum. SCAMARAE, aut SCAM-
BRAE, Depredationes. Capitulu-
m Sicardi Principis Beneventani
m. 836. SCAMARATORES, Prae-
dones, in cod. Capitulari Sicardi
Principis Beneventani artic. 2. V. *Scam-*
ma.

† SCAMARIA, imbrex porci, idem
videtur quod Ital. *Scamerita*. Murat.
m. 4. Antiq. Ital. med. aevi p. 895.
V. *Scapula*.

SCAMBIAT, SCAMBIVM, per-
mutatio, Gall. *Echange*. V. in *Cam-*
biare. Charta ann. 1043. apud Mar-
ten. to. 1. Ampl. Collect. col. 407.
† SCAMBIO in Ch. a. 1181.

SCAMBIVM, nummularia officina vel
mensa, Gall. *Change*. Charta ann.
1195. apud D. *Brassel* to. 1. de Usu
feud. p. 198. V. *Cambium*.

SCAMBIATOR, nummularius, V. in
Cambiare.

SCAMSOR, eadem notione. V. in
Scellum.

SCAMELLVM, SCAMELLA, SCAM-
MELLVM, scabellum. Gloss. Gr.
Lat. MSS. *ἰκνοῖδιον*, *Scabellum*, *sub-*
scellum, *scamellum*. Cod. edit. *Scam-*
millum habet. Venericus Vercellen-
sis in Apologia Henrici IV. Imp.
Certatum est pugnis atque Scamellis,
pro herilis sedis positione, etc. Sed
proprie usurpatur pro iis scabellu-
lis, quibus repentes manibus inni-
tuntur: Germ. *Scheimel*. Rodul-
phus Tortarius Monachus Floriac.
de Miracul. S. Benedicti n. 17.
SCABELLVM, eadem notione. Vi-
ta S. Walpurgis saec. 3. Bened. part.
2. p. 894. SCABELLVLVM, di-
minut. a *Scabellum*. S. Gerardus in
Mirac. S. Adalhardi saec. 4. Bened.
part. 1. pag. 359. *Scamellulae*, in
Actis SS. to. 5. Maii pag. 236.

SCAMELLVS, modus agri, f. pro
Scamellus. Charta ann. 1126. apud
Calmet. inter Probat. to. 2. Hist.
Lothar. col. 280. *Vineam ad Wansin*
sepem, vineam et duos Scamellos in
costa, . . . tres Scamellos in alte-
rius vineis, etc. V. *Scammam* I.

SCAMERA, V. supra *Scamares*.

SCAMILLVM, V. *Scamellum*.

SCAMIVM, permutatio, V. *Cam-*
biare.

SCAMMA. (1) Historia MS. excidii
Accomis ann. 1191. *Portantes ibi-*
dem . . . lanceas, falcas, cassi-
des, et loricas, Scammata et perpu-
cta, scuta cum chapeis, etc. Vbi *Scam-*
mata et propunctos edidit Marten.
to. 5. Ampliss. Collect. col. 765. In
Gloss. Graec. Lat. *σκάμμα*, *fossam*,
seu fossa redditur; sed aliud hoc
loco sonat, et, ni fallor, loricas
ipsas, quarum carenulae *squamae* di-
cuntur Virgilio et aliis, ita ut le-
gendum sit *loricas squamasque*. SCAM-
MA, Graec. *σκάμμα*, proprie est
locus fossis inclusus, a Gr. *σκάπτω*,
fodio: unde arena luctantium, ut
et fossa castrensis, Gall. *Trenchée*,
Scamma dicta est. († Interdum pu-
gnam, conflictum sonat, ut in ple-
risque locis hic prolatis.) Gloss.
Isid. *Scammata, arenae, ubi athletae*
luctantur. S. Paulinus in Epist. ad Se-
uerum: *Noli interiri dum in Scam-*
mata sumas, dum foris pugnas, in-
sas

tus terrores, alio pro nobis sapere
ans loqui. Ita etiam accipiendus, sci-
licet pro fossa castrensi, locus qui
mendis non caret, apud Baluz. to. 6.
Miscell. p. 364. ubi de constructio-
ne castri Sapher. (2) Scamnum, se-
dile. Acta S. Godeleuae to. 2. Ju-
lii p. 408.

SCAMMELLVM, V. supra Scamel-
lum.

SCAMMERA, V. in Scameres.

SCAMNA, V. in Scamnum I.

SCAMNALE, stragulum seu infra-
rum scamni. Testamentum S. Desi-
derii Episc. Cadurcensis in ejus Vi-
ta c. 18. SCAMNILE, eadem no-
tione. Chartula apud Briffonium
lib. 6. formul. p. 647.

SCAMNATVS, V. Scamnum I.

† SCAMNELLVM, scabellulum, de
iis proprie intelligitur, quibus re-
pentes manibus innituntur; vnde
Scamnellarit nuncupati. Acta SS. to.
6. Sept. p. 510. V. Scamellum.

SCAMNIVM, commutatio, Gall.
Echange. Hist. MS.S. Cypriani Pictau.
p. 190. V. Cambiare.

SCAMNOCANCELLVS, Repertae an.
1670. Smyrnae veteres aliquot in-
scriptiones, in quarum vna vox haec
reperitur. Exstat ista in sedibus cu-
iusdam Turci: ΗΡΗΝΟΠΟΙΟΙΟ
ΙΠΣ ΚΕ ΙΑΤΗΡ ΤΟΥΣ ΤΕΜΑ-
ΤΟC ΤΙΩ ΧΕΙΑΚΩ ΚΕ ΑΤ-
ΤΟΤ ΙΠΣ ΤΠΕΡ ΕΤΧΗC ΕΑΤ-
ΤΟΤ ΚΕ ΤΗC CΤΜΒΙΟΥ ΜΟΤ
ΚΕ ΤΟΤ ΙΝΙCΙΟΥ ΜΟΤ ΤΕΚ-
ΝΟΤ ΕΠΟΙΗCΑ ΤΗΝ CΤΟ CΙΝ
ΤΟΤ ΕΙCΟ ΤΙΧΟΤ CΤΝ ΤΟΙC
CΚΑΜΝΟΚΑΝΚΕΑΤC ΚΑΛΛΗ
ΕΡΤΙCΑC Ν. Quae facilius certius-
que in hac inscriptione mendose de-
scripta restitui possunt, sic emendo:
ΤΠΕΡ ΕΤΧΗC ΕΑΤΤΟΤ ΚΑΙ
ΤΗC CΤΜΒΙΟΥ ΜΟΤ ΚΑΙ
ΤΟΤ ΙΝΙCΙΟΥ ΜΟΤ ΤΕΚΝΟΤ
ΕΠΟΙΗCΑ ΤΗΝ CΤΡΟCΙΝ
ΤΟΤ ΕΙCΟΤΙΚΟΤ CΤΝ ΤΟΙC
CΚΑΜΝΟΚΑΓΚΕΛΛΟΙC ΚΑΛ-
ΛΕΡΤΗCΑC. Haec vero sic in-
terpretor: Pro voto meo et uxoris
meae et gemini filii mei, feci pavi-
mentum interioris partis cum Sca-
mnocancellis bene operans. Clathri

cum foemina seu fedilibus signi-
ri videntur.

SCAMNVM. (1) Vox Agrimenfor
Hygenus: Quod in latitudinem
gius fuerit, Scamnum appella-
quod in longitudinem, Sriga. Fi-
tinus: Quicquid secundum hanc
disionem in longitudinem est deli-
satum, per strigas appellatur: q
quid per altitudinem, per Scam-
Papias: Scamnatus ager, qui
Scamna ab Occidente in Oriem
crescit. Editus et MS. habet se-
natus, et scannam, vel scannu.
Plinius et Columella lib. 2. cap.
Scamna appellant glebas grand-
quae solent excitari prima aratio-
(2) Equulei species. Super Scamnu
sensus. Lex Salica tit. 42. §. 1. S-
vus super Scamnum sensus 120. id
accipiat. Editio Heroldi, servus,
per Scamno trasus, habet. (3) V-
dum, Gallis Band. Miracula S. Vu-
franni Episc. Saxon. num. 8. (4)
SCAMNVM, in quo merces su-
exponunt mercatores, vel carni-
sues carnifices. († Interdum et tr-
burum, quod ab iis ob scamnum
persolvitur, ut in Ch. M. a. 1007
Charta Arcembaldi Domini Borbo-
niensis pro libertatibus Villae fran-
chae ann. 1217. V. Bancus co-
969. SCAMPNVM, eadem noti-
ne, in Charta Hermannii de Reichen-
bach apud Ludewig. to. 6. Reliqui
MSS. pag. 470. (5) Mensa humi-
lis. Gregor. Turon. lib. 5. Hist. cap.
19. (6) Fulcrum quo repente
manibus innituntur. Acta S. Iohar-
nis Opilionis to. 4. Jun. pag. 84.
V. supra Scamellum.

† SCAMPARE, silvam in campum
seu culturam redigere. Access. a
Hist. Cassin. p. Scampatu.
(2) Liberare, servare, alicuius
fugio favere. Stat. crim. Cum
SCAMPATVS. Iacobus I. Rex Ar-
gon. in Foris Oscae ann. 1247.
2. Si in prima die quando bestia
dicta fuit pignurata, ille qui pignu-
vis eam nolueris ei colligere comen-
nem, seneas illam in loco Scampa-
et solutam, etc. In loco campelli
vel in campo.

SCAMPNVM, V. Scamnum 4.

SCAM

SCAMPSARIA, V. *Combicapa*.

SCAMPSOR, pro *Campfor*, nummularius, in Charta an. 1316. ex Tabul. Sangerm. V. *Combicare*.

SCAMULA, squamula. Vita B. Angeline de Fulgino n. 137. V. *Scama*.

SCAMA, V. infra *Scava*.

† SCANABIS, pro Cannabis, in Ch. M. L. 1321.

SCARCILE, V. *Scandile*.

SCARCIO, a Cyathis, a Poculis, *Scarcia*; a Germanico *Schenken*, vinum fundere, *Schent*, pocillator, Gall. *Eschanson*. Papias: *Pincerna, scantio*. Lex Salica tit. II. §. 5. Si quis . . . faraverit aut

scanderit . . . vel Molinarium, aut Carpenterium, five Venatorem, five Semivorem, etc. Ita praeferre quosdam codices monet Lindenbrogius, pag. 1375. SCANCIVS, eodem

significatu, in Charta an. 1260. to. 3. Hist. Barcur. p. 103. SCANCIO-

NABIS, eadem notione, in Ordinatione Hospitii Regis S. Ludovici an. 1261. a Cangio edita in Notis ad Lillivillam pag. 109. vbi sub ti-

tile Scancionarie, Gall. *Eschanson*, comprehenduntur Scancionarii, Ordi in Scancionarie, Madelinarii,

Sumularii Scancionarie, Barillarii, Buarii, Quadrigarii bonorum, Pauci, etc. De quibus sigillatim

locus agimus. Est etiam Scancionis locus vbi potus servatur, unde distribuitur. Comput. an. 1212. apud D. Bruffel to. 2. de Usu

feud. pag. CLXXXII. SCANCIA, nomen quod Scancionaria, cui qui paret apud Wisigothos, Comes

Scancorum dictus. V. in Comes. SCANGARIA, in Charta Lusitanica,

significandam in Monarch. Lusitan. to. 5. pag. 304. SCANGA-

NVS, vel Scangarius major, eiusdem Regis ibidem.

SCANDAGLARE, mensuras ad exactam publicarum mensurarum expendere, Ital. *Scandagliare*. Stat. Arelae. V. *Scandallare, Escondilla-*

re, *Scandillare*. SCANDAGLIVM, V. *Scandalium* 2. SCANDALLARE, mensuras ad exactam publicarum mensurarum expendere, exigere, Gall. *Eschansillon-*

ner: ab Ital. *Scandagliare*, ponderrare, metiri. Statuta Massil. lib. 1. cap. 56. §. 3. V. supra *Eschantillare* et mox *Scandalium* 1. et 2.

† SCANDALE, mensura liquidorum, Gall. *Scandal*. Invent. Mf. a. 1449. V. *Scandalium*.

SCANDALIA. (1) *Funes ad tentandam fundum, et altitudinem aquarum agnoscendam*, in Gloss. Franc. Barberini ad Docum. d'Amore edit. Ubaldini. Itali *Scandaglio* dicunt,

Galli *Sonde*. (2) Pro *Sandalia*, in Hist. Translat. S. Edmundi Cantuar. Archiep. apud Marten. to. 3. Anecd. col. 1867.

SCANDALIVM. (1) SCANDALIVM, mensura vinaria, Gall. *Scandal*, vel *Escandan*, quae 15. mensuras continet, quarum singula duas

libras et 12. uncias appendit, proinde quarta pars est *Meillerolae*. V. in hac voce. Charta ann. 1392. ex

Tabulario S. Victoris Massil. V. supra *Escandaleum*. (2) SCANDALIVM, SCANDAGLIVM, ab Ital. *Scandaglio*, Ponderis seu trutinæ

species, Gall. *Peson, balance*. Statuta Saluciar. Collat. 4. c. 122. V. *Scandallare*.

SCANDALIZARE, offendere, laedere, vel per occasionem ruinae dare, Vgutioni et Papiæ. Facundus Hermianensis lib. 6. cap. 1. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Scandalizare, Esclandeliser*.

† SCANDALIZATOR, vir perniciosi exempli, in Concil. Basil. §. 34.

† SCANDALOSE, cum multorum offensione, in Stat. eccl. Paris. an. 1409.

SCANDALVM. (1) Rixa, jurgium, odium, († lis, controuersia.) Papias: *Scandalum, offensio, ruina, vel*

rixa. Scandalum est ruina seu impactio pedum. Scandalum dicitur cum subito inter aliquos scandis, il

est, oritur dissensio vel pugna. Chron. Farfense apud Murator. to. 2. part. 2. col. 640. Qui (Gregor. VII. PP.)

contra Henricum III. Romanorum Imperatorem *Scandalum natus est*

sanctae Dei Ecclesiae suscitare. SCANDALVM MAGNATVM, inquit Cowellus lib. 4. Instit. tit. 4. §. 4. nos ita appellamus contumeliam, aut

verba

verba iniuriosa, alicui de majori Nobilitate illata, quod caeteris quibuscumque propter personae laesae splendorem et dignitatem, gravio-rem poenam meretur. (2) Lex Burgundion. tit. 73. in Leinmate: *De caballis, quibus ossa aut Scandula ad caudam ligata fuerint.* Sed legendum *Scandula*, docet omnino Papi- nus Resp. tit. 29. *Si quis caballo ligando offum, aut Scandulam, vel pannum rubrum, isa cum turbaverit ut pereat, etc.* V. infra *Scandula* 2.

SCANDEFIERI, pro Candefieri. Agnellus de S. Vrino apud Mura- tor. to. 2. p. 101.

SCANDELA, († pro Candela.) Charta Alexandri III. PP. in Tabulario Prio- ratus S. Nicasii Mellenti fol. 10. *In navibus vinum ferentibus 3. den. in singulis navibus pontem descendenti- bus à Esnorre 1. den. pro remige; in praefectura 10. fol. pro elemosyna; et pro Scandela Comitis 13. fol. V. Scandula 1.*

† SCANDELARE, scandulis s. asse- ribus tegere. Ch. n. 952. apud Mu- rat. t. 3. Antiq. Ital. med. aevi pag. 147. V. *Scindula*.

SCANDELA, V. *Scindula*, et *Scan- dula* 1.

SCANDELLAE, crepitaculum e scandulis ligneis confectum, quali utuntur leprosi, ne propius quis ad eos accedat. Ita Bollandistae in No- tis ad Mirac. S. Antonii de Padua to. 2. lun. pag. 733.

† SCANDELLVM, scamnellum, in In- vent. an. 1476.

SCANDICVS, de Christo dicitur in Orat. cuiusdam librarii ad calcem libri Theogeri Episc. Metens. apud Bern. Pezium to. I. Anecd. Praefat. p. XV.

SCANDILE, SCANCILE, seu potius *Scansile*, Stapes, quo in equum quis tollitur. Ugurio: *Scancile, strepa, fer- rum, per quod equum ascendimus. Scansilia sunt etiam gradus honora- ti, ubi in sedibus sedens.* Ita pariter Ioh. de Ianua. Vnde emendandae Glossae lūd. *Scansuae, ferrum, per quod equus scanditur.* Glossae Pi- thoei habent: *Scansa, per quod equus scandis.* SCANDILE. Aimoins

lib. 2. de Miraculis S. Benedic- ti 20. SCANSOR, strator, *Anasclm* qui dominum in equum tollit. Gh. Lat. Graec. *Scanfer*, *καταφέρω* Gelta Gaufredi Cenoman. Ep. apud Mabill. to. 3. Analest. p. 91. *Quidam e contra clericus in da- cuiusdam Scansoris manens, etc.* Sirepa. SCANDILE, scalarum gradus. Caesarius Heisterb. lib. 8 90. SCANSILE. Papias: *Scalia, Gradus sunt, ubi honoratio in diebus sedens.* Leg. *In sedibus,* supra, vel ut in Gloss. MS. S. germ. n. 501. in aedibus.

† SCANDILHARE, SCANDIL- RE, i. q. *Scandaglare*, in Privil. vit. Cadurc. an. 1344.

SCANDOLA, pro *Scandula*, regu- lignae species, Gall. *Eschande*. Germ. *Schindel*. Statuta Cadut. lib. I. cap. 30. V. *Scindula*.

SCANDVLA. (1) *Quoddam ge- annonae, quod et Scandella dicitur min. et dicitur Scandula, quasi si- dula, quod scindatur et dividit.* Ioh. de Ianua. † Academ. Ci. *Scandella* hordeum distichum; I. ratorio to. 2. Antiq. Ital. pag. 3. hordeum cantherinum. V. *Scand* (2) Papias: *Scindulae, quod scind- tur, Scandulae vulgo.* V. *Scindu*

SCANDVLARIS, ex *Scandulis* fab. *Testum Scandulare*, apud Apulei lib. 3. Metamorph.

SCANDVLARIVS, qui *Scandulis* eta contegit, († immo et fabes- gnarius.) leg. vlt. D. de lur. munit.

SCANGIVM, pro *Excambium*, *Domestici*, Gall. *Echange*. V. *C* biare.

SCANNA, SCANNATVS, V. *Scannum* 1.

† SCANNALE, stragulum s. in- tum *scanni* seu *scamni*. Cerem. eccl. Carnot. V. *Scannale*.

SCANNELLVM, ut *Scamellum* su- Miracula S. Antonii de Padua to. lun. p. 718.

SCANNIVM, idem ac *Cambium*, I. mutatio, *Echange*. Charta ann. 965. ex Chartular. Matifcon. 98. V. *Cambiare*.

SC

SCANNUM, pro Scannum, in Chron. Beron. Joh. Iperii apud Marten. to. 3. Anecd. col. 608.

SCANSA, SCANSOR, etc. V. in Scandak.

SCANSARE, vox Italica, amovere, defendere. Inquisit. ann. 1252. apud Murat. to. 1. Antiq. Ital. pag. 373.

SCANTILLATVS, truncatus, mutilatus, *Escrné*. Fori Aragon. lib. 9. p. 177.

SCANTIA. Anonymus Continuator Laurentii Leod apud Calmet. inter Probat. to. 1. Hist. Lotharing. col. 248. *Episcopus igitur his et consimilibus in iram concitatus, videns se nihil posse inferre granaminis civitati et ciuibus, omnem Scantiam et totum suburbium superius usque ad sanctum Antonium . . . igni fecit concremari*. Locus editior significari videtur, ascendendo Scantia dictus.

SCANTVS, V. *Scalus*.

SCANTVS Charta Adelgastri Principis ant. Conc. Hisp. to. 3. pag. 90. *Dum . . . quingne felibus, et septem felibus et tres Scantos*.

SCANTIA, vestis monastica. Statutu Ordinis Praedicator. an. 1311. apud Murat. tom. 4. Anecd. col. 1931. *Item quod Sacerdotes, diaconi et subdiaconi in Missis conventualibus portent Scantias vel scapularia cum intant sacras vestes. Hoc idem etiam in Missis privatis faciant omnes alii sacerdotes*. V. *Capularis* in *Scapulari*.

SCANTZELLARE, i. q. Cancellare, cancellarium lineis obliterare, *delere*. Stat. Mant. l. 1. c. 43.

SCAYZONERIVS, pincerna, Gall. *Echoppe*. Ch. Mf. Caroli reg. Sicil. 12. 1269. V. *Scancio*.

SCAPELA, i. q. *Scapulare*, monachorum vestis propria, quae scapulis reget, in Stat. ord. milit. de Anz. 1162.

SCAPILLAE, laqueorum species, abutibus capiuntur aues, apud Petrum de Grescentiis lib. 10. de Avibus. c. 26. ubi describitur. V. *Scapillae*. la. VI.

SCAPELLARE, caedere, incidere, frangere. Excerpta ex Leg. Longob. cap. 8. V. *Capulare* et *Scapillare*.

SCAPHA et SCAPHVLA, Mensurae aridorum species: eadem quae *Scapillus*. *Scapha fittiginis, bladi*, in Metropoli Salisburgensi to. 1. p. 206.

SCAPHVLA. Leges Portoriae Ludovici IV. Imp. ann. 904. apud Auentinum lib. 4. Annalium Boiorum, et Goldastum to. 1. Constitut. Imperial. p. 210. SCAFFIA. Metropolis Salisburg. tom. 3. pag. 40. SCAFFA *trissici, anenae*, ibidem pag. 416. V. in *Scapula*.

SCAPHARIVS, qui *Scaphis* negotiatur. Inscriptio 1. apud Gruter. pag. 258.

SCAPHINVS, vt *Scabinus*, in Placito ann. 918. inter Probat. to. 2. nouae Hist. Occitan. col. 56.

SCAPHISMVS, supplicii genus apud Persas, quo fontes in *Scaphis* cibo et potu, muscis et vermibus ad necem cruciabantur. V. Drexelium in Prodr. mortis cap. 1. §. 24. Gallonium de Martyr. cap. 2. pag. 28. et Baronium in Notis ad Martyrol. 28. Iulii.

SCAPHISTERIVM, alueolus ligneus, quo mulieres loros pannos a fonte aut fluuio referunt. V. *Capisterium* 1. et 3.

SCAPHON, Somnero, *Septum, claustrum*, quo in cratibus *falso, pastores noctu includunt oves, tam ad stercoreandum urna, tam ne in segetes spatientur*. *Scaphon, onile*, in Gloss. Liplii.

SCAPHVLA, V. supra *Scapha*.

SCAPILLARE. (1) Verberare, scapis seu fustibus caedere. Statuta Cadubrii lib. 3. cap. 18. In capitis leumate legitur, *de poena Scapulantis, vel Scarpuzantis sine armis, etc.* Italis *Scappuzzare* est ad aliquid offendere, Gall. *Broncher*. (2) Capillos euertere vel per capillos trahere, Ital. *Scapigliare*, in Stat. Mant.

SCAPILLATVS, solutus crines, ab Ital. *Scapigliare*, Gall. *Echeveler*. Acta S. Franciscæ Rom. tom. 2. Mart. p. 161.

SCAPILVS, mensurae frumentariae species, eadem forte quae *Scapha*. G. Capi-

Capitulare Caroli M. an. 797. edit. ab Holstenio, c. 11. De annona vero *bertrinis pro sol. 1. Scapilor 40. donant, et de figale 20. Septentrionales autem pro solido Scapilos 30. dent, et figale 15.* SCOPELLVS, eadem notione. Charta an. 1345. V. *Sceffilum.*

SCAPINVS, solea calcei, Gall. *Semelle.* Acta S. Bertrandi to. I. Iunii pag. 801.

SCAPIO, V. *Scabini et Stapis.*

SCAPOARDVS, nomen dignitatis, seu Officii Palatini in Francia, quod inter minora ministeria reponitur ab Hincmaro de Ord. Palatii cap. 17. Forte is, cui vasorum custodia credita erat, ex *Schap*, Teutonico, promptuarium, armarium, vas, theca, *oxvōs*, Kyliano, et *Ward*, custos: iungitur enim *Ostiaris*, *Saccellariis* et *Dispensatoribus.*

SCAPOLATVS, V. *Scapolas.*

† SCAPOLERIVS, aeris campani pulsator, i. q. *Scabolerius*, in Comput. an. 1482.

SCAPOLVM, V. infra *Scopelam.*

SCAPOLVS, SCAPOLATVS. Visitatio Thesaurariae S. Pauli London. ann. 1295. *Calix argenteus Henrici de Northampton deauratus, cum pede coeleato et Scapolato, et pineato ponderis cum patena 30. sol. Alibi: Scandalia de Indico sameto cum caligis breudatis, cum Scapolis et leonibus. Rursum: Capa . . . de rubeo sameto breudata cum Scalopis. Alibi: Frontale de rubeo fendato, cum firmaculis et Scalapiis.*

SCAPSORIVM, sepulcrum, a *Capsa*, ut videtur, sic dictum. M. VERIDIVS M. I. NAZARISCVS SELLVLARIVS SCAPSORIVM FECIT SIBI, etc. in Inscript. Gudii CCXXV. 1. V. indic. pag. XLIV.

SCAPTON, vas quoddam. Charta in Monastico Anglic. to. I. pag. 24. et in Chron. Wilhelmi Thorn. pag. 1762. *Missurum etiam argenteum, Scapton aureum: isem sellam cum freno aureo, . . . quod mihi xenium de D. PP. Gregorio directum fueras.* Ignoratus Caluensis in Hitor. Longob. c. 10. de Siconolfo Principe Beneuentano; *Abstulit de*

S. Benedicte . . . in Agrifis b unam, et Scaptonem unum, Constantinopolitano deaurata fabrefacta opere. Scapton mendose, pro pium, his locis scriptum puti unnerus, vix tamen est ut asse tamentis nihil aliud succurrit.

SCAPVLA. (1) Acta Murenfis Msterii p. 40. *Vnusquisque (rus) dat duas Scapulas plenas de car duos panes, et quartam partem tretae de cerenisia. Pag. 61. I manso ipsius tres modii spelta duae auenae, et quatuor Scapula Scapilus, Scapha.* SCAPV DARE, fugam inire, *Tourne espanles.* Radulfus de Diceto 1040. (2) † SCAPVLA PONA, imbrex porci. Lib. cens. e Rom. V. *Scamaria.*

SCAPVLARE, Vgutioni, *vestis, pulas tantum tegens. Vestis alica instar crucis dicitur in Vi Willelmi Ducis saec. 4. Bened. 1. pag. 83. Mamotrectus ad Le dam S. Hilarionis: Palliolum, a Scapularium.* Monachorum propria cum labori et operi in bant, loco cucullae, ut quae uior esset, et minus ampla, e put tantum et scapulas tegetet gebertus Gemblac. pag. 120. Basil. an. 1566. *Propter opera tum constituit S. Benedictus ali cucullam, quae dicitur Scapulam quod huiusmodi vestis apta sit santum et scapulas tegere.* Vbi pulare nomine cucullae inter designari aduertere est. Ut vel parcerent dum operi vacabant, nachis primo concessum est sca re, quo praeterea non vrebant. Idem posterioribus saeculis ob se docet Vita B. Stephani Ab Obazin. apud Baluz. to. 4. Mi pag. 163. Eadem de causa, pro laborem scilicet, Canonicis Re ribus Scapulare tribuitur in quis Consuetud. eorumdem, Marten. tom. 4. Anecd. col. 1 SCAPVLARIS, in Vita B. Damiani saec. 6. Bened. part. 2. 252. CAPVLARIS, eodem t ficaru, in Capit. gener. MS Victoris Massil. ann. 1313, La

sceptione interdum usurpata est vox *Scapulari*, pro veste scilicet quae *Scapulis* praefertim tegeret: unde alii praeter Monachos ea usi sunt. Vita S. Edmundi Cantuar. Archiep. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1794. V. *Scapillare*. SCAPVLARIVM, vt *Scapulare*. Chron. Farfense apud Murator. to. 2. part. 2. col. 666. CAPVLARIVM, vt *Scapularium*, Vestis scapulas tegens. Compertus ann. 1202. apud D. Brussel in 2. de Usu feud. p. CLXXXIII. *SCAPVLATVS*, scapulosus, scapulis decoratus. Alex. Iatrofoph. Mf. lib. 2. Passion. *SCAPVLVS*, pro capulus, in Gloss. Lx. Gall. Cod. 521. *SCAQA*, mensurae species apud Occitanos. Sententia arbitralis ann. 1392. inter Abbat. et Consul. Gimon. Occitani *Escach* vulgo vocant remanentem frumenti, quod mensuram excoquit, unde *Scagua* accersenda videtur. *SCAQUARIVS*, vt *Scacarium*. Charta an. 1230. apud Marten. tom. 1. Ampliff. Collect. col. 1245. V. in *Scacari*. *SCAQUERIVM*. Eadem notione, in Scacris MSS. Capituli Audomar. *SCAQUETI*, vt *Scacci* 1. Statuta Eccles. Helen. inter Conc. Hispan. to. 3. p. 592. *SCAQUI*, i. q. *Scacci* 1. in Stat. a. 1352. V. *Scaquati*. *SCAR*, vel *SCARE*, agger ad ripam, Gall. *Quai*. Statuta Massil. lib. 1. cap. 51. § 3. *Decermentes similiter quod nunc modo audeat vel possit discarnare lignamina aliqua pro vendendo in lignis alicubi infra portum, vel proprium, aut infra Massiliam, nisi in Scari vel Scaribus communis Massil.* *SCARA* (1) Papias, Combustio ignis. Glossae MSS. ad Alexandrum Iatrofoph. *Scara*, vel *escara*, i. vstrum. Galli *Escare* dicunt vulneris crustam. *Scara vulnerum*, apud Gariopontum lib. 3. c. 53. V. Lexic. Marten. (2) Virgultorum silua, Henschenio. (3) Rectius ius vtendi silua arborum, vt colligitur ex Ch. Otton. an. Ravesberg. a. 1166. inter Pro-

bat. to. 2. Annal. Praemonstr. pag. 698. *Obsuli curtum cum iure nemoris vicini quod vulgariter Scara vocatur.* Charta Germanica ann. 794. apud eund. in Comment. ad Vitam S. Ludgeri Episc. Mimigard. §. 4. *Id est, honam illam integram Alfgating hona, cum pascuis et peruiis et aquarum decursibus, et Scara in silua, iuxta formam honae plenae.* Quo iure Henschenius, *Scaram* hic virgultorum siluam intelligat, non percipio. Agrum pascendis porcis destinatum interpretatur editor Cangii a German. *scharren*, fodere: terram quippe fodiendo pascuntur porci. Charta ann. 855. apud Marten. to. 1. Ampl. Collect. col. 141. *In silua quae dicitur Puslem Scaras viginti octo, in villa Irmenlo, in illa silua Scaras sexaginta.* *SCHARA*, eadem notione, in Charta an. 838. apud Miraeum to. 1. p. 499. (3) *Acies*, cuneus, copiae militares. Hincmarus in Epistola ad Dioecesis Remensis Episcopos c. 3. *Bellatorum acies, quas vulgari sermone Scaras vocamus.* Aimoinus lib. 4. c. 26. *Collegis e Franciae bellatoribus Scaram, quam nos Turinam, vel Cuneum appellare possumus.* Auctor Mamotrecti 2. Reg. *Acies, est militaria ordinata, quae dicitur Schera.* V. infra *Squadra* 1. *SCARRA*, eadem notione, in Annal. vet. Franc. ad ann. 806. apud Marten. tom. 5. Ampliff. Collect. col. 910. *SCHERRA*, eodem intellectu. Memoriale Potestat. Regiens. ad an. 1218. apud Murator. to. 8. col. 1101. (4) *Angaria in equis vel aliis seruitiis*, in Gloss. Monf. apud Schilter. in Glossar. Teuton. Hinc Caesario Heisterb. *Scaram facere, est domino, quando ipse iusserit, seruire, et nuncium eius seu literas ad locum sibi determinatum deferre.* V. in *Harmiscara*. Fragm. Breuiarii rerum fiscalium Caroli M. inter Collect. Erymol. Leibnit. pag. 320. *Secat de foeno in prato dominico carradas 1. et introducit. Scaram facit.* V. *Scararii*. (5) Familia, genus, a Germ. *Schaar*. Miracul. S. Genulfi saec. 4. Bened. part. 2. pag. 226. *Hic (Wifredus) ex illa nobilium Scara Francorum,*

quam gloriosus Rex domnus Pipinus . . . in urbe Biturica ad Guisferii Ducis Aquitaniae partes expugnandas reliquerat, originem trahens, regali quoque prosapia oriundus erat. V. *Squadra* 2.

SCARAFONVS. Chron. Petri Azarii apud Murator. tom. 16. col. 398. Sed sic tarde et tempestive, sicut ipsis Scarafonis etiam officialibus suis praecepit, praedicta cum summo studio exsequuntur. V. Scarani. † Forte pro Scarafaldonns, ab Ital. Scarafaldone, satelles, miles.

SCARAGVAYTA, Germanis *Schaarwache*, ex *Schaar*, agmen, cohors, et *Wache*, excubiae, quasi excubiae cohortium. Charta Galeacii Comitis Virtutum ann. 1371. *Dictus Emanuel iunctissus, possit et valeat in praedicto castro . . . imponere fodra, et saltas, rogias, et caregia, guaytas, Scaraguaytas, exercitus et canakatas.* Occurrit non semel in Regesto, unde excerpta haec Charta, ubi interdum *Scheragnayta* scribitur. ESCHARGAITA. Charta G. Comitis Niuernensis et Forensis an. 1228. *Nec in nostram exercitum, chanalgiam, goytiam, Eschargaitiam ire teneantur.* V. Goyta, Wasta, et Thomasserium in Conluet. Bituric. pag. 436. ESCHAVGVETA, in Tabular. Briuat. ann. 1282. fol. 48. vo. *Guetas, Eschauguetas sine excubias, etc.* EXCHALGAYTA, EYCHALGAYTA. Charta ann. 1306. to. 2. Hist. Dalph. pag. 126.

SCARAMANGA, SCARAMANGVM, vestis, quam viri militares gestant supra vestes alias interiores ad arcendas pluvias, niues, gelu, caerera denique aëris incommoda, Leuncleuo in Pandecte Turcico n. 17. ex Theodosio Zygomala. Penulam certe vel Pallii genus fuisse, quo totum operiretur corpus, videntur innuere scriptores, cum Graeci, tum Latini. Luitprandus lib. 6. c. 5. *Quorum prius vocatus est Rector domus, cui non in manibus, sed in humeris posita sunt numismata, cum Scaramangis quatuor.* Infra: *Hi itaque parvis numeri, quia dignitas par erat, numismata et Scaramanga sus-*

ciipientes, etc. Rursum: *Et numismatum libris cum Scara una domatus.* Historia Miscel. 18. pag. 557. ex Theophane: *tas praeterea spatias auro circasas, et zonas aureas cum gestum Razatis totam auro sum acceperunt, et lorica ipsi ro contextam, et Scaramaggi detulerunt, cum capite ipsi.* Omitto alios Scriptores a M laudatos. Moneo tantum, ut recentioribus Latinis pro ex quo pallia conficiebantur, *Scaramangam* videri usurpauit specie, in Chronico Calib. 3. cap. ult. V. Gloss. med. cit. v. *οὐκ ἐκίμαρον*.

SCARAMANNI, vel SCARENI, seruientes, ministri iud sic dicti quasi *Schar - man*, i homines scarae. Charta Henrici ann. 1056. et Henrici IV. Imp. 1065. ex Tabulario S. Max Treuir. *Seruientes vero, qui manni dicuntur, nulli Advocat quibuslibet culpis, aut rebus, videant.* Infra: *Si villani debitum sum Abbati volumus denegare, propter alios indices ac ministros, Scaramanni dicuntur, ad viam cantur, si possint, etc.* V. Scar

† SCARAMANTICVS, f. ident Scaramannus, in Decret. Luitpr. 715. vel 730. apud Murat. to. Antiq. Ital. p. 24.

SCARAMPI dicti quidam Vfi publici sub Iohanne Rege Franc. Edicto eiusdem Regis an. 1352. Ordinat. pag. 523. proscripserunt: *Contra quas quidem socii Scaramporum, Angoissolorum ac torum (vel Falctorum) et Th. le guignon, ac eorum socios et feres, adeo in Curia Parliamenti processum quod ipsos et eorum feres suo et sanitorio nomine, fore varios publicos et usurarum praenocentes, culpabiles et conuictos, dicta curia, per ipsius deffinit sententiam pronuncians.*

SCARAMVTIA, levis confectus his Scaramuccia, Gallis *Escharm* Germ. *Escharmügel*, quasi Scarcia, militaris cohors occultas

enim Italis *Maccire* occultare, Gall. *Maſſe*. Sunt igitur proprie *Scaramacae* conſectus eorum, qui ex infideliſ emergunt. *Hiſtoria Obſid.* ladreſis ann. 1345. lib. 1. cap. 14. *Nihil fore praecriſas dierum, quin inimicis Scaramacis ſeu badaſis conſcriberent.* Adde cap. 28. *ſcaramia*, eodem ſignificatu. *Munſale* pro Mag. Alberio apud *Munſa* tom. 1. *Anecd.* col. 1671. *ſcaramvzari*, velitari, ab Ital. *ſcaramvare*, Gall. *Eſcarmoucher*. *Ceſſus* in *Chron. Bergom.* ad an. 1402. apud *Murator.* tom. 16. col. 899.

CARANI, iſdem videntur qui *Scamari*, praedones. *Chron. Petri Anſi* ad ann. 1363. ap. *Murator.* tom. 16. col. 413. *Vniuerſa Italia ipſam (Comitem) formidant, et a Scamari et internicibus peditibus inſuper ipſe Comes aſſatus exiſtit ſeſſetur.* Hinc firmatur coniectura *Munſi* to. 6. col. 987. ad *Ottomitenſe Hiſtor.* vbi pro *Scaram* legendum cenſet *Scaramos*: *Cepus Mediolanenſes Scaramos, (Cobes Otii Scaramos) de Papi, qui Scaramum depraedauerant, et pſeras quos ipſius loci exarſerant, multosque etiam ex ipſis interfecerunt.* V. *ſcam.*

CARANTIA, SCARANZIA, vox *ſcaramia*, Gall. *Eſquinancie*. *Minſ. A. Fu* V. PP. to. 1. Maii pag. 77. V. *ſcaramia*.

CARATVS, pro *ſcarſus*, V. ibi.

CARALI, iſdem ſorte qui *Scaramari*, de quibus ſupra. († *Miniſtr*, *ſcaramari* enim ſunt iudices et pſepſici villarum, Anglo-Sax. *ſcarm*, a *ſcyr*, villa, Angl. *Shire*; *ſcaramari* vero ruſtici, ab eadem voce.) *Charra Ottonis III. Imp.* an. 1190. pro *Monafterio S. Maximini* *ſcaramari* apud *Nicol. Zylleſium*. *ſcaramari* dicebantur qui *Scaram*, ſeu *ſcaram* eo nomine designata, deſerunt. V. *ſcaram* 4. Iſdem qui *Miniſtr*, quorum varia fuit conditio, ut in hac voce videre eſt. *Reſtrum Pruſienſe* inter *Collect. Brynol. Leibnit.* pag. 420. *Sciendum eſt* *ſcaramari* homines, villas et termi-

nos noſtros inhabitantes, tenentur nobis caruadas facere; non ſolum manſionarii, verum et ſcaramari, id eſt, Miniſtriales. *Ibidem* pag. 424. *Ello habet manſum unum, qui ſimiliter Scaram facis, ſicut caeteri ſcaramari.* *Rurſum* pag. 425. *Sunt ibi ſcaramari duo, qui ſimiliter ſeruiunt, niſi quod ſuales, nec pullos, nec oua ſoluunt.*

† *SCARATVS*, pedamentum, cui vitis innititur, Gall. olim *Eſcharas*. *Lit. remiſſ.* Mſ. a. 1352. V. *Eſchara* et *ſcallatus* 2.

† *SCARAVELLVS*, gradus, apud *Guid. de Vigevano* de modo expugn. T. S.

SCARBELLVS, Inſtrumentum ad capiendas porcas in cannoſis vallibus, vbi morantur, ex duobus arcubus valde plicatis conſectum ab inuicem diſtantibus, inter quos modicum poſtponitur fruſtus herbae cochae, ſimilis per omnia ceratis, quem accipere volunt, et collo ſtringuntur. Ita *Petrus de Creſcentiis* lib. 10. de *Agricult.* cap. 28. *Vetus Interpres Gallicus* legit *Scarpellus*.

SCARCELLA, pera coriacea peregrinorum, Italis *Scarſella*, Gall. *Eſcarcelle*. *Iuncta Beuagnas* in *Vita B. Margaretae de Cortona* num. 7. *Es viſitabis me cum baculo peregrino, Scarcellis pendentibus ab humeris veſtris.* V. *ſcaram*. *Ferrarium* in *Scarſella*. *SCARSELLA*, eadem notione. *Boncompagnus* in *Arte Dictaminis* MS. lib. 2. extremo.

† *SCARDAVO*, ſcaramaeus, ab Ital. *Scardafone*, t. 2. *Sept.* p. 475.

SCARDIVM, iudicium. V. *Eſgardium*.

SCARDOLA, vox Italica, piſciſculi ſpecies. *Petrus Azarius de Bello Canepic.* ap. *Murator.* to. 16. col. 428.

† *SCARDOTIVM*, peſten lanarius, Ital. *Scardafſo*, Germ. *Sarte*, *Sartſche*, Gabr. *Barelera* in *Serin*.

SCARDVS, auarus, parcus, Gallis *Eſchard*, vel *Eſchars*, ſorte a Saxon. *ſcaram* fragmen, quod avari res minimas tantum erogent, vel ab *Armorico* *ſcars*, parum, et *ſcarſa*, parum vel parce dare; niſi legendum Italis *ſcarſus*, et ab Italico

Scarso, parcus, accersas. *Ratherius* Veron. Episcopus in Qualit. coniecturarum pag. 206. *Cumque illi Episcopus, ut est utique Scardus, reman- dasset, non se illi amplius daturum aliquid, nisi de Archiepiscopatu Mediolanensi, etc. V. Scarso.*

SCARE, ut supra *Scar*, V. ibi.

SCARELLA, V. *Scarcella*.

SCAREMANNI, V. *Scaramanni*.

SCARESCELLVS, vinearum admini- culum, pedamen, Gall. *Echalas*. Charta Communiac Meldensis ann. 1179. concessa ab Henrico Comite Campaniae, in Tabulario Campa- niae Thuano f. 290. *Scharescellos* editum apud D. Brussel tom. 1. de Vsu feud. p. 186. *Scharescellos*, to. 2. Hist. Eccl. Meld, pag. 657. V. *Scaratus*.

SCARIA. (1) Pustella, turpedinis species apud medicos. Glossae MSS. ad Alexandrum Iatrosophistam. V. *Scara* 1. (2) † Forte pro *Stacia*, vectigalis species, apud Lam. in Delic. erud. in Chron. Leon. Vrbe- uet. p. 273. V. *Scalagium*.

SCARIATVS, V. in *Scario*.

SCARIFARE, SCARIFICARE, V. *Scariffum*.

SCARIFFVM, in Notis Tironis pag. 150. Instrumentum forte, quo *scarifans* Chirurgi. Helychius, *σκαρί- φᾶσαι, ζύειν, σκάπτειν, γράφειν, ζέει καὶ σκαρίφος*. Gloss. Lat. Graec. *Scarifas, κατασχίζει, καταχίζει, καταχάσσει*. *Scarifo, χαράσσω, καταχίζω*. Sic vocem hanc in MSS. codd. Plinii legi asserit Salmasius, ubi editi *Scarificare* praeferunt. V. an vox *σκαρίφειν* apud Constant. Porph. de Admin. Imp. inde dedu- catur.

SCARILIONES, V. *Scarliones*.

SCARILIONVS, ab Ital. ut videtur, *Scariola*, Intubus, Gall. *Endive*. Statuta Vercell. lib. 5. fol. 126. vo. Item si comparis per se vel per ali- um furatus fueris . . . rebus, vel *Scarilionos*, vel vendideris, etc. Ne- que aliud est.

SCARILIS in iisdem Statutis fol. 123. Pro *Scarili* et *assali*, vel simili plan- ta, solidos quinque. V. *Scarlienus*.

SCARIMENTVM, pars, portio. bularium Abbatiae Conchen- sis Ruthenis, ch. 37. V. *Scarire* 1.

SCARIO. (1) Ostiarius. Mona- Sangallensis lib. 1. de Carolo 1. 20. Tunc dixit nominatus, non vera Episcopus, ad Ostiarium *Scarionem* suum, (cuius dignitati ministerii viri apud antiquos Romanos Aedilitionum nomine censebant voca ad me illum pileatum homi- etc. Sumitur etiam haec vox brius pro ministris iudicum, perinde eadem notione *Huiffier* cunt Galli: vel certe pro minor iudicibus. Charta Caroli M. In in Chron. S. Vincentii de Va no tom. 3. Histor. Franc. pag. Ex his omnibus videntur *Scari* fuisse Ecclesiarum Monasteriorum seruitio addicti. † *Scario* pe- idem videtur ac *Scaramannus*, in *Scararius*,) qui vice alterius gerit, quique praediis rusticis p- festus est. Hinc SCARIAT villae ipsae quae *Scarionis* c- commissae sunt, apud Murat. n- Script. p. 397.] Sed alterius co- tionis sunt *Scariones* memorat Charta Gausfredi Comitis, ut Charta Mathildis Comit. to. 2. lar. Casin. Constit. 124. Si quis sem Comes, Vicecomes, Gasta *Scario*, alicuius insuper conditi etc. Militum enim genus et qui praenobile, ut obseruat Carolus Aquino in Lexic. milit. videtur nomine indicari. V. Murator. iq- tis, ad Leg. Aistulphi Reg. u- part. 2. pag. 92. et infra *Scari*. SCHERIONES, iidem qui *Scar* nes. Iura Ecclesiae Hambur- pro Aduocata, in Metropoli- burgeni to. 3. p. 50. (2) species, Gall. *Escurgeon*, q- reuisa conficitur. Charta ann- ex Tabular. Corbeien-: Sup- ceptione et custodia *vechiarum* rionis, custodire competenter, iam quamdiu placeres portu- debet.

† SCARIOBALA, sunt quida- siue nodi fixi in rota inferiori- monent fufum molendini. Glo-

Gall. Cod. 7679. *Scoribella* in alio in 1348.

CARIOTICVM IVS, quo e numero militum quis expungitur, siue exaugetur, interprete Acherio. Barberius Veron. Episc. de contemptu Canonum part. 1. to. 2. Spicil. pag. 166.

SCARIRE (1) Proprie res in scaras seu partes distribuere; Scaritus, in fenum distributus, selectus, Scarinimus, de quo supra, pars, portio. (2) Capicula Caroli Calui tit. 45. c. 4. Id est, ut fidelitatem nobis promittens, sicut tunc Scarinimus, et scriptum Comitibus nostris dedimus. Quo loco Scarire idem valet quod *desire*, peculiariter statuere.

CARITIO. V. infra Scarritio.

CARITVS. (1) In Scaras confectus, et distributus, idem qui Scaris. Chronic. Fredegarii c. 37. (2) Alia, ut videtur, notione, usurpata in Charta MS. ann. 1179. exarata Papiae: *Et custodire debent omnes Personas Papiae, et terrae Papiae in aere et personis, et non debet offere aliquem praedictorum locorum garnitum vel Scaritum.* Alia ann. 1235. *Promiserunt et conueniunt . . . de caetero dare Communi Tordonae Castrum Gromdonae garnitum et Scharitum, quandoque fuerit necesse ipsi Communi praestare guerra.* V. Scarritio. Idem videtur quod munitus, instructus, manifestum colligitur ex Charta an. 1199. apud Murator. delle Antic. Edict. pag. 181. *Quod saepe dicti domini de Venano debeant dare praefatis domini Episcopo et Marchionibus, et eorum certis nunciis omnia castra de praedictis possessionibus et podere garnita et Scarisa ad faciendam pactionem et pacem cui vel quibus volunt.*

SCARIVS, famulus, qui ut balnea curat, apud Murat. to. 4. Annot. Ital. med. seui p. 890.

SCARIZARE, salire. Gloss. Gr. Lat. Σκαρίζω, *Palpito.* Verus S. Irenaei praepres lib. 1. cap. 22.

SCARLACTEVS, SCARLATEVS, V. infra Scarlatum.

SCARLATVM, SCARLATA, SQUA-LATA, Coccus, vel Coccinus, vel pannus coccineus, Germ. *Scharlach*, Francis *Escarlate*. Matth. Siluaticus: *Coccus vel Kermes, Arab. Karmas, vel Nernas, Hermen, Latine vero grana tinctorum, unde tingitur Scarlatum; unde dicitur de Christo, quod fuit vestitus veste coccinea, i. tincta cacco, scilicet granis de Scarlato, . . . est autem bonus coccus Gaeticus et Armenus, et secandus Asiaticus, et Licius: Hispanus vero omnium nouissimus est.* Quidam ex Arabico *Yxquerlat*, quod idem sonat, deductam vocem volunt. Will. Brito lib. 9. Philippid. pag. 206.

Et quas huc mittit varias Hungaria pelles,

Granaque vera quibus gaudet Squalata rubere.

SCARLETVM, eadem notione. Chron. Zantfliet apud Marten. to. 5. Ampliss. Collect. col. 356. SQUARLATVM, eodem intellectu, in Testamento Hugonis Aycelini Cardinalis ann. 1297. ESCALLATA, pari significatione. Comput. a. 1239. ex Biblioth. Reg. ESCARLETVM. Matth. Paris ann. 1237. SCARLATVS, adiect. Coccineus. Chron. Andr. Danduli apud Murator. tom. 12. col. 522. SCARLACTEVS, SCARLATEVS, eodem intellectu. Vita S. Petri Parentii tom. 5. Maii pag. 92. SCARLATICVS, SCARLATINVS, eadem notione. Acta B. Christinae, tom. 4. Iunii, pag. 448.

† SCARLIONES, SCARILIONES. ligna incisa, intra quorum exsectiones ea inferuntur quae fulcire debent. Guido de Vigeu. Ms. de modo expugn. T. S.

SCARLIONVS, ut supra *Scarilionus*. Statuta Mediolanensis part. 2. cap. 366.

SCARMVS, pro *Scalmus*. Gloss. Graec. Lat. Σκαλλός, ἔνθα ἡ κόπη δεσμεύεται, *Scalmus, strutus.* Forte *strupus*. Ethelwerdus lib. 4. c. 3. *Insistent remis, deponunt Scarmos, unde coacta militans arma, etc.*

SCARMTIA, vt *Scaramusia*, V. ibi.

SCARONI, V. supra *Scarani*.

SCARPA, vox Italica, Calcei species, Gallis *Escarpin*. Statuta Placent. lib. 6. fol. 82. vo. V. *Scarpus*.

SCARPELLINVS, latōmus, seu sculptor, ab Ital. *Scapellino*, eadem notatione. Miracul. B. Gregorii Verucul. to. 1. Maii pag. 538.

SCARPELLVM, pro *Scalpellum*. Liber Ordinis S. Victoris Parisiens. MS. cap. 19. de Scriptoribus Monachis: *Sed nec scriptoria, nec arcevos, nec cellas, nec Scarpellia, nec membranas . . . suscipiat.*

SCARPELLVS, V. *Scarbells*.

SCARPILLA, linamentum, Gall. *Charpie*. Miracula MSS. Urbani V. PP. ann. 1372. ex Tabular. S. Victoris Massil.

SCARFINARE, fodere, more gallinarum, in vet. Gloss.

SCARPSINARE. Gundramnus in Epist. ad Ermenricum, praefixa Vitae S. Soli: *Efflagito . . . ut et vera et manifesta Dei opera luculento sermone depingas, et in corrigendis et augendis Rudolfum adesse deposcas, ad eius personam prologum Scarpsinans.* Id est, ei prologum inscribens.

SCARPSVS, excerptus. Concilium Turonense II. cap. 21. *Placuit etiam de voluminibus librorum pauca perstringere, et Canonibus inferere, ut Scarpsa lectio de aliis in unum recitetur ad populum.* Sic enim praefert Codex Bellouac. vt monet Sirmondus, vbi alii *excepta*. Ita alibi Collectio Andegauensis: *Scarpsum de Epistola Leonis ad Rusticum.* Atque sic forte legendum in Testamento Heccardi Comitis Augustodun. in Tabulario Perisacensi in Burgund. *Vna buxta thurnea minore, et libro pastorale vno, Canones, Scarpsus quartenio vno, etc.* Vbi *Scarpsus* idem valet ac *excerptorum*. Hinc etiam emendandus titulus libelli Abbatis Pirminii: *De singulis libris Canonicis Scarapsus*, leg. *Scarpsus*. V. *Excarpsus*.

SCARPSVS, itinerarii calceamenti species, quod Galli *Escarpins* vocant, Itali *Scarpa* vel *Scarpessa*. Gaufridus Malaterra lib. 1. c. 16. *Nullo scien-*

te confurgens vili veste, et Scarps quibus pro calciariis utuntur, ad multitudinem abeunsum sese apud illis mediis adiungitur. V. O&A. I rarium in *Scarpa*, et eandem cem supra.

SCARPVZARE, V. *Scapillare*.

SCARRA, V. supra *Scara* 3.

SCARRAE; Hearnio, idem quod res siue diuisiones, Angl. *Shal* Gualter. Hemingsford. in Edward Reg. Angl. ad ann. 1290. p. 20.

SCARRENE, f. pro *Carena*, V. *S. rene*.

SCARRITIO. Hugo Flauiniacensis Chronico p. 243. *Hic Flaminia veniens, honeste a nobis susceptus et in eadem nocte Dominicae cum ei honeste scripssem in Treua libanos et Scarritiones mercati haereticus eius fregerunt et tulerunt, quod erat ante domum Episcopalem: et ipsa, antequam domus ibi fuisset, censita erat hominibus pro mercatorum, etc.* Infra: *Videntes haereticos, quorum terra erat censita, ego eis primus, qui defendere debui, de consuetudine et usu consueciebam, ipsimet in terra, censita sua Scarritiones firmauerunt, et haereticos reposuerunt.* **SCARITIO**, idem, vt videtur, notione. Polytechnus S. Remigii Remensis.

SCARSALIS. Charta Pibonis Episcopi Tullenensis ann. 1079. in Appendix Capitul. Reg. Franc. num. 1. *Cum caeteris utensilibus interioribus videlicet indumentis, calice, missali, etc.* V. *Scharfsa*.

SCARSILLA, V. supra *Scarce*.

SCARSVS, imminutus, cui aliquid deficit. Statuta Astens. Collat. cap. 61. fol. 61. **AD SCARSVS** minimum, vt videtur. Gall. *le moins*. Conuent. ciuit. Saonae 1526.

SCARTABELLVS. (1) Codex cateceus, Ital. *Scartabello*. Acta S. Antonini Archiepisc. to. 7. Maii p. 682. (2) † Miles secundi ordinis apud Polonos, in Stat. Casim. 1347.

SCARTAFACIVM, pro *Chartafacium*. Liber rerum factarum vel facientium, Statuta Genuens. lib. 4. c. 1.

† SCI

† SCARTALAGIVM. lignum inquadrum redactum, in Comput. Ms. a. 1483.

SCARTANEA, lorum. Thwrocizus in Chron. Vogar. cap. 99. V. Lexic. Martini, et Vossium lib. 2. de Vinis term. c. 17.

† SCARTAYRATVS, in quadras divisus, Gall. *dearcelé*. Inuent. Ms. a. 1396.

SCARTIA, messis. Italic. in Processu de Vra S. Thomae Aquin. num. 64.

SCARTIO, idem forte quod Scarrisio, de qua voce supra. Charta Ingelrami D. Cociaci ann. 1235. pro Libertatibus villae de Solers, etc. apud Thomasterium lib. 1. 103. [Malim de locis in culturam redactis vel redigendis intelligere: quae notio voci *scartio* non conuenit. V. *Scarus*.]

SCARTVENSE IVS. Charta Episc. Brandeburg. pro Monasterio B. M. in Linke, apud Ludewig. to. 2. Reliqua MSS. pag. 433. *Attestatur enim scripto praesenti quod memorati fructus curiam quandam villae Twerger contiguam a domino W. Magdeburgensi Archiepiscopo Scartuensi iure comparauerunt, cum siluis, aquis, agrorum decuribus, pascuis et omnibus suis attinentiis. An eo iure seu conditione, ut locum effartarent, id est, excolerent? V. mox Scartus.*

SCARTVS, ager in culturam redactus, Gall. *Egart*. Charta Roberti Episcopi Ambian. ann. 1167. ex Tabular. Carbiensi. V. *Exartus*.

SCARTVM. Scartuta Massil. lib. 4. cap. 7. *Sal a de periculo, vel damno, si qui anni, vel ligno sine (sine) culpa auctoris non sentatur, et hoc inselignus et dicimus de mane, vel ligno ad Scartum conducta vel conducto. V. Scar.*

SCARTO. Charta Henrici Imper. an. 1081. apud Vghellum to. 3. Ital. fac. pag. 419. *Hominibus in villis habitantibus de eorum Comitatu fodum non tollimus, nec aliquam consuetudinem superimponemus, nisi quantum tres meliores homines propter Scartones, per villas et castella iuramus. Vbi propter idem valet ac pater: proinde praeter scartones,*

i. omisiss, nec admissis garciisibus et hominibus nihili. V. Scardus.

SCASORES, referuntur inter artifices, quibus immunitates conceduntur, in l. 2. Cod. Th. de Excusat. artif. *Quadratarii, barbaricarii, scasores, pictores, sculptores.* Sed qui ii fuerint, incertum.

SCASSA. Miracula MSS. Urbani V. PP. ex Tabular. S. Victoris Massil. *Cum nullo modo posset ambulare pedibus suis, positus est in quadam sarrabinta siue Scassa cum qua se iunaret.* Videtur de lecto versatili, Gall. *Ronlette*, intelligi posse. V. *Eschassa*.

SCASSARNOVA, vnum e 12. auguriis, de quibus in voce *Venta*, quod sic describitur a Michaele Scoto de Phylionomia cap. 56. *Scassarnova est augurium, quando vides post te hominem vel auem, et antequam perveniat ad te, et tu ad eam, in loco repasset, te vidente: significat bonum signum super negotio.*

SCASSARVETVS, vnum ex iisdem 12 auguriis, quod est, inquit Michael Scotus, *quando vides hominem praeterire, vel auem in loco pausantem, ita quod sit tibi in sinistro latere tui: est tibi malum signum super negotio.*

SCASSVM. Charta Caroli II. Regis Siciliae ann. 1303. apud Vghellum in Episcopus Caletanis: *Es pecunia silantiae forestarum, Scasso de omnibus armentis iumentorum, bubalorum, vaccarum, etc.* Occurrit ibi rursum. Italis *Scasso* est ager cultus, laboratus: verum aliud hic innuitur.

SCASTLEGI, cessatio ab armis, armorum depositio: vox formata secundum Spelmannum, a Saxonico *Craff*, i. certamen, contentio, et *legen*, i. deponere, ut sit legitima ab exercitu discessio. Isaacus Pontanus in Chorographica Daniae descriptione p. 772. observat ex Tacito, apud Germanos *scutum reliquisse, praecipuum fuisse flagitium*: idque obtinuisse apud Francos Gallicos, apud quos, inquit, Constitutio est *de armorum depositione*, et iis, qui militiam declinantes, arma abiciunt: arma autem quaecunque per *Scatum* vulgo intelligi in legibus Francicis, quae

quidem vox est etiam Danis hodieque usitata: scuti positionem quippe *Schostage* seu *Schioslegge* nuncupare, ex *Schiols*, et *Schilt*, scutum, clypeus, et *legen*, vel *leggen*, et *nedder-leggen*, deponere. Capitul. Wormacienle ann. 829. c. 13. et Additio IV. Capit. c. 81. al. 114. V. *Heristlin*.

SCATA, V. infra *Scatta*.

SCATABRA. Papias: *Scatabrae, ebullitiones, quae fiunt, cum aqua calida in aliquas rimas fluxerit*. Idem: *Scatabra; emanantiae aquarum, i. ortus scaturientibus fit aquis*. Lat. *Scatebra*.

SCATABVLATVS, f. *Fultus*, nixus. Charta ann. 1365. apud Sreyerer. in Comment. ad Hist. Alberti II. Ducis Austr. col. 499.

SCATATVS. Concilium Senonense ann. 1320. c. 4. *Caligis rubeis, viridibus, Scatapis, croceis seu albis non utantur . . . Clerici*. Concilium Parisiense ann. 1323. c. 4. *Clericos qui caligas rubeas ac Scatas et alias inhonestas publice deferunt*. Mox eadem habentur quae in Senonensi. Concilium Londinense ann. 1342. c. 2: *Caligis etiam rubeis, etiam Saccatis, (sic) viridibus solumbaribus etiam rostratis et incisus multimode, etc.* Vbi legendum censuerim *scallatis*, i. coccineis, vel certe *scaccatis*, id est, in *Scaccarii* speciem variegatis. V. *Scatus*.

SCATEI, pro *Scacci*, nisi etiam ita legendum sit, in Consuetud. Furenf. MSS. *Prostrasti de ludo salorum XX. sol. emendabis Comiti: sed licet cum tabulis et Scateis ludere*.

† SCATIA, fulcri subaxillaris species, t. 6. Aug. p. 539. V. *Scacia*.

† SCATICELLI, vel SCATVMCELLI, vocatur umbilicus *Veneris anbalaria*. Gloss. Medic. Mf. Simon. Ianuens.

SCATICVM, V. *Scatu*.

† SCATINENTVM, vermium genus, in Stat. Mf. eccles. S. Laur. Rom.

SCATIONARIA. Martinus Didacus Daux Iustitia Aragon. l. 6. Observantiar. fori Aragon. tit. Interpretationes, etc. §. 6. de Notariis: *Sed non debent tenere Scationarium, nec publice se ponere ad recipiendam car-*

tas. Eadem habentur lib. 9. tit. Privilegio generali §. 27. V. *Scaris* † SCATISSA, tabulatum, Germ. *Geschoß*, in Stat. Mf. a. 1358.

SCATIVA AQUA, scaturiens, in Vita S. Posthumii c. 8.

SCATIVM. Reinardus Abbas Cisterciensis in Institut. Capitul. eiusd. Ordin. ann. 1134. c. 14. vbi de pauperum quotidiano: *Vbi autem frumentum defuerit, cum Scatio liceat fieri*. Le *Scatium*. V. in hac voce.

SCATTO, Italis, *Scutella*, quae ari venditores menuntur, vt lupino et similia. Leo Ost. lib. 1. cap. 2. V. *Scatula*.

† SCATVCIA, pro *Statucia*, statutum, edictum, in Lit. a. 1328. V. *Statutio*.

SCATVITA, fossa, excavatio, ni fallor, Gall. *Crenx, cavisé*. Castellum in Chron. Bergom. apud Muratorum. to. 16. col. 939.

SCATVLA, Pyxis, Ital. *Scatola*. Vita S. Guelfardi to. 3. April. p. 831. V. *Scatto*.

SCATVM, V. infra in *Scatu*.

SCATVMCELLI, V. *Scaticelli*.

SCATVRICARE, SCATVRIZARE, scaturire. Acta S. Roberti tom. 1. April. p. 663.

SCATVRIZARE. *Scaturizatus*, adustus, pustulosus. Litterae Haquin Noruegiae Reg. ann. 1316. apud Rymer. to. 3. pag. 566. Hinc haud scio an emendanda sit haec vox, tametsi alio sensu accipienda videretur, in Litteris Philippi Augusti Reg. Franc. to. 3. Ordinatio. p. 260. *Poterant illic carnifices habere servientes ad ipsas carnes scoriandas, Scaturizandas, etc.* V. *Scara* 1. et *Scaria*. Pro *Scaturire* exstat in *Scaturicare*.

SCATVRIO, *Lepra*, in Gloss. Mf. dori.

SCATVS. (1) *Impetigo*, sicca scabies. Gloss. Isid. vox eiusd. originis, cuius prior. (2) Charta Willelmi Comitis Pontii an. 1203. in Tabulario Abb. S. Iudoci: *Es notandum quod Comes Monasterii et Ponsini extra villam B. Iudoci, per totum Comitatum praedictae Ecclesiae, debet habere assultum, mardrum, Scatum, et ratum (raptum) violentiam scilicet mulie*

malioris vi oppressus, etc. A furto distinguitur in Charta ann. 1230. ex Tabular. Cenrulensi: *Exceptis muldro et latrone, et rato, et Scato, et lege facti quos ad Abbatem et Conuentum pertinent.* Vbi cum de incendio, quod inter memorata delicta recenseri solet, nihil dicatur, hinc scio an ea voce, huius incerta hinc origine, illud significetur. V. *Scavizare.*

SCAZ, SCAZ, SCATICVM, Pecunia, pretium, ex Germanico *Schatz*, cellario, nummus, pecunia. Hincmarus Laudunensis Episc. pag. 594. Vbi *Schatz*, et *Scaz*, pretium sonat. Inde SCATICVM, pro Tributo. Charta Ludouici Pii Imper. in Chron. Farfensi pag. 657. *Sine dasico, herbatice, Seasico, vel glandasico.* STATICA, eadem, vt videtur, notione. Charta Hispanica an. 1135: in Adm. ad Capitularia Reg. Franc. n. 196. SCATVM, vox eiusdem originis, in Charta Caroli C. pro nouo poste Parisiensi in paruo Tabulario Ecclesiae Paris. V. etiam *Estaticum.*

SCAVA (1) *Arborum densitas nimia*, in Glossis Pithoeanis. Barthius Schemm. emendat, non male, vt videre est in hac voce. Isidorus habet *Scama*, atque ita legendum censet Vossius, cui accedunt Martinus et la Certe. (2) Fossa, V. *Scaba*. (3) *Zuric*, in Gloss. Lat. Graec. *Scama* emendant viri docti. V. Scaliger ad *Fekum* in *Examen*.

SCAVAGIVM, tributum quod a mercatoribus exigere solent nundinarum domini, ob licentiam proponendi ibidem venditioni mercimonii, a Saxon. *Scavian*, id est, ostendere, inspicere, Anglis *Scavage*, et *Stewage*. Brompton. *Scheawing*, i. *mercimonii positio, sine demonstratio, i. despicience de marchandise.* *Eschevinge*, in Charta Henrici II. Regis Angl. pro ciuibus Cantuar. *Ostensio* datur in Legibus Ethelredi Regis. V. in hac voce.

SCAVELLA, scabellum, in Inuent. Ml. 2. 1476.

SCAVER, *Ψαγός*, in Gloss. Lat. Graec. pro *Scaber*, scabiosus. V. *Scabidus*.

SCAVERE, *Frigere*; *Scavet*, *κρύει*, in iisdem Glossis, affricu detergere, in Charta Consulum Tolos. ann. 1192. inter Consuetud. eiusdem vrbis MSS. ex Bibl. D. de Crozat.

SCAVEZZARE, SCAVIZARE, Ital. rumpere, frangere: dicitur etiam de via quae interfcinditur. Castellus in Chron. Bergom. apud Murator. to. 16. col. 945.

† SCAVEZZVS, *ficarius*, t. 2. Cod. diplom. Ital. p. 2179.

† SCAVFFAGIVM, pro *Conflagium*, ius capiendi ligna furno calefaciendis necessaria, in Ch. a. 1235.

SCAVIA, *Ψαγία*, in Gloss. Lat. Gr. *Scabies*. V. supra *Scaben*.

SCAVILLVM, *Praeda*, Ioh: de Ianua.

SCAVINI, SCAVIONES, V. *Scabini*.

SCAVIZARE, V. *Scavezzare*.

† SCAVLVS, *caulis*, in Ch. Ml. a. 1240.

† SCAVPOLVS, *assula*, *recisamentum*, imo et *rami arborum succisatum*, in Ch. Ml. a. 1263.

SCAVRVN, V. infra *Scaurum*.

SCAZ, Pretium, V. *Scata*.

SCAZO, Thesaurus, Germanis *Schatz*, in Quaeft. vet. Iurisperit. ad Leg. Langob. apud Murator. to. 1. part. 2. p. 164. V. *Scatz*.

SCAZVDIA, Praestatio annua, *Eschet* dicitur in Barenfi tractu. Statuta Eccles. Glandar. ann. 1327. ex Regest. 74. vol. II. Peirescii: *Dominus Praepositus . . . habet inuisionem in hominibus brevis Praepositurae et ab ipsis seruitium recipit et alias Scavudias et alia iura in eis et in eorum bonis quae tenentur sub ipsa Praepositura.*

SCAATTA, SCATTA, nummi genus apud Anglo-Saxones, *Sceatta*, a Saxon. *Sceas*, pars, symbolum, nummus, pecunia. Leges Aethelstani Regis cap. 7. *Regis simplum Weregeldum in Mercenorum laga, hoc est 30. millia Scaatta, hoc est totaliter 120. librae: sed pro regni emendatione in cenegildo ipsam weram debent habere parentes eius, et regalem emendationem ipsius terrae populus.* Apud Lambardum *Scata* legitur: *Scatta* in Legibus Aethelberti. Consule Gloss. Saxonicum Somneri in hac voce.

SCB

SCERVRUM, V. Scenrum.

SCEDA, pro Scheda, pagina, in antiquo Missali Eccles. S. Saturnini Tolos.

SCDVLA, tabula. Miracula S. Vrbani Mart. to. 6. Maii pag. 19.

SCDVLVVS, pro sedulus, in Agnelli lib. Pontif. apud Murator. tom. 1. pag. 182.

SCEFFILVM, Mensurae annonariae species: Germ. *Scheffel*. Lex Saxonum tit. 18. *Secalis Sceffila* 30. *ordei* 40. *avenae* 60. V. *Scapha*, *Scapilus*, *Sceppa*.

SCEFUALIS. Charta ann. 1231. in Tabular. S. Victoris Massil. *Dono omnes possessiones aut alia servitia pecuniaria, sine sint bladi, vel pecuniae, sine sit servitium Scesuale bladi, vel gallinarum.* An *Scasuale*? V. *Scasudia*.

SCEITHMANNVS, vox ex Saxon. *Seitman*, vel *Scagtman*, vel *Scathman*, pirata; a *Scatha*, fur, latro. Pactum Ethelredi Regis Angl. cum Analano etc. c. 9. *Si dicatur in compatriota, quod furtum fecerit, vel hominem occiderit, et hoc dicat Sceithmannus, vel unus Landmannus, tunc non sit aliqua negatione dignus.*

SCELERATOR, Sceleratus, in Formula 32. ex Andegauenlib.

SCLERATVS. (1) V. *Scelerosus*. (2) † Infelix, infortunatus, miser, in vet. Inscript. Conf. Mabill. in Museo Ital. p. 80. Murat. t. 3. Collect. magn. Inscr. p. 1280.

SCLERITAS. Gloss. Graeco-Lat. *Ανομία*, *Scelus*, *sceleritas*, iniquitas. Occurrit in Leg. 3. D. de Bonis eor. qui ante sent. mort.

SCLEROSVS, pro Sceleratus, vox Lucilio usurpata apud Nonium. Vgutio: *Sceleratus, in quo fit scelus; scelestus, per quem fit; Scelerosus, qui facit, et est Scelerosus plus quam sceleratus.* Donato dicitur auctor *sceleris*.

SCELESTIS, pro Scelestus, apud Steph. Eddium in Vita S. Wilfridi cap. 26.

SCELETVS, *Σκῆλετος*, in Gloss. Lat. Graec. Larva nudis ossibus cohaerens, Gallis *Squelete*. Apuleius in Apologia. *Et cum sit Scelesti forma*

forma turpe et horribile, etc. Infra *Hiccine est Scelestus? haec cime et larva?*

SCELIO, Scheffero, praedo. Petroni Fragment. Trag. c. 50. *Annibal hunc mo vaser, et magnus Scelio.* Reinus legit *Scelero*.

SCELO, *Emissarius*, in Gloss. Mon. Gloss. Leg. Alem. cap. 69. *Emissarium, i. e. equum, qui praestit anmento equarum, i. e. Scelo.* (* germ. *Beschäler*.)

SCEMA. (1) Pro Schema, forma species, ornatus, vestitus, habitus quomodo *σχῆμα* Graeci usurpant Alexander latrophiasta lib. 3. Passionum de Freneticis: *Neque in lectis Scemata iacendi appetunt.* SCHEMA, ornatus, vestitus, Agnellus lib. Pontif. in Vita S. Iohannis apud Murator. tom. 2. p. 65. col. 2.

SCEMA, vel SCHEMA, proprium usurpatur pro habitu monachico Hugo Flauiniac. p. 266. *De quo monachicum Scema suscepit.* Ordericus Vitalis lib. 5. pag. 577. *Albericus Scema religionis suscepit.* Infra p. 581. *Monachile Scema suscepit.* SCEMARI, ornatu suo oblectari. Regula Magistri cap. 81. *Si quis autem frater in specie sua sibi visus fuerit Scemari, vel satis gaudere, mox*

Præpositis suis ei tollatur, etc. ASCEMARE, S. Columbanus intr. 1. de Christo: *Quia naturam Ascematum est, qui eam ex nihilo creavit, i. e. induit, ea se quasi ornauit.* (2) Figura rhetorica, Gloss. Aelfrici: *Volubile Scema; Scema locutionis.* Fragmenta Petronii pag. 22. *In Curia autem, quomodo singulos vel pilas tractabas, nec Scemas loquebatur*

(3) Egbertus Eboracensis Archiep. in Excerpt. c. 138. *Scemata dicuntur ramusculi in genere, cum gradus cognationum partiuntur, et puta illi filius, ille pater, ille avus, ille agnatus, quorum figurae in Scematibus apparent.* Haurit ex Isidoro lib. 9. Orig. c. 6. apud quem *Stemmata* scribitur, quomodo usurpat Plinius lib. 35. c. 2. (4) *Inductio, repraesentatio*, in Gasp. Barthii Gloss. apud Ludewig. tom. 3. Reliqu. MSS. pag. 35. ex Papiniano Scholiaste ad lib. 3.

The

Thebaid. Dicitur nunquam tantum Scema infelicitatis accidisse Thebanis.

(5) Eidem Barthio ibid. pag. 11. ex Hist. Palaest. lib. 4. cap. 18. est Vocian genus recentioribus Graecis familiare, quod numeris atque calculis putat fieri: Nonissime vero congregati omnes maiores natu qui Constaninopoli erant, timentes ne sui primarius patriq. repererunt in suis consiliis atque operibus Scematus, quod nostrorum Duces, Comitibus seu omnes maiores, Imperatori sacramento fideliter facere deberent.

(6) Arenatum, intrita, signum, Gall. Cimens: unde Scemata dicuntur aedificia ex ea constructa. Elnahous in Vita Henrici V. Reg. Angl. edit. Hearnii cap. 54. p. 135. Et dem importunis concussibus, et fessis continuis, Scemata firmissima coguntur cedere, etc. Rursum cap. 95. p. 276. Alias vero partes horrendae profunditatis fossata utrimque muris validissimis, bituminoso Scemamento glutinis, laterata, etc.

SCEMATIO, membri mutilatio. Itali etiam Scemare dicunt pro Mancare, diminuire, da semis, Latino, id quale non solumen la meid; ma ancora significa diminutione, inquit Acarius. V. Ferrarium. Lex Longobard. lib. 2. tit. 55. §. 16. Si vero ipsa mulier in hac illicita causa (stupro) consentiens fueris, habeat potestatem eius maritus in eam vindictam dare, siue in disciplina, siue in venditione volueris: verumtamen non occidatur, nec ei Scematio corporis fiat. Infra: Et ipse in eum faciat vindictam in disciplina vel venditione; nam non in occisione, aut Scematione corporis. Vbi scematio pro scemio scribitur; vox enim orta a Scemus, de qua infra.

SCEMATIZARE. Alexander Iatroscopista lib. 2. Passion. Neque enim sunt supradicta symptomata, sed secundam directionem ipsam adhuc videtur Conscematizare in musculis flegma, extrinsecus manifestius subiacet. Vbi Glossae MSS. Schematizare, id signum ostendere: scema enim est figura per directionem. V. infra Schematizare se.

† SCEMENTARIUS, pro caementarius, V. Scema 6, in Ch. Mf. a. 1212.

SCEMVS, pro Semus, V. Secus.

SCENA, Σκηνή, porticus. Papias: Scena, est camera, quae obumbrat locum in theatro. Item arborum in se cohaerensium quasi concamerata densatio. V. Cassiod. lib. 4. Var. Epist. vlt. V. Scaua.

SCENACA, V. infra Sceneca.

SCENATORIVS, inter officarios Abbatibus S. Claudii recenseretur in Statutis ejusd. Monasterii pag. 56. Item, Scenatorio domini Abbatis duo quarantalia frumenti.

SCENDATVM, pro Sendatum, in Clement. de statu Monach. cap. 1. ubi Glossa: Scendatum omne sericum comprehendit. V. Cendatum.

SCENECA, SCENACA. Anastasius in S. Siluestro PP. pag. 18. Omnia Sceneca deserti, vel domos intra urbem Albanensi sanctae Ecclesiae donum obtulit Augustus. Codex Thuanus habet Scenaca, alii Senica; sed videtur legendum Scenica ex Graeco, ni fallor, σκηνικά, id est, loca lufibus publicis addicta, ut sunt Circi, Theatra, et eiusmodi.

SCENIFACTOR, V. Scenofacere.

SCENIX, pro Choenix, in Charta ann. 1469. to. 8. Spicil. Acher. pag. 339.

SCENOBATA, Histrio, a Gr. σκηνοβάτης. Mirac. S. Iohannis Gualbert. tom. 3. lul. p. 434.

† SCENOBATES, ille qui graditur super funes natis, in Gloss. vet. Cod. 521.

SCENOFACERE, facere funes, ex Graec. σκηνός, funis, vox ibrida. Unde Scenofactor, funium factor, et ars scenofactoria. Unde in Actibus Apostolorum cap. 18. v. 3. legitur de Paulo, quod erat scenofactoriae artis. Ita Vgutio: aliter Graeca versio habet: ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τὴν τέχνην. Vbi Erasmus: Erat autem ars illorum texere tabernacula. Ita etiam legit Arator lib. 2. Hist. Euangel. V. Lexic. Martini.

SCENOFACITORIA ARS, acu scilicet pingendi. Agnellus lib. Pontif. apud Murator. tom. 2. pag. 57.

† SCE-

- † **SCENONIA**. Aët. SS. t. I. Sept. p. 171. *Alter autem — venit nesciens, cum caballo ad Scenoniam proprii senioris. An pro Scinoria? V. in hac voce.*
- † **SCENOPHEGIA**, f. idem quod *Scenofactoria* ars, t. I. Sept. p. 771.
- SCEPHONANNES**, *Institores*. Glossar. Monf. apud Schilter, in Gloss. Teuton.
- SCEPHONES**, Scabini, ni fallor: *Scepeno* enim iudex est, et *Schepen*, vel *Scheffen*, Scabinus, ut in hac voce observauimus. Charta Ludouici III. Landgr. Turing. ann. 1174, apud Schannat. Vindem. Litter. pag. 117. *Cuius rei actio et taxatio non solum coram mea ipsius praesentia, militique astipulanti, non tam liberorum quam ministerialium clarissimorum Baronum, verum etiam inter Scephones promulgata et confirmata est.*
- SCEPFA**, mensura salis, aliorumque aridorum, vnius scilicet cochlearis. Monastic. Anglic. tom. 2. p. 824. *Es quinque Sceppas salis per annum de salinis meis de Wistrotum per traditionem meam et haeredum meorum ad Vincula S. Petri in autumno.*
- † **SKEPFA**, in Ch. Ms. a. 1223. V. *Escheppa*, *Scapha*, *Scapilus*, *Sceflum*.
- SCCEPTOR**, *Notarius*: unde *Sceptorius*, et *Sceptoria*, *Cisterna*, *Vgutioni*, pro *exceptor*, et *exceptoria*.
- SCCEPTORIAE**, *Cisternae*, *receptoriae*, in Gloss. Isid. et Pirhoei, *δεξαμεναι* Graecis. V. *Exceptoria*.
- SCCEPTRATVS**, *Sceptro* donatus. Saxo Grammaticus l. 14.
- SCCEPTRIFER**, qui *Sceptrum* seu virgam praefert, apparitor, *bedellus*, Gallis *Porteuerge*, *bedean*. Conc. Mexic. ann. 1585. inter Hisp. to. 1. pag. 391.
- SCCEPTRIGERARE**, imperare. S. Geraldus in Vita S. Adalhardi saec. 4. Bened. part. 1. pag. 346.
- SCCEPTINVS**, V. mox in *Sceptrum*.
- SCCEPTVM**, pro *virga*, aut *flagrum*. Althelmus de Laud. Virg. cap. 25. . . . *Sceptrorum flagra beatus Iohannis argutis martyris non sensis acerba.*
- Idem de Virgin. *Sceptrinne virgulae prius nodosa duritia rigebat: pluma molliores, et papyro effecti sunt leuiiores.* **SCCEPTVM**, *Audritas* ipsa, cuius *sceptrum* insigne est Praeceptum Henrici Imper. an. 102 apud Marten. tom. 1. Anecd. c. 143. Occurrit etiam ad significandum Abbatis regimen, in Gestis Abbat. Lobienf. apud Acher. tom. 1. Spicil. pag. 638. Qui (Iohannes) cum *Scepta* gestasset, etc. Vbi le *Sceptra*. **SCCEPTVM CRUCIFIXVM**, baculus, ni fallor peregrinitium Hierosolymam. Memorabilium Humberti Pilati, to. 2. Histor. Dalp. pag. 623. col. 2. V. in *Bardoni*. **SCCEPTVM** a baculo aliud fuit pluribus probat doctiss. Cangius, voce *Baculus* col. 922. Quonam vero tempore *Sceptrum* in sigillis regis inductum fuerit, videtis apud Mabillon. Diplom. lib. 2. cap. 1. num. 3.
- SCCEPTVM**, pro *Sceptrum*, V. supra.
- † **SCERPVVM**, *ager* in culturam deductus, ab Ital. *scerpere*, extirpare. Ch. a. 793. apud Murat. t. 5. Antiq. Ital. p. 412. V. *Scarius*.
- † **SCERTVM**. Ch. a. 1368. in Acco ad Hist. Cassin. P. I. p. 425. *Tenantur homines distae terrae — parare caput Scerti molendini. A exclusa vel alueus, quo aqua molendinum currit?*
- SCESCLA**, *Sextula*, Sexta pars, apud Rabanum lib. de Computo to. 1. Miscell. Baluz. pag. 13.
- † **SCESTAYRIATA**, pro *Sextayria*, in Ch. a. 1390.
- SCESVS**, pro *Caesus*, in Ch. Ms.
- SCETA**. Vita S. Comgalli Abbatis Benchorenfis num. 54. *Ductus ad S. Fiachra, ut baptizares eum aperiensque iam S. Fiachra Sceta suam ad ducendum inde librum brachii, brachium S. Comgalli in aëre sursum auolauit. Vbi haec vox per armario videtur vsurpari.*
- SCETRA**, quid sit docet Guagninus in Epist. ad Fr. Ferrebout ann. 1461 apud Marten. to. 1. Anecd. c. 1839. Nam plebei atque humilissimi quisque diuitis cuiusdam familiaritatem plurimum expetis, cui melior

partu otatis obnoxius tenui vinctu atque vestis contentus, inops tandem equum moritur: quippe cui solum superest Scerra, hoc est, scutum ex corio factum, ensis, pagio, etc.

† SCYTOCHARTALIS, in Lib. pontif. cum notis Io. Vignol. ubi in nom.: Vox Graeco-Lat. ex *σκυτος*, scutum, et *chortalis*, qua scilicet quibus atque alia scripta mitti ac depicari solebant. V. *Scutum*.

SCYTHYLAX, sacrorum Ecclesiae vestium custos, *σκυτοφύλαξ*, de qua in Ecclesia Graecanica dignitate, vultu Gretzerus et Goarus ad Codicum de Officiis, et Meursius in Gloss. Occurrit non semel in Hist. Miscell. VII. Synod. aet. 4. SCYTHYLACIUM, *σκυτοφύλακτιον*, vestium custodiarium vertit Anastasius in Hist. Eccles. pag. 35. V. Descriptionem nostram aedis Sophianae num. 89.

SCYTHUM, ex Germanico *Scheure*, vel *Scheur*, Horreum, granarium, penam cella, reconditorium. Ingulim in Hist. pag. 862. *Coepit largiri domino bonis omnibus abundanter, ut tam in thesauris ac Scheuris profundam duplicita redderentur.* Quaedam editiones habent *scauris*. Anastasius in Sergio PP. pag. 60. de Actis Concilii: *Missis in locellum, quod Schebrum chartale vocitatur.* Alii coll. Haec itaque missa in locello, quod Schebro carnali vocitatur. Alii, *Schebro carnali*, pro *Schebro carnali*, i. Christophylacio. V. Gloss. med. Graec. v. *σκηβελος*, et Combesium ad S. Maximum to. I. p. 699.

† SCHACHARE, latrocinari, unde SCHACHATOR, latro, in Stat. Criminali Curiae. V. *Scachcator*.

SCHACHTA, fouea profundissima, a German. *Schacht*, puteus rei metallicae, ex Franc. Iunio in Willer. pag. 218. Laur. Byzinius in Diario belli Hussitici apud Ludewig. tom. 6. Reliqui MSS. pag. 151.

SCHACI, de pecunia dici videtur, a Germ. *Schack*, in Testamento Erasmundi Comit. Vrgell. ann. 1010. Append. Marcae Hispan. col. 974. Et ad sancti Aegidii coenobio ipsos

meos Schacos (dono) ad ipsa opera de Ecclesia.

SCHACIA, SCHACIARE, pro Chacia, venatio, Chaciare, venari, ro. 2. Monast. Anglic. p. 102. V. *Ciaciate*.

SCHACVS, latrocinium, V. *Scach*.

SCHAFa, SCHAFFA, pro Scapha, nauicula, in Breviario Hist. Pisanæ apud Murator. tom. 6. col. 171. et in Itiner. Hierosol. Bernardi de Breydenbach pag. 234.

† SCHAFFINNARIVS, oeconomus, procurator, a German. *Schaffner*. Ch. a. 1234. t. 2. geneal. diplom. gent. Habsb. p. 248.

SCHAJALE, SCHAJALECTVM, V. *Schiagiare*.

SCHALCVS, latrocinium, V. *Scach*.

SCHALLA, scala, in Correct. Statut. Cadubrii cap. 43.

SCHALVATVS. Arbor *Schaluata*, vnderami abscissi sunt. Statuta Montis Regal. fol. 241. V. *Scaluare*.

SCHAMATHA, SCHAMMATA, V. *Samatha*.

SCHAMBIVM, pro Cambium, permutatio, in Charta an. 1154. Append. Marcae Hisp. col. 1316.

SCHANCERIA, nauigii species. Laudes Papiae apud Murator. tom. 12. col. 22. *Dolli sunt etiam valde tam in aqua quam in terra pugnare; facientes, cum necesse fuerit, . . . naues acutas cursuque veloces, quas Schancerias vocans ad pugnamulam in aqua.*

† SCHANDALIA, i. q. Sandalia 1. apud Hontheim t. 1. Hist. Treuir. p. 313. ubi minus bene de gradibus explicatur.

SCHAPHA, pro Scapha, apud Gualter. Hemingford in Edwardo III. Reg. Angl. pag. 320.

SCHAPMANSVS, pro Capmansus, Caput mansi, domus praecipua, quae pertinet ad primogenitum. Bulla Alexandri III. PP. ann. 1165. apud Stephanot. to. 1. Antiq. Bened. Lemouic. MSS. p. 721. V. in Caput 3.

SCHARA, VI. Scara 2. V. ibi.

SCHARESCELLVS, SCHARESTELVS, V. *Scorecellus*.

SCHARITVS, V. supra *Scaritus* 2.

SCHAR-

SCHARLATVM, i. q. *Scarlatum*, apud Pez. t. 1. Script. Austr. pag. 1212.

SCHARLYATICVS, coccineus, German. *Scharlach*. Ioh. Longinus in Vita B. Kingae to. 5. Iul. pag. 720. V. *Scarlatum*.

† **SCHARREIA**, pro *Charreia*, onus carri, in Ch. Mf. a. 1258.

SCHARSYA. Testament. Ludouici Decani S. Petri Moguntin. ann. 1306. to. 2. Rer. Moguntin. p. 497. *De vrensilibus vero supra positis quaedam sunt specialiter excepta. Nam lego meliorem meam Scharsyam ad dorsale S. Crucis in superiori parte Ecclesie mee S. Petri. Item lego meliorem Scharsyam, quam habeo post illam, et duos cussinos de serico, et sex alios cussinos in superficie contextos . . . Mechildi de Confluentia consanguineae mee. V. Scarfalis.*

SCHEDA TESTIMONIALIS, testificatio, testimonium, Gallis *Attestation*. Synodus Limensis ann. 1584. inter Concil. Hisp. tom. 4. p. 280.

SCHÉDARE, in Schedas referre, describere, apud Mabill. tom. 1. Musei Ital. pag. 57.

SCHEDIA, a Graec. *σκηδία*, Felto, *Genus nauigii inconditum, id est, strabibus tantum inter se nexis factum; cui accedit quod Galli Radeau, train, dicunt. Vlpian. leg. 1. §. 6. ff. de exercit. act. Sine in stagno nauiges, siue Schedia sit. Saxon. Scegth, Danis verr. Skeid, est Nauis contrata et militaris.*

SCHEDIVM, pars, portio. Sententia arbitralis ann. 1292. inter Abbat. et Consules Gimonet.

SCHEDIVS, Gr. *σκηδίας*, Extemporalis, subito factus, inelaboratus. Apuleius in Floridis.

† **SCHEDVLA TESTAMENTALIS**, i. q. *Scheda testimonialis*, in Ch. Mf. a. 1099.

SCHIEFFA, Praestationis species apud Germanos: *Ius, quod dicitur die Schieffa*, apud Albertum Argentin. pag. 170.

SCHELA, vt *Skella*, V. in hac voce.

† **SCHELFA**, successio, haereditas, vt videtur, in Stat. ant. Cumanate.

† **SCHELLINGVS**, i. q. *Schillingus* quod V.

SCHELPVVS. Decreta Placent. ad cem Statut. fol. 113. *Quinimo ipsalia bona pareferentialia donata Schelpa venientibus ab insectato persiliibus usque ad quartum gradum gradu secundum iura civilia depulsa reuertantur.*

SCHEMA, **SCHEMA**, V. in *Scema* **SCHEMATICI**, haeretici, iidem Ioh. Damasceno lib. de Haer. q. supra *Iacobitae*. V. in hac voce Bohem. Hist. Eccl. p. 872.

SCHEMATIZARE SE. (1) Formam et speciem mutare, *Se transformare a Schema*, forma, species. Graec. *σχημα*. V. *Scema* 1. Acta SS. Cypriani et Iustinae apud Marten. t. 3. Anecd. col. 1633. V. *Scematizare*. (2) **SCHEMATIZARE**, *figurare, umbratice loqui*, in vet. Glossar. apud Vossium lib. 4. de V. Serm. cap. 24.

SCHENA, V. infra *Schima*.

SCHERA, V. *Scara* 3.

SCHERIA, portus, seu locus in quatuor naues tutae sunt. Lanfranci Pign. Annal. Genuenf. ad ann. 1266. apud Murator. to. 6. col. 540.

SCHERIO, V. *Scario* 1.

SCHESALIS, pro *Chasalis*, vt videtur, Casa, vel tenementum. V. *Casale* et *Casamentum* 1. Charta apud Stephanot. tom. 2. Antiquit. Bello Lemouic. MSS. pag. 286. *Et tunc quando Schesalem et in nouo bur de Cluson, in unaquaque IV den.*

SCHEVVRM, vt *Sceurum*, V. ibi.

† **SCHIAGIALE**, **SCAGIALE**, **SCHAJALE**, cingulum, 2da Ital. *Scheggiale*, in Stat. Eugub. **SCHAJALECTVM**, ibidem.

SCHIASIS, V. *Sciasis* in *Scia*.

SCHIENCHERIA, armorum species qua tibiae muniuntur. Statuta Vercell. lib. 3. fol. 107. vo. *Defensibilis autem (arina) intelligantur coraci panzeria, cernelleria, . . . Schiencherie et his similia*. V. *Schineria*.

SCHIETAS, vox Italica, simplex vnusmodi, Gall. *Uni*. Statuta Phocent. lib. 6. fol. 80. verso.

SCHIFATVS, V. *Scyphati*.

SCHI

RIFFA, monumenti genus, f. specula, Gall. *Guerise*. Charta ann. 1341. tom. 2. Hist. Dalph. pag. 429. col. 1. *Item, quod muri, chasfallia, Schifex, melleae, et alia omnia facta et contrada ad resistendum dicto domo. Dalphin... solentur omnino.*

CHIELA, V. *Sackla*.

SCHILLINGVS, monetae species, Gall. *Schilling*, Germ. *Schilling*, cuius us praefertim obtinet in Alemannia, Anglia et Hollandia, licet ubique non eiusdem pretii. Charta ann. 1772 apud Schlegel. de Nummis Salsfeld. etc. edir. 1697. *Anniuersarium pro 48. Schillingis nummularum Pruniciatum.* V. *Schillingus*.

CHILPOR, V. *Schitonos*.

CRINA, **SCHINALE**, spina dorsii, dorsum, Gall. *Echine*, Ital. *Schiene*. Adm. S. Vitaliani Episcopi to. 4. Iulii p. 171. *Item septem vertebrae dorsii non integrae quam frostae. Item tria frusta vertebrae Schinae.*

SCHENA, eadem notione. Miracula I. Gregorii Verucul. to. 1. Mai. pag. 539. Hinc **SCHENA**, omnis hominis, quantum dorso ferre possit. Statuta Mont. Regal. fol. 316.

CRINATA, piscis genus, f. *Perca*, Gall. *Perche*, Ital. *Schinale*, quod quondam aellum sonat, Gall. *Musca*. Statuta Astenf. ubi de inuicem portarum: *Pisces salati, videlicet huius, tenchae, Schinatuae soluantur pro quolibet rubo lib. 6.*

CRINOLA, pro *Scindula*, Gall. *Bardun*. Chron. Mellicense p. 476. etc.

SCHEBERIA, vox Italica, tibiale, antiquum genus, in Stat. Mutin. a. 1724 V. *Sciencberia*.

SCHINO, pro *Sion*, colatorium, a comendat. Ge. Rhodigin. de Liturg. Rom. Pont. c. 26. V. *Sium*.

SINVS, arboris species, vulgo *maquis*, cuius mentio est Daniel. 4. 12. 54.

BIOPETVS, i. q. *Sclopetum*, Ital. *Schoppero*. Barel. ferm.

RIFFA, nauta, quinque, quam *high Ship* vocant, remis impellunt, *Shipmann* vulgo iisdem. Ordebus Vitalis lib. 12. pag. 868.

RIFFA, V. *Schyra*.

Tom. VI

SCHIRMANNVS; Lambardo, Senator, Saxonice, *Scirman*, ex *Scire*, *Satrapia*, regio, pagus, et *man*, homo. Leges Inae Regis West-Saxiae cap. 9. *Si quis sibi rectum roges coram aliquo Schirmanno, vel alio iudice, et habere non possit, etc.* V. *Scyra*. **SCIRMAN**, quid sit docet Testam. Aelfegi apud Hiccesium Dissert. pag. 59. *Per testimonium Vulfstii presbyteri, qui tam vocatus est Scirman, id est, Index Comitatus.* Infra: *Ipsam vero inuicem Archiepiscopi accepit Vulfstii Scirman, id est, Index provinciae, ad opus Regis.*

SCHISMA, **SCHISMATICVS**. Gloss. MS. Regium cod. 1197: *Schisma, scissura animarum. Schismaticus, qui abscissus est a Deo.* Ifo Magister in Glossis: *Distat inter Scismaticum et haeticum. Scisma, i. scisso: inde Scismaticus, qui a corpore Ecclesiae aliqua nouitate, sicut ille, (Nouatus,) qui dicebat, hominem semel prolapsum criminali peccato nunquam posse resurgere. Haeticus namque qui sectam suam colit. Haeresis enim secta, videlicet non credens unum Deum esse Patrem et Filium et Spiritum sanctum, sicut Arius. Sanctus Hieronymus in c. 3. Epist. ad Titum: Schisma ab Ecclesia separat; haeresis vero peruersum dogma habet.* **SCHISMARCHAE**, in Gestis Innocentii III. PP. p. 142. schismatum seu motuum auctores. **SCHISMATARCHA**, schismatis auctor, princeps. S. Bernardus Epist. 126.

SCHITONOS, Slauis, Armiger seu *Scutarius Regis*, in veteribus Chartis Dalmaticis apud Ioh. Lucium in Hist. Dalmat. pag. 96. 99. 100. qui in aliis Crescimiri Regis Croatiae et Dalmat. ann. 1067. *Scutobainlus* dicitur, apud eundem pag. 77. Idem igitur qui Longobardis *Schilpor*, quae vox Armigerum perinde sonat, ut auctor est Paulus Warnefridus lib. 2. de Gestis Longobard. c. 28. unde constat utramque eiusdem esse originis, nempe Saxonicae. Nam *Scild*, securum sonat, *Scildenave*, scuti minister, *Scilpor*, scuti puer; *Per* quippe Longobardis est puer, famu-

H

famulus. V. Gryphiandrum de Weichbildis Saxonici cap. 67.

SCHIVINARIUS, Scabinus, *Echevin*. Charta Wifridi Abbat. Centul. ann. 1166. ex Tabular. eiusd. Monast. V. *Scabini*.

† SCHIVIDULA, lapis scibilis, German. *Schiefer*, nisi idem sit, quod *Scindula*. Ch. a. 927. apud Murat. t. 3. Antiqu. p. 1045. V. *Scandola*.

SCHIZA. Lucifer Cazaritanus lib. 1. pro S. Athanasio pag. 35. *Et constipant Schizas super altare*, i. collegit ligna, quae secuerat et sciderat super altare: ex *σχίζω*, scindere, *σχίζα*, lignum sectum, et in particulis discissum. Urbem hac appellatione in Bithynia memorat Anna Comnena in Alexiade pag. 57. de qua etiam quaedam adnotavit Cangiugius in Noris ad Willharduinum num. 350. quod in agro a continenti quodammodo diuiso constructa esset.

SCHLAVVS, V. infra *Sclanus*.

SCHOLAE, generaliter dicebantur aedificia, ubi conuenire solent homines plurimi, aut studendi, aut praefolandi, aut conferendi, aut alterius rei gratia, quod probare conatur Henricus Valesius ad lib. 14. Ammiani: ita ut a loco deinde eorum, qui in hisce scholis consistebant, cateruae *Scholae* appellatae fuerint: verbi gratia *Scholae Palatinae*, seu cohortes variae ad Palatii et Principis custodiam destinatae, quae singulae in suis *Scholis* excubabant, quarum dignitas varia fuit, pro modo stipendiorum, quae merebant, ac gradus, quem eae obtinebant. Nam, ut ait Vegetius lib. 2. c. 21. *quasi in orbem quemdam per diuersas cohortes et diuersas Scholas milites promouebantur, ita ut ex prima cohorte ad gradum quempiam promotus vadat ad decimam cohortem, et rursus ab ea crescentibus stipendiis cum maiore gradu per alias recurrat ad primam*. S. Ambrosius in Epist. 1. ad Corinth. cap. 1. initio: *Scholae enim sunt, quae positis in se dant dignitatem, ut loci honor hominem faciat gloriosum, non propria laus*. Alii *Scholas* dictas putant

propter disciplinam, quae esse debentur: atque ut Scholae publicae ipsique adeo Scholastici in v. *Scholas*, quas *Classes* vulgo dicuntur pro facultatum, quae in iis designantur, varietate distinguebantur. Schola Palatina in varias classes tributa erat, suis singulas notis appellatas. Quo spectant v. in Epistola Episcoporum. Franc. a. douic. 11. Reg. cap. 12. At c. Alemannus ad Procopii Anech. scholas eiusmodi dictas censet, quae qui in iis militabant, quasi ex *sortes*, seu a bellico opere vacantes veluti seriatim milites, ad pontantem in Palatiis militarent, v. scribuntur ab Agathia lib. 5. *hae Palatinae Scholae omnes sub dispositione Magistri officiorum Senator l. 6. form. 6. de Mag. officiorum*. SCHOLA DE RE idem quod *Schola Palatina*. Cuius tam apud Moretum Antiquit. uarriae pag. 333. testes subferuntur *Schola de Rege et de suis germ. testes Sancio Galindonis et Iosephes, et omnes qui fuerunt in ex. Regis, testes*. A Scholis Palatinae nomen transit ad nomen ciuilem, seu ciuiliu Magistratuum ac dignitatum, quarum maior numerus: erant enim Scholae Senatoriorum, Exceptorum, Chariorum Agentium in rebus, et de quibus passim in utroque Cod. et in Notitia Imperii. Transiitque vox eadem ad Ecclesiasticos ordines. Hinc SCHOLA ADEXTORVM, V. supra in *Addextores*. SCHOLA CANTORVM, *Schola* nuda in veteribus Constitutionibus Floriacensis Monasterii 404. dicitur, pro Cantorum Ecclesiae ordine. Ea notione legitur iam in Rituali MS. Eccles. Cathed. Tolosanae. V. in *Scholares*. SCHOLA CRUCIS, eorum scilicet processionibus Cruces praefatus Cencius Camerarius in Ord. R. apud Mabill. to. 2. Musei Ital. 182. V. in *Crux*. SCHOLA DOMINICA, ordo Ecclesiasticus. R. nus lib. 3. de Instit. Cleric. cap. SCHOLA GUIDONVM, V. G.

SCHOLA LECTORVM, V. in *Le-*
bor 4. SCHOLA MAPPVLIARIO-
 RVN, eorum nempe qui *mappam*
laturu porrigunt. Cencius *lupra*
landus pag. 173. SCHOLA RE-
 GIORARIA. Benno Cardinalis in
Vin *Wdebrandi*, seu Gregorii VII.
 PP. *Pap* Prior Scholae Regionariae
omnibus suis Subdiaconis. V. *Re-*
gion. SCHOLA SACERDO-
 TIV dicta per excellentiam Con-
 gregio Clericorum Ecclesiae Vero-
 nensis. V. *Vghellum* to. 5. Ital. Sa-
 cra pag. 751. 752. SCHOLA STI-
 MULATI Cencius pluries lauda-
 tur. 123. *Maiorenses vero mansellis*
fructu et beculis, qui vocantur Scho-
la stimulati, custodientes processionem,
et aliqui se intronissitas. Pag. 140.
Detingunt quoque, id est, praese-
dis senibus et maiorensibus, qui
dicuntur Schola stimulati, et ceteris
laici principibus. SCHOLA VIR-
 GARTH, vel VIRGARIORVM:
 Idem Cencius pag. 204. *Et quiescis*
(Tapa) lesse ibi a Schola virgarum
prohibito modo aptato. SCHOLAE
 MONASTICAE passim etiam me-
 morantur, in quibus scilicet, qui
 ad monasticam vitam instituebantur,
 quos *Pueras* vulgo vocabant,
 ipse ut plurimum ex iis quos *Obla-*
tus occupabant, in literis huma-
 nioribus et Theologicis secundum
 necessitatesque capacitatem infor-
 mabantur. Conuentus Aquisgran.
 in *Pr* cap. 45. *Ut Schola in Mo-*
nasterio non habeatur, nisi eorum qui
dicti sunt. SCHOLA MONASTE-
 RIJ, pro ipso Monasterio conuentu,
 in *Epistola* Iohannis XIII. PP. in Bul-
 lano *Caniacensi* pag. 5. SCHOLA
 CRISTII, dicitur Monasterium,
 in *Dialogo* Euticii et Theophili a
Iohanne Cordesio cum quibusd.
Rem. opusculis edito.
 SCHOLA, pro Dormitorio Mona-
 chorum, in Concilio Turonensi II.
 cap. 14. SCHOLA, Confratria,
 Societas, societas. Andr. Dandulus
 in *Chron.* MS. ann. 1110. *Dum igitur*
Paucias applicassent, . . . in
monasterio S. Georgii corpus (S. Ste-
phani) deuotissime collocarunt: sub
quo vocabulo innueneri cunctas Scho-

las celeberrimam perfecerunt. V.
 eumdeman. 1113. † SCHOLA, col-
 legium, societas quorumvis artifi-
 cum. Ch. a. 943. apud Murat. t. 6.
 Antiq. p. 455.] SCHOLAE, dictae
 Iudaeis, eorum Synagogae, ut ha-
 bet Rigordus in Philippo Aug. ann.
 1182. Nam omnes Synagogae Iudaeo-
 rum, quae Scholae ab ipsis vocantur,
 ubi Iudaei sub nomine fittae religionis
 causa orationis quotidie conueniebant,
 prius mundari iussit. SCHOLA, pro
 Secta, apud Pancirolum lib. 1. The-
 sauri var. lect. cap. 77.

† SCHOLACES, pro Scolaces, t. 4.
 Sept. p. 333.

SCHOLANVS qui dictus sit in qui-
 busdam Hispaniae Ecclesiis, discipulus
 ex Synodo Valent. ann. 1566. inter
 Concil. Hispan. to. 4. pag. 126.
Quia vero intelleximus, in quibusdam
nostrae dioecesis ecclesiis ministrum
quem Scholanum vocamus, suam ma-
nus ob minorem aetatem exsequi non
posse; mandamus ut is in posterum
habeatur, qui et deferendae Cruci et
aliis faciendis quae ministerio eccle-
siae sunt necessaria, sufficere possit.
 V. infra in *Scholasticus*.

SCHOLARES, qui in Scholis Palati-
 nis militabant, et in aula ad Impe-
 ratoris custodiam excubabant. Sul-
 pitius Seuerus lib. 1. cap. 1. de S.
 Martino: *Armatam militiam in ad-*
ulescentia secutus, inter Scolares alas
sub Rege Constantio, deinde sub Iu-
liano Caesare militauit. SCHOLAE
 RES DE CANTV, qui sunt ex
 Schola Cantorum. Statuta Eccl. Bar-
 chin. ann. 1332. apud Marten. to. 4.
 Anecd. col. 612. V. in *Caput* et
 supra in *Schola*. SCHOLARES,
 Scholastici, qui in Scholis docentur,
 Germ. *Schüler*. Stephanus Tornac.
 Epist. 61. *Amplector Scholarem, pro-*
sequor Archidiaconum, deosculor Ab-
batem, assurgo Episcopo, reueor
Cardinalem. Ita porro proprie dicti
 in Monasteriis Nouitii Monachi, qui
 in Scholis Monasticis erudiebantur,
 in Martyrologio Fuldensi apud Bro-
 werum p. 139. SCHOLARIJ, iidem
 dicti in Statutis Corbeiensibus Ada-
 lardi lib. 1. cap. 6. *de pulsantis, de*
Scolariis, de reliquis Clericis, seu Lai-

ais nostris, etc. Mox totam ait Monasterii familiam diuidi in *Famulos*, vel *Matricularios*, *Fratres*, *Vassallos*, *Hospites*, *Pulsantes* vel *Scholarios*, et in *Pronendarios*. Habebant etiam Presbyteri, seu Curiones, suos *Scholarios*, de quorum muniis agit Caroli M. Capit. admonit. ad Episc. c. 5. **SCHOLARES**, Tirones, Gall. *Apprentifs*. Statuta Arelat. MSS. art. 29. **SCHOLARES VAGI**, sectarii, nescio qui, quorum ordo seu secta reprobatur et damnatur in Concilio Herbipolensi ann. 1287. c. 34. et in Salisburgensi ann. 1274. c. 16. et ann. 1290. c. 3. ubi eorum prauis mores et doctrina recensentur. **SCHOLARES**, in Ecclesiis ruralibus, qui vulgo *Clerici*. V. *Clerici Scholares*. **SCHOLARIS LIBER**, ad vsus scholarum. Bernardus Mon. in Ord. Cluniac. part. 1. cap. 17. **SCHOLARI**, scholas tenere, docere. Vita Hugonis Abb. Marchianensis apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1713. **SCHOLARIS**, puella quae ad vitam monasticam instituitur. Murat. t. 5. Antiq. p. 519. **SCHOLARITAS**, studium, *Scholarium* ius et priuilegium, Gallis *Scholarisé*. Litterae Philippi VI. Reg. Fr. in gratiam Vniuersit. Paris. ann. 1340. to. 2. Ordinac. pag. 155. *Concedimus . . . ne quisquam laicus . . . praefatos Magistros et Scholares, . . . de quorum Scholaritate constabis, per proprium iuramentum, in persona, familia . . . inquirant, etc.* **SCHOLARIS**, qui scholis Ecclesiasticis praest, vt infra *Scholasticus*, in Charta ann. 1093. ex Chartular. S. Martini Pontifar. V. alia notione in *Scholares*. **SCHOLARIZARE**, Scholas frequentare, studere. Charta Edwardi I. Reg. Angl. ann. 1305. apud Rymer. tom. 2. pag. 957. V. *Scholarizare*. **SCHOLASTER**, vt mox *Scholasticus*, dignitas Ecclesiastica, apud le Boursier Histor. Comit. Ebroic. pag. 60. **SCHOLASTICVS**. (1) Dictus Latinis Scriptoribus, qui in vmbra circa fictas hypotheses se occupat, Declamator, qui circa lites fictas versa-

tur, vt docet Casaubonus ad ton. de Grammat. et ad Capnum. Sed postmodum apperit quibus eloquens, disertus, orator facultatis et politionis literaturae diis eruditus. Gloss. Lat. MS. *laeticus, Literatus, Sapiens*. P. *Scholasticus, Eruditus, Literatus, Sapiens*. S. Augustinus in *Exico: Cum Scholastici solum p et primitus dicantur ii, qui in schola sunt, omnes tamen literis viuunt, nomen hoc vsu* Ionas Episcopus in Praefat. a tam S. Huberti: *Palatina Scholae facundia*. *Scholasticus*, apud Paulum Diacon. Emerit. in S. Masone Episc. Emerit. *Scholastica eruditio*, apud Alci in Epistola ad Carolum M. **SCHOLASTICISSIMVS**, in S. Sebastiani c. 21. *Fortunatus* lib. 3. de Miraculis S. Diony citur *Latinorum Scholasticissima Sedulius vir Scholasticissimus* Chronico Fontanellensi c. 1 *Agano vir Scholasticissimus* in script. lib. de Mirac. B. V. (2) *Aduocatus, Patronus*, quas in foro agit: sed proprius, eloquens, disertus part Transiit enim adiectiuum in substantiuum. Codex Theod. l. de Concess. Aduocat. Nec *Mansuetudinem nostram, saepe Scholasticos ultra modum, ac honorariis, in defensione causarum omnium, etc.* S. Augustinus in nem c. 7. *Qui habens causam volunt supplicare, quaerunt al Scholasticum, a quo sibi preces ponantur.* (3) Dignitas Ecclesiastica, qua qui donatus est, Ecclesiasticis praest, Gall. *Ecolâtre*. dricus lib. 3. Chron. Camerac. 61. *Et vt amplius eum in sen confirmaret, regendas Scholas S. riae ei commisit.* Mox: *Cognitio Episcopo Scholastici indus trantur cum a puerorum doctrina* Cum autem Capellanorum non esset, vt alibi docuimus, amantissimas vices agere, inde forte est legimus, Palladium quemdam bani Archiepiscopi exalta-

quam Alemodria is adduxerat, dis-
positionem, quam habuit cum lu-
daco, a Gregentio descriptam, *vel*
quoniam inter eos quatuordecim, verba
verumque manentem excepisse. Exstat
Dispositio Zachariae Scholastici, post-
modum Mylenensis Episcopi, vbi
Gombardus Scholastici munus Ec-
clesiasticum esse annotat, idemque
de *Præsentariis*. Addit. 2. ad Ca-
put. c. 5. MAGISTER SCHOLA-
STICUS, eadem dignitas dicta in Ec-
clesia Cadurcensi, ab Innocentio IV.
P. an. 1252. instituta, apud Cru-
cum a. 1118. V. Caput Scholae.
SCHOLASTERIA, Scholastici Ec-
clesiæ dignitas, apud Caesarium
Heister. lib. 4. de Mirac. cap. 62.
SCHOLASTRIA, eadem notione,
in Statutis Eccles. Traiect. Batav. sa-
eculi p. 136. (4) Qui est ex Schola
Canonicorum, in Ordine Romano non
habet. Amalarius de Ordine Anti-
phonæ. c. 57. (5) Qui scholas fre-
quentat, discipulus, Gall. *Ecolier*.
Abbas in Vita S. Liudgeri faec.
4. hnd. part. 1. pag. 31. V. in
Schola.

SCHOLASTES, iidem qui *Scholares*,
in Diar. MSS. Brocardi Cantoris,
lib. Macro in Hierolex.

SCHOLASTICUS, studere. Vita MS. S.
Gumplicii Episc. Camerac. lib. 1. c.
2. V. *Scholarizare*.

SCHULTETUS, vt infra *Sculterus*,
Immo, Praefectus, Bailliuus, lu-
dovicus. Charta Friderici III. Im-
per. an. 1573. apud Miraeum to.
2. pag. 163. col. 2.

SCHULTZA, vt mox *Schoppa*. Charta
apud Ecardum in Orig. Habsburg.
pag. 83. SCOPOSSA, eo-
dem tenore, in Actis Murenensis Mona-
sterii apud Eccardum in Orig. Habs-
burgo. Austr. col. 281. SCOPOZA,
eodem significatu, in Charta Rudolphi
Imper. Alsatiae apud Laguille inter
Imper. Hist. Alsat. p. 32. col. 1.

SCHOPPA, officina, Anglis *Shope*,
Gall. *Echoppe*, Germ. *Schoppen*;
nam, rocurium, casa, aedificium
scholasticum, in Charta an. 1287. apud
Will. Thorn. in Chron. *De duabus*
Schoppis suis iuxta domum suam.

SCHOLA, vt *Schoppa*. Charta Wil-

helmi Betun. dom. ann. 1214. ex
Tabular. S. Barthol. Betun. SCOP-
PA, eadem notione, in Charta Ri-
cardi Regis Angl. apud Radulfum
de Diceto ann. 1194. SHOPA, ex
Anglico *Shope*. Monasticum Angli-
canum tom. 1. p. 1013. V. *Eschopa*.

SCHOPPARIVS, qui *Schopam*, tenet,
Gall. *Eschoppier*. Vetus Consuetudo
municipalis. Ambian.

† SCHORILLA. Stat. antiq. Flor. 1.
3. c. 141. Si quis - - ad aliquam
terram miserit pelles, flamen vel scho-
rillas, seu alias res ad artem lanæ
vel pannorum pertinentes etc.

SCHOTO, pro *Schato*, in Pacto Leg.
Salicæ tit. 10. §. 6. edit. Eccardi.
V. *Seach*.

SCHREINVS, vt *Schrinium*, Arca,
Gall. *Coffre*. Statuta Placent. lib. 6.
fol. 74. vo.

SCHVBA, togæ, vel pallii Turcici
aut Persici species. Aeneas Syluius
in Hist. Bohemica c. 70. *Neque de*
more suo indutus prodierat, linea
santum indumenta suscepit, et de-
super Persicam habitum, quem vocant
Schubam. Germ. *Schaube*.

SCHVDEZOLVM, scutum, Gall.
Ecusson, ab Ital. *Scudicivolo*, eadem
notione. Anonymi Annal. Mediol.
apud Murator. tom. 16. col. 812.

SCHVISARA CHROGINO, in Pacto
Legis Salicæ tit. 28. §. 2. edit. Ec-
cardi, vbi doctissimus Editor auda-
cter legendum monet *vas Schara tro-*
gino, quod comæ abscissionem frau-
dulentam interpretatur. Ipsum con-
sule.

† SCHVLTARE, proferre, pronun-
tiare, ab Ital. *Scultare*. Placit. a.
902. apud Murat. t. 5. Antiq. p.
309.

SCHVLTETVS, Praetor vrbani, iu-
dex, Germ. *Schultheiß*, *Schulze*.
Charta Willelmi Comitis Hollandiae
ann. 1204. apud Will. Hedam. Alia
Hugonis Episcopi Leodiensis an.
1227. apud Chapeauillum. V. *Scul-*
tetus.

SCHVMA, Spuma, Ital. *Schiuma*,
Gall. *Ecume*, Germ. *Schäum*. Mi-
rac. B. Simonis Eremit. to. 2. April.
p. 820.

† **SCHVRLLETVM**, pannus purpureus, i. q. *Scharletum*. Suppl. ad Miraeum p. 192.

† **SCHVRA**, pro *Scurra*, mimus. Ch. Mf. Phil. com. Flandr.

SCHVTARIVS, vt *Scusarius*, Scutorum artifex, in Statutis Genuens. lib. 4. cap. 84. fol. 136. vo.

SCHYNTENEVS. S. Columbanus Epist. 5. *Mirror, fateor, a te hunc Gallicae errorem, ac si Schynteneum, iamdiu non fuisse rasum, etc.* Graecam vocem *σχοινετης* putat Editor, id est, tanquam si rectum et legitimum esset.

SCHYRA, V. infra in *Scyra*.

SCIA. (1) Pars corporis, de qua sic Frideric. II. Imp. lib. 1. de Arte venandi cap. 33. *Diffum est, quod in loco lumborum suis duo ossa anchorum, longa, concava, inferius lata, habentia circa sui medium quandam concanitatē, quam medici dicunt Sciam, et in illa Scia locatur vertebra superius coxae.* (2) **SCIA**, pro *Sciatica*, Coxendicus morbus, vulgo Medicorum *Schiafis*, vel *Sciafis*, perperam pro *ischias*, a Graec. *ισχίος*, coxa. Hermannus lib. 2. de Miracul. S. Mariae Laudun. c. 18. Hinc **SCIATICVS**, Ischiadicus, dolore coxendicis affectus. Acta S. Francisci de Paula tom. 1. Aprilis p. 130. V. *Syatica*.

SCIAMITVM, V. *Exametum*.

SCIANCATVS, vox Italica, Claudus, Gall. *Boiteux*, *Déhanché*. Mirac. S. Zitaē to. 3. April. pag. 511.

† **SCIAQVATOR**, inter vestes recensetur, in Stat. XIV. sec. eccl. Sabin. rubr. 27.

SCIATICVS, V. supra in *Scia*.

† **SCIBALA**, stercorea, in vet. Gloss. Cod. reg. 7613.

SCIBILIS, notus, cognitus. Chron. Andreae Danduli apud Murator. to. 12. col. 514. *Sed si ineris, vel non, hoc non est de certo Scibile apud nos.* Pro eo quod scientia comprehendipotest occurrit apud Tertull. lib. 5. adu. Marc. cap. 16. Mart. Capell. lib. 4. p. III. etc.

SCICLARIVS. Tabularium Fossatenese: *Quilibet tenens de dicta terra obliarum debet pro quolibet arpenso 3. Siclarios.* V. *Sicla*, *Siclus*.

SCIDA, scheda. S. Althelmus Episcop. de 8. Vitiis.

SCIDVLA, pro *Schedula*, in Inscr. libror. Abbonis de obsid. Paris.

SCIENASSVMERE, pro *Scienter* sumere, quomodo etiam legendivideretur. Charta Henrici III. Angl. ann. 1253. apud Rymer. 1. pag. 488.

SCIENTIA. (1) Charta Henrici I. Angl. tom. 3. Hist. Harcur. p. 1. *Sciant me reddidisse et praesenti confirmasse Balduino filio Gisleberti seruianti meo totas egencias suas ministeria sua cum liberationibus que ministris et Scienciis pertinebant.* Vbi legendum esse videtur *gentiis* vel *Seruitiis*. (2) Titul. honorarius, maxime ubi de apellationibus ad Principem sermo. Codex Theod. lib. 11. tit. 29. leg. *Si quis iudicum duxerit esse referendam, nihil pronuntiet, sed me super quod haesitandum putauerit, stram consulas Scientiam.* Pluries cutrit eod. titulo.

† **SCIENTIALIS**, ad scientiam tinens, t. 2. Aug. p. 467.

SCIENTIATVS, scientia praeditus, peritus. Chron. Petri Arii apud Murator. to. 16. col. 1.

SCIENTICVS, eodem sensu, legendum sit vt mox *Scientis* apud Cigaltium de Bello Ital. **SCIENTIFICVS**, Gallis etiam *Scientifique*. Georg. Stella in Annal. nuens. apud Murator. to. 17. 970.

† **SCIENTIOSE**, scienter, in a. 1367.

† **SCIESTVM**, pluteus, in Gloss. Gall. Lat. a. 1352.

SCIFATVS, V. *Scysati*.

SCILINDRIVM. Consuetud. Eccles. Colon. ex Bibl. Atrebatensis *gister coquinae omni die das carceratos XXV. Scilindria, in gulis noctibus 1. librum de seipso in carcere ardebit.*

SCILLA, V. *Skella*.

SCILLAE, Saxa latentia in Gloss. Isid. et Papias. A Scylla drabie, scopulo notissimo. *Scilla de mer*, in Gloss. Lat. Gall. Sans.

SCILLINGVS, V. *Skillingus*.
SCILLYA, V. infra *Scitulla*.
SCILTOR, V. supra *Schismonos*.
SCIMASARNOVA, vel *Scimasarnona*; (ita enim
 varii scribitur,) vna e 12. augurio-
 rum species, de quibus in verbo
Vena, quae sic describitur a Mi-
 chaeliSCO de Phisyonomia cap. 56.
Scimarnona est augurium, quando
in via hominem vel anem post se,
et amplexari, et transire se, et an-
tem praeniat ad se, vel in ad
em, dicubi se repanset se vidente
in dextro latere sui: et tunc est tibi
bonum signum super negotio. V. *Scaf-*
forma.

SCIMASARNOVA, V. in *Scimasar-*
mona.

SCIMPIDIUM, Scaligero Epist. 145.
 non lectus discubitorius, sed *scim-*
podium videtur esse, ex sella et lecto
 compositum, in quo semisupini, pe-
 dibus in suppedaneo quiescentibus
 cubant. V. *Mercurialem* lib. 3.
Antigymnasticae cap. 12. Acta S.
Trophii tom. 2. Iunii pag. 681.
Coniux se haberes in medium addu-
cor dicitur ibid Saluatoris, Tolle
gratum tuum et ambula; mutato
nomine pro grabato Scimpodium di-
xit. Lectulorum eiusmodi formas
 exhibet Anton. Bosius in Roma sub-
 iunctum pag. 83. 91. et 101. Con-
 f. *Isidori* Lexic. in hac voce.

† **SCIMPVS**, inter arma verita recen-
 sum, in *Str. Ferrar.* a. 1268. apud
Mant. 2. *Antiq. Ital.* p. 515.

SCINDANTICVS MORBUS, angina,
 vel *Scintensia*, Gall. *Esquinancie*.
 Acta SS. tom. 6. Maii p. 32. V.
Scintia.

SCINCUS, animal reptile, crocоди-
 lus terrestris, Graec. *σκινξ*; qui-
 budam male *Scincus*. V. *Martini*
Lexic.

SCINDA, **SCINTA**. (1) Ager
 profissus. Capitula Ludouici Pii
 tom. 129. cap. 12. apud Baluzium:
De illa, qui agros dominicos, id est,
ad suum pertinences, propterea ne-
glectis excolere, ut nonas exinde non
peritas, et alias terras ad exco-
lendum propter hoc accepis, etc. Quo
 loco *Alberbachius* et *Heroldus* ha-

bent *Scindas*, vel *Scintas*, vbi Gol-
 dastus terras censuales, a colonis con-
 ductas, pro censu annuo quasi *censi-*
tas interpretatur. Sed si vera est le-
 ctio, videntur *Scindae* fuisse agri
 proficisci, seu quod *Leges Wisigoth.*
 lib. 10. tit. 1. §. 9. quod ad *culturam*
scissum est, vocant. Acta Monasterii
 Murenensis: *In prima scissura et semi-*
natione arant. Varro lib. 1. de re
 rust. c. 29. *Terram cum primum*
arant, -proscindere appellant; cum
iterum, offringere dicunt, etc. Virg.
 2. Georg.

..... Et validis terram pro-
 scinde iuuentis.

Proscissio apud Columellam lib. 2.
 cap. 13. 17. lib. 6. c. 2. (2) **SCIN-**
DA, apud Barbaro-Lat. Geometras,
 teste Goclenio in Lexic. Philosoph.
 est *Pars sphaerae quanta duobus semi-*
circulis ipsius maximis super axe seu
diametro in angulum coeuntibus in-
serpescitur.

SCINDALA, V. infra *Scindula*.

† **SCINDELINGA**, lapis scithilis, vel
 idem quod *Scindula*, in Gloss. Cae-
 sar. Heisterbac.

† **SCINDENS**, acies; pars cultri
 qua scindit, in Ch. Ms. a. 1335.

SCINDERATVS, in Leg. Rotharis
 apud Murator. tom. 1. part. 2. pag.
 22. pro *Sideratus*, V. in hac voce.

SCINDERE, nude pro Sectoris men-
 sarii officio fungi. Charta de Coro-
 nat. Reg. ann. 1377. apud Rymer.
 to. 7. pag. 160. V. *Scissor* et *Scutis-*
feri.

SCINDICATVS, **SCINDICVS**, V.
Syndicus.

SCINDOLA, V. mox in *Scindula*.

SCINDULA. *Isidor.* lib. 19. c. 19.
Afferes ab affe dicti, quia soli ponun-
tur atque coniuncti: Scindulae, eo
quod scindantur et diuidantur. Vgu-
 tio: *Scindula, est laevis affer, quo*
domus cooperitur, et Scindula est ge-
nus quoddam annonae, quae et scan-
della dicitur, et scandula potest dici
idem quod Scindula, vel quod frangit
saxum. Lex Longob. lib. 1. tit. 25.
 §. 27. *Si quis de casa erectum lignum*
quodlibet aut scindalas furatus fuerit,
etc. Scindalas edirum apud Mura-
 tor.

- tor, to. I. part. 2. p. 40. **SCINDV-LAE**, in casu passim occurrunt in Polyprycho S. Remigii Remensis: *Donans de argento s. 19. et den. 2. . . . scaritiones car. vs. circulos perticas 115. Scindolas 575. de jornariis fol. 7. d. 8. Occurrit alibi non semel.*
- SCINIFES**, pro *Cinifes*. Gloss. Aelfrici: *Scinifes vel tudo, Gnaet.* Vbi Somnerus leg. *Cynips*. *Scinifes* etiam habet Iohannes de Ianua: vnde Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Scinifes, une maniere de mouche, scinterecke.* Peralpinus in Vita B. Columbae Reatinæ to. 3. Maii pag. 367*. *Vnus pullex vestem candidas, deturpat, et Scinifex limpidum fontem. Sciniphes, in Ep. 4. Hugonis Metelli tom. 2. Monum. sacr. Antiq. pag. 332. Papias: Ciniphes, hirci maiores a flumine Africae, ubi plurimi sunt et magni. Olla patella:*
- Crabro, Culex, Brucus, Cinifes, Cynomia, Cicada.*
- SCINTA**, V. supra *Scinda* 1.
- † **SCINTERIVM**, vallum, fossa, qua aliquid cingitur. Comput. Ms. a. 1450.
- SCINTHIAE**, *naeus, macula*. Gloss. Isidori.
- SCINTILLA**. (1) † Paullulum, in Statut. Colleg. Fux. Tolos. (2) Brevis sententia ex alio deprompta, V. *Scintillaris*. Hinc
- SCINTILLARE**. Laurentius Leodien-sis in Praefat. ad Histor. Episc. Leodien-sium: *Laudanda est tamen Bertharii pia industria, qui de ipsis cineribus et ruinis incensae urbis et Ecclesiae, omnia, prout potuit, praedecessorum saltem Praefulum vel nuda nomina eruit, vel quaedam gestorum nobis Scintillavit, i. quasi per scintillas, seu breuiter elucidauit.*
- SCINTILLARIS, SCINTILLARIVS**, liber continens sententias ex Scriptura sacra et SS. Patrum scriptis excerptas: cuiusmodi est Venerabilis Bedae opusculum, cui titulus, *Scintillae sine loci communes*. V. hac de re Vanleium in Antiquit. Litterat. Septentr. p. 180. vt et Frid. Iunium in Praefat. ad Gloss. Gothicum. Librum itidem addidit Defensor Mo-
- nachus quem inscripsit, *Liber Scintillarum seu sententiarum catholice Patrum*, cuius inscriptionis ratio sic expedit in Prologo apud Ma. Annal. Bened. tom. 2. pag. 704.
- SCINTVLA**, V. *Scindula*.
- SCIOLDRI**, dicti olim apud Dr. Bardi, *Eabages*, et *Draydes*. Pontanum in Chorographia Da. pag. 779. 780.
- SCIOLVM**. Papias MS. Biturici *Martyria* (i. *Martusia*) *in morte ex pisce sunt, unde et dicuntur Sciola parua.*
- SCIOLVS**. Inter varias Notariorum subscribendi Chartis formulas, l. occurrit in Litteris Henrici I. Fr. Regis an. 1052. apud Stephanot. tiquit. Bened. Claromont. MSS. 349. *Seguinus Sciolus scripsit ad eum Balduni regii Cancellarii Kal. Octobris.*
- † **SCIOPERATVS**, s. qui artem si non exercet, ab Ital. *Scioperato*, c. sus, in Stat. ant. Flor.
- SCIPHATVS**, V. infra *Scyfati*.
- SCIPIO**, *virga ante triumphantes lata*. *Scipiones, virgae Confusi*. Gloss. Isid.
- SCIPSA**. Messianus in Vita S. C. rii pag. 255. *Turbatae igitur ante Dei, quibus foras exire non licebatur, et res, cellas (scillas) Scipsas per cisternas iactabant. Et leg. capsas. V. edit. Mabillonii.*
- SCIRA**. (1) **SCIRA, SCIRE** TOS, etc. V. *Scyra*. (2) † Sc in Lit. remiss. Ms. a. 1357.
- SCIRBVM**, Arabibus vocatur ver pinguedo. Constantin. Africa lib. 2. Commun. loc. med. cap. lib. 3. c. 27.
- SCIRE**. (1) † Pro posse, a (Scauoir, t. I. Sept. p. 169. (2) REFACIAS, formula fori Ang. Charra Henrici Regis Angl. 1457. in Chron. Iohan. Whetstedii pag. 427. *Propter quam sum ipse vellet voluntarie, quod Scire facias, vel aliqua alia actio ses prosequuta nomine nostro. Per ipsos (consiliarios) cogitatum et consideratum, quod dicta Scircias sine actio eris facta, et no*

scis professus. V. Th. Blount in Nomencl. Anglic.

SCIRIDA, Machina bellica. Aëtia S. Hortensaldi tom. 5. Iunii pag. 304. *Castinus ergo petrarías, et omnis generis bellici machinas, Sciridas quæque, bellicas, milleque mortis peritus aptas.*

SCIROTICA, vt Chirotheca. Charta quæ Madox Formul. Anglic. pag. 28.

SCIRIA, Pales, forte ex Gr. *σκιρα*. Leo III. PP. Epist. 3.

SCIRIVM, pro *Scirpium*, V. ibi.

SCIRIVS, Gregorius Turon. de Glor. Mart. cap. 32. *Lychnus etenim non potius, atque inflammatas, ante lucem sepulture ipsius, perpetualiter de nobisque dixino nutu resplendet, et uno fomento olei Scirpique accipit, neque vento extinguitur, neque ardendo minuitur.* Pro Ellychnio, *Scirpus* enim hic papyrus sonat, vt et Gloss. Lat. Graec. colligitur: *Scirpus, σκίρπυς*. Porro papyrus vix ellychnii in lucernis adhibitam supra observatum est in verbo *Papyrus*.

SCIRIVM, arborum species. Capitulare de Villis cap. 64. *Et ad vnumquodque carrum, Scirtum, et lanceam, cucurum, et arcum habeant.* Sciram edidit Baluzius, quomodo lupatum esse omnino videtur.

SCIRIVS, Syrupus, Gall. *Sirap*. V. R. Andreae de Galeranis to. 3. Muni pag. 53. V. *Syrupus*.

SCISA, pro *Assisa*, Impositio, praeterea tributum. Charta an. circ. 1185. et primo Chartulario S. Victoris Muni pag. 146. V. *Sisa*.

SCISALHAE, quae forfice ex moneta scissa sunt, in Lit. remiss. a. 1332. V. *Scissiliae*.

SCISAL Abbo de Obsid. Lurer. lib. 1. vbi de turte excindenda:

Ima dehinc ardens eius discindere Sciscii.

En immane foramen, hians, manius quoque dictu.

SCISIVM, scalprum, Gallis olim *Cise*, hodie *Ciseau*. Geruafius Dorotheensis de Reparatione Dorotheae Ecclesiae.

† *SCISTO*, pars securis, quæ scindit, in Ch. Ms. a. 1317. V. *Scindens*.

SCISMA. (1) Modus, ratio. Aëtia passionis L. C. ex Cod. MS. Bibl. S. Vedasti Atrebat. V. *Scema* 1. (2) Pro *Schisma*. Diuifio Roland. Patav. Chron. Taruif. apud Murator. tom. 8. col. 315.

SCISMASARNOVA, V. *Scimasarnona*.

SCISMASAR - VETVS, vnum e 12. auguriis, de quibus in verbo *Venta*, quod sic describitur a Michaelē Scotto de Phylionomia cap. 56. *Scimasar vetus, est augurium, quando tu vides hominem post te, vel anem paufortem, ita quod sit tibi dextro latere: istud enim tibi malum signum super negotio.*

SCISMATICVS, V. in *Schisma*.

SCISOR ROBARVM, vestium sartor, Gallice *Tailleur*. Inquesta pro canonizat. Caroli Blesens. apud Lobinell. to. 2. Hist. Britan. col. 561. † *SCISOR*, qui monetarum typum scalpro incidit, Gall. *Graveur*, in Ch. Ms. a. 1341. V. *Scissus*.

SCISPADVM, *Jupatum*. Gloss. Isid. Excerpta: *Lycospadum, lupatum*; vbi Reinesius Var. lib. 11. cap. 14. emendat, *lupatum*. Graecis *λύκος* est lupatum, fraenum scilicet, inquit Papias, durius inaequalium et asperimorum dentium ad domandos equos, a lupinis dentibus dictum. Inde, vt infert Grauius ad Gloss. Isid. *λύκοσπαδης* equi sunt ferociores, qui lupatis sunt domandi. V. Reinesium loco laudato.

† *SCISSILIAE*, i. q. *Scissalhæ*, in Stat. Ludou. VII. a. 1225.

SCISSOR. (1) *Scindendi obsonii Magister*, Senecae, Gallis *Esnier trenchant*, Germ. *Vorschneider*. Petronius, et Fragmentum eiusdem Petronii pag. 12. *Processus statim Scissor, et ad symphoniam gesticulatus ita lacerans obsonium, etc.* *INCISOR*, eadem notione. Auitus Vienneus Epistola 77. V. *Scindere*. (2) *Ars mechanica*, nescio quæ, in Fleta lib. 2. cap. 52. §. 35. *De ablatoribus* (forte *albatoribus*) *coreorum*, praeterquam in ciuitatibus et burgis, et etiam de iis, qui duobus utuntur officiis, videlicet *fustoriae* et

H 5

san-

- tanneriae, vel tanneriae et carnificis, vel officio Scissoris, et dub. . . etiam dub. . . praeterquam in burgis et locis communibus. Idem videtur qui Lanius, Gall. Boucher. V. Scindere et Sectator.*
- SCISSORIVM**, orbiculus menforius, in quo conuiuae dapes sibi appositae vel praesumptas *scindens*, Gallis olim *Trenchoir*. Auctor Translar. S. Isidori Hispal. num. 19. V. *Cissorium*.
- SCISSVS**, sculptus. Aeta SS. to. 3. Iun. pag. 133. in Processu de SS. Virg. Eichell. *Sed viderunt imagines Scissas et super sepulturas earundem positas.*
- † **SCISVRA**, silua caedua, in Ch. Mf. a. 1311.
- SCITAMENTVM**, Edulium sciti saporis. *Complura Scitamenta mellisa*, apud Apuleium l. 10. Metamorph. *Scisamenta*, ἰδ.σματα, in Gloss. Lat. Gr.
- SCITARE**, pro *Citare*, in ius vocare. Charta ann. 1268. apud Thomasser. in Bitur. pag. 197.
- SCIT DEVS**, formula recepta in iuramentis. Vetus Interpres Iuliani Antecessoris cap. 178. *Sacramentum de calumnia fit ita: In primis quidem actor iuret: Hanc litem, quam moui, calumniandi animo non moui; sed existimo me bonam habere causam: . . . Scit Deus.* Ita clauditur sacramentum rei.
- SCITIA**, pro Scotia, quomodo et *Scitae*, pro Scoti, in antiquis codicibus occurrere, testis est Spelmanus: vnde a Scythis originem habuisse Scotos innuitur.
- SCITIVA**, V. infra *Scitica*.
- † **SCITIVATA PRATI**, quantum homo per vnum diem succidere potest, Gall. *Scitue*, in Ch. a. 1473. V. *Scitina*.
- SCITVATVS**, situs, positus, Gall. *Situé*. Excerpta e Iohanne a Bayono in Histor. Mediani Mon. pag. 289. V. *Situare*.
- SCITVLLA**. Bernardus Monachus in Ord. Cluniac. part. 2. cap. 30. *In huiusmodi festis tantum illae cappae deauratae, in aliquibus quarum etiam aureae Scitullae dependent, ab Armario*
- et his qui cum eo, induuntur. Vbi gendum videtur vt in MS. Sanger Scitullae, diminut. a Scilla, campnula. V. infra Skella.*
- SCITVLE**, eleganter. *Puellae Scit ministrantes*, apud Apuleium lib. Metamorph. et alibi.
- SCITVLVS**, diminut. a Scitus, petrus, gnarus. Arnobius lib. 3. ad Gentes.
- † **SCITVRA**. (1) f. q. *Scitinata*, Ch. Mf. a. 1266. (2) Actio sciendi vel secandi, in Constit. Frid. Mf.
- SCITVS**. (1) Locus aliquis, quoque modo se habet. Charta apud Mad. Formul. Anglic. p. 148. (2) Sentia, cognitio, notitia. Litter. Edwardi III. Reg. Angl. ann. 133 apud Rymer. tom. 4. pag. 79 (3) Pro Situs, Gall. *Situé*. Chart. Ludouici Reg. Siciliae ann. 1359. Cod. MS. D. Brunet fol. 108. *Situare*.
- † **SCIVIA**, versatile tympanum apimoniales. Ch. a. 1486. inter Prbat. t. 2. Annal. Praemonstr. p. 36
- SCIVVS**, pro Scyphus, in v. Gloss. MS. Sangerm. num. 501.
- † **SCLAFFITORIVM**, canalis educendas aquas superfluas, f. ueus molendini. Ch. Mf. a. 139 V. *Efclaidor* et *Efclausa*.
- SCLANDONICIA TECTORA**, Dmus, casa *Scandulis* cooperta. Loc est in *Tectoria*. V. supra *Scindula*.
- † **SCLAPA**, scindula, assula, in l. quisit. Mf. a. 1363. V. *Sclasa*.
- SCLAPVS**. (1) In Comment. Car. Carafa Episcopi Auerfani de Gen. sacr. restaurata, pro *Sclopus*. V. hac voce. (2) † Canalis, vt videtur, in Stat. Ferrar. a. 1288.
- SCLATA**, scindula, Gall. *Bardes* Angl. *Shingle*; forte *Sclata* dicitur a Gall. *Eclat*, assula: est enim scindula ligni fragmentum. Charta Herici V. Reg. Angliae ann. 1413. apud Rymer. tom. 9. pag. 40.
- SCLATARIA**, *nanis piratica*, Papias
- SCLAVA**, captiua, serua, V. *Sclani*
- SCLAVARE**, pro *Scaluare*. V. ibi.
- † **SCLAVE**, piscis genus, in Trad. Mf. de Piscib.

SCLAVINA, SCLAVINIA, vestis longior, legi militaris instar, Sclavina, ut videtur familiaris, unde notum mox. Vgutio: *Amphibalus vestis vilis, sicut est Sclavina*. Iohannes de lausa: *Armelansa, Sclavina. Iohannis Sclavina*. Corona pretiosa, *vestis, fragulam, σισύρα*. Henricus de Kyngthron: *Venire videbatum elegancem cursancem, de quo Sclavina alba vestitum*. Quo loco papam Sclavina legit Somnerus. Hoc potissimum utebantur peregrinantes, ut observat Malbranck. in de Morinis cap. 12. Rabbi Kuthus: *Esclavinam* pro veste vili utitur. V. Bernardum Iustinian. in Vita S. haur. Iustiniani cap. 5. Vita S. Adreæ Corfini c. 5. etc. Ita *le Sclavina*, est teges, *coperta grossa de lano*. *Σκλαβινία* vero et *Σκλαβινον*, pro iaculo leuiori, cuiusmodi utebantur Sclavi, apud Mauricius et Leonem sumi, annotarunt *Epistola* Regalius et Meursius. **SCLAVIS**, ut *Sclava*, ferua. Charta an. 1358. ex Tabular. Massil.

SCLAVNA, V. Sclavina.

† **SCLAVONIA**, i. q. *Sclavina*, apud Lactant. c. 11. Reliq. p. 118.

SCLAVONICVS, servilis, V. in *Sclava*.

SCLAVONIVS. *Anaphi Sclavonii* in *pro* facit, ut colligitur ex Testamento Ermengaudi Archiep. Narbonensis. ann. circ. 1005. inter Probat. an. 4. nouae Hist. Occitan. col. 163. *Politi Episcopo anaphum unum* *Sclavonii*.

SCLAVIS, captivus, servus, Italici *Sclavo*, Gallis *Esclave*. Matth. Paris an. 1252. *Cum Christianis Sclavis, & namque vocantur captivi, etc.* Max: *Cum omnibus Christianis captivis, quos vulgariter Esclavos appellant, etc.* **SCLAVI SERVIENTES**. Vetus Charta apud Aegidium Gelenum in Colonia pag. 69. *Sclavi servientes legationem Episcopi faciunt; si semel neglexerint, 30. sol. si non perspenderint, beneficia sua perdunt.* **SCHLAVVS**, ut *Sclavus*, captivus. Bernhard. de Breydenbach iter Hierosol. pag. 217.

† **SCLIDA**, vehiculi species, Germ. *Schlitten*. Comput. Mf. a. 1508.

SCLINGERE, anferum vox, V. *Baulare*.

SCLODIA, *καμουλκίς*, in Gloss. Lat. Graecis. V. *Chamulcus*.

SCLOPETVM, SCLOPETVS, tormentum bellicum manuale, Gall. *Escopette*. Chron. Eltense ad ann. 1334. apud Murator. to. 15. col. 396. *Interim praeparari fecit maximam quantitatem balistarum, Sclopetorum, etc.* V. *Scopeta*. **SCLOPVS**, eadem notione. Miracula S. Angeli rom. 2. Maii pag. 73. Addit. ad Chron. Eltens. an. 1377. ap. Murator. to. 15. col. 545. *Cum Sclopis et stridis in signum maximae laetitiae*. A sono, quem edit *Sclopus* non dissimilem a strepitu qui fit complosis buccis, quique *Scloppus* dicitur, vocis origo deducenda videtur Carolo de Aquino. V. Martini Lexic. in hac voce. **SCLOPPVS**, idem in Ch. a. 1432. **SCLOPETARIVS**, qui *Sclopeto* utitur, apud Ludewig. rom. 6. Reliqui. MSS. pag. 358.

SCLOSA, ut *Sclusa*, in Charta apud Menester. Hist. Lugdun. pag. 6. inter Instr.

SCLVSA, locus in quo concluduntur aquae, Gall. *Ecluse*; Germ. *Schleuse* se. Charta ann. 1140. ex Tabulario Burgi-medii: *Comes Theobaldus dedit . . . deciman piscaturae et Sclvsae*. V. *Exclusa*.

SCOARSARE, corticem auferre, Gall. *Ecorcer*. Statuta Montis Regal. fol. 241. V. *Scorzare*.

SCOBA, pro Scopae. Catholicon paruum: *Scoba, bac, Balay, ramon en arbre*. Vbi Codex MS. habet *Scopa*. Vindicianus Comes Archiatrorum pro *Scobe* usurpat:

Polline, farre, Scobis, lino, scobe, vellere, cornu,

SCOBILLAE, eadem notione, seu quaevis fordes, purgantia, Gall. *Ordures, balaynes*, Prouincialibus *Escombilles*. In Statutis Massiliensibus vrbis MSS. lib. 4. est caput: *De fimo, vel terra, vel Scobillis proiciendis in certis locis extra Massiliam*.

SCOBACRS, sortilegi, seu potius ii delirantes, qui ad nocturnos illos con-

conuentus, quos *Sabbats* dicunt, *Scopis* se deferri somniant; vnde vocis origo. V. *Scoba*. Anonymus Cartus. de Relig. origine; apud Marten. to. 6. Ampliss. Collect. col. 57. *Memini me, mater, in adolescentia, antequam hunc ordinem ingrederer, multa de huiusmodi sortilegis, qui vulgo Scobaces dicuntur, audisse. Nam tunc et deinceps plures capti fuerunt in nostra provincia et combusti, qui prius in arcta positi quaestione, horrenda fatebantur. V. Sortiarius.*

SCOBARE, *Scobis* purgare, verrere, Gallis *balayer*, Prouincialibus *escobar*.

SCOBERE. (1) Guido II. Prior Carusiensis in Statutis eiusdem Ordinis cap. 20. §. 2. *Habeas itaque Martha laudabile quidem, sed tamen non sine sollicitudine et persurbatione ministerium; nec sororem sollicitae Christi vestigiis inhaerentem, et quoniam ipse est Deus vacando videntem spiritum suum Scobensem, suamque orationem in sinum suum conuertentem, etc. Ex Psal. 77. v. 7. ubi: Et scopebam spiritum meum.* Sic porro praefert emendatio editio Guigonis ann. 509. V. Martini Lexic. v. *Scopo*. (2) Tributi species, V. *Escober*. Charta Altmanni Episcopi Tridentini ann. 1126. in Metropoli Salisburgenfi to. 3. pag. 384. *Exceptis stabularibus, curtibz, quarum una Meechensteine, sex vero aliae singulae quatuor, quod vulgariter Scobere dicitur, dare debent.* V. *Scobrones*.

SCOBILLAE, V. *Scoba*.

† **SCOBOLANVS**, i. q. *Scabolerius*, in Gloss. Prouinc. Lat.

SCOBOLERIVS, Scoparius, qui *Scobis* purgat, Gallis *Balayeur*, Prouincialibus *Escobilé*. Testament. Guillelmi dom. Montispeffulani ann. 1202. ex Schedis Peiresc. apud Praef. de Mazaugues. Hinc emendandus Acherius qui to. 9. Spicil. ex voce contracte scripta, *Scobolium* edidit, pro *Scobolerium*.

SCOBRONES, agri tributo *Scobere* dicto obnoxii. Charta Iohannis Merseburg. Episc. ann. 1166. apud Lu-

dewig. to. 2. Reliqu. MSS. pag. 197. V. *Scobere* 2.

† **SCODELLA**, vox Ital., pro Scutella, in Ch. a. 1221.

† **SCODERE** BLADVM, flagello excutere, in Lit. a. 1378.

SCODVS, ERIS, *Scelus*, in Gloss. MSS.

† **SCOFFONES**, pedum indumenta. Ital. *Scassoni*, apud Murat. t. 5. Antiq. p. 267. V. *Scassones*.

SCOGILVM, GLADIVS SCOGILATIVS. Lex Ripuar. tit. 36. §. 11. *Spatham cum Scogilo pro 7. solid. tribuas. Spatham absque Scogilo pro tribus solidis tribuas.* Vbi quidam codd. praefereunt *scilo*, *seilo*; *scogilla*. *Gladius scogilatus*, in Legibus Henrici I. c. 83. *Si inter aliquos . . . diffusio consurgat, ex quo aliquis eorum gladium Scogilatum euaginat, non est etiam expectandum, ut percussus. Scogilam* interpretatur Eccardus spathe seu gladii vaginam, quod diminutium esse putat a voce Anglo-Sax. *Scoh*, calceus, qui quasi est vagina vel tegumentum pedis, quomodo *Scogilum* gladii.

SCOILVM, V. *Scogilum*.

SCOLANDA, V. *Scrulanda*.

SCOLARIVS, pro Aesculapius, in Passione S. Philippi Episc. apud Mabill. to. 4. Analect. pag. 140.

SCOLARE, vox Italica, effluere, Gall. *Econter*. Statuta Saluciar. Collat. 8. cap. 246. Pluries ibi.

SCOLAROLVM, canalis, per quem effluunt aquae, vt infra *Scolatura* 2. Statuta Mutin. rubr. 259. fol. 49. vo.

† **SCOLASTIA**, pro *Scholastia*, scholastici ecclesiae dignitas, in Ch. a. 1253.

SCOLASTICIA, in Ch. a. 1323.

SCOLASTRIA, in alia a. 1258.

SCOLATORIVM. (1) Vt *Scolatorum*. Statuta Saluciar. Collat. 3. cap. 111. V. *Scarforium*. (2) Papias MS. Bituric. *Frus canatorium, am surris, Scolatorium*.

† **SCOLATRIA**, i. q. *Scolastia* in Lit. a. 1395.

SCOLATVRA. (1) Pars vestis circum collum. Regula Tertiariorum a S. Francisco edita c. 3. apud Waddingum

- gum to. 1. p. 256. Vox Italica, *scol-lura*, inciluram circa collum denotans. (2) Canalis, per quem effrunt aquae; vox Italica. Charta m. 1180. apud Petrum Mariam Campum in Hist. Eccles. Placentinae in Regesto 2. part. Chart. 29. V. *Scolarolum*.
- SCOLAX. Papias, ex Isidoro lib. 20. c. 10. *Scolacer*, quod nos *Funes* vel *funalia* dicimus, eo quod *scoliae* sint, i. interri. Vgurio, ex Glossis Isidori: *Scoliacer*, (sic) *funes*, quos *Funalia* dicimus, quia sunt torti et excepti. Vita S. Cypriani: Cum cereis et *Stolacibus*. Petrus Damian. lib. 6. Epist. 17. *Quis Scolacibus utitur, ut scelerum micantium videat clavitationem*. *Σκολακισ* habent Apophthegmata Patrum in Paemene c. 10. apud Ioan. Bapt. Corelerium to. 1. Monumentor. Eccl. Graecae.
- SCOLDASCIO, SCOLDASCHIVS, V. *Scoldais*.
- SCOLVM, scopulus, Italis *Scoglio*, Gallis *Escueil*. Sanutus lib. 2. part. 4 cap. 25. Ex Graeco *σκόλιος*.
- SCOLNA, V. infra *Sculna*.
- SCOLTETVS, vt *Sculsetus*, V. ibi.
- † SCOLZARE, purgare, mundare, in Stat. ciuit. Cumanae.
- † SCOMARZERE, putrescere, in Gloss. Prouinc. Lat.
- SCOMBRA, vox fori Hispanici. Michael Molinus in voce *Scombra*: *Scombra* rei furatae vel malefactoris, non solum potest fieri semel, sed etiam bis: et licet in prima *Scombra* non fueris malefactor, vel res furata repperis, tamen potest per officialem iterum feri *Scombra*. Idem in *Talator*: *Talari* possunt loca et castra Virorum per *Suprauenturarios* congregata iuncta sua: et hoc propter rebelliam loci vel *Alcaidi* volentium dare *Scombram* *Suprauenturariis* insequentibus malefactoribus. Perquisitio.
- SCOMBARE, V. supra in *Scombra*.
- † SCOMFLARE, inflare, tumefacere, Ital. *gonfiare*, in Stat. Vallis-Ser. V. *Sconflare*.
- SCONATIO. Leges Norman. cap. 39. §. 9. apud Ludewig. tom. 7. Reliqui. MSS. pag. 352. *Si de iure patronatus alienius ecclesie concessio inter personam laicalem et ecclesiasticam fuerit procreata breui visio per quatuor milites et quatuor probiores loco propinquiores et fide digniores, qui nulla digna Sconatione a iurea debeant amoveri*. Vbi legendum videtur *Saonnatio*, quod idem est ac *Reprobatio* testis. V. *Sconium* et *Sonare*.
- SCONDEGARDA, statio, Gall. *Corps de Garde*. Anonymus in Annal. Genuens. ad ann. 1130. apud Murator. to. 16. col. 705.
- SCONDIMENTVM, excusatio, satisfactio, in Consuetud. Catalanae MSS. V. in *Excondicere*.
- SCONDIRE. (1) Denegare, recusare, qua notione *Econdire* usurpant Galli. Leges Balduini Comit. Flandriae ann. 1200. apud Marten. to. 1. Anecd. col. 766. (2) † Abcondere, in Glossar. Prouinc. Lat.
- SCONFICTA, pugna, praelium. Annal. vet. Mutinenses apud Murator. tom. 11. col. 72.
- SCONFIGERE, vox Italica, Hostes fundere, profligare, Gallice *Déconfire*. Chronicon Parmense apud Murator. to. 9. col. 762. SCONFLIGERE, SCVNFLIGERE, eadem notione. Ioh. de Bazano in Chron. Mutin. ad ann. 1235. apud eund. Murator. tom. 15. col. 560. SCONFITTVS, profligatus. Regimina Paduae ad ann. 1315. apud Murator. to. 8. col. 429.
- SCONFITTA, clades, vox Italica, Gallis *Desconfiture*. Chronica Pisana ann. 1173. V. *Sconfita*.
- SCONFLARE, inflare, sufflare, Ital. *Gonfiare*, Gall. *Enfler*. Statuta Ripariae fol. 15. vo.
- SCONFLIGERE, V. *Sconfigere*.
- SCONIVM, f. pro *Saonnium*, vel *Saonnium*, Reprobatio, recusatio, maxime testium. Leges Normann. c. 30. §. 5. apud Ludewig. tom. 7. Reliqui. MSS. pag. 324.
- SCONNA, V. *Sculna*.
- SCONSA, caeca latera. V. *Abstonsa*.
- SCONTRARE, vox apud Mercatores Italos vitata, cum de pecunia soluenda agitur. Statuta ciuit. Genuens. lib. 4. c. 14. fol. 117. *Sconstro* Italis est liber, quem mercatores Extractum vocant.

SCOPA. (1) Vt *Scoppa*, V. ibi.
(2) **SCOPAE**, seu *Scoparum* vel virgarum disciplina in Monasteriis. Petrus Damian. lib. 1. Epist. 19. *Saepe poenitentiam centum suscipiebat annorum, quam scilicet per viginti dies allisione Scoparum, caeterisque poenitentiae remediis redimebat.* Idem in Vita S. Romualdi cap. 8. *Quia iussus fuerat a Priore quot Scopas accipere, quas nondum acceperat.* (3) † *Berula*, quod scopas ex illa conficiunt, in Ch. a. 1198. V. *Scopetum*.

SCOPALATIVS, qui Scopis verrit, mundat, Gall. *Balayeur*. Cencius Camerac. in Ord. Rom. apud Mabill. ro. 2. Musci Ital. pag. 200. *Scopolarius*, ex eodem Cencio in Hiero-lex. Macrozum. V. *Scoparius*.

SCOPAR. Lex. Bajwar. tit. 9. cap. 2. §. 5. *De minore vero (scuria) quod Scopar appellant, etc.*

SCOPARE, scopis verrere, mundare, apud Interpretem Isaiae c. 14. v. 23. et in Psal. 76. v. 7. Fortunatus in Vita S. Radegundis lib. 1.

SCOPARI, scopis caedi. Andreas Vallis umbrosae Monachus in Vita S. Aivaldi.

SCOPARIORES, a vulgo nuncupati Eremitae Augustiniani dicti de S. Salvatore, quos confirmavit Gregorius XII. PP. teste la Roque de Orig. nominum pag. 244.

SCOPARIUS, vt supra *Scopalarius*. Epitome Constitut. Eccl. Valent. inter Concil. Hispan. tom. 4. pag. 186.

SCOPASSA. Acta Murensis Monasterii pag. 39. *Rustici autem, qui habent Scopassa, seruiunt diem in Ebdomada, et qui dimidiam in secunda, vel censum dant.* Vbi legendum *Scopassa*. V. *Schopaza*.

SCOPATICVM, tributi species. Charra Willelmi Comitis Pictauentis apud Beslium pag. 269. *Cellarium etiam, quod nostris vsibus seruiabat, sancto Hilario reddimus, vt Canonici ibidem ministerialem constituant, qui neque Scopaticum accipiat, nec iniustas mensuras habeat, neque annonas permutare praesumat.* Vbi *Scopaticum* videtur illud esse, quod ex mensuris superessuit, vel ex ventilatione

remahet, atque vna cum aliis purgamentis a scopario verritur, ipsique ea ratione competit. *Esconvers* dicitur eiusmodi purgamenta in Chart. ann. 1408. ex Cod. Colbert. 2591.

SCOPATVRA, in Statutis Vercel lib. 7. fol. 177. vo. *Et si Scopatram vel remansam aliquam habuerit illam salem extraham de ipsa gabell ipsa die vel sequenti.* V. *Arsara*. Pro quibusuis sordibus occurr. ibid. fol. 150. vo. *Item statutum est quod si quis homo vel aliquis de familia sua aliquas Scopatvras vel leuamen . . . in viis proiecerit; dabit pro banno pro qualibet vice sol. 5.* Pag.

SCOPATVS, apertus, f. pro *Scopertus*, ab Ital. *Scoperto*, Gall. *Décoré*. Gualuan. Flamma apud Murator. to. 12. col. 1033.

SCOPELISMVS, a Graec. σκοπις, Lapidum positio. Sic vocatur crimen eius qui lapides aut aliae materias per insidias disponit in loco, in quo praevider suum inimicum accedentem aliquid submouendo aut tangendo facile obrui possit. V. Vlpian. l. 9. Dig. de extraordin. crimin.

SCOPELLVS. (1) Scalprum, Gall. *Ciseau*, Ital. *Scopello*. Statuta Vercel lib. 3. fol. 77. (2) Mensurae species, V. *Scopilus*.

SCOPELVN, *fustis longus*, in Glossis Pithoeanis. Glossae Iliid. habent *Scopolun*. Vtrumque emendat Barthius legendumque censet *Scapulum*, quod docet notari fustem longum, a quo breuior torosiorque fustis dependet quibus excutiunt frumenta rustici. Firmat Reinesius in Variis loco et Chron. CP. *Φέρεσα ἐπὶ τῶν ὤμων σκαπάλιον καὶ πῦρον ἐν τῇ χειρὶ*, id est, ferens in humeris Scapulum et vannum in manu; qui est habitus trituratorum. Haec Graevius a Glossas Iliid.

† **SCOPEBIRE**, detegere, nudare. Ital. *scoprire*, t. 5. Sept. p. 737.

SCOPETA, tormentum bellicum militare. Conc. Tarracon. an. 1591. inter Hispan. to. 4. pag. 511. V. *Scopetum*.

† **SCOPETINI**, religiosi sub regulo S. Augustini. Gabr. Barell. in Sermoi

SCO

- SCOPETVM**, Locus, vnde *Scopae* eruantur, bosci species. Ioh. de la-
una: Scopetum, locus ubi abundans
scopae. V. Vghellum to. 3. Ital. sacr.
 pag. 404.
- † **SCOPETVS, SCOPETTUS**, i. q.
Scopeta, in Trist. Mf. de re milit.
 Hinc **SCOPETTARIUS** et **SCOP-**
ETTERIVS, miles *scoppeto* arma-
 tus, ibid. **SCOPITARVS**, idem,
 ibidem.
- SCOPHA**, pila, Gall. *Bale*. Statuta
 Collegii Turon. an. 1540. apud Lo-
 bell. rom. 3. Histor. Paris. pag.
 419. V. in *Scoptrum*.
- SCOPITARE**, scopis mundare, ver-
 rere, Gall. *Balayer*. Statuta Capi-
 toli Tull. an. 1497. MSS. cap. 34.
- SCOPULARIVS**, V. *Scopularius*.
- SCOPOSSA, SCOPOZA**, V. *Schopozza*.
- SCOPOTAE**, qui *Scopam* tenent, ni-
 fallor. V. *Schoppa*, Acta Murenfis
 Monast. apud Eccardum de Orig.
 familiae Habsburgo. Austr. col. 234.
Cajus de Gangolfswile de primo
puncto C. pisces Scopotae. V. *Scopu-*
lae.
- SCOPPA**, V. *Schoppa*.
- SCOPTVM**. Charta Gaufridi Epi-
 scopi Aptensis an. 1246. apud Sam-
 marthanos: *Restituendis loriceis, ba-*
llis, et cayrellis, et Scoptris, et pos-
seffibus, et munimentis aliis, quae
de dicto castro tempore captionis fue-
rint amissa, etc. *Scopetis* editum
 de *Scopouae* Gall. Christ. inter
 pag. 80. col. 1. at in Charta
 illa quae est penes Pr. de Mazau-
 gus legitur *Scophis*. Nullibi recte:
 emendandum est haud dubie *Scro-*
ptis, quo significatur Machina ad
 subducendos urbium obsessarum mu-
 ros. V. *Scrophia*.
- † **SCORVLANOSVS**, quasi *scopulis*
 asper, l. 7. Sept. p. 578.
- SCORVLARE**, idem quod *Copellare*,
 de quo vide Petrum Comestor. in
 Hist. Scholast. lib. 3. reg. c. 8. *La-*
tini in lapidina lapides grandes et
praeferos, id est, marmoreos Scopu-
labum et quadrabant, etc.
- SCORVLICOLA**, ancilla vilioribus
 famulis addicta. Charta Eberhardi
 Com. apud Laguille inter Probat.
- Histor. Alsat. pag. 12. col. 1. V.
 supra *Scoposae*.
- SCORVLVM**, pro *Scopulus*, in Vita
 S. Soli saec. 3. Bened. part. 2. pag.
 436.
- SCORVLVS**. (1) Cippus. Willel. de
 Podio Laurentii cap. 37. (2) † F.
 idem quod *Copulus* vel *Copula*, pars
 scilicet forcipis, qua ambae illius
 partes simul copulantur s. iungun-
 tur. Acta SS. t. 2. Aug. p. 463. V.
Copula 1.
- SCORVS**, mensura vinaria, idem quod
Copus, Cyathus, Gall. *Comp*. Con-
 suetud. Sangerm. inter Probat. Hist.
 eiusd. Monast.
- SCORA**. Charta Caroli C. ann. 845.
 inter Conc. Hisp. rom. 3. p. 132.
 col. 2. *Dum simulanser atrox nepos*
sacramentum glorioso auro nostro Ca-
rolo multiplex dicebat, (Lupus Dux
Vasconiae) solitam eius, maiornu-
que suorum perfidiam expertus est in
reditu eius de Hispania: dum cum
Scora latronum comites exercitus sa-
cilege trucidantis, propter quod postea
iam dictus Lupus captus, misere
vitam in laqueo finivit. Leg. Scara,
 ni fallor. V. Scara 3.
- † **SCORADA**, viscera, Occit. *Scorad-*
illos. Leud. min. Carcass. Mf.
- SCORCIUM**, cortex, ut videtur,
 Gall. *Ecorce*. V. *Scorua*. Correct.
 Statut. Cadubrii c. 100. *Iubemus,*
quod nemo cuiuscunque conditionis
existat, audeat vel praesumat accipe-
re Scorcia tallearum sine licentia mer-
catorum, . . . sub poena sol. duorum
pro quoque Scorcio, et sub eadem
poena Segati . . . debeant aptare
dicta Scorcia seriatim super talleis et
assibus.
- SCORDALIA**. Fragmentum Petronii:
Coeperat Ascyllus respondere conuictio;
sed Trimalcio delectatus coliberti elo-
quentia: Agite, inquit, Scordalias
de medio, suauiter sit potius. Vbi
foedam contentionem et rixam, ut
Faber in Thesauro, interpretor,
tametsi doctiss. Cangio videtur esse
pro Ferocia.
- SCORDALVS**, *ferox*, in Glossis Isi-
 dori, vbi Pithoeanae habent *Scorda-*
sus. Papias vero *Incordatus*. Isidori-
 no censu *Scordalum* usurpat Petro-
 nius

nus cap. 95. *Emolpum excludo, redditaque Scordalo vice, sine aemulo scilicet, et cetera vix et nocte.* Seneca Epist. 83. *Tullius Cimber et nimius erat in vino et Scordalus.*

SCORDISCALE, ἐφινπίον, in Gloss. Graec. Lat. Glossae Lat. Gr. *Scordiscus, ἐφινπίον.* Glossae Isid. *Scordiscum, corium crudum.* *Scordiscum, Scortum.* Id est, pellis, unde vox *Scordiscus* formata. Papias: *Scordiscum, corium pessimum, vel crudum.* V. Turneb. lib. 24. Aduers. c. 3.

† SCORIA. (1) Stabulum equorum vel etiam horreum, Germ. *Stauer.* Ch. a. 822. ap. Pez. t. 6. Anecd. Part. 1. p. 52. V. *Scura* et *Scuria*. (2) Forte i. q. *Scoriata*, scortea, flagellum ex corio, nisi legendum *Scoria*. Hist. Nem. Probat. t. 1. p. 34.

SCORIARE, corium, pellem detrahere, Gall. *Ecorcher.* Litterae Philippi Aug. Reg. Franc. to. 3. Ordin. pag. 261.

SCORIATA, scortea, flagellum ex scorto, seu corio. Papias: *Scutica, scoriata, genus flagelli.* Gall. *Escourgee, escourgeon*, in Glossis Graeco-Barbaris.

† SCORIATI, SCORIZATI, qui scutica, Ital. *Scorreggia* se flagellant, in Test. a. 1329.

SCORIATIO, excoriatio, Gall. *Excoriation.* Vita B. Iohannis Tausliniani to. 5. lul. pag. 799.

SCORIATOR, lanus, Gall. *Boucher.* Constit. Phryg. ad ann. 1413. V. *Scorsiare.*

SCORIES, V. *Scorio.*

SCORIETAS. Charta Philippi Reg. Franc. ann. 1307. de variis controversiis pro dominio urbis Lugdunensis: *Non poterimus intra civitatem et Baroniam Ecclesiae Lugdunensis in futurum, nos vel successores nostri, domum, fortalitium, vel castrum acquirere, vel construere, construisti nostro nomine permittere, quoquo modo et casu scodum, retroscodum, Scorietaem, vel pavagium, seu alias quascunque res immobiles quonvis nomine seu titulo acquirere seu recipere, sine consensu Archiepiscopi, etc.* Vbi legendum *Societatem.*

SCORIO, *stultus, fatuus*, in Gloss. Isidori. Addit Ioh. de Ianua: *derinatur a Scoria.* Eadem Gloss. et Papias: *Scories, stulti, stolidi.* Vbi leg. *Scoriones.*

SCORIOBELLA, V. *Scariobola.*

† SCORIVM, pro Corium in C. fuet. Norman. V. *Escoeria.*

SCORLITIVM, V. *Superpellicium.*

SCOROFIO, V. infra *Scorpio* 3.

† SCOROFETVM, ager scopis dumeris confusus, t. 1. Hist. Gall. p. 233. V. *Scopetum.*

SCORPIACES. Lucifer Calarit. Non parcendo in Deum delinq. p. 244. *Non, inquam, possumus tuere minas Imperii tui, quia nati sunt vires tuae, Scorpiaces aduersus nos, quos Dei virtute regi cernuorum esse defensorem ac protectorem Deum aduertat.* F. *Scorpi* vel *Scorpio*, es, etc.

SCORPIO. (1) Papias: *Scorpion* genus duplicis flagelli, vel magni fustes. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Scpio, escorpion ou sonet.* Magist. quidam in Historiis, laudatus a Ioh. de Ianua, ad illud 3. Reg. cap. 1. *Pater meus cecidit vos flagellis, et autem caedam vos Scorpionibus.* *Scorpius est rubeus, aculeatus, flagellum virgarum nodosarum, scutica, habens in summitate glau plumbeas, etc.* Ita sap. Auctor N. motrecti. Honorius Augustinus de Laurentio: *Vixima in castris extenditur, cum Scorpionibus, id flagellis, in modum Scorpionum, leatis, caeditur.* (2) Telum et tere, quod a Cretensibus inuenit tradit Plinius lib. 7. c. 56. (3) et machina bellica, qua tela piciuntur.) Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Scorpio, Salette enven.* *Σκορπίδιον* inter machinas bellicas recensetur, ab Anonymo post I. phanem pag. 434. V. Meursium Gloss. med. Graecit. (3) SCORPIO, SCOROFIO, voces Agrorum. Sculus Flaccus de col. agror. *Congeries lapidum pro tanis observant, et Scorpiones agellant.* Idem: *Congeries lapidum natim congestae, quos Scorpiones pellant.* Mago et Vegoia: *Congeries*

parum, quas Scorofiones vocamus.
In libris non semel. A Graeco *σκαρ*
ος, quo, teste Scaligero, significa-
tur quidquid in metam aut conum
transmutatum est, ad modum caudae
scorpi: unde et turulus capillorum
in pueris sic vocabatur. V. Aleandr.
Epist. Tabular. Heliac. pag. 44.

† SCORPIONARIUS, SCORPIO-
MANTA, qui *scorpione* vititur in prae-
lio, apud Murat. t. 20. Script. p.
98.

SCORTA (1) Militum praesidium,
comitatus, Gall. *Escorte*. Litterae
Richardi II. Reg. Angl. an. 1398.
apud Rymer. to. 8. p. 48. *Quin-
quies, s. equos, eis in eorum agen-
da, ministrare dignemini consilium,
auxilium, et favorem ac Scortam,
peditum et securum conductum, per
perpetuum, l. c. etc.* V. *Scortum* 1.

(2) Pro Scortum, in Capitul. lib.
6. §. 49. *Nec ingrediatur eam* (Ec-
clesiam) *manner, hoc est de Scorta*
mon. (3) Sordes, purgamenta.
Sunt Arelat. MSS. art. 184.

SCORTATORIUM, *lapanar*, Vgu-
nom.

† SCORTELLA, pera coriacea pere-
grinorum, L. I. Aug. p. 79.

SCORTVM, V. infra *Scortisarius*.

SCORTIA (1) Vas olearium, eo
quod ex corio factum, Isidoro
Orig. cap. 7. et Papias.
(2) Cortex, Ital. *Scorza*, Gall.
Scorza, L. I. Aug. p. 80. V. *Escorza*.

SCORTICARE, vt mox *Scorticare*,
Scorticare, pellem detrahere, Gall.
Scorticar. *Scorticator*, Ianus, Gall.
Scorticar. Statuta Astens. c. 12. V.
Scorticar.

SCORTICARE, excorticare, vel ex-
cortiare, virgis vsque ad carnis ex-
coriationem cadere. Concilium Li-
pincense ann. 743. c. 6. et Capitula
Caroli M. lib. 5. cap. 2. lib. 7. c.
18. V. *Excortiare*.

SCORTICARIA, retis species, qua
capientur pisces in mari, iuxta pla-
nam litus. Describitur a Petro de
Crescentiis lib. 10. de Agricult. cap.
17. Verus Gallicus Interpres vertit
Scorticaria.

SCORTICATORIUM, f. locus ubi
animab. pelles detrahuntur, ab
L. VI.

Ital. *Scorticare*, pellem detrahere.
Cod. Ital. diplom. t. 3. p. 1572. V.
Escorticaria.

SCORTICINIVM, *περγελα*. Breuia-
rium Capuanum, de S. Vitaliano
Episcopo Capuano 16. Iul. *Consilio
hoc iniis, falsiloqui accusauerunt eum,
Scorticinium cum meretricibus com-
misisse*.

SCORTILATIVS, morbus equinus,
cum iunctura cruris iuxta pedes lae-
ditur ex percussione, quam facit in
aliquo loco duro, vel ex praecipitatio-
ne eius in cursu vel motu, aut quia
quandoque pes indirecte premittit ver-
sus terram. Petrus de Crescentiis
lib. 9. de Agricult. cap. 41.

SCORTISARIUS, vestium scortea-
rum confector. S. Hieronym. Epist.
60. c. 3.

SCORTVM. (1) Militum praesidium,
ductus et praestatio, quae ob con-
ductum dabatur. Murat. t. 2. An-
tiq. p. 17. V. *Scorta* 1. Amelgardis
Excerpta ex Gestis Ludouici XI.
Franc. Reg. apud Marten. to. 4. Am-
pliss. Collect. col. 831. (2) Pro
Pueri meretricio vtuntur Suetoni-
us in Vitellio c. 3. et Victor de
Viris illustr. in Catone, et in Domi-
tiano.

SCORZA, vox Italica, Cortex, Gall.
Ecorce. Statuta daniaria Riper. cap.
12. fol. 4. vo. *De qualibet flora Scor-
zarum a fabris pro introitu soldi sex.*
V. *Scorcium*. Hinc

SCORZARE, Italica vox, Gallis
Escorcer, corticem auferre. Charta
ann. 1345. V. *Scorsare*.

SCOT, SCOTTE, SCOTVM, SCOT-
TVM, Contributio, *coniectus*, Sa-
xon. *Scot*, German. *Schoff*; voces
formatae ex Anglo-Saxonico *Scot*,
pecunia, census, pars, symbolum,
quae varie in libris scriptae legun-
tur. *scot*. Breuiloquus Saxoni-
cus MS. apud Eccardum in Notis
ad Leg. Salic. pag. 174. *Exaltio di-
citur, quando aliquis accepit a suis
subditis minus iuste, quod dicitur
Tent. Scot*. Matthaeus Westmonaste-
riensis ann. 77. *Ex Pictis et Hiber-
nensibus Scoti originem habuerunt,
quasi ex diuersis nationibus compacti:
Scot. etenim illud dicitur, quod ex
diner-*

diversis rebus in unum acervum congregantur. **ESCHOT**, in Legibus Guillelmi cap. 2. **SCOTTVM**. Monastic. Anglic. tom. 1. pag. 169. Abbo lib. 2. de Obsidione Lutetiae. **SCOTVM**, dicitur *symbolum ad opus basilicorum Domini Regis*, Brompro. no p. 957. Charta Guillelmi Nothi pro fundatione Monasterii de Bello: *Ita liberum et quietum . . . scilicet ab omni geldo, et Scoto, et bidagiis, et Danegeldis, etc.* **SCOTTARE**, dicuntur tenentes de praediis et agris, qui *Scoti* pensitationi sunt obnoxii. Charta Henrici II. Regis Angl. in Monastico Anglic. tom. 1. pag. 666.

SCOTA. Patriarchium Bituricense cap. 30. vbi de S. Austregisilo ex eius Vita: *Quidam etiam molendinarius . . . de dominico, semerario spiritum volens iuxta suae artis industriam emendare molam, accepto ancipiti ferro, quod vulgus Scotam vocat, coepit eam terere.* Ex Lat. forte *Cos, cotis*. *Scottam* editum apud Mabill. saec. 2. Benod. p. 98. et Hollandistas to. 5. Maii pag. 231. vbi *Scottam malleum ferreum ad molarum acuendum recte interpretantur.* V. *Scottae*.

SCOTALLVM, SCOTALE, SCOTALIVM. Matth. Paris an. 1213. *Denunciatum est praeterea Vicecomitibus, Forestariis, aliisque ministris Regis, . . . ne a quoquam aliquid violenter extorqueant, vel alicui iniuriam irrogare praesumant, aut Scotalia alicubi in regno faciant, sicut facere consueverunt.* Charta Ioannis Reg. Angl. de libertatibus Forestae ann. 1215. *Nullus Forestarius vel Budellus facias de caetero Scotalium, vel colligas garbas, vel avenam, vel bladum aliud, vel agnos, vel porcellos, nec aliquam collectam facias, etc.* Vbi *Watius Scotalium tabellam cerevisiarum interpretatur, ex Scot, Symbolum, et ala, cerevisia*. Manwodus: *Scotali dicitur, vbi salinaris, aut quis forestae minister tabernam tenens cerevisiarum, infra metas forestae, conuolare huc ad pecuniae suae expensas homines cogis per circuitum, ne alioquin sibi*

ferent in offensione. Hanc sententiam improbat Spelmannus, praeter quod *Scotalium* cum duplici *l* bitur, *ala* vero cum vnico: csetque *Scotalium* esse formatum *scos*, et *tallia*, i. tributum, exad Gallis *taille*: sic vt *Scotalium* sit q *Scotalium*, i. pecunia, vel rei cuius exactio, redditio, contritio. Huic sententiae concinit *Brompton*. *Scot, i. symbolum, ad Basilicorum D. Regis, et inde dicitur Scotalle*. *Scotalis* igitur vox est neriica, vt *garba Scotalis*, in F lib. 2. c. 41. §. 25. de qua in Ch forestae laudata, quae scilicet *Scoto* exigitur. Facendum tunc particulatim *Scotalium* et *Scotal* cerevisiam significare, quam quicunque fructuarii, seu conuulsali communibus expensis comparant, domicilium suum, vel eius vicarium excipi obligati, siue vox formata sit ex *et ala*, siue per se eiusmodi praetioni tributa sit. *Quiesum esse a tallis regalibus*, in Monastico Anglo. to. 1. p. 922. Vt cumque sit de *verymo*, id constat, in Conciliis glicanis, et Statutis Episcopali *Scotalium* sumi pro computationi Statuta Concilii Lambethensis 1206. cap. 2. *Prohibitionem Scotalium, seu Scotaliarum et aliarum potationum . . . proseguant etc.* . . . *Communes autem potationes declaramus, quoties virorum modo numerum denarium excedant etc.* . . . *Communes potationes quas Scotalias, mutato nomine, sasis, appellant, desestantes*. **SCOTALIAE**. Concilium Oense sub S. Edmundo Cantuariensi archiepiscopo.

SCOTARE, et SCOTATIO, sit, vel fuerit, apud Danos, imprimis Andreas Suenonis Ad Lundensis lib. 4. Legum Scap. 13. *Quid sit Scotatio: In disitione terrarum ad transfusionem, est necesse ut interueniant dam solennitas, in qua terrae cum emptoris pallio extenso vni assistentium, qui si factum rem in dubium, perhibere possunt tunc veritati, apponit venditor*

defunctam terram, quam diffraxis in emptorem, in ipsam se transferre dominium proficitur: haec autem solentia ex vulgari nostro producta nichil competenter satis potest Scotominari. Et cap. 12. Reperitur a aliis casus, in quo sufficit, quolibet brevis possessio, ad defunctam huiusmodi obtinendam, quam emptor contra proprium venditorem, quibusdam pro iure volentibus obstruere: quod statim dimisso post factam Scotacionem, non potest venditor conuictus duobus legittimis rebus, qui praesentes fuerunt, quod factum fuerat desiteri, sed cogatur potius adimplere. Et paulo super: Dubitari soles, utrum in tali immo debeat quoque Scotatio, quae ad translationem dominii, praeterea in haereditaria successione ubique reperitur, comprehendere. V. Scot.

SCOTIVS, incisus, in orbem diminutus, Gall. *Echancré, Ecallesté*. Quil. Tarracon. ann. 1591. inter lib. n. 4. pag. 615.

SCOTA, V. supra in **SCOT**.

SCOTELLA, V. *Scutella*.

SCOTERIA, **SCOTERII**. Clerici de *Scotis*, qui fuerint, facile colligitur ex Statutis MSS. Capituli Audoen. Vocis originem haud dubie habet in voce *Scot*. Hi enim ad vitam quotidianum de acceptis multis symbolas receptori dare tenebantur. Vsum vocis huius apud Anglos probat Charta Guillelmi Comitis Flandriae supra in *Scot* habetur. **SCOTERIA** dici videntur agri, qui *Scoti* pensitationi obnoxii sunt, vel quorum fructus in aequales portiones diuiduntur, nisi sit nomen loci proprium, in Charta Ingelmanni Decani Ambian. an. 1178. et Tabulario Corbeienfi: *Wimarns sub fidei religione promissit quod in duabus partibus totius decimae de Mafieres nihil amplius reclamabit, nec in decimis de Scoteriis.*

SCOTI, dicti non modo Scotiae incolae, sed et Hiberni. V. *Escotus*. Ita lib. 1. c. 1. ait Hiberniam propriam pariem esse *Scotorum*. Eadem lib. Radulfus de Dicero ann. 1186. *Scotum de Hibernia: Dicta est*

etiam aliquando *Scotia*, a *Scotis* eam inhabitantibus, priusquam ad aliam Scotiam Britannicam deuenerunt. Unde in Martyrologio legitur, Tali die apud Scotiam Natalis S. Brigidae. **SCOTI PEREGRINI**, non modo Scoti genuini, sed et Hiberni. Vita B. Mariani Abbatis Ratisponensis n. 2. de *Scotis*, **SCOTORVM HOSPITALIA**, V. *Hospitale*.

SCOTICA, ligo. V. *Fofforium*.

SCOTOMA, Graec. *σκοτωμα*, capitis vel oculorum vertigo, visus obtenebratio et hebetudo. Isidorus lib. 4. Orig. cap. 7. **SCOTOMIA**, eadem notione. Glossae ad Alex. Iatrosof. lib. 2. Passionum: *Casus, i. Scotomiam, quia omnia videntur eadem.* **SCOTOMATICVS**, qui vitio *Scotomatis* laborat. Aldhelmus de Virg. c. 11. **SCOTOMARE**, circumuerrere, vertigines procreare. Theod. Priscian. de Dieta cap. 12.

SCOTOMATVS. Papias MS. *Arothens interpretatur Scotomatus.*

SCOTOMIA, **SCOTONIA**, V. *Scotoma*.

SCOTOPITAE, haeretici. V. *Circellio*.

SCOTTA, vt supra *Scota*. V. ibi.

SCOTTAE. Charta Henrici II. Regis Angl. in Monastico Angl. to. 2. pag. 978. *Ex dono Valonis medietatem Scottarum iuxta Rotomagum.* Exstat haec eadem Charta to. 3. Chartul. Gemmet. pag. 31. vbi *Scottarum* legitur. Haud scio an idem sit quod *Scotallum*. V. in hac voce.

SCOTTARE, **SCOTTVM**, **SCOTVM**, V. *Scot*.

SCOTTONA. Conuent. ciuit. Saonae ann. 1526. *Pro vnaquaque vitella, denarios triginta vnum cum dimidio, pro vnoquoque bone, et qualibet Scottona, grossos tres, etc.*

SCOTVS. (1) Monetae species. Charta Bolkonis Ducis Silesiae ann. 1299. apud Ludewig. to. 6. Reliqu. MSS. p. 375. *Item . . . nostram villam . . . singulis annis in festo S. Michaelis archangeli octo maldratibus et nonem Scotos currentis monetae soluensem censualiter . . . damus in perpetuum possidendam.* Charta alterius Bolkonis itidem Ducis Silesiae ann. 1397. ibid. pag. 421.

Quandam suam villam . . . singulis annis sex marcas et novem Scotos plene solvantem in censu (vendidit). † SCOTTVS, in Stat. Casimiri a. 1347. (e) Ludi genus. Adrianus de Veteri-Busco in Rebus Leodienf. apud Marten. tom. 4. Ampliff. Collect. col. 1313. *Primi igitur inveniunt aliquos dormientes super scamna, et aliquos ludentes ad Scotum, qui nihil suspicabantur mali.*

† SCOVALIVM, fordes quaevis, purgamenta, in Stat. Taurin. a. 1360.

SCOVARE. (1) Scobare, Scobis purgare, verrere, in Statutis Astens. collat. 19. c. 15. V. Scoba. (2) † Scopare, scopis s. virgis caedere. Murat. t. 6. Antiq. p. 471.

† SCOVTEA, SCOVTHETA, i. q. Scultetus, in Ch. Mf. Phil. comit. Fland.

SCOZZA, *Plaguncula*, in Gloss. Monf. apud Schilter. in Gloss. Teuron.

SCRAGAE, fulcra, Teuton. Schrage, Latinis est capreolus, Gall. Chevron. Acta S. Gudwali to. 1. lun. pag. 748. *Sustentaria scrinii, quas Scragas dicunt, tenens, sensim sensimque in sursum repebas.*

SCRAITE, *despecte, nugatorie*. Papias MS. et edit.

SCRAMA, spathae latioris species, qua caesum vulnus infligebatur, quod *Schramme* dici annotat Kylianus: unde apud Gallos, qui hac ratione vulnera infligunt, *Escrimer* dicuntur. Lex Wisigoth. lib. 9. tit. 2. §. 9. *Sic quoque ut unusquisque de his, quos secum in exercitum duxeris, partem aliquam xanis vel loriceis munitam: plerosque vero scutis, spatibus, Scramis, lanceis, sagittisque instructos, . . . habueris.* Hinc

SCRAMASAXVS, cultellus vulnificus, German. *Schramfax*. Gloss. Theotiscum Lipsii: *Scher-fahs, nonacula*. Gregorius Tuton. lib. 4. Hist. cap. 46. *Cum cultiris validis, quos vulgus Scramasaxos vocant, infectis veneno . . . utraque ei latera feriunt.* Vbi Gesta Francor. cap. 32. habent *Scramasaxos*. Eadem Gesta cap. 35. *Pergentibus reliquis personis ad metata sua, ipsi gladiatores percusserunt Regem in alium Scramasax.* Vox

confecta ex *Scrama*, et *Saxa*, de qua postrema voce supra egimus; quae spatam cum mucrone et cuspide designat.

SCRAPEDVS, *scabiosus*. Papias MS. et edit.

SCREA, *pituita*, in Glossis Ifid. I. etiam Papias; at Constantiensis *Screta, pituita*. Catholicon parvum *Screea, Escume, crachas*. Gocelinus in Translatione S. August. Cantuar. to. 6. Maii pag. 428. V. Crea.

SCREO, SCREONA, SCREVN. Lex Salica tit. 14. §. 1. *Si tres limes ingenuam puellam de casa de Screona rapuerint, etc.* Tit. 29. 33. *Si quis Screonam, quae clauis habet, effregerit, et aliquid furaverit, etc.* §. 35. *Si vero Screona quae sine clauis est, effregerit.* V. monet Bignonius legi in Cod. Theod. no *Screnna*. Lex Frisionum tit. 2. *Qui Screonem effregerit.* Ex lege emendare licet Capitulare de Vil. c. 49. *Ut genitia nostra bene sint ordinata, id est, de casis, pistis, et guriis, id est, Screones et sepe nas in circuitu habeant, et portas mas, qualiter opera nostra bene agere valeant.* Legendum enim *Screones*. Sed quid haec vox sonet, non constat inter interpretes. Sicam. Lege Frisionum *Screonem* scrinii esse censet: quo modo legitur Lege Burgund. tit. 29. §. 3. edit. lianae et Lindenbrogii: *Effrastra omnes, qui aut domos aut Scrinia poliant, iubemus occidi.* At Pitheas ad Legem Salicam hoc loco *le Screunias*: atque *Escrienes* etiam hodie rusticis Campanis dici camillas illas demersas in humum, mulco super fimo oneratas, in quibus et me puellae simul conuenientes vigilant ad mediam noctem. (Eodem nomine vocantur Diuionensibus sticis eiusmodi peruigiliae; ut libro, quem Tabourot inscribit *Ecraines Dijonnoises*, colligitur. Quod ex Taciti loco iam olim Comanis in usu fuisse collegit Hieronymus Bignonius. Addit Wendelinus Taxandris *Scrane* denotare tugurii opere subitario in metam acutum condendis frugibus vel fo-

At *Screones* ex Capitulari de Villis videntur fuisse idem quod *sepes*, quibus rusticae curtes clauduntur, quomodo *Schrancke*, vallum, *seppum*, conscriptum vocant Teutones, apud Kilianum. Ut se res habeat, ex *Salica* Lege aliud esse a *scrinio*, et pro quodam aedificio vsurpari satis patet. V. *Notas* Eccardi ad *Pactum Legi Salicae* tit. 14. §. 1. Neque aliud videtur *SCRVA* in Capitulari de Ministerialibus Palatinis edito Balazii c. 2. *Ut Rathbertus actor per suum ministerium, id est, domos servorum nostrorum, tam in Aquis, quam in proximis villulis nostris ad Aquas pertinentibus, similem inquisitionem faciat: Petrus vero et Gunzo per Scrvas et alias mansiones servorum nostrorum similiter faciant.*

SCRETA, V. supra *Scpta*.

SCRIVNA, V. *Scro*.

SCRIBA. *Gesta* Hugonis Episc. Ceno-
mann. apud Mabill. to. 3. *Analect.*
p. 312. *In domo Nicolai praepositi
fuerunt, quod in libris gentilium
fuerunt sicut appellari . . . saepe te-
stamentum frogmentis, seu quibuslibet
Scriptis commendis iaculatoribus admi-
nistrantibus et incredulis illudebat. Vbi
legendum censeo Scrupis.*

SCRIBAE. (1) *Idem* qui infra *scri-
bae*: viri certe non vulgaris digni-
tate, ut ex Canonibus Hibern.
colligitur, apud Marten. tom. 4.
Annot. col. 6. (2) *Notarii publi-
ci, ubelliones. Leges* Liutprandi
apud Murator. tom. 1. part. 2. p. 68.

SCRIBANARIA, *scribae* s. *notarii
officia.* Hist. Nem. c. 3. Prob. p.
282.

SCRIBANIA, *Tabularium forense*,
Gallis *Gresse: Escrivenage*, in *Assi-
ris* Hierosol. c. 8. vbi de officio *Se-
cretarii*. Charta ann. 1259. *SCRI-*

ANTA, in *Statutis Communit.*
Genens. lib. 4. cap. 64. fol. 116.
Plures occurrit eadem notione,
Ital. *Scrivanzia*.

SCRIBANS, *scriba*; Gallice *Greffier*.
p. 1. feudorum Campaniae fol.

SCRIBANS, *scriba navis*, Italica
Scrivano, Gallis *Escrivain*: qui in
navibus, seu capitulari, merces

omnes, quibus onerata est navis,
*navium, quod Patroni debent habere
a navilicantibus*, victualia et alia
eiusmodi describit. V. *Statuta Venet.*
lib. 6. c. 68. et 75. Pro *Scriba*,
Gall. *Greffier*, occurrit in *Annal.*
Genuens. Cassari apud Murator.
tom. 6. col. 247.

SCRIBARIA, officium *Scribae*, Gall.
Gresse. *Statuta Eccl. Barcin.* ann.
1341. apud Marten. to. 4. *Anecd.*
col. 622. V. *Scribania*.

SCRIBERE, pro *Inscribere*, in *Cod.*
Theod. tit. 4. leg. 13. lib. 6. et tit.
1. leg. 31. lib. 15.

SCRIBONES, apud Theophylactum
Simocatram lib. 1. c. 4. Suidam in
Glossis Basilicorum, dicuntur τῶν
σωματοφυλάκων τῆ βασιλείας ὑπερ-
φειρόμενοι. Ita etiam fere idem *Simocatta*
lib. 7. c. 3. et lib. 3. c. 5. *Scribones* vero ab Imperatoribus in
prouincias mitti solitos, ad man-
data perferenda vel exequenda, le-
gitimus apud Gregor. M. a quo *virt
magnifici* indignantur lib. 8. *Epist.*
57. 60. 61. lib. 12. *Epist.* 30. *Ana-
stasium* Biblioth. in *Vigilio*, et in
Theodoro PP. in *Hist. Miscella* lib.
16. p. 458. edit. Canisii. Atque in-
de forte *Deputati* iidem appellati,
ut est apud Leonem in *Tacticis* cap.
4. §. 15. Tamen aliud muneris ha-
buere *Deputati* isti militares, ut qui
vulneratos milites curarent, proin-
deque vice medicorum essent. V.
Scribae.

SCRIPTURARIUS, V. *Scripturarius*.
SCRIPTOFINNI, V. *Scrirkofinni*.

SCRIGNOLVS, *SCRIGNVS*, arca,
arcula, Gall. *Coffre*, *Coffret*, Italica
Scrigno, *Scrignolo*. Castellus de Ca-
stello in *Chronic.* Bergoni. apud
Murator. to. 16. col. 839. V. *Scrini-
um*.

SCRIRKOFINNI dicti Septentriona-
les populi, apud Paulum Warnefri-
dum de Gest. Longobard. lib. 1.
cap. 5. a Teuton. *Scrirkon*, salire,
ut vult Schilterus, quod saltibus
vrentes arte quadam ligno incuruo
ad arcus similitudinem feras asse-
quuntur. Hinc porior videtur haec
lectio: alii quippe legunt, *Scrisko-*

fini, Scripsini, vel Scriphinii, et Scriobini, a German. schreiten.

† **SCRIMA**, i. q. *Scrama*, in Gloss. Prouinc. Lat.

SCRIMALIA, V. *Serimalia*.

SCRIMATUR, *rugit, aut bucinat*. Papias MS. et edit.

† **SCRIMITOR**, gladiator, in Inuent. Mf. thes. Sed. Apost. a. 1265.

SCRINARIUS. (1) Vt *Scrinarius*. V. *Scrinium*. (2) † *Scriniorum* seu arcarum opifex, Germ. *Schreiner*. Comput. Mf. a. 1479.

SCRINDVS. Testamentum Riculfi Episcopi Helenensis an. 915. apud Baluzium: *Scrindos paria i. ad vestimenta sacra saluandum*. Sed legendum *scrinios*, pro *scrinia*.

SCRINEVM, **SCRINEVS**, V. *Scrinium*.

SCRINGAE. Vetus Agrimenfor: *Alioqui, qui nesciunt, quid est in lectionibus, negant esse in finibus constitutos. Is in tempore, quando milites occidebantur in bello publico, alibi, qui maxime non ponebantur, nisi circa fines et in centuriis: et quando milites ponebant, tantos lapides figebant. Ideoque Scringis et allatibus et centuriis signa proponebantur*. V. Coniecturas Rigaltii.

† **SCRINIA**, i. q. *scrinium*, feretrum, t. 6. Sept. p. 266.

† **SCRINIALIS**, i. q. *Scrinarius* in ecclesia Romana, in Ch. Mf. Ioann. XII. PP.

SCRINIARIVM, V. *Scrinium*.

SCRINIATOR, qui *Scrinia* seu arcas operatur. Anonymus de Reb. Alrahens. Monast. ex Schedis Mabill. Regest. I. V. in *Scrinium*, vbi *Scriniator* dicitur scriptor.

SCRINIARII, dicti, qui in *scriniis* operam suam locabant, et *scriptorum* vices agebant. Papias: *Scrinarii, libellarii, cartularii publici*.

SCRINIARII, in Ecclesia Romana duodecim erant, qui *scrinia publica* scripturarum curabant, epistolas a Cancellario et Protoscriniario dictatas scribebant; instrumenta, donationes, et reliqua huiusmodi conficiebant; quorum primus, seu qui aliis praeerat, *Primiscrinius* dicebatur. V. in hac voce. Isidorus lib.

20. Orig. c. 9. *Scrinia sunt vasa, quibus seruantur libri vel thesauri unde apud Romanos illi, qui libri sacros seruant, Scrinarii nuncupantur*. **SCRINARIVS**, vt *Scrinarius* in Bulla Urbani II. PP. an. 1099 inter Instrum. tom. 6. nouae G. Christ. col. 27.

SCRINIVM, apud Papiam, *quasi cretorium, siue scriptorum publicorum reconditio*. Gloss. Lat. Graec. *Scrinium, χρετοφυλάκιον*. Scholiast. Iuliani Antecess. *Quatuor scrinia sunt, primum quod dicitur Libellorum, secundum Memoriae, tertium Dispositionum, quartum Epistolarum unde et quatuor Antigraeci sunt. nam magistri*. Vbi quidam reponunt seu *Scriniorum Magistri*. De his quatuor scriniis agunt passim Notitia vtriusque Imperii, Cod. Theod. et Iustin. et Scriptores alii. Hi *Scrinarius ab epistolis, Scrinarius a libellis*, in antiquis Inscriptionibus, quas laudat Salmastius ad La pridii Alexandrum cap. 31. Praef. *Scrinia ista Palatina, quae Augustus vocat Symmachus L. 4. Epist. 5. Sacra Sidonius carm. 5. erant*. *Scrinia Magistratum*, de quibus in eodem Codd. tit. de Numerariis, vbi multa Cuiacius et Iacobus Gothofredus commentantur. Ea praeterea *Scrinia Ecclesiarum et Monasteriorum*, in quibus reponebantur illa Instrumenta, quae ad Ecclesias seu Monasteria pertinebant quomodo in regijs seu publicis in quae magis solemnia erant. **SCRINEVM**, vt *Scrinium*. Memor. testat. Regienf. ad ann. 1226. apud Murator. tom. 8. col. 1105. **SCRINIVM**, **SCRINEVM**, aerarium thesaurus, fiscus Principis. Ch. Humberti Episcopi Gratianopol. 1034. apud Mabill. to. 4. Annal. ned. pag. 730. *Mirum in modum liberaui, et admodum delegi monasterium fieri ex sanctae sedis Scrinio, Indque pulchre confici ex ecclesiasticis rebus*. **SCRINIARIVM**, eadem ratione, in Menoti Serm. fol. 15. **SCRINIVM**, feretrum, in quo liquidae sacrae reconduntur, G. *Eschin*. Honorius Augustod. lib.

de Milla cap. 69. V. *Scroo*. **SCRIVIVM**, arca, arcula, Gall. *Coffre*, olim *Escrin*. Litterae Iohannis Franciae Regis ann. 1360. to. 3. Ordinar. pag. 479. *Nisi reperta fueris dila res in Scrinio vel archa firmata, de quibus clauem deferat dominus ad domum domus*. **SCRINEVM**, **SCRINEVS**, eadem notione. Laudes Pipiae apud Murator. to. II. col. 16. V. *Scrignolus*. **SCRINVM**, **SCRINVS**, eodem significatu. Telesum S. Bertini.

SCRIPTATRA. Michaël Scotus de Psychonomia cap. 20. *Animalium quodam habens dentes in ore, ut hominis, canis, etc. Quidam Scriptatrum, et non dentes, ut asinus. V. Crenura*.

SCRIPTEA, vagina, - ut videtur, Gall. *Gaine*, quia est gladii *scrinium* seu arca. Statuta Vercell. lib. 4. fol. 16. *Nec tenere (debeat) in Scriptea gladium maiorem una spanna computato munitio ad taliandum grappos*.

SCRIPVVM, V. mox *Scrippum* 2.

SCRIPVVM. (1) Pera, sacculus, in quo, quae ad victum necessaria erant, recondebant peregrini, Anglis *Scip*. Capitulare Merense ann. 757. cap. 6. *Nec propter Scrippa sua vltro peregrino calumnia facias*. Synodus sub Pipio Rege c. 26. *Et de peregrinis scribae constitutus, ut quando propter Deum ad Romanos, vel alicubi videri, se ordinamus, ut ipsos per vltro occasionem ad pontes, vel ex alio, aut nauigatio detineatis nec propter Scrippa sua, etc.* Vbi *Scirpa* est Baluzius: quomodo etiam legendum suspicatur Sirmondus; *Scirpa* enim forte per metathesin vnius litterae scriptum fuit pro *Scirppa*, quae erant cophini seu corbes ex scripto factae, quas gestabant viatores ad farcinas reponendas. (2) Arca. Gall. *Coffre*. Acta SS. to. I. lun. p. 772. vbi de S. Gerardo: *Date mihi vestimentum meum pulcrum, quem habeo in Scirppo clausum*. *Scirppum* etiam apud Murator. to. II. col. 172. ex Chron. Modoet. Bonincentii. V. *Scriniuum* et *Scirpnea*.

SCRIPTA, index, perscriptio, Ital. *Scrivia*. Stat. Mant. l. I.

SCRIPTALIS, scriptus, litteris commendatus, apud Marten. to. 8. Ampl. Collect. col. 505.

SCRIPTANES. Charta Ariberti Archiepiscopi Mediolanensis apud Puricellum in Monumentis Basilicae Ambrosianae pag. 369. *Ad Nosarios solidos 5. ad Presbyteros Decumanorum ordine libr. 4. et dimidium, ad Lectores solid. 5. ad Custodes fol. 4. ad Vegiones den. 40. ad Scriptanes maiores et minores, quod sunt breues 5. solidos 50. ad Magistrum, qui ipsum breuem desinet, 12. den.* Occurrunt eadem verba infra.

SCRIPTELLVM, diminut. a Scriptum, Scheda, schedula. Arestum Parlamenti Paris. 19. lun. an. 1332.

SCRIPTIO. (1) Archiuum, tabularium, locus ubi scripta seu Chartae asseruantur, vel polyptychus. Canonnes Hibern. apud Acher. to. 9. Spicil. pag. 33. (2) Charta contractus, conuentionis, etc. Leges Pippini Regis apud Murator. to. I. part. 2. pag. 124. V. *Scriptura*. (3) Epistola. Littera missilis Iohannis de Arcio apud Ludewig. to. 5. Reliq. MSS. pag. 476. (4) Aestimatio, modusque praestationis, quae cuique imponebatur. Ita Gothofredus ad leg. 12. Cod. Theod. tit. 26. de Proximis, etc. (5) Inscriptio, stigma. Dicitur de notis, quae faciei, manibus, fronti damnatorum inscribebantur, quas penitus sustulit Constantinus M. V. Gothofredus ad leg. 2. eiusd. Cod. tit. 40. de poenis.

SCRIPTIOMA, scriptionis character, stylus, ratio scribendi, apud Longinum in Actis S. Stanislai Episcopi Cracouiensis num. 65.

SCRIPTIONALE, theca calamaris, Gall. *Ecritoire*. Statutum Capituli generalis Monast. Gellon. ann. 1150. apud Stephanot. tom. 3. Fragment. Histor. MSS. pag. 175. V. *Scripturale*.

SCRIPTIONALIS, ad scriptionem pertinens. *Scriptionalis species*, apud Martian. Capellam lib. 5. pag. 150.

SCRIPTITARE, nude pro Scribere. Charta donationis Abbatiae S. Egidii ex Schedis Praesid. de Mazaugues:

Girardus monachus rogatus Scriptisanis. Vtitur Cicero pro saepius scribere.

† **SCRIPTITATIO**, iterata saepius scriptio, t. 10. Collect. Hist. Franc. p. 460.

SCRIPTOGRETENSI. Charta Guarini Episc. Ebroic. inter Probat. Hist. Ebroic. pag. 9. Vbi legendum *Scripto grataus duximus insinandum.*

SCRIPTORATVS, officium *Scriptoris*, seu notarii. Epistola Sixti PP. IV. ad Regem Aragon. ann. 1475. apud Marten. to. 2. Ampliss. Collect. col. 1478.

SCRIPTORES PVBLICI, Notarii. Capitula post Concilium Rauennense ann. 904. c. 5. **SCRIPTORES REGII**, iidem Notarii interdum nuncupati: cuius nomenclaturae mentio primum nobis occurrit in Charta homagii ab Humberto de Chintriaco praestiti Abbatiae Trenorchienfi 18. Iunii ann. 1401. **SCRIPTORES** praeterea dicti in Monasteriis, qui in *Scriptorio*, cella ita nuncupata, de qua mox, librorum scriptioni operam dabant. Monachorum enim alii, cum eorum nemo esset, qui non re aliqua occuparetur, manuum operibus, officinarum monasticarum alii muniis, alii denique librorum scriptioni vacabant, certo numero ad id delecti ab Abbate, tum vt libros ecclesiasticos, quo eorum esset semper copia, tum alios, qui ad literarum humaniorum et ecclesiasticarum studia necessarii essent, describerent. Quin etiam ea monachorum occupatio operibus manuum accensebatur.

SCRIPTORIA, V. mox in *Scriptorium* 1.

SCRIPTORIUM. (1) Cella in Monasteriis scriptioni librorum destinata. Alcuinus, in locum, vbi Scriprores sedent, Poem. 126. et apud Canisium. **SCRIPTORIA**, femin. gen. Eadem notione. Tangmarus in Vita S. Bernwardi Hildesh. Episc. apud Leibnit. to. 1. Script. Brunsvic. pag. 444. (2) Pars lecti interior, quae alias pluteum, exterior vero sponda dicitur. Papias: *Pluteum*,

interior pars lecti, *Scriptorium*. H. de Ianua: *Plumacium*, cernical, *Scriptorium*. Vnde Gloss. Lat. G. Sangerm. *Plumacium*, cheveciel, *coiffin de plume*, ou *Escriptu* (3) Pro Arca, aut cista quae Statuta Ordin. Praemonstratens. d. 1. cap. 9. Porro in claustro carol vel huiusmodi *Scriptoria*, aut cum clauibus in dormitorio, nisi Abbatis licentia, nullatenus habentur. (4) † Cubiculum secreti vbi quis studio vel scriptione cat. Ch. Ms. a. 1440.

† **SCRIPTVARIVS**, i. q. *Scriniarius* et *Scriptor*, t. 4. Cod. Ital. dipl. p. 418.

SCRIPTVLVS, et **SCRIPTVLV** Scrupulus, minima pars vnciae teribus dictus, vt auctor est Sossiter. Gloss. Graec. Lat. *γράμμα*, *ταχὺ τὸ χροῖον*, *Scrupulum*. (†) currit passim. V. *Scrupulum*. † **SCRIPTVLVM**, diminut. a scriptum schedula, t. 2. Aug. p. 594.

SCRIPTVRA. (1) Vt varia apud antiquos materia, in qua excepta est Scriptura, ita et multiplex in vsu fuit apud ipsos scribi di ratio. Quod ad Scripturam antiquorum temporum spectat, prosecutus est in Diplomate Malonius, quem hic exscribere non animus. At variarum ab undecimo saeculo scriptionum nomina, quorum et specimina edidit Leonar. Wirßlin Monachus S. Vdalrici, instituto nostro litterarum ordi hic referenda duximus post Bezium in Praefat. tom. 1. Ant. pag. 35. qui ea eruit ex Cod. Vaticanico, cui titulus: *Proba cent Scripturarum diuersarum vna in exaratarum.*

Abscissa.

Abscissa Posterialis.

Alta Poëticalis.

Altana.

Altana semis Maior.

Altana Minor.

Antiqua Crassana.

Antiqua Carsana brevis.

Antiqua Curualis.

Antiqua Durana.

Antiqua Formata media.

Antiqua Formosalicana.
Antiqua Maior.
Antiqua Polita.
Antiqua Prisca.
Antiqua Realicena.
Antiqua S rra.
Antiqua Simpliciana.
Birkalis.
Birkalis Minor.
Codonicana.
Diplocena.
Eppalicana Galeata.
Epulicana Maior.
Codialis Simplex.
Compertialis Maior.
Compertialis Minor.
Corpus Italicana.
Corpus Litteralis.
Corpus Rotundalis.
Corpus Flacca.
Corpus Praenifalica.
Corusica Simplex.
Corpus Inaequalis.
Dilecta Media.
Emfalicana.
Emfalicana Media.
Emfalica Minor.
Emfalica Inaequalis.
Emfalica Inaequata.
Ficena Antiqua.
Formosa Germanica.
Gippalicana.
Gibba Rotalis.
Grofana.
Imperatorialis.
Inaequalis Varians media.
Inaequalicana.
Italica Formata.
Italica Notalis.
Literalis Curfalica.
Literalis Italicana.
Literalis Simplex.
Macra Alta.
Media Rotalis.
Mediana Serrata.
Mediana Vrralis.
Neutralicis.
Neutraliciana.
Notula Codicis.
Notula Codicis Polita.
Notula Curtana.
Notula Formata.
Notula Formata Simplex.
Notula Poeticis Media.
Notula Poeticis Pressa.

Notula Semifratra.
Notula Semis Formata.
Notula Submissa.
Palliatæ Tensa.
Papalicanæ.
Pictoricalis Maior.
Pictoricalis Minor.
Pillicanæ.
Pœtica Vera.
Pœticalis Cursiva.
Pœticalis Mediana.
Pœtticana Serrata.
Polita Media.
Postericalis Serrata.
Prisca Candalis Lata.
Prisca Pilicalis.
Regia Pullicalis.
Rotalis Cursiva.
Rotalis Globata.
Rotalis Minor.
Rosulana Carnalica.
Rotunda.
Rotundalis Alta Media.
Rotundalis Inaequata.
Saligna Postericalis.
Semifratra.
Spissalica Postericalis.
Tenuissana.
Textus Italicus.
Textus Italicus Altus.
Textus Italicus Bisvatus.
Vogalicanæ Extensiva.

Steganographiae inferioris aevi rationem qui nosse voluerit, huius non contemnendum specimen exhibet Martenius to. 1. Anecd. col. 1553. quod consulere cuius licet. (2) SCRIPTURA DIVINA dicti Libri SS. Patrum, in Vita Vener. Olberti Abbat. Gemblac. saec. 6. Bened. part. 1. pag. 605. • † Interdum et nude SCRIPTURAE, t. 4. Aug. p. 394. (3) SCRIPTURA LEGALIS. Charta ann. 933. inter Instrum. to. 6. nouae Gall. Christ. col. 127. *Certum quidem et manifestum est, quia nobis iniunctis . . . Raginardus Episcopus . . . ut nos simul in unum supra nominati elemosynarii, ut nos Scripturam Legalem faciamus ad canonicos S. Nazarii, sicuti et facimus, ac legitime manibus tradimus in regno Septimaniae, in comitatu Biterrensi S. Petrum a Paulo cum suo terminio.*

Infra Charta donationis vel traditionis dicitur.

SCRIPTURA REDITORIA, Charta quae bona ab alio usurpata ad pristinum et legitimum possessorem rediisse testatur. Concil. Cabilon. ann. 915. apud Marten. to. 4. Anecd. col. 71. **SCRIPTURA**, charta, instrumentum, scheda. Summaria Privileg. Eccl. Rom. apud Marten. to. 2. Ampl. Collect. col. 1233. (4) Pro Chirographo, seu chirographi literis, in l. vnic. Cod. Theod. tit. 27. lib. 2. pro signo, quo in subscribendo quis utitur, occurrit in Charta Ludouici VII. Regis Franc. ann. 1173. inter Instr. to. 6. Gall. Christ. nouae edit. col. 328. (5) Pro Responsis aruspicum, in l. 1. eiusdem Cod. tit. 10. de Paganis, etc., (6) Scripta, seu litris instrumenta, Gallis etiam *Ecritures*. Charta Ludouici X. Regis Franc. ann. 1315. apud la Fuille Annal. Tolos. to. 1. inter Instrum. pag. 63. (7) Tabularium forense, Gall. *Gresse*. Statutum Caroli Iohannis Franc. Reg. primog. ann. 1357. to. 3. Ordinatio. pag. 180. V. supra *Scribania*.

SCRIPTURABILIS, ad scribendum aptus. Senator lib. II. Epist. 38.

SCRIPTURALE, theca calamarum, Gall. *Ecritoire*. Regula reform. Monaster. Mellic. in Chron. eiusd. pag. 344. V. *Scriptionale*.

SCRIPTURALITER PRAEDICARE, pro per scripturas sacras. Anastasius in Leone III. PP. p. 121.

SCRIPTURARIUS. Nonius: *Scripturarios*, quos nunc *tabularios* dicimus; dici volunt veteres, quod Scripturis et commentariis omnia vel urbium vel prouinciarum complecterentur. Lucilius lib. 26. *Publicanum rerum assueciam, ut Scripturarius*. Adiectiue etiam usurpatur. Festus: *Scripturarius* ager, *publicus* appellatur, in quo ut pecora pascuntur, certum aes est: quia publicanus scribendo conficit rationem cum pastore. *Scripturarius*, ὁ διαγγραφεύς, in Gloss. Lat. Graec.

SCRIPTURIRE, scribere. Gloss. Lat. Graec. *Scripturio*, γράφω. Sidonius lib. 7. Epist. 18.

† **SCRIPTVRIVM**, i. q. *Scriptorium* I., t. 3. noui Tract. de re diplom. p. 190.

SCRIPVLA, *Epistola*, in Gloss. It. Forte *Scriptula*. Addunt eade Glossae: *Scrupula*, *solicitor*: quae ita emendat Graeuus: *Scrupulari*, *solicitor*, ex Papias: *Scrupulor*, *solicitor*.

SCRIPVLARE. Lambertus Arden. pag. 260. *Apum sine etiam formicarum more in marisco passim currere et recurrere, et terram in terra, mariscum in marisco cum fossariis fossatum Scrupulare et perfodere*, et Nescio an melius *Scrupulare* legitur ex eodem Lamberto edit. Ludewig. to. 8. Reliq. MSS. pag. 600. *Inuicem ad laborandum instigantes praesentibus semper operis magistris geometricae Scrupulantibus operantibus* Vbi *Scrupulare* opus delineare significare videtur.

SCRIPVLARI, V. in *Scrupula*.

SCRIPVLVM, **SCRIPVLVS**, ut supra *Scriptulas*, vigesima quarta vigiliae pars. Gloss. Lat. Graec. *Scrupulum*, γράμμα; καθμός. Arnobius lib. 6. pag. 207. ubi de spoliato praedonibus Apolline: *Ex tot auopardibus, quae infinita congefferant saecula, ne unum quidem habuissint Scrupulum*. V. alia notione in *Scrupulus*.

SCRIPVS, Papias, *Difficultas*: vnde *Scrupulus*, nisi ita ibi legendum sit.

SCRITORINI, V. *Scrirkofanni*.

SCRITVARIVS, ut supra *Scriniarius*, nisi etiam ita legendum sit Charta ann. 1265. to. 1. Corp. Diplom. p. 223. V. in *Scrinium*.

SCRIVABILIS, aptus ad scribendum Charta Richardi II. Reg. Angl. ann. 1380. apud Rymer. to. 7. pag. 231.

† **SCRIVANARIA**, *scribae* & notarum officium, in Stat. Auenion.

SCRIVANIA, V. *Scribania*.

SCRIVARIUS, Ital. *Scrivano*, scriba, notarius. Caffari Annal. Genouens. ad ann. 1159. apud Muratori. to. 6. col. 274.

† **SCRIVEARIUS**, notarius, in Ch. Ms. a. 1262.

† **SCROA**, *schedula*, *commentarius* t. 2. Prob. Hist. Nem. p. 262. V. *Scrona*.

SCRO

SCROBA, fossa ferraricia, s. Lat. Scrobs: unde etiam Maficonensibus *Orab*, et aliis *Croten*, interior carcer, Gall. *Cachot*, *basse fosse*. V. *Fossa*.

SCROBS, pulvis, pro *Scobs*. Fragmentum Petronii.

SCROVILLA, vestis muliebris. B. Obitus de Foro Jul. Peregrinat. *um. 4. Iste vero mulieres ambulantes spectant, portantes Scrobillas usque ad terram.*

SCROELLAE, **SCRVELLAE**, strumae, scrofulae, Gall. *Ecroûelles*. Gloss. Lat. Gall. Sangerman. *Scrofula, Escroûelle, une maladie qui vient au col, c'est le mal le Roy*. Gualbertus in Miracul. S. Rictrudis to. 3. Mai pag. 133. **SCROFOLAE**, ab Ital. *Scrofola*, Eadem notione. Acta S. Franciscæ Rom. to. 2. Mart. pag. 99. **SCROPHVLAE**, **SCRVPVLAE**, eodem significato. Oratio Legum. Caroli VII. Reg. Franc. apud Acher. to. 9. Spicil. pag. 325.

SCROFA, V. intra *Scrophæ*.

SCROFINA, quoddam instrumentum carpentarii, quod haerendo scrobem facit. Iohan. de Ianua. In Catholice paruo: *Scrophina, instrument d'arpentier, à graver, (rocynne, in Gloss. Sangerm.)*

† **SCROFIPASCVS**, subulcus, ap. Iher. ab Heers Obseruat. XI.

SCROFOLAE, V. *Scroellæ*.

SCROPHNA, **SCROFA**, machina ad subducendos vrbiū obsesum mutua Will. Tyrius lib. 3. c. 5. *Machinas ad suffodiendum murum habiles et necessarias, quas vulgo Scrophas appellant*. Lib. 17. cap. 24. *Scrophas quoque ex eadem contextunt materia, quibus impune ad complandos aggeres accedebatur*. Fülcheinus Carnot. L. 1. c. 18. *Machinis autem paratis, arietibus scilicet et Strophis, ad assiliendum se parauerunt*. March. Paris an. 1226. *Petraria, ballis, Scrofa, casus, etc.* V. Notes ad Alexiadem pag. 391. **SCROFADUCARIA**, Ductrix aliarum *Scrofurum*. V. *Ducarius*.

SCROPHIO, vt *Scorpio* 3. apud vet. Auct. rei agrariae pag. 147. 213. etc. V. *Scorpius*.

SCROPHVLAE, V. *Scroellæ*.

SCROTHER, nauigii species apud Danos. Saxo Grammaticus lib. 5. *Rex nanigium donat, Scroter remiges vocitabant*.

† **SCROVA**, i. q. *Scroa*, Gall. ol. *Escroa*, nunc *Memoire*. Ch. Mf. a. 1341. V. *Escroa*.

SCROVA, pro *Scrofa*, pluries in Leg. Salica tit. 1. §. 6. 7. 13.

SCROZIA, fulcrum subaxillare, Ital. *Gruccia*, Gall. *Grosse, bequille*. Vita vener. Catharinae de Palancia to. 1. April. pag. 653.

SCRVA, V. *Scroa*.

SCRVBAND, V. *Scrutlanda*.

SCRVELLAE, vt *Scroellæ*, V. ibi.

SCRVERARII, Papiæ MS. *Viles atque contempti*. Perperam in edito, *Scriferarii*.

† **SCRVEVLA**, i. q. *Scrofula*, in Act. SS. t. 2. Aug. p. 308.

SCRVTISSA. Glossæ MSS. ad Boetium de Consolat. ex Bibl. S. Germani Paris. *Rimula, Scrutissa, Scrutissa, fissura, rima*, ex Glossar. Monf. apud Schilter. in Gloss. Teut. A German. *Schrunde*.

SCRVTONTNES. Tabularium S. Germani Paris. *Qui custodians preforium Regis apud S. Scephanum habens IV. minas auenae ad parnam mensuram, quarum duae radantur, et duae cumulantur, XII. quoque denarios et IX. panes, quales habent monachi, IX. etiam Scrutontnes candelae semel in anno*. Cerrum pondus significari videtur. V. *Tesa candela*.

SCRVTVSSA, V. *Scrutissa*.

SCRVPVLAE, V. *Scroellæ*.

SCRVPVLARE, V. *Scrupulare*.

SCRVPVLOSITAS, conscientiae stimulus, sollicitudo, difficultas, dubitatio. Codex Tradit. S. Emmerami apud Bern. Pezium to. 1. Anecd. part. 3. col. 107.

SCRVPVLOSVS, intricatus, difficilis. Ernulfus Rosfeus Epist. 2. to. 2. Spicil. Acher. pag. 440. Vox Latinis non ignota eodem significato. *Scrupulosa dysntasio*, apud Quintilianum 9. 1.

SCRVPVLVS. (1) Negotium, difficultas. Chron. Episcop. Metens. apud Acher.

Acher. tom. 6. Spicil. pag. 644.
 2) Suspicio. Gall. *Soupçon*. Atto
 episcopus Vercell. Ep. 10. apud
 umd. Acher. to. 8. Spicil. p. 131.
 3) Mensura agraria, quae ex Co-
 umella, lib. 1. cap. 1. centum con-
 inet pedes. Charta Lotharii I. Im-
 per. an. 840. apud Murator. to. 2.
 part. 2. col. 390. *Ex fundo Bruffuli*
incias IX. et Scrupulos III. SCRIV-
 VLVS, eadem notione. Tabul.
 Landeuenec.
 SCRUTA, *vasis species*, in vet.
 Gloss. ex Cod. reg. 7613. Alia no-
 tione vtuntur Latini. V. *Scrutaria*.
 RVTAMEN, inquisitio. Vita S.
 Dunstani to. 4. Maii p. 348. V.
Scrutatio.
 RVTARIA, ars scruta seu vetera-
 nenta vendendi. Apuleius lib. 4.
 Metamorph.
 RVTARIUS, *γεντοπῶλης*, in iis-
 lem Glossis. Gellius lib. 3. cap. 14.
 ex Lucilio: *Scruta quidem ut vendas*
Scrutarius laudas. Memorantur prae-
 erea *Scrutarii*, quorum erat operi-
 nenta librorum subministrare, inter
 ritifices monasterii Centulensis apud
 Mabill. tom. 2. Annal. Bened. pag.
 133. vt et monasterii Corbeienfis
 ibid. pag. 466.
 RVTATIO, inquisitio, exploratio.
 Charta an. 1419. apud Rymer. tom.
 1. pag. 769. V. *Scrutamen*.
 RVTATOR. (1) Idem, qui *Cir-*
ator, et *summus speculator*, in Mo-
 nasteriis, *Visitator*. V. Statuta Or-
 linis de Sempringham c. 5. 7. et
 capitulo de summis scrutatorib. c.
 1. 2. 3. 4. SCRVTATRICES DE
 CARETA, in Regula eiusdem Or-
 linis de Sempringham cap. 4. *Scr-*
atrices-Clausfri, cap. 8. (2) SCRIV-
 TATORES, qui in electionibus,
 quae per *scrutinium* fiunt, secrete
 vota et suffragia singulorum eligen-
 tiam colligunt, eaque ne fraus ob-
 cepat, examinant, Gall. *Scrutateurs*.
 Episcopus Vpsalensis lib. 6. Hist. Sue-
 nae pag. 195. V. in *Scrutinium*.
 RVTILLVS, V. *Scrutulus*.
 RVTINARE, pro Scrutari, inqui-
 ere, apud Luciferum Calaritanum
 lib. 1. pro S. Athanasio pag. 72. V.
Scrutatio et mox in *Scrutinium*.

SCRVTINIVM. (1) Gloss. Graec.
 Lat. *Σκρυνος*, *Scrutinium*, quae-
 Gloss. Lat. Gall. Sangerman. *Scr-*
utinium, *Scrutine*, *enserchemens*, in
quisicion. Charta an. 1281. apu
 Kennett. Antiquit. Ambrosd. pag.
 297. *Idem Prior facto inde per vic-*
nos diligenti Scrutinio, certiorata
per eosdem de dicto in-hoc ad noci-
menium et gravamen seu impedimen-
tum, etc. Apuleius lib. 9. *Scrut-*
nium vocat exactam furti perqu-
 rendi formam per lancem et licium
 Lex Burgundiae tit. 16. §. 7. de ex
 qui in vineam alterius furti caul-
 intrare praesumpserit: *Si ingressus*
non visus fuerit, et postea aut pe-
vum, aut per Scrutinium inuentus
fuerit, iubemus, ut ad redimenda
se, etc. Lex Ripuar. tit. 47. de Ve-
 stigio minando: *Quodsi (animal) in*
domo fuerit, et ei Scrutinium, cuius
domus est, contradixerit, ut scire
beat. Ita *Scrutinium* pro perqu-
 sitione rei furto ablatae vsurpat An-
 dreas Suenonis lib. 7. Legum Sa-
 niae c. 2. 3. SCRVTINIVM, in-
 quisitio, interrogatio, Gallis *Exa-*
men. Statuta Eccl. Valent. inter Co-
 cil. Hisp. to. 3. p. 510. Hinc *scrut-*
inia Catechumenorum dicuntur
 interrogationes, examinationes et
 instructiones Catechumenorum. Pi-
 pias: *Scrutinium, iter Baptismi,*
scrutando dictum, utrum firma men-
te teneant, quae a Magistris didici-
erunt. Haufit ex Amalario Fortunat.
 c. 8. *Examen Catechumenorum* vocat
 S. Augustinus lib. 2. de Symbolo
 ad Catechum. vbi de exorcismo lo-
 quitur. SCRVTINII DIES, quae
 ta feria maioris hebdomadae, si
 nuncupata, quia, vt ait Hugo
 S. Victore lib. de Sacrament. c. 17.
praedicta quarta feria de fide in-
struuntur, et instruuntur (Catechu-
ni) ideo dies illa Dies Scrutini, et
officium illud Scrutinium appellatur
 SCRVTINIVM, electionis forma
 etiam dicitur, cum videlicet omni-
 bus praesentibus, qui debent, vo-
 lunt, et possunt interesse, commo-
 de assumuntur de collegio tres fidei
 digni, qui *Scrutatores* appellantur,
 qui secrete singulorum vota et suffra-
 giis

scriba diligenter inquirunt, eaque in scripta redigunt. Ab huiusmodi scrutatione et inuestigatione diligenti *Scrini* nomen huic formae eligen-
di impositum est, quod passim repe-
ritur in Decret. tit. de Elect. V. *Scriner*. *SCRVTINARE*, Scrutinium agere. Iacob Gaieranus in
Ord. Rom. apud Mabill. to. 2. lib. 1. cap. 247. (2) *SCRVTINIVM*, quali diminut. a *Scrini*,
mod. Passio S. Thomae Cantuar.
apud Marten. to. 3. Anecd. col. 149. *Quicquid in scriniis siue in
Scriniis, aut cistellis Archiepiscopi
a sacris potius inueniri . . . stu-
pendo casu deripientes, etc.*

SCRVTIVM, *Pellica*, in Gloss. lib. 1. *Pellican*, in Pithoeanis: unde emen-
dat Grauius: *Scortenum, pellicenum*.
V. *Scortifarius*.

SCRVTILANDA, Somnro est terra,
cuius prouentus vestibis emendis
affiguntur: a Saxon. *Scruth*, ve-
stibis, et *Land*, terra, fundus. Char-
n. *Scruth* presbyt. pro Eccl. Cantuar.

SCRVTILVS, *ventriculus farsus*.
Gloss. lib. 1. Legendum *Scrutillus* ex
Fello: *Scrutillus, venter suillus con-*
ditus fore repletus: quod ex Plauto
citatur. Id iam monuerat Grauius.

SCRVTUM. (1) Vt *Grutum*, nisi
in legendum sit, Flandris *Grusten*
et *Grote*, Hordeum siccatum, ex
quo conficitur cereuisia; vel Tribu-
m quod pro cereuisia pensatur.
Chron. Adalberonis III. Episcopi
Mensis ann. 1059. apud Meurif-
son pag. 364. et Miraeum in Cod.
Bonn. pag. 181. et in Notitia Eccl.
lib. pag. 171. V. *Grutum*. (2)
SCRVTUM, in Catholico paruo,
Rube despecte. Vox Lat. Sed in plu-
rimo tantum usurpata a Scriptoribus
paruis aetatis.

SAGIVM, vt *Scusagium*. V. in hac
voce.

SCIBAE, pro Excubiae, Mirac.
MSS. Urbani V. PP. ex Tabular. S.
Victoris Massil. V. *Excubiae* i. Ita
VITOR, pro *Excubitor*. V. in
hac voce. Acta S. Reparatae apud
Marten. tom. 6. Ampliss. Collect.
al. 742.

SCVCCA, Anglo-Saxon. *Daemon*,
diabolus, Gothis *Skolsal*, daemo-
nes: hodie *Scheulsal*, terribilimen-
tum. Ita Schilter. in Glossario Teu-
tonico.

SCVCHEO, *SCVCCHO*, scutum gen-
tilitium, Angl. *Scutcheon*, Gall.
Escuffon. Litterae Edwardi III. Regis
Angl. ann. 1338. apud Rymer. to.
5. pag. 60.

SCVCHONNETVS, diminut. a *Scu-*
cho, Scutulum. Inuentar. Eccl. No-
viom. ann. 1419. V. *Escuchonetus*.

SCVDATI, aurei, moneta Regum
Galliae, *Escus d'or*: apud Ioh. &
Leydis lib. 32. Chr. c. 14. Deli-
beratio trium Statuum Occit. in-
ter Probat. to. 1. Annal. Tolos.

SCVDATA, eadem notione, apud
Buschium de Reformat. Monast. tom.
2. Scriptor. Brunsvic. Leibnit. pag.
938.

SCVDAZOLIVM, diminut. ni fallor
ab Ital. *Scudo*, scutum gentilitium,
Gallis *Escuffon*. Funus Iohannis Ga-
leaz ann. 1402. apud Murator. tom.
16. col. 1032. V. *Scudetum*.

SCVDILARIA, scutella, Gall. *Ecuelle*.
Statuta Placent. lib. 6. fol. 83. *Item
de Scudelariis rami ultra videlicet pro
libra sol. den.*

SCVDELLA, *SCVDELLINA*, voces
Italicae eiusdem notionis ac *Scudela-*
ria. Iohannis Demussis Chron. Pla-
cent. ad ann. 1388. apud Murator.
to. 16. col. 583.

† *SCVDELLORIVS*, parua scutella,
V. *Escudellorins*.

† *SCVDELO*, idem, in Comput. a.
1334. V. *Escudelonus*.

† *SCVDERE*, pro cudere, in Ch.
Mh. a. 1356.

SCVDERIVS, armiger, Ital. *Scudie-*
re, Gall. *Ecuyer*, apud Murator.
to. 16. col. 1026. V. *Scutarius*.

SCVDETVM, scutum gentilitium,
Ital. *Scudo*, Gall. *Escuffon*. Petrus
Agnelius in Ordine Roman. apud
Mabillon. tom. 2. Musei Ital. pag.
537. V. *Scudazollum*. (*SCVDETVS*,
in Ch. a. 1380.) Alia notione, vt
viderur, forte pro lamina ferrea qua
specus munitur, quia scuta gentilitia
vt plurimum in iis referuntur, oc-
currit in Computo ann. 1379. ex
Sche-

Schedis Praesid. de Mazaugues: Item unum crenastulum cum quadam alia quantitate ferri. Item unum Scudetum.

† SCVDICCIVOLVS, instrumentum capiendis corurnicibus idoneum, Ital. *Scudiccivolo*. Stat. ant. Florent.

SCVDITIA. Isidorus lib. 20. Orig. cap. 14. et ex eo Papias: *Fossarium, dictum, quod foveam faciat, ipsa est Scudisia*. Idem Papias: *Scudisia, di-ctum, quod circa candidem terram aperiat*. Hanc alii *Fossariam* dicunt, qui *fossam* faciat. Gloss. Anglo-Sax. Aelfrici: *Scudisia vel fossorium, Strath*.

† SCVDOZOLVS, i. q. *Scudetum*, t. 3. Cod. Ital. diplom. p. 360. V. *Scudazolum*.

SCVBVLA, pro *Scindula*, V. in hac voce.

SCVFERVS, STVFERVS, et vide in hac voce, Monetae genus. Adrianus de Veteri-busco de Reb. Leod. apud Marten. to. 4. Amplif. Collect. col. 1373. *Conclusum fuit . . .*

† quod de quolibet domistadio solueretur unus Scuferus . . . Fuit caristia in omnibus partibus. Modius speltiae vendebatur (Leodii) 32. Scuferis et 28. in Namurco, aliquando 36. et plus. † Perperam pro *Scuferus*, solidus. V. in hac voce.

SCVFFIVM, V. infra *Scusfia*.

SCVFFONES, V. *Scafones*.

SCVFIA, tributi species apud Longobardos, († et onus publicum, cui ciues addicti sunt; alibi SCVPHIA.) Charta Adelchisi Regis Longob. in Bullario Casinensi to. 2. pag. 18. *Concedimus per ipsa Monasteria omnes Scusfias publicas, et angarias, atque operas, et dationes vel collectas, etc.* Rursus occurrit lib. 2. fol. 32. vo. SCVFFIVM, SCVFIVM, eadem notione. Statuta Astenf. fol. 10. verso. Hinc *Scusfi* nomine Servitii etiam genus significari colligitur. SCVFVM, eodem intellectu, in Charta Friderici II. Imper. an. 1239. inter Priuil. Ordin. S. Iohan. Hierosol. pag. 29.

† SCVGIVS, i. q. *Cugnus* r. Gall. *Coin*, typus, quo nummi cuduntur. Ch. a. 1382.

† SCVISORIVM, pro *Scinforium*, vel potius *Scissorium*, orbiculus

mensorius, in quo dapes scinduntur. Arest. Parlam. a. 1421.

SCVLCAE, pro *Excuscae*, Excubi V. in *Collocare*. Pro multis pecunia ob inobedientiam militarem, leg. si quis in exercitu de exercitibus, teste Macro in Hierolex. Glossar. med. Graecit. in *σκούλα*. Hinc

SCVLCATOR, excubitor, vel Scator et *Excultor*, ita enim varietio, apud Vegetium lib. 2. c. 15. et 17. Vnde etiam

SCVLCATORIVS, explorator *Scultoriae naues*, apud Senarum lib. 2. Epist. 20. V. Vossium lib. de Vitiis sermon. cap. 47.

SCVLDACHIVS, SCVLDARVS, *Sculdais*.

SCVLDAIS, Papiae, *Rektor*, lingua barbara, alias *Longobardama*.

scribitur haec vox in Lege Longob. Perperam vero *Sculdais* alii pro *Sculdahis*. Adrianus Iunius Kilianus: *Schuld-heys, i. Scholheet, Praetor noxae debitum exactor qui poenas irrogat et multas exprobat iis, qui deliquerunt*. Nam iudicio officio functos eiusmodi rectores scriptoribus passim colligitur. SC

DASCHIVS, apud Ratherium Ronensem in Qualitat. coniect. p. 211. SCVLDACHIO, in Charta Henrici II. Imper. ann. 1055. apud Murator. delle Antic. Estensi p. SCVLDACHIVS, in Charta Pisanifacii Marchionis, apud Franciscum Mariam in Mathildi L. 3. pag. 1. SCVLDARVS, in Leg. Rorham apud Muratorium to. 1. part. pag. 30. SCVLDARIS, Pauli Warnefrid. L. 6. de Gest. Lang. c. 24. SCVLDALISII, male, connot, in Synodo Romana an. 956. c. 6. SCVLDASCIVS, in Charta Ottonis III. Imperat. apud Muratorium to. 2. part. 2. col. 496. SCVL

SIONES, in Charta Ludouici apud Puricellum in Basilica Ambrosiana pag. 216. SCVLDASIVS, in Synodo Ticin. ann. 850. SCVLDASIO, apud Eccardum in Orig. militiae Habsburgo-Austr. ex Charta Hugonis et Lotharii Reg. Ital. 943. SCVLDASSIVS, in Diplomat.

Conradi Imperat. ann. 1027. apud Illustr. Fontanum Append. ad Antiquit. Hortae pag. 388. SCULDAXES, in Chronico Noua-
boraci cap. 18. SCULTASIVS, vt
Scultafus, in Leg. Luitprandi apud
Murator. tom. 1. part. 2. pag. 67.
SCULDASSIA, districtus Sculdats,
in Charta Berengarii Imp. ann. 923.
qui Georg. Pilonum et Vghellum
in Episc. Bellun. V. Scultetus.

† SCVLELLA, filiqua, nisi leg. Scul-
la. Serm. Gabr. Berel. in Septuag.
SCVLINGVS, f. pro Scylingus, ea-
dem filitem notione. Est autem Scyl-
lingus Anglo-Saxon. teste Hickefio,
septagesima pars librae. Inuentar.
Ecd. Noviom. ann. 1419. V. Skil-
lingus et Skillingus.

SCVINA, SCOLNA, Σουλνοφύλαξ.
ita in Gloss. Lat. Graec. et in Gloss.
MS. Graec. Lat. ubi edit. habet
Scula. Glossae antiquae MSS. Scol-
na, sponsus. Glossae Pithoeanae:
Sonus, sponsus, vel sculina, spon-
su. Papius MS. Scoma (sic) sponsus,
soma sponsa. Sculina pro sequestre
dicitur Varro: sed inter sordida repo-
nitur P. Leuinius apud A. Gellium
L. 16. c. 7.

SCVLATOR, γλυπτής, Sculptor;
γλυψω, Sculpa, in Gloss. Gr. Lat.

SCVLITIA, κορυδαλός, in Gloss.
La. Graec. ita et Graec. Lat. quae
dicitur Bardalia, alanda. Cod. San-
paul. Sulpisia, bardella, κορυδαλ-
ός: Regius, Sulpisia, κορυδαλός.

SCVLITVS, pro Sculptus. Statuta
Vercell. lib. 4. fol. 82. vo.

SCVLPS, scalprum, Massiliensibus
Sappe, in Inuentar. ann. 1294.
et Tabular. S. Victoris Massil. Leg.
forte Scalpre.

SCVLTVRATVS, sculptus. Vita S.
Iohannis Valentia. Episc. apud Mar-
tin. tom. 9. Anecd. col. 1698.

SCVLSCARA, expeditio militaris.
Eichum Rotharis Regis Longobard.
et. 9. §. 2. V. Scara 3.

SCVLTA, SCVLTOR, V. Collo-
cat.

SCVLTECIA, V. in Scultetus.

SCVLTEDVIV, idem quod Schuld
Lauonibus, Culpa, peccatum, no-
ta, castus. Charta Caroli Comitis

Flandriae an. 1135. in Tabulario
Monasterii S. Bertini.

SCVLTELLA, V. infra Scutella.

SCVLTERIA. Charta Caroli IV. Imp.
ann. 1348. apud Miraeum in Di-
plomat. Belgic. lib. 1. c. 94. Oppi-
dum Sinzegele pro 15. millibus flore-
norum, et Sculteriam civitatis Aque-
fis pro 12. millibus florenorum . . . ti-
tulo pignoris obligarunt. Infra: Ac
alia quaecunque beneficia superscri-
ptis oppidis, castro, Sculteriae per-
sistentia. Sed legendum videretur
Sculsetia, balliua, districtus Scul-
seti. V. in hac voce.

SCVLTEJA, SCVLTEJIA, V. mox
Scultetus.

† SCVLTEJATVS, praefectura, di-
gnitas vel officium Sculteri. Ch. a.
1323.

SCVLTEJVS, vox eiusdem originis
ac Sculdais, Praetor, Praefectus,
Balliuus, Iudex oppidi. Browe-
rus lib. XII. annal. Treuir. p. 670.
1. edit. Scultesius, Praetor, index,
ex Thendisco Scholtsaß. Goldattus:
Scultetus, scultes, quasi Schultersc,
qui Latinis praetor. Praefecti no-
mine non semel donatur in Spe-
culo Saxonico lib. 3. art. 52. §. 5.
Index, absque Praefecto, i. e. Scul-
seto legitimum indicium habere non
potest, etc. Artic. 64. §. 12. Scultero
seu Praefecto, etc. §. 12. Sculteta, qui
et Praefectus rusticorum dicitur. Ba-
illius nuncupatur apud Aegidium
de Roya: Fernandus dedit Brugensi-
bus privilegium, quod Balliuus, vel
Scultetus possit esse de non natis in
ea villa. A Ballino distinguitur in
Charta ann. 1298. apud Miraeum
to. 2. p. 876. Praecipientes vniuersis
Bailinis, Scultesis, etc. Villicus vo-
catur in Charta ann. 1307. apud
eundem in Donat. Belgic. cap. 113.
Insuper Villicus noster, qui Sculte-
tus vocatur, habet instituere Scabi-
nos, etc. Iudiciis praesidere solitum
docet Speculum Saxonicum lib. 1.
art. 59. §. 6. SCOLTETVS, in
Charta ann. 1248. apud Miraeum
to. 2. pag. 1324. col. 2. SCVLTE-
TIA, Praefectura, dignitas vel offi-
cium Sculteti. Ius Feudale Saxon.
cap. 41,

SCVL-

SCVLTVRA, pro Sculptura, in Statutis Cisterc. ann. 1213. apud Marten. to. 4. Anecd. col. 1312. Ita *Sculus*, pro Sculptus, in Charta Rudelindi Episc. Dumiens. aerae 1016. apud Yopez in Chron. Ord. S. Bened. tom. 5.

SCVMARIVM. Andreas Monach. lib. 1. Vitae S. Ottonis Episc. Baunberg. cap. 31. *Ita concussa est* (Ecclesia) *ut lapis magnus in frontispicio vel culmine Scumarli subito lapsu proruens totius monasterii ruinam minaretur*. Mendum subesse in hac voce suspicor; ut ut est, Porta, amplior et decumana, Gallis *Portail*, intelligenda videtur. V. *Ciborium*.

SCVMVM, f. Locus ubi vilia quaeque et quiskiliae asseruantur, ab Anglicis *Scam*, quod spumam, et metaphorice quaevis reiectanea sonat. Inuentar. Eccles. Nouiom. ann. 1419. *Ei sunt omnia praenominata in paruo scrinio dicti Scumi*. Neque enim infrequenter in hocce Inuentario occurrunt voces Anglicae.

SCVNA, vox Belgica. Statuta Eccles. Camerac. apud Marten. to. 7. Ampl. Collect. col. 1306. *Non dimertant* (Clerici) *etiam ad tabernas, nec inser Scurnarias sedeant, nec domunculas frequentent, quae Scunae vocantur*. F. pro *Stuba*. V. ibi.

SCVNDAPSVS, vel **SCINDAPSVS**, blitra, interprete Martenio, vox nullius significationis. Acta Conc. Romani ann. 1078. apud Marten. tom. 4. Anecdor. col. 107. *Et si dicas, quod aiunt Scundapsus, nullum subiectum hoc nomine demonstrasti, nulli rei existentij hoc quod demonstraretur inuenisti*.

† **SCVNDIRE**, excusare, satisfacere, purgare se sacramento vel duello. Constit. Ms. Iacobi II. reg. Arag. a. 1321.

SCVNFLIGERE, V. *Sconfgere*.

SCVNO, contracte, insolenter tamen, scriptum pro *Secundo*, in Charta ann. circ. 1124. tom. 2. Gall. Christ. nouae edit. col. 1491.

SCVPEA. Paulus Bernriedensis in Vita Gregorii VII. PP. saec. 6. Bened. part. 2. pag. 412. *Scupea vero eius (serpentis) non depicta, sed*

extra certicis (oui) ordinem per manu deprehendi et tractari, ut alia materialis res, poterat. A de figura serpentis in ouo sculpi sermo est: vnde *Scupea* idem sonus videtur, quod Gallis *Gronppe* dicitur.

SCVPHA. Petrus Blesensis Episc. *Dolens aures, et Scaphae hunc apponuntur*. Legendum *Cuphae*, est, *Cucurbitae*, Gall. *Venson*, Petrus Aurelianus Siccensis lib. Tardarum passion. c. 7. *Vaporantes cucurbitae apponendae lenes, quae Graeci Cuphas vocant*.

SCVPHIA, V. *Scasia*.

† **SCVPIENHA**, Pron. *scira*, spm *Scupir*, Pron. *scireare*, spm *scire*. Gall. Prou. Lat. Cod. reg. 7657.

† **SCVPIS**, pro Cuspis, in Litt. rem a. 1359.

SCVPTVRA, pro Sculptura. Vita Edmundi Cantuar apud Marten. to. 3. Anecd. col. 1747.

SCVRA, equile, *Escarie*. Item blitum, in quo fruges reconduuntur. Germ. *Scheuer*. V. *Scuria*. Capitulare de Villis cap. 19. *Ad Scurnas nostras de villis Capitaneis pullos aucas habemus non minus censum, ad mansionales vero pullos habemus non minus 50*. Ita cap. 58. *Chararata anno 5. Radulfi Regis Francie in Tabulario Briuateni ch. 60. Iam meam indomiscatam cum curtoris, coquinariis, Scura, exitu, regressu, etc.* In Ch. 161. habet *Scurra*: *Cum curte, et orso, et Scure et appendariis, etc.* **SCVRA**, Gl. Latino-Theotisc. *Scuria*, ubi manipuli vel focum reponitur: Stat. **SCVRARI**, quibus *scuraram* commissa est. Capitulare de Villis cap. 62.

† **SCVRALHA**, V. *Curalha*.

SCVRARE, purgare, sordes ablui. Gall. *Curer*, *Ecurer*, Germ. *Schueren*. Charta ann. 1192. inter Cisterciens. Tolos. MSS. ex Bibl. D. Crozat, fol. 29. vo. V. *Curare* 3 **SCVRARIUS**, V. in *Scura*.

† **SCVRILLIVS**, i. q. *Scuriolus*, Stat. S. Capellae Bitur. a. 1407.

SCVRIA, idem quod *Scura*, Stabulum equorum, vnde Gall. *Escarie*.

Solus tit. 12. §. 3. *Si quis fidem cum porcis, Scuriam cum animalibus, vel fruite incendiis, etc.* Vbi Wendlingus *scuriam* ait hoc loco sumi propter pro horreo amplo contendis frugum manipulis, intra quod per hiemem grana flagellis cutiuntur, intra quod boum stabulant; quod etiam in Texandis usurari passum constat; unde Iamnes Schuere eadem notione docet, vt *Schuer*, et *Schuerenare*, potius, in qua excutuntur manipuli (Proprie *Scuria*, vt obseruat Ecorius in notis ad Pactum Legis Scliae p. 44. est locus testus. *Schur* omis Saxonicis adhuc quiuis locus, vbi aliquid ab iniuria aeris defendi non potest.) Lex Alemannor. tit. 81. §. 2. *Si enim domum infra curiam incenderit, aut Scuriam, aut granum, vel cellaria, etc.* §. 5. *Scuriam vel granum ferui si incenderit, etc.* V. *Scura*.

SCVRIVS, Sciurus, Gall. *Escurion*, vel *Escurenil*. Concilium Salernitanum ann. 1276. SCVROLIVS, SCVROLLIVS, eadem notione, Ital. *Scuriato*. Statuta Astenf. V. *Scurius*, et *Escurellas*.

SCVRIRE BLADVM, frumentum lapulo excutere. Litt. remiss. Mf. 4. 116. V. *Scura* et *Scodere*.

SCVRATA, vel SCVRZATA, nappi genus. Ottoboni Annal. German. ad ann. 1191. apud Murator. tom. 6. col. 365. *Quam autem appropinquat monti Cercellii, ecce Martij . . . cum galeis LXXII. et duobus sagittis et duabus Scuratis. appropinquat, et praedictis XXII. galeis duobus infuleum.* Vbi alter Codex MS. habet *Scuratis*.

SCVRARIA, V. *Scura*.

SCVROLA, V. *Scurula*.

SCVROLIVS, SCVROLLIVS, V. *Scurius*.

SCVRIVM quid sit docet Io. Ant. Othobonaeus in Antiquit. Mediolan. p. 73. *Succedente aeuo fideles sui confabulantur cryptas, easque penitenti nomine Confessiones appellauerunt, quandoque etiam ab obscuritate, vndeque sermone corrupto, Scuria, id est, obscura loca, tum* etc.

ad reponenda his in locis sanctorum corpora, tum ad peragendas in iisdem procul a strepitu, et hominum prophano commercio remotis stationes, vigiliis, etc. Ab Ital. *Scurio*, obsecutus. V. Diarium Ital. D. de Montfaucon p. 27.

SCVRPTIONES, vbi duo fines cuneati se iungunt, apud veterem Agrimenforem pag. 157. V. *Scrophio*.

SCVRPVVS, ὡς ἔχουσα χαλινά. Gloss. Lat. Gr. editae: MSS. vero *Scrupus*, vt legendum est.

SCVRRA, SCVRRO. Liberat. Diac. c. 23. *Rhodo Augustalis . . . iussit eum ab Scurrone duci, et foras regiam ciuitatem occidi.* Acta MSS. *Passionis S. Eulaliae Mart. Sed ne gloriari putet, educite eam, et Scurronem adducite, et ducatur antequam patiatur decaluata et discincta per publicum, et eius virginitas reueletur, etc.* Acta *Passionis S. Martini Mart. MSS. Et flectens genua spiritum Domino tradidit, Scurro vero astans percussit eum iam mortuum, et amputauit. Passio S. Victoris n. 5. Tunc Maximianus Imperator iussit vocari Scurrones, et iussit eis, vt duceretur ad filulam, et ibi decollaretur. Vetus Martyrolog. de eodem S. Victore: Amputatum est caput eius ab Scurrone. Infra: Fecit eas incendi ante, se ab Scurrone. Ex quibus patet Scurronem appellari, qui in Actis Martyrum vulgo *Spiculator* dicitur, voce, quae stipitorem, apparitorum, satellitem, et carnificem sonat. Vnde conicere licet, eosdem esse scurrones, quos *Scurras* vocant Lampridius et Spartianus, apud quos pro apparitoribus et satellitibus accipiuntur, tamen si de nomine quicquam certi non occurrat Salmasio. Glossae Isidori: *Scurra, Parastus, Buccellarius*: quae vox postrema satellitem etiam significat, seu *Confessorem*. Glossae Basilicae: *ὁ ἀποσπώμενος καὶ φῶν τινα*. Neque videtur *Scurra* his locis alius ab eo, qui *διῦιος τῆς ταῖας* dicitur Athanasio in Epist. ad Solitar. pag. 868. *Histriones, sine Scurrones*, in Concil. Cabilon. II. cap. 9. Papias: *Scurra, irrifor. Scurronem ergo irriforem**

forem dicimus. MS. *irrisio* praefert: ita etiam Glossae antiquae MSS. Gloss. Isid.: *Scurra*, qui incopriatur; qui vana scilicet et inepta multa de se iactat ad risum excitandum. Gloss. Lat. Gall. Sangerman. *Scurra*, *lechierres*. *Scurra*, *Scurrus*, γελωτοποιός, εὐτράπελος, in Gloss. Lat. Gr. Idem Papias: *Scurra*, a sequendo dictus, qui sectari solet quemdam cibi gratia. Auctor Mamotrecti: *Scurra*, qui aliquem sequitur, qui etiam dicitur affecta, irrisor, vaniloquus, parastus, sine leccator. *Scurra*, *Scurrus*. Et quidem *Scurrae* primum dicti ex Festo homines tenuioris fortunae, qui diuites honoris causa sequebantur. Hinc pro famulo usurpatur, in Vita S. Bernardi Poenit. to. 2. April. p. 680. *Scurra hospitarii nostri quatuor annis uno oculo primas, sancti exuias super locum incommodi sui poni petiit, etc.* Exinde vero, cum dictis ridiculis studebant diuitesque more parasitico sectarentur, *Scurrae* nuncupati sunt parasiti. Denique cum non dictis tantum, sed et gestu risum diuitibus mouere satagerent, *Scurrae* nomen ad mimos transiit. *SCVRRVLA*, diminut. a *Scurra*, apud Arnobium lib. 6. p. 206. et Apuleium lib. 10. Metamorph. *SCVRRILITAS*, *Lecherie*, *vilté*, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm. ex Iohanne de Ianna. Auctor Dialog. de Orat. c. 22. † *SCVRRAMENTVM*, *SCVRRAMENTVM*, excursus, in Ch. Ms. a. 1283. et 1303. *SCVRSORIVM*, canalis per quem aquae excurrunt. Statuta Mutinens. rubr. 407. fol. 90. *SCVRVM*, panni species, vt videtur. Chronic. Estense ad an. 1302. apud Murator. to. 15. col. 349. *Dominus Marchio et frater iuerunt ad prandium . . . induti quadam medietate scarlati et viridis Scvri cum capesulis ad modum Franciae, sicut portabat dominus Karolus.* *SCVRVS*, color equi, V. in *Equus*. *SCVRZATA*, V. *Scurlata*. *SCVS*, indecl. *Rotundum vel rotunditas*. Iohannes de Ianna.

SCVSSELLI, dicti Denarii aurei, Conuentione ann. 1339. inter Edward. III. Reg. Angl. et Gastone de Insula apud Rymer. to. 5. p. 13 *Tria millia denariorum auri, vocatorum Scuffellorum*. V. *Scutella*. *SCVSSSELLVS*, sarcinator, Gall. *Conturier*, ab Ital. vt videtur, *Cuore*, suere, Gall. *Coudre*. Stat. Vercell. lib. 7. fol. 212. † *SCVSSO*, scutum gentilitium, Comput. a. 1502. V. *Excusso* et *Scutheo*. *SCVSSVS*, excussus, Gallice *Esco* Charta Alemann. Goldasti lib. *Duas carradas de grano bono Scusso*, hoc est, adhuc in ipsis spiculis existente. V. *Scutere*. *SCVTA*. (1) Vestis ecclesiasticae species. Iac. Gaetanus in Ord. Rom. apud Mabillon. t. 2. Musei Ital. 363. *Episcopi in pluvialibus, caplani in Scutis et cotta seu superpeceo*. Forte a forma sic dicta; Si enim Iohanni de Ianna est *forma rotunda*. † *Succam* legendum esse, tribus probat Ge. Rhodig. l. 2. Liturgia Rom. Pontif. locumque datum emendat ex eod. Ord. Ms. Bibl. Card. Imperialis. V. *Soc* et *Succa*. (2) † *Naui* (specie Ch. Ms. a. 1163. *De naue, vocatur Scuta*. *SCVTAGIVM*, militaris seruitutis species, quae communibus perperinde ac Regi deberetur, a dicta. Qui autem huic subditus tenetur dominum suum in bellis contra Scotos ad certum numerum dierum propriis impensis sequi, qui integrum feudum militarent, hi scutagio 40. dierum obligati xii sunt. Qui autem dimidium militaris possident, seruitio 20. rum, et sic deinceps. Ita Cowlib. 2. Instit. tit. 3. c. 5. et Rul. verbo *Escuage*. *SCVTAG* non tamen semper sumitur pro obligatione eundi in exercitum, et interdum, vt plurimum, pro praestatione, quae fit a militibus feodi militaris, si ipsi met eorum loco alii in exercitum pergant, atque adeo vt a se immunes sint. Quae quidem

scutario *Discretum pro Scutagie* dicitur in *Monastico Anglic.* to. 2. p. 99. *Scutagium affisum per regnum*, p. 278. Atque ita *Scutagium* crebro usurpant Scriptores. Charta an. 1156. apud Kennett. *Antiquit. Ambr.* pag. 200. Hanc *scutagii* praestitorem cum Regi peroluerant *Barones* vel *Milites*, parem a vassallis suis pecuniae summam exigebant, quo sita res suae saluae forent, ut observat Kennettus in *Antiquit. Ambr.* ex Charta ann. 1169. p. 126. *SCVTAGIVM REGALE* aliis interdum quam Regi praestitum, ut colligitur ex Charta Prioris B. M. de Brytone apud Madox *Formul. Angl.* p. 12. *Faciendo nobis . . . homagium, fidelitatem, Scutagium regis, wardam, etc.* *SCVTAGIVM* etiam appellatum *auxilium* consuetum et *rationabile*, quod dominus a vassallis suis, *Militaria* feuda tenentes, exigebat. *Mattheus Paris* ann. 1242. *Scutagium* eiusmodi, sibi *seniorum* *Militare*, *incertum* et *indeterminatum* vocabant, quod reuera incertum esset, ad quam pecuniae quantitatem a Parlamento redigeretur, ut habet *Littleton* sect. 98. 99. 104. *Scutagium* vero *certum*, *Socagium* appellabant. Idem sect. 120. Hinc est, ut vocant, *Maximae* apud *Anglos*, *Scutagium incertum facis seniorum Militare*: contra, *Scutagium certum facis Socagium*, apud *Christophorum* de S. Germano in *Dialogo* de fundamentis Legum *Angl.* c. 8. p. 28.

SCVTANEI TERMINI. *Vetus Agricola*: *Scutanei sunt, hoc est dolantes, alii qui sunt lapilli facti tornatili seu alia factura breuiores, hoc est minores et in fine positi.*

SCVTABIVM, scutum minus. *Constitutio Caroli Crassi de Expedit. Roman.* §. 3. *V. Sartaria.*

SCVTARIVS. (1) *Glossae Gr. Lat.* *Ἀξιωμα σκατιωτῶν φέρων*, (deest *Scutis* vel *ἐπὶ τοῖς*.) *Stipendarius, Scutarius*. Ibidem: *ἄξιωμα σκατιωτῶν*, *Scutarium*, leg. *Scutarius*. *Glossae aliae*: *Scutarius, ἐπὶ τοῖς*. *Scutarium* inter *Palatinas Scholas* nuncupatio est non semel apud *Scripto-*

res, Scutariorum gentilium, clibanariorum, sagittariorum, etc. Vide *Henricum Valesium* ad *Ammiani* lib. 14. p. 33. (2) *Armiger, spatharius*. *Iulius Firmicus* lib. 4. c. 14. Vide *Armigeri*. *SCVTARIORVM TRIBVNVS*, praefectus, in *Chron. Romualdi II. Archiep. Salernit.* apud *Murator.* tom. 7. col. 87. *SCVTARII*, armigeri, *Escuyers*. *Vetus Charta* apud *Catellum* lib. 5. *Rerum Occitan.* p. 883. *Et armigeri illorum, qui vulgo Scutarii appellantur.* (3) *Ἀσπίδοποιός*, in *Gloss.* *Gr. Lat.* *Scutorum Artifex*. Ita accipitur in *Constitut.* *Sicul.* lib. 3. tit. 36. §. 1. *ESCVTARIVS*, eodem intellectu, in *Charta* an. 1152. inter *Instr.* to. 6. *Gall. Christ.* col. 138. *SCVTERIVS*, idem, qui *Scutarius*, ex *Gallico Escuyer*, *Italis Scudiere*, quam vocem ab *excubare* perperam deducit *Acarisius*. Occurrit apud *Perrum de Vineis* lib. 5. *Epist.* 37. 49.

SCVTATOR. (1) *Scutorum confector*. *Capitulare de Villis* c. 45. (2) *Scuto armatus*. *Vegetius* lib. 2. cap. 17.

SCVTATVM, ut infra *Scutum*, *Moneta* *Regum Francorum*. *Leges portoriae Ludouici IV. Imper.* ann. 904. apud *Goldast.* to. 1. *Constitut.* *Imper.* p. 210.

SCVTATVS, armiger, scuto instructus. *Gloss.* *Lat. Graec.* *Scutatus, ἀσπίδοπῆγς*. Apud *Donatum* ad 1. *Aeneid.* *Scutati, armati, sunt*. *Ammianus* lib. 31. *Punito Scutato proditore, qui festinare Principem ad Illyricum barbaris indicarat.*

SCVTEFER, pro *Scutifer*, in *Charta* ann. 1497. apud *Rymer.* to. 12. pag. 655.

SCVTELLA. (1) *Vox Latinis* *Scriptoribus* nota, patena in modum cavitatis scuti; unde nomen; *Gall. Escuelle*. Probatum etiam *Alexandro* in *Explic. tab. Heliae*, p. 18. haec vocis scutellae origo, quam et a veteribus *Grammaticis* tradi docet: *Scudel* eadem notione vsurpant *Cambro-Britanni*, unde *Scutellam* deducere malunt nonnulli. *Vita S. Villehadi* cap. 8. *SCOTELLA*. *Vetus Char-*

Charta plenariae securitatis, apud Briffon. lib. 6. form. **SCVTELLA**, eadem notione, in Litteris Caroli Iohannis Reg. Franc. primog. ann. 1357. to. 3. Ordinat. p. 208. **SCVTELLVM**, apud Eckehardum lun. de Casibus S. Galli cap. vlt. **SCVTELLVLA**, diminut. a *Scutella*. Guidonis Discipl. Fart. cap. 18. **SCVTELLA**, inter ministeria sacra reponitur ab Vdalrico lib. 1. Confect. Cluniac. c. 12. **SCVTELLAR**, inter census dominis debitos non semel occurrunt. Charta ann. 1167. apud Lobinell. to. 2. Hist. Britan. col. 307. *Insper dimisit eis sciphos et Scutellas quae ipsi reddebant annuatim de forestagio suo de Tanoart ad curiam suam tenendam.* **SCVTELLAR** dictae cibi ac potus portiones diurnae, quae presbyteris aliisque clericis erogantur ex Ecclesiae facultatibus; alibi *sportulae vel praebendae* nuncupantur. Anastasius in Bonifacio II. **SCVTELLA CLOSERIAE**, praestatio, ut videtur, quae fit a *Clusar* tenentibus. V. *Clusa* 2. et *Clusiaticum*. Tabular. Capituli Cabilon. pag. 269. *Item Vicedominus duas partes Scutellae closeriae percipies: Maior vero serviam partem.* Unde vocem *Scutella*, ut in aliis eiusmodi vocibus saepe factum est, ad quoduis tributum significandum detortam esse colligitur. (2) **SCVTELLA**. Vgutio: *Laganum*, quoddam genus cibi, quod prius in aqua coquitur, postea in oleo frigitur, et sunt lagana de pasta, quasi membranulae, quum statim in eo deo friguntur. Illa vulgo dicuntur *Scutella* ista *lasania*, et dicuntur ita, postea melle condiuntur, etc.

SCVTELLARIVM, Locus, vel vas, ubi reponuntur *Scutellae*, Iohanni de Ianua: Gall. *Escueilier*, in Catholico paruo; *Esculier*, in Gloss. Sangerman.

SCVTELLARIVS. (1) Officium in coquina regia, cui *Scutellarum* cura incumbit, in Ordinat. Hospitii S. Ludou. Reg. ann. 1261. in Fleta lib. 2. c. 14. §. 3. et in lib. nigro Scacarii p. 349. ubi *Portator Scutellae*

dictur pag. 346. (2) Qui facit vel vendit *scutellas*. Ioh. de Ianua.

SCVTELLATA PISCIVM, certus piscium numerus. Tabular. 9. Florentij. V. *Palmentum*. † **SCVTELLATA**, discus vnus ex cibis, qui in nuptiis apponuntur, idem quod *Missus* 1. Ch. Ms. a. 1250.

SCVTELLIFER, qui *Scutellas* mensae apponit, officium in aula Iacobi II. Regis Maioric. Leges Palat. eiusd. Reg. inter Acta SS. to. 3. Iunii pag. XVIII. V. in *Scutella*.

† **SCVTELLINA**, diminut. a *Scutella* in Ch. Ms. a. 1305.

SCVTELLONVS, diminut. a *Scutella* Inuentar. ann. 1379. ex Schedis Cl. V. Lancelot.

SCVTELLVLA, V. *Scutella* 1.

SCVTELLVM, scutulum gentilium Gall. *Ecuillon*. Testamentum Iohannis de Turre ann. 1365. apud Baluz. to. 2. Hist. Aruern. pag. 716. V. alia notione in *Scutella* 1. † **SCVTELLVS**, in Ch. a. 1330.

SCVTERE, pro *Excutere*. Code. censualis Irminonis Abbat. Sangerman. fol. 128. vo. V. *Scussus*.

SCVTERIVS, V. *Scutaris*.

SCVTETVM, scutum, Gall. *Ecuillon* Inuentar. ann. 1347. to. 2. Hist. Dalph. pag. 555. V. supra *Scutellum* **SCVTETVS**, in Necrolog. Laureth. mensi, idem qui supra *Scutellum* V. in hac voce.

SCVTIFERI, quos Galli *Escuyers* dicunt. Gloss. Lat. Gall. Sangerman. *Scutifer*, *portans escu*, ou *escu*. Fulcherius Carnot. lib. 2. Hist. Hierosol. c. 2. *Monente Rege, cumque potuit de Armigero suum fecit.* **SCVTIFERI** iidem qui *Armigeri*, atque eiusdem p. de conditionis. *Scutiferi* igitur muni dicti qui scuto instructi palatio excubabant: praesertim ita sunt appellati, qui Principem et Scutum deferebant, summae dignitatis. At posteriori saeculis *Scutiferos* nuncupantur biles inferioris ordinis, qui in Militum seu Equitum arma gerebant. Apud Anglos penultima est notatis appellatio, hoc est inter *Scutiferum* et *Generosum*. Valsingham

Henrico IV. *Scutiferi* denique nuncupati quibus seruientes non modo laicorum, sed et ecclesiasticorum et monachorum. Concil. Tarracon. an. 1391. inter Hisp. to. 4. p. 613. *Nec alios clericos vel Scutiferos et officiales inferiores vel scholares* (intimus) *de panno, cuius commune pretium ultra duodecim libras.* SCUTIFERI AD SCINDENDVM. Officium in aula Regis Maioric. Gall. *Esper treuchans.* Leg. Palat. Iacobi II. Reg. Maioric. inter Acta SS. to. 3. huius p. XVII. V. *Scindere et Scisfor.* † SCUTIFER SCINDENS, in Ch. a. 1408.

SCUTIFERIA. (1) Officium in Aula regis, complectens quodcumque pertinet ad *Scutiferos*, eorum famulos, stabula, equos, equorum ferraturas, etc. Gall. *Ecurie.* Occurrit primum in Ordinationibus Hospitiarum Reg. (2) Stabulum equorum, equile, Gall. *Ecurie.* Mandamentum Philippi Pulcri Reg. Fr. ann. 1305. in l. Ordinatio. pag. 434. *Missionem . . . equos et harnesia in Scutifera vestra sine spe recuperationis eadem applicanda.*

SCUTIGERI, vt *Scutiferi*, apud Fulcherium Carnot. lib. 1. cap. 18.

SCUTLATUS, pro *Scutellatus*, V. *Scutell.*

SCUTOBJVLVS, V. *Schisonds.*

† SCUTOR, s. sculptor, vel scuto-
rum artifex. Lit. Ml. a. 1375. *Emis-
itum Cardinalis a Ioh. de Barys
fuerit — vnum hospitium.* V. *Scu-
tor.*

SCUTIA, vas acutum, aequale in fun-
do, lorum, apertum desuper, Papiæ.
Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Scutra*,
non *maniere de vaissel*, scilicet aequa-
le amplitudinis in ore et in fundo.
Glossæ S. Benedicti cap. de aeneis:
Scutra, χαλκίον. Guibertus lib. 1.
de Vita sua cap. 10. Vtritur Plautus
in Persa. V. Lexicon Martini.

SCUTTER, vox Belgica, Sarelles,
Gall. *Archer.* Charta ann. 1298. apud
Mincum to. 2. pag. 876. col. 1.

SCUTULA, monile ex auro composi-
tum, Papiæ. 1 Machab. c. 4. v. 57.
*Et ornauerunt faciem templi coronis
auris et Scutulis.* Gr. ἀσπίδιαι.

Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Scutula*,
fermats, roms. Cassian. collat. 1. cap.
5. *In parvissima quadam Scutula, quæ
depicta in se continet præmia, iacula
vel sagittas intorquere contendunt.*

SCUTVLATA, eidem Papiæ, genera
vestimentorum, dicta quod orbiculos
quosdam habens in similitudinem
Scutulorum. Ezechiel. 27. *Et purpu-
ram, et Scutulata, et byssum, et seri-
cum, etc. Scutellatae vestes*, eadem
sunt quæ alibi *virgatæ* appellantur,
quæ scilicet virgis seu viris transuer-
sim decussatimque sunt distinctæ.
Eiusmodi vestes mimis permittuntur
in Cod. Theod. leg. 11. tit. 7. de
Scaenicis: *Vti sane hisdem (mimis)
Scutillis, et variis coloribus seri-
cis, . . . non vetamus.* Leg. *Scutu-
latis.* Harum præterea meminit lu-
uenalis Sat. 2.

*Caerulea indutus Scutulata, aut
galbana rassa.*

Scutulatas Gallos inuenisse auctor
est Plinius lib. 11. c. 24. *Scutulis di-
uidere instituit Gallia.* V. Lexicon
Pitisci in v. *Vestis* et infra *Virgatæ*.
SCVTVM, pro Scutato milite, armi-
gero. Domnizo lib. 1. de Vita Ma-
thild. cap. 6.

*Exiit ex Lucis cum quingentis
fere Scutis.*

SCVTVM et LANCEA, arma præ-
cipua Longobardorum et Francorum,
in Lege Longob. lib. 1. tit. 37. §. 2.
Scuta erant ex ligno, et ex pluri-
bus minutisque tabellis iuncta, vti
docent Varro de Ling. Lat. lib. 4.
cap. 24. *Scutum minime confectum
tabellis.* Et Ammianus lib. 21. cap. 2.
SCVTVM, tabella in formam scuti
confecta, orbicularem nempe, quo-
modo eiusmodi scuta imagines ha-
bentia describit Paulus Silentarius
in ἐκφράσει aedis Sophianæ part. 2.
v. 298. Anastasius in Leone III. PP.
p. 140. *Hic vero pro amore et caute-
la orthodoxæ fidei fecit, ubi supra
Scuta argentea duo, scripta utraque
Symbolo, vnam quidem literis Grae-
cis, et aliam Latinis, sedentia dex-
tra laeva super ingressum corporis
pens. mihi libras 94.* Infra: *Fecit et
supra*

supra in ingressu corporis Scutum ex auro purissimo, in quo orthodoxae fidei Symbolum scribi fecit, quod pens. libr. 32. SCVTVM, inter ministeria sacra reponitur ab Adamo Bremensi cap. 161. Tres calices aureos, in quibus erant librae auri 10. vnum vas chrismale argenteum, Scutum argenteum deauratum, psalterium aureis scriptum literis, etc. SCVTVM, vas, quod lychnis in Ecclesiis pendentibus subternitur, apud Durandum lib. 1. Ration. cap. 3. num. 30. SCVTVM, moneta Regum Francorum ita appellata, quod in ea descripta essent Franciae insignia in scuto. Knighton. ann. 1351. V. Scutatium. SCVTVM CENSUALE, quod pro annuo censu exsoluitur. Charta an. 1406. in Comitatu Marchiae. SCVTVM BELLICVM, feudum, dignitas feudalis. Speculum Saxonie lib. 3. art. 59. §. 1. Cum electus fuerit Episcopus, Abbas, Abbatissa, qui Scuto fruuntur bellico, tales primo veniunt a Rege feudum recipere, et postea ab Ecclesia curam spiritualem. Art. 65. §. 3. Si quis sibi in generatione aequali inf feudatur, non suam originem, aut ciuilia iura, sed tantummodo feudi dignitatem, id est, Scutum bellicum, minorauit. Dicuntur autem vii scuto bellico, vel frui, qui feudum possident, vel qui nascuntur ab scuto feudale, ita quod ius feudi facere valeant, ut est in iure feudali Saxon. cap. 26. §. 2. ut contra mulier, et clericus, qui seruitii feudalis incapaces habentur, Scuto bellico carere, cap. 40. §. 6. Adde cap. 2. 3. 16. 17. 41. 44. Feudum scuti cum scuto cessare dicitur in eodem iure feudali Saxon. cap. 42. §. 1. V. Scutagium. SCVTVM DE CERA PLENUM. Charta ann. 1149. apud Saniulianum in Mariscone p. 251. Negabat quoque hominum Episcopi, et casamenta, pro quibus hominum debebat Episcopo: et plenum Scutum de cera singulis annis in festo S. Vincentii, etc. V. supra Ceragium. SCVTVM BELLORVM, inter obuentiones curionum; ea forte, quae finito bello a milibus in Ecclesiis appendebantur, vel potius a campionibus

qui duello decertauerant. Charta ann. 1078. in Tabular. Vindocinensi fol. 224. CVM SCVTO et fuste contendere, Campionum fuit, uti in voce Campiones monuimus. SCVTVM ANCEPS. Capitula Caroli M. lib. 3. c. 89. Armati veniant, id est, quia potest habere, cum lorica et Sento ancipite, atque fuste. Vbi Scutum anceps trigonum interpretatur Cangius, uti Gallorum veterum, et Francorum fuit; quemadmodum dixerat in Notis ad Alexiadem. SCVTVM ARMORVM, Gentilitium, Gall. Ecusson. Charta ann. 14. Henrici VI. Reg. Angl. apud Th. Blount in Nomolex. Anglic. SCVTVM, pro Duello, seu duelli iudicio, maxime Campionum. Lex Longob. lib. 1. tit. 9. §. 23. Adde lib. 2. tit. 55. §. 1. 2. 3. et Edictum Rotharis tit. 59. SCVTVM FIDEI, Charta, qua facti alicuius fides asseritur. Vetus Notitia inter Instrum. tom. 1. Gall. Christ. nouae edit. p. 50. col. 2. SCVTVM LIBERTATIS. Leges Forestarum Canoni Regis, cap. 25. Si vero occideris (feram regalem) amittas liber Scutum libertatis; si sis illiberalis, careat libertate; si seruus, vita. SCVTVM POTESTATIS. Lex Longob. lib. 3. tit. 15. Omnes Waregani, qui de exteris finibus . . . se sub Scuto nostrae potestatis subiecerint; etc. SCVTVM DE QUARTERIIIS, Gall. Escu de quartier, Figuris distinctum, Gall. Blasonné, apud Lobinell. to. 2. Hist. Britan. col. 148. SCVTVM PERDERE, V. Arma amittere in Arma 3. SCVTVM PVNICEVM ad malum suspensum, pacis indicium fuit apud Danos. Saxo Grammaticus lib. 3. Hist. Dan. p. 37. SCVTVM RVBEVM. Charta ann. 635. to. 1. Rer. Mogunc. p. 182. Ego Bilehils . . . aream unam . . . a Sieberto Archiepiscopo auunculo meo acquisiui cum rubeis Scutis duodecim, auro paratis, et totidem equis nigris. SCVTVM. Brafton. lib. 2. cap. 35. Tenementorum autem aliud dicitur per seruitium Militare, aliud per serjantiam, de quibus homagium faciendum erit domino capituli, propter

per *seruitium forinsecum*, quod dicitur *Regale*, et quod pertinet ad *Scutum* et *Militiam*, ad patriae defensionem. Est etiam aliud genus *tenementi*, eius scilicet quod tenetur in *foca* libero, et ubi fit *seruitium* in *de* *capitulis* *Dominis*, et nihil *inductum* datur ad *Scutum* et *seruitium* *Regis*. SCVTORVM REDDITVS, idem forte quod *Scutaria*, Charta Henrici II. Regis Angl. a *Regesio* *Normannico* *Camerae* *Comput.* *Parisi.* signato P. scv-
TVM, Tabulatio, quae foribus et officis rerum venalium praetenditur, cum ad excutiendos imbres, tum ad impediendum lumen. *Assisa* *stendarum* apud Rogerum Houedonem. Sed vide an per *scuta* intelligi *signa*, quae officinis apponuntur, Gallis *Enseignes*.

SCVTVS, vt *Scutum*, Moneta Regum Francorum. Litterae Edw. III. Reg. Angl. ann. 1359. apud Rymer. tom. 6. pag. 153.

SCILLINGS, V. *Scalings* et *Skilings*.

SYNDICVS, vt *Syndicus*. V. ibi.

SCYFFILED, V. *Navipletio*.

SCYPHATI, nummi aurei, ita opini disti, quod ex specie illorum elent, quos *xavxius* vocat Iustitia-
na, et *cauco*, quae vox idem sonat quod *scyphus*, quod scilicet caui est, et *cauci*, vel *scyphi* formam praestant. Chronicon Casin. lib. 3. cap. 16. (al. 58.) *Donatus ei Dux* . . .

. . . *pauas* atque *margaritas complures* *pro Scyphasis sepsingentis*. Occurrit ibi pluries, ubi in editione Angeli a Nuce *Schisatus* perpetuo scribitur. Bulla Anacleti Antipapae apud Baron. an. 1130. SYPHATI, in Charta extrata Constantino et Baldo fratribus imperantibus, apud Vghellum tom. 7. Italiae sacrae p. 1762. SQUIFATI, apud Baronium p. 11. alicubi occurrit, et in Bulla Nicolai IV. PP. an. 3. de Censibus Ecclesiae Romanae in Regno, Campania, et Maritima, ubi promiscue *Scyphi* et *Squifati* dicuntur: unde emendanda Charta Innocentii IV. PP. ann. 1245. qua Fridericum III. ep. excommunicat, apud Matth.

Paris: Posset etiam merito reprehendi, quod mille *Squinatorum* annuam pensionem, in qua pro eodem regno ipsi Romanae Ecclesiae teneretur, per nouem annos et amplius soluere praetermissis. Legendum enim *Squifatos*.

SCYPHI in candelabris *Acetabula* sunt.

Exod. cap. 25. v. 31. SCYPHVS inter vasa sacra vulgo recensetur, in quem vinum, quod ad Missae sacrificium offerebatur, ex maiori calice refundebatur. Ordo Romanus. *Scyphos* interdum habuerunt ad repouendas Sanctorum Reliquias, vt colligitur ex Gestis Episcoporum. Cenoman. apud Mabill. tom. 3. Analect. pag. 335.

SCYPHICATIO. Herimannus de Restauratione S. Martini Tornacensis c. 92.

Foragia vero cambaram, vel quod Scyphicationes apothecarum alii vocant, redditus vnaforam vini miser utrosque aequis partibus diuisit.

SCYPHO. Anastasius Biblioth. in Leone III. pag. 126. *Item calicem maiorem fundatum cum Scyphone pens. libr. 37.* Sed legendum videretur *siphame*, id est, fistula, qua sanguis dominicus hauriebatur: nisi fuerit maior scyphus, in quem vinum ad Missae sacrificium oblatum ex maiori calice refundebatur. V. *Scyphi*.

SCYRA, SCHIRA, SHIRA, Prouincia, Comitatus: a voce Saxon. *Schyre*, partitio, diuisio, et *scyran*, partiri. Alvredus quippe Rex, cum Guthruno Daco foedere inito, Angliam primus in Satriapias siue Comitatus, Centurias et Decanias partitus est. Satriapias *Scyras*, Centurias *Hundreda*, et Decanias *Tienmentale* vocauit. Leges Edwardi Confessoris c. 13. *Diuisiones Scyrarum Regis proprie cum iudicio 4. che-minorum regalium sunt.* Adde Radulfum de Diceto. Atque hanc vocem *Shire* fere semper addunt Angli ipsorum Comitatum propriis appellationibus, vt *Glocestreshire*, *Staffordeshire*, *Oxnesfordshire*, *Lancastreshire*, *Yorkshire*, quem Eboraci *sciriam* vocat Simeon Dunelmensis ann. 1138. et sic de caeteris. V. Edward. Cokum ad Littletonem sect. 243. SCYRA praeterea praestationem

nem sonat, seu multam, quae indicabatur iis, qui ad *Scyram* seu Comitatum vel placitum non veniebant: quo tenentes omnes convenire tenebantur. Monast. Anglic. to. 2. pag. 993. *SYRE*, eodem intellectu. Vocabul. Anglic. ex Tabular. Beccensi.

SCYREMOTVS, Placitum seu Convencus publicus *Scyrae*, qui alias *Comitatus* dicitur. Leges Kanuti Regis c. 38.

† **SCYRPATYS**, scirpo seu iunco stratus. Consect. monast. S. Crucis Burdegal. V. *Scirpus*.

SCYTALOSAGITTIPELLIFER, his vocibus Herculem designat Tertull. de Pallio cap. 4. quod clausum, Gr. *σκυτάλη*, sagittas et pellem gestaret: *Adoratur a vobis, qui erubescendus est, Scytalosagittipellifer, qui totam epitheti sui sortem cum muliebri cultu compensavit.* V. ibi, si placet, Rhenanum.

SDAMATON nominamus, inquit Papias, *Tumorem mollem carnis inflatae sine dolore, sicut frequenter mortuos videmus.* Ita MS. editus habet *Sdamatum*.

SDUGARIVM, meatus, aquaeductus, canalus per quem fluunt aquae. Gall. *Conduit*. Statuta Mutin. rubr. 12. fol. 2. vo. *Sdugaria districtus Mutinae et fossata Potestas fodi et deradi facere teneatur.*

SE. (1) Pro *Eum*, vel *eos*: *Sui pro eius, vel illorum: Suis, sua, suum, pro eius, vel illorum*, passim occurrunt in Chartis, interdum et in Scripturis medii aevi; quod monuisse sufficiat. (2) Pro *Si*, in antiquioribus Instrumentis; quod ex vitiosa pronuntiatione, vel scriptione ortum existimo.

SEACIVM, V. infra *Seatium*.

SEAF, spicarum manipulus, Angl. *Sheaf*, Gall. *Gerbe*. Matthaeus Westmonaster. p. 166.

† **SEANCIA**, dilatio, mora, in Litt. remiss. Ms. a. 1361.

SEANT, pro *Sins*, in Capitul. ad Legem Salicam §. 10. 12.

† **SEARA**, f. pro *Scara*, familia. Test. a. 1256. t. 1. Probat. hist. geneal. domus reg. Portug. p. 32. *Do quin-*

sanam meam — cum sua fecta et fcazalibus.

† **SEATERIA**, ars quae circa f cum versatur, in Leg. reipubl. C. nuenf. a. 1376. V. *Cederia*.

SEATIVM, sigala, Gall. *Seigle*. Scripta Astenf. Collat. 7. c. 17. fol. 1. vo. *Es illi qui fecerint panem albu non possint facere panem de uno Scio.* V. *Scatium*.

SEBASMVS, *Sebastus, sebastes, generatione dignus, angustus, dignitas nomen.* Papias.

SEBASTVS, dignitas in Aula Constantinopolitana notissima, *sebastis* Auctor expeditionis Asiaticae Friderici I. Imp. *Es alias quatuor Graecorum principes ratione dignitate Graeco vocabulo Sebaston, cum denuntias advenire.* Eodem nomine donantur Duces Amalphitani Chron. Amalphit. ad ann. 1096. memoratur *Marinus Pensabustus, bastus et Dux Amalphitanus.* V. contractam fortasse et corruptam *Vasti*, qua non semel appellatur iidem Duces, observat Brenckmann Dissert. de Republ. Amalph. p. 19. post *Capacium Hist. Neapol. lib. 1. cap. 13. V. Vasti.*

SEBELINVS, V. supra *Sabelum*.

SEBES, SEBRVM, V. *Sebes*.

SEBRA, *Vetusta*, in Gloss. lisd.

SECA; vox Italica, *Serra*, Gall. *Säge*, Teuton. *Säge*, V. *Saiga*. Vita Petri Parentii to. 5. Maii pag. *Nec possent vicini et parentes eum pede altero ferrum evnere, et delirarent balneum Regis pro Seca scere, etc.* Hinc **SECCA**, locus officina, vbi *secca*, id est, *serra* ad secandum vtuntur: unde *Secator* et *Segatus*, *Sector*, vel ei modi officinae dominus. Statuta dubrii cap. 23. fol. 57. V. *Scortum* et *Scitorium*.

† **SECACES**, sequaces, socii, in remiss. Ms. a. 1390. **SECASSES**, Ch. a. 1384.

SECALE, V. *Sigalum*.

SECANA, recentioribus pro *Sequa* Gall. *la Seine*. Occurrit in Chron. Triuetti to. 8. Spicil. Acher. p. 470. et alibi.

SEC

SECARE. (1) *Castrare*: Gr. *τέμνειν*. Leges Wisigoth. lib. 8. tit. 4. §. 4. Qui . . . vel bonum, vel quae non secantur, castraveris, etc. (2) *Propter de messe aut prato dicitur*. Item Leges Wisigoth. lib. 8. tit. 3. §. 12. Qui in pratum eo tempore, quod instituitur, pecora miseris, ut pascantur ad secundum non possit ibi facere, etc. **SECCARE**, eadem notione. Statuta Murin. tit. 10. fol. 115. vo. **SEGARE**, eadem intellectu, vox Italica. Causa in Chronico Bergomeni ad an. 1402. apud Murator. to. 16. col. 90. **SEGARE**, pro lugulare, gladio collum secare, in Chron. Rom. apud eund. Murat. t. 9. col. 89. **SECATORUM**, messium sectores, Gall. *Scienss*. Tabularium Fismense fol. 60. V. in *Solio*. **SECATURA**, **SEGATURA**, ipsa messium sectura, seu Servitium, quo vasalli vel tenentes debent secare messes aut prata dominorum suorum. Sententia arbitralis ann. 1202. inter Abbatem et Consules Gimont. **SECATURA**, res ipsa secta, de messe aut prato dici potest. Statuta Cadubeni lib. 2. c. 94. **SECTURA PRATI**, idem quod *Falcata prati*, de qua voce supra. Chronicon Besuense p. 159. *Viam mansum, ad quem apud nos tractum ingera de terra aratorum, a una Sectura prati*, V. *Sechoi-*

SECCESSES, V. *Secaces*.
SECCA, V. in *Seca*.
† SECCARE, secca seu serra secare, 8 Cl. M. a. 1303.
SECCATURA, V. in *Secare* 2.
SECCARIA. Charta Ricardi II. Reg. Angl. ann. 1396. apud Rymer. to. 7. p. 133. *Cum per certum tractatum, factum et concordatum inter nos et hunc Ducem Britanniae, pro et de causa castri de Brest, quod idem Dux vobis dedit et deliberavit una cum breuibz Britanniae, Seccheriis, et omnibus aliis dominiis et proficiis ad idem castrum spectantibus, etc.* Vbi leg. omnino videtur *Secheriis* vel *Secheriis*. V. in hac voce. **SEVERARIAE** perinde emendanda vox a Charta eiusd. Regis ann. 1382.

ibid. pag. 360. *Vna cum breuibz Britanniae, Secheriis, et omnibus aliis dominiis et proficiis, etc.*

SECCHIAKIA, f. ab Italico *Secchia*, Reiectanea, purgamenta, dumeta. Statuta Riper. cap. 154. fol. 22. vo.

SECCUBA, pro *Succuba*, in Gloss. Isid. *Ancuba*, *Seccuba*. V. *Ancuba*.

† **SECENA**, grani vel bladi species. Inquisit. a. 1270. in Access. ad Hist. Cassin. Part. 1. p. 316. *Decima — de grano, ordeo, miko, granofarro, spelta, Secena, et fabis*.

SECEBPITA, culter ad secandas victimas in sacrificiis, cuius formam accurate describit Festus. Passio Alberti pueri to. 2. April. p. 836.

SECESSVS, latrina, *Cesso* Italico: Graec. *ἀπόπατος*, *ἀπόδος*, vnde *ἀποδένειν*, *ἀποπατεῖν*, *ἀποσχυβαλίζειν*. Papias: *Seceffus*, latrina, *Stercusium*. Glossae antiquae MSS. *Latrina*, *seceffus publicus*. Gloss. Lat. Gall. Sangerman. *Seceffus*, *lieux seces*. Gregor. Turon. lib. 2. Hist. cap. 23.

SECHES, sepia. V. *Sicca* 1.

† **SECHETA**, sepia, piscis, Gall. *Seiche*. Reg. Cam. Comput. Paris. V. *Sicca* 1.

SECHOTRATA, quantum vnus sector per diem secare potest de prato, Prouincialibus vulgo *Soucherée*. Regest. Columba Camerac. Comput. Aquens. fol. 282. V. *Sectura* in *Secare* 2. et *Sectorata*.

SECHVRA, eadem notione, in Tabul. S. Victor. Massil.

SECIA, et **SECIVS**, serra, Gall. *Scie*, Ital. *Seca*. V. in hac voce. Statuta Astens.

† **SECIVS**, instrumentum ferretum quo secatur, distinctum a serra, falcis species. Stat. Auellae a. 1496. V. *Secia*.

† **SECLVM**, vestis vel ornatus species. Testam. a. 1197. *Lego — vnum meum mantellum et vnum Sclum et vnum lanicium*.

SECMARIVS, pro *Sagmarius*, in Charta Aldrici Episc. Cenoman. in illius Vita p. 89. V. *Sagma*.

SECORDIA, discordia. Willel. Recellus de Miraculis S. Iohannis Beuerlœc. num. 3. *Secordiae libentius*

quam concordiae cupiens exercita cadibus infistere.

† SECRESTANVS, sacrista, in Ch. Ms. a. 1133.

† SECRESTARE, societate, rerumque furtum administratione priuare, pro sequestrare, separare, seponere, t. 8. Ordinatio reg. Franc. p. 90.

† SECRESTARIVS, i. q. *Secrestanus*, in Ch. Ms. V. *Secretarius*.

SECRETA. (1) Oratio, quae post Praefationem in sacra Liturgia secreta et submissa voce a Sacerdote dicitur. *Εὐχὴ πρὸς κοινὸν*, in Liturg. Chrysostomi. Amalarius lib. I. de Eccl. Offic. c. 20. *Secreta ideo nominatur, quia secreta dicitur*. Idem in Eclogis de offic. Missae editis a Baluzio: *Secreta dicitur, eo quod secreta orationem das Episcopus super oblationem, ut Deus velit respicere super oblationem propositam, et deputare eam futurae consecrationi*. Ex his haud obscurum est *Secretam* dici Canonem, quod eum Sacerdos submissa voce, et quidem solus, recitaret. Idem firmare licet aliis argumentis, in quibus referendis ne longior sim, vnum vel alterum seligam. Herardus Turon. in Collect. cap. 16. *Et ut Secreta presbyteri non inchoent antequam Sanctus finiantur, sed cum populo Sanctus censent*. Laudatus Amalarius in Eclogis: *Ab illo loco ubi Secretam dicit episcopus, usque ad Agnus Dei, totum illud vocat Augustinus orationes*. V. Le Brun Differtat. 15. de Reb. Liturg. art. I. Latiori etiam significatione acceptam fuisse hanc vocem, discimus ex Petro Cancellario Carnot. in Manuali MS. de Mysteriis Eccl. *Quando sacerdos incipit Secretum, inclinatio capite ante altare dicit, In spiritu humilitatis, etc.* Vbi oblationis tempus indicatur, quo Sacerdos submissiori voce orare incipit. Hinc Canon secunda Missae *Secreta* nuncupari videtur a Petro Damiano in Vita S. Romualdi num. 78. *Postera igitur die sacrificare incipiens, cum ad secunda Missae Secreta peruenisset, in eccliam raptus . . . filius*. SECRETELA, eadem notione, apud Du-

randum lib. 4. Ration. cap. 27. num. I. c. 35. n. 5. SECRETELA, oratio quae etiamnum *Secreta* appellatur, quam subsequitur Praefatio. Statutum MSS. Augerii Episc. Contran. an. 1280. (2) SECRETA REGIA, aerarium. Annales Pisarum Vghelliani pag. 861. *Fecit, quiri a Thesaurariis D. Papae Thesaurario, sine Secreta ipsius donni, etc.* V. *Secretia*. SECRETA, cebarur praeterea, Curia seu Consessus iudicum de re aeterna et fiscalis. Assisae Hierosol. MSS. 2. p. c. 27.

SECRETAGIVM, *Secretae*, in Reg. Cypri, locus. Sanurus lib. 3. p. 13. cap. II. *Fecit igitur dictus gubernator per insulam banna proclari, et Secretagium inuito Rege fecit*.

SECRETALIS. (1) *Secretorum* sciens, apud Andr. Monach. in Vita S. Ottonis Episc. Bamberg. I. c. 3. 6. (2) *Secrerus*, absconditus, Gall. *Caché*, *secres*. Macer Insulae Barbarae to. I. pag. 25. infra *Secretarium* 2. (3) SECRETALIS DENARIUS, V. in *Denarius*.

SECRETANIA, Secretarium Ecclesiae, seu quidquid ad illud spectat Charta Falconis de laligniaco an. 1056.

SECRETARIA. (1) Secretarium ecclesiae, *Sacristia*. Statuta Lanfranci pro Ordine S. Benedicti. Bernardi Mon. in Ord. Cluniac. part. I. cap. V. *Secretarius* 3. (2) Alia notio V. in *Secretarius*.

† SECRETARIATVS, officium dignitas eius, qui est a Secretis, Murat. t. 20. p. 79.

† SECRETARIENSIS, & ad secretariam forellae pertinens, in Ch. a. 1065.

SECRETARIVM. (1) *Locus*, quem Senatus collectus est, ut habet Anastasii Biblioth. Collectanea, cuius scilicet, in quo iudices constabant: *Iudiciale secretum*, Annali lib. 15. *Secretarium Iudicis*, in A. S. Eupli 12. Augusti, et in Colio Milevitano II. cap. 16. *Ara*

Se

Secretariis et pro stibionali posside,
 apud Lactantium de Mortibus per-
 fecat. n. 15. (2) Penetrabile, locus
 secretus, remotior. Apuleius de
 Mundo: *Ubi etiam ignes, qui terrae*
Secretariis continentur, etc. Idem in
 Floridis: *Amibus haec Secretaria uti-*
que magis congruerint meralis, et
lapis, et odoribus. (3) Aedicu-
 la camera vice exedrae templo
 sacrae adiuncta, in qua sa-
 crae Ecclesiae ministeria reconduntur,
 et in qua etiam Sacerdotes et Cleri-
 ci, priusquam ad sacra procedant,
 vestes Ecclesiasticas induunt. Vetus
 Lactantius in Ecclesia Viennensi: *Ex*
quo Flavius Lactantius vir Consularis
cum suis fecit de proprio basilicam,
Secretaria, atque porticum. In Ec-
 clesiis Secretariis interdum con-
 sedebant Episcopi et Sacerdotes de re-
 bus Ecclesiasticis deliberaturi, et sic
 Concilia et Synodos agebant. Syno-
 dus Carthag. ann. 325. Carthagine
 in Secretario basilicae S. Martiris Agi-
 lae, cum Bonifacius Episcopus Eccle-
 siae Carthaginensis cum Coepiscopis
 per diuersionem provinciarum Africa-
 norum confederasset, etc. Concilia prae-
 ter et Synodos in Secretariis ac-
 tum sacrarum egisse Pontifices, re-
 fertur passim Concilia ipsa et Syn-
 odus. Ildorus Pacensis Episcopus. in
 Concilio Hispalensem Isidorum Me-
 tropolitum Pontificem clarum docto-
 rem Hispania celebras, qui anno se-
 ptimo Iulij Principis Sisebuti,
 cum Acephalorum haeresin magna
 auctoritate Hispalim in Secretario
 sancti Hierusalem Concilium agitavit,
 et Secretaria proinde Ecclesiarum
 templum fuisse, non modo colligitur;
 et quod in ea interdum Sacer-
 dos existerent, in iisque sacro-
 tate faceret. Sulpitius Seuerus lib.
 de Vita S. Martini: *Praeteriens*
per Martium in Secretario Ecclesiae
huius mansionem. Post discessum vero
per, concilia in Secretarium illius
repas irruerunt, ad lambunt sin-
ta loca, ubi sederat vir beatus, aut
trax, framentum etiam, in quo
uenerat, portabantur. Quod ita red-
 dit Fortunatus lib. 3. de Vita
 sancti Martini:

Manfio forte fuit Martino prae-
terenti

Ecclesiae Domini qua Secretaria
pollent.

Iam vero Secretaria vocat Paulinus
 Epist. 12. ad Seuerum binae con-
 chas, quae maiori, in qua altare erat,
 adiungebantur, in quarum altera ve-
 stes et cimelia Ecclesiae recondaban-
 tur; in altera Sacerdotes sacrorum
 librorum lectioni operam dabant.
 V. *Saluatorium*. SECRETARIUM
 EPISCOPII, seu τὸ ἐπισκοπικόν.
 Domus Episcopi, in Concilio Cal-
 chedon. act. 1. pag. 63. edit. 1648.
 SECRETARIUM MONASTERII,
 in Fragmento Historiae Comitum
 Capuae apud Camillum Peregrinum
 in Histor. Longobard. lib. 1. pag.
 125. (4) Theca reliquiarum, seu
 feretrum, in quo reliquiae sacrae
 reconduntur. V. in *Serinium*. Mi-
 rac. S. Adalhardi saec. 4. Bened.
 part. 1. p. 370. (5) † Locus sub-
 terraneus, crypta, t. 7. Iul. p. 278.
 SECRETARIUS. (1) Qui Ecclesiae
 secretum curat, Sacrista, Guidonis
 Discipl. Farf. lib. 1. cap. 18. *Sonet*
squillam Custos Ecclesiae. Pueri exeant,
lauent manus, atque in ecclesiam per-
gant. Tum Secretarius denuo pulso
signum, quousque veniant facere ora-
tionem. V. *Sacrista*. (2) Officium
 et dignitas in Aula Daphinali, qui
 est a Secretis, Gall. *Secrétaire*. Or-
 dinat. Humberti II. an. 1340. to. 2.
 Hist. Dalph. pag. 399. SECRETA-
 RIUS SCACARII, qui postmodum
 Cancellarius, de qua postrema no-
 menclatura consulendus auctor Fle-
 tae lib. 2. cap. 29. Matth. Paris ann.
 1234. SECRETARIUS, Scriba,
 in laudata Humberti Ordinatio. ibid.
 (3) Officium in *forestis*, seu sil-
 uis, *Segrayer*, in Statutis Henrici
 II. ann. 1558. et Henrici III. an.
 1575. 1578. 1583. pro *forestis*.
 Quidam Secretarios eiusmodi, esse
 partiaros, siue ex parte siluae do-
 minos volunt. Tabularium Vindo-
 cinense Charta 388. *Goffredus Comes*
Andegauensis congregauit vniuer-
fos naturales maioresque natu de Vin-
docino, praecepitque . . . ut
fore-

foveam Wastinae inste et fimo aliqua falsitate dividerent, et quid post mortem eius quacumque inuassione fuisset exemplatum (essarté) certa et veridica demonstratione secernerent. **SEGREARIUS.** Gesta Guillelmi Maioris Episcopi Andegauensis cap. 29. **SEGREAGIVM.** Arestu Candelo-
sae ann. 1257. in Regesto Parlamenti p. 90. Vnde videtur colligi, *Segreagium fuisse tertiam partem expleti, quae ad superiorem dominum pertinebat, et Gallis tiers et danger vocitatur. Segreage, et Segorage, in Consuetudine insulae Sauaricae art. 10. et Turonensi. SEGREALIS, Segreagii iuri obnoxius. Arestum supra laudatum. SECRETARIA, Secretarii forestae officium et reditus, Charta ann. 1209. apud Menagium Hist. Sabol. pag. 364. Idem quod SEGRECHERIA, ex Gallico *Segrairie*, in Statutis Henrici II. et Henrici III. Regum Franc. pro forestis. (4) † Adiect. secretus, abditus; t. 2. Aug. p. 420. (5) † Secreti tenax, in Aët. Ms. Inquisit. Carcass. a. 1308.*

SECRETELA, V. Secreta I.

SECRETI DVANAE, inter ministros et officiales regios recensentur in Constitut. Siculis lib. I. tit. 36. 58. *Institiarii, Secreti, et Officiales alii Aprutii, in Charta Caroli II. Regis Siciliae, apud Vghellum to. I. part. I. p. 429. † Sunt aerario praepositi, V. mox.*

SECRETIA, aerarium Principis. Charta ann. 1315. to. 2. Hist. Dalph. pag. 152. col. 2. V. supra *Secreta* 2.

SECRETIO, societas, coniunctio, pactio. Monumenta vetera apud Ludewig. to. 8. Reliqu. MSS. pag. 159.

SECRETVM. (1) Vgutioni, *Locus, ubi dantur, vel seruantur Secreta: praesertim ita appellatum Secretarium, seu locus, in quo iudices ius dicturi, vel alii de rebus feriis deliberaturi, confident. Iudiciale secretum, apud Ammianum lib. 15. Constitutio 2. in Appendice Cod. Theod. Sit huiusmodi personis tenore huius legis inlicitum sacra nostra adire Secreta, et impetrare rescripta. V. Se-*

*cretarium I. et Gloss. med. Graec in Sæpætor. SECRETA CONSTITIA, ecclesiae. Constit. II. in I. pend. Cod. Theod. Quippe illi usurpationis contumelia depecta est, ne praedia vñibus coelestium cretorum dicata, sordidorum munerum faste vexentur. Eadem per verba habent Capitulare 2. Cap. M. incerti anni c. 4. SECRETI POLI, eadem notione. Inueni corporis S. Baudelii, inter Instr. 6. Gall. Christ. nouae edit. col. 10. SECRETVM MISSAE, Diptycho seu tabella continens Canonem Ecclesiae, in Decretis Concilii Eboicensis ann. 1195. c. 2. SECRETVM NATVRAE, exoneratio alui, v. ipsa latrina. Leges Palat. Iacobi Regis Maioric. inter Acta SS. tom. Iun. pag. XXVIII. V. *Secessus*. SECRETVM, V. *Sigillum secreti*. (2) Interdictum iudicis sententia decretum, t. 8. Ordinatio reg. Franc. 90. (3) † Arcula in organa ventus colligitur, Gall. *Secres*, Comput. Ms. a. 1473.*

SECTA. (1) Opinio ab aliorum sententia diuersa, haereticis. Papius: *Sæta dicimus, habitus animorum, instituta circa disciplinam, vel profectum, longe alia in religionis cultum quam caeteri opinantes.* Faustus M. nichaeus apud Augustinum lib. 2. contra eumd. c. 3. *Sæta est longior opinantem quam caeteri, alio etiam sibi ac longe dissimili ritu dictis instituisse culturam.* Terrullianus de Pallio cap. vlt. *diuinam Sætam ac disciplinam dixit. Sed SECTA dicitur praua ipsa opinio chartae indita. Concilium Tolosanum I. Symphosius Episcopus dixit, . . . Ego Sætam, quae recta est, damno cum auctore.*

(2) Vitae institutum, agendi ratio. Glossae Gr. Lat. *τεπος, Sæta mos.* Vnde emendandae Glossae Lat. Graec. *Sætum, τεπος, ubi leg. Sætam.* Alibj: *Sætae, φιλοσοφία* pariter legendum pro *ἐδιδασκαλία* q. ult. Instit. de Legat. *Huiusmodi autem testatorum voluntates valere Sæta meorum temporum non parum Alexander Imper. in l. 2. C. ad Leg.*

Id. Maest. Aliquam Sectae meae so-
litudinem concepisti, etc. Epistola
 Aedon Juliani Praefecti Praetorio
 ad Iun. Cornianum: IN PROVIN-
 CIA LVCIVNESS. QVINQUE.
 FISCALIA . . . (leg. GAL-
 LIAE) CVM. AGEREM. PLE-
 BUS BONOS VIROS. PERSPE-
 XI. INTER QVOS. SOLEMNEM.
 MYL. ORIYNDVM. EX. CIVI-
 TATE VIDVC. . . . SACER-
 D. . . . IA QVEM. PRO-
 PIT. SECTAM. GRAVITA. . . .
 I. . . . ET. MORES. HONESTOS.
 ANARE COEPI. etc. Caeterum
 Sectam pro vitae instituto seu agendi
 ratione vsporat Valer. Max. lib. 2.
 cap. 7. *Eam Sectam Metellus secutus.*
 Neque aliter vocem Graecam αἵρεσις
 vertit Cicero, vt observat Calaubo-
 nus ad Athen. lib. 5. cap. 4.

(3) SECTA, SECTOR, SE-
 QVILA, voces Fori Anglici. SE-
 CTACURIAE, seu Secta ad curiam,
 est feudum, quo feudatarius ad
 frequentandam curiam domini sui
 vocatur. Ita Cowellus l. 2. Institut.
 tit. 2. §. 29. *Servitium placiti* vocent
 Galli, vt in v. *Placitum* docuimus,
 quo scilicet vassallus ad Placita do-
 mini sui venire tenetur. Grauiamina
 Episcoporum Angliae: *Ratione hu-*
manitatis possessionum, Rex et alii
Reges nituntur compellere Episco-
pos, Praelatos et Religiosos, et Re-
ctos Ecclesiarum facere sectam ad
Curiam laicalem. Item ad Sectam et
de iura facienda, et ad comparen-
das in foro vetito, compelluntur per
captivum animalium suorum, etc.
 Aliud esse videtur a *servitio placiti*,
 Secta curiae, de qua mentio est in
 Charta apud Kennett. Antiquit. Ain-
 brosi. pag. 320. *Item faciens Sectam*
curiae domini de Hedingdon de sex
septimanis, et si brevis domini Regis
in dicta curia assignetur, tunc sectam
illam faciens de tribus septimanis in
tre septimanas, et ad praefatam cu-
riam singulis annis inter festum S.
Michaelis et S. Martini veniens cum
mo et pleno dytano, sicut hactenus fa-
cit consueverunt. Vbi Secta curiae
idem esse quod Stagium existimo.
 Eiusmodi sectarum numerus erat

fore semper definitus in Chartis in-
 feodationis. Fleta lib. 2. cap. 71. §.
 14. *Item qui praedictorum faciunt*
Sectas ad Curiam domini, et quot se-
ctas per annum, etc. Interdum enim
 vnica, interdum binae, vel ternae
 sectae debebantur: *Si haereditas ali-*
qua, de qua vnica secta tantum debe-
retur, ad plures haeredes participes
illius haereditatis denolueretur, ille qui
eneyam, id est, capitalium partem il-
lius haereditatis habebat, vnicam Se-
ctam faciebat pro se et participibus
 suis, ex primis Statutis Roberti I.
Regis Scotiae c. 3. Eadem habet
 Fleta lib. 2. c. 66. §. 5. 6. 7. Sed
 cum tria potissimum *Placita Capita-*
lia tenerent domini in feudis suis,
 totidem sectae fere semper debeban-
 tur a vassallis, qui ad ea convenire
 tenebantur, etiam *sine submonitio-*
ne: alias nullus sectator tenebatur ve-
nire ad curiam domini sui, sine sub-
monitione legali, vt est in Quoniam
Attrachiamenta cap. 33. §. 3. 5. 7.
 Non omnes tamen vassalli *Sectis Cu-*
riae erant obnoxii; sed ii tantum,
 qui per chartas sub hac conditione
 feoffati erant, vt est in Fleta lib. 2.
 c. 66. §. 1. 2. 3. etc. Tamen id one-
 ris omnibus aequae tenentibus in
 Anglia inferre tentaverit Willelmus
 de Eboraco Episcopus Sarisberiensis.
 SECTA CONSVETA, cum ex con-
 suetudine, cuius memoria non ex-
 stat, curiam alterius sectari aliquis
 tenetur, Anglis IC. *Suis Consue-*
rum. Idem quod SECTA CVSTVA-
 RIORVM. V. Fletam lib. 2. cap. 71.
 §. 15. SECTA CONVENTA, seu
 ex conventionione, Anglis IC. *Suis*
conveniens, cum ex aliqua conven-
tionione, cum antecessoribus inita, quis
tenetur curiam alterius sequi. Ra-
stallus. SECTA HUNDREDI, Ser-
uitium, seu obligatio, qua Hundredis
aliquis interesse tenetur. Charta
apud Madox Formul. Angl. p. 225.
 SECTA LAVHUNDREDORVM.
 V. *Lawhundredum. SECTA MER-*
CATI. Monast. Anglic. tom. 1. pag.
 117. Anno 1220. *Lex Henricus filius*
Iohannis Regis concessit Monachis S.
Petri Gloucestre. mercatum de Nors-
lech cum Secta, scilicet duo Apostolo-
rum

rum Petri et Pauli, etc. **SECTA** AD MOLENDINUM, seruitium, quo feudatarii grana sua ad domini molendinum ibi molenda perferre ex consuetudine astringuntur. Ita Cowellus lib. 2. tit. 3. §. 30. Monastic. Anglic. to. 1. p. 113. **SECTA** MORTAE, eadem notione. Charta ann. 1258. ex Chartular. S. Vandregh. to. 2. p. 1965. **SEQVELA**, eodem significatu, in Charta Richardi Regis Angl. ann. 1197. apud D. Brussel to. 2. de Vfu feud. p. XIX. **SECTA** REGALIS, qua omnes *turnum* Vicecomitis vel *Letas* bis quotannis adire tenentur, vt non ignorent, quae ad pacem Reipublicae hic geruntur. Regalem autem appellatam volunt, quia fuit *Ligeantiae* erga Principem praestandae causa. Nam illic omnes, qui annum 12. praeteruecti sunt, *Ligeantiae* sacramentum subeunt. Cowellus et Rastallus. **SECTA** REGIS, denuntiatio rei, vna e duabus viis reum sistendi de aliquo crimine, quarum prima est accusatio, quae *Appellum* dicitur: altera denuntiatio, quam *Sectam* Regis appellant. Cowellus lib. 4. Institut. tit. 18. §. 34. **SECTA** SERVITI, ea dicitur, qua vassallus curiae Vicecomitis, vel *Letae*, vel Domini, ratione teneamenti interesse tenetur. Anglis IC. *Suit service*. Idem Rastallus. **SECTA** SCHIRARVM, seu Prouinciarum. Charta Henrici II. Reg. Angl. ann. 1156. apud Kennet. Antiquit. Ambrosd. p. 114. V. *Scyra*. **SECTA** SWANEMOTI, V. *Swanimotum*. **SECTA** VTRESII, V. *Huesium*. **SECTAM** PRODUCERE, hoc est, testimonium legalium hominum, super re, de qua lis est. In Fleta lib. 2. tit. 63. §. 10. 61. §. 2. **SECTATOR**, qui *Sectam* facit, vel qui *Sectae* curiae obnoxius est, ratione teneamenti vel feoffamenti: in Quoniam Attachiam. c. 13. et 33. in Fleta lib. 2. c. 66. §. 22. etc. *Sectatores litium*, litigantes vocat Sidonius lib. 4. Epist. 6. *Negotiorum forensium Sectatores*, Isidorus de Summo bono lib. 3. c. 60. **SECVTIO**, idem quod *Secta*. Verus Placitum sub Guillelmo I. Rege Angl.

apud Seldenum ad Eadmerum 199. **SEQVELA**, eadem notio Matth. Paris.

(4) Ius persequendi aliquem iudicio de re aliqua, maxime criminali: Vox veteris Iurisprudentiae. Plinius in Panegyri. *Dici actori atque procuratori tuo, inveni, Sequere ad tribunal*. Bract. lib. 3. tract. 2. c. 11. §. 1. de homicida fugitivo: *Non eris statim candidus sine Secta alicuius, etc.* §. Cum autem malefactor fugam coepit oportet quod sit, qui Sequatur fugitem, qui loquatur de visu et auditu. etc. . . . Ad huiusmodi vero *Sella* faciendam non admittitur quilibet populo, nisi ad ipsum pertinet se propter parentelam forte, etc. Pass. ibi. **SEQVELA**, eadem notio Leges Malcolm II. Regis Scotiae 14. §. 4. **SEQVELA**, alia notio Monastic. Angliae. t. 2. pag. 306. *nationem . . . terrae suae . . . cum communi pastura, annuatim Sequela unius anni, et 30. annis cum Sequela sua unius anni, 10. et 20. annis cum Sequela sua unius anni, capris cum Sequela sua unius anni*. Forte eadem notione, qua **SEQVELA** in Charta ann. 1234. apud Kennet. Antiquit. Ambrosd. pag. 2. *Confirmari . . . totam terram quam habuit in Wrechwich cum omnibus pertinentiis, cum villanis et cor Sequelis et catallis*. Charta ann. 12 ibidem pag. 288. *Confirmari Waltero priori de Berncestria . . . totam terram illam, pratum et villanos et villanagiis, omnibus catallis et Sequela ipsorum*. Vbi *Sequela* dici non fallor, de rebus ad aliquem pertinentibus, ac praesertim de animalibus: quo significatur *Snice* occurrit in Consuet. Turon. art. 100. **SEQVELA**, ius, quod domino competit, persequendi suos homines cum eo inconsulto ad alium dominum transferunt: quod *Sella* fiti alibi dicitur. V. *Fugaces*. Praet. Gall. *Drois de Snice*. Charta bertarum oppidi S. Kartherii in Burgundibus ann. 1251. **SECVTIO**, eadem notione, in Charta Ludouici Comitis Sacriceaesaris ann. 1219.

(5) H

(5) Henricus de Knyghson ann. 1346. *Sicque ductus est de strata in forum cum magno tripudio honoris, pphraque ad turrim procedens, subsecutus populo, et quolibet artificis pro se in propria Secta vestitus huiusmodi adducitur.* An. 1348. *Domini cohort affuit . . . in tunica purpurea, scilicet una parte de una Secta, et altera de alia Secta, cum capillis brevis, etc.* Idem ann. 1357. *Quippe obuiarunt ei ultra mille milites meliori modo, quodlibet armatum simul vestiti in una Secta.* Hinc forte *sectarum* nomine appellatum olim apud Metenses quoddam hominum genus, cuiusmodi fuit Lutici Periborum Capetorum in Colonia Montacutiano, quos *les Sectes* scribit Meurissius in Episcopis Montibus pag. 399. Fortescutus de Laudibus legum Angliae c. 50. *Es videntur ipsi dare annulos aliis amicis suis, similiter et libratam magnam pecuniam Sectae, quam ipsi tunc distribuunt in magna abundantia, etc.* Idem praeerea nominis rebus aliis attribuitur quam vestibus. Indentum de vasis argenteis, apud Wilhelmum Thorn. ann. 1321. *Item 2. punda, unum de una Secta. Item unum petellum argenteum de alia et unum Secta cum 1. email. in summa.* . . . *Salsarium de alia Secta, etc.* Adde versus de Velo Chintilanus Regis tom. 1. Analektor. Mabilian p. 376.

Aurea concordii, quae fulgent fila metallo

Sectarum famulis consociare volo.

Vindictio Pithoei in ver. Poëm. habet *Sectarum*. Ex quibus omnibus perspicuum est, *Sectam* dici, ubi de vestibus sermo sit, vestimentorum similitudinem, qua societas a societate, classis a classe distinguitur, quod apertius ostenditur in sequentibus Charta Edw. II. Reg. Angl. ann. 1322. apud Rymer. to. 3. pag. 945. *Ad ordinandum quod iidem pueri certis armis muniantur, et una Secta vestiantur.* Litterae Edw. II. an. 1338. apud eumd. to. 1. pag. 7. *Omnes Wallenses prae-*

dicti, bene muniti et armati. Pac de una Secta vestiti sint. At vero ubi aliae res eodem nomine significantur, ea intellige, quae eiusdem sunt speciei, formae seu figurae. Gall. *de même sorte, de même façon.* **SECTA VESTIMENTORVM**, idem quod Galli dicunt *Habit*, ornemens complet, cuius scilicet omnes partes eiusdem sunt panni, coloris, formae. Testament. Rotherami Eborac. Episc. ann. 1498. in lib. nig. Scaparii pag. 674.

(6) *Infractio*, f. a verbo *Secare*. *Secta pacis*, cum scilicet pax a Rege indicta violatur. Charta ann. 1322. apud Rymer. to. 3. p. 938. *Induxit dominum Regem ad pardonandum Sectam pacis suae versas ipsum, . . . quamvis idem Thomas prius inueneris de quibusdam ordinationibus tenendis, ne dominus Rex Sectam pacis suae remitteret.* V. in Pax.

(7) *Inquisitio*, rei gestae acta, Gall. *Information*, procès verbal. Charta ann. 1293. apud Rymer. to. 2, pag. 613.

(8) *Vestimenti tractus*, syrma, Gall. *Quenë*. Charta Edw. II. Reg. Angl. ann. 1326. apud eumd. Rymer. to. 4. p. 209.

(9) *Pars*, portio, *appenditiae*. Charta ann. 1181. apud Lobinell. to. 2. Hist. Britan. col. 132.

(10) † *Ius* quod domino competit persequendi suos homines, i. q. *Secuta* 3. Ch. a. 1375. t. 6. Ordinac. reg. Franc. p. 320. V. *Sequela* in *Secta* 4.

(11) † *Persecutio*, caedes, apud Mabill. saec. 4. Bened. Part. 2. p. 199.

(12) † **SECTA, SEVTA**, series, ordo, dependentia, accessio; vel vsus, iurisdictio. Ch. Ms. Phil. Pulc. a. 1299. **SVITA**, in Ch. a. 1236.

(13) † *Oblatio*, quae curioni ex ipsius officiis obuenit, in Chartul. Arretnar.

SECTANTIA, idem quod *Secta* 3. Charta ann. 1178. apud Kennett. Antiquit. Ambrosd. pag. 132.

SECTATIO, sequela, imitatio. S. Paulinus Epist. 2. ad Severum.

SECTA-

SECTATOR, f. Lanius, Gall. *Becher*.
V. *Scissor* 2. Charta Iustitiarum Angliae apud Skenaum de Verborum signific. pag. 82. V. alia notione in *Secta* 3.

SECTICVS, V. *Securus*.

SECTILE, *Gremium*, arma, *placensum*, in Auctario Gloss. Isidori.

SECTIO, ius, ut videtur, scindendi ligna in siluis alienis. Charta Henrici Imp. an. 1073. apud Meichelbec. to. 1. Histor. Frising. pag. 265. *Haec omnia cum omni iure tradidit cum . . . filiis, venationibus, Sectione, saginatione, etc.*

SECTOR. (1) Intersector. Consultatio Zachaei lib. 1. cap. 19. **SECTORES**, apud Papiam, ex Glossis antiquis MSS. *proprie dicuntur, qui bona proscriptorum et secant et diuidunt*. Idem: *Sector, diuisor, abscissor, cultor, usurpator*. (2) † *Vervex*, quia exsectus est, in Ch. Mf. a. 1078. V. *Sectus*.

SECTORATA, quantum vnus sector per diem *secare* potest de prato. Chartul. Bituric. fol. 161. V. *Sechoirata* et *Sextorata*.

SECTVRA PRATI, V. *Secare* 2.

SECTVS, Eunuchus factus. Canones Niceni inter Conc. Hisp. to. 1. pag. 131.

† **SECVBO**, Scarabaei species, Gall. *Escarbot*, in Gloss. Lat. Gall. Mf. a. 1352.

SECVLA. Gesta Consulium Andegau. tom. 10. Spicil. Acher. p. 469. *Cum flabris lembus serenum vndique confisteret coelum, repente superuenit a plaga australi vehementissimus turbo ipsam repellens Saeculam, ac replens eam turbido aëre, diu multumque concutiens, etc.* Haec ex Glabro lib. 2. Hist. c. 4. vnde desumpta sunt, refarcire licet: *Cum flabris lenibus . . . ipsam impellens Ecclesiam, etc.*

SECVLARIS, **SECVLARITAS**, V. in *Speculum*.

SECVLAT, *semperrat*. Papias MS. Edictus habet *semprias*.

SECVLVUM, ut *Saeculum*, V. ibi.

SECVNDA. Charta Lusitanica apud Brandaeonem to. 3. pag. 286. *Laborator sine equo das de vnoquoque bone vnum sextarium, medium tritici, et*

medium Secundae. An scilicet intelligitur?

SECVNDARE. (1) Iterare. Gollinus in Translat. S. August. Epist. Cantuar. to. 6. Maii p. 415. (2) Secundo loco dicere, referre, Sequerius de Administ. sua c. 20.

SECVNDARIVS, qui secundum tenet locum: ut *secundum imperium* dixit Laupridius in Diadumeno. serus in Vita Aelfredi Regis a. 781.

SECVNDATIO LEGIS, pro *Deuotionem* dixit Auctor Virae S. Ioli Abbat. Cluniac. n. 21.

SECVNDATVS, secundus locus. Tull. de Anima c. 27. *Si alteri primatus damus, alteri Secundatum.*

SECVNDICERIVS, qui post primum est in Schola quilibet, *secundicerius* *Notariorum*, in leg. Cod. Th. de Petition. *Secundicerius* *Diaconorum*, in Ordine Romano. Gregorium M. lib. 6. Epist. 29. *secundicerius* *Notarius Ecclesiae*, apud eundem lib. 9. Epist. 33.

SECVNDINAE, quae *Secundae* videntur Plinio, Columellae, Apulo Sexto Platoni, et aliis, de *virtute* Paulo Aegin. l. 6. cap. 75. *Membranae*, quae foetum sequuntur Auctor Mamotrecti ad 28. *Deuter Secunda est folliculus, quo puer voluit in utero, et sequitur natus*. Editio recentior Bibliorum *bet illiusae secundarum*.

SECVNDITAS, *Felicitas*, vel *prosperritas*, in Glossis MSS. S. Gerardi Paris. cod. 524.

SECVNDOGENITVS, natus minimus in Charta ann. 1499. apud Marcul. Anglic. p. 337.

SECVNDVS HAERES, *Nepos*, Glossis antiq. MSS. † **SECVNDVS** pro sequendus, in Lit. a. 1369.

SECVNX, *sive festiuncula*, i. *uncia et minor*, apud Rabanum lib. de Computo tom. 1. Miscell. Baluz. pag. 10.

SECVPLVM, *ἡμιόλιον*, in Gloss. Graec. *Sesuplam* Latinis.

† **SECVRANS**, securus, c. 5. S. p. 75.

SECVRARE. (1) Idem quod *Asserere*, pignore vel fideiussione imposita securum facere; de qua v. fu

forma, in Obseruantis Regni Aragon, fol. 92. V. *Securis*. (2) Nude pro Secorum reddere. Vita B. Humiliani no. 4. Miii p. 391. *SECVRIA*, eadem notione. Gesta Franc. lib. 4 c. 13.

SECVATIO, tuitio, cautio. Chron. Joh. Whethamstedii pag. 382.

SECVRI DANICAE, quibus Dani utebantur, et quas in humero finiebant, ut habet Willelmus Malmesburienfis lib. 2. de Gestis Anglor. c. 12. et ex eo Rogerus Hovedenus p. 439. *Securim Danicam in humero sinistro, hastile ferreum secum manum gestantes*. A Danis eiusmodi secures acceperunt Angli et Scoti; unde Anglicas vocat idem Malmesburienfis lib. 3. p. 98. *Secures* etiam apud Thomam Walsingham. p. 105. Quae quidem secures longioribus manubriis instructae erant. Has quoque gemmisque adornatas gestabant, praesertim proceres. Sueno in Leg. Castrensis lib. c. 2. de Canuto Magni Rege Daniae. Dudo lib. 1. de Morb. Normannor. p. 65. *Gemmis quoque politis Secures ensesque erant*. Has vulgo *Hallebardas* vocant, voce a Germanis ducta, quibus *Halle* est Palatium, aula, et *hard*, bipennis, quasi aulicas lanceas, vel bipennes. Ita Loccenius lib. 3. Antiq. Suevic. c. 2. *SECVRI TRANSVERSA*, in Leg. Bajwar. c. 11. §. 8. *SECVRI SAIGA* vocem *iohare*, in Leg. Bajwar. c. 11. c. 6. §. 2. et tit. 16. c. 1. §. 2. quod faciebat is, qui alium in suo agro edificare prohibere volebat, *Amor consentio legali iudicio determinata fuisset*: quo ritu agrum sibi ipse vindicabat. *SECVRICVLA*, *ius*, qui *secures fert*. Gloss. Isid. Excerpta: qui *secures facit*; addi possit et qui vendit.

CVRIAKE, ut *Securare*, V. ibi.

CVRIOMVS, hordei species, Pictoris *Scourgeon*, vulgatus *Estorpeus*. Chron. ann. 1244. ex Tabul. Campend.

CVRIE (1) V. *Secures*. (2) Fidei. Tabular. Roton. V. *Securarius* 2. in VI.

SECVRITAS. (1) Idem quod *Emunitas*, firmitas, in veteribus Chartis: Graecis *ἰσχυρία*; *βεβαιότης*, certum atque indubitatae fidei scriptum; Gall. *Sauvegarde*. Rathbertus de Casibus S. Galli c. 5. Adde Statuta Genuens. lib. 1. c. 9. fol. 12. Sed et nomine et ratione *Securitatis* indultae, a Monasteriis penfitabatur Principi quotannis census. Idem Rathbertus c. 8. V. Salmasium de Vfuris p. 131. (2) *Vadimonium*; fideiussio, Gall. olim *Affurement*, nunc *Sureté*, *caution*. Charta Edw. II. Reg. Angl. ann. 1319. apud Rymer. tom. 3. pag. 400. (3) Obies ipse, vel fideiussor. Barthol. Scribae Annal. Genuens. ad ann. 1263. apud Murator. to. 6. col. 531. V. *Securis*. (4) *Apocha*, seu instrumentum quo creditori debitum securum praestatur, in Cod. Theod. lib. 11. tit. 26. l. 2. ibid. tit. 1. l. 19. Reliqu. MSS. p. 594. *SECVRITAS* dicta Epistola, quae homicidae a parentibus occisi concedebatur, ut securus esset a qualibet inquietatione, in Formul. 18. Marculfi lib. 2. Adde eiusd. Marculfi Append. form. 23. 51. *SECVRITAS EVOCATORIAE*, licentia a Principe concessa alicui ad eius conspectum veniendi, in Cod. Theod. lib. 6. tit. 23. l. 3. V. ibi Gothofredum. *SECVRITAS SEXVS*, eiusdem obtentus. Cod. Theod. leg. 3. tit. de Accusar. (5) † *Fiducia*, in epist. Lud. XI. a. 1477. *SECVRS*. (1) *Cerrus*. Cigaltius de Bello Ital. *Ego sum Securus quod Rex Christianissimus pater pauperum et amator populi vocatur*. Phralis Gallica, *Je suis sûr*. (2) *Saluus*, († nisi mendum est pro *securus*, Ital. *scuro*, obscurus.) Statuta Genuens. lib. 3. c. 5. fol. 68. (3) *Fidus*, in epist. Lud. XI. a. 1477. *SECVRS - STATVS*, V. *Status* 12.

† *SECVRITER*, secure, in Ch. a. 896.

† *SECVRSILLA*, parua securis, in Stat. Vallis-Ser.

SECVS, *Malum*. Gloss. Isid.

SECVSARE. Gloss. Lat. MS. in Biblioth. Regia cod. 1013. *Abbas*, *Secu-*

Secusas, nolis. Abnuere, Secusare, refusare.

† **SECVTA.** (1) **SECVTA**, SEVTA, i. q. *Setta* 4. in Ch. Ms. a. 1228. (2) Obligatio qua vassallus dominum in *hostem* seu exercitum sequi tenebatur, in Ch. Ms. a. 1334. V. *Sega* et *Segua*. (3) Idem quod *Sequitela* in *Setta* 4.

SECVTIO, V. *Setta* 4.

SECVTIVA, comitatus, Gall. *Swite*. Charta Philippi Pulcri Reg. Franc. an. 1293. ex Camera Chartophylacii Atrebat.

SECVTOR. (1) **A**ctor. Leges Normann. apud Ludewig. Reliqu. MSS. to. 7. pag. 415. V. *Setta* 4. et *Sequi*. (2) **SECVTORES**, Haeredes, poster. Traditiones Fuldenses lib. 1. tract. 26.

SECVVS. Lex Longob. lib. 1. tit. 6. §. 6. Si vero coxam ruperit supra geniculum, . . . si autem subtus geniculum, quod est tibia, componat sol. 6. si autem Secuus aut claudus fuerit, componat sicut in hoc edicto legitur, id est, quartam partem pretii ipsius. Editio Boërii habet *Seuus*. Sed legendum videtur *Semus*, ut est in Edicto Rotharis Regis tit. 121. §. 19. V. in hac voce. *Scaenus* ex iisdem Legibus apud Murator. to. 1. part. 2. pag. 48. ubi Cl. Editor *Scemus* et *Simus* in Codd. MSS. scriptum esse obseruat.

SEDA. (1) Vox Hispanica, *Seta*, Gall. *Soye*. Inuentar. Prioratus S. Michaelis de Fallio in Hispan. ann. 1297. ex Tabul. S. Victoris Massil. *Tres tonalos de Seda*. Tabular. Vofense fol. 7. vo. *Deditque ei Rainaldus filius suus per hoc unam chellam de Seda*. (2) Charta foundationis Abbatiae S. Amandi Rotomag. *Concedimus eidem Monasterio filnam illam, quae habetur . . . et Sedam cum terra culta, quae pertinet ad eam*. Alia pro eodem Monasterio: *Tribuit in Monacharum S. Amandi praesidio omnes possessiones, quas in Lamberti villa et Seda habuit*. V. *Sedes* 4. (3) † Idem quod *Camera paramenti*, in Ch. a. 1377.

SEDALARE, inter ornamenta Ecclesiastica recensetur in Tradit. Fulden-

sihus lib. 1. p. 472. *Berlin* III. *villi* V. *Sedalare* III.

SEDALIS ECCLESIA, V. in *Setta* 4. **† SEDANEA**, res immobiles, Murat. t. 3. Antiq. Ital. p. 752.

SEDARE, componere, to. 2. Dalph. p. 244. V. *Sedator*.

SEDATIO, **SEDATIVM**. Cai. Hibernienses lib. 2. c. 14. *Synodus Hiberniensis decreuit, ut vnus mortuo de substantia eius pars Sacerdotibus . . . Sedatiuum mune de substantia omnis dandum*. Et cap. 15. quod incipit *de Sedatione*: *Synodus Kamenensis ait: Sedatiuum commune modicum fuerit, respici non debet magnum, accipiendum usque pro vaccae*. Hoc *Sedatiuum* aufugit *et Episcopum, qui Monachus et fratres*. *Synodus Hiberniensis* *Sedatiuum onem, aut pretium eiusa dimensione statuit*. Adde lib. c. 7. V. *Pretium sepulchri*.

SEDATOR, qui rebus componit est praepositus. Charta ann. to. 2. Hist. Dalph. pag. 244.

† **SEDATIVS**, cribrum, *Seta* Ital. *Sedazzo*, Gall. *Sas*. Ch. a. V. *Sederius* et *Setaciare*.

SEDECENNITAS, numerus sedes. S. Cyrillus in Prologo libri Comput. apud Perau. in Append. Doctr. Temp.

SEDECVM, *ἐπίδος*, in Gloss. Lat. *Sed eccum*, *ἐπίδος*, rectius legitur.

SEDELLA, discus, ut videtur, *Plat*, in quo aliquid *sedes*. Ammi Annal. Mediol. ann. 1389. Murator. to. 16. col. 812.

† **SEDELLVS**, f. discus. Ch. a. t. 1. Hist. Cassin. p. 81. *Cam fedello argenteo super altare S. V. Sedentilis*.

SEDENTARII, qui *sedes* faciunt. Ugutio. Gloss. Lat. Gr. *Sedentēdes* *ἐδεδωκέν*.

SEDENTIA, res immobiles. Montissoni per Alfonso II. R. Aragon. an. 1389. MS. *Possessio dentia*, id est immobilium, in fuet. Beneharn. rubr. de Notar. 18. V. *Michaëlem del Molino*. *Fra* in *Stabilia*.

SED

SEDENTVLVS, iam *sine dentibus*. Pippas in Amalthea. Leg. *Edentulus*, Gall. *Edenti*.

SEDERE. (1) Aptum esse, Ordo Romanus cap. 6. *Primicerius autem et secundarius componant vestimenta cui (Pontificis) ut bene Sedeant*. V. infra *Sedes*. (2) Commodum vel gratum esse. Litt. Henrici III. Reg. Angl. ann. 1222. apud Rymer. t. I. p. 256. *Si vero ad insulas illas non Sedeas vobis venire (quod eris mihi ingratus) tunc, si placet, expectare velitis, etc.* (3) Incidere, Gall. *Tomber*. Chartul. Abbat. de Præcis c. 18. *Anniversarium Philipp. Regis Sedendo II. Id. Iulii. Anniversarium Comitis Blesensis Sedendo IV. Id. Iulii*. (4) Pacificè possidere. Bullar. Casin. to. 2. Constit. 22. *Cum omnes fretos concessos valeant retinere monasterii quiete vivere et Sedere*. (5) Sedem Episcopalem obtinere. V. infra *Sedes* 2. (6) † Scire, in Ordinar. Mf. Petri Aureac. mll.

SEDERIVS, et **SEDESSERIVS**, Occitanis *Sedessaire*, Incerniculatorum barbaricorum opifex, in vet. Catalogo MS. B. M. Deauratae Tolos.

SEDES. (1) Dignitas, quae vox maxime tribuitur Praefecto Praetoriae Praefecto urbis, quorum *Sedes augustissimae, excelsae, illustres, magnificae, magnificentissimae, etc.* prima dicuntur in utroque Codice, *ut sedes vestra, sedes vestra magnificae, illustres, etc.* **SEDES**, tribunal, forum, *Siege* eadem notione usurpant Galli. Statutum Caroli V. Reg. Franc. ann. 1368. tom. 5. Ordinat. p. 140. (2) Ecclesiae dictae maiores, seu quod in iis Episcopi *sedent* in thronis, unde et *Episcopi dicuntur*, seu quod essent *Apostolorum vel Martyrum sedes*, id est, memoriae, ut est in l. 6. Cod. Th. de Sepulchris violat. quomodo etiam Ammianus lib. 22. *Sedem dixit extrinsecus Martyrum reliquiis*. Adde l. 8. eod. Cod. de Haereticis. **SEDES** dictae *et Regiae*, quinq. Patriarchales Ecclesiae, Romana, Alexandrina, Antiochena, Hierosolymitana, et Constantinopolitana. Ac Romana

quidem *Prima sedes* proprie dicta. Gelasius PP. in Concilio Romano: *Est ergo prima Petri Apostoli sedes, . . . secunda autem Sedes apud Alexandriam, . . . tertia vero Sedes apud Antiochiam, etc.* Qua quidem primae sedis appellatione non semel Romana donatur apud eundem Gelasium Epist. 4. ad Faustum, et Epist. 13. Hadrianum I. in Canonibus, Nicolaum I. Epist. 6. in Vita S. Sahini Episcopi Canusini c. 2. etc. **PRIMAE SEDES** praeterea dictae Primatum sedes, eorum scilicet Episcoporum, qui promotionis aetate caeteros suae dioecesis Episcopos anteibant, eoque nomine *Primates* vocabantur, quod in Africa maxime obtinuit, apud S. Augustinum Epist. 162. 165. in Concilio Carthag. III. c. 2. in Concil. Afric. c. 35. **SEDES**, Ecclesia Cathedralis. Concilium apud Saponarias, ann. 859. c. 13. *Ut pro eo (Episcopo) qui decesserit, in Sedibus septem Missae . . . Domino persoluantur*. Charta Aimari Episcopi Ebredun. ann. 1213. inter Instr. to. 3. nouae Gall. Christ. col. 208. *Actum apud Sedem in choro maioris ecclesiae, scilicet Ebredunensis. Acta sunt haec apud Sedem Viicensensem an. Incarn. D. 1139. ibid. to. 6. col. 322.* **SEDALIS ECCLESIA**, eodem intellectu. Charta 1133. apud Lobinell. to. 3. Hist. Paril. p. 59. *Sediales Ecclesiae* dicuntur in Mirac. B. Zita to. 3. April. p. 511. maiores Basilicae prope et extra urbem, interprete Florentino, ubi Episcopi aliquando cum Clero Ecclesiae Cathedralis per festiuitates cuiusque illarum reficiebantur et sedes fixas habebant: *Cum iret ad ecclesias civitatis Luccensis Sediales et maiores, etc.* Hinc **CIVITAS DE SEDE**, dicitur Urbs Episcopalis, in Statutis MSS. Capit. Glandatensis ann. 1327. **SEDERE**, Sedem Episcopalem obtinere. Epitaphium S. Valent. Episcopi Veronensis apud Vghellum. **SEDES APOSTOLICAE**, Ecclesiae quae Apostolum conditorem agnoscunt. S. Augustin. lib. de Doctr. Christ. c. 8. **SEDES** nude pro Ecclesia seu conventu etiam haereticorum, in leg.

leg. 8. Cod. Theod. tit. 5. de Haeret. *Omnia loca fiscalia statim fiant, quae sacrilegi huius dogmatis* (Eunomianorum et Arrianorum) *vel Sedem receperint, vel ministros. SEDES ECCLESIASTICA*, clerus loci aliquis, ut videtur. Lex Baiwar. tit. 10. §. 1. *Si quis presbytero vel diacono, quem Episcopus in parochia ordinavit, vel qualem plebs sibi recepit ad sacerdotem, quem Ecclesiastica Sedes probatum habet, iniuriam fecerit, vel plagaverit, tripliciter eum componat. SEDES MAIESTATIS*. Ita nuncupatur in antiquo Rituali MS. Eccl. Viuariensis ann. 1360. *sedile*, in quo sacra celebraturus sedet, dum in choro *Kyrie, Gloria, et Credo* decantantur: unde quoties assurgebat, ipsi capillos pectebat *Diaconus amoto eius capello seu almucio*, licet id officii iam in secretario, antequam ad altare procederet, solliciti ei praestitisset. V. *Tribunal*. *SEDES POTENTIAE*, id est, Abbatiss, in Vita Nokterii Balbuli num. 19. (3) *Obsidio*, ex Gallico *Siege*. Epistola Srephani Comiris Blesensis de Obsidione Antiochiae, tom. 4. Spicilegii Acheriani. Dicitur autem exercitus *Sedem tenere*, vel *facere*, cum in castris sedet. Vegetius lib. 2. c. 5. V. observata a Lindenbrogio ad Ammiani lib. 14. p. 10. et p. 99. edit. Valesii. Vsurpatur praeterea haec vox de militibus, qui in oppidis stant et stabiles sunt, Gall. *qui sont en garnison*, quo sensu intelligendus videtur Vegetii locus iam laudatus. Certe idein alibi habet: *Eruditi in Sedibus milites*. Et Ammianus: *Militares numeri destinatas remearunt Sedes*. Vbi vox *Sedes* de statua accipienda est, ut et in Cod. Theod. Leg. 2. de Domest. et Proiect. *Quaternas etenim annonas eos quos armis gestandis et procinctibus bellicis idoneos adhuc non esse constituerit, in Sedibus iubemus adipisci. V. Seditum, Sedita et Stabilitas. SEDEM TENERE*, a loco, in quo quis sedet, non dimoueri. Charta Caroli Reg. Hungar. an. 1327. apud Ludewig. to. 5. Reliqu. MSS. p. 478. (4) *Locus idoneus ad construendum*

aedificium, Gall. *Masure*. *mansi*, in Edicto Pistensi c. 30. Charta Lotharii Imp. ann. 977. apud crum in Chron. Belg. *SEDI* *SEDIOLVM*, eadem notione. Charta Caroli C. apud Hemeraeum ingusta Viromanduorum in Regesto 28. V. Huba. *SESSURA*, eodem sensu, in Charta Henrici Leod. scopi ann. 1163. apud Marten. to. Ampl. Collect. col. 866. *SESS* eadem pariter notione. Charta Caroli Cal. in Tabulario Derue *SESSIO*, idein quod *Sessus*. Istola Gaufridi de Meduana to. Spicilegii Acheriani p. 507. Ex omnibus haud difficile quis percipere potest, vocem *Sedes* et alias, quae hic congeffit Vir eruditus, non tantum significare locum idoneum construendum aedificium, sed et signare Modum agri qui colitur idem proinde esse quod *supra Platea*. His addere placet *Terrium Bellioci Super quodam* *continente Sedem octo* *stiarum feni*. Infra: *Continentes* *eam duarum massatarum*. *DIVS, SEDILIVS*, eodem intellectu. Praeceptum Ludouici Imp. ann. 836. apud Marten. to. 1. Ampl. Collect. col. 96. *SEDES MOLENDINI*, seu locus idoneus ad construendum molendinum, vel stat molendinum, in Chronico Adrensi p. 345. 347. *SEDIVM, DILIVM DE MOLINO*, in Charta ann. 1160. apud Vghellum to. 7. 575. *SEDILE*, vel *SEDILIVM*, nude, pari significato. Charta Alexandri PP. ann. 1257. apud Vghellum edit. 1717. to. 1. Ital. Sac. col. 280. *SESSIO*, situs. Tabularium Prioratus de Paredo. *SEDES BODORVM*, Praestationis species soluenda, ut videtur, pro loco reconducuntur *blada*. († Proprie autem unde dicitur de Iure colligendi grana, quae in area e manipulis exdunt, vel granorum trituratori reliquiae. Neque aliter intelligenda videtur *Sedes curiae*.) Charta ann. 1253. in Tabular. Floriac. *Girardus quittat et concedit quicquid habet in grangia de Figiaco, . . . scilicet*

placum, gaupandum, Sedes bladorum, etc. Neque aliud forte est SEDES CVRIAE, in Charta ann. 1220. ex Chartul. S. Auiti Aurel. *Rembaldus dicebat se debere . . . habere . . . Sedem curiae post paleam suae foveae.* SEDES CAMBAE, vbi curanda conficitur. Charta Garini Episcopi Ambianensis ann. 1138. ex Tablar. Abbatiae S. Fusciani. SEDES INTIMA, imus carcer, Gall. Cachot; Prudentio lib. 2. contra Symmachum v. 469. SEDES SALINARIAE, loci, in quibus sal coquitur, seu in quibus Parellae et Caldariae salinarum consistunt. Vita Iohannis Gorziae Abbatis p. 764. SEDA et SEDVS, eadem notione. Testamentum Fuldradi Abbatis S. Dionysii: *Passellus ad sal faciendum in villa Bobasio seu Marsallo, una cum Segitovum.* SEDES SIMVLACRO- RVM, loca, in quibus fixa erant personarum simulacra, Gall. Niches, in leg. 19. Cod. Theod. de Pagan. Interdum eadem voce significantur *solae et throni*, quibus simulacra circumdebantur in pompa, vt apud Tertullianum lib. de Spect. cap. 7. SEDES NAVIVM, reditus de statione navium in portu, quomodo vocatur in Charta Ottonis Imper. ann. 1006. apud Chapeauillum to. 1. Hist. Loc. *Aut reditus de statione navium caput, etc.* Segiagium, vel Gronndepus, Spelmano. Arelta ann. 1257. in Regesto Parlamenti fol. 5. *Com Abbas et Conuentus S. Iudoci sepe nare dicerent, se fuisse spoliatos a D. Rege de Sedibus navium inter S. Iudocum et medium aquae de Colombe, de quibus erant in possessione et mainagio ratione emptionis, sed ab eis a Wermundo Dom. de S. Iudoco.* SEDILE, eodem significatione, in Charta Ludouici Reg. an. 114. apud Marten. to. 2. Ampl. Collect. col. 29. (5) † Proprietas, dominium, possessio, in Ch. a. 952. l. 1. Hist. Treuir. p. 285. SEDERIVS, V. Sederius. SED, decet, ex Gall. *Sied*. Bernardus Sacerdos de gubernatione rei factus: *Male Sedes in iuvene, vina proferre.* Andreas Aulae Regiae

Capellanus in Amatoriis: *Melius in mensa regia Sedes aurum, quam in pauperis domo, vel rusticano tugurio, etc.* V. Sedere 1.

SEDETVM, locus, seu sedes castrorum, vbi consistit exercitus, sedes nude Ammiano lib. 14. Vegetio, et aliis. Lex 18. Cod. de Episcop. aud. *Milites, qui praesunt, et in custodia consistunt, in suis, vt vocant, Sedetis, siue stationibus, etc.* vbi Graeca habent *ἐν τοῖς σιδήροις λυτῶν*, de qua voce Graecobarbara consule Glossar. med. Graecit. V. Sedes 3. et Sedita.

† SEDIA, vox Ital., sedes in choro ecclesiastico. Ch. a. 1349.

SEDICEM, pro Sedecim, nisi mendum sit librarii, in Actis Episcop. Cenoman. apud Mabillon. to. 3. Analect. p. 127.

SEDICVLVM, Sedes minor. S. Gerardus in Adhaldi Vita c. 9. n. 55.

SEDILE, SEDILIVM, etc. V. Sedes 4.

† SEDILLA, vagina, quasi gladii sedes. Gloss. Lat. Gall. a. 1348.

SEDIMEN. (1) *Vrina, et dicitur a sedeo, eo quod in fundo sedet*, Matth. Siluatico: Latinis *Sedimentum*, Graec. *ὕπερνος*, vox medicis familiaris. (2) *Sedimentum*, pondus, grauitas, assiduitas, diligentia: sed proprie grauitas in dicendo, eruditio, studium, diligentia, ingenium. Ita non semel usurpat Ordericus Vital. in prologo ad Histor. (3) Idem quod *Sedes*, seu locus quivis vacuus, idoneus ad aedificandum vel plantandum, etc. Chron. Farf. apud Murator. to. 2. part. 2. col. 511. *Sedimen terrae ad casam faciendam, etc.* SEDIMEN, domus vbi quis sedet, habitat. Aeta S. Gerardii to. 1. Iunii p. 771. SEDIMINA, 1. declinat. in Testamento an. 742. apud Mabill. to. 2. Annal. Bened. p. 704. Charta an. 1097. apud Murator. delle Antic. Estensi p. 82. SEDVMEN, vt *Sedimen*, Castellus in Chron. Bergom. ad ann. 1380. apud Murator. rom. 16. col. 848.

SEDIMONIVM, idem quod *Sedimen*. 3. Charta ann. 1083. apud Vghellum to. 4. p. 1457.

SEDIOLVM, etc. V. *supra* *Sedes* 4.
SEDIRUS, *stipes*, cui pede innixus
 eques, ut in equum ascendat. Vita
 S. Bonae to. 7. Mai pag. 158.

SEDITA, Praesidium militare, Gall.
Garnison. Ildorus Pacensis Episco-
 pus in Chronico serae 757. V. *Se-*
des 3. et *Sedetum*.

† **SEDITIALITER**, seditiose, in
 Arest. Ms. a. 1380.

EDITIO. (1) Conspiratio in mor-
 tem aut damnum alicuius. Bracto-
 no lib. 3. tract. de Corona cap. 2.
 ubi Fleta lib. 1. c. 21. §. 2. 3. habet
Seditio. At §. 8. habet *Seditio*, ut
 et Radulphus de Hengham in Magna
 c. 2. *Constat, quod placita de crimine*
laesae maiestatis, ut de nece vel
Seditione personae Domini Regis, etc.
 (2) Praesidium militare, Germ.
Befatzung. Collect. Hist. Franc. t.
 6. p. 86.

† **SEDITIONABILITER**, seditiose,
 in Ch. a. 1379.

† **SEDITIONALIS**, ad seditionem
 pertinens. Collect. Hist. Franc. t. 7.
 p. 546.

SEDITIONARI, *σαταγίζω*, in Gloss.
 Graec. Lat. *seditionem* excitare. † **SE-**
DITIONARE, in Ch. a. 1379.

SEDITIONARIUS, *δημιουργός*, in
 eodem Glossario qui *seditionem* ex-
 citat. Conc. Toleran. XVII. inter
 Hispan. tom. 2. p. 760.

SEDITIOSVM, causa dissensionis,
 contentionis. Iustinianus in 2. Prae-
 fat. Digest.

† **SEDITOR**, seditionis auctor, in
 Ch. a. 1379.

SEDITVRVS, pro Sessurus, in Vita
 B. Augusti nouelli to. 4. Maii p. 622.

SEDIVM, **SEDIVS**. (1) V. *Sedes* 4.
 (2) † *Seditio*, in Lit. Soldani pro
 Pisanis.

SEDNICVS, centurio, Slaus. V. Hi-
 storia Presbyteri Diocleatis pag.
 290. edit. Io. Lucii, (et infra *Se-*
nicus.)

SEDOPROFETA, pro Pseudoprophe-
 ta, in lib. 2. Isid. de Offic. c. 17.
 ex Cod. MS. Corbeiensi laudato a
 Mabill. Diplom. p. 350.

† **SEDVCIIBILIS**, seductor, corru-
 ptor, in Ch. a. 1251.

SEDVLA, pro *Schedula*, in Conf.
 Vniuersit. Paris. per Robert. Gou-
 fol. 5. vo.

SEDVLARIVM, *sedile*. Paulus I.
 33. tit. 10. leg. 4.

SEDVMEV, V. *supra* *Sedimen* 3.

SEDVS, *sine dolo*, id est, virtus.
pius.

SEENS, res immobiles, V. *Sedens*.

SEERVS. Comput. an. 1202. apud
 Brussel to. 2. de Vsu feud. p. C.
De Serro de Gans. XX. l. Non
 loci proprium esse videtur.

SEGA, **SEGOHA**, etc. Obligatio,
 vasallus, vel teneus, dominus
 hostem seu exercitum sequi na-
 tur; Germ. *die Folge*, *Herzogs*
 V. *Hofstis* 2. Charta Guigonis Ci-
 tis Forensis ann. 1253. pro Lib-
 tibus Villarezii: *Homines praedi-*
libertatis tenentur venire in cas-
sam nostram, . . . et Sequi mand-
nostram per totum Comitatum Fe-
sem, etc. Sega et sequata cum a-
 in Charta an. 1350. apud Iuste
 Hist. Turenensis p. 104. Alia
 1275. in Tabul. S. Flori Art.
Ab omni atalia, collecta, lenda,
goha, manobra et seruicio. t
Excipimus etiam libertatem a Seg-
manobra et seruicio. Homagium
 Etum Henrico Comiti Ruten-
 Petro de Panaco Domicello an. 1
Praeterea ego et successores mei
mus vobis et successoribus pro qu-
praedictorum castrorum facere e-
gam cum 5. militibus, et Segoa-
cere cum aliam terram vestram
eritis, ad haec nos vel nostri.
SEGVIS. Charta Pontii Comiti
 losani ann. 936. apud Cancell.
 89. Ita legendum pro *Segnis*.
GVIVS, eadem notione. C.
 Raymundi Bernardi Vicecom. I.
 ann. 1070. in Append. ad M.
 Hisp. col. 1157. **SEQVIMEN**
SEGIMENTVM, **SEGVII**
TVM. Charta Friderici II. Im.
 1220. apud Vghell. to. 2. p.
SEQVITIO. Libertates villae
 telli in Lemouicibus an. 1219.
 Iustellum.

SEGALE, **SEGALLVM**, etc. V.
galum.

REGARDI, haeretici, de quibus ita M. Chronicon Belgicum an. 1323. *Segardi multi combusti sunt Parisiis propter haeresim pauperum de Lugduno, quia sub specie boni mala suscitaverant comburentur.* Sed legendum Begardi, de quibus supra.

SEGARE, SEGATVRA, V. *Secare* 2.

SEGATOR, SEGATVS, V. *Seca*.

SEGEL, vt *Sigalum*, V. ibi.

† SEGELATIVS, fecalicius, in Ch. M. 1097.

† SEGENTES, messorum, a *segare*, in Ch. M.

† SEGERZONVM, inter arma numerum in Stat. Vallis - fer.

SEGLA (1) Mensura agraria. Char- n. Werthi Episcopi ann. 892. apud Hefel. Grammat. Anglo-Sax. pag. 174. (2) † Granum quod ad modicum defertur, in Ch. M. an. 1196.

SEGSTVM, *pileum stramineum*, in Amath. ex Suppl. Antiquarii: nescio quare vide. In Gloss. Lat. Gr. *Segestum*, *Εγέστος*, *εγέσδεστος*, verus pilus. V. Scaliger. ad Festum in *Deis*, et Casaubon. ad Sueton. in Aug. c. 33.

SEGREAGIVM, V. in *Secretarius* 3.

SEIGNA, f. officina, ubi ferra ad delectandum vtuntur. Cod. Ital. diplom. t. 3. p. 1945.

SEIGNIA, terra inculta, vepribus et cunicis abundans, ab Ital. *Secchia*, *dicuntur*, Gall. *Broussailles*. Staquis Vercell. lib. 5. fol. 128.

SEIGNIA (1) Vt *Seghia*, ni fallor, in Modus agri, idem proinde quod *Segus*. Vide in hac voce.

(2) Neurum, idem enim videtur ac infra *Sequia*.) Charta ann. 1285. in Tabul. S. Ioh. Angeriac. V. *Sedes* 4. (3) Simila ex aere Cyprio, aquae hauriendae idonea, Ital. *Secchia*. Statuta Vercell. lib. 7. fol. 152. V. infra *Sella*. (3) Quod Communitati pro incarceratione praestatur. Charta Caroli Principis Montis S. Angeli ann. 1294. ex Cod. MS. D. Brunet fol. 75. vo.

SEIGIAGIVM, V. *Sedes narium* in *Sedes* 4.

SEIGNIVM, vt supra *Sega*, V. ibi.

SEGLA, mensura liquidorum. V. *Sicla*.

SEGLARIVM, emissarium aquarium, Gall. *Evier*, vel quid simile. Statuta Placent. lib. 4. fol. 40. vo. V. *Scolarolum*.

SEGLE, SEGLIA, SEGLVM, V. *Sigalum*.

SEGMENTATVS, *Segmentis* ornatus. Dicitur de veste *segmentis* variegata, simul et de homine eiusmodi vestimentis induto. *Segmenta* autem intelligo ornamenta dissecta vel etiam diuersi coloris seu textus. Hinc *Segmentatus* idem quod acupictus sonat Ernaldo in Vita S. Bernardi to. 2. Oper. eiusdem col. 1112. edit. an. 1690. *Segmentata ei circumferbantur pulvinaria*. Probus *Segmenta* interpretatur fasciolas, quae extremis vestium oris affluuntur, Gall. *Franges*. Eo sensu occurrit in Conc. Mexic. ann. 1585. inter Hispan. to. 4. p. 339. *Segmentatas cunas* dixit etiam Iuuenalis Sat. 6. 89. hoc est, inquit Perottus, tenuissimis ligneis ramis ac versicoloribus depictis: nisi *cunas Segmentatas* malis *Segmentis* testas interpretari.

SEIGNIATA. Charta Pacis communiae oppidi Farae, ab Ingeranno de Couciaco indulta ann. 1207. *Capitagia hominum nostrorum, et tria placita generalia, et panem, quem mihi debebant, . . . et stallagia forularium, et Segniatum piscatorum, circadam etiam nemorum, et aquae custodiam: haec omnia eis quitta clamamus, etc.* Apud Thomassierum in Con- fuet. Bituric. P. 3. c. 22. Forte legendum *Segniasam*, ex Gall. *Seing*. V. *Soniare*.

SEIGNIORESSA, Domina. Testam. Raymundi Trencauelli ann. 1154. inter Probat. nouae Hist. Occit. to. 2. col. 550. Itali *Signoreffa* eo sensu non nisi ridendo vsurpant. V. infra *Senior*. SEIGNIORESSA, eodem intellectu, in Testamento Florentii de Castellana ann. 1398. ex Schedis Pr. de Mazaugues. V. *Signoreffa*.

SEIGNIORIVM, vt infra *Segneria*. Charta an. 1138. inter Probat. nouae Hist. Occitan. tom. 2. col. 486.

L 4

V. Se-

SEDIOLVM, etc. V. supra *Sedes* 4.

SEDIPIES, stapes, cui pede innititur eques, ut in equum ascendat. Vita S. Bonae to. 7. Maii pag. 158.

SEDITA, Praesidium militare, Gall. *Garnison*. Isidorus Pacensis Episcopus in Chronico aetnae 757. V. *Sedes* 3. et *Sedetum*.

† **SEDITIALITER**, seditiose, in Arest. Ms. a. 1380.

SEDITIO. (1) Conspiratio in mortem aut damnum alicuius. Bractono lib. 3. tract. de Corona cap. 2. ubi Fleta lib. 1. c. 21. §. 2. 3. habet *Seductio*. At §. 8. habet *Seditio*, ut et Radulphus de Hengham in Magna c. 2. *Constat, quod placita de crimine laesae maiestatis, ut de nece vel Seditioe personae Domini Regis, etc.*

(2) † Praesidium militare, Germ. *Befagung*. Collect. Hist. Franc. t. 6. p. 86.

† **SEDITIONABILITER**, seditiose, in Ch. a. 1379.

† **SEDITIONALIS**, ad seditionem pertinens. Collect. Hist. Franc. t. 7. p. 546.

SEDITIONARI, *σαταγίζειν*, in Gloss. Graec. Lat. *seditionem* excitare. † **SEDITIONARE**, in Ch. a. 1379.

SEDITIONARIUS, *ἀναγυγέτης*, in eodem Glossario qui *seditionem* excitat. Conc. Toletan. XVII. inter Hispan. tom. 2. p. 760.

SEDITIOSVM, causa dissensionis, contentionis. Iustinianus in 2. Praefat. Digest.

† **SEDITOR**, seditionis auctor, in Ch. a. 1379.

SEDITVRVS, pro Sessurus, in Vita B. Augusti nouelli to. 4. Maii p. 622.

SEDIVM, SEDIVS. (1) V. *Sedes* 4. (2) † Seditio, in Lit. Soldani pro Pisanis.

SEDNICVS, centurio, Sclavis. V. Historia Presbyteri Diocletis pag. 290. edit. Io. Lucii, (et infra *Sednicus*.)

SEDOPROFETA, pro Pseudopropheta, in lib. 2. Isid. de Offic. c. 17. ex Cod. MS. Corbeiensis laudato a Mabill. Diplom. p. 350.

† **SEDVCIBILIS**, seductor, corruptor, in Ch. a. 1251.

SEDVLA, pro Scheda, in Confus. Vniuersit. Paris. per Robert. Goul. fol. 5. vo.

SEDVLARIVM, sedile. Paulus D. 32. tit. 10. leg. 4.

SEDVMEN, V. supra *Sedimen* 3.

SEDVVS, *sine dolo*, id est, virtus. I. pius.

SEENS, res immobiles, V. *Sedentis*.

SEERVS. Comput. an. 1302. apud Brussel to. 2. de Usu feud. p. CL. *De Seero de Gans*. XX. l. Nom. loci proprium esse videntur.

SEGA, SEGOHA, etc. Obligatio, et vassallus, vel tenens, dominum hostem seu exercitum sequi tenetur; Germ. *die Golge, Heeresfol*. V. *Hofis* 2. Charta Guigonis Comitis Forensis ann. 1253. pro Libertibus Villarezii: *Homines praedictae libertatis tenentur venire in caualtam nostram, . . . et Sequi mandatum nostrum per totum Comitatum Forensis, etc. Sega et sequuta cum armis* in Charta an. 1350. apud Iustell. Hist. Turenensi p. 104. Alia a. 1275. in Tabul. S. Flori Arue. *Ab omni atallia, collecta, lenda, goha, manobra et seruicio. Alii Excipimus etiam libertatem a Segmanobra et seruicio. Homagium datum Henrico Comiti Rutenensi Petro de Panaco Domicello an. 12 Praeterea ego et successores mei damus vobis et successoribus pro quolibet praedictorum castrorum facere aliam cum 5. militibus, et Segomacere cum aliam terram vestram maneritis, ad haec nos vel nostri.*

SEGVIS. Charta Pontii Comitis losani ann. 936. apud Catellum 89. Ita legendum pro *Segnis*.

GVIVS, eadem notione. Ch. Raymundi Bernardi Vicecom. Bis. ann. 1070. in Append. ad Mar. Hisp. col. 1157. **SEQVIMENT**

SEGIMENTVM, SEGVIMTVM. Charta Friderici II. Imp. 1220. apud Vghell. to. 2. pag.

SEQVITIO. Libertates villae Iustelli in Lemouicibus an. 1219. apud Iustellum.

SEGALE, SEGALLVM, etc. V. *galum*.

SEG

SEGARDI, haeretici, de quibus ita M. Chronicon Belgicum an. 1323. *Segardi multi combusti sunt Parisiis propter haeresim pauperum de Lugduno, quia sub specie boni mala suscitare conabantur.* Sed legendum *Begardi*, de quibus supra.

SEGARE, **SEGATVRA**, V. *Secare* 2.

SEGATOR, **SEGATVS**, V. *Seca*.

SEGEL, vt *Sigalum*, V. ibi.

† **SEGELATIVS**, fecalitijs, in Ch. M. l. 1097.

† **SEGENTES**, mellores, a *segare*, in Ch. Mf.

† **SEGERZONVM**, inter arma numerantur in Stat. Vallis-fer.

SEGEL (1) Mensura agraria. Charta Werthi Episcopi ann. 892. apud Hied. Grammar. Anglo-Sax. pag. 174. (2) † Granum quod ad molenam deferretur, in Ch. Mf. an. 1196.

SEGETRVM, *pileum stramineum*, in Amalt. ex Suppl. Antiquarii: nescio quo vnde. In Gloss. Lat. Gr. *Segetrum*, *Σίγαστρον*, *σεγάδιστρον*, vetus pila V. Scaliger. ad Festum in *Don*, et Casaubon. ad Sueton. in Aug. c. 83.

SEGREAGIVM, V. in *Secretarius* 3.

† **SEGRA**, f. officina, vbi serra ad delectandum vtuntur. Cod. Ital. diplom. l. 3. p. 1945.

SEGRIA, terra inculta, vepribus et domis abundans, ab Ital. *Seccia*, dicitur, Gall. *Broussailles*. Statutu Vocell. lib. 5. fol. 128.

SEGIA (1) Vt *Seghia*, ni fallor, id est Modus agri, idem proinde quod *Segus*. Vide in hac voce. (2) Neutrum, idem enim videtur ac infra *Segnia*.) Charta ann. 1285. in Tabul. S. Ioh. Angeriac. V. *Sedes* 4. (2) Simila ex aere Cyprio, aquae hauriendae idonea, Ital. *Secclisa*. Statutu Vercell. lib. 7. fol. 152. V. infra *Sella*. (3) Quod Commentariis pro incarceratione praestatur. Charta Caroli Principis Montis S. Angeli ann. 1294. ex Cod. MS. D. Brunet fol. 75. vo.

SEGIAGIVM, V. *Sedes nanium* in *Sedes* 4.

SEGMENTVM, vt supra *Sega*, V. ibi.

SEGIA, mensura liquidorum. V. *Sicla*.

SEGLNRIVM, emissarium aquarium, Gall. *Evier*, vel quid simile. Statuta Placent. lib. 4. fol. 40. vo. V. *Scolatolum*.

SEGLE, **SEGLIA**, **SEGLVM**, V. *Sigalum*.

SEGMENTATVS, *Segmentis* ornatus. Dicitur de veste *segmentis* variegata, simul et de homine eiusmodi vestimentis induto. *Segmenta* autem intelligi ornamenta dissecta vel etiam diuersi coloris seu textus. Hinc *Segmentatus* idem quod acupictus sonat Ernaldo in Vita S. Bernardi to. 2. Oper. eiusdem col. 1112. edit. an. 1690. *Segmentata ei circumferrentur pulvinaria*. Probus *Segmenta* interpretatur fasciolas, quae extremis vestium oris assuuntur, Gall. *Franges*. Eo sensu occurrit in Conc. Mexic. ann. 1585. inter Hispan. to. 4. p. 339. *Segmentatas cunas* dixit etiam Iuuenalis Sat. 6. 89. hoc est, inquit Perottus, tenuissimis ligneis ramentis ac versicoloribus depictis: nisi *cunas Segmentatas* malis *Segmentis* testas interpretari.

SEGNIA TA. Charta Pacis communiae oppidi Farde, ab Ingeranno de Couciaco indulta ann. 1207. *Copitagia hominum nostrorum, et tria placita generalia, et panem, quem mihi debebant, . . . et stallagia sotularium, et Segniatam piscatorum, circadam etiam nemorum, et aquae custodiam: haec omnia eis quitta clamamus, etc.* Apud Thomassierum in Conluet. Bituric. P. 3. c. 22. Forte legendum *Segniatam*, ex Gall. *Soing*. V. *Soniare*.

SEGNIORESSA, Domina. Testam. Raymundi Trencauelli ann. 1154. inter Probat. nouae Hist. Occit. to. 2. col. 550. Itali *Signoreffa* eo sensu non nisi ridendo vsurpant. V. infra *Senior*. **SEIGNIORESSA**, eodem intellectu, in Testamento Florentii de Castellana ann. 1398. ex Schedis Pr. de Mazaugues. V. *Signoreffa*.

SEGNIORIVM, vt infra *Segnorio*. Charta an. 1138. inter Probat. nouae Hist. Occitan. tom. 2. col. 486.

V. *Segnorium*. SEIGNORIVVM, eadem notione, in Charta ann. 1139. ibid. col. 487. V. *Senior*.

SEGNIS, pro *Segnis*. V. *Sega*.

SEGNITVDO, Segnities, desidia. Conc. Emerit. inter Hispan. to. 2. p. 629.

SEGNOA, vt supra *Sega*. V. ibi.

† SEGNORARE, SEIGNORARE, *senioris*, seu domini iura exercere, in Inquisit. Ms. a. 1268. V. *Seuiorare* in *Senior*.

SEGNORIA. (1) Dominatio, dominium; ex Gallico *Seigneurie*. Charta Raymundi Berengarii Marchionis Prouinciae an. 1134. V. *Senior*. SEIGNEVRIA, in Charta ann. 1205. to. 1. Hist. Dalph. p. 21. col. 2. Occurrit ibidem bis *Seignoria*. SEIGNORIA. Charta an. 1290. apud Spon. to. 2. Hist. Geneu. p. 61. SEIGNORIA, Ital. *Signoria*. Charta ann. 1223. ex paruo Chartular. S. Victoris Massil. (2) † Carcer, quia praecipuum est *segnoriae* & domini signum. Ch. Ms. a. 1268. (3) † Ius dominioum, praestatio, in Ch. iam laudata. (4) † SEGNORIA, SEYGNORIA, praestatio quae a monetae fabricatoribus domino soluitur ex monetae prouentibus. Ch. Ms. a. 1349. V. *Seignoria*.

SEGNORITVM, vt *Segnoris*. Statuta Altenf. c. 52. fol. 11. vo.

SEGNORIVM, dominium, idem quod *Segnoris*. Conc. Turiason. an. 1229. inter Hisp. to. 3. p. 494. V. *Segnorium*.

SEGNVM, genus vestis, Macris in Hierolex. Breuis tunica, quae sub cappa a Regularibus deferretur, Italis *Saio*. Vita S. Brigidae to. 1. Febr. p. 125. *Alia vero puella dedit Segnum suum leproso*. Legendum forse *Sagnum*.

SEGOA, vt *Sega*, V. in hac voce.

SEGOHA, V. supra *Sega*.

SEGONNA, Araris, *la Saone*. Translat. S. Gorgonii Marr. saec. 4. Benedict. part. 1. pag. 594.

† SEGREAGIVM CAPRARVM, praestatio quae *segrenio* forestae penditur, vt caprae depascere possint in sylua. Ch. Ms. a. 1258. V. in *Secretarius* 3.

SEGREARIVS, SEGREAGIVM, SEGREALIS, SEGRECHERIA, V. *Secretarius* 3.

† SEGREERIA, reditus emolumentum ex officio *Segrearii*, in libro eccles. Turon. V. in *Secretarius* 3.

† SEGREERIVS, i. q. *Secretarius* 3 in Reg. Cam. Comput.

SEGREGALLVS, f. pro *Senescallus* vt conicit Acherius to. 9. Spicil. p. 182. Vt vt est, idem sonat quod *Villicus*, cuius, vt et *Senescalli* fuit reditus fisci dominici eiusdemque iustitiam administrare. Chart. MS. Humberti D. Bellioci an. 1233. pro libertatibus *Bellaeuillae* *Si Burgenses commune faciant a opus villae suae, nec Praepositus, et Villicus debet interesse. Si vero Praepositus vel Segregallus requisiti fuerint a Burgensibus, quod accipiant testimonia ab illis, qui commune voluerunt soluere, facere debent sine contradictione*. Rursum: *Praepositus Segregallus, . . . non potest ferre testimonia contra Burgensem in cuius domini accusatum*.

† SEGREGARE, amicitium disciungere, Litt. remiss. Ms. a. 1386.

SEGREGVVS, vt infra *Segrex*. Gloss. lfid. *Disgrex, Segregus*. Occurrit etiam apud Aufonium Parenti Carm. 9.

SEGRESTA, SEGRESTANVS, SEGRESTARIVS, SEGRESTIA, SEGRESTARIA, V. in *Sacrista*.

SEGREX, Segregatus. Sidonius lib. 5. Epist. 12. V. *Segregus*.

† SEGVA, i. q. *Secuta* 2., in Ch. 1399.

SEGVIMENTVM, SEGVIS, SEGVIVS, V. supra *Sega*.

SEGVLA, V. *Sigalum*.

† SEGVVM, pro *sagum*, panni species Gall. *Saie*. Comput. Ms. a. 1514.

SEGVNDVS, pro *Secundus*, in Charta Principis Aldegastri inter Conc. Hisp. to. 3. p. 90.

SEGVVS, modus agri. († Potius locus in quo aquae ad sal conficiendum idoneae continentur. Gloss. Li. Gall. a. 1352: *Segus, Mouries* Charta Ludouici Pii Imper. apud Mabillon. ad Vitam S. Benedicti Aianensis p. 224. *Item in eodem*

pago ibi Segos cum ipsa piscatoria, et plagis maris, et fiscum nostrum adherentem illis, etc. V. Segia I.

SEGVSVS, V. *Canis segusius.*

† SEIARVM, f. officina, ubi ferra dīlācatur, in Ch. Mf. a. 1303. V. *Seiarum.*

SEIGA, SEIGIT, V. *Saiga.*

SEIGNEVRIA, SEIGNLORIA, V. *Signoria.*

SEIGNORARE, V. *Segnorare.*

SEIGNORESSA, Domina. V. *Segniora.*

SEIGNORIA. (1) Gallis *Seigneuria*. p. Praefatio quae a monetae fabricatoribus domino, cuius est moneta, exsoluitur ex monetariae fusionis et signaturae proventibus, idem praeinde quod *Monetarium*. V. in hac voce. Extractum Computi ann. 1338. to. 1. Hist. Dalph. p. 95. col. 1. SEIGNORIA, eadem notione, in Summo ann. 1340. ibid. tom. 2. p. 427. col. 1. (2) Dominium, V. *Signoria.*

SEIGNORIVM, V. *Segniorium.*

SEILLA, perperam pro *Scilla*, in Mon. Secr. Antiquit. to. 2. p. 433. et 434. V. in *Skella.*

SEILIVM, vas, in quo aqua benedicta defertur, Gallis *Seillet*, voce ex *scula* formata. Acta Capitulari Ecclesiae Lugdun. ann. 1343. V. *Calchas.*

SEILLO, SEILLVM, SEILO, V. *Seila.*

† SEINGLARE, aper, Gall. *Sanglier*, in Ch. Mf. sec. 14. V. *Singularis.*

† SEINIORA, dominium, in Ch. Mf. 1314. V. *Segnorio.*

SEINTELVS, corrupte prorsus pro S. Clodoaldus, Gall. *S. Clon*, vicus prope Parisios. Chron. Th. Otterbournae p. 269. *Iacuis non procul Avenacensis Dux prope villam de Seucelo, in qua constituta fuit magna pars eius exercitus.* Infra: *Villa de Seucelo.* Propius ad Gallicum accedit Walsinghamus, apud quem legitur *Seucelo.*

SEJOVNARE, SEJOVNARE, Commorari, manere, diem ducere, Gall. *Sejourner.* Comput. ann. 1202. apud D. Brussel tom. 2. de Usu feud. p. CXLVIII. V. *Subjournare.*

SEJOVNVM REGIS, ita appellatus locus, ubi erant stabula regia, in quibus equi regii alebantur, et morabantur, donec Rex iis indigeret. Locum autem *sejorni Regis* fuisse aiunt paulo ultra palatium, quod de Beante appellabant, ad Matronam fluuium. Huic praeerat *Custos Sejorni Regis*, cui suberant *Marescallus*, cuius munus erat, equos ferreis soleis instruere, *Pagii* seu famuli, et alii. Memorialia Camerae Comput. Parisiens. Regesto 8. Hinc *Sejournare* dicuntur equi, quamdiu in equili morantur: qui inde adducebantur, Gall. *Chevaux sejournez*, quasi secures et non fatigati.

SEISIACIO, SEISIARE, SEISINA, SEISINARE, SEISITIO, V. *Saisire.*

SEISO, SEISONA, V. *Satio.*

SEITORIVM, vel SEYTORIVM, locus ubi ferra dīlācantur arbores, vel Molendinum ad id operis destinatum. Charta MS. inter Aduersaria Dom. Aubret: *Iuxta Seytorium fratris sui, etc. V. Seca.*

SEITVNGA, *Gladus*. Gloss. Monf. apud Schilter. in Gloss. Tonton.

SEJVGA, *ἑξάπικρον*. Gloss. Lat. Gr.

Papias: *Sejugae maxime carrus Iouis.*

SEIZENVM, Regio vrbis, apud Massilienses, quorum vrbs olim in sex partes distributa erat, Gall. *Sexain*. *Seizennum S. Iohannis, de Aquis, drapariae, S. Iacobi, S. Martini, et Callatae*, in Regest. Communitat. Massil. an. 1301. V. *Sexserium* 3. SEKENVM, eodem significatu, in laudato Regesto Massil.

† SELADA, militare regumentum capitis, galeae species, Gall. *Salade*. Inuent. Mf. a. 1476.

SELANVS inter ministros recenseretur in Charta visitat. abbatiæ de Gar in Tabular. S. Victoris Massil. *Vno scutifero, tribus garciferis, clauario, coco, cogastrano, portario, ecclesiae Selano, fornerio, etc.* Vbi f. legendum est *Selano*. † Potius *Seclanus*, V. in hac v.

SELARIVM, pro *Salarium*, occurrit non semel in Computo Thesaurariae vrbs Bononiae in Italia ann. 1364. in Bibl. Regia.

L 5

† SELA-

† **SELAMIVS**, sellarum equestrium artifex, Gall. *Sellier*. Arest. a. 1304. V. *Sellarins* 4.

SELAS, vox Graeca, iubar, fulgor. Apuleius de Mundo: *Selas ansem Graeci vocant incensi aeris lacem*. Occurrit apud Glabrum Rodulphum lib. 5. c. 1.

SELATVS, *ensis more terrarum fulgidus*. Ita Papias MS. et edit. Forte *Stellatus*, et *Stellarum*.

SELAVE. Pactus Legis Salicae tit. 58. *Si quis Cheristallana super hominem mortuum capulauerit, vel mandoado, aut Selave, quod est porticulus, super hominem mortuum deiecerit, etc.* Editio recentior tit. 57. §. 3. *Si quis aristationem, hoc est, staplum super mortuum missum capulauerit, aut mandualem, quod est structura, siue Selave, qui est porticulus, sicut more antiquorum faciendum fuit, etc.* Quidam codd. denique praefereunt *Saltve*, vel *Sillabe*, (Edit. Eccardi, *Sillave*;) quarum vocum incertae sunt origines, licet ex Lege constet, ita dictum aedificium, quod tumulo superponebatur. Wendelinus a *Sala* deducit, quasi fuerit *parua sala*, siue atrium. Sed vix est, ut assentiar. V. *Porticulus*. Probabili omnino coniectura Eccardus in Notis ad hunc locum censet vocem esse compositam ex *Sel*, vel *siel*, anima, et *Lave*, seu *laube*, porticulus: unde facile componitur *Selave*, quo aedificia vel aedificiolum tumulo alicuius superpositum significatur, quasi esset defuncti porticulus seu tegmen animae.

† **SELCLARE**, pro *serclare*, sarrire, Gall. *sarcler*, in Ch. Ms. V. *Sarco-lare*.

SELDA, taberna mercatoria, ex Saxónico *Selde*, sedile, sedicula, scamnum, *stallum*. Assisa Ricardi I. Regis Angl. de Mensura, apud Marth. Paris pag. 134. et Rogerum Houedenum p. 774. *Prohibitum est, . . . ne quis mercator praetendat Seldae suae rubros pannos, vel nigros, vel scuta, vel aliqua alia, per quae visus emptorum saepe decipiuntur ad bonum pannum emendum*. In maioribus Chronicis, ubi locus hic vertitur,

Seldae Window exponitur, i. *fenestrae*. Monastic. Anglican. to. 2. pag. 80. *Domum lapideam . . . quae sita est contra Seldas de Douegara*. Pag. 230. *Et unam Seldam mercatoriam, et unam bonatam terrae, etc.*

† **SELEGIA**, potus species, f. cereuisia, in Ch. a. 1055., t. I. Probat. Hist. Brit. p. 406.

† **SELELARE**, obsignare, commu-nire, Gall. *Sceller*. Comput. a. 1362.

SELENE, luna, ex Graec. *Σελήνη*. Ioannes Scotus Erigena in Praefat. ad lib. S. Dionysii.

SELENITIS, eadem notione, apud Agnellum in Vita S. Damiani to. 2. Murator. p. 156. col. 2.

SELENTIOSES. Inscriptio sepulchralis Lugduni reperta, in Diar. Treuolt. Mensis Septembr. ann. 1731. *Opato et Paulino Consulibus Kal. Februarii depos. Selentioses*. Videretur esse nomen proprium.

SELESEI. Eadmerus in Vita S. Wilfridi cap. 47. *Quo tempore Rex Elidwalli donauit seruo domini terram octoginta septem familiarum, vocabulo Selesei, quod Latine dicitur Insula vitulis marini*. Angl. *Seacalf* est virulus marinus.

SELGA. Vetus Charta ann. 7. Rodulphi Regis Burgundiae apud Ioan. Mariam de la Mure in Hist. Ecclesiastica Lugdunensi p. 382. *A mane iam dictae villae, quae Conziacens vocatur, finibus terminatur: a medio die finibus terminatur de Versennaco et Apinaco: a sero die Amantiniaco, a cer-cio de terra ipsius S. Saniniacensis Martini: et a Selga riuulo voluente*. († Leg. vnica voce *Afelga*, riuuli nomen; vulgo etiam *Azergue*.)

SELHA, situla, aquae ex puteo hau-riendae idonea. Tabular. Dalonenis Monasterii fol. 66. *Dederunt 4. Selhas fabarum ad mensuram del solier*. V. *Seilletum*, et *Sellus*.

SELICHVS. Monasticum Anglic. to. 2. p. 1055. *Volo itaque, ut omnes oblationes, quae ad mains altare eiusdem Ecclesiae offerrentur, sine calumnia liberaliter habeant, et de Selichis, qui ad Aldkingorne capiuntur, postquam decemati fuerint, concedo, ut omnes septimos Selichos habeant; salis quo-*

que in frumenti, qui ad opus meum ad Damfermiliu allata fuerint, omnem decimam concedo. V. Selures.

SELIO, SELLIO, modus agri, forte ex Gallico *Sellion*, Lira, porca, arula, Edw. Cokus ad Littletonem: *By the grant of a Selion of land, Se-* loterrae, *à rig de of land which con-* taineth no certainty, for some de grea- *m end some be lesser, hant by the* *pout de una porca, à ridge deth pas-* *sé. Selio is derived of the French* *word Sellon for à ridge. Selio, in-* *quit Spelmannus, agri portio, sul-* *cus aliquot non certos continens: An-* *glii aliis, à fliche of lande, aliis à se-* *lun, aliis à ridge. Covellus vero* *ait, aliàs acram integram, seu iu-* *gerum, aliàs plus minus, diuidiàm* *continere. Tabularium Ecclesiae* *Gratianop. sub Hugone Episc. fol.* *52. Non absurda certe est vocis ori-* *ginario, quae modo ex Scriptoribus* *Anglicis proponebatur; at mihi ve-* *riusculior videtur, quae a Gallico Sil-* *lor, locare, deducitur; adeo ut Se-* *lio modus sit agri, quantum feili-* *ter vnus Seltor per diem Secare pot-* *est: qua ratione Seltorum prasi vsur-* *pau supra obseruatum est. Certe Sil-* *lor, pro Metisium seltor, dixerunt* *Galli, quod a Secando, non a Gal-* *lico Sillon, lira, porca, accersendum* *existimo. SELIVNCA, diminut. a* *Sello. Monastic. Anglic. to. I. p. 773.* *Id. Seliancas infra curtem grangiae.* *Occurrit ibi pluries, ut et Selian-* *ca. SEILLO, SEILO. Charta* *apud Madox Formul. Anglic. p. 255.* *SEILLVM. Idem Monasticum to. I.* *pag. 676. SELLIVS. Monastic.* *Angl. to. 3. pag. 161. SELLONVS.* *Tabularium Ecclesiae Gratianopoli-* *tinae sub Hugone Episcopo fol. 56.* *SILLONVS, in Tabular. Absiensis,* *fol. 155.*

SELIPHARI, genus Turcici equita- *tus. Iouius Hist. lib. 14. Oglanis pa-* *ri prope authoritate succedunt Vtu-* *phagi, Seliphari, Caripgi et Mut-* *pharacae, qui dextra laeuoque di-* *stinctis agminibus equitantis Impera-* *toris latera praecingunt.*

SELIQVASTRVM, Sellae genus, Ca- *labono ad Sueton. Sella muliebris*

aperta, cuius domi vsus fuit. Arno- *bis lib. 2. adu. Gentes: Quid ar-* *quata, si sellula, acus, strigil, pellu-* *brum, Seliquastrum? Vitur etiam* *Hyginus Astron. lib. 2. de Cassio-* *peia.*

SELIQVATICVM, V. in *Siliqua.*

SELIVNCA, SELIVNCVLA, V. in *Selio.*

SELLA. (1) *Sellae familiaricae*, pro *latrinis et priuatis, apud Varron.* *lib. 1. de Re rust. c. 14. et Vitru-* *uium lib. 6. cap. 10. vbi sellae le-* *gendum, non cellae, monuit Cui-* *cius lib. 10. Obseru. cap. 12. Mar-* *tialis lib. 12. Epigr. 78.*

Sellas ante petis Patroclianar,
Es padis deciesque, viciesquo.

Purgare per vomitum, aut per Sell- *as, apud Marcellum Empiricum.* *(2) SELLA, ἑπιπικίον, Equitum* *instratum. Vegetius lib. 4. Art. ve-* *terin. c. 6. de Equis: Africa Hi-* *spani sanguinis velocissimos praestare* *consuevit ad usum Sellae. Sidonius* *lib. 3. Epist. 3. Alii sanguine ac spu-* *mis pingua frena suscipiunt, alii* *Sellarum equestrum madefacta sudori-* *bis sulcra resupinant. Obseruatum* *iam pridem a viris eruditis, sel-* *larum equestrum haud fieri mencio-* *nem apud veteres Scriptores, atque* *adeo esse nuperum inuentum: ita* *ut earum nulla fere occurrat ante* *tempora Valentiniani Imperatoris* *memoria, (l. 47. Cod. Theod. de* *Cursu publ.) ut et staffarum seu sta-* *pedum. Antea quippe stragulis qua-* *drangulis eorum dorfa insterna-* *bantur, cuiusmodi in statua Anto-* *nini, quae Romae in Capitolio ex-* *stat, conspiciuntur, quibusque ho-* *die famuli, equos squatum ductu-* *ri, insidere solent. Xenophon lib.* *πρὸ ἐπιπικίων, seu de re equestri,* *monet, ut qui equo, siue nudus ille* *sit, siue ephippio stratus, infederit,* *rectus semper stet, non vero sedeat* *veluti in sella, ὡς περ ἐν τῷ δίφῳ* *ἴδεται. Ex quibus patet, non semper* *ephippιο equites vsos, atque ipsum* *denique ἐπιπικίον leue quid fuisse,* *nec in sellae nostratis modum com-* *positum. Quod vero Goropius Be-* *canus*

canus lib. 2. Francicor. pag. 48. sellae equestris inuentionem Sallis Francicis adscribit, et ab eorum appellatione *Sellae* nomen accersit, vix fidem meretur, cum procluius multo sit, *sellam* dictam credere, quod eques in ea veluti in quauis sella sedeat: vnde ad discrimen caeterarum sellarum, *Equestris* Sidonio, *Equisatoria* Iornandi dicitur. V. lo. Tzerzem Chil. 9. c. 290. (3) INTERDVAS SELLAS CORRVERE, Gall. *Etre entre deux selles le cul à terre*, Prouerbii genus: dicitur de eo qui duplici ratione rem aliquam persequitur, quam tamen non obtinet. S. Bernardus Epist. 114. edit. 1690. tom. I. col. 123. SELLAM GESTARE. Verus fuit consuetudo, et pro lege apud Francos et Sueuos olim inoleuit, vt, si quis nobilis, aut ministerialis, vel colonus incendiarius, aut praedo, vel graufortis criminis reus, coram suo indice inuentus esset, antequam mortis sententia puniretur, confusionis suae ignominiam, Nobilis canem, Ministerialis sellam, de Comitatu in proximum Comitatu gestare cogere- tur. Verba sunt Ottonis Frising. Episc. lib. 2. de Gestis Frider. c. 28. quae suo more exscripsit, strictaque oratione reddidit Guntherus, Egu- rini lib. 5. pag. 112. Viris denique nobilibus eiusmodi sellae gestatio- nem in poenam indictam euincere videtur Decretum Ludouici III. Imp. quod exstat in Hist. Langobard. ignori Casin. edita a Camillo Peregrino pag. 101. *Quicunque caballum, bovem, frisingam, vestes, arma, vel alia mobilia tollere ausus fuerit, triplici lege componat, et liberum armiscara, id est, Sella ad suum dor- sum ante nos a suis semotus bis diri- gatur, et usque ad nostram indulgen- tiam sustineatur, serui vero flagellen- tur et tundantur. Quo loco liberum armiscara dicitur poena, quae libe- ris et ingenuis seu nobilibus irroga- ri solet. Est enim armiscara poena quaeuis a iudice decreta et imposita. Sellae igitur eiusmodi gestatio viros potissimum nobiles spectauit, non vero plebeios et obnoxiae conditio-*

nis homines. Verum cum id ab Ot- tone Frisingensi exertis verbis assera- tur, dicendum forte ministerialibus primitus, et ad maiorem infamiae notam viris etiam nobilibus postea poenam hanc irrogatam. At cur sella viris plebeis data fuerit in po- nam ferenda, qui non equis vehi, sed pedes incedere solent: deinde cur velut signum confusionis et ad dedecus sellae gestationem adinuene- rint maiores nostri, nemo, quod sciam, haecenus exposuit, nec est promptum moris istius rationem as- sequi: nisi forte dicamus per sellam dorso et humeris impositam omni- modam rei subiectionem indicare voluisse, qui, tanquam equus aut iumentum factus, iugum subit, et ad perpetuum seruitutis conditionem deductum se vltro confiteretur. Certe ii, quibus haec poena impo- nebatur, dominorum, quos crimini- bus suis offenderant, non pedibus modo aduoluebantur, prout in terram procidebant, quo calcaren- tur ab iis, et veluti protererentur; sed et, vt ita loquar, obequitarentur in equi modum, vt Chronicon ver- naculum Normanniae satis ostendit. Ita Fulco Andegauenium Comes Gaufridum filium, qui sellam dorso euehens pronus se cum sarcina ante eius pedes exposuerat, *assurgens, et pede iacentem pulsans: Victus es, tandem victus, ter quaterque ingemi- nas*. V. supra *Harmiscara*. (4) SEL- LA, SELVLA MANSI, domus coloni in singulis mansis: Schilkerus in Glossis Teuton. v. *Sedal* minus recte interpretatur Praedium emphy- teuticum hubarii. *Sella alsa*, in Actis B. Lucae tom. 2. Monument. sac. Antiq. pag. 6. V. in *Mansus* col. 442. et *Sedes* 4. (5) SELLA VIDVA- LIS, Praecipuum, quod superstiti viro, vel vxori, prae aliis cohaere- dibus ex mobilibus competit. Leg. municipales Mechlin. tit. 16. de haer- edibus et iure succedendi, art. 14. (6) Scamnum, Gall. *Selle*. *Ad sel- lam comedere*, Genus poenitentiae. Index MS. benef. dioecesis Con- stant. fol. 68. vo. (7) † Idem quod *Mensa*, quidquid ex bonis alicuius est,

est, bona ipsa, dominicum. Ch. Ms. a 1372. V. *Mensa*.

SELLARE, officina fellarum, seu locus ubi fellae conficiuntur, vel aservantur. Scatuta Equit. Teut. apud Daellium tom. 2. Miscell. pag. 56.

SELLARE. (1) **SELLARE**, **INSELLARE**, Sella, seu ephippio equum instruere: Auctor Mamortredi cap. 22. Genes. *Stranis*, i. *Sellam*, Cap. 31. *Stramentum*, *Infellatura equi*. Will. Brito in Vocabul. MS. *Sterno*, is, dicitur pacificare, praeparare, *Infellare*, obruere. Alibi: *Stramentum dicitur infellatura*, i. quo equus sternitur et *Infellatur*. *Infellatur equus* in Legibus Kanuti Regis cap. 98. et in Legibus Henrici I. c. 14. (2) Equi *fellae* insidere. Confund. Furnenses ex Tabular. Audomar. *Praeterea concedis Comes usque ad voluntatem suam, quod quicumque eques incedet et Sellatus gladium deferat*. **INSELLARE**, eadem notione. Baldricus in Gestis Alberonis Archiepisc. Treuirensis: *Iubensque subito coram Camite Infellari, ad Regem properando pervenit, etc.*

SELLARIS, equus sella instratus, Gall. *Cheval de Selle*. *Sellare* inmentum, apud Vegetium lib. 1. de Arte veteris. c. 56. cui opponit *Carrule*. In lib. 4. c. 8. *carralium* et *sellarium* equorum meminit. Anastasius Bibl. in Constantino PP. pag. 65. *Pontifex et eius primates cum Sellaribus imperialibus, sellis, et fraenis inauratis, foveat et mappulis, ingressi sunt civitatem*. **ANIMAL AD SELLAM**. Equus, in Constitut. Frederici Regis Siciliae cap. 36.

SELLARIUS. (1) *Διψοφάρος*, in Gloss. Graec. Lat. Qui in sellula operatur, sedentarius. (2) Equus sella instructus, *Sellaris*, ut supra: Gall. *Cheval de selle*, qui *Sellifer*, in veteri Epigrammate apud Salmasium:

Currere Selliferum per iuga cogis equum.

(3) Equus. Vita S. Anastasii Perlae Martyris cap. 5. In alia versione habetur *Caballarius*. (4) Sellarum confector, Gall. *Sellier*, in Capitu-

lari de Villis c. 62. in Constitut. Neapolit. lib. 3. tit. 36. et in Itinere Camerarii Scotici cap. 27. *Σελοποιός*, apud Heronem in *παρεμβολ.* Vita S. Gualfredi Solitarii num. 1. **SELLERIVS**, eadem notione. Comput. ann. 1328. ex Schedis Cl. V.

SELLATORES, Sellarum artifices, Gall. *Selliers*. Testament. Asini editum a Petro Lambecio lib. 2. Comment. de Bibl. Caesarea c. 8. V. *Sellararius* 4.

SELLICVVS. Papias: *Infellis, sine ictu Sellici corporis*.

SELLIFER, equus, V. *Sellararius* 2.

SELLIO. Vgurio et Ioan. de lanua: *Sellio, onis, i. caballus, a sella dicitur*. Catholicon paruum: *Sellio, cheval*. V. alia notione in *Selio*.

SELLISSARE, iactare, ostentare: quod Suidas sumtum monet a moribus Selli cuiuspiam, qui cum re esset perquam tenui, ramen affectabat haberi diues. *Σελλίζειν*, eadem notione, usurpatum a Graecis. V. Erasmi Adagia.

SELLISTERNVM, instratum aut stragulum fellae. Gloss. Graec. Lat. MSS. *Σελλίστηνσις*, *Sellisternum*, ingum. Editum *Sellisternum* praefert.

SELLIVVS, **SELLONVS**, V. *Sello*.

SELLVLA MANSI, V. *Sella* 3.

SELLVLARIVS, eques, vel sellarum confector, ut *Sellararius* 3. vel 4. Locus est in *Scapforium*.

SELLVS. (1) Mensura liquidorum: Galli *Seilles* maiores cados vocant, quibus aqua ex puteis hauritur. Tabularium Prioratus de Domina in Delphinatu Ch. 210. *Quinque partes de carne, et 5. panes, et 5. Sello de vino*. Ch. 214. 1. *Carsallum de melle . . . 1. Sellum de melle, et 1. denarium, etc.* Adde Ch. 217. V. *Seilletum* et *Selha*. (2) † **IN SELLVM SVVM ERIGI**, attolli in sedentis situm, t. II. Gall. Christ. p. 223.

SELMVNDIO, in Edicto Rotharis Regis Longob. tit. 83. §. 3. *Nulli mulieri libere . . . liceat in sui potestatis arbitrium, id est, Selmundio vivere, etc.* Rectius Lex Longob. lib. 2. tit. 10. *Sine mundio*. *) Potius a Germ. *selbst* et obsolet. *Mund*, potestas,

testas, quasi diceret *Selbigewalt*,
eigene Gewalt.

† **SELQVALE**, mensura frumentaria,
i. q. *Sextarium*. Ch. a. 1295. t. 1.
Hist. Cassin. p. 138.

SELVATICVS, ab Ital. *Selvatico*, Sil-
vestris, Gall. *Sauvage*. Chron. Par-
mensis ad ann. 1291. apud Murator.
to. 9. col. 821. V. *Sylvaticus*.

SELVRES, pisces fluuiatilis species,
cuius mentio est apud Wandelber-
tum in lib. de Miraculis S. Goaris
cap. 8. ubi forte *Seloces* legendum est.

SEMAISIA, mensura vinaria, quae
Lugduni duas mensuras, quas Galli
pois dicunt, continet.

SEMALIS, vasis genus ad vsus diuer-
sos aptum. Reparationes factae in
Senescallia Carcassonae ann. 1435.
ex Cod. MS. Cl. V. Lancelot: *Ab
eodem pro duobus vasibus vocatis Se-
malx, in quibus portantur aqua et
morterium ab ipso emptae pretio pro
quolibet III. fol. IX. den. Turon.* Eo-
dem vtuntur in vindemiis deferen-
dis. Transactio inter Abbat. et Mon.
Crassenses ann. 1351. *Dictus domi-
nus abbas debet habere ibi Semales,
lagenas, embatum, cancellum et ace-
sum, et vas in quo teneatur.* V. *Se-
malum*.

SEMALVM, vel **SEMALVS**, idem
quod *Semalis*. V. in hac voce. Guill.
de Podio-Laurentii in Chron. c. 40.

SEMANTERIVM, Gr. *Σημαντήριον*,
signum quo Graeci fideles ad Eccle-
siam conuocant, loco campanarum.
V. Gloss. med. Graecit.

SEMARE, V. infra in *Semus*.

SEMATIO, V. *Scematio*.

SEMATVM, *σημαίνον, ἀπνευμένον*, in
Gloss. Lat. Gr. *Semiuaucus*, semi-
plenus.

SEMAXII, V. infra *Seminarij*.

SEMA. Ordericus Vitalis l. 12. pag.
870. *Es nequam Gisulfus Sema Re-
gis, alique plures.* Forte *Scriba*.

SEMBEIANVS, apud Scotos, si fides
Borello in Thesauro Antiquit. dici-
tur, qui primo vel altero anno stu-
dius vacat. V. *Beanus*.

SEMBELLINVM, pro Sabellina pelle,
vsurpant Constitutiones Catalanae
MSS.

SEMBVLVM. Inquisitio de vita
moribus B. Ioannis de Cazenfron
Abbat. an. 1223. *Pannum lini ne
induebat, nisi Sembulum.*

SEME. (1) Vt *Sagma*, onus, sa-
cina. Charta ann. 3. Henrici V. Re.
Angl. apud Th. Blount in *Nomole
Anglic.* (2) **SEME**, apud And-
gauenses et Pictones dicitur officium
quod per septem dies continuos pro
defunctis celebratur, idem prout
quod *Septenarius*; a *Seminia*, Ga.
Semaine. Testament. Ioh. Lessil-
dom. de Juigné, ann. 1382. apud
Menagium Hist. Sabol. p. 389. V.
Septimus.

† **SEMEBLATOR**, feminator, sac-
Hispan. *Sembrador*. Form. Ml. Co-
reg. 7657.

SEME. (1) Aliquando, Gall. *se
fois, un jour*. Instrum. an. 1300. apud
Marten. tom. 1. Anecdor. col. 133.
(2) Pro *Semper*, passim apud Ba-
baro-Latinos Scriptores, teste G.
clenio in Lexico philof.

† **SEMELATVS**, solea instructus,
Caligae semelatae in Caliga.

SEMELGARE, fulgurare, vt videtur
Gall. *Eclairer*. Castellus in Chro-
Bergom. ad annum 1394. apud M.
rator. to. 16. col. 387.

† **SEMELIA**, **SEMELLA**, fulcime
munimentum terreum vel ligneum
a Gall. *Semelle*. Comput. eccles. E-
rif. a. 1381.

SEMELLA, f. *Panum* simillaceorum
qui *Simenelli* dicebantur, (Ger.
Semmel), distributio, vel cer-
quantitas. Consuet. MSS. Eccl. C.
lon. *De panibus cenalibus cuilibet
monico et aliis vicariis . . . in In-
ario XIII. Semellae, in Februa
XVII. Semellae. Cuilibet magi-
prae bendae annuatim supercresta
VIII. Semellae et IV. panes.* V.
menellus.

SEMELLATOR, futor, qui calo-
soleis instruit, Gall. *Cordonnier*.
Gall. *Semelle*. Charta an. 1344.
Schedis Cl. V. Lancelot.

SEMEN, maris dicitur; posteritas
ro, mulieris, in lure Hungari
Albert. Molnarus.

† **SEM**

† SEMINALIANA, tantum seminis, quantum ad sationem cuiusdam agri factus est. Ch. Ms. a. 1334.

SEMINATURA, terra arabilis et feminabilis, seu quae feri potest. Charta serae 1175. apud Stephanot. to. 1. Fragm. Hist. MSS. p. 49.

SEMINUS, Sationis tempus, Gall. *Semais*. Tabular. Aquicinense, fol. 45. V. infra *Semenserium*.

SEMINSTER, SEMENSTRIS, *ἐμηνστριος*, in Gloss. Lat. Graec. Vox ambigua, qua et Semimenis et spatium sex mensium significatur. Gloss. Ed. *Luna Semenstis, luna medii mensis*. V. Lexic. Martinii v. *Semenstis*, et infra *Semus*.

SEMINSTRA, *liber in quo actiones sex mensum continentur*. Papias. Leg. forte *Semestria*.

SEMINTA, Sementes, Gall. *Semille*. Laur. Byzynius in Diario belli Bosie. apud Ludewig. to. 6. Reliqu. MSS. p. 189. V. *Seminalia*.

SEMINTARE. Gloss. Lat. Graec. *Σεμναιω, ἐκτεμναιω*. V. Lexic. Martinii.

SEMINTARICIVS. Terra *Sementaria*, Seminalis, quae feri potest. Chron. Farfense apud Murator. to. 2. part. 2. col. 395. V. *Semenatura*.

† SEMINTARIUS, sationis tempus, vel ager sationi aptus. Ch. a. 1093.

† SEMINTATICIVS, feminalis. Ch. a. 1070. c. 1. Hist. Cassin. p. 233.

SEMINATIO, Sementis, apud Terent. de Spectac. cap. 8. *Sessias a Sementationibus, Messias a messibus*.

SEMINTERIVM, sationis tempus, Gall. *Semilles*. Saisimentum Comit. Tolos. an. 1271. to. 1. Annal. Tolos. inter Instr. p. 22. V. *Semens*, et *Seminatura* 2.

SEMENTIA, ae, Sementis, Gall. *Semille*. Tabular. S. Bextini Audomar. *Sens ibi de spelta supra Sementiam bene XVI*. V. *Sementura*. SEMENTIA, orum, eadem notione, in Capitul. Caroli M. de Villis §. 51. V. *Sementatio*.

SEMENTIATVM. Comput. an. 1239. ex Bibl. Reg. *Pro Sementiatis rofatis iurifflis. factis Paris. XX. libi Tur. let. forte Semicinstitis*.

SEMENTINVS, SEMENTIVVS, seminis patronymicus, a semine originem dicens. Can. Denique Dist. 4. *Par autem est ut nos qui his diebus (Quadragesimae) a carnibus animalium abstinemus, ab omnibus quoque quae Sementinam habent originem carnis ieiunemus, a lacte videlicet, caseo, et ouis*.

SEMENTIVM, *Σπόμενον*, Gloss. Lat. Gr. in MSS. *Sementinum*.

SEMENTVRA, semen, sementis, Gall. *Semille*. Charta an. 1217. ex Tabular. Portus Reg. V. *Sementia* et infra *Seminatura* 1.

SEMEOVRA, vt *Sementura*. Charta ann. 1230. ex eod. Tabular. A Gall. tunc temporis vñtato *Semeoure*, vel *Semeure*, pro *Semence*. SEMEVRA, eadem notione. Chartul. Castridun. fol. 80.

SEMETRVM, interuallum, Bollandistis ad Vitam S. Dunstani to. 4. Maii p. 368. SEMETRVM, Papias, *Imperfecta mensura*. Prudent. Psychom. v. 829. *Diffona Semetra*.

SEMEVRA, V. supra *Semeoura*.

† SEMEVRVS, feminalis. Terra *semeura*, quae feri consuevit. Ch. Ms. a. 1282.

SEMIACIA, Semitabula, vt viderur, Gall. *Bout de planche*. Acta B. Michelinae to. 3. Iunii p. 931. *Lectus quoque erat plana terra, interdum sabula quadam interposita, vel aliquibus Semiaciis, cippo utens ligneo pro cernicale*.

SEMIALTER, vnus et medius. Mirac. B. Simonis de Lipnica to. 4. Iulii p. 559. *Magnis febribus per Semialterum annum obuoluta fuit*.

† SEMIALTILE, semisaginat, in Ch. Ms. a. 1188. V. *Auile*.

SEMIARMATVS, V. *Semiermis*.

SEMIAXIARI, appellati Christiani a Gentilibus. Rationem nominis sic prodit Terrullianus Apol. c. 50. *Vicinus cum occidimur, licet nunc Samentitios et Semiaxiarios appelletis, quia ad stipitem dimidii axis reuincti samentorum ambibus exurimur*. Vbi *Semaxis* edidit Rigaltius.

SEMIOLVS, oboli pars media, apud Madorum lib. 16. Orig. c. 24. V. *Cerates*.

SEMIBONVS, non pessimus. Chron. Dominici de Grauina apud Murator. tom. 12. col. 693. *Et multi quidam, qui in Semibanorum virorum manibus incidebant, salui fiebant a caede pecunia redimendi.*

† **SEMICCIA**, f. pro *Semicinctia*, t. 5. Aug. p. 560.

SEMICINCTIVM, **SEMICINCTIA**, **SEMICENTIA**, **SEMICINCTA**, Praetenta ventri castula, quam Galli *Tablier* dicunt, quod tabulae formam referat: Picardi vero etiamnum *Demiceins*. Isidorus lib. 19. Orig. c. 33. et ex eo Papias: *Cinctus*, (al. *Cinctura*) *lata zona, minus lata, Semicinctium: minima, cingulum.* Idem Papias: *Semicinctium, minus lata zona, dictum, quod dimidium cingat.* Glossae MSS. *Semicinctu*, quod medium cingis. Ioannes de Ianua: *Semicinctium dicitur eo quod dimidium cingat.* In Glossa autem Aflor. 19. dicuntur *Semicinctia vestes ex uno latere dependentes, vel zonae, siue vestes nocturnae, vel genus sudarii, quo Hebraei utuntur in capite.* Glossae Lat. Graec. *Semicinctium* ἡμισύνιον. Aliae: *Semicinctum* ἡμιζώνιον. Gloss. Lat. Gall. Sangerman. *Semicinctium, deinde ceinture. Vestis praecinctoria*, S. Augustino: S. Bernardus de Moribus Episcoporum. c. 2. **SEMICINCTIVM**, vestibus Sacerdotalibus vulgo accenseretur. Idem porro quod *Orarium*, seu sudarium, quod auro et gemmis distinctum, ad dextrum femur a cingulo dependens conspicitur in tabellis Graecanicis, quas ad suam Constantinopolim christianam aeri incidi curauit Cangius. Glossae MSS. *Semicinctia, sudarium.* Nicephorus Constantinopolitanus ad Leon. III. PP. *Misimus fraternae vestrae Beatitudini encolpium aureum, tunicam candidam, et penulam castaneam, inconsutilem stollam, et Semicinctia auro variegata.* *Semicinctium* Episcopis proprium fuisse docet Charta Anacleti II. PP. in Chronico Beneuentano S. Sophiae p. 689.

SEMICPIVM, ἡμιεφαλίον, in Gloss. Lat. Gr. *Semi-caput*, Gall. *Moitié de la tête.*

SEMICOLVMNIVM. Gloss. Isid. *Cindrum, Semicolumnium.*

SEMICORS, minus habens cor, i Glossis antiquis MSS. Gloss. La Gall. Sangerman. *Semicors, qui a dmi arme (ame).* Occurrit apud Iol de Ianua.

SEMICVMVLATVS, Gall. *Demcombk.* Litterae Ludouici VIII. Reg. Franc. ann. 1224. tom. I. Ordina p. 49.

SEMICVPIVM, cupa breuior. El inquit Papias, *vas, in quo potest homo resupinus iacere in modo lintris.*

SEMIDECIMA, quae a decimo a quintum numerum reducitur. Statuta S. Claudii p. 19. V. *Dimidius.*

SEMIDVPLEX, dimidius. Charta fundat. Capellae Vicennarum ante 1387. apud Lobnelli. to. 3. Hist. Paris. pag. 192. V. in *Vestum.*

SEMIERMIS, *Semiarmatus, minus armatus*, in Glossis antiquis MSS. Gloss. Isid. *Semiermis, siue armis*. Vtrius etiam Liuius. Tacito *Semiarmatus* est male armatus.

SEMI-FACIES, effigies obliqua, Gall. *Visage de profil*, apud Mabill. to. 3. Annal. p. 619. vbi de sigillo, cui *Sancti Galli Semifacies* impressa erat.

SEMI-FORTIS, male vel parum munitus. Chron. Domin. de Grauina apud Murator. to. 12. col. 674.

SEMI-FRACTVRA, scripturae species V. supra *Scriptura*.

SEMI-FRATER. (1) Qui ex altero patre, vel ex altera matre est Chron. Angl. Th. Otterbourne pag. 79. (2) † Apud Carmelitas, frater s. *Donatus* secundi ordinis. Cor. stir. Carmelit. MSS.

† **SEMI-FRUMENTVM**, frumentum miscellum, in Ch. Ms. a. 1319.

SEMI-INTEGER, dimidiatus, mutilus. Epist. 3. S. Paciani ad Symphron. inter Conc. Hisp. to. 2. p. 89.

SEMI-IUSTVS, dimidium iusti. Gloss. Isid. Sed leg. *Semiustus, dimidiumustus.* Papias: *Semiustus, e parte combustus.* Varroni *Semiustulatus.* Haec post Graeuium.

† **SEMI-LANCEA**, hasta, Gall. *De mi pique.* Litt. remiss. Ms. a. 1395.

SEMI-LOTVS, mensura liquidorum in quibusdam locis Belgii, *Demi* lot

de, quae Peribonensi piniae respondet.
Hist. Monast. Viconiensis apud Mar-
ten. tom. 6. Ampl. Collect. col. 302.
Sic fecit adesse praebendam, quod
sacros Semilatum ad mensuram in
pauco obtineat. Nam antea in scy-
phis uignis vinum fundebatur. V.
Lam.

SEMINISTRVS. Leg. municipa-
lis. l. l. tit. 13. art. 8. Appari-
tione qui renuntiacionem illam fe-
cit, id ipsum se ita fecisse apud
de pro religione sui iuramenti con-
fessionem, nomenque eius cui renun-
tium deus exprimes et actis infirma-
ri curabit, ac tunc demum liberum
iri tunc detentionem illam per-
feci, quantum attinet ad bona mo-
bilis, a die iuridico ad diem iuridi-
cum, hoc est per intervalla octidua;
quantum vero spectat ad bona immo-
bilis, per intervalla Seministrina,
hoc est decima quarta nocte ad deci-
mam quartam noctem: opusque erit
in Annis trinis vel hebdomaduriis
vel Seministris vicibus debitorem
cum heredes caeterosque omnes
qui de ipsa iuris in ea bona praesen-
dunt, coactos.

SEMODIATA, V. in Semodiata.

SEMODIATVS, vox corrupta apud
Cassiodorum de Mensura Poenitentia-
rum c. 3. ubi pro Seminalis legis-
tum fuit Amigdalis.

SEMODIALIA, rationes, Sematiles.
Iurum Ordinis S. Gilberti de Sem-
plagum: in caeteris grangis inse-
minatione cessante, nisi quantum
ad Semalia pertinet. SEMINA-
LIA, eadem notione. Charta an-

1119. V. Semensa et Sematilia.

SEMINARE, semen, in Act. Miss.
1203.

SEMINARIUM, semen, cultura. Ni-
colus de lamilla de Gestis Frider.
1. l. apud Murator. to. 8. col.
121.

SEMINATIO, Terra seminationis, se-
minatio, quae seri consuevit. Ch.
1192.

SEMINATRA. (1) Sementis, Se-
mina. Charta Laurentii Abbat. Cen-
ta. 1190. ex Tabular. eiusd.

1191. V. Semensura. (2) Satio-
nis, seu soluminum quod ea
1191.

anni tempestate domino a vassallis
deberur. Charta apud Madox in
Formul. Anglic. p. 47. V. Semensa-
rium. (3) † Idem quod Semina-
tio, in Chartul. Floriac.

SEMINELLVS, vt *Simenellus*. V. ibi.

SEMINIA, ex Gall. *Semaine*, Hebdo-
mada. Gilbertus Crispinus Abbas
Westmonast. in Vita S. Helluini Abb.
Beccensis.

SEMINIVERBIVS, concionator,
επισμβλογος, *Seminans verba*, Pa-
piae. Mamotrectus ad Actus Apo-
stol. c. 17. *Seminiverbius*, i. *semi-
nator verborum*, quasi *sermologus*.
Alcuinus Poem. 5. de S. Paulo:

*Plurima frugiferis dispergens
Semina verbis.*

Petrus Blesensis Serm. 43. *Eradiat
Seminiverbius; desinit, quia Praela-
tus; intercedat, quia Advocatus; Se-
miniverbius in Cathedra, Praelatus
in Curia, Advocatus in Missa.*

SEMIPIANIS, panis statuti ponderis
dimidia pars. Canones Poenitent.
apud Marten. tom. 4. Anecd. col.
55. V. *Tenucla*.

† SEMIPANNVS, panni tot vlnatum
dimidia pars. Litt. remiss. a. 1391.

SEMIPIAR, qui dimidii feudi ratione
domino subditus est. V. in *Par*.

SEMIPLAGIVM, minus rete, vel li-
neae adiunctae retibus. Nam *retia
plagae dicuntur*. Papias. Hinc emen-
dandus Isidorus lib. 19. Orig. cap. 5.
*Minus rete Implagium dicitur a pla-
gis*. Vbi *Semiplagium* legendum, vt
et in eisdem Isid. Glossis, pro *Sim-
plagium*: tamen occurrit apud An-
gel. Rumphium in Hist. Formbac.
Monast. tom. 1. Anecd. Pezii part. 3.
col. 433.

SEMIPLANTARIA CHARTA, ea
scilicet qua ager ad medium plantatum
conceditur. V. in *Complantare*.

SEMIPLENE PROBARE, Gall. *Prom-
ver à demi*. Statuta Palauic. lib. 1.
cap. 5. fol. 8.

SEMIPLENVS, simularus. Willel. in
Philippo August. to. 5. Hist. Franc.
p. 81.

SEMIPLORIA, Festo, Soleae dimidi-
atae, quibus utebantur in venando.

M

V. Turn.

- V. Turn. Aduers. lib. 19. cap. 19. et supra *Plautus*.
- SEMIPOISA, Semilibra. V. *Poisa*.
- SEMIPTAEENDAE, V. *Praebendae*.
- SEMIPTASVS, *Mensura semiptasa*, Gall. *Demi-rast*, in Ch. a. 1224.
- SEMIPT, pro Serere, feminare, ex Gallico *Semer*. Charta Caroli Reg. Burgundiae filii Lotharii Imp. to. 12. Spicil. Acher. p. 127.
- SEMIPTIDVS, dimidius, V. in hac voce.
- † SEMIPTIVM, solium latrinae, sella familiarica, apud Murat. t. 21. Script. p. 27.
- SEMIPTARI, *dimidium obsonium capientes*. Ita Vgutio MS. forte leg. *Semiobsonarii*.
- SEMIPTATHVM, Isidoro lib. 18. c. 5. Papias et Ioh. de Ianua *Gladius est a media longitudine spatiae appellatus*. Gloss. Theotisc., *Semiptathium, fahs*. Vegetius lib. 12. c. 15. *Gladios maiores, quos Spathas vocant; et alios minores, quos Semispathas*. Lex Burgund. tit. 37. *Quicumque spatiam aut Semispathium eduxerit ad percutiendum alterum, etc.* Chron. Montanellense c. 10. Vbi legendum *Semispathium*.
- SEMIPTARE, dimidiare, bipartiri, apud Veget. lib. 1. c. 28. et 38.
- SEMIPTARIVS. (1) Dimidius, in Chron. Isidori Pacens. an. 731. (2) Dimidia ex parte haeres. Florent. JC. D. lib. 30. tit. 1. leg. 116.
- SEMIPTCLA, *dimidium fidei*, in Vita S. Wiboradae apud Goldastum.
- SEMIPTIS. Gloss. Lat. Gr. *Semisem, ἡμισείας, καὶ τὸ ἡμισὺ τῷ νομισματός*. Ebrardus in Graecismo, c. 12.
- SEMIPTMISSARIVS, V. *Summisfurius*.
- SEMITARIVS, semita, Hispanis *Semero*, Gall. *Semier*, in Charta Hispanica aerae 1016. apud Anton. de Ypez, in Chron. Ordin. S. Benedicti tom. 5. p. 444. V. infra *Simitarius*.
- SEMITAS, imperfectio, V. *Semas*.
- SEMITRIA, duo et dimidium. Miracula B. Kingae to. 5. Iulii pag. 753. V. *Dimidius*.
- SEMIPTCOR, *minimus a ve* Gloss. Isid. Emendandum ex *Seminacor*, minus habens cor, v. net Graecius. V. *Semicors*.
- † SEMIPTILARE, interu. Litt. remiss. Ms. a. 1355.
- SEMIPTIVS, vox contemptus v. ta a Burchardo in inscriptione stolae ad Ottones, apud Marten. tom. 3. Annal. p. 619. *Summa Deum maiestatis dominis meis r acernum*, Burchardus abbas S. vus.
- † SEMIPTATVS, SEMIPTVS mitritus. Inuent. Ms. a. 1450.
- SEMIPTIA, instrumentum efficitur in sacrificiis adhibitum, culter quo mactabatur porca. in Carm. de varia Ernesti Dürer. fortuna apud Marten. Anecd. col. 359.
- Rasticus agricolae Cere*
exta ruenti
Seminia porcae, foeda
sacra piatu
Tellus, etc.
- SEMIPTISTES, pro *Symnistis* Graec. *συμνιστῆς*. Passio S. Burchardi Camusatani p. 69. de Burchardo Archiepisc. Remensi.
- SEMIPTIVM, ex Graec. *Σεμνιον* nalterium, in quo venerandi Monachi. Glossae antiquae M. Gloss. Lat. MS. Reg. cod. *Semium, Monasterium, sine florum conuenticulum*. Perpetuum, apud Papiam. Lexicon Gr. MS. cod. 2062. *Σεμνιον νοστήριον*. Ioan. Hieros. de Insulach. c. 36. *Diruentes eorum am antiquum, aedificauerunt primae virgini Deo dicatae ca etc.* SIMNIO. Vita S. Bonifacii Aruern. c. 10. Bollandi *Symnionem*.
- SEMO, nis, quasi *Semihomo*, V. ni. Martianus Capella: *Quos mideos, quosque Latine Semocant*.
- SEMODIALE, SEMODIALIS, modius, Gall. *Demi-muid*; mensura agraria, ager seu mimodii sementis capax. V. *dias*. Charta ann. 790. apud

no. 2. Annal. p. 714. col. 1. V. Semodius.

SEMODIATA, idem quod *Semodiale*, eger *semimedio* constans. Modius vultu, ut videre est in hac voce, pro vna regionibus variae fuit capacitas. Charta ann. 899. inter Probat. no. 2. nouae Hist. Occitan. col. 41. In pgo *Biserrensi in villa Lunatis decursum unum habentem Semodiam vnam, etc.* V. *Modiata* in *Index*.

SEMODIVS, Semimodius, V. *Semodius*. Charta ann. circ. 1097. ex *Charular. Eccl. Aprensis* fol. 34. V. *Modius* 2.

SEMOLLA, Ital. *Semola*, Furfur, vel gran genus. Statuta Astens. vbi de *furris* portarum: *Semolla soluas per quolibet rubo lib. 2. fol. 10.* V. *Semolium*.

SEMONCIA, inuitatio, a Gall. *Semence*. Statuta Eccl. Autiss. MSS. V. in *Submonere*.

SEMPERE, SEMONITIO, pro *submonere, submonitio*, in Ch. Ms. a. 1167. V. *Semonio*.

SEMONITVS, Marculfus lib. 1. form. 35. *Epita, quod propriorem etiam praecipuam nostram erga se perhibet, Semonitum propriam stabilitatem decimas roborare.* Leg. dictis vocibus *Se monitum*, ut edidit *Index*.

SEMONITIO, Monitio, a Gall. *Semon*. Charta Manassis de Garlanda Episc. Aurel. ann. 1164. V. in *Submonere*.

SEMLARI, seorsim morari, degere. V. in Landelini Abb. Crispiniensis 27.

SEMOSSA, monitio, citatio, Gall. *Semoz*. Lit. a. 1356.

SEMOSTA, idem, in Ch. Ms. a. 1314.

SENOTARE, semouere. Vita S. Aldi Abb. Gemetic. c. 28.

SENOTIM, seorsim, separatim. Leges Saluici Imper. apud Murator. to. 2. p. 129.

SENOTVS, nude pro Defunctus, moritur. Appendix ad Chron. Episc. Acher. apud Acher. to. 6. Spicil. p. 673.

SEMPETAE, in Regula S. Benedicti c. 27. dicuntur *seniores sapientes fratres*: maxime qui quinquaginta annos in ordine exegerant, (quos annum iubilaetum exegisse vulgo dicimus,) quibus eo nomine maior indulgentia tribuebatur, ab omnibus oneribus caetera immunes. Dividebant enim totum conuentum in tres gradus, quorum primus erat *incertorum*, qui vsque ad annum 24. professionis omnia onera chori, claustrum, et refectorii subibant: quippe in Monasteriis non aetas quaeritur, sed professio, ut est in Regula S. Pachomii c. 3. Alter eorum erat, qui 24. annos a sua conuersione exegerant; qui per 16. annos sequentes medium gradum tenebant: *Atque hi absoluti erant ab officiis paruis Cantariae, Epistolae, Euangelii, et aliis minoribus laboribus.* Hos, ut aetatis perfectae, et consummati iudicii Monachos, potissimum spectabat *magnitudo negotiorum, et prouidentia consiliorum, ac totius loci sollicitudo.* In tertio gradu erant, qui 40. annum attingerant vsque ad quinquagesimum, peculiari nomenclatura *Seniores* appellati. Excusabantur porro ii ab omni officio forinseco, scilicet Prouisoris, Procuratoris, Cellarii, Eleemosynarii, Coquinarii, etc. tanquam *militēs emeriti, qui portauerant pondus diei et aestus in seruitio Dei, et pro statu Monasterii suae carnem et sanguinem suum expendebant.* Hos denique accipiebant *Quinquagenarii*, qui scilicet 50. annos in ordine exegerant, quibus, ut diximus, omnimoda immunitas concessa erat, *Sempeetae* nuncupati. Hos Monastici ordinis gradus explicat ac describit Ingulfus p. 886. Occurrit praeterea haec vox non absque mendo, et alia notione, apud Ordericum Vitalem lib. 8. p. 624. *Hoc aduersus Cenomanii valde laetati sunt, et maiorem ei metum Sempeetas incusserunt.* Loquitur de iunioris Comite Cenomanensi, qui, despectum se a subditis et exosum sciens, fugam meditabatur. Vbi indubie *Sempeetae* legendum, ut omnino intelligantur Comitis *εμπειραιται, Collatores, so-*

dales, socii, quibuscum familiariter versabatur. Nam Quinquagenarios Monachos *Sympactas* appellatos, admodum vero simile est; non quod ipsi *Sympactae* essent, sed quod ad aetatis prouectioris solatium darentur eis *συμπαικται*, seu iuniores Monachi, qui eis ministrarent, et cum iis mensae assiderent, ut exerte scribit Ingulfus: quomodo eiusmodi seniorum Monachorum *συμπαικται* habet Palladius in *Historia Lausiaca* c. 24. 83. quos *Collatores* vertit vetus Interpres c. 24. unde liquet, ab Aegyptiis et Orientis Monachis id vocabuli acceptum. Probabilissima tamen videretur vocis *Sempectae* interpretatio, quata ad mentem Ingulfi exponit Vir eruditus: mirum nihilominus est, *Sempectas* nuncupatos non iuniores qui eo nomine designandi erant, sed seniores, quibus ad solatium ii concedebantur. Ut ut est, aliud sonat *Sempecta* in Regula S. Benedicti: eo quippe loci de excommunicatis sermo est, quibus Abbas fratres submittit, qui iis consolationem exhibeant; unde *Sempectas* hic intelligo sodales, socios seu familiares, qui amicis facilius ad meliorem frugem adducere valeant: qui tamen, ut vult S. Benedictus, inter seniores sapientes potissimum eligendi sunt. V. Menardum in *Concordia Regul. et Martenii Commentar. in Regul. S. Benedicti* p. 378. *SENIPECTAE*, in Vita S. Iacobi Eremit. saec. 4. Bened. part. 2. pag. 151. *In iis consilium cum Senipetis fratribus, etc.* Varie effertur haec vox in Codd. MSS. *Senipeta*, *senpecta*, *simpelta*, vel *sympelta*: quod argumento est, vocis etymon non percepisse librarios.

SEMPER, tamen. *Toujours* eadem notatione Galli dicunt. Charta Henrici IV. Reg. Angl. an. 1403. apud Rymer. to. 8. pag. 331. *Ita Semper, quod arcus, sagittas . . . vobis redant.*

SEMPER-BARO, qui a nullo feudum habet, sed alii ab ipso tenent. V. *Baro*.

SEMPITERNALITER, in Vita S. Ildori Episc. Hispalensis num. 11.

SEMPITERNITAS. Videretur Clauus Mamertus lib. 1. de Statuinae cap. 3. lib. 2. c. 1.

SEMYNCLVM, Grani species. Ch. Farsense apud Murator. to. 2. 2. col. 545. V. *Semola*.

SEMVNIA, V. infra *Semunia*.

SEMVVS, imperfectus, non plenus non plenus. *Illud enim*, ait Vg. *Semum est, quod ultra medietatem et citra perfectionem est. Vnde Sars, et Semo, as, i. imperfectum cere, aliquantulum diminueret, et cuare. Quidam:*

Samam, Semi-Deus, stemus, mus quoque Sem

Gloss. Lat. Gr. *Semum*, *ημυλον*. Vetus interpres Iuuenalis ad *Semestris autem Luna dicitur, mensis mediam permensa est spatium Xenum* (leg. *Semum*) *de cui, ut plena sit, parum addidit.* Formulae veteres Pirhoi c. 36. *Concessimus tibi olca, in nostra illa, quam illa femina quon tenuis, et dum requisimus, quod esset et Sema, concessimus tibi, subiungis ab uno fronte, etc.* *SEMVVS*, mutilatus, qui non magno est corpore. Concilium Alian. III. c. 6. *SIMARE*, promare, inutilare. Capitula ad Le Alamannor. edit. Baluzianae. V. *caus, Sensus, Sematico*.

SEN, i. e. Ierusalem. V. *Passimae*.

SENA. (1) *Lomis vel Sena* in *Genus monstri*. Papias. (2) *† na, et SEVVS*, pro Scenicus. *Mf. a. 1319*.

SENACVLVM. (1) Iurisdictionalium, seu locus ubi conuenit Leg. Mechlin. tit. 1. art. 13. (2) Mulierum senatu seu conuentu, Lampridium in Heliogabalo.

SENAILLIA, senentis, Gall. *Senle*, rusticis Dombensibus etiam die *Senaille*. Charta MS. ex Ad. D. Aubret. V. *Seminalia*.

SENALE. (1) *Funis cum quo castris, feruit etiam arbori*. Gloss. Barberini ad *Docum. d'Amor*. Vbaldini pag. 258. *Informat*. Passagio transmar. ex Cod. MS. getman. *Pro minuendis Senalibus*.

(1) † Signum, quo aliquid venale indicatur, ab Ital. Segnale. Bulla M. Gregor. PP.

SENAPE, SENAPIUM, sinapi. Codex Consualis Irusinionis Abb. Sangerani. fol. 84.

SENAIA Charta Henrici Comitis Perampillae apud Brandaeonum to. 2. p. 281. vo. *De stabilitate vestra esse, atque seruitio nunquam factis nobis Senarum, et de preda de qua non debet nobis plus quam quintuplum.* V. *Senahivare.*

SENAIIVM, SENARIIVS, de tributa dici videtur, quod ex ponderibus et mensuris provenit, t. 2. Annal. Praemonstr. Prob. v. 20.

SENAICALLIA, pro Senescallia, in archiepiscopo Parlament. an. 1394. apud Monaster. Hitor. Lugdun. pag. 73. V. in *Senescalci.*

SENIATIO, herbae genus. Matth. Silvatica: *Olas aquae, id est, Senationis; vel cressones.* V. *Cressa* et *Senio*.

SENIATORES, Nobiles, ex Senatorio et Nobili ordine: *Ex ordine Senario*, in leg. 10. Cod. Th. de *Maleficis*: *Senatorii seminis homo*, apud Sidoniam lib. 1. Epist. 6. Vita S. Nicom. Archiep. Lugdun. *Natus est Senatorio genere.* Eucherius lib. de contentu mundi: *Clemens ante profapia Senatorum.* Ita Nobilibus qui Senatores passim appellantur apud Gregor. Turon. lib. 1. lib. 2. c. 29. *Senatores vel reliqui meliores hi, urbis scilicet Bituricensis.* lib. 2. c. 15. *Multi tunc filii Senatorum in hac obsidione dati sunt.* Et c. 20. *Eucherius Senator.* Iam vero qui fuerint Senatores isti, non omnino cunctis est doctiorum sententia, quoniam probabilis admodum videtur Ambrosii Moralis ad Vitam Eulogi coniectura, ubi censet ita appellari ab illorum temporum Scribis, qui ex antiqua Romano stirpe essent prognati, Senatores forte Romanorum, qui e Provincia in Senatum allesti fuerant.

Quod enim temporibus Augusti et Neronis propemodum ex Prouincia, praesertim Narbonensi, in Curiam allestos: vnde natum scemma:

Galli braccas in Curia deposuerunt, latum clauum sumpserunt. Atque hi quidem tanta apud Principem gratia valuisse dicuntur, vt Galliae Narbonensi, ob egregiam in Patres reuerentiam, datum fuerit, vt Senatoribus eius Prouinciae, non exquirit Principis sententia, res suas inuifere liceret: cum caeteris, Constitutione Augusti, sine comite ius abeundi non esset, vt liquet ex Tacito lib. 12. et Dione lib. 52. Claudius Imperator in Oratione super ciuitate Gallis danda, de Vienna: *Ornatissima ecce colonia valentissimaque Viennensium, quam longo iam tempore Senatores huic Curiae confert.* Atque inde dictam *Viennam Senatoriam* plerique opinantur. Ex quo licet conicere, quamplurimos in Prouinciis populi et Imperii Romani, hac donatos dignitate, a quibus in posteros transmissa postmodum, ita vt *Senatores* vniuersim perinde appellarentur, qui ab iis originem ducerent, qui primitus Senatores dicti fuerant, adiecta interdum Romani Senatus nota, vt ab ciuitatum aliarum Senatoribus distinguerentur, quorum longe inferior erat nobilitas. Ita Spartianus de Adriano Imperatore, qui natales ab Hispaniensibus arcessebat: *Auus eius Marcellinus, qui primus in sua familia Senator populi Romani fuit.* Et Trebellius Pollio in Vopisco: *Victorina Tetricum Senatorem populi Romani ad Imperium hortata est.* SENATORES vero Nobiles vnice appellatos, vt *Nobilisatem* pro *Senatu* vsurpari apud Victorem Schotti, docuit Salmasius ad Capitolinum. SENATRIX, Nobilis femina, ex genere Senatorio orta. Vita S. Desiderii Episc. Cadurc. c. 16. SENATORES, apud Britannos, seu Anglos, dicti, qui postea *Aldermanni*, voce composita ex *Alder*, Senior, et *man*, homo, Magnates, viri praecipui, vti in hac voce docuimus. Leges Edwardi Confess. c. 35. V. Canones Hibernienses lib. 7. cap. 3. SENATOR, Dignitas suprema Romae, Magistratus, qui toti populo Romano praerat, sequioribus scilicet saeculis.

Lexicon Gt. MS. Reg. Cod. 2062. *Σενάτωρ*, ὁ τῶν Ῥωμαίων ἡγεμὼν. Hodie *Senatorem* vocant Romani Praetorem vrbani. Is in diuo refidet Capitolino, et Romanis ciuibus ordinaria facultate ius dicit. Tres habet vicarios substitutos suos, quorum duos, qui priuatis praesunt iudiciis, *Collaterales* vocant: hi gradu differunt; vnus enim vocatur primus, alter vero secundus, tertius est Latrunculator. V. Octavianum Veltrium lib. 2. de iudiciis Aulæ Romanae, et Alberrii Argentini. p. 167. **SENATRIX ROMANORVM**, vxor Senatoris, apud Vghellum tom. 1. pag. 1087. 1099. **SENATVS**, officium, dignitas Senatoris Romae. Codex Vatican. in Lucio II. apud Baron. ann. 1144. **Acta Innocentii III. PP. SENATOR IMPERIALIS**, dignitas in aula Constantinopolitana, qua donatus legitur Goffridus Comes Cannarum ann. 1105. apud Vghellum to. 7. Ital. sac. p. 1071. et 1082. **PRIMVS SENATOR**, antiquior inter Senatores Clericos, *Doyen des Conseillers-clerics*. Epitaph. inter Notas Gorthofredi ad Histor. Caroli VII. p. 889. **SENATOR**, Decanus Christianitatis. Chron. Senoniense lib. 3. cap. 3. **SENATORES Reipublicae S. Galli** nuncupantur eiusdem Monasterii Monachi principales, quorum collegium *Senatus*, dicitur, apud Ekkeard. Iuniorum c. 1.

† **SENATORIA CVRIA**, monasterium, apud Andr. Floriac. Ms.

SENATORIVM. (1) Locus in ecclesia a parte australi, cancellis infra presbyterium proximior, vbi Senatores et Principes consistebant. Ordo Roman. c. 13. (2) Libellus de Visitationibus Monasteriorum, quem ita inscripsisse videtur Martinus Abbas Scottorum, quod in eo Senex iuuenem alloquitur ipsumque plurima docet. Hunc in Chr. Mellic. transcriptum p. 430. legesit.

SENATRIX, SENATVS, V. in *Senatores*.

† **SENATVS** nomine designatur Camera Computorum Paris. in Ch. Phil. Pulcri a. 1294.

SENAK, ὁ ἐξοπληξ. Gloss. Lat. G. Codex Reg. habet *Senex*, sed *Sternax*. V. Salmastium ad Plin. p. 894.

SENCHA. (1) Gall. *Senche*, pidi modus: proprie est Circuitus iusdam retis quo inter piscantur. Charta Renati Reg. mit. Prouinc. ann. 1479. inter P. leg. MSS. Piscator. Massil. *Pro deuti commodo et utilitate hominū dictae ciuitatis Massiliae et aliorum quorumcumque ad Senchas, de quibus in dicta supplicatione mentio habet piscationis gratia, etc.* Ibidem: *cernunt Senchas taurorum in magna quantitate*. V. *Corre*. (2) † corum stabulum, vbi saginatur Gall. *Sench*. Litt. remiss. Ms. 1. 1.

SENCIA, V. infra *Sentia*.

SEND A, V. *Renda* 1.

SENDADVM, Sindon. Vita S. rardeschae to. 7. Maii pag. 180.

SENDAL; Tela subserica, V. *Gall.*

SENDALES, Sandalia, *Gall.* *Selles*, vel *Sendales*. Inuentur. 1419. ex Tabul. Eccl. Noviom. *Sandalia* 1.

SENDAPILLVM, **SENDAPILL** panni serici species. Testamen. Michaëlis de Creneio Episc. fiod. an. 1409. ex Regest. Ca. eiusd. Eccl. *Item tunicam et dasticam pro Episcopo de serico plano sine Sendapillo*. Inuentur. 1419. ex Tabul. Eccl. Nov. *Item duae cappae panni serici dis . . . quarum vna est duplice Sendapillo viridi*. Ibidem: *Item panni crociati nigro Sendapillo nendum supra corpora defuncti*. Rursum: *Item vnus draco cum Sendapilli rubei ad deferendum sessionibus Rogationum*.

SENDATVM, pannus sericus, *Cendal*. Ordinatio Humberti 2. Hist. Dalph. pag. 315. *Corsetum sis fodratum de Se Statuta Massil. lib. 2. c. 39. de blifando Sendati cum frenio, et VI. den.* Infra: *De clamminis cum Sendato et frenio*, Pluries ibi. V. *Cendalum*.

STYDRVS, cinereus, Gall. *condré*, in Iguenz. Mf. a. 1476.

SEBIVS, inter vtenfilia recensetur in Iouentat. an. 1342. ex Tabul. S. Victoris Massil. Item XII. *saffora*, XII. *paraxadia*, item XII. *Senebios*.

Interlegendum *Scachios*, quo scutum significari posse existimo.

SENECHAVCIA, tabularium forum, ut videtur, Gall. *Gresse*. Ch. Mf. 1519. V. in *Senescalcus*.

SENECIA, inquit Ioh. de lanua, a *Senio*, quod est aliquantulum *senex*.

Quia hoc *Senecia*, ac, quasi pilularium, vel labium, vel verum fons: vel illud rubrum, quod est in ore piscis, per quod discernitur si sit recens vel non. Alii dicunt, quod *Senecia* dicuntur salinae destillantes per genas *senis*, quas prae senibus minere non potest, et eas emittit per molares dentes, qui *Canina*, i. canabiles dicuntur, quod congruis

modis de quorum molaribus frequenter manducantia detractionis emittunt. Hieron. in Prologo Ezech.

Sed non, ne illud eis veniat, quod *Canis* significans dicitur, ut vocatur *Fagolideroi*, hoc est manducans *Senecias*. Secundum vero Pa-

trum *Senecia* herbae sunt, cito arefcentes, quae per macerias nascuntur.

Item Hieronymi Scholiastes ad locum citatum *Senecias* interpretans

ita hoc est, *Sen*: quod veteribus

foetum sonabat; unde etiam

Senegri, pro *Sen-Grec*, foetum Graecum, in usu est. Neque

accersenda videtur vox *Are-*

Senil, qua locum ubi foetum

seruatur significant: a quo

seruatur *Senic*, minutum foetum: ex quibus quasi sponre nasci-

tur *Senecia*. V. *Fagolideroi*.

SENECIA (1) *Γεγορτία*, *γεγορτία*. Gloss. Lat. Graec. in MSS. *Senecia*.

(2) Piscis genus. Rumphii Historia Monastica Formbac. apud

Ber. Pezium to. 1. Anecd. part. 3. pag. 433. Nec deest (piscis) quem ab

Senecione appellat, rarior

inuenitur. V. *Senatio*.

SENECTITUDO, *Senectus*, in Epi-

stola Caroli M. ad Falstradam Regi-

na de Victoria Auarica.

SENECTVS SERPENTIS, id est *en-*
viae, inquit Marcellus Empir. cap. 9.

SENELLIO. Fleta lib. 2. c. 12. §. 8. *Landa pellium continet 32. timbria, et Senellio. cuniculorum et de grisfis continet 40. pelles.*

SENESCALATVS, **SENESCALCIA**, etc. V. mox post *Senescalcus*.

† **SENESCALCIA**, praefectura, in Ch. Mf. a. 1277.

SENESCALCVS, **SENESCALLVS**, officialis in aulis Regis vel Procerum, atque adeo etiam priuatorum, cui domus cura incumbere; Gallis *Seneschal*, Italis *Scalco*. Varie autem haec vox apud veteres Auctores, et in Tabulis antiquis scribitur. *Seniscalcus*, in Placito Chlodouei III. Regis Francor. to. 4. Vitar. SS. Ord. S. Bened. p. 617. 619. *Simiscallus*, in Annalib. Francor. Tiliand. ann. 787. *Seniscalcus*, in Loiffellianis et Bertinianis an. 786. et in Capitul. de villis cap. 16. *Simiscalcus*, ibid. cap. 47. *Seneschalus*, in Spicil. Fontanell. MS. pag. 435. *Senescalcus*, in Vita Caroli M. ann. 786. apud Hincmarum de Ord. Palatii c. 16. etc.

Senescallorum, ut dixi, munus primitus fuit circa domus curam, et familiam dominicam. Lex Alamann. tit. 79. §. 3. *Si alicuius Seniscalcus, qui seruus est, et dominus eius 12. vassos infra domum habet, occisus fuerit, 40. componas.* Mox agit de *Mariscalco*, qui super 12. caballos est. Atque hi quidem, *Senescalli communes* dicuntur in Fleta lib. 2. cap. 72. ubi eorum munus circa praedia dominica praesertim describitur, ad discrimen Magnorum *Senescallorum*, qui Principum familiis, mensis, et militiae praerant. Lindeprogius, cui Vossius subscribit, vocem *Seniscalcus*, ex *sen*, vel *seneste* et *senes*, grex, armentum, et *scalchus*, servus, constaram putat. Ut de postrema voce constat, de prior licet dubitare, cum *Seniscalchus*, non armentis, sed toti domui rusticae praefuisse legantur. V. Radulphum in Vita S. Richardi Episcopi Ciceltrensis num. 35. Huic proxima est origina-

ginatio, quam proponit Ecardus in Notis ad Pactum Legis Salicæ tit. 2. §. 11. a Sen nempe, quo non tantum grex, armentum significatur, sed congregatio et collectio quævis, et a *Sende*, familia dominica, *Senscalcum* oriri. Addam Hickefi opinionem, utpote viri hac in re veratissimi; priorem scilicet vocis *Sinescalci* partem accersendam esse vel a veteri Septentrionali *Sinn*, quod vicem vel vices sonat, vel a pronomine *Sin*, sui vel suus; adeo ut *Sinescalcus* vel *Senescalcus* idem sit ac minister domini vicarius, vel minister in aliquo munere domini vices gerens. Erant præterea administratores reddituum totius fisci dominici, atque adeo rationibus reddendis obnoxii, cuiusmodi *Senescalcus* seu *Dapiferos Truchseffen* in quibusdam locis Palatinatus vocari auctor est Henricus Meibomius ad Chron. Markanum n. 30. Eo etiam nomine *Senescalci* rectores erant domini totius dominorum suorum. Apud Siluestrum Giraldum in Topograph. Hiberniæ dist. 3. c. 38. Hinc *Senescallus* idem qui oeconomus seu rei familiaris administrator, in Tabular. Kemperlog. Cum *Damguallonus Echnomus*, qui vulgo *Seneschal* appellabatur, calumniam intulisset *Benedicto abbati*, etc. Sub prima Regum stirpe inter regni optimates, qui placitis atque iudiciis regiis intererant, acconsentur *Senescalci*, a Marculfo lib. 1. form. 25. ut et in duobus placitis Chlodovei III. apud Mabillon. to. 4. Vitar. SS. Ord. S. Benedicti p. 617. et 619. Sub secunda vero stirpe occurrunt etiam *Senescalci* inter *Ministros*, per quos *Sacrum Palatium* disponebatur, apud Hincmarum de Ordine Palatii cap. 16. ubi post *Comites Palatii* nominantur, et ante *Buticularium*, *Comitem stabuli*, *Mansionarium*, *Venatores*, et *Falconarios*.

Senescalci munus circa dapes et mensam Principis fuisse, arguit ipsum nomen *Dapiferi*, quod vt priori synonymum semper efferunt Scriptores. Ebrardus Betunienfis in Græcismo cap. 9.

*Præfatus Dapifer epulas,
cus excoquis illi
Etque Senescallus enius sit
Dace iussus.*

Hinc *Magistri* et *Praepositi* *Remensæ* promiscue appellantur.

Senescalli munus, in rebus et bellicis, præcipuum fuit. H de Cloernis de Maioratu Franc Comer (Andegauenfis M. Senelul Franciæ) cum in exercitu *R fueris, vel ieris, protutela fa et in reditu retutela: et quidquid accideris sine bonum, sine malum, domini Regis inde non vituperabi* Vbi *protutela* et *retutela* sunt, vocamus, *antegarda* et *retogarda*.

Senescalli præterea vexillum Principis ac Domini in praelis efferebat Radulfus de Diceto ann. 978. et ista Consulium Andegauenſium, Gaufrido Grisagonella c. 6. *Qui infensia summi et singulari a Rege in praelis Signifer, et in renovatione Regum Dapifer semper quam eius hæredes constituunt.*

Senescalli etiam nuncupati vbi prouinciarumque *Praefecti*, quos hostibus tuebantur et ciuibz Principis nomine ius dicebant. Trans S. Medardi to. 2. lun. p. 103. *Vbi viro domino Carolo de Belli magno Senescaldo in Picardia præcia, Consiliario regio.*

Senescallorum denique erat ius deder Principis subditis, eoque mine caeteris iudicibus præce Lambertus Ardenſis p. 147. *Propter eminentem eius in multo fortitudinem, temperantiam atque pietatem, cum in loco suo vniuersas terræ suæ Senescallum et Iustitiam sibi substituit atque Baluatum.* S. I nardus Epist. 78. de Stephano *pifero: Qui Clero militiam, seu antepontis Ecclesiæ, diuinis prof humanæ, coelestibus præferre terr conuincitur.*

Apud Anglos *Senescallus* et locum Capitalis Iustitiarii, cuius ces gerit, et proprias causas terminare consuevit, et falsum iudicium ad veritatem reuocare, et querentibus absque Breui iustitiæ

utilitate, et alia facere, quae habet
 Flus lib. 2. §. 2. cuius iurisdictio
Papae Regis dicitur, contineturque
 12. lencas in circuitu Regis, ubi-
 cumque fuerit. Adde cap. 3. §. 4.
 et hinc in Legibus Henrici I. Reg.
Ang. Depiferum, Regis aut Baro-
 num iudiciis praesidentem legitimus,
 117. 33. 42.

Senescallus etiam suos habuere Ec-
 clias, ut est apud Hemereum in
Agda Viromand. p. 187. et in
Acta Guarini Episcopi Ambian.
 a Tabulario Abbatiae S. Fusciani.
Epistola Ioannis de Virriaco de Ca-
 pite Damiatiae: *Salutem vos socii*
mei et amici Ioannes de Ca-
non Cantor noster, Henricus Senescallus
Eccliae nostrae, etc. V. Vill.
 Thora. ann. 1197. Duo distinguen-
 ti videntur in Ecclesiis Senescalli:
 unus secularis qui descriptis supra
 munusungebatur, hoc est, ius Ec-
 cliae subditis dicebat caeteris iudi-
 cibus, vexillum deferrebat
 in iure, Episcopo in solemniori-
 bus caeremoniis ad mensam mini-
 strabat. Eiusmodi fuit Ecclesiae Di-
 censi Senescallus, ut colligitur ex
 Charta an. 1201. ro. 1. Hist. Dalph.
 121. col. 1. *Silvius de Crifla* ha-
 bitum antiquo feudum ab Ecclesia B.
de Dicus et Episcopo; . . . pro
hoc . . . cum Episcopo Dicus
et Ecclesia exegeris infra XIII.
ann. et non obstante exceptione vel di-
latione . . . debes ipsius Episcopi
uicem deferre, et cum de nouo ci-
uitatem consecratus intraveris, ad
prima cibaria ante ipsum po-
ne. Eiusdem dignitatis fuisse vide-
tur in Dapifer Episcopi Parisiensis,
qui cum Balduino Regis Dapifero
subscribit Chartam Goffridi Episc.
Paris. ann. 1070. inter Instr. Hist.
Saguna. pag. 31. Alter Senescallus
Oro adscriptus erat: quin etiam
aliquando inter dignitates ecclesia-
rum enumeratus, ut docent Stratu-
ti Clementis IV. PP. ann. 1267. pro
Eccl. Auiensis, apud Marten. ro.
2. Anecd. col. 480. Stephanus Ar-
chiepiscopus et Dapifer subscribit
Chartam ann. 1151. apud Seuert.
Episc. Matiscon. p. 139. Huius

nilominus ecclesiastici Senescalli
 munus circa dapes et mensam Cano-
 nicorum versabatur; unde *dignitas*
temporaria dicitur ab Hemereo loco
 citato. Chartular. Eccles. Matiscon.
 sub Ludouico IV. Reg. Franc. *Ego*
Teobaldus Comes et uxor mea Berta
damus Ecclesiae Matisconensi . . .
seruum Arlemonum et uxorem eius
cum infansibus quinque ad ministe-
rium Seneschalli ibi ad refectorium
seruiensis.

SENESCALLI, nescio an iidem,
 de quibus supra, apud Ingulfum
 pag. 865. *Duoque milites Seneschalli*
Wiburtus et Leofricus, etc. Infra:
Ipsaeque cum suis Seneschallis in acie
media versabatur. († SENESCAL-
 LVS, etiam qui alterius vices ge-
 rit, quae primaria est huius vocis
 significatio iuxta Hicetium. Ch.
 Mf. a. 1426.)

SENESCALIA TVS, ut *Senescallus*,
 in Obituario MS. Eccl. Mo-
 rin. fol. 81. SENESCASCIA, di-
 gnitas *Senescalci*, apud Hugonem
 de Cleeris, et in Chronic. Maurinia-
 censi. († SENESCAVCIA, in
 Ch. Mf. a. 1229.) SENESCALA-
 TVS, Knygthon. lib. 2. cap. 2. SE-
 NESCARIA, lib. 1. cap. 5. SE-
 NESCALLIA, et SENESCALEA,
 apud Will. Thorn. ann. 1197. SE-
 NESCALLIA, munus *Senescallo-*
rum, quos *Communes* vocabant. Sil-
 vester Giraldus in Itinerario Cam-
 briae p. 853.

SENESCALDVVS, V. supra in *Senescallus*.

† SENESCALLA, mulier, quae iure
 successionis *Senescalliam* in feudum
 possidet. Chartular. in Menag. Hi-
 stor. Sabol. p. 213. SENESCA-
 LISSA, idem, vel vxor Senescalli,
 in Ch. a. 1210.

SENECANTIA, conuiuium, idem
 quod *Procuratio*. Charta ann. 1203.
 ro. 2: Chartul. S. Vandreg. p. 1271.

SENECARIA, SENESCHALIA-
 TVS, V. in *Senescallus*.

SENEPASTVM, V. *Semispathium*.

SENEPIO, rubentium pusularum
 species, Gall. *Rougeolle*. Miracula
 MSS. Urbani V. PP. ex Tabulario S.
 Victoris Massil. *Existens Auenione*

in ostalaria de Posa, infirmabatur de febre et Senespione.

SENETA, piscis genus, vt viderur. Statuta Placentina lib. 6. fol. 79. vo. *Isem strigos et Senetas, pro qualibet libra IIII. den. V. Senecio 2.*

SENEVCIA, viduitas, Gall. *Veuve*. Placitum an. 17. Edw. III. apud Th. Blount in Nomolex. Anglic.

SENEVICA. Constantinus Africanus lib. 2. Pantech. c. 4. *In dorso spondilibus duo tantum sunt, (ossa) a quibus alia sicut spina consorta exennt. Haec consorta medicis appellantur Senenica.*

SENEK. *Senes*, vel *Senes Episcopi*, in Africa dicti Episcopi promotionis aetate caeteris antiquiores, qui eo nomine Primates erant: quorum *Sedes Prima* vocabatur. Leo IX. Epist. 4. *Sed de Africae Primatibus aliter intelligendum est, quia in singulis eius prouinctis antiquitus Primates instituebantur, non secundum potentiam alicuius ciuitatis, sed secundum tempus suae ordinationis, quibus tamen omnibus praeterea vnus, scilicet Carthaginensis Archiepiscopus, qui etiam non incongrue dici potest Metropolitani, propter Carthaginem Metropolitani totius Africae.* **SENEK**, Abbas. Petrus Abaelardus Epist. 8. Hinc liber *Yegorix* dictus.

SENEK, vel *Vetulus de Montanis*, dictus Gallis *Affasnorum* Princeps, *le Vieil de la Montagne* Ioinuillae et aliis, non ob aetatem ingrauescentem; sed quod lingua Arabica *Seich* vel *Scheic* indigitaretur, voce quae *Seniorem* et *Dominum* significat, de qua quaedam attigit Cangius ad Ioinuillam p. 70. *De Montanis* vero cognominabatur, quod reuera in montibus habitaret, vti apud eundem Ioinuillam docuit noster pag. 87. ex Scriptoribus, licet contra censet vir doctus apud Menagium in Originibus Italicis pag. 1089.

VETVLVS DE MONTANIS. Vincentius Beluac. lib. 31. cap. 93. **ANTIQUVS DE LA MONTAGNE**, vocatur apud Willebrandum ab Oldenborg in Itinerario Terrae Sanctae pag. 129. Haud scio an idem sit qui *Vetus de Mussa* dicitur in

Litteris Henrici III. Reg. Angl. 1238. apud Rymer. tom. I. pag. 30. Rex *Tash*. nuncio *Veteris de Mussa salutem. Significamus vobis quod be placet nobis, quod ad nos in Angliam veniatis, vna cum gente vestra propria, quam vobiscum ducetis, exponendum nobis nuncium vestrum quod vobis inuinctum est ex praedicti Veteris de Mussa domo vestri.*

† **SENGLA**, cingulum ephippiarum a Gall. *Sangle*, t. 2. Hist. Nem. Pro p. 85.

SENGLARIS, **SENGLARIVS**, **SEGLERIVS**, V. infra *Singularis*.

† **SENGLARIVS**, aper, in Ch. A. a. 1501. V. *Singularis*.

SENHAIKARE. Charta ann. 152 ex Tabular. S. Victoris Massil. *Vsa pascendi, pastorgandi et Senhairare et alia faciendi in Arbofius*. Hispan. *Senara*, iemen, seu quod feri potest sonat, vnde *Senhairare* viderur; nisi noctem sub die *Sen* gere significet, quia ibi de animabus pascendis sermo est. V. *Sen*.

SENHERA, vexillum, Hispanis *Senera*. V. in *Partia* 1.

SENHORIA. (1) Vt *Senhera*, Charta ann. 1293. tom. 2. Hist. Dalph. pag. 107. col. 2. V. *Senior*. (2) *Dominium, dominatio*, Hispan. *Sennoria*, Gall. *Seigneurie*. Charta ann. 1233. apud Baluz. tom. 2. Hist. Aruern. pag. 496. V. *Senioria* et infra *Senior*. (3) *Reditus praediorum seu dominiorum commoda*. Charta ann. 1245. ex Cod. MS. D. Brunet fol. 79.

† **SENHORIVM**, **SENHORIVM** *dominium*, Gall. *Seigneurie*.

SENIA, grauis, sapientia, quae nem decent. Acta SS. Viti et Modesti to. 2. Iunii pag. 1023. *Hic breui consummatus infans et vix lactatus, puer egit Senia.*

SENICA, V. supra *Seneca*.

SENICES, pro *Senes*, apud Ios. Met. Antiquit. Nauarrae p. 466.

SENICIS, Academicis Cruscianis *Senici*, malum in partibus glandululae, latine *angina dicta*. Miracul. S. Humilianae to. 4. Maii p. 40. *Quidam homo . . . passiebatur quae*

den infirmatorem, quae dicitur Senicis, physice autem Squinantia.

SENICVS. Monet Bignonius, in Codice Regio Marculli, formulas, alias complures veteres excipere cum hac epigrapha, *Certas Senicas*, quarum vocem vim se nescire fatetur vir doctissimus. Monet Stephanus Baluzius in Notis ad easdem formulas, in vni codice Notarum, quae Tyroni ascribuntur in Bibliotheca Regia, haec haberi: *Incipit Prologus h. Notis Senicis.* Et Labbeus in Specimine antiquarum lectionum pag. 44. in Cod. Puteano: *Liber notarum Senici.* Apud Nonium *Senicus* idem est, quod *Senex*.

SENIODICVM, *Coetus astrificus.* Ita Glossae antiquae MSS. V. *Sinodochium.*

SENIERIA, vexillum, vt supra *Senhora.* Homagium Raymundi de Aguto praestitum Berengario Episc. Caput. pro castro de Muris 3. Martii 1212. ex Schedis D. de Remer. S. Quintino. V. *Senhoria* 1.

SENILOSVS, V. infra *Sufurrator.*

SENIQ, ludi seu aleae species. Ioh. Sarisburiens. lib. 1. Policrat. cap. 5. V. Fabri Thesaurum in voce *Sex.*

SENIOR. (1) Dominus, Gall. *Seigneur.* Solomon Constantiensis in Lexico: *Vetus principes, antiqui principes, seniores.* Vnde Reges Francorum maxime Carlouingi nonnumquam *Seniores* dicuntur, in Manuali Diodorae passim. Gregorius Turon. lib. 2. c. 30. *Nullus Regem metuit, vnde Dacem, nullus Comitem reueretur.* Et si forsassis alicui ista displicent, ... statim seditio in populo, sicut tumultus exoritur, et in tantum vniuersisque contra Seniozem facta incursione grassatur, ut vix se credere caedere, si tandem filere nequinerit. Sed et Seniozem Christum vocat S. Columbanus, quem vulgo alii Dominum. **SENIOR,** eadem notione, ex Hispan. *Señor.* Charta Athonis Garseani pro Monaster. S. Mariae Maon. inter Concil. Hisp. to. 3. pag. 136. **SENIORISSA,** Domina. Charta an. 870. to. 1. nouae Hist. Occitan. inter Instrum. col. 35. V. infra *Signoreffa.* **SENIOR,** cum

adiectione loci, quomodo Galli dicunt, *Seigneur d'un tel lieu.* Vetus Charta in Chronico Besuienti p. 575. *Sig. Fulconis Senioris Bellimonsis; Sig. Gisleberti Senioris Resciae. Sig. Vallonis Senioris Beriae.* (2) Abbas, seu Praefectus Monasterii. Caesarius Arelat. serm. 7. ad Monachos Lerinenses: *Dura tibi videntur praecepta Senioris: quanto tibi duriora erunt consilia deceptoris?* (3) **SENIORRES,** Primates: quomodo *Seniores* dicuntur in Edicto Marcellini Notarii, qui Synodo Carthag. praefuit, et in Nouella Maioriani de Curialibus, quos Augustinus Ep. 44. *Decuriones et primates ciuitatis* vocat. Hist. Miscella *Seniores* appellat, qui Theophani *οἱ ἐν τῇ πόλει* dicuntur. Hieron. Blanca in Comment. Rer. Aragon. p. 718. V. etiam *Maiores, Primates, Primi, Senatores, etc.* (4) Dignitatis etiam seu officii nomen apud Scotos. Placitum ann. 1293. apud Rymer. to. 2. pag. 614. *Iacobus Senior Scotiae et Ioannes de Soules venerant, etc. Inuenit plegiam de releuio suo . . . Iacobum Seniozem Scotiae.* (5) Presbyter; vis Graecae vocis *πρεσβύτερος.* S. Cyprianus Epist. 75. *Qua ex causa necessario apud nos sit, ut per singulos annos Seniores et praepositi in vnum conueniamus ad disponenda ea, quae curae nostrae commissa sunt.* **SENIORRES** quoque dicti, ex Hofmanno in Lexico, apud Fratres Bohemos, qui principem sacrorum curam gesserunt. (6) **SENIORRES** Monasteriorum dicti, vt est apud Vigilium Diaconum in Regula Orientali c. 2. Monachi duo, aetate probetiores et scientia ac vitae probitate insignes, quibus praesente vel absente Abbate omnium fratrum disciplina et omnis cura Monasterii pertinebat. V. *Sempetiae.* (7) Maritus, coniux. Passio S. Vitalis Mart. n. 7. *Cum S. Martyris coniux B. Valeria Senioris eius victoriam, quam inspestante Deo apud Rauennam promeruit, Mediolani comperisset, etc.* Helgaudus in Roberto Rege p. 66. vbi Constantia Regina sic *Dominum suum*, id est, coniugem compellat: *Hec Senior bene,*

bone, quis inimicorum Dei vos antea vestrum deturpavit honesto? (8) Primus, praecipuus. V. Aldrici Episc. Cenoman. n. 1. *Es suadente, sine exhortante, Episcopo suo Drogone, licet coactus, Senior Cantor ibi sublimatur, id est, Praecentor.* Infra: *Eum Seniores Sacerdotem suumque confessorum praefectum constituit.* V. Ecclesia senior.

SENIORALE. Concilium Meldense ann. 845. c. 7. et Synodus ad Theudonis-villam ann. 5. Caroli C. c. 1. *Vigorem regium ac Seniorale, et super vestros, et super impugnantes potestatem vestram optatis habere, etc.* Vermeralis reverentia, in Synodo apud Vermeriam cap. 1.

SENIORARE. Dominari, Gall. *Exercer la Seigneurie.* Charta Tabularii S. Sophiae Benevent. ann. 41. Imperii Basilii, Chr. 1013.

SENIORATICVM. (1) Ius quod Seniori, seu domino, ratione *Seniorasici* seu domini debetur. Charta an. 1015. inter Probat. to. 2. novae Hist. Occitan. col. 169. (2) Dominium, dominatio, Gall. *Seigneurie.* Charta apud Marcam lib. 6. Hist. Beneharn. c. 4. **SIGNORATICVM,** in Charta Henrici Imper. ann. 1081. apud Vghellum to. 3. pag. 419. *Segnorage,* in Libertatibus villae Perusienfis ann. 1260. apud Thomasserium pag. 98.

SENIORATICVS, Senior, dominus, vel potius aduocatus. Charta ann. 1050. apud Marten. to. 1. Ampliss. Collect. col. 447.

SENIORATIVS, dominium, dominatio. Capitula Caroli C. tit. 16. c. 13. *Es mandas vobis noster senior, quia, si aliquis de vobis talis est, cui suus Senioratus non placet, et illi simulas, ut ad aliam Seniores melius, quam ad illam acceptare possit, veniat ad illum, et ipse tranquillo et pacifico animo donat illi comitatum.* Adde tit. 18. c. 6.

SENIORIA, vt *Senioraticum.* Testament. ann. 1156. inter Probat. tom. 2. novae Hist. Occitan. col. 558. V. *Signoria.* **SENNORIA,** eadem notione. Charta ann. 1213. ex Tabul. Massil. V. *Senhria* 2.

SENIORITAS, dominium, dominatio. Charta Rostagni Aqueusis Archiep. ann. 1085. inter Instr. to. Gall. Christ. nouae edit. pag. 1. col. 1.

SENIORIVVS, dominium, *Seniorcam, Seigneurie.* Charta Guillelmi D. Montispeffulani ann. 1109. *sis omnes castros vestros de terris stris, et omnes forciae, et Senioris et potestatos, quae modo habet SENNORIVVS, eodem intellectu in Pacto inito an. 1169. tom. Spicileg. Acher. p. 165. Infra habetur *Senorias.**

SENOVORE. Vita S. Praeclati Episcopi ex Cod. Atrebat. *Cumque de venerazione Hektor cognovisset, ximeque quia Wilfoard Senovoremus fiducia perusus erat, . . . et que fugam inuenit.* Pro *Seniore, Maiore domus,* qua dignitate in Africa donatus erat Wilfoardus, etiam editum legitur apud Isid. saec. 2. Bened. p. 644. *Quia . . . di Senioris Domus fiducia perusus . . .*

SENIPTAE, V. supra *Sempetiae.*

SENISALCVS, V. in *Senescalcus.*

SENISSIMVS, valde senex. Vita Landoaldi to. 3. Mart. p. 37.

† **SENISTERIVS,** finister. Gloss. Prou. Lat. Cod. reg. 7657. V. *sterius.*

SENIVM, a *Senectute* distinguitur Iohannes de Deo, Doctor Decretorum Bononiensis, in Poenitentiario lib. cap. 7. ita vt *Senectus* sit a 60. usque ad 80. *Seniam* vero post annos.

SENIVRAGIVS, idem qui *Sen Dominus.* Charta apud Marten. Formul. Anglic. p. 192.

SENIVS ALTARE, praecipuum, *Senior.*

SENI X, pro *Senis,* occurrit apud Leonem Ost. lib. 3. c. 20. editi Geli a Nuce.

SENNENSIS, pro *Senonensis,* vt legitur ex Nicolai PP. Littera Ego *Sennensi Episcopo* inscripta, apud monachum to. 3. Concil. Galliae.

SENNIOR, V. supra in *Senior.*

SENNIS. Fridegodus in S. Wilfrido cap. 40.

..... *Max Paffor fcriptis
eius*

*Solibus abreptis reddi debere
beatum*

*Chrifti mathisen poft tanta pe-
ricula Sennem.*

Ud, ni fallor, *sanam*, incolumem,
confequentia fuadent.

SENTERIA, SENMORIVVS, V. Se-
nim, *Seniorius*.

SENVMIA, *triftitia*, in Gloss. Ifid.
Incipit: *Sennumia*. Papias et Con-
stantinus: *Sennumia*. Martinus
enacod *Sennum*, Vulcanius *Sennur-
ma*. Sed legendum *Sennia*, ex
Graec. *σέννια*.

SENODICVM, Testamentum Fulsadi
Abbas S. Dionysii, editum a Ma-
balonio to. 4. pag. 341. *Vt in ali-
mentis eorum, et fufceptionem hospi-
um, vel in elemofina Senodicorum,
pauperum, viduarum, orphanorum, et
aliorum Ecclesiarum conferre debeam.*
Welf. Xenodochium. Ita *Senodo-
chium* Legibus Luithprandi Regis
Luphardor. tit. 15. §. 14. *Senodo-
chium*, in Capitulari 6. ann. 819. c.
5. V. *Senodochium*.

SENODOCHIVM, V. *Sinodochium*.

SENODOLVS, a Graeco *Ἐνοδόλος*,
Titulus Magni Hospitaliorum seu
Templiorum Magistri. Charta Pe-
tri Abbonis. V. *Sinodochium*.

SENPECTAE, pro *Sempetiae*. V. ibi.

SENIALES, Proxenetae, *Courriers*.
Synodica Nicolifense c. 29. *Cenfas*
procuratores vocant Prouinciales:
qui etiam alibi in vfu est. V. Sa-
uoy in Diction. Commericii.

SENARIA, proxenetae merces,
Ital. *Senaria*, t. I. Cod. Ital. di-
ploma p. 1122.

SENSARIVS, qui ad *cenfum* seu
sub aliqua praestatione elocat, Gall.
Cenfer. Statuta Genuae lib. 1. c. 19.
fol. 26. vo. V. in *Census*.

SENSATICVM, pro *Censaticum*, se-
mel ac iterum in Vira Aldrici Episc.
Conuen. nam. 56. V. *Sensus* 2.

SENSATIO. (1) Intellectus, intel-
ligentia, cognitio, Gr. *σένσις*. Ve-
tus Irenaei Interpres lib. 2. cap. 13.
et Idem lib. 5. c. 20. n. 2. V.
Irenaeus 2. et *Sensus*. (2) Forma,

apud eundem Interpr. lib. 2. cap.
14. num. 6. *Et altera quidem substi-
tutionis iniuria esse, altera autem Sen-
sationis et substantiae. V. Sensibili-
tas* 1.

SENSATVLVS, sensui suo deditus,
seu opinioni suae inhaerens, apud
Hincmarum Rem. Opusc. LV. Ca-
pitulor. aduersus Hincmarum Lau-
dun. c. 43. p. 547.

SENSATVS, sensu pollens, prudens.
Gloss. Graec. Lat. *σύνεσις*, *Corda-
tus*, *sensatus*, *inselligens*. Sic Galli
dicunt *Sensé*.

† SENSITVS, pro *cenfatus*, qui ad
cenfum tenet. Ch. Mf. an. 1404. V.
Sensarius et *Sensinus*.

SENSIBILIS, sensu praeditus. Verus
Irenaei Interpres lib. 2. cap. 14. n.
6. V. *Sensatus*.

SENSIBILITAS. (1) *Sensus*, Gr.
αἴσθησις. Idem Interpres l. 1. c. 8.
n. 2. V. *Sensatio* 2. (2) *Vt Sen-
satio* 1. apud eundem lib. 1. cap. 30.
n. 14. V. infra *Sensuabilitas*.

SENSIFICARE, sensus capacem red-
dere, sentire facere. Mart. Capella
lib. 9. pag. 308. SENSIFICARE,
eadem notione, apud Claudium Ma-
metr. de Statu animae, lib. 1. cap. 17.
SENTIFICVS, apud Macrob. Sa-
turn. lib. 7. cap. 9. et Mart. Capell.
lib. 2. pag. 43.

SENSIO, *Sensentia*. Gloss. Ifid.

SENSIRE, pro *Saisire*, obsequare, ad
manum Regis ponere, Gall. *Saisir*.
Charta Philippi Pulcri Reg. Franc.
ann. 1302. rom. 2. Chartular. 8.
Vandreg. pag. 1844.

† SENSIVVS, pro *cenfatus*, censui
obnoxius, in Ch. a. 1126.

SENSVABILITAS, vt *Sensatio* 1.
Verus Irenaei Interpres lib. 2. c. 13.
n. 3.

SENSVABILITER, ex ratione et
sensu, apud eund. lib. 5. cap. 28.
n. 3.

SENSVALITAS. (1) *Sensus*, appe-
titus, facultas sentiendi, Gall. *Sen-
sualité*. Tertull. de Anima cap. 17.
*Plato irrationalem pronuncians Sen-
sualitatem, etc.* (2) Elmham in Vita
Henrici V. Regis Angl. edit. Hear-
nii c. 54. p. 235. *Quidam Anglicus,*
et

vel virilis animositas industria, seu temerariae praesumptionis, seu Sensualitate ductus, mari latus attingens, etc. Id est, suo sensu. V. supra *Sensuabilitas*. (3) † *Sensus*, intellectus. Litt. remiss. Ms. a. 1376.

SENSVS. (1) *Intellectus*, *sens*, Gallis *Sens*, *bon sens*. Ita usurpant S. Hieronymus in Indico Haereleon c. 17. 28. Rufinus in Exposit. Symboli, et Eucherius Homil. 1. de Ascensione et Homil. de Pentecoste. V. supra *Sensuabilitas*. **INSENSV**, sensibilibus, manifeste. Verus Irenaei Interpres lib. 5. c. 17. (2) **SENSVS**, pro *Census*, pensitatio, ex agris et praediis. Charta ann. 764. apud Marten. tom. 1. Ampliff. Collect. col. 29. V. *Sensaticum*. **SENSVS TERRAE**, illius declaratio seu inquisitio iudiciaria. Charta Guidonis Comit. Flandr. ann. 1237. ex Tabul. S. Barthol. Berun.

SENTELLA, pro *Scutella*, vt videtur. V. in hac voce. Charta Roberti Comit. Mellenti ann. 1183. to. 4. Hist. Harcur. p. 1346. *Concessi praefatis monachis poma colligenda ad perpetuum potum eorum et seruientium ipsorum per totam forestam meam, et Sentellam elemosynae mensae meae ad ipsam pertinentem, quandocunque ego ero apud Wantenillam.*

SENTELVS, V. *Seintelus*.

SENTENA, *SENTHA*, *SENTONA*, pro *Sentina*, fundum naui, in Informat. pro passagio transmarino ex Cod. MS. Sangerm.

SENTENTIA. (1) *Sapientia*, Gr. *σύνσις*. Vetus Irenaei Interpres lib. 1. c. 10. n. 3. *Qui vere sunt deserti a diuina Sententia magistri*. (2) *Compendiaria rei alicuius expositio*. Capitul. Attonis cap. 97. (3) *Excerpta ex Terrario S. Petri Piperac. apud Acher. to. 2. Spicil. p. 704. Sententiam igitur ecclesiarum, et donum earum, si ausu temerario quis improbare praesumpserit, a corpore Christi et Ecclesiae segregatus, etc.* Vbi leg. forte *Sensina*, pro *Saisina*, possessio. V. *Sensire*. (4) **SENTENTIA IUDICIORVM**, Liber Ecclesiasticus, in quo continentur, quae ad poenitentiam imponendam

et ad reconciliandum poenitentem spectant. V. *Poenitentiale*.

SENTENTIABILIS, per *sensum* redditus. Mirac. S. Walarici tom. April. p. 29.

SENTENTIALITER, per *sensum* vel iudicium, in Diurno Rom. p. 38. vbi infra *synodalter* in sonat. V. *Sententionaliter*.

SENTENTIARE. (1) *Sententiam proferre, dare, lata sententia condemnare*, Gall. *Sententier*. Sicut Auscior. MSS. art. 7. *Bairli et sales praedicti capere poterunt crinosos simul et diuisim; inquirere tem vel Sententiare non nisi fu* Charta ann. 1463. *De omnibus quisionibus sine enquestis terminis et Sententiatis, seu terminandis Sententiandis, etc.* (2) *Scire iudicare, decernere*. Acta ad Concil. Basiliense apud Marten. tom. Ampliff. Collect. col. 363. (3) *Sentire*. Literae Edwardi I. Chron. Angl. Th. Otterbouthae 105.

SENTENTIARIVS. (1) *Arbitrator*. Statuta Monast. S. Claudii an. 14 p. 45. V. *Sensensiator*. (2) **SENTENTIARIUS**, qui libris *Sententiarum* Petri Lombardi student. *Baccalarii* 3. (3) † *Qui sententias iudicarias exscribit, scriba*. Ch. 1403.

SENTENTIATOR. (1) *Vt Sententiariorum*. Charta ann. 1298. apud mer. to. 2. pag. 819. (2) † *Officiarius in moneta Florentina*. Ch. 2. 13. *Sensensiores distae monetae aut*

SENTENTIONALITER, vt *Sententialiter*. Diploma Ruperti Reg. Rom. ann. 1401. apud Tolner. Hist. p. 145.

SENTENTIONATVS ab Ecclesia, *Thomae est Ecclesiae sensentia datus*. Goclenii Lexic. Philosoph. *Sententiare*.

SENTENTIOSVS. Gloss. Lat. 1. Regium Cod. 1013. *Sufurrio, Sensiosus, bilinguis, vel alicuius truae*.

SENERIVM, *semita*: supra *Seminarium*, ex Gallico *Sentier*: in Charta Philippi Franciae Reg. ann. 1111. in Probat. Hist. Monmorenc. p. 4.

SENT

SENTENTIA, eadem notione, in Statutis Mutin. rubr. 63. fol. 13.

SENTINA, pro *Sensina*, V. ibi.

SENTIA, locus sentibus refertus. Gloss. Gr. Lat. MS. *ἡ ἀρετὴ ἐστὶν ἡ σέντια*. Edit. *Haec sentia*.

SENTIFICARE, V. supra *Sensificare*.

SENTILIS, Informat. de pallagio marinaro ex Cod. MS. Sangerm. *In telas ad fornimentum arborum sentis et Sentiles LX. tallas*. Telas species esse viderur.

SENTIMENTVM. (1) Sententia, opinio, Gall. *Sensiment*. Chron. Corn. Zanfluer apud Marten. to. 5. Ampl. Collect. col. 495. (2) Sensus, animi affectio, qua etiam notione *Sensiments* usurpant Galli. Gerlocus de Consolat. Theol. lib. 4.

SENTINA, meretricum habitatio. Sax. synod. Tornac.

SENTINACVLVM, sentinae receptaculum, vel instrumentum, quo exhauretur sentina. S. Paulinus Epist. 4.

SENTINARE, sentinam aquis exhaurire S. Augustinus serm. 34. de Divul. c. 13.

SENTINATOR, qui sentinam exhaurit, apud S. Paulinum.

SENTINOSVS, *Sentinosum nauigium*, dicit S. Ambrosius in Orat. funebri de obitu fratris, pro rimoso, et in quo exhaurienda saepius sit sentina.

SENTIRE. (1) Gall. *Sensir*, olfacere. Vita B. Coletae to. 1. Mart. p. 164. (2) Scire, nosse. Murat. l. 3. Antiq. p. 1099.

SENTIS, fibula. Vita S. Brigidae 1. Febr. p. 139.

SENTIARE, in animo sensum indigere. Gloss. Isid.

SENTIVS. (1) Prospectus, visus. *Separina* Paduae ad ann. 1320. apud Murator. to. 8. col. 433.

(2) Sensus, Gall. *senti*. Litt. rem. M. 2. 1356.

SENTIVARIVS, zonarum artifex. Ch. M. 2. 1374.

SENTVMIA, V. *Sennumia*.

SENV, *Senium*, in Gloss. Lat. MSS. Regis.

SENVVS. (1) Pro *Senex*, in Append. ad Marculfum form. 31. (2) Nervus, chorda, qua in scaupae tor-

quendus ligatur, German. *Schne*. Gloss. MSS. Florentinae: *Arcus, corda, Senna*. Pactus Leg. Salic. c. 39. ex Cod. Guelferbyr. apud Eccardum pag. 129. *Et Sennum et scaupum praefret, ubi servum sendere debiat*.

(3) Pro *Scenicus*, V. *Sena* 3.

SENYAL, Vi. infra *Signale*.

SEO. (1) *Lacus*, Germ. *See*, ex Gloss. Monf. apud Schilter. in Gloss. Teuton. (2) *seo*, pro *seu*, siue, in vet. Formul. Andegau. et in aliis antiquioribus Instrumentis.

† **SEODA**, pellis Species, f. *sebo* preparata, c. 4. Collect. Hist. Franc. p. 694.

SEONITIVM, V. *Saionas*.

SEONIVM, V. supra *Sonare* 3.

SEONNVM, furfur, ex Gallico *Son*. *Panis de obolo, et de rebureto, et de Seouno, etc.* in Charta ann. 1243. Hist. Monmorenciac. p. 101.

SEORSIVVS, seorsum positus, separatus. Sententia Sigismundi III. Reg. Polon. apud Ludewig. to. 6. Reliqu. MSS. p. 222.

SEOSINABILE TEMPVS, commodum, opportunum, apud Spelm. in v. *Curia*.

SEPA, idem quod infra *Separate*. Charta an. 1108. apud Stephanot. to. 1. Antiquit. Bened. Valcon. MSS. p. 692. V. *Separia*.

SEPALIS. Charta Amalfitana apud Vghellum tom. 7. Ital. sac. p. 393. *Dedit atque tradidit . . . de ipsa Sepalem veterem in vsu usque intus mare, etc.* Infra: *Tradidimus atque confirmamus superscripta plagia in chysa de cantu in cantum, et unde fuit ipsa Sepalis veteris, etc.* Videtur scribendum *Separalem*, et *Separalis*. V. in hac voce.

SEPAR, diuisus, Separatus. Glossae antiquae MSS. *Separia*, pro *separata*, aut *discreta*. Ioan. de lanua: *Separ, i. seorsim a pari, i. dissimilis, unde separitas*.

SEPARABILITAS, Separatio, diuisio. Concil. Tolet. XVI. inter Hispan. to. 2. p. 738.

SEPARALE. (1) Est quod *separat*, seu diuidit tenementum a tenemento, seu rem ab alia re, terminus, limes. Ita usurpat Eleta lib. 1. c. 12. §. 21. Inter-

Interdum. (2) Sumitur pro ipso tenemento, aut re, quae ab alia separatur, seu suis terminis definitur, ut in eodem libro Fletae lib. 2. c. 49. §. 1. *Quod azeria capta fuerunt in suo Separali.* Adde lib. 4. c. 1. §. 21. c. 20. §. 5. c. 27. §. 17. *Piscaria Separalis*, apud Ingulfum p. 852. 874. 881. *Sedes separalis Abbatis* p. 860. (3) **SEPARALES CHARTAE**, Separatae, distinctae, a diuersis hominibus scriptae. Charta apud Madox Formul. Anglic. p. 396.

SEPARALITER, disiunctim, Gall. *Separément*, apud Ingulfum p. 875. 881. V. *Sewera*.

SEPARATIO, praerogativa, priuilegium. Statuta criminalia Riperiae c. 3. fol. 5. vo.

SEPARATVS, V. *Separale*.

SEPARIA, ut *Separale*. Charta ann. 1299. apud Kennett. Antiquit. Ambrosii. p. 336.

SEPARITAS, V. supra *Separ*.

SEPE, Sepes, Gall. *Haie*. Acta S. Bertrandi to. I. Iunii p. 796.

SEPEDIVM, *Refugium*, Papias.

† **SEPELIATIO**, actio sepeliendi mortuum, in Stat. eccl. Tull.

SEPELICIO. (1) Ius sepulchrae, seu obuentio quae sacerdoti ob sepulturam contingit. Charta Willelmi Angl. Reg. an. 1083. ex Tabular. SS. Trinit. Cadom. (2) † Sepultura ipsa, humatio, apud Murac. t. 5. Antiqu. Ital. p. 267.

SEPELIRI subitus mortuum, poena olim homicidae, apud Beneharnenses, qui uiuus sub caduere illius, quem occiderat, sepeliebatur. Fori Morlanenses art. 31. et 32. *Si vero istas leger dare nequineris* (homicida), *quidquid habet, sit in cursu meo, et Sepeliatur subitus mortuum*. Idem obtinuit apud Bigorritanos ex instituto Bosonis Comitis Bigorr. ut obseruat Marca lib. 9. Hist. Beneharn. c. 11. n. 4. quod et testatur Charta B. de Majestad Comitis Bigorensis an. 1238. in Regesto censuum Bigorae Camerae Comput. Paris. fol. 27. *Item statuimus, quod si aliquis in praedicta villa interficiat aliquem, interfector sub mortuo, omni occasione remota, uiuus Sepeliatur.*

SEPERALIS, V. in *Separale*.

† **SEPERALITAS**, i. q. *Separat* quod *separat* seu diuidit tenementum a tenemento, terminus, limes. Anal. Praemonstr. t. 2. Prob. p. 71.

SEPHORA, *Gallina*. Papias.

SEPIA. (1) Cepas, vel condimentum ex cepis. Bern. Mon. Cluniac. part. I. c. 6. (2) **SEPIAE TABVLARIAE**, census ex Sepiis in Tabulis recensitus. Panchart. Stephani de Vallibus apud Xanctum Ch. 69. *Abbati vel eius mendo si uent quinquaginta Sepias tabularum censuales apud castrum Oleronis.* V. *Sepia* piscis est, Gall. *Seche*, quae eiusmodi signo apud Monachos signabatur, ex Bern. Ord. Cluniac. part. I. cap. 17.

SEPIATICVM, quod scriptori Notario pro scriptura datur: *Sepiam* enim pro atramento sumunt seruant Scholasticus Persii, et *Sepia* lib. 12. cap. 6. Fulgentius in *Sepia* log. *Redde, quod Sepiaticum datur*.

SEPIOLA, *parua spes*. Ioh. de *Sepiula*. In edit. ann. 1506. legitur, *parua sepes*. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Sepiula*, *petite Seiche*.

SEPLASIARIVS, qui *Seplasia* vendit seu pigmenta. Vgurio: *Seplasiarius negotiator, qui pigmenta vendit*. V. rus Gloss. MS. Sangerm. n. 50. *Seplasiarius, negotiator, qui pigmenta vendit*. Ita etiam Gloss. Lat. Graec. *Seplasiarius, κατωπώλης*. Gloss. Graec. Lat. *κατωπώλης, seplasiarius, fulgamarinus*. V. *Salmasius* de Vsuris c. 19. *Supplasiarius* peram scribitur apud Vegetium 3. Art. veterin. c. 2.

SEPLASIVM, *κατωπώλειον*, in Gloss. Lat. Gr.

SEPLATIARIVM, *μεροπώλειον*, ubi leg. *Seplasiarium*.

SEPNEVS, vox ignota, V. in *Crat.*

SEPOSITIO, datio in pignus, Lege Wisigoth. lib. 5. tit. 4. §. 13.

SEPTA. (1) Urbis iurisdictio seu strictus, Gall. *Banlieue*. Vita B. Caroli Boni Com. Fl. to. I. Mart. p. 19. item p. 202. ubi fortassis contracte scriptum pro *Septena*. V. infra. (2) **Conspiratio**, Ital. *Setta*. Stat. Mar.

SEPT

SEPTARIATA, modus agri, i. q. *sextaria*. Annal. Praemonstr. t. I. Prob. p. 578.

SEPTARIUM, a Gall. *Septier*, pro *Sextarium*. Charta apud Lobinell. m. 2. Hist. Britan. col. 128.

SEPTARIUS, a Gall. *Septier*, mensura vini quam annonae. Gall. *Chet. 10*. Instr. p. 216.

SEPTATUS, vt Septus. *Culmen septatum*, quod Mart. Capellam lib. 2. p. 66.

SEPTANIVS. *Septeclanii sapites*, in Charta ann. 855. Append. Marcae p. col. 788. A textura sic dici solentur.

SEPTIMUM, pro Septennium, spatium septem annorum. Charta ann. 1242. 28. Martii apud Rymer. to. R. p. 329.

SEPTOLA. Charta Pippini Maioris lani quod Felibian. inter Instrum. Hist. Seption. pag. 24. *Eo quod ipsa legum et agentes monasterii sui septendo S. Dionysii post se malo viliu riuclat in vico qui dicitur Coterus*. Vbi leg. diuuis vocibus *sepe malar*. V. *Mala* 2.

SEPTIMPEDA, pertica septem pedum, vt *Decempeda* decem. Annal. Praemonstr. t. 2. Prob. p. 132.

SEPTIMPLICITER, septies tanto, Hist. *Septi fois autans*. Epistola Adriani II. PP. apud Marten. Collect. huc part. 1. pag. 51.

SEPTIMPRBYTER, vnus scilicet septem presbyteris inferioribus seu clericis in Ecclesia Niuern. Calendarium MS. XVII. saec. ad XIV. seculum.

SEPTENTRIVS, septentrionarius, videtur, in Scot. Vniu. Aurel. a. 167.

SEPTENVIR, magistratus, officio iuncti a veteribus Romanorum *semita*. Marat. Script. t. 21. p. 12.

SEPTENZODIVM, V. *Septsiconium*. ENA. (1) Multae Monasticae erant, septem dierum ieiunium. ruz Ordinis Hospical. S. Ioan. vol. 12. 18. f. 51. (2) Alia erant, († Litania scilicet, in qua singulas inuocationes, septena habetur.) Concilium Leuense, ann. 1031. sess. 2. *Nbi* 17.

*omniu carens Paschalis consecratur, et baptisimus, ibi honestius Paschalis ordo perficitur, et tres Litaniae, quae in Sabbatis Paschae et Pentecostes nulla ratione praetermitti possunt, ne, quod absit, auctoritas Spiritus sancti vilescat, apertius persoluantur. Post sex enim lectiones, Septena fit in choro a pluribus cantoribus solemniter indantis. Deinde cum serna ipsi Cantores et Sacerdotes, ac caeteri ministri procedunt ad Fontes: facta vero baptisimo de tribus tantum infansibus, . . . cum serna a Fontibus regrediantur, qui ad chorum ad chorum, qui ad altare ad altare, cum cereis nondum luminatis, sonantibus interrim omnibus signis. Finita enim ipsa serna, etc. (3) Septima pars fructuum ex agris vineisque domino persoluenda. Charta ann. 1313. SEPTENVVS, eadem notione. Patrum inter Iacobum Aragon. Reg. et Berengar. Magalon. Episc. ann. 1272. V. *Quarto* 6. (4) SEPTENA appellata peculiari nomenclatura districtus iurisdictionis vrbis Bituricensis, et aliquot oppidorum in eodem tractu, Gallis *la septeaine*: de cuius vocis origine varii varia tradunt: quidam enim a 7. pagis vel vicis: alii a septimo militari, alii denique a septis vrbis, vt Chammellus in Hist. Bituric. lib. 6. c. 13. et Thomassierius in Consuetud. loc. lib. Bituric. p. 72. *Septenae Bituricensis* mentio fit in Litteris Ludouici Iunioris ann. 1145. to. 1. Ordinatus. p. 10. *Septimaniam* appellari in hymno S. Guillelmi Bituricensis Archiepiscopi obseruat idem Chammellus. Sed videtur haec vox ad *Septimaniam* Narbonensem, seu Occitaniam provinciam pertinere.*

SEPTENARIVS. (1) Vel SEPTENARIVM, Officium pro mortuis per septem dies continuos. S. Stephanus in Regula Grandimontensium cap. 5. *Tricenarium, Septenarium, annuale, vel quodlibet prescriptum pro Missa nominatim vobis oblatum nullatenus accipiasis*. V. in *Tricenarium*. SEPTENNALE, in Concilio Parisiensi an. 1212. c. 11. (2) † TALLIA SEPTENARIA, quae quo-

- quolibet septennio pensabatur. Ch. Ms. a. 1479.
- SEPTENVS**, V. *Septena* 3.
- † **SEPTERIVM**, mensura annonaria, a Gall. *Septier*. Ch. Ms. a. 1482.
- SEPTETVS**, ita appellatus nescio quis Princeps, apud Gregor. II. Epist. ad Leonem Isaurum Imp. praefixa VII. Synodo: *Nuper siquidem ab interiore occidente preces illius, quem Septetum appellant, accepimus, qui vultam expetis nostram Dei gratia, et ut ad imperitendum ei sanctum baptisma illuc proficiscamur*. Leg. forte *Meperus*. V. *Mepe*.
- SEPTICENTVM**. Iudicium an. 983. in Addit. ad Chron. Casaur. apud Murator. to. 2. part. 2. col. 980. *In quo recepi ego Iohannes episcopus per consensum de supradictis sacerdotibus a te Romaldo in commutatione de re proprietatis tuae in casale nomine Casani ad proprietatem supradicti episcopi terram per mensuram modiorum Septicentum in uno se tenentem*. An centum et septem?
- SEPTIDOMVS**. Octavius Horatian. lib. 4. *Rer. Medicar. de partu: Tempore autem instante concipi atque collocari manifestum est, Septidomum vero septem spatiis contineri, septimo mense domus nasci, aliquibus nono: septimo anno infanti dentes cadere: bis septenis pubescere, Septidomis aegros periclitare*.
- SEPTIFLVS**, Epitheton Spiritus sancti, vtpote a quo septem sapientiae dona effluunt. Dudo de Ducibus Normannorum. V. *Spiritus Septiformis*.
- SEPTIMAGIVM**, ius septimi percipiendi in forestis. Tabular. Savignei.
- SEPTIMALE**, idem quod *Septenarius*. de qua voce supra. Charta Fulconis Comitis Andegauens. pro fundat. Abbat. Ronceri an. 1028. apud Sammarthanos: *Beneficia vero, quae de sepulchris mortuorum euenerint, de animabus, de triceniis, de Septimalibus, de Missis defunctorum, etc.* Sed leg. videtur *Septimanatibus*. Occurrit tamen rursum in Charta apud Lobinell. to. 2. Hist. Britan. col. 348. Vnde nihil temere immutandum videtur.
- SEPTIMANA**. (1) Vt *Septem* Iurisdiclio et districtus vrbis, *Banlien.* Litterae Philippi Reg. Franc. ann. 1186. to. 4. dinat. p. 77. V. *Septima* (2) *Hebdomas*, Gall. *Se* Roland. Parau. Chronic. Taru. 5. apud Murator. to. 8. col. **SEPTIMANA AGENDAE** et *ptoris*, in Statutis S. Martini. ex Cod. MS. Sangerm. 1307. *Abbas S. Martini Rex. clac est canonicus de consuetudine et debet pro eo fieri Septimana ptoris et agenda.* V. *Agenda*. **PTIMANA POENALIS**, in Christi passionis mysteria recolit et quae idcirco ieiuniis et laboribus transigitur. Concil. Pii apud Acher. to. 6. Spicil. p. V. *Hebdomada poenalis*. **SEPTIMA DECIMA**, decima personae ex vectigalibus quaque *mana* collectae a publicanis in unia. Charta Boleslai Ducis Bohem. an. 993. apud Ludewig. to. 4. liq. MSS. pag. 50. Hinc **SEPTIMANALIS EXACTIO**, fecit Charta Henrici Reg. Rom. ann. apud Eccardum de Orig. famil. burgo - Austr. col. 170. *Omnes . . . omnem exactionem eiusdem ciuitatis, annalis vel seu Septimanal, thelonii, quae Diploma Conradi an. 1354. eund. Ludewig. ibid. p. 36.*
- SEPTIMANALIS**. (1) *Mercatum manale*, quod in *Septena*, seu districtu, vel quaque *Septimana* hebdomada habetur. Charta Sulpitii Bituric. fol. 30. *Omnes . . . ex mercato quoque manale illam redebitionem quae ad pertinet locum*. V. *Septimana* (2) **SEPTIMANALE** dicitur quod per *septimanam* in v. quotidianum. Charta an. 1061. Mabill. to. 4. Annal. p. 616.
- SEPTIMANALITER**, hebdom. Thomas Archid. in Hist. lonitana, c. 24. V. *Septimana*
- SEPTIMANARI**, **SEPTIM** dicti quidam ex opificibus eligulis *septimanis*, qui rebus negotium suae artis, sed et ciuili

plarex. Statuta Massil. lib. 1.

p. 1. n. 9.

SEPTIMARIUS, idem qui *Hebdomadarius*, Gall. *Semaiier*, *Semai-*
b. loanes Eremita in Vita S. Ber-
nardi c. 17. V. *Hebdomadarius*.

SEPTIMATIM, hebdomadatim,
nempe hebdomada. Charta ann.
1174 apud Ludewig. to. 1. Reliqu.

1189. V. *Septimanaliter*.

SEPTIMANIA, V. *Septem* 4.

SEPTIMANUS, hebdomadarius. Vi-
ti Columbæ Abbatis to. 2. Iun.
1179. V. *Septimanarii*.

SEPTIMAS, vt Hebdomas. Vita MS.
Londoni.

SEPTIMANVM, locum siue mar-
tum conspectum in Vaticana ba-
sa significat, vbi ostendebantur
sepulchra. Haec Macri in Hierole-
ba post Torrigium de Crypt. Va-
t. edit. p. 81. et 83.

SEPTIMUM, oblatio quae sacerdoti
pro *Septimali*. Chartul. Celsin.

SEPTIMA, dies nempe septimus ab
domini sacra, quae pro mortuis
sepelitur, absoluebantur. Ande-
onis et Pictones *Seme* vocant.

in hac voce. Charta Petri Epi-
scopi luculini. ann. 1160. ex Ta-
cito. S. Eparchii fol. 11. *Baptiste-*
Septimus, solus Sacerdos habeat.

SEPTIMARIUS etiam, si alia eleemosyna,
monacho et Sacerdoti relinqui-
tur, *monachum valeat*, alioquin tam

sepulchrum quam *tricenarius* dividitur.
Omnis apud Paganos in nonam
in ista defunctis et *muusvne*

SEPTIMA, idque *Novendial* vo-
cabatur, quo elapso coenae fune-
rae quae fiebant, quae *Noven-*

SEPTIMA, dicuntur Tacito 6. An-
ni postmodum ab Ethnicis
Christianos promanavit, vt au-
gustinus in Quaest. super

SEPTIMA, V. Nouell. Iustiniani 115. c.
in Cuiacium et Gothofredum.
SEPTIMUM, spatium 7. no-
tis, *Sibmanst* in Glossis Ke-

SEPTIMODIVS. Ita computistae, ac
Beda lib. de Embolismo-
ratione, laterculum literarum
vocalium vocant: *Laterculus*
vocalium vocatur *Septimodius*. Vbi

Scaliger in Canonibus Isagogicis p.
176: et 181. *Septizonius* scribendum
contendit. Hunc vide, si lubet.

SEPTIZONIVM, omnis septenarius
ordo, moles aliis superstructae.
Ammianus lib. 15. de Septizonio Se-
ueri: *Septizonium operis ambitiosum*
nymphaeum. Vbi MSS. codices *Se-*
ptemzodium praeferre monet Henri-
cus Valesius: vt apud Capitolinum
in Severo, et Hieronymum in Chro-
nico *Septizodium*, Scaliger et Salma-
sius. Docet Pitiscus in Lexico, *Septi-*
zonium dici aliquando aedificium
pauciorum quam septem ordinum.
Exstat apud Commodianum in In-
structione 7. cum ea inscriptione, *de Se-*
ptizonio et stellis, qua indicantur se-
ptem planetae.

SEPTIZONIVS, V. *Septimodius*.

SEPTOR, vinitor, vel qui vineam se-
pris munit. Vita MS. S. Wenwaloei
fol. 110. ex Tabular. Landeuen.

SEPTRIGVS. Charta Edwini Regis
Angl. in Monastico Angl. to. 3. p. 120.
Exin aereo tempore finito, nec non
et aeneo ferrei sequaces modo vi prae-
currentes, modo mechanica arte caeteros
fallentes, et persaepe utroque omnem
subigerunt censum reddere vulgus us-
que ad calcem: ac si fortuna ludente
mancipari immobilis, patitur terra
subditis habenis in Septrigo volunta-
ris arbitrio. Videtur legendum *Scep-*
trigero, vel *Sceptrigero*.

SEPTVAGESIMA, inquit Alcuinus
de Diuin. Offic. *Computatur secun-*
dum titulationem Sacramentarii et
Antiphonarii, nouem hebdomadibus
ante Pascha in septimam Sabbati.
Ordo Romanus: *Septuagesima vide-*
tur dici posse propter 70. dies, qui
sunt ab ipso die ad Sabbatum ante
Ostinas Paschae, quo die alba tollun-
tur vestimenta a nuper baptizatis.
Septuagesimae institutionem Tele-
sphoro PP. adscribit Liber Pontific.
Roman. Hic constituit, vt septem
hebdomadas ante Pascha ieiunium ce-
lebraretur. Eadem habet Eusebius in
Chronico.

SEPTVAGESIMVS, mendum esse vi-
detur pro *Septenarius*. V. in hac
voce. Statuta Cadubrii c. 6. f. 34.
vo. D: *provisione et salario sacerdo-*

tum . . . *Pro Sepultura XX. fol. pro Septuagesimo fol. XII. pro trigesimo XII. habere et percipere debent.*

† SEPTVARIUS, mensura annonaria, i. q. *Septarius*. Ch. Ms. a. 1269.

† SEPTVM, ager quo aliquid continetur et includitur. Ch. Ms. a. 1336.

SEPTVS. (1) Pro Septunx, septem viciae, apud Rabanum de Computo.

(2) SEPTVS, *μείδρα*, in Gloss. Lat. Graec. Aliae Graec. Lat. *μείδρα*, *Septus*, *spetunca*.

SEPVLCRARE; sepelire, sepulcro condere. Epiraph. Caroli Ducis Burgund. ann. 1476. inter Probat. lib. 5. Comment. Philippi de Comines p. 224.

SEPVLCRVM SEPTIFORME, dicta Ecclesia super sepulcrum Christi constructa, in Charta Rodulphi Leod. Episc. ann. 1173. apud Miraeum to. 2. p. 1179. col. 1.

SEPVLCRETVM, sepultura, locus sepulcrorum. Monast. Angl. to. 1. p. 23. Vritur Catull. carm. 60.

SEPVLTARE, sepelire, apud Fortunatum lib. 8. Hymno de Vitae aeternae gaudiis.

† SEPVLTIO, sepultura, humatio, t. 2. lun. p. 223.

SEPVLTOR, qui mortuos sepelit. Statuta Astenf. Collat. 9. c. 12. fol. 27.

SEPVLTORIVM, *Ομπρίγιον*, in Gloss. Graec. Lat.

SEPVLTVARIVS, sepulcralis, V. *Cinevarium*.

SEPVLTVRA, idem quod *Asrium*, et *Coemeterium*, scilicet obventiones, quae Sacerdotibus ob sepulturam contingunt. Nam olim *Cadanera defunctorum in basilicis sanctorum sepeliri* veritum, in Concilio Braccarenfi ann. 563. cap. 18. vbi Garfias Loaysa. Vetus Notitia in Tabulario Ecclesiae Viennensis fol. 58. *Cum ergo illi Ecclesiam cum tertia parte decimae et Sepultura possiderent, etc. V. Coemeterium*. Quae quidem exactiones ne in immensum crescerent, modum adhibuerunt non semel leges cum civiles, tum ecclesiasticae. Harum omnium instar sint Statuta Cadubrii c. 6. fol. 54. vo. V. *Indicium defunctorum*. Notandum videtur Statutum

Augerii Episcopi Conferat. 1280. quo cuius presbyteri dicitur ut *initio sui presbyteri fides sacerdotales sibi fieri faciebant quibus obitus sui tempore sepeliri*. Eadem iubent Statuta Episcopi Magalon. ann. 1331. Instr. to. 6. Gall. Christ. no. col. 383. *Monet omnes ut in nam habeant breuiarium, saccum, almuciam sacerdotalem propriam qua sepeliantur*.

TVRA CRVCIFIXI, sepulchrum Christi imago et repraesentatio fieri solet in aedibus Parasceues. Vetus Charta mentis Paderbornensibus p. 1. PVLTVRA ASINI, existerium, sepultura excommunicatorum. Hugo Flauiniensis t. nic. pag. 268. V. *Imbricata*. PVLTVRA, tumulus, lapidalis, in Ch. a. 1144.

SEPVLTVROLA, diminutivum sepulturae. Testam. Bertichramonis. Episc. apud Mabillon. Analect. pag. 141.

SEPVVM, ita dicitur vulgo *Sadeus*, pinguedo, axungia, lanua. Occurrit passim. *La certum seui pondus*. V. *Petrus* an. 1309. apud Ludew. Reliq. MSS. pag. 261.

SEQVA. Tabular. S. Victor. *Et ulterius pro bono cunctis in Massilia amodo esset una Setae, ut erat antiquitus*. tabula nummularia.

SEQVACES, haeredes, possessor. Tradit. Fuld. lib. 3. Occurrit ibi crebrius. V.

SEQVACITAS. (1) Obsequia servantia. Sidon. lib. 4. *Obsequia*. Celeritas. Idem Sidon. lib. 4.

SEQVACITER, ordinatim. *aduers. Gent. lib. 2. p. 49.*

SEQVALTALIA, *ἀμυαλία*, Lat. Gr. Vbi leg. ex *via Sequaltera*.

SEQVAX. (1) Sequator. Paul. con. l. 1. Hist. Longob. (2) Obediens, apud Sidon. Epist. 17.

SEQVELA. (1) *Exemplum*, in Isid. Papias: *Sequela*, *mor.*

apud, institutum, consuetudo.
 1) Obsequium, ministrorum et
 meliorum coetus, apud Petrum
 de Anagnino serm. 43. Gloss. Lat.
Secuela, axaxudix. Hinc
 gloss. lib. 2. c. 4. *Sequelas* vo-
 cantur militares: *Lixas calones*
et omnis generis Sequelas concla-
untur. (3) Consecutio, con-
 secutio Tertull. de Patient. c. 5.
 4) Opinio, sententia, suffragium.
 Gloss. de Veteribus de Reb.
 Gloss. apud Marten. to. 4. Amphiss.
 lib. col. 1267. (5) Pro *Squilla*,
campanula, in In-
 strum. ana. 1342. ex Tabular. S.
 Gloss. Massil. V. *Skella*. (6) Di-
 scipulis, V. in *Secula* 3. 4.
 7) *Hocfium*. (7) † Dicitur
 pullis equinis, virulinis, aliisque
 animalibus, quae matrem sequun-
 tur. Ch. Mf. a. 1303. (8) † Rei
 militis appendix, accessio, i. q.
 11. 2. *Sequentia* 3. (9) † SE-
 QUENTIARIORVM, emo-
 tionum, quod ex benedictione
 sancti, loci peregrinorum, sacer-
 dotum. Ch. Mf. a. 1257.
 10) † SEQUELA DECIMAE,
 decima decimam ex agris alie-
 nis, cum a suis homini-
 bus. V. *Decimae*.
 11) *Squilla*, i. q. *Squilla*, tintin-
 nulum, campanula. Constitut.
 Gloss. Mf. V. *Sequela* 5. et *Skella*.
 12) INTER. (1) Continenter,
 Gloss. de *Suite*. Lex Alaman. tit.
 13) (2) Exinde, Gall. En-
 cyclop. MS. S. Wenwaloni fol.
 14) SEQUENTIANVS, V. *Sequentia-*
rianus, pulli equini, viru-
 linus, qui matrem sequuntur.
 Gloss. Normann. Mf. V. *Sequela* 7.
 15) SEQUENTIA (1) Canticum exul-
 tationis, quae et *Prosa* dicitur, sic
 bellum, quis *puerum inibi se-*
quitur, inquit Durandus lib. 4. c.
 Ordo Romanus, et Alcuinus
 de Duin. Offic.: *Sequitur inibi*
Sequentiam vocant. Ob-
 idem Durandus *Sequentias* a
 Abbate S. Galli primum
 et Nicolaum PP. ad

Missam cantari praecipisse, (quod
de Nicolao II. accipiendum opina-
tur Papebrochius.) Huc spectant,
 quae habet Eckehardus de Vita B.
 Norikeri Episcopi Salzburg. c. 17.
Sequentias, quas idem pater sanctus
fecerat, destinatis per bainum urbis
Romae Nicolao. Cap. 18. *Sequen-*
tiam dico, quae est de Spiritu sancto:
Sancti spiritus affis nobis gratia. SE-
 QVENTIAE, quas *Metenses* vocant,
 apud Eckehardum iunior. de Casib.
 S. Galli c. 4. SEQUENTIARIVS,
 Liber, seu Codex, in quo continen-
 tur *Sequentiae*. Eckehardus iunior
 de Casib. S. Galli c. 11. SEQUEN-
 TIALIS, eadem notione, apud
 Schannat. in Vindem. Litter. p. 8.
 (2) Comitatus, Gall. *Suite*. Vita
 B. Mariae de Malliaco to. 3. Mart.
 p. 744. Vbi *Sequentia*, si ad uxorem
 referatur, Comitrem, sociam sonat.
 (3) SEQUENTIA AVENARVM.
 Praestatio quae in auenis exsoluitur,
 in Cod. censuali Episc. Autissiod. an.
 circ. 1290. V. *Avenogium* 1. (4) †
 Salarium, quod canonicis, qui pro-
 cessionem vel officio interfunt, conce-
 ditur. Ordinari. eccles. Camerac. Mf.
 SEQUENTIALIS, SEQUENTIARI-
 VS, V. *Sequentia* 1.
 SEQUENTRIANVS, qui optimum
 excipit, mediae conditionis, vel me-
 dii pretii. Lex Alamann. tit. 75. Edi-
 tio Heroldi (quam securus est Balu-
 zius,) habet *Sequenterianam*.
 SEQVERTA, f. Comitatus, Gall.
Suite. Statuta Vercell. Mb. 3. fol.
 87. vo. Quod autem capitulum adda-
 tur in scripto *Sequerter villarum*. Ibid.
 lib. 4. fol. 116. vo. Item si quis de
 ciuitate vel districtu *Vercellarum* in-
 ranerit maliciose non facere *Sequer-*
tam Potestati, soluat pro hanno libras
decem Pop.
 SEQUESTER. (1) Testamentum Ael-
 fredus Regis Angl. *Insuper de Aethel-*
fredo Principi milisiae meae vnum
gladium, et 200. marcas; et meo Se-
questri, cum quo iam Pascha immi-
nens pactum firmaui, de 200. libras,
ut ipse det et distribuat inter omnes
illos, ubi placitum est sibi subire se-
pulcrum, etc. V. in *Equester*. (2) Imita-
 tor, discipulus. Iohan. Blakman.
 N 3 de

de Virtut. Henrici VI. Reg. Angl. pag. 303. Hinc **SEQUESTER**, pul-
lus, quod matrem sequitur sic di-
ctus. Charta ann. 1490. ex Schedis
Praef. de Mazaugues. V. in *Secta* 4.
(3) Forte filius extra domum pa-
ternam sepositus et educatus, cuius
idcirco ortus dubius est. Compend.
benefic. Exposit. fol. 46. *Dubitat*
vero de excommunicatis, naturalibus,
Sequestreis, spuris, legitimis, col-
lateralibus; (scilicet qui ecclesiae
benefecerint, an patroni esse possint)
sed benignum est eos omnes admittere.

SEQUESTRARE. (1) Separare, se-
ponere, Gall. *Sequestrer, mettre à*
part. Capitul. Caroli M. de Villis
§. 55. *Volumus ut quicquid ad no-*
strum opus iudices dederint, vel ser-
vierint, aut Sequestraverint, in uno
brevi conscribi faciant. (2) Depo-
nere. Tertull. de Resurr. carnis c.
26. *Corpora medicata mansoleis et*
monumentis Sequestrantur.

SEQUESTRARIUS, ad *Sequestrum*,
seu depositum spectans, apud IC.

SEQUESTRATIM, separatum. Cassio-
dor. lib. II. Epist. I.

SEQUESTRATIO, separatio, in Ca-
pitul. lib. 6. cap. 409. et lib. 7. c.
141.

SEQUESTRATOR SACRI PALA-
TII. Ottonem Rufum Imp. in
colligendo iure Wichbildico vsum
esse opera Burchardi a Mangefeld,
Sequestratoris Palatii, scribit Gloss.
ad art. 10. et 139. in fine Wichbild.
Quod officium pro *Cancellarii* mune-
re accipiunt Crantzii lib. 2. Saxon.
c. 21. Brotuff lib. I. Chron. Merse-
burg. c. 10. et Coler. in orat. de
iure Saxon. V. Gloss. med. Graecit.
in *Meotens*, et in *Meotensur*. Certe
apud Episcopos Anglicanos, qui *Se-*
questratores perinde habuerunt, alius
fuit *Sequestrator* a Cancellario, ut
colligitur ex Charta an. 1317. apud
Madox Formul. Anglic. pag. 11.

SEQUESTRATORIUM, locus, ubi
aliquid deponitur. Tertull. de Re-
surr. carnis cap. 52.

SEQUESTRUM. (1) Deposum,
vox IC. familiaris. Correct. Statut.
Cadubrii cap. 98. (2) Separatio.

Longinus in Vita B. Kingae,
Iulii pag. 741.

SEQUI, persequi aliquem in iu-
Leges Normann. apud Ludew.
7. pag. 292. *Viri autem de ma-*
xoribus suis illatis Sequi poss-
omnibus casibus supradictis,
defendere, si fuerint appellati.
Ita 4. et *Secur.*

† **SEQUIA**, canalis, per quem
decurrit. Ch. Ms. a. 1331.

SEQUIENTES, τα ἐξῆς, in
Lat. Graec.

SEQUIMENTVM. (1) V. sup.
Sega. (2) † Statutum quod
cutioni mandari debet, ab
quire pro effequere, exequi.
1218. apud Murat. t. 4. Antiq.
med. aevi p. 411. (3) † Ca-
rus, custodia, Ital. *Sequimentum*
Ms. a. 1290.

SEQUIPES. (1) Qui alium
rur, *Pedissequus.* Anastasius
Hadriano pag. 103. *Vnde ego*
pedes vestros dirigere stulto
missos ad eundem vestrum Regem
Canis sequipeda, apud Ioan. S.
lib. I. Policrat. c. 13. V. eund.
3. c. 6. (2) **SEQUIPEDA**,
ētatōres, sequaces, discipuli.
Acta SS. Iuliani et Basilidis
fat. *Vi per angustam viam cor-*
Sanctorum valeamus Sequipedes

SEQUITAS, *παραδεία, συνοδία,*
αἰα Gloss. Lat. Graec. *Aequi-*
ligentia, in Amalth.

SEQUITIO, V. supra in *Sega*.

SEQUITVS. (1) Via, quae
sequitur. Hiltor. Cornuor.
apud Murator. to. 12. col.

(2) † Comitatus, Ital. S.
Murat. t. 4. Antiq. Ital. p. 11.

† **SEQVVS**, vel *Segus*, *Secus*.
Ms. a. 1334.

SEQVUTA, ut *Sega*. V. in hac

SEQVUTVLEIA MULIER, quae
rum appetit, et sectatur, et
Comm. in Amalth.

SER, dominus, quae vox praep.
nominibus appellatiuis apud
efformata, ut videtur, ex
χῆρος, seu, ut recentiores
efferunt, *χῆρος*, vnde Galli
Itali *Messer*, Galli etiam
Vita B. Torelli Papiensis n. 24

serius, qui vocabatur Ser Aloysius. cum ibi pluries. Charta ann. 1177. apud Lobinell. tom. 3. Hist. pag. 487. *Acta sunt haec apud S. Augustini, Viennensis dioecesis, ... praesentibus discretis viris, ... Ser Nicolao, Ser Andreae Episcopo, et pluribus aliis fide dignis.* Ital. vero Ser idem sonat Gallis, Maure, ubi de opificissimo est. V. *Siriacicus*.

A (1) Vespera, Gall. *Soir*. Lat. Graec. *Sera*, *ἐσπέρα*. Res. Benedic. cap. 41. V. *Sera*. Hinc (2) Occidens, in Charta 963. apud Murator. delle Stensi p. 140. (3) Mensa, Chron. Estense ad ann. 1177. apud Murator. tom. 15. col. 1. *Item (dom. Marchio praesentibus) super quadam Sera cinsu- mptus argenti, item in manibus aliorum suorum portari coppas et perlarum.* (4) Remora- trix, vet. edit. ubi Sangerm. *demoratrix*. V. *Seritas*. SERA VIRGINITATIS, V. *Serapient*.

SARABITAE, haeretici Valdensium, sic dicti quod ut Sarabaitae per vrbes et castella va- s proprio arbitratu vivebant. *Sarabaitae*. Articuli probat. con- Vbertin. to. 1. Miscell. Baluz. V. *Beghardi et Bulgari*.

SERA, SERA PVLA, V. *Sarabaitae*, serum lactis. Acta Mu- nasterii p. 54. V. *Sesser*. SERA, sera minor. Guidonis Farf. c. 48.

SERAGENTIUM. Acta S. Philippi Adrianop. tom. 4. Analect. p. 144. Tunc Iustinus trahi- tum pedibus iussit. *Qui ac- tos filium offensione vulneribus, singula corporis membra lace- rasset ad carcerem fragmen- tis reportatur. Sed paulo post Seragarentium contulerunt.* mendosam esse alterisco signi- Mabillonius: videtur tamen agnare medicamentum aliquod vulneribus Philippi consulue- ratres.

SERAGIVM, claustrum, inclusio. Correct. Statut. Cadubrii c. 127. V. mox *Serale* 1.

SERALE, SERRALE. (1) Angu- stiae et claustra itineris vel mon- tium. Chron. Andr. Danduli ad an. 1404. apud Murator. to. 12. col. 519. *Inde Veneti creantur in eorum Imperatorem Paulum Sabellum, qui duxor in his castris eras, et anteq- fueras praecipuus transeundi Seralia hostilia.* V. *Serra* 2. (2) Vt *Sera* 1. Vespera. Arestum Parlamenti ann. 1472. ex Tabul. Sangerm. *Idem, de non exulo de nocte absque lumine post grossum Serale.* Galli dicunt *Nuit fermée*.

SERALHA, Sera: *Seraltherius*, *Ser- rarius*. V. infra in *Serraltherius*.

† SERALIA, sera, id quo aliquid occluditur. Stat. Mant.

† SERALIVM, SERALLIVM, val- lum, septum, munitio, Ital. *Serraglio*. Stat. iamiam laudata.

SERAMEN, semen, quiddam feritur. Charta Alisiae dom. de Tilleyo ann. 1262. ex Tabul. Pontifar. V. *Serimen*.

SERAMPELINAE VESTES, sunt vestes inueteratae. Gloss. ad Doctr. Alexandri de Villa-Dei. V. *Serapeli- nae*.

§ ERANTA, pro *Saranta*, quadragin- ta, ex Graeco vulgari *σαράντα* pro *τεσσαράκοντα*. de qua voce Meur- sius. Abbo lib. 1. de bellis Pari- siac.

SERAPELLINAE, sunt veteres pel- les, vel dicuntur pelles parvi valoris: Catholicon paruum. V. *Xerapellinae*, in *Xerampinus* et *Serampelinae*.

SERAPELLVIES, id est, Pelles, in Glossar. MS. S. Andr. Auenion. V. *Serapellinae*.

SERAPIVM, iusculum medicum. V. *Syrapius*.

SERARE, SERRARE. (1) Occlu- dere, Seris claudere; hinc Gallis *Serrex*, pro aliquid sub sera recon- dere, *ἀσφαλίζειν*. Brito in Vocabul. *Vestis a verbo dicitur, i. ferrum, quo in firmatura ostii vehitur huc et illuc, causa Serandi vel referandi.* Papias: *Serare, claudere, opponere.* V. *Ser- ra* 1. Hinc INSEBATUS, sub sera reclu-

reclusus. Rodericus Tolétanus lib. 5. de Reb. Hisp. cap. 24. de Sanctio Rege Nauarrae. V. infra *Serrare* 1. IN *SERA ESSE*, pro sub *sera* recondi, Galli dicunt *Etre sous la clef*. Commonit. Episc. apud Marten. to. 7. Ampliss. Collect. col. 5. *DESERRARE*, aperire, recludere, apud Apulei. lib. 1. Metamorph. (2) *Arctare*, constringere, Gallis *Serrer*. Chron. Saxon. apud Mabill. tom. 4. Annal. p. 491. *Fratricidas autem et parricidas, . . . sine per manum et ventrem Serratos de regno eiiciant*. Vbi alii Scriptores, qui de homicidgrum poena agunt, habent: *Venter atque brachia strictim innectantur ex ipsis ferreis vinculis*. (3) Concludere, in angustum claudere, Gallis etiam *Serrer*. Statuta Mutin. rubr. 212. fol. 39. vo. *Fossata quas vadunt et sunt iuxta stratas Ganaceti, Serrentur et serrata teneantur, ita quod aqua discurras in lamam*. (4) Ferro munire, unde *Ferrare* legendum viderur. Reparatur factae in Senescall. Carcass. ann. 1435. ex eod. MS. V. Cl. Lancelot. (5) *SERRARE*, Gall. *Serrer*, Seruare, in Conc. Auenion. an. 1457. apud Marten. to. 4. Anecd. col. 385.

SERASTYRAX. Codex Epistolarum S. Bonifacii Archiep. Mogunr. Epist. 147. *Grato animo dignemini suscipere costum, cinamomum, et Serastyracem*. Vbi Serrarius putat, constitutum nomen ex *cera* et *styrax*, quasi cerasae instar styrax fuerit. De styrace agit Plinius lib. 12. cap. 18. et 26. lib. 24. cap. 6. et 37.

SERATOR, Serarius faber, Gall. *Serrurier*, apud Bollandistas in Onomastico. Haud scio an eadem notione in Chron. Noualic. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 752. *Terras et vineas dominicales, quem Focos Serator noster in cessione, et Opilonicus usque nunc in beneficium habuit, etc.* Vbi pro villico, qui rebus *Serandis* seu seruandis invigilat, accipi potest.

SERATURA, *Sera*. V. *Serratura*.

SERVADA, *Cremium*. Gloss. Lips. Somnerius: *Hinc respondet nostratum Scare wood, pro cremio, vel*

temale, a Sax. færan, arere et unda, filia, lignum, vulgo. Haec Schiker. in Gloss. Teuton. **SERCAPOS**, harpago, V. *Arrip*. **SERCENTES**, *Sergenti*, Itali; *censes sine habitatores domorum quilibet*, in Statutis Venetor. L. 25. 27. Infra *Sersentes* ex Statutis.

SERCHELLVM, Gall. *Serchel*, et *Cherfel*. Locus est in Circulo. Vt attem manifestior fiat natiuius vocis significatio, quaedam iicimus ex Instrumentis, quod statutum Parlamenti Paris. ann. 1451. ibi laudatur praecesserunt. In ann. 1451. ex Tabular. Corb. *Il avoit vendu ou fait vendre deux pieches de vin au prix de deniers chacun lot, dont en tenoit à iceulx demandeurs pour dit droit de sonlien et forage une pieche deux septiers, quatre septiers, en chacun septiers y a quatre lots mesur ditte ville qui sont XVI. lots loient et valent audis prix de deniers le lot la somme de VIII. deniers. Et aussi avoit ou fait mettre ledit . . . an et au dehors du lieu et maison il a fait vendre lesdits vins et vendare ou Cherfel, pour denb auxdits demandeurs pour dit droit de Cherfel deux sols estoient et sont en tous pour droits de sonlien, forage et la somme de XII. sols VIII.* Ex quibus certum est hanc significari signum aliquod viliis, pro quo apponendo commino loci praestatio pensitabile.

† **SERCHIA**, pro *Cerchia*, excubiae. Ch. a. 1191.

SERCINOLA, pro *Sarcinula*, Charta ann. 1496. apud Ry tom. 12. pag. 579.

SERCIVM. Leges Normann. Ludewig. to. 7. Reliqu. MSS. 267. *Quaedam enim submonia sunt ad reddendos redditus, vel cia, sine debita dominorum. leg. videtur Sernicia*. V. infra *vicium*.

SECLATREXES, mulieres, quae
sordas, seu sarruunt, t. 2. Hist.
Nom. Prok. p. 65.

SECIETVS, piscis minutioris spe-
cies. *Serena* Massil. lib. 6. cap. 17.
*Serenuus quod nemini liceat piscem
vel pisces emere in Massilia, vel eius
diplo de nocte, vel de die causa
mendum . . . nisi essent . . .
piscis minuti, scilicet sardinae, jar-
ni, Serchui, boguæ, etc.*

SECOLIVM, feretrum, a Gall.
Seoul. Arest. Mf. a. 1320.

SECVLVS, pro Circulus. V. *Fla-*
pud.

SEGDIA, pro *Sargia*, in Invent.
t. 1476. V. *Sarga* 2. et *Serga*.

SEREA, V. *Seria* 1.

SERECIA, f. dominium, V. *Severus*.
Cod. Ital. diplom. t. 2. p. 1069.

SERENA. (1) Mensura liquidorum.
Charta inter Schedas Lobinelli: *Ri-
vor pater ipsius Vorcomin dedit duas
Serenas de medone, panes XXXIV. et
vulnes tres*. V. *Sericum*. (2) Char-
ta ann. 1494. ex Schedis V. Cl. Lan-
don: *Dictosque suos armigeros iuxta
locum de Palude in Serena cubire fe-
cerunt*. Id est sub dio. (3) † *Se-
renus*, Pron. *Apistra*, *anis viridis
coloris, apes edens*. Glossar. Prou.
Lat. Cod. reg. 7657.

SERENARE, clarificare, clarum red-
dere, Gall. *Eclaircir*. Miracula S.
Calixti apud Illustr. Fontaninum in
Annoq. Hortae p. 367. *Quo facto
Serenti sunt oculi*.

SERENATIO, pax, tranquillitas.
Invent. Edwardi I. Reg. Angl. ann.
1294. apud Rymer. to. 2. p. 275.

SERENIFICARE, serenum reddere,
facere. Lambertus Ardenis apud
Lutwig. to. 8. p. 587. *Et cessans
pluvie coelo Serenificato*.

SERENISSIMVS, clarissimus, illu-
strissimus, luculentissimus. Chron.
Pontif. Leon. sp. Lam. in Delic.
erud. p. 104.

SERENITAS, titulus honorarius Im-
peratorum et Regum, apud Facun-
dum Hermianensem l. 5. c. 2. et in
veteribus Chartis apud Reslium in
Comitib. Pict. p. 211, in Regibus
Aquitan. p. 25. 26. et alios passim.
Fortunatus lib. 3. Poëm. 2.

*Nubila nulla grauant populum
sub Rege sereno.*

Eodem titulo donatur dominus ca-
stri Camiliaci in Litteris Pontificis
Romani ex Tabular. Maioris Monaste-
rii. Sed et Archiepiscopi Episcopiove
Serenitatis titulum sibi tribuerunt.
Charta Seunini Archiep. Senon. an.
980. apud Acher. to. 2. Spicil. p.
732. V. Mabill. Dipl. p. 89. *Sere-
nissimi Principis* titulo cohonestatur
Humbertus Dalphinus in Litteris
procuratoris capituli S. Bernardi de
Romanis ann. 1348. inter Ordinac.
Reg. Franc. to. 3. p. 290. Alios hu-
iusce tituli recentiores vsus silabi-
mus, utpote qui ad nostrum insti-
tutum non spectant.

SERENIVS: Litterae Bonifacii VIII. PP.
in Chronico Angl. Th. Otterbour-
ne p. 93. *Es quod in tuis paterni-
bus litteris, inde confectis, haec plen-
ius et Serenus nescitur contineri*.
Vbi Cl. Editor recte monet leg. esse
Seriosius. V. infra *Seriose*.

SERENONES, V. *Sereo*.

† **SERERIA**, **SERERIVM**, cerasum,
Gall. *Cerise*, in Comput. a. 1362.

† **SERERVS**, dominus, Ital. *Sere*.
Gloss. Prou. Lat. V. *Siriaticus*.

† **SERESVM**. (1) Locus, ut vide-
tur, cerasis confitus. Ch. Mf. a.
1320. V. *Sereria*. (2) *Seresum vo-
cat Stephanus Affodillum, sed nec
Graecum nec Arabicum*. Gloss. med.
Simon. lanuens.

† **SERGA**, stria, teges, quia ex
panno eiusdem nominis saepe erant.
Necrol. Mf. V. *Sarga* 2.

SERGANDVS, **SERGANTERIA**, etc.
V. in *Serviens*.

SERGIA, oliuae genus, in Amath.
ex Colum.

SERHAILLA, sera catenaria, Gall.
Cadenas. Processus aperturae tumuli
Vrbani V. PP. ann. 1381. ex Tabul.
S. Victoris Massil. V. *Serrallherias*.

SERIA, **SEREA**. (1) Vasculi species.
Ioannes de lanua: *Seria a Syria di-
citur, i. olla, quasi Syria, quod ibi
primo facta est, etc.* Papias: *Serea,
sing. vasis genus, orca, inde seriola*.
In Agrimenforibus vox *Seria* occur-
rit, ubi vasculum effingitur. *Seriola*
inde

N 5

inde habet Persius, et ex eo Isidorus lib. 29. c. 6. Gloss. vert. Sangerm. n. 501. *Seriola*, est *orcarum directus ordo*, vel *vas fistile vini apud Siriam primum excogitatum*. V. Donatum ad Terent. et IC. (2) *SERIA*, pro *Series*. Gloss. *Seriam*, ἀκολούθῳ. *Seria*, ὁρμαθός, ubi *perperam seria*. *Series*, τὰς, . . . ὁρμαθός. Rhythmi in obitum Henrici VII. Imp.

*Exponis Flaventinis
Totius facti Seriam,
Processus, et materiam
Intoxicationis.*

Atque inde coniicit Salmastius ad Solin. in Agrimensoribus scribendum *Seria*, ubi *serra* legitur. Apud Vitalem: *A sextaneo si vis sequi litem, rectam Serram sequeris ped.* 150. ubi emendat *Seriam*. Huic emendationi fauet vetus Notitia sub Rogerio Rege Siciliae ann. 1144. apud Rocchum Pirrum in Archiepisc. Massan. *Et descendis per pedem montis. ubi sunt multi lapides, exinde Sericam forestae, usque ad culturam Ecclesiae, etc.* Infra: *Es a praedicto vallone recipit Roccam magnam usque ad Seriam blagi, in quo via regalis descendit ad fontem de Maltru, et recipit Seriam sassi, etc.* V. *Serra* 2.

SERJANTES, SERJANTERIA, etc. V. *Serviens*.

SERIARE, ordinare, disponere, quasi in serie ponere. Statuta Canonica. Regul. art. 51. apud R. Duellium to. 1. Miscell. pag. 95.

SERIATIM, Ordinatim, *Ordenneement*, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm. Charta ann. 1014. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 519.

SERICA. (1) V. *Seria* 2. (2) † *Nude pro runica serica*, t. 7. Sept. p. 118.

SERICALIS PANNVS, Gallis *Serge*, aut *Sarge*, Alamannis *Sarewat*. Ekehardus iunior de Casib. S. Galli c. 3. **SERICALE**, nude, eadem notione, apud Schannat Hist. Fuld. pag. 20. V. *Sericatus*.

SERICARIVS, sericorum textor. Gloss. Lat. Gr. *Sericarius*, ὀργάνος

πλόκος. *Sericarius textor*, apud Iul. Firmic. lib. 8.

SERICATVS, sericus, Gall. de Sein. Leges Normann. apud Ludewig. to. 7. Reliqu. MSS. p. 188. V. *Chilensis* dati.

† **SERICEGINOSVS**, sericus, in Chron. Guil. Bardini ad a. 1303.

SERICEVS, eadem notione, in Regest. 87. Camerae Comput. Paris.

SERICINVS, eodem sensu, apud Odonem Cluniac. lib. 1. de Vita Geraldi cap. 16. V. *Sericalis*.

SERICIVM, f. *Seruicium*. Libertate Pontis-Vrsonis inter Ordinac. Reg. Fr. to. 4. p. 641. *Ille qui facit Sericum, vanat annonam*. V. *Sercium*.

† **SERICIVS**, vt *seriosus*, fuscus, in Form. Mf. V. *Seriose*.

SERICLA, V. in *Seria* 1.

SERICOBLATTA, in L. 10. Cod. Iustin. de Murilegul. ubi in L. 13. Cod. Th. eod. tit. *Serica blatta*, sericum *blattae*, seu purpura insectum V. in *Blatta*.

SERICOPVLATAE, dicuntur vestimenta quae inferuntur et texuntur serico. Vocabul. vtriusque iuris.

† **SERICORNOSVS**, sericus, i. e. *Sericeginosus*, in Chron. ibidem citato.

SERICVM, mensurae liquidorum species. Philippus Eyftherensis in Vita Walpurg. c. 34. *Sacratissimas liquas qui infra spatium unius anni nequam destitauerat, nec ullo modo se ostenderat, adeo abundanter erant ut ampullam dimidiae pintae capacitas, vel unius Serici adimplerent*. Alter codex MS. habet *ferisi*, monet Gretzerus. V. in *Serena* et *Seria* 1.

SERICVS, V. *Siricus*.

SERIES. (1) Notitia iudicati 843. in Append. ad Marcam-Hisp. col. 780. *Tunc iterum praecepit scribere condiciones, ut ea quae testes testificauerunt, ipsi testes ad eam conditionem hoc iurare starent; sicut et fecerunt*. Alia an. 87. ibid. col. 797. *Qui (testes) iurauerunt a Serie conditione, sicut ibidem insertum est*. Formula est haud infrequens.

frequens in eiusmodi Notitiis, quam
clarius exhibet Notitia ann. 1032.
ibid. col. 1053. Testimonium no-
strum per Seriem harum conditionum
tutius confirmamus, etc. (2)
SERIES, pro Veritas. Gualter. He-
mingsford, in Edwardo I. ad ann.
1098, pag. 163. *Cognita tamen rei
serie et Regem modicum esse laesum,
impatiebantur ei.*
SERILITAS, seriaturum rerum medita-
tio, grauitas, apud Sidonium lib.
1. Epist. 9. lib. 9. Ep. 13. et Ioann.
Scriver. Epist. 81. in Metalogico
lib. 1. c. 6. lib. 3. in Prologo, et
in Policratico. V. *Seriositas*.
SERILLA, nauculae vel lintres, qui
rimas stupae suffocatas habent, Spelm.
SERIMALIA, SERMIALIA, machi-
nae bellicae species. Otto Morena in
Histor. Rerum Laudensium p. 51.
*Laudenses, quos captos habebant, de
civitate super Serimalias et machinas
ipsos castris deduxerunt.* Pag. 54.
*Militesque petrierios ibi composuit,
per quos ballistariis suis foras trahen-
tibus, fere nullus ex Cremonensibus
ibi ad Serimalios, seu machinas ipsius
castris appropriare poterat.* Pag. 55.
Super Serimalias et machinas, etc.
Iura: *Qui fere omnes manganos et
petrierias, Serimalias, seu machinas,
ceteroque defensionis Cremae instru-
mentos suis mirabili ingenio composue-
runt. Serimalia ex eodem Morena
editum a Muratorio to. 6. col. 1039.
1043. etc. Mendum esse pro Serpen-
tibus lubens crediderim, cum nullibi,
quod sciam, praeter apud Morenam
occurrat haec vox. † Leg. SCRIM-
NALIA, ut apud Murat. loco cit., ab
lat. Scrimaglia, propugnatio, de-
fensio.*

SERIMEN, Semen, in Amalth. ex
Salustio, V. Seramen.

SERINGA, Virga in arundine. Glos-
sae var. Sangerm. num. 501.

SERIOLA. (1) Diminut. a *Seria*.
V. ibi. (2) † Canaliculus, per
quem aqua decurrit, i. q. Sequia.
Stat. Vallis-Ser.

SERIOSE. (1) Fusc, minutatim,
articulatum, Gall. *En détail*. Litterae
Bonifacii VIII. PP. an. 1295. ex
Bibl. Reg. *Per alias nostras litteras*

tibi describimus Seriose. V. *Serenius*.
(2) Grauitate, lente. Charta fun-
dar. Cantoriae S. Capellae ann.
1319. apud Lobinell. to. 3. Hist. Pa-
ris. pag. 132.

SERIOSITAS, grauitas morum. Acta
S. Hemmae tom. 5. lun. p. 501. V.
Serietas et mox *Seriosus*.

SERIOSVS, serius, grauis, ex Gal-
lico *Serienx*. Vincentius Beluac. lib.
3. cap. 33. V. *Seriositas*.

SERISAPIA. Fragmentum Pegronii:
*Allata est Serisapia et consumelia ae-
crophragiae, (i. acrophragiae) sac-
ledasae sunt, et census malo, porri,
Perfica, etc.* Monstra verborum,
cuiusmodi complura habentur in
hoc male compacto centone.

SERITAS. Gloss. Galat. βραδύτης,
Mora, remora, Seritas, tarditas.
Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Seritas*,
tarditez. V. *Sera* 2.

SERITVM, V. supra *Sericum*.

SERITVRA, angustia, arctatio. Char-
ta ann. 1351. in Regest. 80. Charto-
phylacii regis: *Dirisatem et Seritu-
ram carcerum et questionum perhor-
restens, etc.*

† SERIVNCVLA, diminut. a *Seria*
pro *Series*, t. 2. Aug. p. 639.

SERIVS, *utilis, necessarius*: unde *Se-
rie, utiliter, intente, sedulo*. Ioh.
de Ianua. Gloss. Lat. Gall. Sangerm.
Serius, necessaire, profitable. Serius,
σπουδαῖος, in Gloss. Lat. Graec.

SERMENS, Sarmentum, Gall. *Sar-
ment*. Vita B. Henrici Baucen. tom.
2. lun. p. g. 373.

SERMENTATVS, iuratus, sacramen-
to adstrictus: ex Gallico *Sermenté*.
Baldricus in Chronico Camerac. lib.
3. cap. 49. *Ipsi namque pariserque
Abbas Richardus, ambo videlicet Ser-
mentati, etc.*

SERMENTVM, a Gallico *Serment*,
Sacramentum. Charta ann. 1410.
ex Schedis Praesid. de Mazaugues.

SERMO. (1) Tuirio, conductus,
Sauvegarde: ἀσφαλὲς λόγος, apud
Iustinianum in Edicto 2. Λόγος ἀπα-
θής, apud Annam Comnenam pag.
158. 249. 292. Lex Salica tit. 59.
*Vbi culcaueris solem, et ista omnia
compleueris, qui eum admallat, et
ille, qui admallatur, ad nullum placi-
tum*

sum venire . . . nolueris, tunc Rex, ad quem magnitudo est, extra Sermone suum eum esse diiudices, et ita ille culpabilis, et omnes res suae erant in fisco, aut cui fiscus dare volueris.

V. Verbum, et quae notauit Canguis ad Alexiadem pag. 308. (2)

Homilia, concio ad populum in Ecclesia, Gallis *Sermon*. Gloss. Lat. Graec. *Sermo*, *ῥημῖς*. S. Augustinus

Ep. 77. De *Sermone Presbyterorum*, qui se praesente populo infunditur, etc. Infra: *Ut iubeas singulos, quos*

volueris, Sermones seorsum conscriptos et emendatos mitti nobis. SERMO

VIVVS. Capitulare 5. Caroli M. incerti anni c. 1. *Admonendi sunt*

(Episcopi) *de rectitudine fidei suae, ut eam et ipsi teneant et intelligant,*

et sibi subiectis populis vino Sermonem annuntians. V. *Vini*. SERMO IM-

PPLICITVS, occultus, *γεῖστος*, in Gloss. Lat. Graec. (3) Ratio, Gr.

λόγος. Vetus Irenaei Interpretis lib. 2. cap. 19. *Aptum ad susceptionem*

perfecti Sermonis expediti. Utuntur passim antiqui Patres. (4) SERMO

PUBLICVS, seu *Sermo generalis de fide*, dictus apud Tolosates ultimus

et sollemnis Inquisitionis actus aduersus haereticos variis poenis aut suppliciis afficiendos: quod a sermone

de fide inciperet sic nuncupatus; idem quod alibi vocatur *Actio fidei*,

Hispanis *Auto de inquisicion*, Lusitanis *Auto da fē*. Limborch. in Hist. Inquisit. p. 13. *Lata fuit haec sen-*

sentia . . . in praesentia . . . cleri et populi in Sermonem publico congregati. Passim ibi occurrit. (5) †

Contentio, lis, controuersia. Chartul. Maior. mon.

SERMOCINALES DISCIPLINAE, Logicae. Fridericus II. Imp. in libro Rescriptorum c. 74. §. 3. † SER-

MOCINALIS LIBER, sermones s. homiliae continens, t. 12. Gall. Chr. Instr. p. 398.

SERMOCINANTER, Sidon. lib. 8. Epist. 6. *Cum quo dum tui obitu*

aliquid horarum Sermocinanter extrahimus. Id est confabulando. *Sermocinantes* ex ead. Epist. editum apud

Leibniz. to. 1. Script. Brunsvic. pag. 26.

SERMOCINATIO, *διὰ λέξεως*, Gloss. Lat. Graec.

SERMOCINATOR, orator *ῥητορ*, concionator, Gallice *Predicatur*. Cere-

moniale MS. B. M. Deauratus Tolos.

SERMOLOGVS, Liber 'Ecclesiasticus, continens Sermones, quos Papae et alii

plures Sancti composuerunt, qui legitur in Ecclesia in Festis Con-

fessorum a Natali vsque ad octauas Epiphaniae, in Purificatione B. Mariae, et in Festo omnium Sanctorum, et pluribus aliis. Ita Beletus

cap. 59. et ex eo Durandus lib. 6. Ration. c. 2. n. 32. V. *Seminari-*

bis. SERMONARI, sermonem facere. Gloss. Lat. MS. regium.

SERMONARIUM, vt *Sermologus*, in Conc. Limano ann. 1591. inter Hispan. to. 4. pag. 661.

SERMONICANTES, V. *Sermocinantes*.

SERMONIZARI, vt *Sermonari*. Acta S. Iohannis Mart. to. 3. Iulii pag. 202. V. *Sermocinantes*.

† SERMOSINARI, orationem habere, in Comput. a. 1380.

SERMOTIM, perperam pro Semonim, in Epist. Friderici II. Imper. apud Marten. tom. 2. Ampl. Collect. col. 1201.

SERNA, V. *Serra* 2.

SERNIOSVS, *sernia* seu pruritiginosa scabie laborans. Priscianus lib. 1. cap. 12. *Serniosos quos nos petigin-*

fos dicimus et asperitatis vitio simili laborantes curare. V. Reinel. Var. lect. lib. 3. c. 11. et *Sarna*.

SERO, occidens, apud Rollandinum in Summa Notariae, et Anonymum in Vita S. Domitiani, apud Guichenonum in Hist. Bressensi non semel.

V. *Mame*, et *Sera* 1.

SERON, *sepulchrum*, vel *Idolum*, Ioh. de Ianua, forte ex *ἱερὸν*.

† SEROSIVS, pro *seriosius*, fufius. Inuent. Mf. a. 1366. V. *Seriose*.

SEROTHECA, pro Chirotheca, in Chartular. S. Vandreg. to. 1. p. 140.

SEROTINARE, sero aduenire, vel Noctem transigere, ex Epist. Senescalli Prouinc. an. 1329. in Tabular. S. Victoris Massil.

SERPE, vox Italica, serpens. Annal. Mediolan. Anonymi apud Murator. to. III. col. 812.

SERPENS, vapor cutis cum membro-
rum curvatura. Joh. de Ianua. V. Ser-
piga.

SERPILLERIA, a Gall. *Serpilliere*,
v. *Serpilleria*. V. in hac voce. Li-
brae Henrici VII. Reg. Angl. ann.
1506. apud Rymer. to. 13. p. 138.

SERPLERIA, eadem notione, in
Etiis eiusd. Reg. an. 1499. apud
eund. Rymer. to. 12. p. 714. V. in
Serplere.

SERPENS. (1) Virga lignea in mo-
dum spirae fabrefacta, vnde no-
men, qua in benedictione cerei pa-
schalis vruntur. Ceremoniale MS. B.
M. Desuratae Tolos. (2) Draconis
effigies in vexillis. V. in *Draco* I.

† SERPENTELLA, diminut. a Ser-
pens. Iuuent. S. Capellae Parisi. a.
1363.

SERPENTINA. (1) Lapis pretio-
sus, Gallis *Serpentine*. Charta
Henrici V. Reg. Angl. ann. 1416.
apud Rymer. to. 9. p. 356. *Vna*
lupa Serpentina, per pondus *Troie*,
duo libras et XI. uncias ponderantia,
ac (2) Tormentum bellicum ma-
ius, Gallis *Serpentin* vel *Coulevrine*.

Adrianus de Veteri-busco in Reb.
Leod. ad an. 1464. apud Marten.
to. 4. Ampl. Collect. col. 1277. *Du-*
rum scitu curruis portantes bombar-
dam et Serpentinam ac tensoria, etc.

SERPENTINUM, V. mox *Serpentum*.

SERPENTVM. Isidorus lib. 19. c. 31.
Monile, ornamentosum ex gemmis est,
quod soles ex feminarum pendere collo,
alibi a munere. Hoc etiam et Ser-
pentin dicitur, quia constat ex an-
pholis quibusdam aureis, gemmisque
vitiis in modum fissurae serpentis.
Papus: *Munilia, pectoralia equorum,*
vel ornamenta in cervice mulierum:
hoc Serpentinum dicitur. SERPEN-
TINVM, habet Glossar. Saxon. Ael-
frici: *Monile, vel Serpentinum, i.*
Colore.

SERPIGO, vt supra *Serpedo*, in Me-
dic. Salern. edit. 1622. pag. 242.

† SERPILLVM, *Puckium, vel alia*
Rustica, in vet. Gloss. Cod. 7641.

SERPLERIA, V. supra *Serpolleria*.

SERPODIVM, Petisana. Io. Buschius
in Chronico lib. 2. *Grossum censum*
panem in cibum, et tiffinam seu Ser-
podium in potum . . . assumere con-
sueverunt. Ex Theutonico forte
Scher-pot, acer potus, quomodo
Scherpbier tenuem cerevisiam dicunt.

SERRA. (1) Pro Sera, qua ianuae
occluduntur. Glossae Lat. Gr. *Seria*,
πρῶτον καὶ μόνος θύρας. Ita legitur
in L. Nam et si ramos, §. I. D.
Quod vi aut clam. Hinc SERRA-
RE, pro ἀσφαλίζειν. Adia S. Er-
conwaldi Episcopi apud Capgravi-
um, n. 16. *Sed introitus eis non*
patuit, pistor enim ianuam Serravit,
etc. V. supra *Serare*. (2) SERRA,
interdum pro *Clusura* sumitur, in
lib. Iudith c. 4. vbi Graeca ἀπέ-
κλεισε τῷ πρῶτος τῷ μεγάλῳ τῆς Ἰου-
δαίας. Vitalis Agrimenfor: *A sex-*
taneo vero si vis sequi limitem, ve-
ram Serram sequeris ped. 150. Inno-
centius de Casis literarum: *Sinistra*
parte montem super aluenum habet tri-
bus alueis descendens de sinistra parte
lapides grandes, quae in alneo ex
duas Serras habent canas de una cana
sacra paganorum. Vbi monet Rigal-
tius in aliquot codd. legi *Serra Pa-*
ganorum. *Serras* autem *clusuras* di-
ctas vult Salmasius ad Solinum, non
a *sere*, seu ἀπὸ τῷ πρῶτος, sed a
serra, vel *sera*, id est, μόνω, qua
ianuae clauduntur, quod eiusmodi
angustiae aditum in loca vicina oc-
cluderent; vnde *Clusurae* et *Clasu-*
rae dictae. V. *Seria* 2. Alii *Serras*
Clusuras dictas volunt, quod mon-
tes, *serra* quasi dissecti, hasce angu-
stias conficiant. Vetus Agrimenfor
de limitibus: *Terminus si aliquam*
scissuram, hoc est, saliatram habue-
rit, montem scissum, id est, salia-
trum ostendit. Alii denique *serras*
esse putant *series*, vel *serias*, ὄρμα-
θούς, montium vel vallium, quo-
modo *serras canas* dixit Innocentius.
Exinde (3) SERRA, pro Monte,
vel colle usurpari coepit: qua no-
tione Hispani etiamnum *Sierras* di-
cunt, fortasse, ait idem Salmasius,
quod male reddiderint ex Graeco
πρῶτον, quod *montem* significat, et
seram.

seram, seu *serram*. Vita S. Romani Abbatis Iurensis c. 1. **SERRICELLA**, collis, minor *serra*. Charta Italica apud Vghellum in Episcopis Anglonensibus n. 1. **SERRATA**, in Charta an. 1141. apud Guichenonum in Hist. Bressensi pag. 222. *Quae etiam terra Gondalmotis, . . . eisdem terminos territorii attingeret, et ex altera parte usque ad Sarratam de Avandato pervenires*. Sed legendum *Serrata*, montium seu collium series. **SERNA**, promiscue pro *Serra*, occurrit in Chartis Hispanicis apud Anton. de Yopez in Chronico Ordinis S. Benedicti, Colmenaresium in Hist. Segouienfi, c. 15. §. 12. c. 16. §. 1. et alios. (4) **Serprum**, Gall. *Enclos*. Statuta Cadubrii fol. 51. vo. V. *Serratura* 2. (5) Apotheca reconditoria, Gall. *Serre*, locus ubi ad victum necessaria reconduntur. Charta ann. 984. inter Ihsfrum. to. 4. Gall. Christ. nouae edit. col. 7. (6) **Falcilla**, Gall. *Fauille*. Acta S. Benedictini Auenion. to. 2. April. p. 259. V. *Serriculum*. (7) † **Impetus**, tumultus, vox Ital. Stat. ant. Florent.

† **SERRABARRIVM**, **SERRABARRVM**, i. q. *Serabolus*, apud Murat. t. 4. Antiq. Ital. p. 890.

SERRACVLVM. (1) **Palsemon** in Glossis: *Clastrum*, *Serraculum offii*. Alias *Serraculum* Latinis dicitur *Contus*, quo naus impellitur. *Serraculum*, *πῆδάλιον*, in Gloss. Lat. Graec. V. Cuiacium lib. 9. Obseru. c. 10. et supra, *Serra* 1. et *Sernaculum*. (2) Epistomii vertibulum, alias *Duciculus*. V. in hac voce. Ionas in Vita S. Columbani apud Mabill. saec. 2. Bened. p. 16.

SERRAGO, rameptum, scobs *serraria*, pulvis, qui ex re qualibet *serra* diuisa dilabatur, Gallis *Sieure*, vel *Scieure*. Caelius Aurelianus lib. 4. Chr. cap. 8. *Cum cervini cornu Serragine aspersa, quam Graeci Rhinema vocant*. Vbi viri docti *Rhinema* emendant, ex Gr. *ῥινῆμα*.

SERRALE, V. supra *Serale* 1.

† **SERRAILLA**, **SERRALHA**, *sera*, quae ianuae occuduntur. Inuent. Ms. a. 1449.

SERRALHERIVS, *serrarius*, Gall. *Serrurier*. Reparatur factae in Senescallia Carcaff. an. 1435. ex Cod. MS. V. Cl. Lancelot. V. *Serrura*. **SERRALHERIVS**, eodem intellectu: *Seralha*, *Sera*, in Charta ann. 1370. ex Tabular. S. Victoris Massil. V. *Serhailla*.

SERRANIA. Michael del Molino in Repertorio fororum Aragon. *Sententia dicitur lata ad modum Serraniae, quando sine expensis partes comparent coram iudice, et dicunt, Domine, sententietis nobis istud debitu, etc.*

SERRARE. (1) V. *Serare*, et *Serra* 1. (2) † **SERRARE GRANVM**, frumenti pretium minuere. Stat. Taurin. a. 1360.

SERRARIVS, collis, monticulus, in pago Fuxensi *Serri*. Testam. Rogerii Vicecom. Bitter. ann. 1193. apud Baluz. to. 2. Hist. Aruern. p. 500. V. *Serra* 2. et *Serrum*.

† **SERRARIA**, *sera*, Gall. *Serrure*, in Ch. a. 1327.

SERRARIVS. (1) Gloss. Graec. Lat. *ἀσπερίτης*, *Serrarius*, *lapidarius*. Qui *serra* lapides findit. (2) † Cui *serarum* seu *portarum* clauēs compittuntur. Ch. Ms. a. 1360.

SERRATA, collis. V. in *Serra* 2.

SERRATA ANTIQVA, genus scripturae. V. supra *Scriptura*.

† **SERRATIO**, secatio quae *serra* fit; **SERRATOR**, qui *serra* secat. Comput. Ms. a. 1479.

SERRATORIA, *sera*, id quo aliquid occluditur. Inuentar. an. 1377. ex Tabular. S. Victoris Massil. V. *Serratura*.

SERRATORIVS, ad *serram* spectans, ad instar *serrae*. Ammian. lib. 23. c. 4. V. *Serratus*.

† **SERRATVM**, mons, collis, in Ch. Ms. a. 1313. V. *Serra*.

SERRATVRA, **SERATVRA**. (1) *Serra*, vt *Serratoria*. Tabul. Dunense. *Tunc unus ex famulis qui vocabatur furrerius vi extorsit mortallum de Serratura, et aperuit archam*. V. *Serratura* et *Serra* 2. IN **SERRATVRA TENERE**, sub *sera* claudere († seu potius in vinculis constructum tenere.) Chron. Perri Azarii ad ann. 1361. apud Murator. tom. 16. col.

pro. V. *Serrare*. (2) Septum quod-
us, *clausura*. Statuta Cadubrii lib.
2. cap. 66. V. in *Serra* 2.

SERRATA. (1) Conferus, Gallis
Serré, *preffé*. Vincentius Beluac. lib.
2. cap. 71. (2) Clausus, Gall.
Serré. *Plaga clausa fuit et Serrata*,
in Miracul. MSS. Urbani V. PP. ex
Thular. S. Victoris Massil. V. *Ser-
ratus* et infra *Serrinus*.

SERRERIA, mons, collis, idem quod
Serra 2. Charta ann. 1438. ex Schedis
Praesid. de Mazaugues. V. *Ser-
rarium* et *Serranus*.

† **SERRURA**, fera, Gall. *Serrure*.
Chartul. eccl. Carnot. V. *Serrura*.

† **SERRURARIUS**, ferrarius, in
Ch. Mf. a. 1312.

SERRVS, ad instar ferrae. Vita B.
Columbae Reat. to. 5. Maii p. 352*.
V. *Serratorius*.

SERRICELLA, minor *Serra*. V. ibi.

SERRICVLVM, falcicula, qua her-
bae secantur, in modum ferrae den-
ta. Gloss. Lat. Gr. *Serriculum*,
ῥοτόκοις. Sic enim le-
gitur pro *Serriculum*. V. *Serra* 4.

SERRIVS PVLVS, *ἐμπύρι σφυ-
ρῆ*, alias *Serratus*: ita describitur
ab Aegidio Corboliensi lib. de Pul-
sibus:

*Occurrit digito species Serrina
priori*

*Dolens in reliquo fit languida,
nulla sequenti.*

*Hic trahis a ferra cognata voca-
bula pulsus*

*Cuius cum primis incisio denti-
bus acta,*

*Est gravis, in reliquis granior,
funesta supremis,*

*Corporis hoc pulsus fatalis ferra
vigorem*

*Amputat, et visum nubes lethali
obumbras.*

† **SERRIS**, fera, qua portae occlu-
duntur. Test. Mf. a. 1250.

SERRO, *γερνός*, in Gloss. Lat. Graec.
Codex Regius habet *Scrupalosus*.

SERRVM, mons, collis; Prouinciali-
bus *Serre*. Charta ann. circ. 1063.
ex Schedis Praesid. de Mazaugues.
V. *Serra* 2. et *Serrarium*.

SERRURA, a Gall. *Serrure*, fera, qua
ianuae occluduntur. Reparar. factae
in Senescallia Carcasson. an. 1435.
ex Cod. MS. V. Cl. Lancelot. V.
Serra 1. *Serratura* et *Serrura*.

† **SERRVS**, falciculus. Leudae Mai.
Carcass. V. *Cerrus*.

SERSA, **SERSVS**, perperam pro
Sessa et *Sessus*, locus vbi sal confici-
tur. Charta Theodorici Episcopi Me-
tensis pro Monast. Alteriac. inter
Schedas Mabill.: *Insuper tres Serfas,*
quas apud Vicum praedicta domus,
possidet, liberas ab omni reditu et ex-
actione concessimus in perpetuum. V.
in *Sedes* 4. col. 173.

SERSENTES, apparitores, in Statu-
tis Veneror. qui alibi *Sernientes*. V.
Sercentes.

SERTA. (1) Corona Ducalis. Fran-
ciscus Dux Andriensis in Hist.
Translar. S. Richardi Episc. Andr.
to. 2. lun. p. 248. V. *Sertum*. (2) †
Ficuum sertum, quantum manu
continetur. Cod. reg. 4189.

SERTARE. (1) Claudere, quasi
fera occludere. Tabularium Casau-
riense. V. *Sertura*. (2) Sertum
imponere, coronare. Gloss. Lat.
Graec. *Sertas*, *σερτοι*. Mart. Ca-
pella lib. 5. *Caput regali maiestate
Sertatum*.

SERTICVLVM, V. supra *Serriculum*.

SERTIS, falcicula, Gall. *Serpe*. In-
uentar. ann. 1294. ex Tabular. S.
Victoris Massil. V. *Serra* 4. et *Serri-
culum*. † Leg. *Serris*, V. in *Serra*.

SERTOR, pro Sartor, vt videtur, in
Statutis Vercell. lib. 7. fol. 212.

SERTORA, V. *Sertura*.

SERTVM, serics, brevis narratio.
Anastasi in Epitome Chron. Ca-
sin. apud Murator. tom. 2. p. 366.
col. 1.

SERTVM IMPERII, corona impe-
rialis, diadema. Anonymus de Lau-
dibus Berengarii Aug. apud eundem
Murator. ibid. pag. 496. col. 1. V.
Serta.

SERTURA, clausura. Tabularium
Casauriense. V. *Serraculum*, et *Ser-
tare* 1.

SERTVS. (1) Situs, positus. Char-
ta Caroli Calui an. 859. apud Mar-
ten. to. 1. Anecd. col. 30. (2) Pro
Infer-

Inferius. Charta Casimiri Reg. Polon. an. 1356. apud Ludewig. to. 5. Reliqu. MSS. p. 500.

SERVA. (1) Ancilla. Epist. Mathildis Reginae ad S. Anselmum ex Hist. Baccens. Monast. p. 231. V. *Serventia* et in *Servus*. (2) Locus ubi colliguntur et asseruantur aquae, ut infra *Servatorium*. Charta Humberti I. ann. 1199. pro fundat. Monast. Salutar. tom. 2. Hist. Dalph. p. 91. col. 1.

SERVACVLVM, pro *Serraculum natis*, in l. 29. D. ad Leg. Aquil.

SERVAGIVM, *serra servagii*, pro qua servitium domino debetur. Statuta Willelmi Regis Scotiae c. 9. §. 3. de Molendinis.

SERVALITER, serviliter, more servorum. Tabul. S. Clodoaldi ad ann. 1301.

SERVANS, ut *Serviens*, Custos. Charta Guillelmi de Linieris ann. 1268. apud Thomasserium in Biturig. p. 196. V. *Siraens*.

† **SERVANTAGIVM**, praestatio, quae servitii nomine pensatur. Ch. Ms. a. 1319.

SERVANTIA, ut *Servientia*, infra in *Serviens*. Codicillus Bertrandi de Turre an. 1281. apud Baluz. to. 2. Hist. Aruern. p. 508. V. infra *Serventagium* et *Siruentia*.

SERVARE, (1) s. pro *Servire*, eadem saltem notione, in Charta Henrici Reg. Angl. an. 1457. ex Chron. Iohan. Whethamstedii pag. 420. *Et quamvis ita sit (quod) nos . . . quae Servare poterunt pro bono nostro et regni nostri, procedere libere possemus*. V. *Servire* 2. (2) **SERVARE SE**, se gerere, Gall. *Se comporter*. Laur. Byzyn. in Diario belli Hussit. an. 1421. apud Ludewig. to. 6. Reliqu. MSS. p. 184. (3) † **SERVARE PLACITVM**, habere, tenere, in Instr. a. 1385.

SERVATIO. (1) Exceptio, Gall. *Reserve*. Charta an. circ. 1000. apud Marten. to. 1. Ampl. Collect. col. 356. (2) † Tutela, protectio, immunitas. Ludew. t. 12. Reliqu. p. 474.

SERVATOR, locum tenens, vicarius. Gregor. M. lib. 12. Epist. 3. In Pa-

normitana autem parte loci Servatorum tui me sufficis elegisse. Eodem sensu occurrit in leg. si quis furem de furtis. V. supra *Saluator* 2.

SERVATORIUM, piscina, *differe d'eau*, in Charta Marculfi Lingoni Episc. an. 1190. apud Perardum p. 263. V. *Saluatorium* 1. et *Servus*. **SERVORIUM**, eadem notione, piscina, in Fleta lib. 2. cap. 73. §. 20. lib. 5. cap. 24. §. 12. **SERVATORIUM**, penus, arca. Statuta Ordinis de Sempringham p. 747.

SERVEERIA, **SERVELLERIA**, cassidis species, quae superiores capitis partem operit, Ital. *Cervelliera*, Gall. *Cervelliere*. Extractum Computi ann. 1336. to. 2. Hist. Dalph. pag. 326. col. 1. V. *Cervellierium*.

† **SERVELLIA**, i. q. *Servatoria*, in Formul. Ms.

SERVENTA, ancilla, famula, Gall. *Servante*. Statuta Astenf. c. 17. fol. 30. V. *Serva* 1.

SERVENTAGIVM, **SERVIENTAGIVM**, servitium, *Servientis* feudum, beneficium, seu redditus propter eiusdem officium. Charta ann. 1100. to. 10. Spicilegii Acher. p. 165. *Cum finis et forestis, et cum omnibus fons libus et vicariis, et Serventagii, etc*. Tabularium Nobiliacensis Abbatis *Medietas Servientelae decimarum, etc*. V. in *Serviens*. **SERVIENTAGIVM**, eadem notione. Charta an. 942. inter Probat. to. 2. novae Hist. Occitan. col. 85. **SERVENTAGIVM**, in Charta Guillelmi IV. Comit. Tolos. an. 1079. ibidem inter Probat. col. 307. **SERVENTIA**, eodem intellectu, in Charta inter Probat. Hist. MS. S. Cypr. Pictav. p. 449. V. *Siruentia*. **SERVIENTARIA**, eodem sensu. Testam. an. 1315. apud Baluz. tom. 2. Hist. Aruern. p. 538.

† **SERVERIVM**, i. q. *Serva* 2, viarium piscium. Litt. remiss. Ms. a. 1355.

† **SERVESIA**, pro Cerenisia, in Litt. remiss. Ms. a. 1356.

† **SERVIANVS**, serviens, minister, famulus. Ch. Ms. a. 1373.

† **SER**

SERVIATVRA, *servientis officium.*
Ch. 2. 1290.

SERVICIA, pro *Cervisia*, non se-
mel occurrit in Charta an. 1492.
apud Marten. to. 12. p. 471.

SERVICIA 111-15, qui *servit et colit.*
Epistola Iani Regis Cypri ad dom.
de 111 inter Acta SS. to. 3. Mart.
p. 771. V. *Servitialis*.

SERVICIUS, pro *Servitium*, in Pla-
cium 918. inter Probat. to. 2. no-
me Hist. Occit. col. 57.

SERVIDA, *Servitium*, Gall. *Service*.
Adlardus in Statutis Corbeiensibus
la. 2. cap. 1. *De caetero unusquis-*
que frater, quidquid de horto suo po-
terit acquirere supra Servidas, quas
fratras facere debent, pleniter abs-
que ulla diminutione deferant oppor-
tuno tempore Abbati, i. ultra quod
tractum vñbus addictum est: vnde
legendum puraverim servidas.

SERVIENTIA, V. *Servientia*.

SERVIENTS, Minister, famulus. Apud
Fotmum Epist. 3. ad Mumole-
m 10. Poem. sic inscribitur:
Dominus illustris cunctisque magni-
ficus omni desiderio complectendus, Ser-
vientis Dominorum. **SERVIENTS**
DE PANE ET MENSA, Famulus
domesticus, in Chartul. Gemmetic.
to. 2. pag. 5. **SERVIENTS**, Armi-
ger, *Esquier*, sic dictus quod *Mili-*
ti quodammodo *servitium* exhiberet
et obsequium; eius quippe scutum
et arma deferrebat, vnde *scripsit* di-
ctus. Math. Paris p. 396. *Armige-*
rum autem et Servientium centies
occurrit. Radulfus de Diceto ann.
1191. *De castrorum excubiis summe*
servitibus, Militibus 20. *Servientibus*
50. et. **SERVIENTVS**, Eadem no-
mine. Epistola Henrici Imp. CP. an.
1206. apud Marten. to. 1. Ampl.
Collect. col. 1074. **SERVIENTES**,
Vassalli. Tabularium Conchenfis Ab-
batie in Ruthenis Ch. 70. *Es vero*
Royardus et Wilhelmus frater meus,
et ego Vnandus istius honoris Ser-
vientes dapnas, etc. **SERVIENTES**,
Milites *pedites*, qui vulgo *Scripto-*
res Gallicis Sergeants. Gesta Fran-
corum expugn. Hierusal. c. 46.
Capitani ergo simul fuerunt 120.
in VI.

militia equitum, et peditem 30. milia
praeter clericos et Servientes. Erant
etiam **SERVIENTES** **EQVITES**.
Rogerus Houedenus in Richardo I.
Wilhelmus cognomento Cocas, serviens
Richardi Regis Angliae, in custodiendo
Castellum de Leuns, cepit de fa-
milia Regis Franciae 24. *Servientes*
equites, quos Rex Franciae miserat
ad manendum Castellum de Nono-
mercato. **SARIANTES**, eadem
notione. Godefridus Monachus S.
Pantaleonis ann. 1167. **SARIANTES**,
eodem intellectu. Litterae ann.
1197. apud Marten. to. 1. Anecd.
col. 664. **SARIANTI**, in Episto-
la Henrici Balduini Imp. CP. *fratris*
in Gestis Innoc. III. **SARGANTI**,
in Charta Henrici IV. Imp. apud Gol-
dastum to. 1. Constitut. Imp. p.
287. **SERGANTI**, in Chron. Bo-
nae Spei p. 266. **SERVIENTES**,
vel *Servientes fratres*, in Ordinibus
Militaribus Hospitaliorum, Tem-
plariorum, et Teutonicorum Mili-
tium, dicti, qui non ex genere mi-
litari, vel nobili, in eo ordine mi-
litabant. Will. Tyrius L. 12. cap. 7.
de Templariis: *Tam equites, quam*
eorum fratres, qui dicuntur Servien-
tes. **SARIANTI**, eodem sensu, in
Statutis Equit. Teuton. art. 52. apud
R. Duellium to. 2. Miscell. pag. 54.
SERVIENTES, Apparitores Regu,
Gallic *Sergeants*. Edictum Philippi
Reg. Franc. an. 1302. c. 28. Eius-
modi *Servientium* alii erant *equites*,
alii *pedites*. De iis pluribus agit
laudatum Philippi Edictum a Cl. V.
de Lauriere editum to. 1. Ordinat.
Reg. Franc. pag. 357. Exstat ibid.
pag. 352. eiusd. Regis Statutum, quo
Servientes equites Castellari ad 30.
reducuntur, ut et *Servientes pedites*.
Inter Notarios et Aduocatos recen-
sentur *Servientes*, in Litteris Caroli
Reg. Franc. ann. 1325. Tom. 2.
Ordinat. pag. 3. **SARIANTVS**, ex
Gallico *Sergant*, in Statutis secun-
dis Roberti I. Regis Scotiae c. 28.
SERVIENTS, Locumtenens, in Char-
ta Archembaldi dom. Borbonii ann.
1233. inter Instr. tom. 2. Gall. Chist.
nov. edir. col. 137. **SERGEAN-**
TIVS, eodem sensu, in Actis S.
Fran-

Francisci de Paula tom. I. April. p. 231. V. infra *Servientes armorum*. **SERVIENS** dictus Tiro, Gall. *Apprenti*, quod magistro suo *servitia* exhibere teneatur. Charta apud Madox Formul. Angl. pag. 98. **SERVIENTES ARMORVM**, qui *servientes de armis* dicuntur Thomae Walsinghamo p. 316. *Servientes suas clientes cum armis*, Bartholomaeo Scribae in Annal. Genuens. apud Murator. tp. 6. col. 524. Gallis *Sergeans d'armes*. *Servientes armorum*, ut iis corporis sui custodiam committeret, instituisse Philippum Augustum docet R. P. Daniel to. 2. Mibt. Franc. lib. 9. c. 12. quem consule, si placet. Adde Obseruat. Andr. Duchesnii in Alanum *Chartier* p. 864. et 865. **CLIENS ARMORVM Domini nostri Regis**, in Charta an. 1401. apud Hemereum in Augusta Viromanduorum p. 307. Scribit Nangius in S. Ludouico, luggerannum de Codiciaco submonitum fuisse, non per Pares, nec Milites, sed per Clientes anticos. Vbi Chronicon Sandionysianum *Clientes anticos* vertit, des *Sergens d'armes*. Interdum enim *Servientes armorum* ad magnatum submonitiones adhibitos colligere est ex Chronico Flandriae cap. 63. Suos etiam *Servientes armorum* habuit Dalphinus Vienensis: quorum munia et privilegia eadem erant atque *Servientium armorum* Regis Francorum. Litterae Humberti ann. 1347. to. 2. Hist. Dalph. pag. 566. Angli *the Sergeants of arms* etiamnum vocant, qui robustiores ferunt ex argento baculos, interdum deauratos, corona et insignibus regni in summitatibus exornatos, ut qui non nisi iussu ipsius Regis vel Concilii eius Curiae parlamentariae, et Cancellarii, vel Thesaurarii, atque hoc in rebus gravioribus, emittuntur. *Sergents à masses d'argent*, occurrunt etiam in consuet. Hannon. cap. 48. **SERVIENTES AD CLAVAM**, apud Anglos, qui Gallis *Sergeans à masse*, in libro inscripto *Justice of peace* p. 122. et alibi. **SERVIENS CVRIAE**, is fortean qui praedium possidet ser-

vitio viliori obnoxium, cuiusmodi est *Sergentaria*. Notitia iudicii ann. 1149. sub Rogero Siciliae, apud Camillum Peregrium Hist. Longob. Alii sunt *Servientes curiae* memorati in Tabul. Elnon quippe intelliguntur feudatarii, ad frequentandam curiam domini tenentur, eiusque placitis inter vii statuunt Chartae infeodatio V. *Placitum et Secta* 3. **SERVIENTES ECCLESIAE**. Charta a Menefer. Hist. Lugdun. p. 18. cum *magister operis Ecclesiae Lugdunensis* *Serviens Ecclesiae Lugdunensis*, ut infra in *Parnae Sergentiae*. **SERVIENTES EXCVBIARVM**, *gens du Gnet*, in Statuto Phil. Pulcri Reg. Franc. ann. 1302. v. Ordinat. p. 353. **SERVIENTES FEUDATI**, Certis ac definitis feodiis obnoxii ratione feudorum praediorum, quae dicuntur *Servitiae*, et *Sergantariae*. *Serviens feudatarius*, in Tabular. Pontis Otrantini: *naudinus Grosler dedit in feodum octo sextarias terrae... deinceps extant Petrus Vaslet feodatarius Serviens terrae illius, et Aliprator Maumoconii*. *Sergentia* vero aliae *Magnae*, aliae *Parmagnae* **SERGENTIAE**, in Bracton. libr. 2. cap. 16. §. 6. quae exercitum Regis aut patriae actionem spectans, et hostium depulsionem: ut si quis ita feoffatus fuerit per *Sergentiam* inveniendi De Regi unum hominem vel plures eundem cum eo in expeditionem exercitum, equites, vel pedites Littleton. lib. 2. c. 9. *Tenure ground serjeantie est l'on n'a rien des terres ou tenemens de Seigneur le Roy, per tiels services il doit en son propre person au Roy, comme de porter banner au Seigneur le Roy, ou sa lance d'amener son hoste ou d'estre son chal, ou de porter son espee de lui à son coronement, ou son cor ou son busker, ... on faire autres services*. Mox addit, iteo *Magnam Seriantiam* appellari, quod praecellat *servitium tenurae per regiam*. Deinde *servitium Sci*

non esse rectum ac definitum, ut est
 seruitium *Magnae seruitutis*. Serui-
 tium praeterea *Sentagii* extra regni
 limites, seruitium vero *Magnae ser-
 vitudinis* super fieri intra regnum.
 Sed et *Magnae seruitutis* non nisi
 a Rege teneri: denique tenentes per
Magnam seruitutem tenere a Rege
 per seruitium Militis, eoque nomine
 legem habere ab iis *wardam*, *ma-
 riam*, et *releuam*, secus vero de
Baragio, nisi a Rege nude pendeat.
 Nota habet Britton. p. 162. 164.
 Meminit Rogerus Houedenus p. 779.
*Seruitutem Regis, quae non erant
 de feodo Militum*. Eiusmodi sunt
Seruitutis, quarum mentio occurrit
 apud eund. Kennett. pag. 292. *Per
 Seruitutem episcopatus Cancellariae
 dom. Regis*. Ex pag. 308. *Per Ser-
 vitudinem sciendi coram dom. Rege
 in Natalis Domini et habere cultel-
 lum dom. Regis de quo sciendit*. Rur-
 sum pag. 569. *Per Seruitutem mu-
 nicipalem hospitium dom. Regis,
 vel per hospitium portandi ad cu-
 riam dom. Regis*. PARVAE SER-
 VITUTIS sunt eae, quarum serui-
 tutem ad dimidiatam partem debeant
 appreciari, vel quae non respiciunt
 Regem, nec patriae defensionem, ut
 equitare cum domino, vel domina,
 et portare breuia, pascere leporarios
 et canes domini, mutare aues, in-
 uenire arcus et sagittas vel portare,
 etc. apud Bracton. lib. 2. cap. 16.
 §. 6. c. 35. §. 6. c. 37. §. 5. Adde
 Fleta lib. 1. c. 10. 11. lib. 3. cap.
 14. §. 7. Littletonem sect. 159. 160.
 161. Covellum lib. 2. Instit. tit. 3.
 §. 2. 3. et Rastallum verbo *Grand
 Serjeant*. Eiusmodi *Paruarum Ser-
 vitudinum* passim mentio occurrit.
 SERVIENTES FRANCI, Gallice
Francs Sergeants, V. supra in *Par-
 tis Sergentiae*. SERVIENTES GE-
 NERALES, iidem qui Apparitores
 legi, quorum iurisdictio nullis li-
 tibus coercetur. Statutum Ludo-
 vici Huius ann. 1315. to. 1. Ordi-
 ne pag. 622. SERVIENS CVM
 RADIO, idem qui *Serviens armo-
 rum*. Robertus de Noviller armiger,
 per seruitium X. dierum, tanquam
 miles cum gladio, apud D. Brussel

de Vsu feud. to. 1. p. 172. SER-
 VIENTES HUNDREDI, dicti olim
 apud Anglos, qui postea *Ballivi*.
 Spelman. ex Bractono lib. 5. tract. 1.
 c. 4. n. 2. p. 330. et alibi. SER-
 VIENTES AD LEGEM, dicti olim
 in Anglia Doctores, vel iuris Ante-
 cessores, ut censet Ioh. Seldenus in
 Prolegomenis ad Historicos Anglicos
 pag. 44. tamen, inquit, *Indices* no-
 stros *Doctores*, et *Servientes* Baca-
 lariis respondere dicat Ioannes Ros-
 sus Warwicensis. Spelmannus Cau-
 fidicorum species tres statuit, infe-
 riorem eorum qui ad *barros* vocan-
 tur: secundam *Apprentisitorum*, ter-
 tiam *Servientorum*, vel *Servientium
 ad legem*, qui olim *Servientes Nar-
 ratores* dicebantur, hoc est, Aduo-
 cati. Fortescutus de Legibus An-
 gliae cap. 3. *Aduocati, qui in regno
 Angliae Servientes ad legem appellan-
 tur*. Atque hi, inquit idem Spel-
 mannus, summum obtinent gradum
 in Legum Anglicarum professione,
 sicut in Iure Civili, qui *Doctores*
 appellantur. Et licet *Serviens* quis
 huiusmodi opibus nonnunquam ma-
 gis pollet, quam integrum fere *Do-
 ctorum* Collegium, etiam et multa
 hodie antecedit aestimatione: *Docto-
 rum* tamen institutio nobilior fuisse
 videtur, et antiquis honoratior:
Doctores etiam appellatio est Magi-
 sterii: *Servientis*, Ministerii. *Docto-
 res* sedentes cathedrati infra curiam
 et pileati disputant. *Servientis* stantes
 promiscui extra repagula curiae,
 quae *barras* nuncupant, absque pi-
 lei honore, sed tenui calyptra, quam
Coisam vocant, induri causas agunt
 et promouent. SERVIENTES DE
 MANERIO, Villici, quibus manerii
 cura incumbit. *Serviens, qui ad-
 stodiebat manerium*, in Regesto S.
 Iusti fol. 21. vo. Capitul. de Villis
 Caroli M. c. 39. *Voluimus ut pullos
 et ona, quos Servientes vel mansuarii
 reddunt, etc.* Capitul. lib. 3. §. 191.
*Auditum habemus qualiter et Comites
 et alii homines . . . faciunt servire
 ad ipsas proprietates Servientes no-
 stros de eorum beneficio, et curtes no-
 strae remanent desertae.* SERVIEN-
 TES NARRATORES, Aduocati,
 Q 2

idem

Francisci de Paula tom. I. April. p. 231. V. infra *Servientes armorum*.
SERVIENS dictus Tiro, Gall. *Apprenti*, quod magistro suo *servitia* exhibere teneatur. Charta apud Madox Formul. Angl. pag. 98. **SERVIENTES ARMORVM**, qui *servientes de armis* dicuntur Thomae Walsinghamo p. 316. *Servientes suo cliens cum armis*, Bartholomaeo Scribae in Annal. Genuens. apud Murator. tp. 6. col. 524. Gallis *Sergeans d'armes*. *Servientes armorum*, vt iis corporis sui custodiam committeret, instituisse Philippum Augustum docet R. P. Daniel to. Milir. Franc. lib. 9. c. 12. quem sule, si placet. Adde Obf. Andr. Duchesni in *Alanusier* p. 864. et 865. **ARMORVM Domini nostri** Charta an. 1401. apud in Augusta Viromand. Scribit Nangius in S. gerrannum de Codi- rum fuisse, non per- lites, sed per Cli- Chronicon Sand- anlicos vertit. Interdum eni- ad magnatur- tos colliger- diae cap- tes arm- nentis eader- mor- H- I- *Servientes armorum* vocantur. Conti- nator Nangii ann. 1323. **SERVIENTES SPATHAE**, vel *spadae*, in Charta Ludouici Hutini ann. 1315. pro Normannis. *Serviens spatarius*, in Litteris eiusd. Regis ann. 1314. to. I. Ordinat. pag. 552. *Serjant du plaist de l'espée*, in Mandamento Philippi Pulcri Regis Franc. an. 1309. ibid. p. 464. De horum officio vid. vetus Consuetudo Normann. MS. I. part. sect. I. c. II. **SERGANTERIA**, *Servientis* feudum, beneficium, seu redditus propter eiusdem officium. Chartul. SS. Trin. Cadom. fol. 86. verso. V. *Serventagium*. **SERGANTIA** eadem notione, in Lib. nig. Scaccarii pag. 183. **SERGENERIA**, pari signi-

vitio villiori
 est *Sergentiar*
 ann. 1149.
 ge, apud
 Hist. Lo-
 curiae
 quipr
 ad
 te

cium,
 n Summa
 Franc. ann. 1301.
 p. 554. **SERGENTAR**
uientem seu apparitores
 Charta ann. 1307. apud
 tot. to. 2. Fragm. Hist.
RGENTARE, Apparitoris
 angi, Gallice *Sergenter*, e
 dioni iudicis decretum mandare
 Chronico Flandrensi. Charta Phi
 Reg. Franc. ann. 1307. pro Lu
 nensib.

SERVIENTAGIVM, V. *Serv*
 gium.

SERVIENTALIS, ad *Servient*
 seruos spectans. V. *Libra Servit*

SERVIENTARIA, *Servient*
 V. *Serventagium*.

SERVIENTIA, quoduis *servi*
 Tabul. elemosynariae Montis
 lionis fol. 48. V. *Serventagium*
Siruentia.

† **SERVIENTVRA**, *servientis*
 dum, beneficium. Ch. Ms. a.

SERVIENTA, a Gall. *Serviente*,
 tile. Inuentar. MS. Eccles. A.

sis ann. 1444. *Item quaedam S-*
modici valoris cum barris de

SERVIVTM, pro *Servitium*.
 ta ann. 1231. ex Tabular. S.
 ris Massil.

† **SERVIGIA**, *cerevisia*, in C
 1470.

SERVILIS, (1) *Officiosus*, Gall.
viable. Regula reformat. M.

Mellic. in Chron. eiusd. pag.
 (2) *Ignobilis*, Gall. *Rosurier*.

ta apud Marten. to. I. Ance
 32. *Mansum unum indominu*

seu alterum Servile in pago, *Tur*
Servilis et censualis, id est, *se*

et censibus obnoxius, in
 Nonient. apud eumd. Marten.

Anecd. col. 1128. V. *Servitialis*

NERALE, idem quod *Forinsecum*.

Ordericus Vitalis lib. 6. p. 605.

SERVITIVUM HUMANVM, mun-

anum. Capitul. lib. 7. §. 185. SER-

VITIVUM IESV CHRISTI, Expe-

Hierosolymitana. Testament.

Andreas ann. 1236. to. 1.

h. p. 60. col. 2. † SER-

VIUM HONESTVM, rusti-

ter. Normann. SER-

VITIVUM INSECVM, quod

capinis praestatur,

fuernus. V. 3. 2. cap. 16. §.

Officium ecclesiasticum. 2. 14. §. 7.

defuncto. Service eadem, quod

dicunt Galli. Charta Martini

Comit. Flandr. ann. 1194. apud

raem to. 1. p. 556. SER-

VITIVUM, Redditus, tributum, qua-

vis praestatio, Gall. Redevance. Li-

bertates hominum de Prilleyo ann.

1362. inter Ordinat. Reg. Franc. to.

3. p. 597. V. *Servire* I. SERVI-

VITIVUM regulariter accipitur pro quo-

libet obsequio, quod a vassallis et

tenentibus debetur ratione feodi vel

reaurae. Ita Consuetudo Andegav.

art. 128. 129. Normanniae cap. 26.

28. 53. 93. Britanniae art. 240. etc.

De eiusmodi servitio feudali copiose

etiam agit Philippus Bellomanerius

in Consuet. Bellouacensis MS. c. 29.

Charta ann. 1248. in Regesto Co-

mitum Tolosae fol. 1. *Pro praedictis*

feudis vobis fidelis existam, et fidele

Servitium faciam, videlicet, guerram

et placium ad commonitionem ve-

stram, vel cuiuscunque certi nuntii ve-

stri. Obseruandum omnino est, vo-

ce *Servitium*, ubi nude occurrit in

Chartis clientelarum, ut plurimum

significari *Servitium militare*, quo

vassallus dominum suum in exercitum

pergentem sequi tenebatur. Eo sen-

su usurpatur in Regesto feodorum

Campaniae fol. 71. *Dux Lotharin-*

giae, fiduciam, iustitiam et Servitium

(debet). V. in *Hominium*. SERVI-

VITIVUM, quodvis munus. Obseruan-

tiae Regni Aragon. lib. 9. p. 40.

SERVITIVUM ANNVM, quod

quotannis praestatur domino. Bra-

cton. lib. 5. tract. 1. cap. 1. §. 1.

SERVITIVUM ANTIQVI DO-

MINICI, est illud quod praes-

tant feudatarii de antiquo Regis

O 3

domi-

Ordo Religiosorum. V.

ariae, in Servus.

1. 15. 1) *Servitio* alicui ob-

servitium debet. Charta

Monasterii S. Petri Gene-

2) *Glossema* ad Ennodium L.

Epist. 9. edit. Basil. *Vernula servi-*

us, hoc est, serva editus. Servigia-

3) *Servus, famulus.* Char-

1403. ex Schedis Praesid. de

Muniques: Item Servitiali quae in-

... Servitilibus duabus

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

...

sum venire . . . noluerit, tunc Rex, ad quem magnitus est, extra Sermone suum eum esse diiudices, et ita ille culpabilis, et omnes res suas erant in fisco, aut cui fiscus dare volueris.

V. Verbum, et quae notauit Canguis ad Alexiadem pag. 308. (2) Homilia, concio ad populum in Ecclesia, Gallis *Sermon*. Gloss. Lat. Graec. *Sermo*, *ῥημία*. S. Augustinus Ep. 77. De *Sermone Presbyterorum*, qui se praesente populo infunditur, etc. Infra: *Ut inbeas singulos, quos volueris, Sermones seorsum conscriptos et emendatos missi nobis.*

SERMO VIUUS. Capitulare 5. Caroli M. incerti anni c. 1. *Admonendi sunt* (Episcopi) *de rectitudine fidei suae, ut eam et ipsi teneant et intelligant, et sibi subiectis populis vino Sermonem annuntient.* V. *Viuus*. SERMO IMPLICITUS, occultus, *γεῖφος*, in Gloss. Lat. Graec. (3) Ratio, Gr. *λόγος*. Vetus Irenaei Interpret lib. 2. cap. 19. *Aptum ad susceptionem perfecti Sermonis expediri.* Utuntur passim antiqui Patres. (4) SERMO PUBLICUS, seu *Sermo generalis de fide*, dictus apud Tolosates ultimus et sollemnis Inquisitionis actus aduersus haereticos variis poenis aut suppliciiis afficiendos: quod a sermone de fide inciperet sic nuncupatus; idem quod alibi vocatur *Actio fidei*, Hispanis *Auto de inquisicion*, Lusitanis *Auto da fé*. Limborch. in Hist. Inquisit. p. 13. *Lata fuit haec sententia . . . in praesentia . . . cleri et populi in Sermonem publico congregati.* Passim ibi occurrit. (5) † Contrencia, lis, controuersia. Chartul. Maior. mon.

SERMOCINALES DISCIPLINAE, Logicae. Fridericus II. Imp. in libro Rescriptorum c. 74. §. 3. † SERMONICALIS LIBER, sermones s. homilias continens, t. 12. Gall. Chr. Instr. p. 398.

SERMOCINANTER, Sidon. lib. 8. Epist. 6. *Cum quo dum tui obitu aliquid horarum Sermocinanter extrahimus.* Id est confabulando. *Sermocinantes* ex ead. Epist. editum apud Leibnit. to. 1. Script. Brunsvic. pag. 26.

SERMOCINATIO, *διὰ λέξεως*, Gloss. Lat. Graec.

SERMOCINATOR, orator *ῥητορ*, concionator, Gallice *Prédicateur*. Ceraoniale MS. B. M. Desaurius Tolos.

SERMOLOGVS, Liber Ecclesiasticus, continens Sermones, quos Papae et alii plures Sancti composuerunt, qui legitur in Ecclesia in festis Confessorum a Natali vsque ad octauas Epiphaniae, in Purificatione B. Mariae, et in Festo omnium Sanctorum, et pluribus aliis. Ita Belerus cap. 59. et ex eo Durandus lib. 6. Ration. c. 2. n. 32. V. *Seministerbuis*.

SERMONARI, sermonem facere. Gloss. Lat. MS. regium.

SERMONARIUM, vt *Sermologus*, in Conc. Limano ann. 1591. inter Hispan. to. 4. pag. 661.

SERMONICANTES, V. *Sermocinantes*.

SERMONIZARI, vt *Sermonari*. Acta S. Ioannis Mart. to. 3. Iulii pag. 202. V. *Sermocinantes*.

† SERMOSINARI, orationem habere, in Comput. a. 1380.

SERMOTIM, perperam pro Semotim, in Epist. Friderici II. Imper. apud Marten. tom. 2. Ampl. Collect. col. 1201.

SERNA, V. *Serna* 2.

SERNIOSVS, *sernia* seu pruriginosa scabie laborans. Priscianus lib. 1. cap. 12. *Serniosos quos nos petiginos dicimus et asperitatis vitio simili laborantes curare.* V. Reines. Var. lect. lib. 3. c. 11. et *Sarna*.

SERO, occidens, apud Rollandinum in Summa Notariae, et Anonymum in Vita S. Domitiani, apud Guichenonum in Hist. Bressensi non semel. V. *Mame*, et *Sera* 1.

SERON, *sepulchrum*, vel *Idolum*, Ioh. de lanua, forte ex *ἱερά*.

† SEROSIVS, pro *seriosus*, fufus. Inuent. Mf. a. 1366. V. *Seriosus*.

SEROTHECA, pro Chirotheca, in Chartular. S. Vandreg. to. 1. p. 140.

SEROTINARE, sero aduenire, vel Noctem transigere, ex Epist. Senescalli Prouinc. an. 1329. in Tabular. S. Victoris Massil.

SERPE,

SERPE, vox Italica, serpens. Annal. Mediolan. Anonymi apud Murator. to. III. col. 812.

SERPES, *rabor cutis cum membrorum articulis*. Ioh. de Ianua. V. Serpiga.

SERPILLERIA, a Gall. *Serpilliere*, v. *Serpilleria*. V. in hac voce. Littrae Henrici VII. Reg. Angl. ann. 1506. apud Rymer. to. 13. p. 138. **SERPLERIA**, eadem notione, in literis eiusd. Reg. an. 1499. apud eand. Rymer. to. 12. p. 714. V. in *Serplare*.

SERPENS. (1) Virga lignea in modum spirae fabrefacta, vnde nomen, qua in benedictione cerei paschalis vruntur. Ceremoniale MS. B. M. Deauratae Tolos. (2) Draconis effigies in vexillis. V. in *Draco* 1.

† **SERPENTELLA**, diminut. a *Serpens*. Inuent. S. Capellae Paris. a. 1363.

SERPENTINA. (1) Lapis pretiosus, Gallis *Serpentine*. Charta Henrici V. Reg. Angl. ann. 1416. apud Rymer. to. 9. p. 356. *Vna longa Serpentina, per pondus Troie, duas libras et XI. uncias ponderantia, etc.* (2) Tormentum bellicum maius, Gallis *Serpentin* vel *Coulevrine*. Adrianus de Veteribus in Reb. Leod. ad an. 1464. apud Marten. to. 4. Ampl. Collect. col. 1277. *Datus fecum civrus portantes bombardam et Serpentinam ac tentoria, etc.*

SERPENTIVM, V. mox *Serpentum*.

SERPENTVM. Isidorus lib. 19. c. 31. *Monile, ornamentum ex gemmis est, quod sales ex feminarum pendere collo, dicitur a turnere. Hoc etiam et Serpentum dicitur, quia constat ex amphoralis quibusdam aureis, gemmisque variis in modum facturae serpentis. Papias: Muntilia, pectoralia equorum, vel ornamenta in cervice mulierum: hoc Serpentum dicitur.* **SERPENTIVM**, habet Glossar. Saxon. Aelfrici: *Munile, vel Serpentinum, i. Colere.*

SERPIGO, vt supra *Serpido*, in Medic. Salern. edit. 1622. pag. 242.

† **SERPILLVM**, *Pulegium, vel alia Botanica*, in vet. Gloss. Cod. 7641.

SERPLERIA, V. supra *Serpilleria*.

SERPEDIUM, Prifana. Io. Buschius in Chronico lib. 2. *Grossum tantum panem in cibum, et tiffinam seu Serpodium in potum . . . assumere consueverunt.* Ex Theurionico forte *Scher-pos*, acer potus, quomodo *Scherpbier* tenuem cerevisiam dicunt.

SERRA. (1) Pro *Sera*, qua ianuae occluduntur. Glossae Lat. Gr. *Seria*, *πύλιν καὶ μόχλος θύρας*. Ita legitur in L. Nam et si ramos, §. 1. D. Quod vi aut clam. Hinc **SERRARE**, pro *ἀσφαλίζειν*. Acta S. Erconwaldi Episcopi apud Capgrauum, n. 16. *Sed introitus eis non patuit, pictor enim ianuam Serravit, etc.* V. supra *Serare*. (2) **SERRA**, interdum pro *Clusura* sumitur, in lib. Iudith c. 4. vbi Graeca *ἀπέκλειον* τῶ πύλινος τῶ μεγάλου τῆς Ἰουδαίας. Vitalis Agrimenfor: *A festinatione vero si vis sequi limitem, videram Serram sequeris. ped. 150.* Innocentius de Casis literarum: *Sinistra parte montem super alueum habet tribus alueis descendens de sinistra parte lapides grandes, quae in alueo ex duas Serras habent. canas de vna cana sacra paganorum.* Vbi monet Rigaltius in aliquot codd. legi *Serra Paganorum*. *Serras* autem *claduras* dictas vult Salmasius ad Solinum, non a *sera*, seu *ἀπὸ τῶ πύλινος*, sed a *serra*, vel *sera*, id est, *μόχλος*, qua ianuae clauduntur, quod eiusmodi angustiae aditum in loca vicina occluderent; vnde *Claduras* et *Claduras* dictae. V. *Seria* 2. Alii *Serras* *Claduras* dictas volunt, quod montes, *serra* quasi dissecti, hasce angustias conficiant. Vetus Agrimenfor de limitibus: *Terminas si aliquam scissuram, hoc est, salinarum habueris, montem scissum, id est, salinarum ostendis.* Alii denique *serras* esse putant *series*, vel *serias*, *ὄρμητος*, montium vel vallium, quomodo *serras* *canas* dixit Innocentius. Exinde (3) **SERRA**, pro *Monte*, vel colle usurpari coepit: qua notione Hispani etiamnum *Sierras* dicunt, fortasse, ait idem Salmasius, quod male reddiderint ex Graeco *πύλιν*, quod *montem* significat, et *seram*.

seram, seu *ferram*. Vita S. Romani Abbatis Iulienis c. 1. **SERRICELLA**, collis, minor *ferra*. Charta Italica apud Vghellum in Episcopis Anglonensibus n. 1. **SERRATA**, in Charta an. 1141. apud Guichenonum in Hist. Bressensi pag. 222.

Quae etiam terra Gondatmodis, . . . eosdem terminos territorii attingeret, et ex altera parte usque ad Sarrasam de Arandato perueniret. Sed legendum *Serrata*, montium seu collium series. **SERNA**, promiscue pro *Serra*, occurrit in Chartis Hispaniis apud Anton. de Ypez in Chronico Ordinis S. Benedicti, Colmenaresium in Hist. Segouensi, c. 15. §. 12. c. 16. §. 1. et alios. (4) **Serptum**, Gall. *Enclos*. Statuta Cadubrii fol. §1. vo. V. *Serratura* 2. (5) Apotheca reconditoria, Gall. *Serre*, locus ubi ad victum necessaria reconduntur. Charta ann. 984. inter Ithstrum. to. 4. Gall. Christ. nouae edit. col. 7. (6) **Falcula**, Gall. *Fauille*. Acta S. Benedictini Auenion. to. 2. April. p. 259. V. *Serriculum*. (7) † **Impetus**, tumultus, vox Ital. Stat. ant. Florent.

† **SERRABARRIVM**, **SERRABARRVM**, i. q. *Serabola*, apud Murat. t. 4. Antiq. Ital. p. 890.

SERRACVLVM. (1) **Palaeon** in Glossis: *Clastrum*, *Serraculum offii*. Alias *Serraculum* Latinis dicitur *Contus*, quo naui impellitur. *Serraculum*, *πιδάλιον*, in Gloss. Lat. Graec. V. Cuiacium lib. 9. Obseru. c. 10. et supra, *Serra* 1. et *Sernaculum*. (2) Epistoinii vestibulum, alias *Duculus*. V. in hac voce. Ionas in Vita S. Columbani apud Mabill. saec. 2. Bened. p. 16.

SERRAGO, ramentum, scobs *ferraria*, puluis, qui ex re qualibet *ferra* diuisa dilabitur, Gallis *Sieure*, vel *Sciure*. Caelius Aurelianus lib. 4. Chr. cap. 8. *Cum ceruini cornu serragine aspersa, quam Graeci Rhineni vocant.* Vbi viri docti *Rhinena* emendant, ex Gr. *ῥιννα*.

SERRALE, V. supra *Serale* 1.

† **SERRAILLA**, **SERRALHA**, *sera*, qua ianuae occuduntur. Inuent. Mf. a. 1449.

SERRALHERIVS, *ferrarius*, Gall. *Serrurier*. Reparat. factae in Senescallia Carcaff. an. 1435. ex Cod. MS. V. Cl. Lancelot. V. *Serura*. **SERRALHERIVS**, eodem intellectu: *Seralha*, *Sera*, in Charta ann. 1370. ex Tabular. S. Victoris Massil. V. *Serhalla*. **SERRANIA**. Michael del Molino in Repertorio fororum Aragon. *Sensentia dicitur lata ad modum Serraniae, quando sine expensis partes comparent coram iudice, et dicunt, Domine, sententietis nobis istud debium, etc.*

SERRARE. (1) V. *Serare*, et *Serra* 1. (2) † **SERRARE GRANVM**, frumenu pretium minuere. Stat. Taurin. a. 1360.

SERRARIVM, collis, monticulus, in pago Fuxensi *Serri*. Testam. Rogerii Vicecom. Bitter. ann. 1193. apud Baluz. to. 2. Hist. Aruem. p. 500. V. *Serra* 2. et *Serrum*.

† **SERRARIA**, *sera*, Gall. *Serrure*, in Ch. a. 1327.

SERRARIVS. (1) Gloss. Graec. Lat. *λιθοπεριτης*, *Serrarius*, *lapidarius*. Qui *ferra* lapides findit. (2) † Cui *ferarum* seu *portarum* clauis committuntur. Ch. Mf. a. 1360.

SERRATA, collis. V. in *Serra* 2.

SERRATA ANTIQVA, genus scripturae. V. supra *Scriptura*.

† **SERRATIO**, secatio quae *ferra* fit; **SERRATOR**, qui *ferra* secat. Comput. Mf. a. 1479.

SERRATORIA, *sera*, id quo aliquid occcluditur. Inuentar. an. 1377. ex Tabular. S. Victoris Massil. V. *Serratura*.

SERRATORIVS, ad *ferram* spectans, ad instar *ferrae*. Ammian. lib. 23. c. 4. V. *Serrens*.

† **SERRATVM**, mons, collis, in Ch. Mf. a. 1313. V. *Serra*.

SERRATVRA, **SERATVRA**. (1) *Serra*, vt *Serratoria*. Tabul. Dunense: *Tunc vnus ex famulis qui vocabatur furverius vi extorsit mortallum de Serratura, et apernis archam.* V. *Serratura* et *Serra* 3. **IN SERRATVRA TENERE**, sub *sera* claudere, († seu porius in vinculis constriatum tenere.) Chron. Petri Azarii ad ann. 1361. apud Murator. tom. 16. col. 370.

390. V. *Serrae*. (2) Septum quod-
us, *clausura*. Statuta Cadubrii lib.
1. cap. 66. V. in *Serra* 2.

SERRATVS. (1) Confertus, Gallis
Serré, pressé. Vincentius Beluac. lib.
30. cap. 71. (2) Clausus, Gall.
Serré. *Plaga clausa fuit et Serrata*,
Miracul. MSS. Urbani V. PP. ex
Tabular. S. Victoris Massil. V. *Ser-
ræ* et infra *Serrinus*.

SERRERIA, mons, collis, idem quod
Serra 2. Charra ann. 1438. ex Schedis
Præsid. de Mazaugues. V. *Ser-
rinum* et *Serrinus*.

† SERRERA, ferra, Gall. *Serrure*.
Charul. eccl. Carnot. V. *Serrura*.

† SERRERARIUS, ferrarius, in
Ch. Mf. s. 1312.

SERRVS, ad instar ferræ. Vita B.
Columbæ Reat. to. 5. Maii p. 352.
V. *Serratorius*.

SERRICELLA, minor *Serra*. V. ibi.

SERRICVLVM, falcicula, qua her-
bæ secantur, in modum ferræ den-
ta. Gloss. Lat. Gr. *Serriculum*,
ῥοτόκοπις. Sic enim le-
gitur pro *Serticulum*. V. *Serra* 4.

SERRINVS PVLVS, *ἰσχυρὸν σφυ-
ρὸν*, alius *Serratus*: ita describitur
ab Aegidio Corbolienfi lib. de Pul-
sibus:

*Occurrit digito species Serrina
priori*

*Debilis in reliquo fit languida,
nulla sequenti.*

*Hic trahit a ferra cognata voca-
bula pulsus*

*Cuius cum primis incisio densi-
bus acta,*

*Est gravis, in reliquis granior,
faucibus supremis,*

*Corporis hoc pulsa fatalis ferra
vigorem*

*Amputat, et vitam nubes lethali
obumbrat.*

† SERRIS, ferra, qua portæ occlu-
duntur. Test. Mf. a. 1250.

SERRO, *γερνός*, in Gloss. Lat. Graec.
Codex Regius habet *Scrupulosus*.

SERRVM, mons, collis; Prouinciali-
bus *Serre*. Charta ann. circ. 1063.
ex Schedis Præsid. de Mazaugues.
V. *Serra* 2. et *Serrarinum*.

SERRURA, a Gall. *Serrure*, ferra, qua
ianuæ occluduntur. Reparar. factæ
in Senescallia Carcasson. an. 1435.
ex Cod. MS. V. Cl. Lancelot. V.
Serra 1. *Serratura* et *Serrura*.

† SERRVS, fasciculus. Leudæ Mai.
Carcass. V. *Cerrus*.

SERRA, SERSVS, perperam pro
Sessa et *Sessus*, locus vbi sal confici-
tur. Charta Theodorici Episcopi Me-
tensis pro Monast. Alteriac. inter
Schedas Mabill.: *Insuper tres Serfas,*
quas apud Vicum prædicta domus,
possidet, liberas ab omni redditu et ex-
actione concessimus in perpetuum. V.
in *Sedes* 4. col. 173.

SERSENTES, apparitores, in Statu-
tis Venetor. qui alibi *Sernientes*. V.
Sercentes.

SERTA. (1) Corona Ducalis. Fran-
ciscus Dux Andriensis in Hist.
Translat. S. Richardi Episc. Andr.
to. 2. lun. p. 248. V. *Sertum*. (2) †
Ficuum sertum, quantum manu
continetur. Cod. reg. 4189.

SERTARE. (1) Claudere, quasi
ferra occludere. Tabularium Casau-
riense. V. *Sertura*. (2) Sertum
imponere, coronare. Gloss. Lat.
Graec. *Sertas*, *σερτοι*. Mart. Ca-
pella lib. 5. *Caput regali maiestate*
Sertatum.

SERTICVLVM, V. supra *Serriculum*.

SERTIS, falcicula, Gall. *Serpe*. In-
uentar. ann. 1294. ex Tabular. S.
Victoris Massil. V. *Serra* 4. et *Serri-
culum*. † Leg. *Serris*, V. in *Serra*.

SERTOR, pro Sartor, ut videtur, in
Statutis Vercell. lib. 7. fol. 212.

SERTORA, V. *Sertura*.

SERTVM, series, brevis narratio.
Anastasius in Epitome Chron. Ca-
sin. apud Murator. tom. 2. p. 366.
col. 1.

SERTVM IMPERII, corona impe-
rialis, diadema. Anonymus de Lau-
dibus Berengarii Aug. apud eumdem
Murator. ibid. pag. 496. col. 1. V.
Serta.

SERTURA, clausura. Tabularium
Casauriense. V. *Serraculum*, et *Ser-
tare* 1.

SERTVS. (1) Sirus, positus. Char-
ta Caroli Calui an. 859. apud Mar-
ten. to. 1. Anecd. col. 30. (2) Pro
Infer-

Infertus. Charta Casimiri Reg. Polon. an. 1356. apud Ludewig. to. 5. Reliqu. MSS. p. 500.

SERVA. (1) Ancilla. Epist. Mathildis Reginae ad S. Anselmum ex Hist. Becens. Monast. p. 231. V. *Serventia* et in *Servus*. (2) Locus ubi colliguntur et afferuntur aquae, ut infra *Servatorium*. Charta Humberti I. ann. 1299. pro fundat. Monast. Salerit. tom. 2. Hist. Dalph. p. 91. col. 2.

SERVACVLVM, pro *Serrachlum natis*, in l. 29. D. ad Leg. Aquil.

SERVAGIVM, terra *servagii*, pro qua servitium domino debetur. Statuta Wilhelmi Regis Scotiae c. 9. §. 3. de Molendinis.

SERVALITER, serviliter, more servuorum. Tabul. S. Clodoaldi ad ann. 1301.

SERVANS, ut *Serviens*, Custos. Charta Guillermi de Linieriis ann. 1268. apud Thomasserium in Biturig. p. 196. V. *Sirvens*.

† **SERVANTAGIVM**, praestatio, quae servitii homine pensatur. Ch. Ms. a. 1319.

SERVANTIA, ut *Servantia*, infra in *Serviens*. Codicillus Bertrandi de Turre an. 1281. apud Baluz. to. 2. Hist. Aruern. p. 508. V. infra *Serventagium* et *Sirventia*.

SERVARE, (1) f. pro *Servire*, eadem saltem notione, in Charta Henrici Reg. Angl. an. 1457. ex Chron. Iohann. Whethamstedii pag. 420. *Et quamvis ita sit (quod) nos . . . quae Servare poterunt pro bono nostro et regni nostri, procedere libere possimus*. V. *Servire* 2. (2) **SERVARE SE**, se gerere, Gall. *Se comporter*. Laur. Byzyn. in Diario belli Hussit. an. 1421. apud Ludewig. to. 6. Reliq. MSS. p. 184. (3) † **SERVARE PLACITVM**, habere, tenere, in Instr. a. 1385.

SERVATIO. (1) Exceptio, Gall. *Reserve*. Charta an. circ. 1000. apud Marten. to. 1. Ampl. Collect. col. 356. (2) † Tutela, protectio, immunitas. Ludew. t. 12. Reliq. p. 474.

SERVATOR, locum tenens, vicarius. Gregor. M. lib. 12. Epist. 3. in Pa-

normitana autem parte loci Servatorum tui me sufficit elegisse. Eodem sensu occurrit in leg. si quis fuerit de furtis. V. supra *Saluator* 2.

SERVATORIUM, piscina, *Reserve d'eau*, in Charta Macassii Lingon. Episc. an. 1190. apud Perardum p. 263. V. *Saluatorium* 1. et *Servus*. **SERVORIUM**, eadem notione, piscina, in Fleta lib. 2. cap. 73. §. 20. lib. 5. cap. 24. §. 12. **SERVATORIUM**, penus, arca. Statuta Ordinis de Sempringham p. 747.

SERVEERIA, **SERVELLERIA**, cassidis species, quae superiores capitis partem operit, Ital. *Cervelliera*, Gall. *Cervelliere*. Extractum Computi ann. 1336. to. 2. Hist. Dalph. pag. 326. col. 1. V. *Cervellierium*.

† **SERVELLIA**, i. q. *Servelloria*, in Formul. Ms.

SERVENTA, ancilla, famula, Gall. *Servante*. Statuta Astenf. c. 27. fol. 30. V. *Serva* 1.

SERVENTAGIVM, **SERVIENTAGIVM**, servitium, *Servientis* feudum, beneficium, seu redditus propter eiusdem officium. Charta ann. 1100. to. 10. Spicilegii Acher. p. 165. *Omnes sive forensis, et cum omnibus feudis libris et vicariis, et Serventagis, etc.* Tabularium Nobiliacensis Abbatis. *Medietas Servientis decimarum, etc.* V. in *Serviens*. **SERVIENTAGIVM**, eadem notione. Charta ann. 942. inter Probat. to. 2. novae Hist. Occitan. col. 85. **SERVIENTAGIVM**, in Charta Guillelmi IV. Comit. Tolos. an. 1079. ibidem inter Probat. col. 307. **SERVIENTIA** eodem intellectu, in Charta inter Probat. Hist. MS. S. Cypr. Pict. p. 449. V. *Sirventia*. **SERVIENTARIA**, eodem sensu. Testam. an. 1315. apud Baluz. tom. 2. Hist. Aruern. p. 538.

† **SERVERIVM**, i. q. *Serva* 2, vicarium piscium. Litt. remiss. Ms. a. 1355.

† **SERVESIA**, pro *Cerenisia*, in Litt. remiss. Ms. a. 1356.

† **SERVIANVS**, serviens, minister famulus. Ch. Ms. a. 1373.

† **SER**

SERVIATVRA, *servientis officium.*
Ch. 4. 1290.

SERVICIA, pro *Cervisia*, non semel occurrit in Charta an. 1492. apud Episc. to. 12. p. 471.

SERVICII, *servilis*, qui servit et colit. Epistola Iani Regis Cypri ad dom. de Billy inter Acta SS. to. 3. Mart. p. 777. V. *Servitialis*.

SERVICIUS, pro *Servitium*, in Placem. 918. inter Probat. to. 2. no. 581. Occit. col. 57.

SERVITIO, *Servitium*, Gall. *Service*. Alardus in Statutis Corbeiensibus lib. 2. cap. 1. *De caetero unusquisque frater, quicquid de horto suo potum acquirere supra Servidas, quas fratribus facere debens, pleniter absque ullo diminutione deferant opportuno tempore Abbati, i. ultra quod tractum vobis additum est: unde legendum putaverim servidas.*

SERVIENTIA, V. *Servientia*.

SERVIENTIS, Minister, famulus. Apud Farnham Epist. 3. ad Mumolecum lib. 10. Poem. sic inscribitur: *Dominis illustribus cunctisque magnificis omni desiderio complectendis, Servientibus Dominorum.* **SERVIENTS**

DE PANE ET MENSA, Famulus domesticus, in Chartul. Gemmetic. to. 2. pag. 5. **SERVIENTS**, Armiger, *Escuier*, sic dictus quod *Militis* quodammodo *servitium* exhiberet et obsequium; eius quippe scutum et arma deferrebat, unde *scutifer* dictus. Math. Paris p. 396. *Armigerum autem et Servientium centies occurrit.* Radulfus de Diceto ann.

1191. *De castrorum excubiis summe solaciorum, Militibus 20. Servientibus 50. ac. SERIANTVS*, Eadem notione. Epistola Henrici Imp. CP. an. 1206. apud Marten. to. 1. Ampl. Collect. col. 1074. **SERVIENTES**, Vassalli. Tabularium Conchenfis Abbatie in Ruthenis Ch. 70. *Es vero Raymondus et Wilhelmus frater meus,*

W ego Vexandus istius honoris Servientes dapnas, etc. SERVIENTES, *Miles* *pedites*, qui vulgo *Scriptores Gallicis Sergeants*. Gesta Francorum expugn. Hierusal. c. 46. *Compositi ergo summi fuerunt* 120.

in VI.

millia equitum, et peditem 30. millia praeter clientes et Servientes. Erant etiam **SERVIENTES** *equites*. Rogerus Houedenus in Richardo I. *Wilhelmus cognomento Cocas, serviens Richardi Regis Angliae, in custodiendo Castellum de Lenns, cepit de familia Regis Franciae 24. Servientes equites, quos Rex Franciae misit ad munendum Castellum de Nonomercato.* **SARIANTES**, eadem notione. Godefridus Monachus S. Pantaleonis ann. 1167. **SERIAN-TES**, eodem intellectu. Litterae ann. 1197. apud Marten. to. 1. Anecd. col. 664. **SERIAN-TI**, in Epistola Henrici Balduini Imp. CP. *fratris* in Gestis Innoc. III. **SARGANTI**, in Charta Henrici IV. Imp. apud Goldastum to. 1. Constitut. Imp. p. 287. **SERGANTI**, in Chron. Bonae Spei p. 266. **SERVIENTES**, vel *Servientes fratres*, in Ordinibus Militaribus Hospitaliorum, Templariorum, et Teutonicorum Militum, dicti, qui non ex genere militari, vel nobili, in eo ordine militabant. Will. Tyrus L. 12. cap. 7. de Templariis: *Tam equites, quam eorum fratres, qui dicuntur Servientes.* **SARIANDI**, eodem sensu; in Statutis Equit. Teuton. art. 52. apud R. Duellium to. 2. Miscell. pag. 34. **SERVIENTES**, Apparitores Regum, Gallis *Sergeants*. Edictum Philippi Reg. Franc. an. 1302. c. 28. Eiusmodi Servientium alii erant *equites*, alii *pedites*. De iis pluribus agit laudatum Philippi Edictum a Cl. V. de Lauriere editum to. 1. Ordinat. Reg. Franc. pag. 357. Exstat ibid. pag. 352. eiusd. Regis Statutum, quo *Servientes equites* Castellari ad 80. reducuntur, ut et *Servientes pedites*. Inter Notarios et Aduocatos recensentur *Servientes*, in Litteris Caroli Reg. Franc. ann. 1325. Tom. 2. Ordinat. pag. 3. **SERIANDVS**, ex Gallico *Seryant*, in Statutis secundis Roberti I. Regis Scotiae c. 28. **SERVIENTS**, Locumtenens, in Charta Archembaldi dom. Borbonii ann. 1233. inter Instr. tom. 2. Gall. Christ. nov. edit. col. 137. **SERGEANTIVS**, eodem sensu, in Actis S. Fran-

Inferius. Charta Casimiri Reg. Polon. an. 1356. apud Ludewig. to. 5. Reliqu. MSS. p. 500.

SERVA. (1) Ancilla. Epist. Mathildis Reginae ad S. Anselmum ex Hist. Beccens. Monast. p. 231. V. *Serventia* et in *Servus*. (2) Locus ubi colliguntur et asseruantur aquae, ut infra *Servatorium*. Charta Humberti I. ann. 1299. pro fundat. Monast. Salerar. tom. 2. Hist. Dalph. p. 91. col. 2.

SERVACVLVM, pro *Servaculum* natus, in l. 29. D. ad Leg. Aquil.

SERVAGIVM, *serra servagii*, pro qua servitium domino debetur. Statuta Wilhelmi Regis Scotiae c. 9. §. 3. de Molendinis.

SERVALITER, serviliter, more servorum. Tabul. S. Clodoaldi ad ann. 1301.

SERVANS, ut *Serviens*, Custos. Charta Guillelmi de Linieriis ann. 1268. apud Thomasterium in Biturig. p. 196. V. *Siracens*.

† **SERVANTAGIVM**, praestatio, quae servitii nomine pensatur. Ch. Ms. a. 1319.

SERVANTIA, ut *Servantia*, infra in *Serviens*. Codicillus Bertrandi de Turre an. 1281. apud Baluz. to. 2. Hist. Aruern. p. 508. V. infra *Serventagium* et *Siruentia*.

SERVARE, (1) f. pro *Servire*, eadem saltem notione, in Charta Henrici Reg. Angl. an. 1457. ex Chron. Iohan. Whethamstedii pag. 420. *Es quamvis ita sit (quod) nos . . . quae Servare poterunt pro bono nostro et regni nostri, procedere libere possemus*. V. *Servire* 2. (2) **SERVARE SE**, se gerere, Gall. *Se comporter*. Laur. Byzyn. in Diario belli Hussit. an. 1421. apud Ludewig. to. 6. Reliq. MSS. p. 184. (3) † **SERVARE PLACITVM**, habere, tenere, in Instr. a. 1385.

SERVATIO. (1) Exceptio, Gall. *Reserve*. Charta an. circ. 1000. apud Marten. to. 1. Ampl. Collect. col. 356. (2) † Tutela, protectio, immunitas. Ludew. t. 12. Reliq. p. 474.

SERVATOR, locum tenens, vicarius. Gregor. M. lib. 12. Epist. 3. In Pa-

normitana autem parte loci Servatorum sui me sufficit elegisse. Eodem sensu occurrit in leg. si quis furum de furtis. V. supra *Salvator* 2.

SERVATORIVM, piscina, *Servator d'au*, in Charta Manassae Lingon. Episc. an. 1190. apud Perardum p. 263. V. *Salvatorium* 1. et *Servus* 1. **SERVORIVM**, eadem notione, piscina, in Fleta lib. 2. cap. 73. §. 20. lib. 5. cap. 24. §. 12. **SERVATORIVM**, penus, arca. Statuta Odonis de Sempringham p. 747.

SERVILERIA, **SERVELLERIA**, cassidis species, quae superiores capitis partem operit, Ital. *Cervelliera*, Gall. *Cervelliere*. Extractum Computi ann. 1336. to. 2. Hist. Dalph. pag. 326. col. 1. V. *Cervellierium*.

† **SERVELLIA**, i. q. *Servellia*, in Formul. Ms.

SERVENTA, ancilla, famula, Gall. *Servante*. Statuta Astenf. c. 17. fol. 30. V. *Servus* 1.

SERVENTAGIVM, **SERVIENTIA**, servitium, *Servientis* feudum, beneficium, seu redditus propter eandem officium. Charta ann. 1100. to. 10. Spicilegii Acher. p. 165. *Cum suis et forestiis, et cum omnibus feodis libris et vicariis, et Serventagiis, etc*. Tabularium Nobiliacensis Abbatis. *Medietas Servientiae decimarum, etc*. V. in *Serviens*. **SERVIENTAGIVM**, eadem notione. Charta ann. 942. inter Probat. to. 2. novae Hist. Occitan. col. 85. **SERVENTAGIVM**, in Charta Guillelmi IV. Comit. Tolos. an. 1079. ibidem inter Probat. col. 307. **SERVENTIA**, eodem intellectu, in Charta inter Probat. Hist. MS. S. Cypr. Pictav. p. 449. V. *Siruentia*. **SERVENTARIA**, eodem sensu. Testam. ann. 1315. apud Baluz. tom. 2. Hist. Aruern. p. 538.

† **SERVORIVM**, i. q. *Servus* 2, vicarium piscium. Litt. remiss. Ms. a. 1355.

† **SERVESIA**, pro Cerevisia, in Litt. remiss. Ms. a. 1356.

† **SERVIANVS**, serviens, minister famulus. Ch. Ms. a. 1373.

† **SERV**

SERVIATVRA, *servientis officium.*
Ch. 4. 1290.

SERVICIA, pro *Cervisia*, non semel occurrit in Charta an. 1492. apud Marten. to. 12. p. 471.

SERVICII, *qui servit et colit.* Epistola Iani Regis Cypri ad dom. desdy inter Acta SS. to. 3. Mart. p. 77. V. *Servitialis*.

SERVICIUS, pro *Servitium*, in Placito an. 918. inter Probat. to. 2. no. 181. Occit. col. 57.

SERVIDA, *Servitium*, Gall. *Service*. Adalardus in Statutis Corbeiensibus lib. 2. cap. 1. *De caetero unusquisque frater, quidquid de horto suo potest acquirere supra Servidas, quas fratribus facere debens, pleniter absque ulla diminutione deferat oportuno tempore Abbati, i. ultra quod tractum visibus addictum est: vnde legendum putaverim servidas.*

SERVIENTIA, V. *Servientia*.

SERVIENS, Minister, famulus. Apud Fortipraun Epist. 3. ad Mumolegum lib. 10. Poem. sic inscribitur: *Dominum illustribus cunctisque magnifis omni desiderio complectendis, Servientes Dominorum.* **SERVIENS DE PANE ET MENSA**, Famulus domesticus, in Chartul. Gemmetic. to. 2. pag. 5. **SERVIENS**, Armiger, *Escaier*, sic dictus quod *Militi*, quodammodo *servitium* exhiberet et obsequium; eius quippe scutum et arma deferrebat, vnde *scutifer* dictus. Math. Paris p. 396. *Armigerum autem et Servientium centies occurrit.* Radulphus de Diceto ann. 1191. *De castrorum excubiis summe sollicitus, Militibus 20. Servientibus 52. ac.* **SERIVANTVS**, Eadem notione. Epistola Henrici Imp. CP. an. 1206. apud Marten. to. 1. Ampl. Collect. col. 1074. **SERVIENTES**, Vassalli. Tabularium Conchenfis Abbatie in Ruthenis Ch. 70. *Et vero Raymondus et Wilhelmus frater meus, et ego Vnzandus istius honoris Servientes dapnas, etc.* **SERVIENTES**, Milites pedites, qui vulgo Scripto-
rius Gallicis Sergeants. Gesta Fran-
corum expugn. Hierusal. c. 46.
Legati ergo simul fuerunt 120.
VI.

milicia equitum, et peditem 30. milia praeter clientes et Servientes. Erant etiam **SERVIENTES** *EQVITES.* Rogerus Houedenus in Richardo I. *Willhelmus cognomento Cocas, serviens Richardi Regis Angliae, in custodiendo Castellum de Lenns, cepit de familia Regis Franciae 24. Servientes equites, quos Rex Franciae misit ad manendum Castellum de Nonomercato.* **SARIANTES**, eadem notione. Godefridus Monachus S. Pantaleonis ann. 1167. **SERIVNTES**, eodem intellectu. Litterae ann. 1197. apud Marten. to. 1. Anecd. col. 664. **SERIVANTI**, in Epistola Henrici Balduini Imp. CP. *fratris* in Gestis Innoc. III. **SARGANTI**, in Charta Henrici IV. Imp. apud Goldastum to. 1. Constitut. Imp. p. 287. **SERGANTI**, in Chron. Bonae Spei p. 266. **SERVIENTES**, vel *Servientes fratres*, in Ordinibus Militaribus Hospitaliorum, Templariorum, et Teutonicorum Militum, dicti, qui non ex genere militari, vel nobili, in eo ordine militabant. Will. Tyrus L. 12. cap. 7. de Templariis: *Tam equites, quam eorum fratres, qui dicuntur Servientes.* **SARIANDI**, eodem sensu, in Statutis Equit. Teuton. art. 52. apud R. Duellium to. 2. Miscell. pag. 34. **SERVIENTES**, Apparitores Regum, Gallis *Sergeants*. Edictum Philippi Reg. Franc. an. 1302. c. 28. Eiusmodi Servientium alii erant *equites*, alii *pedites*. De iis pluribus agit laudatum Philippi Edictum a Cl. V. de Lauriere editum to. 1. Ordinatum. Reg. Franc. pag. 357. Exstat ibid. pag. 352. eiusd. Regis Statutum, quo *Servientes equites* Castelleti ad 80. reducuntur, ut et *Servientes pedites*. Inter Notarios et Aduocatos recensentur *Servientes*, in Litteris Caroli Reg. Franc. ann. 1325. Tom. 2. Ordinatum. pag. 3. **SERIVANDVS**, ex Gallico *Serjant*, in Statutis secundis Roberti I. Regis Scotiae c. 28. **SERIVENS**, Locumtenens, in Charta Archembaldi dom. Borbonii ann. 1223. inter Instr. tom. 2. Gall. Christ. nov. edit. col. 137. **SERGEANTIVS**, eodem sensu, in Actis S. Fran-

Francisci de Paula tom. 1. April. p. 231. V. infra *Servientes armorum*. *SERVIENS* dictus Tiro, Gall. *Apprenti*, quod magistro suo *servitia* exhibere teneatur. Charta apud Madox Formul. Angl. pag. 98. *SERVIENTES ARMORVM*, qui *servientes de armis* dicuntur Thomae Walsinghamo p. 316. *Servientes sine clientis cum armis*, Bartholomaeo Scribae in Annal. Genuens. apud Murator. tp. 6. col. 524. Gallis *Sergeants d'armes*. *Servientes armorum*, ut iis corporis sui custodiam committeret, instituisse Philippum Augustum docet R. P. Daniel to. 2. Miht. Franc. lib. 9. c. 12. quem consule, si placet. Adde Obseruat. Andr. Duchesnii in Alanum *Chartier* p. 864. et 865. *CLIENTS ARMORVM Domini nostri Regis*, in Charta an. 1401. apud Hemereum in Augusta Viromanduorum p. 307. Scribit Nangius in S. Ludouico, Ingerannum de Codiciaco submonitum fuisse, non per *Pares*, nec *Milites*, sed per *Clientes aulicos*. Vbi Chronicon Sandionysianum *Clientes aulicos* vertit, des *Sergens d'armes*. Interdum enim *Servientes armorum* ad magnatum submonitiones adhibitos colligere est ex Chronico Flandriae cap. 63. Suos etiam *Servientes armorum* habuit Dalphinus Vienensis: quorum munia et privilegia eadem erant atque *Servientium armorum* Regis Francorum. Litterae Humberti ann. 1347. to. 2. Hist. Dalph. pag. 566. Angli *the Sergeants of armes* etiamnum vocant, qui robustiores ferunt ex argento baculos, interdum deauratos, corona et insignibus regni in summatibus exornatos, ut qui non nisi iussu ipsius Regis vel Concilii eius Curiae parlamentariae, et Cancellarii, vel Thesaurarii, atque hoc in rebus gravioribus, emittuntur. *Sergents à masses d'argens*, occurrunt etiam in consuet. Hannon. cap. 48. *SERVIENTES AD CLAVAM*, apud Anglos, qui Gallis *Sergeants à masse*, in libro inscripto *Justice of peace* p. 122. et alibi. *SERVIENS CURIAE*, is fortean qui praedium possidet ser-

vitio viliori obnoxium, cuius est *Sergentaria*. Notitia iudic. ann. 1149. sub Rogerio Siciliae, apud Camillum Peregrin. Hist. Longob. Alii sunt *Servitcuriae* memorati in Tabul. Eln. quippe intelliguntur feudatarii, ad frequentandam curiam domini tenentur, eiusque placitis inre uti statuunt Chartae infeodati V. *Placitum et Secta* 3. *SERVITES ECCLESIAE*. Charta Menefer. Hist. Lugdun. p. 18. cum *magister operis Ecclesiae Lugdun. Serviens Ecclesiae Lugdun.*, ut infra in *Parnae Sergentiae*. *VIENTES EXCVBIARVM*, *gens du Gues*, in Statuto Phil. Pulcri Reg. Franc. ann. 1302. t. Ordinat. p. 353. *SERVIENT FEUDATI*, Certis ac definitis finibus obnoxii ratione feudorum praediorum, quae dicuntur *Servitiae*, et *Serganteriae*. *Serviens feoder*, in Tabular. Pontis Otrant. *naudinns Grosler dedit in terram octo sextarias terrae... deinceps extant Petrus Vaster feoder, Serviens terrae illius, et Alipractor Mammoconii*. *Sergentia* vero aliae *Magnae*, aliae *Parvae*. *MAGNAE SERGENTIAE*, in Bracton. libr. 2. cap. 16. §. 6. *quae exercitum Regis aut patriam spectant, et hostium defensionem: ut si quis ita feoffatus per Sergentiam inveniendi Regi unum hominem vel plures eundem cum eo in expeditione exercitum, equites, vel pedes* Littleton. lib. 2. c. 9. *Tenement grand serjeantie est l'on a un seigneur ses terres ou tenemens de Seigneur le Roy, per tiels services il doit en son propre person le Roy, comme de porter bannier de Seigneur le Roy, ou sa lance d'amener son hoste ou d'estre sechal, ou de porter son espee lai à son coronement, ou son ou son buther, ... ou faire autres services*. Mox addit, ideo *Servientiam* appellari, quod praecellat *servitium tenurae* per *giam*. Deinde *servitium* S.

non esse ratum ac definitum, ut est
 seruitum *Magnae seruitutis*. Serui-
 tium praeterea *Santagii* extra regni
 limites, sedatum vero *Magnae ser-*
uitutis tempore fieri intra regnum.
 Sed et *Magnae seruitutis* non nisi
 a lege feneri: denique tenentes per
Magnae seruitutis tenere a Rege
 per initium Militis, eoque nomine
 legem habere ab iis *wardam*, *ma-*
riam, et *releniam*, secus vero de
 Scamio, nisi a Rege nude pendeat.
 Scamio habet Britton. p. 162. 164.
 Memorat Rogerus Houedenus p. 779.
Seruitutis *episcopatus* *Regis*, quae non erant
 de *feudis* *Militum*. Eiusmodi sunt
Seruitutis, quarum mentio occurrit
 apud eund. Kentert. pag. 292. Per
Seruitutis *episcopatus* *Cancellariae*
dom. Regis. Et pag. 308. Per *Ser-*
uitutis *scindendi* *coram dom. Rege*
in Natalis Domini et habere *custel-*
iam dom. Regis de quo *scindit*. Rur-
 sum pag. 569. Per *Seruitutis* *mu-*
tuam *hostricum* *dom. Regis*,
 vel *hostricum* *portandi* *ad cu-*
riam dom. Regis. PARVAE SER-
 VIENTIAE sunt eae, quarum serui-
 tium ad dimidiam marcam debeat
 appreciari, vel quae non respiciunt
 Regem, nec patriae defensionem, ut
 equitare cum domino, vel domina,
 et portare breuia, pascere leporarios
 et canes domini, mutare aues, in-
 venire arcus et sagittas vel portare,
 etc. apud Bracton. lib. 2. cap. 16.
 §. 6. c. 35. §. 6. c. 37. §. 5. Adde
 Fleta lib. 1. c. 10. II. lib. 3. cap.
 14. §. 7. Littletonem sect. 159. 160.
 161. Cowellum lib. 2. Instit. tit. 3.
 §. 2. 3. et Rastallum verbo *Grand*
Serjeant. Eiusmodi *Paruarum Ser-*
gentiarum passim mentio occurrit.
 SERVIENTES FRANCI, Gallice
Franci Sergeants, V. supra in *Par-*
va Sergentiae. SERVIENTES GE-
 NERALES, iidem qui Apparitores
 Regii, quorum iurisdictio nullis li-
 mitibus coercetur. Statutum Ludo-
 vici Huius ann. 1315. to. 1. Ordini
 pag. 622. SERVIENS CVM
 GLADIO, idem qui *Serviens* *armo-*
rum. Robertus de Noviller armiger,
 anno *fratitatis* X. dierum, tanquam
seruus cum gladio, apud D. Brussel

de Vsu feud. to. 1. p. 172. SER-
 VIENTES HVNDREDI, dicti olim
 apud Anglos, qui postea *Ballivi*.
 Spelman. ex Bractono lib. 5. tract. 1.
 c. 4. n. 2. p. 330. et alibi. SER-
 VIENTES AD LEGEM, dicti olim
 in Anglia Doctores, vel iuris Ante-
 cessores, ut censet Ioh. Seldenus in
 Prolegomenis ad Historicos Anglicos
 pag. 44. tamen, inquit, *Iudices* no-
 stros *Doctores*, et *Servientes* *Baca-*
lariis responderent dicat Ioannes Ro-
 sus Warwicensis. Spelmannus Cau-
 fidicorum species tres statuit, infe-
 riorem eorum qui *ad barros* vocan-
 tur: secundam *Apprentisitorum*, ter-
 tiam *Servientorum*, vel *Servientium*
ad legem, qui olim *Servientes* *Nar-*
ratores dicebantur, hoc est, Aduo-
 cati. Fortescutus de Legibus An-
 gliae cap. 3. *Aduocati*, qui in regno
 Angliae *Servientes* *ad legem* *appellan-*
tur. Atque hi, inquit idem Spel-
 mannus, summum obtinent gradum
 in Legum Anglicarum professione,
 sicut in Iure Civili, qui *Doctores*
 appellantur. Et licet *Serviens* quis
 huiusmodi opibus nonnunquam ma-
 gis pollet, quam integrum fere *Do-*
ctorum Collegium, etiam et multa
 hodie antecedit aestimatione: *Docto-*
rum tamen institutio nobilior fuisse
 videtur, et antiquis honoratior:
Doctoris etiam appellatio est Magi-
 sterii: *Servientis*, Ministerii. *Docto-*
res sedentes cathedrati infra curiam
 et pileati disputant. *Servienti* stantes
 promiscui extra repagula curiae,
 quae *barras* nuncupant, absque pi-
 lei honore, sed tenui calyptra, quam
Coisam vocant, induti causas agunt
 et promouent. SERVIENTES DE
 MANERIO, Villici, quibus manerii
 cura incumbit. *Serviens*, qui *cu-*
stodiebat manerium, in Regesto S.
 Iusti fol. 21. vo. Capitul. de Villis
 Caroli M. c. 39. *Voluimus ut pullos*
et oves, quos Servientes vel mansuarii
reddunt, etc. Capitul. lib. 3. §. 191.
Auditum habemus qualiter et Comites
et alii homines . . . faciant servire
ad ipsas proprietates Servientes mo-
stros de eorum beneficio, et curtes no-
stres remanent deserviae. SERVIENTES
 NARRATORES, Aduocati,
 iidem

lidem qui *Servientes ad legem*, apud Th. Blount in Nomolex. Anglic. V. *Narratores et Praelocutor*. **SERVIENTES OFFICII VEL STAGII**, in Ordine Militari S. Iohannis Hierosol. de quibus Statuta eiusd. Ordinis tit. 2. §. 2. **SERVIENTES PACIS**, id est, *Banlencae* seu districtus urbibus, *Sergens de la paix*, in Consuet. Valentini. art. 128. Placitum apud Th. Blount in Nomolex. Anglic. V. *Pax*. **SERVIENTES QUERELAE**, *Sergens de la querelle*, in Consuet. Normann. art. 63. Beraldo dicitur Apparitor ordinarius loci, in quo orta est querela seu controuersia. **SERVIENTES REGIS**. Bracton. lib. 3. tit. 2. c. 32. *Si sine facta cognoueris se inde esse latronem, coram Vicecomite, vel Coronatore, vel Seruiente Domini Regis cum testimonio honorum et proborum hominum, extunc furtum dedicere non possis, quia tales habens recordum*. Ibid. cap. 28. *Virgo rapta . . . et sic debes ire ad Praepositum Hundredi, et ad Seruientem domini Regis, et ad Coronatores, et ad Vicecomitem, et ad primum Comitatum facite appellum suum*. Vbi haec Spelmanus subdit: videlicet Regem habuisse in singulis Comitatibus *Seruientem ad legem*, in nomine suo Coronae placita prosequentem. Gallis **SERVIENTES REGIS** dicuntur Regii Apparitores, qui alias *Servientes armorum* vocantur. Continuator Nangii ann. 1323. **SERVIENTES SPATHAE**, vel *spadae*, in Charta Ludouici Hutini ann. 1315. pro Normannis. *Seruient spatarius*, in Litteris eiusd. Regis ann. 1314. to. I. Ordinatio. pag. 552. *Serjant du plaiz de l'espée*, in Mandamento Philippi Pulcri Regis Franc. an. 1309. ibid. p. 464. De horum officio vid. vetus Consuetudo Normann. MS. I. part. sect. I. c. II. **SERGANTERIA**, *Seruientis* feudum, beneficium, seu redditus propter eisdem officium. Chartul. SS. Trinit. Cadom. fol. 86. verso. V. *Serventagium*. **SERGANTIA**, eadem notione, in Lib. nig. Scaccarii pag. 183. **SERGENTERIA**, pari signifi-

ficatu. Regest. *Olim ad ann. 1295. fol. 195. vo.* **SERVENT** eodem intellectu. Regest. *M. Dierum Campaniae fol. 40. s. 1* **ANTARIA**, eodem sensu, Charta ann. 1249. ex Tabular. M. de Bono - Nuntio Rotomagi. **ANTIA**, **SERIEANTIA**, **ganteria**. **SERGENTARIA**, **SERGENTERIA**, *Seruientis* seu apparitoris officium, *Sergentise*, Butiller. in Summa rurali. Litter. Ioh. Reg. Franc. ann. 1361. Ordinatio. p. 554. **SERGENTARIA** ad *Seruientem* seu apparitorem tinens. Charta ann. 1307. apud phanot. to. 2. Fragm. Hist. **SERGENTARE**, Apparitoris officii fungi, Gallice *Sergenter*, ex tioni Iudicis decretum mandare. Chronico Flandrensi. Charta Phil. Reg. Franc. ann. 1307. per Lugnensib.

SERVIENTAGIVM, V. *Serventagium*.

SERVIENTALIS, ad *Servientem* servuos spectans. V. *Libra Servientalis*.

SERVIENTARIA, *Servientaria*, V. *Serventagium*.

SERVIENTIA, quodvis *Servientia* Tabul. eleemosynariae Montis lionis fol. 48. V. *Serventagium* *Siruientia*.

† **SERVIENTVRA**, *Servientis* dum, beneficium. Ch. Ms. a. 1.

SERVIENTA, a Gall. *Serviente*, tile. Invenitur MS. Eccles. Ansis ann. 1444. *Item quaedam Servientia modici valoris cum barris de pe*

SERVIENTVM, pro *Servitium*. Charta ann. 1231. ex Tabular. S. V. ris Massil.

† **SERVIGIA**, *cerevisia*, in Ch. 1470.

SERVILIS, (1) *Officiosus*, Gall. *viabile*. Regula reformat. Mo Mellic. in Chron. eiusd. pag.

(2) *Ignobilis*, Gall. *Roturier*. Charta apud Marten. to. I. Anecd. 32. *Mansum unum indominica seu alterum Servile in pago Tara Servilis et censualis*, id est, servit et censibus obnoxius, in Hist. Nonient. apud eund. Marten. Anecd. col. 1128. V. *Servitialis*

SEI

SERVITIUM, pro **Servitium**. Vita Burchardi Episcopi Wormacienfis.

SERVITIUM. (1) Aliquid nomine **Servitii** praestare, exsoluere. Tabul. *Episcopatus de Rohan*: Item *cam cartam frumenti, unam cartam vitiis II. denar. quos Serviant dicti heredes. Item unam cyminam frumenti, et V. pistras quas Serviant Pons Verderii, etc.* (2) **SERVITIUS** dicitur Sacerdos, qui Ecclesiae debuit eamque administrat, in *Lq. Baiwar. tit. I. c. I.* V. in *Servitio*. (3) Pro **Servare**. Capitul. *Ennodii* Caroli M. an. 794. §. 52. *De actibus quae ab ingenuis hominibus observantur, licet eas tradere, vendere, tantummodo ut ecclesia non infirmetur, sed Serviantur cotidie hominibus. Vbi Servantur edidit Sirmonius: sed servare et servare promissae scribi observat Baluz. in Notis ad Capitul. V. Servare.*

SERVITIUS, Ordo Religiosorum. V. *Servitii Mariae, in Servitio*.

SERVITIUS, 1) **Servitio** alicui obnoxius, qui **servitium** debet. Charta *Ennodii* Monasterii S. Petri Genevesis. 2) Glossa ad *Ennodium* L. 1. Epist. 9. edit. Basil. *Vernula servitibus, hoc est, servus editus. Servigian. Ital.* 3) **Servus**, famulus. Charta *Ennodii* 1403. ex Schedis Praesid. de *Lazergues*: Item *Servitialis quae tu vixit . . . Servitilibus duabus nuntias,*

SERVITIUM, ut **Servitium**; quonodo etiam f. legendum est. Charta *Ennodii* 1153. inter *Papbar. to. 2. novae Ist. Occan. col. 543.* Item *Ugo, frater eius dicebant duos viros eiusdem villae juos esse, et D. *Trencaulli* in eis nihil vere nisi Servitium eorum.*

SERVITIUS, pro **Servitium**. Vtitur *frides* in Epistola Evangelii Theodis praefixa sub finem.

SERVITIO, Officium. Vita S. Cuthm. to. 3. Mart. p. 119.

SERVITIUM, **Charisio** est *multitudo* *verum*: addunt Glossae *Isid. et *Ennodii* obsequium.* **SERVITIUM**, Ministerium, officium. Gre-

Ennodii Baron. lib. 5. cap. 3. V. *Servitium*.

SERVITIUM, Minister ipse. Codex Carolinus Epist. 72. V. in *Servitio* 2. **SERVITIUM**, Officium Ecclesiasticum, Sacra Synaxis; Gall. *Service d'Eglise*. Concil. Narbonense ann. 1235. c. 39. *Aus Servitio eorumdem (Valdensium) ubi Maiore ipsorum librum tenente apertum, per ipsum, quasi sub generali confessione remissionem intelligunt fieri peccatorum . . . affuerunt.* V. *Servitus*. **SERVITIUM**, Officium ecclesiasticum et anquale pro defuncto. *Service* eadem notione dicunt Galli. Charta Margaretae Comit. Flandr. ann. 1194. apud Miraeum to. 1. p. 556. **SERVITIUM**, Redditus, tributum, quaevis praestatio, Gall. *Redevance*. Libertates hominum de Pristleyo ann. 1362. inter Ordinat. Reg. Franc. to. 3. p. 597. V. *Servitio* 1. **SERVITIUM** regulariter accipitur pro quolibet obsequio, quod a vassallis et tenentibus debetur ratione feodi vel tenurae. Ita Consuetudo Andegav. art. 128. 129. Normanniae cap. 26. 28. 53. 93. Britanniae art. 240. etc. De eiusmodi **servitio** feudali copiose etiam agit Philippus Bellomanerius in Consuet. Bellouacensi MS. c. 19. Charta ann. 1248. in Regesto Comitum Tolosae fol. 1. *Pro praedictis feudis vobis fidelis existam, et fidele Servitium faciam, videlicet, guerram et placitum ad commonitionem vestram, vel cuiuscunque certi nuntii vestri.* Observandum omnino est, voce *Servitium*, ubi nude occurrit in Chartis clientelarum, ut plurimum significari **Servitium** militare, quoque vassallus dominum suum in exercitum pergentem sequi tenebatur. Eo sensu usurpatur in Regesto feodorum Campaniae fol. 71. *Dux Lotharingae, fiduciam, iustitiam et Servitium (debet).* V. in *Hominiis*. **SERVITIUM**, quodvis munus. Observantiae Regni Aragon. lib. 9. p. 40. **SERVITIUM ANNUUM**, quod quotannis praestatur domino. Bracton. lib. 5. tract. 1. cap. 1. §. 1. **SERVITIUM ANTIQVI DOMINICI**, est illud quod praestant feudatarii de antiquo Regis domi-

dominico tenentes: *antiquum* enim Regis *dominium* est omne feudum quod a sancto Edwardo Rege, vel etiam a Guillelmo Conquestore tenebatur, et in libro quem *Domestrey* vocant, descriptum habetur. *Manneria* quippe, quae illic Regi adscribuntur, *antiquum dominicum* Angli appellant, quia nimirum ab antiquo Regis fuerunt. *Servitium* igitur per quod hi Regis feudatarii tenebant, *Socagium* dicitur. Ioh. Cowellus L. 2. Instit. tit. 3. §. 25. *SERVITIVM AQVENSE*. V. *Bos Aquensis*. *SERVITIVM CACIPVLCI*, V. *Cacepollus*. *SERVITIVM CALCARIUM*, quo quis calcaria domino praestare quotannis tenetur. Charta apud Madox Formul. Angl. p. 76. Alia eiusmodi *servitia* ibidem recensentur, quae pro dominorum libitu a vassallis et tenentibus exigebantur. *Servitium cereae, cumini, piperis, salomonis, etc.* *SERVITIVM CASTELGARDVM*, V. *Castelgardum*. † *SERVITIA CHRISTIANITATIS*, sacramenta aliaque officia, quae christianis ab ecclesia exhibentur. Ch. Ms. in Chartul. Cluniae. *SERVITIVM DE CIBO*, quod quis pro pascendo aliquo, vel pro quavis *procuracione* debet. Tabularium Deruense: *Servitia prandiorum vel hospitiorum, quae Receptiones vocant*. Ordinationes factae in Curia Generali Catalanae Montissoni sub Alphonso Rege Aragon. ann. 1289. MSS. c. 2. Hinc *SERVITIVM*, ferculum, *missus, Mès, service*. Ita porro appellatum postmodum ferculum extraordinarium, quod Monachorum mensae apponebatur in statis festiuitatibus. Conradus de Fabaria de Casib. S. Galli c. 4. Charta Ottonis Militis an. 1247. apud Ludewig. tom. 1. Reliqui. MSS. pag. 176. *Praedictus conventus diem anniversarium mortis meae in perpetua benedictione recolere debetis, qua die idem conventus ob piam recordationem animae meae Servitium bonum habebit cum vino vel medone aut cerenisia Luckowensi, cum trisiceo pane, cum recenti butiro, cum ovis, cum piscibus, etc.* Vbi

per *Servitium* non ferculum tantum sed prandium significatur. *Servitium de ovis*, in Charta an. 1279 pro Aquariatu de Talamondo: Charta Lotharii Episc. Bavar. an. 11 apud Miraeum, to. 1. p. 720. *Exceptio quod duo aut tria per Servitium, quicumque volueris unum suorum dominus dari prodest*. *SERVITIVM MENSAR*, *Supplementaria*, Gallis *Service de table*. Charta Christinae infantissae, filiae Bermundi II. Regis, apud Anton. Ypez in Chron. Ord. S. Bened. *Et de lectuaris lectos pascuis, et vases de argenteo quasnov, et de messu integrum, ad ministrum ecclesiae cruces 2. argenteas, et duos argenteos, etc.* Alia Ferdinandi I. Regis aerae 1101. apud eundem to. 6. *Servitium de pascuis, est, salare, infersturia, tenenda, et lone cum cochlearibus 10. et duos deauratos, agnum, et axiotoma, omnium haec cum praedicta axiotoma, et ansas.* Adde Testamentum Regis Aragonum ann. 10 vide in *Acitara*. *SERVITIVM FORIS*, seu personale, cum ipsemet et non per vicarium exercitum domini ire tenetur. *Statutum Andegavense an. 1310.* *SERVITIVM CULTURAE*, quod debent vassalli in agris domini excolendis. Vita S. Leutfredi saec. 7. ned. part. 1. p. 590. *SERVITIVM CURIAE*, Gall. *Service de Curia*. in Consuet. S. Quentinii art. 82. quod *Servitium placiti*, quo tenentur ad placita dominorum convenire. V. *Placitum*. *SERVITIVM DEI*, Vita Monasterii lib. 5. Capitul. §. 255. De ex saeculo ad monasteria convenerunt: *Liberi homines qui ad Servitium Dei se tradere volunt, etc.* officio ecclesiastico occurrit ibid. 6. §. 196. *Aliud non ibi (in servitia) agas (populus) nisi per Dei Servitium pertinet.* *SERVITIVM DEPORTATIONIS GLORIAE*. Chron. Angl. Th. Otterbourne 223. *Insula de Man data fuit Northumbriae tenenda de Rege*

que per Seruitium deportationis gladiam Rege in coronatione. SERVITIVUM DEXTRARIALE, Equi *latus dextrarii*, hoc est maioris et capitis. V. *Dextrariale*. SERVITIVUM DIRECTVM, quod dicto domino debetur. Charta an. 1179. to. 2. Hist. Dalph. p. 166. coll. SERVITIVUM DOMINICVM, quod domino debetur, qualique sit; quod alias *Regale* dicitur. Capitul. 1. ann. 805. c. 8. et R. 5. Capitul. c. 245. SERVITIVUM ECHVTVM, Praestatio ex *echta*. Comput. ann. 1342. to. 1. Hist. Dalph. p. 94. col. 2. Nisi forte vocem *echatis*, a *seruitiis* diuidendam censeas, idemque sit quod *Escaeta*. V. in hac voce. † SERVITIVUM DE ESCHAETA, praestatio ex haereditate, quae vassallo obuenit. Reg. S. Iusti. SERVITIVUM ECVI, quo vassallus equos praestaret in obsequium domini, quod *milium equi* dicitur. V. in hac voce. Capitul. S. Vincentii Cenoman. SERVITIVUM FALLITVM, quod qui deficit in seruitio militari domino debet. In Foris Aragon. SERVITIVUM FEODALE et *pradiale*, Quod non est personale, sed tantum ratione tenementorum et praediorum. Ita Bracton. lib. 2. c. 16. §. 7. Charta ann. 1315. to. 2. Hist. Dalph. p. 153. SERVITIVUM FISCALIS, et *Servitium fisci*. V. in *Eiscas*. SERVITIVUM FORINSECVM, quod non ad dominum capitalem, sed ad Regem pertinet; ut dictum, *quia fit et capitur foris*, *sive extra Seruitium quod fit domino capitali*: unde vocatur etiam *Servitium Regale*, quia specialiter pertinet ad dominum Regem, et non ad alium. Eiusmodi est quod *Scutagium* vocant. Ea vero seruitia persoluntur ratione tenementorum, et non personarum, quia ex tenementis proveniunt. Monast. Anglic. to. 1. p. 179. SERVITIVUM IORANEVM, eadem notione. Charta Henrici de Clintonia in Monast. Anglic. to. 2. p. 117. SERVITIVUM IORENSE. Idem Monast. Anglic. to. 2. p. 48. SERVITIVUM GE-

NERALE, idem quod *Forinsecum*. Ordericus Vitalis lib. 6. p. 605. SERVITIVUM HVMANVM, mundanum. Capitul. lib. 7. §. 185. SERVITIVUM IESV CHRISTI, Expositio Hierosolymitana. Testament. Guigonis Andreae ann. 1236. to. 1. Hist. Dalph. p. 60. col. 2. † SERVITIVUM INHONESTVM, rusticum, in Consuet. Normann. SERVITIVUM INTRINSECVM, quod a vassallis, solis dominis praestatur, apud Bractonum lib. 2. cap. 16. §. 2. et in Fleta lib. 3. c. 14. §. 7. SERVITIVUM LIBERVUM, quod homines liberi debent, diuersum a *seruitio servili*, vel *villano*. Bracton. lib. 5. Tract. 1. c. 2. §. 1. SERVITIVUM LIBERVUM ARMORVM. Vetus Rentale manerii *Sonthmalling* in agro Suffaxiensis, apud Somnerum in Tractatu de Gavelkind p. 56. *Godefridus Walkensis tenet 3. feodos Milit. in tenementis de Malling, et quartam partem vnus feodi apud Terring, per liberum seruitium armorum suorum. Willetmus de Brausa tenet apud Adburton vnum feodum Militis per liberum Seruitium armorum suorum.* † SERVITIVUM LITTERARVM, quo vassallus litteras domini sui perferre tenetur. Reg. Forestae de Broton. SERVITIVUM MALVM, quod *Corueias* vulgo vocant. Tabular. S. Petri Generensis apud Marcam lib. 4. Hist. Beneharn. c. 19. §. 2. SERVITIVUM MANUALE, eadem notione. Capitul. lib. 5. §. 886. SERVITIVUM MELIORARE, Tabularium Vindocinense Thuanum Ch. 47. *Domnus autem Abbas domum suo homini 10. sol. dimissis illis 30. et palefridum 20. solidorum pro Meliorando scilicet suo Seruitio.* SERVITIVUM IMMELIORARE, *Perficere*, in Capitul. 2. ann. 813. c. 19. SERVITIVUM MILITARE illud est, quod munus aliquod ad militarem disciplinam pertinens, vel alias honorificum praestat. Ita Bracton. lib. 2. cap. 35. §. 16. c. 27. §. 5. etc. lib. 5. Tract. 1. c. 2. §. 1. *Militare obsequium*, apud Lupum Ferrerensem Epist. 119. V. *Militia*. SERVITIVUM MINVERE, V. *Feodum minare*.

monet. † **SERVITIVM PRO MONETA**, praestatio quae domino monetae penditur ex monetariae fusionis et signaturae prouentibus. Ch. Ms. a. 1208. † **SERVITIVM DE MOTA**, quo vassalli ad custodiam *motae* seu castelli dominici tenentur. Lit. Ms. a. 1376. † **SERVITIVM NATIVITATIS**, praestatio, quae ad natale domini solvitur, quaeque in placendis maxime consistebat. Ch. Ms. a. 1290. **SERVITIVM NATURALE**, quod jure exigitur. Capitul. pro Monast. S. Crucis Pictav. apud Mabill. to. I. Analect. p. 300. **SERVITIVM NUMMORVM**, illud appellatum, quod in pecunia ac nummis pro impensis bellicis, aliisve, domino a vassallis ac tenentibus exolvebatur. Consuetudines Tolosae. Ita etiam praestatio, quae ab Ecclesiis Episcopo fit quotannis in quibusdam dioecesium, *Servitium* appellabatur. Charta Alexandri Archiep. Viennensis apud Jacobum Petitem p. 381. V. *Auxilium Episcopi*. **SERVITIVM PLACITI**. V. *Placitum*. **SERVITIVM PLANVM**, Census seu praestatio ex fundo talliae et aliis quibusvis servitiis non obnoxio. Charta an. 1344. † **SERVITIVM PLENARIUM**, V. *Plenarium*. **SERVITIVM PLENUM**, quod et *Corrodium Regale* dicitur, Praecuratio, convivium, quo Rex excipitur. Anonymus Hafenvietanus de Episcopis Eystetenfibus de Henrico Imp. **SERVITIVM PRAEPOSITURAE**. *Service de Prévosté*, in Consuet. Normann. V. in *Praepositi*. † **SERVITIVM PRATI**, quo vassallus ad falcandum pratum domini sui, aut foenum ex eo colligendum tenetur. Consuet. Norman. **SERVITIVM PUBLICVM**, idem quod *Regale*. V. infra. Excerpta ex Lege Longob. c. 20. V. *Angaria* 3. **SERVITIVM RECOGNOSCIBILE**, quod ad quamlibet domini vel tenentis mutationem ratione *recognitionis* praestatur. Charta D. Barbarelli an. 1407. **SERVITIVM REGALE**, idem quod *forinsecum*; *Servitium militare*, quod Regi debetur a sub-

ditis et vassallis. *Regale obsequium* in Capitulari. 4. ann. 805. c. Ita in Capitul. ad Legem Sali. tit. 3. §. 10. et apud Bractor lib. 2. c. 35. §. 1. 6. Praecepti Ludovici Pi Imper. pro Monast. S. Columbae Senonensi. **SERVITIVM DE RONCINO**, dicitur vassallo, qui equum semel in vitamino debet, vel etiam quolibet no. Charta Philippi Aug. an. 12 V. *Servitium equi et Rancinus*. **SERVITIVM SCUTI**, V. *Scutagi*. **SERVITIVM SERVILE**, cujus di est tallia, corvata, &c. cui obnoxia sunt tenementa villanorum Charta Sigefridi Comitiss Luxemburgensis ann. 993. **SERVITIUM SOCIUM**, seu *Service de compagnie* cum vassallus secum in exercitum socium ducere tenetur. Assisae Hierosolymitanæ MSS. c. 130. **SERVITIVM TEMPORALE**, in Capitul. pro Monast. S. Crucis Pictav. apud Mabill. tom. I. An. 1299. *Vt a nemine temporale Servitium exterius ullo modo quæsitum tantum ab eis quæsi, postea sub regulari norma vivere* infra: *Vt temporale Servitium opere femineo ab eis ad partem domesticum nullatenus quæeratur*. Vbi de na et militiam recte intelligit Mabillonius. † **SERVITIA THOLONARIA**, tributa vectigalia, Ch. Ms. a. 1087. **SERVITIVUM VICINALE**, quod a vicinis seu vicibus praestari solet. Libertat concessae Barcinonensibus a Petro Rege Aragon. ann. 1283. MSS. *Vicinus*. **SERVITIVUM VILLANVM**, V. *Lambardum* in *Paganum*. **SERVITIVUM WARDAE** et *releum* idem quod *Servitium Militare*, qui ut ait Littleton. sect. 103. *tenere* *Servitium Militis*, trahit ad se *usdam*, *maritagium*, et *releum*, et V. praeterea sect. 48. et Skeneau ad Regiam Majest. lib. 2. c. 21. **SERVITOR**, Famulus, Gall. *Serviteur*. Dicitur non raro de eo, qui alicujus Sancti servitio se mancipavit. Ilo Magister in Glossis: *Clients, servus vel socius, Servitor, amicus minor*. Inscriptio Romae in Rom. sub

Servit. lib. 2. c. 22. *Eustathius*
peccator Servitor B. Marcel-
Martyris. Servitor Christi, in
Epistola Gildae ad Rabanum Mona-
cho inter Hibernicas 21. *Servitor*
in Synodo Romana II. sub
 c. 17. **SERVITORES** di-
 cuntur apud Monachos Hebdoma-
 dae meniae ministri. Capitul. Mo-
 n. Augiens. n. 5. **SERVITOR**,
 ecclesiae alicui deferuit, Gall.
Novus. Concil. Senon. ann.
apud Marten. tom. 7. Ampl.
Collect. col. 138. V. in Servire 1.
SERVITORES, familiares, hono-
 rati, qui non ex officio alicui, sed
 ad honores tantum serviunt. Charta
 an. 1409. ex Schedis Praesid. de Ma-
 gna. **SERVITORES**, devoti,
 quae nomine *Servitours* etiam dicunt
 Gall. in Statut. criminal. Saonae
 p. 133.

SERVITORIA, i. q. *Capellania*.
Statut. eccl. cathedr. S. Petri

SERVITUS, Famula. Rolandinus
 Chr. apud Murator. to. 8.
 p. 11.

SERVITUDO, *servitus, δουλεία*, in
 Gloss. Graec. Lat.

SERVITURA. (1) *Servientis of-*
ficiū vel feudum. Regest. episc.
Nivera. (2) Mendose pro ferra-
ture, ferra, l. 5. ordin. reg. Franc.
 p. 723.

SERVITUS (1) *Servitium*, seu of-
 ficiū Ecclesiasticum. Charta ann.
 1085. apud Stephanor. to. 1. Antiquit.
 Lemov. MSS. p. 699. V. *Servitium*.

(2) *Ministerium, officium. Charta*
an. 1229. to. 1. Chartul. S. Van-
drog. p. 10. (3) Minister ipse. Epist.
Alexandri III. PP. inter Concil.
Hisp. to. 3. p. 382. V. Servitium.

(4) **SERVITUTES EXACTO-**
RIAE et coactitiae, Praestationes,
 vel operae serviles, Gall. *Cordées*.
Ordericus Vitalis lib. 6. p. 604.
 (5) *Officiū, obsequium. Ch. Car-*
lom. reg. a. 879. inter Probat. Hist.
S. Emmer. Ratib. p. 62. (6) Cē-
sus, praestatio. V. Servire. Ch.
Mc. a. 1345. (7) Servitus

SIGNORVM, i. q. *Consuetudo* 4-
 pensratio debita, cuius initium
 ignoratur. Ch. Mc. a. 1325.

SERVIVNCVLVS, diminut. a *Servuus*,
 in Monast. Anglic. to. 1. p. 11.
Ego Patricius humilis Servivunculus
Dei, etc.

SERVVM, occident. Chron. *Parmense*
 ad ann. 1274. apud Murator. to. 9.
 col. 788. V. *Sero*.

SERVORIVM, V. *Servitorium*.

SERVURA, *Sera*, ex Gall. *Servure*. Com-
 put. an. 1202. apud D. *Brussel* to. 2.
 de Vsu feud. pag. CCV. V. *Ser-*
tura.

SERVURARIUS, *Serarius*, *serarum fa-*
bricator, Gall. Serrurier. Acta S.
Francisci de Paula to. 1. April. p.
151. V. Serator.

SERVVS, *Servi*, apud veteres Gallos
 et Germanos alii fuere a servis Ro-
 manis, eorumque conditio longe di-
 versa. Tacit. de morib. Germanor.
Servi, non in nostrum morem, descri-
ptis per familiam ministeriis utuntur,
suam quisque sedem, suos penates re-
git: frumenti modum dominus, aut
pecoris, aut vestis, vel colono injun-
git, et servus hactenus paret. Qui-
bus quidem verbis satis designantur
ejusmodi servi, quos Adscriptitios gle-
bae vocabant, quales ferme fuere
apud nostros, qui servorum no-
mine censabantur. Servi porro, ut
est in Legibus Henrici I. Regis An-
gliae c. 76. alii natura, alii facti, alii
emptione, alii redemptione, alii sua
vel alterius datione. De hisce omni-
bus fere servorum speciebus egit
Cangius noster variis in locis, ac
praetertim in vv. Capitalis, Nati-
vus, Originarius, Obnoxio, etc.
 Ad eos vero, qui *redemptione* facti
 hic dicuntur, referri debent, quae
 habent *Assisiae Hierosol.* MSS. c.
 191. **SERVIIARATORES**, Agro-
 rum cultores, in Cod. Theod. tit. 30.
 de Pignor. leg. 1. V. *Servi mini-*
steriales. SERVI BENEFICIA-
RII, Beneficiis seu praediis datis
ad beneficium, additi, et qui in iis
servi glebae erant, et cum praedio
ad beneficiarium transferant, in Lege
 O 5 Lon-

Longob. lib. 1. tit. 9. §. 30. 36. in Capitul. 1. Ludovici Pii an. 819. c. 1. et in Capitul. 3. ejusdem anni cap. 7. *SERVI CASATI*, *Cofis* seu praediis addicti. Charta diuisionis Imperii Caroli M. cap. 6. V. Traditiones Fuld. L. 2. trad. 40. 70. *SERVI CENSALES*, Villani, censui obnoxii. Charta an. 963. apud Calmet. inter Probat. Hist. Lotharing. to. 1. col. 371. V. in *Gensu*. *SERVI CIVITATIS* fiscalibus equiparantur, in lib. 4. Cod. Theod. tit. 9. leg. 4. *SERVI COMMITVM* memorantur in Edicto Pistensi cap. 15. *SERVI CONSVETVDINARIJ*, *Serfs costumiers*, in Consuet. Marchensi art. 126. dicuntur, qui domino tres tallias in pecunia, et avenam et gallinam debent, aut praestant, quolibet anno propter praedium servituti obnoxium. V. *Consuetudinarii* in *Consuetudo* 4. *SERVVS DISRATIONARIVS*, V. *Disratiionarius*. *SERVI DOMINICI*, id est, compulsores exercitus, quando Gothos compellunt in hostem exire, etc. in Legibus Wisigoth. lib. 9. tit. 2. §. 2. *Qui in hostem exire compellunt*, §. 5. *SERVI ECCLESIASTICI*, appellati ii, qui ad Ecclesiam pertinebant, in Decretione Childeberti Regis cap. 13. in Lege Longob. L. 1. tit. 9. §. 30. 36. in Capite Caroli M. lib. 6. cap. 335. *Servi Ecclesiae*, in Decreto Childeberti §. 8. 13. V. *Ecclesiasticus* 4. et *Oblati* 2. *SERVI FISCALIS*, vel *fisci*, dicti ii, qui ad fiscum, Regem vel Dominum spectabant, in L. 3. et 4. Cod. Th. Ad senatus-consult. Claud. in Lege Wisigoth. lib. 5. tit. 7. §. 15. 16. *Servi fiscalini*, in Decreto Childeberti §. 13. *Homines fiscalini Regii*, in Capitulo 2. ad Legem Salicam §. 7. *Servi*, qui regalibus serviitiis mancipantur, quorum ea erat praerogativa, ut eorum sacramentis crederetur, et Palatinis officiis honorari possent, in Lege Wisigoth. lib. 2. tit. 4. §. 4. Id autem erat Regis privilegium in servos suos, ut nulla praescriptione eos amitteret, sed ei restitui deberent, in cujuscumque terra inveni-

rentur, quod contra obtinebatur caeteris servis, qui septennio aliorum dominorum terris ex nulla facta de iis redemptione libertatem consequerentur, ut et Regiam Majestatem lib. 2. c. 12. §. 15. 16. V. Rhenanum lib. 2. German. p. 87. *SERVI FUGACI*, V. *Fugaces*. *SERVI FUNDI*, Coloni, in Cod. Theod. unica de communi diuidendo. in *Servi aratores*. *SERVI GREGIUM*, Lixae. Gesta Consulium degav. cap. 11. apud Acher. to. Spicileg. p. 493. † *SERVI IVICES*, iidem qui *servi vicarii*, vices domini agunt. † *SERVI MINISTRIALES*, iidem qui *Ministerii* certis ministeriis domesticis additi. Ch. a. 867. apud Murat. t. 5. titiq. Ital. p. 514. *SERVI MASSARIJ*, Massae, seu praedio addicti servi glebae, in Lege Longob. lib. 1. tit. 32. §. 3. *Servus de massariis*, de massariis, seu manso, apud Tirpimiri Ducis Croatiae apud annem Lucium lib. 2. tit. 2. Dalmat. cap. 2. *SERVI MINISTERIALES*, qui domini ministeriales, *Aldio vel servus ministerialis* in Lege Longob. lib. 1. tit. 8. §. 3. &c. *Servus ministerialis proprius, et doctus domini*, lib. 1. tit. §. 2. Adde Recapitul. Legis Salicae c. 11. 15. et Papianum lib. Re. tit. 3. ubi *Servus ministerialis proprius servum actorem* ponitur. *Servus autem ministerialis*, vel etiam *ministerialis*, quos *Artifices* vocat Paul. ult. de oper. servor. is erat libertus, ut certis ministeriis addiceretur: unde cum vaenum exponeretur, sciscitabantur emptores, et operis scirent, ut est apud Gregorium Turon. lib. 3. Histor. cap. 15. *Servus arator*, in Lege Burgund. 10. et in L. 1. Cod. Th. de Fign. ubi Anianus *servos cultores* habet. *Servus argentarius*, ibid. 21. §. 2. *Servus aurifex*, ibid. 21. §. 2. *Aurifex electus*, apud Papian. lib. Resp. tit. 3. *Servus bicarius*, in Lege Alamann. tit. 9. *Virvicarius*, apud Papianum lib. Resp. tit. 3. *Servus bubulcus* de se-

in Lege Longob. lib. 1. tit. 11. *Servus caprarius*, in Lege Longob. lib. 1. tit. 1. §. 7. *Servus carpensarius*, in Lege Salica tit. 11. §. 5. et apud Papianum tit. 3. *Servus castos equorum*, apud Gregor. Turon. lib. 2. lib. cap. 15. *Servus faber acervus*, in Lege Burgund. tit. 21. §. 2. *Servus ferrarius*, ibid. et apud Papianum tit. 3. *Servus molinarius*, in Lege Salica tit. 11. §. 5. *Servus parvulus*, in Lege Burgund. tit. 10. Lege Salica tit. 11. §. 5. Alamann. tit. 98. §. 2. Longob. lib. 1. tit. 8. §. 29. 30. tit. 11. §. 7. et apud Papianum tit. 3. *Servus rusticus*, et *quis sub Massario est*, in Lege Longob. lib. 1. tit. 6. §. 4. tit. 8. §. 17. 24. tit. 11. §. 3. 5. *Servus sartor*, in Lege Burgund. tit. 21. §. 2. *Servus aurarius*, in Lege Alamannor. tit. 98. *Servus sutor*, in Lege Burgund. tit. 21. §. 2. *Servus vaccarius*, in Lege Alamann. tit. 98. *Servus venator*, in Lege Salica tit. 11. §. 5. *Servus omnium operaria servitus* appellari, in l. 6. Cod. Th. de personis civicis. *Servi palatii*, qui in palatio ministrabant. *Breviar. divisionis thesaur. Caroli Magni. SERVI POENAE*, qui ob crimen aliquod fisco adscribuntur, in Cod. Theod. tit. Si vagum leg. 2. *Servi stipendiarii*, dicti ii apud Schannat. in Tradit. Fuld. pag. 331. qui pretio seu beneficio conducti servitium praestabant. *Servi testamentales*. Leges Athelstani Regis post cap. 34. *Et secundum dictionem, et per mensuram sunt convenis, ut Servi testamentales operantur super omnem schyram, cui praest. (Dominus)*. Vbi Somnerus *Servum testamentalem* idem valere ac pacto conductum, Anglis, *et conveniens servant*. *Servi tributarii*, apud eundem Schannat. ibid. pag. 332. qui praeter operam manualet, ad certas res sub annui census nomine praestandas tenebantur. *Servi tridvanti*, ibidem, qui tres dies sibi et totidem in dominicali serviebant: quomodo *Bidvanti*, qui duos tantum dies; et qui nullo tempore a servitio immunes

sunt, *quotidiani* dicuntur. *Servi vicarii*, qui vices domini agunt in villis, ejusque nomine alius jus dicunt. Acta S. Rodulfi tom. 4. lun. p. 124. V. *Vicarii servi* in *Vicariis et Villicis*. *Servus Apostolorum*, id est, Ecclesiae Romanae. Charta Ottonis III. Imper. an. 1001. apud Vghellum to. 2. pag. 357. Ex quo loco restituendus alter pag. 644. vbi idem Otto perperam inscribitur *Servus poppolorum*, pro *Apostolorum*. *Servus Crucis Christi*. Ita Robertus sancti Stephani in Celio monte Presbyter Cardinalis Legatus Apostolicae Sedis sese inscribit Tabulario Campaniae an. 1214. in Tabul. Praemonstratensi. *Servi Dei*, Clerici, Monachi, in Concilio Liptinensi cap. 2. 7. in Concilio sub Carlomanno an. 742. et alibi passim: qui Dionysio Areopagitae *θεραπευται* dicuntur, *ἐκ τῆς τῆς Θεοῦ καὶ πατρὸς ὑπηρεσίας καὶ θεραπείας*. Caesarius Arelat. Homil. 4. ad Monach. *Servus servorum Dei*, Titulus, quem Pontifices Romani sibi vulgo asserunt, cujus moris auctorem Gregorium M. fuisse scribit Ioannes Diacon. lib. 2. de Vita ejusdem Gregorii c. 1. ut Ioannis Patriarchae CP. qui se *Oecumenicum* iactabat, thraconicam ostentationem et fastum fugeretur. V. praeterea Matthaeum Westmonaster. ann. 605. Serrarium ad Epist. 2. S. Bonifacii Archiepisc. Moguntini, Girsanvillam ad Epist. 64. Petri Blesensis, Altaserram ad ejusdem Gregorii lib. 9. Epistol. &c. Eo etiam usi non semel leguntur Episcopi alii. Exstat in hanc sententiam Lupi ad Sidonium Apollinarem Epistola in Spicilegio Acheriano tom. 5. pag. 579. Braulius Caesaraugustanus Episcopus in Epist. ad Isidor. Hispalens. *Redde, quod debes; nam Servus es servorum et Christianorum, ut illic sis major nostrorum*. Denique *Servus servorum Dei* sese pariter inscribunt Adalardus Veronensis Episcopus in Synodo Ticinensi ann. 876. Maurus Cesenatensis Episcopus in Epist. ad Martinum 1. PP. in Concilio Lateranensi, Ioan-

Ioannes Episcopus Ravennensis ann. 898. in Bullario Casinensi to. 2. pag. 37. Wibertus ejusdem Ecclesiae Episcopus an. 1086. apud Hieronymum Rubeum lib. 5. Hagano Episcopus Bergomensis apud Mabill. et alii complures. Denique in Formulis 17. 18. 19. ex Baluzianis, Episcopus, *Plinius servorum Dei Servus*, inscribitur. Iis omnibus, ipsis etiam Romanis Pontificibus, praeiverat S. Augustinus in Epist. 130. ad Probam et 217. ad Vitalem Carthaginensem. Eundem titulum usurpauere etiam Reges ac Principes. Charta Adelfonsi Regis Hispaniae ann. 830. apud Sandovallium: *Ego Adelfonsus Servus omnium servorum Dei, etc.* Henricus Imp. in Charta ann. 1041. apud Celestinum lib. 22. Histor. Pergamen. *Servum Servorum Dei* se inscribit, ut et Sancius Rex Aragonum in Charta ann. 1070. et Ordonius Rex in alia ann. 923. apud Anton. de Yopez in Chronico Ordinis S. Benedicti to. 4. et quidam Berlausius, in alia ann. 1105. in Historia Monasterii S. Nicolai Andegav. pag. 40. **SERVA CHRISTI.** Io. Mariana lib. 4. de Rebus Hispaniae cap. 4. *Non ita pridem in Cansabræ montibus repertus est lapis hac inscriptione, HIC IACET CORPUS BILELAE SERVAE IESU CHRISTI. Servissima omnium ancillarum vestrarum*, in Formul. 8. novae Collect. apud Baluz. tom. 2. Capitul. col. 562. V. in *Serva* I. **FAMVLVS CHRISTI.** Inscriptio in Sacello S. Ioannis Evangelistae in Baptisterio Constantiniano: *Liberatori suo beato Ioanni Evangelistae Hilarius, Episcopus Famulus Christi.* **SERVI B. MARIAE**, qui alias *Servitae*: quorum Ordo institutus in dioecesi Massiliensi sub regula S. Augustini a Benedicto Massiliensi an. 1257. postmodum abrogatus in Synodo Lugdunensi sub Gregorio X. PP. Scribit Chopinus lib. 1. Monastic. tit. 1. n. 6. sedem Servorum B. Mariae Parisiis a Bonifacio VIII. datam Willelmis, qui ab albis, quibus utebantur, palliis, Gallis *Blans manteaux*, nuncupabantur. V. Miracum

in Originib. **Ordium Monast. lib. cap. 19.** et Vghellum to. 4. Ital. sacr. p. 547.

SESARE, pro Cessare, in Charta tri de Natalibus an. 1350. *Vi, de et fraude, et quacunque alia natione Sefantibus.*

SESCALCVS, **SESCALLVS**, *Senescalcus et Senescallus.* V. in voce. Inquisition. de Iur. Dalph in loco Visiliae to. 1. Histor. D. phin. p. 122.

SESCVM, *Dimidium*, in Glossis MS ad Canon. Concil.

SESCVPLVS, ut Sescuplex. Abi de Obsid. Paris. apud Duchesn. Histor. Normann. p. 37.

SEIGNARI, *Designari*, in Gloss. antiq. MSS.

SESI LLVS, *Parnus statura, quia videtur stare, sed sedere.* Ioan. d. Ianua. Sed legendum *Sessilis*. V. infra

SESINA, **SESIRE**, non una notione V. supra in *Saisire*.

SESMARIVS. Lib. 9. Observationum regni Aragon. tit. de Privilegio generali §. 4. *Rex potest inquirere contra iuratos et Sefmarios Thuro, Calaisanti, etc.*

SESO, **SESONA**, V. in *Satio*.

SESPERABILIS, **SESPERALIS** perperam pro *Saspiralis*, a Galli *Sompirail*, Spiraculum. Charta ann. 1443. apud Rymer. tom. 11. p. 31.

† **SESQVIALTERA**, sescupulum Concil. Nicen. can. 17.

SESQVIMILLESIMVS, pro Mille: sinus quingentesimus, in Composit. Cardinalis Turnonii cum Monachis Sangerm. ann. 1543.

SESQVIOCTOLIVM, Octolium et dimidium. V. *Octalium*. Engelbert. Maghe in Chronico Bonae Spei.

SESQVIVOLVS, Animal quadrupes, in lib. de Mirabil. sacrae Scripturae apud S. Augustinum in Append. tom. 3. p. 7.

SESSA, **SESSSES**. V. *Sedes* 4.

SESSICARE, Siccare, ex Gallico *Sescher*. *Pannos in flumine ablui, et Sessicari in ripis*, in Testam. Guill. D. Montispefulani ann. 1146. Apud Acher. to. 9. Spicil. p. 143. ubi *Lessivari* legendum suspicatur pro *Sessicari*: recte, ni fallor.

SESSILIS, *Passus statura, parvus, medicus*, in Glossis antiquis MSS. Glossarium S. Germani Paris. Longob. ex Isidoro: *Sessilis dicitur, quod non videatur flavere, sed sedere. Quo spectant ista ex Nazione:*

Si brevis es, sedeas, ne stans videare sedere.

Sessilis.

SESSIVA. Possessio, jus. Item Praetium, quae domino pro possessione accepta exsolvitur. Comput. ann. 1261. apud D. Brussel to. 1. de Vsu feud. pag. 475. *De venda et Sessivis ibidem, VI. lib. VI. fol. VIII. den. Chartular. S. Vincentii Cenoman. fol. 123. V. in Salsire.*

SESSIO. (1) *Synodi sessio*, V. in Actis 3. (2) *Locus idoneus ad edificandum et construendum*, V. in Sedes 4. (3) **SESSIO**, **SESSIS**, locus ubi sal conficitur. Ch. a. 1118.

SESSIVA. Epistola Gregorii XI. PP. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 100. *Requissimum juramentum praestiteris recepis ab eis, quod servaveris Sessivas suas, nec de cetero ecclesiasticorum soporisas tolerabunt: ut sit sub velamento justitiae quod de bonis ecclesiasticorum habent, inique retineant, et qui tenentur reddere, non persolvant. Vbi leg. videtur Sessiva, saltem eadem notione accipiendum.*

SESSORIVM. (1) *Sedes*. Will. Brito lib. 2. Philipp. de vimo ad Gisorium. (2) *Praestatio*, quae domino exhibetur pro rebus vaenum exponendis; vel lus pretium iis imponendi. Charta Friderici I. Imp. ann. 1159. apud Tolnerum Histor. Palat. pag. 54. inter Probat. V. in Statutis 3. (3) *Orbiculus menforius*, Gall. *Trencheir*, in Inventar. MS. ann. 1342. ex Tabular. S. Victoris Massil. pro *Scissorium*. V. in hac voce.

SESSIVA, SESSVS, V. in Sedes 4.

SESTACE. Ordo V. Romanus apud Mabillonium to. 2. Musei Ital. pag. 64. *Sestace in manu portat, item ultiorentia. Infra: Tunica alba, varium, et Sestace in sinistra manu.*

Sudarium, quod extremis digitis sacerdores ac ministri ferebant, intelligit Mabillonius.

SESTAILARICVM, V. *Sextarale*, in *Sextariaticum*.

SESTAIRADA, ut *Sextarata*. V. ibi.

SESTAIRALATICVM, **SESTAIRALE**, &c. V. *Sextariaticum*.

SESTARADA, V. in *Sextarata*.

SESTARAGIVM, **SESTARIALE**, V. *Sextariaticum*.

† **SESTARITA**, V. *Sextarata*.

SESTARIVM, **SESTARIVS**, V. *Sextarium*.

SESTEIRALE, V. *Sextariaticum*.

SESTELLAGIVM, **SESTERLAGIVM**, V. in *Sextariaticum*.

SESTER. Acta Murenfis Monasterii pag. 53. *Habemus in Trophensee, quantum ad duo officia pertinet, . . . et ad Sagelstat, in unaquaque, quod ad unam Sester pertinet. Si quaeris, quid sit Sester, dictum est quasi dicatur constitutio, vel firmiter statutum. Ipsi enim armentarii secundum suam consuetudinem habent nomina inuenta, quibus utuntur, utpote tantum lactis, quod seracium possit fieri, vocant Immi, et octo Immi dicunt Sester, idemque Sester nihil est aliud, nisi 8. Seracia, unumquodque autem Seracium sequantur octo casei.*

SESTERADA, ut *Sextarata*, V. ibi.

SESTERAGIVM, **SESTERAGVM**, V. *Sextariaticum*.

SESTERIVM, V. *Sextarium*.

SESTERIARIVS, V. *Sextertiaris*.

SESTEYRATA, V. in *Sextarata*.

SESTOC, Sexaginta. V. *Chunna*.

† **SESTRA**, i. q. *Sextarata*, Gall. *Sestree*, et *Sirée*. Ch. a. 1342.

SESTRIX. Dudo de Obsid. Paris. apud Duchesn. Hist. Norman. pag. 41. col. 2.

Expulsis Sestrice sacra vitiis procul atris.

Vrbem Parisiorum, in qua Germanus Episcopus sedebat, significare videtur.

SESVERIVM, in Gestis DD. Ambasiae c. 5 n. 1. *Sub talamo turris nocte abstrusi, Seseurio perforato, summo diluculo cabulis impositis ad summam ascenderunt. Canalis forte, quo ege-*

operatur domus aquae ac sordes, Gallis *Esvier*. Nisi legendum existimes *Solerium*; quod satis arridet.

SET, pro Sed, in Charta ann. 425. to. 1. Monast. Anglic. p. 11. et in Diplom. Ludovici Pii an. 814. inter Probat. tom. 1. novae Histor. Occitan. col. 41. Occurrit passim.

SETA. (1) Vgutio, *Sericum*, quod vulgo dicitur *Seta*. Italis *Seta*, Gallis *Soie*. Charta Dalmatica ann. 1118. apud Ioh. Lucium lib. 12. de Regno Dalmat. c. 8. *Tributum dare omni anno libras de Seta serica decem*, etc. Alia ann. 1197. apud Vghellum to. 7. pag. 1275. *Vnam aonam de Seta rubea*, etc. *Seta cruda*, apud Richardum de S. Germano ann. 1221. Non desunt, qui opinantur vocem hanc Graecam esse: quippe Hesychio et Suidae, *σῆς*, *σῆτος*, est *σκῶληξ*, seu vermis, qui nec sericum. Malim a fetis porcorum: unde SETA pro quouis pilo vsurpatur. Edictum Rotharis Regis Longobardorum tit. 105. §. 23. *Si quis caballo alieno candam capellaverit, id est, Setas traxerit*, etc. PER CERAM ET SETAM commendare, hoc est, per Chartam cui sigillum cereum appensum est cum filis sericis, in Chartulario Apertini fol. 119. V. Cera 2. (2) Charta an. 1219. ex Tabul. Episcopat. Massil. *Sicut vadis Seta montis usque ad portale macelli noni, quicquid a Seta superius est, dirigatur via publica usque ad Crosam S. Laurentii*. . . . *Sicut vadit Seta montis supra flare hospitalis S. Iohannis*. Sed legendum *Sera*, vel *Serra*, collis, mons. V. supra in hac voce. (3) SETA, pro *Sella*, V. ibi n. 5. et infra *Sessa*. (4) † Animal quodvis habens *setas* s. pilos. Ch. Mf. a. 1312. (5) † Tantum prati, quantum vnus sector per diem secare potest. Ch. Mf. a. 1258. V. *Sethorata*. et *Setura*.

† SETACEVM. species canterii, foniculi, aliis *Seto*, *Serones*. Glandorp. in Gazophyl.

SETACIARE, *Cribrare*, in Gemma, quod *Cribra* ex fetis porcinis vel potius pilis equinis confecta sint. Ioh. de laqua: *Setatus instrumen-*

tum purgandi farinam. Setati farinam purgare.

SETARCIA, V. *Sitarcha*.

SETARIVS. *Mercator Setarius*, *Bandend de soye*, in Menoni Sermon. 120.

SETATIVM, SETATIVS, V. *Sciare*.

SETENA, V. *Hundredus*.

† SETENVM. *Dare ad Setenvm*, septimam partem fructuum. Ch. a. 1271. V. *Septena*.

SETERIATA, SETEYRATA, *Sextarata*.

† SETEZENVS, dicitur de par ad septem fila contexto. Stat. 1466.

SETHIANI, Haeretici qui Christum fuisse Seth Adami filium delirabant. V. S. August. de Haer. c. 19. et Epiphan. haer. 39. V. *Sethianism*.

† SETHORATA, l. q. *Seta* s. Ch. a. 1305.

SECTICVS, modus agri. Charta Caroli C. pro Ecclesia Centulensi apud Hariulphum L. 3. c. 7. *In pagano vacense in loco, qui dicitur Goll Setici sex, et de vinea aripennas et in Riviscurte Seticis duobus, et vinea aripennes 6. et in Quenit Seticis duobus*, . . . in *Alfo Seti duobus*, in *Avisitis mansum vnam*, etc. Alia ejusdem Caroli c. 9. *Rocemontem cum Seticis et terris*. Al. rursus. c. 16. *In villa, quae dicitur Vallis, Sericam indominicatum habentem quadrellos 130. et de vinea bunnaria 2*. Notitia ann. 937. l. dict. 11. in Tabulario Eduentis Ecclesiae: *Invenerunt* . . . in *Tillonaco Setigum indominicatum* pro *fluvium Ararim cum grana, horro, et curti*. SECTICVS. Charta Ludovici Ultramarini Regis Francor. pro Ecclesia Noviomeni apud Vassorium in Annal. Eccl. Noviom. p. 695.

SETIGER, *Iocularias*. Papias. V. *Syryci*.

† SETINA. (1) *Caprarum genius*, ver. Gloss. Cod. reg. 7613. (2) *Sdile*, scabellum. Invent. a. 1476.

SETINVM. De Laudibus Berengarii Aug. apud Murator. tom. 2. l. 411.

Temp

*Templa petit ductor post haec,
ubi fercula dono*

*Pastoris digesta nitens, Setina
propinquant, etc.*

Vbi amagatur Germanis etiam ho-
die nuncupari *Settem*, vel *Satten*,
lignea vasa lignea, in quibus lac
etiam aqua seruat. *Setina*

SETINVS, vt supra *Satinus*, in Con-
d. Tarracon. an. 1591. inter Hi-
span. ro. 4. p. 612. *Canonici cashe-
brum ecclesiarum deferant almucias
fornas ex Setino carnefino.*

SETNICVS, vel *SATNICVS*, Di-
gnitas in Regno Croatiae et Dalmat.
cujus non semel mentio in vet.
Chartis Regum Dalmatiae apud Ioh.
Lucium de Regno Dalmat. p. 85. et
99. Sic autem dicebatur, qui praece-
re regioni, quae centum armatos
dare poterat. Huic postea successit
ita, quae *Kneferum* dicta est: ita
Comites vocant.

SETOLA, Fissura cutis. Acta S. Ray-
m. 3. Jun. p. 461. *Habebat
in volis manuum et inser-
uit digitos eandem, quae vulgo
Setula dicuntur.*

SETTA (1) Pro *Setta*, Opinio ab
aliorum sententia diversa, in Epi-
stola Calixti III. PP. ann. 1456. ad
Carolus VII. Reg. Franc. ex Bibl.
Reg. V. *Setta* 1. (2) Idem quod
Setpala 7. Charta Roberti Comit.
Mellenti ann. 1183. ro. 4. Histor.
Harcour. pag. 1346. *Dedi . . . quie-
tentiis propriorum pecorum et quie-
tentiis decem vaccarum cum sauro
et cum Setta cornu usque ad tertium
annu. V. in Setta 4.* (3) Testa-
ment. Ioh. de Nevill ann. 1386.
apud Madox Formul. Anglic. pag.
457. *Radulfo filio meo lego unam
aulam blen cum sorellis cum lecto ejus-
dem Settae. Infra: Cum tapetibus
ejusdem Settae. Id est, ejusdem spe-
ciei V. Setta 5.* (4) Obstrumen-
tum ex pilis factum, vt videtur.
Statuta Murin. c. 41. p. 54. *Nec
aliquis praesumas clausam facere vel
impedimenta aliqua imponere in di-
ctis canalibus, puta Settas facere vel
alios ponere cum palis infixis in ca-
nalicibus praedictis. V. Setta 1. (5)*

† *Comitatus, Gall. Suisse. Chartul.
S. Ioann. Laudun.*

† *SETTINA*, vox Italica, numerus
septenarius, exactio septem solido-
rum, seu nummorum. Stat. ant.
Florent.

† *SETVRA*. (1) Ager dumetis et ve-
pribus oblitus, quibus succis et se-
catis in culturam redigitur. Ch. Ms.
a. 1264. (2) Tantum prati, quan-
tum vnus sector per diem secare pot-
est. Ch. Ms. a. 1281. V. *Seta* 5.

SETZENA. (1) († Praedium, unde
pars septima fructuum domino red-
ditur.) Charta ann. 1210. apud
Columbum in Episcopis Viuarien-
sibus: *Ad haec praedium Comes red-
didit Episcopo unam Setzenam, quam
sibi adquisierat a Stephano de Tan-
rians de feudo de Taurians, retenta
sibi quarta parte, etc. V. Sexagena.*
(2) † Mensura annonaria, alterius
mensurae pars septima. Ch. Ms. a.
1307.

SEV, pro *Es*, conjunctius. Occurrit
passim.

SEVCIS, V. *Canis Segutius*.

SEVDATVM, pro *Sendatum*, apud
Limboch. Inquisit. Tolos. Hist. p.
318.

SEVDOAPOSTOLI, pro Pseudoapo-
stoli, apud Isidor. de Offic. lib. 2.
c. 17. ex Cod. MS. Corbeien. a
Mabillon. laudato Diplom. p. 350.

SEVDOTYRVM, V. *Pseudothyrum*.

SEVERARE, pro *Seruare*, in Capi-
tul. Caroli M. de Minister. Palat.
c. 3.

SEVERIA. Ioh. Longinus in S. Sta-
nislao Episcopo Cracouien. n. 65.
*Nec invidorum laudes affectemus, aut
ipsorum vituperia paveamus: sed
ipsis in patientia nostra respondeamus,
ut suas manducemus Severias.*
An fraenos? quomodo Galli dicunt,
ronger son frein; an *reverie*, ine-
ptiae? vt conjectant Bollandistae ad
hunc locum ro. 3. Maii p. 274.

SEVERIANI, Haeretici, a Severo
quodam Marcionis et Tatiani disci-
pulo sic nuncupati. Hic multa
magistrorum impiis delirationibus
adjecit. V. S. August. haer. 24. S.
Epiph. haer. 45. Baron. ad ann. 57.
num. 132. et alios.

SEVE

SEVERINVS, a *severitate iudicialia* dicitur. Papias.

† **SEVERITAS**, saevitia. Ch. a. 875.

SEVGIVS, V. *Canis Segutius*.

SEVHERIA, V. *Seccheria*.

SEVIDARIVS, Scriba; unde legendum videtur *Scribanus*. V. in hac voce. Charta apud Du Bouchet inter Probat. Donus Franciae p. 310.

SEVILTOSVS, V. in *Sufurrator*.

SEVIR, Dignitatis nomen, vt *Dumvir*, *Decemvir*, etc. Capitol. in Antonino Philo. cap. 6. *Consulem secum Pius Marcum designavit, et Caesaris appellatione donavit; et Seviri turmis equitum Romanorum jam Consulem designatum creavit*. Splendidam fuisse militiae dignitatem ex his facile colligitur, tametsi videntur singulae turmae *Seviros* suos habuisse: legitur enim in vet. Inscriptionibus apud Gruter. *Seni-ram primae, Senirum quintae turmae*. Erant praeterea alii *Seniri*, vt ex antiquis lapidibus discimus: *Senir juri dicundo, Senir urbanus, Seniri Augustales*. V. Thesaur. Fabri in hac voce, et infra *Sexviri*.

SEVIRALIS. (1) Vt *Senir*, in vet. Inscript. apud Gruter. pag. 1. P. *Numerius Martialis Affigitanus Seviralis*. (2) Ad *Seviros* spectans. *Seviraes ludj*. Capitol. in Marco c. 6. quos scilicet *Seniri* edebant.

SEVIRATVS, Dignitas *Senirotum*, in vet. Inscript. apud Gruter. pag. 400.

SEVIRE vrsi dicuntur. V. *Banlare*.

SEVISIR. Tabular. Major. Monast. *Maino de Poleio et uxor ejus Aelisa . . . dederunt totam decimam totius Senij de solo Gauilo Deo et S. Martino*. An idem quod *Sewerae*?

† **SEVLLVRA**, tignum, trabs lacunaria, Gall. *Solive*, *Seule*. Comp. a. 1441.

† **SEVPVM**, febum. Ch. a. 1287.

SEVRPRISIA, tributi statim ac ordinarii species, sic appellata, quod domini ultra consueta tributa tenentibus suis imposuerint, vt *Superprisia*. Charta ann. 1244. ex Tabul. Calensii; V. infra *Sorprisia*.

SEVRSTA, f. qui servat, custos: nisi fit pro *Sacrista*. Notitia de Raimun-

do Abbate ex Cod. MS. S. Mar-
lis Lemouic. n. 58. pag. ult. *recipientes vetera reddent, ex primo anno in quo de pelliceis cet a Senrsta receptis nihil red- sed secundum regulam B. Bene- utentur eis, vt postea in vestiari stitnas*.

SEVSIVS, V. *Canis Segutius*.

† **SEVTA**. (1) Series, depende accessio. V. *Secsta* 12. (2) A qua quis aliquem in iudicio per- quitur. V. *Secuta* 1.

SEVTILITAS, pro Subtilitas, vt datur, in Diplom. Childerici Reg. Franc. in Histor. Mediani- nalterii p. 13.

SEVVM, Gall. *Snif*, *Mónachis* ad vngendos calceos docet co- turtio Ansegisi Abbat. Font- faec. 4. Bened. part. 1. pag. 6. V. *Sapo*.

† **SEWARE**, rigare, aquam ad- gationem deducere. Ch. M. a. 12. V. *Sewerae*.

SEWERAE, fossae, inquit Spela- nus, in locis palustribus ad elic- das aquas: sic, opinor, dictae, qu- limitum loco essent, et *marifcos* i- inuicem diuiderent, a *Senwiere*, ce Gallo-Belgica, quae canalem notat. V. *Seware*. Charta Ethell- di Regis apud Ingulsum: *Cum a- vocata Afendik, versus Aquilon- ubi communis Sewera est inter S- delinge, et dictam insulam*. Ch- Edwardi III. Regis Angl. ro. 2. M- nast. Anglic. p. 815. *Ad superu- dum wallias, fossata, gutteras, Se- ras, pontes, calcetra, et gurgites partibus de Kestewene, etc.* V. I- dea. † **SEWERIA**, idem, in (MS. a. 1264.

SEWERALIS. Monastic. Anglic. 2. pag. 509. *Et praedictas 40. ac- terrae praedictas Sewerales. V. parale*.

SEWERIA, V. *Sewerae*.

† **SEXA**, i. q. *Sessa*, locus ubi sal c- ficitur. Bulla Alex. PP. a. 111. r. 2. Annal. Praemonstr. Prob. 455. V. *Sedes* 4. et *Sessio* 3.

SEXAGENA. (1) Speculum Saxo- lib. 2. art. 48. §. 8. *Vbi decima- vitur in campo, decima Sexagenae* his

bitur neque bona, vel decimus manipular. §. 10. In multis locis depa-
tita et certa annona in Sexagenis,
sub certo numero, nomine decimae, et
quae de ovili unius curiae pro deci-
ma datur. §. 11. Vbi decima solvitur,
in Sexenis, in Sexagenis, funiculus
datur debet esse vituarum a pollice
incipientium, per quem manipuli li-
gantur. Alii Codd. habent: Si
fecerit decima, ut dictum est, in ca-
pitulis, seu Sexagenis, etc. Chro-
nicon Monis Sereni p. 172. Accidit
autem die quadam, ut unus fraterum
et junioribus lignum unum ex his,

quae per Sexagenas numerari solent,
et operis quippiam ex eo faceres, pe-
titaras, etc. V. Sexena. (2) Mo-
netae species, f. quod pretii 60. so-
lutorum esset; Germ. ein Schöck
Groschen. Charta Casimiri Polon.
Regis an. 1335. apud Ludewig. tom.
5. Reliqui. MSS. p. 594. Recogno-
scimus . . . nos teneri et remanere
. . . . Regi Boemiae et
. . . . de summa et quanti-
tate militum Sexagenarum
propter denariorum Pragensium,
in qua dicto dom. Regi Boemiae de-
cem mille Sexagenas dictorum dena-
riorum iam solvimus in una parte.

SEXAGENARIi qui dicantur, plu-
ribus disquirat Jacob. Gothofredus
ad leg. l. de Exactionibus, in Cod.
Theod. ipsum consule.

SEXAGESIMA, inquit Alcuinus lib.
de Durm. offic. initium sumis sequen-
tissimae post Septuagesimae, et fini-
tur quarta feria Hebdomadae Pa-
schalis. Ordo Romanus: Inde dicti
post pascha 60. sunt dies usque ad me-
dium Paschae, quod est feria quarta
Paschalis Hebdomadae. V. Alcuin.
in Epist. ad Carolum M. Amalarium
lib. l. de Eccl. Offic. c. 2. SEXA-
GESIMALIS DOMINICA, in
Charta ann. 1042. inter Instrum. to.
6. Gall. Christ. novae edit. col.
28. Christiano populo celebrante
Dominicam Sexagesimalem.

SEXCALLVS, pro Senescallus, in
Cod. Mf. V. Sescallus.

EXCAMBIVM, pro Excambium,
permutatio, in Ch. Mf. a. 1358.
p. 71.

SEXCLIRIVM. Charta ann. circit.
1226. ad calcem Annal. Edwardi II.
Regis Angl. pag. 266. Cum tota ter-
ra arabili quae ad praedicta molendina
pertinent, cum uno Sexclirio prati
ad dicta molendina pertinente. Lo-
cum apertum interpretatur Editor
Hearnius, vocisque etymon ab An-
glo-Sax. Seax, gladius siue gladio-
lus, et Lat. clivus, accersit. Sed
haec longius petita mihi videntur;
malim Sexclirium prati scriptum esse
pro Sextario prati. V. Sextarata.

† SEXENA, i. q. Sexenus, in Ch. a.
1310.

SEXENVUM, ut Seizennum, V. ibi.

SEXENVVS, Sexta pars fructuum,
quam dominus ex agris vineisve per-
cipit, Gall. Sixain. Pactum inter Ia-
cobum Aragon. Reg. et Berengarium
Magalon. Episc. ann. 1272. V. Quar-
to 6. SEYSENVVS, eadem notione.
Charta ann. 1317. to. 2. Hiltor.
Dalph. pag. 166. col. 1. SEZE-
NVVS, eodem significatu, in Charta
ann. 1288. ex Tabular. S. Victoris
Massil.

SEXTA. (1) Officium Ecclesiasticum
diurnum, quod hora sexta canitur.
Gregor. Turon. lib. 10. vbi de Epi-
scopis Turon. n. 15. (2) Mensura
liquidorum. V. Stelo 1. (3) Sexta-
rum ludus. Statuta Pistor. lib. 5.
rubr. 71. de poena ludentis, p. 184.
Si apparuerint aliqua indicia, unum
vel plura, quod aliquis inserit ad ali-
quem ludum prohibitum, puta Sexta-
rum, tabularum vel taxillorum, etc.

† SEXTAGIVM, quod pro singulis fru-
menti aut alterius grani sextariis do-
mino solvitur. Ch. Mf. a. 1482. V.
Sextariaticum.

SEXTAIRADA, ut Sextarata. V. ibi.

SEXTAIRALICVM, SEXTALA-
GIVM, SEXTALARICVM, SEX-
TALARIVM, &c. V. in Sextaria-
ticum.

SEXTALERIVS, qui Sextariaticum
colligit: nisi idem sit atque Sexta-
nalerius, qui ejusmodi tributi im-
munis est, in Statutis Avenion. MSS.
Sextalerii teneantur per sacramentum
dicere si quem habuerint suspectum
quod retineat sextarii . . . quod si
aliquis vendiderit bladum et dixerit
P esse

esse suum, et conuiſus fueris alienum, ulterius non habbas libertatem de Sextanalogio, etc. Statimus quod illi qui habent libertatem dictam sextarii, qui vocantur Sextanalerii, etc. V. Sextariaticum.

SEXTANEVS LINES. V. Glossarium Rigaltii ad Agrimenſores.

† **SEXTANVM,** vectigalis species, in Stat. Taur. a. 1260.

SEXTANVS, pro *Sextarius*, Mensura aridorum et liquidorum. Charta Galterii Archiep. Rotomag. an. 1201. to. 4. Hist. Harcur. p. 1638.

SEXTARAGIVM, SEXTARALE, &c. V. *Sextariaticum*.

SEXTARATA, SEXTARADA, SEXTARIATA, Modus agri, ager certi ſementis sextariorum numeri capax, tamenſi ad ſilveſtres et pratenses terras vox poſtmodum translata. Charta ann. 879. in Append. ad Marcam Hispan. col. 807. *Inſeruit donationem de terra Sextariatas VI. ſupus ipſa curte.* Epistoſta Gaufridi de Meduana ro. 2. Spicilegii Acher. p. 507. *Dedi etiam ducentos modios terrae ad opus ruſticorum veſtrorum, quos Sextariatas dicitis.* Tabularium S. Andreae Viennensis: *Donat praeterea vnum cortile iuxta eandem Eccleſiam, et quandam partem telluris, quam agricolae tres Sextariatas dicunt, etc.* Tabularium Prioratus de Paredo fol. 10. *Et in augmento dederunt vnam Sextaradam terrae iuxta praedictum manſum, etc.* Varia eſt in variis locis *Sextarata*: in tractu Dombarum et Breſſiae ſignificatur hac voce ager octo bichetorum capax, in Biturigibus octo boiſſellorum; diuerſa perinde eſt vbi de terra pratensi agitur: in Bugia et Geſia *Sextarata* prati, quam *Seterée*, vel *Setine* vocant, tantum foeni continet, quantum per vnum diem ſex homines ſecare poſſunt; Geneuenſibus quantum vno die vnus homo ſecat. V. *Sextorata.* **SESTAIRADA,** vt *Sextarata.* Chartular. Aptenſe fol. 112. vo. V. *Sexteria.* **SESTAIRADA,** in Chartul. Birturic. fol. 160. **SEXTARAIDA,** in Charta apud Stephanor. Antiquit. Bened. Lemo- vic. MSS. part. 2. p. 365. **SESTA-**

RADA. Charta an. 1118. Probat. to. 2. nouae Hiſtor. tan. col. 403. **SESTERADA** Charta ann. 947. Append. Ma. Hispan. col. 861. **SESTEYRA** in Terrario Apchonii. Pluries **SESTAIRATA,** in Charta 1032. ex Tabular. S. Victoris ſil. **SETERIATA,** in Charta Vincentii Cenomanenſis fol. 82.

TEYRATA. Charta ann. 1339. Tabul. S. Victoris Maſſil. **SESTARIETAS,** apud Stephanor. Antiquit. Bened. Lemo- vic. MSS. part. 2. 349. **SEXTELLATA.** Charta colai Maricolenſ. Abbat. ann. 1 ex Tabular. S. Quintini in Lo- **SEXTERATA,** in Charta ſu- Prioratus Barbezilli inter Inſtr. Gall. Chriſt. nouae edit. col. **SEXTAIRADA, SESTIADA** Charta ann. circ. 1063. ex m Chartul. S. Victoris Maſſil. p. **SEXTERTIATA,** in Charta mi Epistoſopi Laudun. an. 123 Charrul. S. Quintini in Inſtr. **TERATA,** in Charta ann. 1032. Tabular. S. Victoris Maſſil.

† **SEXTARIA.** (1) Modus agri, *Sestaria.* Ch. Mſ. in Tabul. bienſi. V. *Sextarata.* (2) Me- annonaria, in Ch. Mſ. a. 1246 *Sextarium.*

SEXTARIALE, V. mox in *Sextaricum.*

SEXTARIATICVM, quod pro- gulis frumenti aut alterius ſextariis domino exſoluitur. eſt quod latiori ſignificatu *Modicum* dicitur, ius ſcilicet quod menſuris a domino exigitur, infra allatis colligere eſt. *Sexticum* ius illud vocant vbi ſe- metiuntur, *Minagium* vbi *min- diaticum* vbi *modio.* V. in his- bus. *Mensura sextarii,* in C. an. 1298. to. 1. Hiſt. Dalph. col. 2. Gregor. M. lib. 1. Epistoſta *Valde autem iniquum eſt iniuſtius proſpeximus, vt a ruſticis Eccleſiae Sextariaticis aliquid accipiantur, maiorem modium dare compelli- quam in horrea Eccleſiae in- Vnde praefenti admonitione pre- mus, vt plus quam decem et octo*

trium modii nunquam a rusticis Episcopus de frumento debeant accipi. Nihil est, quod hic auguratur Ludovic. de la Cerda. Nescio an huc pertineat vetus inscriptio, quam proferit Gruterus 223. 2. adscripta lapido aereo rotundo infra largiori P. VI. alto IVs. crasso terra parte sumi: SETARIALIS EXACTA. T. . . . DD. NN. ARCADII. IT. HONORII. . . . SEXTA-
 TIALIS, SEXTARIALE. Charta Michælis Archiep. Arelatens. ann. 1214. in Regesto Carcassonenfi, qua Comiti Montis Fortis concedit Bellum-
 centum, *et pedagia sine in aqua, sine in terra, lesdas, quintale, cordam, furas, Sextariale, iurisdictionem, infimes, firmancias, trezenos, etc.*
 SEXTARALE, apud Plantavivium in Episcopis Lodovensibus p. 240. Aliud videtur significare SEXTA-
 TIALE in Charta Alamannica Gol-
 doli 33. *Confinis . . . de alium in via, et 2 medarios, in ipso loco, in ipso, et 1. Sestariale in roncale*
apud Leonem ex alia parte ipso
loco. Vbi Sestariale idem videtur, quod Sextariale terrae. V. in hac voce SEXTERALE, in Charta m. 1241. to. 10. Spicil. Acher. pag. 131. SEXTARIALE. Charta an. 1170. inter Instrum. to. 6. Gall. Christ. serae edit. col. 152. SESTEIRA-
 LI. Pactum inter Iacobum Aragon. Reg. et Berengar. Magalon. Episc. m. 1278. SEXTALARATICVM. Charta Willelmi Montispessulani Episcopi m. 1103. Apud D. Brussel m. 1. de visu feud. p. 728. Vbi SE-
 STALARITICVM habet eadem Charta MS. inter Schedas no-
 stras SEXTALARALICVM, in Charta ann. 1145. inter Probat. to. 2. domus Histor. Occitan. col. 508. SEXTARALICVM, apud Planta-
 vivium in Episcop. Lodovensibus p. 106. V. *Medula.* SEXTARALAGIVM, in Statutis Avenion. MSS. Infra SEXTARALAGIVM dicitur. SE-
 XTARALIVM. Charta ann. 1204. apud Stephanot. to. 1. Antiquit. Be-
 nedi. Occitan. MSS. p. 407. SEX-
 TIALITIVM, in veteri Charta apud Garicellum in Episcopis Maga-

lon. p. 90. SEXTALAGIVM, in Charta Guillelmi Archiep. Remen-
 sis ann. 1182. SEXTALEGIVM, in Bulla Lucii PP. ex Tabul. S. Nica-
 sii Remensis. SEXTELLAGIVM, in Charta Henrici Archiep. Rem. ann. 1175. ex eodem Tabular. SEX-
 TELLARIVM, in Bulla Lucii III. PP. ex laudato S. Nicaeii Tabul. SESTELLAGIVM, in Charta an. 1280. ex ebd. Tabul. SESTERA-
 LAGIVM, in Charta an. 1203. in 30. Regesto Tabularii Regii Ch. 240. SESTERLAGIVM, in Char-
 ta Radulphi Comitis Sueffion. an. 1209. SEXTERLAGIVM, in Bul-
 la Alexandri III. PP. ann. 1168. in eod. Tabul. STRELAGIVM, apud Hemereum in Augusta Viromand. pag. 132. SEXTARAGIVM, in Charta Philippi I. Reg. Franc. ann. 1079. SEXTERAGIVM, in Char-
 ta censuali Leduini Abb. S. Vedasti ann. 1036. ex Chartul. ejusd. Monast. V. p. 243. SESTERAGIVM, in Charta an. 1270. in M. Pastoralis Ecclesiae Parisiens. lib. 23. ch. 37. SESTERAGIVM, in Charta an. 1217. inter Probat. Hist. Blesens. auctore Bernier pag. 4. SEXTA-
 RIATVM, in Charta Philippi Aug. Reg. Franc. ann. 1181. pro Com-
 munitate Noviom. apud Baluz. to. 7. Miscell. p. 299.

SEXTARIETAS, vt *Sextarata*. V. ibi. SEXTARIUM, vel SEXTARIUS, Men-
 sura liquidorum et aridorum. Gregor. Turon. lib. 1. Miracul. c. 5. *Ita vt unius horae spatio plus quam unum Sextarium (olei) redderet vasculum, quod quartarium non tenebat.* Ad-
 lardus in Statutis Corbeiensibus lib. 1. c. 4. *De potu autem quotidie de-
 tur modius dimidius, id est, Sexta-
 ria 8. etc.* Apud Anglos *Sextarius* vini continet 4. jalones, in Fleta lib. 2. c. 12. §. 11. *Sextarius farinae,* apud Walafridum Strabum in Vita S. Galli c. 28. V. *Modius* 2. SEX-
 TARIUS VINI, Praestationis spe-
 cies apud Ambianos, quae a rei cu-
 iuspiam immobilis, seu praedii, vel
 domus venditione, domino fiebat.
 Charta anni 1172. in Tabular. Eccl.
 Ambian. SEXTARIIVS, idem
 quod

quod *Sextariaticum*, in Charta an. 1246. apud Plantavit. in Episc. Lodovens. p. 171. Charta ann. 1156. inter Instr. to. 6. Gall. Christ. novae edit. col. 198. **SEXTARIUM**, quod ex censu debetur. Charta ann. 1344. in Tabular. Gellon. **SESTAIRALIS**, vt *Sextarium*. Charta Willelmi dom. Montispefful. ann. 1103. apud D. Brussel de vsu feud. to. 2. pag. 728. **SESTARIVS**, eadem notione. Charta ann. 1194. inter Instrum. to. 6. Gall. Christ. novae edit. col. 143. **SESTERIVM**, in Testamento Roberti I. Comitis Claromont. an. 1262. apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. pag. 269. **SEXTERCIVM**, vt *Sextarium*. Tabular. S. Vincentii Cenoman. **SEXTERIVM**, in Charta ann. 1171. ex Tabular. S. Petri Autiss. **SEXTVARIVM**, in Charta ann. 1450. ex Tabul. Sangerman. **SISTERIVM**. Elenchus Eccl. Cellae Capriloci sub-
 Mitarum in Hist. MS. Montis Majoris. **SEXTARIUM**, Forum, ni fallor, vbi frumentum aliave grana venduntur et *Sextario* metiuntur. Statuta Avenion. ann. 1570. lib. 1. rubr. 13. art. 2. *Item quod non liceat magistro Sextarii pro iure sextaragii exigere ab habitatoribus Avenionis, et illius territorii, aliquod Sextaragium, sed tantum pro custodia unum solidum Turon. pro qualibet salmata tritici vel leguminis, si in dicto Sextario vendi contingat.*

† **SEXTAYRALIVM**, *sextarium*, mensurae genus, in Ch. MS. a. 1338.

SEXTAYRATICVM. (1) Vt *Sextariaticum*, vel porius, quoduis tributum, vestigal. Statuta Astens. Collat. 9. c. 6. fol. 26. vo. (2) *Sextarium*, vt videtur, Mensura, in iisdem Statutis Collat. 15. cap. 26. fol. 45.

SESTEIRADA, SESTEIRATA, V. Sextarata.

SETELLAGIVM, SETELLARIVM, V. Sextariaticum.

SETELLATA, SETERATA, V. Sextarata.

SETERAGIVM, SETERALE, V. Sextariaticum.

SETERARIVS, V. Sextalararius.

SETERCIVM, vt *Sextarium*. **V. SEXTERIA**, modus agri, idem *Sextarata*. Tabular. Eleemosyn. Pauli Viennensis. **SETER** eodem intellectu, apud Guich. Hist. Bressiae inter Instr. p. 1. Charta an. 1272.

SETERIVM. (1) Vt *Sextaria*. V. ibi. (2) Pars civitatis, quata pars, vt *quarterium* quarta. nota Venetiis. Concilium R. nense an. 1311. c. 30. (3) † dose pro *Sagitta* aut *Sagittarii* videtur, t. 5. Cod. diplom. l. p. 24.

SETERLAGIVM, V. Sextaria † **SETERLATA**, modus agri *Sextarata*. Ch. Ms. a. 1216.

† **SETERNA**, festericius, vritur, in Lib. Ms. de Mirabil. R.

SETERNVS, Codex sex foli. Instrum. ann. 1418. apud R. to. 9. pag. 610. **V. Quaternio**

SETERTIARIVS, *ipse qui* Gloss. lisd. Pro *Sesterarius* Sesteria erogat. **V. Margatim** con.

SETERTIATA, V. in Sextaria

SETERALITIVM, V. Sextaticum.

SETERIVM. Iuncta Bevag. Vita B. Margarerae de Corton. *Saepe in cella nuda remansit, noluta Seterio, nunc alterius operta tunicula, vel mantello.* viri docti legendum putant *se* ego vero malim *Sercotio*; fui *sercotium* vestis mulierum. **SETERIVM** panni vel telae c. speciem significare videtur, olim *Sextians*.

SETERIVM, V. in Sextaria **SETERVS**, vox juris canonici appellatur Collectio Decretal. cta sub Bonifacio VIII. PP. c. liber sextus alterius collectionis gorie IX. PP. curis elaboratae quinque libros distributae. nota sunt.

SETERVDECIMVS, Panni sic dicti. quod totidem filis esset. Charta ann. 1246. ex S. Victoris Massil. *Cellerarius in festo S. Michaelis singulis assignare pro vestibus alb*

capellani et cœterii de panno. S. Pauli vulgariter appellato Sextodecimo.

EXVIRI. Ita appellantur Scabini seu vrbis Consiliarii, vbi sex adjid officii eliguntur. Charta Burchardi Episcopi Camerac. ann. 1120. apud Marten ro. 2. p. 815. col. 2.

SEX (1) Genus, species, vel potius diversitas. Constitutio Chlotarii Regis ann. 560. c. 3. *Nec quicquam aliud agere aut judicare, quam in hac præceptio secundum Legum Romanum seriem continet, vel Sexu quorundam gentium juxta antiquæ Paris Constitutionem olim vixisse lasciviar, sub aliqua temeritate præsumant.* Neque forte aliter vox terar capienda in Concilio Duziarchi I. p. 292. edit. Cellotii, vbi *sexus diversi ac sexus pecunia* idem videtur, quod in Testamento Aldrici Episcopi Cenomanensis *pecunia diversi generis* appellatur, hoc est, pecunias diversi generis, boves, capræ, oves, et similes: *Omnia, quæ in hæc, aurum, argentum, vestimenta, pecunos plurimos, annonam, et generis diversi ac Sexus pecunia, . . . per vim abstulit.*

Idem *pecunia diversi generis ac Sexus* potest sumi pro auro et argento, quod antea expressum est, ut de Cellotius. Eadem, ni fallor, potius contraria ratione capiendi verba formulæ 7. ex Baluzianis: *idem rem quantumcumque visus habere, aut inantea laborare potest, tam peculium, præsidium*

truncque generis Sexus, aurum, argentum, dracalia, etc. Nam cum *acutum* quasvis facultates significat, ac præsertim pecuniam numeratam, voce *præsidii* utriusque generis Sexus videntur intelligi *aurum, argentum*, quæ consequenter debentur explicationis gratia. Non tamen id præfracte asseverare, sedem ex form. 28. vbi *omne genus pecuniam habetur.* (2) Pars

partis, quæ quis vir est aut mulier, apud veterem Interpretem Molæus, qui *phœus* voce vti solet, sed Lat. Græc. *Sexus naturæ, et phœus*. V. Harmoniam Gynœceæ part. 1. c. 9. n. 5. et alibi.

Hinc SEXV DEBILITATIVS, *castratus*, in Glossis antiquis MSS. SEXVS PERFECTIOR Masculi appellantur ab Amalario in Ecloga de officio Missæ, tom. 2. Capitulum. col. 1353.

SEXAVDRVS. Pactus Legis Salicæ tit. 73. *de cultello Sexxandro: Si quis alteri cultellum furaverit, etc.* Vox, inquit Wendelinus, composita ex *Seisse*, Germanis *Sachs*, falx, falcatu gladius ad ferendum caesim, quod *haenen* dicunt, unde *haener*, vel *hauder*, id genus gladii, Gallis. *Contelas*. V. supra *Saxa*. Eccardo in Notis ad hunc locum pag. 112. *Sexxandrus* nude significat *Cultus alterius*. Ipsum consule. Glossæ Aelfrici: *Cultellus, Sex.*

† SEYATVS, serratus, Gall. *Scié*. Ch. Ms. a. 1361. V. *Seyta*.

SEYGNORIA, V. *Segnoria* 4.

† SEYNA, sagena, Gall. *Seine*. Ch. Ms. a. 1482.

† SEYNATA, quantum sinu, Ital. *Seno*, portari potest. Stat. Avell. a. 1496.

SEYNCLVS, V. *Seintels*.

SEYSENVVS, ut *Sexenas*. V. in hac voce.

SEYSINA, Possessio. Charta apud Madox in Formul. Anglic. p. 90. V. *Saisfre*.

SEYSIRE, ut *Saisfre*. V. ibi.

SEYSENVS, Gall. *Sixain*, Monetæ species. Ordinari. Humberti II. ann. 1343. to. 2. Hist. Dalph. p. 516. col. 2. SEZENVS, eadem notione,

in Sanleger. Resolut. civil. cap. 5.

† SEYSTORIA, i. q. *Setura* 2. Ch. Ms. a. 1343. V. *Seytorata*.

† SEYTA, ferra, et officina vbi ferra secatur. Libert. villæ de Alavardo.

SEYTERATA, ut *Sextarata*. V. ibi.

SEYTERIVM, Modus agri. V. *Sexteria*.

† SEYTORATA, tantum agri aut prati, quantum vnius sector per diem secare potest. Ch. Ms. a. 1256. V. *Sethorata* et *Setura* 2.

SEYTORIVM. V. supra *Seitorium*.

† SEZANA, sexta pars rei cuiuslibet. Ch. Ms. a. 1338. V. *Sexena*.

SEZCVLVS. Charta an. 3. Rodulphi Reg. apud Stephanot. tom. 3. Antiquit.

quit. Benedi&t. Pictav. MSS. pag. 346. *Qui praesens saeculo oneratur flagitii seculo.* In alia ibid. p. 345. habetur. *serculo*, unde leg. videtur Circulo. V. *Flagium*.

ZE, modus piscandi. V. *Batuda*.

ZENCIA, a ver. Gall. *Seance*, Decentia, nunc *Bienf&eance*. Charta Alcelini de Machis an. 1380. apud Baluz. to. 2. Hist. Arvern. p. 173.

ZENVUS, V. *Sexenus* et *Seyffenus*.

SFALONGOSIS vocatur inflexio capillorum palpebrarum ad interiora interpedum Sfalagii, i. e. aranei. Glossar. med. Simon. Ianuens.

IBLALIVM, Fibula, qua vestis subligatur. Testam. Ernengaudi Comit. Vergell. ann. 1010. in Append. Marcae Hispan. col. 973. V. *Fibulatorium*.

LORATIVS. *Calcia Sforata*, Calx exstincta. Statuta Riperiae cap. 222. fol. 29. vo. *Quilibet fornarius teneatur bene coquere calcem, seu calcinam, et calcinam Sforatam cum scopatura non commiscere.*

SFOIA, Tract. Ms. de Pisc. c. 93. *Saba* — — *Venetis Sfoia, a folii alicuius maioris similitudine dicitur.*

SFORCIARE, vim inferre, praesertim virgini, Ital. *Sforzare*. Leg. Portug. sub Alphonsi rege. Hinc SFORCIAMENTVM, vis, violentia, Ital. *Sforzamento*. Steph. de Infestura Ms.

ORCIVM, vis, violentia, Gall. *Force*, Italis *Sforzo*. Statuta Cadubrii cap. 127. V. *Exforcium*.

RESATIVS EQVVS, canterius, ab Ital. *Sfregiare*, vulnere deturpare. Testam. a. 1352.

RIDVM, Timor, tremor, ni fallor. Chron. Domin. de Gravina apud Murator. tom. 12. col. 608. *Quis ergo vos fugat? quis vos sequitur? ut civitatem istam sic ponatis in Sfrido?*

VNGIA. (1) Panis species, V. *Ifungia*. (2) † *Lapis creatus ex aquis, lenis ac fistulatus*. Gloss. ver. Cod. reg. 7613. Germ. *Wundstein*.

ALONATIVS. V. *Sgalonatus*.

SGARBELLATIVS, ab Ital. vt videtur *Sgarbato*, inconcinnus, invenustus; dicitur de vitio oculo-

rum ex nimia vini potatione n Barel. ferm.

SGARDENA, Piscis species vide Statuta Placent. lib. 6. fol. 79. ve Item *Sgardenas pro qualibet lib. den. et med.*

†SGARDIVM, SGARDVM, arbitri sententia, iudicium, t. 7. Ordo reg. Franc. p. 660. V. *Regardus*. Hinc SGARDIVM iudicii ge t. 2. Cod. Ital. diplom. p. 1812.

SGARLATARE, Subneruare, vt i *Sgarretare*, ab Ital. *Garlesso*, Po Gall. *Jarret*. Statuta Riperiae 81. fol. 16.

SGARMIGLIATVM, Tributi sp apud Italos. Computum Th rariorum vrbis Bononiae in Italia 1364. ex Bibl. Regia: *A Prin no . . . conductore dacia Sgarmig pro vno anno incepta, etc.*

SGARRETARE. Maimonectus ad II. Iosue, et ad I. Paralip. c. Subneruare, *Sgarretare per in nem nervorum tibialium*. Itali *Sgarretare* dicunt. V. *Sgarlatare*.

SGAVARE, euellere, ab Ital. *Ca Gall. Arracher*. Statuta Cad lib. 3. cap. 77.

SGOLONATIVS, vox Italica, Elu Occurrit in Miraculis B. Sim Tudertini num. 16. *Sgalonatus* tum to. 2. April. p. 820.

SGOMBRARE, Italis est Vacuare haurire, purgare, Gall. *Vi Nettoier*. Statuta Mutin. rubr. pag. 23.

SGRAFIGNARE. (1) Vngi discerpere, Ital. *Sgraffignare*, *Egratigner*. Statuta Palavic. c. 18. fol. 88. (2) Clepete, ri, Ital. *Sgraffignare*. Barel. in mon.

SGVANZARE, Malas alicui fr Ital. *Sguanciare*. Statuta R c. 81. fol. 16.

SGVRARE, vox Italica, Mur purgare, Gall. *Ecurer*, *nettoier*, nym Chron. Cremon. apud 1 tor. to. 7. col. 635.

SHELINGA, vt *Swolynge*. C ann. 1403. apud Rymer. to. 290. V. *Sidelinga*.

SHEPHIRDIS, ovium custos, Berger, Angl. *Shepherd*. Testa

101

Iohann. de Nevill ann. 1386: apud
Madox in Formul. Angl. p. 428.

SHIA, V. *Scyrra*.

SHIPA, V. *Schoppa*.

SHEDARE, putare, refecare. Vox
Anglica, *Sherd*. Modus tenendi hun-
dredum p. 124.

(1) Substantive pro Conditio, ex-
cepso; usurpatur in Charta Gallica
ann. 1255. laudata a Mabillon. Di-
ploma lib. 2. cap. 1. num. 13. (2)
Quamvis, licet, in Ch. a. 1105.

SHATA, inter ministeria sacra re-
putatur in Charta Adelgastri Prin-
cipis pro Monast. S. Mariae de Obo-
n inter Concil. Hispan. to. 3. p. 90.
*Donus . . . tres hacedelias et duas
Saxanas et una cappa serica et tres
calices, etc. V. Siam.*

SHIT, mingere, Gloss. Lat. Graec.
Stat. *shu, shi, shi, shi*. Alibi: *Sif-
fu*. V. Martini Lexicon.

SHITTI, ab Ital. ut viderur, *Sciatio*,
dictum, Gall. *Malfait*. Ioh. De-
mest Chron. Placent. ad ann.
1373, apud Murator. to. 16. col.
116. *Et omnes erant stracclii, et je-
suu, a Siatu, et ibi non habebant
quod considerent, etc.*

SHADA, Hordeum, vel avena, apud
Buxaroneses. V. *Civada*.

SHI (1) Pro se, quod habent aliae
loquendi formulae, ubi de Sacra-
mentis. Lex Frison. tit. 1. §. 9.

Si la decedimus jures, ubi tit. 14.
§. 1. §. 4. §. 5. *Sua duodecima manu
pote. Tit. 2. §. 5. Sibi quarto sacra-
mentum jures*.

(2) Pro illi, in Char-
ta a. 1262. apud Rymer. tom. 1.
p. 71. *Dominica vero sequenti ad-
venit dom. Reginam Franciae apud
Gornemam in Laya, et negotia ve-*

*stra, prout nobis injunctum fuerit,
ibi expressimus.* (3) † Secum, t. 5.

SHI, diplom. Polon. p. 30.

SHI, *Equorum frena*, in Glossis
MS.

SHIA, Hispalis, vrbs Hispaniae,
Siculis *Seribte*, in Litter. Edwardi III.
Regis Angl. an. 1348. apud Rymer.
p. 601.

SHIIVS, pro *Sebelinus*, Martes,
Siculis *Zabellus*. Anonymi Annal.
Siculis ad ann. 1358. apud Murator.
col. 729. V. *Sabelum*.

† SIBILLACIO, irrisuonis genus.
Stat. Vniu. Andegau. a. 1398.

† SIBILVM, f. riuus. Chartul. Cel-
sin. Ch. 94. *Habens terminaciones
ipsae res supradictae ex una parte via
publica et Sibilum in medium.*

SIBLOTVS, Tibia militaris, ni fallor,
Gallice *Fifre*. Continuatio Chro-
nici Andr. Danduli apud Murator.
tom. 12. col. 450. *Nauigantibus no-
bis absque strepitu et cum ordine ma-
gno, imposito etiam comitis, ut Sibo-
ti siue falsiceti filerent. V. infra Sif-
stus.*

† SIBVLA, pro fibula, in Stat. Prae-
monstr. Ms.

† SIBVLARE, pro *sibilare*, signum
quo Albigeneses sese cognoscebant.
Acta Ms. Inquis. Carcass.

† SIBVLVS, sibilus, in Ch. Ms. a.
1450.

SIBYNA, Telum, venabulum, hasta.
Gloss. Graec. Lat. *siburn, venabulum*,
Tertull. lib. 4. adv. Marc. cap. 1.
ex Isaia c. 2. v. 4. ubi vulgata ha-
bet lanceas. V. Gellium lib. 10.
cap. 25.

SICA. Monasticum Anglic. tom. 2. pag.
130. *Scilicet de muro antiqua per
longum suam (f. sicam) et ita per
Irishin usque ad locum, ubi Cambec
cadit in Irishin, et sursum per Cambec
usque ad Sicam, quae descendit de
nigra quercu, . . . et ex alia parte
nigrae quercus usque ad Sicam Pal-
terkeved, quae cadit in King, etc.*

SICHA. Idem Monastic. Anglie. to.
1. p. 883. *Cum toto dominico in bosco
et plano, in pratis et pascuis, in viis
et aquis, in Sichis et moris, etc.*
Somnerus in Gloss. Saxon. *Sich*,
sulcum, vel potius sulcum aquarium,
lacunam, liram, elicem, &c. inter-
pretatur, indeque vocem *SICHE-
TVS* ortam censet, quam habet Mo-
nasticum Anglic. to. 1. p. 764. *Es sic
a dicta inferiore parte dicti montis di-
recte ex transverso usque ad quamdam
Sichetum versus Austrum juxta infe-
rius caput de le Nonpalle, etc.*
Infra: *Es sic sequendo quendam
Sichetum, qui currit usque ad bestum,
etc. Mox: Es sequendo sic quen-
dam Sichetum usque ad quendam
aquam, quae vocatur, etc. SICHE-*

TA, SICHETVM, in Charta ann. 1201. apud Madox in Formul. Anglic. p. 88. SIKETTUS. Idem Monast. Anglic. to. 2. pag. 426.

† SICAGIVM, quod pro re qualibet in furno siccanda soluitur. Ch. Mf. a. 1240.

SICACRYALIS, vasis species, cujus usus in ministeriis sacris. Locus est in Lito.

SICALE, SICALVM, V. in Sigalum.

SICAMBRI, canis species, V. Canis Petruculus.

SICARIA. (1) Idem quod Siccaria. Charta Philippi Regis Fr. ann. 1317. apud Argentraeum in Hiftor. Armor. lib. 5. c. 34. Item villam et castellaniam de Pontrieu, ac salariam de sancto Gilda, cum omnibus feodis et retrofeodis, dominiis, firmis, bladis, molendinis, Sicariis, iuribus et aliis emolumentis, etc. Vide an idem sonet quod Sica et Sichetus. V. Sigaria. (2) Alia notione, Societas, congregatio, vt videtur, apud Buschiam de Reform. Monast. to. 2. Script. Brunsv. Leibnizii pag. 836. In Magdeburgensi vero Sicaria blaucis videntur (Praemonstratenses) capitis . . . Abbas Praemonstratensis superior est omnium monasteriorum sui ordinis; sed Praepositus B. Virginis praefatus cum tota sua Sycaria est exemptus ab ejus obedientia; huic Praeposito B. virginis omnes de Sicaria sua tenentur obedire. † Leg. f. Secaria, i. q. Secta 2, vitae institutum.

SICARIATVS, Sicae seu pugionis confixus. Epist. 25. lib. 6. Henr. Corn. Agrippae.

SICARIE, Proditorie, per Sicarios. Laurentius Leodientis in Hiftor. Episcoporum. Virdunensium.

SICATOR BOSCI, pro Secator, qui ligna caedit, Gall. Bucheron, in Charta ann. 1354. ex Chartophyl. Reg. Regest. 82. Ch. 670. V. Secare 2.

SICCA. (1) Sepia, piscis, Gall. Seiche. Regestum Catri Lidi in Andibus p. 31. (2) Pro Sica, Pugio, ensis. Gregorius Turon. lib. 9. cap. 19.

SICCAMEN. (1) Charta Ca. Crassi ann. 884. apud Calmet. to. Hift. Lothar. inter Probat. col. 2. Constitimus . . . per singulos in festiuitate S. Apri Episcopo satis exhiberi conuinum inibi p. gendum, ad quod dentur de rebus trum panis modis X. vini m. X. . . . bacco 1. cum Siccum porcelli II. etc. An caro sicca, fumosa perna? an condimentum? V. Siccum. (2) † Man. omnis, quae sicca et arida est, t. Collect. Hift. Franc. p. 120.

SICCARE, sensu passiuo, in Actis tom. 3. Mart. pag. 462. Es in meatu exitus sui illico lacrymae succurrunt.

SICCARIA, agri portio, vbi siccat panni eloti. Arestum Parlati Paris. 10. Jan. 1320. Super deb. saissinae quarundam Siccariam praestentium ad dictum Milium, t. Mauult editor Cangii eo loci Sariam interpretari locum, vbi siccat p. pisces, vulgo Secherie, vel butum quod ex iis locis percipit vt in Charta ann. 1317. apud Lobinelli. to. 2. Hift. Britan. col. 4. Item villam et castellaniam de Pontrieu et de Rapederiani . . . c. omnibus feodis, et retrofeodis, fr. bladis, molendinis, Siccariis, iuribus et aliis emolumentis, etc. Siccari piscium, dicitur in Charta ann. 12. inter Schedas eiusd. Lobinelli.

SICCATORIA, vbi siccanda appendunt. Guibertus L. 3. de vita cap. 11.

SICCATORIVM, in Glossis Sax. Aelfrici, clyn, vel ast, i. forn. vel . . . Canones Hibern. l. c. 9. de Balliis: Si vero foras erint ultra Siccatorium, dominus det, si aliquid mali fecerint. L. 16. in Hift. Mediani Monast. p. 2. Sed omne domus suae aedificium ipso Siccatorio vltimicibus tradit flammis inuenit. Locus vbi aliquid siccat, hypocaustum, vaporarium.

SICCATORIA, V. in Siccaria.

SICCINA, apud Mabill. to. 3. Am. Bened. p. 358. ex Charta Aldi cujusdam nobilis feminae, quae

dem filio suo Amelio tradit, eo pacto, ut per vnumquemque annum *Sicinar* donare faciat ad domum S. Mariae Urbionensis. V. *Siccamen* et *Siccam*.

SICCISCVS. Chronicon Fontanelense p. 246. *Ad saccos quindecim compendium griseos Siccisfos, unde caput sunt, lib. 10. V. Sextusdecimus.*

SICCVN. Capitulare de Villis Caroli M. cap. 34. *Omnino providendum est cum omni diligentia ut quicquid nobis laboraverint aut fecerint, id est, lardum, Siccum, fulcia, . . . cum summo nitore sint facta et parata. V. Siccamen et Siccina.*

ICCVS CENSVS, V. in *Census*.

ICELA, diminut. a *Sica*; vnde

ICELATVS, Parua sica armatus, apud Capitolinum in Maximo et Albino. V. ibi *Salmasium*.

ICERA. Ildoro lib. 20. Orig. cap. 3. *est omnis potio quae extra vitam inebriare potest; cuius licet nomen Hebraicum sit, tamen Latinum sunt, pro eo quod ex succo frumensii et pomorum conficiatur, aut palmarum fructus in liquorem exprimantur, cuiusque frugibus aqua pinguior, quasi succus colatur: et ipsa potio Sicera nuncupatur. Constituit S. Anselmus lib. 4. Bened. part. 1. p. 640. Sicra, limulone, quantum necessitas expostit. V. *Cauasicarum*.*

CERATORES, id est, qui cernunt, vel pomatum, sine piratum, vel aliud quodcumque liquorem ad bibendum aptum fueris facere sciunt, in Capitulare de Villis cap. 45.

ICERE. Charta Zuentiboldi Reg. ann. 869. apud Marten. tom. 1. Aacd. col. 55. *Licentiam eis damus, quod Sicere eiusdem monasterii domini magis ad illorum victum conquirere possint . . . de ipsis rebus monasterii faciant. Sed haec non videntur sana.*

CVS. Chronicon Magdeburg. iudatum a Mabillonio, ubi de Hilteberto Archiep. Moguntiacensi: *Dux et Praefectorum Principes cum manu principum ac milium congregati in Sico basilicae magni Karoli habuerunt, etc.* Vbi monet vir doctus alias *Xisto* legi.

SICHA, vt *Sica*, V. in hac voce.

SICHALIS, V. infra in *Sigalum*.

SICHEL, Monetae species, V: *Siclus*.

SICHELA. Gloss. MS. Lindenbrog.

Falz, falcinula, Sichelas, Germanis *Sichel*. Gloss. Keronis: *Securi, Sihlure*. V. *Sicilis*.

SICHETA, *SICHETVS*, V. in *Sica*.

SICHIA, Nauis species. Sanutus l. 3. part. 13. cap. 10. *Sequenti vero anno idem Rex cum Hospitulariis et Templariis armauerunt septem galeas et quinque Sichias, etc.* Forte *Sagittas*. V. *Sagitta*.

SICIA, Cucurbita, ventosa. V. *Cassa* 2.

SICILIANI, Siculi, Gallis *Siciliens*. Chron. Parmense ad ann. 1282. apud Murator. to. 9. col. 802. *Siciliani miserunt pro dicto Rege Arragonae, quod venires ad accipiendum Siciliam.*

SICILICVS, *SICILIVM*, V. *Siclus*.

SICILIS, *αἰβηλος*, in Glossatio Graec. Lat. MS. Editum *αἰβηλον*, *Ficilis*, praefert. Est autem *αἰβηλος* *Culbosus*, apud Nicandrum. V. *Sichela*.

SICINIVM dicitur, quasi singularis cantilenae vox, id est, cum vnus canis, quod Graecis monodia dicitur, in Gloss. Arabico-Lat. V. *Bicinium* et infra *Sincinnium*.

SICINNISSAT, V. *Sancenissat*.

SICLA, *SICLVS*, *SIGLA*. (1) Mensura liquidorum. Apud Graecos et Latinos *Sicel* est quarta pars vnciae; et stateris medietas, drachmas appendens duas: apud Hebraeos vero est vnciae pondus. V. *Cuiacium* lib. 12. Observ. c. 40. *Lex Alamannor. tit. 22. Serni Ecclesiae tributa sua legitime reddant 15. Siclas de cernisa, porcum valentem tremisse vno, etc.* Capitula Caroli M. ann. 797. edita ab Holstenio cap. 11. *Mel vero pro solido borsigeni Siglae 1. et medio donans: Septemtrionales autem 2. Siclos de melle pro 1. solido donans.* Chartae Alamannicae Goldasti *Siclas, Siglas*, et *Seglas* cernisae, promiscue habent num. 42. 49. 59. 67. et 69. *Σικλα* etiam hac notatione occurrit apud Graecos Scriptores.

es. **SICVLA**, Eadem notione
irrit in Capitulari de Villis c. 9.
LVS, Eadem perinde notione.
itula Caroli M. ann. 797. edita
Holtstegio cap. II. **CICLVN**,

SICLVN. Notitia ann. 1113.
d Perardum, in Burgund. pag.
(2) Moneta, seu Aedes, in
cuditor: Ital. *Laseca*, sic dicta
latensibus a siclo vulgari Judae-
m ibi habitantium. Conuen-
liae inter Ludouicum II. Regem
liae et Arelatenfes anno 1385.
26. V. **Siclus** 1.

CLADA. Gloss. Prouinc. Lat.
l. 7657. *Illa, Prov. insula, me-
nis, Siclada*.

ADES, panni species, V. *Cyclas*.
AE, *anes* minores perdibus,
ores vero turdis. In Gloss. Me-
MS. Reg. cod. 1486. **SICLI**-
S COLOR, cuiusmodi est sicla-
i, auium ita dictarum. Constan-
s Afric. lib. de Viris c. 1. *Si-
us autem coleram nigram abunda-
gnat*.

ARII APVLIAE, apud Petrum
Vineis L. 3. Epist. 14. Forte
in qui Monetarii. V. **Sicla** 2.

INVS, V. **Siclae**.

O, idem quod **Siclus**, seu uncia
d Hebraeos. At aliud sonat apud
Itasum in Gregorio IV. p. 167.
*thara cum thymiamaterio pens-
tres, Siclonem vnum pens. libras*
V. **Sigla** 2.

VM, pro **Sicalum**, vt videtur,
le. Regest. Prumjense apud
nit. to. 1. Etymol. pag. 431.
is de Cuchkeme de Siclo modios
ique, ducis etiam de Calburne de
ma modios decem. V. **Sigulum**.

VS. (1) Apud Hebraeos moneta
fima, de cuius pondere et pre-
mulla commentati sunt, qui de
ummaria scripsere, Budaeus, Sca-
r, Villeboldus Snellius, et alii.
sae MSS. *Siclus uncia apud He-
os; apud Latinos quarta pars un-*

Secundum alios siclus 4. obo-
continet, obolus 12. denarios.
II. Lat. Gr. *Sicilium, Syxias te-*
ror; in MSS. Sicilicum, sicilicus.
d IC. vsus erat Cauerio sicli-
denotare in hunc modum **Q**, vt

discimus ex Maeciano lib. de Affi-
Centesimam commodi vsurarium nom-
ne ad sortem applicari, et Sicilus
id est, Cauerio notari. *Sicilicus V-*
scripsi, apud Raban. lib. de Con-
puto cap. 8. Ita porro etiam, n-
scio quam monetam, appellarunt
centiores, atque inprimis Germani
quibus **Sichel** dicta. Glossae an-
quae MSS. *Sicilicus, qui Latina li-*
gua corrupte Siclus dicitur: idem
Sichel. Annales Francor. Fuld. a
850. *Vnus modius de frumento M-*
guntiaci vendebatur 10. Siclis argen-
Henricus Imp. de Contentione p-
cis publicae ann. 1051. apud Ge-
daltum: *Si quis Sicli vnius aut du-*
rum pretii furtum aut praedam fe-
rit, etc. **SICLVS**, etiam apud
teres Anglos monetae species fu-
Siclus apud Anglo-Saxones pre-
erat duorum denariorum argente-
rum, ex Hickefii Praefat. ad Gran-
mat. Anglo-Saxon. pag. 21. Albi-
nus, seu Alcuinus, in Epistola
Colcum, inter Hibernicas: *Et p-*
singulos Anachoritas tres Siclos de p-
ro argento. (2) Situlus aeneus
Ital. *Secchio*. Agnellus in Vita
Maximiani apud Muratorium to.
pag. 109. V. in **Sicla** 1.

SICOFANTICVS, pro *Sycophanticus*
Sycophantarum more. Tabularium
S. Iuliani Turon.

SICTOR. Tabularium Briuatense c.
405. *Habet censum alode portos*
multosones 2. ciuadā ff. agnum 1. 30
nam 1. inter carres et ciuadiat de
12. panes 2. de Sictore den. 2. 8
bas 4. Infra: Et ciuadam totam,
gallinas 3. et Sictores, et 5. pan-
etc. Vide an idem sit quod **Sigala**.

SICVLA. (1) V. **Sicla** 1. (2) †
sis genus ad vsuū ecclesiae, f. p-
ficula, t. 21. Gall. Christ. p. 219.

SICVLVS. Pactum inter Philippum
Regem Franciae et Almarricum
cecomitem Narbonensem, super
daeis et eorum bonis, 5. Iunii ac
1309. in Regesto Chartophylae
Regii: *Videlicet quod ex causa*
nomine transactionis, pro bonis ip-
rum Iudaeorum nos damus, et de
et soluere teneamur 5000. B. Tur-
variorum sortis bonae monetae: It-
dom

domus liberorum Salomonis de Melgorio, in quibus sunt tres Siculi, et tres solarii, quae coniunguntur cum Palatio dicti Vicecomitis, etc. † Leg. Solaris, pars domus inferior, V. Solarium.

† SICVS, SICVM, fulcus aquarius, lacina, lira, i. q. Sica i. Ch. MC Florent. episc. Glasg.

SICVT ALIAS, Formula in iterato iussu usurpari solita. Charta Caroli Regis apud Th. Blount in Nomencl. Anglic. Praecipimus tibi (Sicut alias praecipimus) quod non omittas propter aliquam libertatem in balliuatibus, quin eam ingrediaris et capias.

SICVT AMAT SE ET SUA, Formula alia quae occurrit in lib. nigro Soccratii p. 367. Quod nullus praefumus, Sicut amat se et sua, facere fundum, nisi, etc. Non semel ibi legitur.

† SIDELIA, IAE, Chameteil, in Gloss. Lat. Gall. a. 1352.

SIDELINGA, modus agri aquis proximus, a Saxon. Sid et Side, latus, Anglis Side - ling, flexuose, oblique, Gall. de côté, de biais. Inquisitio terrae de Bruncestre an. 1399, apud Kennett. Antiq. Ambrosd. pag. 331. Cuius aqua manat ultra et praeter duas bastes, et ideo Sidelinges vocatur, nec pertinent ad furlong de Longhauford, nec ad buslames furlong, si jacent inter medium. Ibidem pag. 332. Deinde transeundum est ad furlong de Thromwell cum le Sidelyng adjacente. Rursum: Ab hoc furlong procedens le Sidelyngs, de quibus patet superius. V. Swollynga.

SIDEN, potus species, Belgis. Telozeum S. Bertini: Quicumque tuleris per viam cum Siden (alias Zeichen) i. ob.

SIDERATVS, Paralyti percussus, ἰκτερός, in Gloss. Gr. Lat. vox Latinis scriptoribus nota. Gloss. Saxoa. Aelfrici: Sideratus, vel icthnatus, saerunge astorsen. Somnerus haec verba Saxonica interpretatur, fure canaerofas. Marcellus Empir. cap. 14. Facit ad linguam Sideratum, quod genus morbi Paralytin Graeci vocant. Vegetius lib. 2. de Re militari. c. 39. Invenimus si fueris

*Sideratum, his agnoscitur signis. Ibid. Maxilla Siderata. Adde Plinium lib. 3. de Medicina c. 16. Lex Longob. lib. 1. tit. 8. §. 25. Si . . . manus aut pedes, vel quodlibet membrum plagatum aut percussum, si fuerit Sideratum, et non percusserit a corpore, etc. V. editionem Heroldi p. 166. 170. 171. ASSIDERATVS, eadem notione, Italis Assiderato. Miracula S. Simonis Tudertini n. 14. V. Oct. Ferrarium in Assidrarsi. SIDEROSVS, Gloss. Lat. Graec. Siderosus, ἀσέροςλης, ἐκκληπτικός. SIDERCVNDVS, V. Sithundus.

† SIDERE, chanter vel reclinuer, vel resplendir, in Gloss. Lat. Gall. Cod. reg. 7692.

† SIDIPEDIVM, cultellus calamaris, in Gloss. Lat. Gall. a. 1352.

† SIDRATVS, paralyti percussus, to. 6. lul. p. 660. V. Sideratus.

† SIDRVS, potus ex succo malorum vel pirorum confectus, Gall. Cidre. Reg. S. Iusti Cam. Comput. Paris. V. Sicera.

SIENNA, Sequana, Gall. la Seine. Charta Philippi V. Regis Franc. an. 1319. in Indice MS. beneficiorum Eccl. Constant. fol. 70.

SIERVM, Serum lactis. Iacobus I. Rex Aragoniae in Foris Oscae ann. 1247. fol. 15.

SIFFA, Charta Conradi II. Imp. ann. 1039. apud Eccardum Hist. Landgr. Thuring. col. 314. Deinde versus Aquilonem ad quamdam Siffam iuxta Machananna, usque ad binium, etc.

SIFFIARE, V. supra Siare.

SIFFLOTVS, Fistula, Gall. Sifflet, occurrit apud Raphanum de Carefinis in Chron. MS. an. 1379. Seu potius tibia militaris, Gall. Fifre. V. Siblosus.

SIFFVLS. Species mensurae Anglicanae. Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 14. Debent habere monachi ad VIII. festinitates principales, octo summas frumenti, . . . et in eisdem festinitatibus singulos Siffvls de frumento ad vastellos de granario.

SIFON, Vas appellatum, quod aquas sufflando fundas. Vocantur enim hos (his in) Oriente. Nam ubi senserint domum ardere, currunt cum Sifones (sic)

(sic) *plenis aquis et extinguunt incendia.* Gloss. Sangerm. n. 501. Pro *Siphon*.

SIFORI, V. *Silfori*.

SIGALINVS, Secalitiuus, Gall. *de Segle*. Charta ann. 1034. apud Meichelbec. tom. 2. Histor. Erling. p. 523. V. mox *Sigalum*.

SIGALVM, SIGALIS, SIGE-

215, SIGILVM, SEGVLA,

etc. Voces vnus eiusdemque no-

tionis: Lat. *Secale*, Gallis *Segle*.

SIGALVM. Vgutio, et ex eo lo-

annes de Ianua: *Sigalum*, quaedam

annonna, quia videtur *lasere* et *silere*

inter spicas propter suam vilitatem:

unde *Sigalinus*, *Sigaliceps*, *Sigalo-*

nus. Unde et terra, quae sali anno-

na abundat, dicitur *Sigalonia*: scilicet

pagus ad Aurelianum, qui hodie

la Salogne appellatur. In Sanger-

man, *Sigalum* maniere de blé, *Seigle*.

Concilium Francoford. an. 794. c. 4.

De modio Sigali denarii 3. Panes

sigalatii, ibidem. *Panis Sigali*, qui

Tarta vulgariter appellatur, apud

Vdalricum lib. 2. Consuet. Cluniac.

cap. 4. SIGALIS. Capitulare Ca-

roli M. ann. 797. editum ab Holste-

nio c. 11. SIGELIS. Capitul. Ca-

roli M. l. 1. c. 132. SIGALIS.

Statuta Vercell. lib. 3. fol. 73. SI-

CALVM, in Statutis Genueis lib.

4. c. 58. fol. 114. SICALIS. Io-

hannis Demouss Chron. Placent. ad

ann. 1185. apud Murator. tom. 16.

col. 456. SIGALA. Chronic. No-

valic. apud eundem tom. 2. part. 2.

col. 735. SIGALE. Vita Aldrici

Episc. Cenoman. num. 56. apud Ba-

luz. to. 3. Miscell. p. 144. SIGILVM,

Tabularium S. Remigii Remensis.

SIGILA. Charta ann. 1016. ex

Tabul. S. Martialis Lemouic. SIGI-

LINA. Chartular. Kemperleg. SI-

GILLA. Chronicon Malleacense

ann. 1122. SIGILLO. Chartular.

S. Petri de Domina fol. 121. vo.

SIGLA, in eod. Chartul. fol. 105.

vo. SEGALIS. Capitul. 5. Caru-

li M. ann. 806. c. 19. SEGEL, in

Charta an. 1085, apud Baluz. Hist.

Tutel. p. 427. SEGLE. Dispositio

rei familiaris Cluniac. facta a Petro

Abbate apud Baluz. to. 5. Miscell.

pag. 448. SEGLIA. Tabular. Ca-

lae Dei. SEGLVM. Tabular. Vo-

siense fol. 3. SEGVLA. Hist. Mo-

nast. S. Nicolai Andegau. p. 161.

SYGVLA. Tabular. S. Albini An-

degav. SEGALLVM. Ratherius

Veron. in Apologetico p. 237. SE-

CALE, apud S. Hieronymum in

Ezech. c. 4. et in Lege Saxon. tit.

18. *Segale*, Senensisibus.

SIGAVDA, vestis species. Statuta

Eccl. Constant. c. 18. apud Mar-

ten. tom. 4. Anecd. col. 806. Re-

prehendimus presbyteros, qui per pa-

rochias vadunt in superstitious

apertis, nimia breuitate notandis, et

in Sigandis, et etiam in habitis tal-

coram nobis venire non formidant

in quo habitus potius videntur albale-

strii, vel pugiles, quam clerici ve-

presbyteri. V. Paraganda.

SIGELIS, vt *Sigalum*. V. ibi.

† SIGERA, purgamenta metallorum

in igne, siue rubigo. Glossar. vet.

Cod. reg. 7613.

SIGERONES, Constantinus Africa-

nus L. 5. de Morbor. curar. c. 1.

In hac quinta (parte) dicere dispo-

sumus, quos morbos secunda in epi-

ste patiat, et Sigerones et curas se-

cundum antiquorum auctoritates.

SIGILA, vt *Sigalum*, V. ibi.

SIGILINA, SIGILLA, V. *Sigalum*.

SIGILLARE, Diplomate, seu litte-

ris sigillo munitis rem confirmare

Chartular. S. Vincentii Cenoman.

fol. 62.

SIGILLARIA, V. *Sigillus* 2.

SIGILLARIIVS, V. *Sigillarius* 2.

† SIGILLARIS, qui sigillo suo char-

tam sigillat, apud Oescl. t. 1. Scrip-

ter. Bauar. p. 714.

SIGILLARITIVS, V. in *Sigillus* 2.

SIGILLARIIVS. (1) Custos sigill.

Petrus Blesensis Epist. 131. *Cum i-*

Sicilia essent Sigillarius et Doctor Ro-

gis Guillelmi II. tunc pueri. Apud

Radulfum de Diceto ann. 1180.

Walterus de Constantiis dicitur Regi

Angliae Sigillarius. (2) Sigillorum

seu signorum confector. Gloss. Lat.

Graec. *Sigillarius*, ἀρχαματοποιός. V.

Sigillus 2. SIGILLARIIVS, SI-

GILLARIIVS, eadem notione

in Inscript. apud Fabretum p. 243.

SIGIL

- SIGILLIARIUS**, in Inscript. apud Reines. II. 19. *Flatuario Sigillario*. (3) Adiect. ad *Sigilla* s. signa spectans, V. *Sigillas* 2. Tertull. adv. Valent. c. 18. **SIGILLARITIVS**, idem, ap. Spartian. in Adriano c. 17.
- SIGILLATICVM**. Capitularis Sicardus Principis Benevent. an. 836. cap. 27. est *de Sigillatito et de nuptiatico*. Sed cum textus in MS. desit, quid haec vox sonet, non facile est assequi. s. Tributum, quod pro sigillo publico domino exsoluebatur.
- SIGILLATIO**, Sigilli appositio. Charta Alberti Austriae Ducis ann. 1341. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. p. 531.
- SIGILLATOR**, sigillorum seu signorum sculptor. Liber pitent. S. Germ. Prat. V. *Sigillarius* 2.
- SIGILLATVM**. (1) Ex Gallico *le Scellé*. Cognitio de *Sigillato*, dicitur de actis quae sigillo publico muniuntur. Verus Arestum apud Paradinum lib. 2. Histor. Lugdun. cap. 71. de Archiepisc. Lugdun. *Tribunal etiam notabile in dicta domo nostra Rodanae nobis cum Delphinata Viennensi acquisita construi fecerat, in quo de omnibus casibus etiam de lideis, et de Sigillato Matisconensi in solidum cognoscere satagebat*. Alias in Glossis Gr. Lat. *Sigillatum*, *Σειδωζον* exponitur, id est sigillis seu signis adornatum. (2) † Epistola, quae sigillo obsignatur. Acta dissolutionis matrimonii. Ludov. XII. V. *Sigillum* 1.
- SIGILLATVS**. (1) adiect. Sigillis s. signis ornatus, quomodo *vasa sigillata* dixit Cicero. *Sigillatae sericae*, vestes pictae, leg. II. Cod. Theod. de Scenicis. † **SIGILLATVS** LEPRO, lepra affectus. Ch. Mf. a. 1188. (2) † subst. Sigilli publici emolumentum, in Ch. a. 1180.
- SIGILLIFABER**, sigillorum artifex, in Ch. a. 1359.
- SIGILLIFER**, custos sigilli, ut supra *Sigillarius* 1. Chron. Triueri ann. 1191. apud Acher. to. 8. Spicil. pag. 503. V. in *Sigillum*. **SIGILLIFERI** nuncupati Scribae,

Gall. *Greffiers*; quod penes eos esset sigillum iurisdictionis; cuius erant scribae. Charta Guillelmi de Burgo Canonici Matiscon. ann. 1322. tom. 1. Macer. Insulae Barbarae pag. 201. Apud Ecclesiasticos, ut ex allatis colligitur, potissimum obtrunxit haec nomenclatura; aliis *Cellarii* vel *Notarii* dicebantur. V. in hac ultima voce.

SIGILLIO, vestis ex simplici panno, seu non duplicato, Bollandistis interpretibus. Caesar Baronius in Vita S. Gregorii Nazianz. to. 2. Maii p. 411. *Dari volo camasum unum, tunicas duas, pallia tria, Sigillionem*. V. *Singiliones*.

SIGILLIOLVM, diminut. a *Sigillum*, imaguncula. Arnobius lib. 6. p. 197. V. *Sigillus* 2.

SIGILLO, ut *Sigalum*, V. ibi.

SIGILLVM. (1) Praeceptum, epistola, diploma, literae ipsae sigillo munitae, ut *Bulla*, diploma bulla sua instructum. Gloss. Graec. Lat. *συνδεμα*, *Sigillum*, *Euectio*. Lactantius de Mort. persecut. n. 24. *Dedit illi Sigillum inclitante iam die, praecepitque ut postridie mane acceptis mandatis profisceretur*. Charta Vnfredi Comit. to. 5. Annal. Bened. pag. 668. *Vnde pro ipsius sacri monasterii et Abbatum eius securitate et firmitate hoc Sigillum scribere iussimus per manum Michaelis nostri notarii*. Hinc formula illa usitata, *Sigillum super aliquem mittere, proicere*, pro Scripto, vel Charta sigillo munita, aliquem in ius vocare. Ladislaus Vngariae Rex in lib. 1. Statut. cap. 32. **SIGILLVM** in *substantia alicuius imponere*, apud Gregor. M. lib. 9. Epist. 31. quod Practici Gallici dicunt, *Apposer le Scellé*. Charta Aldefonsi VI. Regis, aerae 1118. apud Anton. de Ypez in Chronic. Ordin. S. Benedicti tom. 3. **SIGILLVM** RECOGNOSCERE, Formula in Testamentis maxime usurpata, ex lib. 2. Marculfi form. 17. **SIGILLVM**, Sigilli emolumentum. Testament. Guillelmi dom. Montispeffulani ann. 1201. ex Schedis Peiresc. apud Praef. de Mazaugues: *Sacrista vero habeat quartam Sigilli et bullae*,

et residuae III. partes dentur in ornamentis ecclesiae. *Ius et praemium sigilli* dicitur in Ordinat. Humberti II. ann. 1340. to. 2. Hist. Dalph. p. 397. col. 2. **SIGILLVM PENDENS**, quod diplomati filo serico, *σημαίνοντι*, vt loquitur Niceas Choniates, appendi solebat. Nicolaus de Braia in Ludouico VIII. **SIGILLVM PENSILE** appellatur in Wichbild Magdeburg. art. 14. Vt *Chartas pendans*, apud Villharduinum n. 14. 98. Iis vero tantummodo appendebatur diplomatibus, quae de re maioris momenti erant, vt colligitur ex Ordinat. Humberti II. ann. 1340. to. 2. Hist. Dalph. p. 397. col. 2. Pensilium sigillorum non nuperum, sed perantiquum vsum fuisse, licet colligere ex iis quae de *Bullis* obseruauimus, vbi plumbeas et aureas Bullas primitus filo aut serico tabulis appensas docuimus. Sed quando cerea istiusmodi sigilla perinde litteris appendi coeperint, non plane constat. Video enim quosdam, atque in iis magnum Peirescium, existimasse ante Ludouici VI. aeuum vix conspici: quod tamen in dubium iure vocari potest, cum tradat Ingulphus p. 901. Guillelmum Norhum horum vsum in Angliam inuexisse, cum antea solam crucem effingerent Angli. **SIGILLVM APPENDICIVM**, **APPENSIVM**, j. q. *pensile*, in Ch. an. 1334. et 1372. † **SIGILLVM AD CORONAM**, regium, in Arest. Ms. an. 130. **SIGILLVM AVTHENTICVM**, illud ipsum vocabant, quod *pendens* dicitur, quo scilicet *Litterae patentes* muniuntur. Charta Henrici de Vergiaco Senescalli Burgundiae ann. 1246 **SIGILLVM SECRETVM**, vel *secreti*, illud appellabant, quod litteris, vti vocant, clausis apponebatur; ad discrimen sigilli maioris, quod *authenticum* et *commune* appellatum diximus, et *Litteris patentibus* ac *apertis* appendebant. **COMMUNE** sigillum non raro vocabant illud, quo in secretioribus vel minoris momenti negotiis utebantur, atque adeo *authenticum* seu pensili oppositum erat. Ordinat. Humberti II.

ann. 1340. to. 2. Hist. Dalph. p. 397. col. 2. *Ibas* (litteras) quae ad petuum super aliquo magno negotio vel cautelanso protenduntur, nostro magno pendenti sigillo, et alias nostro communi sigillo decernimus sigillari. **SIGILLVM GROSSVM** et *Mediocre*, idem quod *Anshentum* et *Secretum*, in Tract. pacis inter Comit. Sabaudiae et Ioannem Dalph. ann. 1314. to. 2. Hist. Dalph. pag. 156. col. 1. **SIGILLVM MAXIMUM**, indiculus rerum nauis imperatorum, in Ch. Ms. a. 1231. † **SIGILLVM PALATII**, quod omnibus episcopis alicuius ecclesiae commune est. Ch. Ms. a. 1214. **SIGILLVM PRIVATA** dicebantur, quorum vsum erat in priuatis negotiis. Ita lib. 2. c. 13. §. 1. **SIGILLVM PISCATORIS**, Sigilli, aiunt, *Secreti*, quo Romanus pontifex vtitur in Epistolis priuatis, quo scilicet effingitur D. Petrus in nauicula, instar piscatoris reuocantis. Epistola Clementis VII. apud Carbonellum in Chron. fol. 68. et Massonum. **SIGILLVM REPERCVSSVM**. Diploma Henrici II. Imper. in Monument. Pagan. born. pag. 161. *Es nostro sigillo represso insigniri iussimus*. Quo intelligendum existimat Mabillon de sigillo plumbeo bis percusso, id est, in recta et auersa parte. (†) Talitur vir eruditus; dicitur enim de sigillo cereo, quod Chartam tenet et illi ex utraque parte adheret. **SIGILLVM ROTVNDVM**, cuius modi erant sigilla affixa: praeter enim oblonga, seu ovalia. Chron. Iohan. Episcopi ann. 1410. p. 3. Hist. Eccl. Meld. p. 255. **SIGILLVM BREVE**, idem quod *Secretum* apud Mabill. to. 2. Annal. p. 404. **SIGILLVM ALTARE**, Durando lib. 1. Ration. c. 6. n. 36 paruus lapis, cum quo sepulchrum siue foramen, in quo reliquiae conduntur, clauditur, seu sigillatur Alexander III. PP. apud Gregor. lib. 3. Decret. tit. 40. c. 1. **SIGILLVM CLAMARE**. Verus Mantua Vasconica ap. Marc. lib. 5. Beneharn. c. 17. n. 1. **SIGILLVM**

RAPHAEUS, Liber magicus sic inscriptus, qui laudatur a Gaumino ad Pfellum de Operat. daemon. vbi observat, *Sigilla* Latinis esse, quae Graeci *σημείωματα* et *ἀποτελεσματα* vocant. (2) Iurisdiclio; potestas. Tabular. S. Saluatoris de Ley. apud Ios. Moretum Antiquit. Navar. p. 564. *Concedo tibi villam, quae vocatur Oterbia, quae est sub Sigillo de Exanri, cum sua ecclesia.* (3) *Parvum vexillum, quasi diminut.* a *Sigillato*, in Glossar. Gasp. Barthii et Hist. Palaest. S. Raymundi Agilaei, apud Ludewig. tom. 3. Reliqui MSS. p. 267. V. *Sigillus* 2. † *Signum, simulacrum.* Gregor. Turon. l. 8.

Hist. Franc. c. 15. V. *Sigillus* 2. (5) † *Secrerum*, in Ch. Mf. an. 1599.

SIGILLVS. (1) Alamannis *Siegel*, epitheton vasis, vel obrutaculum, quod officio, ut Apuleius loquitur, vel in summo dolii inferitur, illudque obstruit, sic dictum, quia olim vasa signabantur, ut ex Hieroclis Philosophi faceris colligitur. Eckenius junior de Casibus S. Galli c. 5. p. 194. *Erant autem in cellario fratrum communi duo vasa vinaria usque ad Sigillos adhuc plena.* Epistomii vocem usurpat Ionas in S. Columbae no. lib. 1. c. 16. (2) **SIGILLVS** seu **SIGILLVM**, signum, seu figura vasculis, rebusue aliis insculpta, adscripta, aut adtexta, quomodo Iannos vocem *Sigillum* usurpasse docuit olim Lazarus Bayffius lib. de Vasculis p. 106. Iulius Africanus lib. 8. Hist. Apost. **SIGILLVS**, in Hist. Episc. Autissiodor. c. 20. **SIGILLARIA**, eadem notione dixit Amobius: *Quinimmo Deos esse Sigillaria ipsa censetis.* Vtitur etiam Tertull. lib. de Orat. c. 12. Porro cum gerunde faciant Nationes, adoratis Sigillaribus suis residendo, etc. (3) **SIGILLVM**, vasculum, quod vulgo Per dicitur. Vita S. Ansegisi saec. 4. Bened. part. 1. p. 633. *Sigilla aurea mirifica cum pretiosis lapidibus camera duo, etc.*

SIGILVM, V. *Sigalum*.

SIGNOR, Dominus, Bonfinio ad Reges Hungaricas. V. *Senior*.

SIGITVLA, Glossarium Saxonicum Cortonianum: *Frecmæze, Sigitula, lardariolus.* Voces incertae notiois Somnero.

SIGLA. (1) Velum, a Saxon. *Segl*, Germ. *Segel*, Anglis *Sail*. Leges Ethelredi Regis editae apud Venedictum cap. 24. *Ad Bilyngessigate si advenisset una navicula, unus obolus thelonei dabitur: si maior, et habet Siglas, i. den.* (2) Monile, ex Saxonico *Sigele*, *Monile*, *gemma*, *bullā*, *fibula*. S. Bonifacius Ep. 100. *De auro vero et argento, quod dedit Regensluth filia Athuolphi ad Ecclesias nostras, duas armillas aureas, et 5. Siglas aureas valentes pretio trecentorum solidorum, et aliorum fidelium virorum ac mulierum pretia Eured abstulit ab Ecclesiis superscriptis.* Adde Bedam lib. 4. c. 23. Hefychius; *σύνλαυ, ἐνώτια, Inaures.* (3) **SIGLA**, pro Mensura liquidorum. V. in *Sicla*. (4) Idem quod *Sigalum*, V. in hac voce. (5) **SIGLAE**, singulariae litterae, sic dictae litterae, quod *singulae* verbum componant; verbi gratia s. r. q. r. *Senatus Populusque Romanus.* s. c. *Senatusconsulto.* Occurrit apud Iustinianum in Orat. ad Antecessores. V. Cuiac. lib. 12. Observat. cap. 40. Sed consulendus in primis Iohannes Nicolai, qui doctissimam lucubrationem de Siglis veterum Lugduni Barau. edidit ann. 1703. vbi c. 1. post Gregor. Tolos. lib. 16. de Republ. c. 1. §. 6. vocis etymon a sigillo accersit.

SIGLARE,* plenis velis navigare, Gall. *Singler*. Nangius in S. Ludovico an. 1269. *Die Mercurii subsequenti . . . velum fecerunt istae 4. naues supradictae, et tota die illa cum die Ionis subsequente cum vento satis prospero Siglawerunt.* V. *Sigla* 1.

† **SIGLICVM**, secale, V. *Saglinum*.

SIGLIX, idem quod *Sigalum*, *Segle*. Verus notitia sub Islo Episcopo Tolosano, apud Catellum.

SIGMA, mensa in literae Sigma similitudinem, seu lunulae: nam Sigma Graecum litteram C expressit posterioribus seculis; apud Lampridium in Heliogabalo, Petrum Chrysol. ferm.

ferm. 29. 83. 93. etc. Ditmarus lib. 4. de Ottone III. Imper. *Solus ad mensam, quasi semicirculum factam, loco caeteris eminentiori sedebat.* V. Sauaropem ad Sidonium, Salmatium ad Lampridium etc.

SIGNACEVM, vt mox *Signaculum*, in Praefat. Bern. Pezii to. I. Anecd. p. 39.

SIGNACVLVM. (1) Glossae Graec. Lat. *σφραγιστήριον*, *Signaculum*, *Signatorium*. Papias: *Signaculum*, quod alienius rei ad hoc imprimitur, ut lateat, quousque referatur. Tertull. lib. de Pallio c. 4. *Pectus squamarum Signaculis discriptum.* S. Hieronym. Epist. 16. *Aurum usque ad annali Signaculum repudiatis.* Idem Epist. 8. *Us et claudas cubiculum pectoris. et crebro Signaculo crucis munias frontem tuam, etc.* (2) Signum crucis. Statuta Ordinis de Sempringham. (3) Baptismus. Tertull. de Spect. c. 4. *Ne quis argumentari nos putet, ad principalem auctoritatem conuertat ipsius Signaculi nostri. Cum aquam ingressi Christianam fidem in legis suae verba profitemur.* **SIGNACVLVM** CORPORIS, circumcisio dicitur, Tertull. Apolog. c. 21. (4) Nora militiae, seu, qua quis in militem adscribebatur. Pallio S. Maximiliani. Ex qua colligi posse videretur, Signaculum istud plumbeum aliud fuisse a stigmate, quo notari tirones consueuisse obseruant, qui de militia Romana scripserunt, atque in primis Stewechius, Salmatius, et alii. Nam eiusmodi Signaculum plumbeum collo aprabatur. Cuiusmodi vero illud fuerit, nescio traditum.

SIGNALE. (1) Signum, Gall. *Signal*. Fori Oscae ann. 1247. fol. 3. (2) Charta Willelmi Comitis Pontii ann. 1205. in Hist. Eccles. Abbauillensi c. 26. *Census annuales tam in Abbauilla, quam alibi: Signalia in Cambis Abbauillae, quatuor modios frumenti in festo omnium SS. de molendino, qui dicitur Comitibus, etc.* † Signum vini alteriusue rei venalis.

SIGNANTER. (1) Aperte, distincte, Hieronym. adv. Iovinian. lib. I.

c. 7. extr. (2) Praecipue, in mis. Byzynius in Diario belli H. sit. apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. p. 147. **SIGNATE**, eod. significatu, in Charta ann. 1227. Chartul. S. Vandreg. to. I. p. 9.

SIGNANVS, pro *Anesignanus*. I. Mon. in Vita S. Odonis Abb. Cluniac. lib. I.

SIGNARE. (1) Signum crucis d. tis ac manu effingere. Tertull. 2. ad uxorem c. 5. *Cum lectulum corpusculum tuum Signas.* (2) Subscribere, V. infra *Signum*. (3) Signum crucis ad peregrinarios vel expeditiones Hierosolymitanas vestibus assuere, apud Caesari. lib. I. Miracul. cap. 6. (4) Id. quod *Consignare*, Confirmationis cramentum conferre, apud Bracarensem cap. 52. Cilio Hispalensi II. can. 7. (5) **SIGNARE** TERRAS, dicitur in certis signis significatur non licet in eas animalia pascenda immitti. Prouinciales dicunt *Signare les stonble*, cum acervis terreis indicagrum non depascendum. Chron. ann. circ. 1317. ex Schedis Pr. de Mazaugues. V. *Wiffa*. (6) *μαρτίριον*, Reis stigma vel signum imprimere. Consuetudines Valtie in Aginnensi pago, descriptae in Regesto Constabulariae Burdegal. fol. 142. V. *Signatio*. (7) *Signare*, i. e. signis aliquid petere, innuere, apud Caesar. Heisterbach. passim; vt **RESIGNARE**, respondere per signa. **SIGNIFICARE**, i. q. signare hoc sensu, in Vitis ant. Ord. Cisterc. V. *Signum*. (8) † Prodere, palam facere, Chron. lul. p. 258.

SIGNARIVS. (1) *Συνδριπτορ*, Gloss. Gr. Lat. id est signorum statuarum artifex, qui *Signifex* dicitur Marciano Capellae lib. 2. Aleio lib. 2. Arnobio lib. 6. Sido. L. 6. Epist. 12. et aliis. (2) Signifer, vexillarius. Veget. lib. 4. c. 16.

SIGNATE, V. supra in *Signanter*. **SIGNATL** Capitulare 3. ann. 8 cap. 24. lib. 4. Capit. Append. §. 15. *De Signatis, qui mentis vad.*

ant. Quae voce intelligi videntur ii, qui Catechumeni per signum crucis, quo in frontibus signabantur, facti, a proposito et Christianae religionis amplectendae consilio recedebant, et ad priorem vomitum revertebantur. Catechumenos autem per signum crucis, quo in fronte et pectore signabantur, ad religionem Christianam admissos, testatur Augustinus lib. 1. Confess. c. 11. L. 2. de Symbolo ad Catechumenos, lib. de Catechizandis rudibus cap. 20. 26. et lib. 2. de Peccatorum meritis et remissione cap. 26. V. *Signatus*.

Signaticus. Iulius Africanus lib. 1. Hist. Apostolicae extremo: *Fueruntque omnia ex quadratis marmoribus Signaticis extracta, et camerae praedictae aureis suffixa*. Id est, nihi, sculptis.

Signatio. (1) Benedictio quae fit signo crucis. Verus Caeremoniale MS. B. M. Deauratae Tolos. Nuda pro signo crucis, apud Tertull. L. 2. ad Vxor. cap. 9. V. *Signatus*. (2) Signi impressio, in Cod. Theod. l. 19. de Annona tit. 1. V. *Signatum* 2. (3) Reis stigmatibus vel signi impressio. Charta ann. 1270. apud Stephanor. ro. 3. Antiquit. Bened. Pictav. MSS. p. 888. V. *Signatus*. (4) † Subscriptio. Stat. Com. Venet.

Signator, (1) qui mensuras publicas observabat, ut legitimae ostenderentur. Charta S. Ludouici ann. 1279. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 1228. (2) Bulla Urbani II. PP. ann. 1088. inter Instrum. l. 6. (3) Festis. V. infra *Signatum* 2.

Signatorium, annulus signatorius. Gloss. Graec. Lat. *σημαγωγόν*. *Signaculum*, *Signatorium*. Occurrit apud Animum Episc. Viennensis Epist. 78.

Signatura. (1) Subscriptio. Acta Alesae ro. 3. Junii p. 397. Occurrit apud Sueton. Ner. c. 17. pro signi impressione. (2) Vox Curiae papae, Breue apostolicum, quo supplicanti aliquid conceditur sub forma ab ipso Pontifice scripta, l. 71.

Fiat ut petunt; vel sub hac voce, *Concessum*, ab alio coram Papa supplicationi adscripta. *Simplices Signaturae, quae sine plumbo diplomata*, in Conuentu Episc. Gall. apud Melodunum ann. 1548. to. 7. Miscell. Baluz. pag. 106. et 115.

Signatus. (1) V. *Signati*. (2) Signo crucis benedictus, consecratus. *Candela Signata*, in Miracul. MSS. Urbani V. PP. V. *Signare* et *Signatio*. (3) † Haerodes, posterius, successores. Ch. Ms. a. 1090. Forte a Gall. vet. *Signance* pro *Snite*.

Signetum. (1) *SIGNETA ORATIONIS*, Globuli ferri precatorii, Gall. *Chapelet*. Sebast. Perusinus in Vita B. Columbae Reatinae tom. 5. Maii p. 376. (2) Consuetud. Universit. Paris. per Robert. Goulet fol. 15. *Præterea magna cum pompa fit modus Signetorum in qualibet facultate; quoniam licentiandi eligunt inter se aliqua certa loca, utpote collegia honorabiliora pro disceptationibus Signetis celebrandis, et in quolibet quinque, sex aut septem, vel octo prout exigit numerus: idque expensis communibus praeparantur loca cum tapetibus et vasis aureis et argenteis, optimoque vino et speciebus sumendis per domos. Doctores et alios assistentes, vel ingredientibus et per omnes post ipsum actum debite completum, Rectore semper ipsius Universitatis assistente. Signeta autem dicuntur ille actus solennis, qui fit pridie licentiarum, ubi comparent illi de illo Signeto recti secundum ordinem scholae, et ibidem domus. Rector . . . et infiniti alii in scanis ornatis sedentes. Et hora assignata venit paranymphus seu legatus domus. Cancellarius cum ornamento ad hoc deputato . . . per quem licentiandi imitantur . . . ex parte praedicti Cancellarii ad diem crastinam in aula domus. Parisiensis Episcopi gradum licentiarum accepturi. V. supra in *Paranymphus* 2. (3) Parvum sigillum, quod *Secreti* vulgo appellant, quo literae clausae sigillantur, ex obsoleto Gallico *Signet*. Charta ann. 1387. ap. Menester. Hist. Lugdun. p. 130. *In quibus (literis) affixa sunt Signeta dictorum dominorum*.*

rum. Charta ann. 1399. ex Tabul. B. M. de Bono - nuntio Roromag. Datum sub sigillo magno curiae nostrae Rothomagensis una cum Signeto nostri officialatus. **SIGNETVS**, eadem notione. Statuta S. Claudii an. 1448. p. 49. (4) Chirographum, Gall. *Seing*. Charta an. 1454. ex Tabular. Sangerm. Teste Signeto meo manuili huic praesenti scedulae apposito. (5) Alia notione. Ordin. verus Ambianense: Quia firmarius thesaurariae cum duobus clericis parochialibus huius ecclesiae debent cantare quotidie, et ob hoc dictus firmarius debet habere tres denarios super quodlibet Signetum Purificationis. V. in *Signum* 2.

SIGNIFER. (1) Zodiacus, apud Rhabanum lib. de Computo cap. 38. (2) **SIGNIFER CVRIAE**, dignitas apud Lusitanos. Charta aerae 1142. Alphonfi Regis Lusitaniae pro Monast. Claraeuallesi ex eiusd. Tabul.

SIGNIFERIA, dignitas *Signiferi*, Vexillarii. Occurrit in Gestis Consulum Andegavensium cap. 8. num. 25.

SIGNIFICANTIA. (1) Res, negotium. Anonimus in Miracul. S. Bertini lib. 2. c. 4. (2) † Significatio, sensus. Glab. Rodolph.

SIGNIFICARE, V. *Signum* 7.

SIGNIFOTENS, Miraculorum patratior, epitheron S. Martini. Gestis Consulum Andegav. cap. 3. n. 10.

SIGNOCHRISTVS, V. in *Signum* 1.

SIGNORATICVM, V. in *Senior*.

SIGNORESSA, Domina. Testam. Rothagni de Podio alto ann. 1261. apud Acher. tom. 8. Spicil. p. 243. V. in *Senior* et *Seignioressa*.

SIGNORIA. (1) Dominium, dominatio, Gallis *Seigneurie*. Charta ann. 1239. apud Stephanot. to. 10. Fragment. MSS. pag. 443. V. *Seignoria*. (2) Gall. *Seigneurie*. V. supra in *Seignoria*.

† **SIGNVLVM**, campanula, dimin. a *signum*, campana. Ch. a. 1092.

SIGNVM. (1) Confignatio, signum crucis. Honorius Augustod. lib. 1. cap. 57. **SIGNVM DEI**, *Signum Domini*, *Signum Christi*. Vgutio: *Signum Dei*, *signum crucis*, vel

Cruz: quem, nescio an recte erit Lazarus Baiffius lib. de Vita p. 106. tamen si constet, si Titium, quam laudat, is respondet in qua *signum Dei* pro cuiusvis simulacro sumitur, saltum Lactantius lib. de Mortibus Persecutor. n. 44. Occurrit praeterea Vita S. Valerici c. 21. **SIGNVM DOMINI**, eadem notione, apud Paulinum Epist. 12. et eundem canum lib. 7. **SIGNVM DOMINI**, eodem intellectu, in S. Saturnii apud Baluz. to. 2. scell. pag. 57. **SIGNVM CHRISTI**. Iulius Africanus lib. 6. **SIGNVM FIDEI** dicitur Albi Hymno in S. Eulogium. (2) **SIGNVM**, veteres appellabantur, quo *signabantur* testamentum: unde *Signatores* Seneca 2. de Benefic. dicti, qui veritas firmandas vel ipsa aduocabantur, eaque sigillis positis firmabant. Collatio Gen. II. cap. 53. *Custodes vestrum Signa cornonerint?* *Isaia* scopus Ecclesiae Catholicae dixit: *Isaia* fco sigillum meum. Marcellinus V. *Iribunus et Notarius dixit: Signum ab utraque parte impressum Signorum agnitum constat, ea praecipi a Notariis relegantur.* *Silvanus Episcopus dixit: Sic testamentum, non gesta referantur.* *Signum et sigillum idem sunt,* in Collat. III. c. 220. *Proinde gnare testamentum, apud Iustinum recte σφραγίζειν vertit Theophrastus.* Hinc subscriptionem semper a *Signatione* distinguunt Iurisconsulti, aliud sit superscribere, aliud *Subscribere* enim testamentum deinde clautum lino circumdare *signabatur*. V. supra *Sigillum referre*, et Briffon. de Formol. 572. 655. Sed et testes, qui *signabant*, idem et *subscribebant* testamentum. Unde in Eb. 3. Cod. de Testamentis, *Signatores et scriptores promiscue appellantur*, quae ita apud veteres obtinuisse, Salmasius lib. de modo Vsurar. et postmodum vero eum inuenerit morem, ut privati testamentum

que acta subscriberent, et affixa in
no cera, iuxta subscriptionem Si-
gnum suum imprimerent, quod cum
in multis non fieret, sed sola sub-
scriptio apponeretur, ac vice Signi,
per aliqua, quam hodie *Parafam*
dicimus, manu propria describere-
nt; Signum pro ipsa subscriptione
vixim coepisse contendit, idque
fama Porcelli Corocottræ testa-
mentum, in quo testes ita subscribunt;
Signum signavit. Tergillus signavit,
Et ex testamento S. Remigii,
quod sic clauditur: *Remigius Epi-*
scopus testamentum meum relegi, si-
gnavi, subscripsi. Vbi signat, ante-
quam subscribat, quod dici non
potest de ratione veterum in ob-
testamentis, quae sub-
scribuntur, antequam obsignaren-
tur; *ὅτι ἐστὶν ὡς πορτοφύλλον.* Ita-
que testatur, *signare* et *subscribere*
in utroque hoc loco sonare, et
vixim coniungi *ἐπὶ τὴν ἑξῆς* gra-
tia. Quod sane sequentia videntur
probere, ubi ita testes subscribunt:
C. *Pappolus interfui et subscripsi.*
C. *Isidorus interfui et signavi.*
C. *Eulodius interfui et signavi.*
Et ceteri, ubi *Pappolus* voce sub-
scripsi, alii *signavi* videntur, adeo ut
non fuerit *subscribere* et *signare*. Ita
vetero testamento Widradi Abba-
tis moniacensis apud Mabillonium,
his aude se illud *subscripsisse* testan-
tur, non *signasse*. Sed quod rem
in controversiam ponere viderur,
id est, quod testamento Remigii
possum legi: *Post conditum te-*
stamentum, imo Signatum, occurris
pluribus, ut basilicae domnorum
primum Timothei et Apollinaris
secundum argenseum sex librarum ibi
posita, ut ex eo sedes futura meo-
rum officium componatur. Vix enim
credibile, haec adscripta, post clau-
detur et sine circumducto obsigna-
to testamento, quod etiam hac
re obtinuisse docent primum Wi-
dradi testamentum, et Marculus
2. for. 17. Perpetuus Turonen-
sis Episcopus in testamento suo, a
Glaucio Acherio edito, illud sua
scriptum et subscriptum, non
signatum scribit, tamen clau-

duendum innuat, cum aperiendum
coram Presbyteris et Diaconibus sta-
tuatur. Signum tamen a subscriptione
distinguit Concilium Toletanum X.
cap. 4. *Scriptis professionem suam*
facias a se, aut Signo, aut Subscri-
ptione notatam. Vbi *Signum* est,
quod *parafam* dicimus, *subscriptio*
vero nominis descriptio. **SIGNVM**
LEVARE, Sigillum solvere, ut vi-
detur, Gall. *Lever le scellé*. Con-
suet. Furnenses ex Tabul. S. Audomari. V. *Sigillum* 1. (3) Limes,
terminus, finis. Lex Wisigoth. lib.
10. tit. 3. §. 3. V. *Procorius et*
Woffa. (4) Insigne. Conc. Hispal.
inter Hispan. tom. 4. pag. 12 Hinc
SIGNVM pro Gentilium insigne.
Litterae Caroli V. Reg. Franc. ann.
1366. to. 4. Ordinat. pag. 676.
(5) Milliare, in Hist. Miscella in
Mauricio Imp. an. 5. *At vero du-*
ces exercitus obviam venerant ei cum
bandis, duobus Signis. (6) **SIG-**
NVVM, SERVITIVM. *Vas-*
falli, seu Homines de signo servi-
tio, vel de Signo et servitio, qui
Gallis Consuetudinarii, seu Con-
sumiers, qui servitium domino debent.
Eximius Petri de Salanova iustitia
Aragonum: *Si aliqui sunt terras te-*
nentes in aliquo loco, qui terras te-
nentes sunt de Signo servitio, dubi-
tatum, in quibus teneantur contribuere
cum aliis de Signo servitio illius loci,
ubi sunt terras tenentes, etc. Vitalis
Oscensis Episcopus. *Sicut quidam in-*
fanciones, sicut quidam homines Si-
gna servitii, etc. (7) Compendium
litterae: cuiusmodi fuit ars eorum, qui
notis scribebant. Glossae Graec. Lat.
Ἐντομοί, Signum, Ἐντομογράφος, No-
sarius. S. Hieronymus de Vitando
suspecto contubernio. (8) Cam-
pana, nola, Italica *Segno*. Lex Sali-
ca tit. 35. §. 2. *Si quis cervum do-*
mesticum Signum habentem aut occi-
derit, aut furaverit. Vbi *Signum*
pro *nola* interpretatur Bignoni-
us, quod Eccardo non arridet: nec ini-
uria; ibi enim sermo est de ceruo
domestico, cui nota aliqua imprime-
batur, ut dignosci posset, cum ad
alios ceruos alliciendos emittebatur,
quos nolae sonus exterruisset. S. Eu-
logius

logius in Apologet. *Beneficentibus turres euerteres, templorum arces dirueret, et excelsa pinnaculorum prosterneret, quae Signorum gestamina erant ad Conuentum Canonicum quotidie Christicolis innuendum.* Erius Monachus de Miracul. S. Germani Autissiod. cap. 51. *Signa quoque Ecclesiae interdum nullo sonante passantia, etc.* SIGNVS, eadem notione, in Testamento S. Rudisindi an. 978. inter Concil. Hisp. to. 3. p. 184. V. Frontale. (9) SIGNVM apud Monachos dicebatur forma quaedam, manu aut digitis res quaslibet, et quae haberent in mente, vel petere deberent, designandi. Nam cum perpetuum fere silentium observaretur in Monasteriis, et loqui ratissime Monachis liceret in Ecclesia, dormitório, refectório, coquina, aliisque claustris officinis; sed et ne vel unam antiphonam aut responsum, vel aliquid aliud tale absque libro nominare, unde forte *σιωπῶντες κήρυκες* dicuntur Gregorio Nazianzeno orat. 12. qui scilicet, ut infra ait, *σιωπῇ λόγῳ* longe *τιμιώτερον* obseruabant, instruebantur nouitii, si quidpiam petere aut dicere necesse haberent, id signis innuere, et manu loquaci, ut ait Patronius, seu *linguosis digitis*, ut Senator lib. 4. Epist. 51. complicatis nimirum diversimode, aut expansis digitis indicare. Vdalricus lib. 3. Consuet. cap. 3. SIGNVM IN FRONTE et in facie furis ponere, *σηματίζειν*, in Lege Longob. lib. 1. tit. 24. §. 54. Charta Henrici Imp. ann. 1023. in Chronic. Laurisham. SIGNVM DE CORIO equi inuenti et mortui conseruare, *ut cum veneris certus dominus, habeat quod ei respondeas*: in Lege Longob. lib. 1. tit. 23. §. 1. SIGNVM VERI dicitur Purgationis genus per ferrum candens. V. supra *Ferrum candens*. (10) Clamor militaris, inclamari solitus ab eo, qui signum seu vexillum militare in acie praeferebat. Interdum nude, ut apud Gilonem Parisiensem lib. 4. Viae Hierosol. interdum cum alicuius alterius vocis adiunctione, ut *Signum militare, Signum clamoris, Signum*

bellicum, Signum exclamationis, Signum castrorum, locis auctorum dicatis in Dissertat. Cangii 1. Ioinuillam. Terull. adv. Iul. cap. 9. *Scilicet vagitu ad arma set conuocaturus infans et Sibelli, non tuba, sed crepitacillor.* Chronicon Senoniense lib. 16. *Alemanni vero sua Signa fo inclamantes; viriliter, sunt est eorum, Franci resistentes.* (11) Chronicon Besuene pag. *Vt donum istud teneretur, Theoderici inde pro Signo h unum anulum de auro, et Radus filius eius unum cythrum de Florio.* Pag. 621. Et Dom. Monachus noster, qui nunc re obediensium, dedit ei pro Signo dietatem eminas framenti, etc. 627. Et pro Signo dedit illi du fratribus Wido Monachus, qui liacum tenebas, undecim fagis morum. Adde p. 630. vbi dicitur, quidquid datur iis, quid ditionem vel donationem ab a factam approbant, in consensu iis praestiti notam. Vetus Cl apud Mabillon. to. 5. Vitarum Ord. S. Bened. p. 765. (12) S bolum seu tessera, ut videtur, praebendario datur, ut quod competet percipiat. Epitome Co tur. Eccles. Valent. inter Conc span. to. 4. p. 168. V. Mer (13) Scopus ictibus petendus. Clar. Gasp. Barthii apud Ludewig 3. Reliqu. MSS. p. 8. ex Histor laest. *Alios miserunt ad Signum sagittabant eos.* Gloss. Lat. Gr Signum, Σημειον, ε σηκος. (SIGNVM SALOMONIS, fr in montibus nascens, Graeci λυγισσος, dictus herbarius fagi Salomonis. V. Ruellium lib. 3. Natura stirpium cap. 79. (15) GNVM SALOMONIS. Mic Scotus de Physionomia c. 19. *Infante, si visitetur a persona Signi Salomonis habente, ante nomen d puer moritur penitus in breui. Si iam praegnans supertrahens Signi Salomonis, abortitur cito.* (16) † Edictum, proclamatio, quod positione signi seu vexilli domini

re. Raym. de Alceſto Mf. a. 1217. (17) † Moneta, quia ſignata, in Ch. Mf. a. 1481.

GOLTARVM. Monachus Sangalensis, lib. 1. de Carolo M. c. 24. Cum autem ipſa feſtinitate Paſchali . . . Aleſacienſi illo Sigotario ſe induſſe, et ſimil cum illo fortiori ſaltem aſiadam venniſſimae ſeminae talis et meretricioſus geſtus (heu!) non tueretur in ſe pertraxiſſet, etc. Quod verbo viderur innui vinum Aleſacienſis, quod Rhenanum vulgo appellamus.

GVLA, vt Sigulum, V. in hac voce.

GVLEVS, pro Sigafius, V. Pactum.

GVSIVS, V. Conis ſegafius.

IARIVM, pro Typarium, V. in hac voce.

ITTVS, V. Sica.

ITXIA, cucurbita, in Gloſſar. med. et mon. Bouenſ. V. Sicia.

AL, Galeae, ſic dictae quod intortum apertae et repandue eſſent, ſed eorum ſimilitudine qui repando ſe naſo, id eſt furſum verſus ſubaro. Feſtus: Silas appetitur naſo inſum verſus repando: unde galeae naſus a ſimilitudine Silae dicebantur.

ANVM, Cloaca, eluuius. (Germ. unter. Gieß. eſt canalis.) Gloſſ. Lat. Graec. Σίλωνα, ὀδὸς. Leges municipales Mechlin. tit. 14. art. 24.

LATARY, πλωὶς, in Gloſſ. Lat. Gr. Sed legendum Silasarnus. V. Pontanum in Macrobi. lib. 6. c. 1.

LATVM, antiqui pro eo quod nunc ſilicet dicimus appellabant, quia in ſili ſilicet conditum ante meridiem abſorbebant. Feſtus. V. Salomonum ad Solinum pag. 1157. et 1158.

AVI, V. ſupra Selava.

LEM518, a Graeco σύλληψις, Rhetorica figura Grammaticis nota. Epit. Gunzonis ad Augienſes na. 96. apud Marten. to. 1. Ampli. Collect. col. 297.

SENTIARE, Silentio inuoluere, pretere, tacere. Stephanus III. in Epit. de Reuelat. S. Dionyſii. Vixit et Dudo lib. 3. de Act. Roman. initio.

SILENTIARIVM, SILENTIARIVS, V. in Silentium.

SILENTIVM, Conuentus priuatus, in quo diſſertationes de rebus publicis agebantur, vnde et διαλέξις dicitur Zonarae p. 146. Gallis Conſerence: ſed praefertim de rebus eccleſiaſticis, vnde κατηχητικὸς λόγος definitur apud Nicetam in Man. lib. 7. n. 5. quod Σιλέτιον vocauit Cinnamus p. 316. Landulphus Sagax L. 16. Fecit Imperator Silentium, adducens Patriarchum, et iubens eorum recitari confeſſiones. Idem de Leone: Silentium contra ſanctas ac venerabiles celebrant Iconas. Lib. 23. Faſto Imperator Silentio, apud Magnanum, expoſuit populo, quae de ſe fuerant dicta. Lib. 24. Eirène Imperatrix Silentio in Triclinio Inſtituti ſaſto, prohibuit omnem, qui militares, adhaerere ſtaurato. V. quae notauit Cangius ad Cinnam. p. 493. vbi obſeruat ex Iuliano Anteceſſ. Silentium et Conuentum idem ſonare. SILENTIVM, Secretarium. Silentium B. Petri Apoſtoli, ſeu Secretarium Eccleſiae S. Petri, apud Anaſtaſium in Vita Stephani III. PP. IN SILENTIVM MITTI, poena Monachiſtica. Regula Monachium B. Mariae Sopwell in Anglia, ann. 1327. Et pour ce, que nous auons entendus, que une abuſion eſt entre vous, que ſi une de vous ſoit miſe en Silence pour ſa culpe, elle ne deuoit lire, ne chanter, ne veer le Sacrement de la Meſſe; etc. SILENTIARIVM, locus, vbi Silentarii ſtabant, primum et exterius cubiculum, quod Conſiſtorio obuſabatur. Landulphus Sagax lib. 16. et Anaſtaſ. in Hiſt. Eccl. Occident. eos, habentes homines ſuos ſibi cooperatorum, Indos abſconditos in Silentario. SILENTIARIVS, ἡσυχόπιος, in Gloſſ. Lat. Graec. Qui Palatio vel alibi ſilentium indicit: et eſt nomen dignitatis, inquit Vgurio: qui admonere ſilentium iubetur, vt loquitur Marcianus Capella lib. 7. qui ad cubiculum Principis excubias agit, caueteque, ne quodpiam murmur exciteretur: Επιστάτης τῆς ἀμφὶ τὸν βασιλέα σιγῆς, Agathias: τὸν

τῶν ἡγουμένων ὑπηρετῶντες, Procopio lib. 2. de Bello Persico c. 21. Claudianus: Sacroque adhibere silentia somno. Horum munus indicat Anselmus Havelbergensis Episcopus lib. 2. Dialogor. c. 1. ubi de collatione ab eo habita cum Graecis Constantinopoli: Convenientibus itaque pluribus sapientibus in vico, qui dicitur Pisanorum, iuxta Ecclesiam A. Eerince, quae lingua Latina sanctae Pacis nuncupatur, positisque Silentariis, sicut ibi mos est, et datis arbitris, et sedentibus Notariis, qui omnia, quae hinc inde dicerentur, fideliter exciperent, etc. Silentarii porro erant plures; sed 30. ordinati in 3. decurias diuisi, quibus singulis praeerat vnus Decurio. Hinc titulus in Cod. Iustin. de Silentariis et Decurionibus eorum, qui in Theodotiano de Decurionibus et Silentariis inscribitur. SILENTIARIi praeterea videntur ex loco quodam Ioannis Lydi appellari, qui in silentiis, seu collationibus, vel etiam consistoriis Principum confidebant, ac deliberabant, quomodo apud Hariulfum in Vita S. Angilberti c. 1. usurpatur haec vox: Praefatus ergo Rex Carolus in tantam amicitiam eum tenuit, ut quocunque iret vel rediret, Dominum Angilbertum semper secum haberet, . . . et haec tanta dilectio adeo processit, ut eum secretorum consilium et primasem Capellanorum faceret: sibi quoque eundem Silensiarium statueret, ut in quo compererat prudentiae altitudinem, eius consilio componeret totius regni utilitatem. Neque aliter intelligendus, ni fallor, Radulfus de Diceto, et ex eo Math. Paris ann. 1171. Instante tandem feria ante Pascha, in qua de consuetudine Romanae Ecclesiae solis Papa publice vel absolvere, vel excommunicare, quibusdam Domini Papae Silentariis ad aures nuntiorum Regis perferentibus, denuit, quod Papa eodem die decreuerat, in Regem Angliae nominatim . . . interdixi ferre sententiam. SILENTIARIi dicti etiam interdum vrbis Consiliarii. Cassari Annal. Genuens. ad ann. 1158. apud Murator. to. 6. col. 270.

Consules autem, cinisatisque Silae experti saepius obsidentes quibus cerentur, obfessi, soldaderios, lrigs et archiferos tot ad cinisates duxerunt, etc. SILENTIARIi Senecam in Epist. 47. serui nantur, qui in familia caeterorum verum murmur cohibebant. H meminit Saluianus de Gub Dei lib. 4. pag. 70.

SILERA, quae et nullis, Guttae fluxionis, species, in falconibus, Albertum M. lib. 23. de Animal. cap. 18.

SILERE, locum non habere, in Th. tit. 1. de lure fisci leg. 3. calumniarum primatorum eo saltem ceantur exemplo, quo instat fisci Silere praecipimus.

SILFORI. Varie haec vox effert scriptoribus. Anastasius in Nic PP. p. 221. Et in ciboria Constantinianae basilicae optimos de Silfori de fundato quatuor panes Leo Ostiensis lib. 1. c. 26. Sa insuper Sericam de Silfori, cum et gemmis, etc. Anonymus Cal sis in Hist. Longob. c. 10. de nolfo Princ. Beneuentano eum rem enarrans: Abstat de S. di. . . spara par vnum, sa que sericam de Silfori cum et gemmis. Silfori editum apud rator. to. 2. p. 266. et Sylphori p. 366. A σιλφῶν voce Graeci videtur deducta, quae Graecis tam sonat, ut colligitur ex Latino-Graecis, et Graeco-Lat. ita ut terminatio Longobardi adiuncta sit.

SILICA, vt Siliqua. V. in hac

SILICARIUS, Μυλῆρης, in Graec. Lat. Gloss. Lat. Graec. μυλῆρης λίθος. Silicida, σιλικῆς Silicarios inter opifices aquatum refert Frontinus de A duct. Romae lib. 2. p. 256.

SILICERNIVS, SILICERNIVS nex, acate grauis. Fridogod S. Wilfrido saec. 4. Bened. p. pag. 723.

Optabatque grauem Silic affore mortem.

Quod silices cernat senex incurtus, *Silicernium* nuncupari volunt Fulgentius et alii: sed hanc originationem improbat Nonius c. 1. n. 235. neque a *Silicernium*, quod est conuiuium lenebre, accerendam hanc vocem contendit. Consule Scaliger. ad Festum et Kirchmannum de Rom. Fuz. lib. 4. c. 4. *Silicernium*, pro *Silicarius*, apud Terent. Adelph. Act. 4. sc. 2.

SILICIDA, V. supra *Silicarius*.
SILICITARI, Milites Turcici, ex quibus postea Ianizeri, seu milites Praetoriani creabantur. Laonicus Chlacocond. lib. 9. Neque alii sunt *MASTORIDES*, de quibus idem *Strabo* lib. 8. *Ex quibus deinde stipendium accipiant peregrini et Ianuae milites, Caripides, Silicitorides.*
SILIGAS, Secale, Gall. *Segle*. V. *Siliga*.

SILIGANEVS COLOR, Gall. *Con-lav-dure*. Alex. Iatrosoph. Mf. L. 3. *Siliga*, c. 11.

SILIGERIA, vt *Siliga*, ni *Siliga*. Charta ann. 1271. tom. 1. *Charter*. S. Vandreg. p. 901. *Ego Ricardus Lescot . . . quisani et diuini sui perpetuo sine exigentia aut alia reclamancia mei a modo aut heredum meorum Ricardo Boilli et Ricardus Lescot eius uxori unam annuatim Siligeris quam ipsi mihi debent.* Charta ann. 1277. *ibid.* p. 1113. *Es pro hac feodatione praedictis Siligis et eorum successores tenentur solvere mihi et haeredibus meis quolibet anno unum centum straminis de Siligia.* *SILLIGERVM*, eodem intellectu, in Charta ann. 1275. *ibid.* *Liusd.* Chartul. p. 215.

SILIGINALIS, secalinus. Ch. Mf. b. 1551. V. *Siliga*.

SILIGINARIUS, Siliginis venditor, vel distributor, apud Vlpian. Leg. p. 1. II. Dig. de Furtis. Sponius *Ind. Antiqu.* pag. 64. ad ver. *In-terrog. Collig. Siliginariorum* eos interrogantur qui panem filigineum vendunt.

SILIGINEVS, *Panis filigineus*, e seculo confectus: Plinio, ex filigine. *ibid.* B. Meinwerici tom. 1. lun. p. 34.

SILIGO, Latinis scriptoribus est selecta farinae medulla, ex filigine frumenti genere, de quo Plinius lib. 18. c. 8. et alii. Isidorus lib. 17. c. 2. *Siligo, genus tritici a selecto dictum.* Adde lib. 20. c. 2. At postremi aevi auctoribus vsurpatur pro *Secali*, Gall. *Segle*.

SILINA. Bromptonus ann. 1189. *Et quoddam tentorium de serico adeo magnum, quod ducenti milites possent in eo comedere, et 60. millia Silinas de frumento, et totidem de hordeo, etc.* Vbi Rogerus Houedenus habet *salinas de frumento*; vnde proclius emendatio in *salmas*. V. in voce *Sagma*.

SILIQVA. (1) Isidoro lib. 16. cap. 24. *Vigesima quarta pars solidi, ab arboris (siliquae, de qua Victor lib. 1. de Persecut. Vandal quam Cornum vocant.) semine vocabulum tenens.* Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Siliqua, un arbre portant fruit profitable à pourceaux, ou ce fruit. ou au pois, la XXIII. partie d'un sol.* Gregor. M. lib. 9. Epist. 14. *Praecipimus, ut ad pres Siliquas aureas factis libellis ei vinculam ipsam locare debeas, etc.* *SILICA*, ead. m. notione, apud Marten. de Ant. Eccl. Rit. p. 180. *SILIQVATICVM*, *negotiorum*, id quod in nundinis exigitur ob venditionem proponendam. Tributum inductum a Valentiniano et Theodosio, augendo aerario, quod fuerat exhaustum: vt nundinis quibusque, decreto provincialium, loco et tempore constituto, ex qualibet mercium negotiatione fisco in singulos solidos venditor dimidiam siliquam, ac similiter emptor alteram dimidiam siliquam inferret: vt est in eorum Nouella 48. et apud Cuiacium lib. 16. Obseruat. cap. 23. Senator lib. 8. Epist. 19. *Siliquatici namque praestationem, quam rebus omnibus nundinandis prouida definitis antiquitas, etc.* Ita etiam legendum apud Agnellum in Vita S. Reparati tom. 2. Murator. p. 148. vbi habetur *Siliquario*. COMES *SILIQVATARIORVM*, apud Senatorem lib. 2. Epist. 12. *SILIQVARIVS*, vel *Siliquatarius*, qui *Siliquaticum* exigit

- exigit vel colligit, apud eundem lib. 2. Ep. 26. (2) † Secale, in Chartar. Ms.
- SILITVS**, tacitus, in Actis S. Anselmi tom. 2. April. p. 923.
- SILIVA**, palus. Tabular. Ecclesiae Viennensis fol. 51. *In alio latas terra S. Ioannis; in una fronte terra Astorio; in alia terra adque Silina, quae aestiuum tempus fittas, habet in longum peticas agripedales 51. etc.*
- SILLABE**, V. supra *Selave*.
- SILLIGERVM**, vt *Siliger*, V. ibi.
- SILLOGIZARE**, V. *Sylogizare*.
- SILLONVS**, V. in *Selio*.
- SILLYS**. Anastasius in Vita S. Siluestri apud Murator. tom. 3. p. 108. *Olei nardi libras 300. balsami lib. 100. lini saccos 100. casei Sillum libras 150.*
- SILODVNI**, pro *Soldarii*. Milites stipendiarii, apud Athenaeum ex Nicolao Damasceno lib. 6. c. 13. V. *Solidare*.
- SILVA**, **SILVAGIVM**, etc. V. *Sylva*.
- SILVANVS**, *ξεῖνος*, in Gloss. Lat. Gr. Gloss. Gr. Lat. *ξεῖνος*, *Fluor*, *rubus*, *Siluanus*, *aquilegium*. V. Cuiac. lib. 11. Obseru. c. 2.
- SILVARIVS**, V. in *Sylua*.
- SILVATICVS**, **SILVAYSINA**, V. *Sylvaticus*.
- SILVESTR**a, machinae bellicae, seu ballistae species. V. infra *Spingarda*.
- SILVIA**, porionis species, († f. pro *salvia*; vinum *salvia* mixtum. V. *Salvia* 2.) Charta Aldrici Episcopi Cenoman. in eius Vita num. 31. *Es de vino optimo modios quatuor, et insuper de potione, quae dicitur Silua, modium unum. An Celia?*
- SILVINVS**, Siluestris. Elmham. in Vita Henr. V. Reg. Angl. cap. 6. pag. 12.
- SILVITATICVM**, V. *Syluagium* in *Sylua*.
- SILVIU**, Annonae species. Praeceptum Caroli Simplicis ann. 919. apud Mabill. Diplom. p. 563. *Es de eodem fisco Compendio totius conlaboramus nostri nomam partem, videlicet in annona, feno, segalibus, et de hoc quod rustice dicitur Siluin, nec nom etiam de hostilissio nostro.*
- † **SILVOEA**, filuola, in Ch. a. 11.
- SILVOSVS**, Siluestris, incultus. Murenfis Monasterii apud Eccard de Origin. famil. Habsburgo-A. col. 203.
- SIMA**, concacuitas hepatis. V. *deola*.
- SIMACI**. Liberatus Diacon. c. Per portitores literarum velociter pedestres, quos Aegyptii *Simacos* cant, omnia molimina Pauli, scribebat.
- SIMARE**, murilare. V. *Semas*.
- † **SIMASIA**, mensura vinaria, *Simaise*, sex mensuras continens octo sextarios Parisienses. Ver. Ms. V. *Symaisia*.
- SIMATIDES**, *Condiscipulus*, in G. MSS.
- SIMBALVM**, Campana, qua Monachii ad refectorium, quaeque penditur in claustro, pro *Cymbali*. V. in hac voce. Trans inter Abb. et Mon. Cressentes 1351. **SIMBOLVM**, **SYMBOLVM** eadem notione. Caeremoniale B. M. Desauratae Tolof.
- SIMBOLA**, V. *Symboia*.
- SIMBOLVM**, V. *Simbalum* et *Symbolum*.
- SIMELLA**, vt mox *Simenellus*, ex *simila*. Necrolog. Monast. Ilenbecq. inter Vindem. Litter. Scannati p. 139.
- SIMENELLVS**, panis simulaceus. *Simila*, Graecis *σμιμαδαιτυ*, secundum inter panes bonitatem cum assignat Galenus lib. 1. de ment. Capitulare de Vilis c. 45. *stores, qui Similas ad opus non faciunt, etc.* Constantinus Africa 5. Loc. commun. med. c. 15. *qui de granorum fit modulis, et si vulgo solet vocari, nutritibilior indigestibilior.* Iter Cameracensis cap. 9. §. 5. de Pistoribus: *faciunt quodlibet genus panis, Lex burgi inquiri, videlicet quatum, Siminellum, vastellum, parum, mixtum, etc.* Vbi perperam *symnellum*. Ita male etiam *simenellus*, edit. in Histor. morenc. p. 101. Elera lib. 2. §. 1. *Panis de Simenel* (ponder

minus uasculo de 2. f. quia his coctus eris. SIMENELLVS SALVS. Liber niger Scaccarii pag. 341. *Cancellarius* (habebit) V. *solidos in die*, et I. *Simenellum dominicum*, et II. *salum*. Vbi Editor Hearnius *Simenellos sales* intelligit quotidianos, in quibus conficiendis sale utebantur, unde *Simenellos salinos* legendum esse suspicatur. Cum vero nonnunquam in iis simenellis effigiem Saluatoris vel Virginis Mariae imprimebant; hinc forte nomen sunt sortiti quod Salutationis Angelicae figuram prae se ferrent, quomodo Galli *Sales* nuncupabant nummos illos qui eadem forma erant insigniti. *Simenelli sali* longe diuersi a *Simenellis dominicis*, qui absque fermento erant, constabantque optima farinae parte.

V. *Micha* in *Mica* I. SEMINELLVS, eadem notione, in Charta ann. 1282. apud Rymer. to. 2. p. 191. SIMINELLVS, apud Skeuonem de Verborum significatione pag. 151.

† SIMENTORIUM, pro Coemeterium, in Lit. remiss. Mf. a. 1390. V. *Simmentarium*.

SIMERELLVS, pro *Simenellus*. V. ibi.

SIMFONIACI, *Cantatores musici*. Gloss. Isid. vitiosa scriptura, pro *Symphoniaci*.

SIMIAMA. Charta Hecardi Comitiss Augustodunensis apud Perardum in Burgundicis pag. 26. *Barba cambusdama*, et *Simiama*, *drape plumato super laistrino*, etc.

† SIMIANVS, *Daemon*, *Daemoni*, *Prox*. Glossar. Prov. Lat. Cod. reg. 7657.

SIMIATICVS, *simulatus*, *fictus*; († vel potius a Daemone iniectus, a *Simionar*.) Iohannes Abbas de Profess. Monachorum apud Pezium to. I. Anecd. part. 2. col. 624.

SIMICHENIVM. Epistola Nicephori Patriarch. CP. apud Baron. ann. 811. n. 58. *Tunicam candidam*, et *penuletum castaneum inconsutilem, stolam, et Simicheniū auro variata*. Vbi ad marginem obseruatur, Graecum exemplar habuisse *εϋχσιγιον*. Vnde *mafici* videtur legendum *semicin-*

diūm, i. *fudarium*, quod *εϋχσιγιον* vocari a Graecis dictum est in *Manuale*.

SIMICIPIVM, *ἑμικεφάλιον*, in Gloss. Lat. Gr.

SIMILA, vt *Simenellus*, *Papis* ex *simila*, vel etiam *placentulae* species, quae alibi *foliata* dicitur. Notitia ann. 1101. apud Schannat. in Vindeu. Litter. p. 61. *Quoad vixero ad Misfam S. Marryni 15. Similas cum verna dimidia vini*. Charta an. 1134. ibid. pag. 76. *In eius anniuersario 30. Similas, vnamque viri persulas, seu 15. Similas singulis nummis comparatas*. Rursum infra et pag. 55. 77. etc. V. *Simenellus*.

SIMILAGO, vt *Simila*, *Panis* ex *similagine*. Gloss. Lat. Gr. *Similago*, *σμιδαλός*. Vita S. Gerardi Episcopi Tullenf. to. 3. April. p. 210.

SIMILARE. (1) Glossae antiquae MSS. *Similare*, *effingere*, *repraesentare*, *imitari*, *exprimere*. Vgurio: *A similitis dicitur Simulare, id est, facere similem, vel esse, vel repraesentare*. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Similare*, *Sembler*. Liciani. Episc. Epist. ad S. Gregor. PP. inter Concil. Hisp. to. 2. p. 428. *Nolo te Similare indecoro pictori pulchra pingenti, etc.* Marcellus Empiricus c. 8. p. 69. *Pisciculi, qui equum marinum Similas, fel, etc.* Vetus interpres Epistolae S. Barnabae: *Nequando Similemus illis*. SIMVLARE, eadem notione. Papias: *Imitari, Simulare, aut sequi*. Gloss. Lat. MS. Regium cod. 1013. *Adumbrat, effingit, Simulat, designat*. Vgutio: *Figmentare, fingere, Simulare*. Willelm. ab Odenborg in Itinerar. Terrae Sanctae p. 126. *Pandmentum habet subtile, marmoreum, Simulans aquam leni vento agitatum*. SIMVLATIO, Similitudo. Paschasius in Vita Ven. Walae Abb. Corb. saec. 4. Benedict. part. 1. pag. 474. SIMVLATOR, imitator, aemulator. Spicil. Fontanell. MS. (2) Alia videtur eiusdem vocis notio in Legibus Aluredi Regis West-Saxon. c. 21. apud Brompronum: *Si quis praestes arma sua ad occidendum aliquem, licet ei, si velis, veram mor-*

sui coniectare. St Similari nolis, veddas, qui arma praefisterit tertiam partem verae, etc. Saxonicum habet *geromman*, quod congregare, conuenire, sonat: Gallis *Assembler*. V. in *Affimulare*.

SIMILARIA, Instrumentum medicum, de quo Ildorus lib. 4. cap. 11. Laudatur a Petro Lambecio lib. 6. de Bibl. Caesarea, pag. 21. ex Constantino Harmenopulo.

SIMILARIVS, pistor *similae*, in Miracul. S. Vdaltrici Episc. Augustan. cap. 10.

SIMILATIO, pro Simulatio, in Charta ann. 1511. apud Madox Formul. Anglic. p. 342.

SIMILIGENVS, Eiusdem generis. Coelius Aurel. Acur. lib. 2. c. 19. *Admiscere sibi Similigena*.

SIMILIMEMBRIVS, Vniiformis, sibi in omnibus aequalis. Verus Irenaei Interpres lib. 2. cap. 13. n. 3.

SIMILITVDINARIE, ad similitudinem, ad instar. Alanus de Insulis in Planctu naturae.

SIMILITVDINARIVS, Similis, vniiformis. Bulla Leonis X. PP. ann. 1519. in Hist. S. Benezeti.

† **SIMILITVDO**, imago, effigies, simulacrum. Vita Mf. S. Martialis. Lemouic.

SIMELLVS, Similis. Nouae Collect. Form. 48.

SIMINELLVS, V. *Simenellus*.

SIMISSATOR, *σιγητης οὐρα*, ἡ ἀλλὰ τὴν οὐρὰν, in Gloss. Lat. Graec. MSS. habent *Sinusator*. V. Martini Lexic.

SIMITARIVS, Semita. Tabul. S. Victoris Massil.

SIMMA, Camera. Vita S. Siluestri: *Tarquino in Simma prandente, vltio diuina manifestata est. Vbi quidam corrupte legunt sima, et dicitur a sima curum.* Ita Ioh. de Ianua. Vnde Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Simma, camera. Simmistia, camerarius.* Sed *Simma* nihil aliud est quam *figma*, mensa in signatis seu hemicycli speciem confecta, quomodo non semel vsurpant Lampridius et alii: ita enim praefert Graeca editio Combefisii pag. 262. Τῷ Ταρ-

κῳίς ἐν ᾧ λεγόμενον Σίμματα αὐτοῦ, etc.

SIMMERA, Inferioribus Rhenan mensura est quartam modii parte continens, ex Goldasto in Gloss. ad Eckehardum c. 1. pag. 181. Ha Spelm.

† **SIMMITERIVM**, coemeterium, Ch. Mf. a. 1405. V. *Simenorum*.

SIMNIO, Monasterium, V. *Simnium*. **SIMNONES**, Delphines, apud Papiam, a simis naribus et repandis V. Barthium L. 24. Adueriat. cap. 8. et Ferrarium in *Simoni*.

SIMONIA, a Simone Mago dicta Scrorum venditio; vnde etiam *Simoniaci* appellati, qui hac labe infamantur. Vide Canonistas. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Simoniacus*, *Simoniaux*.

† **SIMOSA**, vestis species, in Laurent Mf. a. 1449.

SIMPECTAE, V. *Sempectae*.

SIMPHONIARIVS, **SIMPHONIZARE**, V. *Symphonia*.

SIMPINIVM, Genus poculi, quod *gabata* dicitur. Papias. Sed leg. *Simpanium*; vt et apud Arnob. adu. Gentes lib. 7.

SIMPLAGIVM, V. *Semiplagium*.

SIMPLARE, a *Simpla*, vel *Simplum*. Sedulius L. 1. Operis Paschalis, de Trinitate:

*Semper vt vna manens deitatis
forma perennis,
Quod simplex triplicet, quodque
est triplicabile Simplex.*

V. mox *Simplicare*.

SIMPLARIS, vnicus, singularis, *Simplaris armatura*, miles qui vnica munitione accipiebat, apud Veget. de Re milit. L. 2. c. 7. V. *Candidatus*.

SIMPLARIVS, eadem notione. *Simplariae venditiones*, apud Pompon. leg. 48. §. ult. ff. de aedilit. edicto.

SIMPLASIARIVS, pro *Seplasiarius*, in Glossis Ildori: *Pentapola*, *Simplasiarius*.

SIMPLEX. (1) Purus, sincerus. Verus Irenaei Interpres L. 3. c. 21. n. 3. *Seruauit nobis (Deus) Simplicem Scripturas in Aegyptio, in qua adoluit et domus Iacob.* (2) **SIMPLEX CHARTA**, non indensata, seu decisa

in modum deditum. V. *Indensura*. Charta ann. 22. Edwardi III. Regis Angl. apud Th. Blount in Nomencl. (3) *SIMPLEX POPVLVS*, Vulgus, Gall. *le simple peuple*. Ordericus Vitalis lib. 4. pag. 514. *Miser populus*, in Capitulari Lotharii Imp. ann. 855. cap. 5. (4) *SIMILICES*, nude pro Privati non Nobiles, in Chron. Iohann. Wnehamstedii p. 342. V. *Singulares* 2.

SIMPLICARE. Gloss. Graec. Lat. *ἀπλοῦ*, *Simplico*, *pando*. Pallad. 2. tit. 16. *Lapis subter vel testa ponendi est, ut radicem non Simpliciter, sed repersa respergat*. V. *Simplare*.

SIMPLICIANA ANTIQVA, Scripturae genus. V. in *Scriptura*.

† **SIMPLICIARIVS**, in plantis medicinalibus, Gall. *Simples*, versatus. Io. Faber Bamberg. de Nardo et Epithymo.

SIMPLICITAS. (1) Vox contemptus, Gregorius M. lib. 4. Epist. 75. ad Maritimum Imper. conqueritur, se *Simplicem* ab illo appellatum fuisse, quum in contemptum, quia (vt et,) *Simplicitatis vocabulo fatuus quis dicitur*. Ita vulgo novos ac rudes *Simplices* appellamus, vt etiam Vipsianus Leg. 14. §. 5. D. de Relig. Vide l. 1. C. de lur. et facti ignorant. &c. (2) Alia notione. Lex Longob. lib. 1. tit. 9. §. 37. *De homicidio, unde lex pro Simplicitate probationem trium testium quaerit, si testes habere non poterit, conceditur, ut cum 12. iuratoribus iuret, et ab eadem Simplicitate sit absolutus: propriam tamen non amittat*. Eadem habeat Capitula Ludovici Pii, an. 826. cap. 4. et Conuentus Ticinensis ann. 854. cap. 4. Locum obscurum illustrare tentat Muratorius, hunc prae modestia explicare non ausus tom. 1. part. 2. pag. 148. *Simplicitas* eo loci, inquit vir doctissimus, mihi appellata videretur homicidii actio perfecta ad defensionem sui, quae non peruerso animo, sed simpliciter fit. Huiusmodi homicida haecenus compositionem facere cogebatur; hac lege multa eidem remittitur, modo 12. coniuratores

adhibeat, qui iurent illum esse fide dignum.

SIMPLICITER. (1) Omnino, in totum. Chron. Angl. Th. Otterbourne p. 33. (2) † Pacifice, tranquille. Lit. remiss. Ms. a. 1376. (3) † Negligenter, incaute, t. 6. lun. p. 262.

SIMPLICVS, Simplex. Litterae Henrici IV. Reg. Angl. an. 1402. apud Rymer. to. 8. p. 277. Nisi mendum sit pro *Simplicia*.

SIMPLICARI, Simplicem fieri, in Imitat. Christi lib. 1. c. 9. *Quanto quis magis vnitus sibi et interius Simplificatus fuerit, etc.*

SIMPLO, Conuiuia, apud Fulgentium de prisco serm. num. 49. V. *Simpulator*.

SIMPLVS, Simplex, singularis, vnicus. Charta ann. 1263. ex Tabul. Portus regii: *Simpli equi*, solitarii, ad eorum discrimen, qui iunguntur ad currum, in vet. Epigram. de Circo. apud Carolum de Aquino in Lexico milit. V. *Singulator*.

† **SIMPLARIARIVS**, qui simpula ad liquores in sacrificiis libandos conficiebat, ap. Murat. t. 3. Inscript. p. 331.

SIMPLATOR, in Glossar. Isidor. *Amicus sponsi, assiduus cum eo in conuiuio*. *Simpulator, conuina*. Notum, quid sit *Simplum* apud Festum et alios. V. *Simpla*.

SIMPLSARE, V. *Pulsare* 3.

SIMPLVIVM, V. *Simplinium*.

SIMRILVS, Aesalon, Gall. *Emerillon*, Accipitris species, minima omnium, sed velocissima. Aesalonem ab accipitre, quem Gallice vocant *Epervier*, non satis distinguebant veteres. Papias MS. Bituric. *Aietus*, a Graeco *aietos*, avis qui *Simrilus* dicitur, vel *Spaverius*. V. in *Sparverius* et *Smeriliones*.

SIMVLA, Panis similaceus, qui et *simenellus*, de qua voce supra. Charta Henrici Episcopi Ratisbonensis ann. 1278. in Metropoli Salisburgensi to. 1. pag. 264. V. *Simila*.

SIMVLACRVM. (1) In Indiculo Superstitionum et Paganiarum in Capitulari Karolomanni ann. 743. paragraphi 26. 27. 28. inscribuntur:

ror: *De Simulacro de confarsa farina: De simulacris de panis factis: et De Simulacro, quod per campos portans.* Quae superstitia non longe obliuere videntur ab ea quae etiam nunc viger apud rusticos in Irlanda. Antiquissimo quippe vsu apud eos receptum est, vt in praecipuis solemnioribusque festiuitatibus panem in formam porci efficiant, quam postea exsiccant, atque in puluerem redactum, et vna cum semine permixtum terris mandant verno tempore: famulos denique equosve, qui agrorum culturae deputantur, eo pane vesci iubent. Ita conijcit Keyslerus in Dissert. de Cultu solis, &c. ad calcem Eliae Schedii de Diis Germanicis. (2)

† Actio scenica, qua res aliqua simulatur. Stat. eccl. Tull. Mf. a. 1497.

SIMVLARE, SIMVLATIO, SIMVLATOR, V. Simulare.

SIMVLATITVS, Simulatus, fictus. Vita S. Guthlaci to. 2. April. p. 43. V. *Simulaneus*.

SIMVLATIVE, in libro foundationis Monasterii Gozecenensis p. 30. Simulando.

SIMVLTANEVS, Simultaneus, fictus, non aequus. Longinus in Vita B. Kingae, to. 5. Iul. p. 717. V. *Simulacritus*.

SIMVLTARE, Simulatem cum aliquo gerere, vel inter se simulatem exercere. Gemma.

SIMVLTAS, Conspiratio, factio. Acta S. Seueri Episc. Abrinc. to. 1. Febr. pag. 193.

SIMVLTIM, Simul, eodem tempore. Vita B. Lidwinae to. 2. April. p. 360.

SIMVLTVM, Vermis in cornibus arientum, qui facit eos cornu petare. Ioh. de Ianua. Hinc Gloss. Lat. Gall. Sangerman. *Simultum, le ver qui est ds cornes du mouton.*

† **SIMVM, extremitas, summitas,** Gall. Cime. Ch. Mf. a. 1341.

SIMVS, V. supra Secus.

SIMVSATOR, V. Simissator.

SINAIDA, Incitio, facta in arboribus ad limites designandos, a Saxon. *sniden*, vel *snidan*, incidere, secare. Vn-

de snit, segga, snite, incitio. La Longob. lib. 1. tit. 26. §. 3. Si quis propter intentionem signa nova, aut theclaturam, aut Sinaidam in silua alterius feceris, et suam non probaueris, componas sol. 40. Et §. 6. Si seruus extra iussionem domini sui theclaturam, aut Sinaidam in silua alius feceris, manus ejus incidatur, et. Vbi Editum Rotharis Regis Longob. tit. 97. habet SNAIDA, v. SNAIDA Traditiones Fuldenf. lib. 2. cap. 8.

SINAPIZARE, ex Sinapi componere apud Veget. lib. 2. cap. 6.

SINARE, σινᾶν, in Gloss. Lat. Gr.

SINASPISMVS, Vox Graecae originis, vsurpata quandoque a Latini Scriptoribus, qua significatur iustitio aciei magis ipsa conferaque in qua milites invicem distant con-

SINATIO, Concessio, donatio. Char- rular. S. Vandreg. tom. 1. p. 972.

SINCERA perperam pro Sitera, in eod. Chartular. tom. 1. p. 844.

SINCERATVS, pro Sincerus, in Vi- ris Patrum Emerit. inter Concil. Hispan. to. 2. p. 652.

SINCERIS, pro Sincerus. S. Fulgentius Epist. 2. ad Gallam.

SINCERITAS, Titulus Rectorum Provinciae, in l. 8. Cod. Th. de iurisd. et l. 33. de Curtu.

SINCERITER, Sincere. Vitae Patrum Emerit. inter Conc. Hispan. to. 2. p. 654. Occurrit etiam apud Gellium lib. 13. cap. 15.

SINCETVS, V. Suithetus.

SINCINNIVM, quasi singularis consilinae vox, cum vero multi, chorus: Papias. Festo: *Sincinia, cantio solitaria.* V. *Sicinium*.

SINCOPATVS, V. in Synopa.

SINDABVLVM, al. Sindabulum, Fundibulum: Papius. Sed legendum videtur *fundabulum*. V. in hac voce.

SINDALVM, Tela subserica, vel pannus sericus, vt Cendalum. V. in hac voce. Inventar. an. 1419. ex Tabular. Eccl. Nouiom.

SINDICAMENTVM, SINDICARE, SINDICATIO, SINDICATOR, V. Syndicare.

SIN

SINDICTVS, SINDICVS, V. Syndicus.

SINDMANNI. Chartae Ludouici Regis ann. 892. et Henrici Imper. ann. 1039. in Metropoli Salisburgensi to. 1. p. 130. 147. *Cum curtis et castris, aliisque aedificiis, familiis, et utriusque sexus mancipiis, barschalcis, Sindmannis, hengiswoteris, censibus, capitencibus, aquis, campis, vineis, &c.* Adde pag. 151. Vox forte confecta ex German. *Seinde*, Synodus, et *man*, homo: ita *Sindmanni* fuerint homines Synodales. V. Kilianum. Meichelbecko to. 1. Hist. Frising. p. 151. *Sindmanni* ii sunt qui ad nuncia aut alia perferenda tenebantur.

SINDONARIUS est Artifex syndonium, ni fallor, apud Recuperum de Mirac. S. Ambrosii Senens. num. 57.

SINDONES, ministerio Ecclesiastico accensentur. Sic autem appellabant *linemina*, in quibus recipiebant et reponebant panes, qui a fidelibus ad diuinum sacrificium offerebantur. Ordo Romanus: *oblationes autem a Pontifice suscipit Subdiaconus, et ponit in Sindonem, quae enim sequitur.* Hinc oratio, quae super oblatos panes in Sindone collectos fiebat, dicitur *Oratio super Sindonem*. V. Acta SS. to. 3. Iulii p. 282.

SINDON, pro Specie panni, byssus tenuis. Verus Charia apud Ruchum Pirrum in Episcopis Agrigentinis: *Vnam cappam de diaspero aurifera, vel Tartarisco aureo de Sindone federatam, &c.* **SYNDON**, eadem notione, in Ordinac. Humberti II. ann. 1340. to. 2. Hist. Dalph. p. 406. col. 2.

SINE, extra, praeter, quomodo Galli *Sine* vsurpant. Cumeanus Abbas de Mensura Poenitentiarum cap. 1. et 12. *Sine quadragesima 40. dies poenitent.* V. *Anni subditi.*

SINECILIONES, V. *Smeritiones.*

† **SINERE**, dimittere. Gabr. Barela.

SINESCALCVS, V. *Senescalcus.*

SINGILIONES DALMATENSES, inter vestes recensentur in Epistola Gallieni apud Trebellium Pollio-

nem in 30. Tyrannis: *Σινγιλίωνες*, in Testamento S. Gregorii Nazianzeni dici putantur: *σινγιλια β. παλλαια γ. σινγιλια α.* Ita quidam Codices MSS. praefere, pro *σινγιλίων*, vti aliquot editi habent, scribunt Baronius ann. 449. n. 31. et Casaubonus ad Pollionem, vbi sententiam suam de ejusmodi singilionibus prodit. Hunc consule, si lubet. V. *Cingillus*. Salmatius vero *Singiliones*, vel potius *Sigilliones*, vt scribendum esse censet, interpretatur, vestes *Sigillatas*, id est, signis vel figuris ornatas. V. *Sigillus* 2. Alii vestes esse volunt ex simplici panno, seu non duplicato, vt supra obseruauimus in *Sigillip*.

SINGLAKE. (1) V. *Singularis*. (2) † Constringere, firmare, a Gall. *Sangler*, Ch. a. 1264.

SINGNARE, SINGNUM, pro *Singulare* et *Signum*. Charta ann. 1421. ex Tabular. D. de Flamarens.

SINGVLA, f. pro *Cingula*, vel *Sigla*. Vexilli pars extrema. Gesta Consulum Andegav. c. 6. num. 13.

SINGVLARE. (1) Sequeltrare. Acta S. Georgii to. 3. April. pag. 110. V. *Singulizare*. (2) *Scorsum consistuere, singillatim memorare*, apud Papiam et in Gemma.

† **SINGVLARE**, adj. quidquid praeter morem et usum fit. Ch. M^e a. 1245.

SINGVLARES et SINGVLARI.

(1) Inter postrema officia Praefectorum praetorio Orientis, et Italiae et vrbis, recensentur in Notitia Imperii, de quorum officio multa habet Pancirolus lib. 1. c. 20. p. 14. quae non exscribo. V. etiam Cujacium lib. 12. Obseruat. c. 40. et Brencmannum in Hist. Pandect. lib. 2. c. 5. (2) Priuati, Gallis *Particuliers*. Charta ann. 1357. inter Ordinac. Reg. Franc. to. 4. p. 447. V. in *Simplex*. (3) **SINGVLARIS**, dictus *Aper*, Graecis *μόνος*, quod delectetur solitudine, vel quod solus et *Singularis* primis duobus annis vagerur, Gallis *Sangler*. Ita Cujacius ad l. 1. de Feud. et Fullerus lib. 6. Miscellaneorum sacrorum cap. 6. οἱ μοναδικοὶ τῶν ἐνῶν, apud Nice-

- Nicetam Choniat.** in Andronico l. 2. n. 2. Odilo lib. 2. Vitae S. Odonis Cluniac. Abbat. lib. 2. *Ecce inmanissimus Singularis de sylva egressus, etc.* Vita S. Deicoli Abb. n. 24. *Cum multi optimatum, venatu nobili, Singularem maximum insequerentur. Porcus Singularis.* Tabularium Monasterii S. Savini Leuitanensis apud Marcam. Ita fera Singularis apud Hariultum lib. 3. c. 21. *Aper ferus Singularis* apud Cogitosum in Vita S. Brigidae Virg. cap. 4. n. 21. *Singularis ferus*, in Psalmo 79. 14.
- SINGLARE**, eadem notione, Gaudfredus Malaterra lib. 2. cap. 40. **SENGLARIS PORCVS**, eodem significatu, in Charta ann. 1399. ex Tabular. S. Victoris Massil.
- SENGLARIVS**, ex Gallico *Sanglier*. Monasticum Anglic. to. 1. p. 841.
- SENGLERIVS**, in Chron. Salernit. apud Murat. tom. 2. part. 2. col. 231.
- SINGVLARITAS**, Monachetus, vita monastica. Litterae Cleri Rauennatis apud Mabill. to. 3. Annal. Bened. p. 124.
- SINGVLARIVS**, Monachus. Transactio inter Abbatem et Monachos Crassenses ann. 1351.
- SINGVLATOR**, ἰππασῆς, κέλης, in Gloss. Gr. Lat. vbi Salmasius *Singulatorem* exponit *equitem, qui solo ac singulari equo vehit, quem μόνωτον* vocatle Helychium putat: ἰππος καὶ ἰππασῆς, καὶ εἶδος ἵππου, καὶ μονώτονος. Glossae Hlodon: *Aureax, equus solarius.* V. eundem Salmasium apud Vopiscum, et supra *Simplus*. Occurrit praeterea vox *monator*, in Gloss. Graec. Lat. vbi exponitur *σημαστής*, sed videtur legendum *monitor*.
- SINGVLIZARE**. Alcuinus in Praefat. ad lib. de 7. Artibus: *Quapropter opere Dei Singulizato, magnificae necessaria definitione confusae sunt, etc.* V. supra *Singulare*.
- SINGVLOGISTICVS**, *Claustro Singulogistica*, vbi singuli monachi singulatim degunt. Poema 198. inter Alcuini Poem.
- SINGVLTIIVS**, Lacrymosus. Vita S. Macarii. to. 1. April. p. 881.

- SINGVLTZARE**, Singultire, Gall. *Sahglosser*. Vita S. Catharinae: *Senil.* tom. 3. April. p. 303.
- † **SINGVLVS**, unusquisque. Ch. A. a. 1257.
- SINIMVM**, an Cinnamomum, Gall. *Cannelle*? Litterae Ricardi II. Reg. Ang. ann. 1380. apud Kywe. tom. 7. col. 233. *Quinque balas Sinimi, unam pampulueris salustri, et quinque balas buiti.*
- SININVS**, Caementitius, vt videtur Chron. Fartense apud Murator. to. 2. part. 2. col. 525. *Et receptus ab ecclesiam et domum cum pascuo aqua viuac, et maiori crista, post eam Sinino opere cooperta, sicut a pariete antiquo circumdasa videbatur.*
- SINISCALCVS**, **SINISCALIS**, apud Marten. to. 1. Ampl. Collect. col. 67. Murator. to. 15. col. 346. et Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. col. 337. pro *Senescalcus*. V. in hac voce.
- SINISTERITAS**, infelicitas, infirma fortuna, puerilitas. Sidonius lib. 1. Ep. 5.
- SINISTERIVS**. Gloss. Lat. Gall. *Sinisterius, Senestre, posier.* V. *Sinisteritas*.
- SINISTIMVS**, Sinister. V. *Dextimus*.
- SINISTRARE**. (1) Aduersari. Chron. Richardi de S. Germano apud Murator. to. 7. col. 971. (2) Ad antistram comitari, vt *dextrare*, ad dextram. Radulphus de Diceto ann. 1198.
- † **SINISTRVM**, malum, damnum, incommodum, in Ch. a. 1384.
- SINISTVS**, Ammianus lib. 28. cap. 5. *Sacerdos apud Burgundios omnium maximus vocatur Sinistus: et est perpetuus, obnoxius discriminibus natalis vs Reges.* V. *Sinister*.
- SINIVGARE**, *Conjugare*. *Sinjugia, Copula*, in Gemma. Vtrumque a Graec. συζυγία, et συζυγεῖν. Gloss. vet. *Sinjugiare, copulare, conjugare, confederare.*
- SINKELLVS**, pro *Synceus*. V. in hac voce. Vita S. Leuci Episc. to. 1. Ianuarii p. 673.
- SINNICHIVM**, Umbella acuminata. Relatio de Translatione S. Gregorii Nazianzeni: *Anse Pasriarchalem Lateranensem Crux Basilicae Vancinae cum Conopoco, quod Sinnichium vocant.*

vocat. Vbi consulendus Papebrochius.

SYNODOCHIVM, SYNODOCHIVM, in Synodo Ticin. ann. 850. c. 15. 16. in Chron. S. Sophiae Benev. pag. 604. &c. Praeceptum Caroli M. ann. 773. apud Marten. to. 1. Ampl. Collect. col. 38. *Insuper adjungimus ad praefatum locum Synodochium illud inter Padum et Ticinum, quod fit in honore S. Mariae constructum.* Chronicon Farfense: *Cum monasteriis, cellulis, Synodochiis, Ecclesiis, etc.* Charta Romualdi Ducis Beneventanorum in Chronico S. Sophiae Benevent. *Vt neque a Monasterio subdatur, neque Synodochio defendatur.* Occurrit praeterea in Chartis Ludovici Pii in Vita Aldrici Episcopi Comanen. num. 11. apud Pontium de Larazio de Excidio Saluanientis monasterii num. 4. in Actis Episcoporum Comanen. p. 111. 127. 147. *Ante forte ita legendum in Vita M. Magnobodi Episc. Andegav. cap. 41. In quo etiam Synochia atque bathotopia construxit.* Nisi legatur *prochia.* **SENODOCHIVM;** in Capitul. 6. an. 819. cap. 5. V. Murator. tom. 1. part. 2. p. 112. unde facile colligitur, *Synodochia saepissime nuncupari Obedientias a maiori monasterio dependentes.* **SINODOVVS,** Pauper, qui in *Synodochio* nutritur. Gloss. ad calcem collect. Canonum ex Bibl. DD. Chauvelin Reg. Sigillorum Custodis: *Sinodovis, pauperibus Ecclesiae.* V. Synodovis.

SINOVIS, Color viridis, Galli in testibus amariis vocant *Simple.* Vita S. Wilhelmi to. 6. Maii pag. 817. *Qui enim solebat paulo ante in palatinis degere, auto radiansibus ac depictis Sinopide.*

SINORDI, Serpientium genus. Charta Annoni Archiep. Colon. ann. 1037. apud Marten. tom. 1. Amplif. Collect. col. 447. *Illud quoque firmatorem constituens, ut liberis vel Sinordis venatoribus, siue cujuscunque generis hominibus ad hanc dominationem pertinentibus, quae suis temporibus iura et optimas consuetudines habuisse probare potuerint.*

SINOSITAS. Bromptonus: *Ad Septonam deducitur, quae temporibus Britonum Paladur vocabatur, et a Cassibellano Rege aedificata, magnae Sinositatis erat ciuitas.* Leg. forte *famositatis*, vel *sinuositatis*.

† **SINQVENVM,** pro *Cinquenum*, quinta pars, in Ch. a. 1408.

SINSIPVM, Sinciput. Vita MS. S. Castoris Aptensis Episc.

SINSTER. Petrus Damianus Ep. 9. edit. 1610. pag. 17. *Plerique Pontificatus iura non deserunt, et de Sinistris sunt.* Forte pro *Sinistris.* V. *Sinistrus.*

† **SINTA,** zona, cingulum, in Inuent. MS. a. 1419.

SINIATVS, Cinctus, ab Occitanico *Sinsat*, vel *Cinsat*, Gall. *Ceint.* Vetus Ceremoniale MS. B. M. Deauratae Tolosan.

SINTEX, Βάτος, in 'Gloss. Lat. Gr. *Sensis* emendat Cujacius: alii *Sandtx.* V. *Batus* 3.

SINTHICIA, Paetum, conuentio. Helychius: Συθεσια, συνθηκαι. Συθεσιαων, ἐπτολων, συνθηκων. Gregor. M. lib. 1. Ep. 30. *Sicut peccata mea merebantur, non Romanorum, sed Longobardorum Episcopus factus sum, quorum Sinthiciae spatiae sunt, et gratia poena.* Vbi Iamellius monet in MSS. haberi *Synthiciae*: ita ut vox a Graecia videatur deducta.

SINTHOMA, pro *Symptoma*, a Graec. συμπτωμα, Gall. *Symptome*, vox Medicorum. Statutum Iohannis Reg. Franc. ann. 1352. to. 2. Ordinatum. pag. 609. V. *Symptoma.*

SINTRALIA. Chartular. Eccl. Auxir. c. 136. *Dederunt tertiam partem decimationis ecclesiae S. Georgii iuxta Bazianum et Sintralia eiusdem pro ea.* Rursum cap. 143. *Mediam partem ecclesiae d' Antaig . . . huic ecclesiae B. Petri de Vico de cetero possidendam et Sintralia eiusdem ecclesiae pro se et suis successoribus manumisti.* Utrobique pro *Cintralia*, vel *Centralia*, ut habetur in eodem Chartul. cap. 114. quod supra quo loco videre est: vbi minus recte *Censualia* legendum esse opinati sumus; probabilius hac voce significari videtur certus loci ambitus,

tus, intra quem constructae erant memoratae ecclesiae.

SIN V, *Mortarium*, in Gloss. ad Doctr. Alexandri de Villa Dei.

† SINVA, SINVARE, pro *Sonia* et *Sontare*, saltem eodem sensu. Ch. Mf. Phil. Comit. Flandr. V. *Sunnis*.

† SINVAMEN, motus flexuosus, t. 1. Aug. p. 266.

SINVM, *Vas in quo butyrum conficitur*. Gloss. Ifid.

SINVS, V. in *Limbus* 1.

SION, Oriens, quod mons *Sion* versus Orientem et in Oriente sit. Vetus Agrimenfor pag. 273. *Sequeris cursum ejus a Sion; hoc est ab Oriente*. V. infra in *Sium*.

† SIPARE, ponere, SIPATIO, posuitio. Leg. Polon. t. 1. p. 411.

SIPESOCNA. Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 6. *Comitatus* (in Anglia) *in centurias et Sipeffocna distinguuntur*. Membranae veteres de tempore Henrici II. *Sipefoca* dictum, quod *Hundredus* hodie, docent apud Somnerum, qui *Sithur - focna*, vel *Siver - foca*, ex Saxonico legendum contendit.

SIPHAC, vox Arabica, Medicis medicinae aetatis familiaris, pro *Peritonio*, seu panniculo tenuissimo, qui statim sub musculis reperitur, cui musculus transversus iungitur. Alias *Membrana*. Constantinus Africanus lib. 5. de Morbor. curat. c. 5. *Vnde spatia inter intestina et pelliculam, quae Syphac dicuntur, implentur*. Ita lib. 6. c. 8. At *Siphac* scribitur l. 5. c. 13.

SIPHONES, sunt proprie canales, vel fistulae, quae concepto spiritu aquam vel alium liquorem emittunt. Memorantur in re bellica inter arma nautica militaria. Ignem cum fragore et violentia aduersus hostes et eorum nauigia euomebant. Leo Imper. in Tacticis: *Multae molitiones a veteribus repertae sunt, ut ignis cum tonitru et fumo ignito per Siphones emissus naues incenderet*. Haec post Carol. de Aquino in Lexico milit.

SIPHORVS, Genus textilis. Anastasius in Nicolao PP. *In ciborio Constantinianae basilicae optimos de Si-*

phoris et de fundato pannos append. Quidam *Syrophoris* legunt, byssusque ex Syria interpretantur: nonnulli *Serophoris*; alii demique *Serphoris*.

SIPIA, pro *Sepia*, piscis species, Galis *Seche*. Chron. Fariense apud Murator. to. 2. part. 2. col. 409.

SIPILLVS, *Nouacula*, ζυγὸν, in Gloss. Lat. Graec.

† SIPV.M, pro *Sepum* s. *Sebum*. Germ. *Geise*. Ch. Mf. a. 1295.

† SIQVARE, secare, in Ch. Mf. 1343.

SIRA. (1) Σαῦρα, τὸ αἰδαῖον πλεῖμα Gloss. Lat. Graec. (2) Pro *Sora* V. in hac voce. Charta Henrici Reg. Angl. apud Madox Form. Anglic. p. 47.

SIRASCVLA, *Vas aquarium*, in Gloss. Ifidori. In Gloss. Sangerm. 501. *Soriscula, vasculum aquae*.

† SIRIA, l. q. *Sira* 2, pronomen comitatus, t. 7. lul. p. 295. V. *Sora*.

SIRIATICVS TURGOR. Baldricus Nouiomenensis in Chron. lib. 2. cap. 36. *Siriatico turgore inflatus*. Id est qui, quod *Dominus* nuncupetur compelleretur, inflatur ac turget, a voce Gallica *Sire*, qua donabantur magnates, et generatim, qui militia dignitate gaudebant, cum caetero proprio nomine indigerentur, fuere *Scutiferi*, et qui nondum matrem ordinem consecuti fuerant Epitaphium Abbatissae S. Scholasticae Barenensis ann. 1308. apud Antonium Beartillum lib. 3. Histor. Barenf.

Filia virgo fuit haec quondam Sire Ioannis,

Deque tuis Dominis Miles Casti-
massima, magnus

SIRICA, Pannus sericus. Vita B. Augustini nouelli tom. 4. Maii p. 62. V. *Siricus*.

SIRICELLA, Vestis sacra, a *Siri* sic dicta. Vetus Necrolog. Placentin. in Histor. Eccles. Placentin. to. 2. 138.

† SIRICHVS, pro *sericus*, in Stat. ant. Florent.

SIRICVM, *Rubri coloris pigmentum ex quo librorum capita scribuntur*. l. Gloss.

Glossæ Arabico-Lat. V. mox *Siricus*.

SIRICVS. (1) Pro *Sericus*, *sericus*. S. Valerianus de Bono disciplinae. In *Siricus* pro *sericus* perpetuo scribitur in veterib. codd. Paulini annotat luterus ad lib. 1. de Vita S. Martini. Sed quod interdum *Syricus* pro *Siricus* kribitur, id vitium scriptorum est cum, ut ait Isidorus lib. 19. c. 19. aliud sit *sericum*, aliud *Syricum*. Nam *sericum* lana est, quam *Seres* mittunt: *Syricum* vero pigmentum, quod Phoenices in Rubri maris luvibus colligunt. Incertum porro, an de posteriori intelligi debeat Lex Alaman. tit. 59. §. 7. Si autem ex ipsa plaga cernella exieris, sicut solet contingere, ut medicus cum medicamento aut *Sirico* stupavit, et postea *serenis*, etc. Ibi enim *Siricum* licet interpretari lineum tomentum, quod Galli *Charpie* dicunt. (2) Delicatus, vel opulentus, qui vestibus *Sericis* utitur, seu granatur, ut habet verus interpres Iuvenalis Sat. 6. *Andor* Hist. Apollonii Tyrii: O inanis *Sirice*! qui amore tuæ carnis datus curo animam amisisti. *Serici* enim usus rarus adeo primitus fuit, ut penes solos ditiores et delicatiores esset: et Galenus lib. 13. Meth. scribat sua tempestate, sub ditione Romana, in magnis civitatibus penes solas mulieres opulentas inveniri potuisse.

SIRIMPIA, rubentium pusularum species, ap. Isidor. l. 4. Orig. c. 8. V. *Senespio*.

SIRONES, Vermiculi, qui oriuntur in denobus, Matthæo Siluatico. Gall. *Sirens*.

ENVIVGVIVS. Charta Pontii Comitis Tolosani an. 936. apud Catellum: Cum silvis et forestis, et cum omnibus finalibus et mercariis, et dominijs, et cum hominibus et famulis inde naturalibus, etc.

ROCCVS, **SIROCHVS**, ab Italis *Siracco*, Ventus, qui Latinis *Eurochus*, Germ. *Eubost*, dicitur. Iac. Aune Annel. Genuens. lib. 10. ad an. 1283. apud Murator. to. 6. col. V. *Syroccus*.

Tal. VI.

† **SIROGALVS**, cuniculus, f. pro *Sirogrillus*, Ch. Ms. a. 1241.

SIROGRILLVS, cuniculus, Gall. *Lapin*, olim *Conil*. Transactio Florentii de Castellane domini de Masalguis cum hominibus eiusdem loci ann. 1438. ex Schedis Praef. de Mazaugues.

SIROMASTES, Hefychio species jaculi, hasta, lancea; a Graeco *σείρομαστος*. S. Hieronymus Epist. 53. Legi enim *Siromastem* Phinees, austeritatem Heliae, zelum Simeonis Chanaanai, Petri severitatem. Vbi respicit ad Numer. c. 25. v. 7. quo loco LXX. habent *σείρομαστος*, Vulgata vero *Pugio*. V. Martini Lexic.

SIRPA, ut *Sarpa*. V. in hac voce.

SIRVENS, **SIRVENTVS**, ut supra *Serviens*. V. in hac voce. *Sirvens* ad arma, in Regesto Probus. Charta ann. 1139. inter Probat. tom. 2. novae Hist. Occitan. col. 390.

SIRVENTAGIVM, V. *Serventagium*.

SIRVENTALIS, V. in *Fendum*.

SIRVENTIA, idem quod *Sernitium*. Liber Chirographorum Abbae tol. 8. Dederunt fratribus Abbae, quicquid habebant in supradictis donis, scilicet *Sirventiam* suam. V. *Serventagium* et *Servientia*. **SIRVENTARIA**, eodem intellectu. Regest. Mandat. fol. 77. V. in *Servientia*.

SIRVPPVS, Iusculum medicum, Gall. *Syrop*, pro *Syrupus*. V. in hac voce. Ordinatio Humberti II. ann. 1340. to. 2. Hist. Dalph. p. 405. col. 2. **SIRVPPVS**, in Statutis Avenion. lib. 1. rubr. 21. art. 9. p. 84.

SIRVRGIA, **SIRVRGICA**, pro Chirurgia. Leges Palat. Iacobi II. Regis Majoric. inter Acta SS. tom. 3. Iunii p. XXXII. Hinc

SIRVRGICVS, pro Chirurgus, ibid. p. VIII. in Instrum. an. 1371. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. col. 567. et alibi.

SIRYCVS, ut *Siricus*. V. ibi.

SISA, pro *Affisa*, Impositio, praestatio tributi. Conventiones inter Carolum I. Comitem Andegav. et Provinciae et Arelatenfes ann. 1251. art. 59. V. *Affisa*. **SIZA**, eadem notione.

R

- rione. Statutum Iohannis Regis Franc.
 an. 1361. to. 3. Ordinari. p. 498.
SISAGA, Vuæ species, de qua Petrus de Crescentiis lib. 4. cap. 4.
SISARA, pro *Sicera*. Will. Thorn. *Canapis, olerum, pomorum, Sisaræ, mercimoniorum, etc.*
SISARRA, Προβατον μαστον εναντιον, in Gloss. Lat. Gr. V. Martinii Lexicon.
SISCALCVS, in Chronico Estensi apud Murator. to. 15. col. 347. pro *Senescalus*. V. in hac voce.
SISCIDENSES, Valdensium assecclae, qui concordabant cum iis fere in omnibus, nisi quod recipiebant Eucharistiae Sacramentum, apud Reinerum contra Valdenses cap. 6.
SISCIPLATOR, nude in Gloss. Arabico-Lat. pro *Sesuplator*.
SISCONVS, perperam pro *Fisconus*, Culcitra straminea, vulgo *Pailasse*. Constitut. Caroli II. Reg. Siciliae: *Leclus integer intelligatur materatinum, vel Sisconus, vel culcitra, etc.* V. *Fisco*.
SISENAL, f. ad *Sisam* seu praestationem pertinens. Charta ann. 1246. in lib. 1. Feudorum Burbonensis domini fol. 96. *Gerardus de Beria duas copas ordeï Sisenals, et duos denarios, etc.* Infra: *B. Raymundi 4. copas Sisenals filiginis, etc.* Occurrunt haec verba pluries.
 † **SISIA**, i. q. *Affisa*, tributum impositio et exactio. Ch. a. 1353.
SISINVS, pro Cincinnus. Vita S. Amalbergæ tom. 3. lul. p. 100.
SISISMA, Asthma. Acta S. Francisci de Paula to. 1. April. p. 179.
SISIT, pro *Saisieris*, apprehenderit, in Addit. ad Leges Alamann. cap. 22. V. *Saisfre*.
SISMA, pro Schisma, in Vita B. Iohannis Tausliani Episcopi to. 5. lulii, pag. 791.
SISMVSILVS, V. *Cifinus*.
 † **SISMVSINVS**, vestis certis pellibus munita, in Capitul. a. 808. t. 5. Collect. Hist. Franc. p. 679. vbi Rhenanus habet *Sismusilas*. V. *Cifinus* et *Cifinus*.
SISPES, *Sospes, sanus*. Gloss. Isidori.
SISPETATICVM, in Praecepto Theodetici Reg. Franc. an. circ. 688. apud Mabill. Diplom. lib. 6. Ch. pro *Cespitaticum*. V. in hac voce.
SISSA, *SISSARI*, V. *Affisa*.
SISSIARE, pro *Sissitare*, sed Gloss. Lat. Gr. *Sissas, xadeta, βεβητος*.
SISTARCHIA, *SISTARCIA*. V. *tarchia*.
SISTARIVM, pro *Sextarium*, Britis *Sisteren*. Charta an. 1206. a Miraeum to. 1. pag. 294. col. 2.
SISTAROA, Auis species apud Ericum II. lib. 1. de Arte Venandi cap. 1.
 † **SISTENTER**, continuo, in Rob. reg. Sicil. a. 1324.
SISTERE. (1) Confiltere, emery Graec. συνίσταται. Vetus Irenaeus terpres lib. 2. cap. 5. num. 3. † Existere, esse. Ch. Mf. a. 1371.
 † **SISTERENIS**, mensura frumentaria, i. q. *Sextarium*. Reg. S. Cam. Comput. Paris.
SISTERIVM, vt *Sextarium*. V. *Sextarium*.
 † **SISTERNVS**, codex sex foliorum vt *Quaternus*, quatuor. Stat. V. Tolos. Mf.
SISTERTIVM, perperam pro *Sextarium*, in Chartular. S. Vindob. tom. 1.
SISTILLAGIVM, pro *Sextarium*, ni fallor. V. *Sextariaticum*. Ch. Rogeri dom. de Rosero an. 1220. Tabul. S. Medardi Sueffionens. *dicta vero ecclesia singulis annis teloneo et Sistillagio nostro Comniti 28. libras Laudunenses sive percipiet.*
 † **SISTORIA**, modus agri, *Sextarata*, in Ch. a. 1122.
SISTORIVM. (1) Pro *Consistorio*. Witikindus lib. 2. Gellor. *Socii Congregati in Sistorio basilicae Caroli*. Editio Reineccii habet *Sistoria*. (2) † Pro *Storium*, i. q. *Storia*. Aug. p. 462. V. *Storia*.
SISVRNA, vulgaris stragula, vel nica ex pellibus. Ammian. lib. de Iuliano: *Nocte dimidiata sistris exurgens, non e plumis vel stragulis sed ex sapere et oratione, quam vris simplicitas Sisyram appellat.* Lindenbrog. et Valesium ad hunc locum. Adde Octav. Perizonius de Re vestiari. part. 2. lib. 2. cap. 4.

et Vossius de Vitiis Serm. lib. 3. c. 49.

SIT, pro siue, seu, Gall. *Sois*, in Ch. Ml. a. 1238.

ITA (1) Terminus, limes, ut videntur. Fori *Officij* Iacobi I. Reg. Aragon. ann. 1247. fol. 18. Et *seculum forum non tenetur ibi aliquid pasci, aut per bogas siue Sitas aliquid strare, quia non sunt tallas, quae aliter possent diuidi.* (2) Pro *Seta*, pilus, in Comput. Ms. a. 1470.

SACIVM, pro *Sitarcium*, ut mox *Suarchia*. Agnellus in Vita S. Petronacii aq. Murator. to. 2. p. 135. *Sedere fecit illum super alium paventem strata via; flascones et Sitarium ad sellam ligatum.*

SAGITTIVM, mendose pro *Sagittarum*, sagittarum materia vel mulo, t. 3. Cod. Ital. diplom. p. 1946.

ITARCHIA, SITARCHIA, SISTARCHIA, &c. Sacculus vel Cistella, quae panis cibive deferretur. Apud Apollonium lib. 2. *sitarchia* sumitur pro alimento, annona, seu cibo, quo in navibus vice commentus utebantur naucae: est enim effecta vox a *πῆρ*, frumentum, *annona*, et *ἀρχή*, *supra*, quasi dicas, quod ad victum sufficit. S. Hieronymus de capriuo Monacho: *Ascensis camelis, et noua Sitarchia in annona refocillati.* S. Augustinus de Cantico nouo c. II. *Propter Sitarcias, apprehendamus et ascendamus nauem fidei simul et crucem, nec desis anchora spes nostrae salutis, etc.* V. Glossar. med. Graec. in *Σιτάρχιον*. Postea pro *supra*, in quibus recondebantur cibaria, aut alimenta, vasis ac sportellis, vox usurpari coepit apud posteriores Latinos, qui vocabulum ipsum *pascia* deformauerunt. Occurrit enim SITARCHIA, in Gloss. Angl. Sam. Adfrici, *mete fastels*, id est, *peris* cibi. SITARCHIA. Glossae Biblicae MSS. *Sitarciis, arcis cibariis.* Gloss. Arabico-Lat. *Sitarchia, saccus vel pera*; *perperam* editum *Sitarchia*. Vita S. Genulfi lib. 2. c. 2. *emendandus* videtur Fulcherus Carnot. lib. 3. *Via Hierosol.*

cap. 31. *Quod ipse, qui in Starcia sua desulit usque Tyrum . . . nobis enarrauit.* Legendum enim *Sitarcia*. SITARCHIVM, in Mirac. S. Germani Paris. to. 6. Maii p. 790. SISTARCHIA, SISTARCHIA. Papius, ex Isidoro lib. 20. c. 9. qui habet *Sitarciae*, *Sistarchiae proprie sunt nantarum, dictae, quod sint iustae, substantiae, vel vascula, in quibus portantur cibi.* Eadem prope Vgutio. Ioh. de Ianna: *Sistarchia, vas et repositorium, sicut saccus, vel pera, etc.* Catholicon paguum: *Sistarchia, Sac, repositoire, bourse*, Regum c. 9. *Panis defecit in Sistarchiis nostris.* SATTARTIA, in Vita S. Albini, ex Fortunato to. I. Martii p. 57. CISTARCHIA. Will. Brito in Vocabul. MS. *Cistarchia, secundum Alexandrum Nequam, componitur a cista et archa: Unde fecit tales versus:*

Cistarcis tactis, vel peris, jungere cistam

Si cures archae, Cistarchis sic dabis ornum.

CISTARTIA. Will. Tyrius lib. 22. c. 15. SETARCHIA, in Vita S. Lupicini Abbat. Iurensis num. 7. 9. PSITARCHIVM. Guibertus lib. I. Hist. Hierosol. c. I.

SITELLA, Situlae species. Laudes Papias apud Murator. to. II. col. 26.

SITHCVNDVS, SITHERCVNDVS, SIDERCVNDVS HOMO, SITHCVNDMANN. Leges Inae Regis Westsaxiae c. 49. *Burgi fractura debet emendari 120. sol. . . Aldermanni 80. sol. Thayni Regis 60. Sidercundi hominis terram habentis 25. aut per id negare.* Cap. 56. *Si homo Sithercundus agat cum Rege, vel cum Rege Aldermanno pro familia sua, etc.* Cap. 57. *Si homo Sithercundus terrarius expeditionem super sedeat, emendet 120. sol. et perdas terram suam.* Adde cap. 60. *Gesth-cundman* dicitur cap. 55. 64. et 67. Leges Athelstani Regis: *Et si Welshens . . . Ceorlman promoneatur, ut habeat 5. hidas terrae, et habeat ueram Regis, et occidatur, reddantur 2. millia shrimsa: et si assequatur, ut habeat*

beat loriceam et galeam, et deauratum gladium, si terram non habeat, tamen est Ceorlus. Et si filius ejus, vel filius filii ejus hoc assequatur, ut tantum terrae habeat postea, est qui nascetur ex eis Sithercunde generationis ad 2. millia thrimsarum, etc. Ex quibus patet *Sithercundum* dici hominem, qui tantum terrae habeat, ut servitium militare inde exhibere posset, ideoque viris nobilibus accenseretur. Lambardus *Custodem paganum* vertit, alibi *Armiferum* et *Ducem paganum*. Sed vide, quae Somnerus ibi commentatur. **SITHCUND-**
MAN, Vox ejusdem notionis et originis. Concilium Bergamstedense ann. 697. c. 7. *Si accideris virum militarem, qui Sithcundman appellatur, fuit hoc Concilio . . . in adulterio deprehendi, etc.*

SITHIA, Navis species. Sanutus lib. 3. part. 13. cap. 13. *Eodem anno Soldanus Babyloniae per flumen Tarnis inter galeas et Sithias misit usque ad 20. etc.* V. Sagitta.

SITICINES, Tubicinum genus: de qua nomenclatura ita Gellius lib. 20. c. 2. *Nos autem in Capitonis Atei conjectaneis invenimus Siticines appellatos, qui apud sitos canere soliti essent, hoc est, vita sanctos et sepultos; eosque habuisse proprium genus tubae, a caeterorum differens.* Hanc rubam reliquis longiorem latioreque fuisse docet Hieronym. Magius Miscell. lib. 1. cap. 13.

† **SITITOR,** sitiens, avidus. Matth. Paris. ad a. 1213.

SITOCOMI, Rei frumentariae curatores, a Graec. *σitos*, frumentum, et *κομειν*, curare: quorum praefectura *Sitocomia* dicitur, apud Vlpian. Dig. lib. 50. tit. 5. leg. 5. Alii erant

SITONES, qui scilicet frumento emendo praefecti erant: quorum officium *Sitionia* nuncupabatur, ibid. tit. 5. leg. 2. et tit. 8. leg. 9. §. 6.

SITONICVM, Stipendium, annona: quomodo *σιτωνος* usurpat Chronic. Alexandrinum an. 36. Theodosii Iun. nisi locum significet in quo frumentum publico nomine emitum reconditur: quod innuere videtur Gre-

gorius M. lib. 1. Epist. 2. *De frumentis autem quae scribitis, longe a vir magnificus Ciridanns offeris; tantummodo sola transmissa sunt, pro transacta conditionis debiti replendum Sitionum sufficerent.*

SITTA, f. Situla, in Inuentar. fil. ex Tabular. Compend. *Duaminiors, et duas Sistas et unum pectorium ferratum, et 12. semplumbeas magnas, etc.*

SITTO, pro Sederit, a Saxon. *f* sedere, Germ. *Sitzen*, in Pactogis Salicae edit. Eccardi tit. 26.

SITVARE. (1) Ponere, colloconstituere, Gall. *Sitner, placer, blir, assigner.* Chron. Comode apud Stephanot. tom. 2. Fr. Hist. MSS. *Cumque ipse Prætor . . . ascendisset, ut videret liter ipsi operarii lapides . . . habebant, etc.* Elmham. in Vita Hecci V. Reg. Angl. c. 54.

Sedibus aptissimis plurima grandæxioma . . . Situari constituit.

TVATVS, pro *Situs*, ex Gall. *S* Litterae Caroli primogeniti loti Reg. Fr. ann. 1358. tom. 3. C. nat. pag. 296. (2) † *Manere,*

bitare, in Stat. a. 1317. **SITVATIO.** (1) *Situs*, Gall. *S* tion. Charta Caroli VI. Reg. ann. 1380. apud Meneffer. Lugdun. p. 129. (2) *Constitutio*, Gall. *Assignation.* Codicillus B. di dom. de Mercorio an. 1320. Baluz. tom. 2. Hist. Arueran. 339. V. *Situare.*

SITVLA, Mensura liquidorum. modus lib. 2. Tradit. S. Emma mi apud Pezium to. 1. par. Aneqd. col. 273. *Camisam quoque costum similiter 1. de vino car. I. id est Situlas XXX. feriant dios X.* Charta 3. Annonis C. Archiep. an. 1066. apud Mir. to. 2. p. 1133. col. 2. *In Stralodius tristici . . . palli duo, et cem, Situla vini, ama cerenifamidia, etc.* V. *Situs.*

† **SITVLARIVS,** sitularum art qui etiam *Serrarius* dicitur, eas circulis *ferrat*. Ch. Ms. a. 1 **SITVLLA.** Statuta Riperiae cap. fol. 5. *De qualibet libra aestim*

in *Sitalarum pro introitu denarii*
passim.

SIVUS, *SIVUS*, vas aquae bene-
factae. Inventar. an. 1419. ex Te-
st. Eccl. Nouiom.

SIVA (1) † *SIVA*, in quo patel-
lae calariae sanitariae consistunt.)

Chm Radulfi Reg. an. 1029. apud
Mort. to. 1. Anecd. col. 147. *Ad*

quosque quatuor ferreas vel
Sitasque earum in salinis.

Sitas Salinae in Sedes 4. (2)
Locus ad aedificandum idoneus,

Sita Hist. Caill. t. 2. p. 627.
† Adiect. stans. Ch. Ms. a.

(4) † *Mendose pro Sitas.*
in hac voce.

SIVA, *SIVATA*, *Auena*: *Sibada*,
Fons Beneharn. rubr. 1. art. 20.

Sita an. 1111. inter Probat. no-
m. Occitan. col. 380. V. *Ci-*

SIVARA, naus species, in Ch. Ms.
1146.

SIV, *Et* conjunctiva. Occurrit
in

mutacione haud infre-
quenter in v. in iudicio ann. 873.

Probat. tom. 1. nouae Hist.
Sita col. 124.

SION, inter ministeria sacra
mentum in Testamento S. Euerar-

monensis: Duo phylacteria in
pendentia, Euangelium de auro

Sion, Sui aurea, armillas duas
pernas, Missale cum auro et ar-

gentium. Testamentum Ri-
chardi Episcopi Helenensis: *Es alium*

cordicatum, Sion argenteum
cordicatum, incensarios duos, etc.

Sion vulgo ramulum dicunt.
Parisensis in Aretis Amo-

no 1. Es bassin par les car-
res de Cions de vert olivier, etc.

Sion vasculi mentio occurrit in
Rituale Eccl. S. Martini Tu-

spud Marten. de Anriq. Eccl.
to. 1. p. 568. Praepositus qui

epistolam et portas Syon loco
regis. Ibid. p. 569. ex eodem

Sion: Vinum per Sion in calicem
regis. Pro *Sion*, *Cochlear* habet

Laudunense ibid. p. 388.
Sion idem esse quod

Sion. V. in hac voce. Sed id
R 3

aperte docent *Gesta Episc. Cenoman.*
c. 37. apud Mabill. to. 3. *Analect.*
p. 354.

SIZA, vt *Sifa*. V. in hac voce.

SKAZA, vt *Scadus*. Acta Muren-
sis Monasterii pag. 62. V. *Scala* 8. et
Scamellus.

SKELLA, 1) tintinnabulum, campanu-
la, Ital. *Squilla*, vnde *Squillare*, re-

sonare. Papias: *Tintinnabulum, a*
sono vocis dictum, Sichilla vulgo dici-

tur. Vbi puto legendum *Schilla*.
2) In specie equorum clirellatorum

tintinnabulum. Occitani *Esquilo*,
Esquileto, *Esquilon*, tintinnabulum,

quod mulorum collis appenditur,
etiamnum appellant. Lex Salica

tit. 29. §. 3. *Si quis Skellam de ca-*
ballis furauerit, etc. Vbi editio He-

roldi *tintinnum* habet. *SKILLA*,
apud Hariulfum lib. 2. cap. 10.

Lanfrancus in Decretis pro Ord. S.
Benedicti c. 1. sect. 1. *SCHELLA*,

apud Anonymum in Chron. Cre-
mon. apud Murator. to. 7. col. 636.

SKILLA. Hincmarus Remensis
Epist. 7. ex Labbeanis. *ESQVILLA*.

Missale Motarabum fol. 173 *SCIL-*
LA. Eadmerus lib. 1. Vitae S. An-

selmi Cantuar. cap. 8. *ESQVILLA*.
Ardo Mon. in Vita S. Bened. Anian.

c. 52. V. *Insquilla*. *SQVILIA*, in
Synodo Nemausensi an. 1284. cap. de

Eucharistia. *STILA*. Consuetud.
Monast. Fontanell. MSS. *Finis Mis-*

sa de Beatissima, abbas vel prior de-
bet pulsare Stilam, quae vocatur Stila

colloqui, et debent conuenire in me-
dio capituli, etc. Haud scio an ea-

dem notione accipienda sit haec vox
in Testam. Guillelmi dom. Montis-

pefful. ann. 1146. apud Acher: to.
9. Spicil. p. 141. Ac de meo iure in

eius ius in perpetuum transfero ca-
meram scilicet meam, quae est prope

ipsam ecclesiam, et totum illud quod
pertinet ad ipsam cameram, et portu-

cum qui est ante cameram, sicut deter-
minatum est a pilari usque ad parie-

tem *Stilae*, etc. Vbi forte *Stila* est
Aquaeductus. V. *Stillariae*. *STIL-*

LA, vt *Skella*. Statuta Ordin. S.
August. apud R. Duellium to. 2.

Miscell. p. 359. Leg. videtur *Scilla*.
Atque inde facile quiuisset aduertat
Trun-

Trunculos, quibus Galli vulgo ludunt, et quos *Quilles* vocant, a *Squillis* nomen accepisse, quod earum tormam referant, ima parte, qua humo haerent, latiores, superiori minutiores, et in acumen definentes.

† **SKEPPA**, V. *Sceppa*.

SKERDA, idem videtur quod Gallis *Escarre*, vulneris crusta, Germ. *Schorf*. Bracton. lib. 3. Tract. 2. c. 24. §. 2. *Es si os frangatur, quod facile perpendi poteris per renoduram, vel testa capitis frangatur, isa quod extrahantur ossa, vel Skerda magna leuetur*. Infra: *Si ossa extrahantur a capite, et Skerda magna leuetur, ut praedictum est*. Haec post Spelmannum, qui vim vocis non intellexit. *Skerda* enim in locis allatis est schidia, assula, seu pars ossis fracti aut contriti minuta, quae Gallice *Esquille* dicitur. *Skerdo*, vel *Squerdo*, vocant Occitani fragmentum minutissimum et acutissimum ligni haud laevigati, quod spinarum instar digitis incautorum sese inserit.

SKILLA, V. *Skella*.

SKILLINGVS, Genus monetae apud Suecos, (Germ. *Schilling*), de qua vide Ioan. Stiernhookum lib. 1. de Iure Sueonum verusio c. 11. pag. 132. Anglis *Schelling*, pro *Esterlingus*. **SCHILLINGVS**, eadem notione, in antiquo Missali MS. apud Hickef. Dissert. Epist. pag. 13. V. *Schillingus*.

SKIPIAMENTVM, Navis armamentum et instructio, annona scilicet cibaria, arma, et caetera ad victum et defensionem necessaria, Gall. *Equipage*, *Equippement*. Charta Edwardi I. Regis Angl. ann. 1302. apud Rymer. tom. 2. p. 911. V. *Esquipare*.

SKOTTARE, V. *Scotare*.

SKVVINAGIVM, Reditus ex officio et dignitate *Scabinorum*. Charta ann. 1431. apud Rymer. to. 10. p. 490. V. in *Scabini*.

SLADE, Modus agri, qui in longum porrigitur, a Saxon. *Slæd*. Charta ann. 1347. apud Kennett. in Antiquit. Ambrosd. p. 465. 537. et 572.

SLAVVS, *Servus*, *serviens*. Ch. Ottonis Regis an. 939. apud cardum inter Probat. Histor. chionum Oriental. col. 137. V. pra *Sclavus*.

† **SLEYAGIVM**, pro *Sirel* ius menturae, quae sextario fit. Mf. a. 1310. Item *monstrum Sleyagium, cum vno boiffello bianui redditus*.

SLOPETVM, apud Schannat. in cefi Fuld. p. 114. pro *Sclopetum* in hac voce.

SLVSA, Locus vbi concluditur aquae, vt et

SLVSAGIVM, Penfitatio quae a mino feudi exigitur pro iure habendi *Exclusam*. V. in hac voce.

SMACARE, **SMACCARE**, vulnerare, mutulare, debilitare, Statuta Cadubrii c. 112. Hinc **SMACATVRA**, Vulnus, membrum tilario, vel debilitatio. Statuta dubrii lib. 3. c. 24. V. *Malm*.

SMALDVS, V. *Smaltum*.

SMALTVM, Encaustum, liquentiaque metalli pigmentum, *Smalto*, Germanis *Schmalz*, *Esmail*. Vox forte formata a seu *malta*, quae vox Architecti *lidamentum* sonat. Apud Palladii de Architectura habetur caput de *positione marmorum et solidamentis* deinde: *Compositio marmorum, id est lidamentorum, ad solidandas queres, etc.* vbi Cod. MS. *Pithoeorum* praefert. Anastasius in IV. PP. p. 182. *Fecit denique de Smalto, etc.* Guillelm. Bili in Stephano VI. *Contharam et vnari cum pretiosis margaritis et mis, ac Smalto, etc.* V. *Li*.

SMALCTVM, eadem notione Mediolan. Anonymi ad 1389. apud Murator. tom. 16. 807. V. *Esmaillus*. **SMALTATVS**, Italis *smalto*, Gall. *Esmaillé*, Encaustifictus. Consect. Frederici Siciliae c. 94. **SMALTITVM** dem notione. Anastasius in dicto III. PP. **SMALTVS**, intellectu, in Constitut. Fr. Reg. Siciliae c. 92.

IANIARE, Vox Italica, Ira excan-
descere, fremere, furere, Gall. En-
rager. Bonincontrus in Chron. Mo-
nach. apud Murator. to. 12. col.
1095.

IANIACOMPAENVS. Acta Ale-
xandri III. PP. Beronius ann.
1099. de Octaviano Pseudoponti-
fici. *Mulieres quoque blasphemantes,
haereticum appellantes, eadem
repetebant, et alia derisoria
dicantabant, nominantes eum
vulgariter Smansacompagnum,
cui nomen ablatum fuerat, ex
Smansellare. V. Mantum.*

IRAGDINA, locus ubi smaragdi
gignuntur. Guillelmus de Balden-
el in Hodoeporico.

IRAGDINES, pro Smaragdi, Ioanni
de laua. Occurrit non semel apud
Regium de Rebus in administr. sua
V. Smeraldinus.

IRAGDVS, Liber, cui titulus
Smaragdus. Testamentum Eucardi
Cant. ann. 837. apud Mithacum
pag. 21. col. 1.

IRANDA, Smaragdus, a Gall.
Irande. Gesta Episcopi Cenoman.
37. apud Mabillon. tom. 3. Ana-
log. pag. 354.

IGMA, SMIGMA. Ioh. de lanua:
*Smigma est quoddam unguentum, vel
saporis, vel
aliorum rerum boni odoris.
Sic dicitur etiam migma, sed aliud si-
gnificat. Gloss. Gr. Lat. Σμήγμα,
unguentum; Σμήγματοπώλης, Lo-
cus unguentum. Gloss. Lat. Gall. San-
guis. Smigma, un oingnement. V.
Sanguis.*

IASIDO. Lex Frison. addit. 3.
de Vulneribus §. 35. *Si brachium
aut ovis percussum fuerit, et ex ipsa
percussione decreueris a sua grossitu-
dine, quam prius habueris, quod Sme-
lo dicunt, ser. 4. solidi componas.*
Vox formata ab Anglo-Saxon.
Smael, parvus, exiguus, exilis, re-
nus, gracilis, minutus, unde Smal-
dige, minor, diminutio, attenua-
tio, apud Sommerunn. Germani et
Smael et smaet, gracile, etiam
Sicama vero legendum cen-
tesimus, extenuatum, contra-
ctum, gracile redditum.

SMELO, Mensura vnius spithamae.
Lex Frison. addit. 3. de Vulneribus
§. 56. *Si et superior (articulus pol-
licis) adiiciatur, quod vocant Smelo,
hoc est vnius spannae longitudinem
habueris, ser. 8. solidi componatur.* Agi-
tur ibi de magnitudine et longitu-
dine vulnerum, secundum quam
fiebat compositio.

SMERALDINVS, SMERALDVS,
Smaragdus, Gall. Emeraude. Iac. de
Voragine in Chron. Ianuensi apud
Murator. to. 9. col. 32.

SMERE, Adeps: Belgis: Smeer. Te-
loneum S. Bertini: *De pensa adipis,
id est, Smere, 2. den.*

SMERILIONES. Fridericus lib. 2.
de Arte venandi cap. 7. *Sunt etiam
aliae aves rapaces paruae, sicut sunt
Sineciliones, vberis, et huiusmodi: et
sunt his, quam maioribus praedictis
homines non videntur, nisi ad delecta-
tionem tantum, etc.* Vbi legendum
videtur Smeriliones, pumili, mini-
mi et velocissimi accipitrum. De-
scribuntur ab Augusto Thuano lib.
1. de Re accipit. pag. 25. Mirle
dicuntur Alberto Magno l. 23. de
Animalib. c. 14. et Germanis:
Ismerli, Petro de Crescentiis, l. 10.
cap. 13. V. Simrilus.

SMIGMA, SMIGMATOR. V. supra
Migma et Smegma.

SMIRALDVS, Smaragdus. V. Bala-
scus.

SMIRIGLIVS. Comment. Caroli
Caratae Episc. Auerfani de Germ.
sacra restaurata: *Miles casu in bom-
bardam, quam Smirigilium vocant,
ignito femine sui scilapi ignem insulit.*

SMOLTVS. Prima Statuta Roberti I.
Regis Scotiae cap. 12. *Omnes illi qui
habent croias, vel piscarias, seu fla-
gna, aut molendina in aquis, ubi
mare ascendit, et se restahit, ubi sal-
munculi, seu Smolti, vel friae cuius-
cunque generis piscium maris, vel
aquae daktis ascendunt vel descen-
dunt, etc.* V. Fria.

† SMVRDVS, seruus glebae, homo
manus mortuae, a Slauon. voce Smvrt,
mors. Ch. a. 1279. ap. Schilter.
t. 1. Inst. iur. publ.

R 4

† SMV.

† SMVTITIO, nominatio, declaratio, a *smutare*, nominare, declarare. Cod. Ital. dipl. to. 2. p. 1830.

SMYRNA, a Graec. *σμύρνη*, Myrrha, apud ver. Interpr. Irenaei lib. 2. cap. 24. n. 3.

SNAIDA, SNEIDA, V. *Sinaida*.

SNEBERGII, dicti apud quosdam grossi censuales, Germ. *Schneeberger*, ab vrbe Saxon. *Schneeberg*, teste Fabricio Orig. Saxon. l. 7. p. 700.

SNESIA. Charta ann. 1186. in Tabulario S. Bertini: *De interclusionibus meatuum aquarum eiusdem Ecclesiae, quae vulgo Warren dicuntur, de quibus 24. Snestas anguillarum annuatim persolvebatur, etc.* Hollandis *Snees* vicenarium, seu viginti, sonat.

SNOBULI, SNOBULI, Muraenulae, i. e. funiculi, qui de argenteis plexis filis, vt in thuribulis fieri solet, apud Schilterum in Gloss. Teuton.

SNODARE, Italis Nodum soluere sonat. Locus est infra in *Straßgnare*.

SNODEN, Glomus, Gall. *Peloton*, a Saxon. *Snod*, eadem notione. Comput. an. 1425. apud Kennett. Antiquit. Ambrosd. p. 574.

SNYRTIR, Ensis species. Saxo Grammatic. lib. 2.

*Ecce mihi videor ceruum penetrasse ferocem
Thensomico certe, qui Snyrtir dicitur, ense.*

Apud Kilianum *Sniider* cultrum sonat.

SOAGLVS. *Teisa soaglorum*, Telae grossioris genus. Statuta Montis Regalis fol. 277. *Item statutum est, quod quilibet textor seu sextrix capiat tantum . . . de teisa Soaglorum solidos tres.*

SOALAGIVM, pro *Stalagium*, Praestatio pro *stallis*, in Charta Ricardi I. Reg. Angl. inter Ordin. Reg. Fr. to. 5. p. 317. vt suspicatur Cl. Editor.

SOALIS, pro *Sualis*, Sus, porcus. Polytychus S. Remigii Remensis.

SOATVS, Italis *Soatta*, Corium loris et corrigiis faciendis aptum. Statuta Astens. de Intratis portarum: *Soa-*

ti albi ponantur et soluantur pro quolibet dozana lib. 6.

SOAXIS. Annal. Mediolan. Anommi apud Murator. to. 16. col. 3. *Alia biffula depecta cum Soax granatis. Saltem unus deam cum Soaxe stragula. An Opul?*

SOBIORNVS, Commoratio, mensvnius diei, Gall. *Séjour*. Exctum computi ann. 1238. ex *Stadis Cl. V. Lancelot. V. Séjour et Subjurnare.*

SOBOLVS, pro Soboles. Charta douici Reg. ann. 875. apud *met. inter Probat. Hist. Lot.* tom. 1. col. 312. V. alia notione *Sabelum*.

SOBRA. Mensurae species vide Conser. Solemniac. *Translatio Martialis sepias et ona sarsata stas dem. Sobre III. emina pro Lemon. quam debes lunchada. Sub* pro supra, crebro occurrit in *T. ratio Apchonii.*

SOBREVERSVM, idem quod *Soversum*, quod mensuram excusatuta Arelatens. MSS. art. 74. *Sobra.*

SOBRIARE, Vigilare. Gloss. I. Graec. et Graec. Lat. *Sobria, vigilare.*

SOBRISSA. Fragment. Petron. *Ultimo etiam periscelides resolu reticulum aureum, quam ex Soa esse dicebat. Id est auro obrysa.*

SOBRIVS, Prudens, grauis, ac deratus. Iosephus, seu Hegeup lib. 1. de Excidio Hierosol. de *cano.*

† SOBVRINA, f. mansio, domus Ch. 2. 720. in Suppl. ad Mirae p. 560. *Dedi — cum terris, a soburinas, &c.*

SOC, V. *Soca* 4. et *Soccus* 2. *Soca*. (1) Charta plenariae fecratis sub Iustniano scripta, *et* Briffon. lib. 6. formul. p. 647. *mario vno valense filiquas quoti*

Socas tortiles duas valentes fuisse aureas sex, sella ferrea, plidile, Ital. Soca est funis. V. Soga. Modus agri, vt infra Soga. V. hac voce. Chron. Farfense apud Murator. to. 2. part. 2. col. 4. (3) SOCA, SOCCA, SOQVA,

pes, truncus, Gall. *Souche*. Statuta Arelat. ex Cod. MS. D. Brunet. Provinciales *Souquo* dicunt. (4) SOCA, SOX, SOXE, inquit Fleta lib. 1. c. 47. §. 6. *Significat libertatem curiam tenentiam, quam Sokam appellamus.* Leges Edwardi Confess. cap. 24. *Soca est, quod si aliquis quaerit solum in terra sua, etiam furtum, sed iustitia, si inuenit, an non.* *Socem sok* idem quod *sesta*, quam *Socinus* habet de hominibus suis in Curia. Anonymus MS. apud Spelmannum: *Soc est sesta de hominibus in curia domini, secundum consuetudinem regni.* SOCA, Manerium, dominium, locus privilegio et immunitate *Socae* donatus. Reges S. M. de Pratis Leicestriae tom. 4. Hist. Harcur. p. 2198. SOCA MOLENDINI. Monasterium Anglican. tom. 2. p. 10. V. *Sesta molendini*, in *Sesta* 3. SOCA PLACITORVM, ius tenendi curiam in suo dominio. Leges Henrici 1. c. 9. V. *Sesta placitorum* in *Sesta* 3. et *Socam*. SOCAM et *socam* habere dicuntur Barones in iisdem Legibus Henr. 1. cap. 9. 20. 24. *Socnam* c. 24. 25. Est enim SOCNA idem quod *Soca*, ex Saxon. *Socn*, liberras, privilegium, immunitas, &c. Bromptonus. SOCHA, eodem intellectu. Charta apud Madox Formul. Angl. p. 43. SOQVA, in Charta Henrici Reg. Angl. to. 4. Hist. Harcur. p. 1409. SOCAGIVM. (1) Idem quod *servitium socae*, Litteroni sect. 119. Est *Socum* *Soca* Aratrum, Gallis *Soc de charnè*, Germ. *Säg*, cultus aratri. Olim enim qui per *servitium socae* terras possidebant, dominis in exercenda agricultura inferuire, et cum socco et aratro proprio agrum domini arare et colere tenebantur, cuiusmodi *servitia* postea in census pecuniarum, (aliae dona) ex mutuo *vassallorum* et dominorum consensu commutata sunt. Charta ann. 1253. apud Kennett. Antiquit. Ambrosi. p. 262. SOCAGIVM LIBERVm, quod *Socage en Franc* tenere Angli dicunt, illud est, ut ait Bracton. lib. 2. cap. 35. §. 1. quod *senetur*

quidem in Socagio; sed non fit servitium dominis capitalibus, nisi in denariis, et nihil inde omnino datur ad scutum et servitium Regis. De villano Socagio idem lib. 2. cap. 8. n. 2. *Non mutat statum liberi villani Socagium non magis quam liberum.* Quamvis autem de villano Socagio fiat certum *servitium*, propter hoc non habebis *liberum tenementum*, quia hoc facit *ratio tenementi*, licet non *ratio personae*. SOCHOGIA. Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 835. *Dnas sarias, cum magna cultura, quae ibi iuxta adiacet, et communem pasturam ad centum oves numero 120.* in Sochozia de Maltebi, etc. Pro *socagio* forte. Malim de territorio, quod *socae* privilegio donatum est, intelligere. V. supra. SOCOMANNVS, SOCAMANNVS, SOCMAANNVS, SOKEMANNVS, Tenens seu Vassallus, qui domino suo inferuit in exercenda agricultura, seu qui fundum per *socagium* possidet, hoc est, per aratrum, *par le soc de la charnè*, seu *par service de charrnè*, ut habet Rastallus. Est enim *Soc*, aratrum, *enan*, homo. Natura Breuium apud Spelmann. *Sokmannus* proprie *salis* est, qui est liber et tenet de Rege, seu de alio domino in antiquo dominico, terras, seu *tenementa villenagii*; et est privilegium ad hunc modum: quod nullus debet cum *eiicere* de terris nec de *tenementis* suis, dum poteris *servitia* facere, quae ad terras et *tenementa* sua pertinent: Es nemo potest eius *servitia* augere, aut eum constringere ad faciendum plura *servitia* quae non debet facere. Es propter *Sokmanni* isti sunt cultores terrarum dominorum suorum in antiquo dominico: et non debent summoneri nec inquietari in iuratis vel inquisitionibus, nisi in *maneriis* ad quae ipsi sunt appendentes. In placitis vero transgressionis, debiti, et aliis actionibus personalibus, summoniti sunt, ut alii homines. Es de istis *tenentibus in villenagio*. SOCMA-NARIA. Britton. p. 164. *Sokemanrie, sonts terres et tenements, qui ne sont mie tenus par fée de Chevalier, ne par grandes serjancies, ne par*

petites, mès par simples services, si come terres enfranchies par nous, ou nos predeceffours, dans nos incienmes demaines. **SOKMANRIA**, apud Ioh. Skenaeum de Verborum signific. pag. 153. vbi vim vocis sic explicat: *Sokmanria sine foccagium, est quoddam genus tenendi terras, scilicet cum quidam libere infeodatur sine villo fernisio, custodia, auxilio, maritagio; et soluit domino debitum quod vocatur Petite serjantie: vel cum tenet suas terras nomine burgagii aut in libera elemosyna.* **SOKEMARA**, vt legendum videtur apud Kennett. Antiquit. Ambrosd. pag. 418. (2) † **SOCAGIVM**, tributum ex rebus et bonis venditis et expensis. Ch. Mf. a. 1349.

SOCAYNALE, f. Canalis per quem aquae currunt. Liberrates concessae Barcinonenſibus a Petro Rege Aragon. ann. 1283. MSS.

Socca, (1) Vestis muliebris species, quae aliis superinduebatur. Ricobaldus Ferrarius de Rit. antiquit. apud Murator. tom. 9. col. 247. V. in *Socha*. (2) Stripes. V. *Soca* 3. (3) Vt *Soccus* 1. ni fallor, in Charta ann. 855. Append. ad Marcam Hisp. col. 788. *Bulgas dua parilia, et Soccus VIII.*

SOCCEDA, **SOCCEDARIUS**, V. *Socida*.

Soccia, **Socciare**, Sagina, Saginare: vnde Gallis *Suin*, Sagina, quasi *Söing*. Capir. de Villis cap. 35.

Soccida, vt *Socida*. V. ibi.

SOCGITARE, turdorum clamor. V. *Baulare*.

† **Soccivm**, i. q. *Socida*, ab Ital. *Soccio*. Act. Mf. a. 1283.

SOCOMANNVS, V. *Soca* 4. et *Soccus* 2.

SOCCLVLS, V. *mox Soccus* 1.

Socvus. (1) Isidorus L. 19. c. 34. et ex eo Papias: *Talares calcei Soci sunt, qui inde nominati videntur, quod ea figura sint, vt constringant solum.* Infra: *Socci non ligantur, sed tantum intromittuntur.* Cernui *Socci sunt sine solo.* (Pap. sola.) *Lingulasos, quos nos foliatis vocamus.* *Clanasi, quasi caluiasi, eo quod minutis clavis, id est acutis, soleae*

caligae vinciantur. Vbi Papias: *quod de minutis clavis sola conligatur.* Adalardus in Statutis Corbeie lib. 1. cap. 3. *Femoralia de Soccus filerinos dunt, calcearius cum solis nonis.* **Soccus** c. 1. **Soccus** c. 1. **Soccus** c. 1. Hieronymi Epist. 7. Et Epist. 23. *Soccus vili auratorum pretium calceorum egeribus largitur.* **SOCCLVLS**, dunt. a *Soccus*. Caeremon. MS. C. 18. apud Macrobianum in Hieronymi lex. (2) *Vomes*, ferrum arat. Gallis *Soc de charnè*, Germ. *Säg*. Alexander Necham: *Supernatur dentile vel dentale, cui Soccus vel domis infigatur.* Charta Almann. Goldasti 50. *In ea ratione, dum aduixero, ipsas res habere debemus: et censui me pro hoc fagel annis, de festinitate S. Galli et alia, Soccum unum, aut 4. dunt.* **Tönos** apud Hieronem in *apostolice lais*, et apud Iohann. Cassianum 194. Apud Anglos et Scotos, *irones* dicuntur *tenere curias seu cum Socco*, et *sacca*, *furca*, et *fagel* etc. vt est in Regiam Maiestat. lib. c. 4. §. 2. Vbi haec Skenaeus: *Q habet donationem terrarum vulgo seofamentum sibi a Rege concessum, Soccus potest habere vassallos, vel colonos, quos cogere potest, vt cum Soc seu vomere, id est aratio, agrum suum colant, qui propterea Soccomanni vocantur, lib. 2. cap. 27. Alii per hoc cum intelligunt festam, Socc of com vt sit privilegium regale, tenendi curias, in quibus seifatores comparere debent, vt in iure dicentio, et in ista administranda, iudici adfasc consilio.* V. supra in *Soca* 4.

SOCEDA, vt *Socida*. V. ibi.

† **Socera**, socrus. Test. Mf. a. 1481.

SOCHA. (1) Vestis muliebris species in Statutis Mediolan. 1. part. c. 29. V. in *Socca* 1. (2) † *Ius tenenduriam in suo dominio*, t. 3. Feb. p. 751. V. in *Soca* 4.

SOCHEMANVS, apud Seldenum Praefat. ad Eadmeri Hist. pag. 1. idem qui *Socomannus* supra in *Soca* 4. V. *Cotarius* in *Cota* 2.

† **SOCRETRATA**, tantum prati, quarum unus sector per diem secare potest. Ch. Mf. a. 1501.

SOCIRE. Memorabilia Humberti Pili ann. 1322. ex Schedis Cl. V. Lancelot: ubi verba ipse non *Sochi-
ni ja*, idem sonare videntur ac si diceret, quod iam non curaret de Re Francorum, eumque nihili faceret; Gall. *qu'il ne s'en soucie plus*. *Soche*, pro *Senci*, ni fallor, molestia, sollicitudo, cura, apud Guillelmum de la Perene de Bello Ital. ann. 1378. part. 2. Collect. nouae Martenii pag. 333.

SOCROGIA. V. supra in *Socagium*.

SOCIA (1) Vxor. Burchardus Episc. Wormaciens. in Lege familiae. (2) Grex, examen, Formula II. exorcism. apud Baluz. tom. 2. Capitul. col. 663. (3) † Famula, pedisequa, in Form. Mf.

† **SOCIALES**, militarium turmae, quae *Compagniae* appellabantur. Ansal. Victor. Mf. ad a. 1258.

SOCIALITAS, societas, congregatio, communitas. Ch. Caroli C. a. 28. regni eiusd.

SOCIALITER. (1) Communiter, vna. Rolandinus Patav. in Chron. Tarsif. apud Murator. tom. 8. col. 345. (2) Societatis causa, Gall. *par Compagnie*. Statuta MSS. Augerii Episc. Conferan. an. 1280.

SOCIARE. (1) *Sociare sibi in patriam rem aliquam*, in Lege Baiwar. tit. 17. c. 2. pro Adiungere, sibi adherere. Ita *fisco sociare*, pro confiscare, formula vulgatissima, de qua in voce *Fiscus*. Capit. 2. ann. 813. cap. 6. V. *Sacire*. (2) Socium sibi adiungere. Capitul. ann. 807. c. 2. (3) Comitari. Gall. *Accompagner*. Bartholomaei Scribae Annal. Genuens. ad ann. 1244. apud Murator. to. 6. col. 106. (4) † Sequi vt famulus. Ch. Mf. a. 1459.

SOCIDA, Italica *Soccida*, quasi Societas *incommodata di bestie*, che si di alla custodia altrui a mezzo pro et danno, vt est apud Cruscanos. Habetur apud Rolandinum in Summa Norariae c. 5. formula *instrumenti Socidae ad salum capitale*. V. Statuta Mediolan. 2. part. c. 483. 484. **SOC-**

CEDA, **SOCIDA**, eodem intellectu. Statuta Cadubrii c. 2. p. 54. V. *Societas* 1. et *Socita* 2. **SOCIDA**, eadem notione. Statuta castri Redaldi lib. 1. fol. 17. **SOCIDVM**, ipsa *socidae* pactio, conuentio. Statuta Ripariae c. 7. f. 9. vo. **SOCEDARIVS**, qui in *soccidam* accipit, Italica *Soccio*. Correctiones Statut. Cadubrii c. 30. V. *Societarius* in *Societas* 1. **SOCIDAVVS**, eodem sensu. Statuta Placent. lib. 5. fol. 66.

SOCIETARIVS. V. mox *Societas* 1. **SOCIETAS**. (1) Eadem notione qua Italica *Socida*. V. in hac voce. *Tenere ad Societatem*, est tenere ad medietatem fructuum. Hinc *Societarius* dicitur eiusmodi societatis particeps. Litterae Offic. Atrebat. ex Chartul. Montis S. Eligii p. 146. V. *Medietarius*, et *Soistura*. Hinc in **SOCIO DARE**, *Donner à moitié*. Edictum Rotharis Regis tit. 95. §. 3. et Lex Longob. lib. 2. tit. 32. (2) **SOCIETAS** inter Monachos variorum monasteriorum, qua sua sibi inuicem bona ita communicabant, vt tanquam fratres alterius monasterii haberentur. V. *Fraternitas* 3. (3) Militarium turma. Plures existere eiusmodi societates, inter quas celebriores sunt *Societas Britonum* in Mirac. MSS. Urbani V. PP. *Nobilis Iohannes de la Chalma diocesis Valentiniensis ann. 1374. cum Societates Britonum cepissent castrum appellatum Sahon super Rodanum, manus eorum euadere volens, etc. Societas Catalanorum, quae et Vniuersitas foelicis Francorum exercitus existens in partibus imperii Romaniae inscribitur in Litteris an. 1314. to. 2. Hist. Dalph. p. 151. col. 2. (4) *Exercitus*, in Gloss. Gasp. Barthii ex Hist. Palaest. Roberti Mon. apud Ludewig. to. 3. Reliq. MSS. p. 110. (5) *Coetus*, *caterua*, Gall. *Bande*. Charta an. circ. 853. apud Chorier de statu polit. Dalphin. to. 1. pag. 111. (6) † Comitatus, das Gefolge. Test. a. 1444.*

SOCINA. Bulla Honorii III. PP. ann. 3. apud Vghellum in Episc. Interamn. tom. 1. p. 823. *Item quicumque est, vel eris ferrarius, qui ha-*
beas

has Sociam, dabit unum par de ferris cum clavis Episcopo Interdinae. Ita forte dicta officina quaeuis, quomodo vocem hanc usurpare viderur Verus Consuetudo Ambianensis localis MS. V. *Socius*.

SOCIIVS. S. Audoenus lib. 2. Vitae S. Eligii c. 15. *Nulla mulier praesumat Socios ad collum dependere, nec in vela, (f. tela) vel in tinctura, sive quolibet opere Minervam, vel infastas caeteras personas nominare.* Quidam codd. habent hoc loco *sacinos*.

SOCITA. (1) *Gener, dictus a societate generis.* Papias. (2) Vt supra *Socida.* V. in hac voce. Constitut. Fr. Praedicat. part. 1, col. 66.

SOCIVS, dignitatis vel officii nomen in Ecclesia Tolitana, nisi idem sit qui alibi *Frater* dicitur, qui nimirum in fraternitatem seu participationem orationum aliorumque bonorum spiritualium admissus est: quod in Ecclesiis Cathedralibus, vti in Monasteriis obrinuisse supra observauimus in v. *Frater*. Inscriptio cuiusdam sigilli apud Praef. de Mazaugues haec praefert: s. PET. MICHAEL SOCII ECCE TOLET. *Socii* in re nautica recensentur inter eos qui aliquam in naui habent praecminentiam. Charta ann. 1525. apud Rymer. to. 14. pag. 73. *Capitaneus, magister, submagister, burfarius, Socii et alii praecminentiam in naui habentes, etc.* Alibi pro *Socii*, vbi eadem sit enumeratio, legitur *Marinarii*: vnde eosdem esse colligitur qui Gallis *Officers Mariniers* dicuntur, ad quos naui gubernatio eiusque ministerium potissimum spectat. **SOCIO FISCO,** Formula quae passim in veteribus tabulis occurrit, qua res fisco publico adiuncta aut adiungenda innuitur. V. *Fiscus* et *Sociare* 1.

SOCKEMANNVS, SOCMANARIA, SOCNA, SOCOMANNVS. V. *Soca* 4. et *Socaginn*.

† **SOCRATES.** Inter utensilia recensentur, in Inuent. Mf. *Item duos andertos de ferro, item quinque Socrates.*

† **SOCRIA, socrus.** Ch. Mf. a. 1361 **SOCTANVM,** vt *Sotannum*, V. in hac voce.

† **SOCVLVS,** solum, pars domus inferior. V. *Sotulum*.

SOCVS. (1) *Stipes, truncus, Galli Souche.* Charta Raimundi de Montesquiuo an. 1279. V. *Soca* 3. Pro calcei genere occurrit in *Socas* 1 (2) † *Cella, promptuarium, loca remotus et depressus.* Inuent. Mf. a. 1476.

SODA, morbus capitis, Gall. *la migraine*, ex Græc. *ἡμικρανία*. Michaël Scorus de Physionomia cap. 2. *Constringit dolor capitis, quae dicitur Soda, siue Emigranea.* Albertus M. lib. 23. de Animalibus cap. 18. *Prima autem falconum infirmitas est dolor capitis, qui in hominibus Soda vocatur.* Huius signum est, quod falcis claudis oculos, et mouet eos in partes diuersas, etc. Vox Arabica, Auicennae, Albucasi parte 1. Chirurg. c. 2. et aliis Medicis familiaris.

SODADERIVS, miles, qui stipendio meret. Chron. Parmense ad annum 1890. apud Murator. to. 9. col. 320. V. in *Solidasa*.

SODALES, Aponius L. 2. in Cañtica Canticorum, vbi de Haeresiarchis: *Qui hac de causa Sodales appellantur, quod unusquisque eorum daemona vicarius vel collega per superbiam effusus est, et quod omnes hi cibos detrimae apud sensum suum, de quacuncta meditando promunt, decepti animabus, praeparasos, singuli et unam mensam, legis diuinæ testimoniis male interpretatis, deferunt comedendos.* Propria enim pulmentaria ad unam mensam multi propter commune conuiuium deferentes, ab aut quis Sodales sunt nuncupati, ad quorum comparationem, malorum dogmatum inuētores, Sodales Christi Ecclesia appellauit, quia dulcia verba sanctae Scripturae venenosis sensibus suis inficientes, diuerso sapore lethali inter se variante, vnus mortis aeternae conuiuium praeparauit animarum.

SODALICIARIVS, Sodalis. V. *Filius*.

† SODAMENTVM, Ital. *Sodamento*, curio, satisfactio. Stat. Florent. l. 5. c. 36.

SODANNVS, vt *Sultanus*, V. in hac voce.

† SODANVM, herba vitrearia siluestris, Ital. *Soda*, Gall. *Soude*. Leu. Maior. Carcaff. Ms.

SODENVS, V. *Syndicus*.

SODARIA, Meretrix. V. in *Sodes*.

SODELLA B, Scrofarum morbus, Gall. *Ecroelles*. Nangius in Vita S. Ludouici p. 369. *In tangendo infirmis, quae vulgo Sodeliae vocantur, super quibus curandis Franciae Regibus Dominus consulit gratiam singularem, etc.* Videtur legendum *scroellae*, vel *scronellae*, nisi vox formata sit a voce *soda*, de qua supra.

SODES, SODARIA. *Sodes*, Sodalis, amicus, locus. Glossae Graec. Lat. *Quarator*, *Amantissimus*, *Sodes*. Vita S. Willani Episc. Wigorn. n. 21. *De his Sodes Aiswine*. Ekeardus iunior de Causibus S. Galli cap. 5. *Mi Sodes tunc*. Cap. ult. *Bene*, ille ait, *mi Sodes*, narras. Vide p. 46. et 47. et ibi Goldastum ab eodem fonte. SODARIA, Amica, meretrix. Chron. Senonensis lib. 3. cap. ult. *Quandam meretricem, quam Sodariam vocant, post Ducem direxit*. Sic enim appellata ut plurimum vilia scorta: cuius appellationis auctores existimantur Athenienses, rei odiosae speciosum nomen *εταίρας* dantes, ut est apud Plutarchum in Solone. Athenaeus lib. 11. cap. 4. *καλῶσι δὲ τὰς μισθώσας, εταίρας*. V. Martialem lib. 7. Epigr. 69. Ita *εταίρειος* *Ιπποναρ* vocantur. Haec docte quidem: sed forte legendum *Soldaria* a *Soldada*, merces, stipendium: unde meretrix *Soldataria* nuncupata, ut videre est infra in hac voce. CONSODES. Versus MSS. de Cobone et Lantfrido, in Bibl. Eccl. Bellouac. *Quodam tempore fuerunt duo viri nobiles, sicut fabulae testantur, et scurrarum complices, unus Cabbo vocabatur, Lantfridus, et Consodes, etc.*

SODINGA. Ch. a. 1130. ap. Mur. t. 4. Antiq. Ital. p. 909. *Et similiter das chirothecas et unum bonum cerentum ibi, qui in ipso die im-*

positurus est mensae suae prout fecerunt, i. e. Sodingam, quae fertur a S. Ambrosii abbate.

SODIS Form. 57. ex Lindēnbrog. *Callos tantos, boues tantos, vaccas cum vitulis tantas, ouium capita tanta, Sodis capita tanta, lecturios condignos ac lectos tantos, etc.* Vbi *sodis* pro *suum* videtur usurpari, vel certe ex *sude*, id est, porcorum stabulo. V. *Sudis*.

† SODVM, ager incultus, Ital. *Sodo*. Form. Ms. V. *Sodus* 1.

SODVS. (1) *Terrae Sodae*, incultae, Ital. *Terreni Sodi*, Gall. *Terres en friches*. Charta an. 1358. inter Probat. Hist. familiae de Gondi tom. 1. p. 156. (2) † Firmus, stabilis, Ital. *Sodo*, a *Sodare*, solidare. Tract. Ms. de re milit.

SOESTES. Descriptio bonorum dom. de Eska ex Tabul. Audomar. *Diniditur namque tota terra de Eska et de suis antedictis ypepis, in Soestis, quae Flaminge dicitur mente, en terage, quod Flaminge dicitur lantiscoef. . . Illa terra quae dicitur Soestes. . . continet in vniuerso 336. mensuras*. V. *Soistura*.

† SOFFA, SOLFA, nota musicalis, Ital. *Sulfa*. Ch. Ms. a. 1245. V. *Solfizare*.

SOFFERANA, SOFFRANIA, crocus, Ital. *Zafferano*, Gall. *Safran*. Chron. Fossae-nouae apud Murator. to. 7. col. 882. V. *Zafframen*. SOFRANVM, eadem notione, in Statutis datariis Ripariae c. 12. fol. 5. V. *Safranum*.

SOFFRATA, SOPRAYTA, culpa, vel multa in Ecclesia Lugdunensi dicitur, quae a Canonicis ob culpam aliquam, vel absentiam a choro, cum aliquod officium praestandum erat, exsolui debebatur, a vet. Gall. *Souffrage*, penuria, vel potius *Soferir*, abstinere; a choro quippe et refectorio abstinebant, etiam multa pecuniaria exsoluit, qui in culpa erant. Statuta Eccl. Lugdun. an. 1175. ex Cod. MS. Coislin. nunc Sangerman.

SOFISTA, V. infra *Sophistae*.

SOFOSORIVM, pro *Suffossorium*, Liogo. Canones Hibern. cap. 7. lib. 38. apud

apud Acher. to. 9. Spicil. p. 28.
Aratra trahentes et Sofforia figentes
terrae. V. Fofforium.

SOFRANVM, V. supra Sofferana.

SOFRAYTA, vt Soffraa. V. ibi.

SOGA, 1) Reltis. Gloss. Soga, *fanis*. Vox
Italica et Hispanica etiam in vsu. Lex
Longobardorum lib. 1. tit. 25. §. 33.
Si quis Sogas furatus fuerit de bone
inultorio, componat sol. 6. Innocen-
tius III. PP. lib. 13. Epist. 61. Cul-
citram unam, mantilia 4. Sogam car-
talem de corio, ferrum caldararium.
2) Tabularium sancti Mauricii Agaun-
ensis apud Guichenonum in Probat.
Hist. Sabaud. p. 4. *De quarto*
terra S. Mauricii habes Sogas s. una-
quaque Soga habet pedes 100. Vbi
Soga est funis, funiculus, agri mo-
dus, quomodo Persae *σχοινοί*, men-
suram terrae stadiorum 60. vocabant,
vt auctor est Herodotus.

SOGALIS. (1) Census ex quavis so-
ga, seu agri modo, pendi solitus.
Capitulare de Villis cap. 10. (2)
Pro *Socalis*, vel *Sualis*, Sus, porcus.
Codex censualis Irminonis Abb.
Sangelm. fol. 11. vo. *Qui solvunt*
omni anno ad hostem carra VI. ad
tertium annum Sogales CVIII. V.
Socalis.

SOGARE, Secare, a Gall. *Soyer*; nisi
legendum sit *Segare*. V. Secare 2.
Charta ann. 1372. ex Tabul. Aulc.

SOGNEIA, praestatio, quae primum
fiebat vice procurationis; exinde ve-
ro pro quavis penitus et serui-
tute est usurpata; eadem notione et
origine, qua *Sonniata*. V. *Soniare*.
Charta ann. 1224. ex Tabular. Cor-
beiensis. SOIGNIA, eadem notio-
ne. Charta Margaretae Elandr. Co-
mit. ann. 1269. apud Miraeum rom.
2. p. 1238. col. 1. SOIGNRIA,
SOIGNENA, eodem intellectu, in
Charta an. 1246. ex eodem S. Me-
dardi Tabular.

SOGNETVM, in Aresto Parlamenti
Tolos. pro Consulibus villae de Mi-
randa ann. 1400. *Et quod dicti Con-*
sules eorum consilia absque praesentia
officiorum dicti Comitatus (Altariaci)
facere non deberent, certamque aydam
seu concessionem nuncupatam Sogne-
sum in dicta villa existentem, et per

quam tredecima pars vini venditi
eadem villa ad decimam recipiebant
renocaretur coram certo executore
dicti Consiliarii nostris deputato, p-
stiffer. Vbi legendum *Sognetum*.
in hac voce.

SOIESTVRA, V. *Soistura*.

SOIGNA, SOIGNIA, SOIGNEN
vt *Sogneia*. V. ibi.

SOIETVM, pro *Scogilum*. V. ibi.

SOINVS, V. in *Sunnis*.

SOISTVRA, SOIESTVRA, vt supra
Societas 1. Tabular. Montis S. El-
gii.

† SOITVRA, tantum prati, quae
rum vnus sector per diem secare po-
est, Gall. *Soiture*, *Scripture*. Iure-
dum pratum nude. Ch. Ml. a. 131.
V. *Sethorata*.

SOJVRNARE, morari, diem ducere
Gall. *Sejourner*. Literae Henrici IV.
Reg. Angl. an. 1411. apud Rym-
to. 8. col. 667. V. *Sejornare* et *Sul-*
jurnare.

SOK, SOKA, SOKE, V. *Soca* 4.

SOKAGIVM, SOKEMANNVS, SO-
KEMARA. V. supra in *Socagium*.

SOKEREVA. Eleta lib. 2. c. 55. §.
... *Quamdiu aliquid inueniatur*
huiusmodi feodis, per quod distingui
possint. Si autem nihil inueniatur
tunc implacitentur ipsi Tenentes
Galeneffo, per quod breue de con-
... et seruitutis, quod fieri potest
per Sokereves eorum in huiusmodi pra-
sentatos ad custodiam Sokerevae se-
ad redditus suos colligendos, etc.
Socagium.

SOKMANNVS, SOKMANRIA,
in *Socagium*.

SOL. (1) Pro Die, quomodo a La-
tis Scriporibus, Poëtis praefertim
usurpati obseruauerunt Seruius ad Vi-
gil. et Lutatius ad 3. Thebaïd. Vi-
tus Glossarium laudatum a Fabro
exercit. 1. p. 11. *Tres Soles, tres*
dies. Ioh. de Ianua: *Quia Sol est ca-*
sa diei, ideo ponitur aliquando p-
die; sed frequentius in plurali. Luce
prandus lib. 3. c. 5. *Pauca interp-*
fitis Solibus. SOLEM CVLCARE
vel potius Collocare, pro Diem con-
stituere. V. Collocare. (2) Grego-
rius Turon. lib. 4. Hist. c. 31. *Tr-*
ant quatuor splendores magni circa so-

lem apparuerant, quos rustici Soles vocabant, dicentes: Ecce tres vel quatuor Soles in coelo. Rodericus Tolemaeus in Histor. Arabum c. 17. Omnes Cordubae habitantes tres Soles laeis mirificae conspexerunt, etc. V. Isidorum Pacensem aera 784. Aimon. de Translat. SS. Georgii et Aurelii n. 16. Matth. Paris ann. 1236. Et videbatur iuxta solem, quidam Sol nubes collateralis. Ammianus lib. 20. Sol autem geminus ita videri existimatur, si erecta celsius solito nubes, alterutrumque ientium propinquitate colucens, orbis alterius claritudinem tanquam a speculo puriore formaueris. V. Lilius lib. 17. et Plinius lib. 11 c. 31. (3) *Solus ferrens*, unde solis exenti ignis filice, ut est in lib. Miracul. S. Bertini c. 10. apud Mabillonium to. 3. Aët. SS. Ord. Bened.

SOLA. (1) Pro Solea calcei, Gallis *Scmde*. Charta Ludouici Pii Imp. apud Doubletum: *Ad cordovesos, et in Soles eorum componendas, modia missi ducunt.* Chrodogangus Metensis Episc. in Regula Canonico. c. 41. *Calceamenta vero omnis clerici suis singulis, pelles buccinas, et Soles, paria quatuor accipiunt.* V. Socrus I. SOLA, pro ipso Calceo, seu aliqua calceamenti specie, in Charta an. 855. in Append. ad Marcum Hisp. col. 788. *Solarum parilla XL.* Testam. ann. 1518. in Sicil. sacra apud Rocchum Pittum p. 187. *In quo (arca) erant vestis una sindari et instar iabbae, velum unum listianum et Solae (vulgo calceamentum,) ibus B. Martyris.* V. *Solarius*. (2) *Piscis marini species, solea*, Gall. *Sole*, quod *solae* formam refert sic dicta. Charta ann. 1197. inter Instrum. to. 6. Gall. Christ. nouae edit. col. 144. (3) † *Quadratus later, quo pavimentum sternitur.* Statuta Montis Regal. fol. 270. V. *Solerare*. (4) † *Solum, fundus*, in Ch. Ms. a. 1326. (5) † *Planus-nauis fundus*, Gall. *Sole*. Stat. a. 1378. (6) † *Trabs, tignum*, Gall. *Solive*. Ch. Ms. a. 1324. V. *Salina*. (7) † *Pila vel globulus ligneus*, Gall. *Soule*. Lut. Ms. a. 1348.

SOLACENTIO. Charta ann. 709. apud Calmet. inter Probat. to. 1. Hist. Lothar. col. 264. *Bene antiquitus diuitum principum decreta et legum ita sauebant, ut tantummodo loca manus dignitatis Solacento in subscriptione certa monstraretur, nec sine gestarum allegatione, plenissima voluerunt firmitate mancipare.*

† SOLACERIVM, cella seu obedientia monastica, vel praedium rusticum ab abbacia pendens; vnde *Solacerius* illius habitator. Ch. Ms. a. 1325.

SOLACIAMENTVM, Solatium, animi remissio. Codex MS. de dictis contra Albigenes ex Bibl. D. de Chalvet Senefoalli Tolos.

SOLACIARI, V. infra *Solatiari*.

SOLADIRE, pro *Solfatire*. V. in hac voce.

† SOLAGIAMENTVM, Solatium, levamentum, Gall. *Soulagement*. Ch. a. 1473.

SOLAGIVM, Agrarium, praestatio ex agris, a *solum* sic dictum; idem quod alibi *Araticum*, *Terragium* nuncupatur, ut videre est in his vocibus: nisi tamen tributum sit, quod ex area, Dombensibus *Spel*, pensabatur. V. *Solium* 4. Chartul. Martiscon. fol. 220. vo.

SOLAIARIVS, an qui *soleas* vendit seu conficit? Verus Inscripção apud Baronium ad 22. Aug. in Martyrolog. Magno et inuicti Imp. . . Constantino . . . corpus coriariorum, magnanorum, Solaiariorum deuoti nuntii maiestatisque eius. V. *Magnarius* et *Sola* I.

SOLAMENTVM, ut *Solanum* infra, *Solum*, fundus. Charta ann. 941. apud Murator. delle Antic. Eitenfi p. 147. V. *Solare* 2. et *Soliditas*.

SOLAMEVM, Annonae genus. Chartar. Eccl. Auxir. c. 88. de Oblationibus ad sacristiam pertinentibus: *Decima quoque tam panis, quam annonae, siue frumenti, et Solamei.*

SOLANVM, *Solum*, fundus. Charta Sancti Regis Aragonum aerae 1113. apud Hieron. Blancam p. 626. V. *Solamentum*.

SOLARATVS, V. infra in *Solarium* I. SOLARE. (1) Vt *Solarium* I. V. in hac voce. (2) *Solum*, fundus.

Conc.

- Conc. Legion. ann. 1012. inter Hispan. to. 3. p. 191. V. *Solamentum*. (3) Calceos *solis* seu soleis instruere. Statuta Arelat. MSS. art. 167. V. *Solerare*. (4) SOLARI, Consolatione affici, recreari. Taion. Episc. in Praefat. ad suos quinque libros Sentent. inter Conc. Hisp. to. 2. p. 531. V. *Solatiari*.
- † SOLAREATVS, *solaris* instructus, aedificatus. Stat. Ms.
- † SOLARIA, vectigal, quod pro solo penditur. Ch. a. 822. t. 6. Collect. Hist. Franc. p. 528. V. *Solarium* 2.
- SOLARIARI, pro *Salariare*. V. in hac voce.
- SOLARIATVS, V. in *Solarium* 1.
- SOLARIOLVM, dimin. a *Solarium* 1. V. ibi.
- SOLARIS. (1) SOLARIS AVREVS, nummus aureus, scutum cum sole, Gall. *Ecu au Soleil*. Regest. Parlamenti ann. 1533. apud Baluz. tom. 2. Hist. Aruern. p. 693. Alia notione vide in *Solarium* 1. (2) SOLARIS IVSTITIA, quae solum seu fundum spectat, Gallice *Justice fonciere*. Charta ann. 1211. ex Tabul. S. Germani a pratis. (3) † Idem quod *mansus*, agri portio cum habitatione coloni, Hisp. *Solar*. Ch. a. 1107. V. alia notione in *Solarium* 1.
- SOLARITER, instar solis. Gocelinus in Vita S. Augult. Cantuar. tom. 6. Maii p. 377.
- SOLARIVM. (1) Domus contignatio, vel cubiculum maius ac superius, tabulatum, *Öller* olim Germanis. Chronica Australis an. 869. *Ludovicus Imperator de Solario cecidit*. SOLARIVS, vt *Solarium*. Charta ann. 1017. in Append. ad Marcam Hispan. col. 1003. SOLARE, eadem notione. Charta ann. 1043. ex Tabul. S. Victoris Massil. SOLERIVM, eodem intellectu. Albertus Aquensis lib. 1. c. 28. SOLARIOLVM, dim. a *Solarium*. Vita S. Austrulsi Abb. Fontanell. saec. 3. Bened. part. 2. p. 134. SOLARIS, locus idoneus *solario* aedificando, Gallis *Masure*. Charta Sanctii Reg. Aragon. aerae 1090. in Hist. Pinnarensi lib. 3. c. 9. SOLARIVM, eadem notione. Charta Willelmi dom. Mont-
- tispefful. ann. 1103. apud D. Britom. 2. de Vsu feud. p. 727. SOLARIATVS, et SOLERATVS, *solaris* instructus, aedificatus. Charta Ioannis Episc. Ticinensis. an. 9 apud Vghellum in Episc. Veron. lib. Vide Oct. Ferrarium in *Solar*. SOLARATVS, eodem significato Charta Theodobaldi an. circ. 9 apud Murator. to. 3. p. 86. Vectigal, quod pro solo penditur apud Vlpian. ff. ne quid in loco p. leg. 2. §. Si quis, 17. V. *Solarium* (3) *Solarium* nonnumquam pro *solarium* scriptum occurrit, vt in Constitut. Vdalrici Episc. Patav. a. 1470. apud Hantiz. to. 1. German. sacrae, p. 555. Ita etiam legendum videtur apud Marten. de Ant. Eccl. sine Discipl. p. 128. vbi haec haec ex Ordinari. MS. Eccl. Siluane. *Ad finis breues lectiones ad Martinum, et per diem unus de clericis capellanis ecclesiae, Solario median legis residuum in choro retro ministrare*. (4) † Suggestum, ap. Champ. in Diss. 1. ad Hist. B. Chian. p. 125.
- SOLARIVS. (1) Calcei species. Comput. ab an. 1333. ad ann. 1336. 2. Hist. Dalph. p. 284. *Item in duobus paribus stinalorum et duobus paribus Solariorum pro domo III. flor.* V. *Sola* 1. (2) † SOLARIVS, SOLERIVS, domus contignatio, tabulatum. Ch. Ms. a. 1370.
- SOLARVS, nummus argenteus Martianus. Acta B. Aloysii Gonzag. to. 4. Iunii p. 883.
- SOLATIARE. (1) SOLATIARE Consolari Radulfus de Dicero p. 607. V. *Solari*. (2) Fideiubere, apud Macros in Hierolex. ex leg. 3. de arcitalibus. V. *Solatum* 4. (3) SOLATIARE, et SOLATIARI, Auxilium vel *solatum* impertiri, prebere. Lex Longob. lib. 1. tit. 1. §. 3. *Si dux exercitalem suum moraueris iniuste, Gastaldius cum Sociis, etc.* Adde §. 5. Codex Caranus Epist. 6. *Non nos patiaris perire et ne moreris aut differas nobis Solatiandum*. (4) SOLATIARI, animum relaxare, Gall. *Se divertir*. Arnulfus Lexouienfis Episcopus

ad Radulfum de Diceto Londonien-
tem Archidiaconum cuius exstat historia.

SOLATIUM, *Solatiandi* seu ani-
mum relaxandi causa. Epist. Caroli
de Maestris ann. 1410. apud Mar-
ten. tom. 7. Amplif. Collect. col.
1169.

SOLATOR, Auxiliator. Capitula
Cens. tit. 1.

SOLATIOSE, i. q. *Solatiatim*. Vita
S. Basilidis to. 5. Maii p. 206.

SOLATIOSVS, delectabilis, iucundus.
Epistola Ducis Burgundiae an. 1401.
apud Marten. to. 1. Anecdor. col.
1675. V. *Solatiuus*.

SOLATIVM. (1) Salarium, quod
ἐπὶ πρυτανῶν λῶμα datur, ut habet
Procopius in Anecdoris. Vtitur non
semel Iulianus Antecessor Constit.

115. 123. 124. ut et l. 4. Cod. de
Sportul. Capitula Caroli Cal. apud
Tassinum c. 13. *Et si illi duo missati-*

ci ad hoc non suffecerint, nobis ad tem-
pus hoc mandemus, qualiter aut per
nos, aut per filium nostrum, aut sicut
viderimus, eis necessarium Solatium

transmitteremus. (2) Ludus, specta-
culum, Gall. *Feu, divertissement*.

Reginiae Paduae apud Murator. to.
1. col. 427. (3) Quodvis auxilium,

Boetius, Gall. *Ayde*. Iordanes de
Rebus Geticis cap. 32. (4) Fide-

usio, apud Macros in Hierolex. ex
eg. 3. de exercitalibus. V. in *Sola-*

tor. (5) Refectio. Testamentum
Bertrichramni Episc. Cenoman. *Et*

tribus loci istius Solatium praebeant,
et postea in crastinum Abbas dei illis

largissimum refectioem. V. *Consula-*
to 1. (6) Colloquium. Epist. Rober-

ti Prioris Celsinensis ad Abbat. Clu-
ac. ann. 1409. apud Marten. to.

Amplif. Collect. col. 1114. (7)
SOLATIVM, **SOLACIVS**, **SOLA-**

IA, Gallis *Aide*, qui vel quae Mo-
nachis aut Monialibus officium et

onus aliquod peragentibus in ad-
ministrandum datur. Chrodogangus

arenensis Episc. in Regula Canonic.
p. 9. Statuta Ordinis S. Gil-

berti p. 745. 758. etc. ubi et *Sola-*
ti interdum dicitur. **SOLATIA**,

in Moniali, p. 776. *Licet infirma-*
rum monialium Solacium habere. Ha-

bitur rursum p. 764. (8) Ager
no 12.

cultus, f. pro *Solanum*. Chron. Si-
ciliae ad ann. 1326. apud Marten.
to. 3. Anecdor. col. 95. *Deinde red-*
derunt usque ad mare Tonnariae So-
lantis de ignimenco Panormi, per
ipsam eandem viam damnificantes
vinaas et Solatia maritimarum di-
florum locorum Siciliae.

SOLATIVS, V. *Solatiuus* 7.

SOLATIVVS, qui solarium affert.
Elmhain. in Vita Henrici V. Reg.
Angl. c. 67. p. 193. V. *Solatiofus*,

SOLATVRA, pulveres et siliquae gra-
narii, ab Ital. *Solaro*, granarium.
Acta S. Francisciae Rom. tom. 2. Mar-
tii p. 93.

SOLATVRVS, pro Solandus. Vita S.
Dunstani tom. 4. Maii p. 356.

SOLATVS. (1) *Caligae Solatae*, f.
Apertae, pro solutae. Acta ad Con-
cil. Basileense apud Marten. tom. 8.

Amplif. Collect. col. 244. *Nullus*
portet . . . corrigias auri vel ar-
genti ornatum habentes, nec caligas

Solatas, nec mitras fiviceas. (2) † *Pa-*
vimentis stratus. Stat. Taurin. Mf.
a. 1360. V. *Solerare* et *Solere* 2.

SOLDA. (1) Taberna mercatoria,
idem quod *Selda*: nisi etiam ita le-

gendum sit, in Charta an. 19. Ri-
chardi II. Reg. Angl. apud Th.

Blount in Nomolex. (2) † *Fex*
vinaria, Prov. *Sondo*. Index Mf. a.

1378.

SOLDADA, **SOLDADERIVS**, **SOL-**
DAERIVS, V. infra in *Solidata*.

SOLDANA, Araris, Gall. *la Saone*.
Charta ann. 1364. ex Regest. 98.

Chartophyl. Reg. num. 3.

SOLDANARIA, **SOLDANATVS**, **SOL-**
DANIA, V. in *Sulianus*.

SOLDANVS, V. ibidem et in *Syndicus*.

SOLDARE. (1) Solidare, reficere.
Anonymus Salern. apud Murator.

to. 2. part. 2. col. 228. (2) Vid.
Solidata.

† **SOLDARIVM**, agrarium, praesta-
tio ex solo seu agris, i. q. *Solagium*.

Ch. Mf. a. 1071. V. *Soldator*.

SOLDARIVS, **SOLDATA**, *N.* infra
Solidata.

SOLDATARIA, **SOLDADERA**, Me-
retrix: ab Hispan. *Soldada*, merces,
stipendium: a merendo enim dictas
mere-

meretrices obseruat Nonius, quae mercede copiam corporis sui faciunt. Iacobus I. Rex Aragon. in Constitutionibus Catalanae MSS. V. *Soderia* in *Sodes*.

SOLDATES, SOLDATVS, SOLDEARE, SOLDEARIVS, SOLDENARIVS, SOLDERIVS, V. in *Solidata*.

† **SOLDATOR**, soli seu territorii incolae et cultor. Arest. Mf. a. 1366.

† **SOLDEA**, stipendium, Germ. *Sold*. Cod. Ital. dipl. t. 2. p. 1887. V. *Solidata*.

SOLDICVS, V. *Syndicus*.

SOLDINVS, vt *Solidus*, monetae species. Continuat. Chron. Andr. Danduli apud Murator. tom. 12. col. 419. *Item hoc tempore idem dominus Dux montem meraninorum de nouo fieri iussit. fecitque statuitones, quod Soldini amplius non fabricarentur.*

SOLDITIARIVS, V. in *Solidata*.

† **SOLDONERIVS**, miles qui stipendio meret, Germ. *Söldner*. Chron. Foroiul. ad an. 1305. V. in *Solidata*.

SOLDVM, V. in *Solidata*.

SOLDVRII, Gallis veteribus dicti devoti homines, et utriusque fortunae socii satellites principum. Horum meminere Caesar L. 3. de Bello Gallico et Athenaeus lib. 16. cap. 13. cui *σολδαροι* dicuntur. *Cientes* ab eodem Caesare nuncupantur ibid. lib. 7. c. 40. V. Schilter in Gloss. Teuton. et Carolum de Aquino in Lexico milit.

SOLDVS, *Solidus*, ab Ital. *Soldo*. Oberti Cancellarii Annal. Genuens. apud Murator. to. 6. col. 342. V. in *Solidata*.

SOLECLVM, umbella portatilis, Gall. *Parasol*, ab Ital. *Solecchio*. Gaieranus in Ord. Romano cap. 46. V. *Solinum* 1.

SOLEDETAS, pro *Soliditas*, V. ibi.

SOLEDVS pro *Solidus*, in Testam. Bertichramni Episc. Cenoman. et aliis vet. Chartis passim.

SOLEMNIA. (1) Solemnnes et antiquae praestationes in l. 1. D. de Munerib. et apud Ammianum lib. 17. (2) **SOLEMNIA**, fem. gen. pro Solemne S. Sturmii Abb. Fuld. Consuet. V. *Solemnium*.

SOLEMNIS, illustris, clarus, insignis Vita Innocentii PP. IV. c. 39. apud Baluz. tom. 7. Miscell. p. 399. **SOLEMNIS**, eodem significatu. apud Ludewig. tom. 2. Reliq. MSS. p. 291.

SOLEMNITAS, iuris formula, praescripta ratio, Gall. *Formalisé*. Concil. Treuir. ann. 1310. apud Marten. to. 4. Anecdor. col. 242.

SOLEMNITER, Communiter, Epist. Goffridi Vindocin. apud Billon. tom. 5. Annal. Bened. p. 399.

SOLEMNIVM, Solemnitas. Mirae Wlfranii to. 3. Mart. p. 155. V. *lemnia* 2.

SOLEMNIZARE, publicare, vulgo Alanus de Insulis in Placidio m. rae. Vulgo autem *Solemnizare*, *solemnne festum agere*, quomodo videntur Petrus Bleiensis ferra. 24. C. sarius Heisterbach. lib. 9. c. 15. 11. c. 2. et alii. Pseudo-Oslib. 1. de Vetula:

Econtra durum est Solemnizare quod ille

Conculcat.

SOLENNIZARE, eadem notio Elmham. in Vita Henrici V. Angl. cap. 26. p. 61.

† **SOLEMNE**, solemnne et antiquae praestationis. Cod. Ital. dipl. to. 8. 1492.

SOLEMNIZATIO, festum solenne Litterae Edwardi II. Reg. Angl. 1308. apud Rymer. tom. 3. p.

SOLLEMNIZATIO MATRINII, in Charta ann. 1369. apud Luz. tom. 2. Hist. Aruern. pag.

† **SOLENIA**, solita solemnne, Collect. Hist. Franc. p. 14.

SOLERARE, *Pavimentum componere vel solcas calcamenti resarcire*, Gloss. MSS. Gloss. Ild. *Solerare est solidare, a solus, solaris, solidum*. V. *Salare* 3.

SOLERATVS, SOLERIVM, *larium* 1.

† **SOLERE**. (1) *Sola* seu pila ludus Gall. *Soler*. Litt. remiss. a. 1348. *Sola* et *Sonla*. (2) *Pavimentum*, nene, Gall. ol. *Soler*. Ch. M. 1385. V. *Solatus* 2.

† **SOLERIVM**, solum, pavimentum.
Ch. M. a. 1450.

SOLARIUS, V. *Solarius* 2.

SOLERTIZATIVS, Solers, diligens.
V. MS. S. Firmini Episc. Ambian.
n. Conf. V. mox in *Solertus*.

SOLERTIVS, vt *Solertizatus*, in Sta-
tus Caroli Ioh. Reg. Franc. primo-
gen. ann. 1538. tom. 3. Ordinari.
p. 578.

SOLISTRIS, pro siluestris vel so-
larius, ap. Murat. t. 1. Antiq. Ital.
p. 271.

SOLIVS, Calceus, Gallis *Soulier*.
Monast. de Valle Dei apud
Sylvanot. tom. 4. Fragm. MSS. p.
460.

SOLLEVARE, Subleuare, Ital. *Solle-
uare*, Gall. *Soulever*. Sebalt. Perus.
V. B. Columbae Reat. tom. 5.
p. 381.

SOLLA, V. *Soffa*.

SOLIZARE, Musicales notas canere,
Ital. *Solfare*, *Solfeggiare*, Gall. *Sol-
fège*. Georgius Rhau: *Si cantum
componi volueris Solfizare, conside-
re oportet in primis eius tonum.*
SOLVISARE, eadem notione, in
Gemma. V. *Solmisatio*.

SOLLIVS, lucius. Charta Alfonsi I.
Reg. arae 1157. pro Caesaraugusta-
na, apud Michaellem del Molino in
Reperitorio p. 265. col. 3. *Es per
fuerit totas illas aquas, quod
pertenent, ubi potueritis. Sed totos
los Segos qui fuerant ibi presos se-
llos vos, et prendat eos in eo Me-
rinos po ad me.* V. *Sollus*.

SOLLIS, locus in ecclesia inter poe-
tentes quarti gradus et sanctua-
rium, apud Thiers de Ambon. c. 17.
p. 113.

SOLLARE, *δολῶν*, in Gloss. Graec. Lat.
MS. (Codex Reg. *Solium*.) in edito
Sella, currus, lectica.

SOLLARDVS, **SOLLIARDVS**, co-
minister. Statutum Humber-
g. ann. 1340. tom. 2. Hist. Dalph.
p. 394. col. 1. Galli *Soullart* eo-
dem significatu dixerunt. Statuta
Elnon. MSS. A Gall. *Sonil-*
lart, equinatus, conspurcatus; vnde
Gall. *Sonillon*, culinaris
coctus. **SOLLARDVS**, eadem

notione, in eodem Statuto an. 1340.
ibid. pag. 404. col. 2.

SOLIARE. Charta Italica ann. 1345.

*Si aliquis Solianeris aliquas canas, vel
scalaueris; seu spolianeris, calige-
ris salices, etc. Vbi leg. videtur
Sfolianeris, foliis nudauerit.*

SOLIATA, pro *Foliata* editum in Or-
dine Cluniac. Bernardi Monachi part.
1. cap. 7. V. in *Foliata* 2.

SOLICANVS, qui solus canit. Mart.
Capella lib. 2. p. 33.

SOLICATIO, solis feruor. Caelius
Aurel. Tard. lib. 4. cap. 2.

SOLICITATOR, V. in *Solicitare*.

SOLICLARI, *ἡλιαζέσαι*, in Gloss.
Lat. Graec. MSS. Sangerm.

† **SOLICVLVM**, umbella, Ital. *So-
licchio*. Inuent. Ms. a. 1295. V. *So-
leclum*.

† **SOLICVLVS**, dimin. a sole, t. 3.
Febr. p. 528.

SOLIDA STATA. Chartae Angliranni
Episc. Merensis ann. 770. apud Meu-
rissium pag. 176. 177. *Cum integris
terminis Solidisque statis eorum ad
eas res pertinentibus vel aspicientibus,
etc.* V. infra *Solidatum*.

SOLIDAMENTVM, Firmamentum,
id quo aliquid solidum fit: vox Ar-
chitectis nota. V. *Smaltum*. Ange-
lomus in Genesim cap. 1. apud Pe-
zium, tom. 1. Anecd. part. 1. col.
64. Hinc stellarum fixarum orbem
veteres *firmamentum* vel *Solidamen-
tum* vocabant, quod ex materia so-
lida fingebant esse compositum: vn-
de in Missali Mozarabum apud Mar-
ten. de Div. Offic. pag. 177. legitur
in Cantic. *Benedictus: Benedictus es
in Solidamenso coeli, vbi dicimus in
firmamento coeli.*

SOLIDANTER, *Solide*. Vita S. Auiti
tom. 3. Iunii pag. 357.

SOLIDANTIA, idem quod *Ligantia*,
Dominium, seu ius quod dominus
habet in vassallum, qui ligio seu so-
lido hominio obnoxius est. V. in *Li-
gus* et in *Solidus* 1. Charta ann.
1206. apud Marten. to. 1. Ampliff.
Collect. col. 1069.

SOLIDARE. (1) Confirmare, asse-
rere. Tabul. S. Vincentii Cenoman.
(2) Firmare, munire. Rolandinus
Patav. in Chron. Taruis. apud Mu-
rator.

rator, to. 8. col. 321. (3) Stipendium praebere; vt et **SOLDARIVS**, Stipendiarius. V. in **Solidata**.

SOLIDATA, valor vnus solidi. Charta ann. 1069. apud Sammarthanos in Archiep. Aquensib. num. 22. *Constitutum est ab utrisque, vt Abbas Rostannus et Monachi Archiepiscopo Rostagno tunc temporis 240. Solidatas darent, et omni anno persoluerent in censum sanctae Aquensi Ecclesiae in die Sabbati sancti duas libras legales incensi optime, etc.* Raimundus de Agiles pag. 153. *Coria vero bonum et equorum, et alia neglecta ex longo tempore illa similiter diu coctas, karissime vendebantur, adeo vt duas Solidatas quilibet comedere posset.* Tabularium Lucense, apud Marcum in Hist. Beneharn. lib. 4. cap. 6. *Inde accepit Viacomus ipse vnum mulum de mille solidis, et duos equos de mille Solidatis.* Solidatam accipi debere pro valore vnus solidi suadent cum ipsa vocis origo, tum Chartae veteres plurimae, in quibus haec vox occurrit. Aliae nihilominus existant, quae Solidatam a folido distinguunt, et maioris vel minoris esse pretii quam solidus innuere videntur; adeo vt rem lectoris iudicio permittendam esse satius existimemus. Vnum esse cum folido probant Charta ann. 1118. inter Probat. to. 2. nouae Hist. Occitan. col. 405. *Es propter hoc accepimus a te quingentas Solidatas.* Alia an. 1140. ibid. col. 492. *Propter hoc mihi firmasti dare quinque millia Solidatas ad primam festiuitatem S. Michaelis.* Testamentum Ermengaudi Episc. Agathensis ann. 1149. inter Instrum. to. 6. Gall. Christ. nouae edit. col. 323. *Nepoti meo Guillelmo de Subiras relinquo equum et mulum et ducentos solidos vel Solidatas.* Charta ann. 1237. tom. 1. Hist. Dalph. pag. 19. *Dominus Comitatus eisdem centum Solidatas, vel centum solidos dare tunc teneatur in reuerso suo citra bornam.* At vero a folido secernunt aliae Chartae. Solidata pro 12. solidis computari videtur in Ch. an. 1134. ex Charrul. Sauniac. *Vt ipsa die cen-*

sum Solidatae ab abbate ibi darentur. Pro hac acquisitione donauimus et az sol. **SOLIDATVS**, eodem significatu. Chartular. S. Vandreg. to. p. 387. **SOLIDATA**, idem quod pondus, libra, cuius valor aestimatur vno folido. Charta censuales duini Abb. S. Vedasti ann. 1096. Chartul. V. eiusd. Mon. fol. 8. *Quinque Solidatae lanae; 1. den. Quinque Solidatae fleti, 1. den. Quae Solidatae saxae carnis, 1. den.* bular. Gemmet. Comes Robertus, quicumque terram tenebit haereditas ex denotione, recognitione etiam, saepedictum castellum in terra meticensis Monasterii est scitum, gulis annis in festo Apostolorum Petri et Pauli decem Solidatas terrae Priori de Ben, unde fies coram, idem Prior ad Gemmericum Monasterium deferet, vt accensum in festo ad memoriam et honorem eius fulgeat. **SOLIDATA TERRA**, fol. 2. *duos agri ad valorem annuum vnus solidi.* Monastic. Anglie. tom. 112. *Anselmus de Gorney dedit quinque Solidatas terrae in Ramna, cum aduocatione eiusdem etc.* Tom. 2. p. 98. *Quadrage Solidatas in villa de Hebi, etc. fra: Terram de Rifeberge, quae bas reddere 30. solidos, etc.* Seguini Episcopi Maricon. an. 11. *Cum Guillelmo de Oblato Ecclesia Chaniacensi 60. Solidatas rae teneret in feudum, etc.* Regum feodorum Campaniae fol. 69. *facere continuum estagium annu Menoldim, et domina Comitissa ei assignare centum Solidatas in V. Libra terrae et Denariata.* **SOLIDATA**, Stipendium vnus solidi, datur militi. Eadmerus lib. de militudinib. S. Anselmi cap. 30. *vero seruiunt ei velut milites Solidatis, etc.* **SOLDATA**, lat. 1. Rex Aragon. in Foris Offic. 1247. fol. 8. *Tunc debet ei daturum salarium secundum formam licet quandam Soldatam committit quanta debebas ei seruire.* **SOLDATA** apud Brandaeonem tom. 4. Mon. Lusitan. p. 304. Galli *Soldée*, *dée* et *Soldée* dicunt. **SOLDATA**

idem quod *Solidata*. Albertus Aquen-
fis lib. 7. c. 58. *Nec longo post haec*
interuallo Rex a militibus suis in
vite lapsus pro pecunia angustatus
est, quem illis debebas pro conventio-
is fiderum, etc. *SOLDVM*. Con-
radus Vspurg. in Henrico VI. *Impe-*
ratore suo C. milia marcarum sibi ab
rebus suis fecit militibus dari in Sol-
da. Rolandinus Patav. in Chron.
apud Murator. tom. 8. col.
1161. *Aperte lamentari coeperunt, quod*
illam suae salarium a suo sibi Com-
munis promissum penitus habere non
habuerunt. *SOLDVS*, eadem notione.
Barthol. Scribae Annal. Genuens.
ann. 1224. apud Murator. to. 6.
col. 437. *SOLDVS*, eodem intelle-
ctu. Epistola Friderici II. Imp. apud
Murator. tom. 2. Ampliss. Collect. col.
100. *SOLIDARE*, Stipendium
accipere, Gall. *Soudoier*, Italis *Sol-*
datore. Senator lib. 3. Var. 51. *Men-*
torum non duximus largitate Solitari-
um. Petrus de Vineis lib. 1. Epist.
1. *Pro fructibus suis de pauperum pa-*
uperum Solidatos. *SOLDARE*, *SOL-*
DARE, eadem notione. Sallas Ma-
gistrae de Rebus Sicul. lib. 2. cap.
1. tom. 6. Miscell. Baluz. p. 245.
Salus de ipso decima equites cum di-
recto venturos in regnum Sol-
idarum, milites qui sti-
pendio merent, qui *Solidatam* acci-
piunt pro stipendio, *Soudoiers*, Prois-
tor lib. 1. vol. c. 147. Leges Henrici I.
Angl. c. 8. *Conductarii, vel So-*
latarii, vel stipendiarii. Ordericus
vitalis lib. 4. *Solidarios milites con-*
ducunt, omnesque, regali munificentia
et militari servitute muneratos, do-
cent aliter benigniter permittit. *SO-*
DARTI REGIAE prinasae Masne-
ae, aliquot subscribunt Diplomata
Regis Siciliae ann. 1183.
ad Rocchum Pirrum in Archiepi-
scopo Monasteriali. *SOLDARIVS*,
Gall. obsoleto *Soldar*. Hugo
quintus de Carolo Martello:
quos dedit militibus, quos Solda-
tores nos obtinuit, qui ex omni-
bus partibus causa questus ad
concurrerant, etc. *SOLDADE-*
re, eodem significatu. Caffari
Genuens. ad ann. 1158. apud

Murator. to. 6. col. 270. *SOLDAE-*
RIVS, in Memor. Porestarum Re-
giens. ad ann. 1284. apud eund.
Murator. tom. 8. col. 1161. *SOL-*
DATES, in Chronico Veronensi ibid.
col. 649. *SOLDATVS*, ex Gallico
Soldat. Thwroczius in Calomano Re-
ge Hungar. c. 62. *SOLDEARIVS*,
in Charta apud Lobnell. tom. 2.
Hist. Britan. col. 241. *SOLDENA-*
RIVS, eadem notione, ex Gall.
Sandenier, (Germ. *Göldner*,) quae
vox occurrit in Chronico Flandr.
cap. 85. Gesta Philippi III. Regis
Franc. p. 538. *SOLDERIVS*. Bar-
thol. Scribae Annal. Genuens. apud
Murator. to. 6. col. 493. *SOLDI-*
TIARIVS, in Literis Edwardi II.
Regis Angl. ann. 1315. apud Rymer.
tom. 3. pag. 543. † *SOLIDATA-*
RIVS. in Lit. remiss. Ms. an. 1356.
† *SOVDERARIVS*, in alia an.
1358.

SOLIDATIO, decisio, confirmatio.
Charta ann. 1377. ex Bibl. Reg.

SOLIDATVM. (1) Quidquid in soli-
dum possideretur. Gesta Dagoberti Re-
gis c. 13. *Reddensque ei Solidatum,*
quod aspiciebas ad regnum Austrasio-
rum, hoc totum exinde, quod cisra
Ligerini, vel Proninciae partibus si-
sum erat, suae ditioni restituit. *SOL-*
LIDE HABERE, est iure proprie-
tatis et allodii possidere, in Charta
ann. 1116. ex maiori Chartul. S. Vi-
ctoris Massil. (2) Papias: *Fusum,*
Solidatum, stratum

† *SOLIDATVRA*, ferrumen, a Gall.
Soudure. Ch. Ms. a. 1367.

SOLIDATVS, vt *Solidatus*; V. ibi.

SOLIDITAS. (1) Solum, fun-
dus, ni fallor. Charta Pipini Reg.
ann. 763. apud Calmet. inter Pro-
bat. tom. 1. Hist. Lothar. col. 276.
Donamus ad ipsum monasterium (Pru-
mienle) villam nostram in pago Es-
sinse, qui dicitur Sarabodis villa,
vna cum terminis, vel Soliditate, vel
appendiciis suis, etc. V. *Solanum*.
SOLEDEAS, eadem notione, in
Charta ann. 690. inter Probat. Hist.
S. Germ. Paris. pag. 5. *Cum omne*
merito, vel agencias et Soledates
suas, sicut a nobis praesente tempore
est possessum. (2) † *Stabilitas, con-*
stantia,

stantia. Ch. Ms. an. 876. (3) † Gelu, congelatio, t. 6. Sept. p. 480.

† SOLIDITER, solide, vel in solidum. Ch. Ms. an. 1266. V. Solidantur.

SOLIDVM. In solidum, Gall. Solidairement. Charta ann. 1253. apud Ludewig. to. 5. Reliqui MSS. pag. 540. Promittentes in Solidum bona fide, etc. V. in Solidata.

SOLIDVS. (1) Ligijs, vassallus in solidum. Charta Oldegarii Episcopi Barcinon. in illius Vira n. 37. Nulla erit licentia alicui extraneae personae donare, . . . nisi illi, qui ita sit fidelis et Solidus homo Ecclesiae nostrae, sicut su. Ibidem: Iuro ego, . . . quod ab hac die et deinceps fidelis homo et Solidus ero tibi et Ecclesiae tuae. V. Hominium solidum, et Solidantia.

(2) SOLIDVS, pro Aureo ante Constantinum M. usurpatus vix legitur, vti obseruatum a Scaligero lib. de Re nummaria: quo tum imperante vulgo obrinuit, quod etiam attigit Cangijs in Dissertatione de Imperatorum Constantinopolitanorum numismatibus, ex Codice Theodosiano. Gregorius M. lib. 1. Dial. c. 9. Repente in sinu suo 12. aureos inuenit ita fulgentes, tanquam ex igne producti eadem hora fuissent. Qui mox de Ecclesia egressus, eos in sinum fauerentis Presbyteri proiecit, dicens: Ecce habes Solidos, quos quaesisti, etc. Solidum pariter pro aureo usurpat Fortunatus in Vita S. Germani Parisiensis c. 23. SOLIDI AVREI pretium apud Gallos et Francos diversum fuit pro temporum ratione. In Lege Salica, passim, Solidus constituisse dicitur 40. denariis argenteis. Hincmarus in Vita S. Remigii: In testamento, a B. Remigio condito, lector attendas, quia Solidorum quantitas numero 40. denariorum computatur, sicut tunc solidi habebantur, (al. agebantur,) et in Francorum Lege Salica continetur: et generaliter in solutione usque ad tempora Karoli perduravit, velut in eius capitulis continetur, (al. inuenitur.) Ita in Capitulo Ludonici Pii an. 819. de interpretat. Legis Salicae c. 2. et 4. solidus etiam accipitur. Pretium igitur

tur solidi immutatum, a Pipino Rege scilicet. Synodus Remensis c. 41. Vt dominus Imperator secundum statum bonae memoriae Pipini misericordiam faciat, ne Solidi, qui Lege habentur, per 40. denarios differant, quoniam propter eos multae iniuria multaque falsa testimonia oriuntur. Taxata enim fuit tunc valoris solidi quantitas 12. denariis idque firmatum a Carolo M. lib. Capit. c. 75. Vt omnis solutio compositio, quae in Lege Salica continetur, inter Francos per 12. denarios Solidum componatur: ex quo ubi contentio inter Saxones, et alios siones exorta fuerit. Ibi volumus, 40. denariorum quantitatem Solidi habere; quem vel Saxo, vel Francus partem Salici Franci cum eo habetis soluere debet. Ita fere in Longobard. lib. 2. tit. 32. et 3. et 3. nisi quod pro 40. denariis ferunt editiones Boërii et Lindenbrogii; sed perperam, ut Capitula eiusd. Caroli ann. 799. et 800. ta ab Holstenio §. 11. In argenteis denarios Solidum faciant: et in speciebus ad istud pretium omnes rationes compositionis sunt. Ibi etiam firmatum deinceps a Ludovico Pio c. 3. tit. 75. Hinc solidi denariorum fuisse dicitur, in Capit. Karolomanni c. 2. in Capit. Caroli M. lib. 3. c. 30. 5. c. 3. in Addit. 1. Ludonici cap. 57. et in Synodo Liptinensi. Sed et apud Hungaros, aureus, idem cum solido, 40. denariis valuit sub Bela I. Rege, vti et notor est Thwroczijs cap. 45. (Ex quo etiam Lindenbrogium, cui non accesserunt, minus caute secutus Vir doctissimus. Existimat ille eundemque esse solidum, qui 40. denariis, quibus primum conditus ad 12. denarios a Pipino est mutatus: quod falsum omnino est: nam aureus erat, alter argenteus. Et quidem absurda et haecenus dicta eiusmodi imminutio. Hoc occasione praebuit laudata Synodus Remensis, cuius mentem me affecit est Lindenbrogius, quippe vnum docet, multas,

prie 40. denariorum fuerant, a Pipino Rege sagacissimo ad 12. denarios reductas fuisse, ut sibi populos archus deuinceret. In usu publico erant solidi aurei etiam sub Philippo I. Rege Franc. ut ex Literis an. 1077. constat: *Cuiusmodi instaleris mille Solidi auri componas.* His succedere summi. V. le Blanc Tract. de Monetae pag. 39. et seqq.) SOLIDI AVREI diuisio alia fuit apud Romanos, namque, in 6000 denarios aereos, *denarii* Graeci vocant, in quor *denarii*, siue solidum diuidi scribit *Senatus*. Senator lib. 1. Epist. 10. *Sex milia denariorum Solidum esse valuerunt.* SOLIDI ARGENTEI, in Bulla Benedicti VII. PP. in Bullario Cluniacensi p. 6. Aevo sequiori, solidi ex argento, et quidem subaerato, cudi coeperunt; quibus assignatio denarii perinde 12. ac aureo; sed *aerei minutuli.* Atque ita *solidum* usurpatum docet Couarruias lib. de Collat. veterum numismat. c. 3. §. 1. et seqq. Charta foundationis *Monsi*. S. Seueri in Vasconia apud *Marcom* lib. 3. Hist. Beneharn. cap. 3. *Dedit illis trecentos Solidos duos denarios argenti, quadraginta quinque vacas cum multis aliis rebus.* SOLIDI apud Saxones duplex fuit; unus enim habuit 2. tremisses, alter tres tremisses. Maiori solidido aliae compositiones, minori homicidia componebantur. Ita Lex Saxonum tit. 18. Adde Capitulare Saxonum Caroli M. an. 797. c. 11. SOLIDI ANGLICANI, *Sols Engleis*, in Legibus vernaculis Willelmi Nothi cap. 12. *vi 40. denariis constituisse innuitur: Del Dei après le pokier 50. Sols de sô Engleis, 50 est quers deniers.* Quae quidem verba vltima de 40. denariis capiendi existimo, ut runc efferebant. Mentio est praeterea solidorum Anglicanorum c. 19. 21. 41. Ut tamen non temere affirmem, facit Caius de Antiqua Cantabrig. Academiae pag. 104. *Ibid* interim scire licet, *aliam* *rationem solidorum aetate Aelfrici, quam nostra: nam per ea tempora 30. denarii factebant sex Solidos, ipsi vero duos tantum et semissem.*

SOLIDI FRANCI, in Formula 82. apud Lindenbrogium. *Francisci seu Francici*, in Tabulario Casauriensi, in Charta exarata sub Carolo et Pipino Regibus, et Ildebrando Duce Spoletano: *Idcirco constat, me Pessido vendidisse tibi Aderisi Sculdasso cartularios, et vinearios in loco. qui dicitur in Vico, hoc est, pro Solidis 7. Franciscis et boue uno, et grano modiorum 12. Alibi: Et praesidium recepi a te, valente Solidos 20. Franciscos* Occurrit ibi pluries. Idem videntur qui *solidi Galliarum* appellantur apud Gregor. M. lib. 5. Epist. 10. SOLIDI GENAENSES, *othici, Ardaricani.* V. Dissertationem Cangii de Imperatorum Constantinopolitanorum Monetis SOLIDI INFERENDALES. V. *Inferenda.* SOLIDI OBOLORVM, in Charta Balduini Episc. Nouiom. an. 1154. ex Tabular. Corbeien. *Quinquaginta Solidos obolorum, quos pro terra, praestis et nemore de Albincort . . . pro quinquaginta libris obolorum vobis in perpetuum indulgit.* Charta apud Stephanor. tom. 3. Antiquit. Bened. Pictau. MSS. p. 129. *Dom. Rodolphus de Tiliu Miles habet ad mutationem Abbatum 30. Solidos obolorum veterum, pro quibus habuit 15. solidos Marchenses.* Ita etiam leg. videtur in Charta Edw. I. Reg. Angl. ann. 1283. apud Rymer. to. 2. p. 263. *Quicumque volueris, poteris facere furnum in dicta villa et in barris dictae villae . . . Dabis, cuius eris, nobis quolibet anno semel 10. Solidos obolorum.* SOLIDI REGIS, dicitur quaedam tribui et vectigalis species, quae Regi, pro ingruente aliqua necessitate, praestatur: qua notione dicimus *Deniers royaux.* Chartul. AB. Sangerman. fol. 5. vo. SOLIDI ROMANI, Imperatorum Romanorum. Praefatio ad Legem Burgundionum. DE SOLIDO et denario sponfare. Lex Salica tit. 4. §. 1. *Qui viduam accipere vult, cum tribus testibus, qui adprobare debent, tres Solidos aequae pensantes et denarium habere debet, et hoc factu, si eis conuenit, viduam accipiat.* Formulae vet. Pithoei c. 55. in MS. Cap. 60.

*Eo quod ante hos dies filiolam nomine illa per Solido et denario et enarras habui desponsata. Infra: Convenit, ut ipse ille ipso Solido et denario de ipsas arras ante plures bonis hominibus, et pro ipso exenio scilicet sano. etc. V. Form. Lindenbrogii 75. Fredegar. in Epit. c. 38. IN SOLIDO, et Libra construere, Gall. *As sol la livre*, in Charta ann. 1405. ex Tabul. S. Victoris Massil. (3) † Pondus, libra, cuius valor vno solido aestimatur, in Arest. a. 1379. SOLIDVS, prudens, sapiens. Chron. Ioh. Wierhamstedii p. 429. *Gaudens congaudeo . . . quia . . . iam meis in temporibus per fratrem Solidum, sobrium et modestum, etc. Occurrit rursum pag. 434.**

SOLIFOSSOR, qui terram fodit. Mantuanus.

SOLIFUGVM ANIMAL, idem quod Isidoro lib. 12. Orig. c. 3. *Solifuga*, Festo *Solipunga*, quod genus est, inquit, *bestiolae maleficae, quod acinus concitatusque fit furore solis: unde etiam nomen traxit. Solipunga* Plinio lib. 8. cap. 43. *Solpuga* apud Lucanum lib. 9. v. 837. Geruasius Tilber. in Otis Imper. ap. Leibnit. to. 1. Script. Brunsvic. p. 923. *In Sardinia nec lupus ex antiquo nec serpens gignitur. In ea est Solifugum animal, morsu homines perimens.*

SOLIGRADVS, qui solus graditur, apud Notkerum Balbulum lib. de Interpret. Script. cap. 4. Locus est in *Latigradus*.

SOLILOQVIVM, est, cum ad interrogationem ipsi nobis respondemus. Ita Papias et Gloss. Arabico-Lat. Eiusmodi est *Soliloquium* S. Augustini.

SOLIVM. (1) Vmbraculum, quo sol arcetur, Gall. *Dais*, *Parasol*. Vincentius Beluac. lib. 32. c. 22. V. *Soleclum*. (2) SOLIVM, vel SOLIVS TERRAE, in Domesday vbi 7. *Solini* vel *solina terrae* sunt 7. *carrucatae*: sic enim legendum puto apud Edw. Cokum ad Littletonem fest. 1. pro 17. Somnerus quippe *Solinum* cum *suollinga* confundit, id est, *hyda*, seu *catrucata*. Will. Thorn. ann. 1206. *Fuit enim cum hundredo*

antiquis temporibus, petimus cameram Monachorum S. Margareti et defendebat se pro 5. Solinis, et appressatum ad 19. lib. vs pater Domesday Regis Wilhelmi. V. Solinga. (3) Charta Tancredi Principis Antiochiae, apud Vghell. to. 4. p. 1166. Terciam partem redditus Solini, qui inde exterris et terrae, et rugam Antiochiae una cum Ecclesia S. Iohannis. Infra: Et secunda pars portus diceae, portus et terrae, ut de Rugam Antiochiae cum Ecclesia finiter, etc. V. Solanum.

† SOLIS, pro solus, errabundus, B. de Aunoribus Mf.

SOLITANEVS, Rarus, inusitatus singularis. *Solitanei dolores stomaci* apud Marcell. Empir. c. 20. Olevius Horatianus lib. 3. *Rerum* dicar. in Praefat.

SOLITARITAS, simplicitas. *Quod sing.* in Friderico I. apud Marten. to. 6. col. 644.

† SOLITARIVS, pro *Solidarius*, tales qui stipendio meret. Petrus in Henr. II. ad an. 1188. V. in *lidata*.

SOLITVDO. (1) Vastum, terra emata. Charta Caroli Comitis Fland. in Chron. Andrensi p. 423. (2) Soliditas. Acta S. Procopii rom. Iulii p. 142. (3) SOLITVDIVS MOEROR, coelibatus, in Theod. leg. 2. de repudiis tit. 26.

SOLIVA, Trabe, Gall. *Solive*. Gall. Tancredi apud Marten. to. 3. Anc. col. 187. *Quae vulgo Solina, quia per solum vadat, nuncupatur trabs fissi latus alterum emernat, quae laevo parieti pro fundamento fissi. V. Sulina.*

SOLIVAGI, Coelibes, opponuntur *Coniugatis*, in veteri Charta apud Aegid. Gelenium in Colonia p. 116. *Sine Solinagi, sine coniugati, in tempore messis debent colligere messes.* † SOLIVARE, trabs ponere. Caput. Mf. a. 1381.

SOLIVM. (1) Limen. Arestum an. 1279 in Tabul. Episcopat. Ambian. p. 126. *Idem Episcopus asserbat se in possessione, . . . quod nullus clare potest, in ciuitate Ambian.*

*torre, nec Sollam ponere, nisi a
maius nostris, et ab ipso Episcopo pe-
na licentia. A Saxonico Soll, quod
angli Sill, Galli Senil dicunt, vo-
is originem accersit Eccardus in No-
is ad Pact. Leg. Salicae pag. 104.
ficio, an idem sonat, vel potius
unum, et suggestum, in Vita S.
Andardi Archiep. Narbonensis :
ficio et valde mirificum ex prae-
ficio marmore editum, et sublimi
ficio alie porrectum Solium, in
et haec scripta sunt :*

*Hoc Solium dompnus Theodar-
dus marmore fecit,
Egregius Praeful, farguna hinc
inde peralse
Terni polisi satis ex ordine
gradus.*

*V. Lincea. Incertum etiam, quid sit
(2) SOLIVM in Epitaphio Guillel-
m de Cottis Abbatis, apud Puc-
cellum, nisi idem sit quod Sola-
rium 1.*

*Non uno tantum Solio clau-
strum decoravit.*

Alibi :

*Hoc Solium Cottis Guilielmus
condidit ortus.*

*(3) Pro Solario, seu Camera, vide-
tur usurpasse Albertus Aquensis lib.
5. c. 20. Duo solummodo ex duode-
cim se virili et multa repugnatione a
manibus hostium extorquentes, subito
in Solium, quod fenestratum in vallem
repperat, enascentis, gladiis eductis,
se ab infensibus hostibus valide ad-
versantes, etc. V. Solarium 1.*

*(4) Area, Gall. Aire, Dombentibus
rufficis hodie Sael. Praeceptum Lu-
dovici Pii an. 815. inter Instrum. to.
Gall. Christ. novae edit. col. 264.
casu indominita, curtis, So-
l, prais, peruis, exitibus, etc.
supra Solagium. (5) † Vinbra-
rium, quo sol arceatur, tentorium.
MSS. a. 1197.*

*SOLARIUM, vt Solarium 1. in Charta
an. 1335. part. 2. Hist. Comit. Lof-
fium pag. 40.*

*SOLATA. Vatici Barcinonenses MSS.
p. 14. Vasicum . . . senere in
prium mandaverunt, scilicet, vt*

*tenerent curiam et magnam familiam,
et fecissent conductum, et darent Sol-
latas, et facerent emendas, et tene-
rent iustitiam et indicarent per dire-
ctum, etc. Forte soldatas. V. Solidata.*

*SOLLECTIO, Bollandistis quasi Sub-
lectio, Syncope, deliquium. Miracula
S. Zita to. 3. Aprill. pag. 526.*

*† SOLLEMPNITAS, celeberrimum
nomen, in Comput. a. 1403.*

*† SOLLEMPNIZARE, solemniter
approbare, ratum habere, in Ch.
Ml. a. 1343.*

*SOLLEMPNIZATIO, V. in Solemniz-
zare.*

*SOLLIARDVS, vt Soliardus. V. in
hac voce.*

*SOLLICIO, pro Solutio, in Litteris
Ioh. Reg. Franciae an. 1360. to. 3.
Ordinat. p. 449.*

*SOLLICITARE, SOLLICITATOR.
Petronius Arbitr :*

*Es qui Sollicitat nuptas ad prae-
mia, peccat.*

*Sollicitatores affectus alieni, apud Se-
natorem lib. 9. Epist. 18. Sollicitare
nuptias, in L. 1. Cod. Th. de Nu-
prians. Sollicitatores ingenuorum filio-
rum, in Lege Wisigoth. lib. 7. tit.
3. §. 3. Puellarum vel viduarum, §.
11. Sollicitatores rerum alienarum, in
Lege Burgund. tit. 4. §. 1. etc. Adde
Leg. 58. Cod. Th. de Cursu publ.
Papianum lib. Resp. tit. 3. etc. SOL-
LICITATOR CVRIAE, qui causas
alienas apud Iurisconsultos sollicitat,
id est, exponit, promouet, subse-
quitur. Instrum. ann. 1532. apud Lo-
binell. to. 2. Hist. Britan. col. 1602.
SOLLICITATVS, animi anxius,
in Gloss. Gasp. Barthii ex Baldrici
Hist. Palaest. apud Ludewig. tom. 3.
Reliqu. MSS. p. 197.*

*† SOLLICITATE, sollicitare, in Instr.
a. 1308.*

*† SOLLICITATIO, actio litem pro-
mouendi et subsequendi. Ch. a. 1550.
V. in Sollicitare.*

† SOLLICITATOR, V. in Sollicitare.

*† SOLLICITATOR EXERCITVS,
qui exercitui cibariam annonam sup-
peditat; vel qui milites conscribit.
Pezii t. 6. Anecd. part. 3. p. 222.*

- SOLLITUDO**, contracte pro Sollicitudo, in Literis Caroli Iohannis Reg. Franc. primogen. an. 1358. tom. 3. Ordinat. p. 320.
- † **SOLLVS**, piscis species, ab Hisp. *Sollo*, lucius. Ch. Ms. a. 1165.
- SOLMATA**, pro *Salmata*, V. in *Sigma*. Charta ann. 1341. ex Archivio D. de Flamarens: *Duas Solmatas vini venduales debitas, et solui et reddi consuevas.*
- SOLMENTARIVS**, idem, ut videtur, atque *Somarins*, qui cellarii vinarii curam habet, nostris *Sommelier*. V. in *Sigma*. Testam. ann. 1302. apud Marten. tom. 1. Ampliff. Collect. col. 1409.
- SOLMIFICATIO**, cantandi per notulas ratio, Italis *Solfeggiamento*. Chronographia bipartita pag. 149. V. *Solfizare*.
- † **SOLOBORDA**, scabellum a solo parum distans illudque contingens. Stat. Tolos. a. 1457.
- SOLOMONIEGVS**. Charta Aldegastri, filii Sylonis Reg. Ouerensis ann. 781. apud Sandouallium: *Quatuor tapetes, et tres vasos Solomoniegos, et duodecim curiales argenteos.* V. *Salomon*.
- SOLORIVM**. Literae Philippi Pulcri Reg. Franc. ann. 1304. inter Instr. tom. 1. Gall. Christ. nouae edit. p. 33. col. 1. *Item quod si decimam vel aliud onus ad opus nostrum per Romanam Ecclesiam praelatis praedictis, et aliis personis ecclesiasticis, durante terminis Solorium decimarum nobis concessarum, vel concedendarum, ab eisdem, ut praemittitur, imponi contingat, etc.* V. *Solatium* 3.
- SOLOTENVS**, quasi Ad terram prostratus. Epist. Halinardi Archiep. Lugdun. ad Canonicos eiusd. Ecclesiae ann. 1051. inter Instrum. to. 4. Gall. Christ. nouae edit. col. 8.
- SOLOX**, *λεγων και παχυς*, in Gloss. Lat. Graec. Leg. *ελεον παχυ*. V. *Scaliger*. ad Festum.
- SOLSADIRE**, **SOLSADIVM**, V. in *Solfatire*.
- SOLSATIRE reum** dicebatur actor, cum in ius vocatus vadimonium ille deseruerat, nec iuri steterat, neque placitum custodiuerat; tum enim actor coram iudice reum, si is suam, seu excusationem legitimam misisset, causa excidisse contendit. Marculus lib. 1. form. 37. *Aquo cito veniens memoratus ille, ibi in latio noster per per triduum seu amplius ut lex habuit, placitum suum custodit et memoratus ille abiectus sit, vel satisfissis, ipse nec venisset ad placitum nec nulla summa nuntiasset, adiudicat.* Formula secundum Legem manam cap. 33. *Sed memoratus eundem ille per triduum suum custodit placitum, et iam dictum illum secundum legem adiecit, (1. abiectum vel Solfatenis, qui nec responsionem tunc, nec suum placitum adiungit.* Habentur inter formulas Leodegauenfes, 12. 13. 14. quae de *Solfadio* inscribuntur: In postrema *Qui illi ad placitum adfuit una testis suis pro legibus triduum custodit et Solfadinit.* Neque aliud sonant verba *subsadire* et *subsadina*, si re exscripta sunt, in Charta Chlodowilli. Regis apud Mabillonium: *venientes ad eorum placitum ipsi Agnes, iam dicto Abbati Nonienti ipso Palatio nostro per triduos, plures dies, ut lex habuit, placitum . . . custodissent, et ipso Ernaldo Abbati abiectissens, vel Solfasent, (solfatissent) ipsi nec venissent ad placitum, nec misso in vice sua rexisset, etc.* Alia eiusdem Regis ibidem: *Et ipso Amelberto abiectissens vel Subsadissis.* Item: *Nisi inueniret, quod contra rationis ordinem ipsa Subsadina contradixisset, vel hac causa introisset, sicut fuit iudicatum, etc.* Vbi *subsadinam* seu *solfatinam* contradicere, est, quod praetici Gallici dicunt, *demande que defaut soit rabatu*. Sed unde eaece ottae, non omnino planum diuinare. Bignonius *solfatire* pro *solem calcare* dictum opinatur: ut cum actor reum *solfassisset*, eilem calcatum, vel occasum denuntiaret: *Il lui. signifie, ou objecte le fait.* Wendelinus vero putat, verum constatum esse ex *sol*, et *fat* sic ut actor contendat reum *solfassisse* habuisse, seu idoneum ac legibus praescriptum tempus, quo iudicare posset. *Solfatire* Diem contine

ture interpretatur Eccardus in no-
tis ad Pact. Legis Salicæ p. 75. vn-
de *Salsadia* idem est atque diei con-
stitutio. Vocis etymon accersit a Sa-
tonico *Setten*, ponere, constituere;
et *Sol*, quam vocem pro die vsur-
pam supra obseruatum est.

SOLIVIVM, *Heliotropium*, quia
in ipso nascuntur suos flores aperit, et
de se claudis, cum sol occubuerit.
Item quidam Latini *Intibum siluati-*
um vocant. Vgutio, ex Ildoro lib.
17. c. 9.

SOLI, pro Solui, in vet. Descriptio-
ne Cahnensis Monasterii laudata a
Mabilonio to. 1. Annal. Bened. pag.
695. col. 1. Occurrit præterea in-
fra in *Soluere* 1.

SOLSTITIVM, inter superstitiones
paganicas recenset S. Audoenus lib.
2. de Vita S. Eligii Nouiom. Episc.
c. 15. *Nullus in festiuitate S. Ioan-
nis, vel quibuslibet Sanctorum sole-
mnitatibus, Solstitia, aut uallationes,
vel solationes aut caraulas, aut can-
ta diabolica exercent.*

SOLTA. (1) *Solutio*, ex Gallico
Soute. Concilium Auenionense ann.
1262. cap. 1. Editum *softam* in po-
strema Conciliorum editione; haud
scio an ita male. V. *Sofsa* suo ordine.
(2) † Pecunia, quæ in permurationi-
bus, compensationis gratia, rei com-
mutatæ additur, Ital. *Saldo*. V. *Sou-*
ta. Ch. Mf. a. 8248.

SOLTARE, a debito absoluere. Ch.
Mf. a. 1324. V. *Soluere* 2.

SOLVIBILIS, (1) soluendus, exhiben-
da Tabular. S. Quintini in Insula a.
1302. (2) † Qui est soluendo ido-
neus, Gall. *Solvable*. Arest. Mf. a.
1385.

SOLVERE. (1) Idem quod *Guerpire*,
Possessionem alicuius rei dimittere.
Vetus Charta apud Gariellum in
Episcopis Magalon. p. 96. *Quicquid*
in decimis, in prioratu et coemeterio
S. Stephani de Pinjano habebant,
Soluerunt in manu Galteri Episcopi,
seu potius restituerunt, etc. (2) Nu-
de pro Absoluere, liberum declara-
re. Charta Comitæ Marchiæ ann.
1406. (3) † Finire, peragere. Ri-
male Mf. eccl. Senon.

SOLVIMENTVM, Abdicatio, rei pos-
sessæ dimissio, idem quod *Guerpi-*
sio, *Deguerpissement*. V. in *Guerpire*
et supra *Soluere* 1. Placitum ann.
1119. inter Probat. to. 2. nouae Hist.
Occit. col. 411.

SOLVISARE, V. *Solificare*.

SOLVM. (1) Vt supra *Soluium*, Lo-
cus idoneus *Soldario* aedificando. Char-
ta ann. 1043. ex Tabul. S. Victoris
Massil. Id sunt casas cum Solis et su-
perpositis et cum casalicibus. (2)

† **SOLVM AQUATICVM**, solum
canalis, stagni etc. Ch. Mf. a. 1327.

SOLVMEN. Glossæ Gr. Lat. Πέγας,
Terminus, finis, effectum solumen.
Forte pro *Solutio*.

† **SOLVORAGIVM**, f. mendose pro
Folragium, stramen, pabulum equo-
rum, to. 2. Ordin. reg. Franc. pag.
162.

SOLVRVS, *Genus spicis*, (leg. piscis)
Gloss. vetus Sangerm. num. 501.

SOLVS. (1) **SOLVS DOMORVM**,
earumdem census. Charta ann. 1108.
apud Stephanor. to. 1. Antiquit. Va-
scon. Bened. MSS. p. 692. (2) Pro
Solatus, Absolutus, liber, *quietus*,
Gall. *Quitte*. Charta apud Madox
Formul. Angl. p. 48. V. alia notio-
ne in *Solerare*.

SOLVTIO, abdicatio, V. in *Soluere* 1.

SOLVTIVM, *Solutio*, Gall. *Paye-*
ment. Correst. Statut. Cadubrii cap.
82. V. *Solutum*.

SOLVTOR, debitor, ad soluendum
obligatus. Codex Theod. tit. 7. de
Exact. leg. 3.

SOLVTVM, *Solutio*, debiti liberatio,
Gallice *Payement*. Testament. Iacobi
Reg. Aragon. an. 1272. apud Mar-
ten. to. 1. Anecd. col. 1141. *Ipsi cre-*
ditores recipiant illud in Solutum di-
fforum suorum debitorum. Vtitur Se-
neca Epist. 8. Vlpian. L. 2. tit. 2.
leg. 3. §. 13. et alii. V. *Solutum*.

SOLVTVS. (1) Coelebs, qui uxorem
non duxit. Charta ann. 1253. apud
Madox Formul. Angl. p. 309. (2)
Stipendiarius. Charta an. 1468. apud
Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. col.
1299. V. in *Solidatd*. (3) † *Solutus*,
ventosus, vanus, garrulus, in Gloss.
vet. Cod. 7613.

SOMA,

SOMA. (1) Ex Græco *σῶμα*, Corpus. Papias: *Soma*, i. corpus. Gloss. Aelfrici: *Soma*: *Lichama*, i. corpus. Dudo de Morib. Norman. *Dum vegetavit fomite sacra. Atque salubri Somatis artus.* **ZOMATA**, pro *somata*, in Charta Achellstani Reg. Angl. tom. 3. Monast. Anglic. pag. 117.

(2) Membrana. Gloss. Graec. Lat. *Σωματίον*, liber, membrana. Amalar. lib. 1. de Ordine Antiphonarii cap. 58. *De responsoribus psalmorum, scripsi in prologo huius Somatis.* (3) **SOMA**, **SOMMA**, Summa, Gall. *Somme d'argent*. Charta ann. 1438. ex Schedis Praesid. de Mazaugues: *Ratione distae Somae, siue quantisatis, etc.* (4) Idem quod *sagma*, onus, V. in *Sagma*.

SOMALIS VINI, V. in *Sagma*.

SOMARIVS. (1) lumentum sarcinale, V. in *Sagmaris*. (2) Qui cellarii vinarii curam habet, Gall. *Sonmellier*. Theodor. Camped. in vita S. Magni c. 3. **SVMELARIVS**, **SVM-MELARIVS**, alibi occurrunt eodem significatu.

† **SOMASA**, sarcina, Ital. *Soma*. Murat. t. 3. Antiq. Ital. p. 1212.

† **SOMBRVM.** (1) Mensurae annonariae species, Germ. *Sommer*. Honth. Hist. Trev. t. 1. p. 514. (2) Anni reimpetitas, quaeger primum profcinditur, Gall. *Sombre*. Ch. Ms. an. 1328.

SOMEGIA, Praestatio, ut videtur ex *sumnis*, v. gr. bladi, frumenti: († Forte i. q. *Sogneia*, V. in hac v. et mox *Sonagium*, ut et *Sonegia* in *Soniare*.) Charta Philippi Reg. Franc. an. 1210. *Idem etiam Sauaricus detinet sibi census suos, et venditiones, et quosdam redditus, qui Somegiae vocantur, et alienam, et captagia hominum et foeninarum suarum, qui redditus cum una Sonegiarum in festo B. Remigii persoluerantur, deinde secunda Sonegia in vicesima die Natalis Domini, et tertia in Octabis Resurrectionis Dominicae ei similiter persoluerantur, caponum etiam suorum in crastino Natalis Domini percipiet solutionem; unaquaeque vero Sonegiarum quatuor denarios bonae monetae valet.* V. supra *Summagium* in *Sagma*.

SOMELERIVS, V. in *Sagmaris*.

† **SOMERARIVM**, f. promptuarii vel Statutum *Someriorum*, V. *Sagma*. Ch. Ms. a. 1362.

SOMERIVS, (1) V. in *Sagmaris*. (2) Tignum, trabs, Gall. *Sonmier*, Provincialibus *Sammie*. Charta an. 1500 ex Schedis Praef. de Mazaugues. *Sommerium*.

SOMETA, mensura liquidorum. Charta Thomae Comitris Mauriennae 1216. 10. *Sometas vini meri in Aquam bellam de suo clauso.* V. *Soma* in *Sagma*.

SOMETVM, V. in *Sagma*.

SOMEZARE, *Somam* deferre, lo *Someggiare*. Statuta Riperiae cap. fol. 9. vo. V. *Summare* in *Sagma*.

SOMILAGIVM, V. in *Sagma*.

SOMMA. (1) V. in *Sagma* et *Soma*. (2) Pro *Summa*, V. in hac voce.

SOMMARE, citare, vocare, Gall. *Sommer*. Charta ann. 1468. et Tabul. B. M. de Bono-nuntio Rom. mag. V. *Summare*.

SOMMARIVS, **SOMMATICA**, **SOM-MELARIVS**, V. in *Sagma* etc.

SOMMERIVM, Tignum, Gall. *Sonmier*. Reparationes factae in Scutallia Carcassonnae an. 1435. ex Schedis V. Cl. Lancelot. V. *Somerius*.

SOMMERIVS, V. in *Sagmaris*.

SOMNESCERE, dormire, Gall. *Sommeiller*. Vita B. Luchesi tom. April. pag. 602.

SOMNIALIA, Liber superstitiosus inscriptus, in quo somniorum observationes continebantur, sub nomine Danielis Prophetae falso divulgatus. *Sive qui attendunt Somnia scripta, et falso Danielis nomine insculata*, in Can. non obseruetis 2. quae est. 7. Haec post Macros in Hierolexico. V. *Somniarius*.

† **SOMNIALITER**, somniando, Fugent. Mytholog. l. 2.

SOMNIARI. Gloss. Lat. Graec. *Sonior*, *μεριμνῶ*. Vbi emendant vidocti *Sollicitior*. V. Glossar. medic. Graecit. et infra *Soniare*.

SOMNIARIVS, *ὄνειρομάντης*, *ὄνειροπόλος*, (*ὄνειροκῆπλος*, S. Basil. Epist. 170.) *Somniorum Interpreter* Ennio, apud Priscianum: *qui narrat de somniis occultas artem aliquam de vino*

vinandi, in lib. 6. Cod. Theod. de Malefic. Glossae Graec. Lat. *ὄντιγο-
πις*, coniector, somni solutor, so-
natorum interpres. Germ. Traum-
deuter. Capitula Herardi Archiep.
Turocens. cap. 3. De maleficis, in-
venatoribus, fortilegis, Somnariis,
impugnariis, etc. Capitulare 1. Ca-
m. incerti anni c. 40. *Vt nemo
qui ariolos sciscitetur, vel Somnia
seruet, vel ad auguria intendat.*
Sarisber. L. 1. Policrat. cap.
11. *Capiciores sunt, qui artificio quo-
dam sibi vendicant somniorum inter-
pretationem. Ars somnolenta*, apud
eundem lib. 2. cap. 16. V. S. Hie-
reosynum in cap. 23. Hieremiae.

SONIATA, SOMNIATICA, V. in
Soniare.

SONIATOR, vt *Somniarius*. S. Hie-
ronymus in cap. 27. Hierem. Ne-
mians Prophetas suos atque divinos,
et Somniores, et augures, et ma-
leficis. SOMNIORTATOR, *ὄντιγο-
πις*, in Gloss. Lat. Graec. vbi
Sagerm. habent, *Somni potator*.

SOMNIS, pro *Somnis*. V. in hac voce.
SOMNOLENTER, somniculose, ap.
Gabr. Barel.

SOMNIUM, V. in *Soniare*.

SOMNUS VENEREVS; ita Medici
Latini appellant, quem Graeci *ὄντιγο-
πις*, cum scilicet per somnos inani-
bus suis affecti aegrotantes, feminis
loqui videntur. Ita praeter Plinium,
a quo *Veneris somnium* appellatur,
Cassius Aurelianus. lib. 5. Chron.
c. 5.

SOMNIARE, vt *Submonere*, citare.
Chara Henrici IV. Reg. Angl. ann.
1407. apud Rymer. tom. 8. p. 501.
SOMNIA, vt *Soniata*. V. in So-
niare.

SOMM, pro *Summum*, in Antiquit.
Nouarrae Ios. Moretti p. 301.

SOMVS PRIMVS, V. *Picassa* et in
Primus 2.

SOMA. (1) Vestis Ecclesiasticae vel
Monachicae species. Historia Glasto-
nensis Abbatis tom. 1. Monastici
Angl. p. 6. de reliquiis, quae ibi
seruabantur, de S. Thoma Archiep.
Cantuar. De cuculla, flamine, Sona,
pallio quibus utebatur hora suae

passionis. Et infra: De cuculla, car-
ne et sanguine, et Sona Pontificali
B. Vistani Episcopi. Legendum forte
sola. (2) Pax, compositio, pactum,
foedus; Germ. *Eühne*. Charta
Erici Regis Danorum ann. 1317.
apud Isaac. Pontanum lib. 7. Hist.
Dan. pag. 419. V. *Durafunq.* (3)
Mulcta, quae ob inflictum vulnus
imponeretur, quod ex compositione
saepius persoluebatur, sic nuncupata;
Germ. ol. *Eühne*. Consuetud. Fur-
nenses ex Tabular. Auditorum. Pro
vulnere penetratio . . . in capite,
vel in corpore dimidia Sona debetur,
laeso, et de residuo erit in gratia Co-
mitis. Ibidem: *Qui oculum vel mem-
brum perdidit, dimidiam Sonam de-
bet habere, et de residuo bonorum suo-
rum erit in gratia Comitum malefactor.*

† SONAGIVM, procuratio, gisium,
vel praestatio, quae fiebat vice pro-
curationis, V. *Soniata* in *Soniare*.
Ch. a. 1137.

† SONAGLIA, tintinnabulum, Ital.
Sonaglio. Stat. Perus.

† SONAITA, SONALLA, idem. In-
quis. Mf. a. 1268.

SONALHA, campanula, tintinnabu-
lum, Gall. *Sonnette*. Charta ann.
1344. ex Schedis Cl. V. Lancelot: *Qui
habeas vel teneat bones, teneatur por-
tare de nocte pro pari boum, mula-
rum, vel rancinorum, vnam Sonal-
ham apertam cum matalho.*

SONALIVM, Tintinnabulum orbicu-
lare, Ital. *Sonaglio*, Gall. *Grelot*.
Constitut. Frederici Reg. Siciliae c.
115.

SONARE. (1) Lex Longobard. lib. 2.
tit. 52. §. 2. *Si Comes in suo mini-
sterio iustitiam non fecerit: tunc Mis-
sus noster de hac causa Sonare faciat,
usque dum iustitia ibi fiat.* Vbi Glossae,
Sonare, inquirere. (2) Dicere, dici.
Concilium Ticinense sub Benedicto
VIII. PP. in Praefat. *Quia usuale est
apud eos Sonare, Filii matrem se-
quuntur.* Notitia iudicati ann. 843.
in Append. Marcae Hisp. col. 780.
*Et quando ipse Episcopus Wimar ab
hoc seculo migravit, plenam vestitu-
ram exinde habebat de omnia quae su-
perius Sonnis.* Charta ann. 1066. in
Notis ad Concilia Narbon. Sicut So-
nat

nas in praeceptis Regum, id est, sicut scriptum est. RESONARE, idem quod Sonare. Versus scripti in fronte Bibliorum Merensis Ecclesiae:

*Es praefens transacta canis,
praefensia monstrans,
Singula iura solet, singula sed
Resonat.*

(3) In veteri Consuetudine Normanniae cap. 68. idem valere ac testes improbare, *reprocher les tesmoins*. Vbi editio Latina habet *Saoniare*, et *Saonnium*. Occurrit rursum c. 102. 109. SONARE et SEONIUM, in edit. Latina apud Ludew. to. 7. Reliqui MSS. pag. 281. *Et auditis dictis eorum, et in scriptis redactis, criminofus coram eis debet adduci et ab eo debet queri, si quem eorum Sonare volueris, et si sufficiens Seonium super aliquem miseris, dictum eius pro nullo debet reputari. V. in Recordum.* (4) SONARE PECUNIAM. Leges Ethelredi Regis apud Venetyngum editae cap. 27. *Et praecipimus, ne quis pecuniam puram et recte appendentem Sonet, monetetur, in quocumque portu, monetetur in regno meo, super overhirnessam meam.* Vbi Sonare pecuniam est respuere, vel certe examinare per illius sonum, an proba sit, quod fieri etiamnum solet. (5) SONARE SIGNA, Campanas pulsare, Gall. Sonner. Charta ann. 1122. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. col. 343.

† SONATIO, pro Saonatio, testis improbatio, in Consuet. Normann. V. Sonare 3.

SONDRUM, Solum, fundus, ut videtur; († vel potius Domanium, ut *Dominicum* 3. V. *Sundrialis*.) Testamentum Tellonis Episc. Curienfis ann. 766. apud Mabillon. to. 2. Annal. Bened. pag. 708. col. 1. Agri, *grata*, et quidquid ad ipsas colonias pertinet, cum omni Sondro suo ex integro. Pluries occurrit ibidem. V. *Solanum*.

SONEGIA, ut *Sonniata*. V. in *Soniare*.

† SONELLA, SONETA, campanula, et animal cuius collo appensa campanula. Inquis. Mf. a. 1268.

SONERA, Cochlea, quam deferunt regrini a sancto Iacobo. Marth. S. vaticus.

SONESTI, SONISTA, s. v. Teut. *Son*, *Gesan*, grex, numerus praefinitus animalium. Paulus I. Salicae tit. 41. *Si quis admittit cum grege, hoc est, cum aut 12. equibus furaveris, malber. Huius Sonista.* Quae postrema verba desunt in Lege Salica tit. 40. Lex Ripuar. tit. 18. qui est de Sonisti: *Quodsi ingenuus Sonest, id est, 12. equas cum admittario, aut 6. fas cum verre, vel 12. vacas cum tanro furatus fuerit, etc. V. Capitulum 4. ann. 803. cap. 3.*

SONEIA, ut *Sonniata*, V. in *Soniare*.

SONGIA, Ital. *Songia*, Gall. *On*. Adeps, vnguen. Ioan. Laudensis Vita S. Petri Damiani num. 4.

SONGINA, SONGNIA, SONIAC, ut *Sonniata*. V. in *Soniare*.

SONIA, ut *Sunnis*. V. in hac voce

SONIARE, Hospitio excipere, procurare, gistum praebere vel procuratorem. Glossae MSS. ad Legem Langob. *Soniare*, curare. Recte, quid dicant viri docti. Vett. Formulae Pithoeanae MSS. cap. 108. *In ratione, ut vos, vel ipsi Presbyteri qui ipsa Ecclesia custodire videmus annis singulis ad Missa sancti, qui est in mense illo, dilectione nobis pasto Soniare debeas, una cum talibus homines, una die et nocte pascere cias.* Formula 57. ex Andeg. *tamen condicione, ut dum aduenerit mihi in omnibus tam de victu, quam et de vestitu, Soniare mihi debeas.* Capitularia an. 779. cap. 21. *Si me in suo ministerio iustitias non cerit. Missos nostros in sua casa niare faciat, usque dum iustitiae dem factae fuerint.* Capitulare Villis cap. 27. *Et Comes de suo ministerio, vel homines illi, qui antea consuevi fuerunt Missos aut Leuitones Soniare, ita et modo inane et de paraveredis, et omnia eis necessaria solito more Soniare faciant, et liter bene et honorifice ad palatium venire vel redire possint.* Vbi *Sonare* est Gall. *Soigner*, curare, procu-

re, curam habere. Vox deducta a *sonis*, cura: illa vero a *sonis*, *sonus*, *sonnis*, excusatio: quod qui *sonum* seu *exoniam* habent, vel circa rerum domesticarum curam occupati sunt, vel morbo detenti. V. *Sunnis*. Hæc vero *Soniare* dicitur is, qui circumspectis exceptionem ac procuratorem curam adhibet, ac proinde, cum excipit vel pascit, quomodo Galli dicunt *Soigner quelqu'un*. Certe non diffitebor, Gall. *Soin* a voce Latina *Somnium* deduci posse. Igo enim in Gloss. Lat. Graec. *Somnium*, *ὑπνός*, *ιδιωτικός*: in aliis Glossis, *Somnior*, *μεγιστὸν*. Gloss. Gr. Lat. *ὑπνός*, *ιδιωτικός*. *Somnium*, cura. Ibidem *μεγιστὸν*, curat. Hinc *Somnium* peculiari notione pro *cara*, *solicitudine*, acceptum constat; quod forte qui *sonnians*, varias, ut bene solet, sollicitudines ac anxietates animo peruoluunt. Vnde *Songer* à *quæque chose* etiamnum vulgo dicunt Galli, cum rei alicui incumbant, vel de ea cogitant. Denique si inde etiam *Sunnis* vocem quis originem contendat, non magnopere repugnet. Ut ut sit, ex *Sonjare* deducta vox alia, *SONNIATA*, pro Procuratione, vel gislo, vel potius pro ea praestatione, quæ fiebat vice procuratoris, ac deinde pro quavis perceptione, usurpata in veteribus tabulis. Charta Hugonis Episcopi Sessionensis ann. 1096. V. supra *Sognis*. *SONNIATICA*, ut *Sonnina*. Charta Samsonis Archiep. Rem. ann. 1148. apud Marten. to. 1. Ampl. Collect. col. 805. *SONNIATICA*, eodem intellectu, in Charta Manasse Archiep. Remens. ann. 1076. apud Marten. Histor. Rem. to. 2. p. 172. *SONNIATA*, in Charta Lamberti Episcopi Nouiom. ann. 1122. ex Tabul. S. Quintini in Insula pag. 41. *SONNEIA*. Charta Radulphi Militis ann. 1239. ex Tabul. Corbeiens. *SONNEIA*, in Charta Nicolai Episc. Comerac. ann. 1137. inter Instrum. to. 3. Gall. Christ. nouæ edit. col. 715. Occurrit rursum ibidem p. 715. & 716. *SONGEIA*. Charta ann. 1121. ex Tabul. Elnon. *SONGIA*. Sequitur Eccl. Sueffion. ann. 1403.

apud Marten. tom. 8. Ampliss. Collect. col. 1536. *SONGNIA*, eadem notione, in Charta Alberici Archiep. Remensis ann. 1207. in Tabul. Foissiac. *SVMNIA*, eodem significatu. Stephanus Tornac. Episc. 287. 2. edit.

SONISTA, V. in *Sonesti*.

SONITIZARE, Campanas argute pulsare. Guidonis Discipul. Farf. lib. 1. cap. 19. *SONNIZARE*, eadem notione, ibidem cap. 1.

SONITVS, Murmur. Conuentus Aquisgranensis ann. 817. et Additio 1. Ludouici Pii c. 41. *Ut qui negligenter Sonitum feceris, aut aliud quid excefferis in refectorio, mox a Priore veniam petat*. Vbi quidam *Sonitum* crepitum ventris interpretantur; sed perperam. *SONITVS CAMPANÆ*, quo aduersus hostes congregantur homines alicuius districtus, inter iura dominorum recensetur in Charta ann. 1335. part. 2. Hist. Comit. Loffens. pag. 37.

SONIVM, *SONIVS*, *SONNA*. V. *Sunnis*.

† *SONNEIA*, i. q. *Sonnata* in *Soniare*. Ch. Ms. a. 1200.

SONNIATA, *SONNIATICA*. V. *Soniare*.

SONNIS, V. *Sunnis*.

SONNIZARE, V. *Sonitizare*.

† *SONNVLA*, campanula. Ch. Ms. a. 1361.

SONOPAIR, verres, dux gregis: ex Teuton. *Son*, grex, et *Pair*, Baer, verres, hodie Eber. Lex Longob. lib. 1. tit. 25. §. 47. *Si quis verrem alienum furatus fuerit, componat sol. 12. ipsam, qui dicitur SonoPAIR, qui omnes alios verres in grege battis et vincit, tantum in vno grege, quamvis multitudo porcorum sit, vnus computetur SonoPAIR, etc.* Vbi Edictum Rotharis Regis Longob. tit. 105. §. 33. *Sonorpaib* praefert. Alias variantes lectiones exhibet Murator. to. 1. part. 2. p. 44. ex Codd. MSS. Mutinensis habet, *Sonarpair*: Ambrosi. *Sonorfair*: Estensis, *Senorpaiz*. V. *Sonista*.

SONORIOR, comparat. vocis *Sonorus*, apud Iohannem Abrinc. de Offic. Ecclesiast. pag. 385.

SONO-

SONORITA, Cantor. Vita S. Dunstani tom. 4. Maii p. 358.

SONORITAS, Sonor canorus. Capitulare Karlomanni tit. 3.

SONOROSVS, ψονδρὸς, in Gloss. Lat. Graec. *Sonofus*, in Sangerman. pro *Sonorus*.

SONORPAIB, V. *Sonopair*.

† **SPNS**. Glossae Caesar. Heisterbac. ap. Hontheim t. 1. p. 681. *Si datus fuerit ipse census, colligit Sontes tres et medium.*

SONTICVS, *Verax*. Gloss. Isid. Ita etiam legendum in Gloss. Lat. Graec. ubi habetur: *Sontius*, ἀληθής. V. *Causa* 1.

SONTICVS MORBVS, V. in *Morbis*.

SONVS. (1) Rumor, fama, Gallis *Bruit*. Gregorius Turon. lib. 8. Hist. cap. 18. V. *Sonare* 2. **SONVM FACERE**, in Poenitentiali S. Columbani cap. 14. et in Capitulis Aquisgran. ann. 817. cap. 31. est murmurare, aut murmur excitare: *Faire du bruit*. (2) Clamor inconditus multitudinis, quo reum alicuius criminis infectatur, ut fuit *Huesium*, apud Anglos, et *Clamor de Haro*, apud Normannos. Prima Curia Generalis Catalaniae sub Iacobo Rege Aragon. m. 1291 MS. V. *Huesium*.

(3) Psalmus Dauidicus, *Venite exultemus*, etc. qui in Matutinis canitur, forte sic dictus, inquit Garsias Loaisa, quia sonora voce decantatur, ut contra *nullo Sono interueniente* orationem dici ait Amalarius in Eclogis de officio Missae, quae voce submissa dicitur. Concilium Emeritense c. 2. (4) † Campana. Ch. a. 1233. (5) † Differentia, discrimen, in Instr. a. 1391.

† **SONZIA**, adeps, vnguen. Stat. Valis. Ser. c. 20.

† **SOONIVM**, excusatio, quam affert quispiam, quo minus iuri stare possit. Consuet. Normann. V. *Sonare* 3. et *Snuis*.

† **SOPA**, **SOPPA**. (1) Locus ubi merces venum exponuntur. Gall. *Sope*, *Echoppe*, Germ. *Schoppen*. Necrol. Rotomag. (2) Fustis crassior, in Lit. remiss. a. 1399. (3) **SOPA**, **SVPA**, in vet. Gloss. Cod.

7613. tunicae vel pallii species. *Chopa*, *Schuba* et *Zappa* 2.

SOPANVS, V. *Zupa*.

SOPARIA, Vasis species. V. *Lito*.

SOPACHON, V. *Sonpechon*.

SOPHIA, a Graeco σοφία, Sapientia scientia. Charta Bertrandi Com. Forcalquer. ann. 1044. ex ma. Chartul. S. Victoris Massil. 148. vo.

SOPHISMA, ae, Sophia, scientia. S. Fructuosi Episc. cap. 7.

SOPHISMATICARE, *Decipere phismate*. *Sophisticare*, decipere eorum intricatione. Vgurio. V. *phisticare*.

† **SOPHISMVM**, frosus, simulatio, villatio, Ital. *Soffismo*. Ch. a. 127

SOPHISTAE, inquit S. Augustinus lib. 2. Locutionis de Exod. appellatur *Latinarum litterarum eloquentiam auctores*. Gloss. Lat. MS. R. *Soffista*, *Orator*, vel *sapiens*. Uo d. gilter: *Sophista*, *sapiens*. Lex Th. de Studiis liber. vrbis Rom. *Habeat igitur auditorium special nostrum, in his primum, quae Romae eloquentiae doctrina commendat: Catores quidem tres numero, decem vero Grammaticos: In his etiam, facundia Graecitatis pollere noscuntur quinque numero sine Sophistae, Grammatici aequae decem. Idem Oratores Latini tres, Graeci quae. Neque aliter vocem hanc v. pat Lex vn. de Professorib. etc. Cod. **SOPHISTA**, Concional. Miracul. S. Gibriani rom. 7. Mai. 623.*

SOPHISTICARE. (1) Adulterare corrumpere, *Sophistiquer* Gallis dem notione. Statuta Massil. lib. cap. 21. V. infra *Sophisticatio*. (2) Decipere, simulare. Epist. Const. II. Reg. Sicil. in Chron. Sicil. Marten. tom. 3. Anecd. col. 21. *Sophismatizare*.

SOPHISTICATIO, Adulteratio. Statuta Massil. lib. 5. c. 21.

SOPHISTRIA, Graec. σοφιστρια, gistra sophistices. Chron. Angl. Otterbourne pag. 266. *Quibus et associandus est tertius tractatus, quae edidit (Ioh. Wiclefus) super Sophistria*. Non exstat in Catalogo, qu

de Scriptis Wiclefi textuit Guil. Cave in Hist. Litter.

PHOS, acclamatum in theatris doctum non vno loco Martialis; quam vocem haud omnino dispari notione usurpat Sidonius Apollinaris lib. 1. Epist. 9. lib. 8. Epist. 6. lib. 9. Epist. 13. Carm. 8. et alibi, ut et Fortunatus Pictauiensis lib. 3. Poëm. 21. lib. 6. Poëm. 12. lib. 8. Poëm. 21. lib. 9. Poëm. 1. quibus interdum elegantia sermonis ac dictionis adde Architrenium lib. 1. c. 5.

PHYMA, pro *Sophisma*, fraus, lib. 2. Ch. 2. 1015.

PHYRUS, Vita S. Willibaldi seu Rabaldi Abbatis Heidenheimensis, ap. 4. Ille vir Dei sensu *Sophyrus*, *seu argutus*, etc. Hodoeporicum eisdem S. Willibaldi n. 3. *Diuinae quoque historiographorum armariola indagando, sine legendo procaci sensu Sophyrus, mente moderatus indagabat.* 31. Sed et in multis monachorum sermonibus, quas ipsi solers *Sophyrus* vasta per rura rimando excipiat, etc. Vbi Canisius hac *seu, sepius*, seu sapientem indicari solent.

ITALIS revelatio, quae sit inter mendicandum. Vita S. Dunstani to. 1. Mai p. 355. V. *Soporare*.

ITIVS, Soporem seu somnum vocilians, inducens. Petrus Cellensis Epist. 2. l. 3. V. infra *Soporitus*.

ORARE, dormire. Processus de Miracul. vener. Mariae de Lancia, to. 3. Mart. p. 749. V. *Soporatus*.

ORIFLUVVS, Soporifer, ut *Soporifer*. Vita metrica scripta S. Winlocci ex Cod. MS. Landeuenec. fol. 7. verso.

PA, ut supra *Schoppa*, officina. varia ann. 1295. apud Madox For. Angl. pag. 425. V. *Sopa* 1.

PRAELECTA, stragulum, in Ch. Lan. 1266. V. *Superlectile*.

PTSA, iniuncta captio, exactio. p. Gregorii PP. IX. ann. 1228.

PT Marten. tom. 1. Anecd. col. 1. V. *Superprendere* et *Superpri-*

171.

SOQVA, V. *Soca* 3. et 4.

SOQVETVM. (1) Charta Raimundi iudicis Maioris Senescalliae Tolosae ann. 1448. *Quoddam emolumentum, Soquetum vini vulgariter nuncupatum, quod est diminutio quartae partis mensurae vini, quod venditur ad tabernam et in minuto.* V. *Soquetum*. *Soquetum* est subsidium seu vectigal, quod ex imminutione mensurarum percipitur, ut plurimum in vsu cessurum civitatis, cui a Rege vel Domino concessum est; *Soquet* in Literis Caroli VII. Regis Franc. an. 1431. († Seu potius tributum, quod ex quibusdam rebus venalibus exigendum alicui oppido a rege conceditur.) **SOQVOTVS**, eadem notione, pro *Soquetus*. Literae Iohan. Fr. Reg. ann. 1361. tom. 3. Ordinatio. p. 498. (2) † *Soquetum, acies hastae*, in Glossar. Matth. Paris.

SOQVVS, ut *Soccus* 1. Calceamenti species. Statuta MSS. Raymundi Episc. Massil. ann. 1271. ex libro rubro Capituli eiusd. Eccl.

SORA, f. pro *Hisp. Sorsa*, Sorbum, Gallis *Corme*, vel *Sorbe*. Synodus Limensis ann. 1585. inter Conc. Hisp. tom. 4. p. 426. *Post hac nemo vel Hispanus vel Indus . . . faciat azva ex Sora cum mistura pucae; quoniam non solum sanitati nociva est; sed . . . etiam perniciofa; quae nimirum Indis ebrietatem et mortem aliquando offere soles.*

† **SORARE**, f. separare, disiungere; nisi sit pro *Serare*, arctare, Ital. *Serrare*. Stat. Vallis-Sor. c. 61.

SORATA, pro *Staurata*, ni fallor. V. *Sorax*. Statuta Vercell. lib. 2. fol. 27. vo. *Culcidra una et cussinum unum super quibus dormit, lintheamina duo, coopertorium unum, vel Soratam unam, etc.*

SORATOR, **SORATORIVM**. Statuta Mediolanensia part. I. cap. 245. *Ad transversum fluminis totum publici quam privati, vel alicuius vagine vel Soratoris . . . liceat vicino habenti terras ab utraque parte aquam ducere.* Cap. 247. *Et manuteneat pontes, et Soratoria, et aggeres, etc.* Adde cap. 229. Idem quod

T

SORA

SORATORIVM, Receptaculum per quod aqua exundans defluit, Gallis *Décharge*. Statuta Mutin. rubr. 353. fol. 64.

SORBELLVM. (1) **SORBELLVM**, **SORBINVM**. Kerhardus in Synonymis: *Ius, iusculum, Sorbinum, Sorbellum, sorbinum, ossa, offella, etc.* Bertra Sanctimonialis in Vita sanctae Adelheidis Virg. num. 14. *Tumidos autem et pene desperatos visa recreavit Sorbellis mixtis aqua, modica etiam farinula et sagina.* (2) Quantum vno haustu quis sorbere potest, Gall. *Gorgée*. Vita B. Lidwinae tom. 2. April. p. 274. **SORBILLVM**, eadem notione, in Vita MS. sancti Amarois Episc. Autissid.

† **SORBERIVS**, Sorbus, Ital. *Sorbo*, Gall. *Sorbier*. Ch. Ms. a. 1264.

SORBICINA, V. mox *Sorbicium*.

SORBIQIVM, *Ius, iusculum*, quid quid hauriendo sorbetur. Philippus Eysterensis in Vita S. Willibaldi cap. 4. Gloss. Graec. Lat. *ῥόφημα, Sorbio, sorbicina*. Vbi MSS. *sorbittum*.

SORBILLATOR, *Degulator*. Glossar. Isidori, f. pro *Deglutiator*.

SORBILLVM, **SORBINVM**, V. *Sorbellum*.

† **SORBITIVNCULA**, dimin. a *Sorbicium*. Vita S. Bonon. abb.

SORBIVM, V. supra in *Sorbellum*.

SORCEDILIS, Statuta Mediolanensis par. 2. cap. 142. *Nullus de caetero facere possit caput aliuius Sorcedilis penes flumen publicum per citatos quatuor*. V. an idem sit quod *Sorator*.

SORCERIA. Sortilegium, *Sorcherie*, in Vitiatis MSS. Ambianens. laudatis in voce *Campiones*. Leges Norman, apud Ludewig. tom. 7. pag. 279. V. in *Duellum*.

† **SORCINA**, origo, causa, Gall. *Sorce*. Stat. Ms. comit. Venaiss.

† **SORCIRE**, **SORTIRE**, exagitare, succutere. Litt. remiss. Ms. a. 1457.

SORCIUM, Feretrum, vt videtur, in quo mortui caduer deponitur. Notitia ex Chartul. S. Iohannis Angeriac. p. 428. *Item quod Sorcia siue arcae parochianorum dictae villae qui apud ipsos elegerint sepulturam, quas cum corporibus non contigeris subter-*

rari, infirmario dicti monasterii reddant. Nisi fortassis contrade scriptum sit pro Sorcotta.

SORCOTIVM, Vestis species, Ita *Sorcotta*, Gall. *Sarcos*, vel *Suro* ita dicta forte quod *Cotto* superderetur. Christianus Episc. Moguntin. in Chronico Moguntino.

SORDA, († litura ex calce compta.) Reparationes factae in Senectilia Carcationae ann. 1435. ex p. 10. dis V. Cl. Lancelot: *Pro reparatione omnes Sordas tegulorum a parte tatarum, videlicet quia inter duas Sordas non remansit nisi una canalis tegulorum dimittaxat*. Hinc

SORDARE, ibidem: *In recuperatione in terrando, in Sordando totum spiritum*. Rursum: *In reparando, terrando et in Sordando copertum dicti castri de fastibus, tegulis, morterio, etc.* Denique: *In terrando, Sordando, et recuperando bene sufficienter de terra, fastibus, ferraturis, tegulis et morterio.*

† **SORDEMANDA**, vox forensis, a domino feudi maiorem censum quam ei debetur, vel indebitum vitium a vassallo exigit. Scacar. Cadomum ex Cod. reg. 4653. *Superdemanda*.

SORDIDARI, infamari. Leges Ricardi I. Regis Angl. cap. 57.

† **SORDIDVS**, infamis, Bulla Ms. ann. XXII.

SORDITIES, Sordes. Gloss. Gr. Lat. *ῥυπαρία, Sordiditia*, (leg. *ditia* vt in MSS.) *pedor, sordid*. Vtitur Petrus Cellensis lib. 8. Epist.

SORDVLENTVS, Sordidus, in raenesi Pariani ad Poenit. inter C. cil. Hilp. to. 2. p. 97.

SORDVS, retis venatorii species. tus Inquesta pro Episcopo Vahonensi apud Columbium p. 388.

SORELLVS, modulus agri, vt videtur, diminut. a *Sors*, eadem notione. V. *Sors* 4. Regest. Olim 1260. fol. 109. vo. *Defuncto Roberto de sancto Claro iuniore rebus conquestu suo Sorellum cum pertinentiis; quaestione mota inter partem dicti Roberti et dominam de B. Saltu eius sororem ad quem pertinebat dictus Sorellus, quia dicta sor-*

*fixet ad eam pertinere per litteras
testimonis, per quas dictus Robertus
i dederat, si decederet sine haeredi-
tur, causa quae habebat, sine quae
habere poterat.*

HERNARIUM, f. Hernia, ilium pro-
cedens, Gall. *Rupture*. (Non vi-
detur, nam *Sorenum* causa herniae
est.) **MIRACULA** B. Simonis Ere-
mitae. to. 2. April. p. 828.
Occasione unius *Sorenum*
crepantis. . . . et sic
bis crepans et denastatus usque ad
ipsum mortis B. Simonis.

EXGES, vox excitatoria, ab Ital.
vocat. Barel. in Sermon.

AGIS, actio iaciendi anchoram;
agere, anchoram iacere, *Fetter*
vocat: forte a Gall. *Surgir*, na-
m ad portum appellere. **MIRACULA**
SS. Urbani V. PP. ex Tabul. S.
Athen. Massil.

MASSAIRE. Bullar. Fontanell.
S. fol. 39. 10. *Concedimus redditus
veneram, garbarum bladi, sortellia-
rum, sedularum et ouorum quos et
ut ratione miserie Sorianensis in
villa Brotonne, in parrochiis ei-
us de Burneville . . . habemus.*

CAUDA, Cauda, Medicis, Pul-
vino. V. in *Cauda* 2.

MURIGUS, Murilegus. Andreas
lib. 2. Vitae S. Ottonis Episco-
p. Bambergens. c. 40. V. *Murilegus*.
ISCULA, V. *Siracula*.

ORITA, proprie minusissimarum
nam in eam collectio; ponitur pro
minusis questionibus. Glott. vet.
ed. 7613.

VS, color equi. V. *Saurus*.

CHACVS, *Lapis dictus, eo quod
in defunctorum condita in eo in-
quadraginta dies adsumantur.*
Sangerm. n. 501. vbi leg.
itur. A Graec. *σός*, locu-
pultum, et *φάγειν*, come-

(1) Eiusdem dignitatis et in-
tionis, par. Consuetud. Vniuer-
sitat. per Robert. Goulet. fol.
Hoc autem artium facultas
nationes distinguitur, quae
sorens et aequales. Galli eadem
Sorens usurpant. V. *Sorores*,
Sorens, (2) *SORORES* ap-

pellatae Presbyterorum, vel Episco-
porum vxores, a quibus ii abstine-
bant, in Concilio Auernensi cap.
19. et Marisconensi l. α 11. Tur-
nensi II. c. 12. etc. Quippe, ut est
in Poenitentiali Halitgarii, *quis
Clericus i. cuius superior gradus est,
qui vxorem habet, et post conuersio-
nem vel honorem iterum eam cognoue-
rit, sicut se adulterium commisisse.*
Fortunatus lib. 1. carm. 15. de Leon-
tio Santonensi Episcopo, et Placidina
vxore:

*Quae tibi tunc coniunx, est modo
chara Soror.*

Vita S. Seueri Episc. Rauennatis n.
19. *Vxor quippe in Sororem versa est.*

(3) Mulieres extraneae, quas *οὐκ ἐκ
αὐτῶν* vocant Graeci, quarum con-
fortium vitare iubentur Clerici in
Concilio Ancyrano can. 19. Nicaeno
c. 3. et aliis subsequenter Concilio.
Lex 19. cap. de Episcopis. (4)
SORORES a Monachis appellatae
virgines ac mulieres, quae pietatis
ac deuotionis intuitu, eorum disci-
plinae ac regulae sese addicebant, ita
ut domicilia seclusa omnino haberent
a Monachorum aedibus, ne qua
praua oriretur suspicio. Auctor Acto-
rum Murenfis Monasterii pag. 17.
SORORES **GRISAEAE**, **NIGRAE**,
in Obituario MS. Eccles. Morin. fol.
37. vo. **SORORES** **DE SACCIS**.
V. *Sacci*. **SORORES**, quacuis San-
ctimoniales. Fortunatus lib. 5. Poem.
1. **SORORES** appellabantur Monachi
mulieres quasuis, quibus orationum
beneficia concedebant Tabul. Ab-
sienste fol. 105. V. *Conforor*, et *Fra-
ternitas* 5. (5) *Sororum* appella-
tione Regum seu Principum vxores
donabantur, cum de iis verba face-
rent Principes exteri, aut si ad eas
scriberent, quemadmodum earum
coniuges *fratres* appellabant. V.
Epist. 39. inter Francicas tom. 1.
Hist. Franc. et *Fraternitas* 7.

SORORIGIA, vxoris soror, vel soror
mariti, Gallice *Belle-soeur*. Charta
an. 1285. ex Tabular. Verzeliae.
Eiusdem originis est

SORORIGIVS, Sororis maritus, Gall.
Beau-frere, olim *Sororge*, *Serour-*
ge.

S. V. Sororinus. Charta ann. 1120. & Tabular. Maioris Monast.

SOROR. (1) Soror. Literae Edwardi III. Reg. Angl. ann. 1351. pud Rymer. tom. 5. pag. 731. Alii legitur *Soror*. (2) † Vxoris vel mariti soror, aut fratris vxor. Ch. II. a. 1098.

SORORIARE, simul grandescere, assimilari. Gerardus in Vita S. Adalardi c. 50. ubi de utraque Corbeia. De manibus puellarum, cum primum tumescunt, *Sororiare* dixit laurus. Vide Festum. **SORORISARE**, eodem intellectu, in Vita S. Augustini Cantuar. to. 6. Maii p. 378. Oh. de Ianua: *Sororificare, vel Sororizare, imitari morem sororis*: vnde Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Sororizare, Ensuivre la sœur*. V. *Soror*.

SORICIDIVM, ἀδελφοντομία, in Gloss. Lat. Graec.

SORIGER, vxoris frater, Gall. *beau-frère*. Tabul. Aureliense in Remouic. fol. 5. V. *Sororgia* et *Sororius*.

SORINA, vxor fratris. Vita S. Catharinae Senensis to. 3. April. pag. 128. V. mox *Sororinus*.

SORINVS. (1) Sororis maritus. Vita Caroli IV. Imp. Rex vero Franciae indignatus propter expulsionem ororis suae et Sororini, etc. Serouge Gallis. V. *Sororgius*. (2) Vxoris frater. Charta ann. 1237. ex Charrular. S. Mandreg. tom. 1. pag. 110. V. *Sororiger* et *Sororius*. (3) † Filiolus sororis, to. 3. Aug. p. 62.

SORISARE, vt *Sororiare*. V. ibi.

SORISSA, monialis. Sebast. Peruinus in Vita B. Columbae Reatinae o. 5. Maii p. 335. V. in *Sorores*.

SORITATIS beneficium suscipere, in *Sorum* seu Sanchimonialium alium admitti, conscribi. Thomas Walsinghamus p. 490. V. *Fraternitas* §.

SORIVS. (1) Sororis maritus. *Sororius*, *Serouge*, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm. Charta ann. 1080. apud Robinell. to. 2. Hist. Britan. col. 232. V. *Sororgius* et *Sororius*. (2) Vxoris frater. Charta Edw. I. Reg. Angl. ann. 1295. apud Rymer. to. 2.

pag. 687. V. *Sororiger*. (3) † sororis filius, in vet. Gloss. 7613.

SORPRISIA, vt supra *Semprisia*. in hac voce. Transactio aa. 1 in Tabular. Blein. V. *Superprisi*.

SORRATORIVM, V. supra *Soror*. **SORRENTIALIS**, Carnifex. Bonus Vatic. basilicae canonici Tract. de ead. Basilica c. 42. Macrobi in Hierolex.

SORRVS, fumo exsiccatus, Gall. Charta ann. 1214. ex Tabul. Saccentii Cenoman. fol. 38.

SORS. (1) Sortilegium. Sortem in Legibus Adelstani Regis c. 6. immisere sortilegium in rem quam. MALA SORTE PRENDI quasi per sortem et maleficiū quid inuadere, Gall. *de mau sorte*, praua aliqua ratione. P. Childeberti et Chlotarii §. 6.

(2) **SORS**, modus, ratio: vox Gallica *Sorte*, eadem not. Charta Henrici V. Reg. Angl. 1418. apud Rymer. to. 9. p.

(3) ludicium Dei. purgationis. Pactum Childeberti et Chlotarii: *Si seruus in furto factus patius, requiratur a domino, 20. nobiles ipsam in mallam prae et, si dubietas est, ad Sortem sur. Ad Sortem ambulare, §. 1. Sortem venire, in Decretione Childeberti Regis §. 6. 8. Ad igni Sortem se excusare, in Lege R. tit. 31. §. 5. Sortes super alio mittere, etc. in Lege Frison. §. 1. 2.*

SORTES SANCTO Sic appellatur Euangelii aut ceteri libri sacri inspectio, *ex marteias*-species: cum scilicet to libro quicquid oculis se habebat, pro sorte, id est, oraculo habebatur: cuiusmodi edicta Pithoeo post Canones veteri Reg. Quae quidem diuinationes a Paganis fluxit, vt ex gustino lib. 4. Confess. cap. 3. gitor. Eiusmodi sunt *Virg sortis*, apud Spartianum. Idem gustinus Epist. 109. ad Iam c. 20. Atque inde forte fluille, qui diu seruatus est in fia, vt dum eligerentur Ep

per inspectionem Evangelii, quid de
his moribus, vel conuersatione in
administratione, futurum esset, in-
quireretur. Quod scilicet hac ratio-
ne primitus in electionibus Episco-
porum Dei iudicium exquireretur,
et non has probarer; quod fortasse
videtur velle Rainerus c. 5. de Val-
debalis, dum ait, hosce haereticos:
*Laici, qui sorte sanctos eligunt, in
alio deridere.* Nam a Laicis perin-
de a Clericis Episcopos electos con-
fitebatur. Exhibuit denique alia diuinatione
per *Psalms species*, quam En-
chiridion, seu *Inpsalmum* vocant Hispani,
quae Sebastiano de Cobarruias
certis modo de curarum orna-
mentis, una reses solas, otras apli-
caciones algunos remedios.
*Ensaladores, los que curan con
psalmos.* Mox subdit: *Dixerunt
psalmos, porque de ordinario usan
versos de psalterio, y dellos coh las
sus inicias de letra por verso,
por parte, hazen unas Sortijas para
curar enfermedades.* SORS DE
LEX. V. Cornfed. SORS DELI-
VO. V. Tenua. (4) Pittacium, vel
tabula, in qua, quod quis forti-
tudo, inscribitur. Hinc *inscribi
sortes praedia dicuntur*, quae for-
titudinis sunt: et *sortes tollere*
qui fortuantur, apud Hygenum
lib. 1. Constit. Capitolinus in
libro: *Cam ille Sortem de suo fato
tollit, i. de suo fato sciscitaretur.*
de postmodum (5) SORS pro
pulo agri, apud veterem Agri-
colam pag. 337. in l. ult. Cod.
l. de Locat. fund. iur. emphyt. in
ly. de Aunona et tribut. eodem
d. *Klages yns* apud Iulianum
Myropog. *Sortes* enim proprie
habebant Romani agros, quos in
vicinis a se deiectionis occupant,
et Miliibus diuisos ac assigna-
t. Scribit Procopius lib. 1. de Bel-
l. Vandalico c. 5. *Glycericum* post
Romam, in Africa muris
exuisse, agris Afros spoliasse,
quos ac optimos Vandalis diui-
dit, qui sua setate *Vandalorum
sortes* vocabantur. Sed
nomen *sortis* nomenclatura do-
minorum pars apud Gothos et

Burgundiones, quae in debellatis
prouinciis rum victoribus, tum an-
tiquis possessoribus sortito euenerat:
ii quippe tertia fundorum parte de-
victis Romanis relicta, residuas sibi
vsurpauere. *Sorte* autem diuisio eius-
modi agros negat Dominicus de
Praerogatiua alodiorum cap. 5. §. 11.
idque elicit praesertim ex eo, quod
portio Romani *Sors* etiam appelle-
tur: quasi vero totum agrum victo-
res cum antiquis possessoribus sorti-
ri, et singulorum portiones *sortis*
vocabulo donari non potuerint. V.
Tertia. Lex Wisigoth. lib. 8. tit. 8.
§. 5. *Sortem suam claudere.* Lib. 10.
tit. 1. §. 7. *Si vineam in aliena terra
quis plantaueris, in qua Sortem non
habet.* In textu, in quo (territorio)
ipse consors non est. *Terra sortis ti-
tulo adquisita*, in Lege Burgund. tit.
1. §. 1. Eadem Lex tit. 24. §. 1. *Us
nulli vendere terram suam liceat, ni-
si illi, qui alio loco Sortem aut pos-
sessionem habet.* In *sortem* alterius in-
gredi, in Lege Ripuar. tit. 60. §. 5.
SORTES inter terras incultas re-
censentur in Statutis Vercell. lib. 5.
fol. 128. SORTES stare dicun-
tur, quae suis terminis ac limitibus
semel finitae ac circumscriptae, dein-
ceps ratae permanent. Lex Longob.
lib. 2. tit. 29. §. 3. V. *Sortiffare* in
Sortiri. Ab his fundis ducta meta-
phora, ipsa etiam regna, quae vi-
ctoribus cesserant, *sortis* nomen a-
depta sunt, vt *Gothica fors*, apud
Sidonium lib. 7. Epist. 6. *Sortes
Vandalorum*, apud Victorem Viten-
sem lib. 2. et 3. pag. 19. 35. Eius-
dem originis est nomenclatura, qua
Clerus *Sors Dei* passim appellatur a
Scriptoribus Ecclesiasticis. De laudi-
bus Berengarii Augusti apud Mur-
tor. tom. 2. pag. 399.

*Interea Sors lecta Dei circumda-
ta succis,*

Vota facit, etc.

(6) SORS idem videtur quod *Vsa-
gium*, ius vtendi foresta. Charrul.
S. Andreae Vienn. *Tribuo Sortem in
silua quae vocatur Eruxia, vt habi-
tatores Ialzinij et habitatores S.
Genesii fruantur silua, seu bestiae
eorum,*

ietem, in quo fit fenestra, Soscitia
vel quaelibet alia apertura pro con-
spectu vel lumine ingrediendo etc.
Sofia supra in *Dossitia*. Ad margi-
nem scriptum legitur manu alicuius
nomoris *Suffoca*; legi etiam potest
Soffra.

SOSDALERIUS. Sententiam arbitra-
lam ann. 1292. inter Abbatem et
Condules Gimont. subscribunt Mo-
nachi fr. Olinarius sacrista, fr. B.
de Monte acuto furnerius, fr. Iulian-
us cellarius meianus, fr. Arnaldus
de Mota Sosdalerius. Is forte qui
hospitibus iusciipiendis praeerat.

ISPES, is. Candidus in Vita Eigilis
Abb. Fuld. saec. 4. Bened. part. 1.
p. 245.

OSPITALE, f. Proiectum. Gall. *Son-
pate*. Statuta Genuens. lib. 4. cap.
42. fol. 106. vo. *Prohibeant ipsi Po-
stulantes, ne aliqua persona sibi subdita
etiam alicui fortitaneo . . . aliquod
hospitium, ex quo naves, galeae, vel
aliquid navigabile, domus, capsa,
Sospitale, banchale, vel torcularia con-
ficia possit.*

OSPITARE, Salutare, *sospitatem*, in-
columitatem et sanitatem alicui ad-
precari. Eulogius Cordubensis lib. 3.
Memor. Sanctor. cap. 17. V. *Sospi-
tare*.

OSPITATICVM, pro *Cespitati-*
one, in Ch. a. 1059.

OSPITATIO, Salutatio. Epist. Ruri-
ci Episc. ad S. Aprunculum inter
Acta SS. to. 3. Maii p. 369.

OSPITATOR, qui *Sospitatem*, salu-
tem dat. Vritur Apuleius. *Sospitato-*
rem vocant Christum Iesum Lactan-
tius lib. 4. c. 26. Arnobius adv.
Gentios lib. 2. et alii.

OSPITVS, Incolumis. Mirac. S. Vr-
nani to. 2. April. p. 567. V. supra
sospitare.

OSIA, V. *Soscia*.

OSTA. *Facere Sostam*, Mutuum dare
in senore, ab Italico *Sofsa*. V. *Sol-*
Sostuta Massil. lib. 1. cap. 12.
p. 1. Est etiam Italica *Sofsa*, funis
maritimi species: unde

OSTARIUS, qui assendis ad *Sostam*,
in Notis Fr. Barberini ad Docum.
et Amor. edit. Vbaldini pag. 257.

SOSTOVUM. Reparatur. factae in Sene-
scallia Carcassi. ann. 1435. ex Cod.
MS. Cl. V. Lancelot. Item pro fa-
ciendo *Sostovum* novum unius mole di-
cti molendini, etc.

SOSTRALE, Stramentum pecusarium
ex foeno et paleis, Fuxensibus ru-
sticis *Souffre*. Gall. *Litiere*. Ad *So-
stralia* colligenda. in Charta fundat.
Monast. Fontis-Guillelmi. ann. 1124.
to. 1. Gall. Christ. novae edit. inter
Instrum. p. 190. col. 1.

SOSTRI, Seruorum species apud Sue-
cos, quorum optima erat conditio,
ut quibus peculium et familiam ha-
bere concessum esset, et testari lice-
ret. V. Ioh. Stiernhookum lib. 2. de
iure Suconum vetusto p. 217.

† **SOSTRVM**, a Gr. *σωστον*, merces
medico debita, i. q. *Soleria*, mu-
nera scilicet quae Deo vel sanctis
eius dantur ob recuperatam valeru-
dinem, t. 2. Sept. p. 779.

† **SOTA**, i. q. *Sotta* 2. Arell. Ms. an.
1351.

SOTANVM, **SOTTANVM**, Togae
seu tunicae species, vulgo *Sottane*,
Ital. *Sortano*. Ricobaldi Ferrat. Hist.
Imp. apud Murator. tom. 9. col. 128.
ubi in MS. legitur *Sottanum*, apud
Stephanor. to. 7. V. *Sotsana* et *Sub-
tancum*.

SOTHALÆ, V. *Filistale*.

SOTILARIA, ut *Subtalares*. V. ibi.

SOTTVS. (1) Stolidus, bardus, Gal-
lis *Sot*, Theodulfus Aurelianensis
Episcopus lib. 3. Carm. 1. (2)

† Simplex, hinc *Carqas fossus*, qui
vulgo *simplex*, in Chronolog. Eman.
Schellstrat.

SOTVLARES, V. *Subsalares*.

SOTVLVM, vel **SOTVLVS**, Locus
inferior, f. diminut. a *Sotus*. V. in
hac voce; († solum, pars domus in-
ferior.) Limborchii Hist. Inquisit.
Tolos pag. 57. V. *Subsolum*.

† **SOTVM**. (1) Nemus, Hist. *Soto*.
Ch. Ms. a. 1302. (2) Scurum, V.
in hac voce.

SOTVS. (1) Silua, parcus, sepes,
haia, Hispanis *Soto*. Charta Sanctii
Reg. Nauarrae, apud Oyerarum
in Notitia Vasconiae pag. 99 *Cam-
pratis, et pascuis, et Sotis, et aquas*
T 4 aqua-

aquarumque meatibus, cum eremo et populatu, cum ingressibus et egressibus.

(2) † SOTVS, SOCVS, stipes, truncus. Litt. remiss. a. 1473. V. Socus 1. (3) † Tenere de foso, f. sub tutela habere, ap. Murat. to. 4. Antiq. Ital. p. 711.

SOVBRA, SOVTRA, SOTRA, voces Aruernicae. Tabular. Solemniac. *Tenementum de Soubra, et tenementum de Soutra.* Hoc est, superius et inferius. Charta ann. 1215. ex Tabular. S. Mlidii Claromont. *Habebamus querimoniam del bos Sotra*, id est, de nemore inferiori.

† SOVCRIO, hordei species, Gall. *Soucrion.* Comput. Ms. a. 1473. V. Sacrio.

SOVDANVS, V. in *Syndicus.*

SOVDERARIVS, V. in *Solidata*, stipendium.

SOVFLATVS, a Gall. *Soufflet*, Fol-
lis. Inuentar. an. 1260.

† SOVFLICVLVS, a Gall. *Soufflet*,
follis. Comput. Ms. a. 1472.

SOVFRE, pars molendini nescio quae. Reparatur factae in Stenescallia Carcastonae ann. 1435. ex Cod. MS. Cl. V. Lancelot: *Pro preparando et reficiendo le Soufre et reicum eiusdem molendini, et reparando circum dacte mole, qui in pluribus fregebatur, etc.*

SOVINCTA, in veteri Charta apud Perardum. Locum vide in *Andecinga.*

† SOVLA, pila vel globulus ligneus, interdum etiam follis, Gall. *Soule* et *Soulle*, inde SOVLARE, Gall. *Souler* et *Souller*, iis instrumentis ludere. Litt. remiss. Ms. a. 1361. V. *Choulla*, *Sola* 7. et *Solere* 1.

SOVLDIARIVS, pro *Soldarius*, qui stipendio meret. V. in *Solidata.* Litterae Edw. VI. Reg. Angl. an. 1548. apud Rymer. to. 15. p. 177.

SOVMARIVS, V. in *Sagmarius.*

SOVPECHON, SOPECHON, vox Gallica, Suspicio, suspectio, *Soupeçon.* Inquesta ex Tabul. B. M. de Bono. nuntio Rotomag. V. *Suspicius*.

SOVPERIEM, coena, Gall. *Souper*, apud Brussel to. 1. de usu feud. p. 555.

† SOVRANNVS, anniculus, *Souvranno*, *Sopranno.* Murat. to. Antiq. Ital. med. aeui p. 902.

SOVRELLVS, V. mox *Souras.*

SOVRVS, Dama mas. Litterae E. III. Reg. Angl. ann. 1356. apud mer. tom. 5. pag. 870. *In parte unum Sourum et unum Sourellum perit.* SOVRELLVS, dimin. a rus. Dama triennis, Angl. *Sorel.* Litterae eiusd. Regis ann. 1355. p. 828.

SOVSRESSVRA, SVSPRESSVDulus, fallacia, fraus. Gall. *Suise*, *tromperie.* Charta Hugonis Martis de Beeloy ann. 1223. ex Tab. Corbeiensi.

SOVTA, Gall. ol. *Soulde*, vel *Sotin* in Consuetud. municipalibus, Penia quae in permutationibus commutatae additur. *Codex* eiusd. Episcopat. Auiis. ann. 1290.

SOVTANA, Togae seu tunicae species, vt supra *Sotannum.* Ath. Amalbergae to. 3. Iul. pag. 67. *Subtaneum.*

SOVTRA, infra, V. *Soubra.*

SOVTVRA, Soliditas, firmitas, viderur. Charta ann. 1219. ex Tabular. Strumensi: *Ego tradidi et fiae Strumensi XXVI. mensuras Testienses iacentes in fassis ad effundam in perpetuum Souturam liber pacifice possidendas.*

SOYLLARDVS, vt *Soliardus.* V.

SOZAVOLVS, qui in *Socida* seu cietate animalia curanda soci Statuta dataria Ripariae c. 7. 9. vo. V. *Socida* et *Societas* 1.

† SOZIDVM, l. q. *Socidam* in Societas, ab Ital. *Sozio*, socius; de SOZARE, ad societatem seu dietatem fructuum dare. Stat. lis-Ser. V. *Afozare* et *Sozavolus*.

SOZVS, pro *Sorus.* V. *Saurus.* Litterae Henrici V. Reg. Angl. an. 14 apud Rymer. tom. 9. pag. 17.

SPACAARI, pro *Spatiari*, ni Litterae Henrici III. Reg. Angl. 1258. apud Rymer. to. 1. pag. 4. *Es exinde ad nos venire possitis v London, nobiscum ibidem Spacari.* Hoc est, spatiando animum relicturi. V. *Solatiari.*

SPAC

SPACIUM, Prouincialibus *Espacio*, *Spacier*, *Sparium*, seu locus per quem aqua deducitur, aquae ductus, vel id quo aqua continetur. Charta non. 1459. ex Schedis Praefat. de Mazaugues. **SPASSERIVM**, eodem intellectu. Statuta Auenion. mil. 48. art. 7.

SPAH, vulgo *Spahi*, Equitatus Turci robur praecipuum et validissimum. Iouius Hist. lib. 14. V. Comment. bellic. Montecucculi.

SPACIARE, Amplificare, Gall. *Accroître*. Testamentum Bertichramni Episcopi Cenoman. apud Mabillon. tom. 3. Analect. p. 126.

SPACILIA. Statuta Ecclesiae Auxir. MSS. *Quia in volatu et garritu animum, in Spaciabus, vel offibus animalium, in verbis seu responsis fatidicis quorundam, qui vulgariter diuini et diuinae vocantur, etc.* V. *Venta*.

SPADA. (1) Equus castratus, Gall. *Angre, spadatus*. Testamentum Bertichramni Episcopi Cenoman. V. in *Spadare*. (2) Gladii genus. V. *Spaha* 1. (3) † **SPADA LEGIS SARACENORVM**, titulus honoratus principis militiae apud Saracenos, i. q. Protector, Defensor. Ch. apud Lam. in Delic. erud. inter not. apud Hist. Sicul. Bonincont. part. 1. p. 206. V. *Spaha* 1.

SPACIA, **SPADASSIA**, campana, quae Nemausi pulsabatur ad vrbs regenda. Stat. 2. 1352.

SPADARE, Spadonem facere. Lex Salica tit. 40. §. 13. V. *Spaffare*.

SPADATVS, Gloss. Anglo-Sax. Aethici: *Spadatus, vel eunuchizatus, belifund*. Caballus *Spadatus*, in Lege Salica eodem tit. 40. §. 3. et in Capitul. 3. ann. 813. cap. 24. Cuiusmodi sunt ii, quos *Ungres* dicunt Galli *Wallachen* Germani quod ex Pannonia seu Ungaria plurimii in alias Prouincias adducantur. Amianus lib. 17. de Quadis ac Sarmatis: *Equorum plurimi ex usu castrati, ne aut feminarum visu exagitantur, aut in subsidiis ferociter, prodant hinnitu densiore verberant.* **SPADO**, pro Equo spadato.

Vita Caroli IV. Imp. Valentemque Spadonem Carolo ante portam ciuitatis transmissit. Vbi Freherus equum spadicei coloris perperam interpretatur. Vocem *spadare* Celticae vel Germanicae originis esse scribit Ecardus in Notis ad Praefatum Legis Salicae pag. 76. ab inusitato scilicet verbo *Spahen*, quod findere, secare sonat, cuius etiamnum exstant plurima deriuata.

SPADARII. Charta Lewelini Norwalliae Principis ann. 1198. tom. 1. Monastici Angl. p. 920. *Concessit etiam eisdem, quod licite possint recipere ad habitum suum, et ad famulatum suum, et seruitia, liberos meos Spadarios, et homines de aduocatione mea, atque omnes primum consuram habentes, cuiuscumque conditionis existerint.* V. *Spatharius*.

SPADRAPOR, f. Pannus Phrygius. Miracula B. Henrici Baucenens. to. 2. lun. pag. 376. *Sanguis pretiosissimus et odoriferus de suo corpore renoluto in Spadrapore et in cassa noua posita, emanauit.*

SPADERNAE, Instrumenta, quibus capiuntur pisces, ac tinctae potissimum, apud Petrum de Crescentiis lib. 10. de Agricultura cap. vlt. Itali *Spaderno* dicunt.

SPADICARII, qui *palmatas vestes* texunt, conficiunt, nam *spadix* est palma. Iulius Firmicus l. 13. c. 7. *Facit . . . aut Spadicarios, aut textores, vel pigmentorum inuentores.* Nisi intelligas eos qui inficiunt spadiceo colore: *Spadix* quippe genus est coloris. Gellius lib. 2. cap. 26. *Et rutilus et Spadix Choenucei Synonyma sunt.* V. Seruium ad Virgil. Georg. lib. 3. §1.

SPADLARIS, V. *Spadula*.

SPADO. (1) Equus spadatus, V. *Spadare*. (2) Coelebs. Exposit. compendiosa benef. f. 18. *De quibus Spadonibus seu coelebibus, etc.* Vetur Tertull. lib. de Monogamia cap. 3. Hinc **SPADONATVS**, coelibatus, apud eundem Tertull. lib. 2. de Cultu fem. c. 9. (3) † *Verrex*, in Ch. Mf. an. 1240. (4) † *Spadohes sunt furculi vitium fru-*

ge carentes *diffi* quod *fin* sterilitate affecti. Gloss. vet. Cod. 7613.

SPADONAKE, *Castrare*. Gemma. V. *Spadare*.

SPADULA, *Humerus*, Gallis *Espaule*, in Vita S. Emeranni apud Canitium to. 1. Antiq. lect. pag. 145. V. *Cironum* in *Observat.* p. 4. **SPADULARIS**, pro *Spadularis*, eadem notione. *Tabular.* S. Sauini *Leuitanensis* an. 145. V. *Spaula*.

SPAGNOLVS, Hispanus, Ital. *Spagnuolo*. *Memoriale* Porestat. Regiens. ad ann. 1218. apud Murator. tom. 8. col. 1095. V. *Spanisus*.

SPALA, vt *Spalla*. V. in hac voce.

SPALAGVS, Aldhelmus cap. 11. *Simulque truculenta regularum et aspidum venena, ad quae quadrupedis rubet, et Spalagi pestifera confectio, humanae naturae nocitura habebatur*. Vbi *Spalagus*, talpam, ex Graeco ἀσπάλαξ, viri docti interpretantur. Hesychius ἀσπάλαξ, ζῷον ἐστρεμνέον ὀψέως. V. *Dioscorid.* lib. 15. cap. 19.

SPALANCARE, *Vallo munire*, Ital. *Palancare*, Gall. *Palissader*. Chron. Parmense ad ann. 1308. apud Murator. to. 9. col. 872. V. supra *Palancatum*.

SPALANGIA, *Araneae species*. Bern. de Breydenbach in *Itiner.* Ierosol. p. 31. † **SPALANGIVS**, *musca venenosa*, in vet. Gloss. Cod. 7613. Mendose *Spalargius*, to. 3. Aug. p. 217. V. *Spalagus*.

SPALARIVS, in Ecclesia Tullensi dicitur *Oeconomus*, qui ecclesiae bona administrat: cuius officium *Spalaria* nuncupatur. Statutum Riquini Episc. Tull. ann. 1118. in *Hist. Tull.* p. 138.

SPALDATVS, V. mox in *Spaldum*.

SPALDVM, **SPALDV8**, murus exterior, vel prominens, propugnaculi species, ex Italico *Spaldo*. Charta ann. 1320. *Refectiores Spaldorum, fossatorum, spinatorum, balistrarum, ambaxiatorum, planstrorum, etc.* Infia: Item pro aprandis *Spaldis* et fortificatione civitatis *Astensis*, etc. Vox etiam nota in re nautica. Barthol. Scribae Annal. Genuens. apud Murator. tom. 6. col. 499. *Et pypes*

galearum voluens de versus exercit Ianuae, proras cuiuscunque ipsa in quantum potuit, trahens ad rip. Saonae cum Spaldis antenarum arborum positis in mari, et cum b colis erectis in muris Saonae, SPALTVM, vt *Spaldum*, in Ann. Genuens. Cassari ibid. col. 2. **SPALDATVS**, *Spaldis* murus. A Godi *Chron.* apud eumd. Murator to. 8. col. 72.

SPALERIA. (1) *Peripetasma*, Gall. *Tapissierie*: eadem voce significant ligna, quibus affiguntur tapetes, Bollandistis, ab Italico *Spalliera*, quod quidquid ad murum expanditur, *Spallas*, id est humeros reclinando sonat. Acta S. Theophili tom. April. pag. 495. *Et parietes strarum erant omnes anticis Spaleris coctae.* (2) † **SPALERIA** et **SPALERIA**, armorum genus, quo *Spalae* s. *Humeri* teguntur, Gall. *Epailliere*. Lit. remiss. ML. an. 1335. *Spallarium*.

SPALION, genus operimenti machinarii, levis et pluteis non abimil. Gallis *Gallerie*, ex Casoso de Aquino in *Lexico milit.* Agathias L. Hist. Rom. *Romani vero Spalion parauerant, et magnorum saxorum iacularia tormenta*. *Spalion* autem est quoddam textum ex viminibus a formam telli confectum, et densius solidum, et utrinque textum; utraque latera deorsum sunt extensa, repellunt omne telum, quod incidit ac ferit illam machinam. Pelles autem et coria superne injicientes undique circumtegent, ut sit firmitus munimentum, et excutiat repellatque tela.

SPALLA, idem quod *Spadula*, Ital. *Spalla*, Gallis *Espaule*, Armus. I plerisque veterum Chartarum sumitur pro armo, aut membro ferarum vel aprorum, aut ceruorum, quod praefari domino solet, pro iure vel facultate venandi in silvis dominici. *Tabularium Prioratus de Dominis in Delphinatu* fol. 64. **SPALA**, eodem significatu. *Miracula MSS.* V. *bani* V. PP. ex *Tabular.* S. Victoris Massil. **SPATLA**, pari intellectu si tamen asserita est lectio, pluries occurrit in Charta ann. 1094. ex cod.

cod. Tabular. et in alia eiusdem circiter anni ibidem.

SPALLACIAE, morbus equorum in tergo. Ital. *Spallato*, de quo Iordanus Rufus Calaber lib. 2. de Medicamentis equorum ad Fridericum Imperat. et ex eo Petrus de Crescen-
tis lib. 9. cap. 29.

SPALLARIUM, **SPALLERIUM**. Ar-
morum genus, quo *spallae* seu hu-
meri reguntur, Gall. *Epaulliere*. Stra-
bon Equitum Teuron. art. 73. apud
R. Duellium tom. 2. Miscell. p. 59.
V. *Spalararia*.

SPALLATVRA, vox Italica, *Spallae*
seu humeri luxatio. Rolandini Pa-
tavi. Chron. apud Murator. tom. 8.
col. 271.

SPALLERE, pro *Pfallere*. V. *Spal-*
mar.

SPALLERIA, V. *Spaleria* 2.

SPALLERIUM, vt *Spallarium*. V.
ibi.

† **SPALMA** pro *Palma* saepius in
Constit. Mf. Caroli reg. Sicil.

SPALMARE, Palmis excutere pulvères
vestibus. Leg. Palat. Iacobi II. Reg.
Maior. inter Acta SS. to. 3. lun.
pag. XXXVI. Hinc **SPALMATOR**,
qui id ex officio praestat, ibidem
pag. XXIX.

SPALMATA, Actio qua emtor et ven-
ditor, data palina, de re aliqua in-
ter se conveniunt. V. *Palmata* 2.
Structura Cadubrii lib. 2. cap. 53.

SPALMATOR, V. *Spalmare*.

SPALMITVS, Audax, superbus, vt
videtur. Charta Petri Azarii ad ann.
1362. apud Murator. tom. 16. col.
382.

SPALMVS, **SPALMODIA**, pro *Pfal-*
mar et *Pfalmodia*, perpetuo scriptum
in Heitonis Episcopi Basileensis vi-
sione Vertini, observat Goldastus
ad Valerianum de Bono disciplinae.
Ira etiam legere est apud Andream
Monach. lib. 1. Vitae S. Ottonis
Episc. Bamberg. cap. 5. vbi *Spalmus*,
Spalere, *Spalterium*, *Spalmodia*, pro-
miskue scribitur.

SPALTVM, (1) Vt *Spaldum*. V. in
hac voce. (2) † **SPALTVM** vel
SPALTVS, f. *parcus*, locus muris,
sepibus aut fossis circumseptus et de-
fensus. Ch. Mf. a. 1062.

† **SPALVRARE**, forte pro *Spalmare*,
navem vngere, Ital. et Gall. *Spal-*
mer. Ch. Mf. a. 1335.

† **SPANARE**, animo deficere, synco-
pe affici, Gall. *Pasmer*. Ch. Mf. an.
1476. V. *Spasma*.

SPANNA, V. *Spanna*.

SPANARE, Italis *Spannare* proprie est
vestibus spoliare; vnde dicitur de
vrbe fossis denudata, cum scilicet
cumulantur. Chron. Parmense ad
ann. 1307. apud Murator. tom. 9.
col. 865.

SPANDERE. (1) Expandere, Gall.
Estendre, vel *Espandre*, Italis *Span-*
dere eadem notione. Chron. Casin.
lib. 2. cap. 99. (2) † Vox Italica,
effundere, t. 2. Aug. p. 585.

SPANDIDATIO, († i. q. *Pandicula-*
tio, V. *Pandicularius*.) Constantinus
Afric. lib. 6. Pantechn. c. 23. *Ofici-*
atio est ex fumosis humoribus in la-
certis, masticantibus infusis. Spandi-
datio similiter de fumosis est humoribus
in totis corporis membris vel pluribus
inclusis. Atque utraque natura mone-
tur expellere.

SPANENVVS, pro *Spaenus*. V. ibi.

SPANGA. (1) Fibula, ex Teutonico
Spange, quod idem sonat. Rudol-
phus Presbyt. in Vita Hrabani Ab-
bat. (2) Trabs exterior, quae mu-
ros inuicem continet, ex eadem vo-
ce Teutonica *Spange*, fibula, quod
aedificium connectat. Lex Bajwar.
tit. 9. c. 7. et 8. *Trabes vero singu-*
lae cum 3. sol. componantur. Exte-
riores vero, quas Spangas vocamus,
eo quod ordinem contriunt parietum,
cum 3. sol. componat. (3) Vt infra
Spanna. Chron. Corn. Zantflor ad
ann. 1456. apud Marten. tom. 5.
Ampliss. Collect. col. 492.

SPANI, **SPANIA**, pro Hispani, Hi-
spania, passim apud Scriptores me-
dii aevi, Anglis *Spain*, V. in *Spa-*
niscus.

¶ **PANISCVS**, Pannus Hispanicus.
Nam *Spaniam* pro Hispania vsurpa-
runt Scriptores aevi medii, vt *Spe-*
ria pro *Hesperia*, apud Isidorum
Pacensem aera 753. Anastasius in
Leone IV. PP. *Vela 7. duo quidem*
de fundato, et alia duo de flauraci,
et tria de Spanisco. **SPANISCVS**

FEB-

FERRVS, Trutina, ex ferro Hispanico. V. supra Ferrum 2.

SPANNA, SPANNVS, SPANA, Spithama, Italis Spanna. Spatium inter pollicem et minimum digitum extensos, unde nomen: *Spannen* enim Teutonibus est extendere, ut *Spannan* Anglo-Saxonibus Spithama meriri. Sed et Galli *Pau*, vel *Empan*, ab eodem fonte videntur hausisse, quibus idem sonat. Lex Frisionum tit. 22. §. 65. *Vulnus, quod longitudinem habeat, quantum inter pollicem et complicati indicis articulum Spannum non impleat, 3. sol. componatur, quod integrae Spannae longitudinem habuerit, hoc est, index et pollex extendi possunt, 6. sol. compon. §. 66. Quod inter pollicem et medii digiti spatium longum fuerit, 23. sol. componatur.* Rursum Spanna in Addit. ad eandem Legem tit. 3. §. 56. *Statura Vercell. lib. 4. fol. 86. Item quod aliquis testor non debeat . . . tenere in scripnea gladium maiorem una Spanna computato manubrio ad talinundum gruppos.* SPANA, in Vita B. Torelli Poppiensis n. 22. V. Ocl. Ferrarium in Spanna.

SPANNALE, Clauus, quo immisso clauduntur pedicae et arctissime adstringuntur. Acta S. Raynerii to. 3. lun. pag. 448.

SPANOCYSTVS, Corona desuper clausa, ex Graeco *ἐπανώλειος*. Anastasius in Leone III. PP. pag. 133.

SPANSIGIL. Charta Heccardi Comit. Augustodun. ex Tabulario Persiacensi in Burgundia apud Perardum pag. 26. *Theodorico aut Richardo filio meo donate spada, Spansigil, et fuscios 2. etc.* Vbi recte Eccardus in Noris ad Leg. Ripuar. tit. 36. §. 11. legendum, monet *Spada cum scogilo*. V. supra *Scogilum*. † Falconetus legendum monet *Spangisil*, idemque esse quod Spanga 1.

SPANTORIACOS. Cummius Hibernus de Controversia paschali: Luna 14. primi mensis, qui est apud Hebraeos Nisan, apud Macedones Spantoriacos, apud Aegyptios Parmoth, qui apud Latinos interdum

Martii, interdum Aprilis obit partem. Quid hac voce denoteret non omnino percipio: quippe Syrmacedonibus mensis Martius est *Ἰσος*, Aprilis vero *Ἰεωβιχός*.

SPARA. (1) Hist. Longobard. Ign. Casinensis cap. 10. de Siconolfo Principe Beneuentano: *Abstulit a S. B. nedito . . . baziam argentam vnancaas par vnum . . . Sparae p vnam*. V. Sparro. (2) Repagulum barra, Italis Sparango: hinc Sparapetto, repagulum, quod pectus protegit, Gall. *Parapet*. Vita S. Iohannis Episcopi Tragurienfis edita Romae a Io. Lucio. V. Caroli d'Aquino Lexic. milit. in voce Sparae.

SPARACLVM. Testament. Andreae Episcopi Dertonensis, scriptum Vgone et Lothario regnantibus, apud Vghellum in Appendice tom. 4. *Est Bibliotheca integram vnam, super Matthaeum librum vnum, Sparaculum vnum, lectionarii tres: Legendum puto, super Marcum vnum.*

SPARA-FOSSA, Fossa prior, Gallia Avant. fossé. Statuta Palat. lib. 2. c. 70. fol. 127.

SPARAGA, SPARANGA, Ital: Sparango et Spranga est Repagulum, obex, tignum, lignum transversum. Chron. Andreae Danduli ad an. 1405. apud Murator. tom. 12. col. 520. V. Spara 2. et Sprangha.

SPARAGVS, pro Asparagus, Summitas plantae dum est in teneritate sua: iuxta Galenum. Marth. Siluaticus. Hefychius: *Ἀσπάργος, τὸ ἐκ τῶν ἀκανθῶν φύμενον τραχύ*. V. Gorraeum in Definit. Medic. et Ruelium lib. 1. c. 20.

SPARANA, V. supra Parana.

SPARANGA, VI Sparaga. V. ibi.

† SPARATA, f. pro Strata. Ch. an. 1226, apud Murat. to. 4. Antiq. p. 217. *Perueniendo a mane dicitur villae S. Mariae per Sparatam abbatis Nonantulae usque ad ecclesiam S. Antonii.*

† SPARAVERARE, cum Sparaveriis aucupari. Stat. noua crimin. Cumanae.

SPARAVERIVS, SPARAVETOL. V. infra Sparaverius.

2

STAR

SPARCIA. Vegetius lib. 2. Artis veterum. cap. 45. *Mistatur in piscinam, ... et nates, cum Sparcia et panis trito pede.* Cap. 57. *Sparciam veterem consundes.*

SPARDA, pro *Spatha*, in Charta an. 1511. *Guillelmus petit unum goyar-lum et unam Spardam.*

SPARGA, *Pannus*, in Gloss. MSS.

SPARGANA, *Semina*, a verbo *spargere*. Fridegodus in *Vita S. Wilfridi* lib. 3. Bened. part. 1. pag. 195. *V. Spargena.*

SPARGENA, *Infantia*, et dicitur a *spargere*, is. Ita lo. de Ianua: *perpetram*, quippe a *σπαργα*, fasciae, quibus infantes inuoluuntur. Ita de *Sparga* dicendum. Gloss. Isidori: *Spargana, initiarum infantia*. Eminentat Martininius ex *Papia*, *Spargena, infantiae initia*.

SPARGERE, pro *Spargi*, Gall. *Se repandre*. Memoriale Potestatum Regum apud Murator. tom. 8. col. 1132.

SPARGICIA. Charta Odonis D. Burgund. ann. 1206. apud Perardum in *Tabulis Burgundicis* pag. 229. *Spargicia Castellionis communis est datus dominis, similiter et pastura, etc.* In alia Hugonis Ducis ann. 1182. pag. 301. *In eodem villa, (Castellion.) Dux neque Pargyas (sic habetur) neque ius hospitalitatis debet; sed ibid iuris Pargyae, quod in terram Francorum habueras, tam Hierosolymam peteres, praedictae Ecclesiae in perpetuum acquittans.* Liberrates Oppidi Caluimontis in *Barrensi* pago an. 1190. apud Thomasserium in *Consuetud. Bituric.* pag. 429. *Pargia pratorum durabit, ex quo custodes constituti fuerint, donec prata incipiantur falcari. Pro Pargia segetum gaudium ponitur, ex quo custodes eorumdem constituti fuerint, donec messores incipient metere s. getes.* Legi in *Aduersariis* MSS. Augusti Gallandi, *Pargie* appellari in *Diplomatibus* Ducatus *Barrensis*, i. quoddam, quod domino competit ratione emendationis, quae pro damno animalium et agris et pascuis irrogari solent, neque tamen praeiudicio aestimationis damni, ei exsoluendae, cui illud

factum est. Eo sensu occurrit vox *Pargie* in *Statuto Iohannis Domini Commerciaci* ann. 1262. *Item nous etablissous que les amendes que on appelle les Pargiez soient en tel estas es de blés et des preiz, comme elles estoient avant que ces lettres fussent faites.*

SPARGILLVM, *Aspergillum*, quo aqua benedicta spargitur, Gallis *Aspersoir*, *goupillon*. *Rituale Cisterc.* V. *Spasiorium*.

SPARGITAKE, *Frequenter spargere, asperginare*, in vet. Gloss. V. *Spargo*.

SPARGIVM. (1) *Statuta Capituli Tullensis* an. 1497. *Transendo ante Domum Dei et portam plateae procedendo per pontem cordigerorum et supra Spargium recta via ad ecclesiam nostram.* (2) † *Asparagus*, in Gloss. Prouinc. Lat. Cod. 7657.

† **SPARGNIA,** a Gall. *Espargne*, aerarium publicum, regium. *Ch. Ms.* a. 1409.

SPARGO. *Vita S. Guthlaci* c. 19. *Sulphureos glaciali grandine missos voritices, globis sparginibus sycera pene tangentes.* Vbi forte legendum *spargilibus*. Sed et *spargines* vox Latina est. Glossae Graec. Lat. *πασπαργα*, *conspargo*; *πασπαργη*, *spargine*. Bollandistae ediderunt *globis sparginibus*, et *Spargines* recte aspergiones interpretantur. Occurrit praeterea apud *Fortunatum* lib. 3. *Epist.* ad *Felic.* *Epist.* *Elisa salis Spargine*. Et in *Aetis S. Regiswindae* to. 4. *lul.* p. 93. *Neque veteris sermonis aliquo Spargine unam conspergionem aeruginasere.* V. in *Spargitare*.

† **SPARGVS.** *Tract. Ms. de Piscibus*, c. 58. *Piscis qui dicitur Plinio Sparvus, alius Spargus, Aeliano additis litteris Aspargus - Ital. Spasrio nuncupatur, Hisp. Spargoil.*

SPARIVERIVS, vt *Sparuarus*. V. ibi.

SPARODORSVM. Scribit *Valerius Andreas* in *Bibliotheca Belgica*, ex *Fulcuino*, *Ratherium Veronensem* *Episcopum* librum scripsisse de *arte Grammatica*, quem *Sparodorsum* inscripsit, vulgari, inquit, loquendi more, quod puerorum dorsum a flagris

flagris feruet. Galli dicerent, *qui pare le dos*, unde forte legendum *Paradorsum* vel *Paradorsum*.

† SPARRA, repagulum, Gall. *Barre*, *Esparre*. Cat. Mf. Episc. Carnot. V. *Spara*.

SPARRO, *onis*, pro *Spara*, aut *Sparus*: Telum rusticum, in modum pedis recuruum, Germanis *Speer*, Anglis *Spear*, hausta ex Saxonico *Spara*. Vgutio: *Sparus*, *telum rusticum*, *missile*, quod *spargatur*, i. *misatur*. Gloss. Graec. Lat. *ἀκροῖον σίδος*, *Gaesu*, *spiculum*, *sparus*. Glossae Ilonis: *Tigillis*, *sparen*. Feltus: *Spara*, *minimi generis sunt iacula*, a *spargendo dicta*, quod *passim pugnando iacerentur*. *Sparus* Virgilio dicitur L. 5. SPARRONES. Eckehardus de Castibus S. Galli cap. 5. V. Cluverium in Germania antiqua pag. 302.

† SPARSARIUS, censuum dominicorum, qui Gall. *Eparfes* appellantur, quod id pluribus locis dispersi sint, exactor. Comp. Mf. a. 1206.

SPARSIO, *κρόκος ὁ εἰσθόμενος ἐν θεάτροις*, *Spartium*, *λευκάδα*. Ita legit Salmasius ad Hist. Aug. p. 51. V. Marfil. ad I. Martialis. Epigr.

SPARSO, ut mox *Sparforium*. Vetus Ceremoniale MS. B. Mariae Deauratae Tolos. V. in *Spargillum*.

SPARSORIVM, SPERSORIVM, Ioan. de Ianua, *id. cum quo aliquid spargitur*. Bernardi Mon. Ordo Cluniac. part. I. cap. 45. *Postquam sacerdos primo Sparforium inde abstraexit*, etc. V. *Spargillum* et *Sparso*.

SPARSVM, Stupa. Alexander Iatrotophista lib. 2. *Passion*. Eadem lib. 2. *Sparsum*, *passum* interpretantur.

SPARSURA, Herbarum florumque stragula, quae in quibusdam ecclesiis fieri solet, Gallice *Fonclée*. Obiuar. MS. Eccles. Mor. n. fol. 32.

† SPARTA, f. pro *Spelta*, f. *Spelta*, hordei species. Ch. Mf. a. 1226

SPARTARIUS, qui ex Sparto restes texit, vel qui spartum vendit. Gloss. Lat. Graec. *Spartarius*, *σχαινοπώλης*: apud Martin. *σπαρτοπώλης*. Vita apocrypha Pachomii iun. tom. 3. Maii pag. 359. V. *Spatarint* I.

SPARTEA, calceus ex sparto confectus, de quo Plinius lib. 9. c. 2. Isidorus in Regula c. 17.

SPARTEOLI. Vetus Interpres Iuxentis Sat. 14. v. 303.

Dispositis prodixit hamis vigilare cohortem
Servatum noctu Licinius ibet, etc.

Per translationem disciplinae militaris *Sparteolorum* Romae, quosdam cohortes in tutelam urbis cum hamis cum aqua vigilias curare consuevit vicinis. Vbi P. Pithoeus proferat legendum putat *causa ignis*, oblectatque apud hunc duntaxat Scriptorem *Sparteolorum* fieri mentionem quos *εἰσπολέμους* seu *vicarios* existimat. At vox ipsa satis indicat *vasis sparteis*, pice illitis, quibus aqua deferebatur, appellatos, quorum etiamnum usus in restringendi incendiis perdurat.

SPARVARIUS, species accipitris quibusdam *Fringilarius* dictus, Gall. *Esprevier*, Germ. *Sperber*. Lex Salica tit. 7. §. 4. *Si quis Sparvarium furauerit*, etc. Adde Leg. Bajuvar. tit. 20. §. 4. Capitulare de Villis cap. 36. *Accipitres et Sparvarios nostrum profectum providemus*. SPARVERIVS, SPARAVIERVS, SPARIVERIVS, *kal. Sparviere*. Rolandini Patav. Chron. L. 6. cap. 4 apud Murator. to. 8. col. 255. *Sparvuerius* apud eundem lib. 10. cap. 4. ibid. col. 314. ESPERARIUS in Charta Iohannis Regis Angli. de Libertate forestarum. SPAVERIVS contracte, ut videtur, pro *Sparvuerius*, apud Papiam MS. SPARVARIUS, ut *Sparvarius*. Codex censualis Irminonis Abbat. Sangern. fol. 72. vo. SPREVERIVS, in Charta Philippi Pulcri Regis Fr. ann. 1293. ex Camera Chartophylacii Atrebat. SPERVERVS, in Monumentico Anglic. tom. 2. pag. 288. De vocis etym. vide Vossium, et Orig. Ital. Menagii et Ferrarii. Aliud etymon proponit Eccardus in Notis ad Pactum Leg. Salicae tit. 7. §. 4. *Sparvarium* nempe sic dictum a *Sparte*, vel *Sparua*, *passer*, et Ar. accipi-

capiter, adeo ut Sparuarius idem sit atque accipiter passeritius, utpote qui auium rapacium minimus, passeris praecipue et aues minores mectatur. SPARAVETOR, qui *paruarius* nutrit, curat. Statuta Vercell. lib. 5. fol. 127. vo.

SPARSUS, genus gladii ad modum aquae cultri vel falcis, Gall. Fandus, in Gloss. Lat. Gall. Cod. 779.

SPALATA, Septum clatratum. Acta S. Mmi to. 5. pag. 189.

SPASMA. (1) Ital. Spasmo, Deliquium, *Primoison. Festum B. Marinae* apud S. Antonin. ubi de *Spasmo* to. 3. *Nostre Dame du Pâme*, *Spasmodi* dicitur. (2) † Spasma vocatur Pulvis consolidatiuus, qui vulneribus recensibus aspergitur. Gloss. med. M. Simon. lanuensis. (3) † SPASMA, SPASMVS, contractio. rigor vel distentio neruorum, *Gr. σπασμος*. Alex. Iatrofoph. M. V. Spasmare.

SPASMARE, contrahere, ex Graeco *σπασμα*, contractio. M. Iustinus Lippensis in Lippisforio p. 143.

SPASMA, contritio, contorsio. Sertius Sulpitius Epist. ad Claudiam sororem de Virginitate. Ex *σπασμα*, Ter.

SPASMA, contritio, contorsio. Sertius Sulpitius Epist. ad Claudiam sororem de Virginitate. Ex *σπασμα*, Ter.

SPASMA, contritio, contorsio. Sertius Sulpitius Epist. ad Claudiam sororem de Virginitate. Ex *σπασμα*, Ter.

SPASMOVS, in Vita S. Iohannis Valentinii Episc. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1698.

PASSARE, male accipere, castigare. Codicum Triburiense an. 821. Si quis Presbyterum calumniatus fuerit, et Spasauerit, septem quadagesimas sine subditis annis poeniteat. Alibi: Si Presbyter male tractatus fuerit, et Spasauerit, secundum eius Episcopi sententiam poeniteat, in cuius territorio potestate esse dignoscitur. Videtur Gall. Esponffeter, pro Castigare, V. Passare. Perperam enim Bignonius ad Legem Salicam, *spadaueris* exendat in Statutis apud Theodorum villam, ut *spathaneris* Anronius Argustinus. Italis Spazzare, est vertit, purgare: Spazzo, pauimentum; et spatium. Ita terga pueri puerenda dicimus, quod scopis, quibus vertitur pauimentum, nates va-

pulent. V. Oct. Ferrarium et Menagium in Orig. Ital.

SPASSERIVM, ut *Spacerium*. V. ibi. SPASSVM, *Adeps, pingue, séage*, in Gloss. Graec. Lat. Forte pro *Spissum*, ut coniectat Vulcanius.

SPATA. (1) Ut *Spatha*. V. in hac voce. (2) † Est illud instrumentum, de quo sericus texendo percutitur, unde *Spatula diminutivum est*. Glossar. Lat. Gall. a. 1340.

† SPATAFERIVS, .i. q. *Spatharius*, qui ensen domini fert, to. 10. Collect. Hist. Franc. p. 124.

SPATANGIVM, Echini genus maximum, Hesychio, in Cod. Theod. tit. 20. leg. vnica. de pretio piscis. V. *SPATARIUS* 2.

SPATARIUS. (1) Vita B. Posthumii, in Vitis Patrum c. 1. *Fuerat restium Spatarius*, etc. Mox cap. 2. *Plectam de spato plectebat*. Vbi Rosweidus coniicit legendum *Spartarius*, qui e sparto restem plectat, aut distrahatur, qui *σχοινοπώλης* dicitur in Gloss. Graec. Lat. Eustathius: *πλέκω τινά ἀπὸ σχοινίων*, ἢ *σπάρεται*, ἢ *καταβέβω*. V. *Spartarius*. (2) Piscis genus, idem forte quod *Spatangium*. Rumplerus in Hist. Monaster. Formbac. apud Pezium to. 1. Anecdor. part. 3. col. 433. *Spasarii non infrequentes sunt* (in Mithich.). V. alia notione in *Spatharius*.

SPATHA. (1) Maior gladius, ensis, Italis *Spada*, Hispanis *Espada*, Gallicis *Espée*. Gloss. Graeco-Lat. *σπάθα*, τὸ *εἶδος*. Ugurio, ex Isidoro lib. 18. c. 6. *Spata, Gladius, quod sit spatiosa, ampla et lata*. Ioannes de lanua ex eodem Isidoro: *Spata, gladius est longus, ex utraque parte acutus, vel ipsa est rhomphaea*. Alibi: *Spatha, est gladius spatiosus et latus*. Ita Vegetio *Spatha* longior gladius dicitur lib. 2. c. 15. lib. 3. c. 14. Epistola Clericorum Italiae directa Legatis Gallorum ann. 552. *Spathas nudatas et arcus tensors portantes*. *Spatham* Gallorum veterum propriam fuisse scribit Diodorus lib. 5. SPATA ET CONVCLA ex Lege Ripuar. tit. 58. c. 18. offerebantur seruae, quae seruum secuta fuerat, ut si conculam eligat,

gat, in seruitio perseveret: si spatam, feruum interficiat. AD SPATHAS METIRI. *Gesta Regum Francor. cap. 41. et Gesta Dagoberti Regis c. 15.* Quippe qui Spathae longitudinem attigerant, militiae idonei censebantur. Unde apud Bohemos, qui gladii longitudinem attingerant, militare cogebantur, ut scribit Aeneas Sylvius in *Hist. Bohem. c. 10.* SPATHIS APPREHENSIS rem firmare. *Charta Alamannica Goldasti 85. V. in Iuramentum.* SPATHIS TANGERE terram de qua contentio est, priusquam lis duello dirimatur, in usu fuisse discimus ex *Lege Alemann. tit. 84. CVM TRACTA SPATHA se idoneas contra alium, se defendere, in Lege Alaman. tit. 44. §. 1. tit. 56. §. 1. tit. 84-89.* Ad inuicem cum Spatha tracta accedere, in *Lege Ripuar. tit. 32. §. 4.* DE PLANIS SPATHIS FERIRE, *Gall. Donner des coups de plas d'épée,* in *Chron. S. Petri Viui apud Acher. to. 2. Spicil. pag. 757.* SPATHA IN FVSTE, id est, cui fustis pro vagina est, cuiusmodi vtruptur etiam quidam in Gallia. Ita inscribitur *Epigramma Ennodii 134. Ferrum cauatis baculis condendam,* dixit Saxo Grammaticus lib. 6. *Hist. Danicae.* SPATHA S. PETRI. *Annales Fr. Bertiniani ann. 877. et Continuator Aimoini cap. 36. Richildis Compendium ad Ludovicum veniens . . . attulit ei praeceptum, per quod pater suus illi regnum ante mortem suum tradiderat, et Spatham, quae vocatur S. Petri, per quam cum de regno renstiret.* SPATHA, idem qui *Spatharius*, Dignitas Spatharii, de qua mox. Verus Charta apud Vghellum to. 7. *Ital. Sacr. p. 977.* Sic *Protospatha*, pro *Protospatharius*. V. in hac voce. SPADA, ex Italico Spada. *Atto Vercellensis lib. de Pressuris Ecclesiast. V. Spadare.* SPATHIVM, ex Graec. σπαθιον. S. Augustinus in *Psal. 149. Frange, quam vulgo Spathium vocant.* SPATHA, Spathula, Gladiolus, quo martyrum carnes dissecabantur et incidebantur. *Acta S. Priscae Mart. num. 11.* (2) SPATHA, seu SPA-

TA, Pistillus; rudis, vel instrumentum coquinarium, quo cibi, in ad ignem feruentes, despumantur apud Apicium lib. 4. c. 3. *Anomus de Re Architectonica cap. vtritur non semel.*

SPATHARIUS. (1) Qui spathas conficit, in *Lege Alemann. tit. 79.* (2) Imperatorii corporis custos, ματοφυλαξ Codreno: dignitas Imperio Constantinopolitano sacularis. *Gloriosi Spatharii* dicuntur Alcuino. SPATHARI, pro Spatharii, in *Epistol. 3. Leonis III.* (3) Armiger, qui enses domini fert. Papias: *Armiger, vulgo Spatharius.* Apud Anastasium in *S. Martino PP. Spatharii Olympii* Enimox *Armiger* nuncupatur. *Lex Gundion. tit. 52. Fredegeslam Spatharium nostrum, etc. V. Armiger.* (4) SPATHARII, dicti Militum Ordinis Militaris S. Iacobi de la Spatha, instituti in Hispania circa annum 1158. *Radulfus de Diceto a. 1184.*

SPATHAROCANDIDATUS, Spatharii simul et Candidati munere decorati. *Gregorius II. PP. Epist. Leonem Maurum, praefixa septuaginta Synodo.* Σπαθαροκαυδιδάτος *Grecis Scripturis.* V. *Constantinus de Administr. Imp. cap. 42. 51. 52.*

SPATHAROCUBICULARIUS, Σπαθαροκυβικλάριος, in VIII. *Synodo a. 4.* Spatharii cubicularii, Anastasio in versione. Vbi forte Spatharocubicularius.

SPATHATUS, Spatham habens, spata armatus, Vgutioni. Σπαθα Αφρικαν in *Tactis: Spatha cinctus* Ennodio *Epigr. 132.*

SPATHIVM, Ensis. V. in *Spatha* SPATHOGLAVI, Milites Turcici. supra *Siliitarii.*

SPATHVLA, σπάθη, τὰ βίβλος. *Gloss. Lat. Graec. in Cod. Sangerman. Spatha.* V. in hac voce, et infra *Spathula* 1.

SPATHVS, in *Lege Salica* edit. cardi, tit. 41. §. 2. pro *Spada* V. *Spadare.*

SPATIAMENTVM. (1) Deambulationis, animi relaxatio, *Carthusie*

bos *Spaciment*. Statua Capitul. Aut. MSS. ann. 1336. V. infra *Spacium*. † Pro ioco occurrit in Litt. remil. Ms. a. 1350. Pro compositione in alia a. 1357. (2) Pro *Spacium*, Gall. *Eloignement*, *distance*. Vener. Claudius Taurin. Episc. in Epist. nuncupatoria Commentarii sui in Mathaeum. (3) † Venario, Ius venationis. Inuent. Ms. a. 1482.

SPATIARE, diducere, complanare, strare, *spatium* dare. Leo Ost. lib. 3. cap. 28.

SPATIARI, ludere, genio indulgere, lat. *Spaffare*, Germ. *spassen*. Lat. MSS. Ms. a. 1353.

SPATIATIO, *SPACIATIM*, per spatia, ubique, s. 10. Collect. Hist. Franc. p. 3.

SPATIATORIVS, Amplus, Gall. *largeur*. Iohannes de Monasterio de descript. Monast. Caroli - loci apud Marten. to. 2. Ampl. Collect. a. 1388.

SPATIATIVS, liber, expeditus. Clus. Siciliae apud eund. Marten. a. 3. Anecd. col. 37.

SPATIO, vagatio, venatio, apud Rheim. 11. Chron. *Venatu*, ac *venatu*, *villu* quotidianum quatuor. V. *Spaciamentum*.

SPATIOSE, lente, moderate, *spatiose* dispositis. Missale Burdeg. Ms.

SPATIVM, Deambulator, animi repositio. Translat. S. Thomae Aquin. tom. 1. Mart. p. 726. V. supra *Spatiolum* 1.

SPATIA, V. in *Spa*.

SPATOMELE, *SPATOMELLE*, Instrumentum chirurgicum. V. *Group* et *Resporium*.

SPATERIVM, canalis, quo aqua de molendinum ducitur, vel conatus ac series palorum, i. q. *Pax*.

Ch. Ms. a. 1229. V. *Spacerium*.

SPATULA. (1) In Gloss. Graec. Lat. *spatula*, τὸ ξίφος. Charta Philippi regis. ann. 1194. pro Atrebat.

quicumque cultellum cum cuspidem, vel spatulam, vel misericordiam, et huiusmodi arma mulieris por-

tauit, LX. libras perdet. Eadem Glossa: σπάθη, ἢ τὸ ἀδελφία, *Col*, *humerus*: *armus*, proprie in *pe-*
nas, quod lata sit, inquit Ioh. de
VL

Ianua: Gall. *Espaule*. Miracula MSS. Urbani V. PP. ex Tabulario S. Victoris Massil. *Ponens manum suam super Spatulam dextram*, etc. V. Constantinum Africanum lib. 2. Panthechn. cap. 6. ubi *spatularum* ossa describuntur. *Davena spatulosa*, quae et *cephalica*, agit idem cap. 12. *SPATVLOSVS*, *Magnas et diffusas habens spatulas, vel delitiosus, siue delicatus*. Ioh. de Ianua. *SPATVLARI*, *Delitiosiari, vel in Spatula dininare*. Idem. Hinc, nisi me fallo, *Spatulati poenitentes*, apud Reinerium in Catalogo haeretic. pro Delicati, seu delicias sectantes: *In secunda secta sunt, qui se fingunt peregrinos S. Iacobi, plumbati (l. palmati) ut ultramarinos et Spatulatos poenitentes*. *SPATVLAE*, Vox Agrimensorum, metrae, termini in acumen surrecti, apud Frontinum. *SPATVLA*, latus, Gall. *Epaule* eadem notione, in Bressia apud Guichemont. *SPATVLAE*, arini porcorum, *Pernac*. Tabular. Conchenensis Abbatiae in Ruthenis Ch. 26. *Medietatem de vestitionibus, et medietatem de Spatulis et agnis*, etc. (2) F. Tugurium, agreste habitaculum: nisi idem sit quod infra *Spatulum*. Libellus de remediis peccatorum apud Marten. to. 4. Anecd. col. 22, *Poenitentia manducandi vel dormiendi (l. manducantis vel dormientis) in una domo vel Spatula cum laico laicae, XL. dies in pane et aqua poeniteat*. (3) Alia notione V. in *Spata*.

SPATVLARI, V. in *Spatha* 1.

SPATVLARIA, inter vestes sacras recensetur in Monastico Anglicano to. 3. pag. 331. Gallis *Espauliere*. V. *Spallarium*.

SPATVLOSVS, V. in *Spatula* 1.

SPATVLVM. Felix Gyrwenensis in Vita S. Guthlaci n. 11. *Tunc indutos artus agresti de Spatulo surgens arroxis*, etc. Legendum forte *spatulo*: ex sparto, iunco. Vt ut est, lectus significatur. V. *Spatula* 2.

SPATIVM, pro *Spartum*. V. *Spatarius*.

SPAVA, V. infra *Spaulne*.

SPAVANDVS, expauesfactus, exterritus: Italis *Spaventare*, exterrere, Gall.

Gall. *Eponvanter*. Memoriale Pote-
starum Regiens. ad ann. 1218. apud
Murator. to. 8. col. 1098.

SPAVENVS, morbus equinus vulgaris,
quem Galli *Esparvin* dicunt,
*cum circa gressum intrinsecus ex la-
tere gressu paulo inferius inflatio-
nem adducens*, etc. Ita Petrus de
Crescentiis lib. 9. de Agricultura
c. 36. *De morbo spaveni*, ubi legen-
dum *spaveni*. Verus interpret Gallus,
qui vixit Carolo V. regnante,
Espavin vertit. Italis *Spavano*.

SPAVERIVS, V. in *Sparverius*.

SPAVIAE, animalia vagantia et erran-
tia, quae *expanesfacta*, et metu, seu
panore, (vnde vocis etymon) e do-
minorum suorum domibus erumpunt,
et in aliena dominia transeunt,
in incerto, cuius iuris sint, et quae
eo nomine domino, in cuius prae-
dio reperiuntur, addicuntur, Gallis
Espaves, *bestes esgarées*, *qui ne sont
advoqués d'aucun Seigneur*, ut est in
Consuetudine Laudunensi art. 3. Re-
gestum 1. Parlamenti fol. 22. sub
ann. 1260. *Infistia larronis, campi,
delli, Spaniae, quod Gallice dicitur
Estrahere, sanguinis, de melleia*, etc.
Charta Radulphi Comitis Sueffion.
ann. 1233. pro Communia Nanto-
lienfi: *Si Espava inveniatur apud
Nantolium, reddetur mihi vel ser-
vienti meo ab inveniuntore*, etc. Eo-
dem nomine intelliguntur errantes
bestiae, quae intra alicuius dominium
reperiuntur a venatoribus fugientes,
si persequentes venatores non ad-
sunt. Charta Philippi I. Regis Franc.
ann. 1092. ex Chartular. Audomar.
Sed et quaevis bona mobilia, quo-
rum dominus non apparet, ea voce
significantur. V. *Espana*. **SPAVA**,
in Litteris ann. 1236. ex Tabul. S.
Quintini in Insula.

† **SPAVIVM**, quidquid iuri *Spaniae*
obnoxium est. Ch. Ms. a. 1142.

SPAVLA, V. *Spatularia*.

† **SPAVMETA**, hordei species, in
Inuent. Ms. a. 1476. V. *Pavmeta* et
Spavusa

† **SPAVVS**, errabundus, vagans, cu-
ius dominus ignoratur. Litt. remiss.
Ms. a. 1354. V. *Spaniae*.

SPAZARE, Italis *Spazzare*, ver-
Gall. *Balayet*. Statuta Astens. c.
lat. 19. cap. 15. fol. 66. V. *Spel*

SPAZERIVS, qui spathas con-
(† vel i. q. *Esparierius*. aqua-
rium extructor, V. *Spacierius*
in ver. Catalogo Confratriae Na-
tatis B. M. institutae in Ecclesi-
M. Deauratae Tolos. V. *Spatharius*

SPEAVLTA, hordei species, Gall.

Speft, Gall. *Epeantre*. Charta
1304. ex Tabul. S. Andreae
nion. *Decimae omnium frumentorum
siliginum, leguminum, ordeorum,
aularum*, etc. V. *Spelta* et *Spel*

† **SPEAVTA**, in Ch. Ms. a. 15

SPEBVS, pro *Spejebus*, Gall.
me, image. Fridegodus in Vita
Wilfridi saec. 4. Bened. part. 1.
724.

SPECCIBILIS, V. *Speftabilis*.

SPECERIA, Res quaevis aroma-
cae, aromatum mercatura, Gall.
Espicerie. Consuetud. Lemovic.
70. V. *Speciaria* in *Species* 6.

† **SPECES**, a *speciando*, i. e. videri
dicebantur quidam officiales, qui
etiam hodie in ecclesia Senen-
plures Gallice nominantur des
pueris choralibus praepositi. V.
pyl. ad Acta SS. Maii pag. 48.
Ceremoniali eccl. Paris. occurrit
Spex, quae significatur Puer sym-
niacus prior, Gall. *Spe*.

SPECIA, vt *Speceria*. Statuta Mo-
Regalis fol. 288. V. *Species*.

SPECIALIS, Gall. *Espicier*, V.
Species 6.

† **SPECIALISSIMVS**, necessitas
et familiaritate coniunctissimus.
flam. Ms. a. 1329.

SPECIALITAS. (1) Vox Fori-
glici, de qua Cowellus. Ea voce
plurimum, Chirographi cautio,
pri obligatio, vel quid simile in-
mentum significatur. (2) Oppo-
tum vniuersitati. Tertull. ad
Marcionem lib. 5. cap. 8. *In
distributione facienda et in Speciali
interpretanda*. Concil. Toletan.
inter Hispan. to. 2. pag. 665. *C
terum Specialitatis ordinem perleg
tes*, etc. (3) Persona, in Vita
Adalberti to. 5. Iun. p. 98. *De
articulum eius Specialitati*, pr
Da

Domus concesseris, accommodemus.

(4) Familiaritas, necessitudo coniunctissima, Gall. *Amisîe particuliere*. Littere Edwardi II. Reg. Angl. ann. 1176. apud Rymer. to. 3. pag. 574. V. *Plumale*.

SPECIALITER, speciatim, expresse, Gall. *Specialement*, in Cod. Theod. leg. 176. de Decurion. tit. 1. Goss. Lat. Graec. *Specialiter*, idem. Charta ann. 1340. ex Archivio D. de Flamarens. V. *Speciatue*.

SPECIATIM, speciatim, seu aromaticum mercatura, in Lit. Mf. an. 1380. V. *Speceria*.

SPECIARIA, SPECIARIUS. V. *Species* 6.

SPECIATIVE, ut *Specialiter*. Regellum Philippi Pulcri 13. ex Charto-phyl. Reg.

SPECIATOR, ut *Speciarius*. V. *Species* 6.

SPECIATUS, Specie, forma decorus, Terull. aduers. Hermog. cap. 40.

INSPECIATUS, qui sine specie est, Irenaeo *απειθεος*, apud eund. lib. Valentin. cap. 10. *Sed informem et inspeciatam, etc.*

SPECIES. (1) Vox IC. notissima: quibus idem sonat, quod veteribus iuges, ut sunt vinum, oleum, frumentum, legumina: unde *Species commensariae*, apud Vegetium lib. 3. c. 3. et in Codice non semel. Senar. lib. 12. Epist. 22. *Et ideo memoratae Species (vini, olei, etc.) in re solida data pro tributaria fundum... reputantur*. Gregor. Turon. lib. 5. c. 5. *O si te habuisset Mas-fila Sacerdotem, nunquam naves oleum, aut reliquas Species desuliffens, etc.* (2) Res, vel quaevis supellex pretiosior. Lex Wiltigoth. lib. 5. tit. 4. §. 3. *Si alicui aurum, argentum, aut ornamenta, vel Species fuerint commendatae, sine custodiendae traditae, etc.* Idem Gregor. Turon. lib. 6. cap. 5. *Inducens quidam... qui si ad Species commendas familiaris erat, advenit*. Vox Ammiano, Ca-pitolino, et aliis usurpata, et in veteri Chartula plenariae securitatis descripta a Briffonio lib. 6. Formul. pag. 647. (3) Facies. Canon. Bern. apud Marten. to. 4. Anecd.

col. 6. (4) Forte pro Vices. Formula 36. inter Andegav. *In utilitate domorum partibus Britanici seu Wasconici hostiliter ordine ad specie mea fuisti, etc.* (5) Materia sacrificii Corporis et Sanguinis Christi, Gall. *Especies*. Missale Gothicum apud Mabill. Liturg. Gallic. p. 283. col. 1. (6) Aromata, vel res quaevis aromaticae, Gallis *Espices*, Germ. *Spezeren*. Marcianus IC. 1. 16. §. 7. D. de Publ. et Vestigialib. *Species pertinentes ad vestigal, cinnamonum, piper longum, piper album*. Porro haec *Specierum*, seu *Espices*, appellatio sumitur apud Gallos hodie pro Salaris ludicum, quibus, cum iis nulla ex legibus praebentur a litigantibus, quorum lites diiudicabant, aut inspiciebant, licitum tamen erat, leuioris momenti et pretii donativa recipere, cuiusmodi sunt, *condimenta, esculenta, aut poculemta, quorum valor in una hebdomada 10. solid. Paris. non excederet, ut est in Edicto S. Ludouici ann. 1254. apud Nangium in eius Vita: seu ut haber aliud Philippi Pulcri ann. 1302. pro reformatione Regni, in stylo Curiae Paris. part. 3. tit. 6. §. 36. excepto esculento et poculento, et aliis ad comedendum et bibendum ordinatis, et de salibus cum modamine, secundum conditionem cuiuslibet, et cum tali quantitate ea recipient, quod infra unam diem possint absque illicita deustatione consumi*. SPECIES, quidquid diebus ieiuniorum vespere apponitur, ut bellaria, fructus, cichoreum aceto et oleo conditum, etc. Transactio inter Abbateum et Monachos Crassen-ses ann. 1351. SPECIES, Res ad medicinam spectantes. Mirac. S. Berthae saec. Bened. 3. part. 1. p. 460. Hodie Speciem strictius sumunt de acribus tantum et morsicantibus, ut sunt piper, canella et similia. Macrobius lib. vi. Saturn. *Species, et acres, et calidae super faciem cum apponuntur, exulcerant*. SPECIARIA, res aromataria, aromatum mercatura, Gall. *Espierie*. Sanutus.

SPECIARIUS, qui omne genus specierum vendit, Latinis *Septapha-*

- rius*, παντοπαλῆς, Gall. *Epicier*. Statuta Astens. cap. 25. fol. 75. **SPECIATOR**, eadem notione. Pactum inter Iacobum Aragon. Reg. et Berengar. Magalon. Episcop. ann. 1272. **SPECIALIS**, eodem significatu, Ital. *Speciale*. Statuta Pistoriens. lib. 5. rubr. 65. (7) Recapitulatio Legis Salicae: *Sciendum est, quod in quibusdam Libellis Salicis . . . continentur Capitula in quibusdam codicibus 99. in quibusdam vero plus minus 95. habent etiam Species, in quibusdam libellis 20. et 7. in quibusdam vero minus, vel paulo plus.* Vbi *Speciei* voce innuuntur *varietates*, vti mox vocantur, *compositiounum*, seu multarum, quae in ea recapitulatione ad 31. excurrunt. (8) † *Potio medica*, apud Pez t. 6. Anecd. part. 2. p. 25.
- SPECIETAS**. (1) Fronto vetus Grammaticus: *Species divisio est generis, Specietas qualitatibus*. (2) † Pulchritudo, amoenitas, vel aspectus, t. 1. Sept. p. 281.
- † **SPECIFICATVS**, factus, fabricatus, in Ch. Petri III. reg. Arag. a. 1343.
- SPECIFICARE**, Speciatim notare, exprimere. Gall. *Spécifier*. Io. de Ianua: *Specificare, segregare, diuidere, separare, designare, vel speciem facere*. Conluet. Auscior. MSS. ann. 1301. art. 81. *Quicumque vult emere sales (carnes) vadat ad talem locum Specificando mortem qua illa bestia mortua sit.*
- SPECIFICATIO**. (1) Enumeratio, expressa declaratio, Gall. *Spécification*. Charta Guidonis de Mazerolles ann. 1277. apud Stephanot. to. 3. Antiquit. Bened. Pictav. MSS. pag. 929. (2) **SPECIFICATIO** dicitur, cum quis de aliena materia speciem aliquam sibi fecerit, qui modus est acquirendi, factor enim dominus erit speciei. Fleta lib. 3. c. 2. §. 14. Bracton. lib. 2. c. 3. §. 1.
- † **SPECIFICATVS**, f. memoratus, aut facie immutatus, quasi in ecstasy raptus, t. 3. Aug. p. 772.
- SPECIFICE**, Speciatim. Charta ann. 1329. apud Ludewig. to. 5. Reliqu. MSS. p. 633. V. supra *Specialitas* 2.
- † **SPECIFIRE**, speciatim notare, exprimere. Stat. eccl. Tull. Mf.
- SPECILITAS**. Chron. Modet. Bonincontri apud Murator. to. 12. col. 1155. *Et in Specilitate diligunt nobilitatem sanguinis DD. Imperatoris.* Hoc est, prae caeteris, speciatim. Leg. forte *Specialitas*. V. in hac voce.
- SPECILLVM**, Μήλη, in Gloss. Lat. Graec. Hinc emendandae Glossae Gr. Lat. vbi *Sperillum* legitur.
- SPECIOSITAS**, Species, forma. Agnellus in Vita S. Damiani apud Murator. to. 2. p. 155.
- SPECIVS**, f. pro *Pecius*, modus agri, Gall. *Piece de terre*. V. *Pecia*. Testament. Telsonis Curien. Episcopi ann. 766. apud Mabillonium to. 2. Annal. Bened. p. 709. col. 1.
- SPECLA**, († forte locus editus, col. lis.) Charta an. 1181. apud Vghellum to. 9. p. 98. *Inde reuertitur usque ad occidentem per viam tenementi de Surbo, et vadit per Speculam et per ripam ferrae de Runiaco, etc.* Infra: *Ex vadit usque ad palatium, et venit iuxta Speculam usque ad viam Turcarum.*
- SPECTABILIS**, Titulus dignitatis, quo ornantur varii Magistratus in utroque Codice, inter *Illustres* et *Clarissimi* titulos medius. Gloss. Graec. Lat. περιελεκτος, *Specabilis*, (leg. *Speſtabilis*) *Illustrabilis*. Damascius vir *Speſtabilis* Tribunus et Notarius, apud Liberatum Diacon. c. 10. Victor Viten. lib. 3. de Persecut. Vandal. *Us illustres singulatum auri pondo quinquagena darent, Speſtabiles auri pondo quadragena, Senatores auri pondo tricena, etc.*
- SPECTABILITAS**, περιελεκτία, in Gloss. Graec. Lat. *Speſtabilitas* honor, apud Senatorem lib. 2. Epist. 28.
- SPECTARE**, pro *Expectare*. Virtus Thwroczius.
- SPECTIARIVS**, pro *Speciarius*, videretur. V. in *Species* 6. Mirac. B. Henrici Baucenens. tom. 2. lun. p. 387. *Maria qn. Michaelis Speſtini de S. Zumano de Malo - passo, a cunabulis cecidit de alto.*

SPECTRUM, *Aspectus*, in Medicina Salernit. edit. 1622. p. 19.

SPECULA. (1) Ambo, pulpitum, tribunal Ecclesiae, Gall. *Tribune*, *tribé*. Charta ann. 1340. to. 2. Hist. Dalph. p. 390. col. 2. (2) Metaphorice pro Providentia, Gall. *Proviance*. Mandatum Philippi Pulcri Reg. Franc. ann. 1304. to. 1. Ordin. p. 422.

SPECULAR et **SPECVLARE**, gypsea, vel vitrea fenestra. Gloss. MSS. 13. saec. ex Tabul. S. Andreae Auenion. *Specular, fenestra*. Gloss. Graec. Lat. *διαφανής, Specularia*. Rursum: *διαφανής, Limpidus, lucidus, specularis*. Papias: *Specularis, fenestra, foramen per vitrum translucens*. **SPECVLAR** dictus etiam Ugurioni locus apertus vel altus, unde quis potest speculari: unde et fenestra et vehicula, de quibus specularumur, *specularia* dicuntur. Papias: *Specularia, grava vehiculorum, de quibus specularumur*. **SPECVLIA**, apud Aelfricum in Gloss. Saxon. dici videntur Cassidum fenestrellae: *Scea were*.

SPECVLARII, magi, qui rerum quaeitarum figuras in speculis politis exhibent, *κατοπτρομάτεις*. Petrus Blesensis lib. de Praestigiis fortituae, seu potius Ioh. Sarisberienensis lib. 1. de Pollicitat. c. 12.

SPECVLARIS, contemplatiuus. Acta S. Hugonis tom. 2. Aprilis p. 766. V. infra *Specularius*.

SPECVLARIVS, Speculorum confector, *σπευλοποιός*, in Gloss. Graec. Lat. Eiusmodi speculariorum meminit Paternus IC. in L. ult. de lure immunit. et Lex 2. Cod. Th. de Excusat. artif.

SPECVLATIO. (1) Ita nuncupatur Opus Guillelmi Duranti, quod *Speculum iuris* ann. 1271. inscripsit, unde *Pater Praxis* et *Speculator* dictus est. Instrum. ann. 1433. apud R. Duellium tom. 1. M^{ss}cell. pag. 225. *Promittis dominus Abbas dirigere corpus iuris pro domo, . . . item Speculationem; item summam Ostiensis*. Vide R. P. Echard in Scripturibus Ordin. Praedicat. tom. 1. pag. 480. (2) † Praestatio pro excubiis seu

custodia castri, i. q. *Suetagium*. Ch. a. 1248. V. in *Wassae*.

SPECVLATIVVS, vi *Specularis*. Epigraph. Reinoldi, apud Marten. lun. Litter. pag. 46.

SPECVLATOR. (1) Episcopus. Candidus in Vita S. Egidii saec. 4. Bened. part. 1. p. 237. (2) Ecclesiasticorum bonorum administrator, Aduocatus. Capitulare 3. Caroli Magni incerti anni cap. 1. (3) Testis ocularus, in Charta ann. 1054. laudata a Mabillonio tom. 4. Annal. Bened. pag. 548. V. *Videntes*. (4) Carnifex, tortor. Glossae antiquae MSS. *Speculator, carnifex*. Glossae Lat. Graec. *Speculator, ἐπόπτης, κατὰσχοπος, δῆμιος*. Mox: *Speculatus, κατὰσχοπος, καὶ ὁ ἀπονεφελιζῶν*. Vbi forte etiam legendum *Speculator*. Firmicus lib. 8. cap. 26. *Speculatores facies, qui nudato gladio hominum amputans cervices*. Cur autem ita *Speculatores* dicti sint carnifices, multis disquirat Salmasius ad Spartianum. Adde praeterea Cuiacium lib. 6. Obseruat. cap. 33. Meursium in *σπευλομάτεις*, et Iacobum Gothofredum ad legem 16. Codicis Theodosiani de Cohortalibus. V. *Speculatio*.

SPECVLATORIA, caliga militaris, sic dicta, quod eorum, qui inter Speculatores militabant, esset propria. Tertull. de Corona c. 1.

SPECVLATVRA. Papias: *Inspectura, visura, Speculatura*.

SPECVLATIVS. In *Speculatu*, id est in conspectu, coram oculis. Vetus Irenaei Interpres lib. 2. cap. 31. n. 3. V. *Speculator* 4.

SPECVLIVM, V. in *Specular*.

SPECVLVM. (1) Anastasius in Sergio PP. p. 62. *Similiter et Specula eiusdem Ecclesiae*, (S. Petri) quae super sedem sunt, vel regios arcus maiores sunt, renouauit. Vbi legendum videtur *Specularia*, id est, vitreas vel gypseas fenestras. V. in hac voce. (2) Graec. *βυρῆς*, in re typographica, idem quod *Registrum*, vel *Regestum* vocabant, quo scilicet bibliopegis series chartarum indicabatur. V. Mich. Maittaire Annal. Typogr. pag. 265. (3) **SPECVLVM**

PVERORVM, Liber quidam, cuius auctor est Isembardus Floriacensis Monachus. Andreas Floriac. in Vita MS. S. Gauzlini Bituric. Archiep. lib. 1.

† **SPEDICARE**, vox Ital., expedire, apud Lam. in Delic. erud.

† **SPEDVS**, spiculum, venabulum, Ital. *Spiedo*. Stat. Pistor. a. 1107.

SPELAEVM, Antrum, ex Graec. σπήλαιον. Leo Ost. lib. 1. c. 1. de S. Benedicto. **SPELEA**, eodem significatu. Charta ann. 998. apud Marten. to. 1. Ampliss. Collect. col. 353.

SPELEVUM, pro *Crypta* Ecclesiae. Candidus Monachus Fuldensis. **SPE-**

ZAEVM, pro Cellula Monachica, quomodo σπήλαιον vsurpat Nilus Narrat. 5. pag. 70. Ita Petrus Cluniac. lib. 1. Epist. 20. *Clusius tene-*

beris Speleo tuo, et in codicibus suis terras ac maria peragrabis.

SPELDA, vt *Spelta*. V. ibi.

SPELDOLVM, vncus, per quem catena ferae immittitur. Acta S. Raynerii to. 3. Jun. p. 448.

SPELEA, **SPELEVUM**, V. *Spelaenum*.

SPELTA, Latinis *Far*, Graecis *Ζέα*, Germanis *Spelt*, Italis et Hispanis *Spelta*; *Espeautre*, in Statutis Leodiens. art. 1. 7. 17. Gloss. S. Bened. cap. de Agricultura: *Spelta*, *δρυρα*.

Glossae Medicae MSS. *Alica*, *granum*, quod dicitur *Spelta*. S. Hieron. in cap. 4. Ezechielis: *Ζέα* siue *Ζεία*,

nos vel far, vel gentili Italiae Panio-

viaeque sermone Spicam Speltamque

diciunt. Annona spelda, in Charta Alamannica Goldasti 60. Ita *Spelda*

rursum ch. 62. V. *Speaulsa*. **SPEL-**

TINVS PANIS, ex *spelta* confectus. Charta ann. 1034. apud Meichel-

bec. tom. 2. Hist. Frising. p. 523.

SPELVUM, an idem quod *Spelaenum*? Charta vetus apud Mabillon. Diplo-

mat. p. 460. *Quit spatius agri . . .*

maximus est finibus terminis, Spells,

falsibus, pascuis, etc.

† **SPELVNCA**, sepulcrum, in Obi-

tuar. Mf.

SPENACIVS, qui vendit paniculas plumarias, Gall. *Panache*, Ital. *Spen-*

nachio, in Statutis Vercell. lib. 7. fol. 212.

SPENDA, Germ. *Spende*, distribu-

tio. Christoph. Mulleri Introduct. in Hist. Sand. Hippolit. apud Duellium tom. 1. Miscell. p. 374. *Dedu-*

citur hic cur duplex quotannis in re-

gulari nostra collegiata celebretur aga-

pe, quam praeterito vocabulo minus

Latino Spendam vocat recentior aetas,

quasi dispensationem diceret. V. infra

Spenta 1 et Spinda.

SPENDERE. (1) Libare, ex Graec. σπενδειν. Ioannes Scotus Erigena ad

Carolum Caluum in Praefat. ad

Areopagitica. (2) † Vox Ital., im-

pendere, erogare. Stat. crimin. no-

va Cumanae.

SPENDIBILIS MONETA, vsualis,

quae cursum habet, quae in com-

muni vsu expenditur. *Denarii boni*

argentei Spendibiles, non semel in

Charta ann. 922. apud Vghellum in

Episcopis Veronenfibus.

† **SPENDIVM**, impensa, sumtus, Ital.

Spendio. Ch. a. 1174.

SPENSA. (1) Penaria, V. *Dispensa*

2. (2) † Idem quod *Spendium*, in

Ch. Mf. a. 1409.

SPENSATOR, in palatiis Regum aut

Principum Oeconomus, Maior do-

mus, idem qui *Dispensator*. V. in

hac voce. Chron. Anglic. Th. Or-

terbourne, p. 110.

SPENTA. (1) Eleemosyna, forte

quasi *Expensa*, Erogatio, Germ.

Spende. Henricus Rebdorffensis,

ann. 1356. *Spenta*, agapas, in

Gloss. Monf. p. 374. *expensas*, pag.

413. a *Spenden*, erogare, distribu-

re, expendere. V. Gloss. Teuton.

Schiltori in v. *Spentari* et suprà

Spenda. (2) Tributum, pensitatio.

Vetus Notitia in Metropoli Salisburg-

to. 3. p. 468.

† **SPENTVM**, pilum, hastile, spicu-

lum, i. q. *Espectus*. Ch. Mf. a. 1343.

V. *Spetum*.

SPERA. (1) Vox Italica, pro *Sphae-*

ra, seu globo. Gloss. Aelfrici: *Em-*

speria, *Heinf. trvndsel*. Vbi frustra

viri docti *Hemiphasium* reponunt,

Hemisperium enim habet etiam Vgu-

tio. Ioan. de Garlandia in Synony-

anis. Idem Vgutio: *Spera*, *circu-*

circumdactio, id est, *rotunditas*, et

dicitur *Spera*, quasi *spatium* *rotun-*

dum

dum, et rotunditas mundi dicitur Spera mundi. Matth. Siluaticus: *Sphaera*, Graece *Spera*. Auctor Mammotrecti in Isaiam cap. 29. *Speram, formam rotundam.* Idem in Exod. cap. 25. *Sperula, parua rotunditas valabilis, sicut soles fieri in cathedris et archis.* Palladii de Architectura caput inscribitur in Cod. MS. Pithoëano, *de Spera, vel hemisperio*, ubi edit. *de sphaera coelestis circuli.* Aliud significat in Charta, quae refertur in Chronico Besuensi p. 679. *Porro media pars baptisterii, mediaque pars Sperarum eidem Presbytero concessa est, quatinus monacho fidelis existeret.* Quae fortuito et casu parochiis obveniunt, *le Casuel*, hic intelligi censet editor: sed legendum *peraram*, nempe peregrinorum, qui reversi a peregrinatione Hierosolymitana, *peras* suas et *burdones* Ecclesiae Parochianae conferebant. V. *Pera*. Galli etiam *Spere* dicebant. *SPERIVS*, pro *Sphaericus*. Bern. de Breydenbach Iter Ierosol. p. 238. *SPERIVM*, idem quod *Spera*. S. Audouenus in Vita S. Leodegarii lib. 1. *SPERVLA*, pro *Sphaerula*, apud Honor. Augustod. l. 1. cap. 219. et 220. *SPERVLATVS*, f. *Sphaerularius*, quod *sphaeris* seu *globis* instar rotularum promouetur. Acta S. Vdalrici to. 2. Iussi p. 102. (2) *SPERA*, f. *Exspectatio*, in Foris Occasibus Iacobi I. Regis Aragon. ann. 1247. fol. 11. *Sed dicat: Ecce fidantiam de torna, et iustitia accipias ipsam, et qui negat similiter, des fidantiam de Spera, et iustitia accipias ipsam, etc.* Observantiae Regni Aragon. lib. 8. tit. 1. §. 4. *Et debet dare fidantiam de la Spera, et petere per reptatorem dari fidantiam de la torna, etc.* V. *Sperare* 3. (3) *SPERA*, vox Italica. Franc. Barberinus in Documenti d'amore edit. Vbaldini, p. 273.

In luogo di timoni

Fa Spere, e in aqua poni.

Vbi Glossae: *Ligantur plures fascies, et praecutuntur in aquas retro naues, ut non sic naues currant fractis the-
monibus: et dicuntur Sperae, quasi*

res quae faciunt tardare progressum. V. *Spira* 2. (4) † *Terminus*, praefiguratus dies, Gall. *terme*. Dicitur de pecunia mutuo data cum fenore ad praefinitum tempus. Ch. Mf. a. 1325. (5) † *Speculum*, vox Italica. Bestiar. Mf. c. 2. (6) † *Mensurae liquidorum species.* *Spera olei* in Cens. eccles. Reat.

SPERANDORSVM, *perperam* pro *Sparodorsum*, in Annal. Bened. tom. 3. pag. 412. V. *Sparodorsum*.

SPERARE. (1) *Credere*. Concilium Compendiense ann. 757. c. 8. *Si Francus homo accepit mulierem, et Sperat, quod ingenua sit, etc.* Hincmarus Reimensis in Epistola de Synodo apud Tusiacum: *Qui ostendit mihi libram; quem, ut Spéro, Canones appellant.* V. *Ammianum* lib. 20. pag. 174. (2) *Timere*; metuere. *Carissus: Sperare, timere est.* Auctor Breniloqui: *Achyrogia, est dictio improprie posita; ut timeo requiem, Spéro laborem.* Virgil. lib. 4. *Aeneid.*

... Si tantum potui *Sperare* dolorem.

(3) *Expectare*. Domnizo lib. 2. de Vita Mathildis cap. 15.

*Mortem non Sperans, demum tamen ipsa cuncta
Mortis eum strinxit, rapuit de corpore tristi.*

Huc spectat formula usurpata in Charta a Mabillonio to. 4. Annal. Bened. pag. 43. ad ann. 987. laudata, quae acta dicitur *die Domini post Ascensionem Domini XI. Kal. Iunii, Luna II. Deo regnante et Rege Sperante.* Id est, sperato, ut monet idem Mabillonius: nondum quippe agnitus erat Rex Hugo ab Aquitanis et finitimis populis. (4) *Petere*. Regula Pauli et Stephani c. 4. *Nulli liceat absque Prioris permisso de opere Dei discedere; sed quem causa manifesta compulerit, oratione a Priore Sperata et concessa obtineat.* Cap. 5. *Nec biui, nec terni; sed singulatiim exeuntes orationem Sperent.* (5) Pro *Spectare*. Charta Dagoberti Regis Fr. in Actis Episc. Cenom. p. 186. *Aut quae per ipsam Eccle-*

Ecclesiam Sperare videntur. (6) forte, Solere, vsum habere. Alypius Antioch. seu Auctor Descript. Orbis cap. 14. *Horum autem prope Sardæ-
norum gens vivit, rapina Sperantium
suam vitam transigere.*

† SPERATIO, spes, to. 6. Sept. p. 510.

† SPERGENSERE, dispergere, dis-
tribuere, to. 2. Hist. Nem. pag. 260.

† SPERGERE pro spargere, V. *Ager
naturae.*

† SPERGIA, aspergillum, in Com-
put. a. 1473.

SPERICVS, SPERIVM. V. *Spera* 1.

† SPERIFICARE, spem iniicere, ap.
Pez. t. I. Script. p. 1231.

† SPERLAGIVM, pro *Sporlagium*,
id quod propter inuestituram, aut
ratione releuit soluitur. Ch. Mf. a.
1326. V. *Sportare* et *Sporta* 2.

SPERILLVM, pro *Specillum*. V. ibi.

SPERMA, a Graec. σπέρμα, Semen.
Engelbertus de Longaeuitate ante di-
luuium c. 3. apud Pezium tom. 1.
Anecd. part. I. col. 445.

SPERMOLOGIVS, SPERMOL O-
GVS, qui ferit verba, fermocinator,
praedicator verbi. Glaber Rodul-
phus lib. 3. Hist. c. 5.

† SPERNACITAS, contemptio, in
Gloss. Gall. Lat. Cod. 7684.

† SPERNACVLVS, contemptor, in
Gloss. Prouinc. Lat. Cod. 7657.

SPERNATVS, pro Sprerus. Gloss.
Lat. Graec. *Spernatus*, ὑπεροχθεῖς,
etc.

SPERNAX, spreter, contemptor. Si-
donius lib. 4. Epist. 9. V. *Spernux*.

† SPERNOSVS, aspernans, despi-
ciens, in Litt. remiss. a. 1358.

SPERNVLIS, καταφροντής, in Gloss.
Lat. Graec. in Graec. Lat. *Contem-
ptor*, *Spernulis*, *contumax*, *detre-
ctor*. V. *Spernax*.

SPERNVVS, vt *Spernax*, si tamen sa-
na est lectio, in Cod. Theod. leg.
8. tit. 4. de Cohortalibus: *Partes
pro virili capiti Spervi laborum pro-
curent*. Vbi non displiceret *strenui*.

SPEROIDES. Liutprandi Hist. Lon-
gob. apud Murator. tom. 2. p. 454.
*Hoc denique tam turpe facinus, at-
que inandisum, quum, auerentibus*

*oculis proborum, nemo conspicere
feruorum quidam directo obtutu, pa-
pueam secus natum Speroidem, i-
est curuaturam, vidit dependere co-
rigiam, quam impudenter arripie-
foediterque trahens e secreptori par-
carporis eam secutus est balens egre-
sus.* Pro *Sphaeroides*, Gr. σφαίρ-
δης, globosus, in modum sphaerae.

SPERONALIA, morbus in calcaneis
ab Italico *Sperone*, calcar. Ada S.
Franciscae Romanae tom. 2. Mar-
pag. 101*.

SPERONISTAE, haeretici, V. *Para-
nistae*.

† SPERONVS, calcar, Gall. *Espe-
ron*. Probar. Hist. Nem. to. 2. pag.
261.

SPERSORIVM, vt *Sparforium*. V.
ibi.

SPERVERVS, V. *Sparnarius*.

SPERVLA, SPERVLATVS, V. *Spe-
ra* 1.

SPERVVM, genus vasorum rotundum
a *spera* dictum. Vgucio. V. *Spe-
ra* 1.

† SPES, animus, voluntas, proposi-
tum, in Litt. remiss. Mf. a. 1350.

SPETIALIS, SPETIARIVS, a *Spe-
cles* 6.

SPETLECA, pro *Spelta*, vt videtur
Charta Gerardi Morini. Epist. ann.
1084. apud Acher. to. 9. Spic. pag.
344. *Praefatus ostium Cones (Gaudu-
nus) ibidem attribuit terram de Han-
sengehem cum hospitibus liberam, et
duas partes decimae de Spetleca*. V.
Spenta.

† SPETVM, pilum, spiculum, vena-
bulum, Ital. *Spiedo*. Stat. Mutin. V.
Spentum.

SPEVNVS. Charta Heccardi Comit.
Augustodun. ex Tabulario Beria-
centi apud Perardum p. 26. *Adema-
ro fratre suo, Spendo uno, et cano-
et fugios duos, sparnario uno, etc.*
Canis species. V. *Canis Segnius*.

SPEVTA, hordei species, idem quod
Spelta. Charta ann. 1339. ex Tabul.
S. Victoris Massil. V. *Spentia* et
Spetleca.

SPEX, V. *Specer*.

SPEZABANDVM. Statuta Riperiae
cap. 97. fol. 11. vo. *Statutum est
quod banniti vel condemnati de Spe-
zaband*.

salvando seu occasione victualium, vel de cado de nocte, vel de ludo bifiditane, vel causa inobediencie, etc. Ital. *Spesa* idem quod Summus, expensa.

SPESZARE, ab Italico *Spessare*, vt videtur, *Spissare*, Gall. *Epaissir*; († seu potius disindere, dissolvere, incidere.) Chron. Parmense ad ann. 1147. apud Murator. tom. 9. col. 773.

SPHAERA ITALICA. Caelius Aurelianus. l. 3. Chron. E. 6. *Raptorio machinamento gessetur, ac deinde recusabili fers utatur, quam Italicam vocant.* Lib. 5. cap. ult. *Atque longo vel raptorio machinamento, quod Martem spartem vocaverunt, item Italicam Sphaera, et Inflatione celebri, etc.* Mercurialis l. 3. Artis Gymnast. c. 13. fateretur se ignorare quid his locis sit *raptorium machinamentum* et *Sphaera Italica recusabilis*.

SPHARISTA, qui *Sphaera* seu *pila ludu*. Sidenius lib. 2. Epist. 9.

SPHARISTERIUM, locus ubi *sphaerae ludo* exercetur, apud eundem Sidenium lib. 2. Epist. 2. *Vtuntur pila* Sueton. in *Vespas.* c. 20. *et in Alexandro cap. 30.*

SPINUS, fibula. V. *Spinulus*.

SPONGIUM, Placentae species. *S. Georgii* Mart. tom. 3. April. pag. 142. *Transfere mercatores, qui Spongato gratissimum odorantur; comedamus, inquiunt, hunc mram.*

SPHRAGITIS, vox Graeca, Signum, signaculum. Prudent. Periltephan. hymn. 14. v. 1075. *Quid cum sacrandas accipit Sphragittidas?*

SPIAS (1) Explorator, delator; interdum generaliter quivis nuntius; ex Italico *Spia*, et Germ. *spähen*, vnde Gallis *Espion*, et *Espie*. Epistolae Senensium, ann. 1313. apud Corium in Hist. Mediolanensi: . . . *Intimamus, quod Dominus Henricus per varias Spias et nuntios et literas amicos, quod Romanorum Rex . . . in borgio de Bonconuenso decessit, etc.* V. Menagium et Oët. Peritium in Origin. Ital. in *Spia*, *supra Espia* et infra *Spio*. (2) † Ex-

ploratio, *Spiae officium* in Ch. Ms. a. 1348.

SPIACHIA, an *Specula*, vel lecti species? Vita S. Paterni Episc. Venet. ex Breuiario Corisopit. tom. 2. April. p. 380. *Vigilat, meditatur, dormit in Spiachia, genuflectis altissimo domino, etc.* V. infra *Spinga*.

† **SPIARE**, explorare, speculari, vox Ital. Germ. *spähen*. Comput. an. 1372.

SPICA. (1) Vt *Spelta*. V. in hac voce. (2) Spiculum. Mirac. S. Ambrosii Senensis to. 3. Mart. p. 232. V. *Spiculare* et *Spicum*.

† **SPICARI**, spicas flagello excutere. Lit. remiss. a. 1396.

SPICARIUM. (1) Flandris *Spicker*, Germ. *Speicher*, Gallis *Grange*: locus recondendis segetibus, a *spicis* dictus; item, quaevis cella penarum, armamentarium. Lex Salica tit. 18. §. 2. *Si quis Spicarium aut macholum cum annona incenderit, etc.* Quo loco Pithoeus, *Spicarium*, horreum cum tecto, *macholum* vero horreum sine tecto interpretatur. Lex Alamann. tit. 81. §. 6. *Si Spicarium feni incenderit, etc.* (2) † Census annuus et antiquissimus, qui ex agris debeatur comitibus Flandriae, quod in *spicis* seu granis solueretur, sic appellatus. Suppl. ad Miraeum p. 89. in Ch. a. 1230.

SPICATVS NARDVS, V. *Pisticus*.

SPICELIA, Specillum, instrumentum paruum ac teres, quo medici vtuntur ad vulnereum aut fistularum viam vel profunditatem perquirendam. Sextus Platonius. l. 1. de Medicina animalium c. 9. n. 23.

SPICEPLATE, vas, vt videtur, in quo aromaticae species reponuntur. Charta ann. 1402. apud Rymer. to. 8. p. 277.

SPICULA, pro Spiculum. Gl. Lat. Graec. Reg. *Spicula*, *sparus*, *ἀκοντιον είδος*. Vbi Sangerman. habent *Spiculum*.

SPICVLARE, *Spicula*, seu minustiores hastas emittere, in Gloss. Galp. Barthii, apud Ludewig. to. 3. Reliqu. MSS. p. 13. ex Hist. Palaeit. lib. 4. c. 18. V. *Spica* 2.

V 5

† SPI-

† **SPICVLATVRA**, l. q. *Spiculatura*, spicae post messim ex agris collectae. Murat. t. 2. Anriq. p. 893.

SPICVLVS. (1) Fornix acuminatus, ab acumine spicae dictus, vel quod *spicum*, quidquid in acumen definiret, veteres dicerent. Chron. Cassa. lib. 3. c. 26. (al. 28.) (2) † Piscis species, a spiculo, quo munitus est, sic dictus. Chartul. S. Ioann. Ange-riac. V. *Spigola*.

¶ **SPICVM**, Veru. Herbertus lib. 1. de Mirac. c. 5. *Is vero qui praecedebat, gallinam affatam in Spico portabat. Porro in ipso veru ingens coluber per caput et caudam infixus erat, qui gallinam eandem hinc inde cingebat. Legendum forte Spitum. V. in hoc verbo. De voce veto spicum, vel spicus, apud Latinos Scriptores, consule Steph. Stephanium in Noris ad Saxonem Grammaticum. p. 60. V. supra Spica 2.*

SPICVS. (1) Nardus, seu herba odorifera, humilis et alios flosculos proferens, ex Bollandistis, Germ. Spieß. Sebast. Perusinus in Vita B. Columbae Reatinae, to. 5. Maii p. 381. Ibid. p. 388. V. supra Pistisus. (2) † *Spicus, frondator, avis est.* Gloss. vet. Cod. 7613. Germ. Specht.

SPIDO. Lex Frison. addit. 3. §. 34. *Si quis alium vulzeraueris, et ipsum vultus sanatum, cicatricem depressam, et non reliquae carni aequum duxeris, quod Spido dicunt, 4. sol. componas.*

SPIDROMVM, locus post *drōmum* secretus, sicut ad requisita naturae, idem dicitur *ypodromus*. Ita Ioan. de lanua. Aliter Gloss. Saxon. Aelfrici: *Xpodromum: Gold hord hus; vel spondororum, digte gang eun.* i. ad verbum, occultus latrinae locus. Non proclive est diuinare, vnde voces hae orae; tamen a Graeco *δρῶμος*. Putabam legendum *ἐπιστόδομος*, et apud Ioan. de Ianua locus post domum secretus. Aliud tamen sonat vox *ἐπιστόδομος* apud Hesychium.

† **SPIFINIVM**, perquisitio, inuestigatio. Hist. Leod. t. 2. p. 389.

SPIGNA, f. Acumen, Gall. *Poinse*. Anonymus in Annal. Mediol. apud

Murator. to. 16. col. 809. *Cotardina una druppi viridis lanuae, tota delo rata ad Spignas perlarum cum eis mantis.*

SPIGOLA, vox Italica, Lupus marinus, apud Paulum Iovium de Romanis piscibus cap. 9.

† **SPIGORNELLVS**, V. in *Spigurnellus*.

† **SPIGVA**, i. viderur ac *Spicerum* 2, in Ch. Ms. a. 1318.

SPICVLATVRA. Statuta Vercell lib. 3. fol. 104. vo. *Teneatur potestas super blana et aliis rebus interdictis ducendis ad mercata constituta in districtu Vercellarum et etiam reducendis, et super araturis et Spiculaturis consilio credentiae tempore congruo providere. Quibus verbis significari videtur tempus quo agri occantur tamen vox Spiculatura propius accedit ad Italicum Spigolare, quod spicas legere, Gall. Glaner, sonat.*

SPICVLVS, f. Talus. Mirac. B. Henrici Baucenens. tom. 1. lun. p. 380. *Natalia . . . habebat a quatuor annis circiter cicatricem in ubi et Spigulo duntaxat, ita quod quando ambulabat, sentiebat magnam pondus pedis.* V. *Spinella*.

SPIGURNELLVS, vox obuia in libro Ioannis de Westerham, Prioris Ecclesiae Rossensis, qui postmodum Episcopus Rossensis fuit, edito an. 1314. Vbi *Spigurnellus* est obignator Regionum edictorum; huius officium *Espicurnantia* dicitur. V. in hac voce. († Nomen a Gothofredo Spigurnello regiorum sigillorum custode sub Henrico III. rege Angliae ad successores suos mansit, ut testis est Thoyras t. 3. Hist. Angl. p. 393.)

SPIGORNELLVS, eadem notione, in Charta ann. 1275. apud Rymer. to. 2. p. 49.

SPILA, pro *Pila*, Pyramis. Tabul. S. Marcialis Lemouic. *Wilhelmus la Concha fecit Spilam super fenestram S. Marcialis.*

SPILABRA, *βύρραρον, ξάμπος*, in Gloss. Lat. Gr. Sed leg. *Spinalba*. V. Salmasium ad Plinium p. 524.

† **SPILETVM**, **SPILETVS**, acicula, Ital. *Spilezzo*. Par. de Grassis Cere-
mon. Capellae Papal.

ILIA, vt *Spia*, Explorator. Chron. harnense ad ann. 1408. apud Murator. to. 9. col. 269. V. *Spio*.

PILLARE, doctro *spillum* seu epibonium apponere, Ital. *Spillare*. Lat. collig. Fuxens. a. 1457.

FLORIVM, columbar, numella vesalis, Gall. *Pileci*. Consuet. Bracciac. art. 91. V. *Pilorium*.

PIO, Purgamentum frumenti, seu picee remanentes post ventilatorem. Charta Philippi Regis ann. 1331. ex Tabul. Floriac. V. *Pileum*, *Pilo* et *Gaspaleum*.

FLORIVM, vt *Pilorium*. V. ibi.

INA. (1) Dolii epistomium, quod pnae maioris speciem referat: vox Italica, de qua Oth. Ferrarius. Aribio Episc. Frisingensis in Vita S. Corbani n. 2. V. *Spineta*. (2) Dorsum: de equis dicitur apud Elmham in Vita Henrici V. Reg. Angl. c. 23. p. 51. V. *Spinale*. (3) SPINAVENTOSA, morbi genus, Miracula S. M. Magdalenae de Pazzis to. 6. Maii p. 313. Puer trimulus pri coepert spinas ventosas, quae brachium pedemque sic exederant, ut latus quinque vel sex plagis in directum apertis hiaret, atque assulae ab ipso eff. decederent.. (4) SPINIS CIRCUMDARE cruces et imagines, figuram excommunicationis et interdictionis. Roger. Houedenus in Richardo I. ann. 1197. pag. 775.

INACA ALBA. Statuta Auenion. ann. 1370. edit. ann. 1612. rubr. 21. art. 27. Item quod in cereis, sine rotulis, sine quadratis, pro una cereae libra ponantur tantum sex fila bombae et sex filamenta filii, quod vocent *Spinacem albam*.

INACHIVM, nauigii species, Gall. *Pinnasse*, Anglis *Pinnace*. Henr. de Kaygthon ann. 1338.

INALE, Pars dorsi, vbi *spina* procurrat. Michael Scorus de Physionomia c. 84. V. *Spina* 2.

INACHIVM, Spinachium, leguminis species, Gall. *Epinard*, Ital. *Spinacio*. Transactio inter Abbatem et Monachos Crassenses an. 1351. ex lib. viridi fol. 53.

† SPINACHIVM, spinachium, leguminis species, Germ. *Spinat*. Consuet. Mf. S. Crucis Burdegali.

SPINATA, vox Italica, Clausura ex spinis. Statuta Astensis Collat. 9. cap. 13. fol. 27. SPINETA, eadem notione, in Statutis Vercell. lib. 5. fol. 145. verso. SPINATVM, eodem significatu. Charta an. 1320.

SPINATICVS, pisciculi species, is forte, qui Picardis *Espinocle* dicitur. Ioh. Sarisber. L. 8. Policrat. c. 7. Quis Caesate Augusto frugalior, qui in summo fastigii culmine secundario pane, et pisciculis, quos vulgo *Spinaticos* vel *Ripillones* vocant, condempnatus erat. Quae de pisciculorum specie Suetonio in August. c. 76. subdidit. *Ripillones* vero, seu *Ripillons*, reliquias piscium vulgo vocant iudem Galli.

SPINATVM, vt *Spinata*. V. ibi.

SPINCTVRA, SPINCTVS, V. *Spingere*.

SPINDA, Eleemosyna, erogatio, idem quod *Spenta* I. Acta S. Adelheidis to. 1. Febr. p. 713. V. *Spenda*.

SPINDVLA, SPINDVLATVS, V. *Spinula*.

SPINELLA, morbus equinus, qui fit subtus gressum in iuniora ossis eiusdem gressu in utroque latere, etc. Petrus de Crescentiis lib. 9. de Agric. cult. c. 38.

SPINETA. (1) Idem, vt videtur, quod *Spina* I. vel etiam eiusdem vocis diminut. Statuta Astens. Quod nullus tabernarius, vel hospes, vel alius vendens vinum ad minutum debeas tenere in suis tabernis vel hospitibus brochetas vel *Spinetas* in carrariis aliquibus, ex quibus possit extrahere vinum, nisi solummodo in illis quae bullate erunt causa vendendi. Statuta Placent. l. 6. fol. 67. Teneantur omnes portatores et mensuratores vini habere urnas bullatos bulla communis, in quibus sit signum mensurae, unius stari et duorum flariorum cum *Spinetis* suis in ipsis signis, etc. V. alia notione in *Spinata*. (2) † Fibula, acicula. Inuent. S. Capellae Paris. q. 1363.

SPINETICVM, Iudi genus apud Insulenses celeberrimum, de quo consulen-

fulendus *Buzelinus* in *Gallo-Flan-*
dria lib. 3. c. 23.

SPINETRUM. Inuentarium ornamen-
torum Ecclesiae Eboracensis an. 1530.
in *Monast. Anglic.* tom. 3. p. 170.
Vnum Chriftmatorium argenti orna-
tum et deauratum. Item 8. Spinetra
de auro, tria de auro, tria eorum cum
lapidibus pretiosis. Item duo Spine-
tra argentea, et duo monilia argen-
tea, etc. Idem videtur quod *Spina-*
nula. V. in hac voce.

SPINGA, pro Sphinx. *Isidorus* lib.
20. cap. 11. de leſticis et ſellis:
Spingæ ſunt, in quibus ſunt ſpingatæ
effigies, quas nos Griſos dicimus.

SPINGARDA, SPINGARDVS, Ma-
chinae bellicae, ſeu baliftae ſpecies.
Sanutus l. 2. part. 4. c. 8. *Indiges*
dictum nauigium tam ædificiis bali-
ſtrarum, ſilueſtrarum, vel Spingarda-
rum, quam etiam machinarum, et
potiſſime ex eis, quæ ut longius pro-
iciant, facta ſunt penitus fortiſſima,
id eſt, reſorſata, etc. *Chronicon*
Eſtenſe apud *Murator.* to. 15. col.
396. *Interim præparari fecit maxi-*
mam quantitatem baliſtrarum, ſclope-
torum, Spingardarum, etc. *Hiſtoria*
Obſidionis ladrenſis lib. 1. c. 38. *Con-*
fecerantque plus quam 15. trabuchos
in vallatione ciuitatis, architectant
multos Spingardos in gyro ciuitatis.
vbi ſtebilioris apparebat virtutis. *Et*
lib. 2. c. 12. Aliquos trabuchos mirabi-
liter exercent, ... et quam plures bali-
ſtrarum et Spingardorum properant op-
ponere. *Eſpringale*, *Scriptoribus*
Galliſcis. *Gloſſ. Lat. Gall. Balifta:*
Bricole, ou Eſpringale. † **SPIN-**
GARDELLA, diminut. a *Spingarda*,
baliftæ ſpecies, et id quod *Spingar-*
della proicitur. *Murat.* t. 20. *Script.*
p. 967. **SPRINGALDVS**, eadem
notione. *Charta Edw. II. Reg. Angl.*
ann. 1325. apud *Rymer.* to. 4. pag.
140. **SPRINGALIS**, eodem ſigni-
ficatu. *Genealogia Comit. Flandriæ*
apud *Marten.* to. 3. *Anecd.* col. 410.
Spingarda veterum proſecto fuit ba-
liſtæ genus, vt obſeruat *Carolus de*
Aquino in *Lexico milit.* at recentis
militiæ tormentum eſt puluerarium,
non ita ponderoſum, vt maioribus
bombardis æquari poſſit, nec ea le-

virate, vt geſtari manibus vale-
at. Vocis etymon a Germanico *Spin-*
quod muſceram, genus accipit
ſignificat, deducit *Ferrarius*: ma-
idem *Carolus* a verbo *Etrurſcorum*
veterum *Spingare*, quod eſt cre-
pulſu repulſuque obniti, accer-
quæ non male conueniunt in
mento muris vel nauibus diſtina-
dis idoneo. Nihil deſinitio.

SPINGATVS, V. in *Spinga*.

SPINGERE. (1) Vox Italica, *Pell-*
trudere, *Gall. Pouſſer.* *Hiſtor.*
rufior. lib. 11. apud *Murator.* to.
col. 949. *In vno iſtu nauiculum*
ſpingendo, etc. V. *Sburlare.* (2) †
vertere. *Lit. remiſſ.* Mſ. a. 1409.

† **SPINGLA**, acicula, *Gall. Epin-*
Inuent. Mſ. a. 1363.

† **SPINGVALA**, i. q. *Spingarda*
t. 2. *Hiſt. Nem. Prob.* p. 131.

† **SPINGVIS**, ſimiae ſpecies. *Sp-*
Mſ. c. 14.

SPINGVM, nardus vulgaris, vt
tur, ab Ital. *Spigo.* *Statuti*
vbi de intratis portarum: *Sp-*
ſoluat pro qualibet libra pond.
ſol. to. V. *Spicus.*

SPINLA, idem videtur quod *Sp-*
la, acicula: niſi ſit *Carbunculi* ſp-
cies, *Hiſpanis Eſpinela.* *Fel-*
Guislae Comit. Cetitan. ann. 102
in *Append.* ad *Marcam Hiſp.* c.
1020. *Reſſano* . . . ad ſanctum
trum de Biſuldano ambas meas
las valentes unciam vnam. *Occur-*
rurſum col. 1031.

SPINORA. *Polyptychus* S. *Rem-*
Remenſis: *Silua miniſta map.*
paſtura cum Spinoris map. 30. A
Spineta, diueta?

SPINOSVLVS, diminut. a *Spinof-*
difficilis. S. *Hieronymus* *Epist.* S
ad *Oceanum.*

SPINTARIA, acicularum artificum
Gall. Epinglerie. *Litteræ Iohann.*
Regis Franc. an. 1353. to. 3. *Or-*
nat. p. 125. V. infra *Spinula*.

SPINTER, ſinus, ruga, vt videtur
tamenſi *Felſto* eſt armilla muliebris
(† *Neutro ſenſu*, acicula enim eſt
Statuta Ordinis Ciſterc. ann. 14
apud *Marten.* tom. 4. *Anecd.* c.
1637. *Vt ipſæ moniales caput ve-*
ſtum peplis ſeu cypitegiis non præ-

... et desuper, quas professae
urins, velum nigrum de lino vel ca-
bo, et non de serico, absque super-
his Spintiribus, habeant et ferant.

INTERVVS, idem in Comput. a.
998.

INTRA, monstrosi concubitus ex-
toror, apud Sueronijum in Tiberio
ap. 43. in Caligula cap. 16. et Vi-
telio cap. 3. V. Turnebi Aduers. lib.
I. cap. I.

SPINTVRA, pulsus, impulsus,
vel Spinto. Stat. Manr. l. 1. c. 56.

SPINULA, acicula, vnde Gallis *Espin-
ge*, a spinis scilicet, quae priscis et
tactibus illis seculis, nondum re-
perto aciculae fibulaeue conficien-
dae artificio, veriusque vicem sup-
pleuerunt. Tacitus de Morib. Germ.
*legum omnibus sagum, fibula, aut,
dorsi, spina consertum.* Maxime
vera haec vox vsurpatur pro iis aci-
culis, quibus Pallium Archiepisco-
pale constringitur. Honorius Au-
gustinus. lib. 1. cap. 222. *Spinulae,*
quibus Pallium affigitur. SPINDV-
LA, eadem notione. Geruasius Do-
rotheus in Pontificibus Cantuar.
SPINDVLATVS, id est, Pallio
Archiepiscopali ornatus. Idem Ger-
uasius de Reparatione Eccles. Can-
tuar.

SPINVLVS, idem quod *Spinula.*
Bernardus Scholast. Andegav. in Mi-
racul. S. Fidis ann. circ. 1005. inter
Probat. tom. 2. nouae Hist. Occitan.
col. 6.

PIO, Explorator, vt supra *Spia,*
Gail. *Espion.* Rolandini Patav.
Chron. lib. 8. cap. 6. apud Mura-
tor. co. 8. col. 288.

PECARIVS, Pannorum pexor, Bol-
landistis. Acta S. Michelinæ to. 3.
lunij p. 936.

SPHIO, Octavianus Horatianus lib.
4. Rerum medicar. p. 101. *Oximum,*
*Lana prima tritum, et missum in ol-
lea novam, florebit, permanens vs-
que ad plenitudinem. Quodsi duplato
tempore supradicto condantur in ni-
ve terra, generas Spiphiones.*

PIRA. (1) Eucherius Lugdun. de
variis vocabulis sacrae Scripturae:
*Spiras, capitella columnarum, vel,
sua pila, sacrum eorum.* (2)

Glossar. MS. Sangerm. num. 501.
*Spire, funes, quibus in tempestatibus
vincuntur, quos nautici suo more en-
cubas vocant.* Bern. de Breydenbach
Iter Ierosol. p. 242. *Ad recessum se
parabant, lenando anchoras, sursum
trahendo barcas et scaphas, erigendo
vela, soluendo et complicando Spiras,*
*quae omnia sunt cum violentia, fe-
stinantia et consensu ac altis clamori-
bus.* V. Spera 3. (4) Intortitium,
id est, bastile ductili ac longo cereo
circumvolutum, vt plurimum in
spiram, vnde vocis erymon, effor-
matum. Acta S. Petri Coelestini to.
4. Maij p. 436.

SPIRA CVLVM, *Flatus vel spiritus,* in
Gloss. MSS. Sangerm. num. 501.
Occurrit Genesi c. 2. v. 7. c. 7. v.
22. Prouerb. c. 20. v. 27. et alibi.

† SPIRARE, Ital. *spirare*, animam efflare,
c. 7. Sept. p. 937.

† SPIRATIO, conspiratio, in Stat.
Auen. 2. 1243.

SPIRATVS, sine spiritu, qui exspi-
rauit, Ital. *Spirore*, spiritum exha-
lare, Gall. *Expirer.* Miracula SS.
Paulini et Seueri to. 3. Iul. p. 272.
*Cum ego fui in curia B. Alexandri,
ego vidi eum finitum, Spiratum et
mortuum.*

SPIRAVCA, mali seu pomi species,
in Capitulari de Villis c. 70.

SPIRINGA, retis genus, vt videtur,
ad capiendos *Spiringos*; vnde sic
dictus. Charta Winemari Gandensis
Castellani in Probat. Hist. Guinen-
sis pag. 66. *Vnum stele in Valtham
ad pisces, in Spiringa eandem piscan-
di potestatem quam illius loci domi-
nus habes.*

SPIRINGVS, pisciculus, Teut. *Spi-
riugen.* Chron. Montis S. Agnetis
ann. 1450. *Piscatores nostri ceperunt
in magna copia multos Spiringos.* V.
Kilianum in Spierinck.

SPIRIOLVS, Galbertus in Vita S.
Caroli Comitis Flandr. n. 107. *Ani-
culas capere, Spiriolos et vulpes sa-
gittare, et huiusmodi puerilia recre-
ando satagere.* Forte *Scuriolus*, sciur-
us, Gall. *Ecureuil.* V. *Esperiolus.*

SPIRITALIS, vox frequens apud
Scriptores Ecclesiasticos, Ad mentem
spectans. Vtuntur Tertull. Apol. cap.

22. Prudent. in Romano v. 14. Sidorius l. 7. Ep. 9. et alii passim.

SPIRITATVS, daemone correptus, ehergumenus, ab Ital. *Spirisato*, Gall. *Possédé*. Acta S. Francisci de Paula tom. 1. April. p. 168.

SPIRITVALES, Ecclesiastici dicuntur ad distinctionem Laicorum, qui vocantur *Temporales*. Barthol. Scribae Annal. Genuens. ad an. 1230. apud Murator. to. 6. col. 465.

SPIRITVALIA (1) **EPISCOPI**, Spelmanno sunt quae functioni eius Episcopali debentur, non temporalium iurum vel dignitatum possessioni: hoc est quae iure percipit divino seu ecclesiastico, non iudicio fori temporalis. V. Th. Blount in Nomolex. Anglic. (2) † Bona ecclesiastica, et praesertim oblationes, quae ecclesiis fiant. Ch. Ms. ann. 1240.

SPIRITVALITAS. (1) Iurisdictio Episcopalis seu Ecclesiastica. Charta fundat. Monaster. S. Mariae Alaon. inter Concil. Hisp. tom. 3. p. 131. (2) Spiritualis status. Charta Adami Episc. Meld. ann. 1297. ex Tabul. eiusd. Eccl. (3) Virtus, ni fallor, apud Guiberrum in Vita sua c. 16. Cum tamén olti impatiens essem, quasi de necessitate reiectis imaginationibus, *Spiritualitate recepta*, ad exercitia commodiora perveni.

SPIRITVALITER. *Catechumeni* . . . symbolum, quod est Credo in Deum Patrem, *Spiritualiter doceantur*, in Canone ante viginti de consecrat. distinct. 4. Vbi Glossa, id est, quod non de verbo ad verbum memoriter retineri debet, sed tantum sufficit apprehendere sensum.

SPIRITVALIVS, consultius, prudentius, maturius. Charta Ioannis Reg. Franc. ann. 1350. in Memor. Camerae Comput. fol. 91. vo.

SPIRITVS, eo nomine quicquid ad cultum divinum pertinet significatur, in Constitut. pro Abbatia S. Pauli Narbon. ann. 1127. inter Instrum. to. 6. Gall. Christ. novae edit. col. 33. *Et faciant omne servitium ipsius* (Ecclesiae) *canonice in Spiritibus et in ceteris secundum consuetudinem antecessorum suorum, etc.* **SPIRITVS**

SEPTIFORMIS. Liber 1. sacramtor. Ecclesiae Rom. cap. 44. vbi Ritibus baptismi: *Postea cum asperis a fonte infans, signatur a Presbytero de chrismate*, . . . deinde *Episcopo datur eis Spiritus Septiformis*, ad consignandum imponit manum in his verbis: . . . *Tu, Domine, immitte in eos Spiritum tuum, et da eis Spiritum sapientiae et intellectus, Spiritum consilii et fortitudinis, Spiritum sapientiae et pietatis, etc.*

SPIRVLA, Farciminis seu boruli species. Locus est in *Castellamentum*.

† **SPISA NVTTIARVM**, oblatio quae curioni fit a nubentibus; si bene lectum est Ch. Ms. a. 129. In alia an. 1281. legitur: *spisae nptiarum*.

SPISSALICA POSTERIGALI Scripturae species. V. supra in *Scriptura*.

SPISSAMENTVM, frequentia, multitudo. Ernaldus in Vita S. Bernardi l. 2. V. infra *Spissus*.

SPISSEA. Chron. Farsense apud Murator. to. 2. part. 2. col. 484. *In concessit in Novubiano vocabulo Farsensi terras modiorum CCXXX. car. Spissis et vineis*. Hac voce significari videtur quicquid cum spica conficitur.

SPISSITVDO, compressio, Gall. *Serrement*. Ioh. de Trokelowe in Annal. Edw. II. Reg. Angli. p. 25.

SPISSVM, spissitudo, Gallice *Epaissieur*. Charta Petri de Roreys Vicerii Tolos. ann. 1272. inter *Concluziones* eiusdem urbis MSS.

SPISSVS, frequens. Vita S. Adalberti tom. 3. April. p. 188. V. *Spissamentum*.

SPITALERIVS, pro Hospitalerius, in Testam. ann. 1342. ex Tabular. S. Victoris Massil.

SPITVM, veru. Glossarium Cambronense: *Affium*, vern. id est, *Spitum*. V. *Spicum*.

† **SPIZATVM**, munimenti genus, fagger. Hist. Placent. to. 1. Append. p. 461.

† **SPIZIARIVS**, qui omne genus specterum vendit, Gall. *Epiciet. Stat.*

Sat. crimis, noua Cuman. V. *Species* 6.

PLAGIA, ab Ital. *Spiaggia*, Ora, aestuarium. V. *Plagia*. Chron. Andr. Danduli apud Murator. tom. 12. col. 393.

PLANARE, pro Planum reddere, vox Italica. Reginina Paduae ad ann. 1320. apud Murator. to. 8. col. 433. *Splanare foveam*, in Hist. Cortusior. lib. 2. c. 16.

PLANATA, pro eo quod Galli dicunt *Esplanade*, locus planus, apertus, lib. 6. c. 8. eiusdem Hist. Cortusior.

PLANEIRA TERRA, planities, planus ager. Charta ann. circ. 1039. et Tabular. S. Victoris Massil.

PLECA, Chron. Domin. de Graulina apud Murator. tom. 12. col. 689. *Vbi per bonam horam permanens dormiunda, euigilans se surrexis, et de pectus lorica et aliis armis suis ibidem sub Spleca, enssem tantum habens in manibus abiit, etc.*

PLECHA, ius pastus, venationis, pfectionis, lignationis, et aliarum visualium commoditarum, quas *ai-luhas* vocant, in foresta vel domini-olteriorius. Sententia arbitralis inter Dominum et homines Calliani an. 1497. V. *Expleta* et infra *Spleta*.

PLENCHARE, *Splechas* percipere, seu iure *Splecharum* vri, in Charta ann. 1206. Locus est in *Esplenpha*. V. in hac voce.

PLENDICARE, splendere, coruscare, nitere. Apuleius lib. 5. *Metamorph.*

PLENDICITAS. Alanus de Insulis in *Planctu* naturae: *Haec vestim ornamentum quamvis plenit suae Splendicitatis flammarens ardoribus, earundem tamen splendor sub puellaris splendoris fidere patiebatur eclipsim.*

PLENDIDARE, Splendidum reddere. Apuleius in *Apol.* V. *Splendificare*.

PLENDIDISSIMVS, Titulus Ordinis Senatorii, in Cod. Theod. leg. 4. de *Pistor.* hinc *Splendidissima* Curia nuncupatur Senatus ibid. l. 12. de *Agrenibus*. Eodem nomine donatur Papinianus in Praefat. Digest. *Splendidissima* Urbs dicitur Constan-

tinopolis, in eod. Cod. leg. 51. de *Oper. publ.*

SPLENDIFICARE, vt *Splendidare*. Mart. Capella lib. 9. *Lumina ambrosium Splendificans diem.*

SPLENDIFICVS, Splendidus. Epistola Quirici Episc. inter Concil. Hisp. to. 2. p. 532.

† SPLENDIFLVVS, splendorem spargens, t. 3. Aug. p. 250.

SPLENDOCLASTVS. Rainerus de Inuentione Reliquiarum SS. Eutycheris et Acutii: *Crucem Domini ex auro purissimo fecit admirabili artificio compactam, quod Splendoclastum et Antipentem vocabatur. De antipenso diximus suo loco: Splendoclastum vero aurum videtur esse, quod in tenuissima folia dilatur, ita vt vox ibrida fuerit, ex splendor, et Gr. κλαστός, fractus. Obryzum autem splendor auri appellatur in Glossis Isidori, in Abrigeum, quod idem valet ac obryzum. loh. de lanua: Obryzum aurum dictum sic, quod obradiet splendore. Constantinus Manasses: Ἐκτεθεὶς ἡλίου λαμπρὸν ὡς ὀβρυζὸν χρυσίου.*

SPLENDONA, Vgutioni *Gladus*, sic dictus, quod splendeat. Vnde Iosephus in 10. ait, undique iaculatorii arcus, et loricae, areae et Splendones. Glossae Isidori: *Sica, clunicalus, machaera, Splendona*. Deceptum Isidorum, aut librarii alicuius inscitia scriptum fuisse *Splendona*, pro *Sphendona*, auctor est Carolus de Aquino in Lex. milit. Est autem Sphendona apud Graecos, addit ille, funda, non gladius.

† SPLENS; forte plana camporum, planities. Ch. Ms. Ric. reg. Angl.

SPLETA, vt *Splecha*. Charta ann. 1141. inter Instr. to. 1. Gall. Christ. nouae edit. p. 172. col. 1.

SPLETVM, reditus, prouentus terrae, praedii, praebendae, etc. Consuetud. Eccl. Barcinon. V. *Expletum* 2.

† SPLOARE, explorare, t. 2. Hist. Nem. Prob. p. 243.

† SPODIVM. (1) *Quidam vocant aeruginem aeris, vt liber antiquus de simplici medicina.* Gloss. med. Simon. lanuens. (2) *Res cuius origo nos* lutes,

tes, res tamen adusta. In eodem loff.

LA, fufus, cui subregmen circumdeditur, Teuton. *Spule*. Acta S. Ertrandi to. 1. lun. p. 790.

LIARIA, exteriores balnearum illarum, in quibus balneantium spoli reponuntur. Papias. *Ἀποδυτήριον*, raecis: et *ἀποδυτήριον* Nicetae in an. lib. 4. num. 7. Gloss. Lat. MS. eg. *Spoliarium*, ubi spolia ponuntur. Titannicus ad Iuvenal. Sat. 1. Iuxta linea locus erat, qui *Apodyterium*, sine vero *Spoliarium* vocabatur. bi, qui balnea ingressuri erant, ves deponebant apud *Capsarium*, qui scribis *Vlpianus*, mercede seruans in balneis vestimenta suscipiebat. Cuiac. lib. 5. Obseruat. cap. 8. rat praeterea *Spoliarium* locus, ubi inficiebantur, quos arena semiuios dimiserat, ut docet Seneca Epist. 1. Lampridius, mortuo Commodus, clamatum scribit: *Hostis patriae, irridica, gladiator, in Spoliario laetetur*.

LIATORIVM, locus, ubi se deudent religiosi ad disciplinam recedendum. Ita Glossa MS. ad distinctionem Mag. Cornuti. Vgutioni: *Spoliatorium* est locus, ubi spolia ponuntur, i. exterior balnearum vel balnearum cellula. Gloss. Lat. Graec. *Spoliatorium*, *ἐκδυτήριον*. Lat. Gall. *Spoliatorium*, *Lieu à despolier*. V. *Spoliaria*.

LIVM. (1) Rerum ablatio, in seculo Saxon. lib. 3. art. 31. §. 2. *irtum aut spolum*. Ibid. lib. 1. art. 1. lib. 2. art. 60. 64. 72. lib. 3. art. 5. etc. *Spoglio* Italica, eadem notione, in Ital. Sacra tom. 8. in discop. Benevent. (2) Quidquid agris colligitur, messis, tempus quo agri eorum fructibus spoliuntur: *éponille* eadem notione dicunt Gallicae. Charta Curiae Sueffion. ann. 1177. *Confessus est se retinere . . . oddam pratam seu Spolium cuius in prati firi in prataria, quae est in villas*. (3) Supellex quaeuis. Reges Grimoaldi Reg. Longobard. 2. §. 3. *Es si Spolia hominis sepulchri de sepulchro tuleris, etc.* i. vementa. Lex Alaman. tit. 87. Si

quis res suas apud alium hominem in veneris, quicquid sit, aut mantua aut pecus, aut aurum, aut argentum, aut alia spolia, etc. SPOLIA COLLI, quasi vestis et supellex collis. Lex Anglior. et Werinor. tit. 6. §. 4. EXSPOLIA, in Concilio Bracarum ann. 572. c. 7. pro *Spolia*. (5) Illud quod ex bonis mobilibus defunctorum Praelatorum Camerae Apostolicae, vel Curatorum decedentium Archidiaconis obuenit, Præbendis Gallicis *Deponille*, Germ. *der Deponfall*. Charta ann. 1409. ex Tabular. S. Victoris Massil.

† SPONCETA, f. fibula, ita ut ligandum sit *Spinceta*. Comput. Paris. Cum cingulis, capistris, spocetis.

SPONDA. (1) Regestum censuum Bigorrae ex Camera Comput. Paris. fol. 17. et Tabular. Palense, apud Marcam lib. 4. Hist. Beneham. c. 1. *Quod ballum* (duellum) *fer*, non *Ripa Soulenfi*, sed in *Sponda Narrensi*. Vbi *Marca la rive de Narrenx* vertit. Eadem notione occurrit in Charta ann. 879. in Appendix. ad Marcam Hisp. col. 81. *Terra in elemosyna qui infratui Sponda et in limite et in prato, in fines de villare Curcuga plus mediatas sex ab integre*. V. *Sponda*. (2) Loculus mortui, Gall. *Bien*. Translat. SS. Arfacii et Quintini saec. 3. Bened. part. 1. p. 669. (3) Italica Agger, crepido lapidea, regulum, Gall. *Digue*, *Quai*, *Gare*. Item, Trabeculae seu partibus exteriores, quibus res aliqua, per naus, pons, munitur in lateribus. V. *Spondalia*. Guido de Vigevano de Modo acquirendi et expugnandi T. S. c. 5. ex Cod. Colbert. 501. Chronic. Parmense ad ann. 1128. apud Murator. tom. 9. col. 81. *Palatinum novum Communis versus Georgium, scilicet Sponda quae dirigitur, refecta fuit et completa*. Hic *Spondae*, *ἐνῆλατα*, in Gloss. Lat. Graec. dicuntur ligna recta, in quibus defiguntur et adiguntur gradus scilicet lae; vel Paxilli seu clavi qui axi figuntur ad retinendam rotam, ut exeat. Neque aliam ob causam (4)

SPONDA foedus ad mutuam defensionem initum nuncupatur, ibid. col. 86a.

PONDALABIVS, vt *Spondarius*. V. ibi.

PONDALIA. Raimundus de Agiles in *Historia Hierosol.* p. 147. *Audite ego multis, qui ibi fuerunt, quod dicitur: Tunc et amplius, de ponte summa: Spondalibus in flumine obruissent.* Vi lisdoro lib. 20. c. 11. *Sponda* dicitur exterior pars lecti; ita *Spondalia* trabeculae, seu partes extremas pontis, quibus munitur in lateribus, licet interpretari: (eadem proinde notione qua *Sponda* 3. et *Spondilia* 2.)

PONDALIS, *Spondae* lecti instratum. Testamentum Heccardi Comitis Augustini. apud Perardum in *Burgundis* p. 26.

PONDALIVS, executor testamenti. Testam. Ms. a. 1251. V. *Spondarius*.

PONDARE, *Spondis* seu aggeribus muniti. Ogerii Panis Annal. Genovesi ad ann. 1215. apud Murator. tom. 6. col. 408. V. *Sponda* 3.

PONDARITICVM, tutela testamentaria, s. eius administratio. Hist. Occid. 10. 3. Probat. pag. 273. V. *Spondarius*.

PONDARIVS, **SPONDERIVS**, tutor, qui pro pupillo *spondet*. Consuetudines Tolosae parte L. *Tutor spondentarius, qui vulgariter appellatur Spondarius*. **SPONDARII AD PIAS CAUSAS**, executores testamentorum. Testamentum Raimundi Comitis Tolosae ann. 1249. apud eundem Gatellum. **SPONDALARIVS**, in *Foris Oscae* ann. 1247. fol. 13. *Spondalarii, cabeçalarii, aut testes, etc.* V. in *Cabeçalarii*. Observationes Regni Aragon. lib. 5. tit. de Tutoribus §. 8. **SPONDERAGIVM**, Tutela testamentaria, seu ipsa tutela administratio. Consuetud. Tolosae parte L. tit. de *Inreitur*.

PONDEDISSET, pro *Spondidisset*, in *Charta Chlodouaci III.* Franc. Reg. ann. 692. apud Fehibian. inter Probat. Hist. S. Dionysii p. 12.

PONDERAGIVM, **SPONDERIVS**, V. supra *Spondarius*.

tom. VI.

† **SPONDERIA**, i. q. *Spondaraticum*, in Ch. Ms. a. 1240.

SPONDILIA. (1) Colli vertebrae, in *Miracul. S. Godehardi Episcopi* pag. 19. Gall. *Spondile*. V. *Crapponus*. (2) Anterides, erismata, Gall. *Arc-boutans*. Gualuaneus *Flamina* apud Murator. tom. 12. col. 2015. V. *Sponda* 3. et *Spondalia*.

SPONDIVS, *Spondens*, vt videtur. *Formulae vet.* apud Baluz. tom. 6. Miscell. p. 546. *Vel quod memorare minime possumus indicibus brevis nostras Spondiis incolcationibus vel alias stromentas, etc.* In eisdem *Formul.* p. 351. *Spondo* pro *Spondeo* usurpari videtur: *Vnde me Spondo vel subter firmavit ut contra praesente cartola patrociniale neque ego neque de herebus meis, ne quislibet vlla opposita persona prae ac die ambulare non debeamus.*

SPONDOROMVM, V. *Spidromum*.

SPONEA OCCASIO, αφορμή, in Gloss. Lat. Graec. et Graec. Lat. ubi Sangerm. habent *Occasio Spontea*.

† **SPONGIA**, macula, vnde vestis ad modum retis contexta *Spongia* appellatur, in *Hist. translat. S. Vandreg*.

SPONGIARE, **SPONGIZARE**, *Spongia* detergere, emundare, apud Apicium lib. 1. c. 26. lib. 7. c. 16.

† **SPONGIARIVS**, *attractivus*, in Gloss. ad Alex. Iatrofoph.

† **SPONIVM**, est cinis aqua maceratus, qui in fornacibus substernitur, cum affinatur aurum et argentum. Gloss. med. Simon. Ianuens.

SPONNA, vt *Sponda* 1. *Charta* ann. 890. in *Append. ad Marcum Hisp.* col. 825. *Sicuti ascendit per ipsum puialem de Bedars vsque ad ipsam Sponnam de super vino et vsque in viam de Boxaza.*

SPONSA CHRISTI, *Sanctimonialis*, in *Lege Bajwar.* tit. 1. c. 12. Capitul. 6. c. 424. Canon. Ilacii Episc. Lingon. tit. 7. cap. 8. et alibi. **SPONSA SOLIS**. Glossae MSS. ad Alexandr. Iatrofoph. *Intiba, i. cicorea, Sponsam solis intellige.*

† **PONSALIA**, donatio facta sponsae, donatio propter nuptias: εδμε, in Gloss. Lat. Graec. *Sponsales sabulae*, apud

X

apud Hieronym. Epist. 10. vel *arrae* a sponso sponsae datae, quomodo *sponsalia* usurpantur in tit. Cod. Iustin. Si rector provinciae, vel ad eum pertinentes *Sponsalia dederint*: quae *pignora* dicuntur in leg. 6. Cod. Theod. de Sponsalibus. *Arrae sponsaliorum*, apud Papianum lib. Resp. tit. 28. *Sponsalicia largitas*, in leg. 4. Cod. de sec. nupt. Ut varia fuit pro variis locis isthaec donatio, ita diversis nominibus in diversis regionibus est appellata: quae voces cum suo ordine hoc in Glossario occurrunt exposita, eas iterum hic attingere superfluum existimamus. Itaque monuisse sufficiat, haec verba *Sponsalia*, *Arrae sponsalitia*, *Sponsalitia*, et *Munera sponsalitia*, quae ut plurimum promissive habentur, interdum distinguenda esse, ut docet Guaiacus in tit. 2. lib. 5. Cod. quem consule.

SPONSALICIA CHARTA, qua sponsalia contrahuntur, et quae inter iura Episcopi Biturrensis recensetur, in Charta Aldefonsi Comitis Tolos. an. 1131.

SPONSALITAS, V. in *Sponsalia*.

SPONSALITIVM. (1) Idem quod *Sponsalia*, Donatio propter nuptias. Charta Caroli C. apud Ioan. a Bosco in Vienna. **SPONSALITIVM DELIBRVM**, Deliberatum, statutum, in Testam. Raymundi Trencavelle an. 1154. inter Probat. to. 2. novae Histor. Occitan. col. 550. **SPONSALITIVM**, pro Dote Ecclesiae, in Charta ann. 1030. apud Sammarthanos in Archiepiscopis Aquensibus, et apud Columbum in Episcopis Sistricensibus lib. 2. n. 11. ubi sic clauditur: *Factum Sponsalitivm istud anno, etc.* V. in *Sponsare*. (2) † Rerum inter se permissio, vox chymica, apud Arnald. in Rosar.

SPONSALITIVS, ad *Sponsalitivm* pertinens. Charta ann. 1402. apud Rymer. to. 8. p. 266. V. in *Sponsalia*.

† **SPONSALIVM**, tempus, quo licitum est, *sponsalia* seu nuptias contrahere. Contra. matrimon. an. 1462.

SPONSAMENTVM, *Sponsalia*, nuptiae, Gall. *Eponsailles*. Chron. M. doet. apud Murator. tom. 12. c. 1166.

SPONSARE. (1) *Sponsalia* contrahere in leg. 38. D. de Ritu nuptiar. La Liurprandi apud Murator. tom. part. 2. p. 53. (2) In matrimonium collocare, in iisd. Leg. ibid. 74. (3) **SPONSARE ECCLESIAM**, eam dotare, annuos redditus illi attribuire, Gall. *Doner, fonder une Eglise*. Charta ann. 1096. in Instrum. tom. 6. Gall. Christ. nov. edit. col. 183. V. in *Sponsalitivm*. (4) **SPONSARE ECCLESIAM** eam sibi in sepulchram eligere. Litterae Folcaldi apud Stephanor. 7. Fragm. Hist. MSS.

SPONTALIS, spontaneus, vltione. Gloss. Lat. Graec. *Sponsalis*, *voluntarius*. Vitur Apuleius lib. 4. Metamorph. et lib. 11. circa finem.

SPONTALITER, sponte, apud donium lib. 8. Epist. 9.

SPONTO, *SPUNTO*, pugio, apud auctorem Mamorreth. ad 2. Paral. cap. 22. Vox Italica, de qua E. rarius.

SPONTONVS. (1) Fustis ferro munitus, Ital. *Sponsone*, Gall. *Bâton ferré*. Statuta castri Redaldi lib. fol. 39. vo. (2) Scalprum signarium, Ital. *Pontone*, Gall. *Poinçon* quo in signandis monetis utuntur. Statuta Genuens. lib. 2. c. 31. Monetis fol. 61.

SPONTVALITAS. Arrestum Papiamenti ann. 1531. inter Privilegia Ord. S. Ioannis Ierosol. p. 253. *Adi vero intimati originale compendium de Sponsualitate memorati Episcopatus Laudunensis, per eos proclatorum . . . penes dictam Curiam stram . . . ponerent.* Legend. videtur *Spiritualitas*. V. ibi.

† **SPONZONVS**, doliaris fistula. Germ. *Spund*, t. 2. Aug. p. 585.

SPORA, V. *Sporones*.

† **SPORCA**, retis, seu instrumenti scarorii species. Ch. a. 1353. ap. I. dewig. to. 9. Reliq. p. 530.

SPORCITIAE, pro *Sporcitiae*, mundiciae, Gall. *Ordures*, in Bo Eug

Regii IV. PP. ann. 1437. ex Bul-
la Carmelit. p. 194. col. 1.

SPORTA, Sporta, Gall. *Corbeille*. Sta-
tura Motus Reg. fol. 322. V. Spor-
ta 2.

SPORTAGIVM, V. *Sperlagium*.

SPORTARE, *Sportare*, seu id quod
propter inuestituram, aut ratione
releuii domino capitali deberetur, prae-
fere. Ch. Ms. Henr. V. reg. Angl.
V. *Esportare* et *Sporta* 2.

SPORTA. (1) Inter alia veterum mo-
nachorum officia, seu manualia
opera, frequens est mentio *Sports*-
rum, quas vimine, aut iunco, spar-
to, aut alia quavis materia tēxebant,
quo earum pretio victum et alia ne-
cessaria sibi compararent, quod te-
statur Regula S. Pachomii c. 74.
S. Hieron. Epist. 4. Cassian. l. 4. de
instit. Coenob. c. 29. et alibi. So-
m. lib. 6. cap. 29. etc. SPORTA

PEREGRINATIONIS, quae alias
Pera. Papias: *Pera*, *sportella*, *fac-*
ulus pastoralis, *mansuca*. Tabula-
ria S. Victoris Massiliensis apud
Glossarium ann. 855. n. 3. V. *Pera* 1.
SPORTARVM BENEDICTIO, in-
ter oblationes presbyterorum re-
censetur, in Charrul. Bituric. fol. 82.
quod scilicet pro benedictione Spor-
tarum per se peregrinantium pres-
byteris fiant oblationes. V. in *Pera* 1.

SPORTELLA, dimin. a Spor-
ta, Pera minor. Charta Sancii Reg.
apud Moret. Antiquit. Navarrae p.
616. SPORTA, SPORLA, id quod
propter inuestituram, aut ratione
releuii conceditur a vassallo domino
capitali. In Regesto Constabulariae

Burgalensis: *Isti sunt, qui debent*
Sportam in dioecesi Burdegalensi. Do-
minus Bertrandus de Nouelliano Mi-
le; debet pro Castro de Nouelliano
unam lanceam de Sporta; et pro his,
quae habet in parochia de Salas unam
castrum, (autur) vel 60. fol. de
Sporta. Ita de caeteris feudatis, quo-
rum alii lanceam, alii calcaria aurea,
aut chirothecas, vel certam num-
morum summam debent pro Sporta.
In Regesto homagiorum nobilium
Aquitaniae fol. 18. vbi agitur de
Lurgi (urbis ira dictae) incolis:
Omnia secundum nostram consuetudinem

non sit feudum, nisi sit ibi Sporte,
sine inuestitura. Esporte, etiam in-
terdum Gallice enūrrur ibidegi fol.
58. Charta Edwardi Regis Angliae
in 84. Regesto Philippi Pulcri Regis
Franc. ex Tabulario Regio n. 43.
Reddendo inde nobis et haeredibus
nostris unam lanceam ad Sportam in
mutatione domini, uti Sportae de Va-
sata sunt. SPORTVLA, eadem no-
tione, in Charta ann. 1317. tom. 2.
Hist. Daph. p. 166. col. 1. SPOR-

LANVM, eodem significato. Charta
Edwardi 1. Reg. Angl. ann. 1289.
apud Rymer. to. 2. p. 425. Eodem
nomine aliquando significatum quod-
vis seruicium a tenentibus domino
debitum, vt colligitur ex Codice
censuali Irminonis Abb. Sangerman.
fol. 64. vo. *Hic mos est de bobus*
apud Modiacum et villanorum, quod
vulgo dicitur Sportles, quod vinum
colligent ministeriales S. Germani tem-
pore vindemiarum, et deliberabunt
exceptioribus et conductoribus eiusdem
Widonis in eadem villa, et ipsi exce-
ptiores conducent vinum ad conductum
suum quo dominus eorum voluerit.

Hanc porro vocem a *sportula* Latino-
rum manasse nemo inficias ierit,
quibus, maxime paulo inferioris aevi
Scriptoribus, ita munuscula, dona,
salaria et honoraria, nuncupantur,
quod docuere pridem Iurex ad
Symmachum lib. 9. Epist. 124. Sir-
mondus ad Sidonium lib. 8. Epist.
5. et Alexander Wilthemius ad Di-
ptychon Leodiense, vbi obseruare
sportulas, a *sportis* seu canistellis,
vt vocantur a Symmacho lib. 2.
Epist. 81. appellari, quod in *Spor-*
tulis honoraria vel munera offerren-
tur, quod praeterea ex Corippo colli-
gunt. V. Notas Gothofredi ad leg. 1.
tit. 9. de Expensis ludor. Cod. Theod.
Atque hac notione postterioribus et-
iam saeculis *Sportulas* appellari con-
stat. Concilium Vernenſe ann. 755.
c. 27. *Vt nec Episcopus, nec Abbas,*
nec vllus Laicus, pro iustitia facien-
da Sportulas contradictas accipiat. Id
est, *vestitas*. Hinc *sportulantes fra-*
tres, apud Cyprianum, Epist. 28.
34. 66. dicuntur Clerici, quibus
Sportulae pro stipendiis praebenan-
tur,

- tur, quae postmodum *praebendae* dictae Gregor. M. lib. I. Epist. 64.
- SPORTALIA**, διασπομή, in Gloss. Lat. Graec. Aliae Graeco-Lat. διασπομή, *Disiplo, distributio, sportulia, Sportalia.*
- † **SPORTATIVUM CUBILE**, sporta in qua quis cubat, to. 6. Sept. p. 503.
- † **SPORTELLA**, sacrarum reliquiarum capsula, to. 2. Aug. p. 646.
- SPORTELLARIVS**, καταμικτός, in iisdem Glossis.
- † **SPORTELLVM**, ostiolum, Ital. *Sportello.* Tract. Ms. de re milit. c. 178.
- SPORTVLA**, V. in *Sporta* 2.
- SPORTVLARE**, Sportulam accipere, apud S. Cyprianum Epist. 66. V. in *Sporta* 2.
- SPORTVLIA**, V. *Sportalia.*
- SPOVRONES**, Calcaria, Saxon. *Spora*, Germanis *Sporen*, Anglis a *Spurle*, Italis *Sperone*, Gall. *Esperons*. Testamentum Euerardi Ducis Foroiulienensis: *Baltheum unum de auro et gemmis, Spourones duos de auro et gemmis, vestitum unum de auro paratum, etc.* Sermo synodalis ann. 1009. *Nullus cum calcaribus, quos Sporones rustici vocant, et cultellis extrinsecus dependentibus Missam canter.* **SPORA**, in Testamento Ranimiri Regis Aragon. aerae 1099.
- ESPERONVS**, a Gall. *Esperon*, in Computo ann. 1239. ex Bibl. Reg.
- SPRANGA**. (1) Subscudis genus ex ligno vel ferro, repagulum, vox Italica. Guido de Vigevano de Modo acquirendi et expugnandi T. S. cap. 6. ex Cod. Colbert. 5080.
- SPRANGHA**, eadem notione. Translatio S. Leonis T. PP. tom. 2. April. pag. 21. V. in *Sparaga*. (2) † Italis lamina, unde *sprangatus*, eiusmodi laminis munitus et ornatus. Inuent. Ms. thesauri Sed. Apost.
- SPRANGATVS**, Vox Italica, V. *Spranga* 2. Anonymi Annal. Mediolan. apud Murator. tom. 16. col. 812. *Botacii duo argenti deaurati cum esmailis duobus in bottis, et cum litteris Graecis et corrigiis Sprangatis*, id est, laminis argenteis munitis et ornatis.
- SPRENO**, Gloss. Graec. Lat. ἔξωθεν *Adnichilo, Spreno, sperno, respice, Eξωθεν, Spreno, respicio, adnichilo, adsperno.*
- † **SPRETVS**, spretio, contemptio, 5. Collect. Hist. Franc. p. 504. V. tur Apuleius et Sidonius.
- SPREVARIVS**, SPREVERIVS, *Sparuarivs.*
- SPREZIA**, L. pro *Spexia*, Nummi Castellus in Chronico Bergomensi ann. 1406. apud Murator. tom. 1. col. 968. *Similiter inuenerunt vi rem Moroni de Ventris, quam capite vulnerauerunt et scauerant, unum brachium, et ceperunt unam Spexiam auri, et dimiserunt ire.*
- SPRINGALDVS**, SPRINGALIS, *Spingarda.*
- SPRIX**, *Peripsima*, in Gloss. Teut. ex Schiltero in Gloss. Teut.
- SPRIVZA**, *Fulcrum*, in iisdem Glossis apud eundem, Germ. *Springen*.
- † **SPROCARIVS**, piscatorum, qui potissime vtuntur insectis ex viminibus confectis, ab It. *Sprecco*, germen. Stat. Mant. l. c. 126.
- SPVDAEVM**, Academia, a Graec. σπυδαῖον, studeo. Vira S. Stephan. Sabait. to. 3. lul. p. 549. Hinc
- SPVDIVS**, Studiosus, industrius, Graec. σπυδαῖος. Ratherii Epist. Veron. Praeloqu. lib. 5. apud ten. tom. 9. Ampliss. Collect. 933.
- † **SPVLGA**, f. riuiulus. Hist. O. t. 4. Prob. p. 51.
- SPVLVM**. Isidorus Pacensis aera *Tunc capita damnatorum ad Abbatem dirigentes, suo Spulo re fuerunt latores, atque cunctos pristinis pacificantes. An Spolio? Haec sana sic emendari posse videntur. Tunc capita damnatorum ad Abbatem dirigentes, suo supplicio redacti bellatores, etc.* Sed haec diuinando.
- SPVMATICVM**. Gloss. Saxon. Aeci: *Spumaticum: mete of melweban geroden.* Somnero mete est bus, esca: *melwe*, forte, inq. *similago: geroden, elixus.*

SPVNIA. Ordonius Monachus lib. de Mirac. S. Rodefini Episc. Dumiensis n. 24. *Cum quaedam in eius verbis infirmitas, quae vulgo Spunha dicitur, nesceretur.*

SPUNTO, V. Sponto.

SPURARIUM, Calcar, Gall. *Eperon*. Charta ann. 1292. apud Kennett. Antiquit. Ambrosi. pag. 321. V. *Spurones*.

SPURCALIA IN FEBRUARIO, Superstitionis species et paganiae, interdicta in Capitul. Carolomanni ann. 744 cap. 3. Aldelmus de Virgin. cap. 12 *Cui paganorum decepta gentilitas, ad sedandam furoris vesaniam, fanaticae lastrationis Spurcalia thurificabat.* SPURCICIAE GENTILITATIS, et *Gentilium*, Paganicae superstitiones, in Capitulari I. ann. 769. cap. 6. 7.

SPURCAMEN, Paganica superstitio. Dudo lib. I. Histor. Normann.

SPURCUS, Spurcus. Vita S. Gerardi to. 7. Maii p. 175.

SPURUS, incerto patre natus, vox nota. Occurrit praeterea apud Apuleium l. 6. Metamorph. in Histor. Cortusior. lib. 8. et alibi. Sed et adiective fumitur, ut apud Aufon. Epist. 2. *Spurii versus*, id est, incerti auctoris.

SPURTIS, f. pro *Curtis*. Charta Edwardi III. Reg. Angl. to. 2. Monast. Anglic. p. 332. *Vsq̃ue ad finem molendini ipsius Willelmi cum bustorio (batorio) et agardino suo ubique usq̃ue ad diuisas inter Beresford. et Wesperum, cum Spurte, etc.*

SPUTACULUM, Sputum. Euagrius in Vita S. Antonii.

SPUTAMENTUM, ut *Sputaculum*. Concil. Tolet. XVI. inter Hispan. to. 2. pag. 739.

SPUTARIUM, Sputum. Gloss. Isid.

SPVIA, instrumentum fabrilis; vox haud certo lecta, f. pro *Squaia*, instrumentum ferreum fabri lignariorum. Lit. remiss. Ms. l. 1353.

SPADRA. (1) Acies, cuneus, copae militares, vox Italica, Gallis *Echadron*. Chron. Tarvisinum apud Murdor. to. 19. col. 862. V. *Scara*

3. (2) *Caterua*, turba, cohors, Gallis *Bande*; item Plaga, regio, qua etiam notione, in re nautica praesertim, *Bande* vsurpant Galli. Statuta criminalia Ripariae cap. 16. fol. 7. V. *Scara* 5. (3) Norma, gnomon, Gall. *Equerre*. Guido de Vigevano de Modo expugnandi T. S. cap. 12. ex Cod. Colbert. 5080. V. *Squaratus*. (4) V. *Squaia*.

† SQUADRARE, exponere, vel ad *squadram* s. normam notare. Murat. t. 20. Script. p. 942.

† SQUAGNA, mensura agraria, modus agri. Ch. Ms. a. 1303.

† SQUAJA, piscis genus. Traët Ms. de Pisc. c. 40. *Squatinam nostri, Massilienses, Galli, Ligures, angelum vocant - Veneri Squaquam, alii Squajam, alii Squadram*. V. *Scarlatus*.

SQUALATA, V. *Scarlatus*.

† SQUALETUM, pannus coccineus, t. 5. Aug. p. 544. V. *Scarlatus*.

SQUALLA. Constitut. Lateran. apud Mabillon. to. 2. Musei Ital. p. 580. *Beneficiarii vero et capellani, qui servare tenentur in choro, indutas deferant cappas nigras cum superpelliceo seu cotta et almucias de Squallis nigris*. Id est, ut videtur, de pellibus nigris.

† SQUAMATA, est lorica ferrea aut laminis ferreis aut aereis concatenata in modum squamae piscis. Gloss. vet. Cod. 7613.

SQUAQVA, V. *Squaia*.

SQUAQVARIUM, pro *Scacarium*. V. in *Scacci* 1. Inquisitio ann. 1247. ex Tabul. Gemmet. V. *Squarius*.

SQVARTVS, quadratus, in quadrum efformatus, Gallis *Equarri*. Statuta Cadubini fol. 51. vo.

SQVARTATVM, ut *Scarlatus*. V. ibi.

SQVARSVS, *Asper*, vel *inaequalis*. Ioh. de Ianua. Leg. *Scarosus a scaro visce aspratili*. Alii nihil immutandum censent. Et quidem praeterquam quod *Squarrosa rostra* dixit Lucilius, facile *Squarrosus* deducitur a *Squarus*, piscis asperissimi genus. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. MSS. *Squarus, an poisson, qui a la pel aspre de quoy l'en polle le boys*. V. *Squatus*.

SQVARTARE, vox Italica, Quadrantim dissecare, dilaniare in quadrantes, Gall. *Ecarteler*, supplicii genus. Iac. de Layto Annal. Essen. ad ann. 1396. apud Murator. tom. 18. col. 935.

SQVAREZARE, ab Ital. *Squarciare*, Lacerare, discernere, frangere, rumpe-
re, Gall. *Dechirer*, *Briser*. Statuta Cadubrii lib. 3. cap. 56.

SQVASSVS, succussio, Italis *Squassa*, Gallis *Secousse*. Mirac. B. Simonis Erem. Aug. tom. 2. April. p. 830. Viderur esse supplicii genus.

SQUALIT, *Ebulis*, in Gloss. Sangerm. n. 501. Sed leg. *Scater*.

SQVATVS, piscis genus, Plinio *Squatina*, Italis *Squato*, Gall. *Roye*. Gloss. Lat. Graec. *Squatus*, *ἰσθα*, *ἰσθός* *ἰσθῖος*. Vbi *Squarus* emendat Cuiacius. Ita etiam fortassis legendum est pro *Squatus*, in Actis SS. Ananiae et Petri to. 3. Februar. p. 493. V. *Squarofus*.

SQVAYLINVS. Statuta Vercell. lib. 4. fol. 84. Item quod aliquis cuiuscumque conditionis existat, non audeat vel praesumat ludere . . . ad ludum castri siue *Squaylini* cum taxillis subius vel alia re.

SQVELLA, Corbis, vt videtur. Eadem Statuta lib. 2. fol. 102.

SQVERA, an Radius, vel Funiculus ad metiendum, Gall. *Equerre*? Ita Bollandistae ad Acta S. Ettonis tom. 3. Iulii p. 49. V. *Squadra* 3.

† **SQVIBALA**, dura egestio, in Gloss. Iatricis Mf.

SQVIERIVS, Armiger, Eques, Gall. *Ecuyer* Charta apud Madox Formul. Anglic. p. 79.

SQVIFATVS, **SQVINATVS**, V. *Scyphati*

SQVILATVS, **SQVILLA**, V. *Skella*.

SQVILLA, Anguilla, aliis Lucius. Translat. S. Genulfi saec. 4. Bened. part. 2. pag. 232. V. alia notione in *Skella*.

SQVILLARV, seu *Latomi*, in Monastico Anglic. tom. 3. part. 2. p. 8. Forte pro *Scalarii*, seu *Ardesiarum*, sectores, paratores. V. *Scalia*.

† **SQVILLATVS**, animalis genus. Dial. creatur. *Varius licet sit parvus, propter nobilitatem pelis suae animal*

excellentissimum est: similiter et Squilaxus. Hi duo sociantur statuerunt

† **SQVINA**, spina dorsu et renes Gall. *Eschine*, Gall. *Schiena*. Mf. a. 1326.

SQVINANTIA, Angina, Ital. *Sinnasia*, Gall. *Esquinancie*. Ach. Beneuenuti tom. 5. Iun. p. 328.

SQVINANCIALIS PASSIO, eadem notione, apud Longinum in V. Kingae to. 5. Iul. p. 734.

† **SQVINANTICVS MORBVS**, gina; *Squimaticus*, qui eo morbo laborat, Ital. *Squimatico*. Acta t. 3. Aug. p. 349.

SQVINANTVM, pro *Squimantulus* luncus odoratus. Gloss. MS. Alex. Iatrosophist. l. i. Passio. *ma*, est *Squimantum*, phlegma celorum.

SQVIRELVS, **SQVIREOLVS**, Sciu. Gall. *Ecuyer*. V. *Scurolas*. Charta ann. 1410. apud Rymer. tom. 3. 634. V. *Esquirolus*

SQVIRIO, eadem notione, in Charta ann. 1061. ex Tabul. S. Apri. I. lenis apud Mabill. tom. 4. An. Bened. p. 616.

SQVIRS, veteribus idem quod *Regula*, vt colligitur ex Charta an. 9 apud Labbeum to. 2. Bibl. p. 5. Idcirco cum antiquis idem *latus* fuerit *Squirs*, modernis temporibus dicitur *Regula*. Hodie Gall. *Reole*. A voce *Squirs*. Gallicum *latus* esse *Equerre*, norma, gnomon.

† **SQVITATOR**, armiger, equ. Gall. *Ecuyer*. Ch. Mf. a. 1291. *Squierius*.

SQVYBOLA, duriora excrementa, quae medici vocant *oxubala*. Iosch. Camerac. in Lexico Philos. Godefr. V. *Squibala*.

SRADVS. Glossar. Aelfrici: *Sra* vel *surdaster*, deaf. Sed leg. *Sadus*.

STA, pro *Ista*, in Pactu Leg. Salic. e. Eccardi cap. 42. ip. 130. vt pro *iste*, saepe occurrit apud Scriptores aevi medii, vnde *setemum*, exinde Gallicum *Cet* et *matum* obseruat Cl. Editor.

† **STABELARIVS**, apparitor ecclesiasticus, *Bedellus*, a Germ. quem deferret, dictus, Ch. Mf.

1204. *Ibidem* appellatur *Barnla-
ria*.

TABELLVM, Lanionis pluteus, men-
sa, Gall. *Etablier*, pro *Tablier*:
Tabularium. Iter Camerarii Scotici
c. 8. de *Cassibus*. † STABE-
LVM PLACITI, locus ubi iudices
sedent, vnde f. leg. *Scabellum*. Lu-
dew. l. 12. Reliq. p. 176.

TABILIA. (1) Bona immobilis, Ita-
lis *Stabili*, quibus opponuntur mo-
bilia Bulla Bonifacii VIII. PP. ann.
1295. ex Bibl. Reg. (2) STABI-
LIA, seu *Breue de Stabilia*,
Gall. *Bref d'establie*, quod dari so-
let ei, cui vir aliquis potens feu-
dum vel reuementum, quod legitime
possidere se asserit, *calumnias*, seu
repetit: tum enim is *recognoscen-
dum, quis mains ius habet, stabilium*
Ducis Normanniae petis, hoc est,
ut ponatur in manu Regis, donec
controuersia iudicio decisa fuerit.
V. ius Normannicum cap. 115. Huc
forte pertinet Charta Henrici Reg.
Angl. apud Guillel. Prynneum in Li-
beribus Angl. tom. 1. pag. 1204.
*Et omnes decimas de omni venatione
praedictarum forestarum, excepta de-
cimis venationis, quae capta fuerit
cum Stabilia in foresta de Windes-
lora*. V. *Stabilimentum* 5. et *Esta-
bia*.

TABILITATVM, Status, conditio,
statumen. Charta Philippi Pulcri
Reg. Franc. ann. 1309. ex Regesto
eiusd. in Chartophyl. Reg.

† STABILICVM, tributum, quod
pro *Stabilimento* s. praesidio militari
a vassallis exigitur. Ch. Mf. a. 1313.
V. *Stabulario*.

TABILIDAE, V. *Stabilisates* in *Sta-
bilias*.

TABILIMENTVM. (1) Edictum,
liberatum, constitutio, Gall. *Ordon-
nance*, olim *Etablissement*, ut ex
Ioinuilla pag. 122. aliisque passim
colligitur. Praeceptum S. Ludouici
ann. 1229. apud Marten. to. 1. Am-
pliss. Collect. col. 1222. V. *Scaca-
mentum*. (2) Suasio, iussus, Galli-
ce *Commendement*. Charta an. 1150.
inter Probat. tom. 2. nouae Hist.
Occit. col. 535. (3) Institutio, Gal-
lic. *Etablissement*. Statuta Eccl. Bar-

cinon. ann. 1341. cap. 6. apud Mar-
ten. tom. 4. Anecd. col. 623. (4)
Praesidium militare. V. infra in *Sta-
bilias*. De Castro Saphet apud Ba-
luz. to. 6. Miscell. pag. 365. (5) Vt
Stabilia 2. Leg. Norman. apud Lu-
dewig. tom. 7. Reliqu. MSS. pag.
372.

STABILIRE. (1) Vorum *Stabilisatis*
in Monasterio emittere. V. *Stabiti-
sas*. Regula reformat. Monast. Mel-
lic. in Chron. eiusd. p. 350. (2)
† Ordinare, constituere, Gall. *Eta-
blir*. Vfat. Barcin. Mf. c. 24. V. *Sta-
bilisare* 3. (3) † Instituire, redi-
tus assignare ad rem aliquam, Gall.
etablr. Necrol. Mf. Heder. (4)
Stabilisa seu praesidio militari ca-
strum munire. Comput. a. 1383.

TABILITA, ae. (1) In Statutis Del-
phinalibus p. 38. videtur idem ius
quod *Reseandisia*; quo scilicet domi-
nus feudalium vassallorum seu tenentem
cogere potest, ut intra feudi sui
terminos habitet aut mansionem
habeat; quod interdum pecunia re-
dimebatur. Comput. Castellani Vien-
nens. ann. 1322. Die 27. *Augusti
computatus Albertus de villa de Stabi-
lisa quam tenuit apud Vezeron*. Char-
ta ann. 1341. to. 2. Hist. Dalph. p.
435a col. 1. *Ipsos suos quoscunque
subditos . . . a praedictis omnibus et
singulis Stabillis, jocagis, domis,
. . . liberauit, etc. V. Residentis in
Residentes*. (2) Praesidium militare,
Gall. *Garnison*: Statutum Philippi
Pulcri Reg. Franc. ann. 1314. tom.
1. Ordinat. p. 539. V. in *Stabilis*.
(3) † Vox fori Normannici, cum
scilicet res, de qua est controuersia,
in manus regis ponitur, donec iu-
dicio decisa fuerit. Scacar. apud
Cadom.

STABILITARE. (1) Praesidia mili-
taria collocare, Gall. *Mettre des Gar-
nisons*, Charta ann. 1342. tom. 2.
Hist. Dalph. p. 443. col. 1. V. *Stabilisa* 2. (2) Pro certo habere,
tenere; *Tabler* eodem significatu
vsurpant Galli. Vita S. Guthlaci to.
2. April. p. 39. (3) † Ordinare,
constituere. Lit. remiss. Mf. an.
1361.

X 4

STA

STABILITAS. (1) *Votum*, quod inter caetera emittit. Monachus in Capitulo, sese in Congregatione, vt loquitur Petrus Damianus, et in ipso Monasterio, in quo professionem emittit, permanfurum, siue in vita coenobitica, quae statum eremiticum excludit, qui licet Monasticus sit, non est tamen Coenobialis, inquit Hugo Menardus. Quippe, vt ait Adam, Abbas Perseniae, Epist. 1. ex Baluzianis: *Per locum promissae Stabilitatis, tanquam pia iuramenta ad coeleste praesepium religantur. Stabilitatem etiam in locis, ad quos ordinabantur, promittebant Presbyteri.* Liber Epistolarum S. Bonifacii Archiep. Mogunt. Epist. 107. *Traxerunt me ad altare S. Remedi, et fecerunt me iurare Stabilitatem ad illam Ecclesiam.* (2) Confirmatio, Sententia, qua quis in re possessa stabilis; († vel potius idem quod *Stabilia* 2. et *Stabilita* 3.) Iudicatum ann. 1208. apud D. Brussel tom. 2. de Vsu feud. p. 1024. Haud multum ab simili notione occurrit in Cod. Theod. l. 13. tit. 1. leg. 20. et tit. 10. leg. 7. (3) **STABILITATES**, **STABILIDAE**, praesidia militaria in castris et oppidis, in quibus stant et stabiles sunt milites: *Stadium*, Ambrusiano, Lampridio, Hegeippo et aliis: *Sedes*, in l. 2. Cod. Th. de Domest. et Protect. Gallis *arnisons*. Concilium Tolosanum ann. 1229. cap. 29. V. *Stabilia* 2. (4) **AD STABILITATEM VENIRE.** Leges Henrici I. Regis Angl. c. 17. *de placitis forestarum.* Placitum quoque forestarum multiplici satis est incommoditate vallatum de essartis, de caesione, de combustione, de venatione, . . . si quis ad Stabilitatem non venit. Si quis pecuram suam reclusam dimiserit de aedificiis in foresta, etc. l. c. vbi stare debet. (5) **STABILITAS DOMVS**, domus ipsa vti stat. Historia Abbatiae Condomensis p. 467. *Quae vinea et terra simul sunt in uno clauso, et Stabilitatem domus, quae est in eodem loco, . . . detineant.* Occurrit ibidem semel. Vbi, nisi me fallo, significantur domus rusticae appendiciae, puta curtes,

horti etc. quae nomine *Estraige*, v. *Estaigne*, aut *Estage* designantur. Confluet. Perticensi art. 158. V. *Stabuleum*. (6) **STABILITAS** **CARI**, ipsius compages, .to. 7. lul. 185.

STABILITIONES, vt *Stabilitates*. *Stabilitas*.

STABULO. Pseudo - Ouidius lib. *Verula*:

*Nunc volucrum turmis mi
mors erat insidiari,
Vensilabro modo passim: Stabi-
ne ligato
Fila supertracturus eis, si for-
san illic
Oblectarentur.*

Sed legendum videtur *salutem*.

STABILIDVM, et **STABILIDVS**, *Damus*, habitatio. Statuta Cadubi lib. 3. c. 71. V. *Stabuleum*.

STABULA. (1) Pro *Stabulum*. *Tribul.* Calense ann. 1273. (2) *Fortis* *Nauis onus*, Gall. *Cargaison*, *factum re des marchandes chargées*. († *Leg. Tabula* ex iisdem Statut. Ml.) *Statuta Massil.* l. 4. cap. 26. §. 7. *Scriptor iuret, et teneatur sacramenta fideliter scribere in suo cartulario omnia aucta quae in dicta nunc mittuntur, vel onerabantur, et nomina et cognomina istorum, quorum erant dicta aucta, . . . et denuntiare scriptori Stabulae dictae nunciis ipsa dicta aucta fuerint onerata, quod dies in qua onerabuntur dicta aucta scribatur ab ipsis scriptoribus in cartulariis suis.*

STABULANVS, *Stabularius*, in *Glossis* Lat. MSS.

STABVLARE, *Stabulum*, in *Leg. Bajwar.* tit. X. cap. 14. §. 6. *Locum* est in *Granea*.

STABVLARIS CVRIA, *Chors*, *Gallice Basse-cour*, vbi *Stabula* extructa. *Charta* ann. 1073. apud *Melchelbec.* to. 1. *Hist. Frising.* p. 265. V. *Curtes stabulariae* in *Cortis*.

STABVLARIVS. (1) Qui *Stabulorum* vel *equorum* et *iumentorum* curam habet, in *Lege Wisigoth.* lib. 2. tit. 4. §. 4. *Carolus M.* lib. 2. de *Imagin.* c. 25. *Apostolus* denique *Paulus Evangelicus* iste *Stabularius*, . . .

ad Redemptor duplicis scientiae, fide
 doctum testamentorum pecuniam con-
 cedis, etc. Vbi pecunia idem valet
 quod pecus. (Res haud omnino
 cetera: ibi enim respicere videtur ad
 Stabularium Evangelicum, cui duos
 denarios protulit Samaritanus ut
 hominem a latronibus vulneratum
 curaret; vnde Stabularius ibi idem
 qui caupo, Gall. *Hôteulier*, ut et
 apud Apuleium lib. 1. Metamorph.)
 Vdalricus lib. 3. Consuet. Cluniac.
 c. 23. *Est frater, cui commissa est
 obediencia, ut de solis curam habeat
 tabulis et mulis, quem et Stabula-
 rium appellant.* (2) † Pastor gregis,
 t. 2. Aug. p. 577.

† STABVLATA, pro Stabularius, is
 qui stabulo seu equili seruit. Cerem.
 Rom. Mf.

STABVLATIO, praestationis species,
 i. e. quod supra *Stabilicum*. Charta
 ann. 1012. pro fundatione Abbatis
 S. Ambrosii Biruricensis apud Sam-
 marthanos: *Relinquo quoque omnes
 consuetudines, videlicet villicationem,
 Stabulationem, et ita liberum reddo
 eadem burgum, . . . ut nullus de-
 neceps ausus sis accipere pretium
 vnius gallinae, nec pretium vnius
 oui.*

STABVLATOR, Stabuli Magister, Co-
 mes. Gunther. lib. 7. Ligurini.

STABVLTVM. Will. Malinesbur. lib.
 2. de Gestis Regum Angl. cap. 13.
 de Edw. Confess. *Dum quadam vice
 venatum isset, et agrestis quidam Sta-
 bulatus illa, quibus in casses cervi ur-
 gentur, confudisset. Per Deum, in-
 quit, et Matrem eius, tantundem
 mihi nocebo, si pornero.* Forte Tabu-
 latus, Angli *Buck-stal* vocant Retis
 maioris genus.

STABVLETVM. Domus rustica, eius
 appenditiae. Charta ann. 1066. apud
 Calmer. inter Probat. to. 1. Histor.
 Lothar. col. 462. V. in *Stabilis* 3.
 et *Stabilium*.

STACA. (1) *Leges Athelstani, vbi
 de Oratio et iudicio ferri ardentis.
 Vbi *Staca* est palus, vel fustis ter-
 rae infixus, quomodo olim *Estaches*
 Galli vocabant, cum de Duellis
 agunt, a quo novem pedes, quos,
 qui iudicium ferri iniurus erat,

emetiri debebat. *Marga* autem est
 locus, vbi 9. pedes finiebant. V.
Ferrum candens, et infra in *Stabum*.
 Hinc STACHA, Palus, postis, pa-
 xillus, Gallis *Esfache*, Ital. *Stacca*.
 Statuta Pallavic. lib. 12. cap. 77. fol.
 136. V. *Delicia* et *Esfacha*. (2)
 † Praestatio pro facultate figendi
 Stacas seu palos et ad illos navem
 aliaque alligandi. Hist. Leod. to. 2.
 p. 421. STACHA in Ch. Mf. an.
 1224. V. *Esfacha* et mox.

† STACAGIVM eadem notione, in
 Ch. Mf. a. 1318.

STACAMENTVM, vadium, seu va-
 dimonium, pignus quod iudex vel
 dominus a litigatoris, vel duello
 decertaturis recipiebat. Charta Petri
 Reg. Aragon. an. 1212. apud Acher.
 to. 10. Spicil. p. 178. ESTACA-
 MENTVM, ESTACAMENTVS,
 eodem intellectu, Litterae Bernardi
 Archiep. Tarracon. ann. 1151. in
 Append. ad Marcum Hispan. col.
 1313. Hinc ESTACARE PLACI-
 TVM, illud, vadii receptis, firma-
 re, ligare, ut alii loquuntur. Idem
 iudicium ann. 1165. ibidem. V.
Estachada Batalia.

STACARE, palis seu paxillis utunire,
 (vel potius ad palos ligare.) V: *Sta-
 ca*. Charta Berardi et Raimundi Con-
 sulum Tolosan. ann. 1192. ex Cod.
 Consuetud. eiusdem urbis fol. 29. vo.
 V. *Esfachamentum*.

† STACASIVM, i. q. *Stacagium*, in
 Suppl. ad Miraeum p. 93.

STACATVS. Charta Aldegastri, filii
 Sylonis Regis Ouetenensis ann. 781.
 apud Sandouallium: *Ad ornamentis
 ecclesiae damus octo vestimentis, . . .
 et sex fabanas, duas litifatas, et qua-
 tuor sine serico, et tres acelexas, et
 duas Stacatas, etc.* Vbi forte legen-
 dum est *Scacatas*. V. supra *Scacatus*.

STACHA. (1) Acicula, Ital. *Stacca*, id
 quo vestis confringitur, Prouinciali-
 bus aliisque *Esfaque*. Annal. Medio-
 lan. apud Murator. to. 16. col. 808.
 Hinc (2) STACHA, pro Capistrum,
 Gall. *Licou*, in Miracul. MSS. Vr-
 bani V. PP. ex Tabular. S. Victoris
 Massil. *Inueniens equos cum gladio
 scidis Stacham de collo.* (3) Alia no-
 tione vide in *Staca*.

STACHARE, constringere, alligare, Gallis *Attacher*. Eadem Miracula: *Erat armatus de impone, de tunica ferrea, et jaque de vetusto, et cum bacinetu ligato et Stachaso, ut moris est. V. Eflachare.*

STACIA. (1) Vestigialis species. V. *Staca* 2. Bulla Clementis VII. PP. ann. 1524. inter Instr. to. 5. Gall. Christ. nouae edit. col. 538. *De introducendo et vendendo in dicto oppido Weissemburgo et extra illud vina, grana et omnia alia necessaria praeposito, decano, capitulo, canonicis, vicariis, et personis ecclesiae erectae huiusmodi in toto vel in parte ad minus absque dacia, Staciae, gabeldae seu tributis, quae prius abbas et conventus monasterii . . . habuerunt.* V. *Stacia* 3. (2) † Forte mansio, Ital. *Stanea*, in Testam. Ms. an. 1213.

STACIVM, Statio navium in portu, ut videtur. Charta Lotharii Imper. ex Tabul. S. Victoris Massil. *Nec non telonem de navibus ad Stacia veniensibus, quae ad eandem ecclesiam arripere videntur. V. Sedes navium in Sedes* 4.

STACVMA. Charta vetus: *Concedo . . . et Stacumam, quantum feodo meo pertinet.*

STADAL, **STADALLVS**, candela maior. Miracul. Urbani V. PP. ex Tabular. S. Victoris Massil. *Offeram sumulo Sancti memorati Stadali de candelis de longitudine mei. Infra: Sepulcrum dom. Urbani V. PP. visitaret offerens ibidem candelas saae longitudinis pro Stadali. Leges Palatin. Iacobi II. Regis Maioric. inter Acta SS. tom. 3. lunnii p. LIX. Vbi Stadallus a stando dici videtur viris doctissimis, qui praeterea morient in Italia lampadarum frequentem usum esse, quarum scapus superne oleo fartus, et formam et vicem candelae praebet candelabro impositae.*

STADARIVS. Charta Arichis Principis Longobard. apud Vghellum in Archiep. Beneventanis: *Nec non et in Hiarino casas de caballariis, cum caballis et Stadariis, hae sunt, casa, quae regitur per Vrsam cum uxore et filiis suis, etc. Videtur legendum Stb-*

tarlis, i. equis admistrariis. V. in hac voce.

STADERIA, Statera; verticulum, Gall. *Peson*, Ital. *Stadera* et *Stadiera*. Statuta Placent. lib. 6. fol. 68. vo. V. *Stadirola*.

† **STADIA**, domus, mansio, i. q. *Stans* 1. Ch. Ms. a. 1466. V. *Stadium* 3.

† **STADICIVM**, pignus, ab Ital. *Stadico*, obses. Ch. Conr. II. reg. Sicil. a. 1269.

STADINGI, **STEDINGI**, populi in confinio Frisiae et Saxoniae siti, paludibus ignis et fluminibus circumcincti, qui pro suis excessibus et subtractionibus decimarum multis annis excommunicati, contemptores clauium Ecclesiae sunt inuenerunt. Qui cum essent viri strenui, vicinos populos, imo et Comites et Episcopos pluries sunt aggressi, saepe victores, raro victi. Ob quam causam auctoritate populi verbum Crucis contra eos fuit per multas dioeceses praedicatum. Haec Godefridus Monachus S. Pantaleonis ann. 1234. cui interdictum *Stagingi* dicuntur, *Stedingi* in Hist. Archiepiscoporum Bremensium ann. 1204. 1211. 1230. 1233. 1234. et in Privilegiis Ecclesiae Hammaburgensis pag. 196. 197. V. praeterea Ioannem de Beka pag. 63. Will. Hedsam pag. 339. edit. et Alberrum Stedenhem ann. 1234.

STADIODROMOTVS, pro *stadodromos*, qui in stadiis decurrit, apud Iulium Firmicum lib. 8. c. 8. *Hanc locum si Mars respuerit, Stadiodromotos facit: si vero luna cum Marte, Pictomacharios.*

† **STADIOTTA**, f. pro *Stradiotta*, miles Graecanicus, V. *Stratiotae*. Steph. de Infest. Ms.

STADIROLA, Bilanx, Ital. *Stadera* *Conditor dacia Stadirolae*, in Computo Thesaurariae urbis Bononiae in Italia ann. 1364. ex Biblioth. Reg. V. *Staderia*.

STADITIVS, a Gallico *Estadis*, non recens. Statuta Auenion. MSS. *Naliquis misceat pisces vel fructus recentes cum piscibus vel fructibus non recentibus et Staditiis.*

STA

† **STADIVA**. Caef. Heisterbac. in Reg. Prun. *De cyconia vel stadiua dominica, id est, locus ubi stas, quando harris aquam.*

STADIUM. (1) Pro *Stogium*, certum et definitum tempus pro residentia Canonjcorum, in Statutis Ecclesiae Leichfeldensis in Monast. Anglic. to. 3. semel ac iterum. V. *Auentura* 2. (2) Pomarium. Tertull. de Corona c. 4. vbi de Susanna: *Ceterum in Stadio mariti non putem velatam deambulasse, quae placuit.* Vulgum Daniel. cap. 13. habet *Pomarium*.

(3) Mensurae species, sed ignota prorsus. Litterae Philippi Pulcri Reg. Franc. an. 1291. to. 4. Ordin. pag. 21. *Practerea in domo qualibet seu ayrali disse ville, longo de 15. Stadiis, et ampla de quinque, debet habere dominus Rex et Abbas praedictus annuatim in festo O. SS. quinque denarios Tholosanus censualis.*

(4) Sedile in choro. Locus est in *Decumani*. **STADIVS**, eadem notione. Vita ven. Catharinae de Palancia to. 1. April. p. 653. (5)

† *Stadium equi*, f. quod a communi stadio differt, stadium maius, t. 3. Aug. p. 306. (6) † *Spatium* quodcumque. Lit. remiss. Mf. an. 1357. (7) † *Portus*, locus vbi naues stare possunt, ripa; litrus, to. 4. Cod. Ital. diplom. p. 11. V. *Stogium*. (8) † *Pluteus* vel suggestum. Murat. to. 4. Antiq. p. 870. (9) † *Labor*, in vet. Gloss. Cod. reg. 7613.

STADIIVM, idem quod *Sedes Salinae*, de qua supra. Charta Caroli Reg. Franc. apud Doubletum p. 779. *Et Adalungicella cum pascua una et Stadio uno in vico Bodesio, etc.* V. in *Sedes* 4.

STADVM. Formulae veteres Pithoei c. 77. *Propterea cautionem de Stado meo tibi emitto; i. de iuri stando.*

STAF, vt *Staffa* 2. V. in hac voce.

STAFFA. (1) Baculus, scipio, German. et Danis *Stab*. Procellus de B. Petro Luxemb. tom. 1. Iulii p. 574. *Staffis non poterat ambulare.* (2)

STAFFA, **STAPHA**, **Stapes**, quo quis in equum tollitur, Italis *Staffa*, vnde *stapere*, qui ad *staffam* itas,

Staffer, apud Ioh. Molinerum in *Innere Neapolitano*; ex Germanico et Danico *stab*, baculus, cui quis innititur, quod *stapedes*, quibus equites sustulciuntur, baculi iis vicem praestent. Ita quidam censent. De vocis etymo vide praeterea Gorop. Becan. lib. 2. Gallicor. p. 49. Epist. Alexandri PP. apud Radulfum de Diceto an. 1177. *Et cum ascendere-mus palestridum nostrum, Staffam tenuit.* Idem ann. 1170. *Cum autem Rex et Archiepiscopus secessissent in partem, bisque descendissent, bis Stapham Rex tenuit Archiepiscopo.* *Staphas* novitum inuentum esse, vel certe veteribus incognitum, iam olim pluribus obseruauit viri docti, atque in iis Ioannes Torrellius Aretinus, Brodaeus lib. 4. Miscellan. cap. 26. Goropius Becanus lib. 2. Francicorum pag. 48. 49. Vossius lib. 1. de Vitiis Sermone. p. 32. 33. Santamantius to. 3. Comment. Histor. et alii. Auctor est Richardus Stranihurstus lib. 1. de Rebus Hibernicis, Hibernos *ferreis scalis*, quae a nonnullis *stapedes* dicuntur, in equos minime ascendere; sed inbarum fetas, quae frontibus imminens, aus equorum auriculas sinistra apprehendere, atque dum equi obstipis capitibus quiesce inclinans, (nam ad valentem facilitatem, uest corum docilius, a domitoribus finguntur) equales, etiam sagis, aus loriceis amictos, mira corporis agilitate se efferre, dinaricatisque cruribus, ephippia cliueis non dissimila subito occupare. Galli porro *staphas Sansoires* appellarunt, vt a Cango obseruatum in Dissert. 1. ad Iouiuillam, quod ex iis equi insiliantur. *Salicionem equorum, insilire et desilire*, dixit Vegetius lib. 2. c. 18. Consule etiam Notas ad Cinnamum p. 470. vbi pluribus auctorum locis adductis docuit noster, iam olim in more fuisse Imperatoribus, Regibus, atque adeo principibus viris, vt equitantibus summis Pontificibus, Archiepiscopis et Episcopis, et *staphas*, et frena tenerent. **STAF**, eodem intellectu, in Chron. Siciliae apud Marten. to. 3. Anecd. col. 23. **STAPHIVM**, eadem notione,

mione, in *Gestis Consulum Andegav.* c. 3. n. 5. **STAPHA.** *Leges Adelstani Regis, ubi de examine per ferrum candens: Sed iaceat ferrum super carbones, postea mittatur super Staphas, et non sit illic alia locutio, etc.* Vbi Saxon. habet *stapelam*, quod est fulcrum mensarium ex stipitibus. Atque fortean etiam hinc *stapedes Staphas* appellarunt, quod pedibus equitantium fulcri speciem praeberint. Sed videtur legi *stacas*. V. **Staca.** **STAFILE, STAPHILE.** Italis *Staffile, striscia di cuoiò, o d'altro alla quale sia appiccata la staffa*, Academicis Cruscianis. Ordo Rom. 13. apud Mabill. to. 2. Musei Italici p. 122. *Habere debes caligas de rubeo panno sine pedulibus et cum Staffilibus, etc.* Acta S. Margaritae Scotiae Reginae to. 2. Iunii p. 336. *Cum aliquando paratus ire venatum, pede in Staffili posito equum vellet ascendere, etc.* V. **Staphilum.**

STAFFETA, vox Italica, Tabellarius, Gall. *Estafète*. Vita B. Columbæ Reatinae to. 5. Maii p. 370.

STAFILARIS, V. in **Staphilum.**

STAFFILE, vt **Staffa**, **Stapes**. V. in hac voce.

STAFFILVM, vt **Staphilum**, V. ibi.

† **STAFILIS**, i. q. **Staphilum**, in Bulla Lucii III. PP. a. 1182.

STAFOLIVM, V. **Stapulus** et **Constapholarii**.

STAGA, V. **Stagia** 3.

STAGATVS, († ab Ital. *Stancatus*, defessus, oppressus.) Annales Franc. Loiseliani ann. 802. *Lucerna quoque frequenti obsidione Stagata, et ipsa in deditionem venit.* Annales alii habent *fatigata*.

STAGBRIA, quicquid ob **Stagium** a Canonicis peractum distribuitur. Statuta MSS. Capiruli Audomar. ex Tabul. eiusd. Ecclesiae. V. in **Stagium**.

STAGERIVS, V. in **Stagium**.

STAGGON, Ceruus, Anglis *Stagge*. Leges Kanuti Regis Angl. de Forestis cap. 24. *Si regalem feram, quam Angli Staggon appellant, alteruter coegerit anhelare, etc.*

STAGI, V. infra in **Stagium**.

STAGIA. (1) **Domus**, habitatio. Charta Occitanica ann. 1298. in Regesto Philippi Pulcri Regis Franc. ann. 1299. num. 13. ex Tabulario Regio. V. **Stagium**. (2) **Commoratio assidua**, domicilium, Gallice *Résidence, domicile*. Statuta Massili lib. 1. c. 8. V. infra in **Stagium**. (3) **Palus**, seu **tigillum**, quo rete ad capiendas aues sustentatur, Italis **Staggio**. V. Petrum de Crescen. lib. 10. de Agricult. cap. 19. et infra in **Stanga**. (4) † **Pluteus**, librorum loculamentum. Testam. a. 1459.

STAGIARIVS. (1) V. in **Stagium**.

(2) † Idem qui alibi **Commendator**. Lit. remiss. Ms. a. 1388. (3) † Qui **stagium** seu domum incolit sub annuo censu, i. q. *Hofper*. Ch. Ms. a. 1358.

STAGIATOR, V. in **Stagium**.

STAGILE, idem forte quod **Stagia** 3. nisi malis intelligere domum vel praestationem ex **Stallis**. Charta Raymundi Comitis Tolos. ann. 1149. apud Gallandum de Franco alodio pag. 197. *Et de omnibus vendis, et de omnibus quae pertinent ad dominum Montis - Albani, nunc et in perpetuum, foris menm Stagile, quod ibi resinui, et adhuc resinco, etc.* V. **Stare**.

† **STAGIMENTVM**, sequestrum, sequestratio, et **STAGIRE**, sequestrare, ponere, Ital. *Staggiamento, Staggiare*. Stat. ant. Florent. Ms.

STAGINGI, vt **Stadingi**. V. ibi.

† **STAGITVS**, domus, vel locus domui aedificandae aprus. Acta capit. eccles. Lugd. Ms. a. 1337. V. **Stagia** 1.

STAGIVM, (1) **Coenaculum**, Gallis *Estage*. **Stagium** vero quasi *ἐξυγιον* dictum quidam autumant: vnde *ἐξυγιον*, binis constans coenaculis, vel tabulatis. Athanasius in Libello ad Leonem PP. in Concilio Calchedonensi act. 3. ait, *ἐν τετραγῶν σῶν mansionem suam fuisse*; nos dicere mus in vieten **Stocf**. Gall. Christ. nouae edit. to. 4. col. 434. Tertio Nonas Octobris an. Dom. 1327. obiit bonae memoriae dom. Ioannes de S. Valeriano quondam decanus Edens-
is,

*fi. qui construxit et aedificauit de suis proprijs tria Stagia contigua gro-
ueria, etc.* STAGIVM, praesertim
vsurpatur pro ea obligatione, qua
vassallos tenetur stare in castro do-
mini sui, siue pro eo tuendo contra
hostes, siue ex alio debito. Tabula-
rium S. Genouesae Paris. ann. 1211.
*Quod Dominus Castri et Milites feo-
dati, qui tenebantur ratione feudorum
suorum facere Stagium pro custodi-
am castri, etc.* (3) Feudum stagio ob-
noxium. Charta Balduini Comit.
Flandr. ann. 1198. apud Miraeum
to. 1. p. 723. col. 1. *Eustacius vero
in uca constitutus praesentia Monsi-
bus in castro, sub testimonio Parium
suorum, quia haec praenominata de
feodo paritatis suae et Stagii Mon-
trufis a me tenebas, ipsa in manum
meam libere repositauit.* (4) Domus,
in qua quis stat. habitat. Consuetud.
Lemouic. art. 42. *Item consuetudo
est quia fallones seu furturatos pan-
norum debent custodire in Stagiis seu
domibus suis per septem dies pannos
emptos in loco ubi videri possunt pu-
blice.* (5) Mansio, commoratio.
Charta Curiae Sueffion. an. 1262.
*Habebis Stagium sine mansionem suam
in dicta domo.* (6) STAGIVM FA-
CERE, et *complexe*, praeterea di-
cuntur Canonici qui faciunt residen-
tiam, quae ad aliquot dies in anno
computatur. Tabularium Ecclesiae
S. Aniani Aurelian. an. 1254. STA-
GIVM CONCEDERE, in Tabula-
rio S. Aniani Aurelian. ann. 1269.
est absolvere a residentia, verbi gra-
tia, Canonicum, qui pro seruitio
Ecclesiae peregre proficiscitur. STA-
GIARIVS, STAGIATOR, Cano-
nicus qui in Stagio est, qui *stagium*
suum decurrit. Obituar. MS. Ecclef.
Mortin. fol. 43. vo. *Canonicis vero
vere residentibus et qui suum Stagium
compleuerant, cuiuslibet X. fol. alijs de-
nique Stagiariis et passageriis, cuius-
libet intercessi II. fol.* STAGERIVS,
qui debet *stagium*, Stagio obnoxius
vassallus: vel qui domum habet in
aliquo loco. Feoda Campaniae fol. 1.
(7) Litterae Philippi III. Reg. Franc.
ann. 1277. tom. 3. Ordinatio. p. 61.
Item quod consuetudines et usagia

*quae dicta Maria et vir suus eius vo-
mine, habens in castro seu villa pre-
dictis (Lemouic.) . . . cum omnibus
emolumentis inde prouenientibus, nec
non foris et preijs carnum, galina-
rum et aliarum rerum venalium
. . . pro certis preijs habendarum,
ac certis temporibus sibi competenti-
bus ad venditionem feni sui seu alia-
rum rerum, de quibus est consuetum,
quae tempora Stagium vsuuliter appel-
lantur, etc.* Hinc Stagium facere di-
cuntur qui trimestre seruitium Prin-
cipi exhibent; quae etiam notione
vox Gallica Saison usurpatur in Char-
ta ann. 1404. apud Lobinell. to. 2.
Histor. Britan. col. 817. STAGI-
primarii quidam e Conuentu Cathe-
dralis Ecclesiae, qui moderandis sta-
tuendisque eiusdem rebus necessario
requiruntur, scilicet Decanus, Sub-
decanus, et 2. vel 3. maiores Cano-
nici; alias Residentiarii. Sic in Pau-
lina Ecclesia Londinensi. Ita Spel-
mannus. (8) † Portus, locus, ubi na-
ues stare possunt. Ch. Ms. an. 1347.
STAGIS, vt Stagium. V. Stare 1.
STAGIVS, obies, Gall. Orage, ab
Ital. Staggio, eadem notione. Chron.
Domin. de Grauiua apud Murator.
to. 12. col. 591.
STAGMEN. (1) Stannum, ni fallor.
V. Stagnum 2. et Stamen. Charta
Henrici III. Reg. Angl. ann. 1255.
apud Rymer. tom. 1. pag. 544. *Ad
conventionem emptionis Stagminis,
quod ab ipso (Comite Cornubiae)
eminus fideliter obseruandum, etc.*
(2) † Stamen, panni species. Glos-
sar. Gall. Lat. Cod. reg. 7679. V.
Staminea.
STAGNACVLVM, STAGNALIS, V.
infra Stagnum 1.
STAGNARE. (1) Stagno seu stanno
obducere, Gall. Etamer. V. Stagnum
2. (2) Sanguinem sistere, ne fluat,
Gall. Etancher. Vox Italica. Lex
Alaman. tit. 65. §. 6. V. Fennarium
in Stagnare.
STAGNARIVM. Charta Henrici III.
Reg. Angl. ann. 1. *Concessimus Do-
minae Reginae matri nostrae cunnum
et Stagnarium Demon. ad se sustinen-
dum. Vbi cunnum monetam, stagna-
rium, Stannariam sordinam interpretor.*
Quo-

Quomodo etiam Spelmanus *Stannaria*, *orina*, et *Stannarium* usurpari observat. V. *Stagnum* 2. et *Stannaria*.

STAGNATOR, **STAGNATVS**, V. *Stagnum* 2.

STAGNEVS, *Stagnans*. Vita S. Dunstani to. 4. Mail p. 347. V. alia notatione in *Stagnum* 2.

† **STAGNIFABER**, vasorum stanneorum opifex. Ch. Ms. a. 1344.

† **STAGNIOLVM**, diminut. a *Stagnum*, t. 9. Coliect. Hist. Franc. p. 444.

• **TAGNIVM**, pro *Stagnum*, in Charta ann. 798. apud Vghellum to. I. Ital. Sacrae col. 30. edit. an. 1717.

• **TAGNOLVS**, diminut. a *Stagnum*, Fossa. Castellus in Chron. Bergom. apud Murator. to. 16. col. 912.

• **TAGNVN**, (1) Mare. Tidericus Langenius in Saxonia:

Sulcatum Stagnum per multa pericula magnum,

Tertia processit classis, pars indeque cessit.

• **STAGNACVLVM**, diminut. a *Stagnum*. Epist. Petri de Condero apud Acher. to. 2. Spicil. p. 359. **STAGNALES CIVITATES**, maritimae,

apud Ericum Upsaliensem lib. 5. Hist. Sueciae pag. 190. (2) Pro

Stannum; κασσίτερον, Gall. *Estain*. Gloss. Lat. MS. Reg. *Stagnum*, lacus,

qui non effluit, vel genus metalli. Gloss. Lat. Graec. *Stagnum*, κασσίτερον, λίμνη, ὑδροείσιον. *Stagnea*,

κασσίτερον. Glossar. Graeco-Lat. *Stagnum*, κασσίτερον, *Stagnea*, κασσίτερον.

Stagno, περιπεταλόν. Vbi *Stagnare* est *Stagno* siue stanno inducere, Gallis *Estamer*. Gerunsius

Dorobern. ann. 1182. In signum vero sectae, vel ordinis habitum; linnen habebant capucium, in quo B.

Virginis imaginem parvulam plumbo impressam vel *Stagno* in pectore gestabant. V. Cuiacium lib. II. Obser-

vat. cap. I. **STAGNATVS**, Gallis *Estamé*, *Stagno* fuso parlitus. Gestu sub nomine Acacii. V. *Stanneatus*.

STAGNEVS, pro *Stanneus*. Riccobaldi Ferrar. Histor. Pontif. Roman. apud Murator. tom. 9. col. 150.

STAGNVN, Isidoro dicitur, quod metallum fecernit. *Stagnum* etymolo-

gia, inquit, ἀποχρῆζαν, id est separans dicitur et fecernens: mixta enim et adulterata inter se per ignem metalla diffociat, et ab auro et argento aes plumbumque fecernit. Hinc

STAGNARE, in eiusdem Glossis, metalla fecernere. V. Vossii Etymolog. in *Stannum*. **STAGNATOR**, Stagni opifex. Liber niger Scaccarii p. 360. (3) Charta Ioannis Abbatis S. Bertini: Dicimus, quod fossam

semper remaneat fossatum, ne *Stagno* ibi possint figi, nisi partes consentiant, ut dicta *Stagno* remaneant ibidem.

Mendum esse suspicor pro *Stagno*, qua voce pali vel fustes terrae infixi significantur, quos Galli *Esbaches* vocabant, ut supra ostendimus

est in *Staca*; nisi idem sit quod infra *Stalaria* 1. (4) Sedes. facile. V. supra *Scannum* 4. et infra *Stal-*

lunus 1. Charta ann. 1249. ex Tabul. Calae Dei. † *Stagnum* hic idem quod *bannum vini*.

• **STAGNVS**. (1) Pro *Scaquus*, ni fallor. V. Scacci 1. et *Scaqueti*. Statuta Guidonis Abb. Crallentis an. 1377. apud Stephanor. tom. 10. Fragm.

Hist. MSS. Item *Statnimus* et ordinamus ut nullus subditorum nostrorum

Monachorum infra septa dicti monasterii vel extra ubicumque ad taxillos

ludat, siue ille ludus fiat cum solis taxillis vel cum aleis seu *Stagnus*, vel alio quocumque nomine nuncupentur.

Alias in contra facientes sententiam excommunicationis ferimus in his scriptis; quam sententiam contra tales

ludentes ad taxillos sic intelligimus et etiam declaramus, quod ludentes ad

aleas seu *Stagnos*, licet cum taxillis, ad comestibilia et potabilia, etc. V. Staser. **STAGNVN**, adiect. Strictus,

pressus. Guido de Vigevano de modo expugnandi Terram S. c. 3. ex

• Cod. Colbert. 5080. (3) **STAGNVN FERRVN**. Canones Hibern. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 18. Si quis ancillam alterius apprehenderit fugientem, et a domino suo

potuerit evadere, *Stagnum ferrum* merito accipias. Hoc est fortassis, calido ferro signetur. V. Scara 1.

STAGVETA, Scopus, Gall. *Blanc*. But. Charta ann. 1353. ex Regesto

31.

81. *Chartophylax* Reg. n. 727. † *Leg. Suspecta*.

STAGVS, V. in *Stadium* 7.

† STAJAKIA, obfcs, ab Ital. *Stagio*, in *Conf. eccl. Rom.*

STAINVM, Stannum, Gall. *Etain*. Charta ann. 1248. apud Vghellum to. 7. pag. 611. *Calice uno de Staino fuit parva*.

† STALA, i. q. *Stalla*, mercatorum sedes, in *Ch. Mf. a. 1390*.

STALACA, STALACHA, species furi circa cabellos, apud Schultcr. in *Gloss. Teuton. ex Lege Salica tit. 10. §. 2*. Sed Eccardus emendat *Molacha*, quod *pinxeris* ait interpretari.

STALLAGIVM, V. infra in *Stallum* 1.

† STALANVM, i. vt videtur ac *Stallum* 1. in *Ch. an. 1322. t. 8. Ordin. reg. Franc. p. 476*.

STALAREA, vt mox *Spaldria* 1. Charta ann. 1107. apud Calmet. in *ter. Probat. to. 1. Hist. Lothar. col. 524. Cum terris arabilibus, cultis et incultis, pascuis, syluis et Stalareis*.

STALARIA, STALLARIA, (1) Vett. *Glossae*; *Stallaria*, *salicetum vel cetrinum*. *Lex Longob. I. 1. tit. 19. §. 26. Si quis Stalariam* (al. *Stallarium*) *capellaneris, componat ei, cuius Stalaria fueris, solid. sex.* Editio Heroldi p. 222. habet *Stalaria* vbi Bohemus: *Stalaria est arborum sine arbutum, ex quo pali inciduntur*. Tabularium Casauriense ann. 14. Lud. Imp. F. Lotharii: *Cum . . . vineis, silvis, pascuis, Stalariis, cetrinis, calertis, etc.* V. *Stellaria* 2.

STALICIA, eadem notione, in Charta ann. 993. apud Marten. to. 1. Ampliff. Collect. col. 347. (2) Pro Viuario piscium vsurpare videtur vetus Notitia in Tabulario Fiscannensi f. 69. *Omnes intrati dixerunt et recognouerunt, quod quaedam Stalaria fuit inter Afianum et Watervillam, vbi Sequana modo reliquit mariscum, et vbi tunc temporis habebat cursum suum et de consuetudine piscium illius Stalariae habebat Comes de Melens medietatem etc.* Rectius intelligitur de palis in fluuio fixis ad sustinendum rete eisdem annexis in piscium capturam: qua notione Gall,

Estalliere occurrit in Chartular. Gemmet. to. 1. pag. 16. V. *Estalarius*, *Stagia* 3. et *Stenga*.

† STALHATA, i. q. *Stalarea*, in Stat. Auenion. Mf.

STALIS, *αἶψας*, in *Gloss. Lat. Graec.* vbi Vulcan. f. Colei, *αἶψας*.

STALLA, (1) Mercatorum sedes. V. *Stallum* 1. (2) Stabulum, Saxon. *Stal*, Ital. *Stalla*, eadem notione. Vita S. Bonae to. 7. Mjii p. 162.

STALLAGIVM, quod pro *stallando* seu stabulando equo soluitur, Germ. *Stallgeld*. Constitur. Caroli II. Regis Siciliae, Rubr. de *palea non auferenda, et soluendo Stallagio*. Item pro *Stallagio equi die ac nocte soluitur granum unum*. (2) Coenaculum, tabularium, Gall. *Esage*. V. *Stadium*. Tractat. de expugnat. vrbis CP. ann. 1453. apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 790: (3) Praestatio pro *stallis*, seu iure ea habendi in foris, mercatis et nundinis. Charta Philippi Aug. ann. 1185. apud Morinum in *Hist. Vastinenf. lib. 5. pag. 707. Carnifices reddens Stallagio, quae debent*. ESTALLAGIVM, idem quod *Stallagium*, ex Gallico *Estallage*. Tabularium Ecclesiae Ambianenf. *Es in illis villis habet Ecclesia barnum et sanguinem, et Estallagium, et herbagium*. Alibi: *Estallagium panem totum est Ecclesiae*. (4) Anglis vsurpatur pro Quietum esse de quadam consuetudine exacta pro platea capta, vel assignata in nundinis, et mercatis. Ita Rastallus. Monastic. Anglic. to. 2. pag. 187.

STALLANGIARIVS, STALLANGIATOR, qui habet *stallum* et locum in publica via tempore nundinarum. Inter Camerarii Scotici cap. 39. §. 63. *Si Stallangiarum emunt et vendunt libere in Burgo, etc. Stallangiator*, in Legib. Burgor. Scoti. cor. c. 40. §. 8.

STALLARE, (1) Vt *Stallare*. Regest. Capituli Rotomag. to. 4. Hist. Harcur. p. 239. (2) Stabulari. *Stallans equi*, apud Goclen. in *Lex. Philol.*

STALLARIA, V. *Stalaria* 1.

STALLARIVS, (1) Simeon Dun. Florentinus Wig. et Hov. ann. 1008. Radno-

Eadnothus, qui fuit **Haraldi Regis Stallarius**, occurrat cum exercitu. Richard. Monach. l. 3. Hist. Eliensis: **Alfgarus** quidam **Stallere**, eam (villam de *Esfre*) inuasit. Intra **Constabularius** appellatur: unde coniicit **Spelmannus** **Stallere** appellari, quasi **stallhere**; Praefectum stabuli; cui accedit **Ianus Dolmerus** in **Notis ad Ius Aulicum Norvegicum** Verus cap. 1. qui auctor est apud Norvegos et **Danos** **Stall**, stabulum equorum aut pecorum significare, ubi plura de **Stallariis** **Danicis**. De **Suecicis** vero egit etiam **Ioh. Loccenius** lib. 2. Antiquit. Sueco-Goth. c. 11. V. **Stalla** 2. (2) Idem quod **Stallangarius**, in Litt. Ioh. Reg. Franc. ann. 1260. to. 3. Ordinat. p. 449.

TALLATI, **TALLIATI**, forte pro **sallati**, tallis obnoxii: aut potius qui **stallum**, id est residentiam in loco debent, qui glebae adscripti sunt, aut qui in aliquo loco morantur. Charta **Tancredi Comitis Licii** anni 1182. apud **Vghell.** to. 9. pag. 102. V. infra **Stellatus**.

STALLATA, vt supra **Stalaria** 2. **Chartular. S. Vandreg.** tom. 1. p. 972. Quae sunt haec, videlicet ex venditione **Iohannis du Noyer** supra **Stallatis** suis fitis in aqua **Secanae**. Vbi leg. videtur **Stallariis**. V. **Estalarius**.

STALLERE, vt **Stallarius**. V. in hac voce.

STALLIER. Reparat. factae in **Senescallia Carcassi** ann. 1435. ex **Schedis Cl. V. Lancelot**: Eidem (**Bernardo ferraltherio**) pro . . . preparando secundam portam **Narbonensem** ponendo unam ferruram in magno **Stallier**, etc.

† **STALLIGIVM**, i. q. **Stallagium** 3, in vet. Reg. **Parlam. Paris.**

† **STALLIVM**, i. q. **Stallo**, in **Chartul. Neronisvillae**.

STALLO. **Chart. Caroli C.** ann. 18. Ind. 2. in **Tabul. Deruensi**: Concedimus etiam eisdem **Dij** servis in **Vico** festum unum indominitatum ad accipiendum salem cum proprio, vti vulgo dicitur, **Stallone** et furca superposita, vt sine aliquo contradicatore muriam licenter habeant. **Camusatus** p. 85. habet **Stalone** cum vnico l.

Vbi forte **Stallo** est mensura, quae **Gallis Estallon** dicitur. V. **Stalo**.

STALLVM. (1) **Locus**, ubi quis habitare, sedet, stat. Praesertim in apellatae in foris et nunguis mercatorum sedes vel apothecae: vox, videretur, contracta ex **stabilum**. **Charta Philippi Aug. Reg. Franc.** ann. 1195. pro **Communia S. Quantini**: Tale est forum nostrum, quod quis in forum venerit, **Stallum** suum statueret possit, ubi terram vacuam repererit, sumque soluat **Stallagium** saluis et liberis exitibus domorum et camerarum, in quibus manebat. **STALLVS**, eadem notione, in **Charta centuali Leduini Abb. S. Vedasti** ann. 1036. **STALLA**, eodem significatu. **Regest. Prioratus de Cokerford** apud **Th. Blount** in **Nomolex Anglic.** (2) **STALLVM** interdum pro **Stallagio** sumitur, hoc est, munitio, quod ex **Stallis** mentio eruitur. Ita in aliquot **Chartis** obferuare est apud **Miraeum** in **Diplom. Belg.** lib. 2. cap. 31. et 44. (3) **STALLVM**, aut **STALLVS**, sumitur apud **Scriptores** pro sede vnius cuiusque **Monachi**, aut **Canonici** in choro **Ecclesiae**. **Humbertus** l. 2 de **Miracul.** cap. 1. **Solito** more venit in choram, et ecce inuenit **Spiritum** in mundum in **Stallo** suo, similitatem fratris qui iuxta se manebat in choro. Et mox: Innuis ei vt in aliud **Stallum** sese transferret. **VINVM STALLI**. **Charta** ann. 1180. ex **Tabular. Audomari. Capellani Comitis de Rubecanonicum** constitutus, et concessimus etiam ipsi omnes obventiones . . . omnes emendationes, testimonium **vina Stalli** et **praebendarum**. Id est quod **Canonico** debetur ex **praebenda**. (4) † **Fundus**, solum. **Chart. Mf. a. 1224.** V. **Stallus**.

STALLVS. (1) Apud **Petrum de Vinea** lib. 6. **Epist.** 9. Et terras omnes circumquaque iacentes, exceptis C. et P. quas N. et N. fideles nostri habere noscentur ad praesens, vel habitur sunt in antea, de **Stallis** et recompensationibus **vassallorum suorum**, quos ibidem **hastenns** habuerunt. Pro habitatione vel domicilio sumi hic videtur. V. **Historiam Ecclesiasticam** **Abbas**

balistulae p. 90. 114. Hinc **STAL-**
VM **FACERE**, **TENERE**, **Hospiti-**
um, **manere**, **habitare**. Statuta
Abbat. collat. 4. c. 1. fol. 16. V.
S. 1. (2) Cubiculum, cella,
Castellus in Chron. Bergoin.
apud Baratos. to. 16. col. 982. V.
S. 1. et 2.

STALO, Ponderum et mensurarum ex-
emplar, modulus, Gall. *Etalon*.
Archiv. Parlamenti ann. 1282. ex
Tribulario Corbeiensi: *Maiores vero*
curati custodiens exempla seu Sta-
lorum de praedictis ponderibus et
mensuris, nec poterunt denegare ma-
iores et iurati exhibitionem et traditio-
nem Stalonis praedicti cum abbas vel
monasterii ipsius vel scabini volens adin-
stare vel iustificare, mensuras vel pon-
dere praedicta. V. Stallo.

STALONIVS, idem, in Arest. Par-
l. 2. 1275.

STALONVS, equus admissarius, ex
Gloss. *Estalon*, in Monastico An-
glicano to. 1. p. 841.

STALPA, Gloss. Graec. Lat. MS. et edi-
tum: *σαλαγμός*, *Stilla*, hoc stilici-
dum, haec *Stalpa*, (*stirus*, *stilla*.
Stalpa, *σαλαγμός*, in Gloss. Lat.
Graec.)

STALICVS, a Graec. *σαλτικός*,
Contrahens, reprimens. Priscian. lib.
2. cap. 29. *Fonemus calidis mediocri-*
ter et Stalticis. Lib. 3. cap. 7. Lot-
is esse ad mammillas cucurbitas
Stalticas imponere.

STALVM, chalybs, Germ. *Stahl*,
in Ch. Andr. a. 1163

STAM, Tributi species apud Polonos.
Locus est infra in voce *Strofa*.

STAMARIA, perperam pro *Stanna-*
ria, fodina, unde *Stannum* eruitur,
in Libro nigro Scaccarii p. 360.

STAMBECHVS, ab Ital. *Stambecco*,
Rupicaprae species, Gall. *Chamois*.
Statuta Vercell. lib. 3. fol. 75. vo.
Item quod beclariis civitatis Vercella-
rum non debeant nec possint emere vel
vendere aliquas salmaticinas in civita-
te nec districtu civitatis Vercellensium
arvis capriolis, apris silvestribus,
Stambechis, etc.

STAMBOCHINA, minoris balistae
species, in Stat. Crimin. Cuman.

n. VI.

† **STAMBYCINVS**, ad rupicapram
pertinens. Murat. t. 5. Script. Vbi
frustra idem vir doctus t. 2. Antiq.
Ital. med. aevi p. 412. suspicatur re-
stituendum *Scambucinus*.

STAMEGNA, **STAMEGNIA**, vt
infra *Staminea*, Ital. *Stamigna*. Sta-
tura Alteni. vbi de intratis porta-
rum: *Stamegne de becarie et aliunde*
solvant pro qualibet petia ad aestima-
tionem officialium. Statuta Riperiae
cap. 12. fol. 4. De qualibet petia bu-
gatorum et Stamegniarm brachiorum
duodecim, fol. duo.

STAMEN, **Stannum**, Gall. *Estain*. V.
Stagnum 2. Mandatum Philippi Pul-
cri ann. 1304. tom. 1. Ordin. pag.
423. Alia notione V. in *Staminea*.

STAMENTVM, Ordo, Gall. *Estar*,
Hispan. *Estamento*. Constitut. Eccles.
Valeat. inter Concil. Hispan. to. 4.
pag. 188. V. *Esse* 1.

† **STAMESERICVS**, holosericus, ex
serico contextus, ap. Murat. to. 5.
Antiq. p. 829.

STAMETA, panni species, idem quod
Staminea, Gallis *Estamine*, Italis
Stametto. Conuent. civitatis Saonae
ann. 1536. Item pro pannis condu-
ctis in Sauona den. 4. pro singula li-
bra, exclusis *Stametis* pro quibus sol-
vantur den. 6. pro singula libra.

STAMFORTIS, pro *Stamen forte*, pan-
ni species. V. in *Staminea*. Comput.
ann. 1202. apud D. Brussel de Vsu
feud. tom. 2. pag. CLVI. V. *Sta-*
nium.

† **STAMIGNOLA**, dimin. ab Ital.
Stamigna, *staminea*, panni species.
Murat. t. 2. Antiq. p. 897.

STAMINA, vt *Staminea*. V. ibi.

STAMINARIVS, *νήσας*, ὁ τὸν σῆμονα
... in Glossar. Lat. Gr. Vbi *νήσας*
excidit, vt monet Martinus.

STAMINEA, **STAMINEVM**, lanea
interula, seu Camisia, qua Monachi
quidam vice cilicii utebantur: nam
Benedictinis *lineas camisas* interdixit
Innocentius III. PP. Gall. *Estamine*:
ex voce Latina *Stamen*, *σήμων*. Va-
rie autem haec vox effertur. **STA-**
MINEA, in Regula Solitariorum
cap. 49. **STAMINEVM**. Vdalricus
lib. 3. Consuetud. Cluniae. cap. 5.
STAMINIA. Guidonis Discipuli. Farf.

Y

cap.

cap. 47. **STAMINIVM**. *Dialogus* inter Cluniac. et Cisterc. apud Marten. to. 5. **STAMINA**, in Monastico Anglic. tom. 1. pag. 26. V. *Estamina*. **STAMINVM**, in eodem Monast. Anglic. tom. 1. p. 6. 999. Vsurpatur etiam saepe haec vox pro specie panni, quam interdum **STAMEN** vocabant. Concilium Auenionense ann. 1209. cap. 12. *Firmiter inhibemus, ne panno de Stamine jorsi, aut alio colorato vel sumptuoso, seu aliquo serico in futurum vistantur* (Religiosi). V. *Stamfortis* et *Stanium*. **STAMAN**, lana interula. Bernardi Monachi Ordo Cluniac. part. 1. c. 5. **STAMEN**, lana carminata, Gall. *Essain*. Litterae Philippi VI. Reg. Franc. ann. 1335. tom. 2. Ordinatio. p. 114.

STAMIO, *Partus*. Gloss. Isidor. *Statio* scribitur in Pithecanis. Emendat La Cerda: *Statio, portus*; cui assentitur Graenius.

STAMMA. Ordo de Diogilo lib. 3. de Profect. Ludouici VII. in Orientem: *Hic primo (in Graecia) cupream monecam et Stammam offendimus, et pro una earum 5. den. et pro 12. solidis marcam tristes dabamus*. Idem lib. 4. *Anse palatium, vel etiam in sentoriis habebamus congruum, si duraret, concambium; minus quam duobus denariis Stammam unam, et eam 24. solidos propter marcam*. Graecis recentioribus *σάμμα* est pecunia, moneta, ut pluribus docet Meursius. Vnde pro *Stamma* apud Odonem Drogilum *stamina* legendum purem, procluii librarii lapsu.

STAMMELARIUS, f. a Germanico *Stammeler*, lingua haesitans, balbus. Necrolog. Laureham. apud Freder. Schannat. in Vindemiis Litter. p. 36. III. Kal. Septembris Godefredi *Stammelar* qui dedit nobis equum.

STAMMIA, *ταυτολογία*. Gloss. Lat. Graec. Addunt Sangerman. *Iseratio sermonis*.

STAMNVM, f. pro *Stammum*, idem quod *Stallum* 1. Charta Thoffiac. ann. 1404. *Debet pro suo Stamno in quo solitus est vendere carnes, etc.* V. *Stammum* 4. et *Stannum* 2.

STAMPA, (1.) vox Italica, Typo quo moneta signatur, Gallis *Ca* Statuta criminalia Riperiae cap. 19 fol. 20. V. *Stampas*. (2.) **STAPAE**, Scabellula, quibus stipendiis manibus innituntur. *Missale* Bernardini tom. 5. Maii p. 136. *Scamellum*.

STAMPVS, nota, impressio, signum character, exemplar. Angl. *Stamp* Ital. *Stampa*: unde *Stampillas* vocabant tabulas celatas, quibus, nomen suum Chartis apponerent literati, utebantur. V. Praefat. I dewigi ad to. 1. Reliqui MSS. Charta ann. 1546. apud Rymer. to. pag. 101. V. *Stampa* et *Standum* 2.

† **STAMVLA**, mendose pro *Scam* squamula, apud Ludew. t. II. liq. p. 26.

STAMVLTVM, calceamenti species videtur. Epist. Obscuror. viror pag. 57. *Et non stares bene, si vis fortior velles facere calceos vel mulis*.

† **STAMVM**, ab Ital. *Stame*, stam lana purior, Gall. *Essain*. Stat. T. rin. Ml. a. 1360.

STANCA. Charta Balduini Comitis Flandriae ann. 1193. in Tabula Monasterii S. Bertini: *Stancam, de aqua exis, poterant propriam et aquam in prato super Stan eodem termino congregare*. Ag. aquis oppositus, vel id quo continetur. V. *Estanchia*, et *Stanka*.

STANCARE, *εγγυρῶν*, sanguinem flere ne fluat, pro *Stagnare*. Ap. Serenun Sammonicum in veteri libris, sic lemma capituli 20. legitur Salmasius: *Ad medendam rationem cibi, et sanguinem Stancam*. Vbi edit. *Reiectionibus cibi sanguinis abstinendis*. Italis *Stanc* est defatigare. V. *Stagnare*.

† **STANCARIVM**, agger aquis positus, V. *Stanca*. Ch. Ml. a. 13 V. *Estanchia*.

† **STANCHATORIA**, agger iuniorius. Ch. a. 1226.

STANCIA, **STANCIARE**, etc. *Stancia*,

STA

STANDA, vas vel dolium vinarium, ex Teutonico *Stande*, Kiliano, labrum, alueus statarius, orca, cadus, a *Standen*, stare, ut habet *Vita MS. S. Romarici: Vas, quod a Stande Standum nuncupant, plenum reddit, etc.* V. infra *Standaris*.

TANDALE, **STANDALIS**, etc. V. *Standardus* I.

TANDARDVM, **STANTARVM**, **STANDARVM**, **STANDALE**. (1) Vexillum præcipuum totius exercitus, vulgo Gall. *Estendart*. **STANDARDVM** Scriptores rerum Hierosolymitanarum Saracenis ac Sultanis vulgo adscribunt. Tudebodus lib. 3. extremo. **STANDARDVM** pro *Corroio* usurpabatur, vel certe eiusdem fuit formae. Simeon Dunelmensis ann. 1138. Iam vero quod *Standardum* signum et vexillum fuerit Ratiorum, a vereri Teutonico *Standa*, et *stanta*, quod est *fistere*, deducit Loccenius lib. 3. Antiquit. Suecicar. cap. 2. Hugo vero Eboracensis Archidiaconus a Latino *Stare*. Apud Anglos præcipuum Regis vexillum *Standardum* etiam dictum fuit. Hinc *Signum regium, quod vocatur Standard*, apud Scriptores rerum Anglicarum, Radulfum de Dicero pag. 480. **STANDALE**. Rigordus ann. 1190. **STANDALIS**, ut *Standardum*. Nicolaus Specialis de Reb. Sicilis lib. 5. cap. 14. apud Murator. to. 10. col. 1026. **STANDERIVM**, eodem intellectu. Adrianus de Vereri - busco de Reb. Leod. apud Marten. tom. 4. Ampliff. Collect. col. 1294. Occurrit rursus col. 1316. et 1377. **STANTARIUS**, eodem significatu. Iac. Auriae Annal. Genuenf. ad ann. 1282. apud Murator. tom. 6. col. 580. **STANDARDVS**, eadem notione, in Charta ann. 1430. tom. 1. Hist. Dalph. pag. 64. col. 2. **STINDARDVM**, eodem sensu, in Annal. Estens. Iac. Layco apud eundem Murator. tom. 18. col. 971. **EXTENDATIVM VEXILLVM**, apud Albertinum Mussæum lib. 5. de Gestis Italicor. rubr. 2. (2) **STANDARDVM**, alia notione, scilicet pro Pontæ et mensurarum exemplari et

modulo. Gall. *Etalon*, Angl. *Standard*, usurpat Elera lib. 2. cap. 8. *Committitur alicui Clerico vel Laico cura et custodia mensurarum regiarum, quae pro Standardis et exemplaribus mensurarum regni habentur, vlnarum videlicet, lagenarum, ponderum, etc.* V. supra *Stampus*.

STANDARDVS. (1) Cognomen cuiusdam Guillelmi Militis, quem ita appellatum ob animi ferocitatem innuere viderur. Sallas Malaspinæ de Reb. Sicul. apud Baluz. tom. 6. Miscell. p. 314. (2) Forte Castellum, aquae receptaculum; Gall. *Regard*. Charta ann. 1443. apud Rymer. to. 11. pag. 33. *Augeas, spirales, Standardos, caeterasque machinas sub et supra terraneas, distis conductibus quonvis modo necessarias, etc.* Alia eiusdem ann. ibid. *Dinersos aquae recentis conductus, cum Standardis caeterisque machinis et pipis plumbeis . . . construere . . . proponant.*

STANDARIS, ut supra *Standa*. Buschius de Reformat. Monast. apud Leibnitium tom. 2. Scripta Brunsvic. p. 889.

STANDERIVM, ut *Standardum* I. V. supra in hac voce.

STANETE. Charta ann. 944. apud Vghellum to. 1. Ital. sacrae col. 551. edit. ann. 1717. *Quod sunt ipsæ Stanete res inter terra et vinça modiorum ducentorum, etc.* Leg. videtur *Stantes*, positæ.

† **STANFORTIS**, i. q. *Stamfortis*, in Ch. a. 1227.

STANGA, rigillus, pertica, vestis, vinculum, Germanis *Stange*, Italis *Stanga*, ut *Stangare*, veste munire. Mamotrect. ad 23. lud. *Sudes est pertica, siue Stanga*. Habetur in Vita B Andreæ de Galerannis num. 22. et apud Petrum de Crescentiis lib. 10. de Agricult. cap. 33. V. *Staca*.

† **STANGARE**, vox Ital. veste munire. Comput. a. 1262.

STANGARIA, eadem notione usurpari videtur in Lege Longob. edit. Heroldi pag. 193.

STANGIVM, ideam videtur quod *Stalagium*, Praestatio quae fit ob mercibus

ces venum expositas. V. in *Stallum* 1. Charta Ludouici Junioris Reg. Franc. ann. 1154. ex Tabular Montis Mart. In earum capitulo multis praesentibus Barbariacum villam, Stangiam cum iustitia et districtis. Charta ann. 1293. tom. 1. Hist. Dalph. p. 35. col. 2. Sive praedicta castra et feuda consistant in castris, castellis, . . . pedugiis, teloneis et gabellis, Stangiis, ripariis, aquarum ductibus, etc. V. *Stantia* 3.

STANGNUM TERRAE, modus agri esse videtur, etsi pro *Stagnum*, Gall. *Etang*, scriptum esse vult Madox. Charta ann. 1281. in Formul. Anglic. pag. 137. Dicitur Robertus dimisit dicto Simoni unum Stangnum terrae in clauso suo in Lelle . . . habendum et tenendum dictum Stangnum terrae dicto Simoni et haeredibus suis . . . Et dicitur Robertus et haeredes sui, dictum Stangnum terrae dicto Simoni et haeredibus suis . . . warrantizabimus.

STANHOGIA, mons lapidosus. V. *Hoga*.

STANIVM, panni species. Statuta Raymundi Comitis Tolosae et Legati Apostolici ann. 1233. apud Castellum: Canonici etiam regularibus prohibemus, ne sit eorum habitus nobilis, . . . sed secundum Statuta Concilii Auenionensis et Montispeffulani, capis, tunicis, palliis, caligis, de aliqua bruneta etiam vel nigra, vel etiam Stanio forte, vel cameloto, vel aliquo alio colorato panno, seu sumptuoso, vel aliquo serico de caetero non stantur, etc. Videtur legendum *Staminio*. V. *Stamfortis*, *Staminea*, et *Stanum*.

STANKA, vt supra *Stanca*. Descriptio bonorum dom. de Eska ex Tabul. Audomar.

STANNARIA, Stanni fodina. Litterae Henrici III. Reg. Angl. ann. 1220 apud Rymer. to. 1. pag. 243. V. *Stagnarium*. **STANNARIA CVRIA**, quae ad itannifodinas spectat. Charta Edwardi III. Reg. Angl. ann. 1357. apud eundem tom. 4. p. 736.

STANNEATVS, stanno fuso perlitus. Statuta Ord. Cisterc. an. 1233. apud

Marten. tom. 4. Anecd. col. 131. V. in *Stagnum* 2.

† **STANNIFEX**, vasorum stanneorum opifex, in Comput. Mf. a. 1484. *Stagnifaber*.

STANNVM. (1) Pro *Stagnum*. V. *tio*: *Stannum*, est aqua flans, artio pisces habens. Piscina est a stans artificio non habens, sed car piscibus. Charta ann. 1263. in H. Monmorenciaca pag. 113. (2) des et apotheca, ubi merces vendi exponuntur, idem quod *Stallum*. Litterae Philippi III. Franc. Reg. ann. 1277. tom. 3. Ordinatio. pag. Quod Stanna seu stila eiusdem censen villa, ad vendendum penem carnes, aut pisces, vel quolibet cimonia . . . ad dictam Mariam virum suum pertineant. Stann draperiae, in Charta Calomanni ann. 1399. In alia Thosiac a 1404. Charrerria tendens a Stann Perret versus S. Desiderium. V. *Stannum*. (3) Vas stanneum, quod supellex ex itanno. Statuta Ecclesiae Nannet. apud Marten. to. 4. Anecd. col. 958. (4) † Stamen in Gloss. Lat. Gall. a. 1348. V. *Stannum*.

STANS. (1) Domus, habitatio. Statuta Auenion. MSS. V. *Stagia*. Non *Stantia*, Graec. ἀλλοδα. Monstruosa, absurda. Vetus Interpres lib. 1. cap. 2. n. 2. Et occasione dabimus . . . ad eundem eam (sententiam) non Stant neque apta veritati ostendentes quae ab iis dicuntur. (3) et (4) *Stantes*.

STANTAREVM, **STANTARIUM**, pro *Statarium*, Candelabrum magis quod per se stat. Glossae Lat. Graec. *Statarium*, ὀρθοστάτης. Vetus Charta Cornutiensis, edita a Suareño. *Cereostata*.

STANTARIA, V. *Stangs*.

STANTARIUM, **STANTARIUM**, *Standardum* 1. V. in hac voce.

STANTES. (1) Apud S. Cyprianum dicuntur, qui in fide persistunt, ut e contrario *Lapsi*, qui defecerunt, Epist. 14. (2) *Stantes* († *Petrae*, rupes, quae persistent, vt patet ex Ch. a. 1038 Chartul.) Ch. an. 1004. ex mss. C.

Chartulario S. Victoris Massil. fol. 12. Videlicet notionibus in *Stans*.

TANTIA. (1) Camera, ex Ital. *Stanza*. Gualuaneus Flamma in Chron. Mediolan. cap. 284. (2)

TANTIA perperam scribitur in legibus Rachiis Regis Longobard. tit. 4. §. 2. pro *Sententia*, vti praefert Lex Longob. lib. 2. tit. 21. §.

22. Haec sunt legis praeclaudatae verba: *Quia si Stantia, quam ante liberos homines tres aliquis fecerit, fore debet; quanto magis ea causa quae per guadium firmatur.* Quibus

verbis minus consonare videtur Cennii emendatio: quam cum eam obtrusam, tum ob consentientes in hac lectionem Codices editos et

MSS. reiecit Muratorius, qui observat *Stantiam* dixisse Longobardos, quod Itali appellant *Accordo*, hoc

est conventionem siue pactionem eorum tribus liberis testibus, notario nullo adstante, initam. Vox derivata a *Stas*, addit idem Muratorius, quod

significat decretum est, deliberatum est. His addi potest Glossa in l. si quis debitorem, de debitis et gaudi-

motius, ubi *Stantia* intelligitur Pactum obligatorium, in quo omnino stare debetur. (3) TANTIA,

STANCIA, Statutum pretium, praescripta aestimatio. ab Ital. *Stanzicare*, statueri. V. *Sessorium* 2. Statuta Sa-

lutar. collat. 2. cap. 55. (4) † DOMICILIUM, habitatio, Ital. *Stanza*, l. 3. Cod. Ital. dipl. p. 1090.

STANTIAMENTVM, statutum, constitutio, sanctio, Ital. *Stanziamente*, ap. Lam. in Delic. erud.

TANTIARE. (1) Statuere, definire. Chron. Parmense ad an. 1287. apud Murator. tom. 9. col. 813. (2) MENSURAS ad exemplar exigere. Statuta Montis Regal. fol. 372.

TANTIATOR, qui ex officio mercibus pretium indicit. Eadem Statuta fol. 33. V. *supra*.

TANTIVVS, stans, erectus. Character. Kemperleg.

TANTOR. Ordericus Vitalis lib. 9. de Balduino, a Principe Edessano adeptus: *Turgidas igitur Princeps,*

littere perfoliaque coactas, Christianis imples praetendit, et Statori suo

in expeditione curae imperavit. ut . . . Balduinum . . . interficeret.

Vbi legendum *Stratori*, id est *Mariscallo*, seu copiarum duci, quomodo *Stratorem* vel *Prostratorem*

appellatum observavit noster ad Cinnamum pag. 475.

STANVM, panni genus, Gall. *Estamine*. Concil. Dertus. ann. 1429. inter Hispan. to. 3. pag. 663 *Natus . . . clericus . . . vestiri audeat vestibus alterius panni, quam de lana vel Stani, non rubei vel viridi coloris.*

V. *Staminea* et *Stanium*.

STAPVLA, Emporium, forum publicum. V. *Stapula* 1. Auesbur. in Hist. Edw. III. Regis Angl. pag. 194.

STAPES, STAPEDIVM, STAPEDA, *Stapha* aliis, qua quis in equum tollitur. V. *Staffa* 2. STAPES. Miracula S. Quirini Mart. lib. 2. n. 30.

Conscenso equo, dum Stapedi pedem inderet. STAPEDIVM. Clemens IV. PP. apud Rainaldum ann. 1311. n. 13. STAPEDA. Iter Camerarii

Scotici cap. 27.

STAPPOLVS, V. infra *Stapulus*.

STAPHA. (1) STAPHA, STAPHILE, V. *Staffa* 2. (2) † Inter vasa coquinaria vel mensaria recensetur in Gloss. Lat. Gall. a. 1348. V. *Stangus*. (3) † Fulcimentum, fulcrum ex stipitibus, cui balista innititur,

to. 4. Cod. Ital. dipl. p. 46.

STAPHILVM. Leo Ost. lib. 1. c. 47. *Ascendit inde ad ipsum Staphilum de Maella.* Capitulare Ragelchisi Principis Beneventani, cap. 10. *Inter Beneventum et Consum sit finis ad ipsum Staffilum.* Charta Cresinuri Regis Croatiae et Dalmat. ann. 1067.

ap. Ioan. Lucium l. 2. de Regno Dalmat. c. 8. *Territorium . . . a quercu, quae stat supra vallem rabiosam, usque ad Staphilum, qui hac de causa finis est in trinitio, quod est contra Sablatam, etc.* Charta ann. 1141. apud Vghellum in Episcopis Cumanis: *Et ab alio latere parte septentrionis finiuntur in terra dominica, incipiens a Staphilo, et ut descendat directum.* Alia apud eundem in Teatinis Episcopis: *Sicut antiquis et iustis limitibus terminatur,*

Y 3

scili-

scilicet a Staplo inter montes, etc. Ita to. 4. p. 848. 876. etc. Vim vocis ignorare se fateatur Angelus a Nuce, in Notis ad Chronicon Casinense. Quaedam de eodem vocabulo commentatus est Holstenius in Dissertat. de *pila stafilari*, edita cum Notis ad Stephanum, quae, nescio, an omnibus arrideant. STAFILVM, pro *Staphilum*, habetur, ni fallor, in Charta Longobardica in Chronico Beneuentano S. Sophiae p. 573. *A fine Venatoris per Serra usque in Strasilum inter duo vora*, etc. Pag. 383. habetur *Strasilum*.

† STAPHYLOMA, *passio uvulae tunicas*, in Gloss. ad Alex. Iatrosoph. Mf.

STAFIA, Stapes, stapha, scala, qua in equos tollimur. Verus Inscriptio a Wolphango Lazio, et Hieron. Magio lib. 2. Miscell. cap. 14. allata: *Dum virgunculae placere cuperem, pes haesit Stapiae, et tractus interiit*. Recens est haec inscriptio, quam vii veterem laudarunt nonnulli Scriptores, utpote quae parentem agnoscit Franc. Columnam in Somnio Polyph. lib. 1. cap. 19. ubi alias ex eadem officina congestit. V. Menagiana to. 4. p. 83.

STAFIO. Fortunatus in Vita S. Radegundis c. 11. *Accedens ad cellam S. Iuneris, die vno, quo se ornabas felix Regina, composito sermone, ut loquar barbaro, Stapionem, caninas, manicas, cofeas, fibulas, cuncta aureo ornata . . . sancto tradis altari*. Mabillonius ad hunc locum saec. 1. Bened. p. 321. *Stapionem* interpretatur pedum ornamenta: nisi quis scribendum malit *Scapionem*, a Germanico *Scappel*, vitta, capitis redimiculum, quo regium diadema designaretur.

† STAPLA, mensa, ab Anglofax. *Stapel*, V. *Stapula*. Hinc *vendere ad staplam*, particulatim vendere. Arest. Mf. a. 1351.

STAPLE, V. infra *Stapula* 1.

† STAPLERIVS, miles pedestris, ut videtur, apud Murat. to. 20. pag. 977.

† STAPLETVS, tapes, in Comput. Mf. 1434.

† STAPLVM, emporium, forum publicum, Germ. *Stapel*; seu quod a mercatoribus domino fori solitur. Ch. Mf. vet. ex Cod. pag. 1015. V. *Stapula*.

STAPLVS, palatium, domus, sed ut quibusdam placet, ex Germani *Stapel*, locus stabulandarum mercium: sic autem proprie vocabula aedificia tumultuario opere extructa, aliquot stipitibus innixa, quae Anglo-Saxones *Stenple* dicunt, mox docemus. Lex Salica tit. 5. §. 3. *Si quis aristationem, hoc est Staplum super mortuum missum caplauerit, aut mandualem, quod est struthra, sine sclave, qui est ponticulus etc. . . . super hominem mortuum deiecerit*, etc. Lex Ripuariorum tit. 33. §. 1. de intertata re: *Si autem extra regnum super 80. (noctes) Regis Staplum, vel ad eum locum ubi mallus est, auctorem suum praesente habeas*. Vbi Lindenbrogius et Baluzius monent in aliis Codd. legi *Stapplum, stasolum, stapolum, stasolum, et stapsolum*. In variis hisce lectionibus coniecere licet *Staplum* aequae a Germanico *Stapel* et *Stafel* deduci posse: quod postremum erectum, statuum, constitutum, statnam, itidem et graduum tribunal, solum designat. *Staf, Stafel, gradus*, in Gloss. Teuton. Schireri, ubi et *Sassalan*, passibus, *Staph*, passum, ex Gl. Monf. laudatur. *Stafel* praefert Ecardus quod Cangium in vocis *Staplus* interpretatione cum ex Lege Salica, tum ex Lege Ripuariorum errasse contendit: hic siquidem, ipso teste *Staplas gradum*, tribunal sonat; in Lege vero Salica pro Statua honoraria sepulcro imposita usurpatur. V. *Aristat*

STAPRON, ventrale crassum. Conpurus ann. 1425. apud Kennett. Attingit. Ambrosi. p. 576.

STAPVLA. (1) Emporium, forum publicum, in ciuitatibus praefectissimis constitutum, ubi mercatores extraneae publice distrahantur; Gal. *Estaple*, Germ. *Stapel*, a verbo *stapelen*, quod in vnam aliquid cocernere designat. Salmasius in Ob-

serunt ad Ius Articum et Romanum, scribit *Scapen* exponi in veteri Lexico Saxónico - Latino *forum*: unde *scapere* *scapem* vulgo dicimus, inquit, quod *Grecis* erat ἀγορὰ παγέχων, Latine *conuentum praebere*. Iisdem Anglo-Saxonibus *Staple* et *Stapelar*, falerum mentiarium sonat, et *stapular*, stipites iidem dicunt: unde forsan foris ac nundinis publicis nomen inditum, ab apothecis, seu, ut nostri vocabant, *Stallis*, quae in locis vrbium, aut pagorum publicis tamultuario opere supra stipites erigebantur, quomodo de *Hallis* diximus. Boxhornius in Theatro Holland. pag. 100. *Stapula est ius, in quo potestas conceditur aliunde inuicis mercibus quasi manum iniiciendi, ab instituto cursu retrahendi, ac denique ita sistendi, ut non prius, quam publico foro diuenditae ibi fuerint, alio transferantur. Ita autem dicitur a Stapelen, quod in vnum aliquid concernere designat, etc.* V. *Stapula*. STAPVLAR MAIOR, qui collegio *stapulae*, seu mercatorum praefect. Charta apud Madox in Formul. Anglic. pag. 20. SCRIPTVM DE STATV STAPVL, IC. Anglis et Cowello lib. 3. Institut. tit. 22. §. 6. est obligatio infirmum suae de recordo, quae coram Maiore stapuli in praesentia alterius duorum Constabulariorum recognita, et per eum sigillata. Cuius obligationis vi, si debitor in solutione defecerit, creditor auctoritate Praetoris corpus, terras, et bona eius sibi vique ad satisfactionem arripit et detinet, modo infra limites stapuli ipse reperitur, vel bona eius prehendi possint. Eiusmodi vero scriptum non modo inter mercatores; sed interdum inter omnes Regis subditos locum habet. (2) Instrumenrum quoddam naui instruendae necessarium: Angli *Staple* vocant quod Galli *Gache* dicunt. Charta Edw. III. Regis Angl. ann. 1338. apud Rymer. tom. 5. pag. 6. *Tibi praecipimus quod sis ponas, cleias, bardas, raccor, cordas, cantuacio, Stapulas, anulos, clauos ferreos, dolia vacua, et alia quae pro huiusmodi*

estippamento equorum necessaria . . . in manibus poni facias.

STAPVLARIVM, Series, ni fallor, *stallorum* seu tedium in choro. Obiituar. MS. Eccl. Morin. fol. 44. vo.

† STAQVETA, V. *Stagneta*.

STARA, STARIVM, Sextarius, Gall. *Sestier*. Charta an. 1195. apud Vg. hellum to. 7. p. 2321. STARIVM, eadem notione. Tabularium Casauriense an. 1159. Pro Sextrario, mensura liquidorum, occurrit in Chron. Astensi apud Murator. tom. 11. col. 163. STARIVS, eodem significatu. Chron. Mutin. apud Murator. tom. 11. col. 99.

STARANI. Otto Morena in Histor. Rerum Laudensium pag. 19. *Sequenti igitur festo SS. Gervasii et Protasii . . . ceperunt Mediolanenses Staranos de Paulia, qui Serenianum depraedati fuerant, etc.* Vbi loci *Scaranos*, a *Scara* militari, legendum putat Felix Osius, ex MS. Cod. Mediolanensi. V. *Scara* 3. et *Scarani*.

STARARIA. Verus Charta apud Baronium ann. 1188. *De Capisaneis sit saluum vrbis et populo Romano, quidquid ab eis conueniam est et permissum Romae per scriptum et iuramenta et plerarias, et Stararias ac praecoones.* Idem forte quod *Stantia* 2. V. in hac voce. † Locum integrum emenda ex eadem Ch. in v. *Stajaria*.

STARCIA, V. supra *Sitarchia* et infra *Starisia*.

STARE. (1) Esse, permanere. Canones Hibern. c. 9. apud Acher. to. 9. Spicil. pag. 3. STARE IN ARBITRIO ALICVIUS, recte diceretur *delera particula in*. Oberti Cancellarii Annal. Genuensi. ibid. col. 325. STARE AD CRUCEM, V. in *Cruz*. STARE PEDES, vbi superfluum est *Pedes*. Verus Ceremoniale MS. B. M. Deaur. Tolos. STARE RECTO, vel *ad rectum*, pro stare iuri, *Ster en droit*, in Statutis Loffensi. ann. 1548. art. 11. V. in *Rectum*. † STARE MALE, inimicitias inter se habere, in Gh. a. 1196. (2) Habitare, domicilium habere. Charta ann. 1405. ex Tabular. S. Victoris Maf-

SI. Hinc **STARRE** dicebantur tenentes, qui *resenditiam* debebant hominis suis, seu *flagium*: ex Charta an. 1162. to. 13. Spicilegii Acheriani pag. 314. V. *Stigium*, *Residentes* et *Remanentia*. Hinc (3) **STARE**, **ESTARE**, Domus, ubi quis *stat*, seu manet. Charta ann. 1095. apud Gariellum in Episcopis Magalonensibus p. 89. *Ac pro illa guerptione dedit Episcopus Dalmatio unum Stare, quod ibi habebat*. V. infra *Starrum* 2. (4) Sextarius, in Chartis Italicis. V. Historiam Placentinam libro 15. pag. 76. et supra *Stara*.

STARELLVS, Sextarius. Charta ann. 1267. ex Tabulario S. Victoris Massil. V. *Stara* et *Stare* 4.

STARIA. Charta Bonfilii Fulginateus Episcopi apud Vghellum: *In Staria et campo S. Martini modiola tres*. V. *Staysia*.

† **STAROLVS**, sextarius, mensura frumentaria, in Ch. 2. 1249. V. *Starellus*.

† **STARIORA** Sextarius, enuntiatione Longobardica, in Charta an. 1289. inter Pichar. Hist. famil. de Gondi pag. 46. V. *Stara*.

STARRUM. (1) Vt *Stare* 3. Charta Ordonii Regis Navarrae aerae 950. apud Ant. de Ypez tom. 4. Chron. Ordin. S. Bened. p. 435. V. *Starrum* 2. (2) **STARIVM**, **STARIVS**, V. *Stara*.

STARLINGVS, vt *Esterlingus*. V. ibi.

† **TARNA**, avis species, sturnus, in Stat. ant. Florent.

STARRE, vt *Starrum* 2. V. in hac voce.

† **STARRENE**, vel **SCARRENE**, alius f. fundus navis, vt videtur, inde f. pro *Carena*. in Contract. navium Massil. Ms. ubi in alio codice legitur *Sterreria*.

STARRVM. (1) Chirographum, vel instrumentum, quo Iudaei pacationes suas rerumque transactiones conficiebant, apocha, scriptura, charta, cuiusmodi multa haberi Hebraice conscripta in arce Londoniensi hoc titulo observant Warhus et Spelmanus. (2) Idem quod *Stare*, de

quo supra, Domus, sedes, in Charta ann. 1215. apud Salumingu Boissium. V. *Starrum* 1.

STARTIA, **STARCIA**. (1) Char Roberti II. Principis Capuani an. 1156. in Sanctuario Capuano pag. 617. *Hoc est, integram unam pecia terrae, quae est Starria nostrae curiae pertinet, et appellatur ea Camp seu Startia de Maiano, habetque fines, etc.* Alia Guillelmi Regis Siciliae ann. 1182. apud Vghellum *Es sine aliquo servitio castrum illud sicut praedictum est, cum Startia in vis palatii teneat et cognoscat*. Apud eundem tom. 8. pag. 47. *Starti* Adde to. 6. p. 643. et seqq. Char Philippi Principis Tarentini an. 1313. post Hist. Cangii Gallo-Bzantinam p. 77. *Cum civitatibus, villis, castris, . . . iuribus, territoriis Startiis, et pertinentiis suis omnibus*. V. *Stare* 3. (2) † Beneficii ecclesiastici species, in Formul. M. Instr.

† **STASTARITVS**, in sequestro, v. sub custodia positus, ap. Murat. t. 4. Antiq. p. 397. V. *Stagimantum*.

STATARIUM. (1) Qui alias *Stagium* qui *residentiam* debent. Charta Americi Vicecomitis Catri-Airaldi in Tabulario S. Dionysii de Vallera. in *Stagium*. (2) Alia notione videtur in *Cereostata* et *Stantarcum*.

STATER, **STATERVUM** LVDS. Vetus Scheda apud Canisium tom. Antiquar. Lection. *Qui cum coeniamdicti Regis filio assidue ludaretur in Statervum, et semper obtineret exitialis irae fomitem ministrum*. Cum vero quadam die huic ludo operam dedisset, et filius Regis multum victus esset, ira praeruptus, Rex filium Ducis super tempora percussit, mortiferum secuta est mors. Incertum, qui fuerit hic ludas statervum, nisi scacorum furte, atque legendum sit. V. *Stagnus* 1. Apud Will. Malmesburiensem in Vita Aldhelmi Episc. cap. 9. *Wincon Praelatus Daniel, qui esset eiusdem regionis oriundus, et Statervum non egenus, i. nummorum, ex Graecis curia*.

STATERA, V. supra in *Stater*.

† **STI**

† **STATIBARE**, ad stateram expendere. Arest. Mf. a. 1410.

† **STATGIA**, habitatio, coenaculum. Anni. S. Martialis. Lemouie. V. Statgia I.

TATHES, portus, nauium statio. Charra ann. 1431. apud Rymer. to. 10. p. 488.

TATICA. (1) **STATICA**, **STATICVM**, V. *Scas*. (2) † **Praelidium** militare, in Vlat. Barcin. Mf. (3) † **Commoratio**, domicilium, in Conluet. Perpin. Mf.

TATICVLVM, V. infra *Statunculum*.

TATIO. (1) **Ieiunium** dicitur Scripturibus Ecclesiasticis. Isidorus lib. 6. Orig. cap. vlt. et Rabanus lib. 2. de Institut. Cler. c. 18. *Ieiunium et Statio dicitur*. Glossae Arabico-Lat. *Statio*, *ieiunium*. Atque ita pro quouis ieiunio vsurpant Cassianus lib. 5. de Coenob. Instit. c. 20. 24. Alii distinguunt *stationem* a ieiunio: *Ieiunium enim*, iisdem Isidorus et Rabanus aiunt, *est indifferenter cuiuslibet diei abstinentia, non secundum Legem; sed secundum propriam voluntatem*. *Statio autem est observatio fastorum dierum, vel temporum: dierum, ut quartae et sextae feriae ieiunium ex veteri lege praecipitur: temporum autem, ut ieiunium quarti, quinti, septimi et decimi mensis, et observatio Quadragesimae, quae in universo orbe institutione Apostolica observatur*. Tertullianus lib. 2. ad uxorem: *Us si Statio facienda est, maritus de die conditas ad balneum, si ieiunia observanda sunt, maritus eadem die conuiuia exercent*. Idem contra Psychicos: *Arguimus nos, quod ieiunia propria custodiamus, quod Stationes plerumque in vesperam producimus*. Et cap. 14. eiusdem libri: *Cur Stationibus quartam et sextam Sabbati dicamus, et uicinis Parasceuen? Vbi exerte Tertullianus stationem a ieiunio distinguit, ostenditque stationem praescriptam a lege: ieiunium ex mero arbitrio et propria deuotione obseruatum*. Exstant in Bibliotheca Casimiri Auxilii Presbyteri Quaestiones Theologicae, in quibus quaerit:

Quid intersit inter Stationem et Ieiunium? Cur autem Statio dictum sit ieiunium indictum, docet Ambrosius Serm. 25. Castra nobis sunt nostra ieiunia, quae nos a diabolica infestatione defendunt: denique Stationes vocantur, quod Stantes et commorantes in eis inimicos insidiantes repellamus. Isidorus loco citato: *Statio autem de militari exemplo nomen accepit pro eo, quod nulla laetitia obueniens castris stationum militum rescrudat: nam laetitia libentius, tristitia sollicitius administras disciplinam*. Unde et milites, nunquam immemores sacramenti, magis stationibus parent. V. quae Allarius obseruat de Missa Praefanctificationum pag. 1550. et 1570. ex Ioan. Phurne et Matth. Blattare. (2) **STATIO**, veteribus dictus Coetus, siue conuentus fidelium in Ecclesia, maxime is, qui dominico fiebat die, apud Tertullian. lib. de Corona militis: ita autem vocantur eiusmodi conuentus, metaphora sumpta a militibus, qui dum praesidium certo loco collocant, *stationem facere* dicuntur. (3) *Stationes* praeterea dicuntur Ecclesiae, oratoria, seu quaeuis loca, ubi processiones Ecclesiasticae moram faciunt, in quibus orationes fiunt, aut decantantur Antiphonae, vel denique sacrum Missae Ministerium peragitur: ex quo processiones ipsas *Stationes* passim dictas obseruare est. Atque hac notione *Stationis* vocem accipiendam censent viri docti apud Cyprianum Epist. 31. et 42. Ioannes Diacon. lib. 3. Vitae Gregorii M. c. 18. **STATIONALIS CRUX**, quae ad stationes deferabatur, et super altare reponi solebat. Benedictus in Ordine Rom. apud Mabill. tom. 2. Musei Italici p. 124. **STATIONARI**, *Stationem* seu processionem peragere. Eckehardus Iunior de Casibus S. Galli c. 1. (4) **Communio**, seu ordo a communionem accepturis seruandus. Ordo Rom. II. apud Mabill. tom. 2. Musei Ital. pag. 50. (5) **Locus** in Monasteriis educandis pueris destinatus. Vira B Stephani Obazin. Abbat. apud Baluz. tom. 4. Miscell. pag. 157. (6) **Idem** quod

Stagium, de qua voce supra. Sugerius lib. de Rebus in Administr. sua gestis cap. 12. V. *Status* 9. (7) Conuiuium, pastus, praebeanda panis et vini. Charta Hugonis Episcopi Gratianopolitani ex Tabul. Eccl. Gratianopol. In Ecclesiis B. Mariae de Arniso, et S. Iohannis, et de deserto, retinui Stationem cum sociis sex a festiuitate Apostolorum Petri et Pauli, usque ad Assumptionem B. Mariae. (8) Minuti quidam Canoniceorum redditus hac voce designantur, in Charta Mauricii Episcopi Paris. ex Tabul. S. Clodoaldi. (9) Domus, ubi quis *stat*, habitat. Charta Rodulphi Episc. Cabilon. ann. 980. inter Instr. to. 4. Gall. Christ. nouae edit. col. 226. V. *Stare* 9. et *Statina*. (10) Tabulatum, Gall. *Estage*. Charta Ludouici Crassi Reg. Franc. ann. 1134. ex Tabul. Montis Mart. V. *Stadium* et *Tristega*. (11) Idem quod *Mutatio*, in l. 36. et 65. Cod. Theod. de Cursu publ. et l. 1. de Curios. vbi Iacob. Gothofredus. **STATIONARIUS**, in Glossis Graeco-Lat. dicitur, *Επιστάμιος*, ὁ τῶν σταδμῶν ἡγούμενος, ὁ ἡγούμενος τῶν πορείων, *manceps*: qui scilicet in mansionibus equorum publicorum curam gerit. *Qui cursui publico praest*, in lege 1. Cod. Th. de Cursu publ. Adde leg. 2. de Cohortal. l. 31. de Episc. eod. Cod. vbi Iacob. Gothofred. (12) Apotheca. *Stationarius*, Apothecarius. S. Fulgentius Homil. 66 *Temporalis medici Statio videtur esse deserta, vbi herbarum redolens medicamina, et in sedis curationis inclusa renitens ferramenta, etc.* (13) Pro Viuario piscium, in Charta an. 1057. apud Meichelbec. tom. 8. Histor. Frising. p. 516. *Aquis, aquarum decursibus, piscationibus, Stationibus, id est, gisteis piscium, quos hufones dicimus.* (14) † Locus publicus vbi mercatores merces suas venum exponunt, in Ch. Ms. an. 1375.

STATIONALIS, *μὲνιμος*, in Gloss. Lat. Graec. Aliae Graec. Lat. *μὲνιμος*, *sedulus*, *efficius*, *Stationalis*. V. in *Statio* 1.

STATIONARI, ab Italico, vt videtur, *Statiere*, *Statere*, vericulum Gallis *Peson*, vel a *Stationare*, *statere*, Gall. *Manter*; dicitur de pane minoris, quam par *stat*, ponderis; vel minus bene tractato et ficto in Statutis Pallauic. lib. 2. cap. 63. fol. 124. V. in *Stantia* 3.

STATIONARI, V. in *Statio* 1.

† **STATIONARIA**, officina libraria in Stat. Vniuers. Tolos.

† **STATIONARIATVS**, librarii officium, in Stat. Vniuers. Aurel.

STATIONARIVS. (1) *Stationarius* Milites, apparitores, et officiales Praesidium, qui dispositi per provincias certis locis denunciabant magistratibus, quid ageretur. Horum mentio est in Cod. Theod. et Iustinianon semel, et in Append. Cod. Theod. Constit. 14. **SUPERSTATIONARIVS**, apud Optatum l. 1. extr. mo, qui *Stationarius* Praesidium praefectus erat. (2) *Stationarius*, seu *manentes*, de quibus supra loco. Tabularium Redonense apud Augustinum du Pas in Stemmat. Armoric. pag. 823. (3) Librorum venditores, Librarii, a *stationibus* seu officinis librariis: Angli a *Stationers*, quomodo appellabant mercium vilissimarum institores, qui in foro *stationes* habebant, vt notatum a Cuiacio lib. 2. Obseruat. cap. 40. Statutum Vniuersitatis Parisiensis promulgatum ann. 1275. De *Stationariis, siue Librariis: vt Stationarii qui vulgo appellantur, siue Librarii... corporale praecedens sacramentum, quod libros recipiendo venale custodiendo, exponendo eodem et vendendo, ... fideliter et legitime habebunt, etc.* **STATIONARIUS**, qui vis institores. Io. Carmesonius Vita S. Petri Thomasia cap. 3. (4) Canonici, qui *residentiam* faciunt, et facere debet. V. in *Stadium*. Lambertus Ardensis apud Ludewig. 8. Reliqu. MSS. pag. 534. V. *Statio* 9. (5) Subdiaconus dicitur in Ecclesia Romana; qui, hebdomada sua in stationibus Romano Pontifici Missam celebrante, Epistolam cantabat. Anastasius in Benedicto 1. PP. **STATIONARIUS** ACO-

TH

TEVS eadem de causa dicitur in Ordine Rom. 1. apud Mabillon. to. 2. Musei Italici pag. 4. STATIOMARIUS CANTOR, in Charta Philippi Augusti. ann. 1204. pro Ecclesia S. Aniani Aurelian. id est, qui *repentisiam* facit.

STATIOSUS, diu, cum more. Anastasius Bibl. in Gregorio IV.

STATIVA, Domus, ubi quis *stat*, manet. Charta ann. 1153. inter Probat. tom. 2. nouae Histor. Occitan. col. 545. V. *Stasio* 7.

STATIVM, sedile, sedes. Processus de sancti. et doct. S. Catharinae Senon. apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 1321.

STATIVMVLVM, diminut. a *Statio*, Apotheca, sedes ubi merces venum exponuntur. Charta Gilberti Abbaris S. Pauli Senon. ann. 1236.

STATIVVS EQVVS, quem alii Refractorium, Galli *Retif*, vocant. Wichbild Magdeb. art. 99.

STATORES, Apparitores, officiales Magistratum, vel quivis famuli, sic dicti, quod starent ad iussa parati, vel quod singuli in stationibus, quibus addicti erant, starent. Vetus Inscripcio L. MARIO. Verno. STATORI. PR. Alia: FORTVATO STATORI AVGVSTORVM. Petronius in Saryrico: *Quaedam foeminae sordibus calant, nec libidinem concitant, nisi aut servos viderint, aut Statores altius cinctos*. V. Ciceronem lib. 2. Epist. famil. vlr. Baron. ann. 261. n. 26. et quae de iis annotavit noster ad Cinnamum.

STATORIUM, pro Scacarium, ut videtur, in Indice MS benefic. Eccles. Constant. fol. 41. *Supra quibus debatis et libris obtinuit contra ipsos dictos de Hamas, videlicet in assisiis regis de iure patronatum contra dom. de Lescunx et contra Regem in Statario Paschali senso Cadomi anno novergesimo secundo, in quo Statario procurator Regis procuraverat huiusmodi causam advocari*.

STATVA. (1) Lex Salica tit. 29. §. 32. *Si quis Statuam aut tremaculum, vel verticillum de flumine furaverit*, etc. Ita in edit. Heroldi tit. 27. §. 14. Vbi Wendelinus ait, *Statuam*

hic appellari, quod Teutones *Staff* et *Stave* dicunt, *consuem* scilicet, siue longitium, quo naucularii per paludes et flumina lintres suos propellunt: a *Stossen*, protrudere. *Statuam* praeferre veteres codices quidam observant, ut Pithoeus in Gloss. Leg. Salicae, ubi *Statuam*, genus maioris retis, Gall. *Estat*, interpretatur. Certe quidquid sit de etymo, constat, hanc vocem pro virga longiori usurpari in Speculo Saxonicol. 3. art. 45. §. 10. in margine: *Aceruus tritici, duodecim habens Statuas, quarum quaelibet per unum passum ab alta distet: et quaelibet Statua clavos contineat duodecim a se invicem distantes, in altitudine unius hominis stature usque ad humeros*. In textu virga habetur pro Statua, sic: *Duodecim vero virgarum cumulus tritici, ita ut virga una passum distet ab alia*. V. Acta SS. to. 1. lun. p. 869. col. 1. (2) Columna. Epist. Imp. CP. ad Robertum Comit. Flandr. ann. 1095. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 268. (3) *Erumpens*, in Gloss. Lat. Graec. et Graec. Lat. Emendat Vulcanius, *Statuta*, *erumpens*.

STATVALIS. (1) Stupidus, instar stituae: hinc adagium: *Statua taciturnior*. Liber de Disciplina Scholarium, falso Boetio adscriptus, cap. 6. (2) STATVALIS, et STATVARIVS CEREVVS, qui ad statuam feta altitudinem alicuius effectus est. Mirrac. S. Simonis Eremit. August. tom. 2. April. pag. 828. V. *Statuarium* 4.

STATVARE, Statuere, praescribere. Acta ad Concil. Basil. apud Marten. to. 8. Ampl. Collect. col. 383.

STATVARII, ut infra *Statustarii*, quomodo etiam forte legendum est. Constituit Frederici Imp. in Litteris Ludouici X. Regis Franc. tom. 1. Ordinac. p. 611.

STATVARIVM. (1) *Constatatorium*. Papiac MS. Perperam in edito *Statuarium*. Occurrit haec vox nude in Gloss. Arabico-Lat. (2) Sepulcrum, monumentum mortuorum statuis adornatum. Ingulfus pag. 853. (3) Zachariae cap. 11. v. 13. *Es appende-*

*pondant mercedem manū viginti argenteos; et dixit Dominus ad me: Proice illud ad Statuarium. Vbi Graecus interpres, addit dicitur eis πρὸ χοντυρίων, vbi scilicet confari statuae solent. (4) Candela, cum qua cingitur statua, et circumdatur vel crux, vel altare. Ita Vgutio, et ex eo Will. Brito in Vocabulario MS. et Mamotrectus ad 2. Paralip. c. 3. Vita S. Stephani Obazin. lib. 3. c. 25. apud Beluz. tom. 4. Miscell. p. 300. Vbi de cereis ad mensuram seu statuarum boum curandorum efficitur, atque ad sepulcrum Sancti cuius opem inclamabant arsuris sermo est. V. *Statualis* 2. Gloss. Lat. Graec. *Statuarium*, ἰερόστατον, Gloss. Graec. Lat. ἰερόστατον, *Statuarium*. Sed legendum videtur vtroutrique *Statuarium*. V. *Statuarii* 2.*

STATVARIVS, V. *Statuarium* 4. *Statualis* et *Statuarii*.

STATVITIO, Statutum, Edictum. Continuatio Chron. Andr. Dandoli apud Murator. to. 12. col. 419. V. *Statutio*.

STATVNCVLVM, *STATVNCVLVS*, paruula statua. Gloss. Lat. MS. Reg. cod. 1013. *Statuncula*, *idola*, *Staticulum*, Plauto in Persa. Vita S. Concordii Mart. num. 8. **STATVNCVLAM** habent Gregor. Turon. lib. 7. Hist. Franc. cap. 5. et Acta S. Thyrsi cap. 6. **STATVNCVLA**, in Actis S. Urbani PP. tom. 6. Maii pag. 13.

STATVRA. (1) Hominis altitudinis mensura. Gloss. Lat. Graec. *Statua*, ἀνάστημα, μέγεθος σώματος, μήκος ἄλκιμος. Glossae aliae: *Statua*, σώματος μέγεθος. Anastasius in S. Hadriano sub finem, de Tiberi fluuio exundante: *Es per plateas, se extendens usque ad Pontem Antonini, ipsumque euertens murum, egressus in suo se iterum vniuit alaeo, ita ut in via lata amplius quam duas Statuas eiusdem fluminis aqua excreuisset, etc.* Habetur eadem notione paulo ante. (2) Statua, imago. Testamentum Guillelmi Narbon. Vicecomitis ann. 1397. apud Marten. to. 1. Anecdor. col. 1629.

STATVRARIVM, *STATVRILVM*. V. *Statuarium* 1. et 4.

STATVROVS, elegantis stature. S. Augustin. Pl. 33. *Forse habes formosum, Staturosum, bene compositum*. V. *Statutus*.

STATVS. (1) Statua. Lactantius de Mortibus Persecut. n. 9. *Erat etiam corpus moribus congruens, Statu celsum, caro ingens, etc.* Fredegarius in Chron. cap. 51. *Formam statuarum meae laudasti*. Alii codd. habent *Status mei*. (2) Hominis staturae species. S. Oyprianus ad Demetrium. (3) Regnum, imperium, ditio, Gall. *Etat*, Germ. *Staat*. Litterae Edw. III. in Chron. Angl. Th. Otterbourne pag. 123. (4) Curia Comitatus, Aula Regia. Iacobus de Vitriaco lib. 3. pag. 1126. de Sephadino: *Primo die recipit ipse (Legatos Christianorum) in prima scala de Cayron, vbi semper est Status eius*. (5) Comitatus generalis regni, vel provinciae alicuius Gall. *les Etats*. Prosper Sancti crucius de ciuilibus Galliae dissensionibus apud Marten. tom. 5. Ampliss. Collect. col. 1449. (6) Ordo Charta ann. 1361. (7) Apparatus comitatus, familia; Germ. *Staat*. Polyptychus Eccles. Viuar. *Videtur . . . Hugonem Merali qui erat vicarius, tenebat ita magnum Statum sicut unus Episcopus*. (8) Reditus prouentus, fiscus regius. Charta ann. 4. Henrici V. Regis, apud Madox in Formul. Anglic. pag. 61. (9) Sedes, i. q. *Stagium*. *Statum facere, tenere*, Sedere, morari Ethelwerdus lib. 4. cap. 3. V. *Stagium* et *Statio* 4. (10) Pro *Stallo* monachorum et Canonicorum in Ecclesia. Galbertus in Vita Caroli Comitis Flandr. num. 72. (11) *Sedes*, apotheca, Gall. *Etat*; idem quod *Stallum* 1. Charta Ludouici Crassi Reg. Franc. ann. 113. apud Lobinell. tom. 3. Hist. Par. pag. 61. (12) *IN STATVTIONEM*, Gall. *Tenir en Etat*, curare, tueri, suis stipendiis seruare. Charta Henrici III. Reg. Angl. ann. 122. apud Rymer. tom. 1. pag. 280. (13) Dilatio, induciae, quod res

eo statu, quo sunt, maneant, Gall. *Estat*; inde *securus Status*, securitas, quoniam sibi inuicem per certum tempus spatium fideiubent. Lit. remiss. a. 1336. (14) † Honoris et dignitatis gradus, in Testam. a. 1390. V. *Homo Status* et *Statica* 2. (15) † Ministerium, artificium, in Arest. Parl. Paris. a. 1416.

STATUTARII, Magistratus, qui statuta edunt, vel horum obseruationi inuigilant, vel secundum ea iudicia sua edunt. Charta ann. 1208. apud Murator. delle Antic. Estensi pag. 390. *Statutarii*, qui pro temporis fuerint, hoc statutum et supradicta continentur firmare et scribi facere in volumine statutorum Communis ciuitatis Ferrarie. STATUTERII, eodem significatu, in Statutis Vercell. lib. 6. fol. 141.

STATUTARIUM, Archiuum, in quo reponuntur Statuta, seu acta publica. Innocentius IV. PP. in Epistola ad Potestates, etc. sub finem.

STATUTARIVS. *Lex statutaria*, V. in *Lex*.

STATVTIO. (1) Statutum, Edictum. Charta Olibee Comit. apud Acher. tom. 2. Spicil. pag. 267. V. *Statutio*. (2) † Iurisdictio iuratorum communis in Ch. a. 1070. (3) † Assignatio, additio, in Ch. Mi. a. 1238.

STATVTORES, vt *Statutarii*. Statuta Arelat. MSS. art. 110.

STATVTVM LOCALE, Institutum, consuetudo recepta in loco, Gallis *Costume locale*. Charta Bolkonis Ducis Slesiae ann. 1236. apud Ludewig. to. 5. Reliqui. MSS. pag. 559.

STATVTVS, magnae staturae, apud Plautum in Rudente:

Rotalium ac Siltum senem, Statuum, ventriosum.

V. *Staturolus*.

STATVNCULA, V. *Statunculum*.

STAVA, V. *Statua* 1.

STAVARIVS, *ἰσθιαρὺς*. Gloss. Lat. Graec. Leg. *Stavarius*. V. *Statuarium* 4.

† STAVDELLVM, fulcrum mensarum, in Stat. eccl. Castrens. an. 1358.

STAUERA, qui iuramento formidiam sacramento praescribit, vel dicitur, a Belgico *Stauen den eedt*, sacramentum dicere. Consuet. Furnenses ex Tabular. Audomar.

STAVLVVS. (1) *Stallus*, sedes Canonicorum vel monachorum in choro Ecclesiae, Gall. *Stalle*. Charta ann. 1227. tom. 2. Hist. Eccles. Meld. p. 120. V. *Stallum* 2. STOLVS, eadem, vt videtur, notione. Statuta S. Martini Turon. ex Cod. MS. Sangerman. num. 1307. *Debet autem (Rex) donare thesaurariam vel decanatum vocensem infra annum et canonicis non de terra, sed de Stolo*. (2) *Stallum*, apotheca; Gallis *Estal*. Libertates MSS. villae S. Desiderii in Campania ann. 1228. V. *Fenestra*, *Stallum* 1. STAVLLVS, eodem significatu. Gesta Guillelmi Episc. Cenoman. apud Mabillon. to. 3. Analect. pag. 373.

STAVVLVS, V. mox *Staupus*.

STAVVS, et STOVVS, Scyphus, crater, poculum, mensura liquidorum, Germanis *Stauff*. Kero Mon. in Gloss. *Stonpus*, *ciphus certae mensurae*. Vetus Glossar. Saxon. apud Sommerum, *Stapal*, *basis*. Est autem *basis* vas, vel etiam vas potorium. Charta Abbatis Laurisham. apud Freherum in Orig. Palatinis: *Vndecima vero huda villicationis assignet, quatenus inde 8 paraphides, 8 Staupi, vnum mortarium, in Natali Domini, 40. quoque scutellae in Pascha fratribus ministrantur*. STAVVM, eadem notione, in Charta ann. 1222. tom. 2. Rer. Mogunt. p. 668. STOVVS. Ephemerides Monasterii S. Galli, 3. Non. April. STOVVS, in Statutis antiquis Canonicorum S. Quintini in Viromanduis. STOPA, eodem significatu, apud Ludewig. to. 1. Reliqui. MSS. p. 354. STOPELLVS, diminut. a *Stopus*. Statuta Placentiae lib. 6. fol. 67. STAVPVLVS, diminut. a *Staupus*, in Miraculis S. Valburgis Virg. lib. 2. cap. 5. apud Canisium et Stewartium vsurpatur pro *Cicindile*, aut lucerna ardente ante corpus S. Valburgis, quod esset in modum *Rampi*, seu crateris, effusa. STIVVS, apud

apud Papiam dicitur *calix consecratus*. Sed an eiusdem originis, cuius *stampus*, non auctum definire. Leg. forte *Scriptus*.

STAVRACIN, STAVRACINVS, STAVRACIS, STAVRACIVM, V. in Stora.

STAVRAMENTVM, quicquid non ad vitae duntaxat, sed et ad agrorum culturam, et praedii suppellectilem pertinet, idem quod *Instaurum*. V. in hac voce. Tabularium Cado-mense: *Wilhelmus montium recepit in Stauramento, IV. bones, et XL. bidentes, etc. V. Estoramentum*.

STAVRARE, instruere, adornare, Gall. *Estorer*. Anastasius in Hadriano apud Murator. tom. 3. p. 195. V. *Staurum* et *Instaurare* in *Instaurum*.

STAVRIA, CRUX. Fratres de Stauria, iidem qui *Fratres crucis*. V. in *Crux*. Leges Opstalbomicae c. 20. *Fratres Ordinis Praedicatorum, et Fratres Minores, et Fratres de Stauria, . . . admistere decrevimus*.

STAVROFERI, iidem qui mox *Staurophori*. V. *Baiulus I.*

STAVROFORIA, V. in Staurophori.

STAVROPHORI, qui crucem in processionibus Ecclesiasticis portant, ex Graeco *στυροφοροι*, Gall. *Porte-croix*. Gislebertus Monachus in Vita S. Romani Abbat. Aurisiod. cap. 7. *Sicque (corpus S. Romani) inde levatum, et cum Staurophora, cereoflata . . . ad praefatum coenobium deportatum est*. Perperam edit. *Staurophona*. Rectius to. 5. Maii p. 156 editum a Bollandistis, *Cum Staurophoria et cereoflata*. Sic porro hoc loco intelligitur *Crux ipsa delata*. V. *Meursium*, et Gloss. med. Graecit. **STAVROFORIA, Portatio Crucis**, in Gloss. MSS.

STAVROPHYLAX, Graec. *στυροφυλάξ*, Crucis custos, dignitas in Ecclesia Ierosolymitana: eo etiam nomine interdum donatur Patriarcha Ierosolymorum. V. *Custos Crucis* in *Custos 4.* et Gloss. mediae Graecit.

STAVRVM, quicquid ad vitae necessaria conducit, Anglis *Store*. Item, quicquid ad agriculturam, vel ad praedii suppellectilem pertinet, ut

sunt animalia, pecora, serui, &c. V. *Stauramentum*. Elmham. in V. Henrici V. Regis Angl. cap. 63. 195. *Largissimae Cerevis copiosa fructibus, cuncta sua granaria infra orbem omnis Stauro spoliata perpendiculariter*. Chron. Ioh. Wetherhamstedii p. 505. *A dextra, aut in praedictis, aut in grangis, aut alibi alibi in Stauro pro exhibitione vestra, etc.*

STAVRVS, CRUX, ex Graec. *στυρος*. Gloss. Aelfrici Anglo-Sax. *Crux, Staurus*: rod.

STAVSARE, f. Propungere, oblitescere. Charta ann. 1506. apud Vghellu tom. 1. Ital. sacrae col. 1362. *Habeat in omnibus licentiam et firmam potestatem in omni loco istius munimen ostendere et Stausare, agere, etc.* Leg. fortassis *Stansare*, Italico *Stansiare*, decernere, constituere.

† **STAZONATICVM**, praestatio pro Statione seu Stallo in foris et mundanis, i. q. *Stallagium*, ab Ital. *Stazione*. Murat. t. 2. Annq. p. 32.

STE, V. supra Sta.

STECARE. Charta ann. 1237. i. Miracul. S. Ambrosii Senensis: *Stando ante altare S. Ambrosii, fuit in compressa, et Steccata, quod nullo modo poterat discedere*. Id est fuit ex Italico *Stacca*, baculus, stipula septum. V. *Crucianus*, Menagium et Ferrarium in Orig. Ital. **STECHEATVM**, ex Italico *Steccato*, palus, repagulum, apud Petrum de Crescentiis l. 10. cap. 26. *Hinc STECCATA*, palorum series, vel latio ex palis, locus palis circumseptus, Gallis *Estacode*. Annal. Caesariensis ad ann. 1305. apud Murator. tom. 14. col. 1126. **STECHATA STECHATVM**, eadem notione Castellus in Chron. Bergom. ad ann. 1404. apud eundem Murator. tom. 16. col. 948.

† **STECCHARIA**, i. q. quod *Steccata* in Ch. a. 1414.

STECATA, V. Steccare.

STECO, vox Italica, Spina, festuca, palus. Vita S. Francisci Fabriani to. 3. April. p. 989.

STECHATA, STECHATVM, STECHETVM, V. Steccare.

STE

FEDINGI, V. *Stadingi*.

FIGMA, pro Stemma. *Chronicon Monasticum* lib. 5. c. 8.

ISTAGIVM, V. mox in *Stele*.

STELAREA, salicium, ap. Murat. *et. Antiq.* p. 419.

STEL, f. Retis genus, vel Pali in *Anglo* dispositi ad capiendos pisces. V. *Seckius* Charta Winemari Gaudensis Castellani in *Probat. Histor.* Guinenlis pag. 66. *Et unum mansum terrae inter Broclans et Gestans, propter ius ad dicum, nec non et unum sach ad sarvos et ad silvam, cum Stale in Vatham ad pisces, in spiritum eandem piscandi potestatem cum illis loci dominus habet.* Hinc forte STELAGIVM, in Charta Henrici II. Regis Angl. pro Abbacia S. Mariae de Voro.

TELENGARDA, locus palis circumseptus. V. *Steccare*. Iacobus De Layro in *Annalib. Eltenf.* apud Murat. tom. 18. col. 991. V. *Stellata*.

TELIGAE, f. pro Scailgae, vel Scabae, lapides testiles, quos *Ardoises* dicunt Galli. V. in his vocibus. *Histor. Monast. S. Laurentii Leod.* apud Marten. to. 4. *Ampliss. Collect.* col. 1110. Item, pro XC. M. *Stelgiarum emarum ad opus claustris, C. scuta antiqua*.

STELLA, (1) SOCIETAS STELLARUM, Ordo Militaris institutus a Ioanne Reg. Franc. ann. 1351. *Stellifera Congregatio Militaris*, in Charta eiusdem Regis 5. lun. ann. 1356. Habetur apud Carolum de Lelis in *Familis Neapolitanis* tom. 1. pag. 296. Epitaphium Iacobi Bozzuti Militis an. 1358. ubi dicitur fuisse de *Societate Stellae illustris domini Ioannis Regis Francorum, et Collateralis Crispini Ludonici Ducis Duracii*.

STELLAE FESTVM, Dies Epiphaniae in Codice MS. S. Victoris Paris. Quo quidem die celebratur officium, quod *Officium stellae* appellatur apud Ioannem Episcopum Abbrinc. de *Officiis Eccles.* pag. 30.

STELLAE APPARITIO, vesper, ubi occasus. Fori Oscanis Iacobi I. Regis Aragon ann. 1247. fol. 12.

STELLA GROSSA DE SERO, ex notatione. *Chron. Parmense* apud

Murator. to. 9. col. 765. STELLA Iunior, Agrimenforibus, est Decussis conduplicatus diductusque; iunior vero stella dicta, quali ab ipsis menforibus condita, adeoque post caeteras stellas nata. Caius et Theodosius: *Stellam iuniorem super picatos palos consecramus, etc.* Idem Caius: *Et signantur ut inueniantur pali ipsi Stellam consecramus, et ipsa Stella iunior nomine vocatur.*

(2) STELLA, Gall. *Estelle*, in Ecclesiis quid sit aperte docet *Rituale Sueffion.* apud Marten. de *Diuinis Offic.* pag. 497. *Funiculus insuper a capite usque ad pedes ecclesiae prosendatur, in quo circulus quidam feruens habens 7. cereos super ostium sepulcri in altum dependeat. Circulus autem iste, qui et Stella a nobis nuncupatur, verum luciferum, qui mane resurrexit, designat.* Statuta MSS. Eccles. Anic. ann. 1410. *Matricularius omni die Matutinis, Missae et Vesperis ad pulsandam campanas chorri, Stellum illuminandum . . . teneatur interesse.* V. supra in *Stellae festum*. (3) *Stellae* dicuntur bacilli, quibus alligatur crus post rupturam consolidandum. *Miracul. B. Henrici Baucenens.* to. 2. Iunii p. 391. (4) † Machina lignis duobus transuersis constans. *Traët. Ms. de re milit.* (5) † Piscis genus. V. *Ilancus*.

STELLARE. (1) *Stellis micare*. *Symmachus* lib. 3. *Epist. II.* (2) Alia notione. *Memoriale Porestatum Regiens.* ad ann. 1247. apud Murator. to. 8. col. 1115. *Parmenses et omnes milites et populares armata manu exierunt de Parma, et per forciam castrauerunt Imperatorem de Victoria, et omnes suos milites et pedites; et multi fuerunt ibi mortui et vulnerati, et totum carrocium Cramonensium ibi Stellauerunt, et destruxerunt, et in Parmam duxerunt.* Leg. forte *Stecauerunt*, id est, in frustra conciderunt. *Stecca* enim Italis frustum ligni sonat: nisi malis *Strabacauerunt*. V. infra *Strabacare*.

STELLARIA. (1) STELLARIA, STELLATA, STELLATOR. Vgutio: *A sternu, haec stellata, i. mare, vel purpura: unde Stellaria, navis maris*.

marina, vel via in mari, vel via in coelo quae ducit nautas, vel purpure quae per mare fertur, vel vestis ex purpura: et Stellarius, marinus, vel purpureus, et Stellator, compositor nautis marinae, vel purpureae vestis, sine regularum stellarum. V. Papiam in *Silataria*. **STELLARIA**, vt supra *Stalaria*. V. in hac voce. Charta ann. 1097. apud Murator. delle Anric. Ettenfi pag. 82.

STELLARII, et *Stelliferi Hospitalarii*, dicti fratres seu Milites Ordinis Teutonici, in veteri Chronico laudato a Bohuslao Balbino in Epitome Rerum Bohemicarum pag. 270. quod ii deferant stellam rubram supra crucem, ex statuto Innocentii IV. Papae.

STELLATA. (1) Palus, repagulum. Iacobus de Layto in Annal. Ettenfi. apud Murator. tom. 18. col. 1023. Hinc (2) **STELLATA**, pro Vallatio ex palis, locus palis circumseptus, in Chron. Ettenfi ad an. 1332. apud eundem tom. 15. col. 393. V. *Steccare, Stelengarda et Stelhonasa*.

STELLATA CAMERA, Gall. *Chambre des Esloiles*, iurisdictio apud Westmonasterium, a loco stellis ornato ubi sedebant iudices sic dicta, quae abolita est ann. 1641. sub Carolo I. Rege Angl. V. Blount in *Nomole*. Anglic.

STELLATICUS FANNUS, segmentis in modum stellae positis distinctus. Glossar. Lat. Gall. Cod. 7679.

STELLATVRA, V. *Stilatura*.

STELLATIVS. (1) Qui *stallum* habet, Mercator qui in *stallo*, seu merces suas venum exponit. Bracton. lib. 4. Tract. 1. cap. 46. V. *Stallasi*. (2) V. *Stellata Camera*.

STELLIATA, sepimentum, clausura, vt videtur, (seu potius intergnum.) Gall. *Cloison*. Charta Radulphi Abb. de Viconia ann. 1206. ex Tabular. S. Quincini in Insula: *Vaccariam quoque quae in curia S. Quincini est, duobus Stellias ampliare et lateribus tegere debemus.* V. *Stellata* et *Stelhonasa*.

STELLIFERI, V. *Stelligeri*.

STELLIFICARE, in Diuorum merum referre, stellis et astris rere. Ericus Vpfallienlis lib. 4. Suecicae p. 139.

STELLIGERI, **STELLIFERI**, men factionis Basileae in *Stell* cui opposita *Pfistatorum* factionis Argentineus ann. 1573.

STELLIGVS, vnciae pars viginti Gall. *Estelin*. Comput. an. 1245. Bibl. Reg. V. *Esterlingus*.

STELLINGA. Nicholas lib. 4. H. de Lothario Imp. *Hinc etiam in xoniam misit Frilingis Lazubus quorum infinita multitudinis quod mittens si secum sentirent, ut legum antecessores sui tempore idolorum cultores erant, habuerunt eandem illis deinceps habendam cederet: quia supra modum cupidum nonum sibi, id est, Stellingam posuerant, et in unum conglomeratis dominis e regno pene pulsus, morte digno, quia quisque volebat legere vebans. Intra Ludonicus etiam sediciosos, qui se, uti quassatum Stellinga nominauerant, mobiliter, gali tamen caede compercuti. Rursum: Eodem tempore Stellinga Saxonia contra dominos suos rebellauit. Vox formata forte ex Saxonico Kiliano, vetus, verustus, et La filius, uti in Adaltingus docuit quod Stellingae leges et mores antiquos affectarent.*

STELLINVS. (1) Vt *Esterlingus*, in hac voce, et infra *Sterlinus*. Charta Iuhelli de Meduana ann. 1188 apud Marten. to. 1. Ampliff. Coll. col. 982. (2) † Vnciae pars prima, Gall. *Estelin*. Necrol. eccles. ris. Ms. V. *Esterlingus* et *Stellio*. **STELLIO**, dicitur qui animo instans et varius est verbo vel Vocabul. vtriusque iuris.

STELLIONATOR, ἐπιδήμιος, Gloss. Lat. Graec. Aliae Graec. ἐπιδήμιος, *Inpostor, Stellionator*.

STELLIONATVS. (1) Crimen *stellionatus* nomen sumptis a quodam mali reptili, quod dicitur *Stellio* est quasi simile serpenti, et *Stellio* animal dicitur, quod ex duobus coloribus pictum, sicut coelum per Ioan. Berberius in *Victorio* vt

que iuris. Vlpianus leg. 3. D. Stellationat. Stellationatum obici posse his, qui dolo aliquid fecerunt, sciendam est, *scilicet*, si aliud crimen non sit, quod obiciatur: quod enim in priuatis iudiciis est de dolo actio, hoc in criminibus Stellationatus persecutio. Vbi cumque igitur titulus criminis deficit; ita Stellationatum obiciemus. (2) †Sortilegium, in Glossar. Lat. Gall. Cod. 521.

TELLONATA, Sepimentum, seu vallatio ex palis. Statuta Montis Reg. fol. 198. V. Stellata et Stellationata.

STELLVM, locus palis circumseptus. Stat. Auen. a. 1248.

TELLVTA, Stellula. Sebast. Perulius in Vita B. Columbae Reatinae tom. 5. Maii pag. 325°.

TELTA, pro Idiomate, lingua vel filo; si tamen mendose non scribitur, ut monet Spelmanus, in Charta Edgari pro Eccl. Eliensi: *Quae etiam nostra vsitata sermocinatione describi mandauimus, hac eadem Steltia, quae passis in auribus vulgi sonare.*

TELZIA, Gralla, vel baculus cui quis innititur, Germ. *Stelze*. Capitula ad Legem Alamannor. c. 27. edit. Baluzii: *Si quis alteri pedem transieris, soluas solid. 40. Et si manus, soluas solid. 20. Et si foris vlla ambulare posueris, et in campo suo cum Steltia ambulare poteris, soluas sol. 20. etc.*

TEMA (1) Poena reis infligta, vel ius eam infligendi. V. *Essima* 1. (2) Pro *Stemma*. Tabular. Landeue. nec. (3) Pro *Scema*, ni fallor. V. in hac voce prima notione. Charta Caroli Calui in Bibl. Reg. ex Cod. Colbert. 5080. *Sed etiam nosmet ipsos debemus qui nos et praedecessores nostros Imperatores et Reges nullo nostro merito, sed sua benignissima gratia regnum in Stema euehere dignatus est.*

TEMA. (1) Pro *Schema*, seu σχῆμα, non semel usurpat Ordericus Vitalis. *Monachile Stemma*, lib. 4. pag. 543. V. *Scema* 1. (2) STEMMA, ac, generis series. Charta electionis Iohannis in Abbatem S. Pont. VI.

tii ann. 1004. ex Schedis Peiresc. *Eligimus hunc monachum nomine Ioannem, vultu decorum, illustrum sensu, Stemma sublimem, moribus insignem, etc.* (3) Charta ann. 1156. apud Ludewig. to. 4. Reliqui MSS. p. 202. *Si seruus ecclesiae occiderit conseruum suum, Stemma ex integro ecclesiae restitatur, &c. de subsequenti si vero emendatione duae partes ad ecclesiam, tertia ad aduocatum pertinebit. Si de ceteris quispiam seruum ecclesiae occiderit, restitutio (1. restituto) isidem Stemma, subsequenti compositionis duae partes sunt aduocati, tertia ecclesiae. Id est, ni fallor, restituto alio seruo, etc.* (4) STEMMA, a Graec. στέμμα, Corona, diadema. Translatio S. Sebastiani, etc. saec. 4. Bened. part. 1. pag. 406. *A Stemma usque subuculam cultu regali exuti* (Ludouicus Pius et eius vxor) *utroque Martyri inibi reposuere.* Vtuntur etiam Firmicus Mathes. lib. 3. c. 8. Prudent. Hymno 1. περὶ στέφανου, et alii.

STEMPHIACI, id est, *vinatia*, apud Papiam MS. Perperam in edito *Steniphiaci*, id est, *umacia*: est enim vox Graeca, στέμφυλα, unde constat legendum *Stemphyla*.

STANDARDVS, vt *Standardum* 1. V. ibi.

STENDATVS, *Marca Stendata*, ad *Standardum* scilicet examinata. Locus est in *Marca*. V. *Standardum* 2.

STENIPHIACI, V. *Stemphiaci*.

STENTARI, distineri, occupari, von Italica. Acta S. Francisci Rom. to. 2. Martii pag. 139.

STENTARIUM, vt *Standardum* 1. Iacob. de Voragine in Chron. lauten. si apud Murator. tom. 9. col. 16.

STENTINAE, *intestina*; in Gloss. Lat. Graec. Sed leg. *Intestina*, vt patet ex Gloss. Graec. Lat. *intestina*, *intestina*, *intestinae*.

STIPA, ESTIPA, ESTAVT, palus, sigillum, fulcrum, Gall. *Etaye*. Reparat. factae in Senescallia Carcalsonae ann. 1435. ex Schedis Cl. V. Lancelot: *Item pro quinque Stepis et quinque cabestris de coral, quilibet ex longitudine duarum sanuarum.*

2

STE,

STEPHADIVM. Historia Episcoporum Anthiodor. cap. 20. *Dedit et alius missorium similiter anathemum pensans. lib. 40. et dimid. qui habet in medio rotam cum Stephadio, et in gyro homines et feras.* An ex Gr. *σῆφαδιον*, ut sit coronula; vel quod Scacarium, quod *Stephadium* etiam vocabant, efformatum fuerit? V. *Stipadium*. † Pro mensa occurrit in Vita Mf. S. Laudi Constant. episc. V. *Stipadium*.

STEPHANIENSES, vetus moneta Comitum Burgundiae.

STEPHANIZARE, coronari, Gr. *σῆφαιζω*, coronare, a *σῆφαρος*, corona. Acta S. Ansueri to. 4. lul. pag. 102.

STERA. (1) *Pellucula in qua involuitur puer in ventre matris et moritur.* Unde Macer: *Sterae sed sublitur herba.* Vgutio. Alius: *Obstetrrix, femina quae Steram trahat.* A Graeco - Barbaris, qui *σῆρα*, pro *σῆρα*, dixerunt, transit haec vox ad Latinos. V. Gloss. med. Graecit. et Lexicon Martini. (2) Ut supra *Stara*, sextarius, Ital. *Staro*. Statuta Vercell. lib. 4. fol. 57.

STERBERE. Gualterius Hemingford, de Gestis Edwardi II. Reg. Angl. ad ann. 1307. p. 241. *Quibus auditis, respondit ille nobilis consiliator, Comes Lincolnensis, qui esse Sterberbat capitalis consiliarius Regis mortui.* Vbi Cl. Editor Hearnius, f. Sciebat.

STERCIDIVM, *Κερκιδεύς*, in Gloss. Lat. Graec.

STERCIDVM, *ὄχετος*, in iisdem Gloss. ac in Gloss. Graec. Lat. *ὄχετος*, *Rinus canaliculus, clabata, rinus, Stercidium.*

STERCOLA, nutrix, quae cunas purgat. Ita pro *Stercola*, vel *Stercola* restituit Rigaltius apud Tertull. advers. Valentin. c. 8. *Quare non et Stercolae et syntrophae nominantur?*

STERCOLINVM, vel **STERCOLINVM**, pro Sterquilinum: Fimus, quo stercoreantur agri: *κόπρος*. Gloss. Lat. Graec. *Sterculinum*, *κοπροδοχείον*, *κοπρίμ*. Iulianus Antecessor Constituit. 5.

STERCORACES, *Stercora*. Indigula Superstitionem et Paganiam, Concilio Liptinensi ann. 746. *auguriis vel animum, vel equum, vel boum Stercoracibus.* Apud Marten. to. 1. Capitul. col. 151. legimus, *bonum stercore, vel Stercorationem*. **STERCORATIVM**, eadem notione Gerualdus Tilleberiemensis part. 1. Otis Imperial.

STERCORANISTAE, haeretici, qui Eucharistiae Sacramentum secessu obnoxium esse censabant. Alger. lib. 2. de Eucharist. c. 1.

STERCORARE, alium exonerare stercore-inquinare, in Canon. Pontificis. apud Marten. to. 4. Anecd. col. 45. **STERCORISARE**, **STERCORIZARE**, eadem notione. Buzynius in Diario belli Hussitici apud Ludewig. tom. 6. Reliqui. MSS. 199. *Stercorizare* in Gemma occurrit pro Agros fimo stercoreare.

STERCORARIA SEDES, lapide seu marmorea, quae Romae est ante porticum Basilicae Salvatoris Patris archatus Lateranensis, ad quem ducitur electus Romanus Pontifex priusquam pergat ad S. Petri sedem sic dicta, quod dum in ea sedet, Cardinalibus inde eleuetur dicentibus hunc versiculum, *Sustine pulvere egenum, et de stercore erig pauperem, ut sedeat cum principibus et solum gloriae teneat.*

† **STERCORARIUM**, *πρωτόν*, in Gloss. Lat. Gall. Cod. 7692.

STERCURA, *σχύβαλα*, in Gloss. Lat. Graec. *σχύβαλα*, *Stercura*, *quissalia*, in Gr. Lat.

STERCVS, Narium excrementum Vita MS. S. Wenwaloei ex Tabula Landeuene.

STERCVTIVM, Latrina. V. *Stercus*.

STERENATES. V. *Steranaces*.

STERIA, *ὄρητες*, in Gloss. Lat. Graec. Leg. *Seria*. V. Salmasius. Inscript. Herod. pag. 15. et ad Plinium pag. 809.

STERIFIVM, Stapes, quo in equo quis tollitur. Histor. Nouient. Manast. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1127.

TRILENSIS MONETA, V. *Ester-*

TRILENSIS, *questina*, in Gloss.
atque Philosoph. Mf. V. *Sien-*

TRILLVM, *barba Deo apta*, in
Gloss. Cod. 7613. Monitra ver-
borum, pro *Barba caprae*. V. *Sit-*

TERIS, i. e. *pellicula*, quae voca-
tur *matrix*, in nota ad Comoed. sine
nomine Mf.

TERIVM, (1) *spatio*, i. *solitarii ha-*
bitus. (2) † *Aestuarium*,
V. *Estivum*.

TERLA, *avis est similis grui: ma-*
gis enim habet rostrum et periculo-
sum. Dial. creaturar. Mf.

TERLINGARIS, vt *Esterlingus*. V.
in hac voce. Litterae Raymundi Co-
m. Tolos. ann. 1248. apud Mar-
tin. tom. 1. Anecd. col. 1040.

TERLENCVS, eadem notione, in
Compositione inter Gaufridum II.
Aptens. Mf. et Raubaudum de
Agouto ann. 1233. ex Schedis Prae-
fid. de Mazaugues.

TERLINGVS, V. *Esterlingus*.

TERLINGVS, Eodem significatu
et *Esterlingus*, in Charta ann. 1341.
apud *Recher.* to. 5. p. 259.

TERLIVS, vt supra *Stellinus*. V.
in hac voce. Vita dom. Hildeburgis
apud *Recher.* tom. 2. Spicil. pag.
690.

TERMENTORIVM, *Stabulum iamen-*
torum. Vide *Iosephus* in 10. Anna-
lium: *Iosephus haec audiens posuit*
adulescentem in Stermentorio Cameli. Et et-
iam *Stermentoria* dicuntur, quae in
lapis solent fieri. Vgutio.

TERNAX, pro *Stratus*; Gall.
Jouet. Amelius in Ord. Rom.
apud *Mabil.* tom. 2. Musei Ital. p.
535. V. infra *Sternutus* 2.

TERNAX, (1) *Cabalus panidus, qui*
hominem reicit de dorso suo, in Gloss.
MSS. Aliae Isidori: *Sternaces*,
panidi. Ita etiam Glossae Antiquae
MSS. Sueno in Hist. Danica cap.
5. *Cosa inopinato, equi Sternacis praeci-*
pitis, arbori illisus interiit. (2)
Humilis, qui se sternit, apud Si-
don. lib. 5. Epist. 14.

STERNERE. (1) *Pacificare, praeparare, infellare, abnuere*. Will. Brito in Vocabul. MS. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Sternere, Pacifier, praeparer, enfeiler, accraventer*. (2) Pro Scribere. Passio S. Maximiliani: *Dion dixit, Sterne nomen eius. Camque Stratum fuisset, Dion dixit: quia indeuoto animo militiam recusasti, congruentem accipias sententiam, ceterorum exemplum*. V. Glossar. mediae Graecitatis in *παρασκευάζειν*. (3) Subiicere, ultimo gradu et loco collocare, in Cod. Theod. tit. de Domesticiis leg. 5.

† STERNICIVM, *Utramentum, pala-*
lea quae equis sternitur, in Stat. Auellae. Ibidem habetur *Externi-*
cium. V. *Sternuta*.

† STERNITVS, *stratus, ad terram*
deiectus, Ital. *Sternato*. Stat. ciuit. Cumanae. V. *Sternatus*.

STERNOMENTVM, STERNOTVM,
STERNYMEN, *παραμῆς*, in Gloss.
Graec. Lat. *Sternumentum*.

STERNVM, *torus, toral, stratus*,
στρομή, in Gloss. Graec. Lat.

STERNVTVS. (1) Eadem no-
tione qua *Sternutatio*. Pirminii
libellus apud Mabillonium tom. 4.
Analec. p. 586. (2) Pro *Stratus*,
in Rythmo de Verona, to. 1. Ana-
lector. Mabillonii, pag. 371.

STEROLOGIA, *Postloquium*, in Gloss.
Sangerm. num. 501. a Graeco-bar-
baro *στερολογία*, pro *εστερολογία*, vn-
de efformatum *Sterologia*, pro hy-
sterologia. V. *Stera* 1.

† STERFARE, vox Italica, extirpare.
Stat. Taurin. 2. 1360.

† STERFERE, idem, ap. Murat.
to. 3. Antiq. p. 41. V. *Stirpere*.

STERPIAE, *Caudae serpentis*, in Gloss.
sis antiquis MSS.

STERIVS, ab Italico *Sterpo*, *Stirps*,
truncus, Gall. *Souche*. Acta S. Ber-
trandi tom. 1. lun. pag. 796.

STERQVILINIVM; *Stercorum re-*
ceptaculum. Notitia iudicati ann.
994. in Append. ad Marcum Hisp.
col. 950. Vitur Columella lib. 1.
cap. 6.

STERRERIA, V. *Starrere*.

† STERTINA, *aratri culter, quo ter-*
ra sternitur seu versatur. Glossar.

Lat. Gall. Cod. 7692. *Sterina, cane* (leg. f. contre,) *de chene.* *) *Sierina* potius est stiva aratri, Gerin. Sterje, et Gall. con, idem est ac *quene, cauda.*

STERTOR, pro *Strator*, nisi me fallo. V. in hac voce. Epitaphium Gerbirgae Abbat. Geisenfeldae apud Mabill. to. 4. Analect. p. 51.

Hic iacet in tumba Gerbirgis
filia Regis

Graeci Steroris, Eberhardique fuit

Neptis, huius loci prima fertur
Praelata fuisse.

STERTURA, Substramen, Gall. *Litiere*. Charta Maioris de Doulaucourt ann. 1244. in Tabular. Compend.

STEVRA, STIVRA, vestigal, tributum, collatio, etc. ex Germanico *Sténer*. Statuta Ardacensis an. 1356. apud R. Duellium tom. 1. Miscell. pag. 111. *Stenrac vel collectae*. Charta Alberti Ducis Austriacae an. 1286. apud Ludewig. tom. 4. Reliqu. MSS. p. 267. *Ad nullas teneantur collectas, contributiones, dattas siue Steuras. Steura seu precaria*, in aliquot Constitutionibus Adolphi Imperat. ann. 1293. et 1299. apud Goldastum to. 1. Constitut. Imper. STEWRA, eadem notione, in Charta Matthiae Reg. Bohemiae apud Ludewig. tom. 1. Reliqu. MSS. p. 509. STEYRA, pro *Steuira*, in Charta Alberti Ducis Austr. ann. 1342. apud Steyerer. in Comment. ad Histor. Alberti II. col. 63. STVRA, apud Georg. Christianum to. 1. Rerum Mogunt. p. 649. STIVRA. Vetus Charta in eadem Metropoli Salisburgensi to. 2. p. 30.

STEYGNATVS. Monasticum Anglicanum to. 3. part. 2. pag. 80. *Vna sanona de panno serico, praeter frontellam, pro Missis ibidem, cum frontello Steygnato . . . Vna sanona de panno serico, cum frontello Steygnato.* Hoc est fortassis, notis variegato ac distincto, vel punctis intermixto, ita ut legendum sit *Stigmatas*. V. in hac voce.

STEVRA, ut *Steuira*, V. in hac voce.

STHANERIUS, Stannarius, Gall. *Potier d'estain*, in vet. Catalogo Confraternitatis B. M. Deaurat. Tolos. V. *Stagnum* 2.

STHEMA, pro *Schema*, Habitus, constitutus, ornatus. Ioannes Biclariensis in Chron. V. *Scema* 1. et *Stema* 1.

STIBA, *Στίβα*, in Gloss. Lat. Graec. pro *Stiva*.

STIBADIVM. V. *Stigadium*.

STIBVLATIO, ut infra *Stiglat* Charta ann. 23. Ludolphi Pii apud Stephanot. to. 3. Antiquit. Bened. Pictavi. MSS. pag. 220.

STICA. (1) *Tunica*, in Gloss. 16. Papias, et Glossae Lat. MSS. ex B. Reg. Cod. 1013. habent *Stiga*. Abi: *Strigium*, genus vestimenti. Varo *striga* legendum censet. V. *Stiga* 1. *Stigia*, *tanica*, *Strigium*, *nas vestimenti*, in iisdem Isidori Gloss. Vossio de Viriis sermon. c. 50. mis laxa videtur Isidori interpretatio, *Sticamque* pro *Stiga*, *χρυσάχιος*, scriptum suspicatur, tunicam notis variegatam ac distinctam intelligit. A Graeco *σικχίος* censet Salmasius, quem consule. Exercit. Plin. p. 748. edit. Traj. Italiae Moniales *Stecch* appellant, neam fasciam, quam circumligant fronte. A *Seica* vero videtur *Seicata* vox *σικχίος* apud Graecos quibus perinde est *amica*. STICHARIUM. Gloss. Graec. Lat. *Σικχίος*, *amica*. Gloss. Lat. Graec. *Sticharia*, *σικχία*. *Sticharium* pterea appellatur praesertim, apud Graecos, vestis strictior ecclesiasticae est antistitem, presbyterorum diaconorum et subdiaconorum propria. V. Glossar. med. Graecit. *σικχίος*. Acta S. Leonis III. tom. 2. Iunii pag. 588. *Accessit candidum Sticharium et castanei coloris contextum phenalinum.* STICHA, ut *Stica*, apud Cenciord. Rom. cap. 33. tom. 2. Italici Mabill. pag. 200. (2) STICA, STIKA, certus numerus Angillarum, Anglis *Esticke*, Germanis *Stiege*, i. e. num.

XX. Individuorum. Fleta lib. 2. cap. 12. § 7. *Lunda anguillarum constat ex 10 Stikis, et quaelibet Stika ex 20 anguillis.* Glanvilla lib. 2. cap. 9. *Vnum sextarium mellis, et duas Sticas anguillarum.* (3) Pro *Stica*, vel *Siriga*, venefica, in Histor. Monast. Gemmetic. pag. 53.

TICCARE. (1) Correctiones statutorum Cadubrii c. 117. *Iubemus quod talis hospes ante tabernarius . . . in eius taberna seu hospitio ludere nec Sticare permittas tam de die quam de nocte sub poena librarum 25. Pap. . . . Qui vero ludens seu Sticabit, in qualibet taberna seu hospitio tam de die quam de nocte cadans ad poenam lib. 25. Pap. . . . et hancmet poenam incurrere intelligatur quicumque non esset hospes siue tabernarius, qui in eius domo Sticare seu ludere permitteres.* *) Germanis *Stimmenröcher* olim erant et quibusdam in locis adhuc sunt aegyptiae loci conuolutione decipientes. (2) Pro palis munire occurrit supra in *Bastifilium*.

TICCATA, Dalmatis, Propugnaculum, munimentum, *Bastida*, Ital. Historia Obsidionis Iadrensis ann. 1345. lib. 1. cap. 24.

TICCARE, Palis et sudibus munire, Ital. *Steccare*. Chron. Domin. de Graupa apud Murator. to. 12. col. 714 V. *Steccare*.

TICCATILLVS, diminut. ab Italico *Stecato*, Palus, sudes, assula ligna. Acta S. Raynerii to. 3. Iunii pag. 448.

TICCA, STICMARIVM. V. *Stica* 1.

TICRATVS, Contextus ac series palorum. Anonymus de Gestis FridERICI II. Imper. V. *Steccare*.

STICVLARIVS, *figularum* seu *ligularum* artifex. Ch. Ms. a. 1280.

STICVS, piscis fluuiatilis, tinea, in Gloss. Gall. Lat. a. 1348.

STIER, Sextarius, V. *Stera* 2.

STIFA, pro *Stius* atrati. Flodoardus lib. 14. Carmine 19.

STIGA. Iohan. de Ianua: *Stiga*, i. *aculeus*, *stimulus*, *incitatio*, *molestia*. Inde *infigere*. Gloss. Lat. Gall.

Sangerm. *Stiga*, *aguillon*. *Stigare*, *anguillonner*. V. *Stica* 1.

† STIGARE, infligare, in Instr. a. 1384.

† STIGARIVS, secundus inter officiales fodinarum salis; an qui operarios incitat, quomodo Gallis *Piqueur*. Leges Polon. to. 1. p. 166. *) Procul dubio est a Germ. *Stigger*, quae vox praefectum fodinae metallicaee denotat.

STIGINA, V. infra *Stigna*.

† STIGIO, f. stirpium eradicandarum venditio, in Libert. Ms. loci de Mirabello.

† STIGLVS, *Stilus*, Ital. *Stile*, lignum teres et longum. Tract. Ms. de re milit.

STIGIVM, genus vestimenti. V. *Stica* 1.

STIGMA. (1) Pro Stemma, in Chron. Salernit. Anonymi apud Murator. to. 2. part. 2. col. 224. (2) Signum, character, nota. Andreas Floriac. MS. lib. 3. Mirac. S. Bened. (3) Modus, ratio. Translatio S. Audoeni apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1674. (4) Nicol. Vptonus lib. 1. de Militari officio cap. 3. *Militēs qui creantur per balneum portant de consuetudine in humero sinistro suum Stigma militare album, quod quidem Stigma dictus Tiro portabit, quousque fecerit aliquod notabile factum, nisi aliqua nobilis domina illud tollat, ut est consuetudo Angliae.* Quod vero *Stigma* hic scriptor vocat, *Las* seu lemniscus nodatus dicitur in veteri Ceremoniali MS. vbi de Militari inauguratione. Qui enim Miles cum balneorum ceremonia creatus fuerat a Principe, longiori tunica induebatur, eique lemniscus albus ad sinistrum humerum alligabatur. (5) STIGMATA, Praestigiae, characteres magici. Anonymus in Vita S. Brigidae c. 10. *Venit ad S. Brigidam Conaldus, suis satellitibus circumdatus, sub Stigmatibus malignis, et dixit, etc.*

STIGMARE, notam infligere, Prudentius in Romano. STIGMATIZARE, eadem notione, Graec. *stigmatizein*. Acta S. Reginswindae to. 4. Iul. p. 95.

STIGMATVS, punctis interfectus. Bonifacius Moguntinensis Episc. Epist. 17.

STIGNA, *Palis operosiora*. Papias MS. et edit. Gloss. Ild. *Stigina, ornamenta regia*.

STIGVLA, Ligule, Gallis *Aiguillette*. *Stigularis, Faiscurs d'aiguilletes*. Habetur in primo Registro *des me-fiers de Paris* fol. 89. Arrestum pro *Stigularis, sen Aquileariis urbis Parisiensis* ann. 1421. 7. Febr.

STILA, campanula. V. *Skella*.

† **STILARE**, vox Ital. obtinere, in usu esse, usurpari. Probat. t. 3. Hist. Nem. p. 221.

STILBON, vox Graeca, Splendens, splendidus. Fridergodus in S. Wilfrido saec. 4. Bened. part. 1. pag. 722.

† **STILIARE**, is, i. q. *Graphium* 1, stilus. Glossar. Lat. Gall. a. 1352.

STILICIDIVM, V. *Stillicidium*.

STILINQVADRVN, id est, *quadrum*. Gloss. Ildorfi. V. *Stilinquadrum*.

STILLA. (1) Campanula. V. *Skella*.

(2) **STILLAE**, glacies, stillae glaciae, t. 3. Aug. p. 772.

• **STILLARIAE**, aquarum ductus. Charta Conradi Imper. ann. 1023. apud Vghellum in Episcopis Vicentinis. Legendum videtur *Stellariis*. V. *Stellaria* 2.

STILLATVM, Sorbitiuncula. Acta S. Franciscæ Rom. tom. 2. Martii pag. 100°.

STILLATVRA, Compendium vel lucellum, quod Duces seu Tribuni ex annona singulorum militum quasi *sub gratia donationis*, licito decerpabant, ut est in l. 28. 29. et Theod. Cod. Theod. de Eroga. milit. annonae. Quam vocem hac notione usurpant etiam Spartianus in Pescennio, cui *Stellaterra* dicitur, et Lampridius in Alexandro Severo. De vocis etymo multa commentatur Iacobus Gothofredus ad d. l. 28. ubi varias scriptorum sententias expendit.

† **STILLICIDARE**, stillare. Gloss. Prov. Lat. Cod. 7657.

STILICIDIVM. (1) Momentum, punctum temporis. Verus Irenaei Interpret. lib. 2. cap. 32. n. 3. *Es de quidem Stillicidio temporis perse-*

verantia, non Iesu Domini nostri sed Simoni mago similes ostenduntur

(2) † **STILICIDIVM**, ludicra pugna, hastiludium. Ch. Mf. c. 1314.

(3) † **Morbi genae oculorum**, f. Aegilops, t. 3. Aug. p. 301.

(4) † **Aquae decurrentis murmur** in Comoed. sine nomine Mf. (5) † **Area ante aedem sacram**, alias *planium*. Instr. t. 11. Gall. Christ. p. 224. V. *Atrium* 1.

STILLVS. (1) Stylus, formula, methodus conficiendi acta forensia († vel Scribae officium.) Mandatum Caroli IV. Reg. Franc. ann. 1320. 1. Ordinat. pag. 773. (2) **STILLVS**, stilus, palus, fudes. M. rascul. B. Henrici Baucenens. tom. 1. p. 387. *Ipsa zata ducta sine mixio alisa fuit ad Stilos pontis fissa in duas partes*. lac. De Lay in Annal. Eltens. ad annum 139 apud Murator. tom. 18. col. 94. *Qui ambo exercitus, postquam mueras sibi possibile pontem occupare iam, vastissimis bombardis continenter contundebant, rampendo et sternendo diactim Stilos et alia ipsius pontis bora*. Vbi pontis pilae seu columnae intelligi possunt, a Graec. *styla* columna: et pro palo certum usurpari hanc vocem in Charta E. fiderii et Adelgisi Regis Longob. an. 772. in Bullaria Casin. tom. p. 14. col. 2. *Per prae in Stilo dlo, et pero teclato, et per ranc furca fissa, usque in pero similis clato, deinde in Stilo, et ranc clato*. *Stili caeci*, apud Hirtium bello Africano, Pali sunt praecaeque, ac terrae defixi in strensi munitione. De iisdem lius:

Et Stilus occultatur, tacum vestigia relinquit.

(3) † **Stilus**, graphium, i. q. *liere*, in Ch. Mf. a. 1294. (4) † **Consuetudo**, mos, Ital. *Stile*. Inquis. a. 1288.

STILPONES, *vāms*, in Gloss. Graec. Puffilli, homunciones.

† **STILVM**, instrumentum calceae equis aptum, apud Murat. t. 2. tiq. p. 476.

STILVS. (1) Titulus, Gall. *Titre*, Angl. *Style*; († vel potius reditus, emolumentum, salarium.) Litterae Caroli V. Reg. Franc. ann. 1370. to. 3. Ordinac. pag. 325. *Nec non omnes consuetudines, libertates, fuisse et Stilos in seu de quibus visi (uñ) sans pacifice ab antiquo.* V. *Stilus* 2. et *Stylus*. (2) † Ius, quod magistris Camerae computorum aliusve competit in venditionibus vel locationibus rerum ad dominium pertinentium, etiamnum *Stipes*. Iura gentium Compot. Mf. V. *Vinagium* 6. (3) V. *Stiglus*.

STIMARE, STIMATOR, Aestimare, Aestimator. Inquesta ann. 1268. ex Schedis Praef. de Mazaugues.

STIMATIO, aestimatio, to. 7. Ordinac. reg. Franc. p. 662.

STIMPIO, extemplo. Paschasius in Vita S. Adalhardi saec. 4. Bened. part. 1. p. 342.

STIMVLATI, V. Schola stimulat.

STIMVLATVS, feruens. Vita B. Ioh. Bonisii tom. 5. Maii pag. 110.

STIMARI, dicuntur amatores. Idem dicuntur carmentarii. Vocabul. vtriusque iuris.

STINCA, carcer apud Florentinos, Ital. *Stincha*. Stat. ant. Flor.

† STINCIVS, piscis, Gall. *Espinque*, in Glossar. Lat. Gall. Cod. 7679. V. *Sticus*.

† STINCTVS, extinctus, a stinguere, in Gloss. Prouinc. Lat. Cod. 7637.

STINCVS, Aeta antiqua apud Vghellum tom. 7. Ital. sacrae pag. 1361. *Est pede Arpi feris ad caput Fastuoli, ubi est copia Stincorum, et vadit usque ad locum, qui vocatur antiqua Ecclesia, etc.* Infra: *Vbi surgit fons, et tendens ad feram de Stinchis, etc.* Ital. *Stinca* est montis apex.

STINDARDVM, vt: Standardum 1. V. ibi.

STIOPHIVM, pro Strophium, apud Ludewig. tom. 6. Reliqu. MSS. pag. 311. *lineum ad emungendum rasum?* Gall. *Mouchoir*.

STIOPVS, Insuper oris. Vnde,

*Nec Stiopo tumidas intendis
rumpere buccas,
Vel braccas.*

Ita Ioh. de Ianus; vnde Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Stiopus*, *Emfleur de bouche*. Sed leg. *Silopo*.

STIOSVS, quasi mistissimus, non superstitiosus, in Glossis antiquis MSS.

STIPA. (1) *Quaedam parua arbor, ut dicitur copa, quia ex ea stipentur scissa.* Ioh. de Ianua. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Stipa*, *un petit arbre bon pour balaier*. *Scopa*. (2) † *Obrumentum, id quod stipatur seu occiditur.* Comput. Mf. a. 1381.

STIPABILIS, scissibilis, in Gloss. Lat. Graec.

STIPADIUM, vel STIDARIUM, id est, scaccarium, quia hominibus spectantibus lapsum stipesur, vel stipet, si domus fiat. Vel Stipadium est parus abacus, et hoc Stipadium, genus mensae. Vgutio, et ex eo Ioh. de Ianua. Catholicon paruum: *Stibadium, Eschequier.* Graeci *stibadios* vocant torum, vel cubile ex herbis confectum. Papias: *Stiphiadium, a stipitibus, quasi stipiadium, prandium.* In MS. *Strophadium.* Sidonius lib. 2. *Epist. a. In hac (diuina) Stibadium, et nitens abacus.* V. *Strophadium*.

† STIPALIA BONA, quae ex stirpe paterna vel materna proueniunt, Germ. *Stammgüter.* Hist. Loffens. Manrel. Part. 3. p. 17. 51.

STIPARE. (1) *Beda in Vita S. Guthberti Episc. n. 68. Sumpso fornem vel argilla, vel quidquid huiusmodi materiae reperisset, Stipaneras rimulas, ne quotidianis imbriam sine ventorum iniuriis ab orandi retardaretur instantia. Vbi Stipare est stupa vel stipa riuus occludere,* Gall. *Estouper.* V. *Stinpare*. (2) *Vt infra Stipare.* Charta ann. 1125. inter Probat. tom. 2. nouae Hist. Occit. col. 438. (3) † *Stipitibus claudere, munire.* Glossar. Lat. Gall. Cod. 531.

STIPARIUM, V. Stipadium.

STIPARIVS, STUPARIVS, siccator, in Gloss. Lat. Graec. *Strypticus, astringens.*

STIPATE, Contracte, Gesta Tene-
credi apud Marten. tom. 3. Anecd.
col. 126.

STIPATORES. (1) *Præbendarii*,
vel *compositores*, dicti a *stipe*, id est,
præbenda. Ita Glossæ MSS. (2)
Stipatores præterea dicuntur milites,
qui Inquisitori ad inquirendos et pu-
niendos hæreticos auxilium et comi-
tatum præstant. Hi crucem in ex-
tima veste deferunt: unde *Crucifigi-
gnati* interdum, qui alibi *Familia-
res*, vel *S. Petri Martyris Scholares*,
puncupantur. V. Iacob. Simanca-
tem Pacensem Episc. de Catholicis
Institur. tit. 41. §. 15. et Limborch.
Hist. Inquisit. lib. 2. cap. 9.

STIPATVS. Concil. Londinense ann.
1342. cap. 2. de abusu Clericorum
in vestibus: *Et suis digitis annulos
indifferenter portare publice, ac zo-
nis Stipatis pretiosis supercingi.*

STIPENDIALIS, ad stipendium per-
tinens. *Feodus stipendiale*, apud Si-
don. lib. 8. Epist. 9.

STIPENDIAKI, sustentari, tueri,
Gall. *Emretenir*. Chron. S. Trudo-
nis apud Acher. to. 7. Spicil. pag.
375.

STIPENDIARIE, in stipendium.
Præceptum Theodoricæ Reg. inter
Acta Episcop. Cenoman. apud Ma-
billon. to. 3. Analect. p. 206.

STIPENDIARIVS. (1) Qui alicuius
stipendiis meret. Chronic. Eltense
ad ann. 1305. apud Murator. to. 15.
col. 353. (2) † *Oeconomus*, pro-
curator penus, to. 2. Sept. pag.
454.

STIPENDIVM. (1) Quidquid vitæ
sustentandæ est necessarium. Charta
ann. 850. in Append. ad Marcam
Hisp. col. 785. *Vs nostris futurisque
temporibus ipsæ res eiusdem monaste-
rii rectorumque suorum et monacho-
rum ibidem degentium proficiat utili-
tatis Stipendiisque in augmentum.*
(2) Via, ratio, modus aliquid com-
parandi. Saxo Grammar. in Histo-
ria Danica: *Unicum salutis Stipen-
dium in aeris abiectioe repositum,
nec fugas subsidium nisi rerum da-
mino carpendum.* (3) **STIPENDIA**
PATRIÆ, munera curialia, quæ

et *Neceffitates municipales* dicuntur
in Cod. Theod. de Decurion. leg. 5.

STIPES. (1) Furca, paribulum
Charta Caroli C. ann. 863. apud
Miræum to. 1. pag. 248. (2) *Stips*,
in Gloss. Lat. Græc. *Stips*
sodalium, *egros*. *Stips* in MS
Sangerman. (3) † *Stipes* *altar-*
eius basis. Pontif. Ms. Elnens. eccl.
STIPHA. Theodericus Monachus
Miraculis sancti Celsi Episcopi Tr-
vir. n. 14. *Cam de lecto surgere co-
peret, et nemo sibi ministrantium a-
foret, nisi quo posuit, Stipham lecti
apprehendit. f. Lecti columna*
fulcrum.

STIPHADIVM, V. *Stipadium*.

† **STIPHANIVM**, idem videtur
Stephadium, vel *Stipadium*, in Mi-
sal. S. Iohann. in valle.

† **STIPODIVM**, stapes, f. pro *Sti-
pedium*. Instr. a. 1520. V. *Stapes*
Staffa 2.

STIPPA. Anastasius in S. Silvestro
*In medio fontis columnas porphyrea-
cas, quæ portant phialam auream
ubi candela est, pensans est ex au-
purissimo libras 52. ubi ardet in di-
bus Paschæ balsamum lib. 200. et
xum (l. myxum) ex Stippa amiani.*
Id est ex papyro seu *stuppa* immac-
lata, pura. Alii codd. præferunt
stuppa.

† **STIPS**. (1) *Stipes*, furca, paribi-
lum in Ch. Dagoberti a. 627. in
Instr. t. 5. Gall. Christ. p. 451. (2)
Monetæ minutionis species, Rom-
nis etiam nota. Ch. Ms. a. 1165.

† **STIPTEREA**, *alumen scissum*,
Gloss. ad Alex. Iatrofoph. Ms.

STIPTICVS, pro *Stypticus*, Græc.
στυπτικός. Alexander Iatrofophi-
lib. 2. Passion. c. 79. *Cibi . . .*
*Stiptici sunt, bene digestibiles et co-
madoti.*

STIPVLA. (1) Pro *Stipulatio*. Trad-
tiones Fuldenses lib. 2. form. 2.
STIPVLAS **E** **MANIBVS** **ELIC-**
RE. V. *Festuca*. (2) † *Impossibile*
significat aridos ad fidem. Glossa
vet. Lat. Gall. Cod. 7613.

STIPVLAGIVM, præstatio pro fi-
pulis. Polyprych. Fiscam. aq. 1235.

STIPVLARE, pro *Stipulari*. Charta
ann. 968. ex maiori Chartul. S. V.
Aor

Arch. Mathil. fol. 7. V. mox *Stipulatio*.

STIPULATIO. (1) Gloss. Graec. Lat. *Stipulationes*, ἀπαιτήσεις. *Stipularis*, ἐκαστοδωσία. Isidor. lib. 4. Orig. cap. 24. *Stipulatio* est quasi promissio vel sponsio: unde et promissores stipulatores vocantur. *Dista* autem stipulatio a stipula: veteres enim quando sibi aliquid promittebant, stipulam tenentes frangebant, quam iterum iungentes, sponsones suas agnoscebant. Charta ann. 1240. apud Miraeum to. 1. pag. 580. col. 1. Nos per *stipulationem* solemnem, se et iuramento interpositis, promittimus, etc. Hinc formula vulgari, *Stipulatione* subnix, quae crebro occurrit in donationibus, et aliis actis vel instrumentis, et apud Marculfum. (2) **STIPULATIO** saepe etiam pro subscriptione usurpatur. Chron. Gemblacense pag. 510. Omnia quae B. Wibertus legali testamento delegavit commissive filii Ecclesiae Dei, Imperialis et Apostolicae manus Adstipulatus fecit perpetualliter corroborari.

STIPULUM, καλομένη, in Gloss. Lat. Graec. *Stipulus*, in MS. Sangerman. pro Stipula.

STIPVS. (1) *Mendiculus*, Ioh. de Ianua, *Mandians*, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm. Qui stipem emendicat. V. alia notione in *Stampus*. (2) † *Calix consecratus*, in vet. Gloss. Cod. 7613. (3) † *Stirps*, principium, causa lit. remiss. a. 1322.

† **STIRATVRA**, vox Italica, torsio, tortura. Vitur Card. de Luca pro causatione.

STIRILLVM, Barba caprae, dicitur a stiria, quia pendet ad modum stiriae, i. gatae. Ioh. de Ianua. Barbe de chevre, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm.

STIRPALES, vt infra *Stirpaticum* in *Stirpare*. Charta ann. 1076. apud Calmet. inter Probaz. to. 1. Histor. Lothar. col. 476.

STIRPARE, pro *Exstirpare*, stirpibus euellere, quomodo Salmasius ad Histor. Augustam p. 284. ait se reperisse apud Prudentium in verustissimo codice S. Ambrosius lib. 9. in

Eucant: *Stirpare agrum solitus, ne sentibus gemina laedatur, ne luxuriae umbra feliorum*. Vita S. Agrippinae Episcopi: *Accepto nempe tanto dignitatis officio, toto posse prauitatem haereticam Stirpare satagebat*. V. *Styrpus*. **STIRPATOR**, pro *Exstirpator*, Decoctor, Gallice *Distipateur*. In Miraculis S. Ludgeri Episc. Mimigard, num. 9. Liber Ordinis S. Victoris Parisiensis MS. c. 11.

STIRPATICVM, Silua *exstirpata*, alias *Effartum*. Charta Frider. I. Imp. ann. 1175. apud Guichenonum in Episcopis Bellicensib. V. *Exartus*. **STIRPARIVM**, idem quod *Stirpaticum*. Charta Roberti Comitis Palatini Loretelli ann. 1179. **STIRPETVM**, eadem notione. Charta Conradi Imp. ann. 1108. to. 3. Italiae sacr. p. 455.

† **STIRPERE**, vt *stirpare*, stirpibus euellere, in Stat. Taurin. Ms.

† **STIRPES**, i. q. *stirpaticum*, silua exstirpata, in Ch. Rob. reg. Ms.

† **STIRPIGENA**, e stirpe genitus, i. 6. Sept. p. 495.

STIRPIX, qui stirpes effodit, radicem sector. Gloss. Lat. Graec. *Stirpices*, ἐξοτόμοι.

STIVA. (1) Stapes, quo in equum quis tollitur. Chronicon Reichenpergensis ann. 1160. *Imperatore frenum equi et Stiuam sellae tenente*. Vbi nescio an non legendum sit *Striuam*, ex Gallico *Estrie*. Alias Latinis *Stina* dicitur manica aratri: *Stiuarius*, qui tenet aratrum per *Stiuam*. Ioh. de Ianua et alii. (2) Instrumentum musicum, Gall. ol. *Estive*. Donnizo lib. 1. de Vita Mathildis cap. 10.

*Tympana cum cytharis, Stimis-
que lyrisque sonant hic.*

(3) Neuma, quod post antiphonas canatur. Bernardus de Musica. (4) Alia notione, in Charta apud Stephanot. to. 1. Antiq. Bened. Vascon. MSS. p. 678. *Cum quodam abbate Bernardo imbuissetem pro Stinas et syluas, quae sunt in Caldarez, eo quod ipse diceret, quia deberes colligere*

prædam pro se sine consilio abbatis vel monasterium. V. *Stinarium* 2.

STIVAGIVM, V. *Sanctinagium*.

STIVALE, ocrea leuior, calceorum species, Germ. *Stiefel*, Italis *Stivale*, Gall. olim *Stivelé*. Chron. Domin. de Graüina apud Murator. tom. 12. col. 684. V. *Aestivalia*.

STIVALLVS, **STIVALVS**, eadem notione. Statuta Saluciar. Collat. 5. c. 143.

† **STIVANDARIVS**, custos pecorum, Occitan. *Estivandié*, in Ch. Ms. a. 1318. V. *Aestina* et *Stinarium* 2.

STIVARIUM. (1) Vt *Stivale*. Chron. Cauense apud Murator. to. 7. col. 958. (2) Pecorum stabula aestatis tempore. Charta Gastonis Vicecom. Beneharn. ann. 1281. in Tabulario Palensi. V. *Aestina*.

STIVRA, V. *Stiura*.

STIVVS, *Semita*, *tramis*, *trames*, *σέν ἑδς*, in Gloss. Graec. Lat.

STILACTARIVS, *ἐγγόμενος*, Gloss. Lat. Graec. *Adulator*, *ambiciosus*, *ancillula*, *Stilactarius*, *snco*. *Stilactarius*, in Gloss. Graec. Lat. Vtrobique legitur *Stilactarius*.

STILATA, *genus nauigii latum, a latitudine dictum. Inde Stilataria purpura dicitur, id est marina, vel navis piratica.* Papias. V. *Festum*. Gloss. Lat. Graec. *Stilatta*, *πικρὸν καὶ σκάρφον ἴδιος*. Hinc emendandae Glossae Isidori: *Stilataria*, *vestis piratica*: vbi *vestis*, pro *unius*. *Stilataria purpura*, apud Iuvenal. Sat. 7. v. 134. quae *Stilata* seu naui advehitur.

STILINQVADRVVM, *σκληρόν, ἀνσηρόν*, in Gloss. Lat. Graec. V. *Stilinquadrum*.

STILIPES, *δικαιόεχαι*, in Gloss. Lat. Graec. Emendat Vulcanius, *Stiliter*, *δίκαι*, *ἀρεχαιος*.

STLOPPVM, *genus vasis, rotundum os habens.* Glossae MSS. idem forte quod *stampus* et *stopus*. V. in *Stampus*. Dictum porro videtur, quod effingat eum qui *Stloppum* edit, seu qui buccas inflat. V. *Stolpus*.

STLVADIO, *χαμυκαλός*, in Gloss. Lat. Graec. leg. *χαμυκαλός*, Genus carpenti humilis. V. supra *Chamaeleus*.

STOACRS, *Ruina Colisorum.* Pias.

STOBIA, *Stipula*, Gall. *Channe*, It. *Stoppio*. Statuta Montis gal. fol. 226.

STOCAGIVM, arborum et stipitis extirpatio, euulsio. Charta a. 1322. ex Tabul. S. Medardi Sueffi. V. *Estochagium*.

STOECA, apud Martinium in Lex. ex Bart. Comm. Rer. Germ. lib. 6. c. 16. de Suecis: *Novum ipsi ceos suere, vestem conficere, ex in Stoeceam texere.* Sed leg. *Storace*.

STOCHVS, It. *Stocco*, Gall. Et vel *Estocade*, *Ensis species*. V. *Nagium* et *Ferrarium* in *Stocco*. Statuta castri Redaldi lib. 2. fol. 1. vo. *Declaramus quod arma vel fins infra scripta, videlicet, lance spata, culchus, sine daga et culchessia, Stochas, . . . et omne ali (sic) ferrum strictum et acutum sine Stoco.*

STOCIVS, *Stylus*. Glossae Arabicae Lat.

† **STOCMEDVS**, qui virgam defecui apparitoribus praest, seu ptius carceris custos, a Germ. *Sto meister*. Ludew. to. 12. Reliq. 322.

STOCVS, vt *Stochus*. V. in hac voce.

STOCVM. De *stoco*, punctum, Gall. *d'Estoc*. Lit. remiss. Ms. an. 1366.

STOQVVM, in alia a. 1364.

STOFARE, instruere, ornare. Lit. remiss. Ms. a. 1366. V. *Stuffare*.

STOFFA, instructus quiuis, in C. Ms. a. 1207. V. *Estoffa*.

STOFFATVS, **STOFFVRA**, V. *Stoffare*.

STOFFIA, pannus, Gall. *Ere*. Statuta antiqua Monast. Sangeri inter Probat. eiusd. Hist. pag. 17. col. 2.

STOFFVS, **STOFVS**, *Pila lufora*. Gall. *Estenf*. Aduisamenta styli c. riae Eccl. Brivc. Regest. 82. Charta phyl. Reg. Charta ann. 1356. *Le detet ad conlam seu pilam, (et cum pilam seu Stofum portaret, etc.* V. *Strophus* 2.

STOGARIVS, V. infra *Stotarius*.

STO

STOLA. (1) Custodia. Iohannes de Beynoma in Hist. Mediani Monast. c. 73. (2) Vna e vestibus Ecclesiasticis, quae et *Orarium* dicta. Honorius Augustod. l. i. c. 104. *Deinde circumdās collum suum Stola, quae et Orarium dicitur, etc.* Stephanus Eduensis Episcopus lib. de Sacram. altar. cap. 10. ubi de vestibus sacerdotalibus: *Stola circumdata collo, ad interiora descendens, significat obedientiam filii Dei, et ingum servitutis, quod pro salute hominum pertinet. Stola et Orarium haec promiscue vsurpari solent apud Scriptores Ecclesiasticos, interdum tamen distinguuntur, ut in Vita S. Luini saec. 5i Bened. pag. 455. STOLA autem propria est Diaconorum vestis, ut observat Amalaricus lib. 2. de Eccles. offic. c. 10. unde in Vita S. Almanni Episcopi Præmuenensis legimus eundem Episcopum, cum Diaconus adventitius et sinistrae famae lecturus Euangelium benedictionem ab eo peteret, stolam de collo eius abstulisse, et alteri praecepisse ut legeret. STOLAS vero Diaconi et Subdiaconi super humerum sinistrum ferunt, uti monet Gilleberrus Lunicensis Episcopus lib. de Vsu Ecclesiastico. Veneri etiamnum *Stola* appellant panni segmentum oblongum dodrantali latitudine, quod sinistro humero inducunt. V. Oct. Ferrarii Orig. Ital. in *Stola*. **SUB STOLA EXCOMMUNICARE**, i. stola sumra, ad maiorem excommunicationis ceremoniam. Charta ann. 1214. in Hist. Guiberti p. 135. **STOLA et BANO interdiceret.** Chron. Trudonense lib. 2. pag. 366. **SUB STOLA IVRARE.** Otto Morena in Historia Rerum Laudens. pag. 64. V. **Iuramentum.** **STOLA**, pro Pallio Archiepiscopali. Eadmerus lib. de Anselmi similitud. c. 188. de eodem S. Anselmo Archiepiscopo Cantuariensi: *Es ut Romam ad Papam Urbannum pro Stola sui Archiepiscopatus crudi sibi licentiam daret, humiliter et mansuete petiit.* (3) † Oblationes, quae curionibus casu obuepiunt. Gall. † *Esole blanche.* Ch. 2.*

1452. ap. Pez. t. 6. Anecd. part. 3. p. 271.

STOLATVS, Stola indutus, Chron. Trudon. apud Acher. to. 7. Spicil. pag. 365.

† **STOLDVS**, mensura vinaria. Ch. Ms. circ. 1200. *Duos panes et duos Stoldos vini cotidie.*

STOLEVM, ut *Stolus* 2. V. in hac voce.

STOLEZARVS, ut *Stolizar.* V. ibi.

STOLICHERI, STOLICI, ita in Germania appellati aliquando Fratres Ord. Praedicatorum: rationem huius nomenclaturae exhibent Gesta Treuir. Archiep. apud Marten. to. 4. Ampliss. Collect. col. 241. *In diebus illis venerunt in partes istas primum Praedicatores et postea Nudipedes, et subito implenerunt mundum. Et primo quidem Praedicatores venerunt Coloniam, et datus est eis locus, et hospitale quoddam in platea Stolicorum, ut aedificaretur eis ibi habitatio. Unde a loco nomen aliquando habuerunt, ut vocarentur Stolici et Stolicheri, yntantibus multis, quod a paupertate sic vocarentur.*

STOLIDITAS, in agendo tarditas. Chron. Triuetti, apud Acher. to. 8. Spicil. col. 639.

STOLIVM, V. infra in *Stolas* 2.

STOLIZAZ, Magistratus, apud Longob. *Stolizar* Lindenbrogio dici videtur quod loco Regis in iudicio praesideat sacraque vice iudicet. Gloss. *Stolizar*, id est *Missus Regis*. Glossae aliae: *Ab Stolizar*, ab eo qui panem ministrat. Sed videtur legendum *pacem*, *Paciarus*, signum *pacis*. Leg. Longob. l. i. tit. 19. §. 5. *Si quis molinum alterius scapellauerit, aut clausuram ruperit, . . . componat sol. 20. in palatio Regis districtus ab Stolizar.* Vbi Spelmanus monet in aliquot MSS. codd. legi *abstolizar*, et *abastolizar*. Sed nihil mutandum monet Charta Atrichis Ducis Longobard. in Chronico Beneuentano S. Sophiae: *Concessimus nos Dominus vir gloriosissimus Arrichis, summus Dux gentis Longobardorum, per rogam Griferisti Stolezari (forte Stolezani) nostri, ti-*

- Sturm.** Historia Obsidion. Iadrenf. ann. 1345. lib. 2. c. 10. *Notae* (I. *Nolae*) ad *Sturmum pulsans*. Itali dicunt, *Sonare la campana à Stormo*, e *sonare per far correr la gente con arme*, Germani *Stürmen*, die *Sturmglöcke läuten*. V. Ioh. Villaneum lib. 10. cap. 20. lib. 11. c. 117. **STORMENVM**, eadem notione. Statuta Petavina Rubr. 45. §. 95. *Hoc semper Statutum non habent locum in Stormeno, miscella, aut in practio*. V. Oct. Ferrarii Orig. Italic. **STORNVM**, eadem notione. Castellus in Chron. Bergom. ad ann. 1404. apud Murator. to. 16. col. 958. † **STORNVS**, in Stat. Mutinae.
- † **STOROPHORVM**. Missale Mf. S. Iohannis in valle s. circ. 400. *Adorata vero cruce, ponatur in storophorio*. V. *Scoria* 1.
- ‡ **STORTA**, retis species, vox Ital. Murat. l. 2. Antiq. p. 92.
- † **STORTISSIVS**, fax, *testa*, pro *Tortitiz*, in Comput. a. 1362.
- STORVLA**, V. *Scoria* 1.
- † **STORVS**, i. q. *Stalus* 3, *clasis*. Murat. l. 2. Antiq. p. 755.
- STOTARIVS**, qui equorum admittendorum curam gerit, ex Saxo. *Stod*, vel *Stoda*, *equus admissarius*, Germ. quibusdam in locis *Stöbcr*. Lex Alamannor. tit. 98. §. 3. *Et quod de herbicario, Stocario, et vaccario fit, quod reliquus fennis componi solet, componatur eis in duplo*. Aliqui Codd. habent *Stogario*, *Stocario*, vel *Stochario*. V. *Stadarius* et *Stat.*
- STOTTVS**, equus admittendus. Testam. ann. 1386. apud Madox Formul. Anglic. p. 427. V. *Stotarius* et *Stots*.
- STOVLAGIVM**, praestatio pro facultate pascendi porcos in stipulis, Gall. *Estable* dictis, Gall. *Estable*. V. Polyprychus Fucum. ann. 1235. V. *Estable*.
- STOVVIS**, ut *Stangus*, V. in hac voce.
- STRABA**, V. *Strona*.
- STRABICARE**, euertere, demoliri, ab Italico *Strabicare*. Chron. Papien. ad ann. 1229. apud Murator. to. 9. col. 766.
- † **STRABVLAE**, femoralis, vel species, qua crura reguntur, v. Italica. Monum. Eccles. Aquileg. Append. p. 25.
- STRABVS**, qui Latinis *Strabo*. Al. helm. de Laude Virg.
- STRACCHVS**, lausus, Gall. *Las*, *stigne*, Italis *Stracco*. Ioh. Demus Chron. Placent. apud Murator. to. 16. col. 518.
- † **STRACCAFOGLIVM**, charta lacinia, plagula, schedula, vox Italica. Stat. ant. Florent. V. *max*.
- STRACIA**. (1) Ab Ital. *Stracce*, v. lacinia, Gall. *Chiffon*. Conuersiones ciuitatis Saonae. (2) Antiqua species, vt viderur. Statuta et *taria Ripariae* c. 12. fol. 4. *De pilibus soma pensum duodecim pilibis, caprarum, Straciarum, per gratiarum, pro introitu soldi duo*.
- STRADA**, V. *Strata*.
- † **STRADATICVM**, i. q. *Stradicum*, apud Murat. to. 6. Antiq. p. 44.
- STRADVRA**, pro *Stratura*, quidque ad internendum equum necessarium est. Charta Alamannica Goldasti 9. V. *Stratorium*.
- STRASILVM**, pro *Staphilium*. V. ibi.
- STRAFORATVS**, ab Ital. *Strafere* Perforare, Gall. *Percer*. Anonymus in Ansal. Mediol. apud Murator. to. 16. col. 813.
- STRAGICIOSVS**, perniciosus, ex *triosus*, s. Lat. *Strages*. Chron. Damin. de Grauna apud Murator. to. 12. col. 563.
- STRAGIOLA**, Stragulum. Chron. niale Rom. lib. 2. sect. 1.
- STRAGVLA**, vestis est *Monachorum* in Gloss. MSS. S. Andr. Auenion. V. *Stragulum*.
- STRAGVLARE**, pro *Strangulare* Gall. *Errangler*. Charta Ottonis III. Imper. ann. 1001. apud Eccardum inter Probat. Hist. Misens. p. 298. Alia notione vide in *Stragulum*.
- STRAGVLATVRA**, Angustia. Concil. Constant. to. 1. col. 693.
- STRAGVLVM**, **STRAGVLA**, **STRAGVLARE**, Papias: *Stragulum*, *sestis discolor plumaris opere factis*; hinc *Stragula vestis*, *stragulare*, *vestiri*.

riore. Gloss. Arabico-Lat. *Stragulo*, coris. Hinc Decreta Colomanni Regis Hungariae, l. 1. Nullus qui *Cervicus aestimatur, vestibus utatur linteis, utpote sisso pectore, vel unica sparsa, monica rubra, Strangula, vel viridi, manica, aut chlamide, cirgo, seu joppa, etc.* Vbi legendum *Stragulus*. Testata. 8. Remigii apud Miraeum, to. 1. pag. 2. col. 2. *Sanctus Episcopus successor meo . . . pilingo Stragula columbina duo, etc.* *Stragulum Hispanicum rubrum*, in Vita S. Anselmi saec. 4. Benedict. part. 1. pag. 634. STRAGVLARE, ad nudum stragulae vestis aliquid texere. Gemma. STRAGVLATVS PANNVS, diuerso colore variatus. Charon ann. 3. Henrici VI. Reg. Angl. apud Madox in Formul. Anglic. p. 145. STRAGVLATI, Radiati, vel *Borati*, seu potius *Barrati fratres*, quod vestibus diuerso colore variatis vterentur: donec Martianus PP. ann. 1279. sones eorum munit et habitum, conuertens vestes *stragulas* in capis albas, Carmelitarum indita appellatione. V. Walsinghamum ann. 1312. supra *Birrati*, in *Birrus*. STRAIATVS. *Catalla quavis et Straiata*, reduca, derelicta, bona quae in flum ex quavis causa cadunt, in Litteris ann. 1509. apud Rymer. tom. 13. pag. 243. V. *Estrateriae* et *Stry*.

STRASS, ab Anglico *Strake*, Ferrum, quo rota munitur. Comput. ann. 1435. apud Kennett. Antiquit. Ambrosii. pag. 573.

STRAMEN. (1) Metaphorice dicitur de sermone incompotro, in Epistola Hadriani PP. ad Episcop. Hisp. contra Elipandum, inter Concil. Hisp. to. 3. pag. 92. (2) Quidquid ad inferendum lectum necessarium est, in Vitae Parrum Emerit. inter eodem Concil. tom. 2. pag. 647. V. *Stramentum* 1. et *Stratilectilia*.

STRAMENTARE, Sternere. Bernardus Thesaur. de Acquisit. T. S. apud Murdor. to. 7. col. 703.

STRAMENTVM. (1) STRAMINVM, ut supra *Stramen* 2. Capitul. gener. MSS. S. Victoris Massi. *Straminus*

ut in dormitorio fiat semper lecti & regularibus Straminis vel Stranicheis et pannis sufficienter ornat. (2) Infellatura equi. Manotrectus cap. 31. Genes. (3) † Stramen, arundo, similisue materia domibus tegendis apta. Ch. a. 1388. t. 8. Ordinatur. reg. Fr. p. 284. V. *Strantum*. (4) † Tapes super terram stratus, in Pontif. vet. Ms.

STRAMITA, ut supra *Stormus*, et infra *Stremid*. Bartholomaei Scribae Annal. Genuens. ad ann. 1234. apud Murator. to. 6. col. 471.

STRAMPAR. Gausfredus Grossus in Vita S. Bernardi Abbat. Tiron. n. 31. *Remiges autem fulminum iuxta cadentium factoribus affelli, martiris similes in transtris prosterantur, Strampisque rumpentibus, remis ferientibus undas, a columbariis extrahuntur; ubi amplector virorum doctorum sententiam, qui strangis legendum putant, ex Germ. et Anglico Strang, furis.*

STRANACES, *Capidi*, in Gloss. Isid. edit. Graeuii; malum *Strenaces*. V. infra *Strenicus*.

STRANEVS, pro Extraneus, Anglis *Strange*, in Legis Ripuar. Cod. Corbion. tit. 4. haberi, ubi alii *Exstraneus* praeferunt, monet Steph. Baluzius. Habetur etiam in Formul. Andegav. n. 32. 44. STRANIVS, eadem notione. Jac. de Voragine in Chron. Ianuensi apud Murator. tom. 8. col. 31.

STRANGVILLO, morbus equi, Gall. *Estranguillon*. V. Iordanum Risum Calabrum MS. lib. 2. de Medicaminibus equorum.

STRANOVIRA, *σπάρυον*, Cicero- ni Stranguria, Urinae difficultas. Ordericus Vitalis lib. 5.

STRANGVLA, V. *Strangulum*.

STRANGVLATIO, *σπάρυον* Gloss. Lat. Gr. Additur in Graec. Lat. *Suffocatio*, in Sangerm. *Suggillatio*.

STRANGVLVM, pro Stragulum, in Leg. municipal. Mechlin. tit. 16. apud Bourdot tom. 1. part. 2. pag. 1226.

† STRANTVM, domus, rogiurium, stramine lectum, vel horreum straminibus

nibus instructum. sup. aceruus
stramineus. Ch. Ms. a. 1388.

RANIVS, v. *Straneus*. V. in hac
voce.

RANTVM, *Ingam*, ζύγωμα πλαιο,
n. Gloss. Lat. Graec. Leg. *Tran-*
trum.

RAPA, porta tabulari, vulgo Gall.
Trappe. Gesta Consulum Andegau.

II. n. 10. Ad portam scalae, quae
vulgo *Strapa* vocatur, remanentibus.
Decurrunt eadem fere verba in Ge-
tis DD. Ambasiae c. 5. n. 1.

RAPES, pro Stapes, apud Fr. Ma-
ium Grapaldum fol. 98. edit. Par-
nensis.

RAFODIVM, Straminea culcita,
Gall. *Pailasse*. Chron. Mellic. ad
ann. 1451. pag. 413.

RAPONTA, STRAPONTIVS,
culcitae species, Ital. *Strapontino*.
Statuta Astenf. vbi de intratis por-
tarum: *Straponse de candallo es de*
vocaramo ponantur et soluant pro qua-
libet Straponta ad estimationem offi-
cialium. Mirac. S. Mariae Magdale-
nae de Pazzis to. 6. Maii pag. 344.
Tres Strapontini pro triremi a tem-
pestate servata donati.

RASCINARE, trahere, raptare,
Gall. *Trainer*, Ital. *Strascinare*, Sup-
plicii genus. Histor. Corruffior. lib.
1. apud Murator. to. 12. col. 802.
TRAßINARE, STRASSIGNA-
RE, eadem notione. Statuta Cadu-
orii lib. 3. c. 40. STRAXINARE,
eodem significato, apud Murator.
o. 16. col. 491.

RASTVRA, Bestus Rhenanus lib.
1. Rerum German. p. 95. *Ad Re-*
gem vel in bellum proficiscens, aut
edens, a vestigali quod Strasturam
vocant immunitus esto. Strasturam Ger-
mani hodie et wegsturam appellant.

RATA, Via publica lapidibus, seu
ilice munita, vt praeter Suetonium
et alios loquitur Praecopius, lib. 2.
de Bello Persico c. 1. Paulinus No-
nanus, Carmine ad Cytherium, vbi
de Via Appia:

Poss haec es ad nos pergere incoe-
pia viam,

Qua sterna aggerem flex,
Cui munitor Appius nomen
di.

Vett. Inscriptiones 149. 9. 150. 4.

Viam illice sternendam curavit.

Viam quae ducit in vltim me-

illice sua pecunia frangunt. Pap.

Strata, dicta quasi pedibus vul-

ta: ipsa est dilapidata, id est, la-

bis strata, quam prius Poeni,

Romani per omnem pene orbem de-

straverunt, propter rectitudinem vi-

rum, et ne plebs otiosa esset. Se-

ta viarum dixerunt Lucretius et

gilius. STRATA, vicus,

Germ. *Strasse*. Chron. Parment.

ann. 1300. apud Murator, tom.

col. 842. STRATA de mari et

dicuntur, in Annal. Genuef. O.

Panis ad ann. 1203. apud Mur.

to. 6. col. 403. *Es postmodum a-*

tres (galeas armaverunt) pro Str-

maris affecanda propter bla-

quae multo plus solito carior

STRATA pro Strata: quomodo

li dicunt. Charta Dagoberti R.

Franc. apud Doubletum pag. 6.

† STRATA GROSSA, agger m-

rarius, Gall. *Chaussee*, in Ch.

son. episc. Catalaun. Ms. † ST-

TAM FRANGERE, crimen m-

committere, in Stat. Taurin. 2. 13.

STRATA, vt infra Strati-

Charta Philippi Augusti Reg. Fr.

ann. 1211. STRATA, Pap.

Galathea, lactea quaedam coeli

alba hoc nomine dicitur, quae

Strata nominatur. Germ. *die Mi-*

strasse.

STRATATECTA, κατακείμενα.
Gloss. Lat. Graec. melius in Saug-
Sartaseffa.

STRATICVM, Teloneum str-

rum, seu Plateaticum. Charta O-

nis M. ann. 964. apud Vghell-

tom. 5. pag. 1582. Terram v-

Camitatus, et publicam fornition-

(f. functionem) a Stratico, et

rix in circuitu, et fossato, et alia

aquae a 4. milliariis ratiunatum

cus et extrinsecus, etc. Gregor.

PP. apud Vghellum in Archiep.

non. n. 52. *Donatus Fratru-*

suas portam in civitate Bononiae

omni reditu, quem antiquitus percipere solent ipsi homines, qui per praenominatas Stratas ire vel redire solent sunt. Eadem Charta descripta a Gharardacco lib. 2. Hist. Bonon. pag. 54. haec praefert: *Es stratam, quae nominatur salaria, cum Straticis, et cum omni reditu, etc.* Straticum ex eadem Charta editum apud Vghellum edit. ann. 1717. tom. 2. fol. 16. V. *Strata*.

STRATEGVS, STRATICVS, STRATIGVS, STRATIGOTVS, etc. Praefectus seu Rector ciuitatis alicuius, vel provinciae, ex Graeco. *Stratēgēs*. Haec vox ita varie effertur, ut non auiam cum Breno-
mano in Dissertat. 1. de Republ. Anaphit. pag. 26. pronuntiare corruptis vocabulis. *Straticogus* et *Stratigotus* a Freccia appellari, maxime cum vltimum non semel occurrat.

STRATEGI. Schola *strategorum*, apud Gaill. Bibliothecar. in Hadriano II. PP. pag. 228. *στρατηγῶν*, pro vrbium rectoribus, apud Harinenopolim lib. 5. tit. 11. §. 19. **STRATIGOTVS**, in Constitut. Frederici Reg. Sicil. c. 9. **STRATICVS**. Charta Dalmatica ann. 1036. apud loh. Lucium. **STRATIGVS, STRATIGO.** Leo Ostiens. l. 1. cap. 50. **STRATEGOTVS, STRATIGOTVS** Hugo Falcandus pag. 663. **STRATICOTIA CIVITATIS**, Strategii praefectura, in Charta Frider. III. Regis Siciliae ann. 1202. apud Roccum Pirrom in Archiep. Messin. **STRATIGARI**, regi vel iudici per *Stratigos*. Charta Rogerii Regis Siciliae ann. 1094. apud Vghellum in Episc. Tropeiens.

STRATELLA, diminut. a *Strata* vel. Formul. vet. Ms.

STRATICCIOLA, idem in Ch. a. 1408.

STRATICVM, V. supra *Straticum*.

STRATICVS, STRATIGARI, etc. V. supra in *Strategus*.

STRATILATES. (1) Exercituum dux, Dux militiae, apud loh. de Ianua: *Militum dux*, in Glossis antiquis MSS. et apud Rapiam, ex Graeco *στρατηγός*. Iomnes Diaconus in m. VI.

Vita S. Nicolai Episc. Myrthaeae: *Tres militiae Principes, quos Dolopes Stratilates vocant.* Alia, ut videtur, notione loh. Sarisberiens. lib. 6. Policrat. c. 1. *Apparitores itaque licenter exigunt, quod eis debetur ex sportulis, et omnium Stratilatum ordines salarium constitutum iuste accipiunt.* Vbi *Stratilatae*, militares dicuntur. V. *Stratopedarcha*. (2) Satellites, in Actis S. Willelmi Archiep. to. 2. lun. p. 144.

STRATILECTILIA, Stragula, instrata, instrumenta lecti, *lectualia* vel *lectaria*, supellex lectuaria. Matth. Patis ann. 1233. V. *Stramentum* I.

† **STRATIOTAE**, militum genus, Gall. *Stradiots, Estradiots*, a Gr. *στρατιώτης*. Murat. to. 21. p. 1201. V. *Strategus*.

STRATOPEDARCHA, praefectus militum, apud Nicephorum l. 7. *Magno Stratopedarcha, cum tribus equitum milibus misso, etc.* Quinque Stratopedarchas in Aula Byzantina recenset Meursius ex Codino, quorum nouissimum, qui *Magnus Stratopedarcha* dicebatur, etiam cognatione sibi adiungere Principes non indignabatur. V. Glossar. med. Graecit. et supra *Stratilates*.

STRATOR, equorum curator, dominus. Catholicon paruum: *Stratores, i. compositores. Stratores etiam a sternendo dicuntur, quia custodiennes in carcere reos, condemnatos puniebant. Vel Stratores dicuntur isti, qui stabulis vel equis stantibus in eis praefectus.* Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Strator, apaisseur, enseleur, accrochanteur.* Paulus Warnefridus lib. 4. de Gestis Longob. c. 27. *Equus eius in portae medio concidens, quamvis calcaribus stimulatus, quamvis hinc inde ab Stratore verberibus caesus, non poterat eleuari.* Stratorum munus fuisse, equos Imperatoris curare, auctor est etiam Ammianus lib. 29. sic dicti, quod equum domini sternerent, vel ei sellam et stragulum iniicerent. Papias: *Stratores, compositores sellae regiae.* Eorum etiam munus fuit, domos equum inscensuros, manu erigere et alligare, vnde *ἀνέβηται* dicti. Sugerius

A a

in

in Ludouico, VI. pag. 318: *Barones vero Ecclesiae nostrae feudati, et Castellani nobiles, Stratores humilissimi pedites cum equitantes freno deducebant. Stratorem a Marescalco distinguit Pactus Leg. Salicae edit. Eccardi tit. II. §. 6. ita ut Marescalcus is esse intelligatur, cui omnium equorum cura commissa erat; Strator vero, qui sternendis tantum equis et domino adducendis praeerat: Si quis Maiorem, Insectorem, Scantionem, Marescalcum, Stratorem, etc. furaveris, etc. STRATORES, praeterea appellati in exercitiis, qui castra praebant, ut loca accommodatiora ad exercitum traducendum facerent, et idonea castris praepararent. V. Cangii Notae ad Cinnamum. STRATOR, Marescalcus, qui stratoribus seu exercitus vel castrorum metatoribus praest. Oedericus Vitalis lib. II. Neque aliter accipiendi videntur *Stratores* apud eundem scriptorem, locis aliis, quam pro copiarum militarium ductoribus praecipuis. Lib. IO. p. 778. STRATOIRES, qui ad probandos equos ex provinciis adducendos mittebantur, in Cod. Th. leg. 4. tit. 8. lib. 8. STRATOIRES, dicti etiam carcerum custodes, in eodem Cod. leg. 1. tit. 3. lib. 9. V. ibi Gothofredum. STRATOIRES LAGUNCULARVM, apud Hierem. cap. 48, 12. *Paratores craterum*, apud auctorem Mamorrecti, ubi codex editus male praefert *carcerum*. *Stratores laguncularum*, i. *Compositores*, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm. † STRATOR, apparitoris adiutor, in Stat. comit. Venais. † STRATOR, grassator, praedo *stratarum*, in Edict. Comit. Tolos. a. 1233.*

STRATORIVM. (1) *Stabulum instrumentorum*, Ioan. de Ianua. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Stratorium, Estable*. (2) *Lectisternium*, Will. Britoni in Glossis MSS. Papius: *Stratoria, lectaria, quae sterni solent in lectis*. (3) *Stramentum sellae equestris, seu stragulum, quo illa insternitur*. Vetus Interpres Iosephi lib. 1. *Rachel hoc audiens, posuit idola in Stratorio cameli*, i. sub. Vita S. Be-

nedicti Abb. Antian. c. 6. *Vidimus saepe cum sedentem asinum suum in Stratorio deferri*. STRAMEN 2. STRATVRA, eadem notione, apud Fredegarium Scholastic. in Chron. cap. 38. *Epanag eius cum Stratura regia . . . Berario conceditur*.

† STRATORIUS, stratus, ad rem deiectus. Glossae Caesar. in sterbae.

STRATRA, *ἐπιπικτωρ*, in Gloss. Graec. Leg. *ἐπιπικτωρ*.

† STRATVM, i. q. *Straticum*, adneum stratarum, in Ch. Mf.

STRATVRA. (1) Multa, ut videtur ob delictum in *strata* commissum. Inquesta anth. 1235. ex Tabul. Chel. De 55. *solidis de Stratura*, quod ipsi coeperant de Petro Longobardi de Praest pro forisfacto suo, fuit cognitum quod dom. Abbas habebat dictis denariis medietatem, et locus resaisitus, et esset ad scabinorum, et ipsi scabini iudicant quod si offens. Straturae dem. Ab. haberet medietatem, et si non off. Stratura, fieret ad dictum scabinorum. (2) V. alia notione in Stratorium 3. et in Transitus 2. (3) † Florum, herbarumque spatio ecclesiae. Calendar. Eccles. Com. Mf. (4) † Mendose pro *Strator* V. in Saluator 3.

STRATVS. (1) Lectus. Gesta Berri Episc. Cenoman. apud Mabillon. 2. Analect. p. 172. (2) Opus officium, ni fallor. Consuevud. O. S. Bened. apud eund. tom. 4. Analect. pag. 460.

STRAVA. Iornandes de rebus Getarum cap. 49. de Attila: *Postquam iam lamentis est desessus, Stravam intumulum eius, quam appellauit ingenti comessatione concelebrant, contraria inuicem sibi copulantes, et cum funerum mixto gaudio explebant, nocturne secreto cadaver est rae reconditum*. Lactantius ad Statu lib. 12. Thebaidos:

. Sed bellicus agger
Curibus et clypeis, Graiorum
que omnibus armis

Str

*Sterilitur. Hostiles super ipse
is victor acervos,
Pacifera lauro trinem, visisque
decorus
Accubas.*

*Acervos, exaniarum hostilium moles.
Exaniis enim hostium extrucebatur Re-
gibus mortuis pyra: quem ritum se-
cularum hodie quoque barbari servare
sunt, quem Strabon dicitur lin-
guis suis. Ita hoc loco Strana erit
exaniarum hostilium moles. At Wor-
ton in Monumentis Danicis lib. 1.
cap. 6. pag. 36. per stranam convi-
vium, in honorem defuncti celebra-
tum, intelligi contendit: quod in-
terprete videntur verba quae mox se-
quuntur apud Iornandem: Cuius
vitalis, etc. ad stranam referuntur.
Ite dissentit Martinus Schodellus in-
terrogat. Hiltor. de Regno Hung.
cap. 181. qui ait, Stranam esse pu-
rum Scythico-Humanicum, et sic con-
spicere Ungaricum vocabulum,
quod Hunni Silicernium, quod in-
ter comessationem concelebrabant,
trabant. V. Capitul. Caroli M.
lib. 6. cap. 194. ubi de eiusmodi
conviviis ad mortuorum sepulcra.
Stranam mallet Carolus de Aquino,
vixit qui a Sdraw, quod lingua
Sclavonorum saluum sonat, vocis ori-
ginem accertit. Hinc Sdrawina iis-
dem salus, et proprie quae nuncia-
ti solet inter bibendum. Alii alia
divinando proponunt, quibus refe-
rendis superfedemus.*

*STRAYACES, Cupidi, in Glossis Isid.
Fithonius: Srenuaries, cupidi, de-
scripsi. Papias edit. Srenates, MS.
Strayaces, alter MS. Srenates. V.
Stranates.*

*STRAVA. Charta Isabellae de For-
bus Comitissae Albemarlæ in Mo-
nast. Anglic. to. 1. pag. 941. Cum
eorum servitiis . . . vinariis, alne-
is, moris, vastis, brueriis, turba-
tis. Strauris, et Weif. etc.
STRAVTA. Leges Norman. apud Lu-
dwig. tom. 7. Reliqui. MSS. p. 187.
Videlicet aurum, argentum tam in
pisi massa quam in moneta Francor,
Britannos, lanes, obur, robalum, lapi-
des pretiosos, etc. V. mox Strastum.*

*STRAVUM, Στραχὴν δεσπομένην βελών,
in Gloss. Lat. Graec. Leg. Strastum.
V. Salmasium ad Plin. pag. 371.*

*STRAWSSA, mensurae species.
Chron. Saltzburg, apud R. Ducl-
lium tom. 2. Miscell. pag. 132. Eo-
dem anno 1415. valebat una Strawssa
filignis V. libras et XL. den. Lens-
huetse.*

*STRAXINARE, vt Strastinare. V.
ibi.*

*STRAY. Th. Blount in Nomolex. An-
glic. ex Regeff. Priorat. Cokesford.
Stray, i. si aliquod animal casu erra-
verit et infra libertatem Prioris ad-
venerit, et a ballivis eius captus fue-
rit, ducatur ad Pynfoldam, et ibi ser-
vabitur per unum annum et diem; si
nemo illud clamaverit infra illud tem-
pus, erit Priori: si autem venerit
quis et legitime probaverit illud esse
suum, dabit pro quolibet pede unum
denarium, et solvet expensas, quae
factae fuerant, et reprobabit bestiam
suam. Monasticum Anglic. tom. 1.
pag. 977. Concessimus insuper, quod
. . . habeant wreckum maris, et
Stray inuenta in villa praedicta ac in
terris et dominis, etc. V. Ingul-
fum pag. 875. 881. Estrastinas et
Strastinas.*

*STRAZANDVS, ex laciniiis confectus,
Italici Strazai, vel Stracci, Lacinia.
Statuta Astenf. ubi de intratis por-
tarum: Papias ponatur, et solvas
pro qualibet risma ut supra, . . .
et risme due de Strazando pro una
de bono lib. 5. V. Stracia 1.*

*STRAZAROLVS, Venetis, Vestium
interpolator, vel qui laceras refar-
cit. Statuta crimin. Riperiae cap.
126. fol. 19. vo. V. Regratarii.*

*STRAZZARE, lacerare, vox Italica.
Statuta Castri Redaldi lib. 2. fol. 37.*

*STREBA, Stapes, vt infra Strepa.
V. in hac voce. Constitut. Frederici
Regis Siciliae cap. 87. Item, quod
nemini ipsius regni incolae liceat por-
tare calcarea deaurata, et in equita-
tura sua frenum, et sellam, et Stre-
bas deauratas, nisi forsam sit miles
decoratus cingulo militari, sub poena
amissionis eorum.*

*STREVLVS, obliquus, inuersus, a
Graec. στρεβλός. Arnobius lib. 7.
pag.*

pag. 230. *Care Strebula, quae tan-
torum e coxendicibus demitur.* V. Fe-
stum.

STREGVA, idem quod *Stapha*, aut
Staffa, *Sirepa*. Acta Hadriani IV.
Ital. *Stregua* est equus sagmarius.

STREIRA, Stapes, Gall. *Etrier*, in
Annal. Genueus. Oberti Cancellarii
apud Murator. tom. 6. col. 295. ex
Cod. MS. a Cl. Editore laudato.

STRELAGIVM, V. *Sextariaticum*.

STRELICI, Pedites Russici, ex Hor-
n. Orb. Politic. cum notis Mencke-
nii pag. 45.

STRELOIQVE DENARIVS, pro
Sterlingus denarius. Locus est in
Denarius.

STREMITA, Conclamatio ad arma,
Gall. *Alarme*. V. supra *Stormus* et
Stramita. Statuta Vercell. lib. 1.
fol. 22. **STRUMITA**, eodem signi-
ficatu in Annal. Genueus. Bartho-
lom. Scribae ad ann. 1241. apud
Murator. tom. 6. col. 490. V. *Stru-
mam*.

STREMITAS, pro *Extremitas*. Con-
cil. Massil. ann. 1281. ex Tabul.
Massil.

† **STREMVL**, index, vt coniciunt
Editores, t. 1. Aug. p. 264.

STREMV, in Leg. Rotharis Reg. tit.
58. §. II. edit. Boherii, pro *Threns*.
V. in hac voce.

STREMYO. Charta ann. 1428. apud
Rymer. tom. 10. pag. 391. *Vult
dom. noster Rex quod dom. Comitissa,
ac patria Flandriae teneantur custodi-
re mare Flandrensi, portus ac flu-
minibus illorum (Stremyo vulgariter
nuncupatis) saluum, etc.*

STRENA. (1) Gloss. Graec. Lat.
εὐαγγέλιον, *Strena*. Falcandus de
Calamit. Siciliae, de Maione Ami-
ralio: *Falsum enim quidquid ipse
caedisque factae socii aduersus Admi-
ratum consinxerant, nec illum inuen-
ta in thesauris eius diademata sibi
praeparasse, sed Regi, ut eadem in Ca-
lendis Ianuarii Strenarum nomine ei
transmitteret.* S. Maximi Taurin.
Homil. 5. de Kalendis Ianuarii: *Il-
lud autem quale est, quod surgentes
matutini ad publicum, cum munusculo,
hoc est cum Strenis, unusquisque pro-
cedit: et salutaturus amicum, salutatur*

illum praemio antequam esale.

Strenus et *Sirina*. **STRENA**, mu-
nus quoduis. Concil. Mexic. an.
1585. inter Hispan. to. 4. pag. 30.
Eo etiam nomine appellantur mu-
nuscula, quae Cardinalibus re-
electis offeruntur. V. Notas Go-
fredi ad Histor. Caroli VIII. R.
Franc. pag. 713. et infra *Strenus*.
STRENAB DIABOLICAE, in Co-
cil. Aulissod. c. 1. (2) † Trad-
itio, apud Murat. to. 4. Anuq.
144.

STRENACES, V. supra *Stranaces*.

STRENARE, *Strenam nono anno u-
tere, et vniuersae munusculum de
Gemma.* V. *Strena*.

STRENATES, V. supra *Stranaces*.

STRENE SCERE, *Strenuum* fac.
Anonymus de Gestis Manfredi.
Conradi Reg. apud Murator. to.
8. col. 594.

STRENICVS, *Strenis vel Streni
cupidus*, loh. de Ianua: vnde Gal.
Lat. Gall. Sangerui. *Strenicus, a
narum cupidus*.

STRENITA, vt *Strata*, Via lapidibus
munita. Statuta Altens. cap. 15.

STRENA, *εὐαγγέλιον*, in Gl.
Lat. Graec. Leg. *Sirena* vel *Sir-
na*. V. Casaubon. ad Sueton. in
berio pag. 371. et supra *Strena*.

STRENVARES, V. supra *Stran-
ces*.

STRENVITAS, Titulus hono-
rius, quo Radulfus Archiepiscopus
Turon. compellatur ab Urbano
PP. in Epist. ad eundem ex Tabu-
rio Maioris Monasterii.

STRENVITA, *Strepa*, *Stapes*. Lug.
Protospata in Chron. ann. 1046.

STREPA, *Stapes*, quo quis in equo
tollicitur, cui insunt pedes equi-
tium. Anglis *Seritrop* est *Strepa*.
Siraep, corrigis, Germ. *Strup*.
Acta Hadriani PP. IV. Decret.
est. . . quod idem Rex pro Apo-
lorum Petri et Pauli reuerentia pro
dicto PP. Hadriano exhiberet strato
officium, et eius Streptam teneret
conscendendum equum. Vbi *Strepa*
semel et iterum edidit Muratorius
3. pag. 443. col. 1. **STREPES**.
xit Stephanus Tornac. Epist. 230.

edit. STREPVVS, eodem intellectu. Homagium ann. 1110. inter Probat. rom. 2. nouae Hist. Occit. col. 376.

STREVA, in Regula Templariorum editionis Labbei cap. 37. STREVGA, eadem notione, apud Baluz. tom. 6. Miscell. pag. 204.

STREPARE, Exstirpare. W. Thorn. ann. 1264. V. *Stirpare*.

STREPVVS, Lupus in Epist. ad Sidonium, apud Acher. to. 5. Spith. pag. 579. Tu . . . honorificus, sicut *Strepers planus* (praefecturas) exercuisti. Id est, ingentes, multiplices, repetiros.

STREPES, vt *Strepa*, V. in hac voce.

STRIA. (1) *Cauda serpentis*. Ioh. de lanua. *Queue de serpent*, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm. (2) Vt *Strepa*, strapes. Comput. ann. 1237. ex Bithurh. Reg.

STREPITARE. Gloss. Lat. Graec. *strepio*; *κομπῶ*: in Cod. Sangerm. *strepio*.

STREPTVALIS, Tumultuosus. Prolog. Richardi de Furnellis ad Comenentur. in lib. Numer. apud Mabill. tom. 5. Annal. Bened. pag. 136.

STREPTVS, vox fori Anglici, Debrutio, prostratio, mutilatio, idem quod *Estrepamentum*. V. in hac voce. *Strepium et vastum facere*, in vet. scriptis forensibus apud Spelmanum. et Th. Blount in Nomolex.

Anglic. STREPPVS, eadem notione, in Charta Edwardi Reg. Angl. apud Rymer. tom. 14. pag. 545.

STREPTVS IUDICIALIS, ambages forenses, formulae. Charta ann. 1300. apud Kennett. Antiquit. Ambrosd. pag. 344.

STREVS, *στροπῶτης*, in Gloss. Lat. Graec. Leg. *Stropas*, vel *Strapsus*. V. Scaliger ad Festum in hac voce, et infra *Strapiar*. Occurrit alig notione in *Strepa*.

STRETTA, via stricta, locus angustus; vox Italica. Murat. t. 3. Anag. p. 1208.

STREVA, STREVGA, V. in *Streps*.

STREVVIA, i. q. *Streps*, t. 3. Sept. p. 163.

STREYBA, vt supra *Stray*. Charta Henrici IV. Reg. Angl. ann. 1299. apud Rymer. to. 8. p. 95. V. *Estrateriae*.

STRIA. (1) Strik, Striga, Venefica. Lex Salica tit. 57. §. 2. *Si quis mulierem ingenuam Striam clamauerit aut meretricem*, etc. §. 3. *Si Stria hominem comederit*, etc. Capitula ad Leg. Alamann. cap. 22. *Si quis alterius ingenuam decriminat, seu Stria aut herbaria si sit, et eam priserit*, etc. V. Striga I. *Strias* Graeci vocant calculos fortilegos. V. Callimachum hymno in Apollinem v. 45. et ibi Schellastem, et Thomam Magistrum in *Striaqior*. *Estries* magos et veneficos appellat le Roman de la Rose MS. STRIOFORTIVS, qui Strias ad nocturna sacra deportare creditur. Lex Salica tit. 57. §. 1. *Si quis alterum hereburgium clamauerit, hoc est Strioportium, aut qui aeneum portare dicitur, ubi striae concinunt*, etc. V. Strioportas. (2) STRIAE, prominentiae, seu fulci columnarum, Vitruuius et aliis. V. Sauaronem ad Sidonium lib. 4. Epistol. 8.

STRIBILIGO, *σολοικισμός*, in Gloss. Lat. Graec. Soloecismus; Stribligo vetustioribus Latinis ex Gellio lib. 5. cap. 20.

STRICA. (1) Densa turba, conferta multitudo, Gall. *Pressé*. Chron. Parmense ad ann. 1268. apud Murator. tom. 9. col. 783. *Et in sero propter laetitiam in separatione consilii super scalis palatii fuit ita maxima Strica, quod multi in ipsa necati et mortui fuerunt*. (2) Ostium portus, ni fallor. V. *Strictum*. Statuta Arelat. MSS. art. 144. *Si aliquod lignum . . . steterit ad Stricam vel ad moriandam de Passono propter ventum contrarium*, etc. (3) Vt Striga I. V. in hac voce.

STRICARE. (1) Regula Magistri cap. 79. extremo: *Si contenti sunt pannos suos vel indumenta in alieno opere Stricare*; id est, consumere. (2) Impedire, pro *tricare*. V. in hac voce. Capitulare I. Caroli M. an. 802. cap. 8.

AA 3

STRIC

STRICCITAS, Sterilitas, quasi *stri-
ctitas*, quomodo an *semps estrois* di-
cunt Galli. Decretale precum, ann.
779. in Capitul. Caroli M. lib. 5.
c. 207. et Addit. 4. cap. 143.

† **STRICHO**, mensura annonaria,
modus, a Germ. *Strich*. Pez. t. 6.
Anecd. part. 3. p. 75.

STRICLATA, *ἐστρωτά*, in Gloss.
Lat. Graec. Vulcanius emendat
Striata. Vtrumque habent Gloss.
Graec. Lat. *ἐστρωτά*, *striata*, *stri-
clata*.

STRICTA. (1) Vt infra *Strictum*.
V. in hac voce. Praeceptum Ludo-
vici Imper. ann. 817. apud Marten.
to. 1. Ampl. Collect. col. 67. Inde
(extenditur) in *Melana per ipsum
rinulum, inde per Melana josum vs-
que ad Strictam*. (2) † Puteus an-
gustus, Ital. *Stretto*. Stat. civit. Cu-
man.

STRICTERE, Radere, strigillare.
Gl. Lat. Graec. *Stricto*, *ξύω*: ubi
Cod. Sangerman. *Strigo*. Gloss. vero
Graec. Lat. *ξύω*, *rado*, *Stricto*, *stri-
gillo*.

STRICTINNIRE dicitur hirundo.
V. *Vehyare*.

STRICTIO. (1) *Genus anis maxi-
mae*. Gloss. vet. Sangerman. num.
501. Sed leg. *Struthio*. (2) † *Stri-
ctius, strictura*, in Gloss. Gall. Lat.
Cod. reg. 7684.

STRICTOLA. Charta Roberti II. Prin-
cipis Capuani ann. 1128. in San-
ctuario Capuano pag. 643. *Et finis
Strictola communalis aquaria: nam-
que est finis transenda publica, quae
dicitur, etc.* Charta ann. 1197.
apud Vghellum to. 7. p. 1272. *Cum
horticello, in quo sunt arbores pom-
orum iuxta eandem cuttem a parte me-
ridiei, et Strictola a parte Occidentis
eiusdem Curtis, etc.* Infra: *Extra
parietem ipsius Curtis, et nominatam
Strictalam, etc.* Forte semita, via
stricta. V. *Strictum*. Quid si ri-
vum, riuium, Gallis *Rigole*, in-
telliges?

STRICTORIA, *στριχτήρια*, in Gloss.
Graec. Lat. Tunicae, quae ad cor-
pus stringerentur, Gall. hodie *Ja-
blancors*. V. *Strica* I.

STRICTORIUM, *σφιγκτήριον*, in Gl.
Lat. Graec. Addunt Graeco - I
Contractorium. Fibula. Hinc
STRICTOSVS, *σφιγκτός*, in iisd
Glossis.

STRICTVM, Via stricta, montium
ces, Gall. *Dérois*. Guillelmus
Podio - Laurentii c. 52. V. *Da-
ctum, Stricta* et *Strictus* I.

STRICTURA. (1) Gloss. Ild. I.
pectia, passio Stricturae. Ita et
lib. 4. Orig. c. 8. Gloss. vet. S.
germ. n. 501. *Alocipia est cap-
rum fluer circumscriptus, quem Ge-
ci Pfilosin vocant. Est autem p-
Stricturae*. Qua vltima voce li-
ficari opinor vehemens capil-
continue peccandi desiderium ex
moderate cutis prurigine ortum. S.
duram videntur dixisse, vt et *Stri-
lem*, a *Stringendo*. Est autem stric-
lis, instrumentum quo corpus
stringimus, id est, radinus
equos: atque propter similitudinem
vltus ad alia transfertur, vt ad
ctines, monente Marpino in Lex.
Strigilibus utebantur veteres ad
canda et polienda corpora in-
neis; de iis passim mentio occu-
apud Scriptores Latinos. Vide D.
Montfaucon in Antiquit. Expl.
de balneis et eorum supelle-
Ital. *Stressura* est praefusio
suffocatio. Alias *Strictura* dicitur
*τὸ ἀπὸ τῆ σιδήρου πιπτον, ἢ
σπιγθήρες*, in Glossar. Latino - Gr.
(2) *Σφιγξ, φῶρα χαλκίαν*. Gloss.
Lat. Graec. Follis. (3) Via str.
montium fauces, Gall. *Dérois*.
cardi Episc. Cremon. Chron. a
Murator. to. 7. col. 609. V. *Stri-
et Strictum*. (4) Tributum, pec-
tio. Praeceptum Henrici Imper.
1023. apud Marten. to. 1. An.
col. 143. V. *Districtus*. (5) †
ra ferri in massam cocta, in G.
vet. Cod. 7613.

STRICTVRATOR. Chartular. S.
centii Cenoman. fol. 38. Co.
... *abbatiae B. Vincentii
omne ius meum tam in placet
Stricturatore, quam in tractu
montilibus (mobilibus) rebus*.
An qui mensuras radio exsequi
Certe *Stricher* ea notione occu-

in Statutis Loffensibus art. 73. §. 2. Item, d'un fier de wassend que le meunier ou son serviteur a ven mesurer et Stricher, etc.

TRICTVS. (1) Vt *Strictum*. Litte-
re Henrici VI. ann. 1460 apud Ry-
mer. tom. II. pag. 438. V. *Stricta*
et *Strictura* 3. (2) *Astrictus*, Gall.
Astreins. Capituli S. Iacobi Hospit.
Statut. anp. 1388. apud Lobinell.
tom. 3. Hist. Paril. pag. 340. (3)
Arctus, angustus, Gallis *Etrois*. In-
venep. ann. 1379. ex Schedis V.
Cl. Lancet.

TRICVLVS, pro *Hystriculus*, pilis
vestitus. Arnobius lib. 5. §. pag. 174.
Facis famere habitum puriorem et in
speciem lenigari nondum duri atque
Stricali puerilis. Minus recte Tur-
bus lib. 7. Aduers. cap. 20. di-
ctum vult a *stricta* quadam corporis
soliditate et duritie; nec melius lib.
II. cap. 22. duriusculum et *strigo-*
sum interpretatur. V. Heraldus Ani-
aduers. p. 215.

TRIDA, Clamor, Italis *Strido*. Ad-
dit. ad Chron. Estense apud Mura-
tor. tom. 15. col. 545.

TRIDARE, vox Italica, per praecon-
em submonere, ciere, Gall. *Crier*
quelqu'un. Occurrit in Statutis Ve-
netis ann. 1242. lib. I. cap. 23. etc.
lib. 3. cap. 7. 10. etc.

TRIDERE, *Inconditum et horrendum*
clanorem edere, quod faciunt Turcae
pau ante praelium. Gasp. Barthii
Gloss. apud Ludewig. to. 3. Re-
liq. MSS. pag. 21. ex Anonymi Hist.
Polest. cap. 18.

TRIDOR; *Clamor bellicus Tarcaram*.
Idem Gloss. ibid. p. 447. ex Guiber-
to Hist. Palaeft.

TRIGA. (1) *Venefica*. Vgutio:
Stricae quaedam monstra dicuntur,
quae magicis cantibus in feras trans-
gunt. Glossae Lat. Graec. *Striga*,
λυσσγών, καὶ γυνή φασγανός. Sy-
nodus S. Patricii et Auxentii can.
16. *Christianus, qui crediderit esse la-*
niem in speculo, quae interpretatur
Striga, excommunicandus, quicunque
super animam famam istam imposue-
rit. V. *Stria*. (2) *Caper*: *Striga in*
turma, ubi equi distringuntur. Pa-
pias; *Striga, Castrense vocabulum,*

vel intervalum turmarum, in quo
equi stringuntur: unde et strigosi di-
cuntur corpore macilentis. Ex Beda
lib. de Orthogr. *Striga*, *Castrense*
vacabulum est, intervalum turma-
rum significans, in quo equi stringun-
tur: unde equi strigosi dicuntur corpo-
re macilento. Hinc **STRIGARIVM**,
in quo docentur et exercentur equi.
Italis *Maneggio*, quomodo quidam
legendum vel accipiendum censent
Trigaria septa, apud Victorem in
9. regione vrbis Romae. (3) *Vox*
Agrimenforum, Felto nota. Papias:
Striga, longitudo maior latitudine.
Strigatus ager est, qui per Strigas
crescit a Septentrione in Meridiem.
Ex Aggeno pag. 60. Frontinus de
Agrorum qualitate: *Ager per Stri-*
gas et per scamna divisus, etc. (4)
STRIGA, STRIGULA, Genus ve-
stis, in vet. Glossis apud Sauaro-
nem ad Sidonium. Glossae Isidor.
Strigium, genus vestimenti. *Striges*,
Hispanorum vestes, eidem Isidoro
lib. 19. cap. 23. et Iuuenali. V. *Stri-*
ca 1.

STRIGARIVM, STRIGATVS. V.
Striga 2. et 3.

STRIGILARIVS, qui *strigiles* facit.
Gloss. Lat. Graec. *Strigilarius*, in
Cod. Sangerman. *Strigiliarius, ζυ-*
σποποιός.

STRIGILECVLA, diminut. a *Strigi-*
lis. Vtutur Apuleius lib. I. Flor.
Gloss. Lat. Graec. *Strigilecula, σλε-*
γιδιον.

STRIGIO, mimarius, scenicus, in
Gloss. Isid. qui *Strigam* imitatur.
Vbi leg. *Strio* censet Graevius, pro
histrio.

STRIGIVM, genus vestis, V. *Stri-*
ga 4.

STRIGIVS, piscis species, Italis *Strigio*.
Statuta Placent. lib. 6. fol. 79. vo.
Item *Strigios et senetas pro qualibet*
libra, IIII. den. Item *Strigios a vino*
pro qualibet lib. II. den. V. *Strio-*
nus.

STRIGLIA, *Strigilis*; vox Italica.
Acta S. Helarii to. 4. Iul. pag. 152.
V. *Strilla*.

STRIGNA, *pallia operiosiora*, Papias.
(*Operiosiora*, in vet. Gloss. Sangerm.
n. 501.) V. *Striga* 4.

STRIGVLA, genus vestis. V. *Siriga* 4.

† **STRILHA**, piscis species. Tract. Mf. de Piscibus: *Mulus — a Nicensibus Strilha — dicitur.*

STRILIARE, quasi *Strigiliare*, Strigili defricare, quomodo apud Vopiscum in Aureliano: *Equum suum sagmarium defricet*, ex Gallico *Estriller*. Fleta lib. 2. cap. 76. §. 9. V. *Estriliare*.

STRILLA, Strigilis, Gall. *Etrille*, Statuta Massil. lib. 5. cap. 52. V. *Striglia*.

† **STRIMA**, stapes, i. q. *Strepa*, to. 1. Aug. p. 266.

STRIMVIENTVS, Stridulus. Vita S. Gurhlaci to. 2. April. pag. 43.

STRINA, **STRINNA**, Tributi seu vectigalis species apud Dalmatas et Croatas, quod Venetis vel Hungariae Regibus, quibus subinde parueret, vice vltionae pensionationis, ac *strenarum*, (vnde vocabuli etymon) pensabatur. Nam auctor est Constantinus Porph. lib. de Adm. Imp. cap. 29. Basilium Imperatorem auctorem fuisse Dalmatis, ut quae Praetori soluebant, ea Slavis darent pacis causa, et Praetori exiguum illud penderent, quo debitam Romano Imperio subiectionem testarentur. Vgutio: *Sirena*, quod vulgo dicitur *Sirena*, scilicet quod datur alicui in Kalendis Ianuarii. Charta an. 1133. *Tolia*, quae apud Commune erat pro urbe reparanda, et aliis expensis fiendis, et *Strina* Venetis danda, etc. Charta Seb. Ziani Ducis Venetor. pro Ciuibus Tragur. ann. 1147. apud Ioh. Lucium lib. 3. de Regno Dalmar. cap. 10. *Nolamus*, ut aliquo modo offendantur, neque tollitur eis aliqua inconsueta *Strinna*, nisi quam ipsi sponte dare voluerint. Statuta Ragusii lib. 7. cap. 56. *Voluimus*, quod si aliqua navis, vel lignum, in quo essent mercatores, darent aliquid alicui pro *Strina*, vel pro *pedochia*, vel aliquid aliud, etc. V. *Sirena*.

STRINARE, Denfare, Gall. *Serrer*. Locus est supra in *Spezzare*.

STRINCTORIVM, Στρινκτήριον, in Glossis Lat. Graeco. MSS. S. Germani

ni Paris. *Fibula*. In MSS. ut in editis *Strictorium* legitur. V. in hac voce.

STRINDERE, pro Stringere, ni talor. Transactio ann. 1316. ex Schedis Praef. de Mazaugues: *Item conuenerunt . . . quod nemo audeat blaschiam Strindere, vel focas arde-re, etc.*

STRINGA, V. *Striga* 1.

STRINGENTIA, *Attingentia*, in Gloss. Lat. Graec.

STRINGERE. (1) **STRINGERE MANVM MULIERIS**. In pacto Legis Salicae tit. 23. sic inscribitur, *de manu mulierum non Stringenda*. §. 1. *Si homo ingenuus feminae ingenuae digitum aut manum intrinxerit, etc.* (Lex Salica tit. 23. habet *Strinxerit*.) §. 2. *Et si si brachium destrinxerit, etc.* (Lex Salica *Strinxerit*.) §. 3. *Si super cubitum manum Stringerit, etc.* (Lex Salica *intrinxerit*.) Denique §. 4. *Si quis mulieri manillam capulauerit, etc.* (Lex Salica *Strinxerit*.) Ibi *Stringere* de lasciuiae contumelione exponit Lindenbrogius, quem errare auctor est Eccardus in Notis ad hunc titulum Legis Salicae: vnde ligare, loro vel reste constringere interpretatur, atque de violenta et illicita manu mulierum ligatione, quae sit animo eas violententer stuprari, vel alias ipsis nocendi intelligit.

(2) **Cogere**, Gall. *Contraindre*. Acta S. Franciscae Rom. tom. 2. Mart. p. 137°. (3) **STRINGERE SE AD TERRAM**, Virgilii Aeneid. lib. 1. v. 63. *Stringere ripas*, Gall. *Côntre les bords*. Bartholomaei Scribae Annales Genuens. apud Murator. to. 6. col. 500. *Et exiit cum galeis usque ad plaxiam, semper Stringens se ad terram*. (4) **STRINGERE VRBEM**, in angustum concludere. Galli dicunt *Serrer une ville*. Laur. Byzantius in Diario belli Hussit. apud Ludewig. to. 6. Reliqui. MSS. pag. 168. (5) † **STRINGERE INCENDIUM**, incendium inhibere, Ital. *Strignere*. Tract. Mf. de re milit.

STRINGES, vestes, Hispanis propriae, ut *Sarabarae* Parthis, *Lineae* Gallis, *Rhenones* Germanis, *Mastu-*

de Sardis. Papias in Vestimentum.
Leg. Striges. V. Striga 4.
STRINGA, id est. Perstringi, *alieni criminis insortatio*, in Cod. Theod. leg. 1. de bonis proscript. 9. tit. 42.
STRINGINA, *Restrictio Urinae*, in Gloss. Isidori: *δυσουρία*. Leg. *Stranguria* censet Graevius. V. in *Stranguria*.
STRINIARI, Inolescere. Bibl. Patrum Ascet. edit. ann. 1661. to. 3. pag. 220.
STRINNA, vt *Strina*. V. in hac voce.
STRINVS, f. pro *Thainus*, Baro, vir nobilis. V. in hac voce. Legi etiam potest *Strennus*, atque eadem notione accipi. Charta Iohannis IV. PP. ann. 641. apud Mabill. tom. 1. Annal. Bened. pag. 689. col. 1.
STRIONVS, piscis species, idem forte qui *Strigius*. V. in hac voce. Statuta Montis Regal. fol. 280. *Et tenentur dicti piscatores seu vendentes pisces dare libram botarum, Strionem et piscium minustorum, pro uno soldo.*
STRIPORTAS, qui *strigas* portat, vel deducit ad locum congregationis. Goldast. V. *Stria*.
STRIPORTIVS, eodem intellectu. V. *Stria*.
STRIPARIUM, ein *Stegriff*, in Gloss. Mf. Anon. V. *Strepa*.
STRIPATICVS, pexus, pectinatus, ap. Ludew. to. 11. Reliq. pag. 616.
STRITIVM, Flagellum ex funibus. Chronic. Forolii. apud Murator. tom. 19. col. 874.
STRIVS, f. varius, permixtus. Veronae descriptio rythmica, apud Murator. to. 2. part. 2. col. 1095. *Tu nulum antequam coopertum circumdas praetoribus, color Strivus mulges sensus hominum, modo albus, modo niger inter duos purpureos.*
STRO, *Stipula*, palea, in Gloss. Monf. pag. 335. et 339. apud Schilter. in Gloss. Teuton.

STROBILVS, conum, in vet. Gloss. Cod. 7641.

STROBO, *στρόβος ἀμπέλκς*, in Gloss. Lat. Graec. Addit Codex Reg. gi-

rus, circulus, ambulus. Sangerm. vero legit *Scrobe*.

SCROFA, Tributi species apud Polonos. († *Stroza* editum t. 1. Annal. Praemonstr. Probat. p. 480.) Charta Boleslai Cracouiae et Sandomeriae Ducis ann. 1255. apud Odor. Rainaldum n. 6.

STROFARIVS, STROFOSVS, V. *Strophus*.

† **STROFVS**, *sorcimen*, in vet. Gloss. Cod. 7641. V. *Strophus* 1.

STROGAV, Passus Leg. Salicae tit. 84. ex Cod. MS. Guelferbit. Edit. Eccardi p. 127. *Si quis vasum ad ministerium quod est Strogam . . . furaverit, etc.* Hic haeret Cl. Editor.

STROMA. (1) Pro *Stratagema*, in Vita S. Vdalrici Episc. August. cap. 12. num. 41. nisi in MSS. vox abbreviata fuerit. (2) Culcitra, suleum, tapes, Graec. *στρόμαξ*. Capitol. de Vero Imper. cap. 4. *Vt leuatas cum Stromatibus in cubiculum perferreitur.*

STROMANARIA, V. *Stramenaria*.

STROMEATREVS, vox perperam efficta, ni fallor, in Cod. MS. Vitae Petri Vrselii Ducis Venetiae n. 15. *Aufert ab eo huiusmodi sycophantas cogitationes, addunt illi Stromeatreus actiones, cogitque in craftinum veniam petere, etc.* forte leg. *Strophateas*.

STROMENTA, vt infra *Strumentum*, pro Instrumentum, Charta. Veteres formulae apud Baluz. to. 6. Miscell. p. 546. V. *Strumenta*.

STROND. Charta Ricardi Reg. Angl. apud Th. Blount in Nomolex. Angl. *Notum facimus vobis nos concessisse . . . omnes terras suas et omnes homines suos cum sacha, soca, over Strond et streme, on woide et felds.* In haec verba Glossarium laudat idem Blount, in quo haec leguntur. *Voces Anglicae veteres et in antiquioris aevi Chartis crebro repertae; Privilegium sapiunt, seu potius privilegii latitudinem sine amplitudinem, et sic latina legantur, in liore, in sinu, in sylua et campo.*

STRONVS, Sturnus. Glossarium Aelfrici: *Stronns, Starn.*

AA 5

STROP,

STROP, V. infra *Stropus*.

STROPATVRA, V. *Strupatata*.

STROPHA, **STROPHAEVM**, **STROPHARIVS**, **STROPHATVS**, V. *Strophium* et *Strophus* 1.

STROPHICVS, de Christo dicitur, in lib. de musica Theogeri Episc. Metens. apud Pezium tom. 1. Anecd. Praefat. p. 15. Alia notione V. in *Strophus* 3.

STROPHIOLVM, mantile, linteum, quo manus absterguntur. Regula consueta Toribij Archiep. Litinae inter Concil. Hisp. to. 4. p. 674. *Ad altare majus bis in septimana eodemque ordine apponent Strophliola seu mappas ad manus tergendas.*

STROPHIVM, **STROPHEVM**, *Pallium virginale*, loh. de lanua. Gloss. vet. Sangerm. n. 501. *Strophia, palmium virginate*: Zona. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Strophium, Ceinture*. Ebrardus Berunienlis:

Zonam dic Strophium, palmium dic esse Strophaeum.

Trophaeum scribendum fuit. Theodulfus Aurelian. lib. 1. Carm. 1.

Huic ferruginea est, apta huic quoque laeae vestis,

Lactaeolum Strophium haec vult, illa rubrum.

V. Ferrarium in *Stropare*.

STROPHVS. (1) **STROPHARIVS**, **STROPHOSVS**; voces ex *Strophia*, dolus, fraus, et Graec. *στροφῆ*, deductae. Papias: *Strophus, tortus, fraudator*. *Strophia, nequissia, fraus*. *Stropharius, impostor, fraudator*. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Strophia, fraude, deception, male sentence*. Vita vener. Idae tom. 2. April. pag. 159. *Ad antiquae deceptionis Stropham se conuersit*. Vitur Seneca Epist. 16. Gloss. Lat. Gr. *Strophosus, dolus*. *Stropharius, strophosus, impostor, fraudator*, in Glossar. Isidori. Althelmus de Laude virginum in praef.

Ne far Strophosus foveam detruat in atram.

STROPHATVS, subtilis. Vita S. Deicoli apud Eccardum in Orig. fa-

milise Habsburgico - Austr. pag. 16 (2) Follis, Gall. *Ballon*. Statuta Sinodalia Radulphi Episcopi Treco ann. 1440. apud Marten. tom. Anecd. col. 1151. V. *Stoffus*. (3) *Connerfio*, mendose pro *conseru* in Gloss. ad Alex. Iatrofoph. *Strophicae passionis, i. volusiones, intestinum gracilium*, in Glossar. me Sim. Ianuensi. V. *Strasus*.

STROPIATVS, Mancus, Ital. *Stropiato*, Gall. *Estropié*. Vita vener. Catharinae de Palancia to. 1. April. pag. 653.

STROPODIVM, pro *Stropodium*. V. ibi.

STROPOLOT, Horror, in Gloss. Monf. pag. 362. apud Schilter. Gloss. Teuton.

STROPPVS, a Graec. *στροπών*, ligno, quo strabantur capita facerdotum, corona. V. Festum in voce.

STROPVS, certus ouium numerus ut videtur; Grex, Gallice *Troupeau*, f. ab Italico *Truppa*, turba. Gall. *Troupe*. Statuta Monus Regis fol. 222. *In vineis, ossinis, plantis, bladis, vel leguminibus, quoties bestia porcina et caprina mactantur poenam solidos duos, et pro quolibet bestia lanusa, solidum unum et totidem pro emenda, usque ad Stropum et a Stropo supra quantacunque quantitas, libras duas de die et de nocte duplum, et totidem pro emenda; intelligatur Stropus a decem bestis supra*. Inquesta ann. 1268. ex Schidis Praesid. de Mazaugues: *Et caeperunt eas (oues) et duxerunt eas usque ad alias, et ibi caeperunt Strop de distis ouibus, et duxerunt ibi Strop ad Bancium et alias ibi pastibus reliquerunt.*

STROZA, V. *Strofa*.

STRVBLVS. Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 78. ubi de libero, qui seruum transit: *In signum vero transactionis huius bikum, vel Scrublam, deinceps ad hunc modum seruum arma suscipiat, in manus Domini mittat, et caput.*

STRVCTIOS, Herba, V. *Lanarcha*.

† STRV

† **STRVCIVM**, *brasca, canlus agrestis*, in Gloss. ad Alex. Iatrotoph.

STRVCTOR, dicitur, inquit Papias, *incisor carnisum, vel infector*, Gloss. Gr. Lat. *παγαδέρης*, *Structor, infector*. Glossae antiquae MSS. *Penam inferre*, et *proprie instrui conuincium dicitur*, et *qui haec rei praefuit, Instruttore dicuntur*. Epistola Valeriani apud Trebell. Pollionem in Claudio: *Structorem, quem refundes unum*. Fragmentum Petronii de Coena Trimalcionis: *Rotandum enim repositorium 12. habebas signa in orbe disposita, superque proprium conuenientemque materiae Structor composueras cibum*. Occurrunt eiusmodi *Structores* non semel in vet. Inscript. 646. 1002. 1. III7. 10.

STRVCTORES, in l. 2. Cod. Th. de Excusat. artific. vbi Tribonianus *aedificatores* reposuit: qui scilicet aedificia construunt. V. Vegetium lib. 2. c. 11.

STRVCTVARIVS, **STRVCTVARIVS**, cui aedificiorum cura demandata est, idem etiam qui alibi *Cellerarius* dicitur. Excerpta ex Necrolog. ap. Leibnit. to. 2. Scr. Brunsv. p. 105.

STRVCTVRA, Cancelli, (immo septum quoduis,) interpretare Eccardo, quod non a Latino *Struere*, sed a Germ. *Stricken*, innectere, implicare, accersit. Lex Salica tit. 57. §. 3. *Si quis aristationem, hoc est, papplum qui super mortuum missus est, cupulauerit, aut mandualem, quod est a Structura sine felane, etc.*

STRVCTVS, Apparatus. Ordericus Vitalis lib. 4.

† **STRVDERE**, suppeditare, suggerere, in Ch. Ms. a. 1392.

STRVDIS. Lex Ripuar. tit. 32. §. 3. *Quod si ad septimum mallum non venerit, tunc ille, qui eam mannis, ante Comitum cum tribus rachinburgiis in arabo conuivare debet, quod exim ad Strudem legitimam admallatum habet, et sic iudex fiscalis ad domum illius accedere debet, et legitimam Strudem exinde auferre, et ei tribuere, qui eum interpellavit, hoc est, septem rachinburgiis, unicuique 15. solidi. et ei, qui causam prosequitur,*

45. Ibid. §. 4. *Quod si ipsa Strudem contradicere voluerit, et ad iannam suam cum spatula tracta accellerit, etc.* Tit. 51. §. 1. *Si quis indicem fiscalem ad res alienas iniuste tollendas, antequam ei fidem fecerit, aut ad Strudem admallatum habuerit, iniustare praesumpserit, etc.* Vocis originem ab Anglo-Sax. repetendam docet Eccardus in notis ad hunc locum. Bensonius in Vocabul. *Strudam*, spoliare; *Strudend*, direptor; *Strudere*, grassator, Incurio, raptor; *Strudunge*, rapina. Unde colligit *Strudem* exponi debere direptionem, rapinam, quae iudicialiter in bonis post septem citationes non comparentis rei fiebat.

STRVDO - CAMELON, pro *Struthio Camelus*, Germ. der *Etrauß*. RATHERIUS Veron. de contemptu mundi part. 2. apud Acher. to. 2. Spicil. pag. 195.

† **STRVDVS**, sturnus, in Gloss. Lat. Gall. Cod. 792.

† **STRVES**, compages lignea, ratis species. Stat. a. 1504. inter Leg. Polon. t. 1. p. 298.

STRVVS, id est, *tortio ventris*, apud Plinium lib. 2. de Medicina c. 22. ex Graec. *σφιγγος*, *tormina*. V. *Strophus* 3.

STRVGULA, mendose pro *Stragula*, in Statutis Equitum Teuton. art. 79. apud R. Duellium tom. 2. Miscell. pag. 60. V. *Stragulum*.

† **STAVLA**, interius subligaculum, in Glossar. Lat. Gall. an. 1352. V. *Striga* 4.

STRVMA. (1) *Opus varie contextum*. Ita Glossae Asabico-Lat. vbi Vulcanius restituit *Stroma* . . . contextum. V. *Stroma* 2. (2) † *Sporta* dosuaria, in Glossar. Lat. Gall. a. 1352.

STRVMANARIA, **STROMANARIA**, officium, munus notarii, qui *Stromenta* conficit. Statuta Auenion. MSS.

STRVMENTA, vt mox *Stramentum*. Charta Haruichi ann. 804. apud Marren. tom. 1. Ampl. Collect. col. 56. V. *Stromenta*.

STRVMENTARIVM, locus in quo *Instrumenta* reconduntur et seruantur.

tur. Charta ann. 1148. apud Marten. to. 2. Ampl. Collect. col. 177.

STRUMENTVM, Instrumentum, Italis *Strumento*. Regula S. Isidori cap. 19. Praesertim pro chartis ac tabulis. Gloss. Graeco-Lat. *Dotale Strumentum*, *πεποιητο*. Perperam reponit Goldastus *Instrumentum*. Testamentum Widradi Comitis et Abbatis ann. 1. Theoderici Regis.

STRUMITA, vt *Stremita*, V. ibi.

STRUMO. Michael Scotus de Physiologia, c. 99. *Gibbus*, id est *Strumo*, significat hominem fugacem, valde ingeniosum, etc.

STRVMVM, velitatio, seu proelium, seditio, turba, Gallis *Estarmouche*, *Eneuse*. Chron. Parmense apud Murator. tom. 9. col. 763. V. in *Storinus*, *Stremita* et *Sturma*.

† **STRVNCO**, fasciculus, certa rei alicuius quantitas in vnum collecta. Chartul. S. Germ. Prut.

STRVNDIVS, sine *Strunus*, *σπινδελος*. Ita Gloss. Lat. Graec. Stercus, vnde Gallis vox eadem notione familiaris, *Esfron*, Italis *Sronzo*. Vulcanius emendat *Truncus*, *σινελος*; alii nihil mutandum volunt. V. Salmast. et Scaliger. ad Catalecta p. 204.

STRVNVS. (1) Loculus, feretrum. Chron. Ioh. Iperii, apud Marten. tom. 3. Anecl. col. 604. (2) **STRVNVS**, **STRVNVS**, *ψαε*, *τὸ ἐρπεον*, in Gloss. Lat. Gr. rectius in Cod. Sangerm. *Sturhus*, Gall. *Esourneau*.

STRVATVRA, **STROPATVRA**, Septum, in Statut. Cadubrii lib. 2. cap. 66: V. *Stappare*.

STRVPAR, **STRVFVS**. Gloss. Saxoni. Aelfrici cap. de *Nazibus*, *Struppar*, *midla*, i. frenum. *Strappus*: *Srop*, vel *Arwiththe*. Vgutio: *Strupi* sunt vincula ex loro, vel lino facta, quibus remi ad scalnos alligantur, de quibus Linius: *Quinque remos insit alligare Struppis*. Germ. *Strüppe*.

† **STRVFVM**, pro *Strupum*, Ital. *Strupo*, in Ch. a. 1312.

STRVRVS, V. supra *Scarmus*.

STRVSARE, collidere, illidere, conterere. Castellus in Chron. Bergoni.

ad ann. 1406. apud Murator. tom. 16. col. 968.

STRVTRIO; piscis, qui Gall. *Esturgeon*, apud Vdalricum l. 2. Conluet. Clun. c. 4. V. *Sturgio*.

STRVZA, *Strushiones*, in Gloss. Mon. p. 333. apud Schilter. in Gloss. Teut. Germ. *Stransf*.

† **STVARE**, statuere, vel cogitare perpendere. Chartul. S. Iouon. Angeriac.

STVBA, vaporarium, hypocaustum; vox German. *Stube*; vnde Gall. *Estuve*. Lex Alamann. tit. 81. §. 3. *Si quis Stubam, ouile, porcarum domum alicuius concreuerit*, etc. Ditmarus lib. 7. *Crebro a suis pueris desperatus, in Stuba nix recrebatur*. *Stupa balnearis*, pro *balnearis*, tom. 1. Rer. Mogunt. p. 649. Lindembrogius laudat Palladium de Architectura in capite, cui titulus est de *balneis* et *Stafis*. At si Palladius non alius est a Palladio, qui de re rustica scripsit, vox *stafis* non haberetur in edito, l. 1. cap. 40. quod inscribitur nude de *Balneis*. **STVBA**, fornacula, caminus, vt videtur. Correct. Statut. Cadubrii c. 37.

STVPA, vt *Staba*, in Statut. Massil. lib. 5. cap. 13. **STVPHA**, in Serm. Menori fol. 94. vo. **STVBAE** dictae in Monasteriis Camerae Capituli, seu, vt vocant, ipsa Capitula, quod in iis essent aestuaria ac hypocausta. Ericus Vpsal. l. 4. Histor. Sueciae pag. 145. **STVFFA**, eodem intellectu. Add. ad Conc. Basil. apud Marten. to. 8. Ampliss. Collect. col. 1. **STVFFA**, **STVPA**. Bernardus Monachus in Conluet. Cloniac. MSS. cap. 25.

STVBELLA, diminut. a *Stuba*, Officina, coenatiuncula. Chronic. Mellic. pag. 426. col. 2.

† **STVBIERA**. Libert. Miss. Batcinon. a. 1283. De *Stubiera*. Item concedimus capitulum, quod cesset factum de *Stubiera*, et quod aliterius non sit *Stubiera* in molendinis.

STVBIRE, Seruare. Inuentar. ann. 1419. ex Tabul. Eccl. Nouiom.

STVBULA, Papiæ *Stupula*, Cistmus. Catholicon paruum. *Stipula*, *Estenble*, *Chanme*. V. *Stapla*.

STV-

STVCN, *Scissura, fragmen*, in Gloss. Moos pag. 328. et 339. apud Schilter. in Gloss. Teuton.

STVDENTER, diligenter, libenter. Vita S. Bernardi Menthon. to. 2. lumen pag. 1083.

STVDERE, STVDIARE, Curare, Gall. *Penfer*. Gregor. Turon. lib. 6. Hist. cap. 32.

STVDIALIS, ad studium spectans. Ch. M. a. 1402.

STVDIALITER, consulto, de industria, ap. Murat. t. 4. Antiq. p. 591.

STVDINI, vepres, dumeta. Acta S. Disibodi saec. 3. Bened. part. 2. p. 496.

STVDIOLVM, cellula, museum, conclave, vbi studetur. Charra an. circ. 1500. to. 2. Hist. Eccl. Meldens. p. 268. V. infra *Studium*.

STVDIOSITAS, discendi cupiditas. Philippus Eyttensis in *Pater noster*, Bibl. Heilsbr. pag. 16.

STVDIOSVS. (1) Expetendus, opportunus. Praefatio in Digest. (2) Pro Bonus, probus, aliquoties apud Iulianum legitur, teste Vossio lib. 1. de Vitiis serm. cap. 33.

STVDIVM, (1) Academia publica, Vniuersitas, immo schola. Capimulius in Antonino Philos. Apud Aegyptios cinem se egit et Philosophum in omnibus Studiis, templis, locis. Vigenus Scholasticus deinde Episcopus Andegau. in Epitaphio Marbodi Episcopi:

Quous ut fieret vtriusque quod redoleret,

Transfudit hac Studium, transfudit ingenium.

(2) Conclauis vbi studetur. Acta B. Petri de Luxemburgo, tom. 1. lul. pag. 543. (3) AD, STVDIVM, studiose, diligenter. Bartholomaei Scribae Annal. Genuent. ad ann. 1247. apud Murator. to. 6. col. 513.

STVFAR, V. mox *Stuffae*.

STVFERVS, STVFERVS, Solidus; Belgis *Snyver*. Leg. Mochlin. tit. 10. art. 1.

STVFAR, STVFAE, Balnea calida; Saxoni. *Sofsa*, Gallis *Estuues*: vox

eiusdem originis ac *Stuba*, de qua supra. Michael Scotus de Physion. c. 17. *Valent sibi Stuffae, quia faciunt cessare dolores, etc.* Exitus apud Palladium de Architectura titulus capitis de *Balneis et Stuphis*, vbi Cod. MS. Pithoeanus habet. *de fabricis balnearum*. V. Ferrarium in *Stufa*, et supra *Stuba*.

STVFFARE, instruere, Gallis *Estoffer*. *Stuffatus, stoffatus*, instructus. *Estoffe*. Prima Statuta Roberti I. Regis Scotiae c. 5. §. 5. *Et quod quisque dominus venias Stuffatus ad exercitum de cariagis et victualibus*. Henric. de Knyghton ann. 1338. *Naves de viris armatis ad plenum Stuffatas*. Et ann. 1357. *Cum tribus nouibus bene Stoffatis*. V. supra *Estoffatus*.

INSTVFFARE, idem quod *Stuffare*. Thomas de la Moor in Edwardo II. Reg. Angl. pag. 599.

STOFFVRA, instructus, apparatus. Henric. de Knyghton ann. 1332.

STVFFVRA, eadem notione, Charta Henrici IV. Reg. Angl. an. 1405. apud Rymer. to. 8. pag. 384. Vocis etymon Vossius lib. 2. de Vitiis serm. c. 5. deriuat, vt et *Egauerium*, quod materiem, alimentum, fomentum significat, a German. *Stoffen*, quo materies, siue id ex quo aliquid fit, intelligitur.

† STVIVA, vestigal, tributum, i. q. *Steuva*. Ch. a. 1323, apud Oseba. t. 1. Script. Boic. p. 744.

STVKA. Vetus Charta apud Ioh. Schaefferum ad Chron. Vpstatense p. 152. *Duas yllas de panno aureo. Item duas Stukas de panno aureo inferius ornatas de argento aurato. Infra: Item obitalis . . . duas pallas, alteram cum altare bruno, duas Stukas de serico intextas, et duo suppellicea.*

STVLITES. Vita S. Willibaldi Episc. apud Canisium: *Ibi sedebat duo solitarii in Stulite, id est fabricata oblique firmata cum muro magno de lapidibus valde summo*. Vbi Mabilion. saec. 3. Bened. part. 2. p. 373. legit post Gretierum, in *silice*: ac obseruat in correctionibus, rectius fortan a Canisio editum in *Stulite*, a Graec. *σῦλη*, columna.

STYL-

- STVLO**, *Horae*, in Gloss. Mont. pag. 341. apud Schilter. in Gloss. Teuron.
- STVLTA TVS**, in Glossis antiquis MSS. *qui differre nescit*. Legendum videtur, *qui discere nescit*.
- STVL TICINIA**, Stulta canica, amatoria. Ioh. Sarisber. lib. 1. Policr. c. 6. **STVL TICINES**, apud eundem Ioh. Sarisber. lib. 6. cap. 16.
- STVLTIOGVVS**, Stultus, vel Stulta loquens. Dudo Decanus S. Quirini in Praefat. ad Acta Normann. Vtutur etiam Plautus.
- STVLTITIA**. Tabular. S. Vincentii Cenomanens. *Vitalis de Dostela praepositus noster dedit nobis medietatem patrimonii sui quod apud Domnolium habebat post obitum suum: aliam vero medietatem, si soror sua, quae aliquantulum a consilio suo denauerat, in Stultitia sua, id est in concubitu non legali, permanere volebat, nihilominus pollicitus est se nobis daturum.*
- STVL TIZARE**, Insanire, in furiam verti, apud Auctorem Mamotrecti in Sapient. c. 14.
- STVLTIO - MALVS**, *Stultus malus*, in Gloss. Isid. Glossae antiquae MSS. *Stultio - malus, qui stultus et malus est*. Glossar. Saxon. Aelfrici: *Stultio malus; xfel-dyrig*, i. malus stultus.
- STVLTVLVS**, diminut. a *Stultus*, apud Belet. de Diuinis Offic. cap. 100.
- STVLTVS**, iocularis, qui Principi est a iocationibus. Extractum Computi ann. 1327. tom. 2. Hist. Dalph. pag. 216. col. 2. **STVLTORVM FESTVM**. V. Kalendae.
- STVMBLVN**. Leges Henrici I. cap. 80. de via regia: *Tanta vero debes esse, ut inibi duo carri sibi passus obuiari, et bubulci de longo Stambuli sui passus assimulare*. Gloss. Lat. Graec. *Stambulum*, *κίτρον*: in Gloss. vero Graec. Lat. *κίτρον*, *Stimulus*, acquirum, *Stambulum*. Notum est bubulcos stimulis boues excitare.
- STVMNIA**, *ταυτολεγία*, in Gloss. Lat. Graec. eiusdem sermonis repetitio.
- STVMONES**, in Charta Philippi Regis Franciae ann. 1182. pro Communia Bellouacensis, apud Loisellum. Sed ex Charta Gallica et alia, quae de eadem re est, Ludouici VII. Reg. Franc. ann. 1147. legendum *Juniores*.
- STVMPHA**, bases, pedes, in Gloss. Mont. pag. 365. apud Schilterum in Glossar. Teut.
- † **STVMVLLVS**, stimulus, in Lix. remiss. a. 1400.
- † **STVNVLVS**, f. etiam pro stimulus, in Act. SS. t. 6. Sept. p. 145.
- STVNVM**. Charta Eccardi Comitis Augustodun. ex Tabulario Prioratus Persiaci in Burgundia apud Petardum pag. 26. *Vno fanono variis, cum brusdo vno de glifo, vno de Sano cum sirico amussirare, etc.* Panni species videtur.
- STVPA**, vt *Staba*. V. in hac voce.
- STVPARE**, Stupa occludere, et verberare pro Ostruere, Gallis *Estouper*. Lex Alemann. tit. 59. §. 7. V. *Stopare*. **STVPPARIVS**, Gloss. Graec. Lat. *xanassis*, *Stappa*, *xanassides*, *Stupparius*. **STVPACIVS**, pannus ex itupis confectus. Auctor de Vita Eremitica tom. 1. Operum S. Augustini c. 20.
- † **STVPARIVS**, qui *stupam* L. *staban* tenet, balnearior. Liber pitent. §. Germ. Prat.
- † **STVPATVM**, a stupa, cannabinum, in Ch. a. 1371.
- † **STVPEFACTIVVS**, stuporem generans, in Diar. Montisale. pag. 157.
- † **STVPELLVS**, crater, scyphus, mensurae species. Murat. to. 20. p. 908. V. *Stopellus* in *Stappus*.
- STVPERARE**, V. *Stapperare*.
- STVPERE**, Stupa vti. V. in *Staba*.
- STVPHA**. (1) Scagni obturamentum, in quo stagnum occluditur, a Germ. *stapfen*. Charta Dombensis an. 1541. (2) Vt *Staba*, vnde **STVPHARE**, Stupa vti. V. in *Staba*.
- STVPIHVS**, vt *Stuperus*. V. ibi.
- STVPIDARE**, *Frequentius stupere*, ex Glossari membran. laudat Vossius lib. 4. de Vitiis sermon. cap. 26. Vtutur Martiana. Capella lib. 1. p. 235.

† STV-

STVRINVM, **STVRINVS**, *ellych-*
rium, Ital. *Stoppino* Murat. to. 4.
 Antiq. p. 865. V. *Stopinus*.

STVRITVS, *Stupidus*. Sebast. Peru-
 linus in Vita B. Columbae Reatinae
 to. 5. Maii p. 330°.

STVPLA. Edictum Rotharis Regis tit.
 108. *Si caballos iter facientes de Stru-*
pla, aut de ipsa pascua . . . monere
presumpseris. Vbi stipula habebatur

in Lege Longob. l. 3. tit. 4. §. 1.
Gallis Estules. Stipula, apud Pa-
 gium, et in vet. Kalend. rustico apud

Gruter. 139. *Messes frumentar. item*
ovinar. Stipulae incenduntur sacrum
pro saluti Deanae, etc. V. Stabula.

STVOR, pro *Tumor*, superbia. S.
 Ciprianus Epist. 40.

STVPPA, **STVPPARIUS**, V. *Staba-*
re Stupare.

STVPERARE. Gloss. Graec. Lat.
 MS. *φλεγμαίνω*, *Stupporo*, *Stuppe-*
re: *φλεγμονή*, *Stupperatio*. Edit.
 habet *Suppuro*, et *Suppuratio*.
 Glossae antiquae MSS. *Superatus*,
Supersatus, forte pro *Stuporatus*.

STVRA, vt *Stenra*. V. ibi.

STVRACO, auis species. Tract. MS.
 de re milit. de mach. bell. *Sturcones*
faciunt equis fugam, et irruunt in
tas ac pungunt cum aculeis in summi-
mitate alarum dictos equos.

STVRMANNVS, Gubernator na-
 vium, Germ. *Steurmann*, Angl.
Steurman. Liber nig. Scaccarii p.
 369.

STVRIO, **STVRIO**, piscis, qui
 maximo in mensis honore habetur
 apud eos, in quorum fluminibus
 capitur: subit enim e mari flumina.
 Germ. *Stöhr*. Hunc *silurum* Paulus
 Iovius Aufonii existimavit, vt et
 Vossius: Hermolaus *Hiccam* apud
 Athenaeum, alii *Tursonem* Plinii:
Lupum nonnulli: quidam *Atsilum*
Padi; denique Rondeletus *Acipensē-*
rem Romanorum literis nobilitatum
Sturionem esse volunt. V. Salma-
 tium ad Plinium p. 1315. Alanus de
 Insulis in Planctu naturae: *Illic Stur-*
gio sui corporis nobilitatem indini-
guati sui corporis benedictione, men-
si offerebat regalibus. **STVRIO-**
NVS, vt *Sturgio*. Statuta Placent.
 lib. 6. fol. 79. vo. **STVRIOLA-**

NENSIS, ad *Sturionem* pertinens.
 Charta Stephaniae Comit. Prouin-
 ciae ann. 1063. in Histor. MS. Mon-
 tis Maioris.

STVRIA (1) E. Canalis, Statuta
 Vercell. lib. 3. fol. 93. *Item statu-*
tum et ordinatum est, quod aqua Sin-
vie que fluit per locum Tridini, fluere
debeat recta via per alveum veterem.
 (2) *Stores*. Testam. ann. 1389. ex
 Tabul. S. Antonii Massil.

STVRIONVS, **STVRIOLANENSIS**,
 V. supra *Sturgio*.

STVRMA, **STVRMVM**, **STVRMVS**,
 Seditio, leue praelium, impetus
 conclamatio ad arma. V. *Stormus*,
Stremita et *Sturmmum*. Litterae Re-
 ginardi Leod. Episc. an. 1034. apud
 Marten. to. 4. Ampl. Collect. col.
 1172. *Nunquam nisi ab Abbate et*
Ministris eius se intromittet (Aduoca-
tus) de aliqua iustitia ibi facienda, vel
de Sturma, sine burma, nisi evocatus
pro hoc ipso fuerit. **STVRMVM**,
 Memoriale Potestatis Regienf. ad ann.
 1244. apud Murator. tom. 8. col.
 1112. **STVRMVS**. Ottoboni An-
 nal. Genuenf. ad ann. 1192. apud
 eundem Murator. tom. 6. col. 366.

STVRMINAKE, *Strumento*, vt vide-
 tur, proicere. Statuta Astenf. collat.
 II. cap. 126. fol. 73. vo.

STVRMVM, **STVRMVS**, V. *Sturma*.
STVRNELLVS, diminut. a *Sturnus*,
 Gall. *Stourneau*. Rolandini Patav.
 Chron. apud Murator. tom. 8. col.
 328.

STVRNINVS, *Sturnus*, vel ad *Stur-*
num pertinens. S. Hieron. in cap.
 66. Isaiae.

STVRNVS, pro *Sturnus*, in Charta
 Henrici Imper. ann. 1012. de iuri-
 bus Aduocati Monast. Florin. ex
 Schedis D. Maillard. V. *Sturma* et
Stormus.

STVROLAE, vel **SCVROLAE**, *Pustu-*
lae, Gallis *Rougeolle*. Michael Sco-
 rus de Physionomia cap. 10. *Opor-*
et de necessitate, quod quilibet homo
natus tempestive aut tarde habeat qua-
stor passiones inenitabiles, scilicet va-
riolas, Sinrolas, fersas, et scabiem
humidam vel seccam. Infra *Scurolas*
 scribitur.

STVS, ictus, Germ. *Stoß*, a *Stoßen*, rundere, ferire. Pactus Legis Salicae tit. 17. ex Cod. Guelferbyr. edit. Eccardi: *Si quis ingenuus ingēnium de fuste percusserit, ut sanguis non exiat, III. colobus, hoc est, semper unusquisque Stus ternus solidus solbas.*

STVSTARE, pulsare. Ceremoniale MS. B. M. Deauratae Tolos. *Postea Prior Stusstas iniquitatem ter vel quater, ut omnes ad bonum iniquitatem surgant.* Rectius alibi *Tustare*. V. in hac voce.

STVTA, equile, ut videtur; *Stuos* quippe equum et *Stute* equam vocant Germani. Gloss. MSS. Florent. *Equaristis, Stuos.* Testam. Tellois Episcopi Curienfis an. 766. apud Mabill. tom. 2. Annal. Bened. pag. 708. col. 1. *In primis salam cum solario subter caminata, desuper alias caminatas subter cellarium, coquina, Stuta, circa curtem stabulum, tabulata,* etc. V. *Stuos*.

† **STVVA**, i. q. *Stussa*, balneum calidum, in Ch. Ms. a. 1312. V. *Stuba*.

STYCA, aerea moneta minutissima Anglo-Saxonum: octo *Sticae* aequabant *peningum*. V. Hicetium Dissert. p. 109.

STYLISONVS, Stylo conscriptus. Paulinus Aquileiensis Episc. in Epistol. Synodali.

STYLV, vel **STILVS**. (1) Praefatio Aelfredi, Reg. Angl. ad S. Gregorii Pastorem sub finem: *In anglicum sermonem cum conuersti, et ad unamquamque Episcopi sedem in regno unum misi, superque singulos libros Stilum, qui est 50. manussae. Et ego praecipio tui Dei nomine, ne quis de libris hunc Stilum tollat, neque librum de templo, etc.* Vbi Saxon. *aestel* praefert, id est aestimatio, ex *aesto*, eadem notione. (2) Studium. Acta S. Franciscæ Rom. tom. 2. Mart. p. 140°. *Cum caritate diuina anima transformatur in diuina maiestate, et ibi ponit suum Stylum, quia amat ipsum in veritate.*

STYRPALIS, ut *Stirpalis*, V. ibi.

STYRPVS, Silva exstirpata, idem quod *Exartus*. V. in hac voce. Co-

den censuralis MS. Irmingonis Abbat. Sangerm. fol. 108. V. *Stirpare*.

SVA. (1) *Domus, in qua Scholasticus student*, in Glossis MSS. (2) *Sua* Charta ann. 1442. ex Schedis Praefid. de Mazaugues: *Es si porcus suaris, sus vel Sna, etc.* V. *Sica*.

SVADELA, Suasio, oratio persuadendi vim habens, Graec. *πείθω*, *πειθωλογία*. Vetus Irenaei Interpret. in Praefat. ad lib. 1. n. 3.

SVADENA, *σφύριγμα*, in Gloss. Lat. Graec. Leg. *Sudena*, ut colligitur e Gloss. Graec. Lat. *σφύριγμα*, *Sudis suadena*. V. Salmas. ad Plinium pag. 231.

SVAENTER, ad suadendum applicite, apud vet. Irenaei Interpret. in Praefat. ad lib. 1. num. 1.

SVADIBILIS, Verisimilis, probabilis, apud eundem Interpretem lib. 1. cap. 4. n. 4.

† **SVADORIVM**, sudarium, mappa parua Sacerdotum, in Stat. Synod. Tornac. a. 1366.

SVAICERE, pro *Suadere*, ut videtur. Camillus Peregrinus in Hist. Longob. apud Murator. to. 2. pag. 258. *De fugacibus ita stent; ut si liberi aut liberae fugient a partibus nostris et vobis Svaicensibus res alienas secum detulerint, etc.*

SVALA, V. supra in *Sala* 1.

SVALHA, ut infra *Snelha*. V. ibi.

SVALIS, ut *Soalis*, V. *Porcus*.

SVANEGEIA. Chartul. Monast. Wimondham. p. 58. apud Spelm. *Praeterea dedi eis totam suburbanam, quam dominus meus Comes Arnudus tertius mihi dedit in Svanegeia.* Forte loci alicuius nomen proprium.

SVANIMOTVM, V. *Swanimotum*.

SVAPTIM, *Suapte*, sua sponte. Ioh. Diaconus in Vita S. Greg. M. lib. 4. c. 75. V. *Snatim*.

SVARE, Abstergere, Gall. *Essuyer*, Ital. *Sciugare*. Statuta Vercell. lib. 2. fol. 27. vo.

SVARIA, hara, suile, Plinio *Suarium*, vel, quod probabilius videtur, *Sua*, Charta ex Tabular. Vosiensi apud Stephanot. to. 2. Antiquit. Bened. P. Stav. MSS. p. 286. *Es domnus Abbat Petrus dedit illi XX. fol. et Suarium, quae valebat quinque solidos.* V. *Sua* 2.

SYA

SVARII, qui ex officio tenebantur populo Romano praebere animalia, porcos, laridum, carnes porcinas, etc. De iis exstat tit. in Cod. Theod. lib. 14. tit. 4. V. ibi Gothofredum.

VASORIVM, Συμβολή, in Glossis Lat. Graec. MSS. S. Germani Paris.

VASSVS, pro Suasus, in Concil. Hispan. tom. 3. pag. 293.

VATIM, intra se, apud se, penes se. **Vatiplaus** PP. Epist. 52. *Quorum privilegiorum senorem, si non Suatim praeferat Hincmarus partim celasset, etc.* V. **Suapim**. Alias **Suatim** est instar **suu**.

VELVDIVS, qui ludis delectatur, vel qui ludum suadet. Terrull. de Spectac. cap. 20.

VAVITER. (1) *Postea dom. Archiepiscopus incipiat ad Vesperas mediocriter Calicem, etc. . . . Et chorus Vaviter dicat Vesperas*, id est, Remissa voce, ad calicem Iohannis Abrinc. de Offic. Eccl. pag. 193. (2) † **Placide**, sedate, mansuete, in Lit. re-miss. Mf. a. 1409.

VVL (1) Pro Super, Gall. Sur. Chron. Episc. Metens. to. 6. Spicil. Acher. pag. 648. *Trabes vernstate disfolata, subito Sub altare S. Stephani lapsa, etc.* (2) *Per sub*, Subter, ni fallor, Gall. *Per dessous*. Confue. Monast. S. Germani a Pratis inter Probat. Hist. eiusdem Monast. p. 145. col. 1. *Nos transibimus per Sub capsum, et ipsam osculabimur, et subinas ordinatim in navi monasterii, et incipietur Gloria laus.* (3) † **Cum ablat.** substant. pro aduerbio. *Sub brevisate*, breuiter, *sub festinatione*, festinanter, *sub celeritate*, celeriter. Occurrit passim.

VVAVNDARE, supplere, perficere, Acta S. Cassiani ap. Illustr. Fontano. in Antiquit. Hortae p. 344.

VVACASARE, i. q. *subinfeodare*, Gall. ol. *suracaser*. Ch. Mf. a. 1275.

VV Casamentum I. **VVACELLARE**. Gloss. Isid. *Clanculare*, occultare, *passiare*, *Subacellare*. Mf. a. sub axilla condere; vnde Volcanius legit *Subaxillare*. V. infra *Subacellatus*.

Im. 67.

SVBAGVI, V. *Molles*.

SVBACTVM, **SVBACTIO**, Dominium, *Seigneurie*. Charta Romualdi Ducis Longobardor. ex Chron. Beneuentani Monasterii S. Sophiae 3. part.

SVBADIVVA, Adiutor Adiuutoris, δ τῷ βοηθῷ βοηθός. Sic autem appellabatur, qui aliquo officio Magistratus praecipuo *Adiuutori* suberat, eiusque vices agebat. Notitia Imp. Occident. c. 29. *Adiuutor, Subadiuuae Adiuutoris, Subadiuuae fabricarum diuersarum, etc.*

SVBADVOCATVS, V. *Advocatus*. † **SVBAETAS**, minor aetas, in Memor. D. Cam. Comput. Paris.

SVBAGITARE, subdubitare. Sebast. Perus. in Vita B. Columbae Reatinæ to. 5. Maii pag. 379°.

SVBAIVLVVS, V. in *Suballius*.

SVBALA, V. *Sublircus*.

SVBALARIS ECCLESIA, quae Galis *Eglise succursale* dicitur. V. in *Ecclesia*.

SVBALLIGATVRAE, Amuleta. V. *Ligaturae*.

SVBALLIVS, qui *Ballio* subest. *Ballivi* vices gerens. V. in *Bainlus* 4. Charta ann. 1133. inter Probat. to. 2. nouae Hist. Occitan. col. 471. V. *Viceballinus*. **SVBALLIVVS**, eadem notione, in Gestis Guillelmi Maioris Episc. Andegav. apud Acher. tom. 10. Spicil. p. 314. **SVBAIVLVVS**, **SVBBAIVLVVS**, eodem significatu. Statuta Massil. lib. 1. cap. 61. **SVBBALLIVA**, *Subballius* districtus, iurisdiclio. Epist. Mauricii Rotomag. Archiep. apud Acher. tom. 2. Spicil. p. 522.

SVBALTERNARE, Alternis superiorem esse ac inferiorem. Pseudo-Ovidius de Verula lib. 1.

SVBALTERNVS, ex alio dependens, secundarius, inferior. Charta Innocentii II. PP. in Chartul. Episc. Paris. fol. 35.

SVBANCA, Mensa. Statuta Auenion. MSS. *Panni autem lanei cannentur in hunc modum; pannus extendatur super aream vel Subancam, et non trahatur et superponatur canna, et cannentur.*

B b

† SVB-

† **SVBANNARE**, praefinitum tempus praetergredi, vox Cancellariae; unde *Subannatio*, Gall. *Survannation*, dicitur de Literis, quae singulis annis renouari debent, ut valeant. Hist. Nem. t. 4. Probat. p. 84.

SVB ANNIS, minor annis, Gall. *Sous-âge*. Continuator Nangii ann. 1347. *Et sic iuuenis habet iuuenem in uxorem impuberem et Sub annis.*

SVBARATVS, Subscriptus, infra scriptus. Charta ann. 1246. apud Ludewig tō. 4. Reliq. MSS. p. 94.

SVBARCHICORVS, qui *Archichoro* subest, succentor, in libris antiquis Eccles. Baiocensis. V. *Archichorus*.

† **SVBARE et SVBIGERE**, *foer Gallice*. Pro *suer*, Glossar. Lat. Gall. Cod. 521.

SVBAREVS, V. mox in *Suberi*.

SVBARI, calceamenti species, Gallis, ut videtur, *Pantoufle*, apud Innocent. III. PP. lib. 1. Epist. Forte quod ex Subere compactum erat istud calceamentum. **SVBAREVS**, eadem forte notione. Pseudo-Ouidius lib. 3. de *Vetula*.

† **SVBARITVM**, locus suberibus constitutus, in *Access*, ad Hist. Cassin. part. 1. p. 284. V. *Suber*.

SVBARMALIS, SVBARMALIS. (1) Vestis sic dicta, ut quidam putant, quod sub armis gestaretur, ut Turnebus lib. 18. Aduers. c. 19. qui existimat fuisse crassum sagulum, quod *sub armis* indueretur, ut eorum durities corpus minus offenderet, ut fuere *Gambesones*, quae sententia arridet Octauio Ferrario, de Re vestiaria 2. part. lib. 3. c. 17. Et certe Papias *Subarinales* fuisse ait *unicas subcinctas, id est, curtas*, quomodo fuere etiam *gambesones*. Sparcianus: *Cum Romam Senerus venisset, praetorianos cum Subarmalibus inermes sibi iussit occurrere*. Ex Herodiano et alijs, pacificum fuisse habitum, *εἰρηναῖον ὄχημα*, quidam volunt: alii sic nuncupatam eiusmodi vestem opinantur, quod armis aptaretur, quemadmodum *Armilansam* dictam vult Isidorus, quod ante et retro *diuisa atque aperta esset, in armos tantum clausa*, Vt cumque sit, fuisse sub-

armalem vestem Ducum ac Tribunorum, satis prodit Valerianus Aug. in Epist. ad Zozinionem, qua Claudio etiamnum Tribuno dari iubet inter alia, *albam subfericam tunicam cum purpura Succumbitana, Sabmale unum cum purpura Mauri*. Haec autem omnia idcirco speciatim non quasi Tribuno, sed quasi Du detuli, quia vir talis est, ut ei ph etiam deferenda sint. Nec Duc duntaxat, sed Consulum quoque fuisse propriam vestem, innuit Valerianus Aug. in Oratione pro Areliano apud Vopiscum: *Cope tunicam palmatam, togam pictam, Subarmalem profundam, sellam eborisam: nam te Consulem hodie desponsam*. V. quae obseruauit Caegius Dissertat. de Nummis Imperatorum Constantinorum. (2) **SVBARMALIS**, in notione, videtur usurpare Germanus Tilleberienensis in Otis Imperatoribus MSS. *Quinquaginta milia velorum Castrensium ad Subarmalia furcinas militum vehendas*. Vbi *Subarmalia* dicuntur militum arma, *Subarmalia*, castrorum impedimenta.

SVBARMATVS, occultis armis munitus. Charta ann. 1316. apud Heymer. tom. 3. pag. 566.

SVBARRA, Repagulum, ex *Sbarra*, Gallis *Barre*. Albertus Mussatus de Gestis Henrici VII. lib. 8. rubr. 5.

SVBARRARE. (1) Arrhabone uxorem desponsare. Auctor Graecismi:

Pars arrabo venit prout de res bona secum

Quam sponsus subarras, per arrabone Sabo

S. Hieronymus in Virginitatis la Humanorum sponsaliorum pignus Subarratur. Annulo Subarrare, Lege Longob. lib. 2. tit. 37.

SVBARRHARE, eadem notio Chronic. Balduini Diac. ro. 2. num. sacrae Antiqu. pag. 85.

† Subscribere, subicere. Charta. 124. V. *Subarratus*.

SVBARRATVS, Irrexitus, Gall. *Go* Laur. Byzynius in Diario Belli

ft. apud Ludewig. to. 6. Reliqu. MSS. pag. 128.

SVBASCELLATVS. Geruasius, Abbas Praemonstrat. Epist. 57. vbi *Subscellatus* idem valet ac *res quasvis officii positas* reportans. V. supra in *Subcellare*.

SVBASI, praefecturae equestris genus apud Turcas. Iouius lib. 14. Hist. *Sensachis Subasi obediunt, qui centenarios turbas ducunt.* **SVBASTIAE,** eodem intellectu, in Epistola Lauri Quirini de Turci potentia ad Pium II. PP. ex Biblioth. Reg.

SVBASTARE, SVBASTATIO, V. *Subbastare.*

SVBATVM. Praeceptum Odonis Reg. ann. 889. apud Baluz. Hist. Turel. p. 320. *Ideoque constituimus ut nulli liceret . . . Belloloco commentibus regne districte nec aliquam redibitionem loco manus nostrae Subatum aliquando inferre praesumat.* Haec patrum sana sunt. V. *Subatum.*

SVBAVDIRE, aliud audire, aliud intelligere, Gemma. Vossius l. 4. de Viris term. c. 26. monet ante tempore Antoninorum non inueniri hac notione. Primus vsus est Vlpianus l. 1. in fin. ff. de haered. instit. Sed et ipsa valetis, *Subandito inbeo.*

SVBAVDITIO, pro *Superauditio*, Contumacia, despectus. V. *Ouerheresse.*

SVBAVLA, Aedificium, quod aulae dicitur. Virae Abbatum S. Albani p. 92. V. *Proaula.*

SVBAVICVLARE, in aurem insuflare. Epistola Monachorum S. Aniani Thomer. de electione Guillemi Abbatis ann. circ. 1120. inter alium. to. 6. Gall. Christ. nouae edit. col. 84.

SVBAVXILIVM quid sit, docent Leges Normann. apud Ludewig. to. 7. Reliq. MSS. p. 239. *Subtenentes non iurantur auxilium persolvere domino capiali, sed domino intermedio tenentur auxiliari, ad auxilium suum domino capiali persolvendum. Et debet auxilium Subauxilium nuncupatur et debet fieri per dimidium auxilium capiale.* V. *Auxilium.*

SVBAX, gossipium, in Gloss. Prolog. Lal. Cod. 7657.

SVBBAIVLVS, SVBBALLIVS, V. *Subballius.*

SVBBAFATARE, V. *mox Subbastere.*

SVBBASILICANI, qui habitant circa basilicam. Ioh. de Ianua.

SVBBASTARE, SVBBASTATIO, V. *Subbastare.*

SVBBATERE, *Porcellos in ventre matris occidere;* in vet. Gloss. quasi subter ventrem scrofam *battere,* ferire, vt abortum faciat. Lex Salica tit. 2. §. 6. *Si quis scrofam Subbatit in furso, hoc est, porcellos a matre subtrahit, etc.* Recapitulatio eiusdem Legis §. 9. *Si quis scrofam alterius Subbatit, vs porcellos non habeat, etc.* *Subbaparis* edidit Eccardus; cui *Subbapater* est vellege, prensare, trahere, rapere, unde vet. Glossarum interpretatio illi non placet.

SVBBEDELIVS, V. *Bedell.*

† **SVBBENEFICIARIVS,** qui *subbeneficium* seu *retroscendum* possidet, apud Chopin. de Leg. Andium.

SVBBIBERE, *Gustare,* in Gloss. Arabico-Lat.

SVBBOSCIVS, filia caedua, Germ. *Unterholz,* Anglis *Underwood;* *Subbois,* apud Rastallum in verbo *Haybote:* quia quod caeditur in silvis, maioribus arboribus subest. Fleta lib. 1. cap. 24. §. 8. *Non sint hagrae, (in viis regalibus) fossari, Subbojcus, aut dumeta.* **SVBBNEMVS,** eadem notione. Rogerus Houedenus pag. 784.

SVBBOTELLERIVS, qui est loco *Botellerti.* V. *Botellarius,* et *Buticullarius* in Butta 3. Leges Palatinae Iacobi II. Regis Maioric. to. 3. lunii p. XVI.

SVBBVRGERMEISTER, Proconsul. Processus canonizat. B. Notkeri to. 1. April. p. 597. V. *Burginagister.*

† **SVBBVRGVS,** locus burgo inferior, in Ch. a. 1214.

SVBCAMERARIVS, V. *Camerarius.*

SVBCANCELLARIVS, V. *Cancellarius.*

SVBCAPELLANVS, V. *Capellanus.*

SVBCASTLANVS, qui vices *Castellani* agit. V. in *Castellum* 1.

Bb 2

SVB-

SVBCAVALERIVS, *Castrensis miles*, vel *Apparitor*, ni fallor. *Statuta Genuens.* lib. 3. cap. 6. pag. 72. *Qui detineri feceris debitorem suum per nuntium, et exinde alia die per Subcaualerium, habeas a detento impensas omnium detentionum, et qui detineri feceris per caualerium absque nuntio et Subcaualerio, soluere teneatur de suo mercedem dicti caualerii.*

SVBCAUDARE, excutere, subcutere, vel potius equum ad caudam et nates flagello vrgere, ex Gall. *Secouer*, vel *Soucouer*. *Leges Henrici I.* Reg. Angl. cap. 90.

SVBCEDENS, pro *Succedens*, in Charta pro *Aquariatu de Talmundo* ann. 1366.

SVBCELLATVS. *Statuta Henrici Sistaric.* Episc. apud Marten. tom. 4. *Anecd.* col. 1090. *Item clerici beneficiati aut in sacris ordinibus constituti . . . manibus vel Subcellatis, vel confusis, aut rostratis . . . non videntur.* † *Leg. Subcellariis*, i. e. *Sorularibus*. V. supra in *Confusii*.

SVBCENDERE, pro *Succendere*. *Gloss. Lat. Graec.* *Subcendo*, ὑποκίπτω, ὑποκίπτω, *Succendis*, in *Gloss. Gr.* Lat. Hinc pro

SVBCENSIA, *Fomenta*, in *Gloss.* *Isid.* emendandum ex *Papia*, *Succendia*, *fomenta*, scilicet ignis, a *Succendere*.

SVBCENSVS, *Census excedens*, Gall. *Sarcens*. Charta an. 1266. ex *Tabul. Calensi*. V. infra *Supercensus*.

SVBCERNICVLVM, *cribrum*. *Gloss.* Lat. Gr. *Subcorniculum*, κόρνις.

SVBCICIVIVM. *Petrus Damianus* lib. 7. *Epist.* 18. *Dum praefata Comes in Castrensis valli sedes secunda crepidine, . . . repensino max Subcicinio munitionis ager obruitur, etc.* *Concilium Osbornense* ann. 1062. *Dicatur etiam si places, quod si coelum rueret, terra Subcicinium pareretur.* Vtrobique forte legendum *subfidium*, a voce *subsistere*, Gall. *Cronlegent*, *Concussio*.

SVBCIDANEVM, ἀποκρίματον, in *isdem* *Gloss.*

SVBCINCTA, **SVBCINCTVM**, V. *Subcingulum*.

SVBCINGVLVM, **SVBCINCTORIVM**, quod *Perizoma*, et *Subcingulum* dicitur: et circa pudenda duplex suspenditur, inquit *Honorius August.* l. 1. cap. 205. *Idem* cap. 21 de *Sacerdote*: *Cingulo pro arca se cingit, Subcingulum pro pharetra appendit.* Adde *Hugonem* a *S. V.* *Etore* in *Specul. Eccl.* lib. 1. cap. 41. *Gloss. Lat. Graec.* *Subcinctum*, ὑποζώνη: in *Graeco-Lat.* ὑποζώνη *Subcinctum, Succinctum, semicinctum.* V. *Praecinctorium* et *Succinctorium*. **SVBCINCTA**, **SVCCINCTA**, idem quod *Subcingulum*. *Et* *stamentum* *Heccardi Comitis Augustodun.* apud *Perardum* in *Tabul. Burgundicis* p. 26.

SVBCISIVVS, *malus interpret.* *Gloss.* *Isid.*

SVBCLAMATIO, *Supplicatio*, quod *rela*, in *Cod. Theod.* leg. 4. tit. 1. de *Exactionibus*.

SVBCLAVARIVS, qui *Clauario* subest. *Statuta Arrelat.* MSS. art. 72. *Clauarius*.

SVBCOCHVS, pro *Subcoqus*, coqui adiutor. *Statuta Vercell.* lib. 1. tit. 2. vo.

SVBCOLLECTOR, *Minister secundarius* in colligendis pecuniis. *Litterae Iohannis Reg. Franciae* an. 1351. to. 2. *Ordinat.* pag. 482.

SVBCONFESSIO, *Sacellum subterraneum*, *crypta*, quae sub *Confessione*, seu *aedis sacrae altari*, extructa est. *Vghellus* in *Acheruntinis Achiem.* p. 10.

† **SVBCONSERVATOR**, qui *monasterii* post *abbatem* *conferat* ac *tuetur*, i. q. *Advocatus*. *Pez.* c. 1. *Anecd.* part. 3. p. 97.

SVBCONSVL, *Proconsul*. *Inscriptio* *Brigantii* reperta, *Seuerinus Saurianus Subcos.* *Leg. III.* *Ital.* *Gordian.* Ita *Ioseph. Scaliger* *Epist.* 66.

† **SVBCOQVVS**, *coqus secundarius* in *Chartul. eccl.* *Carnot.*

SVBCVLTRARE, *cultrillo* *concideret* *Apicius* lib. 4. cap. 2. *Palpas*, quod *Subcultrasti*, in *ius* *mitteret*.

SVBCVMBVS, *Terminus cauis*. V. *Camba* 2.

VICRATOR, qui sub alio curatore res alterius curat, in leg. 30. Digest. de Negot. Gest.

SVBCRATVS, qui curati seu parochi vices agit, vicarius, in Ch. 1. 1481.

SVBCVRSA, succussus, in Lit. rémiff. 2. 1399.

SVCVS, *Subcutaneus*, *subcirratus*; *intercus*, *intercutaneus*, *intercutaneus*; *Subtercus*, *subtercutaneus*. Gl. 1. V. Ignis.

SVCSATOR, equus trotator, et *subcussura*, *trotatura*, Vgutioni, qui testorem gradu suo subcurit. Addit Ioh. de Ianua: *Vnde illud: Trotatorius, est equus mollis incessus, seu succussura rixuensis*. V. Trotator.

SVCVSTOS, sedivus secundarius, 6. lun. p. 262.

SVARIOLVM, pro *Sudariolum*, areolum quo manus absterguntur. *Anna Eccl. Leod. ann. 1287. apud Marten. to. 4. Anecdor. col. 838.*

SVDECANVS, V. *Decanus* 4.

SVDEFENSOR, V. *Defensor* 2.

SVDEFENSVS, vt simplum *Defensor*. Dicitur de agro, silua vel loco, vbi quidpiam agere, quod nocent, non licet. Sallast Malagine de Reb. Sicul. apud Baluz. to. 1. Miscell. p. 346. V. *Defensa* 3.

SVDELEGARE, a Gall. *Subdéléguer*, vicem suam alteri demandare. *Anna Henrici IV. Reg. Angl. ann. 1407. apud Rymer. to. 8. pag. 480.*

SVDESE, se dedere, Gall. *se rendre, se soumettre*, Laurent. *Byssu in Diario belli Hussit. apud Luewig. tom. 6. Reliq. MSS. p. 166.*

SVDESCENDERE, Leges Luithprand. Regis Longob. tit. 66. §. 4. *Et utraque de Lege sua Subdescendere debet, et portiones aut conuenienter inter se fecerint, etc.* Vbi Lex Longob. lib. 1. tit. 29. §. 2. habet *descendere*. Hoc est, ni fallor, qui suam ciurauerit, vel ea vti debet, etc.

SVDIACONALIA, vestes, quibus *Subdiaconi* in sacris Liturgiis vtuntur. Ordo Romanus. V. *Diaconale*.

SVDIACONI, qui Græcis *ὑποδιάκονοι*, in Concilio Laodic. cap. 22.

ὑποδιάκονοι. vt vocem hanc interpretatur Dionysius Exiguus. Horum Ordo in Ecclesia haud recentis est instituti, cum *Subdiaconorum* meminerint *Canones Apost.* cap. 42. et 43. S. Ignatius Epist. ad Antioch. S. Clemens in Constit. Apost. S. Cyprianus Epist. 24. etc. S. Epiphanius in Exposit. fidei Catholicae, etc. Eorum officium sic describit Alcuinus lib. de Diuin. offic. *Subdiaconus, subminister, eo quod sub Diacono sit, illius ministerium est, vt ministret Diacono, id est, deferat ei linteam, super quod consecrandum est corpus et Sanguis Domini: deferat ei patenam cum oblatiis, et calicem, in quo vinum, et aqua habeatur, quia de latere Domini processit sanguis et aqua. Per actio sacrificio, mysterium corporis et sanguinis Domini, quae supersuerint, a Diacono colligenda vel deportanda suscipit.* Adde Amalarium lib. 2. cap. 11. Rhabanum lib. 1. de Instit. Cleric. c. 8. Iuonem Carnot. serm. de Excellentia Ordinum Eccl. Hononium Augustod. lib. 1. cap. 179. Stephanum Eduensensem Episcop. lib. de Sacramentis altaris cap. 5. *Canones Hibernic. lib. 10. c. 13. Gillebertum Lunicensem Episcop. de Vsu Ecclesiastico, etc.* **SVBDIACONI REGIONARII**, dicti Romae, qui per regiones vrbis diebus stationum Pontifici ministrabant celebranti, qui per manus eorum mutabat vestimenta solemnia, cum sacra facturus esset, vt colligitur ex Ordine Romano. Amalarium lib. 2. de Eccl. Offic. cap. 11. **SVBDIACONI PALATINI**. Vetus Codex Vaticanus apud Baronium ann. 1057. num. 22. *Subdiaconi omnes numero viginti et vnus, septem Regionarii, qui Epistolas et lectiones cantant in stationibus; septem Palatini, qui idem munus praestant in Ecclesia Lateranensi: septem alii, qui dicuntur Schola cantorum, qui cantant tantummodo, quando summus Pontifex celebrare consuevit.* **SVBDIACONI BASILICARII**, iidem, qui *Regionarii*, sic nuncupati, quod Pontifici certis officiis assisterent et seruirent, vt in camera, in mensa, et in processione crucem ante ipsum defer-

tur. Charta ann. 1148. apud Marten. to. 2. Ampl. Collect. col. 177.

STRUMENTVM, Instrumentum, Italis *Srumento*. Regula S. Isidori cap. 19. Praesertim pro chartis ac tabulis. Gloss. Graeco-Lat. *Dotale Strumentum*, *πεποινηται*. Perperam reponit Goldastus *Instrumentum*. Testamentum Widradi Comitis et Abbatis ann. 1. Theoderici Regis.

STRUMITA, vt *Stremita*. V. ibi.

STRUMO. Michael Scotus de Physiologia, c. 99. *Gibbus, id est Strumo*, significat hominem sagacem, valde ingeniosum, etc.

STRUMVM, velitatio, leue proelium, seditio, turba, Gallis *Estartmonche*, *Emense*. Chron. Parmensis apud Murator. tom. 9. col. 763. V. in *Stronius*, *Strenita* et *Struma*.

† **STRUNCO**, fasciculus, certa rei alicuius quantitas in vnum collecta. Chartul. S. Germ. Prat.

STRVNDIVS, sine *Strunus*, *σπίλεθος*. Ita Gloss. Lat. Graec. Stercus, vnde Gallis vox eadem notione familiaris, *Effron*, Italis *Sronno*. Vulcanius emendat *Truncus*, *σείλεχος* alii nihil mutandum volunt. V. Salmast. et Scaliger. ad Catalecta p. 204.

STRVNVS. (1) Loculus, feretrum. Chron. Ioh. Iperii, apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 604. (2) **STRVNVS**, **STRVNVVS**, *ψρε, τὸ ἐρεος*, in Gloss. Lat. Gr. ractius in Cod. Sangerm. *Strunus*, Gall. *Esourneau*.

STRVPATVRA, **STROPATVRA**, Septum, in Statut. Cadubrii lib. 2. cap. 66: V. *Stappare*.

STRVPAR, **STRVPPVS**. Gloss. Saxoni. Aelfrici cap. de *Nazibus*, *Strappiar*, *mitta*, i. frenum. *Strappus*: *Strap*, vel *Arwiththe*. Vgutio: *Strapi sunt vincula ex loro, vel lino facta, quibus remi ad scalnos aligantur, de quibus Linius: Quinque remes iussit aligare Strappis*. Germ. *Struppe*.

† **STRVPM**, pro *Strapum*, Ital. *Strapo*, in Ch. a. 1312.

STRVVS, V. supra *Scormus*.

STRVSARE, collidere, illidere, contere. Castellus in Chron. Bergom.

ad ann. 1406. apud Murator. tom. 16. col. 968.

STRVHTIO; piscis, qui Gall. *Esturgeon*, apud Vdalricum l. 2. Cuius fuet. Clun. c. 4. V. *Strugis*.

STRVZA, *Strushiones*, in Gloss. Mon. p. 333. apud Schilter. in Gloss. Teut. Germ. *Straus*.

† **STVARE**, statuere, vel cogitare perpendere. Chartul. S. Iohann. Augeriac.

STVBA, vaporarium, hypocaustum, vox German. *Stube*, vnde Gall. *Estuve*. Lex Alamann. tit. 81. §. 1. Si quis *Stubam*, omite, porcinam domum alicuius concrumentis, et Dirmarus lib. 7. Crebro a suis pauperibus desperatis, in *Stuba* vix recreabatur. *Stupa balnearis*, pro *balneis*, tom. 1. Rer. Mogunt. p. 649. Lindesbrogius laudet Palladium de Architectura in capite, cui titulus est de *balneis* et *Stafis*. At si Palladius non alius est a Palladio, qui de rustica scripsit, vox *Stafis* non habetur in edito l. 1. cap. 40. quod inscribitur nude de *Balneis*. **STVBA**, fornacula, caminus, vt videtur. Correct. Statut. Cadubrii c. 37. **STVPA**, vt *Staba*, in Statut. Massil. lib. 5. cap. 13. **STVPA** in Serm. Menori fol. 94. vo. **STVBAE** dictae in Monasteriis Cameracensium Capituli, seu, vt vocant, ipsa Capitula, quod in iis essent aethuria ac hypocausta. Ericus Vpili l. 4. Histor. Suecicae pag. 145.

STVFFA, eodem intellectu. Adm. ad Conc. Basil. apud Marten. to. 8. Ampliss. Collect. col. 1. **STVFFA** **STVPA**. Bernardus Monachus in Consuet. Cluniac. MSS. cap. 25.

STVBELLA, diminut. q. *Stuba*, Ostiaria, coenatiuncula. Chronic. Mellic. pag. 426. col. 2.

† **STVBIERA**. Libert. Mss. Battinon. a. 1283. De *Stubiera*. Item contractus capitulum, quod cesset factum de *Stubiera*, et quod alterius non sit *Stubiera* in molendinis.

STVBIRE, Seruare. Inuentor. snc. 1419. ex Tabul. Eccl. Noviom.

STVBULA, Papiae *Stupula*, Culmus Catholicon paruum. *Stripala*, *Estuble*, Chantme. V. *Stapla*.

STV

IVCHI, *Sciffura, fragmen*, in Gloss. Monf. pag. 328. et 339. apud Schilter. in Gloss. Teuton.

IVDENTER, diligenter, libenter. Vita S. Bernardi Menthon. to. 2. l. un. pag. 1083.

IVDERE, STUDIARE, Curare, Gall. *Peuser*. Gregor. Turon. lib. 6. Hist. cap. 32.

STVDIALIS, ad studium spectans. Ch. Mf. a. 1402.

STVDIALITER, consulto, de industria, ap. Murat. t. 4. Antiq. p. 591.

IVDINI, vepres, dumeta. Acta S. Disibodi saec. 3. Bened. part. 2. p. 496.

IVDIOLVM, cellula, museum, conclave, vbi studetur. Charra an. circ. 1500. to. 2. Hist. Eccl. Meldens. p. 268. V. infra *Studium*.

IVDIOSITAS, discendi cupiditas. Philippus Eystetenensis in *Pater noster*, Bibl. Heilsbr. pag. 16.

IVDIOSVS. (1) Expetendus, opportunus. Praefatio in Digest. (2) Pro Bonus, probus, aliquoties apud Lubiniam legitur, teste Vossio lib. 2. de Vitiis serm. cap. 33.

IVDIVM. (1) Academia publica, Vniuersitas, immo schola. Capimianus in Antonino Philof. *Apud Aegyptias cinem se egit. et Philosophum in omnibus Studiis, templis, locis. Vigenus Scholasticus deinde Episcopus, Andegau. in Epitaphio Marbodi Episcopi*:

Quous ut fieret virtutem quod redoleret,

Transfuit hac Studium, transfuit ingenium.

(2) Conclave vbi studetur. Acta B. Petri de Luxemburgo, tom. 1. l. l. pag. 523. (3) AD STVDIVM, studiose, diligenter. Bartholomaei Scribae Annal. Genuent. ad ann. 1247. apud Murator. to. 6. col. 513.

VIAE, V. mox *Stuffae*.

VFERVS, STVFERVS, Solitius; Belgis *Stuyver*. Leg. Mechlin. tit. 10. art. 1.

VFFAE, STVFAE, Balnea calida: Saxoni. *Ssofa*, Gallis *Estuves*: vox

eiusdem originis ac *Stuba*, de qua supra. Michael Scotus de Physion. c. 17. *Valent sibi Stuffae, quia faciunt cessare dolores, etc.* Exlat. apud Palladium de Architectura titulus capitis de *Balneis et Stuphis*, vbi Cod. MS. Pithoeanus habet de *fabricis balnearum*. V. Ferrarium in *Stufa*, et supra *Stuba*.

STVFFARE, instruere, Gallis *Estoffer*. *Stuffatus, stoffatus*, instructus, *Eploffé*. Prima Statuta Roberti I. Regis Scotiae c. 5. §. 5. *Et quod quisque dominus veniat Stuffatus ad exercitum de cariagiis et victualibus*. Henric. de Knyghton ann. 1334. *Naves de viris armatis ad plenum Stuffedas*. Et ann. 1357. *Cum tribus novibus bene Stoffatis*. V. supra *Estoffatus*. INSTVFFARE, idem quod *Stuffare*. Thomas de la Moor in Edwardo II. Reg. Angl. pag. 599. STOFFVRA, instructus, apparatus. Henric. de Knyghton ann. 1332. STVFFVRA, eadem notione, Charta Henrici IV. Reg. Angl. an. 1405. apud Rymer. to. 8. pag. 384. Vocis *erymon* Vossius lib. 2. de Vitiis serm. c. 5. derivat, v. et *Egguerium*, quod materiem, alimentum, fomentum significat, a German. *Stoffen*, quo materies, siue id ex quo aliquid fit, intelligitur.

† STVIVA, vestigal, tributum, i. q. *Steuur*. Ch. a. 1323, apud Oschel. t. 1. Script. Boic. p. 742.

STVKA. Vetus Charta apud Ioh. Schaefferum ad Chron. Vpstatense p. 152. *Duas yallas de panno auroo. Item duas Stukas de panno auroo inferius ornatas de argenco aurato. Infra: Item obtulit . . . duas yallas, alteram cum altare bruno, duas Stukas de serico intextas, et duo suppellicea.*

STVLITES. Vita S. Willibaldi Episc. apud Canisium: *Ibi sedebaris duo solitarii in Stulite, id est fabricata atque firmata cum muro magno de lapidibus valde summo*. Vbi Mabilon. saec. 3. Bened. part. 2. p. 373. legit post Gretierum, in *silice*: ac observat in correctionibus, rectius forsan a Canisio editum in *Sautite*, a Graec. *σύνη*, columna.

STYL.

- STVLO**, *Horae*, in Gloss. Monf. pag. 341. apud Schilter. in Gloss. Teuton.
- STVLATVS**, in Glossis antiquis MSS. *qui differre nescis*. Legendum videtur, *qui discere nescis*.
- STVLTICINIA**, Stulta cantica, amatoria. Ioh. Sarisber. lib. 1. Policrat. c. 6. **STVLTICINES**, apud eundem Ioh. Sarisber. lib. 6. cap. 16.
- STVLTIOGV8**, Stultus, vel Stulta loquens. Dudo Decanus S. Quintini in Praefat. ad Acta Normanni. Vt-
tur etiam Plautus.
- STVLTITIA**. Tabular. S. Vincentii Cenomanens. *Vitalis de Dostela praepositus noster dedit nobis medietatem patrimonii sui quod apud Domnolium habebat post obitum suum: aham vero medietatem, si soror sua, quae aliquantulum a consilio suo demauerat, in Stultitia sua, id est in concubitu non legali, permanere volebat, nihilominus pollicitus est se nobis daturum.*
- STVLTIZARE**, Insanire, in furiam verti, apud Auctorem Mamotrecti in Sapient. c. 14.
- STVLTIO - MALVS**, *Stultus malus*, in Gloss. Isid. Glossae antiquae MSS. *Stultus - malus, qui stultus et malus est*. Glossar. Saxon. Aelfrici: *Stultus malus; yfel-dyrig*, i. malus stultus.
- STVLTVLVS**, diminut. a *Stultus*, apud Belet. de Diuinis Offic. cap. 100.
- STVLTVS**, iocularis, qui Principi est a iocationibus. Extractum Computi ann. 1327. tom. 2. Hist. Dalph. pag. 216. col. 2. **STVLTORVM FESTVM**. V. *Kalendae*.
- STVMBLV8**. Leges Henrici I. cap. 80. de via regia: *Tanta vero debes esse, ut inibi duo carri sibi possint obuiari, et bubulci de longo Stumbli sui possint assimulare*. Gloss. Lat. Graec. *Stumbulum*, κέντρον: in Gloss. vero Graec. Lat. κέντρον, *Stimulus*, ἀκν-μεν, *Stumbulum*. Notum est bubulcos stimulis boues excitare.
- STVM8IA**, ταυτολογία, in Gloss. Lat. Graec. eiusdem sermonis repetitio.
- STVMONES**, in Charta Philippi Regis Franciae ann. 1182. pro Communia Bellouacensis, apud Loissellum. Sed ex Charta Gallica et alia, quae de eadem re est, Ludouici VII. Reg. Franc. ann. 1147. legendum *Iuniores*.
- STVMPHA**, bases, pedes, in Gloss. Monf. pag. 365. apud Schilterum in Glossar. Teut.
- † **STVMVLLVS**, stimulus, in Li. remiss. a. 1400.
- † **STVNVLVS**, f. etiam pro stimulo, in Act. SS. t. 6. Sept. p. 145.
- STVNVM**. Charta Eccardi Comitis Augustodun. ex Tabulario Prioratus Persiaci in Burgundia apud Perardum pag. 26. *Vno funono vobis cum brusdo vno de glise, vno de Sano cum sirico annistrare, etc.* Panni species videtur.
- STVPA**, vt *Stuba*. V. in hac voce.
- STVPARE**, Stupa occludere, et vbi-verse pro Ostruere, Gallis *Estopper*. Lex Alemann. tit. 59. §. 7. *Stopare*. **STVPPARIVS**, Gloss. Graec. Lat. *καταβίς*, *Stuppa*, κατὰβίς, *Stupparius*. **STVPACIV8**, pannus ex stupis confectus. Auct. de Vita Eremitica tom. 1. Operum S. Augustini c. 20.
- † **STVPPARIVS**, qui *stupam* s. *stipam* tenet, balneator. Liber pitent. Germ. Prat.
- † **STVPATVM**, a stupa, cannabinus, in Ch. a. 1371.
- † **STVPEFACTIVVS**, stuporem generans, in Diar. Montisale. pag. 157.
- † **STVPELLVS**, crater, scyphus, mensurae species. Murat. to. 20. p. 908. V. *Stopellus* in *Stampus*.
- STVPERARE**, V. *Strapperare*.
- STVPERE**, *Stupa* vti. V. in *Stuba*.
- STVPHA**. (1) Stagni obruramentum, in quo stagnum occluditur, a Germ. *stopfen*. Charta Dombensis an. 1547. (2) Vt *Stuba*, vnde **STVPHARE**, *Stupha* vti. V. in *Stuba*.
- STVPERVS**, vt *Stuprus*. V. ibi.
- STVPIDARE**, *Frequenter stupere*, ex Glossarii membranis laudat Vossius lib. 4. de Vitiis sermon. cap. 26. Vtitur Martiano Capella lib. 1. p. 235.

† STV-

STVPINVM, STVPINVS, ellychium, Ital. *Stoppino* Murat. to. 4. Ansq. p. 865. V. *Stopinus*.

STVPITVS, Stupidus. Sebast. Perusinus in Vita B. Columbae Reatinæ to. 5. Maii p. 330°.

STVPLA, Edictum Rotharis Regis tit. 103. *Si caballus iter facientes de Stupla, aut de ipsa pascua . . . monere presumpserit. Vbi stipula habebatur in Lege Longob. l. 3. tit. 4. §. 1.*

Gallis Estenles. Stipula, apud Paganum, et in vet. Kalend. rustico apud Gruet. 139. *Messes frumentar. item viticar. Stipulae incenduntur sacrum dei saluti Deanae, etc. V. Stubula.*

STVOR, pro Tumor, superbia: S. Cypprianus Epist. 40.

STVFA, STVRFARIVS, V. *Stuba* et *Stupare*.

STVPERARE. Gloss. Graec. Lat. MS. *φλεγμαίνω*, *Stupporo*, *Stuppero*: *φλεγμωνή*, *Stupperatio*. Edit. libet *Suppuro*, et *Supparatio*. Glossae antiquae MSS. *Stuperatus*, *Supesatus*, forte pro *Stuporatus*.

STVRA, vt *Stenra*. V. ibi.

STVRCO, auis species. Tract. MS. *de re milit. de mach. bell. Sturcones facinus equis fugam, et irrumpunt in castris ac pungunt cum aculeis in summis alarum dictos equos.*

STVRMANNVS, Gubernator nauticum, Germ. *Stenrmann*, Angl. *Stersman*. Liber nig. Scaccarii p. 369.

STVRGIO, **STVRIO**, piscis, qui maximo in mensis honore habetur apud eos, in quorum fluminibus capitur: subit enim e mari flumina. Germ. *Stöhr*. Hunc *silurum* Paulus Iovius Ausonii existimauit, vt et Vossius: Hermolaus *Hiccam* apud Athenaeum, alii *Tursionem* Plinii: *Lapum* nonnulli: quidam *Attilum* Padi; denique Rondeletus *Acipensere* Romanorum literis nobilitatum *Tursionem* esse volunt. V. Salmasium ad Plinium p. 1315. Alanus de Insulis in Planctu naturae: *Illic Sturpio sui corporis nobilitatem indinandi sui corporis benedictione, mensis offerebat regalibus.* **STVRIOVS**, vt *Sturgio*. Statuta Placent. lib. 6. fol. 79. vo. **STVRIOLA-**

MENSIS, ad *Sturionem* pertinens. Charta Stephaniae Comit. Prouinciae ann. 1063. in Histor. MS. Montis Maioris.

STVRIA (1) & Canalis, Statuta Vercell. lib. 3. fol. 93. *Item statutum est ordinatum est, quod aqua Sturiae que fluit per locum Tridini, fluere debeat recta via per aluentem veterem.* (2) *Stores*. Testam. ann. 1389. ex Tabul. S. Antonii Massil.

STVRIONVS, STVRIOLANENSIS. V. supra *Sturgio*.

STVRMA, STVRMVM, STVRMVS, Seditio, leue praellum, impetus, conclamatio ad arma. V. *Stormus*, *Stremita* et *Sirumum*. Litterae Reginaldi Leod. Episc. an. 1034. apud Marten. to. 4. Ampl. Collect. col. 1172. *Nunquam nisi ab Abbate et Ministris eius se intramittet (Aduocatus) de aliqua iustitia ibi facienda, vel de Sturma, sine burmā, nisi vocatus pro hoc ipso fuerit.* **STVRMVM**, Memoriale Potestatis Regiens. ad ann. 1244. apud Murator. tom. 8. col. 1112. **STVRMVS**, Ottoboni Annal. Genuens. ad ann. 1192. apud eundem Murator. tom. 6. col. 366.

STVRMINARE, *Strumento*, vt videtur, proicere. Statuta Astens. collat. II. cap. 126. fol. 73. vo.

STVRMVM, STVRMVS, V. *Sturma*. **STVRNELLVS**, diminut. a *Sturnus*, Gall. *Esournean*. Rolandini Patav. Chron. apud Murator. tom. 8. col. 328.

STVRNINVS, *Sturnus*, vel ad *Sturnum* pertinens. S. Hieron. in cap. 66. Isaiae.

STVRNVS, pro *Sturnus*, in Charta Henrici Imper. ann. 1012. de iuribus Aduocati Monast. Florin. ex Schedis D. Maillard. V. *Surma* et *Sornus*.

STVROLAE, vel **SEVROLAE**, *Pustulae*, Gallis *Rougeolle*. Michael Scottus de Physionomia cap. 10. *Oportet de necessitate, quod quilibet homo natus tempestine aut tarde habeat quatuor passiones inenitabiles, scilicet variolas, Sturrolas, serfas, et scabiem humidam vel siccam.* Infra *Scurrolas* scribitur.

STVS, ictus, Germ. *Stoß*, a *Stoßon*,
rundere; ferire. Pactus Legis Sali-
cae tit. 17. ex Cod. Guelferbyr. edit.
Eccardi: *Si quis ingenuus ingenuum
de fuste percusseris, ut sanguis non
exiat, III. colobus, hoc est, semper
vntusquisque Senu ternus solidus fol-
bas.*

STVSTARE, pulsare. Ceremoniale
MS. B. M. Deauratae Tolof. *Postea
Prior Stusstas iniquitatem ter vel qua-
ter, ut omnes ad sonum iniquitatis
surgant.* Rectius alibi *Tustare*. V. in
hac voce.

STVTA, equile, ut viderur; *Stuot*
quippe equum et *Stute* equam vo-
cant Germani. Gloss. MSS. Florent.
Equaritia, Stuot. Testam. Tellois
Episcopi Curienfis an. 766. apud Ma-
bill. tom. 2. Annal. Bened. pag. 708.
col. 1. *In primis salam cum solaris
subter caminata, desuper alias cami-
natas subter cellarium, coquina, Stu-
ta, circa curtem stabulum, tabulata,*
etc. V. *Stuot*.

† **STVVA**, i. q. *Stussa*, balneum coli-
dum, in Ch. Mf. a. 1312. V. *Stuba*.

STYCA, aerea moneta minutissima
Anglo-Saxonum: octo *Sticas* aequa-
bant peningum. V. Hicetium Dissert.
p. 109.

STYLISONVS, Stylo conscriptus.
Paulinus Aquileiensis Episc. in Epi-
stol. Synodali.

STYLVs, vel **STILVS**. (1) Praefatio
Aelfredi, Reg. Angl. ad S. Gregorii
Pastoralem sub finem: *In anglicum
sermonem cum conuersi, et ad vnam-
quamque Episcopi sedem in regno
vnum misi, superque singulos libros
Stilum, qui est 50. manussae. Et
ego praecipio in Dei nomine, ne quis
de libris hunc Stilum tollat, neque li-
brum de templo, etc.* Vbi Saxon.
aestel praefert, id est aestimatio, ex
asto, eadem notione. (2) Studium.
Acta S. Franciscæ Rom. tom. 2.
Mart. p. 140°. *Cum caritate diuina
anima transformatur in diuina ma-
iestate, et ibi ponit suum Stylum,
quia amat ipsum in veritate.*

STYRPALIS, ut *Stirpalis*, V. ibi.

STYRVS, Silva exstirpata, idem
quod *Exarsus*. V. in hac voce. Co-

den censuales MS. Irminonis Abbe
Sangerm. fol. 108. V. *Stirpare*.

SVA. (1) *Domus*, in qua Scholasti-
ci student, in Glossis MSS. (2) Su-
Charta ann. 1442. ex Schedis Prae-
sid. de Mazaugues: *Et si porcus su-
ris, sus vel Sna, etc.* V. *Sica*.

SVADELA, Suasio, oratio persuaden-
di vim habens, Graec. *πείθεσθαι*
πειθαι *πειθω*. Verus Irenaei Interpr.
in Praefat. ad lib. 1. n. 3.

SVADEMA, *σφίριμα*, in Gloss. La-
Graec. Leg. *Sudena*, ut colligitur e
Gloss. Graec. Lar. *σφίριμα*, *Sulci*
suadema. V. Salmaf. ad Plinium pag.
231.

SVADENTER, ad suadendum appo-
site, apud vet. Irenaei Interpret.
Praefat. ad lib. 1. num. 1.

SVADIBILIS, Verisimilis, probabi-
lis, apud eundem Interpretem lib.
1. cap. 4. n. 4.

† **SVADORIVM**, sudarium, mappa
parua Sacerdotum, in Stat. Synod.
Tornac. a. 1366.

SVAICERE, pro Suadere, ut vidi-
tur. Camillus Peregrinus in Hist.
Longob. apud Murator. to. 2. pag.
258. *De fugacibus ita stetit; ut si
berii aut liberae fugient a paribus
stis et vobis Svaicentibus res alienas
secum detulerint, etc.*

SVALA, V. supra in *Sala* 1.

SVALHA, ut infra *Snelha*. V. ibi.

SVALIS, ut *Soalis*, V. *Porcus*.

SVANEGEIA. Chartul. Monast. Wi-
mondham. p. 58. apud Spelm. *Pro-
terea dedi eis totam surbariam, quam
dominus meus Comes Arnudus tertius
mihi dedit in Svanegeia.* Forte loci
alicuius nomen proprium.

SVANIMOTVM, V. *Swanimotum*.

SVAPTIM, Suapte, sua sponte. Ioh.
Diaconus in Vita S. Greg. M. lib. 4.
c. 75. V. *Suatim*.

SVARE, Abstergere, Gall. *Essuyer*.
Ital. *Sciugare*. Statuta Vercell. lib.
2. fol. 27. vo.

SVARIA, hara, fuile, Plinio *Suarium*
vel, quod probabilius videtur, *Sulci*.
Charta ex Tabular. Vossensi apud
Stephanot. to. 2. Antiquit. Bened. Es-
tav. MSS. p. 286. *Et dumus Abbat
Petrus dedit illi XX. fol. et Suarium,
quae valebat quinque solidos.* V. *Sua* 2.

SVAR

SVARII, qui ex officio tenebantur populo Romano praebere animalia, porcos, laridum, carnes porcinas, etc. De iis existat tit. in Cod. Theod. lib. 14. tit. 4. V. ibi Gothofredum.

VASORIVM, Συμβολή, in Glossis Lat. Graec. MSS. S. Germani Patris.

SVASSVS, pro Suasus, in Concil. Hispan. tom. 3. pag. 293.

SVATIM, intra se, apud se, penes se. Nicolaus PP. Epist. 52. *Quorum privilegiorum tenorem, si non Suatim fuerit Hincmarus partim celasset, etc.* V. *Suaprim*. Alias *Suatim* est instar *suus*.

SVILVDIVVS, qui ludis delectatur, vel qui ludum suadet. Terrull. de Spectac. cap. 20.

SVITER. (1) *Postea dom. Archieps. incipiat ad Vesperas mediocriter Calicem, etc. . . . Et chorus breviter dicat Vesperas*, id est, Remissa voce, ad calcem Iohannis Abrinc. Offic. Eccl. pag. 193. (2) † *Placide, sedate, mansuete*, in Lit. remiss. Mf. a. 1409.

SVI. (1) Pro Super, Gall. Sur. Chron. Episc. Metens. to. 6. Spicil. Acher. pag. 648. *Trabes verastate dissolutae, subito Sub altare S. Stephani lapsae, etc.* (2) *Per sub*, Subter, ni fallor, Gall. *Par dessous*. Confus. Monast. S. Germani a Pratis inter Probat. Hist. eiusdem Monast. p. 145. col. 1. *Nos transibimus per Sub capsum, et ipsam osculabimur, et subimus ordinatim in navi monasterii, et incipietur Gloria laus.* (3) † *Cum ablat. substant. pro adverbio. Sub brevisate, breuiter, sub festinatione, festinanter, sub celeritate, celeriter. Occurrit passim.*

SVABVNDARE, supplere, perficere. Acta S. Cassiani ep. Illustr. Fontanin. in Antiquit. Hortae p. 344.

SVACASARE, i. q. *subinfeodare*, Gall. ol. *suracaser*. Ch. Mf. a. 1275.

SVACAMENTVM I. **SVACELLARE**. Gloss. Isid. *Clanculare, occultare, palliare, Subacellare*. id est, sub axilla condere; vnde Volcanius legit *Subaxillare*. V. infra *Subcellatus*.

in. 91.

SVBAGTI, V. *Molles*.

SVBACTVM, **SVBACTIO**, Dominium, *Seigneurie*. Charta Romualdi Ducis Longobardor. ex Chron. Beneventani Monasterii S. Sophiae 3. part.

SVBADIVVA, Adiutor Adintoris, ὁ τῷ βοηθῶ βοηθός. Sic autem appellabatur, qui aliquo officio Magistratus praecipuo *Adintori* suberat, eiusque vices agebat. Notitia Imp. Occident. c. 29. *Adintor, Subadinae Adintoris, Subadinae fabricarum diversarum, etc.*

SVBADVOCATVS, V. *Aduocatus*.

† **SVBAETAS**, minor aetas, in Memor. D. Cam. Comput. Paris.

SVBAGITARE, subdubitare. Sebast. Perus. in Vita B. Columbae Reatinæ to. 5. Maii pag. 379*.

SVBAIVLVVS, V. in *Suballius*.

SVBALA, V. *Subhircus*.

SVBALARIS ECCLESIA, quae Galis *Egise succursale* dicitur. V. in *Ecclesia*.

SVBALLIGATVRAB, Amuleta. V. *Ligaturae*.

SVBALLIVS, qui *Ballio* subest. *Ballivi* vices gerens. V. in *Bainus* 4. Charta ann. 1133. inter Probat. to. 2. nouae Hist. Occitan. col. 471. V. *Vicebaillius*. **SVBBALLIVVS**, eadem notione, in Gestis Guillelmi Maioris Episc. Andegav. apud Acher. tom. 10. Spicil. p. 314. **SVBAIVLVVS**, **SVBBAIVLVVS**, eodem significatu. Statuta Massil. lib. 1. cap. 61. **SVBBALLIVA**, *Subballini* districtus, iurisdiclio. Epist. Mauricii Rotomag. Archiep. apud Acher. tom. 2. Spicil. p. 522.

SVBALTERNARE, Alternis superiorem esse ac inferiorem. Pseudo-Ovidius de Verula lib. 1.

SVBALTERNVS, ex alio dependens, secundarius, inferior. Charta Innocentii II. PP. in Chartul. Episc. Paris. fol. 45.

SVBANCA, Mensa. Statuta Auenion. MSS. *Pannus autem lanei cannentur in hunc modum; pannus extendatur super aream vel Subancam, et non trahatur et superponatur canna, et cannentur.*

B b

† SVB-

† **SVBANNARE**, praefinitum tempus praetergredi, vox Cancellariae; vnde *Subannatio*, Gall. *surannation*, dicitur de Literis, quae singulis annis renouari debent, vt valeant. Hist. Nem. t. 4. Probat. p. 84.

SVBANNIS, minor annis, Gall. *Sous-âge*. Continuator Nangii ann. 1347. *Es sic iuuenis habet iuuenem in uxorem impuberem et Sub annis.*

SVBARATVS, Subscriptus, infra scriptus. Charta ann. 1246. apud Ludewig tō. 4. Reliq. MSS. p. 94.

SVBARCHICORVS, qui *Archichoro* subest, succentor, in libris antiquis Eccles. Baiocensis. V. *Archichorus*.

† **SVBARE** et **SVBIGERE**, *foer Gallice*. Pro *fuor*, Glossar. Lat. Gall. Cod. 521.

SVBAREVS, V. mox in *Suberi*.

SVBARA, calceamenti species, Gallis, vt viderur, *Pantoufle*, apud Innocent. III. PP. lib. 1. Epist. Forte quod ex Subere compactum erat istud calceamentum. **SVBAREVS**, eadem forte notione. Pseudo-Ouidius lib. 3. de *Vetula*.

† **SVBARITVM**, locus suberibus confectus, in Access. ad Hist. Cassin. part. 1. p. 284. V. *Suber*.

SVBARMALIS, **SVBARMALIS**. (1) Vestis sic dicta, vt quidam putant, quod sub armis gestaretur, vt Turnebus lib. 18. Aduers. c. 19. qui existimat fuisse crassum sagulum, quod *sub armis* indueretur, vt eorum durities corpus minus offenderet, vt fuere *Gambesones*, quae sententia arridet Octauio Ferrario, de Re vestiaria 2. part. lib. 3. c. 17. Et certe Papias *Subarmales* fuisse ait *tunicas subiectas*, id est, curtas, quomodo fuere etiam *gambesones*. Spartianus: *Cum Romam Senerus venisset, praetorianos cum Subarmalibus inermes sibi iussit occurrere*. Ex Herodiano et alijs, pacificum fuisse habitum, *εἰρηνηδὸν ὄχημα*, quidam volunt: alij sic nuncupatam eiusmodi vestem opinantur, quod armis aptaretur, quemadmodum *Armilausam* dictam vult Isidorus, quod ante et retro *disiisa atque aperta esset, in armos tantum clausa*, Vt cumque sit, fuisse sub-

armalem vestem Ducum ac Tribunorum, satis prodit Valethianus Aug. in Epist. ad Zozyonem, qua Claudio etiamnum Tribuno dari iubet inter alia, *albam subsericam tunicam cum purpura Succumbitana, Subarmale unum cum purpura Mauri*. Haec autem omnia idcirco specialiter non quasi Tribuno, sed quasi Ducui detuli, quia vir talis est, vt ei potius etiam deferenda sint. Nec Ducum duntaxat, sed Consulium quoque fuisse propriam vestem, innuit id Valerianus Aug. in Oratione pro Areliano apud Vopiscum: *Cope tunicam palmatam, togam pistam, Subarmalem profundam, sellam detulisti: nam te Consullem hodie despectum est*. V. quae obseruauit Congius. Dissertat. de Nummis Imperatorum. (2) **SVBARMALIS**, eadem notione, videtur usurpare Gervasius Tilleberienfis in Otii Imperatorum libris MSS. *Quinquaginta milia Subarmalium ad Subarmalium fuscinas militum vehendas*. Vbi *Subarmalia* dicuntur militum armamentorum, castrorum impedimenta.

SVBARMATVS, occultis armis munitus. Charta ann. 1316. apud Mamer. tom. 3. pag. 566.

SVBARRA, Repagulum, ex *Sharra*, Gallis *Barre*. Albertus Mussatus de Gestis Henrici VII. 8. rubr. 5.

SVBARRARE. (1) Arrhabone uxorem desponsare. Auctor Gellii:

*Pars arrabo venit pretii
res bona vocatur
Quam sponsus subarras, p
arrabone Sub*

S. Hieronymus in Virginitatis laudatione *Humanorum sponsaliorum pignora Subarratur. Annulo Subarrare*. Lege Longob. lib. 2. tit. 37.

SVBARRARE, eadem notione. Chronic. Balduini Diac. ro. 2. num. sacrae Antiq. pag. 85. † Subscribere, subicere. Ch. a. 124. V. *Subaratus*.

SVBARRATVS, Irriticus, Gall. *Gau*. Laur. Byzinius in Diario Belli

ft. apud Ludewig. to. 6. Reliqu.
MSS. pag. 128.

SVBASCHLATUS, Geruasius, Ab-
bas Praemonstrat. Epist. 57. vbi *Sub-
cellatus* idem valere ac *res quasvis
officiis positas* reportans. V. supra in
Subcellare.

SVBASI, praefecturae equestris genus
apud Turcas. Iouius lib. 14. Hist.
*Sennachis Subasi obediunt, qui cen-
temarias turbas ducunt.* **SVBASIS-**
DAE, eodem intellectu, in Episto-
la Lauri Quirini de Turci potentia
ad Pium II. PP. ex Biblioth. Reg.

SVBASTARE, **SVBASTATIO**, V.
Subbastare.

SVBATUM, Praeceptum Odonis Reg.
ann. 889. apud Baluz. Hist. Tutel.
p. 320. *Ideoque constituimus ut nulli
licet . . . Belloloco commentibus
negue distringe nec aliquam redibitio-
nem loco manu nostrae Subatum ali-
quando inferre praesumat.* Haec pa-
rum sana sunt. V. *Sabatium*.

SVBAVDIRE, aliud audire, aliud in-
tellegere, Gemma. Vossius l. 4. de
Virus ferm. c. 26. monet ante tem-
pora Antoninorum non inueniri hac
notione. Primus vsus est Vlpianus
l. 1. in fin. ff. de haered. instit. Sed
et ipsa valetis, Subaudito inbeo.

SVBAVDITIO, pro *Superauditio*,
Contumacia, despectus. V. *Ouerher-
nasse*.

SVBAVLA, Aedificium, quod aulae
adhaeret. Vitae Abbatum S. Albani
p. 92. V. *Proaula*.

SVBAVICVLARE, in aurem insu-
mere. Epistola Monachorum S.
Aniani Thomer. de electione Guil-
elmi Abbatis ann. circ. 1120. inter
castra. to. 6. Gall. Christ. nouae
edit. col. 84.

SVBAVXILIVM quid sit, docent Le-
ges Normann. apud Ludewig. to. 7.
Reliq. MSS. p. 239. *Subtenentes non
teneantur auxilium persolvere domino
capitali, sed domino intermedio re-
quiritur auxiliari, ad auxilium suum
domino capitali persolvendum. Et
tunc auxilium Subauxilium nancupatur
et debet fieri per dimidium auxilium
capitale.* V. *Auxilium*.

SVBAX, gossipium, in Gloss. Pro-
vinc. Lat. Cod. 7657.

SVBBAIVLVs, **SVBBALLIVs**, V.
Suballius.

SVBBAPATARE, V. *mox Subbas-
tere*.

SVBBASILICANI, qui habitant circa
basilicam. Ioh. de Iannua.

SVBBASTARE, **SVBBASTATIO**, V.
Subbastare.

SVBBATERE, *Porcellos in ventre
matris occidere*; in vet. Gloss. quasi
subter ventrem scrofam *battere*, fe-
rire, vt abortum faciat. Lex Salica
tit. 2. §. 6. *Si quis scrofam Subba-
tis in furto, hoc est, porcellos a ma-
tre subtrahit, etc.* Recapitulatio eius-
dem Legis §. 9. *Si quis scrofam al-
terius Subbasit, ut porcellos non ha-
beat, etc.* *Subbasit* edidit Eccar-
dus; cui *Subbasit* est velle, re-
prenare, trahere, rapere, vnde vet.
Glossarum interpretatio illi non
placet.

SVBBEDELIVs, V. *Bedellus*.

† **SVBBENEFICIARIIVs**, qui *subbe-
neficium* seu *retrocedum* possidet,
apud Chopin. de Leg. Andium.

SVBBIBERE, *Gustare*, in Gloss. Ara-
bico-Lat.

SVBBOSCIVs, silua caedua, Germ.
Unterholz, Anglis *Underwood*; *Sub-
bois*, apud Rastallum in verbo *Hay-
bote*: quia quod caeditur in silvis,
maioribus arboribus subest. Fleta
lib. 1. cap. 24. §. 8. *Non sine hagee,
(in viis regalibus) fassati, Subboscus,
aut dumeta.* **SVBNEMVs**, eadem
notione. Rogerus Houedenus pag.
784.

SVBBOTELLERIVs, qui est loco
Botellerii. V. *Botellarius*, et *Butic-
laris* in Butta 3. Leges Palatinae
Iacobi II. Regis Maioric. to. 3. Iunii
p. XVI.

SVBBVRGERMEISTER, Proconsul.
Processus canonizat. B. Notkeri to. 1.
April. p. 597. V. *Burginagister*.

† **SVBBVRGVs**, locus burgo infe-
rior, in Ch. a. 1214.

SVBCAMERARIIVs, V. *Camerarius*.

SVBCANCELLARIIVs, V. *Cancellar-
ius*.

SVBCAPELLANVs, V. *Capellanus*.

SVBCASTLANVs, qui vices *Castella-
ni* agit. V. in *Castellum* 1.

Bb 2

SVB-

SVBCAVALERIVS, *Castrensis miles*, vel *Apparitor*, ni fallor. Statuta Genuens. lib. 3. cap. 6. pag. 72. *Qui detineri feceris debitorem suum per nuntium, et exinde alia die per Subcaalerium, habeas a detento impensas omnium detentionum, et qui detineri feceris per caualerium absque nuntio et Subcaalerio, soluere teneatur de suo mercedem dicti caalerii.*

SVBCAUDARE, excutere, subcutere, vel potius equum ad caudam et nates flagello virgere, ex Gall. *Secouer*, vel *Soucoier*. Leges Henrici I. Reg. Angl. cap. 90.

SVBCEDENS, pro Succedens, in Charta pro Aquariatu de Talmundo ann. 1366.

SVBCELLATVS. Statuta Henrici Sistaric. Episc. apud Marten. tom. 4. Anecdor. col. 1090. *Item clerici beneficiati aut in sacris ordinibus constituti . . . manicis vel Subcellatis, vel confusitiis, aut rostratis . . . non utantur.* † Leg. *Subcellariis*, i. e. *Sotularibus*. V. supra in *Confusitiis*.

SVBCENDERE, pro Succendere. Gloss. Lat. Graec. *Succendo*, *ὑπάρτω*, *ὑπάρττει*, *Succendis*, in Gloss. Gr. Lat. Hinc pro

SVBCENSIA, *Fomenta*, in Gloss. Ifid. emendandum ex Papias, *Succendia*, *fomenta*, scilicet ignis, a Succendere.

SVBCENSIVS, Census excedens, Gall. *Succens*. Charta an. 1266. ex Tabul. Calens. V. infra *Supercensus*.

SVBCERNICVLVM, cribrum. Gloss. Lat. Gr. *Subcerniculum*, *κόρνιφος*.

SVBCICIVVM. Petrus Damianus lib. 7. Epist. 18. *Dum praefata Comes in Castrensis valli sedes secunda crepidine, . . . repentino mox Subcicinio munitionis ager obruitur, etc.* Conciliū Osboriense ann. 1062. *Dicatur etiam si places, quod si coedum rueres, terra Subcicinium parere tur.* Utrobique forte legendum *subsidium*, a voce *subsistere*, Gall. *Croulerens*, Concussio.

SVBCIDANEVM, *ἀποκόψιμος*, in iisdem Gloss.

SVBCINCTA, **SVBCINCTVM**, V. *Subcingulum*.

SVBCINGVLVM, **SVBCINCTORIVM**, quod *Perizonia*, et *Subincitorum* dicitur: et circa pudenda duplex suspenditur, inquit Honorius August. l. 1. cap. 206. Idem cap. 32. de Sacerdote: *Cingula pro arcu se cingit, Subcingulum pro pharetra appendit.* Adde Hugonem a S. V. store in Specul. Eccl. lib. 1. cap. 4. Gloss. Lat. Graec. *Subcinctum*, *ὑποζώον*: in Graeco - Lat. *ὑποζώον* *Subcinctum*, *Succinctum*, *semicinctum*. V. *Praecinctorium* et *Succinctorium*. **SVBCINCTA**, **SVCCINCTA**, idem quod *Subcingulum*. Testamentum Heccardi Comitis Augustodun. apud Perardum in Tabul. Burgundicis p. 26.

SVBCISIVVS, *malus interpretis*. Gloss. Ifid.

SVBCLAMATIO, Supplicatio, *prela*, in Cod. Theod. leg. 4. tit. 1. de Exactionibus.

SVBCLAVARIVS, qui *Clavarius* est. Statuta Arelat. MSS. art. 72. *Clavarius*.

SVBCOCHVS, pro *Subcoqus*, coadiutor. Statuta Vercell. lib. 1. cap. 2. vo.

SVBCOLLECTOR, Minister securarius in colligendis pecuniis. Liber rae Iohannis Reg. Franciae an. 1370. 2. Ordinatus. pag. 482.

SVBCONFESSIO, Sacellum subterraneum, crypta, quae sub Capite, seu aedis sacrae altari, extructa est. Vghellus in Acheruntinis *chiep*. p. 10.

† **SVBCONSERVATOR**, qui in monasterii post abbatem confectus ac tuetur, i. q. *Aduocatus*. Perard. Anecd. part. 3. p. 97.

SVBCONSVL, Proconsul. Inferius Brigantii reperta, *Seuerius Sabinus Subcos.* Leg. III. Ital. Gordian. Itz Ioseph. Scaliger Epist. 66.

† **SVBCOQVVS**, coqus secundarius in Charrul. ecclies. Carnor.

SVBCVLTRARE, cultello concidere. Apicius lib. 4. cap. 2. *Pulpas, et Subcultrasti, in ius mittes.*

SVBCVMBVS, Terminus cauus. *Camba* 2.

VICVRATOR, qui sub alio curatore res alterius curat, in leg. 30. Digest. de Negot. Gest.

IVBCVRATVS, qui curati seu parochi vices agit, vicarius, in Ch. a. 1481.

SVBCVRS A, succussus, in Lit. rém. a. 1399.

BCVS, *Subcutaneus, subcirratus; Quercus, intercutaneus, intercutaneus; Subtercus, subtercutaneus.* Gl. V. Ignis.

VCSSATOR, equus trotator, et subcussura, trotatura, Vgutioni, qui testorem gradu suo subcurrit. Adde Ioh. de Ianua: Vnde illud: Sudarius, est equus mollis incessus, in succussura innitens. V. Trotatura.

VCVSTOS, aedivus secundarius, 3. 6. lun. p. 262.

DABIOLVM, pro Sudarium, areolum quo manus abterguntur. Anna Eccl. Leod. ann. 1287. apud Marten. to. 4. Anecd. col. 838.

DECANVS, V. Decanus 4.

DEFENSOR, V. Defensor 2.

DEFENSVS, vt simplum Defensur. Dicitur de agro, silua vel paco, vbi quidpiam agere, quod noccat, non licet. Sallás Malage de Reb. Sicul. apud Baluz. to. Miscell. p. 346. V. Defensa 3.

DELEGARE, a Gall. Subdéléger, vicem suam alteri demandare. Anna Henrici IV. Reg. Angl. ann. 1407. apud Rymer. to. 8. pag. 480.

DERE SE, se dedere, Gall. se rendre, se soumettre, Laurent. Byza. in Diario belli Hussit. apud Luewig. tom. 6. Reliq. MSS. p. 166.

DESCENDERE, Leges Luithprand. Regis Longob. tit. 66. §. 4. Et utrumque de Lege sua Subdescendere iuris, et pactiones aut conuenientias inter se fecerint, etc. Vbi Lex regob. lib. 1. tit. 29. §. 2. habet descendere. Hoc est, si fallor, qui rem suam eiurauerit, vel ea vi operit, etc.

DIACONALIA, vestes, quibus diaconi in sacris Liturgiis vtuntur. Ordo Romanus. V. Diaconale.

DIACONI, qui Graecis ὑποδιάκονοι, in Concilio Laodic. cap. 22.

ὑποῦνται. vt vocem hanc interpretatur Dionysius Exiguus. Horum Ordo in Ecclesia haud recentis est instituti, cum Subdiaconorum meminerint Canones Apost. cap. 42. et 43. S. Ignatius Epist. ad Antioch. S. Clemens in Constit. Apost. S. Cyprianus Epist. 24. etc. S. Epiphanius in Exposit. fidei Catholicae, etc. Eorum officium sic describit Alcuinus lib. de Diuin. offic. Subdiaconus, subminister, eo quod sub Diacono sit, illius ministerium est, vt ministres Diacono, id est, deferat ei linteam, super quod consecrandum est corpus et Sanguis Domini: deferat ei patenam cum oblatiis, et calicem, in quo vinum, et aqua habeatur, quia de latere Domini processit sanguis et aqua. Peracto sacrificio, mysterium corporis et sanguinis Domini, quae superferens, a Diacono colligenda vel deportanda suscipit. Adde Amalarium lib. 2. cap. 11. Rhabanum lib. 1. de Instit. Cleric. c. 8. Iuonem Carnot. serm. de Excellentia Ordinum Eccl. Honorium Augustod. lib. 1. cap. 179. Stephanum Eduensem Episcop. lib. de Sacramentis altaris cap. 5. Canones Hibernic. lib. 10. c. 13. Gillebertum Lunicensem Episcop. de Vsu Ecclesiastico, etc. **SVBDIACONI REGIONARIJ**, dicti Romae, qui per regiones vrbis diebus stationum Pontifici ministrabant celebranti, qui per manus eorum mutabant vestimenta solemnia, cum sacra facturus esset, vt colligitur ex Ordine Romano. Amalarium lib. 2. de Eccl. Offic. cap. 11. **SVBDIACONI PALATINI**. Vetus Codex Vaticanus apud Baronium anth. 1057. num. 22. Subdiaconi omnes numero viginti et vnus, septem Regionarii, qui Epistolas et lectiones cantant in stationibus; septem Palatini, qui idem munus praestant in Ecclesia Lateranensi: septem alij, qui dicuntur Schola cantorum, qui cantant tantummodo, quando summus Pontifex celebrare consuevit. **SVBDIACONI BASILICARII**, iidem, qui Regionarii, sic nuncupati, quod Pontifici certis officiis assisterent et seruirent, vt in camera, in mensa, et in processione crucem ante ipsum defer-

- deferrent. Eosdem cum Palatinis esse volunt. SVBDIACONVS DE ARMARIO, cui *armarii* seu Bibliothecae cura demandata erat. Concilium Romanum ann. 904. apud Mabillon. tom. 1. Musei Ital. p. 87. V. *Armario* 3. SVBDIACONISSA, vxor subdiaconi, a qua tamen abstinet, in Concilio Turon. II. c. 19. Castitatem autem obseruare, perinde ac Diaconi, iussi Subdiaconi, ut est apud Gregorium M. I. 1. Epist. 42. l. 3. Ep. 34. Iuonem, Gratianum, et alios.
- † SVBDICTIO, subiectio, seruitus, fides, hominium. Hist. Occit. t. 3. probat. p. 258.
- SVBDICTVS, pro *Subditus*, vassallus, cliens. Terragium Belliuc. ann. 1529. ex Bibl. Reg. n. 1640. V. *Subditi*.
- SVBDIGA, *secundarius, υποκριτης*, in Gloss. Lat. Graec. MSS. Sangerm. In editis Graec. Lat. *υποκριτης, υποκριτα, secundarius, Subdiga, ludius*.
- SVBDITAS, *pignratio, ενχυγιασις*, in Gloss. Graec. Lat. Mox *ενχυγιασις*, *Clarigatio, Subditario, pignratio*. (In Sangerm. legitur *Subsar*.) De fideiussore, qui in alterius locum *subditur*.
- † SVBDITATVS, i. q. *Capellania* vel *Vicaria*, beneficium ecclesiasticum, alteri subiectum, in Ch. a. 1310.
- SVBDITI, vassalli, clientes, qui alterius iuri ac potestati subsunt, quomodo *Sujets* Galli dicunt et Germani *Untertanen*. *Subielli*, in Capitulari ann. 807. c. 4. Flodoardus lib. 4. cap. 23. *Hertibertus Anselmum, Bosonis Subditum, qui praedictum custodiebat castrum, cum ipso castello recipit*. Quaerit Dionysius Saluaingus in Tract. de Iurib. Domin. et Vsu Feudor. c. 17. an domini feudales iure possint vassallos, vel certe praediorum suorum incolas, *Subiectos*, aut *Subditos* appellare, contenditque iam ab olim in vsu fuisse. Certe praeter iam allatos locos probari etiam id potest ex Gregorio Turon. lib. 10. c. 3. ex Capit. Caroli M. lib. 2. c. 37. ex Capit. Dilecti 4. Extr. de Arbitr.
- SVBDITIO, Subiectio, seruitus. S. Gregor. M. in Regest. l. 12. c. 23.
- SVBDIVAL, vt *Subdiale*, pars domus sine recto. Gloss. Graec. Lat. *σβαθιον, subdiale, Subdinal*. Mox: *σβαθιον, area, subdinum, Subdinal, impluuium. Subdinal domus*, apud Tertull. lib. adv. Iudaeos c. 11.
- SVBDOCTOR, V. *Profchotus*.
- SVBDOMINIVM, Secundarium diminutivum. Consuet. Brageriac. art. 70.
- SVBDOMNVS, Vicedominus. Ita u. digitatur *Lieninus Cameracensis Vicedominus*, in Charta ann. 1096. i. Historia Cameracensi Ioan. Carpentarii 4. part. p. 15. *Subdompnus* eadem Charta legitur apud Miraeu tom. 2. p. 1145. col. 2.
- SVBDUCTIO, Remorior. Sentent. ann. 1182. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 89.
- † SVBDUCTURA, lacinia extremae vestis affuta, vel affusus intus secus vestis pannus. Pez c. 1. Scrip. p. 1212.
- SVBDVLVS, pro *Subdolos*, impostor, fallax. Capitula ad Leg. Alamann. cap. 21. edit. Baluziana.
- SVBDVPLVM. Histor. Translat. Wandregesili, etc. n. 13. *Et forsitan congrue, ut quod desuper sum est, daretur duplum, quod deorsum, Subduplum, id est parvius, quam duplum*.
- SVBDVX, in Hist. Miscella, qui Theophani in Tiberio *υποσχετης*.
- SVBELERMOSYNARIVS, (secundum) Eleemosynarius. Charta Caroli Reg. Franc. ann. 1376. ex Bibl. Be. V. *Eleemosynarius* 1.
- † SVBER, SVBERIES, pro comitibus in Gloss. Lat. Gall. Cod. 7692.
- SVBERIA. Chartul. Eccles. Aun. 134. *Decem et octo solidos de Subhinae Ecclesiae acceperunt*. Comites fortassis scriptum fuit *Substia* *Substantia*. V. in hac voce nom.
- SVBESCACTOR, locum tenens ecclesiasticus *Escatoris*, V. *Escator*.
- SVBEX, Subiectus, Gall. *Soumis*. ventio S. Celsi to. 3. Febr. p. 1. Vtitur Ennius ex Festo.
- SVBEXECUTOR, qui ab Ecclesia ad vices suas gerendas delegatus. Charta ann. 1345. ex Tabul. E. lon. Decanus D. Guillelmi Abbas sensum praebet. V. *Executores*.

† SVBEXPECTARE, expectare, in
Lat. remiss. a. 1359.

SVBEXTARE, eminere. Canonizat.
sancti Petri Coelestini inter Acta SS.
m. 4. Maii pag. 476.

SVBFARCINARE, occultare, abs-
condere, in Glossar. Lat. Gall. Cod.
reg. 7692.

SVBFARRATVS. Testament. Angeli
de Sassen, apud Schannat. in Dioe-
cesis Fuld p. 307. *Praefatus Angelus*
legatus monasterio vestes suas rubicun-
das Subfarratas. Leg. Subfarratas,
vel Suffarratas, id est, Pellitas, Gall.
Fourrés. V. Federatus, Furratus.

SVBODARE, Gall. Donner en ar-
rière-señ. V. in Fendum. Hinc

SVBVDATARIVS, Gall. Arrière-
fudal, quæ retrofendum possidet; in
Charta ann. 1410. ex Schedis Prae-
s. de Mazaugues.

SVBVLVM, vel Subligaculum, un-
de *tradel*, in Glossario Saxonico
Aelfrico, *Subfubulum, subligaculum*, in
vet. Gloss. Sangerm. n. 501.

SVFLAMEN, *τοῦτον ἀνέστη*, in
Gloss. Latino - Gr. *Suffulmen* emen-
dat Salmas. ad Plinium pag. 233.
V. *Sufflamen*.

SVBFORIOMERIVS, clericus in-
ferioris ordinis in ecclesia Lugdu-
nensi, quia in *stallis* inferioribus se-
det. Acta Ms. capit. eccies. Lugd. a.
1342.

SVFORNARIVS, Minister furni.
Charta Ildesonsi Reg. Aragon. ann.
1117. in Regesto Ludov. Hutini Re-
gis Franc. fol. 7. vbi de Molendina-
ria. V. *Furnarius*.

SVFRAGAMEN, *Auxilium*, in Glos-
sar. Gasp. Barthii ex Histor. Palaest.
Fischerii Carnot. apud Ludewig.
to. 3. Reliqu. MSS. p. 293.

SVFVGIVM, Refugium. Eberhardi
Abb. Tegerns. Epist. 14. apud Ma-
bill. to. 4. Analect. p. 354. In Epist.
16. pag. 355. legitur *Suffugium*.

SVFVMARE, Suffumigare. Gloss.
Lat. Graec. *Subfumo, υποκαπνίζω*.

SVGAMBA, *Pars* pedis. V. *Gam-*
ba 1.

SVGARDA MONETARVM, qui
sub *Magistro Gardae* iis quæ ad mo-
netam spectant inuigilat. Charta
Humberu II. ann. 1345. Hist. Dalph.

p. 516. col. 1. V. *Magister Mone-*
tarum.

SVBGILLATVS, pro Suggillatus.
Gloss. Lat. Graec. *Subgillatus, υπο-*
πιστωθεis.

SVBGLVTIO, singultus, Matthæo
Siluatico, Gallis *Songlons*.

SVBGREGARIVS. Charta Gerbergæ
Reginae ann. 959. apud Mabill. Di-
plom. lib. 6. Ch. 139. *Eurardus*
Subgregarius et Cancellarius scripsit
et subscripsit. Forte Secretarius, vel
familiaris, ex familia.

SVBGRVNDIVM, *Pars tecti promi-*
neus, qua stillicidia a parietibus ar-
centur (qua aquæ a muro proiciun-
tur). Laur. in Amalthea ex Budæo.
V. *Subrunda et Subnunda*. SVG-
RVNDIVM, eadem notione, in
Leg. municipal. Mechlin. tit. 14. art.
44. V. *Grunda*. † SVBGRVNDIA,
in Ch. a. 1271.

† SVBGVARNIMENTVM, quidquid
vile et nomine *guarnimenti* s. appa-
ratus bellici aur rerum ad munien-
dam arcem intelligitur. Ch. a. 1231.
V. *Garnire*.

† SVBGLVTIRE, singultire, r. s.
Aug. p. 426.

SVBHASTARE, hastæ subiicere, per
auctionem vendere. Statuta crimina-
lia Saonae cap. 40. fol. 82. SVBA-
STARE, SVBBASTARE, eadem
notione. Statuta Cadubrii f. 52.
SVBHASTATIO, auctio. Charta
ann. 961. inter Instrum. tom. 2.
Gall. Christ. nouae edit. col. 409.
SVBHASTARIVS, subhastæ seu au-
ctione positus. *Subhastariae posses-*
siones, in Cod. Theod. l. 3. tit. 6.

SVBHASTATOR, auctionarius, Gall.
Juré Priseur. Statuta Auenion. lib.
1. rubr. 14. art. 1. pag. 43.

† SVBHAVTO, i. q. *secundus Hauto*
dicitur in Ch. Ms. a. 1170. hoc est
spicæ non omnino trituratæ aliæque
minora stramina, quæ secunda ven-
tilatione a frumento separantur. Ch.
Ms. a. 1182. V. *Hauto*.

SVBHEBDOMADA, Hebdomada al-
tera. Statuta Capituli Senon.

SVBHIRCVS, inquit Papias, *Ascel-*
lae distæ, quod factorem in quibusdam
reddans. Glossæ Graec. Lat. *μεί-*
λη ἀνθρώπου, Subraco, Subala, vbi
legem

legendum *Subhircō*. Mamotrectus ad 19. Prouerb. *Ascella*, i. *Subala*. Guibertus lib. 3. de vita sua cap. 22. de Fulmine: *In quorundam sinus flamma subintravit. et pilos vniuersos adrens. et ascellarum, quae Subhircos nominant, succrementa conflagrans, pedules ac soleas pertusando per extrema progreditur.*

† *SVBHOMAGIVM*, clienrelaris professio, ab eo, qui *retroscendum* obtinebat, praestita. Ch. Mf. a. 1258.

† *SVBHOSPES*, qui per medium hospitis a domino superiori tenet, nec propriam possidet haereditatem. Ch. a. 1203.

SVBHOSPITARIVS, *Hospitarii* adiutor. V. *Hospitarius* in *Hospitale* 2.

SVBHMATVS, *Humatus*, Gall. *Inhumé*. Charta ann. 1358. ex Regesto Iohan. Comit. Piſtav. in Camera Comput. V. *Suberrare*.

SVBIACENTIAE, appendices, accessiones, Gall. *Appartenances*, *Dépendances*. Charta Caroli Crassi Imper. ann. 881. in Chron. Farf. apud Murator. to. 2. part. 2. col. 381. *Confirmamus etiam eidem monasterio omnes res quae pertinent de curte S. Gethulii seu de curte S. Benedicti. . . cum omnibus illarum pertinentiis et Subiacentiis.* V. *Subpertinentia*.

SVBIACERE. Vetus S. Irenaei Interpretis lib. 2. cap. 28. *Subiacet ergo haec responsio Deo.* Id est, penes Deum est, soli Deo nota.

SVBICINIVM. Chronicon Gemblacense: *Fecit . . stolas, tapetia, et alia, quae quamvis numerentur inter Subicina, eius tamen industria et studio sunt comparata.* Vbi editor emendat *Subisina*.

SVBICVLA, *κολόβιον*, in Gloss. Lat. Graec.

SVBIECTANEVS, qui alteri subest, subiectus. Guidonis Discipl. Furf. cap. 43.

† *SVBIECTARE*, dominium alicuius agnoscere, in Ch. a. 1288.

SVBIECTI, *Vassalli*. V. *Subditi*.

SVBIECTIO. (1) Dicitur de eo, quod alicui conceditur et subicitur. Vita MS. S. Winwaloei ex Tabular. Kemperleg. (2) *SVBIECTIO CANONICA*, quae erga Episcopum a canonibus praescribitur, in obedientia et reuerentia, in ordinationibus sacris et consecrationibus ecclesiarum, aliisque similibus posita. Fulbert. Carnot. in Epist. 41. ad Fulcon. Aurel. Episcop. (3) *SVBIECTIO*, *SVBIESTIO*, pro *Suggestio*, quaestio, postulatio. Tabul. Elnon.

SVBIECTOR, minister imponendis et colligendis triburis destinatus. Charta Humberti Dalphini an. 1249. apud Stephanot. to. 4. Fragm. Histor. MSS. pag. 270.

SVBIECTVS, obtemperatio. Offensionum condonatio rebellibus Carcassonae incolis a Rege Carolo indulta, anni 1283. apud Marren. tom. 1. Anecd. col. 1591.

SVBIESTIO, V. *Subiectio* 3.

SVBIGITARE, subigere. Gloss. Lat. Graec. *Subigito*, *προβάλλω γυναικα*. Vbi Codex Sangerman. habet *Subigo*.

SVBIMAGINATIO, Sigillum imaginem alicujus exhibens. Charta Liethardi Episcop. Camerac. ann. 1132. apud Miraeum tom. 1. p. 97. col. 2.

SVBINDIVS. Papias: *Subinde, frequenter, saepius, ingeminanter. Subindius, frequentius.*

SVBINTHRONIZARE, in throno locare, in thronum inducere. Charta S. Aldelmi ann. 705. inter Act. SS. tom. 6. Maii pag. 78. V. in *Inthronizare* et *Thronus*.

† *SVBINTRARE*. (1) Possessionem adipisci, t. 10. Collect. Hist. Franc. p. 323. (2) Intrare, in Ch. a. 1215.

SVBINTRODVCTAE, *Συμβιβατα*. Concilio Nicaeno l. c. 3. quas *Extraneas* vocant Synodus Carthagenensis l. c. 3. Hieronymensis c. 15. Hippolytensis l. c. 3. Braccarenensis 3. c. 51 et Lex 19. Cod. de Episc. et Clerici quarum commercium et habitacionem vitare iubentur Clerici. Concilium Romanum sub Zacharia PP. c. 2.

c. 2. *Presbyteri vel Diaconi Subintroducunt mulieres nullo modo secum eandem habitare, nisi forsitan matrem suam, aut proximitatem generis sui habentes.* Confule, quae de eiusmodi *Extraneis* et *Subintroducendis* mulieribus passim annotarunt, qui concilia expenderunt, Iustellus, Binius, etc. Iis adde Muratorium in *Disquisit. de Synfactis* et *Agapetis* inter *Anecd. Graeca* p. 218. V. etiam infra *Superinducta*.

SVBINVITATORIANVS, V. *Invitationarius*.

SVBINVOLANS, dolosus, fallax, Graec. *ἐπιλογος*, apud vet. S. Irenaei interpretem lib. 2. cap. 21. ult. edit.

SVBIORNAKE, V. *Subiornare*.

SVBIORNATVS, commoratio, Gall. *Séjour*. Charta Massil. ann. 1481. V. *Seiornum*.

SVBIRI, extolli. Charta S. Anthonii apud Stephanot. tom. 5. Fragm. Hist. MSS.

SVBITARE. (1) Re quapiam infolita et subitanea percelli, expavescere. S. Cyprianus Epist. 57. (2) Subito venire ac insperato. Pontius Diaconus in Vita S. Cypriani. V. *Defubare*.

SVBITILLVS, *ἰσχυτός*, in Gloss. Lat. Graec.

SVBITVS, pro Sopirus, in Chartis Childeberti ann. 697. et 703. apud Mabill. Diplomat. pag. 480.

SVBIDEX, iudex inferior. Conc. Pictav. ann. 1030. apud Marten. to. 4. *Anecd.* col. 80. V. *Subiustitiare*.

SVBIGA, *Ζεύγη*, in Gloss. Graec. Lat. Lignum propendens a iugo bovum, seu pars iuna iugi, in quam boves vel iumenta colla immittunt.

SVBIGALE, equus, jumentum. Auditor Mamotrecti ad 1. Esdrae cap. 5.

SVBIGALIS, Subiectus. Praeceptum Caroli M. an. 789. to. 1. Capit. col. 246. V. *Subigale*.

SVBIGARE, verbum nec antiquum, nec novum, aiunt viri docti. Claudamus:

... Nulla est victoria maior
Quam quae confessor animo quoque
Subingas hostes.

SVBIVGATVS, ad rem aliquam allictus, Gall. *Obligé*. Caeremoniale vetus B. M. Deauratae Tolos.

SVBIVGATIO. (1) Vt supra *Subiectio* 1. Charta ann. circ. 1039. ex Tabulario S. Victoris Massil. *Donque in Subingatione monasterii Massiliensis, etc.* (2) Servitium, exactio, *Mala-solva*. Charta Petri Episc. Salernitani apud Vghellum tom. 7. pag. 501.

SVBIVGIVM, *Immentum*, *ὑποζύγιον*, in Gloss. Graeco-Lat.

† **SVBIVGVVS**, subiectus, ap. Lam. in *Delic. erud.* t. 3. p. 24. V. *Subingalis*.

SVBIVNCTA, V. infra *Subiuncta*.

SVBIVNCTORIVM, Vehiculum, in l. 10. Cod. Th. de Cursu publico: quod scilicet ab *ὑποζυγίῳ* trahitur.

† **SVBIVNGERE**, male pro submergere, t. 11. Gall. Christ. Instr. p. 117.

SVBIVRNAKE, morari, diem ducere, Gallis *Séjourner*. Glossae MSS. *Perendinare*, *Subiornare*. Charta Edw. 1. Regis Angl. to. 2. Monast. Anglic. pag. 1045. V. *Seiornare* et *Seiornum*.

SVBIVS, subulae species, qua utuntur pannorum textores, Italis *Subbio*. Statuta Montis Regal. fol. 277.

SVBIVSTITIARE, iustitiam exercere sub alio superiore iudice: unde *Subiustitiarius* dicitur iudex inferior. Leges Notman. apud Ludewig. tom. 7. Reliqu. MSS. pag. 154. V. *Iustitiare* et *Iustitiarius*.

SVBLA, vt *Subula*. V. in hac voce.

SVBLARDATVS, nimis pinguedine, quasi larido fartus. Iohannes Monachus Bertinianus in Vita S. Bernardi Poenitentis num. 35.

SVBLATERALIS, subditus. Charta Cresimiri Regis Dalmatiae ann. 1059. apud Ioann. Lucium lib. 2. p. 97. (V. *Sublatus*.)

SVBLATVR, pro Tollitur, aufertur. Capitula ad Augiam directa cap. 8.

SVBLATVS, subditus. Charta Benedicti III. PP. an. circ. 855. to. 6. Spicil. Acher. pag. 406. V. *Sublateralis*.

SVBLECTILE, pro supellectile, in Charta apud Meichelbec. to. 2. Hist. Frising. pag. 33.

Bb 5

SVB-

SVBLEGEREVS, in Foedere Alfredi et Godrini Regum c. 5. qui foedo se polluit incestu: ex Saxon. *sybleger*, quippe *syble* est cognatus et consanguineus, et *leger* concubitus, seu *accubitor*, ut vult Spelmannus: unde, inquit, Legatos residentes *Legers* vocamus.

SVBLEMENTVM, pro Supplementum, in Charta Ottonis Imper. ann. 1000. apud Calmet. inter Probat. tom. 1. Hist. Lothar. col. 398.

SVBLESTIA, *Infirmitas, tristitia*, in Gloss. Isidori. Ibidem *Sublestis, infirmus, tristis*. Vbi pro *tristitia* et *tristis* Graevio scribendum videtur *senuitas* et *senuis*. Henricus Rossa in Herlingsberga:

Per loca pax fruges, pestem Sublestia sparges.

V. Festum, et Latinos scriptores.

SVBLESTVS, subditus, in Catalogo Episcop. apud Mabill. to. 4. Analect. pag. 530.

Advena sim licet, extilis, vilissimus, excors;

Sublestus vestris sum tamen obsequiis.

SVBLEVARE, exigere, Gall. *Lever*; de tributis dicitur. Tabul. B. M. de Bono-Nuntio Rotomag. V. *Leware* 3.

† **SVBLEVATOR**, qui subleuat t. 10. Collect. Hist. Franc. p. 351.

SVBLEVITA, Subdiaconus, apud Hemerum in August. Viromand. pag. 161. ex Charta ann. 1146. et apud Miraeum to. 2. p. 1196. col. 2. ex Charta ann. 1195.

SVBLIGAMENTVM. V. *Suffibulatorium*.

SVBLIGAR, cingulum, quo equus subligatur, vel ligula caligae. Ioannes de Garlandia in Synonymis:

Subligar est ligula, caligas quia subligat alie.

SVBLIGATORIVM, V. *Suffibulatorium*.

SVBLIMARE. (1) Coctio vel igne perpurpare, Gall. *Sablimer*. Petrus Crescentius L. 1. de Agricult. c. 3. (2) In sublime ferre, extolle-

re, sublimem facere. *Quos magis equitum ac pedum pompa Sublim* in Cod. Theod. tit. 5. de Cur. leg. 44.

SVBLIMATIO. (1) Amplius Chron. Farsense apud Murator. to. 2. part. 2. col. 628. V. supra *Submare* 1. (2) In Regem inaugetio, Gall. *Couronnement*. Char. ann. 1132. apud Lobinell. tom. Hist. Britann. col. 282. (3) † Amplificatio, incrementum, t. 9. Collect. Hist. Franc. p. 585. (4) † Coctio, percoctio, vox chimica. Arnald. de Villanova in Rosar. Mf.

SVBLIMATOR, qui alium sublimat facit, alterius protector. Saluian. L. 1. de Gubernat. Dei cap. 8.

SVBLIMIS. *Sublimes potestates* dicuntur Praefecti Praetorio, in Cod. Theod. tit. 27. de Indulg. debet leg. 6. Iisdem titulus *Sublimis* tribuitur ibidem leg. 18. de Agri. V. Praef. in Digest.

SVBLIMES SCHOLAE, Theologiae, in Chron. Maurinac.

SVBLIMITAS, titulus honoris Regum, apud Nicolaum I. PP. Epist. 36. 50. V. *Sublimis*.

SVBLINGVIVM, **SVBLINGVA**, V. *Sublinguium*,

SVBLINGVIVM, Papias, *Operculum gurgulionis, quasi parua lingua, quod foramen linguae recludit, vulgo Lingula dicitur. Sublinguium, sonitus qui sub lingua sonat, quasi bonus aut rectus sonitus, aut submurmur. Adhuc Vgutio, vel folium, vel aliud quod sub lingua ponit et cantat, et dicitur. Gloss. Gr. Lat. ὑπερλωρον sublingua. Idem Vgutio: Sublinguium locus subtus linguam. Sublinguium nude habent Glossae Arabico-Lat.*

SVBLIPPVS, ὑπέπτελλος, in Gloss. Lat. Graec.

SVBLOCVM TENENS, Locum tenens vices agens, Gall. *Souslieutenant*, in Litteris ann. 1558. apud Rymer. to. 15. pag. 485.

SVBLONES, *Oculus, ὄφθαλμος*, in Gloss. Lat. Graec. Euseb. Casaubonus, *ὄφθαλμος, ἰσχυρὸς*. Sunt autem eidem *Sublones*, hinc cum primum cornua iis prou-

SVBLICARE, subducere. Gloss. Lat. Graecae: *Subluco*, ὑποκαταίρω.

SVBLCVLVVS, Obscurus, ὑπόμυκτος, ὑποκρύπτης, in Gloss. Graec. Lat.

SVBMAGISTER, secundus magister, in Ch. a. 1315.

SVRMAGISTRATVS, prioratus *Submagistro* attributus, in Bulla Pauli III. a. 1535.

SVMAIOR, Urbis subpraefectus, cuius dignitas *Submajora* dicitur. Charta an. 1288. apud Rymer. to. 2. p. 402. V. *Maiora* in *Maior*.

SVMANENTĒS, V. *Manentes*.

SVMANICATVS, Ligatus manicis, sive vinctus. Glossarium Aelfrici Saxonici. Lex Longob. Lib. I. tit. 16. §. 7. §.

SVMANSOR, V. *Manentes*.

SVMANVM FVLGV, χειρνοβόλου ἀπὸ πρὸς νυκτερίων, in Gloss. Graec. Lat.

SVMEIES, in Gloss. Isid. *Qui in hūlo mingit*. In Gloss. Lat. Graec. habetur *Submeilus* hac notione; locus non succurrit. Rem refarcit Graevius in notis ad Glossas Isidori, ubi *Submeles* legit, ex Marcello Empirico lib. de medicamentis cap. 26. *Leporis testiculi torrefacti, et ex vino poti par remedium Submeilus praestat*. Ibidem: *Vngues aprugui casti tritique in portione sumti effraciunt Submeilus profunt*. Rursum: *Vrinae propriae quantumcunque ignorant Submeilo offertur*.

SVMEN, V. *Subvenire*.

SVMENTVM, V. *Summentum*.

SVMERGIVM, poena submersiois, sicut satis in usu. Florarium SS. apud Bollandum 3. Ian.

† **SVMERINVS**, qui *merini* s. maioris vices agit. Ch. Ms. a. 1322. V. *Maiorinus*.

SVMERVS, ὑποβύχιος. Gloss. Lat. Graec. In Sangerm. legitur *Summerus* impositum.

SVMILITONES, vassalli. Tabularium Abbatiae Conchenfis in Ruthenis c. 15.

SVMINISTRATIO, auxilium, subsidium, apud vet. S. Irenaei Interpretem in Praefat. ad lib. I. num. 3. ubi Irenaeus habet, ἐφ' ὅτι, quod

proprie viaticum auxiliumque viae sonat.

SVBMINOR. (1) Minoris pretii. V. supra *Plumacium*, *Galnabis*. (2) Parum minor. Charta Rudolfi Episc. inter Concil. Hispan. to. 3. pag. 180.

SVBMISSARE. Gloss. Lat. Graec. *Submisso*, ὑπογγύζω. In Sangerm. *Summisso*. Leg. *Submisso*, vel *Summisso*.

SVBMISSIO. (1) *Submissionum Curia*, quae olim *Curia Camerae* dicebatur, ex Statutis Prouinc. L. 2. c. 3. p. 122. edit. 1658. Iurisdictionis species, quae etiam hodie obtinet in Senecallis Prouinciæ, non absimilis ab ea quae apud Montempefulanum *Patni sigilli* nuncupatur; a verbo *Submisso*, quod idem atque *Obligo* sonat, ducta, ut videtur, vocis origine. V. Margalerum et Mourgum in eadem Statuta. (2) † *Inductio fraudulenta*. Stat. Mant. l. 1. c. 6.

SVBMISVS, statutus, definitus. Charta ann. 1357. apud Rymer. to. 6. p. 44.

SVBMITTENTES PERSONAE, V. *Summittentes*.

SVBMOLINARIVS, minister molenidini. Tabul. Briuat. fol. 198.

SVBMONERE, **SVMMONERE**, citare, vocare, Gall. *Semoner*. Leges Edwardi Confess. et Guill. Nothi cap. I. 10. 35. **SVBMONERE** ad exercitum, in Constitut. Sicul. lib. 2. tit. 20. Bromptonus ann. 1178. **SVBMONERE** *pro festo faciendi vasallos suos poterant Domini capitales*, ut colligitur ex Charta an. 1210. ex Tabul. Corbeienfi. **SVBMONERE**, in ius vocare per apparitorem, *implacitare*, citare. Quoniam *Attrachiamenta* cap. 2. *Est autem Summonisio, certi diei et loci exhibisio, partibus facta ad diem legalem*. Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 41. *Qui residens est, ad domum suam Submoneri debet de quolibet placito cum testibus*. Ad rectum *Summoniri*, cap. 42. 55.

SVBMONITIO. (1) In ius citatio, vocatio. Charta Ludouici VI. Reg. Franc. ann. 1123. in Histor. Bleiens.

p. 95. **SVMMONICIO**, in Charta apud Modax Formul. Anglic. p. 12. **SVMMONCIO**, eadem notione, in Charta Richardi Reg. Angl. Locus est in *Superaffisne*. **SVMMOSA**, pro *Submonitione*, in Charta Roberti Guiscardii, apud Baron. an. 1093. n. 20. (2) f. Suppeditatio. Necrolog. Eccl. Carnot. *Acquisiuis etiam apud Mennesi in generaliter quicquid Maior habebat in granica capituli, . . . praeter unam minam aeneae, quam habet propter Submonitionem sacerdotum.*

SVBMONITOR. (1) Gallis *Semonneur*. Κλητήρ, apud Harpocratiohem, κλητήρες οἱ ἀνδρες δι' οὓς εἰς τὰς δικὰς προσκαλῶνται οἱ διαδίκαιοι τοῖς. *Legalis Summonitor*, in Regiam Maiest. lib. 1. c. 6. §. 2. *Tabularium Vindocinense: Per ordinarium Submonitorem in curiam vocatus.* (2) Idem qui *Profcholus*. V. in hac voce. Huius erat admonere pueros officii sui antequam ad Magistrum accederent, eorum lectiones excipere, priusquam ii in scholam venirent; vnde *Submonitor* dictus. Statuta Scholarum Paris. ann. 1357. apud Lobinell. to. 3. Hist. Paris. pag. 447.

SVBMONITORIAE, Epistolae, quibus Episcopi ad Concilium submonentur, et euocantur. Radulfus de Dicro.

† **SVBMONTES**, montes, loca montana. Murat. t. 3. Antiq. p. 1202.

SVBMOTIO, V. *Summosio*.

SVBMVNTORIA BRACHIORVM, Axillae, Gall. *Aisselles*, f. pro *Submotoria*. Sebast. Perusinus in Vita B. Columbae Reatinae to. 5. Maii p. 392*. † Leg. videtur *Submunctoria*.

SVBMVRMVR, V. *Sublinguium*.

SVBMVRVM, vel **SVBMVRVS**, Praedium, quod est ad urbis muros. Chron. Farfense apud Murator. to. 2. part. 2. col. 482. V. infra *Suburbanum*.

SVBNEMVVS, V. *Subhoscus*.

SVBNERVARE, Willelmo Britoni in Vocab. MS. est *neruos poplitum succidere*. Tunc equus *Subneruatur*, cum *nerui poplitum praecidantur*. Ve-

redes truncare, in Anonymo Volesiano de Constantino M. p. 471. V. *Expeditare* et *Sgarresare*.

SVBNOTARE, Charta Caroli III. ann. 903. inter Probat. Hist. Sangerm. p. 21. *Ernuftus Notarius ad vicem Akerici Episcopi Subnotavit*. Quae formula huic longe vsitatori respondet: *ad vicem N. recognouit*.

† **SVBNOTATIO**, subcriptio. Ch. Mf. a. 1147.

SVBOBSITVS, testus, opertus. Vita S. Mariae Aegypt. to. 1. April. p. 85.

SVBOCVLARE, Pars, quae subest oculis, Graecis ὑπὸ πτερόν. Ioannes Diaconus in Vita Gregorii M. lib. 4. c. 84. *Suboculares venae*, apud Vegetium lib. 4. Artis veterin. cap. 4.

SVBOFFICIALIS, Officialis vicarius. Honorii IV. PP. Statuta pro Neapol. a. 1285. apud Raynaldum num. 45.

SVBOLA, Vasconibus, Regio syluestris, ex Valefio in Notit. Gall. p. 535. col. 2.

† **SVBOLERE**, crescere. Gloss. Lat. Gall. Cod. 7692.

SVBOPERARIVS, qui operibus publicis sub magistro operarum versat. Constitur. Eccles. Valent. inter Concil. Hisp. to. 4. p. 191. V. *Operarius*.

† **SVBORDINATIO**, pro Subornatio, t. 5. Cod. diplom. Polon. p. 21.

† **SVBORNARE**. (1) *Sigillo subornare*, munire, illud apponere, in Chartul. Buxer. (2) F. pro subrogare, saltem eo sensu, t. 2. Aug. p. 686.

SVBORTIARI, Concil. Rotomag. ann. 1231. apud Marten. to. 4. Anecd. col. 181. *Nec procurator (Aduocatus) quod falsitates vel Subortuari, seu falsa instrumenta in causa sua producantur*. Vbi legendum videtur, *quod falsi testes vel subornati*.

SVBPEDIRE, baculis subnixus gradi. Miracula S. Roberti to. 3. April. pag. 332.

SVBPEDITARE, vincere, superare, quasi sub pedes ponere. Will. Wyrcester. Anecd. V. *Suppeditare*.

SVBPEDITATIO, contumelia, despectus. Depositio Guiff. Cataliani ex Bibl. Reg.

SVBPELLICIVM, vt infra *Superpellicium*, apud Marten. P. I. Collect. nouae p. 307.

SVBPERTINENTIA, Appendices, Gall. *Appartenances*. Charta Ludouici Germanici, apud Eccardum in Orig. Habsburgo-Austr. col. 109.

SVBPHRAGIVM, V. in *Suffragium* 6.

SVBPISCIONARIVS, officium monasticum, cui piscium ministrandorum cura post *piscionarium* in- iungitur. Ch. Ms. a. 1349.

SVBLACITARE, V. *Placitum*.

SVBPORTVLANI, Tributorum ex- portatores. Constitut. Frederici Reg. Sicilie, cap. 32. V. *Portulani*.

SVBPOSITORIUM. Glossae Graec. Lat. *ὑποπόδιον*, *Scabellum*, *subsellium*, *scamillum*, *Subpositorium*; sed legendum videtur *Suppositorium*, vel *Suppositorium*. V. in hac voce.

SVBPOSTVRIVM, V. *Suppositorium*.

SVBPRESTES, pro *Superstes*, in Con- sil. Hispan. tom. 4. p. 390. 479. V. *Superstes*.

SVBPRIMATES, optimates secundi ordinis, t. 9. Collect. Hist. Franc. p. 306. V. *Primas*.

SVBRIMVS, secundus, inferior, apud Pezium in Praefatione ad tom. 1. Anecd. V. *Supprimus*.

SVBRIOR, qui absente Priore coetui Monastico praest. Orderic. Vitalis lib. 5.

SVBRISIA, vsurpatio, iniusta occu- patio. Testam. an. 1262. apud Lo- bionell. to. 2. Hist. Britan. col. 400. V. *Suprissa*.

SVBPLIMENTARIVS. Quid eius- modi voce veteres significare volue- rint, haud certo scio, inquit Pan- vinius, nisi is *Subpulmentarius* fue- rit, qui pauperibus ea elemosyna- rum genera e Palatio Pontificis di- stribuebat, quae vel mensae super- fuerant, vel ad cibum pertinebant: quod innuere videtur Bibliotheca- rius in Hadriano. Mox addit eum- dem esse cum Paracellario. Memi- nit Benno Cardinalis in Histor. Gre- gor. VII. *Subpulmentarii*, Officia- rius Ecclesiae Rom. vt et Liuthprandus lib. 6. c. 6.

SVBRACO, V. supra *Subliracus*.

SVBRECITARE, submissa voce reci- tare, legere. Gloss. Lat. Gr. *ὑπο- κρινόμενος*, *Subrecito*. In Gr. Lat. additur *Sublego*.

SVBRECVS, congelatus. Vita B. Norkeri to. 1. April. p. 588.

SVBREFECTORARIVS, qui *Refec- torio* subest, in Monasteriis. V. in *Refectorium*.

SVBREGNARIVS, qui officiales he- bdomadarios in tabula annotabat, ex Ordinario Eccl. Laudun. apud Mar- ten. de Ant. Eccl. Ritibus lib. 1. cap. 3. art. 8. n. 4.

SVBREGVLVS, Princeps regali fer- me potestate. Ammianus lib. 17. de Zizai Regali Pannonum: *Duxerat potior cum caeteris Sarmatis et- iam Rumonem, et Zinofrum, et Fra- giledum Subregulos, plurimosque op- timates etc.* **SVBREGVLI** praeter- ea appellabamur Maiores - domus sub praeua Regum Francorum stirpe, quod rerum summa penes eos esset. Vita S. Arnulfi Episcopi Metensis c. 4. de Gundulfo Maiore Palatii: *Gundulfo Subregulo, seu etiam Recto- ri Palatii, vel Consiliario Regis exer- citandus in bonis artibus traditur.* V. *Regales*, *Regulus*. **SVBREGVLI** apud Anglos etiam nuncupantur Duces, Comites et Barones. Th. Walsinghamus p. 103. *Cum Edga- rus Rex Angliae, Regem Scotorum et alios Subregulos subingasset, etc.*

SVBRELICTORVM LIBER, qui vulgo *Paralipomenon*, apud Lucife- rum Calaritanum de non conueni- endo cum Haeretic. p. 197. I. edit.

SVBREPTIVE, dolose, subrepta ra- tione, Gall. *Subrepticemens*. Char- ta Urbani II. PP. ann. 1089. ex Ta- bular. S. Victoris Massil.

SVBRICVLA, *Συβρίκιοι*, in Gloss. Graec. Lat.

SVBRIPINVS, Locus ad ripam posi- tus, ripae vicinus. Acta B. Ceslai Odrouantii to. 4. Iulii p. 192.

SVBROGARI, reddi, restitui, in Codi- ce Theod. tit. 1. de Decurion. leg. 120.

SVBROGATIO, est rei litigiosae in alium translatio, quam a Bonifacio VIII. reiectam Gallicus forensis vsus recepit. Compendiosa benef. Expo- sitio, quae consuli potest.

SVBRUCCIONES, ὑποκαταί, in Gloss. Lat. Gr. *Substrucciones* in Cod. Theod. tit. 1. de oper. publ. l. 19.

SVBRUGARE, f. pro *Subbruncare*, Gloss. Lat. Gr. *Subrugo*, ὑπορύσσω. In Graec. Lat. ὑπορύσσω, *Effodio, subruo, Subrugo*.

SVBRUNDA, pio *Subgrunda*. V. *Subgrundium*. Gloss. Lat. Gr. *Subrun-da*, ὑπόρυος. Aliae Gr. Lat. ὑπόρυος, *Grunda, Suggrunda, Subrun-da*. V. infra *Subundra*.

SVBRVS, Suber, ni fellor, Ital. *Sobero*. Statuta dataria Riperiae c. 12. fol. 4. vo. *De qualibet flora scornarum a Subris pro introitu joldi sex*.

SVBSADINA, SVBSADIRE, V. *Salsatire*.

SVBSANIVM, V. infra *Subsannum*.

SVBSANNATIO, ut mox *Subsannium*. Gloss. Lat. Gr. *Subsannatio*, μυστηριασμός. Occurrit in Plal. 34, 16. 43, 14. etc. ut *Subsannare*, irridere, 4 Reg. 19, 21. 2 Paralip. 30, 10. etc. et *Subsannator*, irrisor, Eccli. 33, 6. *Subsannare, rechiner, moquer, escharnier*, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm.

SVBSANNATIVE, irridendo, in Excerptis ex Gelteis Ottonis Tarentini apud Leibnit. to. 2. Script. Brunsvic. pag. 58.

SVBSANNIVM, derisio, *subsanatio*. Indiculus Luminosus. V. *Subsannum*.

SVBSANNVM. Acta passionis S. Felicis Tubyzacentis Episcopi: *Tunc Felix Episcopus navem conscendit, ceterarum duris nexibus colligatus, et fuit in Subsanno navis quatuor diebus et quatuor noctibus, iactus sub pedibus equorum, etc.* Vbi quidam ita haec interpretantur, tanquam is fuerit in *subsanio* eorum qui in navi erant. *Subsanium* edidit Baluzius to. 2. Miscell. p. 80. ex tribus vet. exemplaribus: alter Codex habet *Subsannium*. Ut ut est, hac voce significari videtur ima pars navis, Gall. *le fond de cale*: unde apud Surrum legitur: *Et fuit in capsa navis diebus quatuor*.

† **SVBSALPARE**, cicillare. Dudo de Morib. Normann.

SVBS CITATVS, pro *fuscitatus*, tom. 4. Ordinat. pag. 167.

SVBSCRIBENDARIVS, Vetus Notitia Imperii, omnibus per Orientem Comitibus et Ducibus relictis tribuitur. Huius enim ratio fit in leg. 1. Cod. Th. de legat. militar. annonae, et in l. 2. Cohortalib. eod. cod. *Subscribitur* vero proprium munus haud minime certum. V. coniecturas Gothofredi ad d. l. 1.

SVBSCRIBERE, infra scribere, iicere. Epistola Abbatis de B. **SVBSCRIBERE SE**, nomen apponere. Instrum. ann. 1381. Acher. to. 6. Spicil. p. 48.

SVBSSCRIPTI, dicebantur Baptizandi candidi, quia qui baptismum stulabant, scripto nomen edebantur, ut liquet ex Concilio Carthag. can. 25. Cyrillo in logo Catecheseon, etc. V. *Centes*.

SVBSSCRIPTIONVM varias formas exhibet Mabillonius lib. 2. De quas pluribus capitibus exp. Hunc consule: nihil quippe addum succurrit.

SVBSCRIVATOR, Scriba, non Gualuaneus Flamma apud Mab. to. 12. col. 1046.

† **SVBSECIVI** agri, quos indivisos recusans, quasi steriles et infestres. Item objectui, qui in vine agrorum efficiuntur centum ingera ducenta. Glossar. vet. reg. 7613.

† **SVBSECRETARIVS**, i. q. *flor*, t. 7. Iul. p. 791.

SVBSEDERE, supersedere, oculi Gocelinus in Translat. S. An. Cantuar. to. 6. Maii. p. 420.

SVBSELLIAE, clirellae, quae sella equi aut asini ponuntur. Bigorritani art. 33. V. *Subsellia*.

SVBSELLIO, subsidium, finitum, tutor, ut videtur. P. Leopardini MS.

SVBSELLIVM. (1) Equus Vira S. Hugonis Cluniac. April. p. 644. (2) Ornatus equi sub sella positum, Vetus Statuta Ordinis S. Gilberti de priugham p. 748. V. infra *subsellia*. (3) Charta Hugonis Sueffonensis ex Tabul. Prius

3. Sulpitii de Petrasfonte: *Vt eam (errum) quantum volueris, colas, et eam quantum volueris, et quibus volueris, colendam tradas, ita tamen ut erratum et Subsellia accipias, et ius quae sibi vendicet, etc.* Forte Sub-

SEKNESCALLVS, V. in Senescal-

SEQUENTER, deinde, postea. Auriae Annal. Genuens. apud Murator. to. 6. col. 589. Subsequenter vero die ultima dicti mensis venit, etc.

SEQUIVM, Sernitium, Vgutioni, in Catholico paruo. Subsequium, vices, in Gloss. Lat. Gall. Sannitum.

SEQUIVVS, Subsequens. Subsequina secula, apud Iulianum Tolemaum in Histor. Vambae Regis reg. 821.

SESSERGENTERIA, sernientis apparitoris secundarii officium. Mf. a. 1290.

SAS. (1) *Qui subitus sedet.* Gloss. V. Suffes. (2) † Subsidia-ria, vices alterius gerens. Ch. a. 141.

SESSAE, infidiae. Gloss. MSS. Sernio: *Subseffores, qui occisarii sunt delitescunt. Hinc Subseffae, inimicorum.* Vegetius lib. 3. c. 3. *Adversarii in his locis, quae sibi opportuna intelligunt, Subseffas occisarios collocant.* V. Turneb. lib. 5. cap. c. 8.

SESSOR, SVESIDERE, V. Sub-

SESSIDUS, subsidium, auxilium. Hildegodus in S. Wilfrido cap. 55.

Subsidibus patris ex omni regione coactis.

Scio, an melius hic intelligantur Clientes, vassalli, vel etiam villi-ge, quo significatu occurrit haec vox in Charta Nicolai Episc. Misn. an. 1379. apud Ludewig. to. 1. Reliq. MSS. p. 398. *Quorum siquidem . . . gravibus importunitate dicti abbas contentus, ipsorumque Subsidis usque adeo opprimuntur gementes, ut est.*

SESSIDIALIS, subst. Subsidium, auxilium, vel potius praestatio auxilii

nomine. Charta Ludouici Pii Imp. pro Eccles. Murinensi, apud Vghellum.

SVESIDIALIS, adiect. Subsidiarius, apud Ammian. lib. 14. *Post iaculatores, ultimasque Subsidiales acies.*

SVESIDIARE, milites subsidiarios conscribere. Oratio Legatorum Reg. Franc. habita coram Pio II. PP. ann. 1459. apud Acher. to. 9. Spicil. p. 320.

SVESIDIARI, Subsidio esse, succurrere, apud Hirrimum lib. 8. Bell. Gallic. V. Glossar. Barthii apud Ludewig. to. 3. Reliqui. MSS. p. 196.

SVESIDICTVS, Subditus. Litterae Ioannis Reg. Franc. ann. 1361. to. 3. Ordinatus. p. 536.

SVESIDIO, Obsidio. Vita S. Antidii Archiep. Bisontic. c. 6.

SVESIDIOSE, insidiosae, dolosae, apud Murator. to. 8. col. 612. V. Subseffae.

SVESIDIUM, Praestatio auxilii nomine, Gallis *Subside*, tom. 5. Ordinatus. Reg. Franc. pag. 277. *Vt ipsi quicquid sint, liberi et immunes ab omni praestatione foregarii, Subsidii, gabelle et impositionis cuiuscumque. Subsidium gratiosum, in Statutis S. Claudii an. 1448. pag. 89. Apud Anglos Subsidium dicitur Tributum, quod ob graviora regni negotia auctoritate Parliamentaria Regi erogatur, ex integra aestimatione cuiuslibet subditi, vel secundum annum praediorum eius valorem.* V. Subsidialis.

SVESIGILLVM, V. in Sigillum I.

SVESIGNARE, idem interdum quod *Subscribere*, aliquando quod *Obfirmare*. V. Salmast. de Modo vsur. p. 397. 436. 437. 438. et 441. Adde Mabill. Diplom. lib. 2. cap. 22. n. 17.

SVESILIS, perperam pro *Subtilis*. V. in hac voce. Ordin. Eccl. Argent. apud Marten. de Ant. Eccl. Discipl. in div. Offic. p. 208.

SVESILLES. Lambertus Ardenfis pag. 152. *Altaria quoque de Hondesoto, et Subsilles circa eiusdem villae atrium et morum siue mariscum. Festo Subsilles sunt, quas aliter ipsiles vocant, lamellae necessariae sacris, quas*

quae ad rem diuinam conferre dicuntur, maxime specie virum et mulierum.

SVBSISTENTIA. (1) Stabilitas, firmitas. Bulla Eugenii IV. PP. ann. 1431. in Bullar. Carmelit. p. 184. col. 1. (2) Existentia, constitutio. S. Irenaei vetus Interpres lib. 1. c. 5. n. 4.

SVBSISTERE, existere, esse sustentari. Charta ann. 1336. apud Ludewig. to. 5. Reliqu. MSS. pag. 523. *Quas et quae* (litteras et instrumenta) *etiam ex nunc cassas et irritas esse volumus ac deinceps nullius Subsistere firmitatis.*

SVBSOLANEVS, *Qui infimum solum colit*, apud Festum.

SVBSOLANVS, ἀφ' ὧν, in Gloss. Lat. Graec. Occurrit apud S. Hieronymum. in Ierem. 25.

† **SVBSONVS**, vox musicorum, f. hemitonium. Odo Mf. de Musica.

SVBSTANS, praelens, in Cod. Theod. tit. 4. de erogat. milit. annon. leg. 28.

† **SVBSTANTARE**, sustentare, in Ch. a. 1456.

SVBSTANTIA, (1) Alimentum. Lex Wisigoth. lib. 8. tit. 5. §. 7. *Quantum in Substantia ipsius caballi expendisse iurauerit. Victualis Substantia*, in Cod. Theod. tit. 3. leg. ult. de custod. reorum, et tit. 27. leg. 2. de alim. *Substantialis victus*, in Form. 1. Marculfi lib. 2. (2) Gr. ὑπόστασις, Coagmentatio, apud vet. S. Irenaei Interpr. lib. 1. cap. 14. n. 2. Pro Persona, in Cod. Theod. 10. de Censu leg. 7. Hinc pro Seruis vsurpatur in Chronico Farfensi apud Murator. tom. 2 part. 2. col. 428. *In Carolongo Substantiae duae, Iordanus, Aldo. In Marvuce Substantiae XL. Taxo, Traso, etc. Ista omnes serui S. Mariae et Substantiae CV. De Interumnia Auspertus Substantia una, Senerus Substantia una, etc. (3) Materia, massa, apud eundem Interpretem lib. 1. cap. 8. n. 3. lib. 2. cap. 10. n. 3. *Fabricandi Substantia*, in Cod. Theod. tit. 17. de Sepulcr. violat. leg. 3. *Panificii Substantia*, tit. 3. de pistor. eod. Cod. leg. 4. Pro*

forma occurrit apud Iudaeum interpret. lib. 2. c. 14. n. 6. (4) Foecunditas, opimitas, in Cod. Theod. tit. 1. de an. leg. 4. *quis ab emphyteuticariis, seu permoniali possessore, privati iuris quodpiam comparauerit, cuius Substantiae possessiones sustentare consuevit, etc. (5) Bona, Gallis Substantia. Vetus Testamentum apud S. Iohannem volam l. 17. D. de doli mal. metus except. *Hofter qui militum omnem Substantiam abstulerunt.* Longob. lib. 1. tit. 25 §. 60. *panis Substantiam suam.* Vetus iam non semel Senator. V. Lex. **SVBSTANTIOLA**, apud Hieronymum Epist. 25. c. 5. (6) Praedium unde bona percipiuntur. Charta ann. 983. apud Vghellum tom. Ital. Sacrae col. 443. edit. 171. (7) Vestis linea, *Superpellicia* Buschius de Reformat. Monast. c. 31. lib. 2. V. *Subtile*. † *Mendicantiae* esse videtur pro *Substantia*, vel *Substantia*.*

SVBSTANTIALIS, Primus, principalis, potissimus, Gallis *Essentiel*. Litterae Bonifacii VIII. PP. ann. 1295. ex Bibl. Reg. *Substantia conditionis adiecta, si conveniens promissa . . . in principalibus Substantialibus ad effectum deducantur.*

SVBSTANTIALITER. (1) Potissimum. Capitulum Caroli C. an. 1130. tit. 30. §. 2. (2) Summatim, *Generaliter substance.* Ordinatio Reg. Franc. tit. 3. pag. 272.

SVBSTANTIFICARE, Substantiam dare, creare. Arnoldus in Vitis Angelae de Fulgino to. 1. lan. 233.

SVBSTANTIOLA, V. *Substantia*. **SVBSTANTIVALIS**, **SVBSTANTIVVS**, Substantiam habens, apud Tertull. aduers. Valentin. cap. 1. adu. Prax. c. 26. Gloss. Lat. *Substantivus*, ὑπαρκτικός.

† **SVBSTEMNIVM**, i. q. *Substantia*, tit. 3. Sept. p. 162.

SVBSTEMTAMEN, Sustentaculum subsidium. Rolandini Parau. Chron. apud Murator. tom. 8. col. 287.

SUSTENTARE, pro *Sustentare*, Gall. *Sustener*. Ch. apud D. Brussel tom. 2. de Usu feud. p. 11.

SUSTENTATIO, pro *Sustentatio*, Alivaurum. Charta Adami Episc. Medant. an. 1297. ex Tabul. eiusd. Eccl. V. *Substantia* 1.

SUSTENTVS, pro *Sustentus*, in Charta ann. 1487. tom. 2. Macer. Lolae Barbarae p. 279. Ita *Substipus*, pro *Sustipiens*, occurrit in Chron. Roland. Patav. apud Murat. to. 8. col. 250.

SUSTERNIVM. (1) *Stramentum* equi, *Litiere*. Geruafius Tillebechius MS. in Otii Imperialibus Decif. 3. cap. 94. (2) † *Tropice*, *summi demissio*, *submissio*, in Act. 3. Gaugerii.

SUSTILLARE, **SUSTILLATIO**, V. *Calbare*.

SUSTILLVM. (1) *Δυσωγία*, in Gloss. Gr. Lat. (2) *Tempus antequam iam pene unidum, et post pluviam non persiccum, quod iam siccet, aut nondum desisset*. Feby Gl. Lat. Gr. *Substillum*, *ὑποπόσιον*. Terull. de Pallio c. 2. *Dehinc Substillum, et genuo sudum*. V. *Salinas*. in hunc locum.

SUSTINCTIO, *ὑποστυγή*, in Gloss. Lat. Gr.

SUSTINCTVS, f. pro *Subextinctus*, suppressus. Acta S. Franciscæ Rom. tom. 2. Mart. p. 105.

SUSTIO, *ὑποκόλαμμα*, in Gloss. Lat. Græc. Infra: *Sublumen*, *Subsatio*, *ὑποκόλαμμα*, *ὑποκοπή*, *ὑποκόλαψις*. Salmasius emendat, *Substructio*. V. supra *Subtractiones*.

SUSTITVTIO. (1) *Materia*. Vetus S. Irenæi Interpres lib. 2. cap. 14. num. 6. *Et altera quidem Substitutionis initia esse; altera autem infusionis et substantiae: ex quibus vixit omnia perfecta dicunt, quemadmodum statum de acramento et formatione*. **SUSTITVTIO PERSONARVM**, Praestatio quæ Episcopo fit in mutatione Personarum, *altarium redemptio* dicta. V. in *Persona*. Charta Burchardi Camerac. Episc. an. 1124. apud Miræum o. 1. p. 86. col. 2.

n. VI.

SUBSTRATORIUM. (1) *Mappa altaris*, cui *Corporale* inlitteritur. Ordo Romanus: *Pallae vero quæ sunt in Substratorio, in alio vase debent lauari, in alio corporales pallae*. Ex his forte emendandus Anastasius in S. Hormisda PP. ex cod. Mazarino: *Chlamydem Imperialem, i. stolam et Substratorium super confessionem B. Petri Apostoli*. Alii Codd. habent *substitorium*, et *succinctorium*. Vbi legendum videtur *Substratorium*. Durando lib. 1. Ration. cap. 3. n. 23. *Substratoria, sunt tapeta, quæ pedibus substernuntur, et præcipue Episcoporum, quasi stratio pedum*. (2) † *Stratus*, *lectica*, t. 4. Aug. p. 830.

† **SUBSTRATORIVS**, *stratus*, ad terram deiectus, in Gloss. Caesar. Heisterbac.

SUBSTRATVM, idem quod *Substernium*, *Stramentum* equi. *Tabularium* S. Reinigii Remensis.

† **SUBSTVS**, i. videtur ac *Substernium*, ap. Oefel. t. 1. Script. Boic. p. 397.

† **SUBSVLTIM**, *uno saltu*, in Hist. Caroli VIII. p. 256.

SUBSVMMEN, V. in *Substio*.

SUBSVMMATIM, *statim*. Vita S. Wunibaldi cap. 7.

SUBSVTIO, V. supra *Substio*.

SUBSVTORIVM, V. *Substratorium*.

SUBSYNDICVS, V. *Syndicus*.

SUBTA. Caffari Annal. Genuens. apud Murator. to. 6. col. 290. *Illico Saraceni de civitate, pri promiserant, exierant, et vexilla lanuensium, et Comitum in Subta posuerunt et se reddiderunt*. Vbi leg. *Suda*, ut habet alter Codex MS. V. in hac voce.

SUBTAL, *Cauum* pedis, *perperam* pro *Subtel*. V. Vossium de Vit. Serp. lib. 1. cap. 14. et infra *Subtalares*.

SUBTALARES, *Calcei*, Gall. *Souliers*; *Pedulium* genus, quibus maxime Monachi per noctem utebantur in aestate. Ita etiam possim nuncupantur *calceamenta* Episcoporum sacra peragentium. Papias: *Subtalares, genus calciamenti, quasi sub talo proprie*. Glossæ Latino-Barbaricæ Rabani Mauri: *Tali, id est oculi, de quibus caligæ nocturnales*.

C 6

Sub-

Subsalariae vocantur, quia sub talis sunt. SVBTELARES, apud Ioannem de lanua, *quasi subsalaris, i. calcaneus, vel dicitur Subtularis, quasi Subtalaris, quia sub talo est.* Chron. Domin. de Graulina apud Murator. tom. 12. col. 677. *Nouae militiae Subtelares induit pedes suos.* SVBTELARIA, in Regula Solitariorum c. 49. SVBTELLARIVS. Michael Scotus lib. de Physion. c. 12. SVTTELLARIVS, in Bulla Honorii III. PP. apud Vghell. to. 1. Ital. sacrae p. 823. V. *Callosarius.* SVBTILARES, in Bulla Innocentii IV. PP. an. 1243. apud Waddingum. SVBTILLARES. Chron. Modoet. apud Murator. to. 12. col. 1120. SVBTOLARES, apud Ordericum Vitalem l. 8. p. 683. lib. 11. p. 815. Isidorus lib. 19. c. 34. SVBTOLARIA, apud Bædricum Nouiom. l. 3. cap. 20. SVBTVLARES, apud Galbertum in Vita Caroli Boni Comitis Flandr. cap. 1. SVTELARES, apud Murator. to. 8. col. 1153. SVTILARES. Acta S. Bertrandi to. 1. lun. p. 801. SVTVLARES, apud Guibertum lib. 1. de Vita sua cap. 13. SOTILARIA, in Charta ann. 1134. apud Madox Form. Angl. p. 316. SOTVLARES. Miracula S. Eutropii to. 3. April. p. 740. SOTVLARES. Ioan. de lanua et Breuiloqu. *Sotularis a solea. Item dicitur per apocopen solear, unde in Doctrinali:*

His sotular socies, specular breuiabis origo.

SOTVLARES CONVTITII, certa ratione confuti, vt in Synodo Rotomag. ann. 1299. SOTVLARES CORDELATI, certis futuris ornati: apud Marten. to. 4. Anecd. col. 726. V. *Cordulatio.* SOTVLARES CORDVLANI, Ex pelle de Corduba, apud Ordericum Vitalem l. 5. p. 591. 596. *Sotulares de Courdonan*, in Cod. censuali Episcopat. Autissiod. V. *Cordebisus.* SOTVLARES CORRIGIATI, quorum vsus erat in equitando, in Statutis Cluniac. Hugonis V. Abb. an. 1167, SOTVLARES EXCOLATI,

Collari ornari, in Statutis M. Cardin. Triuultii Abbat. S. Vi. ris Massil. ann. 1531. SOTILARES, f. Lignei. Lau. Papiæ apud Murator. tom. 11. c. 43. *Certis diebus venduntur Sotilares focilares moni in platea.* SOTILARES INTALIATI, incisi, Concil. Complut. ann. 1325. *Insalia.* SOTVLARES LAQVTI, Laqueis exornati, apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 16. V. supra *Laqueatae vestes.* SOTVLARES ROSTRATI, V. *Ro. calceorum.* SOTVLARES SCOTTI, V. *Scotatus.*

SVBTANA, vt mox *Subtanum.* B. Urbani VIII. PP. ann. 1624. *Subtana.*

SVBTANEVM, Togæ seu tunice species, quam etiamnum *Sotane* cant Gallii, quod forte *Subtanum* seu Turcorum vestis propria fuit V. Menag. in Etymolog. Gall. *Sotannum.* Chron. Nonanculan. MS. de institutis et ritibus sub F. i. Imper. *Virgines in parentum mibus tunica de pignolano, quæ pellatur Subtanum, et paludamentum lineo, quod Xocam dicebant, et consentaneæ.*

SVBTANVS, Inferior; vt *Superior.* Cassari Annal. Germ. apud Murator. to. 6. col. 288. *Subterior et Subtranus.*

SVBTGEMEN, Indusium, inter Gall. *Chemise*, apud Mabill. to. Annal. Bened. p. 103. V. *Subtilis.*

SVBTTEL, V. *Subsalariae.*

SVBTELA, in Catholico paruo, *liere de cheval.* Catholicon Arabicum: *Cropier*, Gall. *Cropiere*, l. *Subtela.* Glossæ Isid. *Sutela*, *coctio*, quæ tenditur sub canda equi. *Antela.*

SVBTELARES, SVBTELAR SVBTELLARIVS, vt *Subtela* V. in hac voce.

† SVBTETLA, calliditas, astutia. l. sale Mf. S. Ioann. in valle.

SVBTENENTES, vt infra *Subvastus* Leg. Normann. apud Ludewig. t. 7. Reliqu. MSS. p. 239.

† SVBTERALES, pro *Subdecentes*, Bulla a. 1147. V. *Subsalaris.*

SVTERCVTANEVS, V. *Subcus*.
SVTERFIRMARE, Subscribere, signo suo, vel sigillo infra appposito Charram firmare. Mabillon. to. 3. Analect. pag. 85. V. *Firmare* 2.
SVTERFUGIVM, Effugium, Gall. *Subterfuge*. Ioh. Sarisber. Epist. 118.
SVTERIOR, Inferior. Vetus Charta apud Perardum. V. *Subianus*.
SVTERIYS. (1) Infra. Charta ann. 855. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 143. (2) Subterraneus, Gallis *Souterrain*. Mart. tyrol. Eccl. Auriss. apud eumd. Marten. tom. 6. Ampl. Collect. col. 705.
SVTERNVS, Inferior. Necrolog. S. Petri de Galis. V. *Subianus*, et *Subianus*.
SVTERRARE, humo mandare, sepelire, Gall. *Emêrrer*. Io. de laqua: *Subterrare*, sub terra ponere, sepelire, terrae infodere.
SVTERRATIO, supplicium, quo foeminae humo vivae mandabantur. Anal. Victor. Ms. V. *Fossa* 1. *Hu-*
mus et *Infoditus*.
SVTESAVRARIVS, V. *Thesaurarius*.
SVTICERE, filere, tacere, in Bulla 1. 1308.
SVTILARES, vt *Subtulares*. V. ibi.
SVTILE, SVTILIS, Vestis. Subdiaconorum, quae et *sticta tunica* dicitur, inquit Honorius Augustod. lib. 1. c. 229. lib. 3. c. 1. et 85. *Dorandus* lib. 3. Ration. c. 10. *Tunica quae alibi Subtile*, in lege vero *subtilis*. Idem cap. 11. n. 3. *Dalmatica Diaconi ampliores habet manicas, quam tuniceffa Subdiaconi, quae alibi Subtile vocatur*.
SVTILIARE. (1) *Tennem facere*, Vgutioni. Auctor Mamorecti ad 1. Esdrae cap. 5. *Attenuatus*, i. *Subtilitatus*. (2) SVTILIARE, et SVTILIARI, argutari, subtiliter agere, Gallis *Subtilizer*. Petrus Cellensis lib. 7. SVTILIZARE, eadem notione. Roland. Patav. Chron. apud Murator. tom. 8. col. 316.
SVTILLOQVIVM, Subtilis sermo, argutiae. Vetus S. Irenaei Interpres lib. 3. cap. 14. num. 4. ult. edit.

SVTILIS. *Subriles merces*, aromaticae dicuntur in Statutis Genuae l. 4. c. 16. p. 120. V. *Subtile*.
SVTILITAS. (1) Calliditas, astutia. Murat. to. 8. col. 253. (2) † Similitudo, in Stat. Tornac. a. 1266.
SVTILITER, occulte, apud Anonymum Hist. Palaest. cap. 34. to. 3. Reliqu. MSS. Ludewig. p. 33.
SVTILIZARE, vt *Subtilizare* 2. V. ibi.
SVTILLARES, vt *Subtulares*. V. in hac voce.
SVTILLVM. Gloss. Graec. Lat. *ἄνος*, *Carmen*, *Subtillum*. Ita MS. In edito vox *Subtillum* abest.
SVTITVLARE, Subrus scribere, infra referre. Charta Ottonis Imper. ann. 965. inter Instrum. to. 3. Gall. Christ. nouae edit. col. 15.
SVTOLARES, SVTOLARIA, V. *Subtulares*.
SVTOLLERE, auferre, tollere. Leges Liurprandi apud Murator. to. 1. part. 2. p. 68. col. 1.
† **SVBTONIA**, f. pgo *Subtanea*, rogae s. tunicae species, in Ch. Ms. a. 1341.
† **SVBTABES**, feni meta, acervus. Reg. S. Iusti in Cam. Comput. Paris.
SVBTRAGI, SVFTRAGI, pro Subtrahi, in Chartis ann. 1602. et 1011. apud Murator. delle Antic. Estensi p. 195. et 206.
SVBTRAHERE, Protrahere. Regula S. Benedicti c. 15.
SVBTRANVS, Inferior, vt *Subterior*. Statuta Montis Regal. fol. 268. V. *Subianus* et *Subternus*.
SVBTVLARE, vt *Subtulares*. V. ibi.
SVBTVLVM. Charta ann. 1316. apud Fantinum Castruccium in Hist. Auenion. tom. 1. pag. 166. *Subtulum cum solaris eiusdem*. Infra: *Subtulum pro tribus equis domus Petri Guillermi*. Occurrit ibi pluries. *Cum starihus, hospitibus, stabulis, etc.* Rursum: *Item vnum Subtulum domus D. Rainundi de Aramont, item Subtulum domus Guillermi Ruffi*. Locus inferior, idem quod *Sotolum*. V. in hac voce.
SVBTVMVLARE, *Humo condere*, in Glossar. Gaspi. Barthii ex Baldrichi

Subtalares vocantur, quia sub talis sunt. SVBTELARES, apud Ioannem de lanua, quasi subtalares, i. calcaneus, vel dicitur Subtularis, quasi Subtalaris, quia sub talo est. Chron. Domin. de Grauna apud Murator. tom. 12. col. 677. Nouae militiae Subtelares induit pedes suos. SVBTELARIA, in Regula Solitariorum c. 49. SVBTELLARIUS. Michaël Scotus lib. de Physion. c. 12. SVTTELLARIUS, in Bulla Honorii III. PP. apud Vghell. to. 1 Ital. sacrae p. 823. V. *Calfolari* SVBTILARES, in Bulla Innocentii IV. PP. an. 1243. apud Wadding SVBTILLARES. Chron. M. apud Murator. to. 12. col. SVBTOLARES, apud O. Vitalem I. 8. p. 683. lib. 1. Isidorus lib. 19. c. 34.

LARIA, apud Baldric I. 3. cap. 20. SVBT apud Galbertum in ni Comitibus Flandr. 8.

LARES, apud M. II 53. SVTELA adhuc

trandi to. 1. Iu. Idori.

LARES, apud varia, t. II. Vita sua cap. 336.

in Charta a Calcei, pro Sub-Form. Ang. S. Heldredi Abbat.

RES. M. 14. April. p. 15. Subministrare, adiu-

de Ianuarii. Auxilium Subuectio-

solea. Galfridum Moneimuthen-

lear. 2. cap. 4. Nisi ingenium

Subuectares. Adde lib. 6. c.

7. c. 1. 6.

SVBVECTOR, qui subuehit, lator,

Collect. Hist. Franc. p. 158.

SVBVECTORIVM. V. mox. Subue-

ctor.

SVBVECTVS, Vestura. Leges Luth-

randi Regis Longob. tit. 107. §. 1. de jumento: Qui eam ad Subuectum

acceptat. Subuectorium, eadem

notione apud Stephanum Torna-

centem Epist. 27.

SVBVELLAMEN. Gloss. Graec. Lat. ὑποκαίλιον τὸ προβάτης, Subuectamen. In MS. Subuectamenum habetur. V. Subuectrile.

SVBVELLERE. Gloss. Lat. Graec. Subuecto, ὑποσπῶ.

Collari
Cardin.
ris Mass.
FOCI
Papi
43.
re

no
consue
tur vassali.
in Delphinatu.
1309. ex Schedis
ns: Quod debemus
subuenire super quatuor
eralibus. Haec fufius
r in voce Auxilium.

ENTIO. (1) Praestatio ex
inaria pro subsidio Principis
necessitatibus suis; Gallis
Subuention, ut fuit illa, quae
1303. sub Philippo Pulcro
bello contra Flamingos ab eo
bus, perinde ac ignobilibus
est, de qua consulendum 36.
stum Chartophylacii regii Ch.
140. et alibi. In Charta 145.
tio fit Superintendentium negotio-
uentionis nouissimae. In Charta
245. Superintendentium negotio-
cimalium Subuentionum ann.
SVBVENTIONEM appellari
festum Relationis corporis S.
ni Turones, quod occultatur
Monachi propter Danorum incu-
Odo Cluniacensis in praefat.
ad Tractatum de Reversione M.
tini a Burgundia. (2) † Imp
in Ch. M. a. 1223.

SVBVENTOR, Auxiliator, in
script. Gruter. 439. 1. Populi
uensori. Et 1095. 7. Subue-
ctuum necessitatis.

SVBVENTRILE, SVBVENTRIA
Gloss. Graec. Lat. ὑποκαίλιον
men, Subuectrile. Marcellus E-
ricus c. 28. Ad intestina rupe-
porinum stercus, atque etiam
vel lana eius de Subuectrili cum
decocta, etc. Alexander Iarr
lib. 2. Passion. Oportet autem
solum Subuectrilem et lambos
etc.

in

Regis ann. 898. in Monument. Pa-
derbornensib. p. 45.

SVCCYLARE, *Sub se calcare*, ex
Gemina, apud Vossium lib. 4. de
Vitiis serm. cap. 26.

CVMBENTIA dicitur de eo, qui
cadit. Statuta criminalia Sa-

14. fol. 15.

110. i. q. *Soncrio*, hordei
Ch. Mf. a. 1266.

saccharum, in Ch. a.

SVBVC

V. Aduo.

apud Marten.

SVBVRBANI

Regis Angl pro Abbate
in Normanniae Ducatu

nest. Angl. p. 969. Et terram
ram berciarum, quam pastores

ment, et sex Suburbanos cum alodis
suis, etc. lidem videntur, qui Gal-

lis manentes et subnuentes. V. in
Manentes. SVBVRBANI, nude

dicuntur Presbyteri ex Suburbanis,
vt habet Ordo Romanus cap. 6. in

Ceremon. Eccl. Vienn. apud Marten.
de Ant. Eccl. discipl. in div. Offic.

pag. 504. Ad maiorem Missam de-
bens esse sex Suburbani, diaconi se-

ptem etc.

SVBVRBANVM. (1) Praedium,
quod ad urbem est, *παρὰ τὴν πόλιν*, in

Gloss. Auctor Mamotrecti ad c. 30.
Numeror. Suburbanus, a, um, quasi

sub urbe, sicut sunt burgi. Suburba-
num praedium, apud Varronem et

Columellam lib. 1. cap. 1. Vetur
etiam Citero non seinel. Senator

lib. 3. Epist. 53. (2) Urbis territo-
rium, tractus urbj subiectus. Ionas

in Vita S. Eustachii Luxou. saec. 2.
Bened. pag. 122. SVBVRBIVM,

pari similiter notione. Vita S. Sala-
bergae saec. 2. Bened. pag. 426.

SVBVRBANVS, qui Suburbanum ha-
bitat, rusticus. Translat. S. Sebast.

etc. saec. 4. Bened. part. 1. p. 405.

SVBVRBICARIAE, Regiones ac Pro-
vinciae sic dictae in Italia, quod Vr-

bis Vicarii iurisdictioni subditae es-
sent, vt Urbicariae, quae a Praefe-

cto urbis administrabantur. Vide
quae in hanc rem congefserunt Ba-

ronius ann. 325. num. 134. 135. Ia-
cob. Gothofredus, Alexander iunior,

Salma-

Cc 3

SVBVLAE, Subulcorum rusti-
ca et impura locutio. Stat. Colleg.
Fuxent. Tolos. a. 1457.

SVBLAE, et SVBLA, Veru, vel fer-
rum longius ac praescutum, cuius-

modi est cerdonum subula. Adre-
valdus lib. 1. de Miraculis S. Bene-

dicti cap. 16. SVBVLAE etiam in-
ter arma recensentur, quibus scilicet

loricarum defectus scrutarentur.
Will. Brito lib. 11. Philipp. pag.

234.

SVBLICITAS, subulcorum rusti-
ca et impura locutio. Stat. Colleg.

Fuxent. Tolos. a. 1457.

SVBLICVS STILVS, Impurus, exi-
lis. Paschasius in Epist. ad Caro-

lum Caluum apud Mabillon. to. 2.
Annal. Bened. pag. 537.

SVBLTANEVS, *ἡθικός*, in Gloss.
Lat. Graec. Aliae Gr. Lat. *ἡθικός*,

Moralis, Subultaneus, moratus.

SVBVRACVLVM, suburbium,
vel territorium urbj adiacens, in

Chartul. S. Vrsini Bitur.

SVBVRARI, obumbrari. Albert.
Mullatus apud Murator. to. 10. col.

597.

SVNCVLA, Papias, Pannus addi-

ditus, a subiiciendo, vel subuendo

ditus. Ioan. Buschius in Chron.

SVBLEGEREVS, in Foedere Alfredi et Godrini Regum c. 5. qui foedo se polluit incestu: ex Saxon. *sybleger*, quippe *syble* est cognatus et consanguineus, et *leger* concubitus, seu *accubitor*, ut vult Spelmannus: unde, inquit, Legatos residentes *Le-gers* vocamus.

SVBLEMENTVM, pro Supplementum, in Charta Ottonis Imper. ann. 1000. apud Calmet. inter Probat. tom. I. Hist. Lothar. col. 398.

SVBLESTIA, *Infirmitas, tristitia*, in Gloss. Isidori. Ibidem *Sublestis, infirmus, tristis*. Vbi pro *tristitia* et *tristis* Graevio scribendum videtur *sennitas* et *tenuis*. Henricus Rossa in Herlingsberga:

Per loca pax fruges, pestem Sub-lestia sparget.

V. Festum, et Latinos scriptores.

SVBLESTVS, subditus, in Catalogo Episcop. apud Mabill. to. 4. Analect. pag. 530.

Advena sim licet, exilis, vilissimus, excors;

Sublestus vestris sum tamen obsequiis.

SVBLEVARE, exigere, Gall. *Lever*; de tributis dicitur. Tabul. B. M. de Bono-Nuntio Rotomag. V. *Le-ware* 3.

† **SVBLEVATOR**, qui subleuat t. 10. Collect. Hist. Franc. p. 351.

SVBLEVITA, Subdiaconus, apud Hemerum in August. Viromand. pag. 161. ex Charta ann. 1146. et apud Miraeum to. 2. p. 1196. col. 2. ex Charta ann. 1195.

SVBLIGAMENTVM. V. *Suffibulato-rium*.

SVBLIGAR, cingulum, quo equus subligatur, vel ligula caligae. Ioannes de Garlandia in Synonymis:

Subligar est ligula, caligas quia subligat alie.

SVBLIGATORIVM, V. *Suffibulato-rium*.

SVBLIMARE. (1) Coctio vel igne perpurigare, Gall. *Sublimer*. Petrus Crescentius L. 1. de Agricult. c. 3. (2) In sublime ferre, extolle-

re, sublimem facere. *Quos magis equitum ac pedum pompa Sublim* in Cod. Theod. tit. 5. de Cur leg. 44.

SVBLIMATIO. (1) Amplius Chron. Fastense apud Murator. to. 2. part. 2. col. 628. V. supra *Sublimare* 1. (2) In Regem inauguratio, Gall. *Couronnement*. Char. ann. 1132. apud Lobinell. tom. Hist. Britann. col. 282. (3) † Amplificatio, incrementum, t. 9. Collect. Hist. Franc. p. 585. (4) † Ectio, percoctio, vox chimica. A. nald. de Villanova in Rosar. M.

SVBLIMATOR, qui alium sublime facit, alterius protector. Saluian. L. 1. de Gubernat. Dei cap. 8.

SVBLIMIS. *Sublimes* *potestates* dicuntur Praefecti Praetorio, in Cod. Theod. tit. 27. de Indulg. debi leg. 6. Iisdem titulus *Sublimitas* tribuitur ibidem leg. 12. de Agen V. Praef. in Digest.

SVBLIMES SCHOLAE, Theologiae, in Chron. Mauriniac.

SVBLIMITAS, titulus honorarius Regum, apud Nicolaum I. PP. Epist. 36. 50. V. *Sublimis*.

SVBLINGIVM, **SVBLINGVA**, V. *Sublinguium*.

SVBLINGVIVM, Papias, *Operculum gurgulionis, quasi parva lingua, quae foramen linguae recludit, vulgo Lingula dicitur. Sublinguium, sonitus qui sub lingua sonat, quasi bonus aut nectus sonitus, aut submurmur. Ad Vgutio, vel folium, vel aliud quod sub lingua ponit et cantat, ut dicitur. Gloss. Gr. Lat. ὑπογλωσσίου sublingua. Idem Vgutio: Sublinguam locus subtus linguam. Sublinguae nude habent Glossae Arabico-Lat.*

SVBLIPPVS, ὑπέπτελλος, in Gloss. Lat. Graec.

SVBLOCVM TENENS, Locum tenentis vices agens, Gall. *Souslieutenant*, in Litteris ann. 1558. apud Rymer. to. 15. pag. 485.

SVBLONES, *Oves*, ὄνους ἐργαλίας, in Gloss. Lat. Graec. Emend. Casaubonus, *Θερίαι, ἐργαλίας*. Sunt autem eidem *Sublones*, hinc primum cornua iis proutur.

FVLGARE, sublucere. Gloss. Lat. Graecae: *Sublucō*, ὑποκαθαίρω.
FVLVCVLVS, Obscurus, ὑπόμυκτος, in Gloss. Graec. Lat.
SVBMAGISTER, secundus magister, in Ch. a. 1315.
SVBMAGISTRATVS, prioratus *Submagistro* attributus, in Bulla Pauli III. a. 1535.
SVBMAIOR, Urbis subpraefectus, cuius dignitas *Submajora* dicitur. Charta an. 1288. apud Rymer. to. 2. p. 402. V. *Maiora* in *Maior*.
SVBMANENTĒS, V. *Manentes*.
SVBMANICATVS, Ligatus manicis, sive vinculis. Glossarium Aelfrici Saxonici. Lex Longob. Lib. 1. tit. 16. §. 7. J.
SVBMANSOR, V. *Manenses*.
SVBMANVM FVLGVE, χειρὸν φλόγῃ ἀπὸ πρὸς πυρρίτιον, in Gloss. Graec. Lat.
SVBMEIES, in Gloss. Ihd. *Qui in lectulo mingit*. In Gloss. Lat. Graec. habetur *Submeius* hac notione: locus non succurrit. Rem refarcit Graecius in notis ad Glossas Ildonri, ubi *Submeles* legit, ex Marcello Empirico lib. de medicamentis cap. 26. *Leporis testiculi torrefacti, et ex vino poti par remedium Submeiulis praestas*. Ibidem: *Vngues aprugni exusti tristique in potione sumti efficiunt Submeiulis profusum*. Rursum: *Vrinae propriae quantumcumque ignoranti Submeiulo offertur*.
SVBMIN, V. *Subuenstrile*.
SVBMENTVM, V. *Summentum*.
SVBMERGIVM, poena submersiois, olim satis in vfu. Florarium SS. apud Bollandum 3. Ian.
SVBMERINVS, qui *merini* s. maioris vices agit. Ch. Mf. a. 1322. V. *Maiorinus*.
SVBMERSVS, ὑποβρύχιος. Gloss. Lat. Graec. In Sangerm. legitur *Summersus* *impeffum*.
SVBMILITONES, vassalli. Tabularium Abbatum Conchenfis in Ruthenis c. 15.
SVBMINISTRATIO, auxilium, subsidium, apud vet. S. Irenaei Interpretem in Praefat. ad lib. 1. num. 3. ubi Irenaeus habet, ἐφ' ὧν, quod

proprie viaticum auxiliumque viae sonat.

SVBMINOR. (1) Minoris pretii. V. supra *Plumacium*, *Galnabis*. (2) Parum minor. Charta Rudefindi Episc. inter Concil. Hispan. to. 3. pag. 180.

SVBMISSARE. Gloss. Lat. Graec. *Submisso*, ὑπογγύζω. In Sangerm. *Summisso*. Leg. *Submisso*, vel *Summisso*.

SVBMISSIO. (1) *Submissionum Curia*, quae olim *Curia Camerae* dicebatur, ex Statutis Prouinc. L. 2. c. 3. p. 122. edit. 1658. Iurisdictionis species, quae etiam hodie obtinet in Senescalliis Prouinciae, non absumilis ab ea quae apud Montempefulanum *Patui sigilli* nuncupatur; a verbo *Submisso*, quod idem atque *Obligo* sonat, ducta, ut videtur, vocis origine. V. Margalerum et Mourgum in eadem Statuta. (2) † Inductio fraudulenta. Stat. Manr. l. 1. c. 6.

SVBMISSVS, statutus, definitus. Charta ann. 1357. apud Rymer. to. 6. p. 44.

SVBMITTENTES PERSONAE, V. *Summittantes*.

SVBMOLINARIVS, minister molenidini. Tabul. Briuat. fol. 198.

SVBMONERE, SVMMONERE, citare, vocare, Gall. *Semoner*. Leges Edwardi Confess. et Guill. Nothi cap. 1. 10. 35. **SVBMONERE** ad exercitum, in Constitut. Sicul. lib. 2. tit. 20. Bromptonus ann. 1178. **SVBMONERE** pro festo faciendo vassallos suos poterant Domini capitales, ut colligitur ex Charta an. 1210. ex Tabul. Corbeienfi. **SVBMONERE**, in ius vocare per apparitorem, *implacitare*, citare. Quoniam Attachiamenta cap. 2. *Est autem Summonitio, certi diei et loci exhibitio, partibus facta ad diem legalem*. Leges Henrici 1. Regis Angl. cap. 41. *Qui residens est, ad domum suam Submoneri debet de quolibet placito cum testibus. Ad rectum Summoniri*, cap. 42. 55.

SVBMONITIO. (1) In ius citatio, vocatio. Charta Ludouici VI. Reg. Franc. ann. 1123. in Histor. Blesens.

p. 95. **SVMMONICIO**, in Charta apud Modax Formul. Anglic. p. 12. **SVMMONCIO**, eadem notione, in Charta Richardi Reg. Angl. Locus est in *Superaffissae*. **SVMMOSA**, pro *Submonitione*, in Charta Roberti Guiscardii, apud Baron. an. 1093. n. 20. (2) f. Suppeditatio. Necrolog. Eccl. Carnot. *Acquisitis etiam apud Mennesium generaliter quicquid Maior habebat in granica capituli, . . . praeter unam minam aeneae, quam habet propter Submonitionem faccorum.*

SVBMONITOR. (1) Gallis *Semonneur*. Κλητήρ, apud Harpocratiohem, κλητήρες οἱ ἄνδρες δὲ οἱ εἰς τὰς δίκας προκαλῶνται οἱ διαδικαζόμενοι τισι. *Legalis Summonitor*, in Regiam Maiest. lib. 1. c. 6. §. 2. Tabularium Vindocinense: *Per ordinarium Submonitorem in curiam vocatus*. (2) Idein qui *Proscholus*. V. in hac voce. Huius erat admonere pueros officii sui antequam ad Magistrum accederent, eorum lectiones excipere, priusquam ii in scholam venirent; vnde *Submonitor* dictus. Statuta Scholarum Paris. ann. 1357. apud Lobinell. to. 3. Hist. Paris. pag. 447.

SVBMONITORIAE, Epistolae, quibus Episcopi ad Concilium submonentur, et euocantur. Radulfus de Diceto.

† **SVBMONTES**, montes, loca montana. Murat. t. 3. Antiq. p. 1202.

SVBMOTIO, V. *Summotio*.

SVBMVNTORIA BRACHIORVM, Axillae, Gall. *Aisselles*, f. pro *Submotoria*. Sebast. Perusinus in Vita B. Columbae Reatinae to. 5. Maii p. 392*. † Leg. videtur *Submunctoria*.

SVBMVRMVR, V. *Sublinguium*.

SVBMVRVM, vel **SVBMVRVS**, Praedium, quod est ad urbis muros. Chron. Farfense apud Murator. to. 2. part. 2. col. 482. V. infra *Suburbanum*.

SVENEMVS, V. *Subhoscus*.

SVBNERVARE, Willelmo Britoni in Vocab. MS. est *neruos poplitum succidere*. Tunc equus *Subnervatur*, cum nervi poplitum praeciduntur. *Ve-*

redas truncare, in Anonymo Volesiano de Constantino M. p. 471. V. *Expeditare* et *Sgarretare*.

SVBNOTARE, Charta Caroli III. ann. 903. inter Probat. Hist. Sangerm. p. 21. *Ernuustus Notarius ad vicem Alkerici Episcopi Subnotavit*. Quae formula huic longe vsuratori responderet: *ad vicem N. recognovit*.

† **SVBNOTATIO**, subscriptio. Ch. Ms. a. 1147.

SVBOBSITVS, tectus, opertus. Vita S. Mariae Aegypt. to. 1. April. p. 85.

SVBOCVLARE, Pars, quae sub oculis, Graecis ὑπὸ πτερόν. Ioannes Diaconus in Vita Gregorii M. lib. 4. c. 84. *Suboculares venae*, apud Vegetium lib. 4. Artis veterin. cap. 4.

SVBOFFICIALIS, Officialis vicarius. Honorii IV. PP. Statuta pro Neapoli a. 1285. apud Raynaldum num. 45.

SVBOLA, Vasconibus, Regio sylvestris, ex Valesio in Notit. Gall. p. 535. col. 2.

† **SVBOLERE**, crescere. Gloss. Lat. Gall. Cod. 7692.

SVBOPERARIVS, qui operibus publicis sub magistro operarum vocat. Constituit. Eccles. Valent. inter Concil. Hisp. to. 4. p. 191. V. *Operarius*.

† **SVBORDINATIO**, pro Subornatio, t. 5. Cod. diplom. Polon. p. 81.

† **SVBORNARE**. (1) *Sigillo subornare*, munire, illud apponere, in Chartul. Buxer. (2) F. pro subrogare, saltem eo sensu, t. 2. Aug. p. 686.

SVBORTIARI, Concil. Rotomag. ann. 1231. apud Marten. to. 4. Anecd. col. 181. *Nec procurator (Aduocatus) quod falsitates vel Subortuari, seu falsa instrumenta in causa sua producantur*. Vbi legendum videtur, *quod falsi testes vel subornati*.

SVBPEDIRE, baculis subnixus gradi. Miracula S. Roberti to. 3. April. pag. 332.

SVBPEDITARE, vincere, superare, quasi sub pedes ponere. Will. Wyrceller. Anecd. V. *Suppeditare*.

SVBPEDITATIO, contumtio, despectus. Depositorio Guiff. Catalani ex Bibl. Reg.

VEPPELLICIVM, vt infra *Superpellicium*, apud Marten. P. I. Collect. nouae p. 307.

VEPERTINENTIA, Appendices, Gall. *Appartenances*. Charta Ludouici Germanici, apud Eccardum in Orig. Habsburgo-Austr. col. 109.

VEPFRAGIVM, V. in *Suffragium* 6.

VEPISCIONARIVS, officium monasticum, cui piscium ministrandorum cura post *piscionarium* intumbit. Ch. Ms. a. 1349.

VEPLACITARE, V. *Placitum*.

VEPORTVLANI, Tributorum exedores. Constitut. Frederici Reg. Siciliae, cap. 32. V. *Portulani*.

VEPOSITORIUM. Glossae Graec. Lat. *ὑποπόδιον*, *Scabellum*, *subsellium*, *scamillum*, *Subpositorium*; sed legendum videtur *Suppeditorium*, vel *Suppositorium*. V. in hac voce.

VEPOSTVRIVM, V. *Suppositorium*.

VEPRESTES, pro *Superstes*, in Concil. Hispan. tom. 4. p. 390. 479. V. *Suprestes*.

VEPRIMATES, optimates secundi ordinis, t. 9. Collect. Hist. Franc. p. 306. V. *Primas*.

VEPRIMVS, secundus, inferior, apud Pezium in Praefatione ad tom. I. Anecd. V. *Supprimus*.

VEPRIOR, qui absente Priore coetui Monastico praest. Orderic. Vitalis lib. 5.

VEPRISIA, vsurpatio, iniusta occupatio. Testam. an. 1262. apud Lobinell. to. 2. Hist. Britan. col. 400. V. *Supprisa*.

VEPVLMENTARIVS. Quid eiusmodi voce veteres significare voluerint, haud certo scio, inquit Panvinus, nisi is *Subpulmentarius* fuerit, qui pauperibus ea elemosynarum genera e Palatio Pontificis distribuebat, quae vel mensae superfueraut, vel ad cibum pertinebant: quod innuere videtur Bibliothecarius in Hadriano. Mox addit eundem esse cum Patacellario. Meminit Benno Cardinalis in Histor. Gregor. VII. *Subpulmentarii*, Officiales Ecclesiae Rom. vt et Liuthprandus lib. 6. c. 6.

VEBRACO, V. supra *Sublauricus*.

SVBRECITARE, submissa voce recitare, legere. Gloss. Lat. Gr. *ὑπομνήσκω*, *Subreciso*. In Gr. Lat. additur *Sublego*.

SVBRECTVS, congelatus. Vita B. Notkeri to. I. April. p. 588.

SVBREFECTORARIVS, qui *Refectorio* subest, in Monasteriis. V. in *Refectorium*.

SVBREGNARIVS, qui officiales hebdomadarios in tabula annotabat, ex Ordinario Eccl. Laudun. apud Marten. de Ant. Eccl. Ritibus lib. I. cap. 3. art. 8. n. 4.

SVBREGVLVS, Princeps regali ferme potestate. Ammianus lib. 17. de Zizai Regali Pannonum: *Duxerat potior cum caeteris Sarmatis etiam Rumonem, et Zinafrum, et Fragiledum Subregulos, plurimosque optimates etc.* **SVBREGVLI** praeter ea appellabantur Maiores - domus sub prima Regum Francorum stirpe, quod rerum summa penes eos esset. Vita S. Arnulfi Episcopi Metensis c. 4. de Gundulfo Maiore Palatii: *Gundulfo Subregulo, seu etiam Rectori Palatii, vel Consiliario Regis exercitandus in bonis artibus traditur.* V. *Regales*; *Regulus*. **SVBREGVLI** apud Anglos etiam nuncupantur Duces, Comites et Barones. Th. Walsinghamus p. 103. *Cum Edgarus Rex Angliae, Regem Scottorum et alios Subregulos subingasset, etc.*

SVBRELICTORVM LIBER, qui vulgo *Paralipomenon*, apud Luciferum Calaritanum de non conueniendo cum Haeretic. p. 197. I. edit.

SVBREPTIVE, dolose, subrepta ratione, Gall. *Subrepticement*. Charta Urbani II. PP. ann. 1089. ex Tabular. S. Victoris Massil.

SVBRICVLA, *Συβρίκιοι*, in Gloss. Graec. Lat.

SVBRIPINVS, Locus ad ripam positus, ripae vicinus. Acta B. Ceslai Odrouantii to. 4. Iulii p. 192.

SVBROGARI, reddi, restitui, in Codice Theod. tit. I. de Decurion. leg. 120.

SVBROGATIO, est rei litigiosae in alium translatio, quam a Bonifacio VIII. relictam Gallicis forensis vsus recepit. Compendiosa benef. Expositio, quae consuli potest.

quae ad rem diuinam conferre dicuntur, maxime specie virum et mulierum.

SVBSISTENTIA. (1) Stabilitas, firmitas. Bulla Eugenii IV. PP. ann. 1431. in Bullar. Carmelit. p. 184. col. 1. (2) Existentia, constitutio. S. Irenaei verus Interpres lib. 1. c. 5. n. 4.

SVBSISTERE, existere, esse sustentari. Charta ann. 1336. apud Ludewig. to. 5. Reliqu. MSS. pag. 523. *Quas et quae (litteras et instrumenta) etiam ex nunc cassas et irritas esse volumus ac deinceps nullius Subsistere firmitatis.*

SVBSOLANEVS, *Qui infimum solum colit*, apud Festum.

SVBSOLANVS, *αφολιώτης*, in Gloss. Lat. Graec. Occurrit apud S. Hieronymum. in Jerem. 25.

† **SVBSONVS**, vox musicorum, s. hemitonium. Odo Mf. de Musica.

SVBSTANS, praetens, in Cod. Theod. tit. 4. de erogat. milit. annon. leg. 28.

† **SVBSTANTARE**, sustentare, in Ch. a. 1456.

SVBSTANTIA, (1) Alimentum. Lex Wisigoth. lib. 8. tit. 5. §. 7. *Quantum in Substantia ipsius caballi expendisse iurauerit. Victualis Substantia*, in Cod. Theod. tit. 3. leg. ult. de custod. reorum, et tit. 27. leg. 2. de alim. *Substantialis victus*, in Form. 1. Marculfi lib. 2. (2) Gr. *ὑπερσυσ*, Coagmentatio, apud vet. S. Irenaei Interpr. lib. 1. cap. 14. n. 2. Pro Persona, in Cod. Theod. 10. de Censu leg. 7. Hinc pro Seruis vsurpatur in Chronico Farfensi apud Murator. tom. 2 part. 2. col. 428. *In Carolongo Substantiae duae, Iordanus, Aldo. In Martuce Substantiae XL. Taxo, Trafo, etc. Istaes omnes serui S. Mariae et Substantiae CV. De Interumnia Autepertus Substantia una, Senerus Substantia una, etc.* (3) Materia, massa, apud eundem Interpretem lib. 1. cap. 8. n. 3. lib. 2. cap. 10. n. 3. *Fabricandi Substantia*, in Cod. Theod. tit. 17. de Sepulcr. violat. leg. 3. *Panificii Substantia*, tit. 3. de pistor. eod. Cod. leg. 4. Pro

forma occurrit apud laudatum Interpreter. lib. 2. c. 14. n. 6. (4) Foecunditas, opimitas, in Cod. Theod. tit. 1. de an. leg. 4. *quis ab emphyteuticariis, seu patrimoniali possessore, privati iuris quipiam comparauerit, cuius Substantias alias possessiones sustentare conueras, etc.* (5) Bona, Gallis *Substantia*. Vetus Testamentum apud Scovelam l. 17. D. de doli mali metus except. *Hostes qui mihi omnem Substantiam abstulerunt.* Longob. lib. 1. tit. 25 §. 60. *Dignus Substantiam suam.* Vetus etiam non semel Senator. V. Lex Ius **SVBSTANTIOLA**, apud Hieronymum Epist. 25. c. 5. (6) Praedium unde bona percipiuntur. Charta ann. 983. apud Vghellum tom. 1 Ital. Sacrae col. 443. edit. 1717. (7) Veltis linea, *Superpellicium* Burchius de Reformat. Monast. cap. 31. lib. 2. V. *Subtile*. † Mendacis esse videtur pro *Substantia*, vel *Substantia*.

SVBSTANTIALIS, Primus, principalis, potissimus, Gallis *Essentiel*. Litterae Bonifacii VIII. PP. ann. 1299. ex Bibl. Reg. *Substantia tam conditionis adiectu, si conuenit et promissa . . . in principalibus et Substantialibus ad effectum debent ducerentur.*

SVBSTANTIALITER. (1) Potissimum. Capitul. Caroli C. an. 839. tit. 40. §. 2. (2) Summatim, Gallis *en substance*. Ordinat. Reg. Franc. t. 3. pag. 272.

SVBSTANTIFICARE, Substantiificare, creare. Arnoldus in Vin. Angelae de Fulgino to. 1. lan. p. 233.

SVBSTANTIOLA, V. *Substantia* §.

SVBSTANTIVALIS, **SVBSTANTIVVS**, Substantiam habens, apud Tertull. aduers. Valentin. cap. 27. adu. Prax. c. 26. Gloss. Lat. Gall. *Substantiuus*, *ὑπαρκτικός*.

† **SVBSTEMNIVM**, i. q. *Substantia*, t. 3. Sept. p. 162.

SVBSTENTAMEN, Sustentaculum, subsidium. Rolandini Patru. Chron. apud Murator. tom. 8. col. 287.

SUSTENTARE, pro *Sustentare*, Gal. *Eustentare*. Ch. apud D. Brussel tom. 2. de Usu feud. p. 11.

SUSTENTATIO, pro *Sustentatio*, Abuentum. Charta Adami Episc. Meldens. an. 1297. ex Tabul. eiusd. Eccl. V. *Substantia* 1.

SUSTENTVS, pro *Sustentus*, in Charta ann. 1487. tom. 2. Macer. *Substae* Barbarae p. 279. Ita *Substimenus*, pro *Sustinens*, occurrit in Chron. Roland. Patav. apud Murat. to. 8. col. 250.

SUSTERNIVM. (1) *Stramentum* equi, *Litiere*. Geruasius Tillebertensis MS. in Otis Imperialibus Decis. 3. cap. 94. (2) † *Tropice*, animi demissio, submissio, in Act. S. Gaugerii.

SUSTILLARE, **SUBSTILLATIO**, V. *Calbare*.

SUSTILLVM. (1) *Δυσωγία*, in Gloss. Gr. Lat. (2) *Tempus ante pluviam iam pene viduum, et post pluviam non perficum, quod iam flaret, aut nondum deflisset*. Festus Gl. Lat. Gr. *Substillum*, ὑποπόριον. Tertull. de Pallio c. 2. *Dehinc Substillum, et de novo sudum*. V. Salmas. in hunc locum.

SUSTINCTIO, ὑποστυγή, in Gloss. Lat. Gr.

SUSTINCTVS, f. pro *Subextinctus*, suppressus. Acta S. Franciscæ Rom. tom. 2. Mart. p. 105.

SUSTIO, ὑποκόλασμα, in Gloss. Lat. Græc. Infra: *Sublatum, Subfusio, ὑποκόλασμα, ὑποκοφή, ἀνυποκόλαση*. Salmasius emendat, *Substructio*. V. supra *Substructiones*.

SUBSTITVTIO. (1) *Materia*. Vetus S. Irenæi Interpres lib. 2. cap. 14. num. 6. *Es altera quidem Substitutionis initia esse; altera autem sensationis et substantiae: ex quibus primis omnia perfecta dicunt, quemadmodum statim de acramento et de formatione*. **SUBSTITVTIO PERSONARVM**, Praestatio quæ Episcopo fit in mutatione Personarum, altarium redemptio dicta. V. in *Persona*. Charta Burchardi Camerac. Episc. an. 1124. apud Miræum to. 1. p. 86. col. 2.

tom. VI.

SUBSTRATORIUM. (1) *Mappa altaris*, cui Corporale insertitur. Ordo Romanus: *Pallae vero quæ sunt in Substratorio, in alio vase debent lauari, in alio corporales pallae*. Ex his forte emendandus Anastasius in S. Hormisdæ PP. ex cod. Mazarino: *Chlamydem Imperialem, i. stolam et Subfutorium super confessionem B. Petri Apostoli*. Alii Codd. habent *suffitorium, et succinctorium*. Vbi legendum videtur *Substratorium*. Durando lib. 1. Ration. cap. 3. n. 23. *Substratoria, sunt sapeta, quæ pedibus substernuntur, et præcipue Episcoporum, quasi stratio pedum*. (2) † *Stratus*, lectica, t. 4. Aug. p. 830.

† **SUBSTRATORIVS**, stratus, ad terram deiectus, in Gloss. Caesar. Heisterbac.

SUBSTRATVM, idem quod *Substernium*, Stramentum equi. Tabularium S. Remigii Remensis.

† **SUBSTVS**, i. videtur ac *Substernium*, ap. Oefel. t. 1. Script. Boic. p. 397.

† **SUBSVLTIM**, vno saltu, in Hist. Caroli VIII. p. 256.

SUBSVMMEN, V. in *Substio*.

SUBSVMMATIM, statim. Vita S. Wunibaldi cap. 7.

SUBSVTIO, V. supra *Substio*.

SUBSVTORIVM, V. *Substratorium*.

SUBSYNDICVS, V. *Syndicus*.

SVBTA. Cassari Annal. Genuens. apud Murator. to. 6. col. 290. *Illico Saraceni de civitate, ori promiserant, exinervant, et vexilla lanuensium et Comitum in Subta posuerunt et se reddiderunt*. Vbi leg. Sada, ut habet alter Codex MS. V. in hac voce.

SVBTALE, Cauum pedis, perperam pro *Subtel*. V. Vossium de Vit. Serp. lib. 1. cap. 14. et infra *Subtalares*.

SVBTALES, Calcei, Gall. *Souliers*; Pedulum genus, quibus maxime Monachi per noctem utebantur in aestate. Ita etiam passim nuncupantur calceamenta Episcoporum sacra peragentium. Papias: *Subtalares, genus calciamentum, quasi sub talo proprie*. Glossæ Latino-Barbaricæ Rabani Mauri: *Tali, id est encli, de quibus caligæ nocturnales*.
C e Sub-

Subtelares vocantur, quia sub talis sunt. SVBTELARES, apud Ioannem de Ianua, *quasi subalaris, i. calcaneus, vel dicitur Subtularis, quasi Subtalaris, quia sub talo est.* Chron. Domin. de Grauna apud Murator. tom. 12. col. 677. *Nouae militiae Subtelares induit pedes suos.* SVBTELARIA, in Regula Solitariorum c. 49. SVBTELLARIVS. Michaël Scotus lib. de Physion. c. 12. SVTTELLARIVS, in Bulla Honorii III. PP. apud Vghell. to. 1. Ital. sacrae p. 823. V. *Calfolarius.* SVBTILARES, in Bulla Innocentii IV. PP. an. 1243. apud Waddingum. SVBTILLARES. Chron. Modoet. apud Murator. to. 12. col. 1120. SVBTOLARES, apud Ordericum Vitalem l. 8. p. 683. lib. 11. p. 815. Isidorus lib. 19. c. 34. SVBTOLARIA, apud Bédricum Nouiom. l. 3. cap. 20. SVBTVLARES, apud Galbertum in Vita Caroli Boni Comitis Flandr. cap. 1. SVTELARES, apud Murator. to. 8. col. 1153. SVTLARES. Acta S. Bertrandi to. 1. lun. p. 801. SVTVLARES, apud Guibertum lib. I. de Vita sua cap. 13. SOTILARIA, in Charta ann. 1134. apud Madox Form. Angl. p. 316. SOTTVLARES. Miracula S. Eutropii to. 3. April. p. 740. SOTVLARES. Ioan. de Ianua et Breuiloqu. *Sotularis a solea. Item dicitur per apocopen solear, unde in Doctrinali:*

His sotular socies, specular breuiabilis origo.

SOTVLARES CONSVTITII, certa ratione confuti, vt in Synodo Rotomag. ann. 1299. SOTVLARES CORDELATI, certis futuris ornati: apud Marten. to. 4. Anecd. col. 726. V. *Cordulatio.* SOTVLARES CORDVLANI, Ex pelle de Corduba, apud Ordericum Vitalem l. 5. p. 591. 596. *Sotulares de Courdonan*, in Cod. censuali Episcopat. Autissiod. V. *Cordebisus.* SOTVLARES CORRIGIATI, quorum vsus erat in euitando, in Statutis Cluniac. Hugonis V. Abb. an. 1467, SOTVLARES EXCOLATI,

Collari ornati, in Statutis MS. Cardin. Triuultii Abbat. S. Viaris Massil. ann. 1531. SOTILARES FOCILARES, f. Lignei. Laud. Papiae apud Murator. tom. 11. col. 43. *Certis diebus venduntur Sotilares focilares noni in placea.* SOTILARES INTALIATI, incisi, Concil. Complur. ann. 1325. *Intalia.* SOTVLARES LAQUEATI, Laqueis exornati, apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 360. V. supra *Laqueatae vestes.* SOTVLARES ROSTRATI, V. *Rostrales calceorum.* SOTVLARES SCOTATI, V. *Scotatus.*

SVBTANA, vt mox *Subtaneum.* Bul. Vrban. VIII. PP. ann. 1694. *Subtana.*

SVBTANEVM, Togae seu tunice species, quam etiamnum *Sotane* vocant Galli, quod forte *Sultanorum* seu Turcorum vestis propria fuerit. V. Menag. in Etymolog. Gall. *Sotannum.* Chron. Nonantulan. MS. de institutis et ritibus sub Fr. 1. Imper. *Virgines in parentum amibus tunica de pignolato, quae appellatur Subtaneum, et polidamur lineo, quod Xocam dicebant, et contentae.*

SVBTANVS, Inferior; vt *Supremus* Superior. Cassari Annal. German. apud Murator. to. 6. col. 288. *Subterior et Subtrannus.*

SVBTEGMEN, Indusium, interius Gall. *Chemise*, apud Mabill. to. Annal. Bened. p. 103. V. *Subtile.*

SVBTEL, V. *Subtelares.*

SVBTELA, in Catholico paruo, *Cheue de cheval.* Catholicon Arabicum: *Cropier*, Gall. *Crochiere*, L. *Subtela.* Glossae Isid. *Subtela*, *corrigia*, quae tenditur sub cauda equi. *Ansela.*

SVBTELARES, SVBTELARI SVBTELLARIVS, vt *Subtalaris* V. in hac voce.

† SVBTELLA, calliditas, astutia. Male Ms. S. Ioann. in valle.

SVBTENENTES, vt infra *Subtrassores* Leg. Normann. apud Ludewig. to. 7. Reliqu. MSS. p. 239.

† SVBTERALES, pro *Subtelares*, Bulla a. 1147. V. *Subtalaris.*

VETERCVTANEVS, V. *Subcus*.

VETERFIRMARE, Subscribere, ligno suo, vel sigillo infra appposito Chartam firmare. Mabillon. to. 3. Analect. pag. 85. V. *Firmare* 2.

VETERFUGIVM, Effugium, Gall. *Subterfuge*. Ioh. Sarisber. Epist. 118.

VETERIOR, Inferior. Vetus Charta apud Perardum. V. *Subianus*.

VETERIVS, (1) Infra. Charta ann. 855. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 143. (2) Subterraneus, Gallis *Souterrain*. Martyrol. Eccl. Autiss. apud eumd. Marten. tom. 6. Ampl. Collect. col. 705.

VETERIVS, Inferior. Necrolog. S. Petri de Casis. V. *Subianus*, et *Subianus*.

VETERRE, humo mandare, sepelire, Gall. *Emérre*. Io. de la-
ma: *Subterrare*, sub terra ponere, sepelire, terrae infodere.

VETERRATIO, supplicium, quo foeminae humo vivae mandabantur. Annales Victor. Ms. V. *Fossa* 1. *Humi* et *Infoditus*.

VETHESAVRARIVS, V. *Thesaurarius*.

SVBTICERE, filere, tacere, in Bulla 4. 1308.

SVBTILARES, vt *Subtulares*. V. ibi.

SVBTILE, SVBTILIS, Vestis. Subdiaconorum, quae et *stretta tunica* dicitur, inquit Honorius Augustod. lib. 1. c. 229. lib. 3. c. 1. et 85. Durandus lib. 3. Ration. c. 10. *Tunica quae dicitur Subtile*, in lege vero *robur*. Idem cap. 11. n. 3. *Dalmatica Diaconi ampliores habet manicas, quam tunica Subdiaconi, quae alibi Subtile vocatur*.

SVBTILIARE, (1) *Tennem facere*, Vgutioni. Auctor Mamorrecti ad 1 Esdrae cap. 5. *Attenuatus*, i. *Subtilitatus*. (2) SVBTILIARE, et SVBTILIARI, arguari, subtiliter agere, Gallis *Subtiliser*. Petrus Cellensis lib. 7. SVBTILIZARE, eadem notione. Roland. Patav. Chron. apud Murator. tom. 8. col. 316.

SVBTILOQVIVM, Subtilis sermo, argutiae. Vetus S. Irenaei Interpret lib. 3. cap. 14. num. 4. vlt. edit.

SVBTILIS, *Subtiles merces*, aromaticae dicuntur in Statutis Genuae l. 4. c. 16. p. 120. V. *Subtile*.

SVBTILITAS, (1) Calliditas, astutia. Murat. to. 8. col. 253. (2) Similitudo, in Stat. Tornac. a. 1366.

SVBTILITER, occulte, apud Anonymum Hist. Palaest. cap. 34. to. 3. Reliqu. MSS. Ludewig. p. 33.

SVBTILIZARE, vt *Subtiliare* 2. V. ibi.

SVBTILLARES, vt *Subtulares*. V. in hac voce.

SVBTILLVM, Gloss. Graec. Lat. *ἄνος*, *Carmen*, *Subtillum*. Ita MS. In edico vox *Subtillum* abest.

SVBTITVLAR, Subtus scribere, infra refertur. Charta Octonis Imper. ann. 965. inter Instrum. to. 3. Gall. Christ. nouae edit. col. 15.

SVBTOLARES, SVBTOLARIA, V. *Subtulares*.

SVBTOLLERE, auferre, tollere. Leges Liutprandi apud Murator. to. 1. part. 2. p. 68. col. 1.

† SVBTONIA, f. pro *Subtanea*, togae s. tunicae species, in Ch. Ms. a. 1341.

† SVBTRABES, feni meta, acutus. Reg. S. Iusti in Cam. Conspue Paris.

SVBTRAGI, SVPTRAGI, pro Subtrahi, in Chartis ann. 1002. et 1011. apud Murator. delle Antic. Estensi p. 195. et 206.

SVBTRAHERE, Protrahere. Regula S. Benedicti c. 15.

SVBTRANVS, Inferior, vt *Subterior*. Statuta Montis Regal. fol. 268. V. *Subianus* et *Subterius*.

SVBTVLARES, vt *Subtulares*. V. ibi.

SVBTVLVM, Charta ann. 1316. apud Fantinum Castruccium in Hist. Auenion. tom. 1. pag. 166. *Subtulum cum solaris eiusdem*. Infra: *Subtulum pro tribus equis domus Petri Guillelmi*. Ocurrat ibi pluries. Cum *stariis*, *hospitiis*, *stabulis*, etc. Rursum: *Item vnum Subtulum domus D. Rainundi de Aramons*, *Item Subtulum domus Guillelmi Ruffi*. Locus inferior, idem quod *Sotolum*. V. in hac voce.

SVBTVMVLARE, *Humo condere*, in Glossar. Gasp. Barthii ex Baldrici Hist.

Hist. Palaest. apud Ludewig. to. 3. Reliqu. MSS. pag. 173. V. *Subterrare*.

† SVBTUNICALE, vestis quae sub tunica deferretur, i. q. *Cota* 1. Acta dissolut. matrim. Ludou. XII.

SVBTVS MANVM, secreto, clam, Gall. *Sous-main*. Chronic. Domin. de Grauna apud Murator. tom. 12. col. 610. † SVBTVS, pro super, in Ch. a. 1355.

SVBTUSSELLIA, vt *Subsellium* 2. Charrul. manus S. Victoris Massil. fol. 140. V. *Subselliae*.

SVBTVTVS. Commodianus Instruct. 30.

..... *Subitus in prosperis esto.*

Id est, subtristis, Rigaltio: malim *Subitum esse*, hoc loco esse cauere *sibi*.

SVBVASSORES, Armigeri, qui tenent de Militibus. Leges Malcolm II. Regis Scotiae cap. 8. §. 8. V. *Subuectus*.

SVBVBERES, Infantes, qui adhuc sunt sub ubere, in Gloss. Isidori.

† SVBVCA, f. fabrica ferraria, t. II. Gall. Christ. Instr. p. 336.

SVBVCLARES, Calcei, pro *Subglares*, in Vita S. Hildredi Abbat. Noualicensis num. 14.

SVBVECTARE, Subministrare, adiuuare, auxiliari. *Auxilium Subuectare*, apud Galfridum Monemuthensem lib. 2. cap. 4. *Nisi ingenium artem Subuectaret*. Adde lib. 6. c. 6. lib. 7. c. 1. 6.

† SVBVECTOR, qui subuehit, lator, to. 10. Collect. Hist. Franc. p. 158.

SVBVECTORIVM. V. mox *Subuectus*.

SVBVECTVS, Vestura. Leges Luithprandi Regis Longob. tit. 107. §. 1. de jumento: *Qui eam ad Subuectum acceperat*. *Subuectorium*, eadem notione apud Stephanum Tornacentem Epist. 27.

SVBVELLAMEN. Gloss. Graec. Lat. *ὑποκαλίων τῷ προσβάτῳ*, *Subuellamen*. In MS. *Subuellamentum* habetur. V. *Subuenstrile*.

SVBVELLERE. Gloss. Lat. Graec. *Subuello*, *ὑποσπῶ*.

SVBVENDA, Praestatio minor venditae domino feudali exsoluitur pro distractionis seu venditionis praedifcultate. Charta S. Andreae Com. rom. ann. 1440. V. *Venda* 2.

SVBVENIMEN, pro Subuentio, et auxilium, apud Gunzoneum in Miraculis B. Gungulsi n. 18.

SVBVENIRE in casibus consuetis de mino capitali, hoc est, Auxilia quae a lege et Consuetudine inducantur, pollicentur vassalli in hominibus, maxime in Delphinatu. Henricus VIII. ann. 1309. ex Schedis D. Flammarens: *Quod debemus eidem dare et Subuenire super quatuor casibus generalibus*. Haec fusius explicantur in voce *Auxilium*.

SVBVENTIO. (1) Praestatio extraordinaria pro subsidio Principis necessitatibus suis; Gallis vulgo *Subvention*, vt fuit illa, quae anno 1303. sub Philippo Pulcro pro bello contra Flamings ab nobilibus, perinde ac ignobilibus exacta est, de qua consulendum 36. Regist. Chartophylacii regii Charta 5. 140. et alibi. In Charta 145. mentio fit *Superintendentium negotio Subventionis nonissimae*. In Charta vet. 245. *Superintendentium negotii dimalium Subuentionum* ann. 130. SVBVENTIONEM appellati sunt festum Relationis corporis S. Martini Turones, quod occurrerat Monachi propter Danorum incursum Odo Cluniacensis in praefatione ad Tractatum de Reuersione B. Martini a Burgundia. (2) † Impositum in Ch. Mf. a. 1223.

SVBVENTOR, Auxiliator, in script. Gruter. 459. 1. *Populi Subuentori*. Et 1095. 7. *Subuentorum ciuium necessitatis*.

SVBVENTRILE, SVBVENTRILE. Gloss. Graec. Lat. *ὑποκαλίων*, *Subuenstrile*. Marcellus Emilianus c. 28. *Ad intestina rapta, porinum stercus, atque etiam pilae vel lana eius de Subuenstrili cum decocta*, etc. Alexander Iatroscopus lib. 2. Passion. *Oportet autem non solum Subuenstrilem et lambos* etc.

INVERTERE IUDICIUM, Vn-
cionibus S. chrismaris aliusue aduer-
sus ignis sensum roborantibus ma-
num alicuius iudicium seu purga-
tionem ferri candentis subituri mu-
niri, ne igne laedatur. Capitul. 2.
Caroli M. ann. 809. c. 10. V. In-
dicium 3.

IVVIARIUS, V. *Viarius*.

IVVICARIUS, V. *Vicarius*.

IVVICECOMES, V. *Viccomes*.

IVVICULA, ὑπόδῆτης, in Gloss.
Lat. Graec. Leg. *Subcula*, ut in
Gloss. Gr. Lat. ὑποδῆτης, *Subcula*,
Subnicula, *subula*.

IVVIGERIVS, qui *vigerii* vices
agit, in Ch. a. 1363.

IVVILLICVS, V. *Villicus*.

IVVINCTA, Appenditiae, pertinen-
tiae, ut videtur. Placitum Pippini
Regis ann. 752. apud Mabillon. lib.
6. Diplom. pag. 491. *Subiuncta* di-
cuntur in Charta ann. 791. ibid. p.
503. Vbi etiam intelligi possunt
comparata et acquisita, si tamen vo-
ce *Vinctum* proprium, *alodis* signifi-
cent. V. *Comparare* 2.

IVVLA, et **SVBLA**, Veru, vel fer-
rum longius ac praecutum, cuius-
modi est cerdonum subula. Adre-
valdos lib. 1. de Miraculis S. Bene-
dicti cap. 16. **SVBLAE** etiam in-
ter arma recensentur, quibus scilicet
loricarum defectus scrutarentur.
Will. Brito lib. 11. Philipp. pag.
234.

IVVLOTTAS, subulcorum rusti-
ca et impura locutio. Stat. Colleg.
Fuzen. Tolos. a. 1457.

IVVLVS STILVS, Impurus, exi-
lis. Paschasius in Epist. ad Caro-
lum Caluam apud Mabillon. to. 2.
Annal. Bened. pag. 537.

IVLTANEVS, ἡδῆς, in Gloss.
Lat. Graec. Aliae Gr. Lat. ἡδῆς,
Moralis, *Substantens*, *moratus*.

IVVMBRACVLVM, *subumbium*,
vel territorium vrbi adiacens, in
Chartul. S. Vrsini Bitur.

IVVMBRARI, obumbrari. Albert.
Mussatus apud Murator. to. 10. col.
197.

IVNCULA, Papiae, *Pannus addi-*
tus, a subiiciendo, vel subsuendo
adit. Ioan. Buschius in Chron.

lib. 2. cap. 6. *Vestimenta et calcea-*
menta sine petiis et Subunculis mini-
me reddiderunt.

SVBVNCVIARE, Resarcire, segmen-
ta locis vestium vel calceorum at-
tritris apponere. Idem Buschius lib.
1. cap. 6.

SVBVNDRA. Glossae antiquae MSS.
Subgrunda, inter tectum et parietes
subgrunda dicitur, vulgo vero Subun-
dra. V. *Subgrundium*.

SVBVOCATVS, pro *Subaduocatus*.
V. *Aduocatus*. Charta an. circ. 1060.
apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 189.

SVBVRBANI. Charta Henrici V.
Regis Angl. pro Abbacia de Exaquo
in Normanniae Ducatu to. 2. Mo-
nast. Angl. p. 969. *Et terram dua-*
rum berciarum, quam pastores te-
nent, et sex Suburbanos cum alodis
 suis, etc. Iidem videntur, qui Gal-
lis *manentes* et *submanentes*. V. in
Manentes. **SVBVRBANI**, nude
dicuntur *Presbyteri ex Suburbanis*,
ut habet Ordo Romanus cap. 6. in
Ceremon. Eccl. Vienp. apud Marten.
de Ant. Eccl. discipl. in div. Offic.
pag. 504. *Ad maiorem Missam de-*
bent esse sex Suburbani, diaconi se-
ptem etc.

SVBVRBANVM. (1) Praedium,
quod ad urbem est, πρὸς αἰὸν, in
Gloss. Auctor Mamotrecti ad c. 30.
Numeror. *Suburbans, a, um, quasi*
sub urbe, sicut sunt burgei. *Suburba-*
num praedium, apud Varronem et
Columellam lib. 1. cap. 1. Vitur
etiam Citero non seniel. Senator
lib. 3. Epist. 53. (2) Urbis territo-
rium, tractus vrbi subiectus. Ionas
in Vita S. Eustadi Luxou. saec. 2.
Bened. pag. 122. **SVBVRBIVM**,
pari similiter notione. Vita S. Sala-
bergae saec. 2. Bened. pag. 426.

SVBVRBANVS, qui *Suburbanum* ha-
bitat, rusticus. Translat. S. Sebast.
etc. saec. 4. Bened. part. 1. p. 405.

SVBVRBICARIAE, Regiones ac Pro-
vinciae sic dictae in Italia, quod *Vr-*
bis Vicarii iurisdictioni subditae es-
sent, ut *Vrbicariae*, quae a Praefec-
to vrbis administrabantur. Vide
quae in hanc rem congesserunt Ba-
ronius ann. 325. num. 134. 135. Ia-
cob. Gothofredus, Alexander iunior,

- Salmasius, Sirmondus, Morinus lib. 1. Exercit. 30. et alii, qui famosam hanc, et inter eruditos agitatam diu controuersiam scriptis suis illustrarunt. V infra *Vrbicariae*.
- SVBVRII**, pro Suburbia. Charta ann. 1125. inter Probat. tom. 2. Hist. Occitanicae col. 429.
- SVBURGIUM**, pro Suburbium. Tabularium Monasterii S. Andreae Viennensis.
- SVBVRIA**, Sonus quilibet, Papias.
- SVBVSTIO**, calefactio, in Cod. Theod. tit. 1. de Oper. publ. leg. 32. vbi Codices nonnulli haud male habent *Substructio*.
- SVBVSTIVVS**, Alexander Iarrosoph. l. 1. Passio. *Eis, quos Subastinos contingit habere oculos*. Vbi Gloss. MSS. *rubeos*.
- SVBZEMBLERIUS**, qui subest *Zemblerio*, seu curatori iumentorum sarciniorum. V. locum in *Embla*.
- SVCCA**, Vestis species Bulla Nicolai II. PP. pro Canonicis Basilicae S. Petri Romae, apud Bzovium ann. 1289. n. 5. *V. Sostania et Socca* 1.
- SVCCAMA**, vt *Succa*. Statuta vetera Domus Dei Paris. MSS. † Leg. *Succania*, Gall. *Souquenica*.
- SVCCARE**, Sugere, Gall. *Succer*, Ital. *Succhiare*. Sebast. Perulin. in Vita B. Columbae Reatinae to. 5. Mail pag. 340°.
- SVCCARVM**, SVCHARVM, Saccharum, Gall. *Sucre*. Iter Indic. Balth. Spingeri, apud Marten. Itiner. 2. pag. 360. Hinc emendanda Charta ann. 1380. apud Rymer. tom. 7. pag. 233. *Vnam casseam Succuri candidi*. Leg. enim *Succari*. V. *Zucara*.
- SVCCEDANEVS**, *Successor*, in Gloss. MS. Sangerman. n. 501. *Succedaneus, arctandros*, in Gloss. Lat. Graec. *Succedaneae vices*, in Cod. Theod. tit. 5. de nauicul. leg. 14.
- SVCCEDENTIA**, Successio, series, in Charta Caroli Simplicis an. 912. apud Calmer. inter Probat. tom. 1. Histor. Lothar. col. 334.
- SVCCEDERE**. (1) Accedere, in Cod. Theod. tit. 29. de Curios. leg. vlt. (2) Cedere, abire. Vetus S. Irenaei Interpres lib. 2. cap. 29. n. 1.
- SVCCENTOR**, Ioanni de Ianua, qui in Ecclesia post Praecentorem sine principalem Cantorem subsequenter canendo respondet, vel qui facit officium principaliter in choro sinistro. Durandus lib. 2. Ration. cap. 2. n. 1. Cantorum duo sunt in arte musica genera, Praecentor scilicet, et Succentor. Praecentor vocem praemittit in cantu; Succentor canendo subsequenter respondet; Concensor vero, qui consonat.
- SVCCENTORIA**, Succentoris dignitas, in Hist. Episcoporum. Aurissod. c. 59. Adde Bullam Pauli III. PP. ann. 1538. pro secularizatio. Eccl. S. Aegidii.
- SVCCENTRIO**, Mesianus Presbyter de Vita S. Caesarii Arelat. Episcopi. p. 254. *Deuoluto itaque tempore venit ad agrum Ecclesiae nostrae, ibi dioeceses sunt, qui Succentriones vocantur: balnearia ibidem grandibus stigiis constructa sunt, etc.* Nomen vt videtur, regionis.
- SVCCENTVRIA**, *Alia aliam subsequens caserna*, in Gloss. Gasp. Barthii ex Baldrici Hist. Palaest. apud Ludewig. to. 3. Reliqui. MSS. pag. 170.
- SVCCENTVRIATVS**, In subsidium constans, ex eod. Gloss. ibid. p. 199.
- SVCCESSATRIX**, quae alteri aliquo munere succedit. Charta Pfalschalis II. PP. ann. 1107. in Bullar. Casin. to. 2. p. 124.
- SVCCESSIO**, pro Filia, seu successio, in Cod. Theod. tit. 7. de div. Officiis leg. 19. et tit. 7. Collegiatis leg. 1.
- SVCCESSIVE**, Postea, Gall. *Ensuite*. Litterae Pii II. ann. 1459. apud Ludewig. to. 6. Reliqui. MSS. p. 6. Pro progressu temporis saepius videntur Philosophi.
- SVCCESSORIVS**, Haereditarius Litterae Edwardi III. Reg. Angl. 1337. apud Rymer. tom. 4. p. 818.
- SVCCIDIMENTVM**, quod ab eo dependet, eius appendices, Gall. *Appartenances*. Testamentum Almerici ann. 1052. inter Probat. rom. nouae Hist. Occitan. col. 219. *Subpertinentia*.

RECIPERE, pro Succedere, in Charta Theodorici Reg. ann. 690. apud Felibian. inter Probat. Histor. Bandion. p. 9.

RECIDIVM. (1) Vita S. Rigoberti Archiepisc. Remensis, cap. 1. *Statim ligna cadere, aquasque comportare ad faciendum eis balneum: insuper et ad Succidium occurrere, et si quid huiusmodi necesse sit in eorum calina, quod factu opus sit. Perpetram editum suum.* V. Subsidium, nisi ita legendum sit. (2) Alia notione vitur Petrus Damianus lib. 4. Epist. 3. *Vos estis daemonum victimae, ad aeternae mortis Succidium destinatae.* (3) † Excidium, ruina, versio, & 9. Collect. Hist. Franc. p. 516.

RECIDIVS, pro Succedaneus, Succidius. Marculfus l. 1. form. 2.

RECIDVM, ἑξιδύμαζον. Gloss. Lat. Graec. Vbi Vulcanius ἑξιδύμαζον, vel ἑξιδύμαζον legendum suspicatur. Haec vox de portionibus usurpatur.

REINCTA, vt Subcingulum. V. ibi.

REINCTIM, Breniter, succincta ditione, ex Gemina, apud Vossium de Vinis ferm. l. 4. c. 35.

REINCTORIVM. Papias: *Succinctarium vestimentum, quo tantum genitalia teguntur. Abbi: Subcinctorium, dictum quod sub brachiis dictum aliam suam ambit, atque hinc inde subiciat.* Glossae MSS. Succinctarium, Durandus lib. 3. Ration. c. 4. *Statificis cingulo duplex deprender Succinctorium. Infra: Succinctorium, quod alias περιζώμα, vel subcingulum vocatur. Callianus ait reitales duplices linceo plexas subregime, quas Graeci ἀνδράβας vocant, Latinos sui aevi Succinctoria seu rediminda, vel proprio rebrachiatoria appellasse. V. Rebrachiatoria et Subcingulum.*

REINCTVS, diligens, strenuus, apud Acher. to. 10. Spicil. p. 567.

REICVS, figurare pro Attritus, debilitatus, in Cod. Theod. tit. vlt. de Censur. leg. 8.

RECLAMATIO, Submonitio, citatio in ius. Diploma Zuenrebaldi

Regis ann. 898. in Monument. Paderbornensib. p. 45.

SVCCYLARE, Sub se calcare, ex Gemina, apud Vossium lib. 4. de Vitiis ferm. cap. 36.

SVCCUMBENTIA dicitur de eo, qui causa cadit. Statuta criminalia Saxonae c. 14. fol. 15.

† SVCCVRIO, i. q. Soncrio, hordei species, in Ch. Mf. a. 1266.

† SVCCVRIS, saccharum, in Ch. a. 1399.

SVCCVRERE, V. Monachi ad Succurrendum, in Monachi.

SVCCVRIVVS, Subsidium, auxilium, suppetiae; Gallis Secours. Elmh. in Vita Henrici V. Reg. Angl. c. 117. p. 309.

SVCCVRVS, vt Succursus. Charta ann. 1257. ex Schedis Praesid. de Mazaugues. Hinc SVCCVRVS dicitur Ecclesia quae alteri potiori auxilio est in administrandis plebi Christianae sacramentis, Gall. Secours, Eglise Succursale. Charta ann. 1170. inter Instrum. tom. 4. Gall. Christ. nouae edit. col. 184. † Est potius i. quod alibi dicitur Departus, quo sensu rursus occurrit t. 10. Gall. Christ. p. 442.

SVCCVRVM, pro Succarum. V. ibi.

SVCCVS, mons, collis. Terrarium Apchonii in Aruernia: Iuxta Succum de las Chabroles. Ibidem: Iuxta Succum vocatum le Suc Roze. Charta domin. Lurici in Forestio an. 1417. *Quondam terram sitam in Succo, id est, super montem et in altitudine montis.* Exstat etiam hodie domus in parochia S. Stephani in pago Dombenti quae le Suc dicitur, quod sit in procliuio montis. Sique, Sommet de la tise, vertex, apud Borellum.

SVCCVSATIO, Succussio, Gallis Secousse. Geruasius Tilber. in Otis Imper. apud Leibnit. to. 1. Script. Brunsvic. pag. 1004.

SVCCVSSATOR, Succussator. V. Subcussator, et Trotare.

SVCCERDA, Χείρην νόργος, in Gloss. Lat. Graec. Stercus porcinum, aliis Succarda.

SVCHILES, f. qui colligendis triburis inuigilar, exactor, ab Hispan. *Escuchar*, vigilare. Conc. Mexican. ann. 1585. inter Hisp. tom. 4. pag. 34. *Nec occupare possit, exigere aut petere quascunque exactiones, Indi Suchiles aut Tamalakiasli, etc.*

SVCHORNA, Vestis species, V. in *Surcosum*.

SVCTIM, Sugendo. Acta S. Bonifacii tom. 1. Iunii pag. 464.

SVCVS, Stercus, lutum, coenum. Litterae ann. 1345. inter Ordinar. Reg. Franc. to. 3. pag. 158. *Item quod possint et valeant dictum castrum S. Genesii, videlicet plateas et carreyras et pontes facere mundare et auferre memoraria. Sucus et alibi orduras prout indigebunt.* Vbi Editor legendum suspicatur *Satos*, qui voce Italulorum porcorum intelligeretur, quod Occitani etiamnum *Souis* appellant: at nihil immutandum videtur; neque enim de Stabulis porcorum, sed de quouis stercore vel luto hic sermo sit. V. *Succus* et *Sucorda*.

SVDA. (1) Fossa, seu potius vallum, vel fudes, quibus vallum ipsum et castra muniuntur, ut apud Ammianum lib. 51. *Vallo, Sudibus fossaque firmato.* Ethelwerdus lib. 1. ann. 449. *Tam astuta gens Scottorum gnara quid faceret pro imminente muro, ac Sudaie profundo saltu, serenos in mensura arte mechanica struunt aculeos, superstantesque muro deorsum trahentes auide interimunt.* Sic Graeci recentiores vocem, *σῶδα*, usurpant interdum pro fossa, interdum pro vallo et fudibus fossam munientibus. (2) Chronica Pisana Vghellana ann. 1115. *Quarta vero ciuitasula, quae circa regiam Suda, quae Cassaron dicitur, erat constructa.* Castrum fudibus, seu vallo et fossa munitum intellige. Pro Stabulo porcorum occurrit infra in *Sudis*. V. in hac voce.

SVDATVS, *Sudibus armatus vel ornatus.* Ioan. de Ianua, vnde Gloss. Lat. Gall. Sangerman. *Sudatus*, *Garnis de pels, i. fudibus.*

SVDARE, *ris*, Sudium compago vel contextus. Acta S. Thyrsi Mart. n. 38.

SVDAZIA, Stragulum, quo equus insternitur, ne eius sudor equiter inficiat. Stephanus Episc. Redonensis in Vita S. Guillelmi Firmati n. 20.

SVDARI, apud Firmicum lib. 3. c. 7. dicuntur, qui ex palaestra venere sudant. *Faciunt infames, libidinosos et puerorum amatores, et ex cons Sudarios.* Ita enim legi in scripto Codice monet Salmasius.

SVDARIUM, Vestis sacerdotalis, quae alias *Mappula*. V. *Amalarium* lib. 2. de Eccl. Offic. c. 24. Est etiam *Sudarium*, veli, quo caput tegitur species, quod *σῶδαρον* appellatur in Nomocanone edito tom. 1. Monum. Eccl. Graecae, cap. 251.

SVDATORIUM, Vaporarium, hypocaustum. Gloss. Lat. Graec. *Sudatorium, ἰδρωτήριον*. Nicol. de Iussilla de Friderico Imp. apud Muratori. to. 8. col. 504. Vititur Seneca Epist. 51. et cap. 7. de Vita beata V. *Stuba*.

SVDATVS, pro *Sutus*, ut videtur († Leg. videtur *Sudarium*.) Colu. fuerud. Fontanell. MSS. p. 42. *Capellum cucullae desuper Sudatum et faciem ex utraque parte confutum.* V. alia notione in *Suda*.

SVDES, *ris*, qui facit fudes, Ioan. de Ianua.

SVDIS, Porcorum stabulum, Gall. *Sen*, vel *sen à porceaux*. Locus fudibus conseptus, unde forte nomen nisi a Teutonico *Sau*, sus, qui *suarius*. Lex Salica tit. 2. §. 1. *Si quis porcellum de Sude furauerit, etc.* Editio Heroldi habet *de Sude Tit. 18. §. 3. Si quis Sudem ex porcis . . . incenderit, etc.* Editio Heroldi *Sudem* praefert. Liber Portionum Arithmet. qui Gerberti tribuitur: *Pater familias stabilitur curtem nonam quadrangulam, in qua posuit scrofam, quae peperit porcos 7. in media Suda.* V. *Sodis*, *Sacus*.

SVDORARE, *sudare*, sudorem emittere, ex Gemma apud Vossium de viis serm. lib. 4. c. 26.

UDRIALIS, V. Sundrialis.

VDVS. *Seta juda*, nondum abluta, nondum tineta. Gall. *Cru2*, vt videtur. Constituitur. Catalanae MSS.

VEGALVM, Fistula, in Gloss. Rhabani Mauri. Gloss. Florentinae: *Suegelo, fistrum; Suegila, fistula, calamus.*

VELHA, SVELHA. Fimetum, sterquilinum, fossa vbi fimus congeritur, Massiliensibus *Sueilles*. Statuta Massil. lib. 6. c. 80.

VELLIVM, area, Gall. *Aire*, vbi frumentum teritur. Terrarium Humberti de Villars domini du Chate-lard ann. 1391.

VEOR, Sutor, Gall. *Cordonnier*, olim *Suar*. Charta Ludouici Iunioris Reg. Franc. ann. 1160. apud D. Brussel to. 1. de Vsu feud. pag. 536. **SVE-RIVS**, eadem notione, in Charta Philippi Reg. Franc. ann. 1345.

VER, f. iuxta, nisi mendum sit librarum. Charta ann. 1242. tom. 2. Chartular. S. Vandreg. p. 1841. *Ego Gaufridus de Ponte de Condé Suer Vire dimissi . . . viris Religiosis R. Dei gratia abbati S. Vandregesilli et eiusdem loci conventui totam illam terram, quam reclamabam apud Livre.*

VERIVS, vt *Sueor*, V. hac voce.

VERESSI, pro Sueffiones, Gall. *Suiffonnais*, apud Baluz. to. 5. Miscell. pag. 297. et 302.

VESTRI, an qui more suum viuunt? Concil. Constant. to. 1. col. 717.

SVETES, SVITENSES, Gall. *Suiffes, Suiffetii. Heluetii sine Sueffes*, apud Rymer. tom. 13. p. 464. et 482.

SVITQVA, f. quae ad suos pertinent. Charta Alamann. Goldasti 39. De iure pascendi porcos ibi agi videtur. V. *Succus*.

SVETTA, a Gall. *Suite*, vt *Setta* 3. Charta ann. 1263. apud Kennett. Antiquit. Ambrosd. pag. 262.

SVFFA, V. supra in Bigra.

SVFPACIATVS, pro *Suffasciatus*, Facie onustus: apud Ordericum Vital. lib. 3. pag. 499.

SVFFARCINATVS, instructus, Gall. *Foué. Manticae Suffarcinatae*, apud S. Bernhardum tom. 1. col. 538. ed. an. 1690.

SVFFECTIO, iuraria, in Gloss. Lat. Graec. Addunt Gr. La. *Animadversio*.

SVFFECTIVVS, sufficiens, Gall. *Suffisans*. Gocelinus in Translat. S. August. Cantuar. tom. 6. Maii p. 429.

SVFFECTVS. (1) Latinis, qui pro alio substituitur. Nouella Valentini de Episcopali iudicio: vbi Fori Hispanici habent *al servitio*. **(2)** **SVFFECTVS, us**, Perfectio, exsecutio. Felix in Append. ad libr. S. Isidori de Viris Illustr. to. 3. Conc. Hisp. p. 82.

SVFFERENTIA. (1) Patientia, tolerantia. Euagrius Monach. in Sententiis: *Sufferentia viri generas spem*. **(2)** Voluntas, arbitrium, consensus. Charta ann. 1136. apud Calmer. inter Probat. tom. 2. Hist. Lotharing. col. 311. *V. Sufferta* 1. **(3)** Mora; prorogatio diei, Gall. *Délai, répit*. Item, Induciae. Litterae Edwardi I. Reg. Angl. ann. 1295. apud Rymer. tom. 2. p. 639. Hist. Dalph. p. 537. col. 1.

Sed maxime haec vox usurpatur a Iurisperitis, vbi de re feudali, aut rei aerariae rationibus agitur: hinc suspensae rationes in *sufferentia* posita dicuntur; quod et de cliente beneficiario itidem dicunt, cui dicendi sacramenti prolata est dies, ne scilicet ob clientelam nondum professam in subdita praedia domini feudalibus iniiciantur manus. V. *Respectus* 4.

SVFFERENTIA, vt *Sufferentia*, in Charta ann. 1187. apud Spon. to. 2. Hist. Genev. p. 46. **SVFFERENTIA**, eodem significatu, Induciae. Charta Ioh. Reg. Castellae ann. 1410. apud Rymer. to. 8. p. 618.

SVFFERRARE, Ferreas equo soleas subdere vel suppingere, ex Gemma, apud Vossium lib. 4. de Vitiis ferm. c. 26. Occurrit apud Marten. tom. 1. Amplif. Collect. col. 838. et alibi. V. supra in *Ferrum* 1.

SVFFERRATURA. Statuta Facultatis Iuris Civilis Academiae Viennensis in Austria tit. II. §. 5. *Item quod nullus doctorandus doctore ipsam praesentanti varium, vel aliquas Sufferaturas soluere teneantur.* Sed le-

gendum *suffragatas*, vel nude *for-*
tas, quod satis vox *variam* ar-
guit. V. *Foderatus*.

SVFFERRE, Sufficere. Gloss. Lat.
Gr. *Suffero*, ἀντιπαρίσταμαι. Vbi
MSS. habent, *Suffecto*, *sufficio*: qui-
bus consonant Gloss. Graec. Lat.
ἀντιπαρίσταμαι, *Suffero*, *sufficio*.

SVFFERTA. (1) Voluntas, consen-
sus. Statuta Massil. lib. 1. c. 63. §.
1. V. *Sufferentia* 1. et 2. (2) Vt
Sufferentia 3. V. in hac voce. Epist.
Henrici de Villariis ann. 1347. tom.
2. Hist. Dalph. p. 558. col. 2. Utun-
tur etiam hac voce in re feudali, eo-
dem significatu quo supra *Sufferen-*
tia. Terrarium teudorum Castillon-
is an. 1463.

SVFFERTVS, Toleratus, Gall. *Sup-*
porté. Vita B. Humilianae tom. 4.
Maii p. 391.

SVFFIBVLATORIVM, Ioanni de Ia-
nua, *Subligatorium*, *Subsibulum*, i.
subligaculum. Papias: *Subsibulum*,
subligamentum.

† **SVFFIBVLVM**, *vestimentum album*
praetextum, *quadrangulum oblongum*,
quod in capite vestales virgines sacri-
ficientes habebant, Festus.

SVFFICERE, Posse. Anastasius Bibl.
in Historia de exilio S. Martini PP.

SVFFICIENS ALIQUARE, conten-
tus, cui res ipsa satis est. S. Irenaei
vetus Interpres lib. 2. c. 1. num. 5.

† **SVFFICIENS**, natalitius et di-
gnitate insignis, in Ch. a. 1353.

SVFFICIENTER. Anonymus in Vi-
ta Edw. III. Angl. p. 395. Cui eccle-
siae Papa prouidit de Roberto de Wy-
ueley, qui scripsit *speciales litteras*
Reginae matris, (matri) viro utique
Sufficienter (ut dicebatur) *literato*. Id
est, Mediocriter, interprete Editore
Hearnio. Pro Satis, Gall. *Suffisam-*
ment, occurrit apud Vlpianum et
alios.

SVFFICIENTIA. (1) Facultas, ex-
cellentia. Chron. Angl. Th. Otter-
bourne p. 4. (2) Quod satis est.
Oratio habita ann. 1378. apud Mar-
ten. tom. 1. Ampliff. Collect. col.
1504. (3) † *Suppeditatio* rei ali-
cuius, quantum satis est, l. 1. Prob.
Hist. Brit. p. 377. (4) † *Doctrina*,

intelligentia, *ingenii facultas*, in
Comput. a. 1403.

SVFFINGILARE. Gloss. Lat. Graec.
MS. Reg. *Suffingilo*, ἐπαλέγω.

SVFFIRMATVS, *Suffultus*, muniri
Papias MS.

SVFFITORIVM. Anastasius in Hor-
mista PP. *Palla olobera blatta cetera*
tabulis auro tessis, de *chlamyde* et
de *stola Imperiali*, *Suffitorium* *sape*
confessionem B. Petri Apostoli. Hac
omnia a *Iustino Augusto orthodoxo* et
torum gratia oblata sunt. Quidam
Codd. habent *succulorium*. Alii
chlamydem Imperialem, i. *stolam*
subfuforium. Sed legendum fortis-
suffuforium. Vide in hac voce. Re-
ctius supra, tamen ex coniectura
legendum monet *Substratorium*. Vt
de ibi.

SVFFLAMEN. (1) Adminiculum
sustenaculum, Gall. *Appuy*. Papias
in Praefat. ex Cod. MS. Biturici.
Vide *Subflamen* et *inox Sufflare*. (2)
† *Illud quod rotas opponitur, ne cur-*
ras, oppositio. Gloss. vet. Cod.
7613.

SVFFLARE. (1) Vgutio: *Sufflare*, i.
appodiare, fulcire, appodiamenrum *sap-*
ponere, vel hoc Sufflamen, appodia-
mentum, quod cui innisitur, et su-
stentetur. Gloss. Lat. Gr. Sangerm.
Sufflare, appoier, attaiar. Vide *Es-*
sufflare. (2) † *jaotare, laudibus*
efferre. S. Aug. ep. 56. ad Diosc.

SVFFLATOR, Officium in coquina
Regia, in Ordine S. Louis.
douici Regis Fr. an. 1311. Gall.
Souffleur.

SVFFLATORIVM. (1) In Catholico
paruo, *Souffler à souffler*. (2) For-
nax. Litterae encyclicae de obitu
Oduini Abbat. Cellensis inter Instr.
tom. 3. Gall. Christ. nouae edit.
col. 18.

SVFFLETVS, **SVFFLVVS**, Sibilus,
Gall. *Siffes*: quod maxime colligi-
tur ex similibus hominibus, quae et-
iamnum obtinent in Normannia:
vnum referre sufficit. Vfus est quo-
rannis ut aliquis ex vassallis Dom.
de Belhomme de Grailay prope Sa-
gium ad vesperam vigilae Natalis
Domini stipitem ad eius coquinae for-
cum deferat; statimque teneret sal-
tare.

nre, crepitum edere et sibilum, quod vulgo dicitur *un souls, un pet et un Sifflet*, vel, vt Normanni effertunt, *au Soufflet*.

SVFFOCARE. (1) Infodere, humo mandare. Ludew. f. 7. Reliq. p. 196. (2) Extinguere. Star. Massil. M. a. 1348. (3) Metaphorice, opprimere: vium inferre, in Ch. Mf. **SVFFOSSOR**, vel *suffusus equus*, Vgutioni. Alibi: *Affusus equus, qui vulgo infusus est*.

SVFFOSSORIVM, Ligo quo terra suffoditur. Lethaldus in Mirac. S. Maximini Abbat. Micia. num. 34. *Operante eo, Suffessorium, quod besiam dicunt, sumit. V. Foforium.*

SVFFRA, via lustrandis vigiliis comparata, in Ch. a. 1358. t. 2. Hist. Nem. Prob. p. 213. V. *Alata*.

SVFFRAGANEI, Episcopi Metropolitanano subiecti, in Capitul. an. 779. c. 1. in Capitul. Aquisgran. an. 789. c. 8. lib. 1. Capit. c. 7. etc. Acla Conciliabuli Romani an. 963. super depositione Ioannis XII. *Tunc Romani Pontifices, Episcopi scilicet Suffraganei, et Cardinales Presbyteri... dixerunt, etc.* Sub finem: *Romani Pontifices, Suffraganei scilicet Episcopi, etc.* Sic porro intelliguntur Episcopi dioecesis Romanae, quique Suburbicariis Ecclesiis praeerant. *Vides et Ecclesiae Suffraganeae*, apud Will. Tyrum in Notitia Episcopatum Patriarchatum Antiochia et Hierosolymorum. ibidem scribit Hierosolymitanum Patriarchatum erectum fuisse sub Iuliano in Synodo Constantinopolitana, eique attributos Metropolitanos quatuor ex Antiochena et Alexandrina Ecclesiis: *Et quoniam*, subdit ille, *iterum eundem Patriarcham oportebat habere praeter supradictos Metropolitanos familiares suffraganeos, quos Graeci Syncellos vocant, subtraxerunt praedictis Metropolitanis quosdam Episcopos, et quosdam de novo creauerunt usque ad viginti quinque. Suffraganeos porro dictos putant Gretzerus et alii, quod a Metropolitanano ad Synodum vocati, suffragii ius habeant: vel quia absque Metropolitanis suffragio consecrari*

non poterant. Malim ego sic appellatos, quasi Metropolitanorum adiutores, quomodo vocantur apud Lupum Ferrariensem Epist. 81. maxime in consecrandis Episcopis, quod soli facere non possunt Metropolitani. Id firmat praeter ceteris Anonymus in Vita S. Remberii Archiepiscopi Hamburg. n. 13. **SVFFRAGANEI**, quilibet Vicarii Praelatorum in re aliqua exsequenda, apud Vdalricum in Consuet. Cluniac. lib. 1. c. 27. lib. 2. c. 30. lib. 3. c. 5. 6. 18. Bernardum in Consuet. eiusdem Monasterii MSS. cap. 3. et alibi saepe. **SVFFRAGANEI PATAE**, dicti praeterea Episcopi aliarum Dioeceseon Romanae Sedi immediate subiecti, vt est in Gallia Aniciensis, etc. Charta an. 1233 *Nos Stephanus Dei gratia Aniciensis Episcopus, D. Patiae Suffraganeus spectabilis.* In hac fit mentio Matrimonii iniiti inter Pontium Vicecomitem Podemyniaci et Aliciae de Triangulo. Vide *Suffragium* 5. **SVFFRAGANEI** dicti praeter ea Episcoporum adiutores, titulares scilicet Episcopi, et in Episcopatibus functionibus cooperatores, seu Vicarii. Io. de Ianua: *Suffraganeus, auxiliarius, et proprie in verbis. Vnde Episcopi Suffraganei aliorum Episcoporum, quod debent eos iunare non solum opere, vel etiam verbis: vel si non possunt opere, solum verbis.* **CONSVFFRAGANEVS**, apud Hugonem Carnot. Epist. 59. *Me et Consuffraganeos meos sic literis vestris instruat.* Vbi Hugonem Lugdun. Archiepisc. alloquitur. **SVFFRAGANEA ECCLESIA**, Oratorium, vt videtur, minor Ecclesia. Vita S. Alfarii saec. 6. Bened. part. 1. pag. 734.

SVFFRAGANTIA. Vide *Suffragium* 4.

SVFFRAGATIO. Vide mox *Suffragator* 1.

SVFFRAGATOR. (1) Intercessor, qui honorem aucupanti suffragatur. Codex Theod. lib. 2. tit. 39. leg. 1. **SVFFRAGATIO**, Suffragatoris officium. *Meriti Suffragatio*, in leg. 10. de Praetor. lib. 6. tit. 4. Cod. Theod. (2) Idem qui *Suffraganeus*, in Epist. 9. Pelagii II. PP.

SVFF-

SVFFRAGILATIO, est aliquorum fidem suscipere, qui sunt fideiussores. Papias. Andreas Floriac. MS. lib. 2. Mirac. S. Benedicti: Tunc a multitudine totius plebis ad pasibulum raptus, ab Aymone fideiussoria legis Suffragilatione redimitur.

SVFFRAGINARE, *Flectere genua*, Iohanni de lanua, et in Gemma. Gloss. Lat. Gr. *Suffragino*, ἀγκυλοκτόνω, nervos incido. Hinc

SVFFRAGINATIO, Incurvatio genupum. Vide *Fragus*.

SVFFRAGINE VNCA, id est, Flexo poplite, apud Frigidodum in Vita S. Wilfridi saec. 3. Bened. part. 1. p. 195. *Qui sellare cubans vnca Suffragine iuda.*

SVFFRAGIVM. (1) Pecuniae, quae suffragii titulo ab Imperatoribus accipiebantur, cum honores deferabant, quae *διοποικία* vocantur in formula iurisiurandi Nouellae Iustiniani 8. cuius titulus est, *ut iudices sine Suffragio fiant*, quem Iulianus Antecessor vertit, *ut Magistratus sine pecunia fiant*. Vbi Graeca habent, *χρησὶς διοικητικῆς*. Glossae Lat. Gr. *Suffragium*, ψηφοφορία, δόγμα, δόσις, vbi f. *δωρεά* pro *δόγμα*. Ita praeterea usurpatur in Nou. 6. qua cavetur, ut qui emerit Praefulatum per Suffragium, non modo Episcopatu, sed et ordine Ecclesiastico, quem prius habebat, excidat. Sed et vox *Suffragium* eo significato latius patet; neque enim pecuniae duntaxat, sed res etiam immobiles et fundi interdum assignabantur cum Imperatoribus, cum iis quorum suffragia ambiebantur rei cuiusvis obrinendae causa. *Praesidium* dicitur Lampridio in Alex. Severo. Vide *Praesidium* 4. *Suffragii* nomine Patronorum stipendia intelligit Buetillierius in Summa rurali: *Action Suffragant, si comme la peine et la bœur*, fol. 44. vo. Plura vide in hanc rem apud Iac. Gorchofredum tit. 29. Cod. Theod. lib. 2. Adde Pancirolium lib. 1. Thef. var. lect. cap. 77. (2) Pro quavis praestatione. Leo III. PP. Epist. 9. *Quia omnia secundum quod solebat Dux, qui a nobis erat constitutus per distractionem (leg.*

distractionem) causarum tollere, et nobis more solito annue tribuere, ipsorum homines petegerunt, et maiorem collectionem fecerunt de ipso populo: unde ipsi duces minime pro sum Suffragium nobis plenissime praestarent. Charra Conradi Imp. an. 1029 apud Vghellum in Episcopis Aemaniaensibus: *Cum plucitis et districtionibus, collectis et angariis, foro, Suffragio, herbatico, eschatico, ceterisque publicis frustrationibus, etc.* Occurrit infra rursus. (3) Pro Alimonia, Sustainatione. Concilium Toleranum II. can. 3. *Si quid terra quod utilitatem non grauet Ecclesiae pro Suffragio Monachorum, vel Ecclesiarum ad suam parochiam pertinentium dederint, firmum permanent.* Regula cuiusdam Patris cap. 12. *Operandum namque est omni tempore praeter dies festos, ut habeatur vel propriae necessitatis usus, vel egenis, unde deus Suffragium.* (4) Auxilium. Synodus apud Vermetiam: *Statuimus illi Oecononum persuadere, qui ei Suffragium, et Ecclesiae illi commissae custodiam debitam et unicam exhiberet.* **SVFFRAGANTIA**, et **SVFFRAGIVM**, in Capitulari Caroli M. an. 802. cap. 30. pro Alimonia, vel auxilio. (5) *Districtio* Metropolitanis, seu Ecclesiae suffraganeae. Praeceptum Caroli Simplex pro Ecclesia Narbonensis: *Venerabilis sanctae Narbonensis Ecclesiae Archiepiscopus Arnulfus nostram adiuferentiam, innatescens auribus Clementiae nostrae, quod in sua parochia, seu in cunctis Episcopis, qui in Suffragio ipsius positi sunt, gravissima quaedam contra iura Canonum atque instituta Legum increuerit consuetudo, etc.* Vide *Suffraganea Ecclesia*. (6) Privilegium, in Cod. Theod. lib. 14. tit. 2. de Priuil. Corpor. leg. 3. *In honorem aeternae Urbis, Corporibus indulta Suffragia valere praecipimus.* (7) **SVFFRAGIA EXTREMA**, Sacramenta quae in extremo positis concedebantur, in eodem Cod. lib. 15. tit. 7. de Scaenicis leg. 1. *Sedula exploratione quaeratur, an indulgentis (Scaenicis) necessitas poscat extrema Suffragia.* (8) **SVFFRAGIA**, Ora-

Orationes, quibus Dei Sanctorum suffragia, seu auxilia implorant. Vgurio: *Suffragia proprie sunt orationes Sanctorum, quas pro nobis fundant ad Dominum, et rogationes pro Christianis, quas eis fundimus.* Euer-vinus Steinfeldensis de Haereticis sui temporis p. 457. In *Suffragiis Sanctorum non confidunt, etc.* *Suffragia precum*, in Epist. 73. inter Francicas to. 1. Hist. Franc. *Suffragia Sanctorum* apud Honorium Augustod. lib. 2. c. 41. SVBPHRAGIA, eadem notione, in vet. Caeremon. MS. B. M. Deauratae Tolos. Non dicantur *Subphragia sanctorum*, etc. (9) Orationes Monachorum, atque eorumdem pia opera, in quorum participationem admittebantur his. Charta ann. circ. 1063. ex Schedis Praef. de Mazaugues: *Volentes participem facere benefactorum seu Suffragiorum dicti Ordinis, statuerant, etc.* (10) SVFFRAGIA appellantur etiam Orationes, quae pro defunctis dicuntur, quod pro his Sanctorum suffragia inuocentur. Liber Ordinis S. Victoris Parisiensis MS. c. 55. (11) † Perfugium. Will. Gemetic. Hist. Normann. l. 5. c. 10.

SVFFRANTIA, induciae, in Ch. l. 356. V. *Sufferentia*.

SVFFRATOR, adiutor, protector, in vet. Gloss. Cod. 7646. V. *Suffragator*.

† SVFFRARE, pro sufflare, statu extinguere. Lit. remiss. Mil. a. 1452.

SVFFRENATUS. Acta MSS. passionis S. Eulaliae Mart. Tunc pro camo capitis *Suffrenata* ad passionem ducitur, id est quasi freno tractu.

SVFFRENTIA, ut *Sufferentia* 3. Vide ibi.

SVFFVGARE. Concilium Foro-iulien-
se an. 791. Ac per hoc pullantia do-
minici tritis triticeae messis virentia
sua, adhuc, ut ita dixerim, infra
hipulae thecam spiritualium fructuum
turgentibus spicis, necdum in flauen-
tu calbus aureas erumpentes aristas,
necdum sterilium vitaniorum manipu-
lus in vno fuste ignitis fagibus colli-
gus traditis in pabulum flammis,
vmbrosis nihilominus Suffugare falsi-

satam rheumaticis moliantur. Vide-
tur vox usurpata pro *suffundere*, vel
certe pro *offuscare*. CONSVFFV-
GARE. Acta S. Thyrsi n. 25. Cam-
bricius fere ardens reddidit animam,
et omnes, qui videbant corpus eius,
dicebant, quod ab igne *Consuffugatum*
erat. Bollandus emendat ex conie-
ctura, *consuffocatum*.

SVFFVGIVM. Gariopontus l. 2. c. 12.
Dyspnia (δυσπνοια) autem *Suffugium*
nominatur, semper interius ad se tra-
hens anhelitum. Infra: Aliquotiens
Suffugium sequitur *suffocatio* faucium
cum anhelitum Gloss. Gr. Lat. Δύσ-
πνοια, *suspirium*, δυσπνοὶς, *su-
spiriosus*. Asthmatici et *suspiriosi*,
apud eundem Gariopont. l. 2. c. 12.
SVFFVGIVM, alia notione, vide
supra in *Subfugium*. † SVFFVL-
TARE, suffulcire, t. 4. Collect.
Hist. Fr. p. 67.

SVFFVMARE, Redolere, Gall. *Sen-
tir*. Epistola apud Acher. to. 2. Spi-
cil. p. 408,

SVFFVMIGIVM, Suffumigatio, fumi
diffusio. Vita S. Syncreticae tom. 1.
Ianuar. p. 252.

SVFFVRATVRA, Pellirium, quo ve-
stis ornatur, Gall. *Fourrure*. Con-
cil. 1. Salisburg. Vide *Fudratura*, et
Sufutra.

SVFFVSA, vide infra *Sussusum*.

SVFFVSORIVM, Vas, in quo est
oleum, quod ponitur in lucernis, idem
est *insusorium*. Item *Sussusorium* dici-
tur, per quod proicitur ablutio cali-
cis. Idem *insusorium*, et *fusorium*.
Ita Vgurio, et Ioan. de lanua, et
Catholicum paruum: *Sussusorium*,
Vaisseau à huile, ou autre liqueur.
Gloss. Lat. Gr. *Sussusorium*, ἐπίχυ-
σις. Graec. Lat. ἐπίχυσις, *insusio*,
Sussusorium, *insundibulum*. Vide
Sussitorium.

SVFFVSVM. Formula II. ex Marculfo
l. 1. Itemque victum ad caballos eo-
rum, foeno carra tanta, *Sussuso* mo-
dios tantos. Vetus Charta Aldrici
Episc. Cenoman. n. 56. Et debentur
inde de passione inter frumentum et
figale modii 34. et sextaria novem *Su-
suso* de avena modii 444. Annonae
species videtur. SVFFVSA, eadem,
ut videtur, notione, tamen incerta:
neque

neque enim putem huc pertinere vocem *superfufum*, in l. 4. Cod. Th. de Cenforibus, pro eo, quod fupra quam aequum eft, imponitur. Charta ann. 950. apud Meuriffium in Epifcopis Metenfibus p. 137. *Foreftam nihilominus, quae dicitur Heis, cum integro banno eidem loco concedimus, in omnes ufus cum redditibus fuis, id eft crouda et Suffufa, quas debent foluere, quicumque de adiacentibus exinde voluerit focariam de mortua filua habere, et plaustra ad aratra fua, flabula etiam facere.* Alia Leonis IX. PP. ibid. p. 356. *Cum filua, quae vocatur Heis, et cum omni utilitate vel Suffufa eiusdem filuae.* Aliud a *Suffuso* videtur efle: nec abfurde de iure fuffundendi vel caedendi ligna intelligeretur. † Mallem de opera, quam fubditi terram fuffundendo dominis praeflant, intelligere.

SVFFVSVS, Vide fupra *Suffoffor*.

SVFIVS, Follis, Gall. *Soufflet*. Statuta Aftenf. Collat. 7. c. 50. fol. 23. *Nec in eam (bestiam) fufabans aliquo modo fen-Suso vel aura.*

SVFRACEMATUS. Statuta vetera Chirurgorum Parifienfium art. 26. apud Steph. Paschafium in Difquisitionib. Franc. lib. 9. cap. 30. *Chirothecas etiam purpureo colore coloratas, fericeis pariterque et mixtim aureis, ut moris eft, munitas, fufarcitas, Suffracematas pendulis, ut exinde eorum liberalitas appareat, largiri tenebuntur.* Legendum puto *fufrafematas*, ex Gallico *Sarfemées*.

SVERENTIA, vt *Sufferentia* 3. Vide ibi.

SVFVLA, Calceus, Gallice *Soulier*. Charta ann. 1316.

SVFVLTRA, vt fupra *Suffuratura*. Statuta dataria Riperiae fol. 4.

SVFVSVM, vide fupra *Suffufum*.

SVGA, βδέλλα, in Gloss. Lat. Gr. βδέλλα, *Suga*, hirudo, *sanguisuga*, in Gloss. Gr. Lat.

SVGGECTIO, vt *Subiectio* 1. Vide in hac voce. Codex cenfualis MS. Irminonis Abbat. fol. 126. col. 2. *Pertinet autem eadem terra per Suggectionem ad fiscum Spicarias.*

SVGGELLA, ὑπάπιον. SVGGILLATIO, ὑποπιασμός. Gloss. I. Gr. Codex Sangerin. *Suggilla*, *Sgillatio*; Regius: *Sagilla*, *fugilla*. Vide *Suggillare*.

SVGGERA. Lex 3. Cod. Th. de C. cis coctor. *Hoc autem excepta Tracinensis praestationis Canone Sgera, qua vetusto praebere Fari ac Fius ufibus more confuevit.* Monstru vocis, inquit Iacobus Gothofredus cuius vide incertas admodum coniecturas.

SVGGERENDA, libellus fuppl. Bollandistis. Victor Vitenfis in V. S. Eugenii tom. 3. Iulii p. 500. *cor barbaram molliresur, Saggerendaretur tali textu conscripta. Vi Suggestio.*

SVGGERERE. (1) Fundere. Miss. Francor. vetus p. 398. *Accipit orciolum ad Sugerendum vinum Icharistiae corporis Christi.* Ordo Romanus de Ordinatione Acolythi. *Dicente sibi Episcopo, Accipit a coelum ad Saggerendum vinum aquam in Eucharistiam Corporis Christi.* Ita etiam legi in aliquot Codicibus libri Sacramentorum moner Martinus: vbi alii *ad fundendam praestantur*. Cui conuenit illud Isidori minoris ad Laudefredum: *Ipse Suggesta pro Eucharistia Subdiaconi ministrat.* Qua voce vinum et aqua ad Sacramentum designari ait etiam Spelmanus. Vide *Suggestam*. (2) † Designare, nominare, in vet. Canon. eccles. Canon.

SVGCESSIO, in veteribus Codicibus Conciliorum Gallicanorum legitur. Sirmondus ad Concil. Parific. IV. pro *suggestio*. Vide Baluzii Notas ad Capitul. col. 955.

SVGGESTIO. (1) Libellus fuppl. litterae rogatorie, relatio, consultatio ad Principem in Cod. Theod. lib. 8. tit. 1. leg. 9. et lib. 11. tit. 29. leg. ult. de relation. Charta Append. ad Capitul. *Dum a civitate et loco Episcopus fuerit defunctus, populo civitatis eligitur alius, et a sacerdotibus, clero et populo decernitur: et veniunt ad Archiepiscopum adducentes secum et Suggestionem, est, rogatorias litteras, et eis*

ropas consecratur quem secum deportati sunt. Vide Baluzii Notas ad Capitul. col. 985. Rogatorie litterae, et Suggestenda. (2) † Consilium, t. 7. Collect. Hist. Franc. p. 581. (3) † Scriptum quodvis, argumentum, ibid. p. 396.

VGESTOR, qui suggerit, impulsor. Oratio pro electione Abbatis in Constit. Hinc aug. S. Wilhelmi lib. 2. cap. 1. *Eslo, Domine, salus et Suggestor et effector iudiciorum nostrorum.*

VGESTVM. Isidorus Iunior in Epist. ad Laudefredum Episc. inter Conc. Hisp. 10. 2. p. 554. *Ad acolutham pertinet praeparatio luminarium in fideario; ipse cereum portat, ipse Suggesta pro Eucharistiae calice praeparat.* Vbi nescio an intelligi debeat tabula seu mensa, in qua vasa altaris reponuntur, Gall. *Credence*; an Suggestenda, id est, infundenda in calicem, vinum scilicet et aqua. Vide Suggestere.

VGESTVS. Suggesta urbs, in qua sunt Suggestus, seu publicae scholae, ai fallor. Vita Hugolini IC. apud Ledewig. 10. 5. Reliq. MSS. p. 283. *Reges ibidem difficilis et decreta moraque disciplinas, coeternaeque liberales doctrinas, et sic didicis, us quocumque ad Suggestas studiorum urbes proficiscitur, ita eius celebratur aduentus, et semini ingenii quam habet maximum, ipsiusque expectationem praefusa laudat.*

VGILLARE, Suffocare, strangulare. Gloss. Gr. Lat. ἀγγίλλω, Suggestillio; suffocatio. Glossae Biblicae MSS. Suggestillo, tractum est a gula, quasi suggestillo: unde Suggestillare proprie est strangulare. Papias: Strangulas, suffocus, gulam manu premit, Suggestas. Suggestillare, gulam stringere, gulae manum imicere. Gregorius Turon. lib. 4. Hist. c. 28. *Ad extremam eam Suggestillari iussit ducero, mortuamque reperit in strato.* Lib. 3. c. 2. *Cui dormienti orarium sub collo positum, ac sub mento ligatum, trahentibus ad se innicem duobus pueris, Suggestillatus est.* Quidam Codd. habent suffocatus est. V. Suggesta.

SVGGILLATIO. (1) Exa^oio, Mola^olta. Charta Sanctii Regis Navarrae aerae 1045. apud Sandouallium in Episcopis Pampilon. V. Suggestio. (2) † Infamia, dedecus; t. 7. Collect. Hist. Fr. p. 548.

SVGGREMIARE, Sursum premium faciendo paucos eleuare, et succingere. Vgutio.

SVGGRVNDIVM, vt Subgrundium. V. ibi.

SVGILATIO. Charta Roberti Archiep. Rotomag. 10. 3. Hist. Harcur. p. 30. *Hanc autem Sugilationem, vel ut ita dicam, sigilationem singulis singulorum nominibus coepiscoporum subscribi decernimus.* Sic Chartam vocat Robertus, qua ecclesiam ab exactionibus Episcopi et Archidiaconi immunem esse iubet. V. Suggestio.

SVGIVS, V. Canis segetus.

SVGMA, SVGMARIVS, pro Sagma et Sugmarus. V. in Sagma.

SVGRVNDIA, SVGRVNDARIA. Gloss. Isid. Sgrundia, fundamenta. Sgrundaria, sepulchra. Haec emendat Grauius: neque enim Subgrundia sunt fundamenta, sed partes re^oti prominentes. V. Subgrundium. Sgrundaria vero sunt sepulchra infantum, vt post Fulgentium docet Papias: Sgrundarium dicebatur sepulchrum infantum nondum 40. dies implentium, quod nondum bustum, vel tumulus poterat dici. V. Vollia Etymolog. in utramque vocem.

† **SVIANCIA**, praestationis species, Gall. *Suiance*, in Ch. Ms. a. 1303.

SVIATARIVS, Subditus, Gallice *Sujet*. Notitia iudicati ann. 850. in Append. ad Marcum Hisp. col. 783.

† **SVICHETVS**, vel **SINCHETVS**, monetae species, f. pro *Sanchetus*. Ch. Ms. a. 1317. *Sancetti*.

SVICIDIVM, V. Succidium.

SVILLIVS, Suillus, ad suem pertinens. Gregor. Turon. lib. 10. Hist. cap. 24.

SVILLVS, Sus, porcus. Charta Rudefindi inter Conc. Hisp. tom. 3. p. 181.

SVITA, V. in Sella 3.

SVITAS, vox IC. frequentissima, quae extranetasi opponitur. *Heredes in iure*

iure alii Sui, alii extranei, Iohanni Raynaudo in Tractatu *Snipasis et extraneitatis*. V. Lexic. Caluini et Comment. Iohannis Schneidewin in Institut. lib. 2. tit. 19. p. 592. edit. Argent. ann. 1652.

† **SVIVISNVS**, suillus, suinus, in Ch. a. 1309.

SVLANDRIA, navis species, V. *Chelandrium*.

† **SVLATVRA**, fons, scaturigo. Ludew. t. 10. Reliq. p. 179.

SVLCARE, Sulcos in pergamento ducere. Chron. Trudonense lib. 8. p. 441. V. *Punctare*.

SVLCELLVS, diminut. a Sulcus. Vita S. Trudperti tom. 3. April. n. 13.

SVLCEVS, certum pondus, ut videtur, in Charta Lequini Abbat. S. Vedasti Atrebat. ann. 1036. ex Tabul. eiusd. Monast. *De pensa alarum*, 2. den. Centum de alofis, 4. den. *Sulceus balenae*, 1. den.

SVLCI CIRCA VILLAS, Superstitionis species, in Indiculo Superstitionum et Paganiarum c. 83. V. *Vrbatus*.

SVLCIA, Sal, salina. Capitulare de Villis, cap. 34. *Lardum, ficcum, Sulcia, ninfaltus, vinum, acetum, etc.* Helmodus lib. 1. cap. 77. *Idem conquerruntur ii, qui sunt Lunenburg, quod Sulcia nostra deuorata sit propter Sulciam, quam coepistis habere Thodeslo.* Ad marginem editor: *Salina Lunenburgensis*. V. *Sulfus* et *Sulzica*.

SVLCITA, Albertinus Mussatus lib. 5. de Gelitis Italicor. rubr. 2. *Cum armorum virorumque Sulcitis, e Principatu galeis 40. e Pronincia galeis 7. etc.* Legendum forte *scaritis*. V. *Scara* 3.

SVLCVS. (1) Riuius. Charta ann. 1399. apud Kennett. Antiq. Ambrosd. pag. 531. (2) † *Linea*, quae instar sulci ducitur, t. 4. Aug. p. 381.

SVLDVNIS, Exolidunum, Exoldunum, Gall. *Iffoudun*, in Charta an. 1028. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. col. 272.

† **SVLEVRACHA**, vel **SVFVRACHA**, dens equinus. Gloss. med. Sim. Ianuens.

SVLEVTARE, f. pro *Sulfurare*, Sulfure fumigare, ut color immutetur. Ital. *Solforare*. Statuta Cadabrii l. 3. cap. 83.

† **SVLIRE**, furere. Gloss. vet. C. 7641.

SVLIVA, Trabs, cignum, Gallis. *livre*: ex Saxon. *Sal*, vel *Syl*, Iumna, Germ. *Saule*. Ernub. Episcopus Rossensis de Ecclesia Rossensi.

SVLLIMIS, pro Sublimis, apud Gueterum Hemmingford, de Gelitis Edwardi I. Regis Angl. p. 13. et alii.

SVLLYNGATA, V. *Swallynga*.

SVLPVRIVM, *Θιασος*, *Sulphur*, *Θεσίφιον*, in Gl. Graec. Lat. MS. edito est *Sulphurium*.

SVLPVRIVOMVS, qui Sulphur emittit, in Miracul. S. Seruati to. Maii p. 225.

SULFOR VIVVM, *θεῖον ἀποῖον*, Gloss. Lat. Graec. Leg. *Sulfor*, *Sulfur*.

SVLPVRIVM, V. *Sulphurium*.

SVLSVS. Michaël Scorus de Phylonomia c. 12. *Es hic similiter uel nocet et Sulfus, id est, uerni pedibonum, et loc et cucumer, etc.* Gm. Cölze. V. *Sulcia*.

† **SVLTA**, i. q. *Solta* 2, ut videtur in Ch. ap. Schwartz. de fin. prim. Rug. p. 222.

SVLTANVS, **SOLDANVS**, apud Ticos est supremus Princeps: ut Nicephorus Briennius lib. 1. a. et alii vocem Turcicam esse optineant, significareque aiunt *καὶ κράτορα καὶ βασιλῖα βασιλῆων*, hunc titulum primum tibi attog Tangrolipeem, post fugatos Sacenos, eorumque Principem Masidum ann. 1055. At longe ante haec tempora Sultanorum mensio nempe sub Basilio Porphyrogeno apud Constantin. lib. 2. de Them. cap. 11. Scylitzem et Zonara Quin et vocem esse Persicam pro *vege* numisma Chofrois, Cabad filii, Regis Persarum, a Santamio et a Cangio in Dissert. 16. Ioinuillam descriptum, in quo *folian* inscribitur, id est, *Rex gum*. **SODANNVS**, apud Iac. Vitriaco lib. 3. Histor. Orient. to. Ane

Amad. Marten. pag. 274. SOL-
DANS CVRIAE ROMANAE,
 Praefectus palatii, Magistratus cui
 carcerum custodia commissa, mere-
 tricum et quarundam rerum crimi-
 -nolium index. Ceremoniale Roma-
 -num l. 1. sect. 3. V. Octauium Ve-
 -strium lib. 2. de Iudic. Aulæ Roma-
 -næ cap. cuius titulus est: *De iudice*
Marescalli urbis, quem hodie Ferris
mae Indicem vocamus. **SOLDA-**
ANVS, Moneta Sultanorum. Willel-
 -mus de Nangiac in S. Lud. Vita
 -mo. 1249. **SOLDANATVS**, Sol-
 -dani digiiras, apud Will. Tyrium
 -lib. 4. cap. 11. lib. 18. cap. 9. **SOL-**
DANARIA, eadem notione. Chro-
 -nikon Nangii ann. 1290. **SOLDA-**
NIA, eodem significatu. Iac. Aurias
 -Annal. Genuens. ad ann. 1289. apud
 -Murator. to. 6. col. 597. **SOLDA-**
ANVS, idem qui *Syndicus*, V. ibi.

VLTOR, *Cultor*. Glossæ Isidori.
VLZA, *Murium*. Gloss. Monf. pag.
 400.

VLZICA, apud Papiam, vel vt co-
 -pis MS. praefert, *Salsita*, inter
 -ca scaria recensetur, in v. *Vasa*.
 -ca: *Salsica*, & *salibus dicta*, quasi
 -ca, i. *salinum*.

SMA, vt *Sagma*, V. in hac voce.

SMACH, arbusculæ species, apud
 -Bun. de Breydenbach in Itiner. Is-
 -tol. & in Statutis Astenf. vbi de In-
 -trius portarum.

SMA, V. supra in *Carno*.

SVMAGIVM, V. in *Sagma*.

SVMBERINVS, **SVMBRINVS**, men-
 -suræ species. Consuet. Eccl. Colons.
 -MSS. *Quatuor qui vocantur nuncii,*
quorum quilibet recipit tres Sumberin-
os aeneæ . . . Sumberinus albae
psae, etc. *) Germanis superiori-
 -bus cin *Simmer*. V. *Simmera*.

SVELARIVS COQVINAE, V. *Sag-*
ma.

SVMELLA, calcei solea. Gall. *Se-*
melle. Ch. Ms. a. 1245.

SVMERIVS, lumentum Sarcinale. V.
Sagma.

SVMILVS. Litteræ ann. 1358. to. 4.
 -Ordinar. Reg. Franc. p. 189. *Quod*
hæc pecunia non (cum) facris leua-
-tis seu exaltis, apponatur per Sumi-
-m. VL

has communitates cuiuslibet Senescal-
liae. Mendum esse pro Singulas, vi-
dit Cl. Editor.

SVMINATA, Scrofa. Lampridius in
 -Alex. Seuero c. 22. *Infit ne quis Su-*
minatam occideres. Adiectiue vsur-
 -patur apud Arnobium lib. 2. *Sumi-*
nata caro, id est, suilla.

SVMIS, in Pacto Leg. Salicæ edit.
 -Eccardi tit. 1. §. 1. pro *Sannis*. V.
 -in hac voce.

SVMITAS, pro *Summitas*, Gall. *Som-*
mes, in Statutis criminal. Saonæ
 -cap. 42. fol. 93.

SVMITTANTES PERSONAE, pro
 -Submissæ, ni fallor, delegatæ. Char-
 -ta Henrici I. Imp. ann. 1014. apud
 -Murator. delle Annæ. Estensi pag.
 112.

SVMMA. (1) Sors pecuniæ creditæ.
Summa creditæ, in l. 1. Cod. Th. de
 -Vsuris. *Capitis summa*, apud Pau-
 -lum in Collect. Sentent. (2) *Sum-*
marium, breuiarium, Gall. *Somme*.
 -Testam. an. 1271. inter Instrum. to.
 3. Gall. Christ. nouæ edit. col. 180.
SVMMA, epitome, synopsis, com-
 -pendium, Gall. *Sommaire*, apud
 -Acher. tom. 5. Spicil. pag. 529. in
 -Chron. Casaur. (3) **SVMMA MON-**
TIS, Vertex, Gall. *Sommet*. Chro-
 -nic. Farf. apud Murator. to. 2. part.
 2. col. 539. V. *Summam*. (4) **SVM-**
MA, **SVMMAGIVM**, onus. V. *Sag-*
ma. (5) † Deliberatio summationis
 -exacta. Stat. Vniu. Aurel.

SVMMARE. (1) Submonere, adhor-
 -tari, ex Gall. *Sommer*. Gerardus
 -Macherus Episcopus Castrensis Epist.
 352. **SVMMATIO**, Submonitio,
 -admonitio, denuntiatio, Gall. *Som-*
mation. Regest. Magn. Dierum Tre-
 -cens. fol. 90. vo. (2) Pecuniæ sum-
 -mas exigere, Gall. dicunt *Lever des*
sommes d'Argent. Berntenius in
 -Chron. Marienrod. apud Leibnit. to.
 2. Script. Brunsvic. p. 444. (3)
Summa rerum capita annotare, sum-
matim dicere, in Gemma. Conc. Pi-
 -sanum ann. 1409. apud Marten. to.
 7. Ampl. Collect. col. 1095. Hinc
SVMMATOR, qui in epistolis ob-
 -seruat præcipua capita, eaque Pa-
 -pæ suggerit, ibidem. (4) Onerare.
 -V. in *Sagma*.

Dd

SVM

SUMMARIE, in *Correcl. Statut. Ca-*
dubrii cap. 134.

SUMMARITAS, Brevitas. *Bulla Cle-*
mentis VII. PP. to. 2. Bullar. p. 496.

SUMMARI, qui faciendae rationis
summarum quarumcumque periti
sunt. *lul. Antecessor Constit. 58.*

SUMMARIVM. (1) V. in *Sagma*. (2)
† *Tigoum minus*, Gall. *Sommiser.*
Comput. Ms. a. 1486.

SUMMARIUS, **SUMMATA**, **SUM-**
MATARIUS, V. supra in *Sagma*.

SUMMATES *Classis Alexandrinae*, Prae-
fecti, in l. 32. *Cod. Th. de Naui-*
cular.

SUMMATICA, census Episcopo pen-
di solitus a Clericis ipsi subditis;
vnde fortean *Summatica* dictus. V.
Synodus. Charta ann. 1074. tom. 2.
Hist. Eccl. Meld. p. 9.

SUMMATICVM, V. in *Sagma*.

SUMMATIM, *Statim. Charta ann.*
1243. ex Biblioth. Reg.

SUMMATIO, V. in *Summare* 1.

SUMMATITAE, ex Graec. *συμμαθη-*
ται, condiscipuli. apud Ordericum
Vitalem in Praefat. *Glossae MSS.*
Simatides, condiscipulus.

SUMMATOR, V. in *Summare* 3.

SUMMATVS, *Summa. rei caput. Ge-*
sta Tancredi apud Marten. tom. 3.
Anecd. col. 175.

SUMMFARE, carro vehere, onerare.
V. in *Sagma. Chartul. SS. Trinit.*
Caloin. fol. 48. vo.

SUMMETIOLVS, *ενομετης*, in *Gloss.*
Lat. Gr. Sangerm. MSS.

SUMMENTVM *αυδετων*, in *Gloss.*
Lat. Gr. Aliae Graec. Lat. αυδετων,
mentum, Submentum, Summentum.

† **SUMMERE**, *implere, bibere*, *Gloss.*
vet. Cod. 7641.

† **SUMMERIVS**, i. q. *Samberinus.*
Honth. Hist. Trev. t. 2. p. 895.

SUMMERIVS, V. in *Sagma*

SUMMIPOTENS, omnipotens, in
Charta dotalini ann. circiter 1000.
apud Marten. part. 2. Collect. nouae
vert. Script. pag. 12.

SUMMISARI, Presbyteri in Eccle-
sia Argentinenſi inferioris ordinis,
quibus ex officio competit maius sa-
crum seu *Supremam Missam*, ut vo-
cant, celebrare; vnde vocis origo:
id quippe inter eorum officia prae-

cipuum est, etſi alia ipſis comminun-
tur. *Ordinat. Eccl. Argent. apud*
Marten. de Diuin. Offic. p. 209.

SUMMISSVS, **SUMMITTENS**, pro
Submiſſus et Submittens, in *Char-*
ta ann. 1176. inrer Probat. Hist. fa-
mil. de Gondi tom. 1. p. 54.

SUMMISTA. (1) *Ευπιστης*, apud
Ordericum Vitalem, lib. 1. p. 330
333. V. Hieronym. in *Ruffin. lib. 3.*
c. 9. Epist. 13. sub fin et Epist. 25.
c. 2. (2) Caesar Egoſſius Bulacu
in Hist. Academiae Paris. ad ann.
1120. ſcribit, Hugonem de S. Vi-
re librum edidiſſe, quem Summa
Sententiarum appellauit, hincque
Summas et summarum Theologicarum
libros dici et appellari coeptos, e-
que *Summiſtas Theologos* ſuam origi-
nem et appellationem debere. V.
Summa 2.

† **SUMMITAS**. (1) *Culmen*, *ſu-*
gium. (2) *Immoderatio*, *Gall. d-*
cès. Murat. t. 20. p. 927.

SUMMITTERE, pro *Submittere*, apud
Baldricum Nouiom. lib. 1. cap. 34.

SUMMIVIRGIVS, *αρχιεμβδουχος*,
Gloss. Lat. Graec. MSS. Sangerm.
In editis, Summus liſtor. V. Pa-
garius.

SUMMONERE, **SUMMONITI**
SUMMONITOR, **SUMMOſA**,
in *Submonere*.

SUMMOſANCTVS, pro *Sanctiſſimo*
crebro occurrit in *Tabul. Viera-*
nenſi.

† **SUMMOTIO**, pro *Summonitio*,
ratio, vocatio, t. 12. *Gall. Chron.*
p. 36.

SUMMVLA, dimin. a *Summa*, co-
pendium. V. infra *Summulidae*.

SUMMVULARIVS, V. in *Sagma*.

SUMMVLISTAE, Scholares, quibus
Summulae ſeu compendia philoſo-
pha traduntur. *Statuta Collegii*
Bernardi Paris. ann. 1493. apud
binell. ro. 3. Hist. Paris. pag. 174.
SUMMVVM, caſtrum, quia ſaepeius
Summo ſeu vertice montis conſi-
ſtum. *Rolandini Patav. Chron. 2.*
Murat. ro. 8. col. 324.

SUMMVVS, ſuperior, *Praelatus. Sa-*
ta Canon. Regul. apud R. Duellin-
to. 1. Miſcell. p. 88. summi
MINVM, qui aliis praefunt, *Sa-*
ta

met. Henr. Huntindon. in Epist.
ann. 1153. apud Acher. to. 8. Spicil.
pag. 187.

SVMNIS, V. *Sumnis*.

SVMPNIATA, V. *Soniare*.

SVMPARE, Scripto excipere. Acta
B. Guillelmi Eremit. tom. 1. April.
pag. 393. V. *Sumptum*.

SVMPICVLVS, Sumtus modicus,
exiguus. S. August. de Morib. Cle-
nicor. apud Acher. tom. 6. Spicil.
pag. 11.

SVMPICVS MORBVS, pro son-
dus, in Ch. Ms. a. 1254.

SVMPTOR. (1) Synodus Sodorenfis
in Mannia, ann. 1229. *Sumptor de
iure antiquo, et statutis veteribus,
ab omnibus Iconomis garbam de triumu
longitudine, scilicet frumenti,
viti, et auenae annuatim percipere
debet, et ad omnem caseorum decima-
tionem et collectionem unum agnum
electum habere debet, etc.* Neque
proclivius est dicere, qui dicantur.

(2) SVMPTORES, in Vita S. Fru-
tuosi n. 2. *Pronenit, ut quodam die
possessionem Ecclesie ingressi, ipsius
puerantes puericelluli, cum ei ad
petendum hospitium praeparassent,
quidam de Sumptoribus Scholae ipsius
adueniens interrogavit, dicens: Quis
hoc occupavit habitaculum? Vbi viri
dediti, nescio an vere, Sumptores
esse arbitrantur, quos Pensionarios
dicimus. V. Sumptare et Sumptum.*

SVMPTORIVM. Flodoardus lib. 3.
Hist. Remensis cap. 5. *Calicem maio-
rem cum patena, Sumptorioque fecit
ex auro lapidumque pretiosorum illu-
strans nitore: qui calix postea pro
redemptionis ac salute patriae Nor-
mannis datus est, patena adhuc re-
servatur ibidem. Vbi Coluenerius
Sumptorium interpretatur Cochlear, ut
Gallice versitur, quo nimirum utun-
tur in Calice sacro. Atqui Graeci
quidem cochleari sanguinem Christi
hauebant: Latini vero fistula. Ita
Sumptorium pro fistula hic sumi pot-
est, tamen cochlearia inter ministe-
ria sacra vulgo etiam reponuntur.*

SVMPTVARE, cibum praebere, t.
4. Aug. p. 833.

SVMPTVARIA, Cibaris. Translat.
S. Venantii tom. 1. April. pag. 7. V.
Sumptus 1.

SVMPTVARIVS, qui erogat *sumptus*.
Glossae Antiquae MSS. et Papias.
V. Inscript. vet. 331. 2. 333. 5.

SVMP TVM, exemplum, descriptio,
Gallis *Copte*: hinc fortassis *Sumptor*
et *Sumptores*, de quibus supra, Li-
brarii, exscriptores, Gall. *Copistes*.
Rollandinus in Summa Notarii; V.
supra *Sumptare*.

SVMPTVOSITAS. (1) *Luxus*, *Sum-
ptuosa magnificentia*. Sidon. lib. 9.
Epist. 6. (2) † *Sumptus*, t. 5. Or-
din. reg. Fr. p. 457.

SVMPTVOSVS, *Propino, ambro, in*
Glossis antiquis.

SVMP TVS. (1) Ut supra *Sumptuaria*.
Continuatio de Gestis Abbat. Lo-
bieni. apud Acher. tom. 6. Spicil.
pag. 629. (2) SVMP TVS, inter
iura quae a vassallis domino debent-
ur recenset Charra ann. 1317. tom.
2. Hist. Dalph. pag. 166. col. 1.
Cum . . . *laudimisi, trezenis, lesdis,
latis, sportalis, Sumptibus, peda-
giis, etc.*

SVMTVRA, bona, facultates. Acta
S. Bonifacii Archiep. to. 1. Iun. p.
463.

SVNA, foedus, pactum, ut *Sons* 2.
quomodo etiam forte legendum est.
Diploma Ludouici Ducis Branden-
burg. apud Ludewig. to. 7. Reliqu.
MSS. pag. 86.

SVNDERNOTA, vox Saxonica *Sun-
ternote*, Officium, munus, vel mi-
nisterium distinctum vel peculiare.
Capitula de Weregildis post Con-
cilium Grateleanum ann. 924.

† SVNDRIALIS, i. q. *dominicans*,
ut videtur, ad domanium pertinens.
Ch. a. 782. ap. Murat. t. 6. Antiq.
med. aevi, p. 238. V. *Sondrum*.

SVNESTA, V. *Sonesti*.

SVNDRIVM, V. supra *Sandrium*.

SVNGAELONES, V. *Sakones*.

SVNGEDA. Charra ann. 1147. in Ta-
bulario S. Bertini: *Qui denarii an-
nuatim per manum Presbyteri de
Werkin in Natinitate S. Mariae ad
censum Episcopalem, quem Sungeda
vocant, diriguntur, forte pro suns-
gelda,*

gelda, pensitatio ad fretum. V. *Sund*.

† SYNGVIA, i. q. *Sognia*, in Ch. Mf. a 1196.

SVNNIA, V. mox in *Sunnis*.

SVNNIS, in vet. Glossis, *Impeditio*, *impedimentum*. Sumitur porro haec vox pro Excusatione, quam affert quispiam, quo minus iuri stare possit. Lex Salica tit. 1. §. 1. *Si quis ad mallam legibus dominicis mannis fuerit, si eum Sunnis non detinuerit, 600. denariis, qui faciunt solidos 15. culpabilis indicetur.* Verus placitum in Vita Aldrici Episc. Comman. p. 120. *Ne infirmitas aut legitima Somnis eum detinuerit, etc.* Ita perperam *Somnis* habetur in Legge Longob. lib. 2. tit. 43. §. 1. et *Sunnis* L. 3. tit. 13. §. 3. nisi spectetur vox Germanica *Sāumniß*, cunctatio, mora. Wendelinus vero vocem *Sunnis* a Teutonico-*Sun*, vel *Sen* deducit, i. separatus, segregatus, quia qui *sunnim* proponunt, ut plurimum abelle a iudicio propter negotia coguntur. Salmasius ad Spartianum p. 20. a *Sonico* morbo etymon arcessit, quem non pro caduco duntaxat, sed pro quavis etiam graviore aegritudine in duodecim Tabulis accipi obseruat, ita ut *sunnia* vel *sonnia* dicta sit quasi *sonia*. Sed V. *Soniare*. SONNA, in Vita Gregorii VII. PP. saec. 6. Bened. part. 2. p. 449. SVNNIA. Marculfus lib. 1. form. 37. Verus Placitum ap. Mabill. tom. 4. Vitt. SS. Ord. S. Bened. p. 619. Editio *Sannia* praefert, peius apud Felibian. Hist. Sandion. p. XIV. legitur *Sannia*. SONIA. Verus Placitum sub Chlodoveo III. Rege SONIVM, in Tabul. S. Florentii ann. 1198. SONIVS, SONIVS, ESSONIVS, etc. Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 29. V. *Soniare*. ESSONIA, EXONIA, EXONIVM, idem quod *Sunnis*, a quo profecta haec vocabula, Gall. *Exoine*, *Essaigne*. Hincmarus Remensis in Quaternionibus a Celloquio editis, et Opuscul. 29. ESSONIVM, apud Rogerum Houeden. p. 549. in Regiam Maesttat. lib. 1. c. 7. §. 1. etc. EXONIVM, eadem

notione. Gauterius Cancellar. de Bellis Antiochen. p. 446. Frustra porro viri docti aliunde quam a *sunnis*, vocis istius etymon accersunt, quam Budaeus, Peronius, et H. Stephanus a Graeco *ἐξουρησις* effectam purant, quod est, *excusare iurciurando absensiae causam eius, qui vadimonio obstrictus est.* Iacobus Bourgoing lib. de Orig. et vlu vulgarium Linguarum p. 14. ab *exonerare* deducit. Cuiacius in tractatu 7. ad Africanum ad leg. 23. de Oblig. et act. a Latino barbaro *exidneare*, id est *non esse se idoneum confirmare*, priorem improbens sententiam: cui fauent codices MSS. Leges Alamannor. c. 44. §. 1. qui *exoniare* se habent, vbi editi *idoneare*. Sed Cuiacii quoque nec aliis placet, Pirthoeo, Bignonio, Spelmano, Vossio, etc. qui probabilius censent a voce *sunnis* et *sunnia* hauriendum etymon. *Sunnis* vero originem repetit Hickesius in Dissert. Epist. p. 8. a veteri Maeso - Gothico *Sunna* veritas; quod impedimentum, quo quis ne ad curiam se sisteret prohibebatur, verum et legitimum esse probare tenebatur. Hin. *Essoniam* pergit ille, optime respondet *verba Sunian*, quod probare verum, verificare, iurciurando confirmare sonant. Sed curiosius exquisita mihi videtur isthaec originitio; sincerior est illa magisque nativa quam proponit V. doctissimus in *Soniare*. V. in hac voce. ESSONIVM DE MALO LECTI cum quis morbo ita detineretur in lecto, ut ad iudicium venire non possit. Qui quidem morbus dicitur *Infirmitas de vescentia*. Prima Sententia Roberti I. Regis Scotiae cap. 6. ESSONIVM DE MALO VENIENTI, cum quis infirmitate ita est detentus et impeditus, ut venire non possit. De eo agunt l. 2. §. 3. D. si quis caut. in iud. sist. Regum Maest. lib. 1. cap. 8. §. 3. EXONIVM PROPRII CORPORIS, eadem notione. Charta Philippi Aug. Reg. Franc. ann. 1267. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 804. ESSONIVM DE MALO VILLAE Cum quis primo die in curia con-

paru

peruerit, et se obtulerit, et sine responso eodem die recesserit, si propter aliquam infirmitatem superuenientem a loco, ubi hospiratus fuerit et receptus, se transferre non possit, nec ad curiam venire, mittit duos Essoniatore, aut excusatores, qui in curia publice protestantur, quod tali infirmitate detentus est in eadem villa, vel in alia, ubi pernoctauit, quod ad curiam venire non possit pro lucrari et pro perdere. Ita Reg. Maiest. lib. 1. cap. 8. §. 9. Bracton. l. 5. tr. 2. c. 7. Fleta l. 6. c. 13. etc. **ESSONIVM DE ULTRA MARE, vel ultra aquam.** etc. cum quis in passagio generali ad terram Hierosolymitanam transit, Regiam Maiest. l. 1. c. 8. §. 12. 24. 25. 26. **ESSONIVM PER SERVITIVM domini Regis.** Statutum Glocestrense ann. 6. Edw. I. cap. 8. Regiam Maiest. lib. 1. cap. 8. §. 14. et seqq. **ESSONIVM DE ESSE ADVNNDINAS;** in Regiam Maiest. lib. 1. cap. 8. §. 30. **ESSONIVM PARTICIPVM,** quod a participibus seu sociis proponitur, in Fleta lib. 6. cap. 12.

EXTONATOR, in ver. Inscript. quae Genuae visitur: *Tustatus Suntuator Regis Tholomaei, etc.* Sponio in Itiner. part. 3. pag. 35. et 36. Musicus est seu Symphoniae Praefectus, a Graec. *συρ*, cum, et *τόνος*, tonus, concentus.

EXCIDENTE, dedita opera, Gall. *à son effient.* Charta ann. 1062. ex Tabulario Conchenfi in Ruthenis.

EXALTA, χαλκισυμένα, in Gloss. Lat. Graec. Sed legendum *Suppasta*, ut in Gloss. Graec. Lat. V. Casaubon. ad Theophr. Charact. p. 147. **EXANVS, V. Zupa.**

EXPARARE, rugare, crispare, contrahere. Gloss. Lat. Gall. a. 1352.

EXPARVM, Lineum brachiale puellarum. Papiss. Hermannii Lerbeckii Chr. Episc. Minden. apud Leibniz. to. 2. Script. Brunsvic. pag. 167. V. Festum in *Supparum*, et ibi Scaligerum. **SVPPARVM, SVPPARVS,** eodem notione. Gl. Gaspar. Barthii apud Ludewig. to. 3. Reliqui MSS. pag. 250. V. *Brachiale et Camisa.*

† **SVPATVS, falcula.** Gloss. Lst. Gall. a. 1348.

SVPEDIVM, V. Suppedium.

SVPELLECTICARIVS, qui et a *Suppellectile* dicitur, Ministerii genus apud Romanos, tum urbani, tum militaris, qui suppellectilem curabat, apud Vlpian. Augusti libertus quidam in ver. Inscriptioe memoratur a *supellectile castrensi*. V. Salmat. ad Lampridium in Alexandro, et Vossii Lexic. Etymol.

SVPELLICIVM, V. Superpellicium.

SVPER. (1) Ad, contra, aduersus. Charta ann. 1087. ex Tabul. S. Albini Andegau. *Excepto quod chastellum (sic) eius custodient, quando Super hostes suos perget.* (2) Pro Sub. Charta Ricardi Regis Angliae inter Ordinat. Reg. Franc. to. 5. pag. 317. Galli dicunt *Sur peine de, etc.* (3) † Prope, iuxta, in Ch. a. 832. (4) † Erga, ap. Basel. serm.

SVPERA. (1) *Navis.* Gloss. Isidor. Leg. *Suppara, navis veln.* (2) **SVPERA, Ragaturae dicuntur panni.** Papias.

SVPERABREPTIO, occupatio violenta et iniusta. Capitul. Caroli C. **SVPERABSTINERE,** Excommunicare. Concil. Toletan. l. c. 13. V. *Abstinerere.*

SVPERABVNDVS, Superbus, υπέρβυκος, υπερέφρωνος, in Gloss. Gr. ubi sic legendum videtur, pro *Supervacundus*. Infra: *υπερπλεονάζω, Superabundo.*

SVPERACVTAE, tonus in musica sublimior, acutior, κορυφαία ἀρμονία, Maximo Tyrio serm. 3. Hugo a S. Victore in Speculo lib. 1. c. 3.

SVPERAFFEODARE, fundum, qui ab alio tenetur, in feudum alteri concedere. Consuet. Brageriac. art. 70. Art. 71. legitur. *Superfeodare.* Utrobique versio Gallica habet *Supracaser.* V. Casare 1. et *Feudum.*

† **SVPERAGERE, subtrahere, rem concessam repetere.** Ch. a. 1097.

SVPERAGIVS, vox ibrida, ex super et ἅγιος, sanctus. Itinerarium Gregorii XI. PP. *Electa fuit a Deo et gloriosa Virgine Maria ab initio in Monte Superagio.* Infra: *Templum S. Mariae in Superagio.*

SVPERALE, vestis quae aliis superinduitur. Acta S. Ethelredae to. 4. Jun. p. 530 V. *Superaria*.

SVPERALIA, *Ἐπεδύτης*, in Gl. S. Benedicti cap. de Vestimentis. Sed leg. *Superaria*. V. infra.

SVPERALTARE, bifarium sumi videtur, nempe pro Ciborio, quod altari imminet, et Altari portatili. Priori notione usurpat Ioannes Beke in Egilbodo Episc. Traiect. 13. Altera notione Synodus Exoniensis ann. 1237. cap. 4. *Nec Missae nisi in altaribus et Superaltariibus consecratis aliquantulum celebrentur*. Inquisitiones Archidiaconorum dioecesis Lincolnienfis ann. 1233. cap. 40. *An Superaltaria sint honesta, et non molentur super ea colores, et quae Ecclesiae sint dedicandae?* Concilium Sarisberienfe ann. 1217. cap. 40. *Superaltaria nimis stricta non habeant, super quae periculose celebrantur; sed competenter ampla*. Ex quibus omnibus confici videtur *Superaltare* idem esse, quod *tabula itinevaria*, seu altare portatile, quod altari non dedicato superponatur.

SVPERANEVS, Superior. V. *Superaria*.

SVPERANNATVS, qui annum aetatis excessit, Gall. *Suranné*. Monastic. Anglic. to. 3. pag. 153.

† **SVPERANNVALE**, quod ex reditu annuo residuum est. Ch. Ms. a. 1222.

† **SVPERANNVM**, idem. *Dare in superanno*, ea conditione, ut quis reliqua colligat et habeat, in Ch. a. 1222.

SVFRANVS, ex optimatum ordine, princeps. Verustae Membranae apud Ludewig. tom. 8. Reliqui. MSS. pag. 221. V. *Summus* et *Subtanus*.

† **SVPERAPPREHENDERE**, improvise opprimere, circumvenire, in Ch. Ms.

SVPERARE, pro *Superesse*, usurpat Lucifer Calaritanus lib. 1. pro S. Athanasio: *Ego Superani solus prophetarum*.

SVPERARGENTARE, Argento operire. Charta Ludouici VI. Reg. Franc. ann. 1117. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 345.

SVPERARIA, vestis, quae superinduitur, in Glossis lisd. et apud Papiam. *Suppararia*, ex Gloss. lisd. apud Graevium. Glossae Graec. Lat. habent *Ἐπεδύτης*, *instata*, (l. *instata*) *Superaria*. Glossae Lat. Graec. habent *Ἐπεδύτης*. *Cotta vel camisia superanea*, in Charta Octavianii Cardinalis apud Vghell. tom. 3. pag. 634. V. *Superale* et *Superficium* 2.

SVPERASSISAE, quae Latinis *Superindicta* V. in hac voce. Charta Edwardi III. Reg. Angl. to. 2. Monastic. Anglic. pag. 71.

† **SVPERAT**, residuum, in Comput. Ms. a. 1364.

† **SVPERATIO**, victoria, t. 6. Collect. Hist. Fr. p. 354.

SVPERAVDIRE. (1) Leges Kanoni Regis Angliae part. 2. c. 43. *Et noverit hoc ipse testes in fide Dei et domini sui, quod ei in vero testimonio sint, sicut oculis superaudierunt, et auribus Superaudierunt, quod recte hoc acquisivit*. Phrasix Saxonica, inquit Somnerus: Saxonibus enim *oferhyran*, ut Anglis *overheare*, est auribus accipere, vel audire. Alias

(2) **SVPERAVDIRE** est negligere, insuper habere. V. *Overheare*.

† **SVPERAVGMENTARE**, accrescere, adiacere, t. 1. Aug. p. 79.

SVPERAVGVRIARE, Auguria consulere. Halitgarius Episcop. Cantuariensis in Poenitentiali c. 6.

† **SVPERAVRARE**, deaurare, in Lit. remiss. a. 1381.

SVPERAVVS, nude in Gloss. Arabico-Lat. Atavus: *Sufelle*, seu *Sufayul*, in veteri Ceremoniali a Cavigio laudato ad Ioinuillam pag. 201.

SVPERAZEMVLARIVS, qui multis rebus praest. V. *Azemblarius*.

SVPERBIA. (1) Dolus. Pactus Legis Salicae tit. 35. §. 5. *Si quis lupum per Superbiam, aut per virorem a Granione tulerit, etc.* Est enim hoc loco *Superbia* dolus, Gall. *Supercherie*, ita ut opponatur *civitati*, seu *vi*, uti redditur in Edg. Pich. tit. 34. Eadem Lex tit. 41. 16. *Si quis per Superbiam aut per inimicitiam, caballus aut iumenta ad na tribuaverit*. (2) Bona, facultates. Statuta Montispestul. MSS. 220.

2204. ex Cod. Colbert. 4936. Legendum forte *Substantia*. V. *Superbus*. (3) † Ornamenti muliebris genus, in Ch. Ms.

† *SYPERBIOSE*, arroganter, superbe, in Ch. a. 1355.

SYPERBITYPO, Superbia. Acta S. Bartholomaei Eremitae tom. 4. Iun. p. 835.

SYPERBRACHIVM, ornamentum brachiorum V. *Brachiale*.

SYPERBVVS, virilis, ἀνδρικός, in Gloss. Lat. Graec. Addit Codex Reg. *Superbia*, virilias, ἀνδραγία.

† *SYPERCALIA*, velum, quo calix tegitur, in Ch. a. 1220.

SYPERCAELVM, supremum tegmen, baldachinum, umbella, Gallis *Ciel*, eadem notione. Acta S. Elizabethae tom. 2. Iul. p. 212. V. *Supracellum*.

SYPERCAPELLITIVM, Lineum capitis tegmen, *Amittus*. Statuta MSS. Augem Episc. Conser. ann. 1280.

SYPERCAPITARE, praecellere; progredi, toto capite supereminere. Alfanius in Epist. ad Humbertum.

SYPERCAPITVLVM, Index capitis, seu capituli. Claudius Taurinensis in Apologetico aduersus Theodemitum Abbatem.

SYPERCAPTIO, V. *Superprisia*.

SYPERCAPVT, capitis tegmen, in Tett. a. 1256.

SYPERCEDERE. (1) Succedere: vnde *Supercessio*, Successio. Quaest. ac monita vet. Iurispric. apud Mutum, tom. 1. part. 2. p. 163. col. 2. Alfanius ibi. (2) Suspensum renouere, Gall. *Suspendre*. Charta Caroli V. Reg. Franc. ann. 1366. tom. 4. Ordinac. p. 678.

SYPERCELLIO, V. *Superfellium*.

† *SYPERCENSIVA*, incrementum census, in Ch. a. 1211. Vide mox

SYPERCENSVS, Gallis *Sarcens*, Tabul. S. Albini Andegau. ann. 1269. V. Gloss. Iur. Gall. v. *Sarcens*. *SYPRACENSVS*, eodem intellectu. Charta anno. 1332.

SYPERCESSIO, V. *Supercedere* 1.

SYPERCHORI, sedes superiores in choro; pluries occurrit haec vox in MSS. Eccl. Lugdun.

SYPERCILICIVM, V. in *Superpellium*.

† *SYPERCHLIOSE*, superbe, arroganter, to. 7. Collect. Hist. Fr. p. 108.

SYPERCILIVM FLVVI, non semel apud Ammianum. V. Lindenbrog. ad eundem pag. 9. 1. edit. † *Pro superlicium*, vestis ecclesiastica, in Ordinac. Ms. S. Petri Aureae-valis. V. *Superpellicium*.

SYPERCOELVM, V. *Supercaelum*.

SYPERCOLORARE, Colorem superlinire. S. Bernardus Tract. de Cantu to. 1. pag. 695.

† *SYPERCONSILIARI*, qui ad consilium praeter consuetudinem vocantur, in Ch. a. 1318.

SYPERCORA, operculum cupae, seu poculi, tom. 4. Monarch. Lusitan. pag. 304.

SYPERCOQVVS, Magister coquorum. Cencius in Ord. Rom. cap. 26.

† *SYPERCRESCENTIA*, redundantia, superfluentia, in Ch. a. 1214.

† *SYPERCVBITVS*, arinus, in Ch. a. 1252.

SYPERCVNNVM, ἐπιπύριον, ἐπιπύριον, in Gloss. Lat. Graec. Additur *Pu'berale*, in Graec. Lat.

SYPERDEMANDA, vox forensis, cum Actor in processu litis plus petit quam continet libellus actionis, vnde est apud Bractonum l. 4. tract. 1. cap. 16. §. 5. vel eum dominus feudi maiorem censum, quam ei debetur, a vassallo exigit: quo sensu accipitur vox *Surdemande* in veteri Consuetud. Normann. cap. 114. in noua art. 3. §2. §3.

SYPERDICERE, accusare, criminari, insimulare: Saxon. *forseccan*: quomodo Galli dicunt, *Dire quel-que chose sur quelq'un*.

SYPERDICTIONES, Superscriptiones deletis imponi solitae. Marculfus lib. 2. form. 17. De hac formula vide in *Charaxare*.

† *SYPERDIURNARE*, morari, diem ducere, in Annal. Bertin.

† *SYPERDOMINATIO*, suprema iurisdictio, in Ch. a. 1263.

SYPERDVCCERE, ius denegare, Gall. *Sarmener*. Nam *mener par court* pro *iis facere* aliqui dicebant. Assisia Hierosolymitanae MSS. c. 208.

Dd 4

† sv-

† **SVPERDVLIA**, pro Gr. *hyperdulia*, cultus qui virgini sanctae exhibetur, t. 3. Aug. p. 779.

SVPEREGANEVM, f. Foenum autumnale alterum, Gall. *Second regain*. Locus est in *Reganeum*.

SVPEREGLANGELIARE, f. *Super-
euangelizare*. Testam. S. Gennadii saec. 5. Bened. pag. 35. In thesauro ecclesiae (offero) calicem, coronam, et Supereglangelizare argenteum, lucernam, et signum aereum. Paulo ante legitur, *Euangeliarium*: hic vero libri Evangeliorum integumentum intelligo.

SVPEREROGARE, ultra praescriptum facere. Bulla Honorii III. PP. ann. 1226. in Bullar. Carmelit. pag. 4. Hinc

SVPEREROGATIO, Gall. *Supererogation*, quod sponte fit et praeter debitum. Charta an. 1250. apud Ludewig tom. 5. Reliq. MSS. p. III.

SVPERESSE, instare, imminere. Marianus in Vita B. Ioannis Bonuifii tom. 5. Maii pag. 109.

SVPEREXCEPTVS, sperer, contemptus, in Legibus Adelstani Regis apud Brompton. fol. 850.

† **SVPEREXCREMENTVM**, quod excedit, in Ch. a. 1232.

† **SVPEREXIRE**, licitari, auctioni addere; unde **SVPEREXITA**, auctionis incrementum. Ch. a. 1496.

SVPEREXCRESCENTIA, Accretio, incrementum. Testam. Roberti I. Comit. Claromont. ann. 1262. tom. 2. Hist. Aruern. p. 269.

† **SVPERFACERE**, benefacto adicere, ap. Ludew. t. II. Reliq. p. 246.

SVPERFARI, insuper effari, addere, Graec. *ἐπιλέγειν*. Verus S. Irenaei Interpres lib. I. cap. 21. num. 3.

SVPERFEODARE, V. *Superaffecedare*.

SVPERFICIALITER. (1) Leuiter, tenuiter, Gall. *Superficiellement*. Summa Mag. Pauli apud R. Duellium to. I. Miscell. pag. 62. (2) † Superficie tenuis, in Bulla Mf. Honorii IV.

SVPERFICIARIVS. (1) Qui terrae vel praedii alicuius fructibus vitur sub pensione annua illi exsoluenda,

qui fundi dominus est. Statuta Genuae l. I. cap. 34. fol. 61. vo. (2) Exterior. Passio S. Thomae, apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1739. V. *Superficium* 2.

SVPERFICIES. (1) Domus fastigium, culmen, Gall. *Faite, charpente*. Charta Ioannis de Castellione Comit. Blesens. ann. 1265. ex Schedis Cl. V. Lancelot. V. mox *Superficium* I. (2) † **SVPERFICIES** NEMORIS, siluae sectio, caesura, Gall. ol. *Senrefait*. Ch. Mf. a. 1233.

SVPERFICIVM. (1) *Ἐπικαδόμημα* in Gloss. Graec. Lat. Alia Lat. Graec. *Superficium*, *ἐπικαδόμημα*, *διεργεοικημα*, in Cod. Reg. *Superadificium*. V. vet. Inscript. 138. et 608. 8. (2) Vestis quaedam exterior, quae aliis superinduitur. Vetus S. Irenaei Interpres lib. 2. cap. 14. n. 2. V. *Superaria* et *Superficiarius* 1.

SVPERFLVITAS, excessus in actionibus, *malastolia*. Tabularum Deruensis Monasterii. V. *Menfura* 2. et *Superimpesita*.

SVPERFLVOSA. Radulfus de Hengham in Parua cap. 7. ait dissensionem fieri, cum *manu opus alicuius impeditur per Superfluosam*, et hoc in tenemento dia ante appruato, etc. Vlt. ad marginem editor apposuit; nullis, vel per *superfluam*, aliis *superfluosam*.

SVPERFLVVS, in Glossis antiquis MSS. *Incongruus, importunus, inquietus*. Pro iniustus, non tantum occurrit in Cod. Theod. lib. 20. tit. 13. leg. vnica de petit. et destit. et lib. 11. tit. 30. l. 39. 42.

SVPERFODERE, pro *Superfodere*, quomodo Saxonicè *ofertrawan*, nimum et plus iusto fidere. Leges editae sub Adelstano Rege Angl. a. 13. apud Bromptonum.

SVPERFORANEVM, *Superuacuum* de qua voce vide Saaronem ad Sardonium lib. I. Epist. 7.

SVPERFRONTALIS, V. *Frontalis*. **SVPEREGIVM**, *ὑπερῶν*, in Gloss. Lat. Graec.

SVPERFVNDERE. (1) In Lege Burgund. tit. 53. mater superflua esse filio dicitur, *rebus Superfluis huius*,
ni,

nis, id est ut infra habetur, cum
ceteris fustorum decreta vertuntur.

(2) Ornare, quos certa privilegia
Superfundens, in Cod. Theod. lib.
6. tit. 35. l. ult.

PERFUSI, dicti, quibus ob mor-
bum, vel periculum mortis, ba-
ptismus conferebatur superfusa salu-
tari aqua, non vero immersione, ut
observatum in voce Clinicus. Vetus
Poenitentiale MS. *Perfusum* eadem
ratione dixit Rufinus, ubi Euse-
bius lib. 6. Histor. cap. περὶ χυδαίς
habet.

PERFUSIO, PROFUSIO, PER-
FUSIO, cum vinum et aqua post
communione Sacerdotis calici a
ministro infunduntur. Synodus Ba-
ioccensis anno. 1300. de Presbytero,
qui duas Missas eodem die celebrat:
*Celebrans quoque secundam Missam,
vinum Superfusionis non sumat, sed
ministro habenti bonam conscientiam
imparat.* Aliis verbis Synodus Co-
loniensis an. 1280. cap. 6. PRO-
FUSIO. Concil. Tarracon. an. 1329.
apud Marten. tom. 4. Anecd. col.
287. Ibi CALICEM PROFUNDE-
RE, in veteri Poenitentiale MS. de
Presbytero: Vbi CALICEM PER-
FUNDERE dixit Petrus Damianus
lib. 5. Epist. 18.

PERFUSUM, quod in censu, vel
persecutione alicuius tributi ini-
que alicui impositum et adscriptum
est, in Cod. Theod. lib. 13. tit. 11.
Histor. leg. 4.

PERFREDI, Graec. *ὑπερβαίνω*,
transire, despiciere, nihil curare,
effare se super aliquem. Capitul.
lib. 7. cap. 175. *Supergredi leges,*
eos transgredi, violare, apud eum-
dem lib. 5. cap. 26. num. 2.

PERFEGVARDARE, diligenter cu-
rodire. Stat. Pistor. a. 1107.

PERFUGIA, pro Superregula, ni-
sillo, Regulae transgressio, viola-
tio. Charta Curiae Arelat. an. 1153.
ex Cod. MS. D. Brunet fol. 88. *Si
aliqui alii cives eligerentur ad cogno-
scendam malefactas et omnes Super-
regulas.*

PERHABERE, pro Insuper habe-
re, Despiciere, negligere, in Legi-
bus Anglicis non semel.

† SUPERHUMERO, secundus hantus,
V. in hac voce. Ch. Ms. a. 1234.

SVPERHUMERALE. (1) Vestis Pon-
tificum in veteri Lege. Exod. 28, 6.
*Et fecerunt Superhumernale de auro
et hyacinthis et purpura et cocco, etc.*
Passim ibi. Sic vero describitur ab
Eucherio: *Ephod, vestis sacerdotalis,
quae Superindumentum, vel Superhu-
merale appellatur. Est autem velus
in caracallae modum, sed sine cinctu:
cuius vestimenti duo sunt genera, unum
lineum et simplex, quod Sacerdotes
habebant; aliud diuersis coloribus, et
auro gemmisque contextum, quo soli
Pontifices utebantur.* SVPERHU-
MERALE appellarunt etiam Pal-
lium Archiepiscopale, de quo suo
loco: Gregor. M. lib. 1. Epist. 24.
Pallio simillimum est *Superhumernale*
quo utitur Episcopus Tullensis, ut ex
Ceremoniali eiusdem Eccl. colligitur
apud R. P. Benoit Hist. Tull. p. 168.
(3) Idem interdum quod *Amictus*.
Vultricus lib. 3. Consuet. Cluniae.
c. 13. *Est albas Superhumernale, id
est, amictum.*

SVPERI, homines superstities, viui.
Ionas in Vita S. Columbanii saec. 2.
Bened. pag. 6.

SVPERIACIARI MALEFICIVM.
Lex Salica tit. 21. §. 3. *Si quis al-
teri aliquod maleficium Superiacians
fuerit, etc.* Galli dicunt, *Jetter le sort
sur quelqu'un.*

SVPERICONICAE LITTERAE, vox
ibrida ex *Super* et *εικων*, imago:
ita vocantur Litterae in imagine ali-
cuius Sancti appositae, quales vi-
suntur in libris ecclesiasticis. Gre-
gor. Turon. in Vitis Patrum cap. 6.

SVPERIEIVNARE, V. Superpo-
sicio 3.

SVPERILLVSTRES. Speculum Saxo-
nic. l. 1. art. 3. *Ad hunc modum cly-
peus seu cingulum militare in septi-
mis terminatur: primum quippe ha-
bet Rex Romanorum, secundum Epi-
scopi, Abbates, et Abbatissae, qui et
Superillustres dicuntur: tertium Laici
principes, ex quo facti sunt Episco-
porum subditi et vassalli, qui illustres
nuncupantur: quartum Nobiles et
Liberi Domini, etc.*

Dd 5

SVPER-

SVPERIMPOSITA, **SVPERIMPOSITIO**, Excessus in exactionibus, *malatolia*. Charta Ludouici Pii Imp. apud Puricellum in Monumentis Basilicæ Ambrosianæ p. 215. V. *Superfluitas*, *Superinductum*, et *Superponere* I.

SVPERIMPOSITIO, Subscriptio. Charta Arnulphi Chiniac. Comit. ann. 1097. apud Miræum tom. I. pag. 670. col. 2. V. *Superimposita*.

SVPERIMPOSITVM, V. *Superponere* I.

SVPERINDE, propterea. Litterae Henrici VII. Reg. Angl. ann. 1492. apud Rymer. to. 12. pag. 482.

SVPERINDICTVM, **SVPERINDICTIO**, quidquid præter *indictionem* provincialibus imponitur. Nam ut notat Asconius in 3. Verrinam, tria sunt genera penitrationum, *canonis*, *oblationis*, et *indictionis*. *Canon*, seu Canonici tituli, sunt ordinariæ præstationes: *Indictio*, quod præter canonem indicitur: *Superindictio*, quod præter *indictionem* pro aliqua imminente necessitate imponitur. V. Codicem Iustin. et Theod. tit. de *Superindictio*. Charta Frid. II. Imp. an. 1223. ex Schedis Præsid. de Mazaugues: *Prohibemus ne qui Comes aut Marchio . . . præsumant inquietare, vel quibuslibet collectis aut exactionibus aut Superindictis gravare*. V. *Superimposita* et *Superponere* I.

SVPERINDITIO, pro *Superindictio*, eadem notione. Locus est in *Indictio*.

SVPERINDVCTA, mulier extranea, concubina. Willelmus Armor. de Gestis Philippi Aug. apud Duchesn. to. 5. Hist. Franc. p. 81. V. *Sabinroductæ*.

SVPERINDVCTVM, vt *Superindictum*, apud Sênator. lib. I. Variar. cap. 14.

SVPERINSIGNE, Sagum militare, quod armorum insignibus distinctum gestant in bello Milites. V. *Inspectum*, in *Inpa*.

SVPERINSPECTOR, Episcopus. Sênator in Psalm. 108. V. *Episcopus*, et *Superintendens*.

SVPERINTENDENS, Episcopus eadem ratione dicitur, qua *Superintende-*

tor. S. Hieron. Epist. ad Eusebium. Hoc quidem Græce significans dicitur ἐπισκοπῶντες, id est, *Superintendentes*. Vnde et nomen Episcopatus tractum est. Hinc *Superintendens* quibus præficiuntur Episcopi dicitur in Epistol. Liciniani ex S. Augustini lib. 29. de Ciuit. Dei. 19. Hinc **SVPERINTENDENS** appellatur Praepositus templi in ciuitate London. pro Germanis, Charta ann. 1550. apud Rymer. to. 15. pag. 243. **SVPERINTENDENS** cui incumbit summa cura rationum negotiorumque, Gall. *Superintendant* apud Raim. Duellium to. 1. Miscell. p. 225.

SVPERINTENDENTIA, *Superintendens* munus, *Superintendens* ibid. pag. 224.

† **SVPERINTENTOR**, i. q. *Superintendens*, ap. S. Aug.

SVPERIORATVS. (1) Præstantia excellentia, suprema iurisdictio Charta Henrici IV. Regis Angl. an. 1400. apud Rymer. to. 8. pag. 121. V. *Superioritas*. (2) **SVPERIORATVS**, adiect. Maior, ad *Superiorem* seu supremam iurisdictionem pertinens. Charta ann. 1338. tom. 2. Hist. Dalph. pag. 356. col. 1. (3) Praetextus, Gall. *Brode*. Statuta Eccles. Ambian. apud Marten. to. 7. Ampliff. Collect. col. 1226.

SVPERIORITAS. (1) Vt *Superioratus* I. Chronic. Angl. Th. Otterbourne p. 62. (2) † Locus vel pars superior, in Inu. a. 1476.

SVPERISTA, sediuus, ex Græc. ὑπερίστης. Annales Francorum Labeciani ann. 882. lib. 2. Comment. de Caesar. Bibl. p. 353. Ex his emendanda vetus inscriptio Mediolan. apud Puccinellum in Zodiaco Mediolan. part. 3. p. 378. *Guthelmus de Pomo Superstes huius Ecclesiae, hoc opus multaque alia fecit*. Legendum enim *Superistes*.

SVPERIVDEX, Magistratus dignitas, apud Lusitanos. V. Brandæon. lib. 15. Monarch. Lusitan. cap. 41.

SVPERIMENTARIVS, qui *Immentariis* præest. Sueton. in Claud. cap. 4. V. Casabon. in hunc locum, et supra *Immentum*.

SVPER-

SVPERIVRAMENTVM, V. mox *Superiurare*.

SVPERIVRARE. (1) Iuramento testari. Capitula Theodori Archiep. Cantuar. c. 47. (2) Iuramentum, a paucioribus praestitum, iuramento plurium praeponderatum superare, vincere, euertere, atque aduersarium falsi conuincere. Ita Somnerus. Lex Ripuar. tit. 79. *Si quis homo propter furtum comprehensus fuerit, et legitime Superiuratus, et iudicio Principis pendens, vel in quolibet patibulo vitam finierit, omnes res eius haeredes possideant, exceptis capitali et dilatura, quae in locum restituantur.* Vbi *Superiuratus* dicitur reus, qui plurium testimoniis criminis conuictus est, quam ipse innocentiam suam probauit. Concilium Triburiense ann. 895. cap. 22.

SVPERIVRAMENTVM, in Legibus Adelstani Regis cap. 5. apud Bromptonum p. 850. pro *praeiuramento* accipi obseruat Somnerus.

SVPERLABIVM, labium superius. Leges Kaauti Regis cap. 51. apud Bromptonum.

SVPERLATIVVS, optimus, praestantissimus. Gesta Consulum Andegau. apud Acher. tom. 10. Spicil. pag. 424. Hinc **SVPERLATIVE**, excellenter. Henr. Huntingdon. in Epist. ann. 1153. apud eundem tom. 8. Spicil. pag. 182.

SVPERLECTILE, Stragulum, quod lecto insertitur, vel etiam id omne quod lectus instruitur. Bulla Benedicti XII. PP. apud Stephanot. tom. 10. Fragm. MSS. pag. 115.

SVPERLICENTIA, Licentia extraordinaria. Statuta pro Monasterio S. Andreae Auenionensis ann. 1253.

SVPERLICIVM, vt. *Superpellicium*. V. ibi.

SVPERLIMINARE, in Hist. Miscell. *ἐπιεῖναι*, apud Theophanem ann. 6. Iustiniani. *Ἀνωφλιος*, apud Anonymum de Locis Sanct. cap. 7. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Superliminare*, *Entrée de maison, dessus*.

SVPERMAGNVS, maximus. Vita Clementis V. PP. apud Murator. tom. 3. pag. 679. col. 1.

† **SVPERMANEVS**, inquilinus, colonus, in Ch. a. 1222.

SVPERMISSA, Epistola, quae canitur in Missa. Glossae MSS. S. Germani Paris. ad Prisciani Graeca vocabula: *ἐπιστολή* et *ἐπιστάσιον* idem est, i. *Supermissa*. Alcuinus lib. de Diuin. Offic. *Epistola dicitur Supermissa, eo quod super vetus Testamentum et Euangelium Missa sit, non causa dignitatis; sed ut quisque, qui Euangelium fuerit ingressus, ibi inueniat medicinam salutis.*

SVPERNAS, natis, *Superna* colent. Ioan. de lanua. *Seuorain*, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm. MSS.

SVPERNAVIGARE, de nate dicitur, quae alteram praecurrit. Chron. Angl. Th. Otterbourne pag. 253. Gloss. Lat. Graec. *Supernauigo*, *ἐπιπλέω*.

SVPERNIS, *desuper*, *ἀνωθεν*, in Gloss. Lat. Gr. *Superius*, in MSS.

SVPERNOMEN, cognomen, Gall. *Surnom*. Iudicatum ann. 969. in Addit. ad Chr. Casaur. apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 958. *Et querelati sunt super Walteri, qui Supernomen vocatur Aczo.* Placitum ann. 1014. ex Chartul. Farf. apud Mabill. tom. 4. Annal. Bened. pag. 706. col. 1. *Benedictus qui Supernomen Bocca-pecu vocatur.* V. *Supranomen*.

SVPERNUMERARIVS, qui supra numerum visitatum accedit, Gall. *Surnumeraire*. Veget. lib. 2. c. 19. Eisdem *Super-numerum*, vel *Supranumerum* vocat Sueton. in Claudio.

SVPER-OBLATA, Offertorium, seu Oratio quae fit super *Oblata*. Acta SS. tom. 4. Iun. pag. 698. de Festis S. Ioannis Bapt. *Et Super-oblata, eadem quae praedicto in Romano est secreta festi.*

SVPERORDINARE, aliquem loco alterius ordinare, subrogare. Epist. Sigebetti Mon. ad Leod. ann. 1102. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 592.

SVPER-OS, callus ossi adnascens. Vita S. Raynerii tom. 3. Iun. p. 464. V. mox *Superossum* et *Supprossum*.

SVPEROSSVM. (1) Callus ad equi genu, Gall. *Suros*. Durandus in Speculo iuris lib. 4. partic. 3. de empt.

empt. et vendit. tit. 43. (2) † Tumor super ollum, hominum morbi genus, in Cod. Ms. eccl. Vefunt.

SVPERPALLIVM, vmbella, baldachinum. Vita Eugenii IV. PP. apud Baluz. tom. 7. Miscell. p. 509. V. in *Pallium* 2.

† **SVPER-PEDES**, sine mora, in Instr. 2. 1390.

SVPERPELLICEATVS, **SVPERPELLICIATVS**. V. mox in *Superpellicium*.

SVPERPELLICIVM, vestis linea, manicata, sic appellata, inquit Durandus in Ration. lib. 3. c. 1. n. 10. II. *eu quod antiquitus super tunicas pellicias de pellibus mortuorum animalium factas induebatur, quod adhuc in quibusdam Ecclesiis observatur. Superpelliciale indumentum*, in Actis Archiep. Rotomagens. pag. 453. Gaucherius de Bellis Antiochen. pag. 461. *Archiepiscopus sacerdotali Superpellicio indutus, etc.* **SVPERPELLICIVM CONCEDERE**, clericum facere, aliquem inter clericos et canonicos admittre. Statuta Clementis IV. PP. pro Eccles. Aniciens. apud Marren. tom. 2. Anecdor. col. 483. **SVPERPELLICIVM una cum capucio processibus portare** inhibent Statuta Arnaldi Episc. Magalonens. ann. 1239. inter Instrum. tom. 6. Gall. Christ. novae edit. col. 383. *Superpellicium* porro vestis fuit propria Canonorum regularium, quam nunquam deponunt: adeo ut eo ipso, quod Ecclesiae Cadurcensis Canonici *Superpellicio* vterentur, Regulares fuisse ab initio quidam cōtenderint, et de hac re ad Innocentium IV. PP. rescripserint, quo illos ad regulam revocaret, ut est apud Cruceum n. 110. V. Claudium Molinetum de Habitib. Canonic. Regul. **SVPERPELLICEVM** etiam vocatur apud Moniales Cuculla maior, ut colligitur ex Statuto ann. 1209. pro Monasterio Iotrensis ex Cod. 10. Bibl. Pithoeanae: *Habent quolibet monialis quolibet anno duo Supplicia* (f. *Superplicia*) *alba et duo nigra, quae terram tanguant.* **SVPERPELLICIA** mulieribus quibusvis tribuunt etiam Galbertus Flandr. in

Vita Caroli Comitis num. 31. et ber Miraculor. S. Ludgeri Episc. Mimigard. num. 44. **SVPELLICIVM**, pro *Superpellicium*, in Statutis Iuhelli Archiepisc. Turon. 1233. **SVPELLICIVM**, eadem notione. Translatio S. Gregorii Nizian. tom. 2. Maii p. 457. **SVPELLICIA**, eodem significato, Computo ab ann. 1333. ad ann. 1336. to. 2. Hist. Dalph. pag. 27. **SVPERLICIVM**, pari intellectu Synodus Trecor. ann. 1329. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Brian. co. 1604. **SVPERCILICIVM**, perperam pro *Superpellicium*, apud Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 138. **SVPERPELLICEATVS**, **SVPERPELLICIATVS**, *Superpelliceo indutus* Charta ann. 1258. tom. 2. Rer. Magunt. pag. 710. **SVPERPLICIA TVS**, eadem notione, in Litteris Henrici VII. Abb. Fuld. ann. 1365. apud Schannat. Dioecesi. Fuld. p. 315.

SVPERPLVS, residuum, quod summam aliquam excedit, Gallis *Le surplus*: *ὑπερπλεον*, Zonaras in Alexio Comn. p. 237. et Glycae. Lege Adelstani Regis apud Gregeteyan c. 1.

SVPERPLVSAGIVM, eodem significato. Charta ann. 1341. apud Rymer. tom. 5. p. 287. **SVRPLVSAGIVM**, eadem notione, ex Anglicis *Surplusage*. Charta Edwardi III. Regis Angl.

† **SVPERPLVIVS**, pluvius abundantanter, 1. 10. Collect. Hist. Fr. p. 266.

SVPERPONDIVM, auctarium ponderis, ut mox *Superpondus*. Apuleius lib. 6. *Metamorph. Exiguam scilicet et illud tantae molis Superpondium.*

SVPERPONDVS, quod pondus excedit, Gallice *Surpois*, Occitanis *Surbepès*. Fori Morlanensis art. 18.

SVPERPONERE. (1) Ultra debita exigere; Germ. *übersetzen*. *Censura Superponere*, in Praecepto Caroli M. pro Hispanis ann. 812. et in Capitulari Wormaciensi ann. 829. cap. 15. **SVPERPOSITIO**, Exaltatio extraordinaria. Iudicium Aganonis Episcopi Augustodinenfis. **SVPERO-**
SITVM,

SITVM, est Pensitatio extraordinaria, quae praeter consuetam imponitur. Synodus Romana sub Eugenio II. c. 26. ex edit. Holstenii. **SVPRAPPOSITIO**, eadem notione, in Charta ann. 1039. apud Vghell. to. 3. pag. 201. **SVPERIMPOSITVM**, in Charta Caroli Crassi ann. 882. apud eundem tom. 5. pag. 1572. (2) **SVPERPONERE**, praeferre, interponere. Capitulare Pipini Regis ann. 793. cap. 10.

SVPERPORTORIUM, **SVPERPORTVS**, tributum, quod in portibus exsoluitur, in Ch. a. 1160.

SVPERPOSITA, morbus seu laesio equina *inter carnem et ungulam, faciens rapturam carnis ibidem*, etc. Petrus de Crescentiis lib. 9. cap. 51. cuius verus Gallicus interpret verbi *supposse*.

SVPERPOSITI PSALMI, V. *Superpositi* 3.

SVPERPOSITIO. (1) Exactio extraordinaria. V. *Superponere*. 1. (2) *Accrescit*, incrementum. Charta Herici ann. 868. apud Marten. to. 1. Ampl. Collect. col. 190. V. *Superpositum* 1. (3) **SVPERPOSITIO**, et **SVPERPOSITIO IEIUNII**, dicitur ieiunium strictius, et quod maiori abstinentia obseruatur, quam caetera ieiunia, quae ex regula, aut ab Ecclesia indicuntur; ut si quis semel in die edat, in ipso, ut vocabant, *superposito* die a cibo vel etiam a potu penitus abstineret; quod Poenitentialis MS. *Superieiunare* dixit: *In quarto Superieiunare ad Nonam, et a carne et vino abstinere se*. Concilium Eliberitanum can. 26. *Errorem placuit corrigi, ut omni Sabbati die ieiuniorum Superpositionem celebremus. Ieiunium duplex appellatur apud S. Hieron. in Epitaphio Paulae c. 1. Superpositio igitur in ieiunio erat strictius caeteris ieiunium, ut fuit illud quod Monachi Aegyptii Quadragesimali tempore obseruabant. S. Hieron. Epist. 22. Superpositionem usurpant Medici veteres, nempe pro morbi augmento, cui lenimen- tum opponitur. Caelius Aurelianus lib. 3.*

*Tardarum passion. c. 1. Alexander Iatrosophista lib. 1. Passion. capit. De signis futurae freneticae: Quod si passio Superposuerit, ita ut tam proxima sit frenesis, etc. Neque aliter accipi debet. SVPERPOSITIO SILENTII, apud Columbanum, in Poenitentiali c. 5. 6. et in lib. de Poenitent. mensura cap. 9. quae imponebatur in poenam, ita ut cui indicta erat, silere prorsus, ac ne vocem quidem emittere iuberetur. Petrus Cluniac. lib. 1. Epist. 27. p. 673. Ita SVPERPOSITIO PSALMORVM et officii, apud Stephanum Paris. in Regulam S. Benedicti, est officii et cursus Ecclesiastici augmentum, additio ad consuetum officium. Monasteria quaedam quadam vsuntur psalmorum et officiorum Superpositione. Alio porro sensu (4) SVPERPOSITI dici videntur Psalmi in Regula Magistri c. 50. Alii literas discant et doceant, alii psalmos, quos habent Superpositos, meditentur. Cap. 57. Aliquantulum legas, si fueris psalterius. Si vero non fuerit, tabulas a Maiore Superpositas Psalmis secum portes, ut ad refectionem prandii, aut ad mansionem cum applicaueris, aliquantulum, quantum occurrerit, tamen mediterur, ut quotidie regulae reddat, quod suum est. Ita et Frater, qui adhuc literas discit, tabulas Superpositas a Maiore a Monasterio secum portes, ut si cum literato vadit, ipse, cum ad refectionem vel mansionem applicaueris, cum eo tamen, aut solus aliquantulum, quantum occurrerit, mediterur. Quibus locis Psalmi super tabulas peregrinantium illiteratorum positi videntur indicari, quorum scilicet loco aliquid de iis meditari liceat. Vt cumque sit de horum verborum sensu, constat, genuinam vocis, *superpositio*, significationem Salmasium ad Solini cap. 27. pag. 324. et 1348. ut et plerosque e doctioribus non esse assecutos. V. Peraulum in Miscellan. exercitat. post Iulianum cap. 5. et infra Tabula Peregrinantium.*

SVPERPOSITVM. (1) Superficies, quidquid agro inaedificatum est, aut in eo sarum vel plantatum. Testamen-

persticiosus, falsus religiosus, aut idolorum cultor. V. Superstitia.

SVPEASTITIOSITAS, Superstitio. Sallaz Malaspinae de Reb. Sicul. apud Baluz. to. 6. Miscell. pag. 201.

SVPERSTITIOSVS. (1) Ambiguus. Elmham. in Vita Henrici V. Reg. Angl. c. 15. p. 30. V. supra *Superstitio*. (2) † Extraordinarius, ap. Murat. t. 4. Anuq. p. 15.

SVPERSTITIVM, V. *Superstitia*.

SVPERTOLLARE, pro *Supertollere*, auferre, apud Guidonem in Discipl. Farf. cap. 5. V. *Subtollere*.

SVPEVSADERE, *Dissuadere*, Pa-piae.

† **SVPERTALLIA**, tallia quae ordinariae additur. Ch. Ms. a. 1339.

SVPERTENERE, **SVPRATENERE**, detinere, possidere per vim? aut contra ius: debitum quid ultra tempus suae terminum solutioni praefinitum detinere. Leges Alyredi cap. 9. apud Brompton.

SVPERTILE, pro *Superlestile*. V. in hac voce. Tabul. Compend.

SVPERTITVLVS. Firminus de mutatione aeris cap. 1. *Haec particula non est nisi Superstitulus tabulae praecedentis.*

SVPERTOTVS, Vestis species, quam itinerantes supra omnia consueta vestimenta superiniiciebant. Statuta Ordinis S. Benedicti ann. 1226. cap. 16. apud Acher. tom. 6. Spicil. pag. 36.

SVPERTVNICA, **SVPERTVNICALE**, Vestis, quae *tunicae* iniicitur, *ἐπεδυτὴς*. Statuta Hospitalis S. Iuliani in Anglia.

SVPERVACVNDVS, V. *Superabundus*.

SVPERVALERE, Superesse, excedere. Chron. Farf. apud Murator. to. 2. part. 2. col. 598.

SVPERVANNVM, Pars navis. Contractus initus inter S. Ludouicum Regem Franc. et Venetos an. 1268.

SVPERVENDA, quod praeter ius dominicum balliuo vel maiori *vendas* pro domino exigenti competebat. Charta Bernardi de Turre an. 1308. apud Baluz. tom. 2. Histor. Arvern. - 23. V. *Retrovenda* et *Venda*.

SVPERVENIRE, *Superare*, antistere, apud Sidonium lib. 3. Ep. 4. 1. lib. 7. Epist. 14. et post Carme 23. *Longo itinere fatigatos hostes Superuenire*, apud Vegetium lib. cap. 10. i. in eos *Superuentum* et incursum faceres

SVPERVENTA. Hincmarus de devortio Lotharii: *Ad haec omnia pertinens et ligaturae execrabilius remedium, . . . et quas Superatae foeminae in suis lanificiis, vel textilibus operibus nominans.* Hac spe stat Canon 11. Concilii Bracaren. *Non liceas mulieres Christianae vilitatem in suis lanificiis observare, et Cuiusmodi vero fuerint hae superstitiones, V. in Venta.*

SVPERVENTIO, V. in *Superuentus*.

SVPERVENTOR. (1) Qui pro alio intervenit et spondet. In Concilio Arausicano 1. subscribit post *pos*, anonymus, hoc verbo *no*: *Ego Superventor pro meo et Episcopo Claudio subscripsi et recognovi.* (2) **SVPERVENTORES**, *Latrones, adgressores*, vi interpretatur Papius 10. lib. Responsor. Titulus 39. Legis Burgund. inscribitur *de Superventoribus et Effraкторibus*. (3) **SVPERVENTORES** **IVNIORES**, sub dispositione Magistri peditum Praefentalis: *Miles Superventores*, sub Duce Sythiae, in Notitia Imperii, qui hostem primi adgrediebantur. *Superventorum* meminit Ammianus lib. 19.

SVPERVENTVS. (1) Verbum militare, quo pro *incurfione* utitur Vegetius lib. 1. cap. 21. lib. 3. cap. 1. 3. 6. 7. 8. 10. 19. 22. 26. Est praeterea (2) *Latrocinium*. Idem Sidonius l. 6. Epist. 4. *Vagorum, latrunculorum sic dictorum, Superventum, latrocinium* postea appellatur. Lex Burgund. tit. 39. §. 1. **SVPERVENTVM**, Pragmatica Sanctio Iustiniani c. 7. **SVPERVENTIO**, eadem notione. Flodoardus l. 3. Hist. Rem. cap. 13. *Adde Capitula Caroli C. tit. 25. cap. 2.* (3) † *Aduena, aduenticus*. Ch. Ms. a. 1351.

SVPER-

SVPERVERSARE, Mensuram excedere. Statuta Massil. lib. I c. 56. Hinc **SVPERVERSUM**, quod mensuram excedit. Statuta Auenion. MSS.

SVPERVESTIMENTVM, tunica aliis vestibus superiniecta, in Stat. a. 1393.

SVPERVICIVS, Victus. Leges Ethelredi Regis apud Weneringum editae cap. 16.

SVPERVIDERE. (1) Inspicere. *Supernisor*, inspector: *Supernisio*, inspectio, apud W. Thora. ann. 1363. 1365. V. *Superaudire*. (2) Custodire et attente considerare. Th. Wallingh. pag. 262. (3) Speculari, Gall. *Reconnoitre*. Chron. Roland. Patou. apud Murator. to. 8. col. 291. V. *Suprauidere*. **SVPERVISVS**, vt *Supernisio*, in Charta ann. 1408. apud Rymer. to. 8. pag. 535. **SVPERVISOR**, Anglis *Surveyor*, apud Madox pag. 337.

SVPERVIGILIA, a Gall. *Surveille*. Statut. ann. 1202. apud D. Bruf. tom. 2. de Vfu feud. pag. CLXXXIV.

SVPERVITA, donum quod superstiti coniugi ab altero post mortem suam conceditur. Contr. matr. Ms. a. 1431.

SVPERVIVENTIA, Gall. *Survivance*, Designata successio. Acta Capituli Paris.

SVPERVIVERE dicitur, qui alteri superstes est, Gallis *Survivre*, in Statut. Edmundi Regis Angliae. ann. 1150. inter Probat. to. 6. Hist. Occitan. col. 529. Alii *Survivere*, est saluum euadere. V. *Suprauita*.

SVPERVNDARE, V. mox *Superundatio*.

SVPERVNDATIO, Poenae species; cum quis scilicet in mare demergitur, seu aquis acundis operitur, rursumque sanus inde extrahitur. Radulfus de Hengham in Summa parva cap. 3.

SVPERVOLTA, Fornix, concameratio, Italis *Volta*. Memoriale Poteft. Regienf. ad ann. 1285. apud Murator tom. 8. col. 1155. V. *Volatilis*.
om. VI.

SVPPES, *Supnmpis*, hoc est, *supinis pedibus*. V. Feltum in *Suppis*. Aut *Suppis*, *supinis pedibus* vt noter rem turpiculam. V. *Suppedire*.

† **SVPORTABILIS**, tolerabilis, in Ch. Ms. a. 1501.

SVPPALLIARE, *Sub pallio abdere*, occultare, ex vet. membran. apud Vossium lib. 4. de Vitiis ferm. cap. 26.

SVPPANVS, V. in *Zapa*.

SVPPAR. (1) Socius, comes, Gall. *Compagnon*, apud Ios. Morer. in Antiquit. Navarrae pag. 645. V. in *Par*. (2) *Interula*, in Gloss Saxon. Aelfrici, pro *Supparum*. V. *Supparum*.

SVPPARARE, Accommodare, Supplere. *Supparans*, supplet, in Gloss. Isid. Gloss. Lat. Graec. *Supparat*, *ὑπάρχει*. Tertull. de Cultu feminar. lib. 2. cap. 7.

SVPPARARIA, V. *Superaria*.

SVPPARATVRA, Restitutio, restitutio, supplementum. Tertull. de Resurrect. carnis c. 61.

SVPPARATVS, *Supparo* indutus. Concil. Constant. to. 1. col. 693.

SVPPARVM, **SVPPARVS**, V. *Supparum*.

SVPPEDAMENTVM, vt mox *Suppedaneum*, in Inscript. apud Gruter. pag. 1076.

SVPPEDANEVM. Ioann. de Ianua: *Scamnum quod altioribus lectulis apponitur, seu scabellum, quod parulis lectulis apponitur. Idem dicitur Suppedaneus, et hypodeon a Graecis. Lege dum hypopodion*. Gl. Lat. Gall. Sangerm. *Suppedaneum, vel hic Suppedaneus, Banc à mettre sous les piez*. Iul. Firmicus de Error. profan. Relig. *Quoad usque ponam inimicos tuos Suppedaneum pedum tuorum*. V. Meursium in *εμπέδιον*. **SVPPEDANEVM** pro *Stapha* accipitur in Gestis Consulum Andegau. cap. 3. n. 5.

SVPPEDARE, Subiicere, in Onomatopoeico ad calcem to. 5. lun. Act. SS. V. *Suppeditare*.

SVPPEDIRE. (1) Apud Papiam, *sub pedes esse*. Emendat Barthius, *suppes, dis, sedile, malum, suppedire*. V. *Supes*. (2) Sufficere, *Suppetere*.
Es

- tere. Charta ann. 1064. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 464.
- SVPPEDITARE**, Subiicere, euertere, pedibus conculcare, sub pedes ponere. Vetus Inscriptio: *Mors omnia calcas, Suppeditas, rapis. V. Subpeditare. Hinc*
- SVPPEDITATIO**, Submissio, in Charta ann. 1512. apud Rymer. tom. 13. pag. 340. V. *Subpeditatio.*
- SVPPEDIVM**, **SVPPEDIVM**, *Refugium*, in Glossis Isidori, et apud Papiam, ubi idem Barthius reponit *hypopodium.*
- † **SVPPELLCIATVS**, *suppellicio* indutus, t. 4. Aug. p. 53.
- SVPPELLCIVM**, vt *Superpellicium.* V. ibi.
- SVPPENDICULARIS LINEA**, Gall. *Ligne perpendiculaire*, quae recta imminet, apud Marten. to. 1. Ampl. Collect. col. 309.
- SVPPERIORITAS**, V. *Superioritas.*
- SVPPETERE**, Perere per subreptionem, contra ius. Synodus Tricassina ann. 778. cap. 2.
- SVPPETIARI**, Suppetias ferre, auxiliari. Vita S. Leonis IX. PP. to. 3. April. p. 653.
- SVPPETIO**, Ratio, modus, quantum quis ferre potest. Hist. Excidii civitatis Acon. lib. 1. cap. 6.
- SVPPINCERNA**, Pincerna secundus, qui vices primi supplet; cuius officium *Suppincernatus* dicitur, in Charta ann. 1312. apud Ludewig. tom. 6. Reliqu. MSS. p. 32.
- SVPLANTANEVS**, *Supplantator*, qui alium supplantat. Vitur Michaël Scotus de Physionomia cap. 72. 75. 100. 101.
- SVPLANTARE**. (1) Euertere, Gall. *renverser*. De futuro dicitur in Actis S. Mammarii to. 4. Analect. Mabill. pag. 97. (2) Auferre, in Annal. Bertin.
- † **SVPLANTARIVM**, assutum vestis refarcitae segmentum: unde **SVPLANTARIVS**, qui vestes detritas, refarcit. Gloss. Prouinc. Lat.
- SVPLANTATOR**, Proditor. Capitula Caroli C. tit. 30. c. 5.
- SVPLASSARIVS**, V. *Seplasarins.*

- SVPPLEMENTARIVS**. Ordo Romanus: *Ad denuntiatioem dictus festi stationem primo mane procedit omnis Clerus Apostolicus, ad Ecclesiam . . . exceptis his, qui in obsequio illius comitantur, ut supra diximus: et expectantes Pontificem in Ecclesia cum Supplementario et Basilis et reliquis, qui Crucis portantes sedentes in Presbyterio.* Forte legendum *Subpulmentario*. V. in hac voce. Eiusdem nominis officium obtinuit in Ecclesia Coloniensi, vt colligitur ex Consuetudinibus MSS. eiusd. Eccl. in Biblioth. Arabe quodnam vero fuerit ex his non percipitur: id vnum effici potest nihil temere emendandum esse hac voce.
- SVPPLEMENTVM**. (1) Viaticum quod ad iter conficiendum suppletur. Ionas Bobienfis Monach. Vita S. Bertulfi Abb. cap. 5. (2) Subsidiium ad vitae necessaria. Monast. Anglic. tom. 1. pag. 12. *Supplere.*
- SVPLERE**, Suppeditare, Gall. *Fournir*. Fragm. Hist. Andeg. apud Acher. tom. 10. Spicil. pag. 39. V. in *Supplementum.*
- † **SVPPLETARIVS**, qui vices alius supplet, in ecclesia Turon.
- SVPPLETIO**. (1) Leges Henrici Regis Angl. cap. 56. *Si inter quem et firmarium suum, qui non iam sit homo suus, de iis praescriptis quae ad firmam pertinent, controversia oriatur, si de saleis agatur, & Supplectione in ipso manerio sit.* Legendum *Suppletionibus*. Et mox *De Suppletionibus in hominibus, pecunia, etc.* Idem videtur quod *Superpositum*. Videlicet *Superponere*.
- (2) **SVPPLETIO DIABOLICA** obsessio a daemone, apud Cassian. Coll. 7. cap. 31. 32. V. ibi notae 868. edit. Rom.
- SVPPLETIVVS**, *παρακληματικὸς* in Gloss. Latino - Graec.
- SVPPLETOR**, qui vices alterius supplet, apud Marren. de Diuin. Ot. pag. 222. *Succentor vel Suppletor capit Magnificat secundi toni.*
- SVPPLETVS**, Expletus, finitus, apud Baluz. to. 2. Miscell. p. 82.

SVPPICAMENTVM, Supplicatio.

As S. Hucberti to. 7. Maii pag. 277.

† **SVPPICANDA**, libellus supplex, in Inuent. a. 1476.

SVPPICARE. (1) Dicuntur Monachi, cum ante Abbatem in Capitulo, aut alibi, se inclinant, seu cum eum salutant. Vfus antiqui Cisterciensis cap. 70. (2) † Supplici libello agere, Ch. Ms. a. 1300.

SVPPICATIO, Libellus supplex. *Supplicatio ad Regem*, titulus est formulæ 8. nouæ Collect. apud Baluz. to. 2. Capitul. col. 562.

SVPPICATVRIO, litteræ commendatitiæ Abbati factæ, vt in coenobio aliquem, qui monachus fieri cupit, recipiat. *Supplicaturio pro eo qui in monasterio conuersare desiderat*. Ita inscribitur Form. 48. ap. Marculfum lib. 2.

SVPPICIA, quaestiones, torture, in Lege Salica tit. 42. §. 5. 7. 8. 9. **II.**

SVPPICIAMENTVM, Supplicium, poena. Tertull. de Fuga in persecut. pag. 9.

† **SVPPICIATVS**, i. q. *suppeliatus*, in Ch. a. 1398.

SVPPICIVM TERSORIVM, Lintheum ad abstergendum. Ioh. Legatius in Chron. Monast. S. Godehardi apud Leibnit. to. 2. Script. Brunsvic. pag. 423.

† **SVPPICIVM**, factio, seditio, in Lit. remiss. a. 1358.

SVPPICIVS, pro Sulpitius, quododo *Supplice*, pro *Sulpice*, Gall. quibusdam dicitur, in Litteris Iohannis Reg. Franc. to. 3. Ordinat. pag. 493.

SVPPLOSA, Papias MS. Bituric. *Excella, Supplofa, alta*.

SVPPUMBARE, immergere, *pionger dans l'eau*. Guibertus de Vita sua lib. 3. c. 8.

SVPPODIARE, Sustinere. V. *Podium* 2.

SVPPONERE. (1) Pro Superponere, apponere. Charta ann. 1253. to. 1. Hist. Dalph. pag. 30. col. 1. V. *Superpositio filensii* in *Superpositio* 3. (2) † Deponere, demittere, in Lit. remiss. a. 1355.

SVPPORTARE. (1) Curare, famili-ter et ferre onus aliquod, et alii parcere, in lure Hungarico, Sambucus. Galli etiam *Supporter* dicunt, pro *tolerare*. **SVPPORTARE**

ALIQVEM, protegere, *faucere*. Galli dicunt eadem notione *Supporter quelqu'un*. Litteræ Ioannis Comititis Armaniac. ann. 1356. inter Ordinat. Reg. Franc. to. 3. p. 105.

(2) Perferre, sustinere, Gall. *Supporter*. Charta ann. 1369. inter Ordinat. Reg. Fr. tom. 5. pag. 284.

(3) Transferre, cedere, resignare; vox Feudistarum. Charta an. 1304.

apud Fredericum Sandium in Consuet. Feudales Gelriae p. 46. *Quod nos ex libero arbitrio et spontanea voluntate villas nostras de Vronenbrouck . . . Supportamus per praesentes ipsi domino nostro Comiti et suis haeredibus libere et solute, recognoscunt ipsas villas a praedicto domino nostro Comite iure feudali receperunt, etc.* Exstant aliae eiusdem ferme tenoris apud eundem p. 37.

38. 47. 48. 50. Hinc **SVPPORTARI**, eximi, immunem esse ab aliquo onere. Statuta Ordinis Praemonstrat. dist. 2. c. 1. (4) † Adiuuare. Memor. Cam. Comput. Paris.

SVPPORTATIO. (1) Defensio, tutio, protectio, Gallice *Support*. Charta ann. 1499. apud Madox Formul. Anglic. p. 337.

(2) Subsidiorum impositorum suppeditatio. Ch. Henrici IV. Regis Angliae ann. 1400. apud Rymer. tom. 8. pag. 122

(3) Cessio, translatio. Testam. ann. 1307. apud Ludewig. to. 2. Reliqu. MSS. p. 257. Vbi perperam editum *Supportationem*.

SVPPORTVS, Subsidium, auxilium, Gall. *Support*. Charta ann. 1407. apud Rymer. to. 8. p. 466. V. *Supportatio*.

SVPPPOSITIO. Glossæ Antiquæ MSS. *Suppositionem, Propitiatorium*. V. in *Superpositio* 3.

SVPPPOSITIVS, *Subditivus, υποβελισματιος*, in Gloss. Lat. Graec. Addunt Sangerm. *Subditivus*.

SVPPOSITORIVM. (1) Medica balanus. Petrus Blesensis Epist. 43.

SVPPOSITIVA, idem, apud Constantin. African. de Morbor. curat. lib. 1. cap. 17. lib. 6. cap. 18. lib. 7. cap. 3 etc. (2) Gloss. Graec. Lat. ὑποθεμα, *Suppositorium*. Idem: ὑποπόδιον, *Scabellum, subsellium, scamillum, Subpositorium*. Aliud Gloss. cap. de Vasis argenteis: *Subpositorium*, ὑπόθημα καὶ ὑποθητήριον. Eiusmodi forte illud est *Suppositorium*, quod inter ministeria sacra reponit Gregor. M. L. 1. Epist. 42. *Suppositorium aliquod argenteum pro uno solido dicitur esse optimum, et calix pro 6. solidis dicitur esse oppositus*. Alii codd. habent *Supporium*, vti monet Iamesius, Et Historia Episcoporum Antisiodor. c. 20. *Item salariolam parvam cruciculam habentem pens. uncias 9. item Suppositorium anathemum pens. lib. unam et semis*. Quo ultimo loco, vt et apud Gregor. M. intelligenda videtur patera, quae poculo inter bibendum supponitur, vti innuit Petrus Abbas Cluniac. lib. 1. c. 5. *Cum vino, quod susceperat, frustra omnia comminuti Corporis Christi in vas, quod ori eius suppositum fuerat, refundere coactus est*.

SVPPOSITVM. (1) Vt *Superpositum* 1. V. ibi. (2) Subditus, subordinatus, Gall. *Suppôt*. Charta ann. 1426. apud Marren. tom. 1. Anecd. col. 1770.

SVPPOSITIVA, V. *Suppositorium* 1. **SVPPRENDERE**, V. *Supprisa*.

† **SVPPRESSIONARE**, opprimere, obruere, ap. Ludew. to. 11. p. 204.

SVPPRESSVM, Morbus equinus, vel cum mordetur, in calce percutitur, vel ipso de crure percussis rem aliquam duram, etc. Petrus de Crescentiis lib. 9. de Agricult. cap. 39. vbi vetus eius interpretes Gallic. *Suros* vertit. Leg. *Supprossum*. V. in hac voce.

SVPPRESTIS, pro Superstes, passim apud Marculfum et alibi. V. *Suprestes*.

SVPPRIMVS, Inferioris conditionis. Acta SS. Neraei, Aethillei, etc. n. 21. V. supra *Subprimus*.

SVPPRIOR, (1) Vt *Subprior*, passim occurrit in recentioribus Instrumen-

tis. (2) † Inferior, secundi ordinis. Inuent. Ms. a. 1366.

SVPPRISA, **SVPPERISIA**, exactio extraordinaria, quae praeter consuetam exigitur, violenta occupatio. V. *Subprisa* et *Superponere* 1. Charta ann. 1265. apud Lobinell. tom. 4. Hist. Paris. p. 514. V. *Superprisa* et *Surprisa*. **SVPPRENDERE**, capere ultra quod fas est aut licet, violenter occupare Charta ann. 1252. ex Tabular. cast. Blein. V. *Surprendere*.

SVPPROSSVM, Callus, vt *super-ec*. Acta S. Lanfranci tom. 4. lun. pag. 627. V. *Suppreffum*.

SVPPVLLATVS, perperam pro *Supputatus*, apud Ludewig. tom. 8. Reliqu. MSS. p. 69.

SVPPVRARE, in pus solui, Gallis *Supprer*. Gloss. Lat. Graec. *Suppuro*, φλεγμαιν: in Sangerm. *Suppero*, *stupporo*, φλεγμονή, *stupporatio*; in Regiis: φλεγμα *stupore langueo*, *inanesco ex languore*. Vtitur Columella.

SVPPVS, V. supra *Supes*.

SVPPVSTORIVM, επιστομα, in Gloss. Lat. Graec.

SVPRACAPITANEVS, Praefectus civitatis, vel exercitus. Anonym. apud Murator. to. 8. col. 112. V. *Capitaneus*.

SVPRACARICVS, qui exonerandis nauibus onerariis praest, vt videtur. Statuta ciuilia Genuens. lib. 1. cap. 16. p. 121. V. *Carrica*.

SVPRACELLVM. Historia Abbat. Condomensis pag. 510. *Fecit supprae cortinas de tela, et Supprae celum a tatis B. Petri*. Vbi *Supprae celum* legendum: intelligitur enim cortina quadrata, quae Ciborii vice altari imminet, quam Galli *Ciel* appellant. V. *Supprae celum*.

† **SVPRACLVM**, baldachinum, umbella, in Comput. a. 1356.

SVPRACENSVS, vt *Suppraeensus*. V. ibi.

SVPRACOMITVS, Italis *Suppraeomite*, Praefectus eorum qui turmis ac copiis militaribus in nauigiis praesunt. V. in *Comes* 2. Continuat. Chron. Andr. Danduli apud Murator. tom. 12. col. 450.

† sv

SVPRACOPA, operculum cupae f. poculi, in Ch. Ms. a. 1311.

SVPRAE. *γαστρονμία*, *κρήνη*, in Gloss. Lit. Graec. Sed legendum *Suprae*, ut patet ex Gloss. Graec. Lat. *γαστρονμία*, *Sura*, *ventriculus*. Eadem; *κρήνη*, *crura*, *Suprae*. *κρήνη*, *Sura*, *tibia*.

SVPRAGAMBA, Crus, pars pedis cui *gamba* subiacer. Veget. lib. 3. cap. 20. V. *Gamba* I.

SVPRAINCTARI, qui Aragonensibus *Sobrejuncteros*, suntque *executores de las sentencias*, e *encargados de los malfeytores*, e *de los encarados*, e *aquellos malfeytores*, *que sean judgados por los justicias de las Ciudades et de las villas*, e *de los otros lugares de Aragon*, ut est in Foris Aragon. lib. 1. p. 7. V. edit. 1624. Atque ii primo *Vicarii* et *Pacarii* appellati: sed postmodum *Suprainctarios* vocari statuit Iacobus II. in Curia Caesaris Augustae ann. 1300. ut est in iisdem Foris Aragonens. pag. 13. Multa de eiusmodi *Suprainctariis*, quorum idem nomen est, quod *Praepositorum Marescalcorum* apud Gallos, habent Fori Aragonenses fol. 15. 33. 34. 35. 142. Observantiae Regni Aragon. fol. 23. 36. 40. et alibi passim. V. *lucra*.

SVPRALECTVM, lecti supernum regnum. Inuent. Ms. a. 1295.

SVPRALIGATURAE, *dicuntur panno, comissa, manicae mulierum usque ad humeros*. Papias.

SVPRAMITTERE, mittere supra, acculare, Gallis *Mettre sus*. Tabul. S. Albini Andegau.

SVPRANOMEN, quod nomini *κρηνη*, seu *proprio* additur, ad similitudinem nominum discrimen, Gallis *Surnom*. V. *Supernomen*. Charta ann. 1049. in Tabulario Casauriensis: *Ideo constat, me Octoberto, qui Supranomen Fratello vocatur*. Sic porro dictum *Supranomen*, quod in actis praesertim publicis, quae a testibus subscribentur, seu ad discrimen similitudinis, ut dixi, nominum, seu ad pleniorum personarum designationem, supra singulorum nomina, locorum et praediorum, quae ii incolerent, aut

quorum domini erant, nomenclaturas adderent Notarii, cuiusmodi complures chartas vidimus ex Tabulariis Arelatensi, Massiliensi, Paredensi, et aliis: quod quidem supra nomen idem videtur quod *epinomen*, voce ibrida vocant Norae Tyronis pag. 35. ubi perperam scriptum *Ephunomen*.

SVPRANVS, superior. V. *Subnanus*.

SVPRAPONS, Pars navis, Pons tertius. Contractus Nauigii D. Regis S. Ludouici cum Venetis ann. 1268. to. 5. Hist. Francor.

SVPRAPPOSITIO, V. in *Superponere* I.

SVPRAPPOSITVM, V. *Superpositum* I.

† **SVPRAPPOSITVRA**, officium *suprapositi* in collegiis artificum. Stat. a 1402.

SVPRAPPOSITVS, qui in collegiis artificum inuigilat, ut statuta quae totius corporis utilitatem spectant, diligenter obseruentur, Gallis *Garde, juré*. Litterae Philippi VI. Reg. Franc. ann. 1335. to. 2. Ordinatio. p. 114.

SVPRAPOSTES, *Superius limen*, *ἐπίεργος*, in Gloss. Lat. Graec. Sangerm. MSS.

SVPRAPRAEPOSITVS, V. in *Praepositi*.

SVPRAREGVLA, dictus Wilhelmus Diuionensis Abbas a *rigore feruentioris propositi*, ut scribit Hugo Flaviniacensis ann. 1013.

SVPRASEDERE, pro *Supersedere*. *Supersedente aduersario*, in l. 5. Cod. Th. de Pactis.

SVPRASTANS, praefectus, Italis *Soprastante*. Sanutus lib. 2. part. 4. cap. 21. ubi de apparatu classis nauticae: *Tertio 4. marsarii, qui praefint victui vel scribanis: quarto duo Soprastantes vel supersedentes armis*. V. *Superstans*.

SVPRATENERE, in maleficio excipere, deprehendere, Gallice *Surprendre*. Leg. Rotharis apud Murator. tom. 1. part. 2. pag. 40. col. 2. V. *Superstenerere*.

SVPRATENTVS, Supradictus, in Charrular. S. Vandreg. tom. 1. pag. 946.

SVPRAVESTITIS, *Sagulum, Cotte d'armes*. Statuta Ordinis Hospital. S. Iohannis Hierosol. tit. 2. §. 4.

SVPRAVIDERE, *Speculari, Gall. Reconnoître*. Barth. Scriba in Annal. Genuens. ad ann. 1224. apud Mirator. tom. 6. col. 437.

SVPRAVITA, *Doralitium, quod vxori cedit post mortem mariti, ex Gallico Survivance, vel Survie*. Charta Guidonis Comitis Forensiae ann. 1247. V. *Supervivere*.

SVPREMA. *Quando sol supprimitur*, in Gloss. Iſid. Solis occalus.

SVPREMITAS. (1) *Suprema potestas, Gall. Souveraineté*. Homagium ann. 1450. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. col. 1133. (2) *Gall. Suprématie*, vox usurpata apud Anglos, qua Regis suprema iurisdictio in Ecclesiam Anglicanam significatur. Litterae Edwardi VI. Reg. Angl. ann. 1552. apud Rymer. tom. 15. p. 306.

SVPREMVS. *Suprema actio, Accusatio, actio criminalis, quam premit suprema poena, in Cod. Th. lib. 9. tit. 1. leg. 5.*

SVPRESTES, et **SVPRESTES**, pro *Superstes*. Glossae Antiquae MSS. *Suprestes, superninens, vinus, filius in rebus humanis constitutus*. Ita legi in Concilio Toletano V. et apud Marculfum lib. 2. form. 5. vt *Suprestitiosus*, pro *Superstitiosus*, in can. 4. eiusd. Concilii Tolet. V. in vet. codd. monuit Baluzius in Notis ad Antonium Augustinum pag. 522. V. *Supprestitis*.

SVPRESTITIOSVS, V. supra *Supprestes*.

SVPRINVS, pro *Sobrinus*, apud Pelagium Ouerensem Episcop. in Sebastiani Salmanticensis Episcopi Historiae Addit. in Veremundo Rege, aera 827.

SVPSITAE, *Συψιταί*, in Gloss. Lat. Graec. Leg. videtur *Suffitus*, ex Gloss. Graec. Lat. *Συψιταίς, Suffitus*.

SVPTRAGI, V. supra *Subtragi*.

SVPTVPIS, V. in *Supes*.

SVPRATVS, *Parulentus*. Papias.

SVRCARIA, V. *Surtaria*.

SVRCETVR, *Iraſcitur*. Gloss. Iſid.

⁊ Cerda emendat *Succenset*.

SVRCHOTVS, V. mox in *Surcotium*. **SVRCLARE**, apud Apiciam lib. 4. et 5. pro *Surculis connellere et ligare*, dici obseruat Gabriel Humelbergius p. 93. 104.

SVRCOTIVM, *Vestis species, Gallicis Scriptoribus Surcos*, forte quod *Cotis* adderetur vel superindueretur. Gesta Erminae cuiusdam puellae Remis ann. 1396. ex Cod. MS. Bibl. S. Victoris Paris. V. *Superiotus*. **SVRGOTVM**, ibidem. **SVRCHOTVS**, eadem notione. Concil. Trevir. ann. 1227. apud Marten. tom. 7. Amplif. Collect. col. 121. **SVRCOTVM**, eodem intellectu, in Constitut. Frederici Regis Siciliae cap. 96.

SVRCLAMEN, *Surculus*. Gildas de Excid. Britann.

† **SVRCVM**, frugis genus, turgus, Indicum frumentum. Append. ad Monum. eccl. Aquil. p. 22. V. *Surgum* et *Suricum*.

SVRDARE, *Surdum facere*. Gloss. Lat. Graec. *Surdo*, κωφόν. Lex Bapwar. tit. 5. §. 17.

SVRDIGO, *Surditas*. Marcell. Empir. c. 9. *Surdiginis molestiam pati*. Rursum, *Surdiginem remediare*.

SVRDVS. *Ictus sardus*, qui non apparet, qui sanguini effuso opponitur, idem qui *Ictus orbis*. V. l. 2. Confuer. ciuit. Lugdun. ann. 1206 in Hist. eiusdem p. 97.

SVREX, *porcellus*. Vita S. Kierae to. 1. Martii p. 397.

SVRGERE. (1) *Emergere*, Gall. *Sourdre*. Vetus Notitia apud Vgellum tom. 7. Ital. Sacr. p. 1361. *Maxima petia est fissa in loco, ubi Surgit fons, etc.* **SVRERE**, eodem intellectu, in Charta Ludouici Imper. ann. 820. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 70. Hinc **SVRSA**, *Fons, scaturigo*, ex Gallio *Source*. Charta Rogerii Comitis Herefordiae, tom. 1. Monastici Anglici pag. 321. **SVRSVS**, eadem notione. Anonymus in Vita S. Gurhberi Episc. lib. 3. n. 3. **SVRTVMEN** eodem perinde significatu, in Charta ann. 1180. apud Petrum Mariam in Hist. Eccles. Placentin. in Regeſto 2. part. c. 29. Occurrit ibi pluries. (2) *Er*

Erigere, Gall. *Lever*. Mirac. B. Simonis 10. 2. April. pag. 827. (3) Alius tollere, Gall. *Exhauffer*. Charta ann. 1178. apud Murator. delle Antic. Estensi pag. 348. (4) De loco tollere, amovere, Gall. *Oser*. Hist. Translat. brachii S. Clementis, apud Stephanot. tom. 4. Fragm. Hist. MSS. (5) Suscitare, Gall. *Resusciter*. Libellus de Remed. peccat. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 27. (6) **SVPERTVNICAL** AD **SVRGENDVM**, quo quis vitur cum e lecto surgit, in Computo ann. 1203. apud D. Brufel de Vfu feud. tom. 2. pag. CCI. **SVRGIA**, chirurgia, in Ch. ann. 1358.

SVRGICVS, chirurgus. Charta ann. 1261. ex Tabul. S. Victoris Massil. V. *Surgicus*.

SVRGIRE, V. *Baulare*.

SVRGIVS, Lana *Surgia*, Succida, Gall. *Graff*, in Litteris ann. 1413. ex Tabular. Archiep. Auxir.

SVRGOTVM, V. *Sarcosium*.

SVRGVM, i. q. *Surcum*, ap. Murat. t. 4. Antiq. p. 1122.

SVRGVS. Mirac. B. Henrici Baucen. tom. 2. lun. p. 380. *Cecidit plantam oneratum Surgis super anchlam dexteram, et denodavit eam saliter, quod non poterat se adiungere ad laborandum*. Italis *Surgo*, vel *Sorgo*, est Turgus, Indicum frumentum, Gall. *Ble de Turquie*. V. *Suricum*.

SVRIANI, ita dicti in Terra Sancta quidam serui ac tributarii, et ad vfas agriculturæ, et ad alias inferiores necessitates dominis suis refferunt, de quibus multa habet labores de Vitriaco in Hist. Hierosol. cap. 74.

SVRICVM. Ratherius Veronensis post. Apologetic. p. 237. *Inter frumentum et segallum modia 10. inter legamina et milium modia 10. de Surico modia 10. de vino modia 12*. Charta Bernardi Abbat. Casin. in Diario Ital. D. de Monfaucon p. 324. *De ordeo, spelta, aueno et Surico, de vino etiam et horis, nihil monasterio Casinensi persoluant*. Idem videtur quod *Surgus*. V. in hac voce.

† **SVRIRCICVS**, i. q. *Surgicus*, chirurgus, in Ch. Mf.

SVRIRE, in venerem rapi. Gloss. Lat. Graec. *καπερ*, *Suris*. Vitur Apuleius in Apologia.

SVRISCULA, Vasis species. Pelagius libello 4. n. 671. *Lanabat Surisculam, et implebat eam aqua*. Lib. 18. n. 7. *Puerulus stetit ante eum habens panem et Surisculam aquae*. Vitur alibi non semel. V. Coniecturas Rosweidi.

SVRFLVSAGIVM, V. *Superplus*.

SVRPRENDERE. (1) Vt supra *Supprendere* in *Supprisa*. Litterae Edwardi I. Reg. Angl. ann. 1279. apud Rymer. to. 2. pag. 141. *Nec non ad petendum et requirendum deliberrari Surprisa, fassia, vel alias amparata per vos, genitorem vestrum, gentesue vestros*. Aliae Edwardi II. ann. 1310. apud eumd. to. 3. p. 238. (2) † *Decipere, circumuere*, in Ch. a. 1239.

SVRPRISIA, vt *Supprisa*. Charta ann. 1237. ex Tabul. Caltri Vitreii.

† **SVRPRISIO**, substructio, in Arest. a. 1275.

SVRRECTARE, vel **SVRRECTERE**, Excitare, suscitare. *Surrecto, dyesion*, in Gloss. Lat. Graec. V. in *Surgere* 2.

SVRRECTIO, *ἔγερσις*, in iisdem Glossis *Resurrectio*, in Sangerm. MSS.

SVRRECTVS, V. mox in *Surrigere*.

SVRREPTVS, pro Subreptivus, in Litteris an. 1365. inter Ordinat. Reg. Franc. to. 5. p. 210.

SVRRIGERE, Aduersa aqua natate, nauigare. Lex Wisigoth. lib. 8. tit.

4. §. 29. *Flumina maiora, id est, per quae efoces aut alii pisces maritimi Subriguntur*. Proprie autem Latinis

Surrigere, quasi suberigere, in altum tollere. Vopiscus in Aureliano: *Surrectus ad stipisem bestiis obiectus est*. Ita qui aduersa aqua natat vel nauigat, in altum fluminis suberigitur. **SVRRECTVS**, aduersa aqua, cui opponitur *descensus*. Charta Caroli M. pro Monasterio S. Dionysii.

SVRROGARE, vt Subrogare, in Correct. Statutor. Cadubrii cap. 59.

Et 4

SVR-

SVRSA, SVRSERE, V. *Surgere* I.

SVRSISA, V. *Superfedere*.

SVRSVM REDDERE, vox Practico-
rum Angliae, ex Anglico *Surrender*,
quae potissimum v'urpatur, cum
quis dominium suum vel praedium
in manus Domini superioris resi-
gnat, alteri reddendum. Vetus In-
quæsta apud Dugdalum in Anriqu.
Warwici pag. 665. V. lib. Angli-
cum *Justice of peace* p. 132. et seqq.
vbi modi *Sursum reddendi* expo-
nuntur. V. *Superreddere*. SVR-
SVM TOLLERE, pro Auferre, Gall.
Enlever. Laur. Byzyn. in Diario
belli Hussit. apud Ludewig. tom. 6.
Reliq. MSS. p. 164. SVRSVM,
aliud sonat in veteri Consuetud. Bi-
turicensi edita a Thomasserio c. 160.
164 vbi ita appellatur, quod pecu-
niae summae deest, quod quis exsol-
vere tenetur, quasi *Supersumma*.

SVRSVRVM, seditio, vt viderur.
Statuta Montis Regal. fol. 174.
*Quoniam saepe contingit, quod plures
de Berxanis Surfurium et proditiones
fecerunt, etc.*

SVRSVS, V. *Surgere* I.

SVRTA, SVRTERIVS. Constitut.
Iacobi Reg. Siciliae c. 56. Vbi ob-
secrum non est per *Surtam* et *Sur-
terios* significari Excebias excurren-
tes et nocturnas ipsosque vigiles,
Gallis *Gues*, *Patrouille*: at vnde
ducta sit vocis origo, minus scio.

SVRTARIA. Gregorius M. PP. lib. 7.
Ind. 2. Epist. 54. *Direximus tibi
Surtarias duas imaginem Dei Salua-
toris et sanctae Dei Genitricis Ma-
riae continentes*. Stephanus III. PP.
Epist. ad Hilduinum Abb. *Es vidi
ante altare Dominum Petrum et
Dominum Paulum, et nota mente il-
los recognoui de illorum Surtariis*.
Regino ann. 753. habet *surtariis*, vt
et MS. Cod. Eccles. Senonensis: al-
ter vero S. Euodii de Brana *surga-
riis*. Baronius an. 754. 4. *Surtar-
ium* idem esse, quod *scutum*, vbi
sunt pictae imagines, scribit ex præ-
dicto S. Gregorii loco. Recte, nam
vtrobique legendum *Sansaria*. Id
colligere licet ex Walafrido Strabo-
ne lib. de Reb. Eccles. cap. 8. vbi
quod Stephanus *Surtaria*, is Tho-

racidas appellat: In gestis Sibeſti
PP. legitur Constantinum Imperato-
rem per Thoracidas Apostolorum
quos ipse in visione viderat, cogn-
visse. Nam Thoracidas seu inag-
nes pectorales in scutis et clypeis di-
pingi solitas docuimus in voce *Scu-
tum*, Glossae Gr. Lat. Exerzique
Citra. Sed et *Stethariis* legi potest
V. in *Thoracida*.

SVRTERIVS, V. in *Surta*.

SVRTVMEN, V. in *Surgere* I.

SVRVIVENS, superstes, Gallice *Sau-
vivans*, in Leg. Lotharii apud Mo-
rator. to. 1. part. 2. pag. 140. col. 1.
V. *Supervivere*.

SVRVRGICVS, chirurgus. Chart.
Henrici V. Reg. Angl. ann. 1410
apud Rymer. to. 9. pag. 363. V.
Surgicus.

SVRVS, *Sarculus*, in Gloss. Italic.
Excerptis. V. Festum in hac voc.
et ibi Scaligerum.

SVS, Machina bellica, quae et *Scro-
pha*, Gallis *Truie*. Wilhelmos Ma-
mesbur. lib. 4. Hist. *Vnum sui ma-
chiammentum, quod nostri Suen, et
terres Vincam vocant, quod machin-
lenibus lignis colligata, scilicet tabu-
cratibusque consexto, lateribus crud-
coratis communitis, protegit in se su-
fidentes, qui quasi more suis, ad muni-
rum suffodienda penetrant fundamen-
ta*. V. *Scropha*, *Troja*, *Astus*. SV-
VRVS, aper, *Sangler*. in Tabulari
Vindocinensi Charta 303.

SVSALICA TERRA, A *Salica*, vt e-
detur, dependens. V. in Lex. Hist.
Nonient. Monast. apud Marten. to.
3. Anecd. col. 1132. *In Volua ca-
tis dominica, cum Susalica terra, et
pratis ad ipsam pertinentibus*. . .
*In Northus curtis dominica cum con-
sequentiis suis, salica terra in agro
et pratis, etc.* Haud scio an eadem
notione dicatur

SVSANA TERRA, apud Wille-
Thorn. de terra maneriorum men-
surata: *Summa terrae arabilis 56
acrae dimidia; summa totius cum
terra Susana 2149. acrae, etc.* Ibi
dem: *In marisco cum aqua 318
acrae, . . . et de terra Susana 400
acrae, etc.* Mox: *Item de feodo 70
surae de terra Susana et bosco 41*
ac

acc. Rorsum: Item apud Stodmersth, de terra Susana, prasi et marisci 430. acrae, etc. Vbi Somnerus ait, terram Susanam esse terram destrugatam, vel cuius status nimia et diuturna cultura prorsus exeditur, etc. a Gall. *Sarmané*, quod annum excedit. Sed ut verum fatear, vim vocis non assequor omnino.

ISSEINA TERRA, eadem notione, in Domesday, in Monast. Anglic. to. 3. pag. 306.

ISCARE, suffodere, in Charta an. 1263. ex Schedis Praesid. de Mazaugues.

ISCEMATAE CARNES, ex Gall. *Susfémées*. Fleta lib. 2. c. 12. §. 27. De carnificibus et coquis carnes vendentibus *Suscematas*, vel de morina, vel *femicotta*, vel non virtuosa cibaria calefacientes, et insana pro sanis ad vitium hominum periculum. Id est, quibus putredinis notae insperguntur. *Chars fursanes*, Brittoni pag. 33.

ISCPTARE, suspicere. Vita B. Lidenae to. 2. April. p. 341.

ISCEPTATIO, i. q. procuratio, in Ch. a. 969.

ISCEPTORES, *ὑποδέκται* S. Athanasio, Qui annonis et tributis vniuersae aerarii recipiendis praepositi sub dispositione Rationalium sunt: de quibus multa in utroque Cod. tit. de Susceptor. praepos. etc. Vbi Caiacius, Iacob. Gothofredus et alii. Adde Edictum Theoderici Regis cap. 126. 144. V. *Susceptus* et *Susceptore*.

ISCEPTORES, qui Principem iter agentem, aut eius comitum in aedibus suis *suscipiunt*, vel excipiunt, apud Hincmarum de Ordine Palatii cap. 23. **ISSCIPERE**, tributum exigere. V. Scholiasten Iulian. Antecess. cap. 72. 78.

ISCEPTORIUM, Graec. *ὑποδοχῆιον*, Receptaculum, apud ver. S. Irenaei Interpr. lib. 1. c. 14. n. 1.

ISCEPTVLVS, V. in *Susceptus*.

ISCEPTVS, cliens, cui adest Aduocatus in iudicio. Palaemon. Gram. in Glossis: *Afficalā*, cliens, sine *Susceptus*. Gloss. Lat. MS. Regium Cod. 1013. *Cliens*, domesticus, vel *Susceptus*. Gloss. Graec. Lat. *ὑπο-*

λήπτης, *Susceptor*, adiutor. Augustinus Epist. 54. *Quis tandem aduocatus, aut ex aduocato ita vir opimus facile reperitur, qui Suscepto dicat: Recipe, quod mihi, cum tibi male adesset, dedisti. Susceptulus*, eadem notione apud Auctorem antiquum Vitae S. Lupicini Abb. Iulensis n. 10. **ISVSCEPTI** dicuntur, qui habitu Monachi, vel Canonici Regularis, donantur in morte, et inter Monachos *suscipiuntur*. Charta Childeberti Reg. ann. 536. apud Marten. to. 1. Ampl. Collect. col. 5. V. *Frater ad succurrendum*.

ISVSCINTVM, ut *Succinctorium*. Charta an. 855. in Append. ad Marcam Hisp. col. 788.

ISVSCIPERE, dicuntur Parrini, qui baptizandum ad fontem deducunt, et baptizarum de fonte excipiunt, et inde *Susceptores* appellati, Graecis *ὑποδέχοι*, Gregor. M. lib. 4. Dialog. c. 32. V. *Susceptores*. **ISVSCIPIENS**, accusatus, reus, in Cod. Theod. lib. 11. tit. 39. leg. 12.

ISVSCITATIVVS, ad suscitandum aptus. Charta an. 1425. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1765.

ISVSO, **ISVSOVORSVM**, V. *Susum*.

ISVSPECTIO. (1) In Legibus Liuthprandi Regis Longob. tit. 49. §. 1. ubi *Suspicio* legitur in Lege Longob. lib. 2. tit. 55. §. 15. (2) Spes. Acta S. Austregisili tom. 5. Maii p. 233. V. *Suspicio*.

ISVSPECTO, aduerbialiter, in l. 21. D. de his quae ut indign.

ISVSPECTVS. (1) Suspicio. Vita S. Wiboradae tom. 1. Maii p. 306. (2) Suspica, suspiciosus. Tertull. de Cultu fem. lib. 2. cap. 4.

ISVSPENDERE separare, summouere, apud Ennodium in Apologet. V. *Suspensario*.

ISVSPENDICVLVM, funiculus, cui aliquid appenditur. Translat. S. Cuthberti to. 3. Mart. p. 142.

ISVSPENDIVM, Patibulum, furcae. Tabular. Kemperleg.

ISVSPENSATIO, interdictum, muneris vel beneficii ad tempus privatio, Gall. *Suspension*. Arnoldus Lubec. in Chron. Siliuorum, lib. 4. cap. 14. V. *Suspendere*.

E e 5

SVS-

- SVSPENSIO.** (1) *Vt Suspensio*, apud Lindwood. Prouinc. p. 11. et in Bulla Bonifacii VIII. PP. ann. 1298. in Bullar. Carmelit. p. 50. col. 2. etc. (2) *Corporis per pedes*, Poenae species apud Anglos, de qua Fleta lib. 1. c. 26. §. 4.
- SVSPENSIVA.** Non definite. S. Bernardus Epist. 8.
- SVSPENSORIUM,** vncus, cui appenduntur carnes in culina. Caesarius Heisterbach. lib. 6. cap. 5. Seu potius ex sententia Vossii lib. 3. de Vitiis ferm. cap. 51. camini locus, vbi ad eum suspenduntur pernae, carnesque aliae fumo indurantur: vel etiam superioris contignationis locus, vbi, postquam sunt fumo induratae, aëre ventilantur.
- SVSPENSURA.** (1) Vox Architectorum. Anonymus de Re Architectonica c. 16. de fabrica balnearum. *Suspensurae calidarum cellarum ita sunt faciendae, ut primum area sesquipedalibus segulis consternatur, inclinata ad fornacem, ut pila missa intro, resistere non possit, sed redeat ad praefurnium.* Vbi Vitruuius lib. 5. cap. 10. habet, *Suspensurae calidariorum, etc.* (2) **SVSPENSURAE.** Glossar. scriptum literis Longob. ex Bibl. S. Germani Paris. ex Glossis: *Suspensurae, inaltationes sunt, sicut in Psalmo dicit: Mirabiles Suspensurae maris, quia quando tempestas aëria re suspenduntur atque exaltantur fluctus.* Vulgarè hodierna habet, *elationes.*
- SVSPENSVS.** *Esse vel Teneri in Suspensio.* Gall. *Être en Suspens*, Suspensum haerere. Charta an. 1327. apud Ludewig. to. 5. Reliqu. MSS. p. 479.
- † **SVSPICABILIS,** suspectus, t. 9. Collect. Hist. Fr. p. 145.
- SVSPICARI,** existimare, Graec. *ὑπολαμβάνειν*. S. Irenaei vetus Interpres lib. 1. cap. 4. n. 4. Hinc **SVSPICIO,** pro Opinio, sententia, Graec. *ὑπολήψις* apud eumd. lib. 3. c. 5. n. 1.
- SVSPICERE,** Suspiciari, Gall. *Soupçonner*. Vita S. Dunstani tom. 4. Mai pag. 370.
- SVSPICIO,** Expectatio, spes, Graec. *προσδοκία*. Vetus S. Irenaei Interpres lib. 1. c. 13. n. 3. V. *Suspicio*. 2. Alia notione V. in *Suspiciari*.
- SVSPICIOSVS,** Suspectus. Fabianus PP. Epist. 3. V. *Suspecho*.
- SVSPINARE.** Gloss. Lat. Graec. S. *spino, χερσουργῶ*. Aliae Graec. Lat. *χερσουργῶ, opifico, Spina*.
- SVSPIRIOSVS, SVSPIRITARE.** V. *Suspirium*.
- SVSPIRIVM,** Spiritus, et anhelus difficultas, apud Apuleium de vituribus herbar. c. 41. Gloss. Lat. Graec. *Suspirium, δύσπνοια*. S. germ. adduxit *Suspirio*. **SVSPIRIVS**, anhelus, aegre spirans, quod spiritus angustia et difficultate laborat, apud Anton. Mulum de Herb. Vetronica c. 3. **SVSPIRITO,** S. *spiro*. Vetus Glossar. Longobardic. S. Germani Paris. ex Glossis.
- SVSPRESSURA, V. Souspressura.**
- SVSSACA, V. Soscia.**
- SVSSALTIRE.** Vgutio: *Digerere evacuare, ebrietatem deponere, ut gariter dicitur Sussaltire, quod sit cibaria et potus in stomacho dividuntur, et quaedam pars purior transmittitur per membra ad alimenta vitae, quaedam grossiora ad feces.*
- SVSSARA, V. Soscia.**
- SVSSEINA TERRA, V. Sassa.**
- SVSSES,** Qui habilis ad substantiam. Gloss. Isid. Idem quod *Subses*. in hac voce.
- SVSTAMENTVM,** in Leg. Normann. apud Ludewig. to. 7. Reliqu. MSS. pag. 322. pro *Sustentamentum*. *Sustentamen*.
- SVSTANTIA,** pro *Substantia*, alimentum, in Statutis Arelat. MSS. a. 192. V. infra *Sustentaculum* 1.
- † **SVSTANTIALIS,** pernecessarius in Bulla a. 1572.
- † **SVSTARE,** facta tecta tueri, Ch. Ms. a. 1311.
- SVSTELLA,** f. Axilla. Acta B. Ignoli tom. 2. April. pag. 955. De Christophorus pateretur febrem mamam et unum anguinem subius Stellam dexteram, etc.
- SVSTELLOSE,** *πυρρύγος*, in Gloss. Lat. Graec. Aliae Graec. Lat. *πυρρύγος*.

negus, fraudulenter, Sustellose, nequiter. Emendant viri docti Sustellose.

SUSTENTACVLVM. (1) Alimentum, Capit. Caroli M. ann. 789. V. *Sustentamen*. (2) Fulcrum, baculus quo quis sustentatur. Acta MSS. S. Victorii in Biblioth. S. Petri Carnot. V. *Sustentarium*.

SUSTENTAMEN, alimentum, vt *Sustentia* I. Laur. Byzyn. in Diario Hufit. apud Ludewig. tom. 6. Aliqu. MSS. pag. 182.

SUSTENTAMENTVM, eadem notio. Charta ann. 1164. apud Lobell. tom. 2. Hist. Britan. col. 307. V. *Sustensaculum* I. et *Sustentatio*.

SUSTENTARIVM, Fulcrum. Acta Gudwali to. 1. lun. p. 748. V. *Sustentaculum* 2.

SUSTENTATIO, alimentum, Gall. *Sustentien*. Anastasius in Gregorio III. apud Murator. tom. 3. pag. 159. V. *Sustentamen*.

SUSTENTATIO, Subsidium, auxilium, Gallice *Secours*, *Sustien*. Capit. Caroli Calui ann. 876. tit. 48. 85.

SUSTENTATIVVM, alimentum, Ch. a. 980.

SUSTINATIO, vt *Sustentatio*. Charta Philippi Reg. Franc. ann. 1308. to. 1. Hist. Harcur. p. 1197.

SUSTINENTIA. (1) Patientia. Vita S. Firmini Marr. V. *Sufferentia* I. (2) † Summus ad terram rectam domum tuendam necessarii, in Ch. Ms. 4. 1313.

SUSTINERE. (1) Expectare. S. Hieronymus Epist. 17. (2) † Sarta sarta tueri, in Ch. a. 1263.

SUSTINERI, pertinere, spectare. Cod. Theod. tit. 1. de Decur. leg. 6. *Unde cum mancipiis et pecoribus ceterisque rebus, quae cultui rustico sustentantur, etc.* Nisi sit pro destinatur, vt monet Gothofredus ibidem.

SUSTINEVM, obiectaculum quo aqua sustinetur. Statuta Mutin. c. 38. fol. 53.

SUSTIVVS EQVVS. Diploma Leonis IX. PP. in Continuat. Bullarii Rom. p. 1. col. 2. *Confirmamus tibi* (Heranno Colon. Archiep.) *omnia, quem*

admodum in privilegiis patrum nostrorum apostolicorum virorum suis inscripta, crucem videlicet, et pallium suo tempore suoque loco ferendum, insigne quoque Sustini equi. Melius apud Miraeum to. 2. p. 1132. col. 1. *Festini equi.* V. *Equus* et *Nactus*.

SVSTRADO. Codex censualis MS. Irminonis Abbat. Sangerm. fol. 60. vo. *Et adducunt de ligna duo carra ad Sustrado, etc.* Nescio an huc spectent voces *Sostrale* et *Sostri*. V. *Supra* in his vocibus.

SVSVM, pro *Sursum*. Glossae vet. *Susu*, *svw*. Rursum *svw*, *Suso*, *supra*, *super*, *svw xaw*, *Susum deorsum*. *Ileos ta svw*, *Susum versum*. *ty svw*, *Susum versum*. *Susonorsum*, in vet. Inscript. pag. 204. Gloss. Lat. Graec. *Susu*, *svw*. *Susum*, *svaw*. Papias: *Susum*, in superiori parte, in loco signato. *Sursum*, ad locum. Commodianus:

Integrate locum vestrum, per omnia docti,

Susum intendentes, semper Deo summo deuoti.

Ita veteres *rsusum* pro *rursum* dicebant, vt obseruat Scaliger ad Carulium pag. 58. V. *Insusum*. Hinc Itali Poetae eadem notione *su* et *suso* dicunt, vt obseruatum ab Acausio.

SVSVRRARE, maledicere, clanculum carpere. Hadrianus PP. to. 3. Concil. Hisp. p. 93.

SVSVRRATOR, **SVSVRRIOSVS**. Gloss. Graec. Lat. *ψυρριος*, *Susurriosus*, *susurrator*. Occurrit vox posterior in Hist. Translationis S. Landoaldi n. 18. *Susurro*, apud Siconium lib. 5. Epist. 7. Petrum Chrysologum serm. 55. et alios. Glossae Isidor. *Susurrio*, *senillosus*, *bilinguis*. Pithoeanae habent *Senilosus*. (Legendum, *Susurro*, *sentensiosus*, *bilinguis*. Papias: *Susurro*, *destrator*, *bilinguis*, *vixator*, *qui murmurat*, *sentensiosus*.) V. *Cauculatores*, et *Sentensiosus*.

SVSVRRATORIE, *Susurronum* more, murmurando et clam machinando. Charta Henrici IV. Reg. Angl. ann. 1405. apud Rymer. tom. 8. pag. 425.

SV.

SVSURTIVM, Ioanni de Ianua, *Murmur latens, locutio*. Vita vener. Idae to. 2. April. pag. 174. *Pius Dominus in corde dilectricis suae idle Sufurrium intulit, etc. Iuge susurrium*, apud S. Hieronymum in S. Malcho cap. 6.

SVTANA, Togae seu tunicae species, vt *Subtana*. Acta S. Bertae to. 5. Iun pag. 153. V. *Subianenum*.

SVTELA. (1) *Affusia*. Papias. Gloss. Lat. Graec. *Sutela*, ἐνέδρα, ἐξαρτήσις, δόλος, κακοῦργία. V. Festum et *Subtela*. (2) † *Affutum vesti refarcitae segmentum*. Glossar. Lat. Gall. Cod. 521.

SVTELLARE, Suere. Eadem Glossae: *Sutello*, ἑάπτω. Infra: *Suso*, συζέπτω, δέματτα ἑάπτω. Hinc **SVTELLOVS**, πραγματοράφος, in iisdem Glossis.

SVTELLARES, vt *Subsulares*. V. ibi.

SVTIARE. Charta ann. circ. 800. ex Chartul. Marifcon. fol. 167. vo. *Debent russici de Romenaco duas condaminas elaborare, una ad frumentum et segala, alia ad auenam urando, seminando, colligendo, carricando, Sutiano et usque ad granarium perducendo*. Haud scio an idem sit quod *Excudere*, Gall. *Battre le blé*.

SVTILARES, vt *Subsulares*, V. ibi.

SVTITIVS, Sutilis. Statuta Eccles. Valent. inter Conc. Hisp. to. 3. pag. 511. V. *Confusitii*.

SVTOR VACCAE, Sutor qui vitur corio vaccae, Gall. *Cordonnier*. Charta Leduini Abbat. S. Vedasti Atrebat. ann. 1036, ex Chartul. V. eiusdem Monast. p. 243. V. *Vacarius*.

† **SVTORIVM**, locus vbi sutores vel sartores merces suas venum exponunt. Comput. Ms. a. 1321. V. *Sutrium*.

SVTORIVS, Sutor. Charta an. 1348. tom. 2. Hist. Dalph. pag. 578. col. 2.

SVTRIBALLVM, SVTRIBALLVS. Gloss. Graec. Lat. MS. καλαιργόν, *Sutriballum*. Infra: καλαιργός, *veteramentarius, Sutrinallus*. Edit. habet *veterinallus*. Verus Interpretes Iuuenalis Sat. 3. *Confuso vlnere: a Sutriballo sutus*.

SVTRIVM, Locus, vbi sunt species aliquae. Gl. Isid. Vtut. P. 1. Glou. Lat. Gr. *Sutrinum*, *sutrinum, suererie, lieu ou l'on*

Sutrinum, suererie, lieu ou l'on in Gloss. Lat. Gall. Sangerm. Ms.

† **SVTRIVS**, tutor, in Ch. a. 12

† **SVTRIX**, sartrix, in Comput. 1429.

SVTRVM. Charta ann. 1115. Vghellum in Episcopis Cann. *Concedimus iterum, ut eadem trix Ecclesia Cantuarum plenam deat omnium rerum suarum, et suorum hominum vendentiam et emendam in Cannis quam desoris et in delibus ubicunque possident etiam omnium suorum hominum aragium Sutrum omnium terrarum, calnarum vinearum ad laborandum cum sua datura: ita tamen si non laborauerint, de terris nostris, et de laborauerint eidem Cantuari Ecclesiae, affidantur detur natus, et medietas reliqua nobis possideat etiam Sutrum petuum salarium sua maria piscantium Quae quidem mendis non care In voce Aragium monet Cantuari pro Sutrum forte legendum esse rum. Haud scio an bene. Gl. Lat. Graec. *Sutrum*, ἀμμή.*

SVTELLARIIVS, SVTLARIS, *Subsulares*.

† **SVTVLVM**, solum, pars domus inferior, in Ch. a. 1309. V. *Sutrum*.

SVTVLVVS. (1) Porcellus. Tabul. Martini Pontifar. (2) Idem quod *Sutulum*, in Ch. a. 1311.

† **SVTVS**, BETA, SVTAE, ornatus quidam fericus, in Curia 2. Genes Taracon. V. *Seta*.

SVVM, porcorum coctus, in Gloss. MSS. Regiis.

SVVS. (1) Pro Eius, non semel apud Scriptores medii aevi. Gregor. Turon. Histor. Franc. col. 562. (2) Pro Tuus. Litterae Bonifacii VIII. PP. ad Edwardum I. Reg. Angl. Chron. Th. Otterbourne p. 95.

SVXTA, SVXTILIS. Chronicon Abbat. S. Trudonis lib. I. apud Ache tom. 7. Spicil. pag. 350. *Candelabrum argentea septem, Saxtas argenteas duas ad ferendum incensum, et cyphos argenteos quatuor, et*

capro: Saxilem unum argenteum.
 a eiusmodi incenso ferendo *Acer-*
u et *Nanículas* vulgo vocant: de
 vero voce nihil sani occurrit,
 legendum sit *buxtas*, i. pixides.
 in hac voce.

551, V. *Soyff*.

vzzens, pro *sugens*, *hauriens*,
Tract. Mf. de re milit.

VIGA. (* *praedium pecuarium*, a
erman. super. Schwaig, i. q. *Wort-*
pf.) *Testamentum Frederici Pala-*
ti in Metropoli Salisburgensi tom.
pag. 446. Vineam in Kelheim,
am emi a Lifungo de Westeren, de-
gani in manus Perchtoldi, et duas
uigas delegavi in manus Wernhar-
i de Sillengen, etc.

ANIMOTVM, *SVANIMOTVM*,
uria libera tenentium in foresta,
uae de delictis in foresta accidenti-
us ter in anno cognoscit: vox a
axon. Swang, Anglis Swain, ope-
riar, minister, et gemose, Con-
ruus. Maiorvodo et Wafio Swain
libere tenens. Charta libertatum
breftae Ioannis Regis Angl. ann.
1215. apud Marth. Paris, et in Pu-
lla oculi. V. Guill. Prynneum in
liberat. Angl. to. 3. p. 1142. SWA-
IMOTVM, eadem notione. Inque-
la ann. 1364. apud Kennert. Anti-
quit. Ambrosd. pag. 499.

ARMVM APVM, in modo tenen-
ti hundredum pag. 128. Examen
ipum, ex Angl. Swarm.

PATRE, Quantum vnus fector per
 diem fecare potest de prato, idem
 quod *Falcata prati*: ab Anglo-Sax-
 on. *Swad*, Germ. *Schwat*, scissio,
 rasura. Kennert. in *Antiquit. Am-*
brosd. ad ann. 1325. pag. 399. Duae
Swasbes disti prati iacent ut sequit-
ur, etc. Rursum pag. 400. Dimi-
dia roda et dimidia Swashe apud
Shorredolemede . . . et duae Swa-
sbes apud Methames. V. Sectura pra-
ti in Secare 2.

SWRO, *SWRO*. *Lex Bajwar. tit. 15.*
cap. 11. §. 2. Si firmare promiseris
emptori, id est, Swro. Vbi Linden-
brog. Sweren, iuramento confirma-
re. Alii codd. habent Swiron.

POLLYNGA, *SVVLINGA*, vox
Caecianis familiaris, quibus idem

quod *Anglis hyda*, seu vt est in
Domesday, Carucata, nuncupatur:
 vulgo inquit *Somnerus*, a *Plough-*
land: a Saxonico *Sullu*, ararum.
Charta vetus Eccl. Cantuar. apud
Th. Blount in Nomolex. Anglic.
SVLINGA. *Codex MS. Ar-*
chiepisc. Cantuar. SVLLYNGATA
TERRAE. Will. Thorn. pag. 1931.
SWOLLINGLAND, terra *Swollin-*
gatim, siue per *Swollyngam*, i. quan-
 titatem vnius aratri culturae depu-
 tata, et fructuariis elocata. *Idem*
Thorn. p. 2140. SWYLLINGMAN-
NVS, tenens ad redditus infra limi-
 tes suae *swollingae* colligendos ele-
 ctus. *Vetus Scheda apud Somne-*
rum.

SYATICA, *Ischias*, Gall. *Sciatique*.
Acta S. Richardi Episc. tom. 2. lun.
pag. 251. V. Scia.

SYCAMINA, *Sycomor*. *Vita S. Con-*
dedi saec. 2. Bened. p. 365.

SYCARIA, vt *Sicaria* 2. V. ibi.

† *SYDRACIA*, *parui tuberculi, qui*
in carne nascuntur, in *Gloss. ad*
Alex. Iatrofoph.

SYEMELINGA, *mensura annonaria.*
Confuer. MSS. Eccl. Colon. De
praedicto etiam tritico dantur . . .
XX Syemelingae singulis diebus de eo
quod dicitur griex. V. Swollynga.

SYLLABAE, *Litterae*, *Epistola. Glos-*
sae Lat. Graec. Adfarihus, συλλα-
βῶν, γραμμάτων. Synodus Rom.
ann. 745. Ante hos dies Syllabas re-
verendissimi atque sanctissimi fratris
nostri Bonifacii Archiepiscopi nobis
retulisti.

SYLLABARIVS, V. *Abecedarius.*

† *SYLLABATIM*, per litteras, in
Notit. a. 863.

SYLLABICARE, vt mox *Syllabizare*.
Vita S. Catharinae Senensis tom. 3.
April. p. 881.

SYLLABIZARE, *Elementa sigillatim*
appellare, quomodo faciunt, qui
primas literas ediscunt, Gallis Epel-
ler. Ioannes Sarisber. lib. 5. Polycr.
cap. 16.

SYLLATERIVM, *perperam pro Fi-*
laterium. V. in hac voce.

SYLLOGIZARE, *concludere, decer-*
nere, Arrefter. Ericus Vpsalientis lib.
6. Hist. Suecicae pag. 205. Coepe-
rant

- rant de eius assumptione tractare, et de facili concludendo inferre, quod Syllogizauerunt in oculo.* SYLLOGISMARE, eadem notione. Ermanricus in Vita S. Alberti Abb. Gambronensis num. 1.
- SYLLOGIZATIO**, Argumentario, ratiocinatio. Origo Monast. Montis S. Mariae apud Leibniz. to. 2. Script. Brunsvic. p. 427.
- SYLPHORI**, vt *Silfori*. V. in hac voce.
- SYLVA**. Sanutus lib. 3. part. II. cap. 13. *Transseunt montes Riphacos, quos Ungari Sylvas vocant.* SYLVA, *Lignum, materia*, in Gloss. Gasp. Barthii ex Hist. Palaest. Fulcherii Carnot. apud Ludewig. tom. 3. Reliqu. MSS. pag. 357. SYLVA MINUTA, Caedua. Polyptychus S. Remigii Remensis. SYLVA NVTRITA, vt *Pastilis* mox. Idem Polyptychus S. Remigii Remensis. SYLVA PALARIS, *ex qua poli* (l. pali) *et podimensi* (l. pedamenta) *sumuntur*. Vocabular, vtriusque Iuris. SYLVA PASTILIS, i. Pastui animalium idonea, in Domesdei, in Monast. Anglic. tom. 3. part. 2. pag. 10. SYLVA PASCVA, eadem notione, in Vocabul. vtriusque Iuris. SYLVA PASTIONALIS, eodem intellectu. Codex Censualis MS. Irminonis Abbat. Sangerman. fol. 45. col. I. SYLVA SAGINACIA, Saginandis porcis idonea. V. *Saginacia*.
- SYLVAGIVM**, ius vtendi silua, vel praestatio pro iure vtendi silua, vt *forestagium*, de quo supra. Charta Bartholomaei Episc. Laudunensis an. 1130.
- SILVALIS**, ad siluam pertinens. Leg. Lotharii apud Murator. to. 1. part. 2. p. 139. col. 2.
- SYLVARIUS**, qui siluam custodit, providet. Polyptychus S. Remigii Remensis. V. supra *Silva nutrita*.
- SYLVATICVM**, idem quod *Sylvagium*. Io. de Ianua. SILVITATICVM, eodem significatu. Charta an. 880. in Append. ad Marcam Hisp. col. 812.
- SYLVATICVS**, agrestis, incultus, aspero ingenio, Italis *Saluatico*. Ordericus Vitalis lib. 4. pag. 506. V.
- Comes siluester**. SILVATICA DVMENTA, pellibus ferarum vestrium munica, apud Mab. tom. 5. Annal. Benedic. pag. Constitut. MSS. Cluniac. SILTICVM OPVS, eadem notione videtur. Consuet. antiquae Can. Regular. apud Marten. part. 1. vae Collect. p. 323. *Sed ne quis fratrum Siluaticum opus cumulat.* SALVATICVS, pro *Silicus*, quomodo Galli *Sarvogunt*. *Aves saluaticae*, in Lege Balth. 20. §. 6. Gallis *Oiseaux fauces*, quibus opponuntur domestici *domipastae*. In Charta Edwardi Reg. Angl. to. 2. Monastic. p. *Sannaginae* dicuntur ferae siluest. Charta an. 1279. *Et contrate Saluatica, deserta et inhabitata.* S VAGIVS, eadem notione. Be. *Saluagiae*, apud Geruasium Dornensem ann. 1168. SALIGNIA, fera siluestris. Charta an. 1335. to. 2. Hist. Dalph. pag. 3. SILVAYSINA, pari significatu. Charta an. 1399. ex Tabular. Ma.
- SYLVICOLA**, pro *Silvicola*. Silua in Charta Alamannica Goldasti.
- SYMAISIA**, mensura vinarie, Gr. *Simaise*, sex mensuras continet seu octo sextarios Parisienses Tab. Eccl. Aniciensis: *Heres remetur ferre perpetuo unum papem et unum Symasiam vini cum candela accendi.* V. *Simasia*.
- SYMBOLA**. (1) Ciborium, seu pax in qua Corpus Christi offertur. Ordinar. vetus Ambian. (2) SYMBOLAE, Conuiuia publica, singulorum *Symbolis*, *αἷμα*. V. Graecis et Latinis Scriptoribus citatissima, quod pluribus notauit Hieronimus Stephanus de Abusu linguae Graecae c. 1. Concilium Aulcan. ann. 1068. V. *Symbolum*. Probabilius Concilium Aulcanse intellexerit de expensis quae in Archidiaconorum vel Episcoporum susceptionibus a presbyteris ecclesiarum ruralium fiunt, quae *Paratae* alibi dicuntur, vt non obscure innuit Epistola Urbani II. PP. ann. 1099. apud Baluz. to. 2. Miscell. pag. 180. *versas praeterea paratas sunt Sym-*

lar, quas synodus vocans, tam ecclesiarum iam distarum quam ex ceteris ecclesiis . . . in sumptus vestium concesserunt.

SYMBOLISATIONES, in Ordine Praedicatorum appellantur conuiuia seu comestiones quae inter fratres sunt, data ab vnoquoque sua Symbola. Capitul. ann. 1314. apud Marten. to. 4. Anecd. col. 1946.

SYMOLOGIZARE, Symbolum conflare. Galuaneus Flamma in Chronico.

SYMBOLVM. (1) Christiani appellant summam fidei Catholicae, quasi, ut quidam censent, Collationem, quod, ut aiunt, Apostoli simul conuenientes, quod quisque sentiret ac crederet, in illud contulerint. S. August. Sermon. 115. de Tempore: *Quod Graece Symbolum dicitur, Latine collatio nominatur. Collatio ideo, quia in unum collata Catholicae legis fides . . . , Petrus dixit: Credo in Deum Patrem, etc. Ioannes dixit: Creatorem coeli et terrae, Iacobus dixit, etc.* **SYMBOLVM VIOLARE**, peccare. S. Laurentius Nouariensis Episc. Homil. 1. **SYMBOLVM ACCIPERE** et reddere dicebantur baptizandi, qui, antequam tingerentur. Symbolum memoriter proferebant, apud S. Augustin. Epist. 67. Homil. 2. cap. 1. Sermon. 135. de Temp. cap. 1. *Symbolum*, quod sub nomine S. Athanasii circumfertur, ad Primum recitari coepit ann. 922. in Ecclesia S. Martini Turon. ut discimus ex Statuto Capituli eiusdem Ecclesiae apud Marten. to. 1. Anecd. col. 62. (2) **SYMBOLVM LUMINIS**, seu potius *Symbola*, Censur pro luminaribus Ecclesiae. Leges Kanuti Regis Angl. c. 14. **SYMBOLVM ANIMAE**. Concilium Enhamense ann. 1009. cap. 12. *Luminarium censur ter quotannis penditur. Sed acquiritur est, ut animae Symbolum, (quam pecuniam sepulchralem vocant) semper dependatur, cum sepulchrum sit effossum.* Vbi Decreta Synodalia eiusdem Concilii c. 13. habent: *Manera nec non defunctorum animabus congruentia puto impendantur aperta.* (3) **SYMBOLVM**, conuiuium,

comestio. Hist. Liutprandi apud Murator. to. 2. p. 431. *In his namque (ecclesiis) Symbola faciebant, gestus turpes, etc.* (4) Campana. V. *Symbolum*. (5) **SYMBOLVM**, in scholis dicitur Testera quae Gallice loquentibus dabatur Magistro exhibenda vt punirentur. V. Hist. Paris. Lobinelli tom. 5. pag. 128. (6) † **Ciborium**, s. pyxis in qua corpus Christi asseruatur, in Ch. Ml. a. 1354.

SYMBOLVS, a Graec. σύμβουλος. Consiliarius, Praefectus vrbs. Vita S. Stephani Sabaitae tom. 3. Iul. p. 545.

† **SYMERINVM**, mensurae species, Germ. *Simmer*. Ludew. t. 10. p. 18. **SYMMACHVS**. Liberatus Diaconus cap. 23. *Per portitores literarum velocissimos, quos Aegyptii Symmachos vocant.*

SYMPELLVS, pro *Simenellus*. V. ibi.

SYMMISTA, a Graec. συμμύστης, Sacrorum eorumdem particeps et collega. Vtuntur S. Hieronymus, Sidonius, Apuleius, et alii. Nude pro Pontifex occurrit in Vita S. Romani Archiep. Rotomag. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1659. A *Symmista* priori notione sine dubio, voce corrupta, ut recte obseruat P. de Colonia in Histor. Litteraria Lugdun. to. 2. p. 68. sex Presbyteri qui in festis solemnioribus Archiepiscopo Lugdunensi sacra peragenti assistunt, *Six muses* vulgo appellantur.

SYMNISTA, pro *Symmysta*, συμμύστης, socius, confors. Vnitur semel ac iterum HRabanus Maurus Poem, 41. 54. V. *Summista*.

SYMPLECTAE, V. *Sempeclae*.

SYMPHONIA, Instrumentum Musicum, de quo sic Isidorus iib. 2. Orig. cap. 21. *Symphonia vulgo appellatur lignum canum ex utraque parte, pelle extensa, quam virgulis hinc et inde Musici feriunt. Fitque ex ea concordia grauis et acuti suauissimus cantus.* Vgutio: *Tympanum quoddam instrumentum musicum, vel pellis, vel corium, vel ligno ex vna parte onisum vel contextum, et dicitur sic quod tinniat, vel dicitur sic a tinnio, quod*

quod est medium, quia est medium. Est enim media pars Symphoniae in similitudinem cribri, et virgula percussitur ut Symphonia. Glossae antiquae MSS. *Tibia, Symphonia.* Glossae Isonis Magistri: *Sistrum, tuba, genus Symphoniae.* Alibi: *Symphonia, tuba*, ad istud Prudentii lib. 2. in Symm.

*Fluilibus Aethiacis signum Symphoniam belli
Aegypto dederat, clangebat bucina contra.*

SYMPHONIARIUS, Symphoniacus, in Charta ann. 1602. apud Calmet. tom. 3. Histor. Lothar. inter Probat. col. 465.

SYMPHONIZARE, Symphoniam edere, canere, in Actis S. Ansueri to. 4. lul. pag. 102.

SYMPLEGAS, vox Graeca, Complexio. Tertull. aduersus Marc. lib. 1. cap. 2. *Duos Ponticus deos adfert, tanquam duas Symplegadas naufragii sui.* Vbi respicit ad duos scopulos Boiphori *Symplegades* dictos, quod inter se aliquando concurrisse tradunt fabulae. Vita S. Iacobi Erem. saec. 4. Benedict. part. 2. pag. 153. *Es inter has verborum Symplegades (id est, ambages) respicis vas, ubi reconditus erat sextarius: et ecce mensura integra conspicitur.*

SYMPONVS, ex Graeco σύμπονος, συνεγάρτης, apud Anastasium in Epist. ad Constantinum Imp.

SYMPsALMA, *Consonantia psalmi, vel vocis copulatio in cantando.* Ioh. de Iauua. V. *Diapsalma.*

SYMPTOMA, Graec. σύμπτωμα, Causa quilibet: saepius de iis quae in morbis accidunt, Gall. *Symptôme.* Vita S. Guillelmi Archiep. Bituric. tom. 1. Ian. pag. 639. *Haesitabant medici quid de morbo dicerent, quia causam eius penitus ignorantes, videbant Symptomata sibi ad inuicem aduersari.*

SYNANTICVS MORBUS, angina, Ital. *Sinanza*, Gall. *Esquinancie.* Acta S. Canonis tom. 6. Maii pag. 28. V. *Squinantia.*

SYNAPIVM, Sinapi, in Statutis S. Claudii ann. 1448. pag. 81.

SYNASTRIA, Constellatio, in Querculo pag. 40

SYNAXARIA, Vitae Sanctorum compendium tractatae in Menae aliisque Ecclesiasticis libris inferuntur. V. Glossar. med. Graecit. in voce.

SYNAXIS. (1) *Συναξίς*, Latinis *Collecta*: Conuentus seu Congregatio Monachorum, ad orationem et psalmodiam coeuntium, apud Cassian. lib. 2. de institut. Coenob. cap. 18. V. *Collecta* 6. (2) **SYNAXIS** mensura pro *Cursu*, seu officio Ecclesiastico Glossae MSS. *Synaxis decantatio rararum, vel illa hora, qua sol ab oriente descendit et dicitur quasi iuxta ore. Regula S. Benedicti cap. 17. Vesperum autem Synaxis 4. psalmis cum antiphonis terminetur.* Apud Graecos Patres, *συναξίς* sumitur pro participatione diuinac Eucharistiae, ut patet apud Dionys. Areopag. lib. de sacram. ubi vid. Pachymeres ad cap. 1. (3) **SYNAXIS**, in Hist. Liutprandi apud Murator. tom. 2. pag. 448. *Siquidem, post unius anni Synaxin, quum amplioris iam potentiae episcopalis aggredietur eosdem Principum sermonibus, etc.* Id est, explet unius anni cursu.

SYNCELLATVS, V. in *Synce*.

SYNCELLITA, qui alias *Concellatus*: Monachus scilicet, qui in eadem cella, i. Monasterio habitat. Veteres Glossae MSS. *συνελλήτης* *yeitores.* Cassianus Collat. 20. cap. 2. **SYNCELLITAS**, latiori significatione, Monachos omnes interdum vocabant. Vetus antiqui de laudibus Lirinenis insulae, apud Vincent. Barralem.

SYNCELLVS, dignitas Ecclesiastica praecipuis et honoratioribus, quae qui cohonestatus erat, in eadem, qua Summus Pontifex, vel Patriarcha, cella habitabat, vnde nomen *Synce*. Habuit enim suos Syncecellos non Graecanica duntaxat Ecclesia, quod notissimum est Scriptis Byzantinis, sed etiam Romanis. Siquidem Leo Papa in Epistola ad Kenulphum Merciorum Regem apud Willelmum Malmesburiensem lib. 1. de Gestis Reg. Angl. c. 4. S. Augustino

fiat, primo Anglorum Apostolo
hanc appellationem adscribit: Nos
per omnia circueatius trutinantes, in
sacro scriptis reperimus sanctum Gre-
gorium praedecessorem nostrum in in-
terro ipsam parochiam numero XII.
B. Augustino Synkello suo Archiepi-
scopo tradidisse et confirmasse Episco-
pos consecrandi. Unde colligitur,
Augustinum ex ijs fuisse Clericis,
vel Monachis, quos idem Gregorius
in Synodo Romana ann. 595. statuit
in officio cabiculi Pontificis obsequi
debere: ut is, qui in loco est regi-
minis, habeas testas tales, qui vitam
eius in secreta carnisatione videant,
et ex visione sedula exemplum profe-
bas faveant. Habuit igitur olim Ro-
manus Pontifex suos Syncellos, tam-
en postmodum, vel appellationem
saltem, si non officium, desuisse par-
te credere, cum de iis fere sileant
caeteri ex nostris Scriptores. In
Ecclesia vero Constantinopolitana
praecipuum locum obtinuisse Syn-
cellos, statim ab instaurata urbe te-
luntur Cedrenus et Zonaras ad ann.
14. Theodosii Iunioris, et Victor
Tunnensis in Anastasio. Caeteros
tiam Patriarchas Syncellos habuisse
colligimus ex Synodo Nicaena II.
praeterea ex VII. Synod. act. 1. pag.
474. 481. 530. Edir. 1617. Synodo
Calchedon. act. 1. pag. 184. et 188.
Synodo VIII. act. 1. pag. 713. 734.
et Niceta Paphl. in Vita Ignatii
Patr. CP. p. 713. Invaluit post-
modum, ut qui Syncelli Episcoporum
aut Patriarcharum erant et dice-
bantur, Syncelli Ecclesiarum ap-
pellarentur. Ita apud Theodorum
Abucaram Epist. 4. Michael Presby-
ter dicitur σύνκελλος ἀποστολικῆς
ἐκκλησίας, seu Ecclesiae Hierosolymitanae.
Synclorum munus in dignitatem
Ecclesiasticam postea transit apud
Graecos, quorum numerum ad bi-
nos auxit Heraclius, ad plures caete-
ri deinceps Imperatores, qui iis de-
ique Proto-Synclum praefecerunt.
SYNCCELLI praeterea dignitas ab
Imperatoribus CP. Episcopis et Ar-
chiepiscopis titulo tenus attributa
egitur; praesertim Archiepiscopis
Constantinensibus Ioanni et Byzantio, qui
Pontificales et Augustales Syncelli ap-
pellantur.

pellantur apud Anonymum in Vita
S. Lucii Episcopi Brundisini, in
Praefaz. apud Bollandum tom. 1.
Ian. et ab Adelstio in Vita S. Ni-
colai Peregrini, apud Ughellum to. 7.
Italiae Sacrae pag. 1210. quae digni-
tas. SYNCCELLATUS ab iisdem
appellatur. SYNKELLATUS, eo-
dem intellectu, in Vita sancti Leucii
to. 1. Ian. p. 669.

SYNCHRONVS, a Graec. σύγχρονος,
Coaeuus, aequalis. Vita S. Anthel-
mi tom. 5. Iun. pag. 239.

SYNCLETVS, a Graec. σύγκλητος,
Senatus. Vita S. Agathonis PP. to.
1. Ian. p. 625.

SYNCOPA, SYNCOPARE. Est au-
tem Syncopare, scindere, seu potius
interficere. Alanus de Insulis in
Planctu naturae: Inter has circulus
elucens ad Zodiaceae obliquitatis simi-
litudinem, pretiosorum lapidum stel-
latus montibus, fidereae consignis-
tis oscula Syncopabat. SYNCOPA-
TIO, eadem notione. Statuta Ec-
cles. Valent. inter Concil. Hisp. to.
3. pag. 507. SYNCOPARE, ver-
ba non omnino pronuntiare; sed
ea quasi secare. Synodus Cicestren-
sis ann. 1289. cap. 15. V. Syncopi-
zare. SYNCOPATI ANHELITVS,
Interrupti, Gallis *Entrecompés*. Elm-
ham. in Vita Henrici V. Regis Angl.
cap. 25. pag. 57. CINCOPIARE,
pro Syncopare, apud eundem Elm-
ham. cap. 48. pag. 119.

SYNCOPATIO. V. Syncopa et Syncope.
SYNCOPE, deliquium, defectus cor-
dis. Acta S. Gerardi tom. 1. Iun.
pag. 769. In Chron. Modoet. apud
Murator. tom. 12. col. 1086. ubi
de eadem re, legitur *Syncopeps*. Ad-
de Vitam S. Ioh. Gualberti to. 3.
Iul. pag. 369. SYNCOPATIO,
eodem significatu. Vita vener. Idae
tom. 2. April. p. 185.

SYNCOPIZARE. (1) Syncopem seu
deliquium pati. Vita B. Torelli
Puppiensis num. 11. Occurrit etiam
in Miraculis B. Ambrosii Senensis.
SYNCOPARE, eadem notione di-
xit Radulfus in Miraculis S. Richar-
di Episc. Cicestrensis n. 11. (2)
Idem quod Syncopare. Charta Ioan-
nis Episc. Ambian. ann. 1345. in
Tabul. Episc. Ambian.

FF

SYN-

SYNOPSIS. V. *Syncope*.

SYNDETVS, Coniunctus, a Graec. *συνδία*, eadem notione. Acta S. Sebastiani to. 2. Ian. pag. 274.

SYNDICAMENTVM, **SINDICAMENTVM**, Notatio, acris censura, multa a *Syndicatoribus* imposita. Statuta Genuens. lib. 4. cap. 27. fol. 96.

SYNDICARE. (1) Examinare, in alicuius mores vel acta inquirere, notare, acri censura carpere, Gallis *Syndiquer quelqu'un*, quod agunt Syndici seu rerum curatores, qui cuncta diligenter examinant. Bulla Innoc. IV. ann. 1254. apud Waddingum nom. 12. (2) **SYNDICARI**, iudicio *Syndicatorum* daminari. Acta SS. to. 4. lun. de Cineribus S. Ioh. Bapt. pag. 787.

SYNDICATIO, Examen, in alicuius mores vel acta inquisitio. Statuta ciuit. Astenf. fol. 4. vo.

SYNDICATOR, qui inquit, examinat. Barthol. Scribae Annal. Genuens. ad ann. 1234. apud Murator. tom. 6. col. 470.

SYNDICATVS. (1) Idem quod *Syndicatio*. Barthol. Scribae Annal. Genuens. ad ann. 1230. apud Murator. tom. 6. col. 465. (2) Pro *Syndicus*, in Charta ann. 1374. apud Rymer. tom. 7. pag. 44. (3) Conuentus communis cui praesunt Syndici. Memorabilia Humberti Pilati to. 2. Hist. Daph. pag. 622. col. 2. (4) Instrumentum quo *Syndicus* quis constituitur. Chron. Parmense ad ann. 1298. apud Murator. to. 7. col. 839. (5) *Syndici* munus, officium. Charta ann. 1292. ex Schedis Praesid. de *Mazanges*. **SYNDICARIA**, eadem notione. Constitut. FF. Praedict. col. 20.

SYNDICVS. (1) Idem qui *Syndicator*, in Correct. Statut. Cadubrii cap. 3. (2) Defensor, patronus, advocatus. Glossae Graec. Lat. *συνδικος*, *Defensor*. Hermogenianus IC. in lege vlt. D. de Muner. et honor. *Defensio ciuitatis, id est, ut Syndicus fiat, munus est personale*. Arcadius Imp. leg. 2. C. de Defens. civitat. *Defensores, quos Graeci Syndicos appellant, pro republica agebant et conueniebant*. V. *Syndicare*. *Syndici*

maxime appellantur Adores, versitatum, collegiorum, societate et aliorum corporum, per quos tanquam in republica quod communiter agi fieriue oportet, agitur fit. Hinc *Syndici* interdum nunc pari urbis consilarii seu *Scabae* quae nomenclatura obtinuit apud Aqueses ad tempora Caroli V. qui *Consules* vocari statuit Litteris parentibus ann. 1469. V. Petrus Hist. Aques. lib. 2. p. 130. et *Alche* Histor. Prouinc. tom. 2. p. 499. **SYNDICI DE GUERRA**, Charta ann. 1370. ex Tabul. Med. Sex apud Massilienses quotannis gebantur viri, qui sub eo nomines bellicas procurabant. **SVSDICVS**, qui *Syndici* vices et Constit. Eccles. Valent. inter Concil. Hisp. to. 4. p. 147. (3) *Dignitatis* nomen apud Burdegalem Aquitanos, apud quos occurrit Nobiles quidam *Syndici* appellati ne donati, cum adiectione Cae nominis: quos Arnoldus Ferrus in Consuet. Burdegali. lib. 2. p. 225. auctor est in vet. Tabulis *Syndicos* appellari. Hos ius municip. Burdegalenfium Ordini Comitum Vicecomitum et Baronum accessit Huiusce vero nomenclaturae binum tum occurrunt procures. *Syndici* scilicet *de l'Estrade*, et *Soldicos de Tran*, qui hanc forte iis in Castris mirus *Syndicorum*, seu *Defensorum* dignitatem obtinuerunt: quam sibi sterisque haereditariam asseruerunt ut Comites in urbibus, et Ducem prouinciis, quibus praerant. Defensorum enim et Syndicorum dignitatis amplam fuisse auctoritatem, cer plurimis Guido Pancirolus de Magistrat. municipalib. c. 9. Raimundum Montanerium in Chron. Reg. Aragon. cap. 185. *Soldicos de l'Estrade* frequens occurrit nomen apud Scriptores, Froissartem vol. cap. 161. 2. vol. cap. 81. 4. vol. cap. 18. &c. Ortonville in Histor. Ludouici Ducis Borbon. cap. 72. Monstrellerum 3. vol. p. 35. Tillium, &c. *Soldici de la Trabe* dicuntur in Bulla Bonif. IX. PP. apud Waddingum ann. 1218. Petrus de Monteferrando

Annus de la Tran muncipatur in
Lineris Henrici VI. Regis Angliae
 ann. 1450. 1453. apud Rymer. to.
 11. pag. 275. et 341. Unde mani-
 festum sit *Soldanum* idem esse quod
Indicum. Sed haec *Soldani* nomen
 etura iam in usu erat saeculo prae-
 cedenti, ut patet ex Testamento do-
 mini de la Tran ann. 1394. 8. Iulii,
 quo sic inscribitur: *Noble et pre-*
gnor Baron, Monsieur le Soldan
de la Tran, etc. SINDICTVS, pro
Indicus, in Charta an. 1490. apud
 Rymer. to. 12. p. 392. SCINDI-
 CVS, SCYNDICVS. Charta ann.
 1363.

NDON, SYNDONVS, V. *Sindones*.
 MEDVS, Confessarius, qui diri-
 git mores, a Graec. *συνοδος*, Con-
 gregatio. Acta S. Corprei to. 1.
 lib. 1. pag. 464.

URGIVM, Monasterium, in quo
 sacer opus Dei exercetur. Gloss.
 Lat. *συργιον*, Officina. Ita
 etiam in Excerpt. ex variis Lexic.
 247. Fortunatus in Vita S. Ra-
 gaudis c. 15.

ROVS, Cooperator, ex Gr.
συνεργος. Epistola Monachorum
 Remensis ad Casinenses.
 GRAPHEVS, Scriptor, histori-
 ca Idatii Chron. inter Conc.
 to. 2. pag. 170.

PARHIS, Gr. *συρραφης*, Di-
 scipulus. Fridergodus in Vita S. Wil-
 helmi lib. 3. Bened. part. 1. p. 185.
 CELLATVS, V. in *Synellatus*.
 NOCVS, a Graec. *συνοχης*, Con-
 gregatio. Mirac. S. Bennonis to. 3.
 lib. 1. pag. 224. V. *Febris*.

MODALE, V. in *Synodica*.
 MODALIS LIBER, Libris Eccle-
 siasticis accensetur a Giliberto
 Cameracensi Episcopo lib. de Usu
 Ecclesiastico: in quo forte ea, quae
 ad Synodales Conuentus specta-
 unt, continebantur, vel in quem
 Synodi Episcopales referebantur.
 Facius Diac. in Supplem. viror.
 illust. Casin. apud Murator. to. 6.
 lib. 76. Thomas ab Ebulo Casinen-
 sis Monachus . . . scripsit Librum Sy-
 nodalem, etc. V. infra in *Synodus*.

MODALES TESTES, V. *Testis*.
 MODARE, Castigare, punire,
 emendare; proprie in Synodum vo-

care. Rotherius Veronensis in Iti-
 nerario apud Acher. to. 2. Spicil.
 pag. 270.

SYNODATICVM, V. *Synodus*.

SYNODICA, Epistola ab ipsa Episco-
 porum Synodo scripta ad Roma-
 num Pontificem, vel ad Patriarchas
 aut Metropoliticos, qua eorum,
 quae statuta ac decreta sunt in Sy-
 nodo, ratio exponitur. *Synodica*,
 et *synodica γραμματα*, in Concilio
 Chalcedon. act. 5. et 10. p. 244.
 300. edit. 1618. *Synodicae litterae*,
 in Synodo Tullensi apud Saponar-
 rias cap. 7. *Synodales Epistolae*, apud
 Ordericum Vitalem lib. 9. SYNO-
 DICA praeterea dicta Epistola,
 quam Pontifices recens electi ad
 alios Pontifices mittebant, in qua
 fidei suae rationem exponebant.
 Quod quidem maxime obtinuit in
 Romanis Pontificibus et Patriarchis.
 De Romanis quidem Pontificibus
 testatur Gelasius I. Epist. 2. Libe-
 rarius Diacon. c. 17. V. *Tractatus*.
 Vicissim Episcopi recens creati, prae-
 fertim Patriarchae ac Metropolitani
 per Synodicas pariter apud Roma-
 num Pontificem fidei suae doctri-
 nam profitebantur, de quo mo-
 re Gregorius M. lib. 5. Epist.
 64. Gesta de nomine Acacii, Libe-
 ratus Diacon. cap. 18. Anastasius
 Biblioth. in Eugenio PP. et in Gre-
 gorio II. praeter alios a Ferrario lau-
 datos Scriptores. Hisce Synodicis
 respondebant Romanus Pontifex
 alique Patriarchae, aliis literis, qui-
 bus aut recens electorum fidem
 amplecti, si sanam, vel respuere, si
 haereticam saperet doctrinam, testa-
 bantur. Anastasius in Gregorio II.
 SYNOCALE, Epistola a Romano
 Pontifice vel Metropolitano missa
 ad Clerum et plebem alicuius Ec-
 clesiae, enarrans, quid in mandatis
 a Synodo habuerit recens ordinatus
 Episcopus, de iis nempe, quae ad
 Episcopale munus spectant. V. Diur-
 num Romanum c. 3. tit. 9. Est
 etiam quasetis Epistola, a Synodo
 missa, cap. II. SYNOдика deni-
 que dicitur Epistola Episcopi de fide,
 vel rebus Ecclesiasticis, ad Presby-
 teros suae dioecesis scripta. Rathe-
 rius Veronensis in Itinerario.

SYNODICVS, pro *Synodbus*, *Synodici pauperes*, ex Testam. Fulradi Abb. S. Dionysii apud Mabill. tom. 2. Annal. Bened. p. 240. Qui in *Synodo*chie alebantur. V. *Sinodochium* et *Sinodoxus*.

SYNODITAE, Coenobitae, ei de *xenodochis paraxoi*, apud Socratem lib. 4. Hist. Eccl. c. 23. Lex 57. Cod. Theod. de Appellation.

SYNODOCHICS, simul, pariter, apud Guillelmum Aurissiodor. in Summa de div. Off. de Coena Domini.

SYNODOCHIVM, V. *Sinodochium*.

SYNODOCLICA, Charta Theodorici Episcopi Teatini ann. 840. apud Vghellum in *Episcopis Teatinis*: Idcirco prompto animo illis consensientibus *Canonicam reconciliamus*, (i. instituimus, ut supra) in *Ecclesia B. Iustini*, cum ipsa *Ecclesia S. Salvatoris*, cum terris et vineis, cum colonibus et omni pertinentia sua, et in *Ecclesia S. Agathae*, quod est *Synodoclica* ibi constituta, cum servis et ancillis, cum terris et vineis, etc. Vbi Vghellus *Xenodochium* interpretatur. V. *Sinodochium*.

SYNODVS, (1) Conventus publicus, *synodos*. Annales Francor. an. 773. Tunc *Synodum* supradictus Rex gloriosus tenuit *generaliter* cum Francis apud Iannam civitatem, ibique exercitum dividens, etc. *Synodum* analogo genere saepius occurrere in vet. Tabulis, auctor est Baluzius: quem consule tom. 2. Capitul. col. 1006. 1030. 1263. 1402.

SYNO-
DVS, vox genericam Scripturibus Christianis, quibus fere semper quodvis Concilium Episcoporum dicitur. Propria vero significatione Synodus apud nos appellatur, quae ab Episcopo fit, convocatis quotidianis paroeciae suae Presbyteris. (2) Censis, qui Episcopo a Clericis venientibus ad annuas Synodos, quibus interesse tenentur, pendi solebat. Boncompagnus in Arte Dictaminis MS. lib. 2. Nota, quod huiusmodi denarii in quibusdam partibus appellantur *Synodales*, in quibusdam *denarii visitationis*, in quibusdam *collectae*, in quibusdam *procuraciones*, in quibusdam *festiales*, in quibusdam *denarii de circa*, in quibusdam *denarii obe-*

diuntiae, et *Cathedrales*, aut *Dena-*
de Cathedralis, et in illis partibus vocantur *annuales*, in quibus *en-*
liter solvuntur. **SYNODATICVS** dicitur in Cap. Conquerente, Offic. Iudic. ordin. et in C. Olim, de Censibus Regellum Pramenti B. fol. 87. *Synodaticum*, *Cath-*
draticum, siue id, quod in *Synodo* vitur. *Synodaticum* a *Synodo* duci-
guere videtur Index MS. benedicti-
rum Eccles. Constant. fol. 67. *Archidiaconi* habebunt *cohortem*
extra visitationem pro *deportatione*
et pensionibus sibi debitis, ac *rati-*
circatne quae debetur in *Synodo*,
ratione tertiae partis quae debetur
Synodatico. **SYNODALIS** CENSUS in Charta Liliardi Episcopi Sueden-
ensis in Chronico Abbatiae S. Loren-
tis de Vincis pag. 94. V. *Cathedralis*.

SYNONETVM, a Graec. *Enneton* Publica specierum comparatio, quae incommune fit, in Cod. leg. 1.3. publ. comparat.

SYNOPISSARE, Turpiter facere, *synopis*, a famosa meretrice quae-
gebatur in urbe Synope. V. Luptu-
Caupnes Concil. 10. 1. pag. 184.

SYNTHEMA, (1) Euectio, seu dep-
ma, quod datur cursu publico vo-
tibus. Gloss. Graec. Lat. *synthema*
insigne, sigillum, euectio. Aliae
fac: *Euectio, Eubhema*. V. Gloss.
Graecit. in hac voce. Hieronymus
in Epist. 34. ad Iulianum: *La-*
nissa Synthemare equus publicus
gebatur. Vbi alii esse volunt
idem quod *Synthesis*, Vestis
Fridegodus in S. Wilfrido cap. 6.

... Nec tardat gratia capere
Occulit quod testa pro Syn-
mate virtus,
Prodere.

SYNTOCHIVM, V. *Sinodochium*.
SYNTOMA, pro *Symptoma*, in MS.
Canonizat. S. Edmundi apud Mar-
mum tom. 3. Anecd. col. 1844.

SYNTROPHVS, Graec. *syntrōphos*,
mul educatus, apud Tertull. ad
Valent. cap. 8. Quare non et *syn-*
trōphos nominantur?

SYNTYCHIA, a Gr. *syntrōphos*, Gila-
sulae MSS. ex Bibl. Clunac. Op-

Opera posthuma Mabill. to. 2. pag. 23. *Synychia*, *Missa*, vel *Officium ecclesiasticum*, vel *Ecclesia*. Vita S. Gregorii PP. to. 2. Marr. pag. 146. *Synychiae spatiae sunt*, et *pena*. Vbi *Synychia* est *Spatia*.

VETERANVS, vox ibrida, *Euro-paeus*, in l. 8. D. de Veteranis. SYSTASTAE, Graec. *Συστάται*, collatorum Haereticorum, contra quos Theodorus Episcopus Antiochenus, et S. Cyrillus Alexandrinus.

SY, Vasis species. V. *Sium*.

SYAC, V. supra *Siphac*.

SYRATI, vel *Scyphati*. V. in hac voce.

SYRABRACHA, Fortunatus lib. 4. Vita S. Martini, de oleo benedicto ab eodem Sancto:

Sed quem non genuit radix oleaginata succum,

Nec Syrabracha dedit merito virtutis adules.

Quidam codd. *Syrobara* habent.

Videretur legendum *Syra bacca*, i. horis Syriae fructus.

SYRAPHIM, pro Seraphim, in Missali apud Mabill. Liturg. Gall. pag. 326.

SYRIVM, V. in *Surocium*.

SY, vi *Syra*. V. in hac voce.

SY, Negotiatores, qui ex Syria in praesente mercaturam exercebant. Genus lib. 1. Epist. 8.

SYRACHAE, Sacerdotes provinciae Syriae, de quibus copiose Iacobus Gothofredus ad l. 1. Cod. Th. de Praediis Senator.

SYRACHA, V. *Siricus*.

SYNGATVS AGNVS, qui adhuc legitur. V. supra *Mammocellis*.

SYNA (1) A Graec. *Σύνα*, Genus bestiarum tragicorum, vel cauda seu trahus vestis feminarum. Utuntur Iulianus Sat. 8. 229. 15. 30. Petrus Pallio cap. 3. et alii, Hinc (2) SYNA, pro Charta, cui in modum caudae appensum est sigillum. Chron. Iosani apud Acher. tom. 7. Spicil. pag. 642.

SYBARA, V. *Syrabracha*.

SYCOVS, Vita B. Angelae de Fulgino to. 1. Ian. pag. 200. *Vngo*

te uno unguento Syrocofo, quo unctus fuit unus Sanctus qui fuit vocatus S. Cyricus. Melius, ut videtur, MS. Codex habet *Siricofo*, id est, delicatiori. V. *Siricus*.

SYROCVS, Ventus qui Latinis *Euro-nothus*. Italis *Sirico*, vulgo *Sudest*, apud Sanurum lib. 2. part. 4. cap. 25. V. *Siroccus*.

SYROPARIVS, qui *Syrapor* seu iuscula praeparat, ut videtur. Comput. ab ann. 1333. ad ann. 1336. to. 2. Hist. Dalph. p. 273.

SYRVPVS, Asculum medicum, quod *Serapium* Aetuario, Gall. *Syrop*, in Constitut. Siculis lib. 3. tit. 34. §. 4. Gloss. Lat. Graec. *Syrupus*, *συρίον*. V. *Sirappus*.

SYRVS, pro *Syra*, in Charta apud Madox Formul. Anglic. p. 162. V. in hac voce.

SYSSITVS, a Graec. *Σύσσιτος*, simul cibum capiens, conuictor: item Sbdalis, qui eiusdem collegii est. V. leg. ult. ff. de Colleg. et corp.

SYSTALTICVS, vim habens contrahendi, Graec. *Συσταλτικός*. Tropi ut in *metopoeia* et in *rhythmopoeia* tres sunt, quos *Systalticos* dicimus, apud Marr. Capellam lib. 9. pag. 335.

SYSTATICAE LITTERAE, Commendatitiae, Gr. *Συστατικά*. Nouella Iustiniani 6. c. 3.

SYSTEMA, Gr. *Σύστημα*, proprie Compages, collectio, apud Marr. Capellam lib. 9. pag. 320. et seq. Hinc Astronomus pro mundi constitutione et forma usurpatur: Theologis vero pro complexu articulorum fidei.

SYVLI, *Σύς*, *χοίρος*, in Gloss. Lat. Graec.

SYXHINDI, V. supra *Sixhindi*.

SYZYGIA, Coniugatio, a Gr. *Σύζυγία*, apud vet. S. Irenaei Interpret. lib. 1. cap. 6. n. 4.

SZVTA, Charta Rudefindi Episc. Dumiensis aerae 930. apud Anton. de Yepéz, tom. 5. Chron. Ordin. S. Benedicti pag. 424. *Arrodomas ficyralis 9. et orabecela, visach, Sxtas de mensa tandem XX*. Vasis species videtur, cuius usus in ministeriis sacris.

T.

T. (1) Litera numeralis, quae 160. designat. Vnde versus:

*T quoque centenos et sexaginta
tenebit.*

Seu, vt habet Vgutio:

*T centumque colit, cum sexaginta
bicornis.*

Eidem literae si recta linea superaddatur, 160. millia significat. (2) *T* in superscriptione consilinae, trahere vel tenere debere testatur. Notkerus Balbulus Opuſc. quid singularae literae significans in superscript. consil. Vid. A. (3) *T* nomini militis appositum, ipsam in bello superstitem esse signabas. Paulus Diacon. de notis literar. (4) *T* cum duobus punctis suprapositis interdum pro millesimo numero, interdum pro nongentesimo sumi in Instrumentis Aragonicis et Navarricis, obseruat Hieronymus Blanca in Comment. Rerum Aragon. pag. 617. 647. V. Historiam Pinnatenſem pag. 269. et Ambrosium Moralem in Corduba p. 130. (5) *T* pro *D* scribi, aut vicissim, iam dictum est in *D*, vt et *D* pro *Th* passim apud Germanos. Septentrionalibus populis familiares sunt mutationes literarum *T*, *Z*, et *C*, vt annotat Schilterus in Glossario Teutonico. Notissima quoque est *T* et *C* mutatio, etiam apud Latinos.

TAAGIVM, male pro *Kaagium* seu *Caagium*, Tributum pro fluuiorum portibus, quos Galli *Quais* vocant, exsoluendum. Litterae Philippi Pulcri Fr. Regis an. 1309. tom. 2. Ordinac. p. 159. V. *Caiagium* in *Caya*, et *Kaagium* suo loco.

TABAE, (1) *Mutiae*, in Glossis Isid. Legendum est: *Tabani*, muscae. Papias: *Tabanus*, animal modicum armentis aculeo perniciosum; idem oestrus, asylum vulgo dicitur. Melius in MS. *Aflus*, quem Graeci oestrus, Rustici *Tabanum* dicunt. Plinius lib. 11. cap. 18. *Quibusdam aculeus in ore, vt Afilo, prae Tabano*

dici placet. Adde Virgilium Geor. lib. 3. v. 147. *Italicae Tafano* et *vano*, Gall. *Taon*. Gloss. Lat. Ga. Sangerm. *Tabanus*, *Taon*, *meische*. (2) *Pelles Libycae*, quibus *thoracomachos* tegebant, ne pluvias paulatim combiberet, scribit Laurentius lib. 4. *Polychthiae* §. 11. n. 5.

TABALDVS. V. mox in *Tabardum*. **TABANVM**, *Βαζα*, in Glossis Lat. Graec. Aliae Graec. Lat. *Βαζα*, *banam*.

TABANVS, Gall. *Taon*. V. *Tabardum*. **TABARDATA TVNICA**. V. *Tabardum*.

TABARDILII, *Pustulae pestilentiae* apud Hispanos. Acta S. Ferdinandi Regis Castellae, to. 7. Maii p. 375.

TABARDVM, **TABARDVS**, *Tabard*, seu *Sagum militare*, Angli *Tabard*. Boxhornius in Lexico Anglo-Britannico: *Tabar*, tunica *Tabar*, *chlamys*, *soga*. Hispani *Tabard* dicunt, Itali *Tabarro*. Cassiodorus Monachus in Vita Eigili Abb. dens. apud Browerum: *Marquandus Abbas per Docanum ceterosque fratres saepe monitus, ut in opus maxime praesentia, non nisi cincti cappis appareret, respondens, suum esse Tabarda, seu toga, et, si libeat, veste uti.* **TABARRVS**, eadem notione. Statuta Placensis fol. 81. **TABARTVM**. Statuta Eccles. Reatinæ apud Marten. Ampl. Collect. col. 1497. **TABARDVS**. Statuta Collegii Navarri Paris. apud Launoium in Hist. eiusd. Collegii. **TAPARDVM**, Actis S. Bonifacii Arch. to. 1. pag. 459. **TAVBARDVM**. Inſcriptio MS. pro Canonisatione S. Felis. **TABARDATA TVNICA**. Statuta Guidonis Abb. Crassensis 1377. apud Stephanotum to. 1. Fragm. MSS. p. 205.

TABAYLHO, *Mappa longior, eadem quae Longeria*. Inuentarium Ecclesiae Ausciensis ann. 1360.

TAL

TABELLERIVS, tympanista. Leges Palmarie Iacobi II. Regis Maioric. in Actis SS. Iunii tom. 3. p. XXVII. Melius *Tabularius*, vel potius *Tabularius* diceretur a *Tabur*, quod iude.

TABELLETVM, Pugillares, Gall. *Tablettes*. Obicuarium MS. Ecclesie Morin. fol. 35.

TABELLA PASCHALIS, notas chronologicae cereo Paschali affixae, V. *Index Paschalis*.

TABELLA PYTAGORICA, V. *Sorites Sanctorum* in *Sorites* 2.

TABELLARIVM, *Sedes*, vel *aceruus tabularum*, vel *locus*, ubi *tabulae versantur*. Vgutio et Ioh. de Ianua. Pro pluteo seu loculamentis librarium accipitur in *Tabulario* S. Victoris Massil.

TABELLARIVS, Latinis Nuncius, deferens tabulas seu literas, vt notum est; *Publicus scriba*, Iohanni de Ianua; qui rationes conficit, data et accepta referens in tabulas, Sidonio lib. 4. Epist. II. V. *Tabula* 9.

TABELLIO, qui contractuum et testamentorum instrumenta conscribere, in lege 1. Cod. Th. de Crimine falsi, et alibi passim in utroque Cod. *Tabellio*, qui talia instrumenta conscripseris, in Additione 3. ad Capitularia cap. 56. *Tabellionum* etiam meminit Firmicus Mathes. lib. 6. cap. 2. lib. 8. c. 28. *Tabellio* vocatur, eo quod sit portator *tabellarum*, inquit Isidorus lib. 9. Orig. cap. 4. ubi *Tabellionem* minus bene confudit cum *Tabellario*.

TABELLIONALE SIGNVM, Subscriptio *Tabellionis*, quae iuridice fidem faciat; in Processu de B. Petro de Luxemburgo tom. 1. Iulii p. 66.

TABELLIONARE, Tabulas rite et iuxta formam praescriptam describere, Gall. *Tabellioner*. Statuta Monasterii S. Claudii ann. 1448. p. 87.

TABELLIONATVS, Officium *Tabellionis*, in Edicto Philippi Pulcri Reg. Franc. ann. 1304. to. 1. Ordin. Reg. pag. 418. et 419.

TABELLVLVA, tabula, axis. Elmhamus in Vita Henrici V. Regis Angl. c. 100. p. 183.

TABELLVM, vel **TABELLVS**, idem quod infra *Tabula* 5. Ferricus de Cluniaco Tornac. Episc. in Confirmatione Capituli Canonorum Midelburg. ann. 1480. apud Miraeum to. 2. p. 1343. n. 17.

TABELLVS, **TABLELLVS**, tabula minor. Inuentar. S. Capellae Paris. ann. 1363. ex Bibl. Reg. V. *Tabula* 14. et *Tabuletus*.

TABENTVM, *lapis cabernatus*, (sic) in Glossario Longobardico S. Germani Paris. ex Glossis. An ex caverna erutus? † *Tabernatus*, haud scio an melius, in vet. Gloss. Cod. reg. 7613.

† **TABERENA TRICHARIA**, taberna, locus ubi alea luditur, in Sax. Auenion. a. 1243.

TABERNA. (1) Ius, seu facultas habendi tabernam in villa. Orig. Murenfis Monast. pag. 41. **TABERNA BANNALIS**, ad quam venire tenentur, qui intra *bannum*, seu feudum domini manent, si quidem iis ad eam diuertere sit animus. Charta Adalberonis Episc. Metensis apud Meurissium pag. 309. (2) Cella vinaria, in Consuetud. Lemouic. (3) Arca seu capsula e tabulis ligneis compacta. V. *Zaberna*. (4) † Domus, habitatio, ap. Murat. t. 20. p. 886.

TABERNACULARIVS, qui tabernacula conficit, in vet. Inscript. apud Gruterum pag. 642. n. 8. et Fabretum pag. 42.

TABERNACVLARE, habitare. Concilium Armenorum ann. 1342. art. 2. apud Marten. to. 7. Ampl. Collect. col. 316. *Verbum caro factum est et Tabernaculum in vobis*.

TABERNACVLARII, qui Tabernacula curant in castris, Gall. *Fourriers*. Petrus Blesensis Episc. 14.

TABERNACVLVM. (1) Pro *Taberna*, usurpat Lex 10. Cod. Th. de Episc. *Quaestus*, quos ex *Tabernaculis* et *ergasteriis* colligunt. (2) Ciborium, seu pars altaris, ubi reponitur Pyxys, in qua sacra Eucharistia asseruatur, Gall. *Tabernacle*. Statuta Synodalia Odonis Episcopi Paris. (3) Feretrum, capulus, Gall. *Cercueil*. Compurus an. 1333. et seqq. tom. 2. Hist. Dalph. p. 284. (4) †

Ff 4

Theca

Theca reponendis sacris reliquiis
apra, in Inuent. a. 1497. (5) †
Sedes abbatis in choro, in Ch. a.
1349. (6) † Vestigal, quod pro
vino in urbem inducendo penditur,
f. pro *Tabernaticum*. Consuet. Per-
pia. Ms.

TABERNAGIVM. (1) Multa, qua
tenentur tabernarii et caupones, qui
Statuta Principis de Tabernis trans-
grediuntur: maxime in pretio po-
tus, quod a Principe imponi quot-
annis solet, ne et ii grauentur, et
emiores carius, quam par est, vi-
mum emant. Tabularium Fiscanense
ann. 1260. fol. 51. Et quod homi-
nes mei de feodo loricæ meae debent
reddere Abbati. *Tabernagium*, etc.
(2) Alibi *Tabernagium* non est mul-
ta pro fraude, sed tributum pro fa-
cultate vini distrahendi domum so-
lutum. V. Hist. Dathin. Tom. 1.
pag. 77. et Gall. Christ. t. 12. Instr.
p. 146. V. *Tabernaticum*.

TABERNALIS, pertinet ad taber-
nam. *Tabernales potationes*, in Diario
Belli Hussitici, apud Ludewig. tom.
6. Reliq. MSS. pag. 183.

† **TABERNARE**, tabernam tenere,
vinum singulatim vendere, in Ch.
Ms. a. 1367.

TABERNARIA. (1) Praepositura,
seu *balia* in Monasteriis, monacho
addicta, cui incumbit *tabernarum*
Monasterii cura, seu *tabernagia* exi-
gendi, apud Innocent. III. PP. lib.
13. Epist. 55. (2) † Idem quod
Tabernagium 2.

TABERNATOR, Tabernarius, cau-
po, in Miraculis B. Stanislai Canon.
Regul. tom. 1. Maii p. 782. *Tha-
bernator*, in Charta ann. 1318.
apud Ludewig. to. 6. Reliq. MSS.
p. 481.

TABERNIA, pro *Taberna*, in Testa-
mento Berthramni Episc. Ceno-
man. apud Mabill. to. 3. Analect.
pag. 122.

TABERNIATICVM, idem videtur
quod *Καπηλατικόν*, in Diplomate
Andronici Iun. apud Phrenzem lib.
3. cap. 24. et *Tabernagium* supra di-

citur. V. in hac voce et Gloss. me-
Graecit. in *Καπηλατικόν*.

TABERNIO, qui frequensat taberna
vel qui ibi vendit necessaria. Vguri
Occurrit in Gloss. Isid. et apud Pi-
pium, nec non Ioh. de Ianua; 7
vernier, in Gloss. Lat. Gall. Sa-
german. MSS.

TABESCFRE, notione actiua, Tab-
ficare, seducere, corrumpere. Ot-
tus Angeluciae Fontrebrald. apud
Martens. to. 3. Anecdor. col. 1705.

TABETVM. Vetus Glossarium Saxo-
nicum Cottonianum: *Aecm*, *Tab-*
tum. Vbi Somnerus, forte *Tabes*.

TABIDITAS, *Porriture*, in Gloss.
Lat. Gall. Sangerm. MSS. *Tabes*.

TABITVDO, et **TABITAS**, eadem
notione, apud Ioh. de Ianua. Oc-
currit *Tabitudo* apud Bedam.

TABLARIVS CVLPELLVS, sine me-
sulis, Gall. *Conteun de table*, in
Charta ann. 1256. e Tabulario me-
stro Sangermanensi.

TABLEMENTVM, f. Apparatus ta-
bulae altaris, Gall. *Devant d'autel*
Testamentum in. 1415. apud Ry-
mer. to. 9. p. 273. col. 1. V. *Tab-*
ula 1.

TABLENA, mappula, mantile, Gall.
Touaille. Charta ann. 1296. e Ta-
bulario S. Germ. Autissiod. V. *Tab-*
cula.

† **TABLERIVM**, mappula, mantile
Lit. remis. a. 1357.

TABLETTVS, **TABLETVM**, pyra-
midealis tabula, in qua quid scribitur aut
pingitur. Inuentar. Eccles. Nouion.
ann. 1419.

TABLETVM. (1) V. *Taberna*
(2) † Theca reponendis sacris re-
liquiis apra, Gall. *Tables*. Ch. M.
a. 1328.

TABLISTA, **TABLIZARE**, V. *Tab-*
ula 9.

TABOLATIVS, maius seutum e li-
gno, Ital. *Tavolaccio*. Statum cau-
tatis Astae de intratis perarum.

TABOLERIVM, scruporum alueolus,
Gall. *Tablier*, *Damier*, Ital. *Tavo-*
liere. Annales Mediolan. ann. 1382.
apud Murator. to. 16. col. 209.

† **TABOLLARE**, strepitum facere,
Gall. ol. *Tabouler*, in Ch. p. 1529.
TAIO-

IBONELLVS, Tympanistom, Gall.
Tabourin, cuius alias frequens usus
erit in salutationibus rusticanis. V.
Bandoza.

IBORINVS, Tympanista, tympani-
stribus, Gallis *Tabourin* et *Tabou-
rin*. Sententia arbitraris inter
Dominos et incolas Calliani ann.
1497. V. *Tabur*.

IBORNVM, Tympanum, Gall.
Tambour. Processus de Viri S. Yuo-
is to. 4. Maii pag. 593. V. *Tabur*.

IBVLA. (1) *Tabula altaris*, quae
Mensa sancta vulgo dicitur: de qua
nos in Descript. S. Sophiae n. 53.
Concilium Moguntiacense ann. 888.

c. 9. **TABVLA** praeterea dicta
tabella, non quae altari superponi-
tur, sed ea, quae solida et figuris
exornata ipsi altari praetenditur, cu-
iusmodi in Ecclesiis Cathedralibus,
utque adeo in Sangermaensis Mo-
nasterii aede sacra etiamnum con-
spicitur. Laurentius Leodiensis in
Episcopis Virdunensibus: *Tabulam
argenteam ante maius altare decenter
sui fecit*. **TABVLA ITINERA-**

RIA, vulgo altare portatile, in Or-
dine Romano, in quo *Praefatio* et
Consecratio eiusdem *Tabulae* descri-
buntur. De ea etiam Hincmarus
Remensis in Capitulis anni 12. Epi-
scopus cap. 3. (2) **TABVLA**,
quam *Pacis* dicunt. Statuta ann.
1364. pro Ord. Cartusienis part. 1.
cap. 5. §. 14. *In Missis, quae con-
ventualiter celebrantur, cum dominici
cali Kyrie eleison, pacem sumimus
in Tabula, in qua depicta sit imago
Crucifixi, etc.* V. *Pax*, *Lapis pacis*,
Marmor 21.

TABVLETA, Tabel-
lula, eadem notione. Invenitur. S.
Capellae Paris. ann. 1376. ex Bi-
blioth. Reg. (3) Orbiculus, cla-
vus, in vestibus. Anastasius Biblioth.
in Leone III. *Ταβλία* dicuntur in
Chronico Alexandrino pag. 274. in
Numa. V. Glossar. med. Graecit.
v. *Ταβλία*. (4) **TABVLA** lignea,
cuius percussione excitabantur Mo-
nachii, malleolo scilicet tabulam tun-
debat: vel ad sacram Synaxim euo-
cabatur. Liber Revelationum, edi-
tus cum Ioanne de S. Victore de
vulnere tribulationis, cap. 2. (5) **TA-**

BVLAE OFFICIALES, apud Leo-
nem Otiensem l. 3. c. 22. dicuntur
tabulae in Monasteriis; continentes
seriem ministrorum et *Officialium*,
qui per hebdomadam publicis fun-
ctionibus deputantur, quae in Ca-
pirulo seu exedra ad communem
omnium notitiam exponuntur: qua-
rum cura incumbit, *Tabularius*
dicitur eidem Leoni. Hactenus meni-
nit S. Gertrudis lib. 4. Insinuat di-
vinæ pietat. cap. 2. **INTABVLA-**
RI, in tabulas officiales referri. Sta-
tuta Hospitalis S. Iuliani in Angliq.
(7) *Lamina*. Flodoardus lib. 3.
Histor. Rem. c. 5. V. post *Tabula-*
rium 6. (8) Genus instrumenti
musici, quod tenebat in manibus
Cantor in Ecclesia. Amalarius lib.
3. de Diuin. Offic. c. 16. *Eorum*
(organorum) *vice Cantor sine aliqua
necessitate legendi tenet Tabulas in
manibus, ut signet illud Psalmistae:
Laudent nomen eius in choro, in
tympano, et psalterio psallant ei.*
Intra: *Tabulae, quas Cantor in ma-
nu tenet, solent fieri de offe. Tabu-
lae offeod, quas canores tenent in ma-
nibus.* Ioan. Abrinc. pag. 17. *Tabu-
lae ad canendum auro et argento
paratae*, in Testam. ann. 837. apud
Miraeum to. 1. p. 21. col. 1. V. Io-
annem Abrincensem de Offic. Eccl.
p. 13.; vel 17. edit. ann. 1679. De-
scribuntur eae Tabulae a Gaufrido
de Vinosalus in Poëtria MS. quae
exstat in Bibl. Thuma. (9) Men-
surae agrariae species, sic forte di-
cta, quod tabulae expansae for-
mam referat; vel quod scriptis ta-
bulis agrorum fines designarentur.
Vetus Agrimenfor: *Habes Tabula una
quadratas perticas 72*. Chronicon
Novalicense de Luitprando Rege
Longobard. *Qui sanctae longitudinis
ferrat pedes habuisse, ut ad cubitum hu-
manum metirentur. Horum vero pedum
mensura pro consuetudine inter Lon-
gobardos tenetur in metiendis arvis
usque in praesentem diem, ita ut pe-
des eius in pertica fuit 12. fiat Ta-
bula.* Charta an. 893. apud Puri-
cellum in Basilica Ambrosiana pag.
258. *Est autem mensura ipsius terrae
secundum huius temporis Geometras,*
F f 5 per-

perticas ingiales 7. et Tabulas 16.
Charta Lotharii Reg. Ital. an. 946.
Est autem ipsa terra per instam men-
suram Tabulae tres cum ingressa et
omni integritate, etc. (10) TA-
BULA, seu Tabularum ludus, vel
alearum, alveolus, in quem tesserae
iaciuntur: vox veteribus nota. Io.
de lanua, ex Isid. lib. 12. c. 60.
Tabula, i. alea in qua luditur pergis,
calculus et tesserae. Tabula inferior,
Martiali lib. 14. Epigr. 17. Tabula
alearis, apud Tertullianum lib. de
Carne Christi: Tabella alearis, Cae-
lio Aureliano lib. 2. Chronion
cap. 1. Tabulae lusus, Prospero de
gloria Sanctor. Tabula, nude, Si-
donio lib. 1. Epist. 2. lib. 5. Epist.
17. lib. 8. Epist. 12. Iulius Africa-
nus lib. 4. Hist. Apostol. Dum lu-
dere Tabulis et spectaculis non per-
horrescant, etc. Concilium Eliberi-
tanum can. 79. Si quis fidelis alea,
id est Tabula luseris nummas, placuit
eum abstinere. TABLIZARE, Ta-
bula ludere. Iulianus Antecessor
Constitut. 115. cap. 439. TABLI-
STA, qui Tabulis ludit. Luxurius
Poëta, nescio quis, in Epigram-
mate quodam, cuius lemma est, de
Tabliffa furioso, quasi tesserae impo-
rantur. TABELLARIUS, qui fre-
quenter ludis cum tabulis. Io. de la-
nuo. (11) TABULA, Lex apud
Neapolitanos, sic forte primum di-
cta, quod descripta esset in tabula
instar Legis Romanorum in duode-
cim, vel Legis Moisaicae in duobus
tabulis exaratae. Marinus Freccia
de Feudis cap. de offic. Admirati
maris: In regno (Neapolitano) non
lege Rhodia marissima decernuntur,
sed Tabula, quam Amphiphitonam vo-
cant, omnes construnctiones, omnes li-
tes, et omnia maris discrimina, ex
lege, ex sanctione usque ad haec tem-
pore (ann. circit. 1570.) finiantur.
(12) Mensa, Ital. Tavola, Gall.
Table. Albertinus Mussatus lib. 5.
de Gestis Henrici Imp. rubr. 8.
apud Murator. tom. 10. col. 408.
(13) Mensa, in qua prostant res
venales, statum, spothea. Bulla
Adriani IV. PP. ann. 1156. inter
litr. to. 6. Gall. Christ. col. 198.

Haud scis scio an eadem notio
 Testamentum Guillelmi Montsp
 sulani ann. 1202. male 1211. to
 9. Spicil. Acher. pag. 162. *Unde*
quod statui de flocaria et Tabula,
molendino et sicutis, pacato de
R. Carifon et Boneti, omnino deli-
tar in perpetuum. (14) Idem qu
aliis Mensa, Gallice Menfe, qu
quid ex bonis alicuius est, et
Tabulam seu mensam eius intr
endam, id est, ad vescendum,
ad caetera vitae commoda conduc
Chartarium Ecclesiae Auxitane cr
34. Sic aliquando Tabula dicta e
in rebus feodalibus feudum ipsum
seu quicquid ad illud pertinet. V
Mensa. (15) TABULA, inter vi
ecclesiastica, Sanctorum Reliqui
saepius ornata. Vita S. Benedic
Amian. num. 37. saec. 4. Benedic
part. 1. p. 206. V. Tabellus, Tab
lamentum 1. et Tabulatus. (16) Ca
culus, Gallice Baloe. Statum Mo
tis-regalis Collae. 1. cap. 48. Fals
seu Tabulae, cum quibus seu de quib
fens partita, ponantur super va
discho, qui se coram discho D. Vicari
et numerentur per syndicum vel iud
cem seu militem, et quod Tabula: se
fabae non habeant vocem nisi sui in
segrae. Pluries occurrit ibi. (17) TA
BULA CAMBII, Mensa argen
taria, Gallice Banque. Tabula Cam
bioris, in Charta iam laudata
Tabula 12. Tabula camparia, in
Litteris Philippi III Franc. Reg. ann
1277. apud D. Secousse tom. 4. Or
dinat pag. 671. art. 8. Tabul
camporis, in Charta Massil. ann.
1344. ex Schedis D. le Fournier.
Tabulae nummulariorum, in Charta
Agnetis Comitissae de Confoederatione
bus villae S. Iohannis Angerac
ann. circ. 1050. tom. 2. Gall. Christ.
nouve edit. col. 468. Hinc TABU
LAMENTERE CAMBII, dicuntur
Mensarii, seu Nummularii, vel
Campores: qui inde Graecis reperi-
untur. Iacobus I. Rex Aragon. in
Foris Ofcae ann. 1247. fol. 26. TA
BULAE DICTALES. Vita S. Wolf-
gangi Episcopi Ratisbon. cap. 16.
Ut autem adolescentes in capendis
scientiae liberalis notitiis fuerint ex-
heret.

lites, frequenter voluit Tabulas eorum cernere distales. Id est, in quibus distabant, seu componebant. **TABVLAE AD EVANGELIA.** Vdalicus lib. 1. Consuetud. Cluniac. cap. 12. Id est, quibus Liber Evangeliorum tegitur. **TABULA HORARIA,** qua horae pulsantur. **Regula Toribii Archiep. Limae,** to. 4. Concil. Hisp. pag. 677. col. 1. **TABVLAE** seu **TABELLAE LEPROSORVM,** quas illi quatiunt, ne ab aliquo tangeantur. **Vincentius Belvac.** lib. 23. cap. 165. **TABULA MARIS.** V. *Tabula portus.* **TABULA MARMOREA,** Praefectis Gallicis *Table de marbre,* quo nomine donatur triplex iurisdictio: Prima Comitum seu Praefecti stabuli, altera Amiralli seu summi Praefecti rei maritimae, tertia Protosforestarii seu supremi Praefecti rei saltuariae et aquariae. Iure humanae et vltimae cognitionis iudicant in hac triplici iurisdictioe, cum iudiciis interest vnus e Praesidibus supremi Senatus cum certo Senatorum numero. Nomen *Tabulae marmoreae* sortitae sunt hae iurisditiones, quod olim ibi lites dirimerent, vbi tabula seu mensa erat marmorea. V. **Notas D. Secousse** ad *Litteras Caroli Regentis* ann. 1359. tom. 3. **Ordinat. Reg.** pag. 347. vbi probat duas olim in Palatio positas fuisse tabulas marmoreas: vnam in arena, alteram in sala maiori. V. *Mensa.* **TABVLAE HYMNVLARIORVM,** Mensa argentea, V. supra *Tabula Cambii.* **TABVLAE OSSEAE,** V. *Tabula* 8. **TABULA PATRONATVS.** Verus Interpretes Iuuenalis Sat. 10. v. 37. *Honorum pagina. Aenea pagina, ante imaginem eorum stans, eorum omnes gradus honorum inscriptos continet: quam nunc dicunt Tabulam patronatam.* Forte quod eiusmodi imagines seu statuae fere semper a clientibus fierent ac dedicarentur, qui in tabulis aeneis subditis patronorum honores ac Magistratus gestos describere solebant, quod docent Inscriptiones veteres. **TABULA PEREGRINANTIVM.** Vita S. Iudoci c. 3. apud Mabillonium: *Quos cum*

interrogaret quomodo senderens cursum, respondentes dixerunt se Romanum pergere velle. Quo audito Iudocus adhuc Laicus absque ulla dilatione, baculum tantum et Tabulam manu accipiens, secutus est eos. Cur autem *Tabulam* peregrinaturi secum deferrent, indicat *Regula Magistri* cap. 57. **TABULA PORTVS,** Mensa publicani seu exactoris vectigalium in portibus maris. Inuenta ann. 1268. ex Archivo, Ecclesiae Massil. In alia Charta Massil. an. 1509. *Tabula maris et rippagii* dicitur. **TABULA,** seu **MENSA ROTUNDA,** Decurionis aut hastiludii species, a certo et definito Militum numero obiri solita, qui, priusquam in arenam descenderent, vel etiam praeliis et velitationibus decursis, ad mensam figura orbicularem vna cibum capiebant, ne quod discrimen inter nobiles ex sedis praerogatiua oriretur, indeque iurgia aut dissidia emergerent. Verus sane Gallorum institutum: mensis enim circularibus circumsedisse, armigerosque, eorum scuta ferentes, a tergo adstitisse ex Athenaeo lib. 4. **Dipnosoph.** recte aduertit **Camdenus;** renouatum vero ab **Arthuro Britanniae Rege** praedicant passim scriptores, ita vt *Arturi Tabula rotunda* in ore omnium versetur, eamque esse, quae muro vereris Castris Vintoniae, seu Vincennesiae, in Anglia, appensa conspicitur, vulgus hominum existimet, quod iure in dubium vocat idem **Camdenus,** cum longe recentioris videatur aetatis. **Matthaeus Paris** ann. 1252. *Milites exercitio militari peritiam suam et strenuitatem experirentur, constituerunt vnanimiter, non vs in hastiludio illo, quod communiter et vulgariter Torneamentum dicitur, sed potius in illo ludo militari, qui Mensa Rotunda dicitur, vires suas attentarent.* † **TABULA SICCA,** ludus aleatorius, Gall. *Bréland,* Germ. *Truckentafel.* **TABULAM TENERE** dicebatur apud Catalanos, **Vicerius,** seu **Iudex,** qui post exactum officium, eo in loco, vbi illud exercuerat, statis diebus morabatur, quo de se con-

querentibus coram alio iudice a Principe delegato responderet. Curia generalis Alphonsi II. Regis Aragon. in Montifono celebrata an. 1293. MS. (18) † Societas campforum, in Ch. a. 1229. (19) † Certa panni quantitas, Gall. *Piece*. Arest. a. 1359. (20) † Immunitas, privilegium, in Ch. a. 1116. (21) † Sacratum reliquiarum expositio, quae fit super tabulam, in Stat. eccles. Paris.

† TABVLACCIVM, scuti species, Ital. *Tavolaccio*, in Stat. ant. Florent.

† TABVLAGIVM, praestatio pro tabula, seu iure habendi mentiam in foris et nundinis, l. q. *Stallagium*. Ch. MS. a. 1318.

TABVLAMENTVM. (1) *Strylobata*, Gallis *Pié-d'estat*, olim *Establement*. Inuentarium Ecclesiae Noviom. MS. ann. 1419. V. supra *Tabula* 14. (2) Sepimentum, cancellus, *δευφάκτος*. Scholiastes Aristophanis ad equites: *Τὸς δευφάκτους, τὰ δὲ ταυλόματα καλόμενα*.

TABVLARE. (1) *Tabulas praeparare, prosternere*, Vgutipni. *Tabulas parare, prosternere*, Ioanni de Ianua: *Tabler*, in Glossis Lat. Gall. Sangerm. Gallis hodie *Plancheier*, Contabulare, tabulis compingere. Bernenii Chronicon Marienrod. apud Leibnitium tom. 2. Scriptor. Brunsvic. pag. 447. *Ambitus nostrum superius Tabulauit*. Hac notione *Tabularius* dixit Plinius L. 2. Epist. 17. V. Vossium de Viriis serm. lib. 4. cap. 27. (2) † Libros tabulis seu assensibus compingere, Stat. eccl. Castr. a. 1358.

TABVLARIA. Charta Rogerii Regis Siciliae ann. M. 6652. pro Ecclesia Panormitana apud Rocchum Pirrum tom. 1. p. 112. et 147. *Donamus praedictae Ecclesiae - - Tabularium felicitis urbis Panormi, eis potestatem concedentes, ut ipse venerabilis Archiepiscopus et successores eius nunc et in perpetuum habeant licentiam et perpetuam dominationem concedendi eam Clericis praedictae Ecclesiae, etc.* Vbi Pirrus *Tabularium*,

facultatem tabelliones instituendi interpretatur. TABVLARIA LEX, Conditio, quae adhibetur in manumissione per *Tabulas*, seu liberorum *Tabulariorum*. Tradit. Fuldenses lib. 2. tradit. 143. ann. 825.

TABVLARII. (1) Serui per *tabulas*, seu per *instrumenta chartarum* manumissi. Quomodo vero, et quo ritu per tabulas manumitterentur serui, refert Lex Ripuar. tit. 58. §. 1. V. *Manumissio*. (2) Qui tabulas publicas curant, et rei vel legalis rationes tractant, ita appellati ex Lege Valentis Imp. cum ab *itea Numerarii* dicerentur, leg. 9. Cod. Theod. de Numerar. Nec multo post *Tabularii* duo in singulis provinciis a Theodosio statuti, quorum alter fiscalis arcae rationibus, alter largitionales titulos curaret, leg. 12. eod. tit. et leg. 30. de Scriptoris. De eiusmodi *Tabulariis* est praeterea tit. in Cod. Theod. ubi multa Iacobus Gothofredus, et alii. Eodem *Tabularii* nomine designatus, qui res Ecclesiarum administrabat, apud Gregor. M. lib. 11. Epist. 49. ad Ioh. Episc. Panorm.

TABVLARIVM. (1) Officina Concilium Palatinum ann. 1388. c. 5. (2) Forte Ambo, suggestum, tabularum, vel exedra. Statutum Capituli B. M. Podienalis ann. 1386. *Statuimus quod nullus descendat Tabularium, donec presbyter dixerit totam orationem seu complementum Missae*. (3) Locus ubi sedet Notarius et acta ab ipso scripta seruantur, Gallice *Etude de Notaire*. Consuetudines Tolosanae MSS. fol. 34. (4) *Numerus reddituum in tabula scriptus*, in Glossulis apud Mabillon. to. 2. Operum posthum. pag. 23. (5) TABVLARIVM, λογιστήριον, in Glossis Lat. Graec. Locus vel schola ratiocinatorum. (6) TABVLARIVM, *Tablier*, in Glossis Lat. Gall. Sangerm. *Tabularium ad ludum tabularum*, in Constitut. Frederici Regis Siciliae cap. 81. *Tabularium de ebore*, in Computo ann. 1333. et seqq. to. 2. Hist. Dalphin. pag. 277. vel *Tabularium*, vt habetur in MS. Cl. V. Lancelot. Haud scio an eadem

dem notione legatur. in Inventario ann. 1379. inter Schedas eiusd. Item tres alie tabule de sapo cum quatuor Tabulariis. Tabulae tulerum intelligi potest; nisi idem sit quod mox Tabularius. V. Tabularius 2. TABVLARIVM CERAE, Massa, ut videtur, cerea, Gall. Pain de sire. Hist. Monast. Beccensis MS. p. 572. n. 17. Sed etiam diminutivum Tabularium ceræ, quod monachi Beccenses de Longolio reddebant illi annuatim de recognitione decimæ. Supra Tabula ceræ. V. Tabula 7. et Talensum 1. (9) † Conuentus, ut videtur, f. a loco, ubi habebatur, tabulario scilicet forensi, in Ch. Ms. a. 1405. (9) † Stabulum, Gall. Estable. Ch. Ms. a. 1350.

TABVLARIVS. (1) Tabula, qua ferunt cibos in refectoriis monachorum, Gall. quibusdam Tonlier, alijs Tablette. Inuentarium ann. 1341. ex Archiuo S. Victoris Massil. (2) V. Tabularii et Tabellio. (3) † Idem quod Tabularium 1. in Stat. ant. a. 1370.

TABVLEATA, f. eedicyla, tabulis compasta, vel in qua plures sunt tabulae vltibus subicienda domus destinata: († seu potius idem quod Tabularium 9. stabulum.) Testament. an. 15. Pippini Regis, 160. 2. Annal. Benedict. pag. 708. Circa caput stabulum, Tabularia, torbaces vel alia hospitalia, vel cellaria, et quicquid ad ipsam curtem pertinet... Item ad Vicum bartem meam cum Tabularia, cum bareta, cum omnibus que ad ipsam curtem pertinent. Pluries occurrit ibi.

TABVLATVM. (1) Quævis tabula. Valerianus Cinielientis Homil. 20. (2) Abacus, aluolus, seu tabula lusoria. Saxo Grammaticus lib. 14. V. Tabularium 6. (3) TABVLATVM MYRORVM, Gallis Entablement. Charta Philippi Pulcri Regis Franc. ann. 1299. pro Pariagio oppidi Sarlarentis in Regetto eiusdem Regis ex Tabulario Regio n. 6. V. in Materia. (4) † Idem f. quod Tabula 3. orbiculus, clauus in veltibus, nisi sit pro effigies, imago, in Act. SS. t. 4. lun. p. 529.

TABVLATVA. (1) Instar tabulae planus. Vita S. Aldoni Episc. Fern. in-Hibernia num. 15. Eadem fere occurrunt in Vita S. Chartaci Episc. 10. 3. Maii pag. 381. num. 16. (2) TABVLATVS LAPIDVS, Pavimentum. Andreas Floriac. in Vita MS. S. Gaurini Archiep. Bituric. lib. 1. Hinc TABVLATVS, pro Pavimento. Chronicon Romnaldi II. Archiep. Salern. tom. 7. Murator. col. 194. Italis Tavolato proprie est tabulis seu axibus structus, Gallis Planchier.

TABVLERIA, f. Linearis adumbratio rei aliquis faciendae in tabulis descripta, Gallis Dessin. Statuta Montis-regalis p. 251. Item statutum est, quod eligantur sex homines, qui faciant Tabulerias ad distinctionem distae pagae et secundum quod diuisa fuerit, et senes.

TABVLERIVM. (1) Speculum, ut videtur. Chronicon Effenae ad ann. 1345. apud Mararam tom. 15. col. 424. Praesentari fecit Delphinus tres delterius cooperas scarlato et oxori reus. Vtrum Tabularium argenti aurati et crystallis. (2) Umbella, seu Umbaculum, ni fallor, Gall. Ecran. Computus ann. 1333. tom. 2. Hist. Dalph. p. 282. Item pro tabulis ad faciendum, vnum duacetoriorum pro dauino Dalphinus et duo Tabuleria ad opponendum igni cum pedibus et clavis necessariis ibidem, XLVlll. fol.

TABVLETA, V. Tabula 2.

TABVLETVS, Tabellula, eadem notione qua Tabula 15. Inuentarium S. Capellae Parisian. 1376. ex Biblioth. Reg.

TABVLINVM. V. Hyginum de Castigatione, p. 3. 11. et Apuleium in Floridis a. 23.

TABVLLERIVS, Tabula lusoria, Ital. Tavoliere, Gall. Tablier, Echiquier. Statuta Civitatis Astae cap. 1. de ludo taxillorum. V. supra in Tabularium 6.

TABVLVM, Ixplor, in Glossis Lat. Graec. Tabula, Tabularium. Glossae Graec. Lat. Ixplor, Tabulum, Tignus. Statuta Verceil. lib. 3. fol. 55. verso: Et quod totam pecuniam quam recipiet pro Comuni sibi dari faciet ad dictum

distum Tabulum, et totum id, quod solues, soluere debeat super ipsam Tabulam in eadem pecunia, quam recipies. Hic mensam intelligit, seu abacum nummulariorum; mensam vero sarcinatoris in Statutis Athenf. Collat. 7. cap. 5. *Es hoc faciatis (sartores) antequam incidant (pannum) ad Tabulum suum vel alibi.*

† **TABVLVS.** (1) Srylobara, Gall. *Pie d'estal*, in Ch. a. 1376. (2) Mensa nummulariorum, in Stat. Att.

TABVR, THABVR, Tympanum bellicum nostrilimum, Gall. *Tambour*, olim *Tabour*, vel *Tabur*, aut *Tabor*, ex Arabico *Al-Tambor*: nam Saradenorum primitus fuit, vti pluribus docuit Cangius ad Ioinuillam pag. 61. V. praeterea Leonem in *Tactic.* cap. 18. §. 110. 142. cap. 20. §. 76. Radulphus de Dicro ann. 1191.

Iuxta sonum illius instrumenti, quod Ripatoribus vocatur Tabur, subito cerella quaedam alarum remigio perniciter euolat. Vbi Matthaeus Paris habet *Thabur*. *Mittimus vobis vnum Tabur*, in Chronico Danduli apud Murator. tom. 12. col. 913. **TAMBVRIS.** Epistola Arnoldi Archiep. Narbon. de Victoria relata contra Mauros Hisp. ann. 1212. apud Vghellum to. 1. part. 1. p. 190.

Personantibus igitur valide instrumentis Maurorum, quae Hispani appellant Tambures, figunt gressus Saraceni, etc. **TABVRICVM, TABVRICINVM.** Henricus Huntingdon. lib. 7. Histor. habet *Taburcinorum*.

TAMBORINVM. Annales Mediolan. ad ann. 1382. apud Murator. to. 16. col. 795. **TAMBVRIVM.** Memoriale Potestatum Regiens. ad ann. 1218. apud Murator. tom. 8. col. 1098. **TAMBVRIVM.** Castelli Chronicon Bergom. ad ann. 1399. ap. Murator. tom. 16. col. 917. **TAMBVRILVM.** Senatus lib. 2. part. 4. cap. 22.

† **TABVSSARE**, i. q. *Tabollare*, strepitum facere, in lit. remiss. a. 1383.

TABVSTELLVS, certa campanae pulsatio, ac fortassis illa, qua altero duntaxat latere pulsatur, Gall. *Tintement*. Statuta MSS. Eccles. Lugdun.

TAC. (1) Idem, vt videtur, quod *Taxa*, Impositio, Angl. *Tax*, Gall. *Taxe*. Formulare Anglican. Th. Madox p. 188. *Ego Wilhelmus Paris. dedi . . . Ormo filio Wilhelmi, pro humagio et seruitio suo . . . masagium . . . liberum et quietum de Tac et de sol et de stallagio.* V. *Tacul*. (2) Morbi genus seu febris pettifera, qua cetero repentino ictu (vnde nomen) Parisienses percuriebantur sub anno 1411. vel 1414. Miracula MSS. Urbani V. PP. ex Tabul. S. Victoris Massil.

TACCA, Patena, Gall. *Tasse*, Ital. *Tazza*. Literae ann. 1424. *Vasa aurea et argentea, sicut sunt Taccae, etc.* Forte legendum est vt mox *Taceae*. † **TACCVLINVM**, Ital. *Taccolina*, species panni crassioris, in Inuent. a. 1230. V. *Tacolinum*.

TACCVNATVS. Caesarius Heisterbachensis, L. 12. cap. 20. *Calceos plenos, et bene Taccunatos fieri peritis.* Alii codd. habent *Tacchinati*. Italis *Tacconare* est Calceos reficere, resarcire. V. *Tacones*.

TACEA, patena, orater, Gallis *Tafel*. Occurrit in Consultatione post Obsequias Regni Aragon. pag. 43. v.

TACELLVS, idem quod infra *Tacellus*. Testamentum Gurgonis Episc. Cassin. ann. 1245. apud Marten. to. 1. Ampl. Collect. col. 1458.

TACETA, crater, patena, Gall. *Tafel*. Hispan. *Taca*. Leges Palatinae Isab. II. Regis Maioric. to. 3. SS. lura pag. LIX. V. *Tacea*.

TACHA. (1) Agri limes, signum finium, forte a Saxonico *Teten*. Signum, vt habet Vossius lib. 2. de Vitiis serm. cap. 14. (2) Macula, labes, Gall. *Tache*. Statuta Massil. lib. 1. c. 36. §. 1. (3) **TACHA CORIORVM** vni obolo census obnoxia dicitur in Privilegio Leduini Abb. ann. 1036., e Charrulario V. S. Vedasti Arrebat. pag. 243. V. *Tachia coriorum* et *Tacra*. (4) † Praestatio agraria, i. q. *Tasca* 2., in Ch. a. 1360. (5) † Instrumentum piscationi aptum, Gall. *Tache*, in Ch. a. 1289.

TACHARENTIA TERRA, ager obnoxius *tascne* seu praestationi, quam Galli

Galli *Champert* appellant. Codex censualis Humberti de Villars domini de Chetelard in agro Doumbensi ann. 1391. V. in *Tasca* 2.

TACHARIA, ludus aleatorius, in Sat. Auen. a. 1243.

TACHETVS, clavi species, Hisp. *Tachon*, in Comput. a. 1356.

TACHIA. (1) Praetatio agraria, Gallis *Champert*. V. in *Tasca* 2.

(2) Forte pro *Cachia*, Ambitus, sepum: nam solebant moenia cratibus munire, ne ab arienibus, vel mustilibus lapidibus laederentur; atqui de turre *hardanda* hic agitur. V. *Hardicium*. Computus ann. 1202.

apud D. Brussel tom. 2. de Pseudonum vfu pag. CLXXVIII. Pro *Tachia* turris *hardanda* et *plumbanda*, et pro aliis *Tachiis*, quas fecit opud Danam, Ille. l. ibid. pag. CCVII.

Pro *Tachiis* Gornaci, quas Rex tradidit, quando Rex fuit ibi, XLV. lib. (3) Idem quod paulo post *Tacea*, Coria decem. Tabularium Compendii de foragiis et ripagiis.

V. *Tacha* coriorum.

TACHIBILIS, TACHIBILIS, obnoxius *tastae* seu praestationi agrariae. V. *Tasca* 2.

TACHRA, i. q. *Tachia* 3. Confect. antiq. Bitur.

TACIA, idem quod *Tacea*, Patara, cunct. Gall. *Tasse*, Ital. *Tazza*. Ioh. Demussis Chronicon Placent. apud Murator. tom. 16. col. 383.

TACIDA, exactionis species, f. idem quod German. super. *Dag*. Ch. Ml. a. 1331.

TACITVIRE, *Silentium appetere*, Laurentio in *Amalthea*. Sidonius lib. 8. Epist. 16. *Vnde cognosce, quod est tacere necdum coepimus, cernit Tacitvire tam deliberantibus.*

TACTVS, cui ita factum est satis, ut nihil sit de quo loquatur aut queratur. Charta ann. 1343. ex Archivio S. Victoris Massil. *Pro qua Capitulum et Conuentus dicti monasterii se habuerunt pro Tacitis et bene contentis.* Alibi: *pro pacatis et contentis.*

TACLA, sagitta, telum, Gall. *Tack*. V. *Talanacius*.

TACOLIVM, italicum *Taccolino*, genus densioris panni, diuersicolori

silo contexti. Occurrit in Vita B. Margaritae de Cortona n. 207.

TACONES. Privilegium Leduini Abb. ann. 1036. e Chartulario V. S. Vedasti Atrebat. p. 243. *Stallus futoris vaccae in mense 1. den. Stallus Tacones vendensis 1. den.* Tacon; teste Nicotto, *Gallis est minor salmo*; sed nihil ad hunc locum, ubi Tacones vestes interpolas intelligo, praesertim ex sequenti *Taconatus*. Etiamnum in quibusdam Gallo-Flandriae locis *Tacon* dicitur assutum vesti resarcitae segmentum. TACONATVS, de vestibus resarcitis dicitur in Charta Praepositi S. Audomari ann. 1227. e Tabulario eiusd. Eccl. suae.

V. *Taconatas* et *Supplantarium*.

TACRA, Coria decem, idem quod *Dacra*, de qua voce supra. Regestum Castri Lidi in Andib. fol. 31. ubi de Pedagiis et Consuetudinibus. Hinc emendare licet Privilegia Pontis - Vrfonis to. 4. Ordinar. Reg. Franc. p. 641. num. 42. *De vnacunque Cacra coriorum duos denarios, tanquam de transitu; et de Terra tanata, quatuor denarios.* Pro *Cacra* et *Terra* legendum indubie est *Tacra*. Sic etiam forte legendum in Charta ann. 1409. to. 8. Ryneri pag. 376. col. 2. *Quinque albos (vestigales) pro quacunque Tarqua coriorum.* V. *Tachia* coriorum.

TACSVS, Melis, Gall. *Tajsson*, Germ. *Duch*, species felis siluestris, cuius pelles sunt in vfu. V. supra *Melac* et *Taxus*.

TACTARE, confirmare, in Flera lib. 2. cap. 61. §. 22. V. *Tangere chartam*.

TACTE, Πάγχανος, in Glossis Lat. Graec. et Graec. Lar. Vulcanius suspicatur legendum esse, *Teste, xxy-nuans*, Omnino male.

TACTVM, *pauidum*, vel *nigram*, in Glossario Longobard. S. Germani Paris. ex Glossis.

† TACVINVM, inscribitur opus quoddam medicum, quod commentariis illustravit Magister Dudo, in Bibl. Sorbonae.

TACVLA, species cornicis, Ital. *Taccola*. Chronicon Modoetiae apud Murator. to. 12. col. 1135. *Visa est in aere supra dictum pratum maxima multi-*

multitudo et innumerabilis annuum, quae dicuntur Taculae.

TACVS, idem, ut videtur, quod *Taxa*, Impositio, Gallice *Taxe*. Charta Caroli Simplicis ann. 916. apud Baluz. tom. 2. Capitul. col. 1529. *Nolumus praeterea, ut ab ipsis vel ab eorum hominibus aliquid telonei, neque pascuaticum, nec mansiones, Tacos aut aliquas redibitiones exigatur.*

TAEDIABILITER, moleste, apud D. Calnet in Probat. Hist. Lotharing. to. 2. col. 42.

TAEDIARE. (1) Taedio effici. Glossae antiquae MSS. *Taedet, taeduntur. Taediatur, taedio efficitur.* Glossae MSS. Sahnasii: *Taedio, & Du-*
mu. Glossae Lat. Gall. Sangerm. MSS. *Tediar, Ennyer, ou, efine, ennyer.* Lampadius in Alex. Severo: *Neque unquam Taedianis, aut morosus aut iratus resedit, fronte semper pari, et laetus ad omnia. V. Taedium.* (2) Aegrotare. Vita S. Rusticulae Abbat. Arclat. saec. 2. Benedic. pag. 146. num. 31.

TAEDIOLVM, paruum taedium. Ioan. de Ithua; *Petit ennyx*, in Glossis Lat. Gall. Sangerm.

† **TAEDIOSUS**, taedium afferens, molestus, t. 7. Coll. Hist. Franc. p. 372.

TAEDITVDO, Taedium. Gloss. Graec. Lat. *Ennyxagis, Tedium, Tediundo, Fastidia.*

TAEDIVM, Aegritudo. In Concilio Epaonensi can. 1. statuitur, *ut nisi causa Taedii evidenter extiterit, nullus excusetur Episcopus, quo minus veniat ad Synodum.* (2) **TAEDIVM FACERE**, molestiam exhibere. Gall. *Inquierer.* Inquisitio ann. 1268. ex Schedis Praef. de Mazaugues.

TAEDVLA, parva taeda, Ioanni de Ianua; *Petit brandon*, in Glossis Lat. Gall. Sangerm.

TAELLIA OLIVA. Legitur in Annalibus Benedict. tom. 2. pag. 154. ad ann. 751. Rotharium incerti loci Abbatem concessisse Monasterio S. Georgii Reatino *Olinas Taellias quindecim in loco, qui dicitur Mussinus.*

Emendandum forte est Tullas. V. in Tules.

TAFATANUS, **TAFETANVM**, et **V. Taffata**.

TAFATA, **TAFFATIN**, pannus rusticus, quem vulgo *Taffetas* dicunt. Arripit *Taffas*, unde nomen. *Manstic*. Anglic. to. 3. part. 2. pag. 86. *Vnum mantellum . . . de camoco duplici, cum alba Taffata.* Iulius *Vnum mantellum Comitis Cantuar, & banno blodio lanceo, duplicatum viridi Taffata.*

TAFETANVM, deinde notione, in Concil. Mexic. ann. 1585. to. 4. Conc. Hisp. pag. 339. ubi et *Tafetanorum* opus legitur. **TAFETTA**, *distamen de Taffata*, a. A. S. Druni, to. 1. Iunii pag. 372.

TAFFETANVS, e pannu. Iulius dicto. Synodus Limentis ann. 1581. to. 4. Concil. Hisp. pag. 375. **TAFETANVS NIGER**, in Concil. Tarcon. ann. 1592. to. 4. eorum Conc. Hisp. pag. 612. **TAFETALIS**, **BUVEVS**, in Annalibus Mediolan. ann. 1389. apud Murator. to. 16. col. 809.

TAFVRANA, Aleatorium. Concil. Terracon. anni 1317. apud Martes to. 7. Ampl. Collect. col. 307. c. 7. **V. nrox Tafuria**.

TAFVRIA, **TAFVRARIA**, species tributi, aut pensationis, apud Catalanos, Petrus II. Rex Aragon. Charta ann. 1283. pro Liberontis Catalanis: *Statuimus, quod Tafuria solvantur perpetuo, et cum incrementis.* In titulo Capituli scribitur *Tafuria*. Epi. Aragon. l. 1. tit. Privilegium generale Regni Aragon. *Aquello mesino de las Tafurerias, que han deffeytas a todos tiempos.* Est aliud Statutum Ferdinandi I. Regis quo eadem *Tafureria* extinguitur aufertur. *Lulitanis Tafalaria*, d. alea: quomodo etiam *Tafuria* apud Raymundum Monranerum c. 237. et in Foris Aragonensibus apud Michaëlem del Molino, in Repertorio Fororum Aragon. V. *Lulus*. Rustum Hispanis *Tafuria*, *ve Tafurea*, est naus hippegus, *paspar los cavallos*, ut habet Antonius Nebrusensis.

TAGA

AGARA, *vasis species*, apud Lusitanos. Ver. Charta apud Brandanem to. 5. Monarch. Lusitan. p. 304. vo. Item recepit 5. Tagaras, quae ponderauerunt 6. uncias. Item unam Tagaram, quae ponderauit, etc. Vbi Tagara inter vasa recensetur.

TAGARNICVS, i. q. *Tauarnicus*, V. *Tauernica*.

AGAX, *furunculus*. Vert. Glossae in Glossario Longobard. S. Germani Anst. Fekus addit, a *tangendo* dictus, cuius vocabuli *Lucilius* meminit; imo et Tullius l. 6. Epist. 3. ad Atticum: *Quaestor leuis, libidinosus, Tagax*, vt emendauit Cuiacius ex MS.

IGIA. Necrologium MS. S. Martialis Lemouic. V. Id. Ian. P. Andreas monachus X. fol. *Helemosinario* debet finire in duabus *Tagiis* prope clacarium B. Martialis. Idem videtur, vocis tamen origine incomperta, quod Galli dicerent *En deux papiers*. † Leg. videtur *Cagia*, arcula.

IGLIA, Italica, impositio, tributum, Gallis *Taille*. Gesta Manfredi et Conrad Regum apud Murator. to. 1. col. 609. V. *Tallia*.

ILIARE, Italica, incidere, Gall. *Tailler*. Additiones ad Statuta Murb. c. 37. fol. 49.

TAGLIATA, sylua caedua, vox Ital. in Stat. Mutin. a. 1360.

IGMA. Gloss. Graec. Lat. *Tagis* *ταγίς*, *Cuneus*, *Tagna*, *Cuneus*, *Euricus*, ex Graec. *ταγμα*.

TAGNARE, pro *tannare*, coria subigere, et TAGNATOR, pro *tannator*, in Arest. a. 1354.

TAGNERIA, officina vbi coria subiguntur, in Ch. a. 1258. V. *Tannaria*.

IGVLA, cumulus, strues, Gall. *Tas*. Consuetudines Marchiae Dombarum art. 30. V. infra *Tassus*.

TAHONA, moletrina, pistrinum, vox originis Arabicae, Hisp. *Atahona*. Stat. Nauarr. a. 1322.

TAVTIS, TAHVTVM, feretrum, tumulus honorarius, Gall. ol. *Tahm*. Comput. a. 1362.

TIAMENTVM, Italica *Tagliamento*. Incisura proprie; hinc pro Canalis, aqueductus, terra incisa, vt illac m. VI.

agua finet. Chronicon Etense ad ann. 1351. apud Murator. to. 15. col. 466.

TAIATA, Italica *Tagliata*, incisio, fossa, vallum in terra cautum. Regimina Paduae ad ann. 1320. apud Murator. to. 8. col. 433. V. *Tallata* 2.

TAILEA, silua caedua. Charta Guilelmi Comitis Pontriui ann. 1221. Histor. Comitum Pertic. pag. 224. V. *Taila*.

TAILHA, TAILHVM. V. *Tallia* 8.

TAILHARE, disponere, statuere. *Tailler* eadem notione Galli dicunt. Charta ann. 1351. ex Schedis Praesid. de Mazaugues.

TAILHATOR, i. cui siluarum caeduarum cura commissa est. Sententia arbitralis ann. 1292. inter Abbarem et Consules de Gimonte: *In his omnibus consentiunt R. D. Pater Abbas . . . frater Geraldus de Bratio Tailhator, frater Dominicus de Pompinaco grangiarius, etc.* V. *Tailiator*.

TAILHIA. (1) V. *Tallia* 5. et *Tallia* 8. (2) † Idem quod *Tailhum*, in Ch. a. 1316.

TAILHVM, ius, vt videtur, excindendi lignum in silua caedua. Charta Richardi de Noua villa an. 1231. V. mox *Taila*.

TAILLA, silua caedua, Gallis *le Tailles*. Domestici apud Spelmannum. V. *Talles* et *Talterium*.

TAILLABILIS, TAILLADA, TAILLAGIVM, V. *Tallia* 8.

† TAILLADA, i. q. *Taille*, Gall. *Tailis*, in Ch. a. 1324.

† TAILLADVS, orbiculus mensarius, super quo cibi discinduntur. Gall. ol. *Tailloir*. Inuent. a. 1218.

† TAILLAGIVM, exactio quacuis, in Ch. a. 1200. V. *Tallis* 8.

† TAILLANDERIVS, TAILLIENDARIVS, TALLENDARIVS, sartor, Gall. *Tailleur*. Testam. Mf. a. 1481. et alibi.

TAILLARE, caedere, Gall. *Tailler*. Transactio ann. 1316. ex Schedis Praesid. de Mazaugues. V. alia notione in *Tallia* 8.

TAILLATA, impositio. V. *Tallia* 8.

Gg

TAIL-

TAILLATOR, sculptor monetarius, Gall. *Tailleur*. Litterae Iohannis Reg. Franc. ann. 1353. to. 2. Ordin. pag. 519. TAILLIATOR, eodem significatu, in Ordin. ann. 1340. tom. 2. Hist. Dalph. pag. 416.

† TAILLETA, sylva caedua, Gall. *Taillis*, in Ch. a. 1222.

TAILLIA, TAILLIABILIS, V. *Tallia* 8.

† TAILLIAGIVM, exactionis vel servitutis species, in Ch. a. 1369. V. *Tailhia*.

TAILLIARE, secare, caedere, Gall. *Tailler*. Acta S. Moduennae to. 2. Iulii pag. 311. Occurrit alia notione in *Tallia* 8.

TAILLIARIVS, TAILLIATA, etc. V. infra *Tallia* 8.

† TAILLIATIO, *talliae* impositio, in Ch. a. 1284.

TAILLIATOR. (1) Sarcinator, ut puto, Gall. *Tailleur*. Charta ann. 1320. apud Lobinell. to. 4. Hist. Paris. p. 525. *Lite mota coram Praeposito Paris. inter procuratorem fratrum et sororum Domus-Dei Paris. ex una parte, et Sediliam dictam la Dame relictam Davidis Talliatoris ex alia, super eo quod dictus procurator dicebat, quod dicta Sedilia . . . adquisierat quandam domum, etc.* Lobinellus in Glossario scribit *Talliator*, redditque *Celni qui leve la taille*, Exactor tributorum, *Tailles* dictorum; sed nullo satis idoneo fundamento, ut ex ipso contextu paulo fufius relato satis patet. V. *Talliator*, et *Talliator*. (2) † Sculptor monetarius in Lit. a. 1371. (3) † *Talliarum* partitor vel exactor, in Lit. a. 1378.

TAILLIATIVS LAPIS, malleo politus; Gallice *Pierre taillée*. Charta Officialis Paris. ann. 1319. to. 3. Hist. Paris. p. 220. col. 1. Lobinellus in Glossario legit *Talliatos*.

TAILLIVI, V. infra *Tallini*.

† TAILLIENDARIVS, V. *Taillanderius*.

† TAILLINATVM, sylva caedua, pro *Talliarum*, in Ch. a. 1309.

TAINTVRARIVS, Gall. *Teinturier*, tinctor, infector. Charta Caroli

Regentis e Regesto 86. fol. 1. Chartophylacii Regii.

TAIOLA, pedica, qua capiuntur pes et lupi, ex Italico *Tagli* apud Petrum de Crescentiis lib. de Agricult. c. 32. V. *Taiola*.

TAIOLVS, idem quod infra *Tale* Statuta Mutin. rubr. 45. fol. 9.

TAIORE, escalis orbis e ligno, *Tagliere*, Gall. *Tranchoir*. lo Demussis Chron. Placeat. apud rator. to. 16. col. 581. Hispanis jo est breuior ligni truncus, G *Bloc*, *Billos*; *Tajo* de carni truncus in quo carnifex secar nes. V. *Talhadorium* et *Talierum*.

TAISIA, Gall. *Toise*, V. *Teisia*.

TAISSARE, veneno *tais* vel nuncupato inficere. Charta Ma ann. 1300. V. *Lothofela*.

TALA. (1) Vastatio, damnum per ferrim frugibus illatum, Hisp *Tala*, Prouincialibus *Tale*, C *Dommage*, *dégar*. Charta 1167. Marcae Hispan. col. 13 Sed haud satis scio an huc reuo possint veteres Formulae Andeg art. 33. *Cum per caeca capita per loca orbana semper hostis antea bella consurget, et solens homines fidi et pessimi per malas intolerab mala subire, tam ab hostibus, qu lauranculus, per Talas et sortes captores et rapacis commovere et mutare gravis damnos aestatis. per Talas intelligi possent vastatio seu damna inferentes.* V. *molare*. TALLA, eadem notio Transactio ann. 1317. ex Sche Praesid. de Mazaugues. TALL eodem significatu. Transactio 1295. ex Schedis Praesid. de Mazaugues. (2) Multa ipsa, quae *Tala* seu damno exigitur. Charta ann. 1323. ex Tabul. Massil. (3) Id quod *Talla*, ni fallor, sylva caed Gall. *Taillis*. Charta ann. 1311 apud Stephanotium to. 4. Antiqu. Clau. MSS. pag. 764.

TALAGA, f. pro *Tigrit*. V. *Togala*.

† TALAGIVM, praestationis species Gall. *Talaige*. Ch. a. 1202.

TALAHIA, f. idem quod *Tala* incisura, fossa, vallum cautum. locum in *Maragium*.

TAL

TALAMASCA. Verus Gloss. MS. *Πίτμα, Delusio imaginaria, Talemasca.* Hincmarus in Capitul. ad Presbyt. dioecesis suae cap. 14. Regino lib. 1. c. 213. et Burchard. lib. 2. c. 161. *Nec larvas Daemorum, quas vulgo Talamascas dicunt, ibi ante se ferri consentiat.* Apud Kibianum, *Talmasche*, est larua, vt *Talmschen*, laruam induere. V. *Masca.* **TALAMASCAE LITTERAE**, pro occultis, et quae *talamascis* ac fortune legis solis notae sunt, et iis quibuscum de earum litterarum significatione conuentum est. Fragmentum Odonis Ariberti de caede Bernardi Comitis Barcinonensis: *Cactera, quae pandere periculosum est, literis Talamascis inscribam.* V. supra *Cifrae.* **TALAMATIVM.** Chronicon Parmense ad ann. 1308. apud Murator. to. 9. col. 873. *Qui fecerant per ipsas communitates multa Talamata et insignia eorum, quae ibi habebant, suis aciebus ordinatis, iurans contra dictum dominum Ghibertum.*

TALAMELLARIJ, TALAMERARIJ, *talameices, V. Talemarii.*

TALARE. (1) Vastare, rem inuadere, per vim auferre. A Saxon. *Tala*, carpere, detrahare, vti vult Spelman. Malim ab antiquo *Talare*, vt et Gallicum *Tailler*, Italicum *Togliare*; vnde *Talare* proprie fit sciendo vastare. Lex Alamann. tit. 34. *Si quis praesumpserit infra praedictam hostiliter res Ducis inuadere, et ipsas Talare, et post haec conuictus fuerit, quicquid ibi solum fuerit; mancipia, pecuniam, omnia tripliciter vestitus.* Eadem, ni fallor, notione **TALARE** dicebantur milites, flagrantibus Albigenium bellis, qui vineas et arbores in agris euellabant et excindebant; forsan a Gallica voce *Tailler*, quam de consuetudine vinearum purtatione vsurpant, quasi ii, cum vastationem hanc aggrederentur, id operis peragere se per ludibrium dicebantur, vitibus per radicibus excisis et putaris. Vt vt est de primaeua vocis origine, *Talare* dictum est a *Tala*, vastatio, *daemum*, vt superius obseruauimus.

Will. de Podio-Laurentii in Chronico c. 38. Memini, quod dicebas pius Episcopus, dum Talando quasi fugientes redirens, miro modo fugiendo aduersarios nostros superamus. Supra dixit vineas demoliri. Cap. seq. *Peracto igitur Talaе huius negotio, etc.* Hispani etiamnum *Talar* dicunt, pro agros depopulari, et *Tala*, pro depopulatio. Sed et (2) **TALARE** est putare, scintillare. Charta Garciae Fernandi Comit. aer. 1010. apud Anton. de Ypez in Chron. Ord. S. Benedicti tom. 1. Alias Latinis (3) **TALARE** est talo percutere, *κονδυλίζειν.* (4) † Continere, in Testam. MS. a. 1305.

TALARIA, TALARES, Glossae Graec. Lat. *ὀποδήματα, Talaria.* Glossae Lat. Gr. *Talaria, πέδιλα.* *Talare, περισφύρον.* Ilidorus lib. 19. cap. 34. *Talares calcei, socci sunt, qui inde nominati videntur, quod ea figura sint, vel contingant salum: sicut subtolares, quod sub talo sunt, quos subtolares.* V. *Subtolares.* **TALARES**, tali ipsi. Baldricus Noviom. lib. 1. cap. 56. *V. Talarum.*

TALASTRVS, colaphus in talos. Papias. V. *Talitus.*

TALATA, exactio, Taille. V. *Talia* 8.

† **TALATIVM**, culitra, Gall. *Maselas*, in Inuent. a. 1449.

TALATOR, qui vastat, scindit. V. supra *Talare.*

TALATRYM, Κονδυλος ποδός ἢ χειρός, in Glossis Lat. Graec. Aliae Graec. Lat. *Κονδυλος ποδός ἢ χειρός,* hoc *Talarum, Pugnus.* V. *Talaria.*

TALAVACIVS, maioris ac spissioris clypei species, Gallis olim *Talvas.* Lexicon Caubro-Britannicum: *Talbos, clypeus; Talvas, clypeus.* Oedericus Vitalis lib. 8. p. 707. de Roberto Belisimensi: *Robertus autem, qui pro duritia iure Talanacius vocabatur, etc.* V. infra *Tanolacium.*

† **TALAVCHA**, clypei species, Gall. olim *Taloche*, in Ch. a. 1339.

TALAX, scaurus, in Glossis Isid. Cui sunt existantes tali. Hinc emendanda sunt Excerpta Pithoei, vbi perperam *Telax, Stramus.*

*ut panis tales, quales
accipere. THA
tem notione,*

*Tala
V*

*Cha.
c. Auillio
hominum Varzia.*

TALENTVM. (1) Pro centum li-
bris. Glossæ Lat. MSS. Regiæ:
*centum, centum pondus auri: idem
pondo.* Ita Theophrastus an. 9.
Cephorii General. tradit, pro
mum libris usurpat. V. Agrimen-
tes pag. 333. **TALENTVM** pro
libris. Osbernus in Vita S. El-
legi Archiep. Cantuar. n. 23. **TAL-**
ENTVM interdum pro *Libra* et
vice sumitur, ut apud Annam
dominam in Alexiade p. 414. Ne-
que aliter accipi apud Gregor. Tu-
m. lib. 7. cap. 40. videtur: *Fe-*
rus autem ducenta et quinquaginta
talenta argenti fuisse: auri vero am-
plius quam triginta. Speculum Sa-
conicum lib. 3. art. 51. §. 2. *Equus,*
et quo quis dominum suum sequendo
relem infernis, Talento, id est, 20.
solidis coequatur. Quot scilicet mar-
ca dicitur ponderare, eod. libro art.
45. §. 3. *Talenta seu librae, tit. 64.*
§. 2. *Marca vel Talensum, in lure*
Saxon. cap. 26. §. 1. **TALENTVM**
CERÆ, in Charta ann. 1315.
apud Christianum Schlegelium in
Dissertatione iam laudata pag. 11.
Talentum cimini, Talentum piperis,
in Confuet. MSS. Eccl. Colon. V.
tabularium 6. (2) Animi decre-
tum, voluntas, desiderium, cupi-
tas. Florentinis et Hispanis *Talen-*
to, Gallis olim *Talens.* Testamen-
tum Stephaniae, Reginae Navarrae,
pursae Regis vxoris, veræ 1098.
per Sandouallium in Episcopis
Lampilonensibus pag. 61. *Igitur si*
curris ad aliquam de meas filias in
Talentum Deo seruire, et habueris
labium, Deo deuota permanes, etc.

TALLATOR, Numerator, ratiocina-
tor, a Saxonico *Tallan,* Numerare.
Liber niger Scaccarii pag. 358. Nisi
sit Sarcinator, Gall. *Tailleur.*

TALLAVACIVS, clypei species,
ll. *Talleuas.* Stat. Ferrar. a. 1279.

TALLA, species tigni, materie,
indula, Gall. *Bardeau.* Sta-
dubrii cap. 23. *Mercatores*
pro libere et impune possint
conducere, seu conduci fa-
ctas ad quem locum sec-
V. Talcia et Tallia.
filia caedua, Gall.
Ludouici IX. Regis

TALG

C. I. a V. *Taillande-*
et circa, su- species, V.
sum, quod ip-
monia a Babylonia
intrant, per quendam illa 8. Ex-
gam, et per ducta ma- ville, apud
sunt a Babylonia usque in Pictau.
driam deferuntur. Canalem inter,
V. *Talenta* 2. *Taiamentum* et *Tai-*

TALHA. (1) Idem quod *Tala* 1. all.
Vastatio, damnum. Statuta Caltri
de leguno ann. 1291. MSS. (2)
Idem quod pondus in moneis,
Germ. *das Schrot.* Ch. a. 1389.

TALHABILIS, Gall. *Taillable.* V.
Tallia 8.

TALHADORVM, orbiculus mensa-
rius, super quo edendi cibi discin-
duntur, Gallus olim *Tailloir.* Oc-
currit apud Brandaeonum in Mo-
narch. Lusitana p. 304. to. 5. V.
Talierium et *Taiore.*

† **TALHARE,** singulatim distrahere,
in Ch. a. 1307.

TALHENDARIVS, **TALHIA,** **TAL-**
HATA, V. in *Tullia* 7.

† **TALHVM.** De *tallo,* caesum, Gall.
de *Taille.* Formulae Mf.

TALIA. (1) Stria in vestimentis, seu
rugae pars eminens ac protuberans
in longum deducta ad instar *saliae*
seu *talcae,* quae proprie significat ar-
boris ramum ex vtraque parte ae-
qualiter praecisum, seu breuem bac-
culum utrinque pariter crassum,
quem etiam Graeci *oxydas,* vel *oxy-*
zas vocant. Tertullianus de Pallio
c. 5. V. Hofmannum. (2) Silua
c. 5. V. Hofmannum.

Gg 3

persicas ingiales 7. et *Tabulas* 16. Charta Lotharii Reg. Ital. an. 946. *Est autem ipsa terra per instam mensuram Tabulae tres cum ingressu et omni integritate, etc.* (10) TABVLA, seu *Tabularum* ludus, vel alearum, alueolus, in quem tesserae iaciuntur: vox veteribus nota. Io. de lanua, ex lisd. lib. 12. c. 69. *Tabula, i. alea in qua luditur pigris, calculis et tesseriis. Tabula inferior*, Martiali lib. 14. Epigr. 17. *Tabula alearis*, apud Tertullianum lib. de Carne Christi: *Tabella alearis*, Caelio Aureliano lib. 2. Chronion cap. 1. *Tabulae lusus*, Prospero de gloria Sanctor. *Tabula*, nude; Sidorio lib. 1. Epist. 2. lib. 5. Epist. 17. lib. 8. Epist. 12. Iulius Africanus lib. 4. Hist. Apostol. *Dum ludere Tabulis et spectaculis non perhorrescant, etc.* Concilium Eliberitanum can. 79. *Si quis fidelis alea, id est Tabula inserit nummos, placuit eum abstineri.* TABLIZARE, *Tabula* ludere. Iulianus Antecessor Constitut. 115. cap. 439. TABLISTA, qui *Tabulis* ludit. Luxurius Poëta, nescio quis, in Epigrammate quodam, cuius lemma est, *de Tablista furioso, quasi tesseriis impetrante.* TABELLARIUS, qui frequenter ludis cum *tabulis*. Io. de lanua. (11) TABVLA, Lex apud Neapolitanos, sic forte primum dicta, quod descripta esset in tabula instar Legis Romanorum in duodecim, vel Legis Mosaeicae in duabus tabulis exaratae. Marinus Freccia de Feudis cap. de offic. Admirati maris: *In regno (Neapolitano) non lege Rhodia maritima decernuntur, sed Tabula, quam Amalphitanam vocant, omnes controuersiae, omnes lites, et omnia maris discriminata, ea lege, ea sanctione usque ad haec tempora (ann. circit. 1570.) finiuntur.* (12) Mensa, Ital. *Tavola*, Gall. *Table*. Albertinus Mussatus lib. 5. de Gestis Henrici Imp. rubr. 8. apud Murator. tom. 10. col. 408. (13) Mensa, in qua prostant res venales, *stallum*, apotheca. Bulla Adriani IV. PP. ann. 1156. inter Instr. to. 6. Gall. Christ. col. 198.

Haud satis scio an eadem notio Testamentum Guillelmi Montispyfulani ann. 1202. male 1211. tom. 9. Spicil. Acher. pag. 162. *Illud quod statui de stocaria et Tabula, melendino et sancturis, pacato debet R. Carison et Boneti, quatinus detur in perpetuum.* (14) Idem qui aliis *Mensa*, Gallice *Mense*, qui quid ex bonis alicuius est, et *Tabulam* seu mensam eius instruentem, id est, ad vescendum, ad caetera vitae commoda conducit Chartarium Ecclesiae Auxitanæ cap. 34. Sic aliquando *Tabula* dicta est in rebus feodalibus feodum ipsum seu quicquid ad illud pertinet. *Mensa*. (15) TABVLA, inter va ecclesiastica, Sanctorum Reliquia saepius ornata. Vita S. Benedicti Anian. num. 37. saec. 4. Benedicti part. 1. p. 206. V. *Tabulus, Testamentum* 1. et *Tabulator*. (16) Calculus, Gallice *Balote*. Statuta Mortis-regalis Collat. 1. cap. 48. *Fabula seu Tabulae, cum quibus seu de quibus fient partita, ponantur super discobis, qui sunt coram discobis D. Vicarii et numerentur per syndicum vel iudicem seu militem, et quod Tabulae fabulae non habeant vocem nisi suis segregae.* Pluries occurrit ibi. (17) TABVLA CAMBII, *Mensa* argentaria, Gallice *Banque*. *Tabula Cambistoris*, in Charta iam laudata *Tabula* 12. *Tabula camparia*, in Litteris Philippi III. Franc. Reg. ann. 1277. apud D. Secousse tom. 4. Ordinatus pag. 671. art. 8. *Tabula camparia*, in Charta Massil. ann. 1344. ex Schedis D. le Fourrier *Tabulae nummulariorum*, in Charta Agnetis Comitissae de Consuetudinibus villae S. Iohannis Angerac. ann. circ. 1050. tom. 2. Gall. Christ. nouae edit. col. 468. Hinc TABVLAM TENSERE CAMBIJ, dicuntur *Mensarii*, seu Nummularii, vel *Campsores*: qui inde Graecis τραπεζιται. Iacobus L. Rex Aragon. in Foris Oscae ann. 1247. fol. 26. TABVLAE DICTALES. Vita S. Wolfgangi Episcopi Ratisbon. cap. 18. *Us autem adolescentes in capienti scientiae liberalis notitiis foris ap-*

lites, frequenter voluit Tabulas eorum cernere dictales. Id est, in quibus distabant, seu componebant. TABVLAE AD EVANGELIA. Vdalricus lib. 1. Consuetud. Cluniac. cap. 12. Id est, quibus Liber Evangeliorum regitur. TABULA HORARIA, qua horae pulsantur. Regula Toribii Archiep. Limaë, to. 4. Concil. Hisp. pag. 677. col. 1. TABVLAE seu TABELLAE LEPROSORVM, quas illi quatiunt, ne ab aliquo tangantur. Vincennius Belvac. lib. 23. cap. 165. TABULA MARIS. V. *Tabula portus.* TABULA MARMOREA, Practicis Gallicis *Table de marbre*, quo nomine donatur triplex iurisdictio: Prima Comitris seu Praefecti stabuli, altera Amiralli seu summi Praefecti rei maritimae, tercia Proposforestarii seu supremi Praefecti rei salutariae et aquariae. Iure humanae et vltimae cognitionis iudicant in hac triplici iurisditione, cum iudiciis interest vnus e Praesidibus supremi Senatus cum certo Senatorum numero. Nomen *Tabulae marmoreae* sortitae sunt hae iurisditiones, quod olim ibi lites dirimerent, vbi tabula seu mensa erat marmorea. V. Notus D. Secousse ad Literas Caroli Regentis ann. 1359. tom. 3. Ordinat. Reg. pag. 347. vbi probat duas olim in Palatio positas fuisse tabulas marmoreas: vnam in aëra, alteram in sala maiori. V. *Mensa.* TABVLAE NUMVLARIORVM, Mensa argentea, V. supra *Tabula Cambii.* TABVLAE OSSEAE, V. *Tabula 8.* TABULA PATRONATVS. Verus Interpres Iuuenalis Sat. 10. v. 57. *Honorum pagina. Aenea pagina, ante imaginem eorum stans, eorum omnes gradus honorum inscriptos continet: quam nunc dicunt Tabulam patronatam.* Forte quod eiusmodi imagines seu statuae fere semper a clientibus fierent ac dedicarentur, qui in tabulis aeneis subditis patronorum honores ac Magistratus gestos describere solebant, quod docent Inscriptiones veteres. TABULA PEREGRINANTIVM. Vita S. Iudoci c. 3. apud Mabillonium: *Quos cum*

interrogaret quo tenderent cursum, respondentes dixerunt se Romanam pergere velle. Quo audito Iudocus adhuc Laicus absque vlla dilatione, baculum tantum et Tabulam manu accipiens, secutus est eos. Cur autem Tabulam peregrinaturi secum deferrent, indicat Regula Magistri cap. 57. TABULA PORTVS, Mensa publicani seu exactoris vectigalium in portibus maris. Inquesta ann. 1268. ex Archivo, Ecclesiae Massil. In alia Charta Massil. an. 1509. *Tabula maris et rippagii* dicitur. TABULA, seu MENSAROTVNDATA, Decursionis aut hastiludii species, a certo et definito Militum numero obiri solita, qui, priusquam in arenam descenderent, vel etiam praeliis et velitationibus decursis, ad mensam figura orbicularem vna cibum capiebant, ne quod discrimen inter nobiles ex sedis praerogatiua oriretur, indeque iurgia aut dissidia emergerent. Vetus sane Gallorum institutum: mensis enim circularibus circumfedis, armigerosque, eorum scuta ferentes, a tergo adstricisse ex Athenaeo lib. 4. Dipnosoph. recte aduertit Camdenus; renouatum vero ab Arthuro Britanniae Rege praedicant passim scriptores, ita vt *Arturi Tabula rotunda* in ore omnium versetur, eamque esse, quae muro veteris Castri Vintoniae, seu Vincestriae, in Anglia, appensa conspicitur, vulgus hominum existimet, quod iure in dubium vocat idem Camdenus, cum longe recentioris videatur aetatis. Matthaeus Paris ann. 1252. *Milites exercitio militari peritiam suam et strenuitatem experirentur, constituerunt vnanimiter, non vo in hastiludio illo, quod communiter et vulgariter Torneamentum dicitur, sed potius in illo ludo militari, qui Mensa Rotunda dicitur, vires suas assensarent.* † TABULA SICCA, ludus aleatorius, Gall. *Bréland*, Germ. *Trudentafel.* TABULAM TENERE dicebatur apud Catalanos, Vicarius, seu Index, qui post exactum officium, eo in loco, vbi illud exercuerat, statis diebus morabatur, quo de se con-

querentibus coram alio iudice a Principe delegato responderet. Curia generalis Alphonſi II. Regis Aragon. in Montifono celebrata an. 1293. MS. (18) † Societas campſorum, in Ch. a. 1229. (19) † Certa panni quantitas, Gall. *Pieco*. Arest. a. 1359. (20) † Immunitas, privilegium, in Ch. a. 1116. (21) † Sacratum reliquiarum expositio, quae sic super tabulam, in Stat. ecclef. Paris.

† TABVLACCIVM, scuti species, Ital. *Tavolaccio*, in Stat. ant. Florent.

† TABVLAGIVM, praestatio pro *tabula*, seu iure habendi mentem in foris et nundinis, i. q. *Stallagium*. Ch. Ms. a. 1318.

TABVLAMENTVM. (1) Stylobata, Gallis *Pié-d'estat*, olim *Entablement*. Inventarium Ecclesiae Noviom. MS. ann. 1419. V. supra *Tabula* 14. (2) Sepimentum, cancellus, *δρυφάκτος*. Scholiastes Aristophanis ad equites: *Τὸς δρυφάκτους, τὰ ὄντα ταυλόματα καλόμενα*.

TABVLARE. (1) *Tabulas praeparare, proſternere*, Vgutioni. *Tabulas parare, proſternere*, Ioanni de Ianua: *Tabler*, in Glossis Lat. Gall. Sangerm. Gallis hodie *Plancheier*, Contabulare, tabulis compingere. Bernienſi Chronicon Marienrod. apud Leibnitium tom. 2. Scriptor. Brunſwic. pag. 447. *Ambitum nostrum superius Tabulavit*. Hac notione *Tabulas* dixit Plinius L. 2. Epist. 17. V. Vossium de Viriis serm. lib. 4. cap. 27. (2) † Libros *tabulis* seu asseribus compingere. Stat. eccl. Caſtr. a. 1358.

TABVLARIA. Charta Rogerii Regis Siciliae ann. M. 6652. pro Ecclesia Panormitana apud Rocchum Pirrum tom. 1. p. 112. et 147. *Donamus praedictae Ecclesiae - - Tabularium felicitis urbis Panormi, eis potestatem concedentes, ut ipse venerabilis Archiepiſcopus et ſucceſſores eius nunc et in perpetuum habeant licentiam et perpetuam dominationem concedendi eam Clericis praedictae Ecclesiae, etc.* Vbi Pirrus *Tabulariam*,

facultatem *tabelliones* instruendi interpretatur. TABVLARIA LEX. Conditio, quae adhibetur in manu missione per *Tabulas*, seu liberrorum *Tabulariorum*. Tradit. Fuldenſes lib. 2. tradit. 143. ann. 835.

TABVLARI. (1) Serui per *tabulas*, seu per *instrumenta chartarum* manumissi. Quomodo vero, et quoritu per *tabulas* manumitterentur serui, refert Lex Ripuar. tit. 58 §. 1. V. *Manumissio*. (2) Qui *tabulas* publicas civitatum, et rei publicae rationes tractant, ita appellati ex Lege Valentis Imp. cum antea *Numerarii* dicerentur, leg. 9 Cod. Theod. de Numerar. Nec multo post *Tabularii* duo in singulis prouinciis a Theodosio statuti, quorum alter fiscalis arcae rationum, alter largitionales titulos curaret, leg. 12. eod. tit. et leg. 30. de ſcriptoris. De eiusmodi *Tabularii* est praeterea tit. in Cod. Theod. ubi multa Iacobus Gothofredus, et alii. Eodem *Tabularii* nomine designatus, qui res Ecclesiarum administrabat, apud Gregor. M. lib. 11. Epist. 49. ad Ioh. Episc. Panorm.

TABVLARIVM. (1) Officina. Concilium Lentinum ann. 1388. c. 5. (2) Forte Ambo, suggestum, tabularium, vel exedra. Statutum Capituli B. M. Podienſis ann. 1386. *Statuimus quod nullus descendat Tabularium, donec presbyter dixerit istam orationem seu complendam Missae*. (3) Locus ubi sedet Notarius et acta ab ipso scripta seruantur, Gallice *Etude de Notaire*. Consuetudines Tolosanae MSS. fol. 34. (4) *Numerus reddituum in tabulis scriptus*, in Glossulis apud Mabillon. to. 2. Operum posthum. pag. 23.

(5) TABVLARIVM, λογιστήριον, in Glossis Lat. Graec. Locus vel schola ratiocinatorum. (6) TABVLARIVM, *Tablier*, in Glossis Lat. Gall. Sangerm. *Tabularium ad ludum tabularum*, in Constitut. Frederici Regis Siciliae cap. 81. *Tabularium de ebore*, in Computo ann. 1333. et seqq. to. 2. Hist. Dalphin. pag. 277. vel *Tabularium*, vt habetur in MS. Cl. V. Lancelot. Haud scio an eadem

dem notione legatur, in Inventario ann. 1379. inter Schedas einsd. *Item tres alie tabule de fapo cum quatuor Tabulariis.* Tabulae tulerum intelligi potest; nisi idem sit, quod mox *Tabularius*. V. *Tabularium* 2.

TABVLARIVM CERAE, Massa, ut videtur, cerea; Gall. *Pain de cire*. Hist. Monast. Becensis MS. p. 572.

n. 17. *Sed etiam divitium Tabularium ceræ; quod monachi Becenses de Longolio reddebant illi annuatim de recognitione decimæ.* Supra *Tabula ceræ*. V. *Tabula* 7. et *Talentum* 1. (9) † Conventus, ut videtur, f. a loco, ubi habebatur, tabulario scilicet forensi, in Ch. Ms. 2. 1405. (9) † *Stabulum*, Gall. *Etable*. Ch. Ms. 4. 1350.

TABVLARIVS. (1) *Tabula*, qua ferunt cibos in refectoriis monachorum, Gall. quibusdam *Tonlier*, aliis *Tablette*. Inventario ann. 1341. ex Archivio S. Victoris. Masili. (2) V. *Tabularii* et *Tabellio*. (3) † Idem quod *Tabularium* 1. in Stat. ant. 2. 1270.

TABVLATA, f. oedecycla, tabulis compacta, vel, in qua plures sunt tabulae visibus rusticis domus destinatae: († seu, potius idem quod *Tabularium* 9. *stabulum*.) Testament. an. 15. Pippini Regis; to. 2. Annal. Benedict. pag. 708. *Circa curtem stabulum, Tabularia, torbaces vel alia hospitalia, vel cellaria, et quicquid ad ipsam curtem pertinet...* Item ad Vicum burtem meam cum Tabularia, cum barela, cum omnibus que ad ipsam curtem pertinent. Pluries occurrit ibi.

TABVLATVM. (1) *Quævis tabula*. Valerianus Cemelientis Homil. 20. (2) *Abacus*, alveolus, seu tabula luforia. Saxo Grammaticus lib. 14. V. *Tabularium* 6. (3) **TABVLATVM MVRORVM**, Gallis *Entablement*. Charta Philippi Pulcri Regis Franc. ann. 1299. pro Pariagio oppidi Sarlarenfis in Regetto eiusdem Regis ex Tabulario Regio n. 6. V. in *Materia*. (4) † Idem f. quod *Tabula* 3. orbiculus, clavius in vestibulis, nisi sit pro effigies, imago, in Ad. SS. t. 4. lun. p. 529.

TABVLATVS. (1) *Instar tabulae planis*. Vita S. Aldeni Episc. Fern. in Hibernia num. 15. Eadem fere occurrunt in Vita S. Chartaci Episc. to. 3. Maii pag. 381. num. 16. (2) **TABVLATVS LAPIDEVS**, Pavimentum. Andreas Floriac. in Vita MS. S. Gauzlini Archiep. Bitoric. lib. 1. Hinc **TABVLATVS**, pro Pavimento *stans*. Chronicon Romnaldi II. Archiep. Salern. tom. 7. Murator. col. 194. Italis *Tavolato* proprie est tabulis seu axibus structus, Gallis *Plancheie*.

TABVLARIA, f. Linearis adumbratio rei aliquis faciendae in tabulis descripta, Gallis *Deffein*. Statuta Montis regalis p. 251. *Item statutum est, quod eligantur sex homines, qui faciant Tabularias ad distinctionem distae paginae et secundum quod divisae fuerit, et senes.*

TABVLERIVM. (1) *Speculum*, ut videtur. Chronicon Effenfe ad ann. 1345. apud Mararam. tom. 15. col. 424. *Praesentari fecit Delphinus tres delphierius cooperas scarlato et viori rubeo unum Tabularium argenti aurati et crystallis* (2) *Vimbella*, seu *Vimbaculum*, ni fallor, Gall. *Ecran*. Compertus ann. 1333. tom. 2. Hist. Dalph. p. 282. *Item pro tabulis ad faciendum unum duccatorium pro domino Dalphino et duo Tabularia ad opponendum igni cum peribis et clavis necessariis ibidem*, XLVIII. fol.

TABVLETA, V. *Tabula* 2. **TABVLERIVS**, *Tabellula*, eadem notione qua *Tabula* 15. Inventario S. Capellae Paris. ann. 1376. ex Biblioth. Reg. **TABVLINVM**. V. Hyginum de Castrametatione, p. 2. 11. et Apuleium in Floridis a. 22. **TABVLERIVS**, *Tabula luforia*, Ital. *Tavoliere*, Gall. *Tablier*, *Echiquier*. Statuta Civitatis Astae cap. 1. de ludo taxillorum. V. supra in *Tabularium* 6.

TABVLVM, *Lexor*, in Glossis Lat. Graec. *Tabula*, *Tabularium*. Glossae Graec. Lat. *Lexior*, *Tabulam*, *Tignus*. Statuta Verceil. lib. 3. fol. 55. verso: *Et quod totam pecuniam quam recipiet pro Communi sibi dari faciet ad dictum*

distum Tabulum, et totum id, quod soluet, soluere debeat super ipsum Tabulum in eadem pecunia, quam recipiet. Hic mensam intelligit, seu abacum nummulariorum; mensam vero farginatoris in Statutis Athenis. Collat. 7. cap. 5. *Et hoc faciant (sartores) antequam incidant (pannum) ad Tabulum suum vel alibi.*

† **TABVEVS.** (1) Strylobata, Gall. *Pie d'estal*, in Ch. a. 1276. (2) Mensa nummulariorum, in Stat. Ast.

TABVR, THABVR, Tympanum bellicum nostrissimum, Gall. *Tambour*, olim *Tabour*, vel *Tabar*, aut *Tabor*, ex Arabico *Al-Tambor*: nam Saradenorum primitus fuit, vti pluribus docuit Cangius ad Ioinuillam pag. 61. V. *pateres* Leonem in Tactic. cap. 18. §. 110. 142. cap. 20. §. 76. Radulfus de Dicero ann. 1191.

Iuxta sonum illius instrumenti, quod Ripatoribus vocatur Tabar, subito cercella quoddam alarum remigio perniciter enolans. Vbi Matthaeus Paris habet *Thabar*. *Mittimus vobis enim Tabur*, ita Chronico Danduli apud Murator. tom. 12. vol. 913.

TAMBURES. Epistola Arnoldi Archiep. Narbon. de Victoria relata contra Mauros Hisp. ann. 1212. apud Vghellum to. 1. part. 1. p. 190.

Personantibus igitur valide instrumentis Maurorum, quae Hispani appellant Tambures, signis gressus Saraceni, etc. **TABVRCIVM, TABVRCINVM.** Henricus Hunrindon.

lib. 7. Histor. habet *Taburcinorum*.

TAMBORINVM. Annales Mediolan. ad ann. 1382. apud Murator. to. 16. col. 795.

TAMBVRIVM. Memoriale Potestatum Regiens. ad ann. 1218. apud Murator. tom. 8. col. 1098.

TAMBVRIVM. Castellum Chronicon Bergom. ad ann. 1399.

ap. Murator. tom. 16. col. 917.

TAMBURLVM. Sanutus lib. 2. part. 4. cap. 22.

† **TABVSSARE,** i. q. *Tabothare*, strepitum facere, in Lit. remiss. a. 1383.

TABVSTELLVS, certa campanae pulsatio, ac fortassis illa, qua altero duntaxat latere pulsatur, Gall. *Tintement*. Statuta MSS. Eccles. Lugdun.

TAC. (1) Idem, vt videtur, quod *Taxa*, Impositio, Angl. *Tax*, Gall. *Taxe*. Formulare Anglican. Th. Madox p. 188. Ego *Wilhelmus Patri dedit . . . Ormo filio Wilhelmi, p. humagio et seruicio suo . . . masagium . . . liberum et quietum de T. et de tol et de stallagio.* V. *Taxa*.

(2) Morbi genus seu febris pestifera, qua cœa repentino ictu (vix nomen) Parisienses percutiebant sub anno 1411. vel 1414. Miracul. MSS. Urbani V. PP. ex Tabul. Victoris Massil.

TACCA, Patera, Gall. *Tasse*, It. *Tazza*. Literae ann. 1424. *Vasa aurea et argentea, sicut sunt Tactae, et* Forre legendum est vt mox *Tacea*.

† **TACCVLINVM,** Ital. *Taccolino*, species panni crassioris, in Inuent. a. 1230. V. *Tacolinum*.

TACCVNATVS. Caesarius Heisterbachensis, L. 12. cap. 20. *Calceos p. nonos, et bene Taccunatos fieri p. v. ois.* Alii codd. habent *Tacchinatus*. Italis *Taccunare* est Calceos reficere resarcire. V. *Tacones*.

TACEA, patera, crater, Gallis *Tafel*. Occurrit in Consultatione post Ob. seruantes Regni Aragon. pag. 43.

TACELLVS, idem quod infra *Tafellus*. Testamentum Guirgonis Episc. Castil. ann. 1345. apud Marten. to. 1. Ampl. Collect. col. 1458.

TACETA, crater, patera, Gall. *Tafel*. Hispan. *Taca*. Leges Palatinae Isab. II. Regis Maioric. to. 3. SS. Isab. pag. LIX. V. *Tacea*.

TACHA. (1) Agri limes, signum finium, forte a Saxonico *Tetra*. Signum, vt habet Vossius lib. 2. de Vitiis serm. cap. 14. (2) Macula, labes, Gall. *Tache*. Statuta Massil. lib. 1. c. 36. §. 1. (3) **TACHA**

CORIORVM vni obolo census obnoxia dicitur in Privilegio Leducini Abb. ann. 1036., e Charrulario V. S. Vedasti Arrebat. pag. 243. V. *Tachia coriorum* et *Tacra*. (4) Praestatio agraria, i. q. *Tassa* 2., in Ch. a. 1360. (5) † Instrumentum piscationi aptum, Gall. *Tack*, in Ch. a. 1289.

TACHARENTIA TERRA, ager obnoxius *tassae* seu praestationi, quem Galli

Galli *Champert* appellant. Codex casualis Humberti de Villars domini de Chatelard in agro Doubsensi ann. 1391. V. in *Tasca* 2.

TACHARIA, ludus aleatorius, in Sout. Auen. a. 1243.

TACHETVS, clauis species, Hisp. *Tachon*, in Comput. a. 1356.

TACHIA. (1) Praestatio agraria, Gallis *Champert*. V. in *Tasca* 2.

(2) Forte pro *Cachia*, Ambitus, septum: nam solebant moenia cratibus munire, ne ab arietibus, vel missilibus lapidibus laederentur; atqui de turre *hardenda* hic agitur. V. *Hardicium*. Computus ann. 1302.

apud D. Brussel tom. 2. de Feudorum usu pag. CLXXVIII. Pro *Tachia* turris *hardenda* et *plumbanda*, et pro aliis *Tachiis*, quas fecit apud Danam, Illc. l. ibid. pag. CCVII.

Pro *Tachiis* Gornaci, quas Rex tradidit, quando Rex fuit ibi, XLV. lib. (3) Idem quod paulo post *Tacra*, Coria decem. Tabularium

Compendii de foragiis et ripagiis. V. *Tacha* coriorum.

TACHABILIS, TACHIRILIS, obsequium *tastae* seu praestationi agrariae. V. *Tasca* 2.

TACHARA, i. q. *Tachia* 3. Confer. antiq. Birur.

TACHA, idem quod *Tacea*, Paterna, ceter. Gall. *Tasse*, Ital. *Tazza*.

loh. Demoussis Chronicon Placent. apud Murator. tom. 16. col. 583.

TACIDA, exactionis species, f. idem quod German. super. *Dag*. Ch. Ml. 1331.

TACITURIE, *Silentium appetere*, Laurentio in *Amalthea*. Sidonius

lib. 2. Epist. 16. Vnde cognosce, quod est tacere necdum coepimus, certe *Taciturne* iam deliberauimus.

TACITVS, cui ita factum est satis, ut nihil sit de quo loquatur aut quaeratur. Charta ann. 1343. ex Archiuo S. Victoris Massil. Pro qua *Capitulum* et *Conuentus* dicti monasterii se habuerunt pro *Tacitis* et bene contentis. Alibi: pro *pacatis* et *contentis*.

TACLA, sagitta, telum, Gall. *Tacle*. V. *Talanacius*.

TACOLINVM, italicum *Taccolino*, genus densioris panni, diuersicolori

silo contexti. Occurrit in Vita B. Margaritae de Cortona. a. 207.

TACONES. Privilegium Leduini Abb. ann. 1036. e Chartulario V. S. Vedasti Atrebat. p. 243. *Stallus futoris vaccae in mense 1. den. Stallus Tacones vendentis 1. den. Tacon*; teste

Nicotto, *Gallis est minor salmo*; sed nihil ad hunc locum, ubi *Tacones* vestes interpoles intelligo, praesertim ex sequenti *Taconatus*.

Briamnum in quibusdam Gallo-Flandriae locis *Tacon* dicitur assutum vesti resarcitae segmentum. TACONATVS,

de vestibus resarcitis dicitur in Charta Praepositi S. Audomari ann. 1227. e Tabulario eiusd. Ecclesiae.

V. *Taccnatus* et *Supplantarium*.

TACRA, Coria decem, idem quod *Dacra*, de qua voce supra. Regestum Castri Lidi in Andib. fol. 31.

ubi de Pedagiis et Consuetudinibus. Hinc emendare licet Privilegia Pontis - Vrfonis to. 4. Ordinar. Reg. Franc. p. 641. num. 42. *De vnaqueque Cacra coriorum duos denarios, tanquam de transitu; et de Terra tantata, quatuor denarios.* Pro *Cacra* et

Tarra legendum indubie est *Tacra*. Sic etiam forte legendum in Charta ann. 1409. to. 8. Ryneri pag. 576. col. 2. *Quinque albos (vestigales) pro quacumque Tarqua coriorum.* V.

Tachia coriorum.

TACSVS, Melis, Gall. *Tajsson*, Germ. *Dachß*, species felis siluestris, cuius pelles sunt in usu. V. supra *Melans* et *Taxus*.

TACTARE, confirmare, in Fleta lib. 2. cap. 61. §. 22. V. *Tangere chartam*.

TACTE, *Πάγματος*, in Glossis Lat. Graec. et Graec. Lar. Vulcanius suspicatur legendum esse, *Tecte*, *παιγνίματος*, Omnino male.

TACTVM, *pauidum*, vel *nigrum*, in Glossario Longobard. S. Germani Paris. ex Glossis.

† TACVINVM, inscribitur opus quoddam medicum, quod commentariis illustrauit Magister Dudo, in Bibl. Sorbonae.

TACVLA, species cornicis, Ital. *Taccola*. Chronicon Modoetiae apud Murator. to. 12. col. 1135. *Visa est in agro supra dictum pratum maxima multi-*

multitudo et innumerabilis arum, quae dicuntur Taculae.

TACVS, idem, ut videtur, quod *Taxa*, Impositio, Gallice *Taxe*. Charta Caroli Simplicis ann. 916. apud Baluz. tom. 2. Capitul. col. 1529. *Nolumus praeserea, ut ab ipsis vel ab eorum hominibus aliquid selonei, neque pascuaticum, nec mansiones, Tacos quo aliquas redibitiones exigatur.*

TACDIABILITER, moleste, apud D. Calnet in Probat. Hist. Lotharing. to. 2. col. 42.

TACDIARE. (1) Taedio effici. Glossae antiquae MSS. *Taceta, taeduntur. Taediatun, taedio officitur.* Glossae MSS. Sabasiti: *Taedio, 29. mu.* Glossae Lat. Gall. Sangerm. MSS. *Tediar, Emmyer ou effine enmyez.* Lamprius in Alex. Seuerio: *Neque unquam Taedianis, aut morosus aut iratus resedit, fronte semper pari, et latus ad omnia. V. Taedium.* (2) Aegrotare. Vita S. Rusticulae Abbat. Arclat. saec. 2. Benedic. pag. 146. num. 31.

TACDIOLVM, paruum taedium, Ioan. de Janua; *Petit enmyz*, in Glossis Lat. Gall. Sangerm.

† **TACDIOSVS**, taedium asserens, molestus, t. 7. Coll. Hist. Franc. p. 372.

TACDITVDO, Taedium. Gloss. Graec. Lat. *Σταχθωδία, Tedium, Tediunda, Fatidia.*

TACDIVM, Aegritudo. In Concilio Epaonensi can. 1. statuitur, *ut nisi causa Taedii evidens extiterit, nullus excusetur Episcopus, quo minus veniat ad Synodum.* (2) **TACDIVM FACERE**, molestiam exhibere. Gall. *Inquierer.* Inquisitio ann. 1268. ex Schedis Praef. de Mazaugues.

TACDVLA, parva taeda, Ioanni de Janua; *Petit brandon*, in Glossis Lat. Gall. Sangerm.

TAELLIA OLIVA. Legitur in Annalibus Benedict. tom. 2. pag. 154. ad ann. 751. Rorharium incerti loci Abbatem concessisse Monasterio S. Georgii Reatino *Olinas Taellius quindecim in loco, qui dicitur Mussinus.*

Emendandum forte est Tallas. V. in Talla.

TAFATANVS, **TAFETANVM**, et **V. Tassata.**

TAFATA, **TAFETIN**, pannus rusticus, quem vulgo *Tassetas* dicunt. Aniporici *Tastias*, unde nomen, Manstic. Anglic. to. 3. part. 2. pag. 86. *Vnum mantellum . . . de camoca duplici, cum alba Tassatin.* Infra *Vnum mantellum Comitum Cantuar. a banno blodio laneo, duplicatum . . . viridi Tassata.* **TAFETANVM**, eadem notione, in Concil. Mexic. ann. 1585. to. 4. Conc. Hisp. pag. 338.

Vbi et *Tafetanum* opus legitur. **TAFETTA**, *liateamen de Tassata*, Actis S. Gruini, to. 1. Iunij pag. 324.

TAFETTANVS, e pannu, supra dicto. Synodus Lincensis ann. 1582. to. 4. Concil. Hisp. pag. 275. **TAFATANVS NIGER**, in Concil. Taracon. ann. 1591. to. 4. eorum Conc. Hisp. pag. 612. **TAFETALIS**, **RVBEVS**, in Annalibus Mediolan. ann. 1389. apud Murator. to. 16. col. 809.

TAFVRANEA, Alestorium. Concil. Taracon. anni 1317. apud Marten. to. 7. Ampl. Collect. col. 307. c. 1. **V. nroꝝ Tafuria.**

TAFVRIA, **TAFVRARIA**, species tributum, aut pensationis, apud Catalanos, Petrus II. Rex Aragon. Charta ann. 1283. pro Libertatibus Catalanis: *Statimus, quod Tafuria solvantur perpetuo, et cum tota canus.* In titulo Capituli scribitur *Tafuria.* Fori Aragon. L. 1. Privilegium generale Regni Aragon. *Aquello vesfio de las Tafurerias, que fuan desfeytas a todos tiempos.* Extra aliud Statutum Ferdinandi I. Regis quo eadem *Tafureria* extinguuntur aufertur. Lusitanis *Tafalaria*, alea: quomodo etiam *Tafuria* apud Raymundum Montanerum c. 237. et in Foris Aragonensibus apud Michaelem del Molino in Notulario Fororum Aragon. V. *Ladus.* Rursus Hispanis *Tafuria*, *Tafurea*, est naus hippegus, *passar los cavallos*, ut habet Antonius Nebrissenfis.

TAG

AGARA, *velis species*, apud Lulitana. Ver. Charta apud Brandaonem to. 5. Monarch. Lulitan. p. 304. vo. Item recepit 5. Tagaras, quae ponderauerunt 6. uncias. Item unam Tagaram, quae ponderauit, etc. Vbi Tagara inter vasa recensetur.

TAGARNICVS, i. q. *Tauarnicus*, V. *Tauernica*.

AGAX, *farunculus*. Vett. Glossae in Glossario Longobard. S. Germani Anst. Festus addit, a *tangendo* dictus, cuius vocabuli *Lucilius* meminit; imo et Tullius l. 6. Epist. 3. ad Atticum: *Quaestor leuis, libidinosus, Tagax*, vt emendauit Cuiacius ex MS.

AGIA. Necrologium MS. S. Martialis Lemouic. V. Id. Ian. P. Andreas monachus X. fol. *Helemosinarius* debet *soluere in duabus Tagiis prope clacariam B. Martialis*. Idem videtur, vocis tamen origine incomperta, quod Galli dicerent *En deux paques*. † Leg. videtur *Cagia*, arcula. AGLIA, Italis, impositio, tributum, Gallis *Taille*. Gesta Manfredi et Conrad Regum apud Murator. to. 4. col. 609. V. *Tallia*.

AGLIARE, Italis, incidere, Gall. *Tailler*. Additiones ad Statuta Munit. c. 37. fol. 49.

TAGLIATA, sylva caedua, vox Ital. in Stat. Murin. a. 1360.

AGNA. Gloss. Graec. Lat. *Ταξίς* *ταξίς*, *Cuneus*, *Tagma*, *Cuneus*, *Excursus*, ex Graec. *ταγμα*.

TAGNARE, pro *tannare*, coria subigere, et TAGNATOR, pro *tannator*, in Arest. a. 1354.

TAGNERIA, officina vbi coria subiguntur, in Ch. a. 1258. V. *Tannaria*.

AGVLA, cumulus, strues, Gall. *Tas*. Consuetudines Marchiae Dombarum art. 30. V. infra *Tassus*.

TAHONA, moletrina, pistrinum, vox originis Arabicae, Hisp. *Atahona*. Stat. Nauarr. a. 1322.

TAVTIS, TAVTVM, feretrum, tumulus honorarius, Gall. ol. *Taut*. Comput. a. 1362.

AIAMENTVM, Italis *Tagliamento*. Incisura proprie; hinc pro Canalis, aqueductus, terra incisa, vt illac VI.

aqua fluat. Chronicon Etkense ad ann. 1351. apud Murator. to. 15. col. 466.

TAIATA, Italis *Tagliata*, incisio, fossa, vallum in terra cautum. Regimina Paduae ad ann. 1320. apud Murator. to. 8. col. 433. V. *Tallata* 2.

TAILEA, silua caedua. Charta Guilelmi Comitis Pontiu ann. 1221. Histor. Comitum Peric. pag. 224. V. *Tailia*.

TAILHA, TAILHVM. V. *Tallia* 8.

TAILHARE, disponere, statuere. *Tailier* eadem notione Galli dicunt. Charta ann. 1351. ex Schedis Praesid. de Mazaugues.

TAILHATOR, i. cui siluarum caeduarum cura commissa est. Sententia arbitralis ann. 1292. inter Abbatem et Consules de Gimonte: *In his omnibus consentiunt R. D. Pater Abbas . . . frater Geraldus de Bralis Tailhator, frater Dominicus de Pompinaco grangiaris, etc.* V. *Tailhator*.

TAILHIA. (1) V. *Tallia* 5. et *Tallia* 8. (2) † Idem quod *Tailhum*, in Ch. a. 1316.

TAILHVM, ius, vt videtur, excindendi lignum in silua caedua. Charta Richardi de Noua-villa an. 1231. V. mox *Tailia*.

TAILLA, silua caedua, Gallis *le Tailles*. Domusdei apud Spelmannum. V. *Taillea* et *Talterium*.

TAILLABILIS, TAILLADA, TAILLAGIVM, V. *Tallia* 8.

† TAILLADA, i. q. *Taille*, Gall. *Tailles*, in Ch. a. 1324.

† TAILLADVS, orbiculus mensarius, super quo cibi discinduntur. Gall. ol. *Tailleur*. Inuent. a. 1218.

† TAILLAGIVM, exactio quaevis, in Ch. a. 1200. V. *Tallis* 8.

† TAILLANDERIVS, TAILLIENDARIVS, TALLENDARIVS, factor, Gall. *Tailleur*. Testam. MC. a. 1481. et alibi.

TAILLARE, caedere, Gall. *Tailler*. Transactio ann. 1316. ex Schedis Praesid. de Mazaugues. V. alia notione in *Tallia* 8.

TAILLATA, impositio. V. *Tallia* 8.

GG

TAIL-

TAILLATOR, sculptor monetarius, Gall. *Tailleur*. Litterae Iohannis Reg. Franc. ann. 1353. to. 2. Ordin. pag. 519. **TAILLIATOR**, eodem significato, in Ordin. ann. 1340. tom. 2. Hist. Dalph. pag. 416.

† **TAILLETA**, sylva caedua, Gall. *Tailis*, in Ch. a. 1222.

TAILLIA, **TAILLIABILIS**, V. *Tallia* 8.

† **TAILLIAGIVM**, exactionis vel servitutis species, in Ch. a. 1369. V. *Tailhia*.

TAILLIARE, secare, caedere, Gall. *Tailier*. Acta S. Moduennae to. 2. Iulii pag. 311. Occurrit alia notione in *Tallia* 8.

TAILLIARIUS, **TAILLIATA**, etc. V. infra *Tallia* 8.

† **TAILLIATIO**, *tailiae* impositio, in Ch. a. 1284.

TAILLIATOR. (1) Sarcinator, ut puto, Gall. *Tailleur*. Charta ann. 1320. apud Lobinell. to. 4. Hist. Paris. p. 525. *Lite mota coram Praeposito Paris. inter procuratorem fratrum et sororum Domus - Dei Paris. ex una parte, et Sediliam dictam la Dame relictam Davidis Tailliatoris ex alia, super eo quod dictus procurator dicebat, quod dicta Sedilia . . . adquisierat quandam domum, etc.* Lobinellus in Glossario scribit *Tailliator*, redditque *Celui qui leve la taille*, Exactor tributorum, *Tailles* dictorum; sed nullo satis idoneo fundamento, ut ex ipso contextu paulo fufius relato satis patet. V. *Taillator*, et *Taillator*. (2) † Sculptor monetarius in Lit. a. 1371. (3) † *Tailliarum* partitor vel exactor, in Lit. a. 1378.

TAILLIATUS LAPIS, malleo politus; Gallice *Pierre taillée*. Charta Officialis Paris. ann. 1319. to. 3. Hist. Paris. p. 220. col. 1. Lobinellus in Glossario legit *Taillios*.

TAILLIVI, V. infra *Tallini*.

† **TAILLIENDARIUS**, V. *Tailleurderius*.

† **TAILLINATVM**, sylva caedua, pro *Tailliarum*, in Ch. a. 1309.

TAINTURARIUS, Gall. *Teinturier*, tinctor, infector. Charta Caroli

Regentis e Regeſto 86. fol. 17. Chartophylacii Regii.

TAIOLA, pedica, qua capiuntur vepes et lupi, ex Italico *Taglio* apud Petrum de Crescentiis lib. 1 de Agricult. c. 32. V. *Taliola*.

TAIOLVS, idem quod infra *Tales* Statuta Mutin. rubr. 45. fol. 9.

TAIORE, escalis orbis e ligno, le *Tagliere*, Gall. *Tranchoir*. Ioh. Demuſſis Chron. Placent. apud Murator. to. 16. col. 581. Hispanis *Tajo* est breuior ligni truncus, Gall. *Bloc*, *Billos*; *Tajo de carnice* truncus in quo carnifex secat canes. V. *Talhadorium* et *Talierium*.

TAISIA, Gall. *Toise*, V. *Teiſa*.

TAISSARE, veneno *tais* vel a nuncupato inficere. Charta Maſſ. ann. 1300. V. *Lothofela*.

TALA. (1) Vastatio, damnum praesertim frugibus illatum, Hispan. *Tala*, Prouincialibus *Tale*, Gall. *Domage*, *dégât*. Charta ann. 1167. Marcae Hispan. col. 134. Sed haud satis scio an huc reuocari possint veteres Formulae Andeg. art. 33. *Cum per caeca cupiditas per loca orbana semper hostis ens bella consurgat, et solent homines fidi et pessimi per malis intolerant mala subire, tam ab hostibus, quam lastrunculus, per Talas et sortes. captores et rapaces commouere et commutare grauis damnos aetatis.* V. per *Talas* intelligi possent vastatio seu damna inferentes. V. mox *Talare*. **TALLA**, eadem notione Transactio ann. 1317. ex Schedis Praesid. de Mazaugues. **TALLI** eodem significato. Transactio ann. 1295. ex Schedis Praesid. de Mazaugues. (2) Mulcta ipsa, quae per *Tala* seu damno exigitur. Charta ann. 1323. ex Tabul. Massil. (3) Idem quod *Tailia*, ni fallor, sylva caedua Gall. *Tailis*. Charta ann. 1211. apud Stephanorium to. 4. Antiqu. Etiau. MSS. pag. 764.

TALAGA, f. pro *Tigris*. V. *Tigridis*. † **TALAGIVM**, praestationis species Gall. *Talaige*. Ch. a. 1202.

TALAHIA, f. idem quod *Talium* incisura, fossa, vallum cauatum. V. locum in *Maragium*.

TALA

ALAMASCA. Verus Gloss. MS. *Nisus, Delusio imaginaria, Talamasca*. Hincmarus in Capitul. ad Presbyt. dioecesis suae cap. 14. Regino lib. 1. c. 213. et Burchard. lib. 2. c. 161. *Nec larvas Daemonum, quas vulgo Talamascas dicunt, ibi ante se ferri consentiat*. Apud Kibatum, *Talmasche*, est larva, ut *Talmschen*, larvam induere. V. *Masca*. TALAMASCAE LITTEBAE, pro occultis, et quae *talamascis* ac sortilegis solis notae sunt, et iis quibuscum de earum litterarum significatione conuentum est. Fragmentum Odonis Ariberti de caede Bernardi Comitis Barcinonensis: *Caetera, quae poudere periculosum est, literis Talamascis inscribam*. V. supra *Cifrae*. TALAMATIVM. Chronicon Parmense ad ann. 1308. apud Murator. to. 9. col. 873. *Qui fecerant per ipsas communitates multa Talamasia et insignia eorum, quae ibi habebant, suis aciebus ordinatis, iacuas contra dictum dominum Ghilbertum*.

TALAMELLARIJ, TALAMERARIJ, *paucifides*, V. *Talemarii*.

TALARE. (1) Vastare, rem invadere, per vim auferre. A Saxon. *Tala*, carpere, detrahare, ut vult Spelman. Malim ab antiquo *Talare*, ut et Gallicum *Tailler*, Italicum *Togliare*; unde *Talare* proprie fit scindendo vastare. Lex Alamann. tit. 34. *Si quis praesumpserit infra provinciam hostiliter res Ducis invadere, et ipsas Talare, et post haec convulsus fuerit, quicquid ibi solum fuerit; mancipia, pecuniam, omnia tripliciter restituat*. Eadem, ni fallor, notione TALARE dicebantur milites, flagrantibus Albigenis bellis, qui vineas et arbores in agris evellabant et excindebant; fortean a Gallica voce *Tailler*, quā de consueta vinearum putatione usurpant, quasi ii, cum vastationem hanc aggrederentur, id operis peragere se per ludibrium dictarent, vitibus ipsi radicitus excisis et puraris. Ut est de primaeua vocis origine, *Talare* dictum est a *Tala*, vastatio, damnum, ut superius observavi-

mus. Will. de Podio-Laurentii in Chronico c. 38. *Memini, quod dicebas pius Episcopus, duum Talando quasi fugientes redirens, miro modo fugiendo adversarios nostros superamus*. Supra dixit vineas demoliri. Cap. seq. *Peraffo igitur Talae huius negotio, etc.* Hispani etiamnum *Talar* dicunt, pro agros depopulari, et *Tala*, pro depopulatio. Sed et (2) TALARE est putare, scincere. Charta Garciae Fernandi Comit. aer. 1010. apud Anton. de Ypez in Chron. Ord. S. Benedicti tom. 1. Alias Latinis (3) TALARE est talo percutere, *κονδυλίζειν*. (4) † Continere, in Testam. MS. a. 1305.

TALARIA, TALARES, Glossae Graec. Lat. *ὑποδήματα, Talaria*. Glossae Lat. Gr. *Talaria, πέδιλα*. *Talare, περισφυρον*. Ilidorus lib. 19. cap. 34. *Talares calcei, socci sunt, qui inde nominati videntur, quod ea figura sint, vel contingant salum: sicut subtolares, quod sub talo sunt, quasi subtolares*. V. *Subtolares*. TALARES, tali ipsi. Baldricus Noviom. lib. 1. cap. 56. V. *Talatum*. TALASTRVS, *calaphus in talos*. Papias. V. *Talitus*.

TALATA, exactio, *Taille*. V. *Talia* 8.

† TALATIVM, culcitra, Gall. *Mattelas*, in Inuent. a. 1449.

TALATOR, qui vastat, scindit. V. supra *Talare*.

TALATRYM, *Κονδυλος ποδός ἢ χυγός*, in Glossis Lat. Graec. Aliae Graec. Lat. *Κονδυλος ποδός ἢ χυγός*, hoc *Talatum*, *Pugnus*. V. *Talaria*.

TALAVACIVS, maioris ac spissioris clypei species, Gallis olim *Talvas*. Lexicon Caubro-Britannicum: *Talbos, clypeus; Talvas, clypeus*. Oedericus Vitalis lib. 8. p. 707. de Roberto Belisimensi: *Robertus autem, qui pro duritia iure Talanacius vocabatur, etc.* V. infra *Tanolacium*.

† TALAVCHA, clypei species, Gall. olim *Taloche*, in Ch. a. 1339.

TALAX, *scaurus*, in Glossis Iliid. Cui sunt exstantes tali. Hinc emendanda sunt Excerpta Pithoei, ubi perperam *Telax, Stramus*.

† TALAYAE, excubiae excurrentes et exploratoriae, in Ch. a. 1322.

TALCVS, lapis pellucidus, Gallis *Talc*, Germanis *Talch*, vnde nomen. Occurrit in Actis S. Iuuenalis Episc. Narniensis, tom. 1. Maii pag. 400. col. 2.

TALE QUID, vox generica qua veretur significatur Inuoluntaria pollutio nocturna. Bernardus in Ordine Cluniac. part. 1. c. 18. *Si Tale quid ei consigio in nocte, quod nos verecunde Fragilitatem appellamus, etc. V. Fragilitas.*

TALEA. (1) TALEA, TALIA, TALLIA, TALLIVM. Voces vnius eiusdemque originis, quae Gall. Tesseram ligneam significant, in duas partes fissam, in quarum utraque debitum continetur, transuersaria quadam caesura denotatum, altera penes emptorem vel debitorem, altera penes venditorem vel creditorem remanente: Gallis vulgo *Taille*. Quae quidem voces a Latina *Talea* et *Talia* deducuntur. Est enim *Talea*, ramus incisus, in Glossis MSS. Glossae Lat. Graec. *Talia*, κομὸς, σχίζα, σκντάλη. *Talia*, κομὸς, σχιδάξ. *Taliae*, σχιδάκτες. *Taleae* oleaginae, apud Catonem et Varronem de Re rustica. *Taliae* ferreae, apud Caesarem lib. 5. de Bello Gallico. *Taleae* fraxineae, apud Sere-nicum Sammonicum c. 12. *Intercissi ex arboribus cylindri, quos Taleas vocant*, apud Vegerium lib. 4. c. 8. Nonius: *Taleas, scissiones lignorum, vel praesegmina*. Vetus Agrimensor: *Terminus, si aliquam scissuram, hoc est, Taliaturam habuerit, montem scissum, id est, Taliatum ostendis, limes ille finem transis*. Hinc (2) TALEA pro eiusmodi Tessera lignea, Gallis *Taille*, Anglis *Taley*, al. *Talley*. Leges Henrici I. cap. 56. *Si . . . de his, quae ad firmam pertinent, controversia oritur, si de Taleis agatur, etc.* TAVLLIVM, eadem notione. Tabularium Ecclesiae Ambianensis. CORVLINA TALLIA, lacerculus ex corylo arbore. Henricus de Knyghton pag. 2570. V. *Tallia*. (3) Idem videtur quod *Tala* I. Vastario, depo-

pulatio, seu multa quae ob d-mnum illatum exsoluitur. Char. Roberti Regis Franc. ann. 1028. Tabulario Columbensi: *Cum terris cultis et incultis, cum vineis et pratis, cum tota vicaria, et bonis, incendiis, Taleis, et omnibus legibus ceteris, pascuis, etc.* (4) Societas foedere confirmata, Italis *Taglia*. V. *Talia* 4. (5) Pretium quod exsoluitur ei, qui rebellem aut per-dolum caput vel occidit, Ital. *Taglia*. Chronicon Danduli apud Murator. tom. 12. col. 470.

TALEARE, idem quod supra *Talere* scindendo vastare. Perrus Azarius de Bello Canepiciano, apud Murator. to. 16. col. 433.

TALEATA. (1) Vetus Charta e Tabulario Abbatiae S. Stephani de Vallibus, edita inter Instrum. tom. 2. Gall. Christ. nouae edit. col. 47. et seq. ubi *Taleata* videtur fuisse certus ac definitus locus in palude *Taleis* seu palis defixis seprus, in quo pisces asseruabantur: vel fossa idem quod (2) TALEATA fossa, locus cauetus, canalis. Memoriale Potestatum Regiens. ad ann. 1220. apud Murator. to. 8. col. 1104. *Eodem anno Taleata fuit in coepa cauari, et fuit missus Pauciper diuam Taleatam. V. Talata e Talgiata.*

TALEMANNI, apud Groninganos dicuntur triumviri, velut Collegii Praefides ac Rectores, eo quod nomine reliquorum verba faciunt in senatu, ut habet Vbbo Emmius in Groninga p. 61. Kiliano Tacetus est Orator, Causidicus, Aduocatus ex *Tacle*, oratio, sermo, et *Mann* homo.

TALEMARI, TALEMETARI, (seu TALEMELARI, Gallis *Talemeliers*, Panifices, qui panem conficiunt ac venum exponunt. Ita in Statutis MSS. Talemelliarum Paris. *Hervens Talamerarius* memoratur in Charta 23. Chartularii Donsensis. Charta ann. 1231. in Hist. Castilionensi pag. 53. *Burgenses vero eiusdem villae coquens ad eadem furna ad vicefirmum panem: Talemarii vero coquens sextarium pro tribus denariis*

*urientis penis tales, quales fluminis
voluerit accipere.* THALEMETA-
RII, eadem notione, in Charta
ann. 1176.

ALEMASCA, V. *Talamasca.*

ALEMETARIUS, V. in *Talemarti.*

ALEMIS, TALEMVS, V. *Talmud.*

ALENAGIVM, *id est, Ius exigendi
singulos sextarios pro singulis modis
sini venditis,* in Charta Hugonis
de Noeris Episc. Auuslod. de ma-
numissione hominum Varziaci ann.
1103.

ALENTVM. (1) Pro centum li-
bris. Glossae Lat. MSS. Regiae:
*Talentum, centum pondus auri: idem
12. pondo.* Ira Theophanes an. 9.

Nicephori General. *Talentum*, pro
centum libris vsurpat. V. Agrimen-
tores pag. 333. TALENTVM pro
50 libris. Osbernus in Vita S. El-
phegi Archiep. Cantuar. n. 28. TA-
LENTVM interdum pro *Libra* et

Marca sumitur, ut apud Annam
Comnenam in Alexiade p. 414. Ne-
que aliter accipi apud Gregor. Tu-
ron. lib. 7. cap. 40. videtur: *Fe-
nit autem ducens et quinquaginta
Talenta argenti fuisse: auri vero am-
plius quam triginta.* Speculum Sa-
conicum lib. 3. art. 51. §. 2. *Equus,*

*in quo quis dominum suum sequenda-
rum infernis, Talento, id est, 20.
solidis coequatur.* Quot scilicet mar-
a dicitur ponderare, eod. libro art.
55. §. 3. *Talenta seu librae,* tit. 64.
§. 2. *Marca vel Talentum,* in Iure
Saxon. cap. 26. §. 1. TALENTVM

CERAE, in Charta ann. 1315.
apud Christianum Schlegelium in
Dissertatione iam laudata pag. 11.
Talentum cimini, Talentum piperis,
a Confuet. MSS. Eccl. Colon. V.
Tabularium 6. (2) Animi decre-
tum, voluntas, desiderium, cupi-
ritas, Florentinis et Hispanis *Talen-*

to, Gallis olim *Talent.* Testamen-
tum Stephaniae, Reginae Navarrae,
suae Regis vxoris, verae 1098.
apud Sandouallium in Episcopis
ampilonensibus pag. 61. *Igitur si
curis ad aliquam de meas filias in
Talentum Deo seruire, et habueris
bitum, Deo deuota permaneat, etc.*

TALERVVS, TALLERVVS, monetae
species apud Germanos, de qua iam
dictum est in *Dalerus.* Melchior de
Redern apud Ludewig. toj. 6. Reliq.
MSS. pag. 328. *His virtutis et me-
ritae laudis ergo centum Taleros do-
nauit. Vngarici Talleri* apud Caro-
lum Caratam in Commentariis de
Germania sacra restaurata.

TALETA, exactio, Gall. *Taille.* V.
Tallia 8.

TALGATVS. *Talgata braca,* cui as-
surae perae, ni fallor. Charta abn.
855. in Append. Marcae Hisp. col.
788. *Dono. . . bracas Talgasas
XXXIII. et fatulares parilia XV.*

TALGIATA. Sanutus lib. 1. part. 1.
c. 1. *Tempore vero mensis Octobris
et circa, flumen illud abundans in san-
tum, quod ipsae speciariae et merci-
monia a Babylonia per dictum flumen
intrans, per quamdam Talgiatam lon-
gam, et per ducenta miliaria, quae
sunt a Babylonia usque in Alexan-
driam deferuntur.* Canalem intelligo.
V. *Talenta* 2. *Taiamentum* et *Taiata.*

TALHA. (1) Idem quod *Tala* 1.
Vastatio, damnum. Statuta Castri
de leguno ann. 1291. MSS. (2) †
Idem quod pondus in monetis,
Germ. das *Schrot.* Ch. a. 1389.

TALHABILIS, Gall. *Tailable.* V.
Tallia 8.

TALHADORVM, orbiculus mensa-
rius, super quo edendi cibi discin-
duntur, Gallis olim *Tailloir.* Oc-
currit apud Brandaeonum in Mo-
narch. Lusitana p. 304. to. 5. V.
Talierium et *Taiore.*

† TALHARE, singularim distrahere,
in Ch. a. 1307.

TALHENDARIVS, TALHIA, TAL-
HATA, V. in *Tallia* 7.

† TALHVM. De *talho*, caesum, Gall.
de Taille. Formulae Mf.

TALIA. (1) Stria in vestimentis, seu
rugae pars eminens ac proruberans
in longum deducta ad instar *talinae*
seu *saleae*, quae proprie significat ar-
boris ramum ex vtraque parte ae-
qualiter praecisum, seu breuem ba-
culum vtrinque pariter crassum,
quem etiam Graeci *oxydas*, vel *oxi-
sas* vocant. Tertullianus de Pallio
c. 5. V. Hofmannum. (2) Silua
cae-

Gg 3

caedus, Gall. *Bois taillis*. Charta ann. 1234. e Chartulario Monasterii Baugefeli. V. *Tailld*. (3) Tesseræ, etc. V. *Talea*. (4) TALIA, TALEA, TALLIA, Ital. *Taglia*, pars illa quæ aliquem spectat; v. g. certus militum numerus qui a quouis foederatorum exigitur, Gall. *Consingent*. Chron. Veron. ad ann. 1332. apud Murator. to. 8. col. 648. V. *Taxa Gentium in Taxa* 1. (5) Exactio, impositio; *Taliabilis*, obnoxius tributo. V. in *Tallia* 8.

TALIADA, praestatio V. in *Tallia* 8.

TALIARE, scindere, excindere, Gallice *Tailler*, couper. Leges Alveredi cap. 13. *Si quis nemus alicuius sine licentia comburas, vel Talies, personas omne grossum lignum cum 5. solidis*. V. *Tala* 1. et *Talare*.

TALIATA. Formula verus apud Murator. to. 1. part. 2. p. 83. col. 1. *Si charta manifestat, quod missus vel sator comparasset vel de infante, fiat Taliata*. Hoc est, si bene opinor, tale seu id fiat, quod in Charta faciendum esse declaratur.

TALIATIVM, idem quod *Tallia* 6. V. in hac voce. Literæ Iohannis Auxitan. Archiep. ann. 1401.

TALIATOR, sartor, Gall. *Tailleur*. Epitaphium ann. 449. tom. 1. SS. Aprilis pag. 806. V. in *Taliare*.

TALIATVRA, V. in *Talea* 1.

TALIATUS, caesus, scissus, diuisus, Ital. *Tagliato*, Gall. *Taillé coupé*. Chron. Modocrense apud Murator. tom. 12. col. 1159. V. *Taliare*.

TALIVS, pro *Talmud*, V. in hac voce.

TALIERIVM, escalis orbiculus quivis, sed proprie ligneus, Ital. *Tagliere*, Gallice *Tranchoir*. Annales Mediotan. ad ann. 1389. apud Murator. tom. 16. col. 812. V. *Talhadorium* et *Taulerius*.

TALIERVS, species atrocitatis, Gallice *Paté*, ni fallor, eadem quæ Ital. *Tagliarilli*, vel *Tagliarini*. Chron. Bergom. ad ann. 1386 apud Murator. tom. 16. col. 855. *Fecerunt fieri plusquam C. tortas ac Talieros artificum seu canonicorum; et venientes habitantes in civitatem Bergomi tres et tres, et dabant cuicque*

volentibus comedere de dictis tortis et canonicis.

TALIMPVLM, s. tantillum, al quantum. Canones Hibern. apud Marten. to. 4. Anecd. col. 7. *Talibus annis poeniteat*. . . . horti olivibus, ovis paucis, Britanniae formulo usatur tenuclae vero a bolthatae lactis sextario Romano; gratia et aquae Talimpulo, si operarius est. Et col. 10. *Soloque panis aqua et sale leguminis Talimpulo utitur*.

TALIMVS, pro *Talmud*, V. in hac voce.

TALIO, apud Isidorum lib. 5. Orig. cap. ult. est *similitudo vindictae*, taliter quis paratur, ut fecit; talis enim et lege et natura institutum, laedentem similis vindicta sequatur inde et illud Legis: *Oculum pro oculo et dentem pro dente*. Talio autem non solum ad iniuriam referenda sed etiam pro beneficio reddenda; talis enim communis sermo iniuriae et beneficentiae. Donatus Abbatiae S. Aegidii V. Id. Febr. regnante Alanrico Rege (an. 1031) *Pro Talione nobis impendentur celestia*. Talionis poena, seu reciproca poena, in l. 3. Cod. Th. de Excommunicatione, etc. V. *Tallio*.

TALIOLA, Πεδοναΐβη, Tendiola Talola supra ex Petro de Crescens. V. ibi. Lex Langob. lib. 1. c. 22. §. 4. *Si in pedica aut in Talola fera senta fueris, etc.* Vbi Edictum Rotharis Regis tit. 104. §. 3. et habet Tanola. Forte a Tano, de quo voce infra. Adde lib. 3. tit. 22. §.

TALIORCHVS, ludi vel aleae species Iouannes Sarisber. lib. 1. Policr. cap. 5. *Hinc tessera, calculus, talula, prilo, vel dardana pugna, talulus, senio, monarchus, orbiculi, taliorchus, vulpes, quorum ortum nullus est dedidit quam docere*.

TALIPEDARE, titubare; verbum prisum, quasi talis insistere, qui faciunt *πτεροβαται*; quorum mentio nit Hippocrates: contra quam Aesopae, qui primis plantis ambulat Liber Miraculor. S. Adelardi Abbatis Corb. c. 8. *Et ipse coepit vix sustinens quasi ebrius Talipedare*, i. ut

bare, retro cedere. V. *Sauaronem* ad *Carmina Sidonii*.

TALIS QUALIS, mediocris, medium, Gall. *sel quel*, in Hist. Brit. Prob. t. I. p. 672.

ALISMANVS. Ita Sacerdotes suos vocant Turcae. V. Wadding. in Annal. Minor. ann. 1342. n. 10. De *Talismanis* vero, seu *soixelots*, vel characteribus magicis ita appellatis, consulendi Salmasius in Kerkoëtium p. 75. de annis climacteriis pag. 578. in Hübner August. p. 360; Gaffarelum de Curiositatibus inauditis, et alii.

TALIVS, *Colaphus in talo*, in Glossis lüd. *Talisses*, in Excerptis Pith. Legendum esse *Talirus* vel *Talistrum* censet Marrinius. V. *Talistrum*.

TALIVM. (1) Idem quod *Tallium*, in Ch. a. 1341. (2) De *talo*, cecum; V. *Tallum*.

TALIVM, vel TALIVVS, silua caedua, ni fallor, ius ea vtendi, vel eam praestatio quae ob id iuris exsoluitur, Gall. *Bois taillis*. Charta Hospitalis S. Iohannis de Vlmis: *Restituo tamen dicto Hospitali et suis hominibus paschimo et Talino in garrigiis a cocamine montis usque ad caminum*.

TALLA. (1) Vastatio, damnum. V. *Tala* 1. (2) Impositio, *Taille*. V. *Talia* 8. (3) f. Funis angulatus, complicatorius, nautis Gallicis *Taille de pois*, *Taille de font*. Informationes MSS. Massil. de pugio transmarino. *Item Tallas ad fornamentum arborum siveales et sentiles*, LX. *Tallas*. *Item Tallas doctas et de virgulis de medio et de prora*, XII. (4) † Ad *tallam*, singulatum, Gall. *en detail*, in Ch. a. 1270.

TALLACA, pro *Tallata*, V. in *Tallia* 8.

TALLAGIA, exactio. Locus exstat in *Tenseria* sub *Tensare* infra.

TALLAGIVM, V. *Tallia* 8. et *Talliare*.

TALLARE, excindere, Gallice *Tailler*, coarper. Iudicatum. an. 867. apud Perardum in Burgundicis pag. 147. V. in *Talare* et *Taliare*.

TALLATA, exactio, *Taille*; V. in *Tallia* 8.

TALLATOR, Numerator, ratiocinator, a Saxonico *Tallan*, Numerare. Liber niger Scaccarii pag. 352. Nisi sit Sarcinator, Gall. *Tailleur*.

† TALLAVACIVS, clypei species, Gall. *Tallevar*. Stat. Ferrar. a. 1279.

TALLEA, species tigni, materiae, vel scandula, Gall. *Bardeau*. Structura Cadubrii cap. 23. *Mercatores de Cadubrio libere et impune possint et valeant conducere, seu conduci facere suas Tallas ad quum locum secarum vellens*. V. *Talea* et *Tallia*.

TALLEICIVM, silua caedua, Gall. *Taillis*. Literae Ludouici IX. Regis Franc. ann. 1236.

† TALLENDARIVS, V. *Taillandarius*.

TALLERVS, monetae species, V. *Talerus*.

TALLETA, idem quod *Tallia* 8. Exactio, tributum, Gall. *Taille*, apud Stephanotium to. 4. Antiq. Pictau. MSS.

TALLHVM, vt *Tallia* 5. V. ibi.

TALLIA. (1) Vastatio, damnum. V. *Tala* 1. (2) Silua caedua, Gall. *Taillis*. Libertates S. Palladii ann. 1279. e MS. Coislin. V. in *Tailla*. (3) Tessera lignea, etc. V. *Talea*. (4) Gall. *Consignent*. V. *Talia* 4. (5) Bessis aurei vel argentei nummaria partitio, Gall. *Taille*, apud monetarios. Dicitur de certo nummorum numero, qui ex auri vel argenti marca conflatur: v. g. denarius argenteus dicitur ad *Talliam* 10. denariorum, cum ex vna argenti marca decem duntaxat denarii percuriuntur. Rotulus Computorum Praepositurae Franciae ann. 1289. apud D. Brussel to. 1. de vsu feudorum pag. 472. TALLIA, eadem notione. Computus ann. 1339. tom. 1. Hist. Dalph. pag. 95. THALLHVM, eodem significato. Charta ann. 1417. e Schedis Pr. de Mazaugues. (6) TALLIA, Gall. *Taille*, territorium vrbis. *Punition et correction des fais peptres et avenus en ladite ville et Taille d'icelle*, in Literis ann. 1363. tom. 4. Ordinat. Reg. Fr. pag. 563. V. *Taliatium*. (7) Scissura, ni fallor, diuisio quae

fit in partes scindendo, distractio, venditio, quae fit minutatim, a Gallico *Taille*, *conpe*, *dissection*, vel Belgico *Talie*, caesio. Codex MS. Ecclesiae Audomarenfis: *Hae sunt consuetudines et iura, quae habent Ecclesiae SS. Bertini et Andomari in sheloneo de Castro S. Andomari et in appenditiis eius, scil. de Furione IV. den. de Tallia seti IV. den. de merluis II. den.* (8) *TALLIA*, praestatio quae domini fit a tenentibus seu vassallis, in certis eorum necessitatibus, Gallis vulgo *Taille*; sic dicta a *tailis*, seu taliis, de quibus supra, hoc est, laterculis ligneis, in quibus, *caesuris* subinde aliquot solutiones exarabantur, parte altera penes dominum, altera penes tenentem, cui vice apochae erat, remanente. Charta Rainoldi Remensis Episc. ann. 1094. *Et wirpinis exactiones, quas Tallias vulgo vocant, quas in villa S. Remigii exercebat.* *TALLIA*, pro *Tallia*, in Tabulario S. Flori Aruern. *TALLEA*, eadem notione, ex Gall. *Taille*. Tabular. Eccles. Carnot. ch. 72. *Tallea* supranominata fit. *Quarto anno submonebo Canonicos eiusdem villae, et facient Talleam convenientem, de qua habeo medietatem, et ipsi aliam.* *TALLIA*. Charta ann. 1218. apud Baluz. Hist. Tutel. col. 527. Recurrit ibid. col. 528. et alibi, *TALLEA*. Synodus Pergami ant. 1211. apud Murator. to. 9. col. 579. *TALLHA*, eodem significato. Vincentius Cigalt. de Bello Italico. *TALLHA*, in Charta ann. 1262. apud Baluz. to. 2. Hist. Aruern. pag. 436. *TALHIA*, Charta Regiensis ann. 1261. *TALLA*, in Charta ann. 1203. ex Regesto 151. Chartophylacii Regii num. 370. *TALLADA*, Charta ann. 1085. apud Baluz. Hist. Tutel. col. 428. *TALLADA*, in Charta Rainundi de Turina pro Monast. Belliloc. ann. 1290. *TALLIA*, in Mandato Philippi Pulcri Regis Fr. ann. 1302. apud Meneſterium Hist. Lugdun. pag. 87. col. 2. *TALLIA*, in Conventionibus Ludouici Regis Siciliae cum Arelatensibus ann. 1285. e MS. D.

Brunet. fol. 7. et 9. *TALLIA*, in Literis ann. 1275. inser Ordina. Reg. Franc. to. 3. p. 62. et alibi *TALLA*, in Charta Communis Balneoli, ex Schedis CL V. Lancor. *TALATA*. Tabular. S. Episcopi Inquiliſa. fol. 34. *TALLAT*. Statuta Arelatens. MSS. art. 15. *TALLACA*, vt *Tallata*, nisi ita legendum est. Literae S. Ludouici inter Priuilegia Ordinis S. Iohannis Ierosol. pag. 32. *TAVLLIA*. Charta Theobaldi Episc. Ambian. an. 1177. e Tabulario S. Richardi. *TALLIAE PERSONALES*, rursus aliae sunt *Serviles*, aliae *Liberae*, ut *Franciles*; *Serviles*, ut *franches*. *Liberae* dicuntur, quae a liberis exiguntur; *Serviles*, quae a seruis, eadem Consuetud. art. 189. *TALLIAE FRANCILES* seu liberae sunt, verbi gratia, quae a personis liberis praestantur in 4. casibus, scilicet pro expeditione Hierosolymitana Domini, in eius captivitate, filiae matrimonio, et in militia filii nam eiusmodi praestationes *Talliae* dicuntur in eadem Consuetud. Bononiensi art. 343. 344. et in Aruernensi cap. 17. art. 9. cap. 25. art. quae alias *Annillae*, seu *Aides* vulgo appellantur. Transactio inter Priorem Carthusiae Vernensis et Rosselinum de Fossis ann. 1205. e Schedis Praesid. de Mazaugues. *TALLIA PANIS ET VINI*. Charta Philippi Aug. ann. 1215. pro Auxiliariensibus; *Sciendum, quod de annuorum collectio fit facta a blado et vino, quae quidem collectio vulgo Tallia panis et vini nuncupatur.* *TALLIA DE MORTUA* et *de maritagio*, et de personis passim in Tabulario Abbat. *TALLIA ALTA ET BASSA*, et *Tallia ad voluntatem*, quae a dominis manuitur vel augetur supremo iure pro libito, ira tamen vt facultatem Tenentium ratio habeatur. Charta Petri de Foccio Valeri de Chartre ann. 1233. *TALLIA AD VOLUNTATEM*, Suger. de Administrat. sua cap. 2. *Cum eadem villa maneat angariis a Comite Domini Martini videlicet exactione Talliae, fructuari se*

licet s. modiorum, quos ei pro pace conferret, cum ipsa Talliam pro voluntate sua facere consensisset, etc.

TALLIA VOLUNTARIA, in Charta Roberti Abbatis Maurigniæ ann. 1218. ex Chartulario eiusdem Monasterii. VOLUNTAS, nude, pro

Talia ad voluntatem. Charta Hugonis de Castronovo in Tabulario Ecclesie Cadurcensis. TALLIA AD

PLACITUM, idem quod *Tallia ad voluntatem*, in Charta ann. 1248. in Tabul. S. Germani Præf. VOLUN-

TARIUS, subditus, qui *tallitur* ad voluntatem. Charta Henrici Comitis Ruthenensis ann. 1282. TAL-

LIA: ACOISSONATA, quæ quotannis soluitur, in certa, de qua conventum est, frumenti quantitate vel etiam pecunie summa. V.

Acoissonata et mox *Tallibiles*. TALLIA COMITALIS in Dalphinatu dicebatur certa quaedam et determinata præstatio, quæ Comitibus Viennensibus, id est Dalphinis,

quotannis exsoluebatur ab omnibus, ut docetur tom. 1. Hist. Dalph. pag. 70. Rescissa non fuit hæc *Tallia* in

locis, in quibus olim exigebatur, ut dicitur ibidem; ubi etiam observatur, partem dotis Monasterio Montis-Muriti assignatam, in huius-

modi *tallia* suam esse. Chartam habes ann. 1342. ibid. pag. 83. et seq. in qua Dalphinus dicitur pro dotatione prædicti Parthenonis concessisse

Primo, *Talliam Comitalem de Mure*, quæ valet annuatim 100. l. 16. l. m. Item, *Talliam Comitalem*

monasterii Belli-montis, quæ valet annuatim 61. l. Item, *est. TALLIA*

COMMUNIS et *Tallia Dominica*, lura et redditus Ecclesie Nobiliac. apud Stephanot. to. 3. Antiq. Pi-

ctavi. MSS. pag. 535. *Habemus apud Nobiliacum CXX. festaria frumenti*

de Præposito in Assumptione B. M. de Tallia dominica XL. solidos; eodem die de Tallia communis V. solidos; de Feste OO. SS. de censu IX. solidos.

TALLIA IVSTA, quæ ex Consuetudine debetur. Chartularium S. Vincentii Cenoman. fol. 129. TALLIA LEGITIMA, eodem

significatu, ibid. fol. 213. TAL-

LIA RECTA, pari notione, ibid. *Tallia* etiam imponebatur ab ipsis

ciuitatibus seu burgenfisibus ad exsoluenda debita communia. Literæ Philippi III. Fr. Regis ann. 1275. to. 3. Ordinat. pag. 62. TAILHIVM, TAILLIA, eodem significatu. Charta ann. 1351. ex Schedis Præsid. de

Mazaugues. (9) † Sectura, tantum prati quantum vno die secari potest. Ch. Falcon. iun. comit. Andeg.

TALLIABILIS, *Tallie* obnoxius, in Aresto ann. 1278. apud Loissellum in

Bellouaco p. 300. TAYLLIATILIS. Inquisitio an. 1262. in Regesto Pro-

bas fol. 12. TALHENDARIUS, eadem notione, in Charta ann. 1292. apud Loissellum in Hist. Turenensi

pag. 69. † TALLIACIVS, ad *talliam* pertineas; V. *Decimæ*.

TALLIAGIVM, TALLAGIVM. (1) IC. Anglis dicitur præstatio

quiretis, verbi gratia decimæ, quindecimæ; subsidia, et alia eiusmodi, quæ a Parlamento regno indicitur,

a qua præstatione immunes sunt qui tenent in antiquum dominium, nisi expresse iis indicatur; quod facere potest Rex ex magna causa, cum lubet. Ita Rastellus. Apud

Bromptonum, *Hidage vel Tailage*; exponitur *Tallagium*, de bidis terrarum, ut *Danegeld*, *Tallagium datum*

Davis. Leges Willelmi Nothi Regis Anglor. cap. 5. *Habeant et teneant*

terras suas libere ab omni exactione iniusta, et ab omni Tallagio, ita quod nihil ab eis exigatur. (2) TALLAGIVM MENSVRARVM, earum adæquatio. Chartular. S. Vandregelesi to. 2. p. 1641.

† TALLIANVM, i. q. *tallia*, tributum, in Ch. a. 1225.

TALLIARE. (1) *Talliam* a tenentibus exigere. Charta Comiti Ducis Britanniae ann. 1112. apud Lobinellum tom. 2. Hist. Britan. col. 270.

TALLIARE, eadem notione. Charta Henrici Comitis Trecentis ann. 1190. apud D. Brussel to. 1. de Feudorum usu pag. 193. TALLIARE, eodem intellectu. Charta

Officialis Aurissiod. an. 1285. pro

Mon-

Gg 5

Digitized by Google

Monasterio S. Mariani. TALLIARE, in re feudali, *Idem est quod ad quandam certitudinem ponere, vel ad quoddam certum haereditamentum limitare.* Unde *feodum Talliatum*, est *haereditas in quandam certitudinem limitata*, ex Littletone sect. 18. V. *Feodum Talliatum.* (2) Idem quod supra *Talliare*, secare, caedere, Gall. *Tailler*. Capitulum generale S. Victoris Massil. MS. *Cucullares more solito Talliantur.* Charta Ramirezi Reg. Aragon. apud Martinezum lib. 3. Hist. Pinnat. c. 27. *Et si aliquis Talliauerit in totum terminum S. Iohannis in ligno viridi petiet 60. solidos.* Occurrit alia notioe in *Tallia* 8. (3) TALLIARE MENSURAS, illas aptare, adaequare. Charrularium S. Vandregesli to. 2, pag. 1640. V. *Adjouffare.* (4) † Dividere, partiti, disponere, in Ch. Ms. a, 1251.

TALLIARIVS, TALLIARIVS, exactor *talliarum.* Literae Caroli V. Fr. Regis ann. 1366. to. 4. Ordinatio. pag. 677. art. 8.

TALLIATA, TALLIADA, *Talliae* impositio, atque adeo idem quod Anglis *Talliagium.* Charta Willelmi Ducis Aquitan. ann. 1076. ex Tabulario Monasterii Novi Pictavenfis.

TALLIATIO. (1) Eadem notioe. Kulzengi narratio de Monasterio Hilgenthal. apud Leibnirium to. 2. Scriptor. Brunsvic. pag. 386. (2) Adaequatio mensurarum. Literae ann. 1277. tom. 3. Ordinatio Reg. Franc. p. 61.

TALLIATOR. (1) Sarcinator, Gall. *Tailleur*, in Miraculis S. Zita to. 3. Aprilis p. 526. (2) Alia notioe. Capitulum generale S. Victoris Massil. MS. ann. 1340. *Talliatores expensarum factarum pro Capitulo.* Vbi per *Talliatores* intelligo, vel collectores seu exactores *talliarum* seu tributorum ratione expensarum Capituli generalis impositarum, vel eos, qui has expensas in *Tallia* seu ligno scisso notabant. V. *Talea* et *Tallia* 8. (3) † *Talliator lapidum*, lapidista, in Ch. a. 1263.

† **TALLIATORIVM,** i. q. *Taillades*, in Ch. a. 1263.

† **TALLIATVM,** *fytus caedua*, in Ch. a. 1251.

† **TALLICIVM,** idem, Gall. *Tallis* in Ch. a. 1275.

TALLIA, exactio, Gall. *Taille*, V. *Tallis* 8.

TALLIO, *Tallis* quae imponitur pro exercitu Regis, Gallis *Tailles*, qualis *tallis* minor, vel extraordinaria Charta Communiae S. Richarii Pontiuo ann. 1126. Latius accipitur in Tabulario S. Vincentii Cenomani ubi legere est: *Concessit omnes illas Talliones, quae de feno suo erant.* Vbi quaevis praestatio ratione feud debita significatur.

† **TALLITIO,** caesio, sectura, in Ch. a. 1205.

TALLIVM. Regestum Comitatus Tolosae ex Camera Comput. Paris. *Terras cultas et incultas, boscos et boscas, prata et pastura, Tallinos et electinos, venationes et forestas quercos, etc.* (In *Expletians*, vbi idem locus refertur, habetur *Tallios*.) Idem valet quod *Tallis* 8. † Dicitur videretur de *fyta caedua*.

TALLIVM. (1) Idem quod *Tallis* minor vel extraordinaria *tallis*. Charta ann. 1358. ex Schedis CL. V. *hancelor.* (2) † Territorium vbi, in Ch. Ms. a. 1340. (3) † *caesio*, Gall. *Taille*, in Ch. a. 1301. (4) † *Vendere ad tallium*, singulatum, Gall. *en detail*, in Ch. a. 1241. (5) † Praestatio quae episcopo a presbyteris, in Stat. synod. Calt. (6) † *De tallia*, caesim, in L. remiss. a. 1397.

TALLONARIVM, vectigal, V. *init Tallon.*

† **TALLONVS,** clavi species, atque quid simile. Murat. t. 2. Antiqu. lib. p. 894.

† **TALLVM,** exactioe species, in Ch. Henr. Com. Bles.

TALLVS, *Calculus, tabula*, in Gloss. Isid. Legendum: *Talus, Calculus tabulae.* V. *Talus* 3.

TALMVD, vel **THALMVD,** optima doctrinale multiplicem scientiarum omnium doctrinam, ac potissimum Ius Canonium et Civile Iudiciorum

complectens. Hos libros solemniter rite proscripti Innocentius IV. 15. Maii ann. 1248. S. Ludouicus in Edicto an. 1254. *Iudei cessent ab usuris et blasphemis, sursalegus, caracteribus, et iam Talmusum quam alii libri, in quibus inueniuntur blasphemiae, comburantur.* Sic legitur in Cod. MS. Confuet. Tolos. fol. 52. De Laurie re edidit *Talibus*, adnotato legi *Talibus* in Regesto Chartophylaci, verumiam habetur in antiqua versione Gallica. Baluzius *Talemis* legit, *Talimus* D. Brussel to. 1. de usu feudorum pag. 593. T A L M V T P E N S I O N V M, Codex censualis, in quo describuntur pensiones omnes, quas Abbatis S. Victoris Massil. soluere debent Monasteria et Prioratus ipsi subiecta. Concinnatus est ann. 1337. ab Abbatibus eiusdem S. Victoris ex Montis-maioris, quos ad hoc delegarat Benedictus XII. PP. Sic dictum videtur a *Talmude* Iudeorum, cuius nomenclaturae non alia forte ratio quaerenda est, quam ipsa voluntas Editorum, quibus saepe placuit peculiare nomen huiusmodi codicibus imponere.

A L O, T A L O N V S, talus, ex Gallico *Talon*, vel Italico *Talona*. Vgurio: *Calx, vel calcaneus, et idem quod calx, et quod Talus: nam talus est sub cruribus: idem et Talonus.* Quoniam Attrachiamenta cap. 13. §. 5. *Nec veritas articulos pedum, ubi Talones steterunt, antequam contraherent.*

T A L O C H I A, clypei species, Gall. *cl. Taloché.* Glossar. Gall. Lat. Cod. 7684.

TALPA. (1) Operculum, a Vascomito *Topo*, vel *Talpo*, operire. Inventarium S. Martialis Lemovic. (2) Machina ad suffodiendos muros, sub qua latent, qui cuniculos conficiunt. Petrus Tudebodus lib. 3. *Hoc nostri videntes, statim ordinantur, ut facerent maximam Talpam, cum qua potuissent perforare ponsem, et ficerant, etc.* Robertus Monachus lib. 4. Histor. Hierosol. *Balistas, falces, arices, Talpae, tela, fides, et fundae, etc.* TALPARI, Cunicularii, qui sub *talpis* latent.

Monachus Altiſſod. ann. 1188. et Ioannes Monachus Maioris Monasterii in Chron. MS. Bibl. Regiae, eodem anno: *Habebas quippe quosdam artifices, quos Fossore vel Talparios vocant, qui ad modum talpae subserranque fodientes, quaslibet murorum et turrium firmitates ferramentis validissimis perfrangebant.* (3) T A L P A E, maculae nigrae inſitae talparum. Carmen de Carolo M. quod Alcuini esse putatur:

Pallia permixtis lacens hyacinthina Talpis.

† TALPIS, pro talpa, L. 6. Sept. p. 480.

T A L T E R I V M, filua caedua, Gall. *Tailis*, a *Taleis*, forte, seu ramusculis, de qua voce supra egimus: unde etiam vox *Tailler*, pro caedere, scindere. quod eiusmodi *taleae* extingui soleant: nec multum abludit Salmasius ad Terrulliani pallium, qui vocem Gallicam *Tailier* ab ipsis *taleis* ortam vult, quod *taleae*, ut ait, *sint scissiones lignorum.* Charta Philippi Regis Francor. ann. 1220. apud Louvetum in Histor. Bellouacensi. V. *Tailia* et *Tailea*.

† TALVDARE, in propedem construere, Gall. *Taluder*, in Instr. 2. 1381. T A L V T I V M, propes, in talum exiens proestio, Gall. *Talus*, in Ch. Phil. Aug.

TALVERIA, modus agri. Charta ann. 1511. ex Terrario Arphonii: *Plus unam Talneriam vocatam la Talue des Codert.* Ibidem: *Vna Talneria prasi, . . . et etiam unam ortum iuxta dictam Talneriam.*

TALVREGA, V. Overconunga.

TALVS. (1) Talea, ramus arboris. Lib. 2. Macchab. c. 14. v. 4. *Offertens ei coronam auream, et palmam, super haec et Talos, qui templi esse videbantur.* Vbi Gr. edit. *πρὸς δὲ τοῖς τοῖν νομιζομένων θάλλων τῷ ἱερῷ.* Θάλλος vero Graecis est ramus virens. Mamortreſtus sallos etiam legit, et vasa offertoria interpretatur. Lex Frisonum tit. 14. *Sortes sales esse debent, duo Tali de virga praecisi, etc.* V. Tenuis et Rastia. (2) Posterior digirus falconis. Frederi-

dericus Illi Imp. lib. 1. de Arte ven. cap. 34. *Falcones feriunt cum posse, viori digito, quod Falconarii dicunt Talum.* (3) Libertates villae Martelli in Lemouicib. ann. 1219. *Nemo debet vendere ad Talum res extraneas, nisi per concessum procuratoris in Curia rogationum, et qui fecerit, pro iustitia 60. solidos dabit.* Idem videtur significare quod *Extatium*. V. in hac voce. TALLVS, eadē notione. Statuta MSS. Monispesul. ann. 1204. ex Cod. Colbert. 4936. *Nec quis extraneus pannos aliquos in hac villa vendere debet ad Tallum, nisi eos quos ad collam porpauerit per villam.* (4) V. Tallium 4. † TAMARICES, minnra quicquid lignea, Hisp. *Tamaras*. Ch. a. 1165. Hinc

† TAMARISSA, sepes ex virgultis contexta, in Instr. a. 1310.

TAMARIXIVS CRYSTALLI, opus crystallinum, foras illis *tamerindos* referens, Ital. *Tamarigda*. Chronicon Estense ad ann. 1345. apud Murator. to. 15. col. 424. *Quos omnes dominus Marchio Obizo honorauit mensum, et praesentari fecit Delphino tres destreior coopertos scarlato, et uxori eius . . . duos Tamarixios crystalli falcitos argenteo et auro, et alia honorabilia.*

TAMATA, Curia, Ugurioni. V. *Tagma*.

TAM BENE, Gall. *aussi-bien*, aequae ac. Charta Henrici Regis Angl. ann. 1457. in Chronico Iohannis Wherhamstedii p. 423. *Declaramus Tam bene ipsos, sicut et nostros praedictos consanguineos, etc.*

† TAMBORELLVS, dimin. a *Tambur*, Ital. *Tamburello*. Stat. Vniuers. Tolos. a. 1328.

TAMBORINVM; TAMVR, etc. V. *Tabur*.

† TAMVRARE, Ital. litem intencare, accusare. Stat. ant. Florent.

† TAMVRVM, capsula ab eius forma sic nuncupata, V. *Intamburare*.

TAMEMES, *Baiuli homines*, in Synodo Mexicana ann. 1558. to. 4. Concil. Hisp. p. 368.

TAMES, *Cruor sanguinis*, apud Turnebum lib. 28. c. 5. Glossae Isidori: *Tames, cruor, sanguis.* In Excer-

ptis additur *Tabes*, sicque omnino legendum esse probat Graecus quem, si tanti est, consule.

† TAMIACA PRAEDIA, quae principis cellae-penariae vel aerario signata erant, a Gr. *ταμιας*. L. Cod. 11. 68.

TAMINARE, *aduersari*, Iohanne Ianua; *Adverser, contrarier*, in Glossis Lat. Gall. Sangerm. MSS. *Minora* est ducta ab agitatione factae in cribro, ut docet D. de Monoye in Glossario Burgundico p. 282. edit. 1720. Proprie eam *Minare* est Farinam cribro secernere unde laudatus de Ianua: *Assamintis, Serectum. Assaminare, Pargarenam cum setacio*, vel *setaria*, alibi scribit. Voces procul dubio compositae a fictitiis *Tamen*, et *Taminare*, quae dictae sunt pro *Samen* et *Staminare*. Hinc Gallis *Tamis*, cribrum, et *Tamiser*, succunere.

TAMISIVM, cribrum, quo farina purgatur, ex Gall. *Tamis*. Helmannus de Restaurat. S. Martini Tornac. c. 70. *Nec cribro, nec Tamisio farina purgabatur.* Cribrum inter et *Tamisium* illud inest discrimen quod *tamisi* tela sit ex serico, vel equinis iubis, cribrum vero ex pelibus hac illaque artificiose perforatis.

† TAMISSVM, idem, in Inuent. a. 1361.

† TAMNVN, cortex quercus, a puluerem redactus, Gall. *Tau. Hilt.* Brit. Prob. t. 1. p. 805.

TAMOLA, fulcrum subaxillare. Vita Ven. Catharinae de Palantia, to. 1. Aprilis pag. 653.

TAMVSA. Ammianus lib. 28. c. 1. ubi de crudeli Maximino: *Refectum de fenestra praetorii quadam remota dicitur semper habuisse suspensam, cuius summitas quandam velut Tamusiam colligeret, etc.* *Empusam* legendum esse credit Gronovius in notis pag. 562. Vocem compositam ex *Tames*, cruor sanguinis, et *sa* opinatur Marcellus Donatus. Feliciter diuinet qui potest.

TANA, cauerne, Ital. *Tana*, Gall. *Taniere*. Charta ann. 1245. *Veneri*

i capriolos, perdices, etc. vel care cum laqueis, vel facere lascos, il fopare, vel fopari facere Tanas, etc.

TACETVM, portio cibaria, vt xant, monachica, quae quinque is conficiebatur, vt est in Chronico bbar. S. Trudonis lib. 13. p. 510.

TANAGA, compedes vel coecus rcer, vt videtur, in Vfat. Barcin.

TANATA, mendose pro Litania apud Murat. t. 4. Antiq. Ital. p. 807. colligitur ex duabus aliis chartis 804. et 809.

TANARE, candenti forcipe laniare, il. *Tanagliare*, Gall. *Tenailier*. hannis de Bazano Chronicon Murat. apud Murator. tom. 15. col. 613. TANALIA, forceps, Ital. *Tanale*, in Stat. ant. Florent.

TANARIA, officina coriaria, Hisp. *meria*. Charta Adefonsi Regis Hispaniae, aerae 1198. in Hiltor. Seuiceni c. 17. §. 5. *In prasis, in uis, in vineis, in hortis, in moneis, in tendis, in homicidiis, in Tabris, in carnocariis, in Molendib, etc.* V. *Taneria* et *Tannare*.

TANARIUS, cosiorum infector, ill. *Tanneur*, in Ch. a. 1187.

TANARIA, TANATOR, V. *Tanator*.

TANATVS, panni species, fului moris, Gall. *tanné*, i. q. *Tannay*. in Stat. a. 1466.

TANVCVLVM, quod modo huc modo illuc praefingitur aliquid collando, in Glossar. Prouinc. Lat. in reg. 7657.

TANCHELMISTAE, sectatores hominum Tanchelmi haeretici, qui Tanchelinus, Tanquelmus, Tanchelmus, Tandemus, Tanderius et raderius dictus est. Vixit in Flammae sec. 12. ineunte. Acta SS. t. 1. p. 843.

TANAE, Reliqua, *Arretragia*. Obstantiae Regni Aragon. lib. 9. tit. quae sit poena etc. §. 2.

TANDAM, pro Tandem, passum legitur in Tabulario Calensi, praefertur in Chartis saeculi XIII.

TANGLIARE, Italica *Tanagliare*, alia *Tenailier*, candenti forcipe

laniare. Anonymus apud Murator. to. 8. col. 113. V. *Tanaiare*.

TANERIA, officina, ubi coria subiunguntur, in Charta ann. 1237. e Chartulario B. Magdalenae de Castroduono. V. *Molendinum ad than* et *Tannare*.

TANETERIVS, ad querceum pulverem pertinens, in Ch. a. 1060. V. *Taninum*.

TANGANARE, interpellare, Gall. *Sommer quelqu' an en justice*. Pactus Legis Salicae tit. 60. §. 1. *Si qui Rackemburgii legem voluerint dicere in Mallebergo residentes, cum causam inter duos discussissent, debet eis qui causam requirit dicere: Dicite nobis Legem Salicam. Si illi tunc noluerint dicere, tunc iterum qui causam requirit, dicit: Vos Tangano, ut mihi et isto legem dicatis.* Lex Salica hoc loco habet: *Ego vos Tangano, usque dum vos inter me et contra causatorem meum iudicetis.*

TANGANVM, ipsa interpellatio iudiciaria. Lex Ripuar. tit. 30. qui de interpellatione et incendio seniorum inscribitur §. 1. *Dominus eius in iudicio pro eo (seruo) interrogatus respondet, et sine Tangano loquatur, et dicat, etc.* Cuius vocis originem a *Tagen*, Teutonico, disceptare, litigare, vitiligare, altercari, attulit Wendelinus: ita vt absque *Tangano loqui, respondere*, sit, plane, nude, cum nulla altercatione, vel interpellatione.

TANGERE. (1) Dicere, de re aliqua sermonem habere, Gall. *Toucher*. Annales Gentichses ad ann. 1238. apud Murator. tom. 6. col. 479. *Tetigit quondam dominus Imperator tractatum et tractabat homines de regno.* (2) Statuere, condnere, concordare, ducta notione a manuum tactu, quo scilicet solebant inter se concordata firmare. Et haec quidem firmandi promissi ratio velut iusiurandum sacra habebatur, habeturque etiam inter plerosque mercatores. Charta Fulcobis Episc. Andegau. ann. 1337. *Tacto nihilominus iuxta partes praedictas, quod reuerendus Pater praedictus ordinabit, etc. Tacto etiam inter partes easdem, quod* Reli-

Religiosi, etc. Frequenter occurrit ibi. V. *Palmas* 2. (3) *TANGERE* *CHAR-TAM*, subscribere. Charta Hugonis Comitis et Marchionis ann. 936. in *Histor. Vergiacensi* p. 33. vbi *Mailionio* lib. 2. *Diplom. c. 22. n. 14. sangere chartam* non est eam subscribere; sed, ut verbis eius utar, qui propria manu non subscribebant, neque apponebant signum crucis, chartam manu tangebant, ut subscriptionem nominis sui a Notario factam ratam haberent; id probat ex Charta Theobaldi Comitis ann. 1083. vbi legitur: *Chartam hanc sigillo auctoritatis nostrae impresso, cruce autem facta manu nostra roborauimus, et fidelium nostrorum manibus Tangendo corroborandam didimus.* Tum obseruat, in regis literis sub tertia stirpe regni Primores erecta manu eas ratihabuisse, quod probat ex Chartario S. Martini a Campis, ut ibi videre potes. (4) † *Pulsare. Tangantur campanae*, in *Missali Ms. Burdegal.*

TANGIBILIS, qui tangi potest, apud *Lactantium* lib. 7. *Instit. cap. 11. et 12. et alios recentiores.*

TANGOMENA. Fragmentum Petronii pag. 10. *Quare Tangomenas faciamus, vita vinum est.* Et infra pag. 67. *Ita Tangomenas faciamus, et usque in lucem coenemus.* Nototius in Perronio relicturo scribit *Tingomenas*, Computationes, helluationes, illustratque ex illo Horatii lib. 2. *Od. 14.*

*Absumes haeres Caecuba dignior
Seruata centum clauibus, et mero
Tinget panimentum superbam
Pontificum potiore coenis.*

V. *Taquies.*

TANGVA, f. piscis fluuiatilis notus, Gall. *Tanche*, nisi sit nomen loci, in *Bulla Urbani III. a. 1186.*

† *TANIA*, capsula, arca, ut videtur, in *Arest. a. 1330.*

TANISTRY, Lex aut consuetudo olim vigens in Hibernia, qua nulli nati maioris habita ratione, is inter natos Principum illustriumque familiarum haeres instituebatur, qui caeteris merito praecellebat. V. *Tho-*

mas Blount in *Nomolexico Anglo-cano.*

† *TANIVM*, quercus pulvis, Gall. *Tan. Molendinum ad tanium*, quod quercus cortex in puluerem redigitur, in *Ch. a. 1225.*

TANLAGIVM, vechigal, V. in *Tela*. *TANNARE*, coria subigere, Gall. *Tanner. Leges Burgorum Scoticorum c. 98.*

TANNATOR, vel *TANATOR*, qui coria tubigit praeparatque, Gall. *Tanneur*, in *Chartulariis S. Vincentii Cenoman. fol. 36. S. Vandregesili tom. 2 p. 1451.*

† *TANNELLA*, forceps, Gall. *Taille*, in *Ch. a. 1326.*

TANNERIA, seu *TANNATORII* Officina, vel ars coria subigendi Gall. *Tannerie*, in *Flera lib. 2. 52. §. 35. Tanataria*, in *Chartulario S. Vincentii Cenoman. fol. 1. Tannarium molendinum*, in *Chartulario S. Vandregesili tom. 1. p. 1002. V. Molendinum ad than.*

† *TANNERIVS*, qui coria tubigit Gall. *Tanneur. Invent. s. 1482.*

† *TANNEYVM*, i. q. *Tanatus*, Test. a. 1332.

TANNVM. (1) Charta Edw. I. Regis Angl. in *Monastico Angl. I. pag. 507. Es similiter de Tanno de bosco ipsius Roberti ad Creyton, scisso per visum Forriorum nostrorum.* Galli *Tan. Tane* vocant quercum puluerem unde tinctura fit. V. *Molendinum than*, et *Scaligerum* in *Exercit. 325. in Cardanum n. 12. (2) Locus vacans et publicus, non solum in libris censualibus Calomontensis in Charta Toffiacensi, teste Ch. Aubret.*

TANOLA, Tendicula, V. *Taliola.*

TANOVERIVS, idem, ut videtur qui *Tannator*, coriorum insector Gall. *Tanneur. Arestum Parlamenti ann. 1469. e Tabulario Corbeien. Dicitur appellans propoli fecit, quod licet ipse, qui homo mere laicus Tanonarius, non existebat fecerat usum, etc. Vbi legendum forte Tannerius.*

TANQHANVM, († conuentus illatus, seditio, turba, Gall. ol. 2 qucha

quehen.) Aresta Parlamenti Pentecostes ann. 1285. in Regesto B. fol. 71. *Cum in villa Atrebatensi quidam de plebe distae villae contra Scabinos villae et Maiores Atrebat. conspirationem seu Tanqhanum fecissent, capsam reliquiarum plenam in foro Atrebatensi causa denotionis a Capitulo Atrebat. ibi missam iuxta locum, ubi candela B. Muriae est reposita, et ubi consue- tum est a Deo multa miracula operari, impetrose ac violenter et in scanda- lum totius populi cepissent et extra locum talissent, etc.* Pronuntiatum fuit per iudicium Curiae D. Regis dis- sum Tanqhanum et maleficium ad al- lum iustitiam pertinere, ac illud per dictum Comitem vindicare debere, etc.

TAQVEHA, eadem notione. Aresta ann. 1290. in eod. Regesto fol. 91. verso: *Inhibendo, ne ipsi (Maiores Boromag.) vel aliqui eorum Taque- han, collectam, seu talliam faciant, seu congregationem sine nostra auctori- tate prius interposita.* TAQVIHA, eodem intellectu. Literae ann. 1286. e. Regesto Domus publicae Paris. no- tum A. fol. 114. *Cum ueterrarii aque quoddam Taquilham seu conspira- tionem fecissent contra mercatores vi- tarum.* Interpretario Gallica habet, ibid. fol. 115. *un Toquihan et une conspiration*

TANQVAM, inquit Galbertus in Pro- logo ad Vitam S. Caroli Comitis Andr. *non est semper simularium, sed saepe confirmatum.* Tanquam enim dicitur in Scriptura sancta pro id, quod vere est, sicut est ibi: *Tan- quam sponsas, hoc est vere sponsas.*

TANSA, praesidium militum, a verbo *Tensare*, defendere, prote- gere, apud Murat. t. 2. Antiq. Ital. p. 87.

TANISAMENTVM, V. in *Tensare*. TANSVM, Ch. Friderici I. Imp. a. 1177. ap. Murat. Antiq. Ital. p. 82. *In collectis, viis, et inanis, vi- nens, tansis, bannis ac oliuetis, etc.* Eadem repetuntur in Ch. a. 1219. p. 876.

TANT, Vox Aruernis usitata pro Um- braculum. Gall. *Dals*. Consuetudi- narium Monasterii S. Marcellini Comptigenensis.

† TANTALLVS, ardea, in Glossar. Lat. Gall. Cod. 7692.

† TANTANELLVN, Gari species, Gall. *Trentanel*. Stat. Carcass. a. 1466.

TANTI, pro tot, vt *Quanti*, pro quot, passim occurrit apud Scripto- res aevi medii.

TANTILLITAS, exiguitas. Anasta- sius Bibl. in Praefat. ad versionem Vitae S. Ioan. Eleemosyn. *Non per- sonam Tantillitatis meae intuens, non astutiam inuestigans.* V. *Tantitas*.

TANTILLVLVS, tantillus. Mira- cula S. Autregisili Episc. tom. 5. Maii pag. 237.

TANTITAS, exiguitas. *Tantitas no- stra*. Flodoardo in Praefat. ad Hi- stor. Remens. V. *Tantillitas*.

TANTO, in tanto, interim, idiorismo Italico. Vita S. Zita to. 3. April. pag. 507.

TANTOLOGIA, *Vistosa repetitio eius- dem dictionis, vt egomet ipse; suffi- ciebat enim dicere, Egomet, vt Ego ipse, etc.* Iohannes de lanua. *Legen- dum Tantologia*, a Gr. *ταυτολογία*.

† TANTVM QVANTVM, dum, in- terim, tamdiu, in Ch. a. 1334. *Tantum et tantum*, duplum, in Ch. an. 1043. *Tantum* pro tam, in Conc. Rem. a. 991.

† TANTVMDVM, tantum, c. 3. Sept. p. 465.

† TANTVRERIVS, infector, Gall. *Tetensurier*, in Instr. a. 1518.

TANVS. (1) Dignitatis nomen. V. *Thainus*. (2) † Praestationis s. tributi species, in Ch. a. 1151.

TANVTA, telonia; iura viarum, in lure Hungarico. Albert. Molnarus.

TAPA. (1) Tessera lignea, idem quod *Talea*, vt videtur. Chronicon Petri Azarii apud Murator. to. 16. col. 393. *Legendum fortassis Talea*. (2) f. Murus terreus, idem quod Hispanis *Tapia*. *Statura Mon- tis Regalis p. 259. Item quod a Tapa illorum de S. Blasio usque ad bealeriam Pessii possit capi pars una dictae aquae.* V. *Tapia* et *Tuppa*.

TAPARDVM, tunica, V. *Tabardum*.

† TAPARE, occludere, obturare, ab Hisp. *Tapar*, in Ch. a. 1331.

TAPSA

TAPÆCIVS, tapes, aulaeum, in Testamento ann. 1010. Marcae Hispan. col. 973. V. *Tapesium* et *Taperiae*.

TAPEDVS, Τάπης ψιλῇ, in Glossis Lat. Graec. et Graec. Lat. Legendum volune τάπης, ψιλῇ; si tamen credimus Isidoro lib. 19. Orig. cap. 26. retineri posset *Tapedus*; habet enim ibi: *Tapeta dicta, quod pedibus primum sternerentur, quæsi Tapedia*. V. Scaligerum ad Festum.

TAPELVS. Charta Longobardica ann. 1094. apud Vghellum to. 7. p. 581. *Es ille et eius descendentes deus pro redemptione animae meae . . . centum solidos, quorum quisque habeat auri Tapelos bonos quatuor monesne cuius civitatis, (Salerni) etc.* Vereor, ne legendum sit, *Tarenos*: nam solidi auri Salernitani quatuor *Tarenos* conficiebant. V. *Tarenus*.

TAPER, Anglis, fax, cereus. Testamentum ann. 1386. apud Madox Formul. Anglic. p. 489.

TAPESIVM, tapes, aulaeum, Gallis *Tapissérie*. Vitae Abbatum S. Albani.

TAPETIAE, Tapetes. Guido lib. 1. Disciplinae Farfensis cap. 29.

TAPHVS, sepulcrum, ex Graeco τάφος. Inuentio S. Celsi n. 15. *Thafus* apud Ratherium Veron. lib. 2. Praeloq.

† **TAPETIARIVS**, cui tapetium cura commissa est, in Comput. a. 1483.

† **TAPETVM**, pannus qui ferro insternitur, in Chartul. maior. Monast.

TAPIA, Murus terreus, ut videtur, ab Hispanico *Tapia*: quod idem significat, († qua voce etiam significatur quaedam parietis terrei mensura.) Transactio ann. 1219. ex libro flauo Episcopatus Massil. pag. 25. *A termino lapideo posito iuxta Tapiam, et ipsa Tapia recta linea . . . usque in unam trauerfam*. V. *Tapa* 2.

TAPIALE, (i. q. *Tapia*, seu parietis terrei mensura.) Fori Oscae Iacobi I. Regis Aragon. ann. 1247. fol. 10. *Si aliquis homo in aliquo casali veteri aperuerit fundamenta, super quibus tantum postea construxerit in gyrum, donec opus illud sit de tribus Tapialibus in altum, et miseris ipsum casal*

in arreuo, et fecerit ibi portal supra firmauerit postal, etc.

† **TAPICERIA**, **TAPISSARIA**, tap-laea, peristromata, Gall. *Tapissérie*. Comput. a. 1495.

TAPICERIVS, **TAPICIARIVS**, aulaeorum opifex, Gall. *Tapissier*. Charta ann. 1273. apud Lobinellum to. 3. Hist. Paris. pag. 26. col. 2.

† **TAPICIVM**, tapes, in Arest. 1339.

TAPICVS, tapes, Ital. *Tapeto*, Gall. *Tapis*. Statuta Ciuicatis Aliae de intratis portarum.

TAPINA, idem quod mox *Tapinatio*, si vera lectio est. Statuta Massil. lib. 2. cap. 21. *Decernimus, ut si ablati res aliqua vel Tapina ablata fuerint vel furto subtrahita, etc.* Tirulus etc. *De rebus raptis vel furinae subtrahitis*, unde pro *Tapina* legendum videretur *Rapina*.

† **TAPINAGIVM**. *Per modum Tapinagii*, clanculum, secreto, Gall. *en tapinage*. Lit. remiss. a. 1355.

TAPINATIO. *Cum Tapinatione* aliquid agere, (Gallis *en Tapinatio*) furrim, clanculum more *salpae*, quas *Taupes* dicunt Galli, quae in terra delitescunt, et quae lateant terram suffodiunt: nisi a voce graeca τάπειος, humilis, non multum a terra assurgens, quis deducere velit (cum Labbeo, qui hanc in re hunc adest versum ad Guillelmum Comitem Blesensem ante annos 800 a quodam Monacho directum:

Gozbertus Tapinos, micros, apud demus et exal.

Hoc erymon probat Menagius post aliquot alios.)

TAPINOMA, *Ταπεινωμα*, humilitas depressio, apud Sidonium lib. 4. Epist. 3.

TAPINOSIS, **TAPINOSITAS**, humilitas, *ταπεινότης*: stylus depressior, vel ut habet Isidorus lib. 1. cap. 3. *Humilis, basum magnae rectitudinis infirmans; ut*

Apparent vari nantes in gyrato vasso.

Hinc Alexander de Villa - Dei Doctrinali:

Cum per orbem rei magnae sum-
missio fiet,

Tunc Tapingula eris, quodsi di-
cas mare gurgis.

APIVUM. Chartularium Latinoiaci:
Mercatores Remensis, qui vendunt
telas et Tapina, debent in mundinis
pro qualibet, que fuerit aperta, coti-
die unum denarium. Puro legendum
esse *Tapitia*, pro *Tapetia*, Aulaea,
Gall. *Tapis*.

TAPISSARE, acu pingere, in Ch.
a. 1479.

TAPISSARIA, V. *Tapiceria*.

APISSERIA, Gall. *Tapisserie*, Au-

leum, tapes. Tabularium Piperaci.

TAPISSIVM, pro *Tapetia*, Aulaea, in
Lit. a. 1361.

TAPITVM, idem, in Pontif. eccl.
Elnens.

TAPITVS, TAPPITVS, in In-
vent. a. 1361.

APPA, a Teutonico *Tappen*, Ger-
man. *Zapfen*, obturamentum, epi-
stomium. *Vendere vinum ad Tap-*
pam, est, vendere vinum parvis
mensuris, vnde iisdem Teutonibus
Tapper, *Zapfer*, tabernarius, cau-
po. Statuta Ordinis S. Gilberti de
Sempringham p. 746. V. *Tappus*.

TAPPETARIVS, aulaeorum opi-
fex, in Ch. a. 867.

TAPPASERIA, V. *Tapisserium*.

TAPPITVS, V. *Tapitum*.

APPONARE, Cauare, suffodere,
a *Talpa*, ni fallor, detorta voce.

Chronicon Petri Azarii apud Mur-
tor. to. 16. col. 309.

APPONATOR, Cunicularius. Idem
Chron. col. 351. V. *Talparii* in
Talpa 2.

APPONVM, idem quod *Talpa* 2.
Machina ad suffodiendos muros.

Idem Chronic. col. 345.

APPVS, Epistomium, truncus li-
gneus, quo foramen dolii, per
quod liquor infunditur, obturatur,
Gall. *Tampon*, seu *Tappon*, Celtis
enim *Tampon*, Teut. et Angl. *Tap*,
Ital. *Zaffo*, Germ. *Zapfen*. Lambert.
Ard.

APSERIA, idem quod *Tapissieria*,
Aulaeum, tapes, Gall. *Tapisserie*,
Angl. *Tapestry*. Opus *tapseriae*, acu-
pictum, textum, in Charta ann.
m. VI.

1338. apud Rymer. to. 7. p. 590.
col. 1.

TAQVEHA, TAQVIHA, V. *Tangha-*
num.

TAQVIES, Indica vox. Synodus Li-
mae ann. 1585. tom. 4. Concil. Hi-
span. pag. 432. V. supra *Tangomena*.

TARA. (1) Aruernis *Tare*, Pondus,
seu potius superpondium. Inuenta-
rium Ecclesiae Ancienfis ann. 1444.
(2) Vasis species, in Ch. a. 1323.

TARABER. Historia Longobardorum
Ignoti Casinensis cap. 8. *Obsitis fiani-*
dem vestimentis, et calciamentis, sal-
tem nec Tarabere succinditis, sed solis
arundinibus manu gestantes. Idem vi-
detur quod *Tabardum*. V. in hoc
verbo.

TARABINTA, Fulcrum axillare. Pro-
cessus de Vita S. Yvonis to. 4. Maii
pag. 543. V. *Scaffa*.

TARABOCCI, Haeretici Anconitani,
de quibus Waddingus in Annalib.
Minor. ann. 1331. 4.

TARAGA, Fascia, similis illi, qua
viri iubentur Episcopi peregrinantes
ex Caeremoniali lib. 1. cap. 3. *Circa-*
collum fasciam sericam coloris nigri
latitudine duorum palmorum. Vrun-
tur *Taraga* Doctores Ecclesiastici Si-
culi et Melitenses supra superpelli-
ceum ad modum stolae in concionan-
do, siue in processionibus, sed in
Melita soli Doctores in Theologia
ea decoquantur. Origo vocis Arabica
est. V. Macros in Hierolexico.

TARANTASMVM, V. *Sarantasmum*.

TARANVS, moneta aurea apud
Apulos et Siculos, i. q. *Tarenus*.
Lib. cens. eccl. Rom.

TARATA, et TARETA, *Vestis regia*
et purpurea, apud Vgutionem.

TARATANTARA, TARATANTA-
RIZARE. Vgutio et ex eo loh. de la-
nuz: *Taratantara, indecl. nomen ficti-*
cium est, i. ex sono quem facit dictum.
Est enim instrumentum, quo farina co-
latur, et est instrumentum, cuius
percussione granum destitit inter mo-
las molendini. Vnde quidam

Ad festum Thomae Taratantara
filia sange.

Hinc Taratantarizare, farinam co-
lare, setaciare. Gloss. Lat. Gall.

Hh

Tar-

Tartaxicare, (leg. *Tarantariicare*) *Tromper ou nagaïrer, c'est jouer de nagaïres*. Aliud addit, *ou fasser farine*. Introitus Francisci III. Ducis Britan. Rhedones an. 1522. apud Lobinell. to. 2. Hist. Britan. col. 1602. *Horologiis et tympanis pulsantibus et Taratantariis sonantibus, etc.* Liber 2. Miracul. S. Bertini c. 4. de quodam mendico furdo et muto: . . . *Cum pulsantibus Taratantantium tabelarum stipem mendicaret, i quae eundem sonum edebant, quem Tarantotara, Taratantara. Idem Vgut. Cernida, dae, a Cerno, is, lignum, supra quod ducitur Taratantara, et Cernida dicitur Taratantara, quae discernit fursorem a polline.* Vocem hanc usurparunt veteres pro tubae clangore. Ennius apud Priscian. l. 8. *At tuba terribili sonitu Taratantara dixit.*

Quae Virgilius sic expressit lib. 9.

At tuba terribilem sonitum procul aere sonoro.

TARATARA, vox nullius sensus, quae sonum loqui nescii exprimit. Vita S. August. Cantuar. tom. 6. Maii pag. 391. *Cui pestifer morbus vocem ademerat, cui sibihi pro loquela, cui Taratara pro clamore erat.*
TARATRV, **TARETRVS**, Terebra, Gallice *Tarriere*. Ioan. de lanua: *Terebrum, instrumentum perforandi, quod aliter dicitur Taratrum, quasi Teritrum, quod lignum foret serendo.* *Taratrum quasi Teratrum, luidoro lib. 19. Orig. cap. 19. Gloss. Graec. Lat. Tētergov, foraculum, perforaculum.* Adalardus lib. 2. Statutor. Corbeiens. cap. 1.

TARAVELLA. (1) Vt *Taratrum*, in Inuentar. ann. 1379. ex Schëdis Cl. V. Lancelot. (2) Forte pro *Tartaella*. V. in hac voce. In Statutis Ciuitatis Astae collat. 7. cap. 3. inscribitur: *Ne quis cum Tarauellis piscari audeat, vel praesumat.* Deinde legitur: *Ingenium, quod appellatur ingenium de Tarauellis sine de astellis, etc.*

TARCASIVS, **TARCHASIVS**, V. *Turcasia*.

TARCHETA, minor *Targa*. V. ibi.

TARCIA, Clypei genus, V. *Targa*.

TARDA, Mora, Gall. *Retarder*. Occurrit in *Foris Aragon.* lib. fol. 34. va.

TARDILOQVENS, qui difficaloquitur, in Concilio Aquisgran. II. ann. 836. cap. 11.

† **TARDITARE**, tardare, in moed. sine nomine.

† **TARDIVS**. *Ad tardius*, cum diffime, in Ch. a. 1227.

TARDVS, Serotinus. *Tarda* hori Gallico *Tard*, ad vesperum, in strumento an. 1301. tom. 1. Ador. Marten. col. 1335.

TARECENA, Mauris quid sit. d. mus ex Adis B. Ferdinandi Principis Lusitaniae, to. 1. lunii pag. 1. *Hic collocauit illos in domibus quidam munitissimis, ubi moneta coetur, aliaque regia quaedam of fuit; Tarecenam ipsi vocant.*

TAREDA, Nauis oneraria. V. *Tar*.

TARELARES, Monetae Belgicae, cies, vt videtur. Charta ann. 14 ex Chartular. 21. Corb. fol. 2. *Ledit seu Gnischart lui etois bi ou fait bailler plusieurs monnoies tpatars, Tarelares, gros de Brabant et autres pour plus hault pris qu'il ne valoient.*

TARENTINIDIVM, *Perspicua* ex Laurentio lib. 3. Polymethiae.

TARENTINVS, V. in *Tarento*.

TARENVS, **TARIS**, Moneta aut apud Apulos et Siculos. Math. vaticus: *Tarenus ponderas grans Computus ann. 1333. et seqq. to. Hist. Dalph. pag. 285. Quolibet cia computata pro quinque fortis et quolibet floreno pro sex Tarenis et quolibet Tareno pro duobus Carlenis, et quolibet Caroleno pro dec granis.* **TARINVS**, eadem notio. Annales Genuens. ad ann. 122 apud Murator. tom. 6. col. 35. **TARVS**. Charta apud Vghellum 7. Italiae Sacrae pag. 397. *Id est Tari solidos 310. de Tari boni, Tari quatuor per solidam.* Notum etymon videtur indicare Bulla Nicolai IV. PP. ann. 3. de Constit. Ecclesiae Rom. *Monasterium S. Nicolai de Calufis 1. Michaelum cui quod valet 5. Tarentinos Regis. Idem: Monasterium S. Mariae de F.*

Adriano, 10. Tarent. de Salerna.
 Alibi: *Ecclesia sanctae Hierusalem*
unum Tarentum Regale. Ita ut Ta-
 rentus moneta fuerit Tarenti pri-
 mum cusa.

TAREIVM, Terebra, Gall. *Tarrie-
 re*, vel *Tarriere*. Enumeratio mu-
 nitionum Sommeriae in Occitania
 ann. 1270. V. *Tarastum*.

TAREIVS, eadem notione. Epistola
 ann. 1113. apud Marten. tom. 1.
 Ampl. Collect. col. 1114.

TARERONDA, piscis genus, V.
Patinaca.

TARSA. (1) Vestis genus. V. *Ta-
 rusa*. (2) Species navis. V. *Ta-
 rida*.

TARTRVS, TARTRVM, Tere-
 bra, V. in *Tarastum*.

TARETTA, sagittae vel arcus spe-
 cies, in Stat. Manr.

TARGA. (1) TARGA, TARGI-
 CA, TARGIA, Pelta: ex Arabico
Tarka, et *Darcia*, Clypeus, ex Bo-
 charto; vel Germanico *Tarisch*, Be-
 foldo; vel denique ex Bohemorum
Tarts, quibus ita dicuntur Scuta
 praelonga pene totam corporis in-
 ferioris partem regentia, apud Ire-
 nicum lib. 4. German. exeg. c. 26.
 Lexicon Cambro - Britannicum:
Targa, clypeus, scutum. Nangius
 in S. Ludouici p. 345. *Trifarie*
*cum procedentes similitudinem exer-
 citus praetendebant. Centum siquidem*
*praebant balistis, in equis decemissi-
 mus plueratis, et centum cum tessudi-
 nibus sine Targis in armis lucidis, et*
*in equis loricali tunica coopertis se-
 quuntur.* Idem pag. 375. *Tolorum,*
fortissimam, et lapidum ictibus se cum
Targis et clypeis opposcentes, etc.
 TARGA. Oliuerius Scholasticus de
 Captione Damiatinae. TARGIA.

Thomas Walsinghamus pag. 105.

TARCIA, eadem notione. Radul-
 phi Abb. Chr. Terrae S. apud Mar-
 ten. to. 5. Ampl. Collect. col. 569.

TARGATVS, *Targa* munitus, ab
 Italico *Targare*, *Targa* munire.
 Chronicon Petri Azarii apud Mura-
 tor. to. 16. col. 331. TARGETA,

Targa minor, in Inuentario an.
 1379. e Schedis Cl. V. Lancelot.

TARGHETTA, vox Italica, pari

Intellectu. *Equites cum lanceis et*
Targhetis, in Chron. Petri Azarii
 iam laudato, col. 357. Hinc TARG-
 CHETA, eodem significatu. Ripal-
 ta in Annal. Placent. ad ann. 1443.
 apud eundem Murator. to. 20. col.
 879. TARGO, TARGONVS, ma-
 ior *Targa*, Ital. *Targone*. *Habe-
 bant . . . multos scutos seu Targo-
 nos Gibellinos*, in Chronico Bergo-
 mensi, apud Murator. to. 16. col.
 942. (2) Idem ac mora, in Foris
 Bigorrensibus art. 20. *Pugiles in*
*Bigorra non nisi indignae recipian-
 tur. Qui pugnaverit, 20. solidos*
accipiet, pro Targa 12. nummos,
pro praeparatione 6. (3) TARGA,
 seu TARGE, Moneta 2. denario-
 rum Ducum Britanniae in quodam
 Consilio de Monetis, quod in ea
 scutum insignium effectum esset, vi
 describitur apud Haurinum in libro
 de Monetis Franciscis p. 101.

† TARGARNICVS, tabernicus, V.
Tavernica.

TARGIA. (1) Navis species. Iacobus
 de Vitriaco lib. 3. Hist. Orient. *Sic*
nostris exercitus tentoria et manubria
fugientium diripiunt, Targias plures,
et omnes galeas cum barbuts et aliis
nanipus, quae infra Casale inuenie-
bantur, cum aliis Hospitalis Fratres
viatores occupauerunt. Eadem ferme
 habet Matthaeus Paris ann. 1219.
 pag. 211. V. mox *Tarida*. (2) TAR-
 GIA, TARGONVS, V. *Targa*.

† TARGO, maior *targa*, Ital. *Tar-
 gone*. Tract. Mf. de re milit.

TARICHYM, Τάρικος, Salsamentum.
 Euagrius Interpres Vitae S. Antonii
 per S. Anastasium, tom. 2. Ianuar.
 p. 134. *Afferbant cuncti, piscium*
salsorum et Tarichorum in navi posi-
torum hunc esse piscem.

TARIDA, TARIDES, TARETA, etc.
 Navis onerariae species, eadem quae
Tartana vocitata, ut quidam volunt.
 Pactum initum inter Philippum Imp.
 CP. et Venet. ann. 1281. descriptum
 in Cangii Historia Gallo-Byzantina
 pag. 30. *Quia Imperator et Rex non*
proponunt habere nisi vassella pro de-
ferendis gentibus, equis, et victua-
libus, videlicet naues et Taridas.
 Andreas Dandulus apud Murator.

- tom. 12. col. 391. *Duae galeae Ienuensium, circa Messaniam unum Venetorum Taridam capiunt.* Et col. 371. *Taridas Venetorum oneratas pane . . . ceperunt.* TARRIDA, in Chronico Danduli ad ann. 1264. col. 505. TARETA, Sanutus lib. 2. part. 4. cap. 11. Occurrit apud eundem anno 1389. TAREDA, in Epistola Clementis IV. PP. ann. 1268. apud Marten. tom. 2. Anecd. col. 573. TARRITA. Thomas Walsinghamus ann. 1386. Possinus in Pachynerem *Taritas* existimat fuisse similes *Dromonibus*; non male; mox enim obseruabatur, pro *ταριδων* scribi *δρμονων* in Codice Barbaro-Graeco. Merito addubitat idem Possinus, Carolo de Aquino iudice, an ex *Tarritis* manuerit Italica vox *Tartana*, quae etiam est naus quoddam genus. TARTA. Statuta Massil. lib. 6. cap. 33. TARRIDA, TERRIDA. Charta an. 1281. descripta in Cangii Historia Gallo-Byzantina pag. 32. TERETES. Albertinus Mussatus lib. 5. de Gestis Italicor. rubr. 2.
- TARIFA, TARIFFA, Index pretii, Gall. *Tarif*, ab Arabico *Tarif*, quod proprie est series rerum, praefertimque consanguineorum in genealogiis; hinc transit ad quarumlibet rerum indicem seu catalogum, maximeque mercedis, Scribis ac Notariis exsoluendae pro instrumentis ab iisdem confectis. Statuta Genuens. lib. 1. cap. 14. *Scribae et Notarii ac subscribae dictorum Potestatum et ius dicentium non possint accipere pro mercede, nisi illud quod per Tarifam sive Statuta concessum est.*
- TARINGAE, TARINCAE, Sudes ferreae, Gallica lingua veteri. Passio S. Quintini: *Iussit vocari fabrum ferrarium, praecipiens ei, ut faceret duas sudes ferreas, quae Gallica lingua Taringae vocantur, quibus B. Quintinus a cervice usque ad crura transfigeretur.* Passio SS. Fusciani et Victorici: *Tunc Rictionarus . . . iussit naribus et auribus eorum Tarincas immitti, et cum clavis candentibus capita eorum transfigi praecipit.*
- TARINVS, Monetae species, V. T. *renus.*
- TARISVS. V. Ordericum Vitalem 8. p. 700.
- TARITA, Species naus, V. *Tarida*
- † TARITATICVM, tributum ex tribus quae *tarisae* appellabantur. Collect. Hist. Franc. t. 6. p. 491. ubi tamen alii legunt *Carnaticum Transaticum.*
- TARLATVS, Cariotus, ab Itali *Tarlare*, Carie consumi. Ita cognominatum fuisse B. Franciscus Ordinis Seruorum B. M. obseruamus tom. 3. Maii p. 656.
- TARMVS, *Vermes in carne*, in Glossid. in Gloss. Lat. Gall. *Le ver naist du lart.* Italica *Tarma* est buta, tinea, vt et Latinis *Tarmes* v. *Termes*, a *Terere* dictus, quod rat seu exedat carnem vel lignum. V. Origines Italicas Aegidii Menagii.
- TARPETVM. Charta Tancredi Comit. Lici ann. 1185. apud Vghell. to. 9. p. 67. *Damus etiam licentiam construendi Tarpetum pro molenis suis.* V. Glossarium mediae Graecae in *Τάρπη*, et mox *Tarponeria*.
- TARPONERIA, Moles aquis opposita, ni fallor, fortean a Celio *Tampon*, Obstruamentum. Statuta Perusiae pag. 64. V. in *Tegus*.
- TARQA CORIORVM, V. *Tacra*.
- TARRA. (1) Locus ad torrendum. V. *Torra*. (2) Pro *Tacra*. V. hac voce.
- † TARRABRVM, terebra, in C. Mf. a. 1206.
- TARRASSARIA, TARRESSARIA, Agger terreus, Gall. *Terrasse*. Reparationes factae in Senescalhia Castell. an. 1435. ex Cod. MS. Cl. V. Lancelor.
- † TARRATER, i. q. *Tarrabr* apud Pez. to. 6. Anecd. P. 1. p. 7.
- TARRIDA, TARRITA. V. *Tarida*.
- TARSENATVS, TARSIONATVS, Armamentarium, Gall. *Arseuil*. Liber Roberti Regis Ierosol. et Siciliae Massiliensibus. V. *Arseua*.
- TARSICVS, Panni pretiosioris species. Visitatio Thesaurariae S. Pauli Londinensis an. 1295. *Tunica Dalmatica de panno Indico Tarso Befansato de auro, . . . Tunica dalmatica*

almarica de quadam panno Tartfici coloris, segulata, (i. regulata, Gall. Royce.) cum Byssantiis et arboribus le auro filo contextis. Alibi: Casula le panno Tartfco, Indici coloris, etc. Ita autem appellatus, quod ex Regno Tharsiae adueheretur, quod viduum fuisse regnis Cathai et Turpehani testantur Aithonus cap. 2. Ianutus lib. 3. part. 13. cap. 15.

TARSIONATUS, V. Tarfenatus.

TARTATA. (1) Placentae species, Gallica *Tarse*. Charta ann. 1103. in M. Pistorali Eccl. Paris. l. 13. ch. 1. Debet etiam mihi *vnam Tartam sine foras singulis annis*. Ioh. Demussis Chronicon Placent. apud Murator. to. 16. col. 587. *Es aliqui loco Tartaram et zencaram dant in principio prandii Tartas, quas appellant Tartas, factas de onibus et caceo et lacte et cacharo super diffas Tartas in bonas quantitate.* (2) Species navis. *V. Tarida.*

TARTABOISA. Statuta antiqua Canonicoꝝ S. Quintini in Viromanduis: *In festo S. Ioannis debet Decimas 18. sexti. frumenti, et obolos 3. . . et 6. numeros salsos, verem, Tartaboisas, venationem, volatilibus, carpeiam cum fresia.* Infra: *Quicquid habemus costam sartam, sicut in colla sartia 24. frustra carnis, 24. gelidus, etc. . . In Tartaboisa 12. gelidus, 20. ova.* Occurrit ibi semel adhuc et iterum.

TARTALE, idem videtur, quod infra *Tartarum*. Modus exigendi gabellam pedaggi ad calcem Statutorum Saonae: *Pro qualibet vegete seu cartello Tartalis, cinerum, et pro qualibet pondo pulueris Tartalis soldum vnum.*

TARTANA, instrumentum piscandi, in Instr. a. 1337.

TARTARA. (1) Peccata, delicta. *Deus, qui . . . Tartara laxare digressi per crucem,* in Missali Gothico apud Mabillonium de Liturgia Gallica p. 189. col. 2. (2) † Species panni ex Tartaria aduecti, vel operis Tartarici. Inuent. S. Capellae Paris. a. 1335.

TARTAREALIS, tartareus, in Ch. l. 1054.

TARTARICVS, V. Tartarinus.

TARTARINI, Tartari. Chron. S. Medardi Sueffiori. an. 1240.

TARTARINVS, TARTARISCVS, Species panni ex Tartaria aduecti, vel operis Tartarici. Verus Charta apud Rocchum Pirrum in Episcop. Agrigent. *Vnam cappam de diaspro auri samito, vel Tartarisco auro de sindone faderatam.* Monasticum Anglic. to. 3. part. 2. p. 85. *Vna pennula de Tartarin blodio, pro capis.* Pag. 86. *Vnum mansellum de lanceo cum Tartarin blodio.* Ibidem: *Duplicatum cum Tartarin planket.* Arestum Paris. 9. Maii 1320. *Iteu cappellam de Tartarico rubeo, videlicet tunicam, dalmaticam, etc.*

TARTARON, Moneta aenea Graecanica, Graecis ipsis τεταρτηρον dicta, a Nicephoro Phoca Imperatore adinuenta, ut auctores sunt Cedrenus pag. 658. 659. et Zonaras pag. 162. Albertus Aq. lib. 8. cap. 26. *Peregrinis vero et humili populo cuiusdam generis monetam, quam vocant Tartaron, ad sustentationem vitae saepius idem Imperator mittebat.* Fulcherius Carnot. lib. 1. cap. 4. *Iussit Imperator de auro suo et argento atque palliis proceribus nostris dari, et peditibus quoque fecit de nummis suis aeneis, quos vocant Tartarones.* Ordericus Vitalis lib. 10. *Imperator autem plurimas naues Tartaronibus onustas misit.* Dicta videtur quasi quadrans assis, aut alterius monetae. V. Dissertationem Cangii de Imperatorum Constantinopolitanorum nummis, num. 87. vbi ex hoc eiusdem Orderici Vitalis loco, *Tartarones quippe quadratos et cupro nummos Thraces vocitant, colligitur Τεταρτηρον, seu quadratos, fuisse Tartarones: quod improbat Sigismundus Liebe in sua Gotha nummaria Amstelodami edita ann. 1730. p. 102. vbi delineandum curauit Tartaronem rotundum, non quadratum, cum hac inscriptione ΤΕΤΑΡΤΕΡΟΝ. Alia notione occurrit in Tartarinus.*

TARTARVM, Ioanni de Garlandia in Synonymis Chymicis, *scoria de dolio vini, aridae faecis doliariae crustula, vini fex indurata, et doliis adhaerens,*

Hh 3

rens, Myrepso sect. I. cap. 76. *Táragos*, Gallis *Tartre*, Italis *Rasina de botte*, et *Tartare*.

TARTAVELLA, vulgo *Tartavella*, Instrumentum quoddam compluribus ligneis frustis sese inuicem collidentibus constans; cuius strepitu piscatores cogunt pisces ad retia. Ita Mabillonius saec. 6. Benedict. part. 2. pag. 209. V. *Taravella* 2. Hinc **TARTAVELLARE**, pulsare. Vita S. Roberti Abbat. ibidem.

TARTAZIZARE, V. in *Taratantara*.

† **TARTELETA**, **TARTELLETA**, placentula, Gall. *Tartelette*, in Comp. a. 1488.

TARTERIVM, pro *Carterium*, seu *Quarterium*, Quarta pars, Gall. *Quartier*. Pluries occurrit hac notione. *Tarterium de cisco*, in Consuetudinibus MSS. Monasterii Solemniacensis.

† **TARTRA**, i. q. Tarta, placenta species, in Comput. a. 1482.

† **TARTVGA**, testudo, Ital. *Tartaruga*, in Comput. a. 1402.

TARVS, *Clava*, Vgutioni. V. in *Tarvus*.

† **TARVSBVLVM**, thuribulum, t. 7. Collect. Hist. Franc. p. 66.

TASA, Scyphus, cratera, Gall. *Tasse*. Testamentum ann. 1351. V. *Tacca*.

TASCA. (1) Io. de lanua: *Pera*, *sacculus*, qui *Tasca* vulgo vocatur: Italis nempe; qui vocem hanc deduxerunt a Germanico *Tasche*, ut docet Vossius de Vitiis sermonis p. 293. et post eum Menagius in Diction. Erymol. v. *Tasque*. Vita S. Catharinae Senensis n. 128. In regione illa *Tascha* parvus sacculus vulgariter nominatur. **TASSA**, eadem notione ut *Tasse*, aliquando pro *Tasque*, apud Gallos: quod observat Menagius. *Cepisse in bursa vel Tassa*, in Litteris Caroli Regentis ann. 1357. (2) **TASCA**, **TASCHIA**, Praestatio agraria, *Agrarium*, *Campipars*, vox in Chartis Occitanis, et Prouincialibus praefertim, sat frequens. Scribit Camdenus in Britannia pag. 314. 3. edit. se vidisse nummos antiquos, quos ibi exhibet, cum equo, absque freno currente, et inscriptione **TASCIA**:

ex altera parte in medio numver. et Davidem Pouellum, et cistissimum antiquitatis indagatorem tributum *Verulamii*, (vrbs est Britanniae) interpretatum: *Tasc* et tributum, *Tascia*, denarium trieti, et *Tasyd* praecipuum tributum Collectorem Britannie sonare: a vero existimare nummos tributum fuisse, qui in caput et agros insiti quotannis a Romanis exigebatur, quibus haud se refragari putetur. Ita *Tasca* vox est Gallicus, quam pro praestatione agraria postmodum usurparunt. Veteres Septentrionalibus, Hicckio vel in Grammatica Theoc. p. 92. Tac. Saxonibus *tacen*, Cimbris *Taka*, *Takia* Capere est, leuare, acceperat; unde apud veteres Dan. *Tekia*, Captura. Hinc, inquit, *Tasca*, vel *Taschia*, Tributum, quod accipitur, et *Attachiare*, Vincire, gare; nemo enim *attachiatur*, vincitur, nisi prius capitur. *Tasca*, in Legibus Henrici I. Reg. Angl. c. 78. Testamentum Botre Comit. Barcin. ann. 993. *Cum talis et Ecclesiis et decimis et primitiis, et cum ipsas Taschas*, a Charta an. 1065. *Petrus Rainard dedit unam modiatam de terra culta et inculta Deo et S. Mariae cum Tassa et decimo*. Charta ann. 1214. 30. Regesto Archiepi Regii Ch. 9. *Similiter liceat nobis libere emere vineas et alias possessiones, cartones et Taschas ad usum mensae nostrae, Canonice, etc.* Alia ann. 1299. apud Perardum pag. 428. *Iuramentum possessionum et terrarum, in Taschiis, seu tertiis, quam in decimis distis Abbas et Conuentus in perpetuum remanente*. **TACHA** eadem notione. Homagium ann. 1272. apud Guichenonum in Chart. Hist. Breffiae pag. 19. *Hugues de Treguay . . . confiteretur a domino Baugiae quicquid habet in Avignon et in territorio de Avignon in Tachis, quam in aliis*. **TASCHA**, eodem intellectu, in Charta ann. 1052. ex Tabul. S. Victoris fil. Charta ann. 1216. e paruo Ch. tulario eiusd. S. Victoris pag. 18.

*ationes quascunque facere potes-
s, videlicet comitalias, caualcatas,
as, Tasquas, linguas boum, etc.*
YCHIA, eadem notione. Tabul.
Germani a Pratis ann. 1527.
RAAE TASCALLES, TASCAL-
LES, *Tascharum* praestationi ob-
siae, in Tabulario Prioratus de
mina in Delphinatu fol. 81. TA-
TABILIS TERRA, eadem no-
ne. Gharra Prioratus S. Triuerii
Dumbis an. 1420. TACHIBI-
S TERRA. Acta Capitularia Ec-
cliae Lugdun. ann. 1347. fol. 126.
Cod. MS. Occurrit ibi pluries.
TASCHARIA, Ager *tasca* obno-
tus. Vetus Charta tom. 7. Spicile-
Acher. pag. 264. TASCHEKEI-
M, Tempus quo *Tascha* colligitur,
fallor. Polyprychus S. Remigii
Remensis: *Manfus ingenuilis i. ha-
bit in Taschereio, facis mapp. i. ad
transasiam sationem, etc.* TASCIA,
Liber, ut videtur, in quo *taschae*
impositae describuntur. Chron. Par-
mentse ad ann. 1308. apud Murator.
to. 8. col. 870. V. *Taxare*. TASQVE-
RIVS, Collector *taschae*. Inquisitio
ann. 1268. ex Schedis Praetid. de
Mazaugues.
ASCODROGITAE, Haeretici ita
appellari a τασχός, quod illis pa-
xillam sonabat, et δεινός, *nafus*,
quod inter orandum indicem digi-
tum naso apponerent, ut animi tri-
stitionem, et affectatam quandam fan-
tositatem prae se ferrent. De his
agunt Philastrius, Epiphanius, Au-
gustinus de Haeresi, et Lex 10. Cod.
Th. de Haeret. ubi Iacobus Gotho-
fredus. Perperam in Hierolexico
Macri dicuntur *Tascodrygiae*. V.
Tasacorinchiatae.
TASIVM, mensurae annonariae
species, in Ch. a. 1184.
ASPHORVM, vox ibrida, Strues
vel munera deferens, a *Tassus*, strues,
et Graece πορὸν, ferens. Ratherius
Veron. l. 1. Praeloq. apud Marten.
tom. 9. Collect. Ampl. col. 821.
ASQVA, TASQVERIVS. V. *Tasca* 2.
ASSA. (1) Taxa. TASSARE,
Taxare. V. Sanctuarium Capuanum
p. 602. (2) Scyphus, patera, Gall.
Tasse. Inquisitio ann. 1337. ex Ar-

chiuo Eccles. Massil. *Novem Tassis
diuersarum formarum in aliqua earum
parte deauratis XXII. scutellis, etc.*
V. infra *Tassa*. (3) Cumulus,
Gall. *Tas*. V. *Tassus* 1. (4) Mar-
supium, V. *Tasca* 1. (5) TASSA,
vel TASSVS, Ornamenti genus, Vit-
tarum strues seu nexus, ut videtur,
Gallis *Naud de rubans*, Clericis et
Monachis prohibitum, in Concilio
Senon. ann. 1346. ro. 5. Spicil.
Acher. pag. 133. *Vientes . . . ca-
pucis, aut capellis super capita, vel
Tassis, et corrigiis inhonestis, etc.*
Nisi idem sit quod *Tassellus*. V. in
hac voce.

† TASSAGIVM, seruitium, quod
domino debent vassalli in *tassando*
s. aggerando ipsius foenum. Reg. S.
Iulii ex Cam. Comput. Paris.

† TASSALE, Matth. Paris ann. 1239.
Tassale vero S. Severii, quod non erat
in totum Abbatis terrae Maioris Aco-
nensis, ibi iura habebat, quae tenebas
in feudum ab ipso Imperatore, per
iudicium fuit iuste destructam, quia
etc. Sed legendum *Casale*. V. in
hac voce.

TASSAMENTVM, V. in *Tensare*.

TASSARE, in struem ordinare. V.
Tassus.

TASSEA, idem quod *Tassa* 2. Scy-
phus, patera, Gall. *Tasse*, in Hist.
MS. Abbatiae Gemet. pag. 242. V.
infra *Taxa* 2.

TASSEGIUM, Italis *Tasseggio*. Sta-
tura Venetor. ann. 1242. lib. 5. cap.
4. 5. In Chartis illis, quae in illis
Tassegiis tunc factae fuerint, etc. Ita-
lica versio habet: *In esse carte, che sa-
ran fatte in quel mezzo, etc.*

TASSELLARE, claudere, obstruere,
ab Italico *Tassello*, obturamentum.
Statuta Mutinae p. 4.

TASSELLVS, fimbria, ex Anglico
Tassel. Monastic. Anglic. to. 1. pag.
21. *Dedit Ecclesiae . . . duo dorse-
lia de pallio, et duas copas de pallio,
cum Tasselis auro paratis.* Vitae
Abbatum S. Albani: *Dedit etiam
casulam unam auro, Tasselis ac gem-
mis decoratam. Mox: Capam unam
purpuream morsu et Tasselis carissimis
redimitam.* V. Ricordanum Malaspi-
nam cap. 161. Pro humerali plu-

Hh 4

via-

vialis, seu aureo argenteoque aut serico textili, quò trabeae sacrae postica pars adornatur, Gallis *Chaperon*, accipiendum esse censeo in Invent. Ecclesiae Nouiom. ann. 1419. TACELLVS, eadem notione. Testamentum Guigonis Episcop. Casin. ann. 1345. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 1458. V. *Taxellus* 2.

TASSIA. (1) Scyphi species, Gallis *Tasse*, *Tassa vini*, pro vini haustru, in Charta ann. 1274. in Histor. Eccl. Placentinae. V. *Tassea*. (2) † Confertus herbarum globus, Gall. *Touffe*. Ch. Ms. a. 1221. (3) † Pera, sacculus, i. q. *Tasca*, in Stat. a. 1279.

TASSIVM, idem quod mox *Tassus* 1. apud Kennetum ad ann. 1407. Antiquit. Ambrosd. pag. 550.

TASSVS. (1) TASSVS, TASSA, cumulus, seu strues aristarum, vel foeni, Gall. *Tas*. Leges Malcolm II. Regis Scotiae cap. 3. §. 4. *Blada de cumulis et Tiffs fractis*. TASSA, in Magno Cultuario Monaster. de Bello, apud Spelmannum: *Et debet falcare, spargere, vertere, cumulare, caviare in manerium domini, et ad Tassum falcare unam acram prati de prato domini*. Id est, ad cumulum.

TASSARE, in struem ordinare, messem, vel aristas, aut foenum aggerere, Gallis *Tasser*, *entasser*, *mettre en un tas*. Fleta lib. 2. cap. 73. §. 9. *Foragium autem Tassari faciat et cooperire*. THASSARE,

eodem intellectu, apud Kennetum ad ann. 1292. Antiq. Ambrosd. p. 320. INTASSARE, eadem

notione. Monastic. Anglic. tom. 1. pag. 116. ATASSARE, idem quod *Tassare*. Charta Niuelonis Episc. Sueslion. ann. 1190. in Tabulario Monasterii S. Crispini in Cavea.

(2) Animalis genus, Italis *Tassa*. Iohannes de Bazaio in Chron. Mutin. apud Murator. to. 15. col. 606. *Venit Mutinam quidam Franciscus de Castro Montagnae cum quodam mirabili animali, quod appellabatur Tassi Barbarinum*. Quodnam fuerit postea describitur: locum con-

sulat, qui plura voluerit. V. *Taxus* et *Taxus*.

† TASTA. (1) Vox Italica, auricula, lemniscus, in Glossar. m. Sim. lanuens. (2) Locus dum et vepribus confusus, in Ch. Ms. 1402.

† TASTARE, tentare, explorare. Ital. *tastare*, Gall. *taster*, in Ch. Ms. a. 1328.

TASTART, monetae genus, apud Gallos. Instrumentum inter A225 Maii tom. 1. pag. 64. *Promittunt pro pretio XXIII. scusa in Salu. Tastarts et Besonds soluenda*. *Tastars* hic significari vix dubium est quod monetae genus recentissimum est; unde Instrumentum, ex quo haec descripta sunt, recens esse colligitur; quod tamen vetustissimum existimant Bollandistae.

TASTVM, linamentum, collyrium. Ital. *Tasta*, Gall. *Charpie*, vel *Tape pour une playe*. Acta S. Francisci Rom. tom. 2. Martii pag. 97. *Ad erat profundum vulnus, quod octo uncias Tasti recipiebat in se. Taxta*.

TATA. (1) Nutritiva, Paedagogi Thwroczius part. 1. Hist. Hungar. cap. 10. *Cuius quidem Monasterium pro eo Tata appellatur, quia cum beatus Rex Stephanus ipse (Deodati) nomen ob reverentiam exprimeret, sed cum Tata appellatum ablatum est nomen Deodati, et Tata extitit vocatus; unde etiam ipsius Monasterium taliter est vocatum*. Bonifacius vernacula Itatorum, Ritus Hungarorum lingua, *patrem* significat, ut et *Tat* Armoricae dicitur. Vtuntur Mart. l. 1. Epigr. 101. alii. Occurrit etiam in veteri descriptione. (2) TATA PALATINUM, apud Byzantinos Imperatores cuiusmodi vero eius fuerit munus incertum, ut testatur Codinus de Offic. Huius mentio est apud Pachymerem lib. 4. c. 29. lib. 6. cap. 31. *Tas τῆς αὐλῆς* dicitur Matthaeo Monacho de Offic. Palatii C. Anonymo vero ex Bibliotheca Marzarina, *Tat τῆς αὐλῆς*, sed utrobique metri causa.

TATA

TABOLVM, pro *Citabolum*, solutio, praestatio, in Placito ann. 716. apud Mabilon. saec. 3. Benedicti. part. 2. pag. 622. V. *Casabolum*. IV, et **THAV**. (1) **CRUX**, veteribus Gallis: hinc *Tau Gallicum* apud Virgilium in Priapeis, Quinilianum lib. 8. Instit. Orat. et Antonium Idyll. 5. Gregor. Turon. I. 5. Hist. c. 5. *Tunc etiam insubita contemplatione parietes, et domorum, et Ecclesiarum, signari videbantur, unde a rusticis haec scriptio Than vocabatur*. Exstat in Tabulario Andegau. Charta Capituli Canoniorum S. Laudi, qua teneri se ii aiunt ad expiendum Comitem Andegauensem, uxorem, et liberos, quoties ad dictam Ecclesiam venerint, *cum sexu, turibulo, et aqua benedicta, tradendo dicto Comiti similiter in dicta receptione Than eborem, quod Fulco Rex Hierusalem Comes dictae Ecclesiae dedit, quod habuit a Soldano Babyloniae, quando Christus in Regem Hierusalem ipsum Fulconem sublimavit*. Ego vero Guido de Athenis cum toto Capitulo Ecclesiae et Clericis plures Comitem Andegauensem ita recepi, et ideo dictus Fulco Rex dictum Than Ecclesiae nostrae dedit, *ut nos in Comitem reciperemus*. Huc pertinet, ut opinor, subscriptio in Charta Edgari Regis Angliae, apud Seldenum ad Eadmerum pag. 159. *Ego Eadgifu praedicti Regis Ava hoc opus egregium crucis Tammase consolidavi*. Et alia in Charta Ethelredi Regis ann. 988. in Monastic. Anglic. tom. 3. pag. 121. *Ego Oswaldus Eboracensis Ecclesiae Archiepiscopus Crucis Tammase annotavi*. V. Rosweidum ad Epistolam 2. Paulini Nolani. (2) † Vestimenti genus, f. *Scapulare*. V. Aët. SS. t. 3. Sept. p. 166. **TAVLCHVS**, pro *Taulachus*. V. *Taulachia*.

AVBARDVM, tunica. V. *Tabardum*. **TAVCA**, f. capitis velum, Hisp. *Toca*, in Test. a. 1356. **AVIGA**, cippi species, in Vsfaticis Barcinonensibus. Locum vide in *Escaffa*.

AVELLA, **TAVELLONVS**, species lateris ad sternendum accommoda;

quod maculis sit interstincta sic forte appellatur: certe Galli varium et maculosum *Tavelé* dicunt. Statuta Riperiae fol. 29. vo.

TAVELLARE, lapidibus sternere, munire, Gall. *Paver*. Statuta Mutinae f. 2. vo. rubr. 14.

TAVERE, pro *Tabere*. Gloss. Lat. Graec. *Tavo*, σήπω. Aliae Graec. Lat. *Σήπω*, *Tavo*, *putro*, *putrefacio*; at in MS. Sangerm. legitur, *Tabeo*, *putreo*. V. *Tavus*.

TAVERNA, pro *Taberna*, Gall. *Taverne*. Occurrit saepe. V. in *Taberna*.

TAVERNICA, **TAVERNICALIA**, **THAVERNICA**, Hungaris, iudicia dicuntur de liberarum civitatum controuersis, quae remitti solent ad personalem Praefectum, qui *Magister Tavernicorum Regalium* dicitur in Charta ann. 1308. apud Odoricum Raynaldum n. 24. et in Decretis Ludou. Regis Hungariae ann. 1351. et Sigismundi Regis ann. 1435. apud Thomam Archidiaconum in Hist. Salonitana cap. 39. et in Hist. Cortusiorum lib. 11. cap. 12. vbi perperam editum *Chanernicorum*. Idem etiam **TAVERNICVS** appellatur a Rogerio de Destruet. Hungariae per Tartaros cap. 10. **DOMVS TAVERNICALIS**. Thwroczius sub Noem Historiae.

TAVVS OPERIS, qui alias *Operarius* dicitur. V. Tom. 9. Spicilegii Acheriani p. 141.

TAVLA, laritudo. Reparationes factae in Senescallia Carcassionae ann. 1435. e MS. CL. V. Lancelot: *Item pro quinque stepis et quinque cabestris de coral, quilibet et longitudine duarum cannarum, unius de Taula et trium quartenum de espes, emptis pretio VI. l. II. s. VI. d. turon.*

† **TAVLACHIA**, clypei species, Gall. ol. *Taloche*. Ch. a. 1345. **TAVLACHVS**, in alia a. 1328. V. *Talacha* et *Talochia*.

TAVLAGIVM, vestigal. V. in *Telon*. † **TAVLATIVM**, idem, in Ch. a. 1243.

TAVLERIVS, escalis orbiculus, ni fallor, Gall. *Tailloir*, *trancheir*, alias *Talhoir*. Inuentarium ann. 1379. e Hb 5 Sché.

Schedis Cl. v. Lancelot: *Item XXII. fasselle stagni . . . item tres parve cornute; item tres Tanleril modici valoris. V. Taliarium.*

† TAVLETVM, diminut. a *Taula*, parva mensa, in Stat. a. 1352.

TAVLLIA. (1) Tessera lignea. V. *Talea* l. (2) Impositio, exactio. V. *Tallia* 8.

† TAVLONVS, pes mensae, in Invent. a. 1361.

TAVMA, Iohanni de lanua, *Admiratio vel miraculum; Taumantia, arcus coelestis, ab admiratione et stupore admirantium dictus, vel Taumantias, quia fuit filia Taumantis. Scribendum esset Thaumma, a Graeco Θαύμα: quod idem significat. V. Tan et Thaumma.*

TAVOLACIVS, scutum ligneum ex tabula, idemque brevius. Latinis priscis *Parmia*. Academici *Cruscani: Tavolaccio, specie di targa di legno. V. Targa*. Statuta Parau. lib. 3. *In qua fuerint decem homines armati Tanolaciis vel scutis, lanciis vel lancionibus*. Boccac. Nov. 43. *Passe gin lor lance e lor Tavolacci*. Hinc *Tavolaccini* dicuntur Apparitores et ministri magistratuum lanceis et brevioribus scutis armati. V. *Talavacius*.

TAVOLERIVM, pavimentum, vel tabulatum, ni fallor. Statuta Cadubrii lib. 3. cap. 25. V. *Tavella*.

TAVPIA, talparius cumulus, Gall. *Taupiniere*. Statuta Arelat. MSS. art. 87.

TAVREA, *tauqala*, species tubae, quae mugitum tauri quodammodo edebat, qua exercituum motus significabantur: est enim *tauqetin*, Suidae, *Quā τῆ ταύρου*. Ita vocem usurpavit Leo in Tactis c. 7. §. 31. 68. et Mauritius l. Strateg. c. 19. Meursius perperam, ni fallor, tympanum ex pelle taurina interpretatur. Statius lib. 2. Thebaid.

. Tunc plurima buxas
Aeraque Taurinos sonitu vincen-
centia pulsus.

TAVREAE, *Tauqai*, Anastasio in Epist. ad Solitar. pag. 850. *Notiai*, Sozomeno lib. 6. c. 19. lib. 8. c. 24.

Flagella ex boum seu taurorum cornu. Saluianus lib. 8. de Gubern. Dei: *Detestantibus videntium phili quasi tauris caedebantur*. Sed et Lucretius *venalis Satyra* 6.

. Taurus punit
Continuo flexi crimen facinusque
capilli.

TAVREAE, eodem significato. Fr. Arnonis scutum Canonicoz apud R. Duellum to. 1. Miscell. pag. 1.

TAVROBOLIARE, magnae Deum matri *Taurobeliam*, seu boum sacrificium facere, de quo veteres passim Inscriptiones. Lampridius in *Helio gabo*.

TAVRVS. (1) Qui gregem regis nunquam victus fuit, in Pacto Legis Salicae tit. 3. §. 8. ubi Lex Salica habet *iunctus*. Idem Pactus §. 10. *Si quis Taurum furaverit, qui tribus villis communes vacas tenuerit, etc.* V. Trespellius. Rursum eodem Pacto Legis Salicae §. 10. *quis Taurum Regis furaverit, etc.* Id est, taurum, qui cum alis tauris iungitur curru Regio, vult interpretatur Wendelinus. Reges autem Francorum boues vel tauris curribus suis iunxisse, docet imperatoris Eginhardus in Vita Caroli in initio: *Quocumque eundem erat, capto ibat, quod bubus iunctis, bubulco rustico more agente traheretur*.

TAVRI INGRATES. Thwocallus in Andrea Rege Hungariae c. 4. *Misit Caesari 50. corpora immensa buborum, et duo milia lardorum, et Taurus ingrates*. Id est *incrassatus*. Gallis, *en grasse*, vel *engraisse*. (2) Maritus. Leges Henrici l. 2. §. 1. *Angl. c. 77. Si pater sit liber et mater ancilla, pro libero reddatur occisus: . . . videtur autem maritus cuiuscunque Taurus abijerit*. Vbi alii Codd. habent, *maritus cuiuscunque, etc.* Lexicon MS. Cyrelli: *Αταυράτη, ἀγύνη, ἀμυκτη*.

† TAVSSAMENTVM, pro *Tavamentum*, pensitatio, in Ch. a. 1312.

TAVTA. (1) Mentum, maxilla. Processus de Vita S. Yvonis Presbyteri to. 4. Maii p. 575. *Maxillam et Tautem multum habebat inflatas, et in*

terram comedere non poterat nec potare. Eiusd. Vita prolixior p. 607. *Statim lapis unus, qui erat in ipsa Tasia seu maxilla resiliit in ore.* (2) † Forte pro *Tanca*, capitis velum, in Comp. A. 1405.

TAVTO. Glossae Isonis Magistri in Prudentium. *Setas vocat cilios, quos nos etiam Tantonos proprie vocamus.* Ita etiam in Cod. MS. Bibl. S. Germani Paris. Glossae Ildori: *Tanton, palpebrae.* Papias: *Tantonos, pli palpebrarum, vel palpebrae.*

TAVVS, Σῆψις, in Glossis Lat. Gall. *Aliae Graec. Lat. Σῆψις, Taurus, nator, macor.* Est pro *Tabes*, nisi ut legendum est. V. *Tavere*.

AVXILLVM, occurrit supra in *Fradilus*.

TAXA. (1) *Exactio*, impositio, certum pretium, seu certa pecuniae quantitas, per viam exacta. Gallis *Taxe*, Italis *Tassa*. Charta Richardi II. Regis Angl. to. I. Monast. Anglic. p. 538. *Impositiones, contributiones, Taxae, quotae, tallagia, vel auxilia, etc.* V. *Taxare*. TAXATIO, eodem intellectu. Charta ann. 1363. ex Tabular. Sangerm. TAXA GENTIVM, certus militum numerus, quo quis ad commune bellum pro sua parte fungi debet, Gall. *Contingent*, apud Marten. to. 8. Ampliff. Collect. col. 87. V. *Talia* 4. (2) *Pensum*, insondum opus, Gall. *Tâche*, Angl. *Task*. Computus apud Kennetum ad ann. 1425. Antiq. Ambrosd. p. 576. (3) † *Pera*, sacculus, i. q. *Tasca*, in Ch. a. 1382.

TAXAGIVM. Charta ann. 1216. *De garbegio et Taxagio sic diximus, quod illi, qui colunt terram, cum equis in territorio de Bernenalle, reddens saepedicto Priori unam garbam de meliore blada, quod colligens in terris suis pro qualibet equo pro Taxagio et garbegio, praeterquam de puro frumento. Es si cultor illius terrae non colligeret, nisi frumentum, de frumento redderet unam garbam de Taxagio et garbegio pro qualibet equo. Quod si terram excolat sine equo, reddet Priori unam garbam, sicut praedictum est.* V. *Tassus* 1.

TAXALES. Species ludi cum *taxillis*, fortassis idem qui Gallis *Trictrac*, Fricillus, ludus scrupulorum. Statuta S. Iacobi Hospitalis ann. 1388. apud Lobinellum to. 3. Hist. Paris. p. 339. col. 2. *Inhibemus etiam ne aliquis de dicto loco ad Taxales sem gressum ludas.*

TAXAMENTVM, penfatio. V. *Tensare*.

TAXARE. (1) Papias: *Taxare dicitur aestimare: tractum ab emptoribus, qui Taxatione pretii tantum suas voluntates colligunt.* *Taxas, ponderas, nominas, aestimat, tangis.* *Taxatio, aestimatio, deliberatio, nominatio.* Vgutio: *Taxare, numerare, firmare, licitari, imponere pretium rei, quae venditur, aestimare, addere vel diminuerre pretium rei quae venditur.* Gloss. Lat. Graec. *Taxasio, ποσότης.* *Taxamus, ἐπιζόμεν.* *Taxare, Tancer, prifier,* in Gloss. MSS. Lat. Gall. Sangerm. *Pretio Taxare,* apud Siculum Flaccum. *Secundum bonitatem agrum Taxare,* apud eundem. Charta Eadredi Regis Angl. to. 1. Monastici Anglic. p. 169. *Pro damnis et expensis per eos sibi factis vel illatis, Taxandis per instrumenta 4. vel 5. hominum fide dignorum, etc.* (2) *Nominare, appellare, dicere.* Abbo in Praefat. lib. 1. de Bellis Parisiac. *Ceterum tam tuas, quam reliquorum quidem lectorum almae caritati non istud metricum complecti volumus quod vates Taxer notum fore molior.* Vbi pro Glossa ad marginem habetur, *nominer.* Et initio lib. 1. . . . *Parisiusque nono Taxaris ab orbe.* Item pro *Scribere.* *Facundus Hermianensis lib. 4. c. 1. Legens literas a vestra Reuerentia missas, cognoni nomen Ioannis in sacris diptychis scriptum. Interrogans autem inde venientes, cognoni non in ordine Laicorum, sed in Episcoporum Taxari.* (3) *TAXARE SESE, pacisci.* Vita B. Caroli Boni Comitis Flandriae n. 56. to. 1. Martii p. 191. (4) *Taxam imponere.* Thomas Walsingh. p. 244. *Quapropter sciens procul dubio plebem nullatenus velle vel Taxari, vel Taxationibus acquiescere, etc.* V. supra *Taxa* 1. TAXARE

SMEN-

EMENDAM, multam imponere, vel quae soluenda sit decernere, apud Menesterium in Probat. Hist. Lugdun. p. 84. col. 1. (5) **TAXARI**, haberi, censer, quomodo *Taxari inter vicarios dixit lex vn. Cod. Theod. de Comitib. et archia- tris.* (6) † In struem ordinare, aggerare, Gall. *tasser*. Ch. Mf. a. 1262.

TAXAROLVS. *Gerardinus Miralpa Taxarolus*, memoratur in Litteris Frederici Ferrar. Episc. ann. 1295. in Bullario Carmelit. pag. 528. col. 2. An idem qui *Taxator*, Aestimator, aut qui imponit vel colligit *saxas*?

TAXATIO. (1) Pretium, aestimatio. Vita S. Machuti Episcopi cap. 14. *Eique mox villam quamdam non parui redditus et Taxationis ad metatum et commanendum ex integro delegauit.* (2) Praesidium, sedes *saxatorum*. Hist. miscella.

TAXATOR. (1) Aestimator, in Glos- sis MSS. Regiis. *Aestimatores et Taxatores bonorum talium duxit similiter eligendos*; in Diplomate ann. 1356. proxime laudato. V. paulo post alia notione. **TAXIARCHVS**, idem qui *Taxator*, aestimator. Glossulae Cluniac. apud Mabillon. tom. 2. Operum posthum. pag. 23. *Taxiar- chi sunt qui praesunt rebus taxandis, id est aestimandis.* (2) Qui *Taxam* imponit pro vniuscuiusque facultate. Charta Humberti Dalphini pro franchiseis Villae de Pinero ann. 1343. e Schedis Cl. V. Lancelot.

TAXATVM, expeditio bellica, Graecis recentioribus *taxeidior*. Formula 15. ex Andegauenfibus: *Vnde mihi homo, nomen illi, interpellabat eo quod caballo suo furassit, aut in Taxato post me habuissit, etc.* Infra: *Nunquam furauit, nec consciens ad ipso furandam nunquam fuisset, nec post me in Taxata ipso caballo nunquam habui, etc.*

TAXATVS, miles stipendiarius, qui *saxam*, seu stipendium excipit; quomodo *Recevoir taxe* dicunt Galli. Hist. Miscella lib. 20. p. 616.

TAXEA. (1) Gallis, Laridum, seu lardum. Ita Isidorus lib. 20. Orig. cap. 2. et Papias. (2) Scyphus,

patena, crater, Gall. *Tasse*. Ord. Rom. apud Mabillon. tom. 2. Mf. facit Ital. pag. 506. V. *Tassa* et infra *Taxis* 1.

TAXELLVS. (1) Pro *Tassellus*, Tassellorum opus. Anastasius Bibl. versione Concilii Nicaeni II. (2) Ad S. Raynerii, tom. 3. Iunii p. 49. *Tunc illa aspiciens Frizam, quae erat in Taxellis mantelli sui, recognovit suum esse mantellum.* Adnotat Bollandistae *Taxellum* ab Academicis Cruscanis indicari partem pannu foris affixam, qui ornatus etiam non sit in vsu rusticorum; Belgis hodieque, sed vixit duntaxat, simile quod in vsu esse ad collum a tergo pendens forma fere quadrata: quod nomen *Taxilli* indicat. V. supra *Tassellus*.

TAXEMA. Petrus Damianus lib. Epist. 26. *Quanti sal veniat, vnde annonae modum, Taxema carum vendas.* V. *Taxare*.

TAXEOTAE, apparitores Principum Magistratuum, etc. Gloss. Gr. L. *Taxeotns, apparitor, officialis.* Papias: *Taxeota, id est officiosus, officialis.* *Taxeotai* apud Palladium in Hist. Lausiaca c. 63. 67. Cuius num in Orig. CP. Lambecianis p. 236. Additio 3. Capitularium c. 4. *Si monachus laicus factus fuerit, a nore et cingulo expolietur, et res a monasterio adiciantur. Quod si nunc officiam vitam reliqueris, Praefectus provinciae eum teneat, et Taxeotus curiae suae commoueret.*

† **TAXETA**, dimin. a *saxea*, scyphus in Litt. a. 1375.

TAXIA. (1) Crater, patena, Gall. *Tasse*. Computus ann. 1333. et seq. to. 2. Hist. Dalph. pag. 273. V. supra *Taxea* 2. (2) f. *Violens* percussio, a vocula *Tax*, quae est Plautus pro percussione for Chartularium Prioratus S. Florentini sub Odone Abb. S. Germani Autissiod. saec. XI. *Waldricus dereliquit in eorum praesentia eorum torsuras et consuetudines, quas suam vim immiserat superius merita- ratae potestati. . . hoc est, saxam placitum, institutionem, distributionem, homicidium, violentiam*

que vulgo appellatur rapt, furtum, Taxiam, infracturam, assalsus, et quicquid culparum dici aut aestimari potest.

AXIARCHA, Graec. ταξιάρχης et ταξιάρχος, Duxor ordinum, Centurio vel Decurio. Legitur in Hist. Miscella apud Murator. tom. 1. part. 1. pag. 117. col. 2.

AXIARCHVS, aestimator, V. Taxator.

TAXILLATOR, taxillorum ludo deditus, in Litt. a. 1355.

AXILLI, luforiae tesserae, Gall. Des. Taxillorum lufores, in Consuet. Siculis lib. 1. tit. 50.

AXILLVS, calx, Gall. Talon. Taxilli in natibus tenaciter inhaerens, quod nunquam a nativitate gressum processum experiri quires, in Miraculis S. Benedicti, to. 3. Martii p. 311. loh. de Ianua: Taxillus, dimin. de Talus, secundum viramque significationem Tali; unde Taxillus, parvus talus, i. postrema pars pedis, et Taxillus, parvus decius.

TAXIS, indicium, nota, in Stat. a. 1466.

AXO. Charta Ludouici VII. ann. 1058. in Regesto Philippi Augusti Berouvalliano pag. 78. Caeterum Regis iuris est, et si vacuerit sedes (Ludunensis) in vindemiis, vinum de Taxone, de tallis, et vinagium quod per pagum colligitur. Vnum utrumque sonant de taxone, et de tallis, Gall. de taxe et de taille, ut concinat de Lauriere, tom. 1. Ordinar. Reg. Franc. p. 14. vbi Charlemagne hanc edidit. V. Taxa 1.

EDMARIA, locus vbi crescunt Testamentum Bertichramni Episc. Canonan. tom. 1. SS. Iunii Reg. 719.

SONVS, melis, Gall. Taïsson, Ital. Tasso. Statuta Vercell. lib. 3. fol. 14. vo. V. Tassus 2. et Taxus.

XTA, vel TASTA, instrumentum tulerum profunditati explorandae venterum, Italis Tasso, Gallis Sonde. Ita S. Herculani Episcopi et Mart. 28. V. Tassum.

XVS. (1) Quoddam animal est, ohanni de Ianua; Gall. Taïsson, Iern. Dachs, melis. V. Cilicium,

Melota, Taxonus et Tesso. (2) † Pretium, aestimatio, i. q. Taxa, in Ch. a. 1346.

TAYA, vox nautica, idem f. significans quod Talla 3. V. ibi.

TAYCHIA, vt Taste 2. V. in hac voce.

† TAYETVM, i. q. Taiamentum et Taiata, incisio, fossa, canalis, in Stat. Mant.

TAYLLIATILIS, Gall. Tailleable. V. Tallia 8.

TAYOLA, species tigni. Statuta Cadubrii lib. 2. c. CXXXVIII. de mensuris Tayolarum: Statuimus, quod aliquis de Cadubrio non facias, nec sis ausus feri facere aliquas Tayolas alicuius tigni per Planum conducendas ultra mensuram decem pedum. Pluries occurrit in iisdem Statutis fol. 51. et 52. V. Tallea.

TAYSIA, mensura 6. pedum. V. Toisia.

TAZETVM. Chronicon Bergom. ad ann. 1393. Iuerunt homines partis Guelphae in Castegnola, vbi moratur Theudaldus Petri de Pesentibus et certi eius parentes, et ibidem combusserunt omnes domos, seu Taxetum ipsius Theusaldi. F. Casatum. V. Casata 1.

TEAM, TEAMES, V. in Theam.

TEBANVM, V. Tabanum.

TEBENNVM, vestis Senatoria; τήβεννος, Eunapio in Iuliano. Hefychius: Τήβεννος, εἶδος περιβολαίου παρὰ Ρωμαίους. Τήβεννα, in Gloss. vet. Toga, τήβεννα, et Themistio orat. 14. p. 318. Gloss. Lat. Gr. Togato, τήβεννός τε. Gloss. Graec. Lat. τήβεννος, Toga, trabea. Iulianus Antecessor Constit. 96. de Officio Proconsulis: Inducatur autem et Tebennum, id est aliquod genus vestimenti, in festis diebus.

TECHA. (1) Simeon Dunelmensis ann. 1144. Cerneret alios euleis distendi, alios per verenda sursum trahi, alios Techis parvissimis lapidibus substratis includi, et pene quassari. Techis legendum putat Sonnerus. (2) † Tegumen lineum, Gall. Teye. Stat. S. Victor. Paris.

TECIA, pro Taxa, ni fallor, Impositio, exactio. Charta Ludovic. Iun. Regis

Regis Fr. ann. 1160. apud D. Brus-
sel to. 1. de usu feudorum p. 536.
*Es insuper quistauimus dictum T. et
eius heredes ab omni consuetudine et
Tecia et talla.*

TECLATVM, TECLATVRA, V.
Theclatura.

TECTAMENTVM, κάλυπτήριον.
Gloss. Graec. Lat.

TECTERE, tegere. Glossae Lat.
Graec. Τεκτο, ἐπικαλύπτω. Glossae
Graec. Lat. Επικαλύπτω, *Cooperio*,
Τεκτο. Επικαλύπτει, *Tegit.*

TECTONATVS, coopertus. V. *Te-
ctora.*

TECTONVS, faber lignarius, a Grae-
co τέκτων. Papias: *Faber, Tecto-
nus . . . cum adiectione Faber ligna-
rius, Faber aenarius.*

TECTOR, in Glossis κοίτης, vt *Te-
ctorium, κοίσιμα.* Est autem *Tector*
qui *Tectorium* inducit, *dealbator.*
Albarius Tector, apud Tertullianum
de Idololatria. V. Cuiacium lib. 10.
Osservat. c. 9. et ad l. 1. Cod. de
Excusat. artific. lib. 10. et IC.

TECTORA, pro *Tectum*, aedes,
enuntiatione Longobardica. Charta
Longobardica in Bullario Casinensi
to. 2. p. 9. *In primis casam ipsam
domoculilem meam, et omnes Tecto-
ras infra ipsam terminationem meam,
scilandonicias vel pallearicias, cum sta-
bulo meo seu molindo ad ipsam curtem
pertinentem, etc. Infra: Cum casas
et omnes Tectoras, etc.*

TECTORATVS, *Tecto coopertus*, in
Glossis antiquis MSS. *Tectoriatus*,
apud Papiam. *Tectonatus*, in Gloss.
Reg. Cod. 1018.

TECTORIVM, f. Lodix, stragulum,
Gall. *Converture*. Constructio Ca-
stri Sapher apud Baluz. to. 6.
Miscell. p. 363. *Manus autem ibi
dictus Episcopus, donec castrum fir-
matum fuit . . . et cum repatria-
vis, dedit dicto castro tanquam filio
Symon praeclero omnes equitaturas
suas et Tectoria et superlethilia. V.
Tectum 2.*

TECTVM. (1) *Super Tectum pro sa-
nitate febris filium ponere*, Super-
sticio damnata in veteri Poenitent.
MS. et apud Cumeanum Abbat. de
mensura poenitentiarum c. 7. Huc

forte spectant haec ex Pupin, et
Glossis Isidori: *Tegellaria*, mal-
icia, eo quod supra tegulas sacrifici-
Emendatio Ioh. de lanua: *Tegel-
ria a Tegella, quae et Tegularia
citur, scilicet Venetica supra tegu-
sacrificans.* (2) f. Tegumentum
vestis quae quis tegitur, vel itra-
lum, Gall. *Converture*. V. *Te-
rium*, et mox *Tectura*. Leges La-
prandi Regis Langob. lib. 6. c.
38. apud Murator. tom. 1. part.
p. 69. *Dare debet medium de om-
bus rebus mobilibus, excepto Tecto-
quas in ipsa casa habueris ipse ha-
cida. In Codice Cathed. Mun-
gitur, excepto Tectores.*

TECTVRA, Tectorium, tegumentum
quoduis, tectum, lodix, stragulum
Gall. *Converture*. Palladius de
Rust. 1. 15. *Parietum Tectura fuit
et nitida.* Ebrardus Bethuniensis
Graecismo:

*Velum cortina, velum Tecto-
vocat.*

V. *Tectorium.*

TECTVS. (1) Tutus, securus.
5. Annal. Bened. p. 631. col.
(2) Pro *Tectum*. Hartulfus lib.
Chronici Centul. c. 7.

TECVARIVM, TECVRIVM, V.
gorium.

TEDA. (1) Tabularium Prioris
de Domina in Delphinatu fol. 11.
*Debet . . . per vindemias 2. a-
culos plicatos ad tinam, et 5. m-
et 1. saccum de Teda, etc.* (2)
Pinus, in Gloss. ad Alex. lat.
soph. Ms.

TEDIALIS POSSESSIO, quae con-
tra minores, mente captos,
contra, etc. in Statutis Medici
parte 1. c. 14. 15.

† TEFESTILIS, f. tectus, apud
rat. c. 3. Antiq. p. 167.

TEGA, f. pro theca. Anastasius
Hormisda PP. *Gabata electrina pro
lib. 2. Tegas cerei aureas 2. pro
sing. libr. 6.* Ita quidam Codd. v.
alii habent *Thecas cyrei*. Forte
das legendum, vt fuerint cerei
tici aurei.

TEGELLA, parva tegula, Ioh. de
nus; *Tieneste*, in Glossario
Gall. Sangerman. MS.

TEGE

SECELLARIA, venetica, etc. V.

Tegum L.

TEGENARIUS, *ψαδοποιός*, in Glossis Lat. Graec. Glossae Gr. Lat. *ψαδοπλόκος*, *Tegiararius*, *ψαδοποιός*, *Tegenarius*. Mallem *Tegenarius*, qui *tegetes* seu mattas facit, ut habetur in Thesaura Fabri.

TEGES, *parua domus quae et Tugurium*, scilicet *Casula*, quam faciunt castodes vinearum vel pastores ad regimen sui: quasi *Tegerium* vel *Tugurium*. Hanc rustici *Capanam* vocant, quod unum tantum capiat. Ioh. de lanua. Hinc Glossae Lat. Gall. Sangerm. *Teges*, *Maifournette*. Vita S. Hugonis Abb. to. 3. April. p. 64. Ipse uno tantum comite monacho *Tegetem* ingreditur. Pro recto sumitur in Gestis Consulum Andegau. to. 10. Spicil. Acher. p. 460.

TEGESTAS, *καλυπτήριον*, in Glossis Lat. Graec. et Gr. Lat. *Tegumen-*

TEGISTRATORIA, Gloss. Gr. Lat. Sangerm. MSS. *ψαδος*, *Teges*, *Tegistratoria*. Videtur legendum *Tegistratoria*, quae humi sternitur.

TEGTARIUS, V. *Tegenarius*.

TEGIA, *fides*, *cooperitura*. Papias MS. et editus.

TEGILLA. (1) Pro *Togilla*. V. in *Tocula*. (2) Pro *Tigillum*. Cantabrius, Gallice *Chevron*. Chronicon Saderburg. apud Leibnitium to. 1. Scriptor. Brunsvic. p. 867.

TEGITARIUS, textor tegetum. V. *Tegenarius*.

TEGULA, *tigillum*, in Tract. Mf. de *regmina*.

TEGINATIM, per regmina librorum, in Actis SS. Aprilis tom. 1. pag. 104.

TEGNA, (pro *Techna*), *Dolus*, *fraus*, Iohanni de lanua; hinc *Tegnofus*, (pro *Technofus*) *Fraudulentus*, *deceptorius*, *dolosus*. *Tegnala*, (pro *Technala*) *Parua tegna*, eidem de lanua. Occurrit vox *Tegua* in veteri Epistola apud Martenium to. 1. Amplif. Collect. col. 496.

TEGUXIO, *malarum artium*, in Glossis antiquis MSS. ex Graec. *τέχνη*, *fraus*. V. *Thaumat*.

TEGNON, ex Graec. *τέκνον*, *filius*.

Passio SS. Perpetuae et Felicitatis:

Et dixit mihi: Bene venisti, Tegnou.

TEGNOSVS, TEGNVLA, V. *Tegna*.

TEGORIVM, locus seclusus ac superne reclusus, a *tegere* voce deducta: nisi idem sit quod *Tugurium*. Glossae antiquae MSS. *Tegurium*, *casa a tegendo dicta*. Glossae Ildori et Pithocanae: *Gumma*, *Tegorium*. Vbi pro *gumma* forte legendum *calumma*, ex Graec. *καλύμμα*. Adamnanus lib. 1. de locis sanctis c. 2. In medio spatio huius interioris rotundae domus, rotundum inest in una eademque petra excisum *Tegorium*, in quo possunt ter terui homines stantes orare. Al. *Tegurium*. Infra: Huius Tegorioli introitus ad Orientem respicit, etc. Occurrit ibi pluries et c. 3. 4. TEGVRIVM, TIGVRIVM. Anastasius Biblioth. in S. Symmacho PP. Hic fecit Basilicam S. Andreae Apostoli apud B. Petrum Apostolum, ubi fecit *Tigurium* ex argento, et confessionem pens. libr. 120. Infra: Vbi et super altare *Tigurium* argenteum fecit. *Tyurium*, ex Cod. MS. apud Murator. to. 3. pag. 124. Atque habet notione eadem vox capienda in Capitulari 3. an. 789. cap. 17. *Vi super altaria Teguria fiant, vel laquearia*. Vbi quidam Codd. habent *Tecnaria*, vel *Tecuria*. Meisterlinus in Hist. Rer. Noriberg. apud Ludewig. to. 8. Reliq. MSS. pag. 130.

TEGLARE, *Tegulas facere, vel tegulis operire*, Iohanni de lanua. Secunda notione legitur in Gemma.

TEGLARIA. (1) *Malefica, dicta quod super tegulas sacrificet*. Glossae Antiquae MSS. et Papias. V. *Tegum* I. (2) TEGULARIA, TEGULARIVM, *regularum officina*, Gall. *Tailerie*; *Tiellerie*, in Glossis Lat. Gall. Sangerm. MSS. Occurrit vox *Tegularia* in Literis ann. 1263. apud Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. p. 207. in Charta Thosiacensi an. 1461. (3) † Terra tegulis conficiendis apta, in Ch. a. 1318.

TEGLARIS PETRA, *Tegula*, apud Thom. Madox Formul. Anglic. pag. 129.

TEGV

TEGLARIVS, Iohanni de Ianua, *qui tegulas facit*; *Tienher*, in Glossis Lat. Gall. Sangerm. MSS. Glossae Lat. Graec. *Tegularius*, *κατασκευαστής, κατασκευαίτης*.

TEGLATOR, idem qui *Tegularius*, apud Lindwodem Prouinc. pag. 196. Rymerum tom. 2. p. 664.

TEGLATVS, tegulis rectus. Charta ann. 3. Henrici VI. Angl. Reg. apud Madox Formul. Anglic. pag. 145. *V. Tarsicus*.

TEGLITIVS, factus e tegulis, in veteri Inscriptione apud Gruterum p. 54.

TEGLVUM, pro *Tegula*, non semel in Reparationibus factis in Senescallia Carcassonae an. 1435. e MS. Cl. V. Lancelot. V. *Sorda*.

TEGVRIUM. V. *Tegorium*.

TEGVs, *ἡμίστοιμος χοίρης*, in Gloss. Gr. Lat. Infra, *ἡμίστοιμος*, *Tegus*. Glossae Isidori: *Tegora*, *Tegus*, *coria vel posteriora iumentorum*. Quis non videt cum Graeuio scribendum esse, *Tergora*, *Tergus*, etc.

TEHINGVS, Decanus, V. *Tunginus*.

TEIGNVS, *TEIN*, etc. V. in *Thaïnis*.

TEINIVRARIVS, tinctor, infector, Gallice *Teinturier*, in Litteris Iohannis Franc. Regis ann. 1359. apud D. Secousse tom. 3. Ordinatio Reg. Franc. p. 369.

TEISIA, **THAISIA**, etc. *Pertica*, seu mensura sex pedum, apud Gallos vulgo *Toise*. Computus ann. 1202. apud D. Brussel tom. 2. de Feudorum usu ad calcem p. CLIV. col. 1. D. IIIxx. *Teisis mari leuandis* XXVIII. l. De XL. *Teisis de aperticio* XXVIII. l. Tabularium Fofatenense: *Abbas conuenit cum granchinario de vna domo ibidem facienda, quae habebis 8. Taisias longitudinis, et 3. pignacula et solarium per totum, etc.* Libertates villae Gagiacenensis in Ducatu Burgundiae ann. 1266. apud Perardum: *Pro qualibet Teysa cuiuslibet domus distae villae, nos et successores nostri habere debemus 4. denarios Viennenses censuales, soluendos annuatim in festo B. Michaelis, ex illa parte videlicet, in qua est ingressus principalis, et egressus. Non*

*vna est Telsae longitudo variis locis. Parisiensis est sex pedum, Lugdunensis vero est septem pedum cum dimidio, vt et Belliociensis; quae emendandum est quod ait Cange in *Peda* 2. ex Charta Humbert. Bellioci ann. 1233. *Teisa* qua vtitur fabri lignarii et filiarum mensures quinque pedum est cum dimidio, etc.*

TELA. (1) Pro *Telum*, *lanceae* spiculum. Ordo ad Ecclesiam decandam ex Missali MS. annorum 90 apud Marren. to. 3. de Antiq. Eccl. Ritibus p. 245. *Aduersus omnem Telam et iaculum inimici*. Hinc constituitur Baluzii coniectura in Notis ad Capitularia tom. 2. col. 101 vbi ait, *videri Gallos telam dici pro telo*, ex eo quod in omnibus exemplaribus Legis Bajwar. vt et Editione Basileensi *Telarum* generatur tit. 3. c. 8. §. 1. pro *Telum genus*, vt edidere Tilius et Lindenbrogius. (2) † *Panni* s. telae latitudo, in Inuent. 2. 1476.

TELARE, *longare*, *differre*; sed et *est in usu*: inde *Protelare*, *differre*, *prolongare*, *differre*. Ita Ioh. de Ianua. *Telare* legitur in Gemma *Protelare* vero in locis suo loco dicatis. V. *Telarium* 1.

† **TELARIS**, e tela confectus. S. eccl. Tull. Mf.

TELARIUM. (1) Ceremoniale Epistol. lib. 1. cap. 2. *Baque (Pallia) quadratisque lignis munita, quae Telaria vocant, ne rugosa aut sinuosa conspiciantur*. Lignum esse videtur cui affiguntur telae, vel pallia aulae altaris, Gall. *Consuetudo*. *Telare* dicitur in Ceremoniali Mediceo Congregat. S. Mauri p. 81. *Si fieri potest, Telari ligneo affigatur extente (pallium altaris): sed si casus adhibeatur in Telaris affigatur superiore, ut eius angulus inferius cui pallium adhaeret, omnino non datur*. (2) *Instrumentum textum* Iohanni de Ianua. Statuta Verob. lib. 4. fol. 85. vo. *Item quod aliquis vestor non debeat lixare telas, mantilia vel toalias cum gladio, garrote seu re aliqua super Telario, etc.*

TEL

TELARIUS, qui facit aut vendit telum; item e tela confectus: *Toillier ou de soile*, in Glossis Lat. Gall. Sangerm. MSS. *Gillebertus Telarius*, memoratur in veteri Charta apud D. Madox Formul. Anglic. p. 115. Nostri *Toilliere* vocant lineariam mercatricem.

TELARIVS CERVUS, domesticus, manufactus. V. *Extelarius*.

TELATA, cataracta oculi, Gall. *Tye*. Act. SS. t. 6. Aug. p. 538.

TELAX, pro *Telax*. V. in hac voce.

TELONIVM, pro *Teloneum*. V. *Tel.*

TELEPORPHYRVS, totus ex purpureo, ex Graec. *τελεπορφύρεος*. Charta donationis Ecclesiae Cornuboniensis factae edita a Suaresio: *Item moforum e Teleporphyro transfertur opus maximum.*

TELARIA, f. Officina ubi tela texitur. Constitutiones Cluniac. MSS. *Nul- lus monachus infra bannos exemptionis nostrae comedat aut bibat, aut de die et nocte jaceat . . . videlicet in parva elemosonarii, vacheria, Te- laria.*

TALIS, pro *Talis*. Charta ann. 1143. in Probat. novae Histor. Occitan. p. 2. col. 500.

TALMONVS, ad tiliam pertinens, factus ex cortice tiliacea. Comput. A. 1362.

TALIA, modus agri, aut vineae. Tabularium Prioratus de Paredo in Ducatu Burgundiae fol. 9. **TILIA** scribitur in Tabulario S. Cyriaci Nivernensis ch. 17. *In alio ve-*
ro concedimus illis quinque Ti-
liae vineae.

TALONEVS, V. in *Telon*.

TALICAPHA dicuntur, quae aliis *Decurra*, seu instrumenta char-
taria, Anglis *Evidentiae*, quod
eum evidentem reddant. Ex Saxo-
nico forte *sellam*, dicere, loqui,
narrare. Concilium Cloveshovienfe
ann. 800. † Potius a *sellus* et
grævis, ita ut idem sit ac *libellus de*
terra, in quo terrae limites descri-
buntur.

TELLO, **TELLONEVS**, V. *Telon*.
Tom. VI.

TELLVMO, Deus telluris, apud S. Augustinum lib. 7. de Civitate Dei cap. 23.

TELLVRVS, idem quod *Tellumo*. Mar-
tiano Capellae lib. 1.

TELLVSTRIS, terreus, terrenus,
Martianus Capella L. 7. *Non salu-*
stres filiculaeque dini. Quidam le-
gunt *Terruristres*.

TELOCIVM. S. Audouenus lib. 2.
Vitae S. Eligii c. 57. *Tandem in-*
genio reperto optaverunt ex fustibus
quoddam Telocium, ea scilicet ratione,
ut si ad procedentem se mittere ten-
taret, posterior eum retrorsum attra-
heret, etc. Mox: *Telocium* scribi-
tur. Sed videtur legendum *Telo-*
nium. Vgutio: *Telon* Graece dicitur
longum, unde *telo*, *onis*. *Telo-*
nem hortulani vocant lignum, quo
hauriuntur aquae, Hispani Ciconiam
dicunt. Itaque etiam Papias Iisd. lib.
vlt. Orig. c. 15. habet: *Telonem*
hortulani vocant lignum longum, quo
hauriunt aquas, et dicitur Telon a
longitudine; *τῆλον*, (*τῆλον*) enim
Graece dicitur quicquid longum est.
Vbi Vossius lib. 3. de Vitiis serm.
c. 53. legit *Tolonem* et *Telo* ex
optimae notae Codice MS. V. supra
Ciconia et *Tollenum*.

TELON, **TELONEVM**, **TOLL**, **TOL-**
NETVM, etc. *Tributum de merci-*
bus marinis circa litora acceptum,
Vgutio: Glossae vett. *Telonium,*
quasi omnium fiscalis conductio. Ita
emendandum (pro *Telonem, quasi*
omnium ristorum.) apud Iisd. in
Gloss. ex Graec. *τέλος* est *τελώνιον*.
TELONEVM, **TELONIVM**, vox
passim obuia. **TELENEATVS**.
Concilium Sanctonense, ann. 1095.
apud Marten. to. 4. Anecd. col. 123.
TELEONVM, in Bulla Friderici
Imp. ann. 1157. in Instrum. Gall.
Christ. novae edit. to. 4. col. 17.
TELLONARIVM. Charta Lotharii
Imp. tom. 5. SS. Iunii p. 485. **TAV-**
LATIVM, Gall. *Tonlien*. Litterae
Philippi Pulcri Franc. Reg. ann.
1291. to. 4. Ordinat. pag. 23. **TAN-**
LATIVM, in Statutis Edw. 1. Regis
Angliae apud Rymer. to. 2. p. 262.
TELLENEVS, in Charta ann. 692.
apud Felibianum Hist. San. Dionys.
p. XII.

p. XII. TELONEVS, in Capitulari ann. 779. c. 18. apud Mitaeum to. I. p. 241. et alibi. THELONEVS cum aspiratione post T. Capitula ad Legem Salicam cap. 1. §. 18. THELONRAGIVM, in Charta ann. 1233. THOLONEVM, in Capitul. Caroli M. lib. 2. c. 19. lib. 3. c. 12. 54. TOLLONIVM, pro TOLONIVM, in Monast. Anglic. to. 2. p. 190. TELON. Simeon Dunelmensis ann. 884. THELON, Papias: *Thelon, Graece et Latine vectigal interpretatur.* Florentius Wigor. ann. 141. *Ut Scholam Anglorum ab omni tributo et Thelone liberaret impetravit.* TELLO, TELLONEVS, apud Chrodegangum in Regula Canonorum Merentium. cap. 29. TELONARIVM, Diploma Caroli M. in Instrum. novae Gall. Christ. tom. 2. col. 179. THEOLONEVM, in Chartulario S. Vincentii Cenomanensis fol. 19. THEOLONIA fem. gener. in Litteris Edw. I. apud Rymer. to. 2. p. 293. THEOLONIVM, apud eundem Rymer. to. 2. pag. 918. to. 8. pag. 2. to. 11. p. 732. et in Actis SS. Aprilis to. 2. pag. 703. col. 2. THEVNARIVM, eadem notione, si tamen lectio sana est. Charta ann. 1242. e Tabulario S. Nicasii Rem. TOLNEVM, in Charta Berengarii Regis ann. 950. apud Vghell. tom. 2. Ital. Sacrae col. 104. edit. 1717. TOLONEVM, in Chronico Farfensi apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 441. TELONEVM, locus, in quo *telonearius* suas ex teloneis coactas pecunias asseruat. Liber de Miraculis et transitu S. Nicolai Myrens, TELONARIVS, TELONEARIVS, Portitor, *telonarius* W. Brito: *Telonearius dicitur, qui exigit tributum.* Lex. 3. Cod. Theod. de Indulg. debet. *Conductores diversorum portuum et vectigalium, publicani etiam ac Telonarii, etc.* THELONARIVS, vel *Thelonarius, etc.* in Legibus Colomanni Regis Hungariae lib. 1. extremo. THEOLONIATOR, in Charta ann. 1565. apud Steger. in Commentariis pro Historia Alberti II. Ducis Austriae col.

426. TOLONEARIVS, Dignitas palatina apud Reges nostros, quae regni omnibus portitoribus praeretur, et ab ipsis *Portoria* recipiebatur. Hincmarus Remensis Opusc. 3. TOLL, vel TOLN, TOLONIVM, Anglis *Tolomeum*, ab eodem fonte quo *Tolomeum*, Gall. nostris *Trouen*, Germ. *3ell*. Proprie vero *Toll* lib. 1. cap. 47. §. 8. TOLLVM, Charta ann. 1166. apud Stephanotium to. 5. Fragm. MSS. THOLNEVM, eadem notione tom. 1. Monast. Anglic. p. 7. TOLNEVM, apud Madox. Fragment. Anglic. pag. 116. TONLEIVM, Charta Communitatis Compendii ad 1186. apud Baluz. to. 7. Miscel. pag. 315. alia ann. 1196. to. 4. Ordinat. Reg. Franc. pag. 63. ubi *Tolneyum* legitur. TONLAIVM, Charta an. 1258. apud Thomassinum in Consuetudinibus Bituric. 156. † TONLEIVM, in Charta 1229. TONLIVM, in Diploma Ludouici Reg. Franc. ann. 1159. Archivio Floriacensi TONLEIVM, in Litteris Philippi Franc. 1. an. 1106. to. 8. Ordin. 1. p. 342. TONLONEVM, in Litteris Ludovici lun. ann. 1138. apud Brussel. tom. de Feudorum usu p. 507. TOLNETVM, idem quo *Toloneum*. Lexicon Cambro-Britanicum. TOLETVM, eadem, fallor, notione, pro *Tolnetum*. Charta Otonis III. Imperat. a. 985. apud Maximilianum Henricum in Apologia pro Archiep. Col. p. 2. *Tam in bonis quam Telo*. Quae verba pluries ibi occurrunt. TONNIVM, idem, in Fragmento de Rebus Ludouici VII. Fr. Regis apud Duchesnium to. 4. pag. 437. TOLONEAGIVM, *portagium, reitragium, minagium.* Bulla Innocentii II. papae e Tabulario S. Nicasii Remensis. THELONARIVM, in Charta ann. 1087. inter Instrum. Gall. Christ. novae edit. to. 5. col. 1. TVNLEIVM, Charta ann. 1011. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Brit. col. 173. TELONVM, idem quod *Toloneum*. Tabulario s. Dionysii.

TELO

TELVM. (1) pro eo omni, quod hominum saluti nocere potest. Capitularia Caroli M. lib. 7. c. 262. V. Legem Bajuvar. tit. 3. cap. 8. §. 1. Causa in Caluit. D. de Verbor. significatione. *Telum* vulgo quidem appellatur, quod ab arca mittitur; sed unum omne significatur quod manu mittitur. (2) dolor lateris, in Gloss. Saxon. Aelfrici. Papias (ex Isidoro lib. 4. Orig. cap. 6.) *Telum*, lateris dolor, a medicis dictum, quod dolore corpus transuerberes velut gladius. (3) **TELVM AMICITIAE**, Gall. *Trais d'amitie*, vel *d'ami*, Amice factum, si vera lectio est. Diploma Henrici Ducis Slesiae ann. 1337. apud Ludewig. to. 6. Reliqv. MSS. p. 8. Sed videtur legendum esse *Zelo sincere amicitiae*.

TEMLICI, TEMELLINI, V. *Thymela*.

TEMERA, pro *Temeraria*, in Libro manuali Dodanae cap. I. V. *Agriatorum*.

TEMERARE DONATIONEM, violare, infringere, in Chartul. Celsin.

TEMERATIVE, temere, in Bulla loh. VIII.

TEMERATVM, panis ampli frustum, in Gloss. Lat. Gall. Cod. 521.

TEMERIDITAS, pro *Temeritas* vitiosa temporum scribendi et loquendi ratione, in Privilegio Agiradi Episc. Carnot. ann. 696. apud Feabianum Hist. San. Dionys. pag. 521.

TEMETRA, *Ebreitas*, μέτρα in Glossis Graeco-Latinis MSS. ubi *temetura* perperam habent, et *temetura*.

TEMNICVLARE, dicitur de eo, qui temulenrus est, in Com. sine nomine.

TEMO. (1) Italis, Navis gubernaculum, Gall. *Timon*. Annales Genuens. ann. 1195. apud Murator. tom. 5. col. 373. Hinc **TEMONARII**, qui attendunt ad temones, et dirigunt navem rectam, per quam viam debent, in Glossis Francisci Barberini in suum Poema inscriptum *Docu-*

mentis d' Amore edit. Vbaldini. **TEMONARIA**, Gubernaculum, vel gubernaculi manubrium. Statuta Massil. lib. 4. Cap. 15. **THIMONVS**, simili notione. Eadem Statuta lib. 6. c. 33. **TYMONVS**, in Schedis D. Le Fournier ann. 1368.

(2) **TEMO, TEMONARII**, voces, quae non semel occurrunt in Codice Theodosiano. Sunt autem *Temonarii*, quibus *aurum tironum*. id est adaeratio et pretium tironum solvebantur: qui pretium, pecuniamque vice tironum exigebant, quippe ad praebitionem tironum provinciales tenebantur. *Temonariorum* porro munus inter vilia munera vulgo reponitur, quod *Temonaria functio*, *Temonis onus*, *Necessitas*, *Injuria*, dicitur in eodem Codice, locis a Iacobo Gothofredo indicatis, ad leg. 7. de Tironibus, qui de vocis etymo conjecturam suam profert. Passio S. Maximilianus: *Idem dixit Fabius Victor Temonarius est constitutus cum Valeriano Quintiano Praeposito Caesarensi, cum bono Timone Maximiliano filio Victoris*.

TEMOLVS, piscis genus, Italis *Temolo*. Petrus Azurius de Bello Canepiciano apud Murator. to. 16. col. 421.

TEMONARII. V. *Temo* 1. et 2.

TEMPE. (1) montium angustiae, *Clusurae*, vti docuit Cangius ad Alexiadem p. 328. Basilus de Exercitat. Graemmat. Diploma Premith. Marchionis Moraviae ann. 1235. apud Waddingum: *Cum omnibus appendiciis, pratis, pascuis, sylvis, agris, aquis, Tempe, et omnibus huiusmodi pertinentiis*. Vbi *Tempe* sumitur pro pascuis in montium convallibus. V. *Alpes*. (2) † *Pubes*, in Formul. MSS.

† **TEMPELLVM**, aedicula sacra Act SS. t. 2. Aug. p. 523.

TEMPERACVLVM, Temperamentum, in Actis sancti Procopii, to. 2. Iulii pag. 141. **TEMPERACVLA FERRI**. apud Apul. in Floridis, Gallis *Trempe*, quibus nempe mixturis ferrum induratur. V. *Temperare* 1.

§i 2

TEM-

TEMPERAMENTUM, *Temperatio*. Gall. *Melange*. Andr. Floriac. in Vita MS. S. Gauzlini Biturii. Archiep. lib. 1. † **TEMPERAMENTUM MENSURARUM**, illarum adaequatio, in Ch. Major. monast.

TEMPERANTES, qui caelibem vitam affectabant, Graecis *Ευχευόμενοι*, ut adnotat Gothofredus ad legem 20. lit. 2. lib. 16. Codicis Theod. Iidem sunt qui supra *Coniungentes*.

TEMPERANTIAE LIBELLVS, idem, qui *Libellus poenitentiae*, de quo in voce *Libellus*, Epistola Synodica Concilii Tricassini ann. 867.

TEMPERARE. (1) diluere, Gallice *Tremper*. Lex Longob. L. 1. tit. 3. §. 4. *Si quis liber homo aut mulier venenum Temperauerit, et alii ad bibendum dare voluerit, etc. Potionem veneficam Temperare*, in Synodica Epist. Concilii Dusiacensis II. V. *Distemperare*, et *Temperaculum*. (2) scalpere. *Temperat*, γλύφει παλαμῶν, in Gloss. Lat. Graec. et Graec Lat. (3) mature ire, rem sapienter disponere. In Statutis Leprosariae S. Iuliani in Anglia, in Additam. ad Matth. Paris. p. 168. habetur caput, *de Horis Temperantibus*. Mox sequitur: *Mathe campana pulsata ad horas canonicas audiendas omnes surgant, etc. V. Horologium et Tempertus*.

TEMPERTVS, pro *Tempertus*, cui opponitur *Serius* Gloss. Graec. Lat. *Tempertus*, ἐμφορέτος, *Temporia*, πρόσκαιρος. Ruricius Epist. 23. tom. 5. Antiq. Lett. Canisi: *Moneo ut crastino, quod eris quarta feria, Brevae, Tempertus tamen, mihi jejuniis occurras*. Flodoardus lib. 1. Hist. Remens. cap. 7. *Ad cujus celebratis vigiliis Tempertus exurgentes*. Guillelmus in Vita S. Bernardi lib. 1. cap. 5. Historia Translat. S. Sebastiani n. 70. Rupertus de Divin. offic. lib. 10. cap. 26. Glaber Rodolphus lib. 5. cap. 1. Liber usum Cisterciensis Ord. cap. 68. Apud alios interdum *Tempertus* reperitur: qua usus voce Ovidius 14. Metamorph.

..... *Modo surgis eos
Tempertus coelo, modo ferius
incidit undis.*

Columella lib. 9. cap. 4. *Ante crepusculum gallinae cibi spe Tempertus ad officinam redeant. Ordo Romanus: Colligite vos Tempertus ad Ecclesiam illam.*

† **TEMPER**, porticus. Gloss. vet. Cod. 7613.

TEMPESTA, Italis, *tempesta*, procella, grando. Chronicon Parmense ad ann. 1293. apud Murator. tom. 9. col. 825.

† **TEMPESTARE**, *vexare, molestare*, in Glossar. Provinc. Lat.

TEMPESTARI, **TEMPESTARI**, in Capitulari Aquisgran. an. 789. c. 93. in Capitul. 1. incerti anni c. 40. lib. 1. Capit. c. 62. et apud Cathwolphum in Epistola ad Carolum: *Qui tempestates et alia maleficia faciunt*, in Capitul. 2. ann. 805. cap. 25. qui *rephodiantur*, in Synodo Trullana cap. 91. *Emissores tempestatum*, in Poenitentiali Theodori c. 33. apud Spelm. tom. 1. Concil. Anglic. seu *immissores*, ut habet Cumeanus Abbas lib. de Mensura Poenitentiarum cap. 7. *Tempestatem immissores, qui quibusdam incantationibus grandines in vinis mensesque mittere perhibent*, in Ley Wifig. lib. 6. tit. 1. §. 3.

† **TEMPESTAS EXTREMA**, poenae confiscationis, in Ch. Mf. a. 1224.

TEMPESTATIO, pro *Temptatio*, seu *Tentatio* male legerunt Lud. de la Cerda et Vossius apud Greg. Turon. de Vitis Patrum c. 11. §. enim praeferunt aliae editiones.

TEMPESTATVS, *Conspersus*. Ad: S. Philippii Nerii to. 6. Maii pag. 654.

TEMPESTE, aliquando. *Miracula S. Vulfranni* to. 3. Martii p. 164. *Sed tale quid natura Tempeste factum uspiam non agnouimus.*

TEMPESTIALIS FEBRIS, & *Febris ardens*, quae quasi *tempestatem* excitat in laborante, qui sui compos non est cum talem febrem patitur. *Miracula MSS. Urbani V. PP. Greg.*

nissimam infirmisatem et febrem Tempestatem patiebatur, etc.

TEMPESTIVE, impetuose, in Litt. remiss. a. 1364.

IMPESTVARI, V. *Tempestarii*.

IMPESTVS, Tempestivus, opportunus, in Actis S. Petri Coelestini PP. to. 4. Maii p. 454. et tom. 3. Muratorii p. 632. col. 2.

IMPIERIVM, Tigni species. Statuta Montis - regalis p. 312. *Item pro media doxena possium ligno sol. den. den. Item pro media doxena Templariorum sol. den. IIII. Item pro media doxena gambociarum sol. den. sex. V. Templarius.*

EMPLACIVM, idem quod Templum, spirituali notione. Statuta Equitum Teuton. art. 36. apud R. Duellium, lib. 2. Miscell. p. 42.

EMPLALES OPES, pro Temporalibus, mendose Radulfus Cadom. de Gelbis Tancredi apud Marten. to. 3. Anecdor. col. 198.

EMPLARI, Templariorum Militum Ordo institutus anno 1118. Hierosolymis ab Hugone de Paganis et Gaufrido de S. Aldemaro: horumque fuit primitus professio, *ut vias et itinera, maxime ad salutem peregrinorum, contra latronum et incursantium insidias, pro viribus conservarent.* Cum autem novem annis post eorum institutionem in habitu fuissent seculari, in Concilio Trecensi data fuit eis Regula, et habitus assignatus, albus videlicet, mandato Honorii II. PP. et Stephani Hierosolymitani Patriarchae. Postmodum vero sub Engenio PP. cruce de panno rubeo, ut inter caeteros essent notabiliores, assuere coeperunt, tam equites, quam eorum fratres inferiores, qui dicuntur *Servientes*. Atque hi, quoniam juxta Templum Domini in Palatio Regio mansionem habebant, *Fratres Militiae Templi*, seu *Templarii* appellati. De Templariorum cruento interitu Poëna MS. cui titulus, *Les Adventures aducnes en France*, initio saeculi XV. editum, haec refert:

*L'an mil trois cent et VII
chez bien qu'en ce temps
Parents prins les Templiers qui
moult furens puissans;
Vibrent furens menés auques des
plus vaillans
Je croi bien que ce fu par l'ave
des mescreans,
Je ne scai se Templiers faisoient
sels exploits
Mais en leurs draps portoient
une vermeille crois.*

TEMPLARIUS, species tigni vel assidis. Statuta Vercell fol. 76vo. *Item quod nullus venendisor emas vel emi facias lignamen aliquod, trabes, canterias, columnas, remas, circulos, assides, Templarios, nec aliquod aliud lignamen laboratum vel non laboratum usque ad horam octave, que passatur post nonam. V. Templarium.*

† TEMPLATVRA, fornix, concameratio, inde TEMPLATIVS, concameratus. Ch. a. 1349. t. 2. Hist. Cassin. p. 545.

† TEMPLICOLAE, i. q. *Templarii*, t. 4. Aug. p. 380.

TEMPLVM, *Templa* appellatas potissimum paganorum aedes sacras, docet Cod. Th. tit. de Paganis, sacrificiis et templis, locis a Iacobo Gothofredo indicatis in Paratitio ejusd. tit. v. 3. Interdum tamen ita dictae Christianorum aedes sacrae, ut L. 4. de his, qui ad ecclesiam fugiunt, d. Cod. TEMPLVM, ordo ipse *Templariorum*. Will. Brito lib. 5. Philipp.

*Suscipiens habitum Templi Syrias
aufugit in oras.*

TEMPLVM, aedes Templariorum, quomodo Parisiis eorundem aedes etiamnum appellatur, vulgo *le Temple*. Monastic. Anglic. t. 2. p. 549. *Dedit Templariis Templum Ostinge perveniens eidem.* TEMPLVM DEI, Deo fidele, coeleste. Coetus Christianorum, Ecclesia, Lactantio lib. 4. Institut. cap. 14. et lib. 2. de Morte persecutorum c. 2. et 15. TEMPLVM DOMINI, *Templum Militiae*, Ierosolymis. Iacobus de Vitriaco lib. 5.

Hist. Orient. n. 12. apud Marten. to. 3. Anecd. col. 277. *In Templo Domini Abbas est, et Canonici regulares. Et sciendum est, quod aliud est Templum Domini, aliud Templum Milissae. Isti Clerici, illi Milites.*

TEMPORALIA. (1) Pulvinus, forte quod in eo reclinentur tempora, sic dictus. Rituale MS. a Martenio laudatum in Translaru de antiq. Ecol. Discipl. in Diuinis officiis pag. 382. vbi de Feria VII. Parasce. (2) Bona Clericorum, Gall. *Le Temporel*, in Instrumentis Gall. Christ. nouae edit. col. 159. apud Ludewig. to. 6. Reliq. MSS. p. 5. *Temporale dominium*, apud eundem Ludewig tom. 5. pag. 508. V. *Regalia* 2. et *Temporalitas* 2. (3) † Ieiunium quatuor. temporum, ap. Murat. t. 5. Antiq. Ital. p. 264.

TEMPORALIS. (1) *Temporales potestates*, in Lege 117. Cod. Th. de Episcop. qui ibidem *saeculares iudices* appellantur. *Temporales domini*, in Declaratione ann. 1235. apud Ludewig. to. 5. Reliqu. MSS. p. 509. et alibi. *Temporales personae*, *Seculares*, laici, apud Rymer. tom. 9. p. 877. col. 2. **TEMPORALIS DIES**, in leg. 63. de Appellat. leg. ult. de Reparat. appellat. Cod. Th. et in Cod. Iustin. etc. dicitur ultimus spatii et temporis illius, quod ad appellationem exsequendam vel reparandam legibus tribuitur: quo expirante, causa quoque expirat. Gl. ff. Graec. Lat. *ἐπιτοχικός*, *Temporalis*. Et alibi. *Προκαίρος*, *Temporale*. Aude Latino Graecas. **TEMPORALIS HOSTIS**, capitulare a. ann. 813. c. 9. *Habeas loci- cas vel galeas, et Temporalem hostem, id est aestimo tempore.* (hoc est definito, aetate scilicet in hostem seu exercitum pergant, ut iam dictum est in *Hostis*. (2) Inconstans. S. Columbanus Epist. 3. *Nos scimus, quod cum gaudio et seruire suscepimus verbum domini. Caueamus nunc, ne finis Temporalis.* (3) † Eiusdem aetatis, coaetaneus, in Inuent. Chartar. rec. (4) † Qui ab offi-

cio amoueri potest. Ch. M. a. 1411.

TEMPORALITAS. (1) Tempus, aetas, temporis ratio. Tertullianus de Pallio c. 1. (2) Idem quod *Temporalia* 2. Bona Ecclesiastica. Epistola Iuliani Caesarii Card. ad Eugenium IV. PP. *Non dico esse negligendam Temporalitatem; sed dico multo pluris esse aestimandam animarum salutem.* V. *Regalia* 2.

TEMPORALITER. (1) Ad tempus. *Lex temporaliter obseruata*, Tertulliano aduersus Iudaeos c. 2. *Incremenum suscepit spirituale et Temporaliter*, hoc est, quoad res spirituales et terrenas. V. *Temporalitas* 2. (2) † Prosperere, feliciter quoad temporalia, t. 10. Collect. Hist. Franc. p. 607.

TEMPORANEE, Temporarius, Gall. *De bonne heure*. Ritus ordinand. Episcopum in Ecclesia Rotomagensi. *Tertia pulsatur Temporaneae, et mox prius praeparat se Dominus Archiepiscopus, etc.*

TEMPORANEVS, maturus, tempore stitutus. Iac. 5. 7. *Ecce agricola expectat pretiosum fructum terrae, patienter serens donec accipiat Temporanem* (suppl. imbrem, Graec. *ὕετον πρῶτον*) et *seratinum*. Palim occurrit in sacris Scripturis.

TEMPORARE, Tempus ducere, (Gall. *Temporifer*) vel in tempore vivere. *Adtemporare, contemporare, fructu tempore.* Ioan. de Ianua.

TEMPORARIE, Adtempus. Salustius lib. 5. de Gubernat. Dei: *Nihil susceptis tribuunt, sed sibi hoc etiam pacto aliquid a parentibus Tempore varie attribuitur, ut in futuro filii auferatur.*

TEMPORATIM, pro vario tempore. Tertullianus de Pallio. c. 2. *Sicut terram si recenscas Temporatim aestimari amantem, prope sis eandem uagare, memor viridem cum conspectu flauam, mox uisuras et canem.* Adde eund. Tertull. lib. de Anima cap. 28.

TEMPORICABE, ut infra *Temporare*. *Dum iras Temporicando,* Chronico Estensi ad ann. 1398. apud Murator. tom. 15. col. 517.

TEMP

IMPORINVS, tener, mollis, Gal-
lia *Tendre*. Ordo Cluniac. lib. 2. de
Vita S. Geraldii c. 27.

IMPORIVE, Gregor. Turon. lib.
5. Hist. c. 46. *Nunquam prandio
usus est, nisi tantum coena, ad quam
se Temporive residebat, ut sole stante
confergeret, Vbi forte legendum
Temporius. V. Temperius.*

IMPORIVS, Maturius, citius 2.
Temperius.

IMPORIVS FRVCTVS, apud
Fautum lib. 2. de Libero arbit.
c. 10. Medius inter praeconem et
serotinum.

IMPORIZARE, Gall. *Temporiser*,
Ital. *Temporeggiare*, cunctari. Le-
gitur in Historia Monasterii S. Lau-
rentii Leodiensis apud Marten. tom.
4. Ampl. Collect. col. 1143. V.
Temporare.

IMPITARE, pro *Tensare*, passim le-
gitur, ut et *Temptatio*, pro *Tenta-
tio*. V. in hac voce.

IMPITATIVVS, pro *Tensativus*, se-
ducens, fallax, in Charta ann. 1377.
cujus locus exstat in *Transfativus*.

IMPITATVS. Capitula ad Legem
Alamannor. c. 22. edir. Baluzianae:
*Si melida mifa non fuerit, et prisa
et Temptata fuerit, etc.* i. tenta seu
detenta.

IMPITORIVM, pro *Tensorium*, in
Memoriali Potestatum Regiens. apud
Murator. to. 8. col. 1096.

IMPITVS, pro *Tentus*, detentus
passim.

TEMPVS, *Ad tempus*, suo tempore,
maturre, phrasis Gallica, *A temps*,
vel *en son temps*. Capitula Caroli
lib. 2. cap. 18. *Aut si aliqua re
impediente et facere non possit,
ut nobis ipsam impossibilitatem ad
Tempus non annuntians.* Et cap.
27. *Tempus relatu nobis ad Tempus
inducitur.* **TEMPVS**, Aer, coelum,
Gall. *Temps*. Annales Genuens. ad
annum 1227. apud Muratorium to.
6. col. 446. *Vbi per plures dies mo-
ram fecit, quia procedere non pote-
rant, nonercente maris et Temporis
qualitate, exinde vero nondum Tem-
pore tranquillo, etc.* **LIBER TEM-
PORVM**, id est *Paralipomenon*,
apud S. Hieronymum lib. 2. in

Ruffinum cap. 8. **TEMPVS OCTA-
VIANVM**, quo Caesar. Augustus
imperabat. Charta apud Meichelbec.
to. 2. Hist. Friang. p. 351. *Magna
populorum concordia fiebat, letantes
in eo quod Octavianum Tempus se
accepisse mirabantur.* **TEMPVS
PINGVEDINIS**, quo pinguescunt
ferae. Charta vetus apud Thomam
Blount in *Nomolexico*. † **TEM-
PVS MORTVVM**, quo operae ces-
sant, in Lit. remiss. a. 1350.

TEMPVS CVLVM, Tempus, aetas. Vi-
ta S. Gerardi Abb. Bron. an. 19.
saec. 5. Benedict. p. 264. *Asseverans
ejus intamine renexisse antea quon-
dam Tempuscula.*

TEMTOR, fidejussor, ut puto 2. *Teles.*

TENA vel **TENIA**. Ioanni de Ianua,
*a teno dicitur, estque visitarum extre-
mitas dependens diversorum colorum
vel extrema pars viuae, quae depen-
det coronae* Glossae S. Andreae Aue-
nion. MSS. saec. XIII. *Tenia seu
Tena dicuntur lingule quae dependunt
de mitra pontificis.* Gloss. Lat. Gall.
*Tena vel Tenia, Bende ou quene
de mitre.* Provinciale Ecclesiae
Cantuar. L. 3. tit. 1. *Contra Cleri-
cos portantes infulas, aut Tenas co-
ram Praelatis, etc.*

† **TENABILIS**, qui defendi potest,
Germ. *haltbar* Ch. Mf. a. 1423.

TENAVLA, idem quod mox *Tena-
cula*. Forceps, Ital. *Tenaglia*. Histo-
ria Dulcini Haeresiarchoe apud Mu-
rator. to. 9. col. 440. V. *Tenalea*.

TENAVLVM, V. mox *Tenaculum*.

TENACES, *forcipes*, in Glossis anti-
quis MSS. Hispanis *Tenazas*, Gal-
lis *Tenailles*, a renendo, inquit Phi-
lander, ad Vitruvium. Charta Fer-
nandi I. Regis Hispaniae aerae 1101.
*Servitium de mensa, id est, salare,
infernuria, Tenaces, trullone cum
coclearibus 10. etc.* (Fuscinas hic in-
telligo, Gallis *Fourchettes*.)

TENACIA, pro *Tenacitas*, usurpatur
ab Iona Aurel. Episc. lib. 3. de In-
stit. laicali c. 11. et a Scriptore
vitae B. Lidwiniae t. 2. Aprilis
p. 278.

TENACVLA, forceps, in Mamotrecto
ad 2. Paralip. c. 4. Gallis *Tenaille*.
Tenaculum, ea notione legitur in

Vita S. Dunstani, to. 4. Maii pag. 363. *Tenacula, quibus ferre tenebas, etc.*

TENACULUM. (1) *venabulum*, Iohanni de Ianus. (Legi in editione ann. 1514. *Tenabulum, venabulum, quia retinet apertum venientem.*) Gloss. Lat. Gall. habet *Tenabulum Rete-mail, espis.* At aliud sonat in M. Chronico Belgico p. 172. ubi de expugnatione Ascalonitana a Balduino Rege Hierosol. Quod inter maxima miranda miracula mirandum esse summum videtur, ut urbs iso. turribus praevalidis munita, et *Tenaculis domum in plateis suis quasi crypta laqueariis superiecta, tandem aliquando vinceretur.* Leg. Forte *Tenaculis.* (2) fistula, *retinaculum, Retenail*, in Gloss. Lat. Gall. laudato. Verus Charta apud Io. Schefferum ad Chronicon Vpsaliense p. 152. (3) † *Instramentum Scriptoris*, in Gloss. Lat. Gall. Cod. 521.

TENAGIARE, candenti forcipe laniare, Ital. *Tenagliare*, Gall. *Tenailher*. Ioh. Demoussis Chron. Placent. ad ann. 1326. apud Murator. to. 16. col. 494.

TENALEA, TENAGLA, forceps, Gall. *Tenaille*, Ital. *Tenaglia*. Ioh. de Bazano Chron. Mutin. apud Murator. to. 15. col. 613. V. *Tenella*.

TENALES, eadem notione. Index vtriusque de Ruminiano e Chartulario Compend. **TENALIA**, eodem intellectu. Chron. D. de Graecina to. 12. Muratorii col. 567.

TENALIVM, eodem significatu. Chronicon Bergom. Castelli de Castello ad ann. 1406. **TENALIA**, idem, Enumeratio MS. munitionum Sommeriae in Occitanis ann. 1260.

TENALLEATUS, candenti forcipe laniatus, Gall. *Tenailé*. Annales Estenses ad ann. 1403. apud Murator. to. 18. col. 990. V. *Tenajare*.

TENAMENTVM, idem quod infra *Tonementum*, in *Tenere*, V. ibi.

TENANCIA, V. in *Tenere* I.

TENANDRIVS. Statuta Roberti III. Regis Scotiae c. 4. §. 3. *Statutum est et ordinatum, quod licet in posterum dominus Rex de dicto Comitatu aut dominio, cum Tenandriis et li-*

bere tenentibus per chariam suam in feudaveris aliquem, etc. **TENANDRIA**, pro villa, infra occurrit quidam *Tenandrias*, pro villis V. *Tenandria* in *Tenere* I.

TENANTIA, V. *Tenencia*, et *Tenere* I.

TENASMVS, *Egerendi libido concupiscentia, sed inanis*, Laurentio in *Anthologia*. Plinius lib. 28. c. 14. habet *Tenesmos, id est, crebra et inanis voluntas defurgendi.* Habet etiam *Tenasmus* eod. cap. Saepius alii *Tenesmos* dicunt.

TENATOR. (1) pro *Tannator*, videtur, Gall. *Tanneur*, *Conflatus de Mougneur Tenator Treceff*, Charta ann. 1249. ex Chartul. Campan. fol. 533. col. 1. (2) † praedium a domino feudali pendens tenet et possidet, t. I. *Agual*. Pro monstr. p. 365.

TENATVRA, V. infra in *Tenere* I.

TENCA, piscis fluvialis nonus, Gall. *Tanche*, Ital. *Tenca*, Aufonius Mosella v. 135. *Tinca*. Dicitur *Tenca* Petro Azario apud Murator. to. 16. col. 428. Hinc emendatus alter ejusdem Rumpieri loc. col. 468. ubi pro *Tenca* perpetuo habetur *Tenta*. **TENCHIA**, eadem notione, in Statutis Astensibus **TENCHIA**, eodem intellectu, Charta Hugonis Abb. S. Dionysii an. 1200. ex Archivo B. Mariani Argentolii.

TENCHURERIVS. Sententiae loquuntur, Tolos p. 9: *Mathaus Ayca Tenchurerius de Tolosa, etc.* For. *Tenchurerius* pro *Tensurerius*, Gall. *Teinturier*, tinctor, infra. † Seu potius a provinciali *Tenchur*, pro *Teinturier*. V. *Teinturier*.

TENCIA, induciae, in Ch. a. 113. V. *Tenencia*.

TENDA. (1) Tabernaculum, tentorium, Gallis *Tento*, Ital. *Tenda*. Tudebodus lib. 2. Hist. Hierosolimitanae: *Et in nostras laxatis frons concurrens Tendari.* **TENDI**, Hispanis, est *Statio*, seu officina foro aut locis publicis exponendi et vendendis mercibus. *Tentoria* exponitur in Foris Aragon. lib. p. 17.

p. 179. Diploma Weremundi Regis Hisp. apud Ambrosium Moriam: *Cum omnibus utensilibus, cupis, torcularibus, et Tendis in mercatio, et vineis, quae servierunt ipsi tendis, etc.* TENDARI, qui in Tendis merces suas venum exponunt. Apothecarii et Tendarii, in Foris Aragon. lib. 9. tit. Quod Physici, etc. TENDERE, Tentorium explicare, vel in tentorio subfistere, castra metari, Ital. *Tendere*, Gall. *Tendre*. Gloss. MSS. Reg. Cod. 1013. *Tendebat, tensorium habebat, Palmerius ad Salustium p. 520. restituit vocem Tendentes, pro Tentoria figentes, atque vocabulum esse Numidarum. Huc viri docti ista referunt Maronis:*

... hic saevus Tendebat Achilles.

Et Suetonii in Galba cap. 12. *Coctus Germanorum juxta hortos Tendebat.* Denique Taciti Annal. 13. *Milites Tendere omnes extra vallum possunt.* (2) TENDA, apud Papiam, quae rustice *Trabis* dicitur. Cod. *Trabea* praefert. (3) † TENDA, TENDALIS, locus vacuus, in quo aliqua extendi s. expandi possunt, Hisp. *Tendalero*. Ch. Ms. Caroli VII. V. *Tenta*.

TENDARE, pro tendere, explicare, l. 3. Hist. Nem. p. 105.

TENDARI, V. *Tenda* 1.

TENDARIS, locus ubi panni explicantur seu extenduntur, vt discimus ex Literis Philippi VI. Reg. Franc. 1335. to. 2. Ordin. pag. 115. in *Tenda* 1. et infra *Tirato* 1.

TENDARIUS, tinctor, infector, Gall. *Tendeur*. Gloss. Gall. Lat. 2. 1344.

TENDELLI, mendose, vt dicitur in *Coluerii*.

TENDERE, extendere. Codex Theod. lib. 11. tit. 14. leg. 1. Pro tentorium explicare seu castra metari sumitur paulo ante in *Tenda* 1.

TENDICULA, diminut. a *Tenda*, tabernaculum. Stat. ant. Cuman.

TENDITAS, voluntas suctoritasue. Bulla Gregorii IX. PP. e Tabulario Corbeienti.

TENEAMENTUM, TENEATVRA, V. in *Teneve* 1.

TENESELLAE, paruae tenebrae. Cl. Mamertus lib. 2. de Statu animae cap. 9.

TENEBAE, officium ecclesiasticum ita appellatum, quod peragitur feriis 4. 5. et 6. majoris hebdomadae: *His enim diebus Ecclesia Tenebras colit, et Matutinas in Tenebras finit*, inquit Durandus lib. 6. Ration. cap. 72. num. 2. *Primo quia in luctu et moerore est propter domini passionem: et propter ejus triduanam mortem exequias celebrat triduanas. Secundo Officium Tenebrarum significat Tenebras, quae fuerunt super faciem terrae, cum pendebat Sol iustitiae in cruce, etc.* Hugo Flavius p. 170. *Vbi vero ventum est ad Tenebras, miser ille, dum Kyrieleyson cum versibus cansaretur, corde compunctus genibus patris advolatus est.* Ad hunc posteriorem locum non satis attendisse videtur Mabilionius, cum Tenebras generatim Matutinas interpretatur in Onomastico ad calcem partis 1. saeculi VI. SS. Benedict. Verum quidem est de Matutinis hic agi, sed de Matutinis nocte Coenae Domini celebrandis, unde a Coena Domini dictae sunt Tenebrae, non a tenebroso noctis tempore, vt intellexisse videtur vir doctissimus.

TENEBRARE, obscurare, tenebrosum facere. Iohanni de lanua: *Tenebrare terras.* Martiano Capellae lib. 6. S. P. Chrysologus Serm. 74. *O si nebulae fumus mulieris Tenebrasset aspectum* 1.

TENEBRARIUS, vir obscurus, obscuri nominis. Vopiscus in Firmico.

TENEBRATIO, obscuratio, caligatio. *Tenebratio visus*, Coelio Aurel. lib. 1. Chron. cap. 2.

TENEBRASCERE, tenebrosum fieri, tenebris obducere, S. Augustinus de Genesi ad litt. lib. 1. cap. 10.

TENEBRICARI, idem quod Tenebrescere. Sed medio die Tenebricavit,

nis, apud Terrullianum advers. Iudaeos c. 13.

TENEBRICOSITAS, obscuritas, caligo. *Tenebrositate vexari*, Coelio Aurt. L. I. Chron. cap. 4.

† TENEBROSITAS, idem, in Lit. remiss. a. 1398.

† TENECIO, possessio, in Ch. Ms. 1204. V. *Tenere*.

TENECULA, idem quod *Tenacula*, Forceps, Gall. *Tenaille*. Acta SS. Martii tom. 2. pag. 508.

TENÉDO, TENEDVRA, V. *Tenere* I.

TENELLA, Gall. *Tenaille*, Forceps. Vita B. Lidwinæ, to. 2. Aprilis p. 274. V. in *Tenalea*.

TENELLVS. (1) obruraculum oris dolii. Io. Laudensis in Vita S. Petri Damiani Cordin. num. 22. de dolio, seu tina: *Evulso Tenello, nihil prorsus vini suscipiunt*. (2) Coenaculum aulicorum. Ordinatio Humberti II. super ordine et numero mensarum to. 2. Hist. Dalph. pag. 311. col. 1. V. *Tinellus*. (3) † Strueta in forcipis modum munitio, Gall. *Tenaille*. Ch. Ms. a. 1231.

TENEMENTARIVS, TENEMENTVM, TENENDRIA, etc. V. *Tenere* I.

† TENENCIA, induciæ, in Stat. Aragon. a. 1251. V. *Tencia*.

† TENENCIOR, i. q. *Tenens*, V. in *tenere*.

TENENS, forense vocabulum, pro reo, ut contra, *Petens* pro actore, in Regiam Majestatem lib. 2. cap. 2. Occurrit passim in Legibus Scotticis et Anglicis. V. *Tenere* I.

TENENSA, possessio quam quis tenet ab alio. Charta an. 1210. e Charrulario Lezarenfi. V. infra *Tenere* I.

† TENENSARIVS, TENENSOR, i. q. *Tenens*, V. in *Tenere*.

TENENTA, TENENTARIVS, V. in *Tenere*.

TENENTIA, TENANTIA. (1) Securitas standi promissis et conveniis. Literæ Willelmi Scottorum Regis ann. 1209. apud Rymer to. 1. p. 155. col. 2. *Pro eisdem terminis fideliter tenendis dedimus eis in Tenentiam obsides nostros, quos habes*. Occurrit alia notione in *Tenere* I. (2) † Proprietas, dominium in Test.

Mss. 1312. (3) † Reditus, qui a prædiis percipitur, in Ch. Ms. 1222.

TENENVM, ager, ut videtur, clausus. Charta ann. 1358. apud Cadinell. inter Probat. familie de Cado to. 1. pag. CLVII. *Item unum palatium magnum cum columbariis et cella, et curia, et una domo baptisterii, et casolare, et Teneno cum vinctu positum in populo S. Martini*.

† TENEORICA, genus cariarum, in V. Gloss. Cod. req. 7613.

TENERARE, tenerem efficere, Constantino Africano, cujus locus est stat in *Gassia*.

TENERE. (1) TENERE, TENEX, TENEDO, TENEMENTVM, etc. Voces fori feudalis. TENERE, dicitur, qui prædium a domino feudali dependens, et in ejus feudo dominio possidet: quæ vox huius notione passim occurrit. † TENERE REPER ACAPTVM, sub acceptorum conditione et onere. Contin. Catal. Ms. † TENERE AD DVBLADA, per tantum temporis habere agrum, ut tenens bis ex eodem bladam colligere possit. Ch. Ms. a. 1294. TENERE IN CAPIT dicitur, qui nullo medio ratione feudi domino subiectus est: apud Anglos specialiter, qui a Rege Corona feudum suum tenet. Cowell Charta Henrici Regis Angliæ ann. 1155. apud D. Brussel rom. 2. de Feudorum vsu p. 1. ad calcem. † TENERE DE NVDO AD NVDVM dicitur, qui nullo medio, ratione feudi, domino subiectus est in Ch. Ms. a. 1281. TENERE SOYTE, hoc est, ad societatem ut satis explicant Litteræ Officij Morinenfis ann. 1271. e Tabulario Corbeiensi. V. *Socida*. TENERES IN COMMUNI, sicut illi qui ex diuersis titulis terras ac tenementa pro indiuiso tenent. In Cowellus lib. 2. tit. 2. §. 14. In Foris Aragonensibus unica vox *Terras tenentes* dicuntur, apud Machaelem del Molino in Repertorio p. 75. et alibi. *Terratenens*, in Chronico Petri Regis Aragon. lib. 2. cap. 43. TENENTES IN FEODUM

AMPLICE, Littletoni *sect.* 1. 2, 3. *Tenans en fée simple*, V. in *Feodum simplex*. TENENTIS IN FEUDO TALLIATO, V. *Feodum talliatum*. TENENTES IN TALLIA GENERALI, Littletoni *sect.* 1. et 15. dicuntur, cum tenementa tenentur alicui et haeredibus ex proprio corpore procreatis. Tum enim *generalis tallia*, (*general taile*) dicitur, quia ex qualibet vxore, si is haeres habuerit, liberi procreati ad usmodi tenementorum successione admittuntur. TENENTES PER TALLIAM SPECIALEM, cum tenementa alicui et vxori, et haeredibus ex utroque procreatis tenentur. Tum enim soli ex hoc consuetudo nati liberi ad ea tenementa admittuntur. Littleton. *sect.* 16. V. *Talliare in Tallia* 8. et *Feodum talliatum*. TENENS IN DOTE, dicitur cum vxor marito defuncto, tertiam ejus tenementorum a dote tenet. Idem *sect.* 36. TENENS AD VITAM, seu usufructum. Idem *sect.* 56. TENENS AD CERTVM ANNORVM NUMERVM. Idem *sect.* 58. 59. etc. TENENS AD VOLUNTATEM, cum tenementa alicui conceduntur possidentia ad voluntatem donatoris, apud eundem *sect.* 68. et seqq. Quae *Tennura*, alia videtur ab ea, quae verus Consuetudo Normannica MS. part. 1. *sect.* 3. c. 15. TENENS PER CONSUEVDINEM Angliae, dicitur is, qui tenet seu possidet *Tenementa* vel terras, quae ex Consuetudine Angliae maritis, vel in dotem vxoribus permittuntur. Is enim invaluit mos apud Anglos, ut si quis facinram haereditate ducat, et ex ea prolem gignat, quae vitia prodit in lucem, terras, de quibus vxoris nomine saisitus est ejus vita esset, et mortua, integras ad vitae suae terminum retineat. Quam legem Henrico I. quidam adscribunt. V. Littletonem *sect.* 35. TENENTES LIBERE, qui liberum tenementum tenent vel possident. In Legibus Malcolmi II. Regis Scotiae c. 9. *Libere Tenementum alii sunt inuinfeci, alii forinfeci*,

in Fleta lib. 2. cap. 71. §. 13. TENENS MEDIVS. V. in *Medius*. TENENS PER COPIAM ROTVLE CVRIAE, V. in *Copia*. TENENS PER VIRGAM, V. *Virga*. TENENS PER HOMAGIVM, in vet. Consuetud. Normanniae cap. 28. 29. TENENS PER PARAGIVM, V. *Paragium*. TENENS PER ELEEMOSYNAM, V. *Eleemosyna* 2. TENENS PER BVRGAGIVM, V. *Burgagium*. TENENS PER BORDAGIVM, V. *Bordagium* in *Bordas*. † TENERE, subit praedium haereditas in Stat. Pistor. 2. 1107. TENEMENTVM, territorium, districtus alicujus loci. Statuta Arelat. MSS. *Si malefictum vel injuria in Arelate vel ejus Tenementis commissa fueris, etc.* Statuta Massil. lib. 2. cap. 32. *Statuimus, quod si aliquo tempore (contigerit) salamo fieri in ciuitate Massiliae, tenementum vel ejus districtum, occasione guerrae generalis, etc.* TENEMENTVM, praedium vrbicum, quod de domino tenetur. Skeneus ait, Tenementum communiter accipi pro haereditate vel feudo; liberum verò tenementum idem esse cum usufructu, tamen saepissime confunduntur, atque haec differentia minime observatur. Bracton. lib. 4. tract. 1. cap. 31. §. 1. et lib. 5. tract. 5. c. 28. §. 1. Tenementum est praedium, quod in villa est, seu villae partem conficit. Historia Translat. S. Iulianae Virg. ann. 1207. *Ut casalia et Tenimenta ciuitatis ab eorum incursumus defensarent*. LIBERVM porro TENEMENTVM, inquit Bracton. lib. 4. tr. 1. c. 28. §. 1. *est id, quod quis tenet sibi et haeredibus suis in feodo et haereditate, vel in feodo tantum sibi et haeredibus suis*. Ita autem dicitur ad differentiam ejus, quod est villenagium; quia tenementorum aliud liberum, aliud villenagium. Liberos autem tenementorum aliud tenetur libere pro homagio et seruicio militari, aliud in libero socagio cum fidelitate tantum, vel cum fidelitate et homagio. V. ibi varias species tenementorum et. cap. 38. §. 5. TENIMENTVM, in Chronico Far-

tensi

fenſi apud Murator. to. 2. part. 2. col. 536. *TENAMENTVM*, idem quod *Tenementum*. Charta Nobiliſſimæ ann. 1270. apud Stephano-
cium to. 3. Antiq. Piſtav. MSS. p. 888. *TENEAMENTVM*, eadem notione. Homagium Arturi Ducis Britan. præſtitum Philippo Regi Fr. ann. 1202. apud D. Bruſſel tom. 1. de Feudorum uſu pag. 328. *TENENTIA*, *TENANTIA*, idem quod *Tenementum* et *Tenementura* *Tenanche*, in Charta ann. 1246. apud Thomafferium p. 86. Donatio ann. 1125. in Probat. nouæ Hiſt. Occitan. to. 2. col. 429. *TENEMENTARIVM*, idem quod *Tenementum*, in Actis Capiſularib. Eccl. Lugdun. ann. 1337. Camerae Comput. Pariſ. pag. 23. in Charris Lugdunenſibus, *Tenementarium* idem ſonat quod Codex agrorum veſtigalium, Gallis *Terrier*. *TENEMENTARIVS*, idem qui *Teneus*, Manceps, feudatarius; *Tenementier*, in Conſuerud. Lotharingiae tit. 12. art. 32. et tit. 16. art. 1. Libertates Belluifus ann. 1256. to. 1. Hiſt. Dalphin. pag. 59. col. 1. *TENEMENTIARIVS*, eadem ſignificatione. Terrarium Apchonii ann. 1512. Rurſum occurrit infra. *TENEMENTIVS*, contracte, pro *Tenementarius*, ni fallor, in Terrario Sacriſtae S. Illidii Claromont. ann. 1398. *TENENTIARIVS*, idem qui *Tenementarius*, Gall. *Tenancier*. *Tenentarii homines monaſterii* S. Iohannis Angeriac. in Charta ann. 1285. e Chartulario ejuſdem coenobii. † *TENENCIOR*, *TENENSOR*, in Ch. a. 1451. † *TENANCIARIVS*, in Ch. a. 1404. † *TENENSARIVS*, in Ch. a. 1313. † *TENENTARIVS*, in Ch. a. 1329. *TENEMENTATOR*, eadem notione. Charta ann. 1214. e Tabular. S. Barthol. Berthun. *TENETVRA*, forma, qua *Tenementum* de domino per vaſallum *tenetur*, ſeu poſſidetur, vel ipſum *tenementum*. Charta Matthaei de Marliaco ann. 1202. *TENEDVRA*, pag. 526. ibidem. *TENEATVRA*, Charta Communiae Noviom. ann. 1181. tom. 7. Miſcell.

Baluz. p. 300. *TENATV*
Charta Guillelmi Cardinalis Archiepiſcopi Remenſis ann. 1182. *TENATVDA*. Transactio Ludouici mini de Caſtro-novo in agro mouic. cum incolis ejuſdem ann. 1461. *TENEDO* vel *TENEDVO*, idem quod *Tenetur*, et *Tenementum*. Viſarici Barcinonenſes M. cap. 68. *TENEDVS*, eadem notione, in Conuentione ann. 1140. Probat. nouae Hiſt. Occitan. 491. *TENENDRIA*, villa. Charta Wilhelmi Inſtitutarii generalis Angliae apud Ioh. Skeneum verborum ſignificatione pag. V. *Tenandrius*. *TENVRA*, Gall. *Tenure*. Hiſt. Tranſlat. S. Guthnum. 151. *TENVRIA*, eadem notione. Charta ann. 1256. e Tabulario S. Nicaſii Remenſ. † *TENREA*, in Ch. a. 1253. † *TENETA*, in Ch. a. 1108. *TENEVI*, poſſeſſio, in Charta Libertatum Graciaco in Birurigib. ann. 12 TENTVRA, vt *Tenetur*. Charta ann. 1087. to. 3. Hiſtor. Harp. p. 13. *TENVITVRA*. Charta Philippi Fr. Regis ann. 1190. e Tabular. Corbeienſ. *TENVITIO*, poſſeſſio. Charta ann. 1139. Mart. Hiſp. col. 1269. *TENVITVRA*. Charta Hugonis Abb. Corbeienſ. ann. 1224. e Tabulario ejuſdem ci. *TENVTA*, Gallis *Tenue*. G. ſta Innocentii III. PP. pag. 14. *Ecce nunc omnino ſuccumbis, quia Tenutam terrae contra populi decretum . . . illi dimiſiſti*. *TENVITRES* quaeuis mobilis vt videtur quam quis tenet ſeu poſſidet. Statuta Cadubrii. lib. 3. cap. 6. † *TENVTA*, inueſtitura, in 15 Ms. † *TENVTA*, obſignatio, inueſtitio, in Ch. a. 1320. (2) *TENERE*, *Teneri* dicuntur infantes a Patrinis, cum baptizantur, quareuera ab iis in brachiis dextris *tenentur*, cum Sacerdos orationes benediſſimas dicit, et cum tinguntur Gall. *Tenir fur les Fous de Baptisme*. Ordo Romanus: *Infantes vero (veſtibus candidis) ordinantur per ordinem . . . et infantes quidem in brachiis dextris Tenentur*

ingres vero pedem pronant, super pe-
dem patris sui. (3) TENERE,
 claudicare, quod ex retento pede
 fit claudicatio. Pactus Legis Sa-
 lace tit. 32. §. 9. *Si vero pes ca-*
latus fuerit, manens ibidem Tenne-
re, etc. V. ibi Eccardum. (4) Ob-
 tinere, L. 12. Cod. tit. 53. leg. 1.
 talibi passum in eod. Codice. (5)
 habere, existimare, Gall. *Tenir*,
reconnoître pour, Reputer, Estimer.
 Bartholomaeus Scriba lib. 6. Annal.
 seuens. ad ann. 1237. apud Mu-
 nor. to. 6. col. 476. *Et iurave-*
unt, ut dicebatur, quod non habe-
ant, neque Tenerent dictum Pose-
stem dectum pro Potestate, nisi pri-
us cognitam esset et definitum per
senatus. (6) Cogere, congrega-
 re, Gall. *Tenir*, Litterae Henrici IV.
 Regis Angl. ann. 1403. apud Ry-
 der. to. 8. pag. 334. col. 2 *Constit-*
utur per inspectionem rotuli Parla-
menti . . . apud Westmonasterium
facti, quod, etc. Hussengo-Tento,
quod Madox Formul pag. 200. Cu-
in Tenta, ibid. p. 237. (7) Per-
 agere. Miracula B. Ambrosii Se-
 nati. nom. 12. to. 3. Martii pag.
 104. *Habuit fistulam in duobus digi-*
tis, et Tenebat usque ad dorsum
suum. (8) Scriptoribus ecclesiasti-
 cis. Credere, pro fidei articulo
 habere. V. Barthium ad Claudia-
 num Mammertum p. 245. *Tene pro*
fero, in Vita Henrici V. Regis An-
gl. cap. 54. (9) † Tractare, ac-
 cipere, agere. Ch. a. 1230. (10) †
 TENERE dicitur equus admillarius,
 quando equam inie. Constit. Ms. Pe-
 dri II. Aragon. TENERE CAM-
 PUM DVELLI. *Duello praeesse,*
praesidere, a Gall. Tenir, vt cum
Monte: Le juge tiens ses assises. V.
Monte in Campus 3. TENERE
 CHORVM, Gallice *Tenir le Chœur*,
 Cantantium choro praeesse, can-
 tum moderari. Iuramentum Canro-
 nis S. Capellae Paris. apud Lobinell.
 to. 3. Hist. Paris. pag. 151. col. 2.
 TENERE CONTRA, vel TENE-
 RE CVM, Gall. *Tenir contre ou*
pour quelqu'un. Cum Rege contra
Principem Tenuis in hoc bello, in
Chronico Triuetti to. 8. Spicil.

Acher. pag. 646. id est, Regis par-
tes aduersus Principem sequitur.
 † TENERE CVRTVM, cohibere,
 coartare, Germ. *turz halten, V.*
Cartus. † TENERE SE IN MER-
 CATO, passionem de re comparan-
 da ratam habere. Ch. a. 1054. TE-
 NERE PRISONEM Corporalem,
 in Charta ann. 1252. ex Chartular.
 Maurigniac. Phrasus Gallica, *Tenir*
prison. TENERE PVNCTVM in
 cantando dicuntur qui plus aequo
 protrahunt cantum finiando. Spi-
 citegium MS. Fontanell. pag. 202.
 TENERE AD RAVBAS, V. in
Raba. TENERE REGVM, il-
 lud regere. Charta ann. 1219. ex
 Chartulario Campaniae fol. 86. TE-
 NERE SE, vim vi repellere, de-
 fendere. Gall. *Se défendre.* Breui-
 rium Historiae Pisanae ad annum
 1171. apud Murator. tom. 6. col.
 184.

TENERI cum infinitivo sequenti pro
 Debere, vel oportere, ex antiquis
 nulli notum, praeterquam Iustinia-
 no in Institutionibus, omnibus ho-
 die ita familiare est, vt scriptorem
 vix reperiatur, qui non vutur: quo
 de vicio videre potes Scioppium de
 Stylo Hist. p. 211. 222. et 233. et
 Vorstium de Latin. merito suspecta
 cap. 17. p. 153.

TENERIA, manubria balistarum, seu
 arcubalistarum, Sanuto lib. 2. part.
 4. cap. 22.

TENERINVS, Tener, Ital. *Tenerino.*
Formagium toninum seu Tenerinum,
 in Statutis Placentiae fol. 81vo. Ca-
 seus musteus, recens.

TENERIOR. Regestum Castri Lidi
 in Andibus fol. 47. *Praeco habet*
consuetudinem caprarum . . . et
totum criagium vini, de ascensu et de
descensu: de nuptiis 1. den. de Tene-
rioribus 4. den. ad Natale, et 4. den.
ad Pascha, et 4. den. ad festum S.
Ioannis. Et de Iudaeis 4. den. et
habebat armaturam conuicti, et de
ladrone robam, et quando solletur de
annalis ferreis, etc. V. Tener-
riaria.

† TENERITVDO ANNORVM, aetas
 tenera, r. 10. Collect. Hist. Franc.
 p. 411.

TENE-

TENEROSITAS, *Teneritia*. *Tenerositas aetatis*, in Actis S. Godebertae to. 2. April. pag. 32. *Tenerositas anni*, in Vita S. Medardi tom. 2. Iunii pag. 80.

TENERIARIA, ē idem quod *Ripa*. Si *Teneriariae sine ripae aquae fronsierae* . . . *NON sine legitime curatae, esbascatae et reparaatae*, in Statuto Iuribus Aquensis ann. 1471. e Regesto Columbae Camerae Comput. Provinciae fol. 282. V. *Tenerior*.

TENESO, *Tenementum*, V. in *Tenere* I.

TENETERIA, († i. q. mansio in qua consistere debet fidejussor, donec is pro quo spondit, creditori satisfecerit, Germ. das Einlager.) Charta Guillelmi Raymundi ann. 1291. e Chartulario S. Iohannis Angeriac. pag. 278. *Ego dictus Miles obligo corpus meum ad faciendam seu tenendam hastagiam, seu Teneterias infra muros castri S. Iohannis per tantum tempus, donec de praemissis sit eidem Abbati plene et integre satis factum*. V. supra *Tenentia*, et mox *Tenmantale*.

TENETVRA. (1) V. supra in *Tenere* I. (2) † Status, conditio. Ch. Mf. a. 1224.

TENESVRA, **TENEZO**, **TENGVDA**, *Tenementum*, V. in *Tenere* I.

TENIA, extremitas vittae, V. *Tena*. **TENILIS**, qui teneri potest, apud Papiam, in Glossis Arabico-Latinis, Glossae Isidori et Pithoeanae habent *Tenere*.

TENIMENTVM, **TENITVRA**, V. *Tenere* I.

TENIVS, *Ἀεισέρευξ*, in Glossis Lat. Graec. et Graec. Lat. Martinus emendat *Tenuis*, qui raros pilos habet.

† **TENNARIUS**, i. q. mox *Tennator*, in Arest. a. 1368.

TENNATOR, idem qui supra *Tennator*, qui coria subigit, Gall. *Tanne-ar*. V. locum supra in *Concreator*.

TENNATIVS CORIVS, corium subatum, in Codice MS. reddituum Episcopatus Auxiliod. V. *Tannare*.

† **TENOLIVM**, pro *Telenium* t. Annal. Praemost. Probat. p. 480.

TENOR. (1) Constantinus 1. lib. 1. Pantech. cap. 1. ubi de dici officio: *Dignus quoque possidendum et ipse doceat, et haec sine penia, et sine Tenore aliquo, sicut meriti emolumento, et indignum hac scientia repellere iuramus*. In fine mora aliqua. Cantuar. lib. Annal. Genueul. ad ann. 1162. Murator. tom. 6. col. 278. *Ad des domini Imperatoris inveniuntur, et personas, et civitatem, mobile et immobile, quae habet sine ulla Tenore in potestate iuratoris posuerunt*. (2) Practicus Iuribus, *Tenear*, Argumentum latenti, quod in scripto continetur. Liga Caroli IV. Imp. cum loth. Franc. Rege ann. 1355. apud La wig. to. 5. Reliq. MSS. pag. 4. (3) In Glossis Lat. Graec. *ὑποχρεωσις*, *τάσις*, *τύπος*, *ὑπόμνημα*. mox: *Hic Tenor*, ἡ ὑπόμνημα, *tenore*, *παραχρησις*, *ὑπόμνημα*. *nozem*, *σχέσις*. Adde Glossas Lat. Papias: *Tenor*, *rectitudo*, *ma*, *ordo*, *lex*, *conditio posita*. *tenor*, *accentus*, *a tenendo*, id est, *gerendo sermonem*. Iohannes de Anna: *Tenor*, *status*, *positum*, *positio*; *Tenor* etiam dicitur *accentus* quia in prolatione una syllaba tenetur quam altera. (4) *Gr. Taille*, dicitur is cui est vox grauis atque huic concurrens. *Tenor* nuncupatur, exsequenda. Statuta S. Capellae Bituricae 1407. ex Bibl. Reg. (5) † *Stipit*, *conseruatio*, in Telt. Mf. 1228.

TENOSVS, V. *Tena* 2.

TENSA. (1) Mensurae species, dem forte quae *Tetisa*, de qua pra. Helgandus Monachus in Vita Roberti Regis Fr. *Habet namque Tetisa domus in longitudine Tetisa in latitudine 12. in alto 10. per stras 123. etc.* (2) Historia Conflorum lib. 7. cap. 10. *Landri . . . per Tensa fugit Somam*. I gendum puto per *densa*, i. silva. (3) **TENSA**, pro *Tenda*. *Tenarium*. Otto Morena in Hist. B. La

Lodens. p. 10. V. *Tenda*. (4) † Idem quod mox *Tensamentum*, in Ch. a. 1179. (5) † Tensa CANDE-LARVM, certa earum quantitas, l. q. Tesa. Ch. Ms. a. 1173. (6) † Rapina, expilatio, V. in *Tensare*.

TENSARE. (1) defendere, securum facere; protegere. Ugutioni, et lothanni de lanua. Vnde Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Tensare*, defendere, tueri; frequenter *Tendere*, securum facere, ducere. Formulae verr. Bignonii cap. 1. Ipse homo sacramentum intra ipsam casam Dei, vel ipsas Abbatis habuisset adhramentum, ad hunc ingenuitatem *Tensandum* in ipsum malo, in basilica sancti ob hoc iurare debuisset. TENSAMENTVM, p. metho, tutela, et pensitatio quae

visillis aut subditis domino pro protectione exfoluebatur: quae ali-
Comensatio, Saluamentum, et Tutamentum dicitur. Chronicon Mauriniacense lib. r. Tutamentum, quod vulgo dicitur Tensamentum.

Tabularium Vindocinense: Videlicet ut unusquisque, qui in ea terra heriam vel domum haberet, mensura Defensi minam avenae redderet illi ob Tutamentum. TASSAMENTVM eodem intellectu. Necrolog. Eccl.

Parisi. TESSAMENTVM, pro Tensamentum, in Computo an. 1202.

U. D. Brussel to. 2. de Feudorum lib. p. CLVIII. et CCIII. Tensamen-

um legitur ibidem pag. CL. et CLXXXIV. TENSAMENTVM, eadem notione, in Tabulario Calensi lib. 224. 225. et alibi passim in eodem Tabulario. TAXAMENTVM,

pro Tensamentum, in M. Pastoralis lib. Paris. lib. 3. ch. 8. 9. etc. lib. 4. ch. 42. Tabularium Fossarense lib. 62.

TENSABILIS. Pratum Tensabile, idem quod Defensum, de qua voce suo loco egimus. Liber Prioratus Dunstaplenis: Es est pratum illud Tensabile per totum an-

num: unde Prior post asportationem herbarum, pro denariis loca partem sum.

TENSURA, idem videtur quod Tensamentum. Charta Philippi Comitis Flandriae ann. 1181.

apud Miraeum in Diplom. Belg. lib. 2. cap. 44. Comitatum etiam,

statum, et totius opidi teloneum . . . Tensuram, et credicionem, asque omnem exactionem . . . concessi.

TENSERIA. Concilium Turonense ann. 1163. cap. 10. De Caemeteriis et Ecclesiis, sine quibuslibet possessionibus Ecclesiasticis, Tenserias dari prohibemus, ne pro Ecclesiae vel Caemeterii defensione, fidei suae clerici sponsonem interponant, etc. (2) † In pratum defensum redigere, in Ch. a. 1220. (3) † Praedari, expilare, grassari, vnde Tensa expilatio, et Tensator, praedator. Ch. Ms. a. 1348.

† TENSARIA, latrocinium, rapina, expilatio. Lit. remiss. a. 1366.

† TENSATIO, jurisdictio, dominium. Ch. Ms. Hugon. archiep. Senon.

TENSOR, V. Tensare 2.

† TENSEAMENTVM, i. q. Tensaria in Lit. remiss. a. 1369.

TENSIBILIS, Tensilis, Iohanni de lanua, qui tendi potest; Tendables, Glossis Lat. Gall. Sangerman.

TENSIO. (1) TENSIO, ARIVM, Aluus vel Examen apum, ut videtur. Charta 61. Tabularii Dunensis: Concessit nobis . . . decimam omnium Tensionum apium, quascunque in omnibus forestibus suis habueris. (2) † pensitationis species, eadem quae Tensa 4. Feoda Norman. Ms.

TENSURA. (1) Pensitatio, etc. V. in Tensare 2. Tensio arcus, Italip Tesa. In Lege Burgund. tit. 46. est de his, qui Tensuram ad occidendum lupos posuerint. In ipso vero contextu, iubentur ii, qui arcus occidendorum luporum studio posuerint, id est, certo in loco statuerint, ut id vicinis suis statim indicent, ac tres lineas ad praenoscenda positi arcus indicia diligenter extendant, ex quibus duae superiores sint, ut hosce locos deuitare habeant; ne si forte laxarentur arcus, laederentur, mortisque periculum incurrerent. Ita ut si ab homine, per ignorantiam veniente, aut ab animali domestico tactae fuerint, sine periculo sagittas arcus emittat. Quod si hoc modo promissa res fueris, ut Tensurae factae cir-

circumstantibus innoscescant, quicumque ingenuus incanse veniens casum mortis aut debilitatis incurreris, nullam ex hoc calumniam, is qui arcus posueris, sustinebis, etc. Ex quibus patet, ira arcus seu balistas positas, ut moris hisce lienis, statim sagittas emitterent. (3) Plagae, rete, in Lit. remiss. a. 1357. (4) † I. q. *Tenementum*, praedium, possessio, haereditas, in Ch. 1290.

† TENSUTUM, rete, in Ch. Mf. a. 1317.

TENTA. (1) Tentorium, Gall. *Tente*. Computus ann. 1324. to. 1. Hist. Dalphin. p. 133. col. 1. V. supra *Tenda*. (2) TENTA, pro *Tenca*, V. in hac voce. (3) † LOCUS in quo panni explicantur, i. q. *Tendaris*, in Stat. a. 1317. (4) † Linamentum, quod vulneri apponi solet, quod *Tentare* dicebant, Gall. *Tente*. Lit. remiss. a. 1468.

TENTARE, attentare, oppugnare, Annales Caesenates apud Murator. to. 14. col. 1127.

TENTATIO. (1) Examen, *Essays* Charta Edwardi I. Regis Angl. apud Guil. Prynneum in Libertatibus Angl. to. 3. p. 465. (2) † Ipsummet crimen pro fidei desertione videtur S. Cyprianus.

TENTATOR, examinador seu iudex doctrinae candidati gradus academici. Rob. Goulet in Compendio iurium Univerſitatis Pacis fol. 4vo.

† TENT-CLAVIA, umbellae s. tentorii species, in Stat. Synod. Tornac. a. 1366.

† TENTHVRARIA, tinctoris officina Formul. Mf.

† TENTIA, pro *Tenentia*, continetia, in Invent. a. 1476.

TENTIO, iurisdictio, ditio, possessio. Chronici Fragmentum apud Lobinell. to. 2. Hist. Britan. col. 160. In Glossis Lat. Gr. *Tensio*, τένσις redditur; in Graeco Latinis Τένσις, *Tencio*, *Tentio*, *Tentigo*, *Teno*. V. *Tenere* 1.

TENTIPELLIVM, Τέντιπυλον πρὸς ἰστίδας, in Gloss. Lat. Graec. Medicamento, quo pellis tenditur. *Tentipellium Artorius putat esse caciamentum ferratum, quo pelles ex-*

tendantur; inde Afranium dicitur in Promo: Pro manibus creda habere ego illos Tentipellium. Tenuum a *Verrius existimare, id medicamentum esse, quo rugae extendantur, cum dicitur: Tentipellium inducis, rugae ore extendantur; cum ille πρὸς αὐτὸν dixeris: Ita Felſus, V. *Tenor*. 2.*

TENTOR. (1) qui tenet seu possidet, in Litteris ann. 1515. apud Rymer. to. 13. p. 479. col. 1.

(2) Instrumentum quo videntur attentionem pellium pannorum apud Thomam Blount in Novallexico. V. *Tentipellium*. (3) TAYTORES, Αἰφίρται, in Glossis Lat. Graec. et Graec. Lat. Est autem αἰφίρτης, Emisor, vel manumifus.

TENTORIVM. (1) Machina belli eadem quae Latinis Pluteus. Abb. de Obsidione Parisiensi p. 109. (2) † Locus ubi panni explicantur V. *Tense* 3.

TENTVM, Tabernaculum, Gall. *Tense*. Literae Edwardi VIII. Regis Angl. ann. 1548. apud Rymer. to. 15. p. 175. col. 2. V. *Tenda* et *Tensa*.

TENTVRA. (1) Possessio, etc. V. in *Tenere* 1. (2) † Aulaeum, p. pes, a Gall. *Tenture*. Ceremon. M. eccles. Larnor.

TENTVS INEVERTO, in Lege Longob. lib. 1. tit. 25. §. 2. 3. 7. furto ipse deprehensus.

TENVARIVS, V. mox *Tenuariar*.

TENVCLA. Cumeanus Abbas de Mensura Poenitentiarum cap. 1. *Ceteris vero diebus paximasi panis mensura, et misso parvo impingatur horreo oleris, onis paucis, formico, seminalatis (s. semidalatis) fragilitate corporali, Tenucla. batuto lactis sextario pro suis gratiis etc.* Infra: *Sed mensura non gravetur panis, si operarius est, sextarius de lacte Romano, et alio Tenucla aqua, quantum sufficit pro suis mercedibus reumat.* Vox detorta videtur *Tenne lac*, Gallis *Petis lait*. Servat V. *Baldacca*.

TENVIARIVS, qui dat operam rebus tenuioribus. *Tenuarius vestivarius*, qui tenuia vestimenta conficit, in vet. Inscript. apud Gronov.

650. 8. 1067. 8. *Tenuarius*, ha-
bitus apud D. de Montfaucon to. 9.
Antiq. expositae p. 55.

INVISIANA, Scripturae genus, V.
supra in *Scriptura*.

INVITIO, TENVITVRA, TENVL-
TVRA, TENVRA, etc. V. in *Te-*
re 1.

TENVRA, feudalis dependentia, in
Chartul. Aldernard.

TVS, Subst. Virgultum, vel ra-
mus de arbore decusus, a Saxon.
tim, vimen, virgultum; unde Teu-
tobus apud Kilianum, *Tcom*, vi-
men, lantum vimen, *Teenborch*, vir-
gultum, falicetum, *seenen*, vimineus.
Definition: tit. 14. §. 1. *Tali de vir-*
gultis, quos Tenos vocant. In
Tenc unusquisque illorum septem
annis suam sortem, id est, Tenum de
sorte, et signet signo suo, etc.

TVS. (1) TENVUS HOC, pro
Tenuus, dixit Auctor Vitae S. Ili-
ri Hispanensis in Prologo sub fi-
ne. TENVUS VERBO, vel porius
Verbo Tenuus. Verbo, voce, ore,
Gall. Clementis VI. PP. ann. 1346.
Hist. Dalph. p. 531. col. 1.
V. *Quenar*. (2) † Iuxta, in Ch.

TVS. (1) Legitima, si bene
habito, materiae nummariae con-
fictio, Gall. *Alloy*, Confictus. Ia-
cobi Regis Siciliae, tit. 1. cap. 10.
Tantum in vita . . . faciemus
monetam, legalem tamen et Te-
ne . . . competentis. (2) Oc-
currit alia notione supra in *Tenere* 1.
† Capacitas, in Lit. remiss. a.

TVS. Miracula B. Ringae
to. 4. Iulii pag. 771. *Balika-*
Portha Tenuarius Gnoti com-
mandat se . . . D. Cunegundi. Cl.
Tenuarium dici arbitratut.
quo, cui Tenuarium seu possessio-
nem cura incumbit vel administra-
to. Possit etiam intelligi monceps,
feudatarius aut villicus; Gall. Ten-
ancier, nisi forte legendum sit Tem-
arius, quae vox suo loco legitur,
factor, infector, Gall. Teinturier;
vel Tenuarius. V. in hac voce.
VL

† TENYARIUS, tinctor, vel vas
ad officinam tinctoris pertinens, in
Stat. Taurin. a. 1360.

TEODISCALINGVA, V. *Tendisca*.
TEOLICAE, Tegulae, rectum, Mas-
siliae *Taulices*. Donatio Raymundi
Comitis Tolos. Communi Massil.
ann. 1216.

TEONNIVM, Vestigal, V. in *Telon*.
TEOPANTLACA, vox Indica, Tri-
butorum exactor. Concil. Mexica-
num an. 1585. inter Hispani. to. 4.
p. 349

TEORAGIVM. Tabularium Eleemo-
synariae Montis morilionis fol. 92.
Medietatem de Teoragio, et medietatem
servientiae, etc. An legendum
est *Foragium*? V. in hac voce.
† Vel potius *Terragium*.

† TEPESECT, pro tepescere, in Epist.
Car. imperat. a. 876.

TEPIDITAS, pro *Tepur*, improbat
Vossius de *Vitiis* serm. pag. 622.
Occurrit nude pro *Tepore* animi in
Concilio Emeritensi, inter Hispanica
tom. 2. p. 629.

TEPIDITAS, Tepesactus. Vita B. Co-
lumbae Reatinae, to. 5. Maii pag.
257.

TEPIDVS, *Dubius animi, medius in-*
ter confidentem et desperantem. Ga-
spari Barthii in Glossario ex Bul-
drici Historia Palaest. apud Lude-
wig. to. 3. Reliqui. MSS. pag. 168.

TEPORARI, pro *Tepescere*, apud
Guozonem in Miraculis S. Gengul-
fi, num. 33.

TEPPA, Terra inculta et viridi ce-
spite cooperta, in Charta feudorum
nobilium Castilionis Dumborum an.
1463. e Schedis D. Aubres.

TEPTIS, f. Sectio, pars, partio, a
tepmv, Secare; scindere, Chroni-
con Noustic, apud Murator. to. 2.
part. 2. col. 751. *In pago Diense*
Cassius sibi Tepus et portione nostra
in Bosedone, quem de Siaeria con-
quisivimus, una cum liberis et servis
vel appendices suas . . . ut habeas
volo ac iubet.

TERA, pro *Terra*, ni fallor. Ordi-
narium Eccles. Turon. apud Mar-
ten. de Antiq. Eccl. Discipl. in di-
vin. Offic. p. 584. *Duo pueri secun-*
dum R., duo de secunda Tera ter-
tium
Kk

sium R. . . . duo clerici de tertia Tera quartum R., duo de quarta Tera quintum R., duo de basilica sextum R. duo canonici diaconi septimum R. etc. Vbi pueros clericos de Tera dictos puro, quod non in *stallis*, sed in Terra seu in chori solo starent variis in locis dictis de prima Tera, de secunda Tera, etc. V. Clerici.

† TERAMENTVM, terrae prouentus. Ch. Ms. a. 1206. V. *Terremetum*.

TERBENTINA, pro *Therebinthina*, Gall. *Terebenthine*, Ital. *Terebintina*. Statuta Cadubrii cap. 36.

TERBICHTVM, Machina tollentis instar ad putei marginem erecta, cujus fini alteri cathedram exhibenti spurias et rixosas feminas imponentes, aqua solent immergere, Angl. *acokessle*. Spelmannus. V. *Trabuncus* 2. et *Trebuchetum*.

TERCELLVM, mensurae species liquidorum simul et aridorum, modus agri, arpentis pars tertia. Chartularium Monasterii Aquicint. fol. 40. *De vinea Theodorici in valle 3 sextaria et dimidium et Tercellum, quod est tertia pars sextarii*. V. *Tertia* et *Terceyra*.

† TERCENARIA, vectigalis species, in Ch. a. 1216.

TERCENARIVM, idem quod infra *Tricenarium*. Charta ann. 1381. e Chartulario S. Iohannis Angeriac. p. 467.

TERCENARIVS NUMERVS, Tringenta. Litterae Caroli VI. Fr. Regis ann. 1385. apud Marten. to. 1. Anecd. col. 1612.

† TERCENERIA, TERSENERIA, TERSERIA, i. q. *Tercellum*, in Inuent. a. 1476.

† TERCEOLAGIUM, praestationis species ex vineis, in Ch. a. 1229.

TERCERIA, i. q. *Terceolagium*. Charta Bituricensis ann. 1318. *Videlicet quinque Tercerias super quaedam geacia terrae sita subter vadum molendini*. Exactionis genus est, ut videtur, sic dictum a *Tertia*. V. in hac voce.

TERCERIVM. (1) Tertia pars, ut puto, Gall. *Tiers*, Ital. *Terno*. Sta-

tuta Vercell. 137vo. D. *Vheri Coarafa et filii . . . pro se et consuevis eorum pro duobus Terceris beatis praecipuum mediet 400. boj metleri*. (2) † Modus agri, i. *Tercellum*, in Ch. a. 1220. (3) Instrumentum ut videtur, cujus percussione monachi ad officium datum vocabantur, in Ordinar. S. Petri Aureae-vall.

† TERCEYROLA, dolii pars tertia vi *Carceyrola*, quarta. Comput. 1488. V. *Terziolas*.

TERCIA, TERCIARIA, V. *Tercia* et *Tertiaria* 4.

† TERCIARE, etc. V. *Tertiare*.

TERCIEYRA IVSTA, mensuraria capiens monachi portiones tertia parte maiorem quorundam locum in *Infra* 2. et *Tercellum*.

TERCIGENITVS, pro Terno gestus, in Litteris ann. 1361. interdinat. Reg. Franc. tom. 3. pag. 11.

† TERCINALE, armamentum Gall. *Arsenal*. ab Ital. *Darsena*, i. Cod. Ital. dipl. p. 1828.

TERCIOLAGIUM, Praestationis species ex vineis; verbi gratia pro quadrante vinearum, seu *Pour un quart de vignes, demi baril*. Ita in Regesto Censuum et feudorum Carnot. p. 8. ubi *Tercenil*, vel *Terceum* appellatur. Charta Hugonis Decani Capituli Carnotensis ann. 1224. e Tabulario ejusdem Ecclesiae n. 24. *Tasius vini medietas nostra erit, altera medietas dictis cultoribus, vineis. Terceolagium singulis annis de vineis, ex quibus debetur, communi reddetur*.

TERCIOLVS. (1) Monetae species V. *Terziolas*. (2) † Dolii f. modus pars tertia, in Ch. Ms. a. 1202.

TERCIUM et *Dangerium*, V. *Tersium*.

† TERCOLIVM, modus agri, i. q. *Tercellum*, in Ch. Ms. a. 1270.

TERCVLA. Chartularium S. Vincentii Cenoman. fol. 75. *Litigantium . . . super quadam vinea et quadam Tercula . . . dicitur Terculam de noam abbatis B. Vincentii Cenoman. dederunt*. Legendum videtur *Tercula*. V. in hac voce.

† TER

TEREVLM, diminut. a tergum, in Glossar. Prouinc. Lat. MS.

TERCVS, Vortex aquarum, Bollandus. Miracula B. Wernheri Mart. tom. 2. April. p. 713.

TERDRVM, i. q. *Terrum*, collis, clius, in Ch. a. 1404.

TER DVPLEX, maior gradus festiuitatis in Calendario MS. Canon. Regul. S. Laurentii Dioecesis Auriss. XIII. saec. et in quibusdam aliis. Idem est quod in aliis quibusdam *Festum* seu *festinitas triplex*: de quo dictum est in voce *Festum*.

TEREBRA, Machina bellica muris perforantibus, de qua Vitruuius lib. 2. c. 19. Hanc delineatam fuisse exposita P. Daniel lib. 2. Militar. Franc. 2. 4. Fusius quoque de *Terebra* scribit Carolus de Aquino in *Lexico Militari*.

TEREPO, vermis species, Ouidio, *Terepo*. Gloss. Lat. Gall. Cod. 7692.

TEREFORVM, terebra, idem Gloss.

TERENTIANVS, pro *Terentianus*, monete genus apud Romanos. V. *Felis* 2.

TERITES, species naui, V. in *Taride*.

TERCAFUGA, dicitur, inquit *Papae*, quoties milites fugientes a *tergo* caduntur.

TERCAVERNATOR, Murator, qui tergiversatur, moratur, impedit. Charta ann. 776. apud D. Calmer. in Probat. Hist. Lothar. tom. 1. col. 117.

TERGIA, f. pro *Cergia*, Ceria porio-
genus e grano. Historia Ordinis Praedicator. apud Marten. to. 6. *Index*. Ampliss. col. 377.

TERCIDVCTORES, Ductores extremi agminis, alio nomine agminis Conductores. Ita Carolus de Aquino in *Lexico Militari*.

TERGILLA, diminutivum a tergore; in pellem et cutem ipsam suis crassum vocat Apicius lib. 4. cap. 3. *Boissae* Lat. Graec. *Tergilla sine Ter-
flum, Tergum, Χοίρου Tergum*. Adde Graeco-Latinas.

TERIMENTVM, *Στήμα*, in Gloss. et Graec. Aliae Graec. Lat. *Στήμα*, *Scama*, *libraminum*, *examen*,

Tergimenta, *temperamentum*, *aequi-
pondium*.

TERGIVERSABILIS, *Deceptorius*. Ioh. de Ianua.

TERGIVERSABILITER, Fallaciter, tergiversando. Charta ann. 1302. ex Tabular. Massil. *Ne fraus committatur per inimicos reginales Tergiversabiliter et dissimulative super re-
hisura salis*.

TERGIVERSATIO, *Fuga*, *objectio tergi*, in Glossario Barthii ex Baldrici Hist. Palaest. apud Ludewig. to. 3. Reliq. MSS. pag. 304. *Sine aliqua Tergiversatione*, in lege 6. Cod. Theod. lib. 9. tit. 4. id est, sine corruptione, ut explicat Gothofredus in Glossario Noinico.

TERGIVERSATOR, *Deceptor*, Ioh. de Ianua; *Deceptor*, in Glossis Lat. Gall. Sangerm. Vox nota Gellio lib. 11. c. 7. et Arnobio lib. 7. pro eo qui tergiversatur.

TERGIVERSVTVS, vt *Tergiversator*. Anastasius in Canone PP.

TERGVVM, Guido de Vigevano de modo expugnandi T. S. cap. 9. cuius inscriptio est. *De modo equisandi per aquas. Primo accipiuntur Tergia quatuor rotunda, lata quatuor digitis et alta brachio medio, et post haec accipiuntur orti fabriles et leues, . . . et ex illis cooperiantur illa Tergia, et firmantur super illis Tergis cum clavisibus, et fiet una bona rotunda*

TERGORIVM, *Exuvierum*, in Gloss. Lat. Graec. et Graec. Lat. Legendum videtur *Terforium*.

† **TERGOVINA**, tributum species, t. 4. Cod. Ital. diplom. p. 1643.

TERGVISIETH. V. infra *Terquisieth*

TERIDA, species naui, V. *Tarida*.

TERIMENTVM, *Nutriminum*, in Glossis lisd. Addunt Excerpta *Intertrimendum*. Legendum ex Felto: *Termentum*, *detrimentum*. *Termentum* dixit Plautus Bacchid. 4. 9. scilicet a *Terere*.

TERIPES. (1) *Strapes*, *Estrier*. Or-
dericus Vitalis lib. 8. p. 695. (2) *Pedes*, qui pedibus iter facit. Gall. *Pieton*. Historia Monasterii S. Florentii

rentii Salmur. apud Marten. to. 5.
Ampl. Collect. col. 1088.

TERISTRUM, TERISTRATVS, V.
Theristrum.

TERMEN, pro *Terminus*, occurrit
apud veteres Agrimensores, in Col-
latione Legum Metatarum, in Epist.
47. inter Francicas to. 2. Hist. Franc.
in Concilio Helenensi an. 1065. in
Charta Ranimiri Regis Aragon. aerae
1173. apud Blancum in Comment.
Regum Aragon. pag. 646. in Char-
ta an. 971. in Append. ad capit.
n. 144. etc.

TERMENTORIVM, *Ἀρόμετρον* in
Gloss. Graec. Lat. MS. Editum *Cer-
mentorium* habet. Legendum vide-
tur *Tergimensorium*.

TERMILLVM. Odo de varia Erne-
sti Bavariae Ducis fortuna, to. 3.
Anecd. Marten. col. 354.

*Dicentes: Coeli Deus et Rex
optimus mundi,*

*Qui miranda potens, recusitis
manna pluisti*

*Iudaeis, clausoque lacu panes Da-
nieli*

*Costos misisti, pascens in monte
ministris*

*Eliam cornis, Eliseum mulie-
ris*

*Termillo, viduae parua crescente
farina,*

*Atque olei modico non deficiente
lecito.*

Intelligo *Subcinericium panem*, quo
Eliam, non Eliseum, refecit mulier
vidua, cujus *hydria farinae non de-
fecit*, et *lecithus olei non est immi-
natus*, ut narratur 3. Reg. 17. *Ter-
millum* autem mendose fortassis pro
Fertillum, diminut. a *Fertum*, Ge-
nus panis. V. in hac voce.

† TERMINALE, praedium, domi-
nium terminis suis circumscriptum,
districtus. Ch. MS. a. 1266.

TERMINALES. Gloss. Graec. Lat.
MS. *ὁρων διαίρεσις*, *Terminales*, sin-
gulare non habet. Editum habet *Ter-
minalia*. Gloss. Lat. Graec. *Termi-
nalia* *ὁροθρία*, *ὁρον* *ἐπὶ* *θρί*. Et
mox: *Terminalia* singulare non ha-
bet. *ὁρον* *διαίρεσις*, *ὁροθρία* pro
ὁροθρία, ut emendat Cujacius. Ali-

bi: *ἐπὶ* *ἀστρος*, *Terminalis* lap-
ita apud Ammianum lib. 11. *Ter-
minales lapides*. Lib. 30. *Termin-
plagae*. *Terminalia fossata*, in C.
an. 1230. ex Chartular. Camp-
niae.

TERMINALIA, loca terminis co-
scripta, seu appendices ad aliqu-
locum pertinentes, confinia: *Ter-
a* *istio* inter Abbatem et Monach-
Crassentes an. 1351. e libro vii
fol. 53.

TERMINARE. (1) Capitulare l. C.
roli M. ann. 802. c. 22. de Mo-
chis: *Non per vicos, neque per u-
las ad Ecclesiam vicini vel Termin-
ses sine magisterio vel disciplina*,
Sabatini dicuntur, etc. Forte h.
Ad Ecclesiam vicinam intrantes,
(2) Praeferre, determinare. A
mundus de Agiles. Hist. Hierol.
cap. 111. *Terminata die pagus*
capitur. Adde cap. 21. et Balduci
lib. 7. cap. 12. (3) Acta S. Iude
Agricolae to. 3. Maii. pag. 5:
*Nunius propter nimiam aegritu-
nem oculorum longo tempore loca*
fuit, et ad B. Patris Iphodii caraca-
bam salubriter Terminavit, id
terminum seu finem imposuit coe-
tati, sanatus est. (4) † Mori.

Chron. Pontif. Leon. Vrbevet.
TERMINARIUS. (1) *Termin-*
apud Ordines Mendicantes dicuntur
qui habendis per agros cuique co-
ventui addictos concionibus des-
nantur. Habent enim singuli Or-
num illorum Conventus descrip-
circumjecti territorii pagos, in
quos duntaxat elemosynas collige-
liceat, ne cum iactura caritatis in
periculo scandali muris officio
commodis. Statutum Ordinis
Guillelmi ann. 1337. apud Lobin-
to. 3. Hist. Paris. pag. 242. Rursum
occurrit ibidem pag. 243. Hanc
tis scio an eadem notione *Basilica*
de Reformat. Monast. cap. 17. apud
Leibnitium tom. 2. Scriptor. Brun-
svic. p. 818. *Sequuntur primo soli-
res in superpellicis, deinde altaris
capellani, Terminarii et plebani*
(2) Qui aliquod tenementum a
terminum, seu annorum spatium de-
finitum, possidet, apud Radulfum

de Heughem in Parua c. 7. *Terrior*, *Terrior* ex termino, apud Th. Blo-
 m in Nomolexico Anglic. (5) *Terminarii* in ordine Lectorum, quo-
 rum primus summus *Terminarius*
 municipalis, recensentur vltimi in
 Ordinar. eccles. Ambros. Mediol. ap.
 Murat. t. 4. Antiq. Ital. p. 861.

TERMINATIO, *Terminus*, *limes*,
Præceptum Ludou. Imp. ann. 820.
 apud Marten. tom. 1. Ampl. Col-
 lect. col. 69. *Silva vero ipsa has ha-*
bit Terminationes, etc. V. mox *Ter-*
minator.

TERMINATOR. (1) *TERMINA-*
TOR, *TERMINATIO*. Charta Fri-
 derici II. Imp. ann. 1211. pro Ec-
 clesia Panormit. apud Rocchum Pir-
 um to. 1. p. 144. *Et quatuor bene-*
ficia, videlicet Cantoriam, et Thesau-
variam, Subcantoriam, et Termina-
tionem, quorum reditus, etc. Officia-
 rius ipse in Ecclesia Panormitana,
 Argentana, et aliis, *Terminator*
 appellatur, seu *Magister Ceremo-*
niarum, qui, vt et eius collega, vti-
 tur veste violacea. Huius autem est
 singulare, vt in celebrandis sacri-
 ficiis, officiis recitandis, vnanimiter
 procedant Sacerdotes et Clerus,
 quale item quotidie sacrum, et offi-
 cium fit recitandum edicit. Ita idem
 Pirus to. 1. pag. 210. et to. 2. p.
 126. (2) *Oportet*, in Glossis Lat.
 Græc. et Græc. Lat. *Finitor*, qui
 terminos seu limites statuit, Literæ
 Caroli V. Regis Fr. ann. 1366. to. 4.
 Ordinar. p. 676.

TERMINATVRA, Coemeterium seu
 sepulchrum Ecclesie vicinum et ad Ec-
 clesiam pertinens, certis terminis
 contentum atque priuilegiis dona-
 tum, in Charta ann. circ. 950. e Char-
 tulario Marisconenſi fol. 103. V.
Texti et infra Termonlandes.

TERMINATVS, Substantiue, pro
Terminus, non semel apud Fronci-
 num de Aquesduſibus et in Frag-
 mentis legis Mamiliæ. V. Salmasium
 ad Spatianum in Aelio Vero et Vol-
 ſium de Vitiis ferri pag. 622.

TERMINENTVM, pagus, regio
 terminis suis circumscripta, distri-
 ctus, in Ch. a. 1399. V. *Terminus* 1.

TERMINIA, *TERMINEA*, *Termini-*
us, *limes*, In Collatione Legis
 Moſaicae tit. 13. inscribitur, *de Ter-*
minia moſa. Et infra: *Explicit de*
Terminea moſa.

TERMINIVM, *Terminus*, *limes*, pas-
 ſum in veteribus Instrumentis.

TERMINVM, *Terminus*, *limes*. Char-
 ra ann. 1357. inter Ordin. Reg.
 Franc. to. 4. p. 448. *Incedere non*
audens per Termina, territoria, vi-
nera, foreſtas, etc.

TERMINVS. (1) Pagus, regio *ter-*
minis suis et limitibus circumscripta,
 districtus. Gregor. Turon. lib. 1.
 de Miraculis cap. 59. *Ecclesia est vici*
Idiodoreus, ſub Termino Turonicæ
urbis, etc. cap. 90. *Apud Terminum*
vero Picſannum vicus est in Arhaſilico
nomine Becciaco, etc. cap. 101. *Cum*
partitores ad locum quendam Lemo-
vicini Termini perueniſſent, etc. *Ter-*
minus ſancti Petri ac Pauli, Eccle-
ſiæ Romanæ patrimonium, apud
Ioannem VIII. PP. Epist. 87. 249.

(2) *Definitio*, *ægos*, quomodo hæc
 vox Græce ſumitur in Actis Con-
 ciliarum. Synodicon aduerſus Tra-
 goediam Irenæi c. 38. *Excommuni-*
cationis concalcauerunt Terminum.
 Er cap. 209. extremo. Epiphanius
 Scholaſt. lib. 5. Hiſt. tripart. cap.
 29. *Quam Terminum ſaluarem ad-*
orabilemque deliberationem, corrup-
pere quidam aliis cogitationibus at-
que temerare voluerunt. (3) *Præ-*
ſinitum, tempus, dies præſtituta,
 Gall. *Termes*. *Soluere in Termino*,
 in Charta ann. 1341. apud Lude-
 wig. to. 5. pag. 554. *Habere ad*
Terminum de rebus ad certum an-
 norum numerum conductis dicitur
 in Epistola an. circ. 1180. apud
 Marten. tom. 1. Anecdor. col. 600.

V. ſupra *Terminarius*. (4) Dies
 ſaltus, apud Spelmanum. Quinam
 vero ſint apud Anglos *Termini*, seu
 anni tempora libris agendis de-
 ſignata, vide apud eundem Gloſſa-
 torem. (5) *TERMINVS IMPIVS*,
 Mors, obitus, vt videtur. Cod.
 Theod. lib. 6. tit. 24. leg. vlt. *Vs*
fructus domeſticiſ, impio Termino
conſequenti, etiamſi mortalitas inter-
uenerit perire non poſſint, etc. *Ter-*
minum

minum impium explicant etiam mortalitas internecit, ut videtur Gothofredo. **TERMINVS** PA-

SCHALIS, dies quo incidit luna decima quarta Paschalis cujusvis anni. Hac nota chronologica primus, quem sciam, vitus est Rodradus presbyter Ambian. medio saeculo IX. ut jam dictum est in voce *Pascha*. Laudatur apud Lobinellum to. 2. Hist. Britan. col. 237. Charta data anno MCXXXII. Ind. X. Epistola 1. *Concurrentibus* V. *Terminus Paschalis* II. *Non Apr. Dies ipsius Paschalis diei* IV. *Id. Luna ipsius diei* XX. Quae omnes notae optime cohaerent, ut sibi quisque persuadere poterit, si tanti faciat, indices chronologicos in voce *Annus* Glossarii Cangiani descriptos consulendo. V. *Claves terminorum*. **TERMINI SANCTORVM**, quomodo *Limita Sanctorum* dicunt alii, apud Hieron. Rubeum L. 2. Hist. Rauenaris. V. in *Limen*. (6) † l. q. *Plactum*, *assisia*, conventus, in Ch. Ms. a. 1260. (7) † Ratio, modus, forma, in Ch. a. 1345.

† **TERMITANVS**, ad *terminalia* pertinens, in Comoed. sine nomine Ms.

TERMONERS, Coloni ecclesiastici, lib. Hib. tol. 14. apud Spelmannum. V. *Termonlandes*.

TERMONLANDES, apud Hibernos, Terrae ad Ecclesiam pertinentes, a Saxónico *Land*, Terra, et Latino *Terminus*, quasi terra limitibus distincta, puta a praediis laicorum: quo sensu territorium Ecclesiae *Terminus* etiam dicitur, in Lege Bajwar. jam laudata in *Terminus* I. Cum autem terrae Ecclesiae, inquit Spelmannus in voce *Corna*, multorum canonum vigore, liberae essent et immunes a saecularium potestate et sanctae habitae, dici etiam coepit *Termon* pro loco sancto, atque inde *Tearmuin* pro sanctuario, ut ibidem exemplis probet. Quod autem ait quosdam esse, qui *Termon*, Gallicum *Terre-moine*, i. Terram monachorum sonare volunt, nihili est. V. *Dextri*.

TERMOSITA. Charta Roberti Episcopi Messianensis ann. 1094. apud

Rocchum Pirrum in Episcop. Messanensib. pag. 386 *Rogerius Calabrum Comes . . . multas inopias et labores passus, et multo sanguine suo tota Sicilia Saracenorum Termopse, et Christianos eorum tyrannide . . . fudit annihilata, etc.* Vox formata ex Graec. *Σίγμωσις*, impotens calor animi feruor, audacia, *Σίγμωσις*.

TERMOTIO, quasi Terrae motio retrahere motus *Termotio* vel *Tremotio*, Ioanni Villaneo et aliis Scripto-ribus Italicis. Dimarus lib. 7. p. 113.

TERNA, V. *Septima* et *Tertia* 3.

TERNALIS. (1) *Fanis cum quo vela, cum extenditur, sustinetur, ne cadat in aquam*, Franc. Barberino in Glossis in hos versus *Documenti d'antico*:

*Quinab porta e Termale,
Senale, e quadermale.*

Ternalis legitur hac notione in informationibus Civitatis Massil pro passagio transmarino e Codice Sigerici. MS. (2) Tertia pars Chartae Iacobi Regis ann. 1272. in magno *Talamus*. Montispeilus. MS. Bibl. Praefidis de Mazaugues. (3) † Minoris ponderis species, Occitanis *Turnal*. Comput. a. 1356. (4) † Modus agri, l. q. *Tercellam*, in Proloc. a. 1509.

TERNALIS, Moneta Dalphinatis pretii *triam* obulorum vel denariorum, nude *Ternalis* dicta, ut viderur. Ordinario Humberti II. ann. 1345. to. 2. Hist. Dalph. p. 515. V. *Ternale* I.

TERNARIVS. (1) Quid sit in Ecclesia collegiali S. Dionysii Leod. colligitur ex Statutis ejusd. Eccl. ann. 1330. to. 2. Sacrae Antiq. monument. pag. 439. *Statuimus quod canonici, qui primam residenciam fecerunt, possint exire pro negotiis suis de licentia decani per 40 dies abque Ternario: post hos vero 40 dies habebit canonici, qui perfectam residenciam tres quatuordecim per quas possint exire pro negotiis suis, sed teneant qualibet die, qui fuit absens Ternarium restituere scilicet notum Ternarienses, de quibus id facimus provisum* aut

*quodam . . . Si canonicus necesse
dubiterit exire, decanus ei dare debet
denarium cum Ternario per octo dies.
Ibidem p. 440. Item statutum est eis-
dem anno et die quod si quis canoni-
cus post servitium suae licentiae man-
serit, tenebitur solvere duplicem Ter-
narium, videlicet 12 denarios Leodiens-
is qualibet die quamdiu sine licentia
extra steterit usque ad octo dies. V.
Tertius 1. (2) Mensurae seu vasis
species in Austria Chronicon Salz-
burg. apud R. Duellium lib. 2.
Miscell. p. 166. Eodem anno (1485.)
panta sterilitas in Austria, ut ubi prius
generant XXX. Ternarii, vix unus
aut duo creverint. Chronic. Mellic.
pag. 379. col. 2. Hoc anno (1442.)
vasa fuerunt in magna carissia, ita
ut Ternarius vacuus daretur pro 14.
solidis pro 2. talentis.*

TERTIA, pro Ternio, ni fallor, ter-
tius numerus. V. locum *Tetra*.

TERCIO, Iulius Africanus lib. 3. Hi-
stor. Apostol. Sic Proconsul septem
cum Ternionibus flagellorum caesum
percussit praecipit. Gellius lib. 1.
c. 20. Numerus Ternio, qui Graece
tricius regias.

TERTIO. Fundatio Collegiatae S. Ni-
colai Pictavi. circa ann. 1060. apud
Marten. tom. 1. Anecd. col. 187. *Prae-
cipua donatus Agnes Comitissa . . .
vendas salis de mercato Pictavensi de
Carro scilicet duos sextarios salis, et
unum denarium de quadriga cum Ter-
none, unum sextarium, et unum de-
narium de quadriga, sine Ternone
tres denarios, si quatuor boves ibi ha-
bentur: si duo unum et dimidium,
Berocata cum asinis unum dena-
rium. Quem integrum locum sic
lego iisque interpunctionibus ut pla-
tior fiat: Donatus . . . vendas salis
de mercato Pictavensi; de carro scili-
cet duos sextarios salis et unum dena-
rium, de quadriga cum Ternone tres
denarios, si quatuor boves ibi habent-
ur; si duo, unum et dimidium: de
berocata cum asinis unum denarium.
Ex hac emendatione probabili eua-
lescit inexplicabilis vox Terno, et
locus ipse totus intellectu facilius
enodare.*

TERRA. Charta Ludouici II. Imp. in
Charta S. Vincentii de Vulturno p.
689. *Cum castris, montibus, cultibus,
vallis, Teronibus, Ecclesiis, etc.
Forte Teronibus. V. Toro.*

TERRANVS, Nummi genus, ab ur-
be Teruana sic dicti. Bulla Nicolai
IV. PP. ann. 1290. de censibus Ec-
clesiae Rom. apud Marten. tom. 2.
Ampliff. Collect. col. 1303.

TERPENTINVS, Germ. *Terpenzin*,
Therebinthina resina, Gall. *Ter-
benshine*. V. *Fernisium*.

TERRA. (1) Praedium, ager, domi-
nium, Gallis *Terre*. Lex Burgund.
tit. 79. §. 1. *Et si quis in populo no-
stro barbarae nationis personam, ut
re sua confisteret, inuississet, ac si ei
Terram ad habitandum deputasset.*
(2) Hispanis, quid sonet; vide *Ho-
nor*. (3) Regnum. Gualterus He-
mingford. in Edwardo I. Rege Angl.
pag. 237. (4) Italis, Castellum,
oppidulum muratum. Vita B. To-
relli n. 3. to. 2. Martii pag. 501.
(5) Modus agri, forte tantus, qui
vni pari boum possit sufficere. Char-
ta ann. 1077. in Probat. nouae Hist.
Occitan. col. 294. *Dono etiam extra
muros urbis Tolosae Terras omnes,
quas habeo ante portam cristatis.* (6)
TERRA ALTARIS, in Chartulario
Eccl. Ambian. et alibi, quae perti-
ner ad Altare seu ad Ecclesiam. V.
Altare. **TERRA ANIMALIVM**,
IV. VI. X. XX. vel XXX. etc. in
Charta ann. 855. apud Marten. to. 1.
Ampliff. Collect. col. 142. praedia
sunt, in quibus totidem nutriuntur
equi vel boues, aut requiruntur ad
colendos agros ex iis praediis pen-
dentes, ut **TERRA CARRUCA-
RVM** II. vel IV. pro Terra quae to-
tidem *carrucis aratur*. V. *Carrucata*.
TERRA ARIVA, Riparis, quae est
ad *rinam* seu ripam. Charta ann.
1046. ex Chartulario magno S. Vi-
ctoris Massil. fol. 59. **TERRA
AVIATICA**, V. *Terra Salica*.
TERRA CENSITA, **CENSVA-
RIA**, **CENSALIS**, etc. Obnoxia
censui, V. *Census*. **TERRA COMI-
TALIS**, quae Comitibus est, ejus do-
minium, in Charta ann. 904. apud
Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col.

262. TERRA DOMINICA, quae Domini est, lib. 5. Capitul. 301. et in Capitulari Ludouici Pisan. 829. c. 6. † TERRA DOTALIS, DOTIS, quae ad sarcophaga ecclesiae et clericorum sustentationem a fundatore confertur. Ch. a. 1139. TERRA ECCLESIASTICA, quae pertinet ad Ecclesiam, in Capitul. Caroli M. ex Lege Longob. cap. 20. TERRA EVINDICATA, in Appendice Marculfi form. 7. Quae per sententiam iudicis reperitur et recuperatur. TERRA EXCVLTABILIS, Arabilis campus, habilis culturae, apud Th. Blount in Nomolexico Anglic. Monasticum Anglic. to. 1. p. 426. col. 2. TERRA EXTENDENDA, Aestimanda, cujus pretium inquiri debet, et declarari, apud eundem Blount. ibid. V. *Extendere*. TERRA FERMA, vel potius *Firma*. Continuus. Gall. *Terre ferme*. Insularum Canariae et Indiarum ac Terrae firmae maris Oceani, apud Rymer. tom. 13. pag. 752. col. 1. *Terra firma* legitur ibid. p. 48. col. 2. et alibi saepe. TERRA FISCALIS, quae ad regium fiscum, seu Dominium pertinet, V. *Fiscus*. TERRA FRANCA, vel *Francha*, Immunis *tallari* seu tributum, quae domini a suis tenentibus exigebant, non immunitas tamen cuiusvis seruitutis. Charta feudorum nobilium Castellionis Dombert. ann. 1463. V. *Francia* Terra post *Franci* I. TERRA FRANCIGENA, Dragoganti species, quae ex Gallica attetur, inquit Constantinus Africanus lib. de Gradibus p. 383. TERRA FRISCA, FRVSCA, Ager incultus, Gall. *Terre en frische*. Monastic. Anglic. to. 2. pag. 327. col. 2. etc. V. *Friseum*. TERRA GILIFOKATA, ea est, ex qua domino praestari debet flos caryophyllaceus, apud Thom. Blount in Nomolexico Anglic. TERRA HAEREDITARIA, cujus possessio scripto firmabatur, V. *Liber*. TERRA HERMA, Ager incultus, in Charta ann. 4. Rodulph. Regis Prouinc. V. *Eremitas*. TERRA LABORABILIS, etc. Arabilis, V. in *Labor* 3. † TERRA LABORIOSA,

LUCROSA, culta, in Ch. a. 1099. TERRA LABORIS, Campagna, sive lix in Italia, V. in *Labor* 3. TERRAE LEIGIALES, quas tenent homines *ligii*. Charta S. Bernardi Ab. Clarevali. ann. 1145. V. *Liga*. TERRA LEVATA, eadem quae *mox noua*, V. *Leuare terram*. TERRA IN LIITORE MARIS, ubi *leni faciunt*, lib. 4. Capitul. cap. 1. TERRA LUCRABILIS, Arabilis culta, in Monastico Anglic. to. pag. 406. col. 1. V. *Lucrari* et *Gnugium*. TERRAE LIBERAE, apud Danos, quae et *Regiae*, et ab omni censu immunes erant, in Charta Waldemari Regis Daniae ann. apud Pontanum lib. 6. Rerum Danicarum. V. *Tenementum liberum* supra in *Tenere* 1. TERRAE MORTVAE, quae et *Silustinae*, in veteri Consuetudine Normanniae c. 34. *Terres fauchées que l'on appelle en Normandie Terres mortes*. TERRA NORMANNORVM, in Anglia dicebatur terra a nobili Normanno possessa, cui Rex Angliae illam confiscabat, quod ille Regis Francorum partes sequeretur. Litterae Henrici III. Reg. Angl. apud Kennettum Antiqu. Angl. breiden. ad ann. 1224. pag. 19. TERRA NOVA, in Chartis feudalibus et in censualibus schedulis, mittitur pro *terra*, vel nouiter concessa, vel nouiter exorta Tabularium Prioratus Lewensis. TERRA OCTAVA, V. *Octaua* 4. TERRA PATERNA, V. *Terra Salica*. TERRA PLANA, ager cultus, cui opponitur *siluestris*. Ch. M. Gall. Ep. Carnot. † TERRA POENAE DE POENA, POENOSA, tribus et exactionibus obnoxia, V. *Poenae*. TERRA PRAECONIS, ludus aut *Majoris* villae, in Charta a. 1123. apud Miraeum to. 1. p. 37. V. *Praeco*. TERRA PUTRATA, V. *Putra*. TERRAE REGALES dicebantur apud Dalmatas, quorum ratione census, vel praestationis Regi obnoxiae erunt. V. Ioh. Lucium lib. 2. de Regno Dalmat. cap. 15. p. 98. TERRA REPROMISSIONIS, Abrahae a Deo promissa Iudaea, *Ierusalem caput Terrae* n. p. 11.

Terrenis, in Chronico Perispi apud Murator. to. 2. part. 2. col. 100. *Terra reprimissionis*, etiam *lebanus* Hebr. 11. 9. TERRA SABV-
LOSA, Gall. *Terre sabbonense*, apud Th. Blount in Nomenclaco Anglic.
TERRA SACERDOTALIS, in Synodo ad Teudonis villam ann. 845. cap. 4. Quae Sacerdotum seu Ecclesiae propria est. Alludunt Patres ad illud Genesis. 47. 22. V. *Terra militaria*. TERRA SALICA, Portio terrae *Salis* militi, atque adeo Principi seu Regi assignata, ex his, quae in Gallis virtute, bellica exuberant, partitione inter milites facta. Harum enim aliae ab omni agere ac seruiuo, praeterquam militari, immunes, dictae *Salicae*, easque assignatae *Salicis*, seu viris Principibus, vel certe ex *Salica* gente, quae primas renuit inter gentes illas septentrionales, quae in Gallias properunt, easque Romanis abstulerunt; aliae *Laeticae*, et *Laediales*, quae *Lactorum*, vel *Lisorum* erant, hoc est vinorum obnoxiae conditionis, cuiusmodi fuerunt *Laeti*, vel quos *Romanos* appellabant, vereres sempe Galliae incolae, quibus assignari agri ad culturam, sub certis contributionum oneribus. B. Rhenanus in Epist. ad Petrum Helsingum: *Præci igitur victores consuetudinem Romanorum imitatis, et ipsi nobilibus veterant milibus agros in quibusdam locis, ut istis habitare licuisse, assignarunt, immunes penitus et ab omni seruitute liberos: itaque dasti Terra salica; sic proprie praedia Principum libera et immunitis Salicae serui nomine solita sunt appellari. Salica vero terrae, ea erat praerogativa, ut cum sub militaris obsequii conditione assignata esset, ad mulierem, quae illius prorsus incapax est, peruenire non posset. Quod exerte habet Lex Salica tit. 62. De Terra vero Salica nulla portio hereditatis mulieri veniat, sed ad virilem sexum sola terrae hereditas pervenit. De quomodolibet igitur terris Salicis agunt Traditiones Fuld. lib. 3. Trad. 28. Cuiusmodi quinquaginta Terrae Salicae, et Ecclesiam cum omni decimatione ad*

compertinentem. V. Domitium de Praerog. alodior. c. 7. et in Afferatore Gallico cap. 8. et quae arripit Cangius in Dissert. 17. ad Joinevillat. Annotavimus supra ad vocem *Lex Salica*, Eccardum *Terram Salicam* eam intelligere, quae ad *salam*, hoc est; ad domum *curtis* praecipuam pertinet. Haec videtur. Eiuem Eccardo *Terra Salica*, apud Merculsum *Terra paterna*, et in Lego Ripuariorum *Antistica*, ita ut *Lex* dici videretur, quae Principem in patrimoniis locum obtinebat. TERRA SALICA, quae in Pictonibus *Marais salans* vocant. Tabular. S. Cypriani Pictavenensis fol. 113. TERRA SANCTA, Gall. *Terre sainte*, Iudaea sic passim dicta, ab undecimo Ecclesiae saeculo, quae in ea perfecta fuerint Religionis Christianae sacrosancta mysteria. TERRA SANCTUARIA, quae ad sanctos, seu ad Ecclesiam pertinet. Chartul. Aptense fol. 21. V. *Sanctuarium*. TERRA SENIEVRA, quae domini est, Gallice *Terre seigneuriale*, in Luteris Officialis Carnut. ann. 1236. V. *Senior*. † TERRA SILVESTRIS inculta, in Ch. a. 1127. TERRA TACHABILIS, TACHIBILIS, TASCABILIS, TASCALIS, V. in *Tasca* 2. † TERRA TENAX, argilla, in Comput. a. 1482. TERRA TERTIA, i. Tertia pars frugum e terra nascentium; nisi idem sit quod *Tertio* 4. Gallis, *Champart*. Literae an. 1030. apud Ludewig. to. 6. Reliqu. MSS. p. 40. *Censum quoque tollere de omnibus arvis . . . et de quolibet tempore messis unum messorum, tertiam Terram, tertiam arborem de forestis, etc.* TERRA TRIBUTARIA, *Tertiae* seu praestationi agrariae, Gallis *Champart*, obnoxia. V. *Tertio* 4. TERRA TESTAMENTALIS, V. *Liber*. TERRA TRIBUTARIA, quae obnoxia est tributo. Capitulare 4. ann. 819. cap. 2. et lib. 4. Capitul. c. 37. TERRA VACUA, inculta. Charrularium S. Vandregesili. rom. 1. p. 818. V. *Vacuus*. TERRA VESTITA, Culta, fructibus referta. V. *Vestire*. TERRA VICINABILIS, quae viis

vicinibus obnoxia est. Tabularium Aptense fol. 139. V. *Via consuetudinis* in *Via* I. TERRÆ MERITUM, Terræ fructus, proventus. V. *Meritum*. TERRÆ SENSUS, V. in *Sensus*; TERRAM FACERE, Colere. Charta ann. 1164. tom. 8. Spicil. Acher. pag. 196. AVLA PER TERRAM, Aula inferior, Gallis *au rên de chauffée* vel *au rên de Terre*. Charta ann. 1270. ex Chartul. Episc. Paris. p. 130.

TERRACEA, Agger terreus, Gall. *Terrasse*. Excidium urbis Aconis apud Marten. to. 5. Collect. Amplif. col. 778. V. mox *Terracia*.

† TERRACEVM, agrarium, i. q. *Terragium*, in Chartul. S. Gauger. Camerac.

TERRACIA, TERRATIA, Solarium, Ital. *Terracia*, Gall. *Terrasse*. Tabularium Monasterii sancti Andree Viennensis.

† TERRACITVM, i. q. *Terracenum*, in Ch. 4. 466.

TERRACIVM. (1) Terra inutilis, Ital. *Terraccia*. Statuta Mutinae fol. 68vo. rubr. 350. (2) Idem quod *Terratio*, de qua voce infra terra, ager Charta ann. 1041. apud la Chiesa in Historia Ecclesiast. Pedemont. cap. 19.

TERRACVLVM, idem, ut videtur, quod *Terracia*. Lobinellus in Collectaneis MSS. ex quodam Chronico: *Terraculum* quod *Alanus Barbato* in circums. Ecclesiae Nannensis fecerat.

TERRADA. (1) Nauius genus apud Indos. Maffei in Historia Ind. lib. 8. *Lembos*, quod vulgo *Terradas* vocant, ducentos adiunxit. V. *Tavida*. (2) Terra, ager. Charta Lotharii Regis Franc. ann. 998. tom. 8. Spicilegii Acheriani pag. 358.

† TERRÆMAGNENSIS, i. q. *feudatarius*, vassallus maior, apud Murat. t. 6. Antiq. Ital. p. 7.

† TERRÆ-SCIDIVM, i. q. *Turba* I. in Stat. Eborac. a. 1466.

† TERRÆTENS, ad superficiem terrae, t. 10. Collect. Hist. Franc. p. 137.

TERRAGENARIUM, idem quod *Terragium* I. Vetus Charta apud

Augustinum *de Paes*, in *Stem* Armor. p. 245.

TERRAGERARE dicitur, qui regii jus habet. Tabularium Abse fol. 170. TERRAGIARE, en significatione. Historia MS. Monasterii S. Cypriani Pictau. p. 4.

TERRAGIRE, idem. Chron. Bonaspei pag. 7.

† TERRAGERIA, TERRAG agrarium, in Ch. a. 1405.

TERRAGIALIS, Ager obnoxius *regio*. Charta ann. 1285. e Clulario S. Iohannis Angeriac. p. 2.

TERRAGIATOR, qui victi *terragium* colligit. Charta an. 12 ex Tabulario S. Bertini. TERRGITOF, eodem significato. Locitatur supra *Bipartitor*.

TERRAGIVM. (1) Agrarium, Gall. *Terrage*, *champart*. Charta Ottonis Comitis Viromanduor. ann. 10 apud Hemeracum: *Vs perfolu annis singulis redditum terrae consuetudinibus suis, id est quod garbam Terragii, et 5. solidos et denarios in medio Martio, et 1. dos et 4. denarios de hospitiis*. Alexander III. PP. Epist. 48. *Quod reditus, qui Terragia dicuntur, V. Terracium et Agrarium*. TERRAGERIVM, eadem notione. Clularium S. Vicentii Cenomani fol. 158. TERRAGEVRIA, eodem intellectu. Charta ann. 1232. apud Stephanorium 3. Antiq. Pictau. MS. pag. 822. TERREGIVM, P. significato. Chron. Balduini diaco. tom. 2. Sacrae Antiq. monument. p. 207. TERRAGERIA, *Terragie*, in Consuetudine Pictau. art. 64. 75. 191. Praedium *terrag obnoxium: Terre a terrage*, in Consuetud. Bituric. tit. 10. art. 26. *Terre terragee*, in aliis. TERRACTVM, idem quod *Terragium* Charrular. Aquicin. fol. 39. TERRVACTARE, TERRVECTARE, *Terractum* seu *Terragium* colligere. Idem Charrular. fol. 18. Terragium occurrit *Terractare* ibid. fol. 39. (2) Ager, praedium. Charta Rogerii Comitis Calabriae ann. 1088 apud Ghellum to. 5. pag. 1047. V. infra *Terraria*. (3) Praedium

videtur, quae domino feudi ex-
tunc pro facultate acquirendi
ram seu praedium. Charta an.
17. ex Chartulario Campan. fol.
3. col. 1. Si autem homines ejus-
dem villae extra metas ipsius villae
ad adquisierint in territorio Prio-
ratus Bellae vallis. Prior per se ha-
bit Terragium et consuetudinem in-
pbi debitas. Occurrit rursum
(4) Quod pro inhumatione
soluitur sacerdoti, Constitutiones
provinciales sancti Edmundi Ar-
chep. Cantuariensis ann. 1275. cap.
V. *Interragium*. TERRAGIVM,
inhumatio. Vincensius Gigalt.
Bello Italico. (5) Agger ter-
reus, Gall. *Terrasse*, *Rempart*, Re-
fusus de Rebus Gestis Friderici L.
apud Marten. to. 6. col. 1198.
ad castrum fortissimum erat cum
mo magno et murato . . . et cum
limbo muro murato juxta Terra-
rium, et cum alio muro insus. V. Ter-
ragium. Terrasus et Terrale 2. (6)
q. Stallagium, praetario pro
mo, ubi quis merces suas venum
ponit, in Consuet. Castell. ad Se-
n.

LAIVS, idem, ni fallor, quod
Terragium s. Ital. *Terrazzo*. Statuta
Cathac fol. 4. rubr. 21. *Aperian-*
et apertae fiant viae quae vadunt
ad Terrajas civitatis a par-
transfeca.

TALAGIVM. Tabuletium S.
Cami de Campis: In Castro etiam
pro 10. solid. de *Terralagio*, et 2. ho-
m. Forte tributum est pro ag-
geris terreo ad castrum munendum.

TORALE (1) Genus vestis, in
pilis lūd. Suspiciatur Graevius le-
gatum esse, *Teristram*, vel *Theri-*
um, de quo nos infra, vel potius
ipsum fuisse *Torale*, genus vestis,
s. scilicet torus sternebatur. Nam,
quit. lectorum; tegmina vestes
dictas, quis tam hospes est in
ris, quem hoc fugiat. (2) Agger
reus, Gall. *Terrasse*, *Rempart*.
cognitio an. 1327. to. 2. Hist.
lph. pag. 28. col. 2. TERRA-
VIUM, eadem notione. Statuta
Cathac fol. 45vo rubr. 240. V.
Terragium et Terragium 3. TERRA-

VIUM, eodem intellectu. Idem
Chronicon ad ann. 1302. col. 845.
TERRALLIVM. Charta ann. 1294.
apud Dion. Saluaingum Boissium
lib. de Viu feudon. cap. 37. TER-
RAYLLIVM, eadem notione Com-
purus ann. 1336. tom. 2. Hist. Dal-
phin. pag. 325. col. 1. TERREL-
LVS, eodem significatu. Liberta-
tes Thosiaci in agro Dumbensi ann.
1310. art. 2.

TERRAMENTVM, idem quod *Tet-*
ragium 1. si vera lectio est. Charta
ann. 1. Caroli Regis apud Stepha-
notium to. 10. Fragment. MSS pag.
91. *Ipsas terras . . . per benefi-*
cium de ipsos abbates S. Iohannis vel
pro praecario tenuerunt, et ipsas de-
cimas, vel Terramensi ad ipsa casa
Dei, vel ad ipsas abbates donatas
habebant. Vereor ne legendum sit
Terrae meriti, vel potius *Terrae*
meritae seu prouentus.

† TERRANEA DOMVS, pars infe-
rius domus, solum, in Stat. M.
eccles. S. Laur. Rom.

TERRANIVS, e *terra*, seu oppido,
ab Italico *Terra*, Oppidum. Litterae
Cardinalis de Farnesio ann. 1537.
tom. 1. SS. April. p. 391. V. *Terra-*
rius.

TERRARE, Terra munire, obstruere,
vel cooperire. Reparationes factae
in Senecallia Carcasson. ann. 1435.
e MS. Cl. V. *Lancelot*. V. *Terratus*.

TERRARIA, TERRARIUM, Ager,
praedium, possessio, territorium.
Charta Guillelmi Episc. Cabilon.
ann. 1297. inter Instrum. Gall.
Christ nouae edit. tom. 4. col. 252.
Episcopi Cabilonenses consueverunt ab
antiquo conferre in Terrariis Decan-
et Capituli praefatae Ecclesiae Cabil-
. . . quaedam officia seu potestates
quasdam, quae vulgariter Vicedomi-
natus nuncupantur, Canonicis vide-
licet Ecclesiae Cabilonensis. Charta
ann. 1239. e Chartulario S. Vandre-
gesili tom. 2. pag. 1636. *In villa an-*
tem Alpici vel omni Terrario, si san-
guis effusus fuerit, vel falsa sedisto,
vel vaginam belli datum, meum est
judicare. V. *Terragium* 2.

TERRARIUM. (1) Agger terreus,
Gall. *Terrasse*. Tabularium S. Ser-
gii

vicinalibus obnoxia est. Tabularium Aptense tot. 139. V. *Via consuetudinis in Via I.* TERRA MERITUM, Terrae fructus, prouentus. V. *Meritum.* TERRA SENSUS, V. *Sensus.* TERRAM FACERE, lere. Charta ann. 1164. tom. 2. cil. Acher. pag. 196. AVLA TERRAM, Aula inferior *au rez de chauffée vel au rez de terre.* Charta ann. 1270. Episc. Paris. p. 130.

IRRACEA, Agger Terrasse, Excidium apud Marten. to. 5. col. 778. V. *mon.* TERRACEVM, *ragium*, in Ch. *merac.* BRACIA, *Colonienſi ann.* *ulariur* *Barones terrarii. hoc* *am terrarium possesſores.* *mon. incerti auctoris apud Ca-* *rellum ann. 1210. Vincentius Reluac.* *lib. 32. ap. 89. Rex autem de Consilio* *Baronum suorum, et Baronum ac Ter-* *riorum Cypri etc. Terrarii etiam Ba-* *rones Castellorum appellantur, in ve-* *tere Notitia apud Rocchum Pirum in* *Episcopis Agrigentini. p. 272. 276. (3)* TERRARIUS, TERRARIA, incolae alicujus oppidi; ab Ital. Terra, oppidum, in Act. SS. T. I. lun. p. 771. (4) *† l. 9. Firmarius, in Ch. a.* 1298. (5) *† in monasteriis, is cui terrarum cura commissa est. Ch.* *Mf. a. 1313.*

ERRARIUS, adject. (1) TERRARIUS LIBER, in quo terragia, census, possessiones describuntur, Gallis *Terrier*. Errarius in notis ad Decis. 272. Guid. Pap. V. infra *Terrarium.* (2) Terrestris, apud veterem Persii interpretem ad Satyr. 6. v. 24. ut obseruat Vossius de Vitiis ferm. lib. 3. cap. 52.

ERRASCIS, idem quod mox *Terrassia*. Charta ann. 1228. e paruo Chartulario S. Victoris Massil. p. 128.

ERRASSIA, Agger terreus, solarium, Gallice *Terrasse*. Ordinatio Iohannis XXII. PP. apud Pantonium Hist. Auenion. p. 175. V. *Tarrastia*.

TERR

ERRONVS, agger
MC.
VENTES, V.

1) Idem
Phili

1450. agger terreus.
TERRATICARIUS, qui
TERRATICVM, Inquis. a. 1273.
gum. 1. Quod a Colonis
nomine terrae et agri, quem
Academicis Cruscianis, quem
citur, *quel che si paga per sista di p-*
minar nel alerai terreno. *Terratio*
tracius ad art. 266. Consuet. Bruc.
Visitur haec regio certo contine
genere, quod Terragium appellat
Latine, verbum pro verbo Solenn
dixeris: *usus est, cum praedia fer-*
inculta calenda certis colonis tribu
sur perpetuo, aut vero tempor
jure, lege dicta, ut in archi
los decima fructuum auctori rep
datur.

TERRATIO. Vetus Charta
Baldricum, in Chronico Camer
L. I. c. 27: Hoc est mansus dom
cos et Terrationes, et ser
et antillas, etc. Idem videtur qu
terrae, agri. V. *Terrada*.

TERRATORIA, Matta, sic dicta, a
humis sternebatur, ut quidam
lunt Gloss. Lat. Graec. *ψαθω*,
ger, Terratoria, matta. Sed leg
dum monuimus, *stratoria*, vel *str-*
in V. Matta. Legitur tamen *Terr-*
toria in Glossis Lat. Graec. et
aliis to. 3. SS. Martii p. 843. *re-*
tis habetur: *ψαθος, Tiges, Ter-*
ratoria, matta, territoria.

TERRATORIUM, pro Territorio
in Chartis Italicis passim, et
Charta Caroli M. pro Ecclesia
risiensi in M. Pastoralis L. 19. ch.
Testamentum Berichramni Ep
Cenoman. *Vinculas, vel praedia*.

quod in decess
sc. Perperat
Charta ejus
lector. A
TVR
lis

TERB

inrellat. Idem
col. 845.
am. 1294.
Rutilius
154

528

Collect.

supra in Ter

Charta Odonis Bo-
rtalano, in Tabulario
Carnotensis num. 72. Po-
tamen Canonici si voluerint fa-
tum suum, qui custodiet res suas,
Major numerabit in agris, et
grangia, et ego meum et haerades
si voluerimus. Feodum Majoris
sarrago de grangia, Terreata an-
te post paleam et caudae annonae
bene exquisitarum, hoc est, ni-
lor, granum vel frumentum, quod
serram seu aream, antequam tri-
p et excussum sit a palea, decidit,
et terrae miscetur. V. Terrata.

TERREATVRIVM, V. in Terrato-
rium.

TERREGIVM, V. in Terragium I.

TERRELLVS, V. supra in Terrale 2.

TERREMERITVM, terrae pro-
ventus, in Ch. d. 1263.

TERRENA, via terrae, agger, in
Ch. 2. 1375.

TERRENIETIVM, f. idem quod
Terraticum. V. Onomasticum ad
placem to. 5. Anecdor. Marten.

TERENITAS DEI, Humanitas,
divinitas, Incarnatio. Occurrit in
lib. 1. Miraculorum S. Agili cap. 5.

TERENVM, Ital. Terreno, Gallis
Terrein, fundus, salum. Rollan-
dus in summa Notariae; Domus
in Terreno Ecclesiae S. Ioannis
in Mense

TERENVB, omne genus vecturae
terrestris, siue carris, siue equis fiat.
Charta Ludouici Pii pro Ecclesia
argentinenſi, apud Laguille in Pro-
at. Histor. Alsat. p. 19. col. 1.

TERBIVM. (1) Conex agrorum
et agalium, Gall. Terrier. Charta

quasi duarum vltimarum. Alibi:
Terfonum de lino habens in quolibet
capite duas barras de cotone albo.
Curſum alio in loco: Item duo Ter-
de lino operis Franciae cum fran-
de civico dinerſorum colorum in
us dedicati ad dicendum in
ſuma: In ſpiritu humilita-
(2) † Vrbis regio, i. q.
in Ch. 2. 1378.
pula, seu lineum ad
us pauperum. Con-
ugustini Lemonic.

TER.

TAS, . . . VRIA, Locus
prietas. Eng . . . n, apud Mo-
te ante diluvium . . . Luxouicenis
Anecdor. part. 1. col. 44. . . vi ad cal-
nutris quia Terreſtritas . . . eg. 380.
planis, quae non est apta . . . t mox

Leonardus in Speculo lapidum lib. 64.
I. cap. 1. ex Cod. MS. Libl. Reg.
Nullus enim lapis est qui ratione
suae Terreſtreitatis in aqua non sub-
mersus, dummodo non sit porus
seu plenus aeris. Inedito Terreſtritas

† TERRESTRIS, ad territorium
districum pertinens, in Ch. 2. 1336.

TERRIBILIA. Litterae Henrici IV.
Angl. Regis an. 1407. apud Rym-
er. tom. 8. p. 539 col. 2. Videbatur
honestum . . . ipsos vel eorum alia-
rum abultimo Terribilium custodire,
tempore quo quis eorum Iohannis et
B. virandi (duello certantium) victo-
riam habuisset, eis pugnae superſedere
mandavimus. Ubi Terribilium vl-
timum est mors ipsa, quae proba-
biliter subſecuta fuiſſet, niſi aucto-
ritate regia certamen fuiſſet inter-
ruptum.

TERRIBILITER, Terriblement,
espuvantablement, in Glossis Lat.
Gall. Sangerm. MSS. Vtuntur Ar-
nobius lib. 2. S. Augustinus lib. 12.
Confess. cap. 25. et alii recentiores.

TERRIBVLVM, Quoddam tormentum,
quod terreat reos, et dicitur a terreo.
Ioh. de Ianua. Occurrit etiam in
Gloss. Lat. Gall.

TERBIVNDVS, Terribilis, in Vita
B. Lidvinae, inter Acta SS. to. 2.
April. pag. 339.

TERRICELLA, Campulus, campel-
lus. Occurrit passim. in Chartis
Ita-

circumstantibus innoscescant, quicumque ingenuus incaute veniens casum mortis aut debilitatis incurreris, nullam ex hoc calumniam, is qui arcus posueris, sustinebis, etc. Ex quibus patet, ita arcus seu balistas positas, ut motis hisce *liens*, statim sagittas emitterent. (3) Plagae, rete, in Lit. remiss. a. 1357. (4) † L. q. *Tenementum*, praedium, possessio, haereditas, in Ch. 1390.

† TENSUTUM, rete, in Ch. Mf. a. 1317.

TENTA. (1) Tentorium, Gall. *Tente*. Computus ann. 1324. to. 1. Hist. Dalphin. p. 133. col. 1. V. supra *Tenda*. (2) TENTA, pro *Tenca*, V. in hac voce. (3) † Locus in quo panni explicantur, i. q. *Tendaris*, in Stat. a. 1317. (4) † Linamentum, quod vulnere apponi solet, quod *Tensare* dicebant, Gall. *Tente*. Lit. remiss. a. 1468.

TENTARE, attentare, oppugnare, Annales Caesares apud Murator. to. 14. col. 1127.

TENTATIO. (1) Examen, *Essays* Charta Edwardi I. Regis Angl. apud Guil. Pryneum in Liberratibus Angl. to. 3. p. 465. (2) † Ipsummet crimen pro fidei desertione vitur S. Cyprianus.

TENTATOR, examinatore seu iudex doctrinae candidati gradus academici. Rob. Goulet in Compendio iurium Universitatis Pacis fol. 4vo.

† TENT-CLAVIA, umbellae s. tentorii species, in Stat. Synod. Tornac. a. 1366.

† TENTHVARIA, tinctoris officina Formul. Mf.

† TENTIA, pro *Tenensia*, continentia, in Invent. a. 1476.

TENTIO, iurisdictio, dicio, possessio. Chronici Fragmentum apud Lobinell. to. 2. Hist. Britan. col. 160. In Glossis Lat. Gr. *Tensio*, *τάσις* redditur; in Graeco Latinis *τάσις*, *Tencio*, *Tentio*, *Tensigo*, *Teno*. V. *Tenere* 1.

TENTIPPELLIVM, *Πάμπανον πένος* *εὐρίδας*, in Gloss. Lat. Graec. Medicamento, quo pellis tenditur. *Tentipellium* Arterius putat esse *calciamentum ferratum*, quo *pelles* ex-

tendantur; inde *Africanum* dicitur in *Promo*: *Pro manibus credo habere ego illos Tentipellium*. *Tuinon* a *Verrinus* existimare, id *medicamentum* esse, quo *rugae* extenduntur, cum dicit: *Tentipellium* *inducis*, *rugae* *ore* *extenduntur*; cum ille *negotium* *dixeris*: Ita *Festus*, V. *Tentor*. 2.

TENTOR. (1) qui tenet seu possidet, in Litteris ann. 1515. apud Rymer. to. 13. p. 479. col. 1. (2) Instrumentum quo vivunt attentionem pellium pannorum apud Thomam Blount in Nomolexico. V. *Tentipellium*. (3) TENSOR, *Αφίρσις*, in Glossis Lat. Graec. et Graec. Lat. Est autem *αφίρσις*, *Emissor*, vel *manuarius*. TENSORIVM. (1) Machina bellicae eadem quae Latinis *Pluteus*. Ab de Obsidione Parisiensi p. 504. (2) † Locus ubi panni explicantur. V. *Tense* 3.

TENTVM, Tabernaculum, Gall. *Tente*. Literae Edwardi VIII. Regis Angl. ann. 1548. apud Rymer. to. 15. p. 175. col. 2. V. *Tenda* et *Tensa*.

TENTVRA. (1) Possessio, etc. V. in *Tenere* 1. (2) † Aulacum, *papes*, a Gall. *Tensure*. Ceremon. eccles. Larnor.

TENTVS INFURTO, in Lege Longob. lib. 1. tit. 25. §. 2. 3. 7. *Infurto* ipse deprehensus.

TENVARIVS, V. mox *Tenuarius*.

TENVCLA. Cumeanus Abbas de Mensura Poenitentiarum cap. 3. *Caeteris vero diebus proximati panis mensura, et misso parvo impingente horreo oleris, onis paucis, formico, seminalasis (s. semidaleis) pro fragilitate corporali, Tenucla, s. batuto lactis sextario pro suis granis etc.* Infra: *Sed mensura non grauat panis, si operarius est, sextarius de lacte Romano, s. alio Tenucla et aqua, quantum sufficit pro suis oratione sumat.* Vox detorta videtur *Tenuae* lac, Gallis *Petit lait*. Seruum V. *Baldusa*.

TENVARIVS, qui dat operam rebus tenuioribus. *Tenuarius* *vestiarius*, qui tenuia vestimenta condecit, in vett. Inscript. apud Gruterum.

650. 8. 1067. 8. *Tennarius* habetur apud D. de Montfaucon to. 9. Antiq. expositae p. 55.

ENVISANA, Scripturae genus, V. supra in *Scriptura*.

ENVITIO, TENVITVRA, TENVLYVRA, TENVRA, etc. V. in *Tenere* I.

TENVRA, feudalis dependentia, in Chartul. Aldernard.

TENVUS, Subst. Virgultum, vel ramus de arbore decusus, a Saxoni. Ten, vimen, virgultum; vnde Teunobus apud Kilianum, *Tcom*, virgultum vimen, *Teenborch*, virgultum, salicetum, *teenen*, vimineus. *Briton.* tit. 14. §. 1. *Tali de virgultu pasci*, quos *Tenos* vocant. In *Tunc unusquisque illorum septem dies suam sortem, id est, Tenum de pascua, et signet signo suo, etc.*

TENVUS, (1) TENVUS HOC, pro *Medicus*, dixit Auctor Vitae S. Isidori Hispalensis in Prologo sub finem. TENVUS VERBO, vel potius *Verbo Tenuis*. Verbo, voce, ore, *Bolla Clementis VI.* PP. ann. 1346. *2. Hist. Dalph.* p. 531. col. 1. *V. Ouenas.* (2) † iuxta, in *Ch. 2. 1391.*

TENVUS (1) Legitima, si bene notato, materiae nummariae constructum, Gall. *Alloy*, Confititur. *Isidori Rexis Siciliae*, tit. 1. cap. 10. *Semel tantum in vita . . . faciemus illi moneta, legalem tamen et Tenuis . . . competentis.* (2) Occurrit alia notione supra in *Teneret*. † Capacitas, in *Lit. remiss.* a. 1377.

TENVARIUS. Miracula B. Ringae *Yug.* to. 4. Iulii pag. 771. *Balthazar Porcha Tenuarius Gnotni commendavit se . . . D. Cunegundi.* Cl. Editor *Tenuarium* dici arbitrat. *Tenu*, cui *Tenuarium* seu possessionem curae incumbit vel administratio. Possit etiam intelligi *maneps*, *feudarius* aut *villicus*; Gall. *Tenuancier*, nisi forte legendum sit *Tenuarius*, quae vox suo loco legitur, *ductor*, *infector*, Gall. *Tenuancier*; vel *Tenuarius*. V. in hac voce.

in VL

† TENYARIUS, tinctor, vel vas ad officinam tinctoris pertinens, in *Stat. Taurin.* a. 1360.

TEODISCALINGVA, V. *Tendisca*. TEOLICAE, Tegulae, rectum, *Maffiliae Tanlices*. Donatio Raymundi Comitis Tolos. Communi *Massil.* ann. 1216.

TEONNIVM, Vestigal, V. in *Telon*. TEOPANTLACA, vox Indica, Tributorum exactor. *Concil. Mexicanum* an. 1585. inter *Hispan.* to. 4. p. 349.

TEORAGIVM. Tabularium Eleemosynariae Montis morillonis fol. 92. *Medietatem de Teoragio, et medietatem servientiae, etc.* An legendum est *Foragium*? V. in hac voce. † Vel potius *Terragium*.

† TERESC, pro *terescere*, in *Epist. Car.* imperat. a. 876.

TEPIDITAS, pro *Tepor*, improbat *Vossius de Viris* serm. pag. 622. Occurrit nude pro *Tepore* animi in *Concilio Emeriten.* inter *Hispanica* tom. 2. p. 629.

TEPIDITAS, *Tepesactus*. Vita B. Columbae Reatinae, to. 5. Maii pag. 257.

TEPIDVS, *Dubius animi, medius inter confidentem et desperantem*. *Gasp. Barthii in Glossario ex Buldrici Historia Palaest.* apud *Ludewig.* to. 3. Reliqui MSS. pag. 168.

TEPORARI, pro *Tepescere*, apud *Guazonem* in *Miraculis S. Gengulfi*, num. 33.

TEPPA, Terra inculta et viridi ceptite cooperta, in *Charta feudorum nobilium Castilionis Dumborum* an. 1463. e *Schedis D. Aubres.*

TEPTIS, f. Sectio, pars, partio, a *teptum*, Secare, scindere, *Chronicon Nusalic.* apud *Murator.* to. 2. part. 2. col. 751. *In pago Diense Cassies sibi Teptis et portione nostra in Bosedone, quem de Siaeria conquestuimus, una cum libertis et servis vel appendices suas . . . ut habeas volo ac jubes.*

TERA, pro *Terra*, ni fallor. *Ordinatum Eccles. Turon.* apud *Marten.* de *Antiq. Eccl. Discipl.* in *divin. Offic.* p. 584. *Duo pueri secundum R., duo de secunda Tera tertium*

Kk

sium R. . . . duo clerici de tertia Tera quartum R., duo de quarta Tera quintum R., duo de basilica sextum R. duo canonici diaconi septimum R. etc. Vbi pueros clericos de Tera dictos puto, quod non in stallis, sed in Terra seu in chori solo starent variis in locis dictis de prima Tera, de secunda Tera, etc. V. Clerici.

† TERAMENTVM, terrae prouentus. Ch. Ms. a. 1206. V. *Terramentum*.

TERBENTINA, pro *Therebinthina*, Gall. *Terebenthine*, Ital. *Terebintina*. Statuta Cadubrii cap. 36.

TERBICHETVM, Machina tollenonis instar ad putei marginem erecta, cujus fini alteri cathedram exhibenti spurias et rixosas feminas imponentes, aqua solent immergere, Angl. *acokessole*. Spelmannus. V. *Trabucis* 1. et *Trebuchetum*.

TERCELLVM, mensurae species liquidorum simul et aridorum, modus agri, arpentis pars tertia. Chartularium Monasterii Aquicint. fol. 40. *De vinea Theodorici in valle 3 sextaria et dimidium et Tercellum, quod est tertia pars sextarii*. V. *Tertia* et *Terçeyra*.

† TERCENARIA, vectigalis species, in Ch. a. 1216.

TERCENARIVM, idem quod infra *Tricenarium*. Charta ann. 1384. e Chartulario S. Iohannis Angeriace. p. 467.

TERCENARIVS NUMERVS, Triginta. Litterae Caroli VI. Fr. Regis ann. 1385. apud Marten. to. 1. Anecd. col. 1613.

† TERCENERIA, TERSENERIA, TERSERIA, i. q. *Tercellum*, in Inuent. a. 1476.

† TERCEOLAGIUM, praestationis species ex vineis, in Ch. a. 1229.

TERCERIA, i. q. *Terceolagium*. Charta Bituricensis ann. 1318. *Videlicet quinque Tercerias super quaedam pecunie terrae sita subter vadum molendini*. Exactionis genus est, ut videtur, sic dictum a *Tertia*. V. in hac voce.

† TERCERIVM. (1) Tertia pars, ut puto, Gall. *Tiers*, Ital. *Terno*. Sta-

ruta Vercell. 137vo. D. *Vernus Coarsa et filii* . . . pro se et consensibus eorum pro duobus Terceris habent praecipuum modios 400. *hospitum ecclesie*. (2) † Modus agri, i. q. *Tercellum*, in Ch. a. 1220. (3) Instrumentum ut videtur, cujus percussione monachi ad officium diaconi vocabantur, in Ordinar. M. S. Petri Aureae-vall.

† TERCEYROLA, dolii pars tertia vi *Carseyrola*, quarta. Comput. 1488. V. *Terciolas*.

TERCIA, TERCIARIA, V. *Tertia* et *Tertiaria* 4.

† TERCIARE, etc. V. *Tertiare*.

TERCIYRA IVSTA, mensura tertia capiens monachi portiones tertia parte maiorem quorundam locum in *Insta* 2. et *Tercellum*.

TEECIGENITVS, pro Tercio genitus, in Litteris ann. 1361. inter Ordinat. Reg. Franc. tom. 3. pag. 157.

† TERCINALE, armamentarium. Gall. *Arsenal*. ab Ital. *Darsena*, L. Cod. Ital. dipl. p. 1828.

TERCIOLAGIUM, Praestationis species ex vineis; verbi gratia pro quodam drante vinearum, seu *Pour un quart de vignes, demi baril*. Ita in Regesto Censuum et feudorum Carnot. p. 8. vbi *Tercenil*, vel *Terceas* appellatur. Charta Hugonis Decani et Capituli Carnotensis ann. 1224. e Tabulario ejusdem Ecclesiae n. 24. *Totius vini medietas nostra erit, altera medietas dictis cultoribus, vineis. Terciologium singulis annis de vineis, ex quibus debebitur, a communi reddetur*.

TERCIOLVS. (1) Monetae species V. *Tersiolus*. (2) † Dolii s. modii pars tertia, in Ch. Ms. a. 1202.

TERCIUM et *Dangerium*, V. *Tertium*.

† TERCOLIVM, modus agri, i. q. *Tercellum*, in Ch. Ms. a. 1270.

TERCVLA. Chartularium S. Vincentii Cenoman. fol. 75. *Litigantibus . . . super quadam una et quadam Tercula . . . dictat Terculum et noam abbatis B. Vincentii Cenoman. dederunt*. Legendum videtur *Tercula*. V. in hac voce.

† TER

TEREVLUM, diminut. a tergum, in Glossar. Prouinc. Lat. MS.

TERCVS, Vortex aquarum, Bollandus. Miracula B. Wernheri Mart. tom. 2. April. p. 713.

TERDRVM, i. q. *Terrum*, collis, clius, in Ch. a. 1404.

TERDPLEX, m. ior gradus festiuitatis in Calendario MS. Canon. Regul. S. Laurentii Dioecesis Auriss. XIII. saec. et in quibusdam aliis. Item est quod in aliis quibusdam *Festum* seu *festinitas triplex*: de quo dictum est in voce *Festum*.

TEREBA, Machina bellica muris perforandis, de qua Vitruuius lib. 10. c. 19. Hanc delineatam fuisse explicat P. Daniel lib. 2. Milit. Franc.

TERE, Fusus quoque de *Terebra* dicitur Carolus de Aquino in Lexico Militari.

TEREDO, vermis species, Ouidio, *Terepe*. Gloss. Lat. Gall. Cod. 7692.

TERFORVM, terebra, idem Gloss.

TRENTIANVS, pro *Terransianus*, monete genus apud Romanos. V. *Tolis* 2.

TRATES, species naui, V. in *Tanda*.

TRAGAVGA, dicitur, inquit Pappus, quoties milites fugientes a tergo occiduntur.

TRAGVERNATOR, Murator, qui tergiversatur, innotatur, impedit. Charta ann. 776. apud D. Calmer. Probat. Hist. Lothar. tom. 1. col. 107.

TRAGIA, f. pro *Cergia*, Ceria potioris generis e greno. Historia Ordinis Praedicator. apud Marten. to. 6. Ampliss. col. 377.

TRAGIDVCTORES, Ductores extremi agminis, alio nomine agminis Conductores. Ita Carolus de Aquino in Lexico Militari.

TRAGILLA, diminutiuum a tergore; in pellem et cutem ipsam suis crastin vocat Apicius lib. 4. cap. 3. Iosiae Lat. Graec. *Tergilla sine Ter-*
ram, Qogim, Xogim, Xogim. Adde Graeco-Latinas.

TRAGIMENTVM, *Σήμα*, in Gloss. al. Graec. Aliae Graec. Lat. *Σήμα*, *Scema*, *libramentum*, *exament*,

Tergimenta, *temperamentum*, *aquipondium*.

TERGIVERSABILIS, *Deceptorius*. Ioh. de Ianua.

TERGIVERSABILITER, Fallaciter, tergiversando. Charta ann. 1302. ex Tabular. Massil. *Ne fraus committatur per inimicos reginales Tergiversabiliter et dissimulatur super verisura salis*.

TERGIVERSATIO, *Fuga*, *objectio tergi*, in Glossario Barthii ex Baldrici Hist. Palaest. apud Ludewig. to. 3. Reliq. MSS. pag. 304. *Sine aliqua Tergiversatione*, in lege 6. Cod. Theod. lib. 9. tit. 4. id est, sine corruptione, ut explicat Gothofredus in Glossario Nomico.

TERGIVERSATOR, *Deceptor*, Ioh. de Ianua; *Deceptor*, in Glossis Lat. Gall. Sangerm. Vox nota Gellio lib. 11. c. 7. et Arnobio lib. 7. pro eo qui tergiversatur.

TERGIVERSVTVS, vt *Tergiversator*. Anastasius in Canone PP.

TERGVVM, Guido de Vigetiano de modo expugnandi T. S. cap. 9. cuius inscriptio est. *De modo equitandi per aquas. Primo accipiantur Tergia quatuor rotunda, lata quatuor digitis et alta brachio medio, et post haec accipiantur orti fabriles et lenes, . . . et ex illis cooperiantur illa Tergia, et firmantur super illis Tergiis cum clauibus, et fiet una bota rotunda*

TERGORIVM, *Εργασίον*, in Gloss. Lat. Graec. et Graec. Lat. Legendum videtur *Terforium*.

† **TERGOVINA**, tributi species, t. 4. Cod. Ital. diplom. p. 1643.

TERGVISIÆTH. V. infra *Terquifaceth*

TERIDA, species naui, V. *Tarida*.

TERIMENTVM, *Nutrimensum*, in Glossis Isid. Addunt Excerpta *Intertrimendum*. Legendum ex Felto: *Termensum, detrimentum*. *Termensum* dixit Plautus Bacchid. 4. 9. scilicet a *Terere*.

TERIPES. (1) *Stapes*, *Esfriser*. Oedericus Vitalis lib. 8. p. 695. (2) *Pedes*, qui pedibus iter facit. Gall. *Pieton*. Historia Monasterii S. Florentii

Kk 2

temii

rentii Salmur. apud Marten. to. 5.
Ampl. Collect. col. 1088.

TERISTRVM, TERISTRATVS, V.
Theristrum.

TERMEN, pro *Terminus*, occurrit
apud vereres Agrimensores, in Col-
latione Legum Metacarum, in Epist.
47. inter Francicas to. 2. Hist. Franc.
in Concilio Helenensi an. 1065. in
Charta Ranimiri Regis Aragon. aerae
1173. apud Blancum in Comment.
Regum Aragon. pag. 646. in Char-
ta an. 971. in Append. ad capit.
n. 144. etc.

TERMENTORIVM, *Ἀπέμωμα* in
Gloss. Graec. Lat. MS. Editum *Cer-
mentorium* habet. Legendum vide-
tur *Tergimentorium*.

TERMILLVM. Odo de varia Erne-
sti Bavarie Ducis fortuna, to. 3.
Anecd. Marten. col. 354.

*Dicentes: Coeli Deus es Rex
optimus mundi,*

*Qui miranda potens, recusitis
manna pluisti*

*Iudaeis, clausaque lacu pones Da-
nieli*

*Coctos misisti, pasces in monte
ministris*

*Eliam cornis, Elisacum mulie-
ris*

*Termilla, viduae parua crescense
farina,*

*Atque olei modico non deficiente
lecito,*

Intelligo *Subcinericium panem*, quo
Eliam, non Elifeum, refecit mulier
vidua, cujus *hydria farinae non de-
fecit, et lecythus olei non est immi-
natus*, ut narratur 3. Reg. 17. *Ter-
millum* autem mendose fortassis pro
Fertillum, diminut. a *Fertum*, Ge-
nus panis, V. in hac voce.

† TERMINALE, praedium, domi-
nium *terminis* suis circumscriptum,
distriktus. Ch. MS. a. 1266.

TERMINALES. Gloss. Graec. Lat.
MS. *ὁριζιάσεις*, *Terminales*, sin-
gulare non habet. Editum habet *Ter-
minalia*. Gloss. Lat. Graec. *Ter-
minalia* *ὁριζία*, *τοῦ ἐξ ὧν* *ἔστιν*. Et
mox: *Terminalia* singulare non ha-
bet. *ὁριζιάσεις*, *ἐκ τῶν* *ἔστιν* pro
ὁριζία, ut emendat Cujacius. All-

bi: *ἐξ ὧν* *ἔστιν*, *Terminalia* lap-
idea apud Ammianum lib. ix. *Ter-
minales lapides*. Lib. 30. *Termini-
plagae*. *Terminalia fossata*, in Ch.
ann. 1230. ex Chartular. Cani-
niae.

TERMINALIA, loca terminis co-
scripta, seu appendices ad aliquod
locum pertinentes, confinia. Tra-
actio inter Abbatem et Monachos
Crassentes ann. 1351. e libro v.
fol. 53.

TERMINARE. (1) Capitulare L.
rolli M. ann. 802. c. 22. de Mo-
nachiis: *Non per vicos, neque per
vias ad Ecclesiam vicini vel Termin-
ales sine magisterio vel disciplina,
Sababati dicuntur, etc.* Forte
Ad Ecclesiam vicinam immunes.

(2) Praefigere, determinare. A
mundus de Agiles. Hist. Herod.
cap. 111. *Terminata die pugna
incipitur*. Adde cap. 21. et Baldui-
lib. 7. cap. 12. (3) Acta S. Ilii
Agricolae to. 3. Maii. pag. 5.
Nunius propter nimiam acri-
miam oculorum longo tempore cae-
suis, et ad B. Patris Isidori causam
salubriter Terminavit, id est
terminum seu finem imposuit con-
tati, sanatus est. (4) † Mori.
Chron. Pontif. Leon. Vrbevet.

TERMINARIUS. (1) Terminarius
apud Ordines Mendicantes dicitur
qui habendis per agros cuique con-
ventui addictos concionibus deservit.
Habent enim singuli Conventus
num illorum Conventus deservit
circumscripti territorii pagos, vel
quos duntaxat eleemosynas colligere
liceat, ne cum iactura caritatis
periculo scandali muris officii
commodis. Statutum Ordinis
Guillelmi ann. 1337. apud Lob-
to. 3. Hist. Paris. pag. 242. Rursum
occurrit ibidem pag. 243. Haud
scio an eadem notione Bulcatus
de Reformat. Monast. cap. 17. apud
Leibnizium tom. 2. Scriptor. Bras-
svic. p. 818. *Sequuntur primo
res in superpellicis, deinde alant
capellani, Terminarii et plebani*.
(2) Qui aliquod tenementum
terminum, seu annorum spatium
finitum, possidet, apud Radulphum

de Heugham in Parua c. 7. *Termior*, *Terminus* ex termino, apud Th. Blount in Nomolexico Anglic. (3) *Terminarii* in ordine Lectorum, quorum primus summus *Terminarius* nuncupatus, recensentur vltimi in Ordinar. eccles. Ambros. Mediol. ap. Murat. t. 4. Antiq. Ital. p. 861.

TERMINATIO, *Terminus*, limes, Praeceptum Ludou. Imp. ann. 820. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 69. *Silua vero ipsa has habet Terminationes*, etc. V. mox *Terminator*.

TERMINATOR. (1) **TERMINATOR**, **TERMINATIO**. Charta Friderici II. Imp. ann. 1211. pro Ecclesia Panormit. apud Rocchum Pirum to. 1. p. 144. *Et quatuor beneficiis, videlicet Cantoriam, et Thesaurarium, Subcantoriam, et Terminatorem, quorum rectus*, etc. Officiarius ipse in Ecclesia Panormitana, Armeniana, et aliis, *Terminator* appellatur, seu *Magister Ceremoniarum*, qui, vt et eius collega, vtiitur veste violacea. Huius autem est singulare, vt in celebrandis sacris, officiis recitandis, vniuersimter procedant Sacerdotes et Clerus, quale item quotidie sacrum, et officium sit recitandum edicit. Ita idem Pirum to. 1. pag. 210. et to. 2. p. 144. (2) *Oportet*, in Glossis Lat. Graec. et Graec. Lat. *Finitor*, qui terminos seu limites statuit, Literae Caroli V. Regis Fr. ann. 1366. to. 4. Ordinat. p. 676.

TERMINATVRA, Coemeterium seu sanum Ecclesiae vicinum et ad Ecclesiam pertinens, certis terminis contentum atque priuilegiis donatum, in Charta ann. circ. 950. e Chartulario Matilconensi fol. 103. V. *Terri* et infra *Terroulandes*.

TERMINATVS, Substantiue, pro *Terminus*, non semel apud Frontinum de Aquseductibus et in Fragmentis legis Maniliae. V. Salmasium ad Spannum in Aelio Vero et Voffium de Vitiis ferri pag. 622.

TERMINENTVM, pagus, regio terminis suis circumscripta, districtus, in Ch. a. 1399: V. *Terminus* I.

TERMINIA, **TERMINEA**, *Terminus*, limes. In Collatione Legis Moisaicae tit. 12. inscribitur, *de Terminis nota*. Et infra: *Explicit de Termine nota*.

TERMINIVM, *Terminus*, limes, passim in veteribus Instrumentis.

TERMINVM, *Terminus*, limes. Charta ann. 1357. inter Ordin. Reg. Franc. to. 4. p. 448. *Incedere non audens per Termina, territoria, itinera, forestas*, etc.

TERMINVS. (1) Pagus, regio terminis suis et limitibus circumscripta, districtus. Gregor. Turon. lib. 1. de Miraculis cap. 59. *Ecclesia est vici Ictodoreusis sub Termino Turonicae urbis*, etc. cap. 90. *Apud Terminum vero Pictaunum vicus est in Arhasilico nomine Becciaco*, etc. cap. 101. *Cum portitores ad locum quendam Lemo vicini Termini peruenissent*, etc. *Terminus sancti Petri ac Pauli*, Ecclesiae Romanae patrimonium, apud Ioannem VIII. PP. Epist. 87. 249.

(2) *Definitio*, *aeos*, quomodo haec vox Graece sumitur in Actis Conciliorum. Synodicon aduersus Traгодiam Irenaei c. 38. *Excommunicationis concaleuerunt Terminum*. Et cap. 209. extremo. Epiphanius Scholast. lib. 5. Hist. tripart. cap. 29. *Quem Terminum saluarem adorabilemque deliberationem, corrumpere quidam aliis cogitationibus atque temerare valuerunt*. (3) *Praefinitum*, tempus, dies praestituta, Gall. *Termes*. *Solueri in Termino*, in Charta ann. 1341. apud Ludewig. to. 5. pag. 554. *Habere ad Terminum* de rebus ad certum annorum numerum conductis dicitur in Epistola an. circ. 1180. apud Marten. tom. 1. Anecdor. col. 600. V. supra *Terminarius*. (4) Dies fastus, apud Spelmanum. Quinam vero sint apud Anglos *Termini*, seu anni tempora libris agendis designata, vide apud eundem Glossatorem. (5) **TERMINVS IMPVS**, Mors, obitus, vt videtur. Cod. Theod. lib. 6. tit. 24. leg. vlt. *Us fructus domesticis, impio Termino consequenti, siamsi mortalitas interuenerit perire non possint*, etc. *Terminum*

minum impium explicant etiam mortalitas internecis, ut videtur Gothofredo.

TERMINVS PASCHALIS, dies quo incidit luna decima quarta Paschalis cuiusvis anni. Hac nota chronologica primus, quem sciam, vltus est Rodr. presbyter Ambian. medio saeculo IX. ut jam dictum est in voce *Pascha*. Laudatur apud Lobinellum to. 2. Hist. Britan. col. 237. Charta data anno MCXXXII. Ind. X. Epist. 1. *Concurrentibus V. Terminas Paschalis* II. Non. Apr. *Dies ipsius Paschalis diei IV. Id. Luna ipsius diei XX.* Quae omnes notae optime cohaerent, ut sibi quisque persuadere poterit, si tanti faciat, indices chronologicos in voce *Annus* Glossarii Cangiani descriptos consulendo. V. *Clanes terminorum*. **TERMINI SANCTORVM**, quomodo *Limina Sanctorum* dicunt alii, apud Hieron. Rubeum L. 2. Hist. Rauen. V. in *Limen*. (6) † l. q. *Placitum*, *assisia*, conventus, in Ch. Ms. a. 1260. (7) † Ratio, modus, forma, in Ch. a. 1345.

† **TERMITANVS**, ad *terminalia* pertinens, in Comoed. sine nomine Ms.

TERMONERS, Coloni ecclesiastici, lib. Hjb. fol. 14. apud Spelmannum. V. *Termonlandes*.

TERMONLANDES, apud Hibernos, Terrae ad Ecclesiam pertinentes, a Saxonico *Land*, Terra, et Latino *Terminus*, quasi terra limitibus distincta, puta a praediis laicorum: quo sensu territorium Ecclesiae *Terminus* etiam dicitur, in Lege Bajwar. jam laudata in *Terminus* I. Cum autem terrae Ecclesiae, inquit Spelmannus in voce *Corna*, multorum canonum vigore, liberae essent et immunes a saecularium potestate et sanctae habitae, dici etiam coepit *Termon* pro loco sancto, atque inde *Tearmuin* pro sanctuario, ut ibidem exemplis probat. Quod autem ait quosdam esse, qui *Termon*, Gallicum *Terre-moine*, i. Terram monachorum sonare volunt, nihili est. V. *Dextri*.

TERMOSITA. Charta Roberti Episcopi Messianensis ann. 1094. apud

Rocchum Pirrum in Episcop. Pistenfib. pag. 386. Rogerius *Comes* . . . multas inopias et labores passus, et multo sanguine suo tota Sicilia Saracenorum *Termostate*, et Christianos eorum tyrannide . . . fuditur annihilata, etc. Vox formata ex Graec. *ἰσχυρός*, impotens calor, animi feruor, audacia, *ἰσχυρὸς*.

TERMOTIO, quasi Terrae motus, terrae motus *Termoto* vel *Tremoto*, Ioanni Villaneo et aliis Scripturibus Italicis. Diemarum lib. 7. p. 113.

TERNA, V. *Septena* et *Tertia* 3.

TERNALE. (1) *Fanis cum quo vel, cum extenditur, suscitatur, ut cadat in aquam*, Franc. Barberino in Glossis in hos versus *Documenti d' amore*:

*Quinale porta a Ternale,
Senale, e quaderuale.*

Ternalis legitur hac notione in formationibus Civitatis Massil. per passagio transmarino e Codice Singerm. MS. (2) *Tertia pars* Chartae Iacobi Regis ann. 1272. in magno *Talamus*. Monispellul. MS. Bibl. Praefidis de Mazaugues. (3) † *Minoris ponderis species*, Occitanum *Ternal*. Comput. a. 1356. (4) † *Modus agri*, l. q. *Tercellum*, in Proloc. a. 1509.

TERNALIS, Moneta Dalphinensis pretii trium obolorum vel denariorum, nude *Ternalis* dicta, ut viderur. Ordinario Humberti II. ann. 1345. to. 2. Hist. Dalph. p. 515. V. *Ternale* I.

TERNARIVS. (1) Quid sit in Ecclesia collegiali S. Dionysii Leod. colligitur ex Statutis ejusd. Eccl. ann. 1330. to. 2. Sacrae Anriq. monument. pag. 439. *Statuimus quod canonici, qui primam residenciam fecerunt, possint exire pro negotiis suis de licencia decani per 40 dies abque Ternario: post hos vero 40 dies debebis canonicus, qui perfectis residenciam tres quindenae per quas potest exire pro negotiis suis, sed teneat quolibet die, qua fuit absens Ternarium restituere scilicet nohem Ternenfer, de quibus id faciam grossum anti-*

inquam Si canonicus necesse habuerit exire, decanus ei dare debet iterum cum Ternario per octo dies. Ibidem p. 440. Item statutum est eisdem anno et die quod si quis canonicus post terminum suae licentiae manserit, tenebitur solvere duplicem Ternarium, videlicet 12 denarios Leodienses qualibet die quamdiu sine licentia extra steterit usque ad octo dies. V. Tertius 1. (2) Mensurae seu vasis species in Austria Chronicon Salzb. apud R. Duëllium lib. 2. Miscell. p. 166. Eodem anno (1485.) tanta sterilitas in Austria, ut ubi prius generant XXX. Ternarii, vix unus sit duo crenerius. Chronic. Mellic. pag. 379. col. 2. Hoc anno (1442.) vasa fuerant in magna carissia, ita ut Ternarius vacuus daretur pro 14. solidis pro 2. talentis.

TERTIA, pro Ternio, ni fallor, tertius numerus. V. locum *Tetra*.

TERTIO, Iulius Africanus lib. 3. Hist. Apostol. Sic Praefectus septem Ternionibus flagellorum caesam percipi praecipit. Gellius lib. 1. c. 20. Numerus Ternio, qui Graece *τρίτης* reperitur.

TERTIO. Fundatio Collegiatae S. Nicolai Pictav. circa ann. 1060. apud Marten. to. 1. Anecd. col. 187. *Praeterea denarius Agnes Comitis . . . quidam salis de mercato Pictaveni de carro scilicet duos sextarios salis, et unum denarium de quadriga cum Ternone, unum sextarium, et unum denarium de quadriga, sine Ternone tres denarios, si quatuor boves ibi haberentur: si duo unum et dimidium, et Berocata cum asinis unum denarium. Quem integrum locum sic lego iisque interpunctionibus ut placet fiat: Donavit . . . vendas salis de mercato Pictaveni; de carro scilicet duos sextarios salis et unum denarium, de quadriga cum Ternone tres denarios, si quatuor boves ibi haberentur; si duo, unum et dimidium: de Berocata cum asinis unum denarium. Et hac emendatione probabili euaebeir inexplicabilis vox Ternio, et locus ipse totus intellectu facilius evadit.*

TETRO. Charta Ludouici II. Imp. in Charta S. Vincentii de Vulturno p. 689. *Cum castreis, montibus, cultibus, vallis, Teronibus, Ecclesiis, etc. Forte Teronibus. V. Toro.*

TEROANVS, Numini genus, ab urbe Teruana sic dict. Bulla Nicolai IV. PP. ann. 1290. de censibus Ecclesiae Rom. apud Marten. tom. 2. Ampliss. Collect. col. 1303.

TERFENTINVS, Gerul. *Terpenia*, Therebinthina resina, Gall. *Terebenthine*. V. *Fernisium*.

TERRA. (1) Praedium, ager, dominium, Gallis *Terre*. Lex Burgund. tit. 79. §. 1. *Et si quis in populo nostro barbarae nationis personam, ut re sua confisteret, inuississet, ac si ei Terram ad habitandum deputasset.*

(2) Hispanis, quid sonet, vide *Honor*. (3) Regnum. Gualterus Hemmingford. in Edwardo I. Rege Angl. pag. 237. (4) Italis, Castellum, oppidulum muratum. Vita B. Torretti n. 3. to. 2. Martii pag. 501. (5) Modus agri, forte tantus, qui vni pari bouum possit sufficere. Charta ann. 1077. in Probat. nouae Hist. Occitan. col. 294. *Dono etiam extra muros urbis Tolosae Terras omnes, quas habeo ante portam ciuitatis.* (6)

TERRA ALTARIS, in Chartulario Eccl. Ambian. et alibi, quae pertinet ad Altare seu ad Ecclesiam. V. *Altare*. **TERRA ANIMALIVM**, IV. VI. X. XX. vel XXX. etc. in Charta ann. 855. apud Marten. to. 1. Ampliss. Collect. col. 142. praedia sunt, in quibus, totidem nutriuntur equi vel boues, aut requiruntur ad colendos agros ex iis praediis pendentes, ut **TERRA CARRVCARVM** II. vel IV. pro Terra quae totidem carrucis aratur. V. *Carrucata*. **TERRA ARIVA**, Riparia, quae est ad rivum seu ripam. Charta ann. 1046. ex Chartulario magno S. Victoris Massil. fol. 59. **TERRA AVIATICA**, V. *Terra Salica*. **TERRA CENSITA**, **CENSARIA**, **CENSALIS**, etc. Obnoxia censui, V. *Census*. **TERRA COMITALIS**, quae Comitibus est, ejus dominium, in Charta ann. 904. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col.

262. TERRA DOMINICA, quae Domini est, lib. 5. Capitul. 301. et in Capitulari Ludouici Pisan. 829. c. 6. † TERRA DOTALIS, DOTIS, quae ad sarcatacta ecclesiae et clericorum sustentationem a fundatore confertur. Ch. 2. 1139. TERRA ECCLESIASTICA, quae pertinet ad Ecclesiam, in Capitul. Caroli M. ex Lege Longob. cap. 20. TERRA EVINDICATA, in Appendice Marculfi form. 7. Quae per sententiam iudicis reperitur et recuperatur. TERRA EXCVLTABILIS, Arabilis campus, habilis culturae, apud Th. Blount in Nomolexico Anglic. Monasticum Anglic. to. 1. p. 426. col. 2. TERRA EXTENDENDA, Aestimanda, cujus pretium inquiri debet, et declarari, apud eundem Blount. ibid. V. *Extendere*. TERRA FERMA, vel potius *Firma*. Continuus. Gall. *Terre ferme*. *Insularum Canariae et Indiae* ac *Terrae fernae maris Oceani*, apud Rymer. tom. 13. pag. 752. col. 1. *Terra firma* legitur ibid. p. 48. col. 2. et alibi saepe. TERRA FISCALIS, quae ad regium filium, seu Dominium pertinet, V. *Fiscus*. TERRA FRANCA, vel *Franchia*, Immunis *tallatum* seu tributorum, quae domini a suis tenentibus exigebant, non immunis tamen cuiusvis seruitii. Charta feudorum nobilium Castillonis Dombert. ann. 1463. V. *Francia* Terra post *Franci* 1. TERRA FRANCIGENA, Dragoganti species, quae ex Gallica auertur, inquit Constantinus Africanus lib. de Gradibus p. 383. TERRA FRISCA, FRVSCA, Ager incultus, Gall. *Terre en friche*. Monastic. Anglic. to. 2. pag. 327. col. 2. etc. V. *Friscum*. TERRA GILIFOKATA, ea est, ex qua domino praestari debet flos caryophyllaeus, apud Thom. Blount in Nomolexico Anglic. TERRA HEREDITARIA, cujus possessio scripto firmabatur, V. *Liber*. TERRA HERMA, Ager incultus, in Charta ann. 4. Rodulph. Regis Prouinc. V. *Eremus*. TERRA LABORABILIS, etc. Arabilis, V. in *Labor* 3. † TERRA LABORIOSA,

LVCROSA, culta, in Ch. 2. 109. TERRA LABORIS, Campani-
lix in Italia, V. in *Labor* 3. TERRAE LEIGIALES, quas tenent homines *ligii*. Charta S. Bernardi Ab. Clarevali. ann. 1145. V. *Li*. TERRA LEVAIA, eadem quae
MOX NOVA, V. *Lenare terram*. TERRA IN LIITORE MARIS, *et*
lem faciunt, lib. 4. Capitul. cap. TERRA LVCABILIS, Arabilis
cultu, in Monastico Anglic. to. pag. 406. col. 1. V. *Lucari* et *G*
gnagium. TERRAE LIBERAE, apud Danos, quae et *Regiae*, et ab omni censu immunes erant, in Ch. Waldemari Regis Daniae ann. apud Pontanum lib. 6. Rerum Danic. V. *Tenementum liberum* supra in *nere* 1. TERRAE MORTVAE, quae et *Silustiae*, in veteri Consuetudine Normanniae c. 34. *Terres sanctae* quae s' *en appelle en Normandie* *terres mortes*. TERRA NORMANORVM, in Anglia dicebatur de a nobili Normanno possessa, a Rex Angliae illam confiscabat, quae ille Regis Francorum partes tenebat. Litterae Henrici III. Regis Angl. apud Kennetium Antiqu. Brit. ad ann. 1224. pag. 1. TERRA NOVA, in Chartis talibus et in censualibus schedulis, dicitur pro *terra*, vel nouiter concessa, vel nouiter exarta Tabularium Prioratus Lewensis. TERRA OCTAVA, V. *Ostana* 4. TERRA PATERNA, V. *Terra Salica*. TERRA PLANA, ager cultus, opponitur *siluestris*. Ch. M. Greg. Ep. Carnot. † TERRA POENA DE POENA, POENOSA, tributa et exactionibus obnoxia, V. *Poen*. TERRA PRAECONIS, lucus aut *Majoris* villae, in Charta 6. 1123. apud Miraeum to. 1. p. 1. V. *Pracco*. TERRA PUTRATA, V. *Putura*. TERRAE REGALIS dicebantur apud Dalmatas, quae ratione census, vel praestatae Regi obnoxiae erunt. V. Ioh. I. citum lib. 2. de Regno Dalmat. c. 15. p. 98. TERRA REPROMISIONIS, Abrahama a Deo promissa Iudaea, *Ierusalem caput Terrae*

Th. Blount in Nymoloxico Anglic.
TERRA SACERDOTALIS, in Synodo ad Teudonis villam ann. 845. cap. 4. Quae Sacerdotum seu Ecclesiae propria est. Alludunt Patres ad illud Genesis. 47. 22. V. *Terra Sacerdotalis*. **TERRA SALICA**, portio terrae *Salio* militi, atque adeo Principi seu Regi assignata, ex eis, quae in Gallis virtute bellica acquirunt, partitione inter milites facta. Harum enim aliae ab omni opere ac seruitio, praeterquam militari, immunes, dictae *Salicae*, easque assignatae *Salicis*, seu viris Principibus, vel certe ex *Salica* gente, quae primas renuit inter gentes illo septentrionales, quae in Gallias superunt, easque Romanis abstulerunt; aliae *Laeticae*, et *Laediales*, quae *Lactorum*, vel *Litorum* erant, hoc est vinorum obnoxiae conditio, cuiusmodi fuerunt *Laeti*, vel *Romanos* appellabant, vereres tempore Galliae incolae, quibus assignati agri ad culturam, sub certis contributionum oneribus. B. Rhenanus in Epist. ad Petrum Helsingum: *Impi igitur victores consuetudinem veterum imitati, et ipsi nobilibus veteranis multiplices agros in quibusdam locis, ut istis habitare liceret, assignantes, immunes penitus et ab omni seruitute liberos: itaque disti-*
Terra salica; sic proprie praedia Principum libera et immunis Salicae servitio nomine solita sunt appellari. Salicae vero terrae, ea erat praerogativa, ut cum sub militaris obsequii conditione assignata esset, ad mulierem, quae illius prorsus incapax est, pervenire non posset. Quod exerte habet Lex Salica tit. 62. De Terra vero Salica nulla portio haereditatis mulieri venias, sed ad virilem sexum sola terrae haereditas pervenit. De huiusmodi igitur terris Salicis agunt Traditiones Fuld. lib. 3. Trad. 28. Centum quinquaginta Terrae Salicae, et Ecclesiam cum omni decimatione ad

empereinentem. V. Dominicum de Praerog. alodior. c. 7. et in Afferatore Gallico cap. 8. et quae attingit Cangius in Dissert. 17. ad Joivistillam. Annotavimus supra ad vocem Lex Salica, Eccardum Terram Salicam eam intelligere, quae ad salam, hoc est, ad domum parvis praecipuum pertinet. Haec videtis. Eadem Eccardus Terra Salica, apud Marculum Terra paterna, et in Lege Ripuariorum Asiatica, ita ut Lex duci videtur, quia Principem in patrimonii locum obtinebat.
TERRAE SALSAE, quae in Pictoniis *Marais salans* vocant. Tabular. S. Cypriani Pictaensis fol. 113.
TERRA SANCTA, Gall. *Terre sainte*, Iudaea sic passim dicta, ab undecimo Ecclesiae saeculo, quod in ea perfecta fuerint Religionis Christianae sacrosancta mysteria.
TERRA SANCTIVARFA, quae ad sanctos, seu ad Ecclesiam pertinet. Chartul. Aptense fol. 21. V. *Sanctuaris*.
TERRA SENIEVRA, quae domini est, Gallice *Terre seigneuriale*, in Lueris Officialis Carnata. ann. 1236. V. *Senior*.
TERRA SILVESTRIS inculta, in Ch. 2. 1127.
TERRA TACHABILIS, **TACHIBILIS**, **TASCABILIS**, **TASCALIS**, V. in *Tasca* 2.
TERRA TENAX, argilla, in Comput. 2. 1482.
TERRA TERTIA, i. Tertia pars frugum e terra nascentium; nisi idem sit quod *Tertia* 4. Gallis, *Champart*. Literae an. 1030. apud Ludewig. to. 6. Reliqu. MSS. p. 40. *Censum quoque tollere de omnibus arvis . . . et de quolibet tempore messis unum messorum, tertiam Terram, tertiam arborem de forestis, etc.*
TERRA TERTIALIS, *Tertiae* seu praestationi agrariae, Gallis *Champart*, obnoxia. V. *Tertia* 4.
TERRA TESTAMENTALIS, V. *Liber*.
TERRA TRIBUTARIA, quae obnoxia est tributo. Capitulare 4. ann. 819. cap. 2. et lib. 4. Capitul. c. 37.
TERRA VACUA, inculta. Chartularium S. Vandregeslii. rom. 1. p. 818. V. *Vacuus*.
TERRA VESTITA, *Culta*, fructibus referta. V. *Vestire*.
TERRA VICINABILIS, quae viis

vicinalibus obnoxia est. Tabularium Aptense fol. 139. V. *Via consuetudinis* in *Via* I. TERRÆ MERITUM, Terræ fructus, proventus. V. *Meritum*. TERRÆ SENSUS, V. in *Sensus*; TERRAM FACERE, Colere. Charta ann. 1164. tom. 8. Spicil. Acher. pag. 196. AVLA PER TERRAM, Aula inferior, Gallis *au rên de chauffée* vel *au rên de Terre*. Charta ann. 1270. ex Chartul. Episc. Paris. p. 150.

TERRACEA, Agger terreus, Gall. *Terrasse*. Excidium urbis Aconia apud Marten. to. 5. Collect. Ampliss. col. 778. V. mox *Terracia*.

† TERRACEVM, agrarium, i. q. *Terragium*, in Chartul. S. Gauger. Camerac.

TERRACIA, TERRATIA, Solarium, Ital. *Terracia*. Gall. *Terrasse*. Tabularium Monasterii sancti Andreæ Viennensis.

† TERRACITVM, i. q. *Terracenum*, in Ch. a. 466.

TERRACIVM. (1) Terra inutilis, Ital. *Terraccia*. Statuta Mutinae fol. 68vo. rubr. 350. (2) Idem quod *Terratio*, de qua voce infra *terra*, ager Charta ann. 1041. apud la Chiesa in Historia Ecclesiast. Pedemont. cap. 19.

TERRACVLVM, idem, ut viderur, quod *Terracia*. Lobinellus in Collectaneis MSS. ex quodam Chronico: *Terraculum* quod *Alanus Barbarossa* in circuitu Ecclesiae *Nanne-sensis* fecerat.

TERRADA. (1) Nauius genus apud Indos. Maffei in Historia Ind. lib. 8. *Lembos*, quod vulgo *Terradar* vocant, ducentos adiunxit. V. *Tarida*. (2) Terra, ager. Charta Lotharii Regis Franc. ann. 998. tom. 8. Spicil. legii Acheriani pag. 358.

† TERRÆMAGNENSIS, i. q. *feudatarius*, vassallus major, apud Murat. t. 6. Antiq. Ital. p. 7.

† TERRÆ-SCIDIVM, i. q. *Turbs* I. in Stat. Eborac. a. 1466.

† TERRÆTENS, ad superficiem terrae, t. 10. Collect. Hist. Franc. p. 537.

TERRAGENARIUM, idem quod *Terragium* I. Vetus Charta apud

Augustinum de *Paes*, in *Stem* Armor. p. 245.

TERRAGERARE dicitur, qui *Terragii* jus habet. Tabularium Abbat. se fol. 170. TERRAGIARE, eodem significatione. Historia MS. Monasterii S. Cypriani Pictau. p. 41. TERRAGIRE, idem. Chron. Bonsepei pag. 7.

† TERRAGERIA, TERRAGI agrarium, in Ch. a. 1405.

TERRAGIALIS, Ager obnoxius *terragio*. Charta ann. 1285. e Chartulario S. Iohannis Angeriac. p. 21.

TERRAGIATOR, qui victi domi *terragiam* colligit. Charta an. 1261 ex Tabulario S. Bertini. TERRAGITOR, eodem significatu. Loc. exstat supra *Bipartitor*.

TERRAGIVM. (1) Agrarium, Gall. *Terrage*, *champart*. Charta Ottob. Comitis Viromanduo. ann. 1021 apud Hemeracum: *Ve perfolat annis singulis redditum terrae consuetudinibus suis, id est quartam partem Terragii, et 5. solidos et 1. denarios in medio Martio, et 2. solidos et 4. denarios de hospitiis*. Alexander III. PP. Epist. 48. *Quod redditus, qui Terragia dicuntur, et V. Terraticum et Agrarium*. 111.

TERRAGERIVM, eadem notione. Chartularium S. Vicentii Cenomane. fol. 198. TERRAGEVRIA, eodem intellectu. Charta ann. 1232. apud Stephanorium 3. Antiq. Pictau. MS. pag. 822. TERREGIVM, Pict. significatu. Chron. Balduini ducis tom. 2. Sacrae Antiq. monument. p. 207. TERRAGERIA, *Terragie*, in Consuetudine Pictau. art. 64. 75. 191. Praedium *terragie* obnoxium: *Terre a terrage*, in Consuetud. Biruric. tit. 10. art. 26. *Terre terragée*, in aliis.

TERRAGIVM, idem quod *Terragium* Chartular. Aquicin. fol. 39. Hinc TERRVACTARE, TERRVECTARE, *Terractum* seu *Terragium* colligere. Idem Chartular. fol. 18. Bis occurrit *Terractare* ibid. fol. 39.

(2) Ager, praedium. Charta Rogerii Comitis Calabriae ann. 1088 apud 'ghellum to. 5. pag. 1047. V. infra *Terraria*. (3) Praedium

videtur, quae domino feudi ex-
tenditur pro facultate acquirendi
suum seu praedium. Charta an.
117. ex Chartulario Campan. fol.
3. col. 1. *Si autem homines ejus-
dem villae extra metas ipsius villae
quid adquisierint in territorio Prior-
is Bellae vass. Prior per s. ha-
bit Terragium et consuetudinem in-
sibi debitam. Occurrit rursum*

37. (4) Quod pro inhumatione
voluitur sacerdoti. Constitutiones
provinciales sancti Edmundi Ar-
chep. Cantuariensis ann. 1275. cap.
V. *Interrogium. TERRAGIVM,*
inhumatio. Vincencius Gigale.
Bello Italico. (5) Agger ter-
reus. Gall. *Terrasse, Rempart*, Ra-
stus de Rebus Gestis Friderici L.
ap. apud Marten. to. 6. col. 1198.
*ad castrum fortissimum erat cum
muro magno et murato . . . et cum
muro munito juxta Terra-
rium et cum alio muro intus. V. Ter-
rasus et Terrale 2. (6)
q. Stalagium, praetatio pro
p. ubi quis merces suas venum
ponit, in Consuet. Castell. ad Se-
n.*

RAIVS, idem, ni fallor, quod
Terragium 5. Ital. *Terrazzo*. Statuta
Bona fol. 4. rubr. 21. *Aperian-
do operatae fiant vnde quae vadunt
per (circa) Terrajas civitatis a par-
te infensa.*

STALAGIVM. Tabulatum S.
an. de Campis: *In Castro etiam
de 10. folid. de Terralagio. et 2. ho-
r.* Forte tributum est pro ag-
ger terreo ad castrum muniendum.

TERALE. (1) Genus vestis, in
vestis lūd. Suspiciatur Grievius le-
gendum esse. *Teristrum*, vel *Theri-*
strum, de quo nos infra, vel potius
optum fuisse *Torale*, genus vestis,
in scibet torus sternebatur. Nam,
quid. lectorum; regmina vestes
de dictis, quis tam hospes est in
terris, quem hoc fugiat. (2) Agger
terreus. Gall. *Terrasse, Rempart*.
Cognatio an. 1327. 10. 2. Hist.
Neph. pag. 28. col. 2. TERRA-
GIUM, eadem notione. Statuta
Bona fol. 45vo rubr. 240. V.
Terragio et Terragium 5. TERRA-

GIUM, eodem intellectu. Idem
Chronicon ad ann. 1302. col. 845.
TERRALLIVM. Charta ann. 1294.
apud Dion. Saluaingum Boissium
lib. de Vlu feudor. cap. 37. TER-
RAYLLIVM, eadem notione Com-
putus ann. 1336. tom. 2. Hist. Dal-
phin. pag. 325. col. 1. TERREL-
LVS, eodem significatu. Liberta-
tes Thosiaci in agro Dumbensi ann.
1310. art. 2.

TERRAMENTVM, idem quod *Tet-
ragium* 1. si vera lectio est. Charta
ann. 1. Caroli Regis apud Strepha-
notium to. 10. Fragment. MSS. pag.
91. *Ipsas terras . . . per benefi-
cium de ipsos abbates S. Iohannis vel
pro praecario tenuerunt, et ipsas de-
cimas, vel Terramenti ad ipsa casa
Dei, vel ad ipsas abbates donatas
habebant. Vereor ne legendum sit
Terrae meriti, vel potius Terrae
meritae seu prouentus.*

† TERRANEA DOMVS, pars infe-
rius domus, solum, in Stat. MC.
eccles. S. Laur. Rom.

TERRANIVS, e *terra*, seu oppido,
ab Italico *Terra*, Oppidum. Litterae
Cardinalis de Farnesio ann. 1537.
tom. 1. SS. April. p. 391. V. *Terra-
rius*.

TERRARE, Terra munire, obstruere,
vel cooperire. Reparationes factae
in Senecallia Carcasson. ann. 1435.
e MS. Cl. V. *Lancelot. V. Terrasus*.

TERRARIA, TERRARIUM, Ager,
praedium, possessio, territorium.
Charta Guillelmi Episc. Cabilon.
ann. 1297. inter Instrum. Gall.
Christ. nouae edit. tom. 4. col. 252.
*Episcopi Cabilonenses consueverunt ab
antiquo conferre in Terrariis Decan-
et Capituli praefatae Ecclesiae Cabil-
. . . quaedam officia seu potestates
quasdam, quae vulgariter Vicedomi-
natus nuncupantur, Canonici vide-
licet Ecclesiae Cabilonensis. Charta
ann. 1239. e Chartulario S. Vandre-
gesili tom. 2. pag. 1636. In villa au-
tem Alpici vel omni Terrario, si san-
guis effusus fuerit, vel falsa feditio,
vel vagium belli datum, meum est
judicare. V. Terragium 8.*

TERRARIUM. (1) Agger terreus,
Gall. *Terrasse*. Tabularium S. Ser-
gii

gii Andegau. *Duo itaque Terraria ex utraque parte, burgi sita illis in pace dimissi; monachi igitur praedicta Terraria posterunt in planitiem aequare.* Haud satis scio an eadem notione in Chronico Andreasi totum. 9. Spicil. Acher. pag. 394. *Hoc autem instrumentum factum est in Castro Gisenfi, scilicet inter Capellam S. Mariae et Terrarium domus Eustachii de Hammes, ann. . . . MCXVI. V. Terragium S. (2) Occurrit alia notione in Terraria.*

TERRARIUS. (1) Vassallus, tenens. Charta Philippi de Monteforti Dom. Tyri et Torani pro Communita villae de Castris de Occitania ann. 1264. (2) **TERRARI**, qui multas terras seu praedia possident, *grands terriens*, Gallis: *Terrarium domini*, in Synodo Colonienfi ann. 1300. cap. 11. *Barones terrarii*, hoc est multarum terrarum possessores, in Chron. incerti auctoris apud Caestellum ann. 1210. Vincentius Beluac. lib. 32. ap. 89. *Rex autem de Consilio Baronum suorum, et Baronum ac Terrariorum Cypri etc.* Terrarii etiam Barones Castellorum appellantur, in vetere Notitia apud Rocchum Pirum in Episcopis Agrigentini. p. 272. 276. (3) **TERRARIUS**, **TERRARIA**, incolae aliquis oppidi; ab Ital. Terra, oppidum, in Act. SS. T. I. lun. p. 771. (4) † L. 9. *Firmarius*, in Ch. a. 1298. (5) † In monasteriis, is cui *terrarium* cura commissa est. Ch. Ms. a. 1313.

TERRARIUS, adject. (1) **TERRARIUS LIBER**, in quo *terraria*, census, possessiones describuntur, Gallis *Terrier*. Errerius in notis ad Decif 272. Guid. Pap. V. infra *Terrierium*. (2) Terrestris, apud veterem Persii interpretem ad Saryr. 6. v. 24. ut obseruat Vossius de Vitiis ferm. lib. 3. cap. 52.

TERRASCIS, idem quod mox *Terrassia*. Charta ann. 1228. e paruo Chartulario S. Victoris Massil. p. 128.

TERRASSIA, Agger terreus, solarium, Gallice *Terrasse*. Ordinatio lohannis XXII. PP. apud Pantonium Hist. Auenion. p. 175. V. *Tarrascia*.

† **TERRASSONVS**, agger terreus in Formul. Ms.

TERRASTENENTES, V. Tenens in Tenere 1.

TERRATA. (1) Idem quod *Terrata*. Diploma Philippi Augusti I. regis Franc. ann. 1221. (2) † L. *Terrassonus*, in Ch. Caroli VII.

TERRATEA, idem quod *Terrata*. Charta ann. 1224. to. 5. Annal. nedict. pag. 668. col. 1.

† **TERRATIA**. (1) Ager, terrarium, in Ch. a. 1260. (2) L. *Terrassia*, agger terreus, in Comp. a. 1450.

† **TERRATICARIUS**, qui terram colligit. Inquis. a. 1273.

TERRATICVM, idem quod *Terragium* 1. Quod a Colonis ex nomine terrae et agri, quem com Academicis Cruscans, *Terraticus* dicitur, *quel che si paga per suo de minor nel altrui terreno*. Agr. traues ad art. 266. Consuet. Brit. *Videtur haec regio certo contrahere genere, quod Terragium appellatur Latine verbum pro verbo Scilicet dixeris: usus est, cum praedia inculta colenda certis colonis tribuntur perpetuo, aut vero tempore iure, lege dicta, ut in antea in los decimis fructuum auctori reddatur.*

TERRATIO. Vetus Charta Baldricum in Chronico Camer. L. I. c. 27. *Hoc est mansos domos . . . et Terrationes, et sicut et antillas, etc.* Idem videtur quod terrae, agri. V. *Terrada*.

TERRATORIA, *Matta*, sic dicta, humi sternebatur, ut quidam sunt Gloss. Lat. Graec. *ψαθω, ges, Terratoria, matta*. Sed legimus monuimus, *stratoria*, vel *stroria* in V. *Matta*. Legitur tamen *Terratoria* in Glossis Lat. Graec. et aliis to. 3. SS. Martii p. 843. *tis* haberur: *ψαθος, Teger, Terratoria, matta, territoria*.

TERRATORIUM, pro *Territorio* in Chartis Italicis passim, et Charta Caroli M. pro Ecclesiastis in M. Pastoralis L. 19. ch. Testamentum Berichramni Ep. Cenoman. *Vincolas, vel praedia*.

*Territorium, quod in dextera parte
frada est, etc.* Perperam editum
Terratoriis in Charta ejusdem Ca-
poli tom. 2. Analector. Mabillonii
pag. 401. *TERRATVRIVM*, e-
dem notione, in Formulis Andegau.
art. 21. 36. 39. etc.

TERRATVS, Terra clausus, obruta-
us vel aggere terreo munitus. Ra-
lphi Coggeshal. Chronic. apud
Marten. to. 5. Ampliff. Collect. col.
51. V. *Terrare*.

TERRALLIVM, V. supra in *Terrale* 2.

TERRATA. Charta Odonis Bo-
elli de Curtalano, in Tabulario
Eclesiae Carnotensis num. 72. Po-
tamen Canonici si voluerint fa-
ctum suum, qui custodiet res suas,
Major numerabis in agris, et
grangia, et ego meum et haeredes
si voluerimus. Feodum Majoris
sarrago de grangia, *Terrata* an-
te post paleam et caudae annonae
bene exquisitarum, hoc est, ni-
dor, granum vel frumentum, quod
sarram seu aream, antequam tri-
bit et excussum sit a palea, decidit,
terrae miscetur. V. *Terrata*.

TERRATVRIVM, V. in *Terrato-*
rum.

TERRAGIVM, V. in *Terragium* 1.

TERRALLVS, V. supra in *Terrale* 2.

TERRERITVM, terrae pro-
prietas, in Ch. 4. 1263.

TERRENA, via terrea, agger, in
2. 1375.

TERRERIETVM, f. idem quod
terraticum. V. Onomasticum ad
Marten. to. 5. Anecdor. Marten.

TERRITAS DEI, Humanitas,
Incarnatio. Occurrit in
1. 1. Miraculorum S. Agili cap. 5.

TERRIVM, Ital. *Terreno*, Gallis
Terrain, fundus, solum. Rollan-
dus in summa Notariae: *Domus
habet in Terreno Ecclesiae S. Ioannis
de Mense*

TERRIVS, omne genus vecturae
instructis, siue carris, siue equis fiat.
Charta Ludouici Pii pro Ecclesia
Argentinensi, apud Laguille in Pro-
hib. Hitor. Alfart. p. 19. col. 1.

TERRIVM. (1) Conex agrorum
vestigalium, Gall. *Terrier*. Charta

Humberti II. ann. 1308. to. 2. Hi-
stor. Dalph. pag. 372. col. 1. V.
Terrarius liber. (2) *Territorium*,
districtus. Charta ann. 1247. e Char-
tulario S. Vandrègesli to. 2. p. 1667.
V. *Terraria*.

TERRERIA, Indigena. Chronicon
Modoetiae apud Murator. tom. 12.
col. 1136. V. infra *Terrigena*.

† *TERRERIVS*, cui censuum ex ter-
ris percipiendorum cura commissa
est, in Ch. 2. 1335, i. q. *Terrarius*.

TERRESTREITAS, *TERRESTREI-*
TAS, Materia terrena, terrae pro-
prietas. Engelbertus de longaeuita-
te ante diluuium apud Pezium to. 1.
Anecdor. part. 1. col. 446. *Modicum
nutrit quia Terrestritas vincit in
plantis, quae non est apta digestionem*.
Leonardus in Speculo lapidum lib.
1. cap. 1. ex Cod. MS. Bibl. Reg.
*Nullus enim lapis est qui ratione
suae Terrestritatis in aqua non sub-
mergatur, dummodo non sit porosus
seu plenus aeris*. Inedito *Terrestritas*.

† *TERRESTRIS*, ad territorium
districtum pertinens, in Ch. 2. 1336.

TERRIBILIA. Literae Henrici IV.
Angl. Regis an. 1409. apud Rymor.
tom. 8. p. 539 col. 2. *Videbatur
honestum . . . ipsas vel eorum alie-
rum abultimo Terribilem custodire,
tempore quo quis eorum Iohannis et
Bertrandi (duello certantium) victo-
riam habuisset, eis pugnae superfedere
mandauimus. Ubi Terribilem vl-
timum est mors ipsa, quae proba-
biliter subsecuta fuisset, nisi aucto-
ritate regia certamen fuisset inter-
ruptum*.

TERRIBILITER, *Terriblement*,
espouuantablement, in Glossis Lat.
Gall. Sangerm. MSS. Utuntur Ar-
nobius lib. 2. S. Augustinus lib. 12.
Confess. cap. 25. et alii recentiores.

TERRIBVLVM, *Quoddam tormentum*,
quod terreat reos, et dicitur a terreo.
Ioh. de Ianna. Occurrit etiam in
Gloss. Lat. Gall.

TERRIBVNDVS, Terribilis, in Vita
B. Lidwinae, inter Acta SS. to. 2.
April. pag. 339.

TERRICELLA, Campulus, campel-
lus. Occurrit passim. in Chartis
Ita-

Italicis. V. Vghellum to. 8. pag. 610. 621. to. 9. p. 97. 99. etc. Italis *Terricnola*, est locus muro cinctus, oppidulum.

TERRICLA, *χαρηνίδας*, in Gloss. Lat. Graec. quoniam *Terriculae*, terrae aggeres.

TERRICREPV, Terribilis. Vita S. Guillelmi Abb. Diuion. cap. 14. *Quem lascina ad omnes pene sermones ore Terricrepto iuramenta.*

TERRIDA, Nautis species, V. *Tarida*.

TERRIFINIS, pro *finis*. Terminus. Charta Vetus ann. 1099. apud Vghellum in Episcopis Poloniensibus: *Cum habitantiis, et cultis, et siluis, et omnibus in isto Castello pertinentiis, per Terrifines illorum, etc.*

TERRIGENA, Indigenae Gloss. Graec. Lat. *αὐθιγῆς*, *indigena*, *Terrigena*, *indigetum*. Auctor. Mamorrete ad cap. 18. Leuitici: *Indigena, id est Terrigena*. V. supra *Terrigenus*.

TERRIGIFONA, pro *Terripiscina*, V. *Lacus*.

TERRINEVS, Terreus, V. locum in *Solarintus* post *Solarium*.

TERRIPISCINA, Piscina, V. *Lacus*.

TERRISONVS, Terribili sono. Miracula S. Roberti Abb. 3. Aprilis p. 335.

TERRISTRVM, V. *Theristrum*.

† **TERRITAGIVM**, pro *Terragium*, agrarium, in Ch. a. 1239.

TERRITORIAE RES, Praedia, agri, Gallis *Biens de terre*. Charta ann. 1046. apud Vghellum in Episcop. Veronensibus: *Id sunt omnes casae, et res Territoriae illae juris mei, etc.* Occurrit ibi non sentel.

TERRITORIUM. (1) In Gloss. Graec. Lat. *ἐνορία, περιβολος, περιχωρος*. Vgutioni: *Locus modicus, vel districtus alienjus, vel Territorium dicitur, quasi tauritorium, i. tritum bobus. Cuiusdam territoria, in lege vn. Cod. Th. de Hirenarch. V. Sidonium lib. 1. Epist. 8. et ibi Sauaronem, Menagium in Amoenitatib. juris p. 940. et alios Territorium Lemonicense, pro Dioecesi, in Breuiario MS. Eccl. Lemonic. TERRITORIVM, Ager, possessio, praedium. Territoria ciuium, in lege 34. Cod. Th. de Operibus publ.*

Adde leg. 2. de Exactionibus l. 30. de Annonis lege 136. de Decurion. eod. Cod. Siculus Flaccus.

Terragium 2. **TERRITORIUM** pro modo agri vsurpatur, in liti de Fundatione Monasterii Gozece fis p. 211. *In communis patrimonii nostro subiectas possessiones offerimus . . . in Gerensfede Territorium vni in Lochrestide septem mansos, in Zerege 4. mansos, in Plaine 15. jagos in Alfortide 12. mansos, in Belgelorie Territorium vnum. TERRITORIUM EQUINVM, f. Praedia vbi equi nutriuntur. Charta vbi apud Meichelbec. tom. 1. Hist. Elsing. p. 213. Territorium in Radafpona, vnam hobam cum Territorio ad Pullingum Territorium equinum ad Hutichar. (2) Vita Eudes Abbatis Aranensis, n. 18. *ptem annis in Monasterii Territorium fideliter seruans mansit. In his que 7. annis sic diligenter exercitrituratori officium, ut in ptem Territorii non posset granam, quiculmen faceret, inueniri. Sed viri docti censent Territorium, sit area terendo et excutiendo frumento comparata. (3) † Id quod in agris et hortis ad terendas imponitur. In Glossar. Gall. Lat. M.**

TERRITORIVS, Humi stratus. *Territoria massa*, in Glossis laudens *Territoria*.

TERRITVRIVM, pro *Territorium* in Gestis Innocentii Episcopi Cerman. apud Mabillon. to. 3. Analeg. pag. 84. in Charta Theodori regis Fr. to. 2. Annal. Bened. p. 69. col. 1. V. *Terrula*.

TERROLENTVS, vt *Terrulentum* Statuta Vercell. fol. 86.

TERRVACTARE, **TERRVACTVM** V. supra *Terragium* 1.

TERRVLA, Agellus, exiguum praedium, apud Gregorium M lib. 2. Epist. 2. in Synodo Agathensi can. 45. In Codice Theod. lib. 15. tit. 1. leg. 31. *Terrulae* dicuntur priuorum possessiones, quae alibi Terris nuncupantur.

TERRVLENTVS, Terreus, ex *Terrula*. Occurrit apud Prudentium et c.

Terrakette, pro Terreno modo. V. *Terrulentus*.

TRIVNCULA, Modica tetrae portio, in Onomastico ad calcem to. 9. Ampl. Collect. Marten.

ISSANA. Charta Raymundi V. Vicecomit. Turenensis ann. 1296. apud Iostellum in Historia Turo-nensi p. 155. *Item concedimus distae universitati (Bellilocenſi) quod loco usatici, quod dicitur Tersona, quod nobis competis ratione venditionum radorum, seu in emphyteossum datorum, seu detentorum, quo tenentur et in usum tenebantur a nobis in feudo seu in emphyteossum in dicta villa de Bello loco et ejus pertinentiis et sibiſſa, emptores unum denarium tantum pro solidis quolibet pretii venditis solvere teneantur: ipsa fenda in emphyteoses a dicto usatico, dicta Tersona, in perpetuum afrancantes, dictum denarium tantum pro quolibet solidis pretii nobis et nostris successoribus retinentes. Vbi Tersona est tertia pars pretii venditionis praediorum feudalium, quomodo Tiers denier vocat Consuetudo Turenensis tit. 4. art. 58. 70. tit. 4. art. 30. tit. 6. art. 2. 32. et Artoisenses c. 31. art. 75. tertium denarium pretii praedii venditi, qui primo superiori exsoluitur. V. *Treson* et *Tresonum*.*

TERAVRIA, V. mox *Tresoria*.

TERAYROLA, dolii pars tertia, s. *Terceyrola*. Comput. a. 1479.

TERNERIA, *TERSERIA*, monetae species, V. *Terceneria*.

TERIVM. Vita B. Andreae de Leonis to. 3. Martii pag. 46. *Idem faber fuit in civitate Senensi Terserie S. Martini*. Raymundus abbas reddit *Teres*, quod tertiam partem rei partem significat, et addunt Bollandistae, qui dubitant si in tot partes Senae distinguant, an alia sit vocis propria istius voc. V. *Tercerium*.

TERSOVS, trium agnorum nomen, in Inuent. a. 1476.

TERSONVM. (1) *TERSONVM*, *TERSONVS*, († panni species videtur, l. q. Gall. *Tersenet*.) Inuentum Eccles. Anic. *Tersonans de*

libis quasi duarum vinarum. Alibi: *Tersonum de lino habens in quolibet capite duas barras de cotone albo*. Rursum alio in loco: *Item duo Tersoni de lino operis Franciae cum transgiss de civico dinerforum colorum in capitibus dedicati ad dicendam in Quadragesima: In spiritu humilitatis, etc.* (2) † Urbis regio, l. q. *Tercerium*, in Ch. a. 1378.

TERSON, Mappula, seu linreum ad tergendos pedes pauperum. Consuetudines S. Augustini Lemonic. MSS.

TERSORIA, *TERSAVRIA*, Locus ubi fiebat lotio pedum, apud Monachos in usu. Ritus Luxouienſis apud Marquardum Herrgoti ad calcem ver. Discipl. Monast. pag. 580. et 581. V. *Mandatum* 9. et mox *Tersorium*.

TERSORIVM, inter vestes Ecclesiasticas. Charta Hugonis Ducis Burgundiae ann. 1077. to. 6. Spicilegii Acheriani: *Dorsalia duo, tapetia quatuor, Tersoria tria, bancales tres, etc.* Gloss. Graec. Lat. *Enxuryon*, *Tersorium*. Rectius, *Tersorium*, in Glossis Benedicti, c. de Vestimentis. Bernardus in Ordine Cluniac. part. 1. cap. 46. *Cum autem percutietur tabula ad mandatum, continuo congregantur ante Capituli introitum, ac succintili de pedum. Tersoriis, cum viderint praecire coquos transactae hebdomadae cum aqua, singuli singulos subsequantur, tergantque fratrum pedes, sicut illi lavando praecesserint; atque ablati aliquantulum prius Tersoriis in conclis, etc.*, pro linreo quo pedes abstergantur, rursum vsurpet idem Bernardus part. 2. cap. 15. Pro hinc autem quo Sacerdos in Sacris manus abstergit, part. 1. cap. 55. etc. *Tersoria calicum*, quibus Calices sacri tergantur, in Concilio incerti loci apud Marten. to. 4. Anecd. col. 163.

TERTERNVS. Moretus Antiq. Navarrae pag. 527. refert Chariam offertionis et confirmationis, quae dicitur facta aera *Terterna*, censura, sexdena et XIII. Forte 674.

TERTIA. (1) Officium Ecclesiasticum diurnum, quod hora tertia canitur. Gre-

Gregor. Turon. lib. 12. cap. ult. de Injurioso Episcopo Turon. (2) *Tersine Ecclesiarum*, quas antiqui Canonici de parochiis suis habendas Episcopis censuerunt, ut est in Concilio Tolerano XVI. cap. 5. quarum ratione Ecclesiarum reparationi tenebantur, ut est in eodem can. et in Concilio Tarracon. ann. 516. c. 8. Concil. Aurel. 1. an. 511. c. 5. *De his*, quae in altario accesserint, *Tertia fideliter Episcopis deferatur*. V. *Tertiarum* 2. et *Tertium* 2. (3) Debellata et subjugata a Gothis et Wisigothis Italia ita divisi sunt agri, ut victoribus partes duae, tertia antiquorum possessoribus cederent. Lex Wisig. lib. 10. tit. 1. §. 8. *Divisio inter Gothum et Romanum facta de portione terrarum, siue silvarum, nulla ratione turbetur*. . . . nec de duabus partibus Gothi aliquid sibi Romanus praesumas aut vindices, aut de *Tertia Romani Gothus sibi aliquid audeat usurpare nec vindicare*. Adde §. 16. Quod et firmatur a Senatore lib. 2. Epist. 16. ubi Theodoricus: *Unas*, inquit, *nos referre quemadmodum in Tertiarum deputatione Gothorum Romanorumque possessiones junxeris et animos*. Nam cum se homines soleant de vicinitate collidere, isti praediorum communio causam nescitur praestitisse concordiae. Sic enim consigit, ut utraque natio, dum communiter vivit ad unum velle convenit. Et factum novum et omnino laudabile: *Gratia dominorum de cessante divisione conjuncta est, amicitiae populis per damna crevere, et ex parte agri defensor acquisitus est, ut substantiae securitas integra servaretur*. Necessae enim ut inter eos suavis crescat affectus, qui servant jugiter terminos constitutos. (4) Idem quod Terragium, ab ejusmodi enim *Tertiarum* illationibus, de quibus mox egimus, et agrorum parte tertia, quae antiquo possessori relicta est, et Principi fructuum partem pensitare quotannis solebat, agrario, quod *Campipartem*, dicimus, etiamnum in Burgundia et vicinis provinciis mansisse *Tertiarum* nomen ad modum vero simile est: non

quod tertia fructuum pars domini superiori solveretur; neque enim agrarii quantitas eo accedit, quia ex *tertiis*, quae veteribus incolis relictae sunt, pensitabatur, quod duae, quae in victorum sortem ceciderant, a gravius illa pensitatio immunes essent, licet censui letas obnoxiae. Agri enim *terrigales*, habet Hygeus de Limitibus constitut. p. 206. *multas habens conditiones*; in quibusdam proventus fructus partem constitutam praestant alii quintas, alii septimas, etc. licet enim graviorum ex agris pensitationum origo videtur petenda. Charta Sancti Majoris Regis Navarrae 1064. apud Anton. de Leys in Chronico Ordinis S. benedicti 1. *Manifeste comperimus praedictis temporibus nullum Episcoporum praedecessorum nostrorum in Ecclesiis parochiis, Monasterio S. Genesii collatis primitiis vel Tertias accepisse vel accepisse*. Vetus Charta Perardum in Burgundicis p. 96. *creuit quod absque redditione Tertiarum supra dicti loci habitant quocunque loco vellent, in sua terra seminare ac metere*. Hinc Tertias, in Charta ann. 1313. apud Rouerium in Reumao pag. 399. *in singulas Tertias suas, quas habet annuales in terris Tertialibus et decimis in sinagio de Rubemonte*. Adde pag. 289. *Tertiarum* mentio, de qua Rhenanus lib. 2. Rerum German. p. 64. scribens divites inter dum colonis locasse agros sub titulo *Tertiarum*. *TERTIALIA* Collectores tertiae. *Tabulae* Albaripae in Dioecesi Lingon. *TERTIUM MANCIPIORUM*, Burgundi per vasa Galliarum parte, ira cum vicinis incolis, quos Romanos vocabant, se gesserunt, ut agrorum parte tertia his relicta, alias duas sibi assererent; contra, *mancipiorum* duabus partibus veteribus incolis concessis, sibi tertiam tantum reddebant. V. Legem Burgund. ut. 1. §. 1. et tit. 57. *TERTIAS*, in *Tercias Regales* Hispani vocant, tertiam partem reddituum fabricarum Ecclesiarum, quam Gregorius X. p. 115.

Mundo Sapienti Regi indulgit pro
bellandis bellis contra Mauros.
TERTIA CONLABORATIONIS,
id est eorum, quae vir et vxor stan-
te matrimonio simul acquisierunt,
quae vxori attribuitur. Capituli
Caroli M. lib. 4. c. 9. (5) TER-

RIA. Id quod liber homo dat spon-
sae suae ad ostium Ecclesiae tempore
desponsationis. *Tiers consumier*, in
Consuet. Norman. art. 367. *Des*
ilicet rationabilis; quae tertia pars
est totius tenementi viri sui, quod
habuit tempore desponsationis: ita
quod si plus tertia parte tenementi
sit daret in dotem, ea ad tertiam
partem reduceretur: in Regiam Ma-
gistrum lib. 2. c. 16. §. 4. et seqq.
Tertia appellatur *rationabilis pars*
Magistri lib. 1. c. 3. §. 2. ubi pla-
ne de ejusmodi Tertiis ad Viceco-
mitem pertinere dicuntur. V. Ter-
taria 4. (6) Mensurae liquidorum
Species, in itinere Cameratii Scoric-
i p. 10. §. 5. de Brasiatoribus:
non habent mensuras, videlicet quar-
tas, piasam, Tertiam, etc. (7) Tri-
butionem pro pane soluendum, ut vi-
detur. Codex MS. Episcopatus Au-
stodiens. saec. XIII. Tertia circa XV.
V. in panibus. *Sequentia auenarum*
III. lib. V. Tertiaria 1. (8) TER-
TIA PRISONARIORVM, f. Ter-
tia pars pretii, quod pro redemptione
soluere tenebantur *prisonarii* seu ca-
ptivi. Charta Henrici VI. Regis
Angl. ann. 1452. in Chronico Jo-
hannis Wherhamstedii p. 321. *Ter-*
tias et Terciarum Tertias omnium
prisonariorum in guerra captorum,
nobis debitas (relaxauimus.)

TERTIABILIS, praestationi, quae
tertia dicitur, obnoxius, Gall *Tier-*
ciable. Ch. Mf. a. 1259.

TRIAGIVM. Bulla Clementis VI.
PP. data Auenione anno Pontifica-
tus 4. *Super mortuagii seu praesta-*
tionibus Ecclesiis principalibus Du-
catibus Britanniae, Praelatis et Recto-
ribus Ecclesiarum, videlicet in sexta
parte bonorum nobilium, quae Ter-
tiagium dicitur, de consuetudine lau-
dabili pia deuotione fidelium intro-
ducta debitis, ut dicti Episcopi et
Clerici dicebant, in bonis seu ex bonis
VI.

defunctorum, seu decedentium paro-
chianorum suorum, nec non super pa-
stu nuptiali a parochianis ipsius nu-
bentibus seu nupsis debite ex consu-
tudine simili, ut dicebant, etc. V.
Mortuarium, Nonagium et Testasio.

TERTIALES, Tertia agrorum ann-
seissio. Tabularium Fossarense ann.
1276. Ita *Ternare* dicunt Itali, pro
tertio arare, Gallis *Tiercer*. V. Ter-
tiare 2.

TERTIANA PLENÆ VILLÆ. Char-
ta Thomae Regis Manniae et Insu-
larum ann. 1055. in Monastico An-
glic. to. 1. p. 718. *Es tertiam partem*
decimarum de omnibus Ecclesiis de
Mannie confirmanes eis Tertianam
plena villae de Kyrkbi propinquo-
rem Ecclesiam S. Bradani, cum terra
saukti Bradani, et Tertianam plena
villae de Kyrkmarona, terras de etc.
.... *Tertianam de Knochrokor, etc.*

TERTIANI, Milites, V. in Ristari.

TERTIARE. (1) Sequestare, in
terciam manum mittere. Glossae
MSS. ab Eccardo laudatae in Pacto
Legis Salicae p. 73. *Tertiare Dri-*
stehanton. (2) Tertio iterare. Ra-
dulfus Cadoin. de Gestis Tancredi,
apud Marten. tom. 3. Anecd. col.
174. *Nec mora qui primo, qui se-*
cundo venerat, illico Tertias vicem.
Alibi *Tertiare*, ut et apud Italos
Ternare, est Tertio arare. V. *Binare*.
(3) Tertiam partem bonorum con-
ferre, vel auferre, Gall. *Tiercer*.
Charta Theoduni Episcopi Leodien-
sis apud Aegidium aureae vallis Mo-
nachum in Gestis Episc. Leod. c. 1.
(4) † TERTIARE SE, dicitur de
censu, cum illius pars tertia super-
additur; vnde TERTIATIO, ipsa
tertia pars perceptio. Ch. Mf. a.
1223.

TERTIARIA. (1) Vestigialis aut
tributi species. Charta Conradi
Imp. pro Pisanis Tyrum incolentibus,
apud Vghellum to. 3. p. 488.
Ut a Pisanis . . . nomine Tertia-
riae aut alicujus directurae possit exi-
gi, etc. V. *tertia* 7. (2) *Armo-*
ricis Tierstage, idem quod *Tertium* 2.
V. in hac voce. Charta H. Turon.
Archiep. e Tabulario S. Vicentii
Cenoman. (3) Tertia pars fru-
ctuum,

ERTIOLVS, Accipitris species minor, Italis *Terzolo*, Gallis *Tierceles*. **FRIDERICUS** II. Imp. lib. 2. de Arte venandi cap. 19. *Tertiolis et minoribus inter falcones dari debet pro pestu sufficienti minor quantitas carnis, et minoranda est quantitas secandum proportionem convenientem quantitati sui corporis, etc.* **TERSONALIS**, dicitur Anonymo de Falconibus secundum Aquilam, etc.

ERTIONARIA. Charta S. Ludovici Regis Fr. pro Abbacia Persimensis, mens. Maio 1248. *Decimam eiam quam habens in tota terra de Gochicon, et Tertionariam de Merula Radulphi, prout dictae decimae per metas et limites dividantur.* Non item videntur *Tertiarii* et *Tertionaria*. Illud est modus agri; haec vero, ni fallor, eadem notione accipi debet atque *Tertiaria* 2. V. in hac voce et *Tertium* 2.

ERTIONARIE, ad rationem tertiae parvis fructuum. Charta ann. 1290. e Chartulario S. Vandregesili tom. 1. p. 170. V. *Tertiator*.

ERTIONARIUM BLATVM, Frumentum, ut videtur, tribus granis minutum: Hist. Monasterii Beccensis MS. p. 620. *Recipiet IV. sextarios blati Tertionarii a conventu Becci.* Huc emendanda interpretatio nostra in voce *Bladum Tertionarium*.

ERTIONARIVS, i. q. *Tertiarius* 5. t. 5. Sept. p. 697.

ERTIVM. (1) Tertia pars pretii venditi praedii, quae ad dominum feudalem datur pro laudimio. Inquisitio ann. 1220. to. 1. Hist. Dalph. pag. 93. liq. 1. Ejusmodi, ni fallor, *Tertia* habet Plantavitiis in Episcopo Lodouensibus pag. 70. 87. 93. **TERTIVM**, eodem intellectu. Charta an. 1230. ex Chartulario Campan. fol. 207. vo. col. 2. (2) In Concilio Tolosano ann. 1056. Tertia pars decimarum. V. *Tertia* 2. (3) Idem quod *Tertia* 4. Agraria pensitatio, Gallis *Champart*. Charta Guillelmi Episc. Agath. ann. 1173. apud Stephanorium to. 8. Fragm. MSS. p. 157. (4) Tertia pars anni, in Computo ann. 1202. apud D. Brussel de Vsa feudorum pag. CXXXIX. et

seqq. vbi passim occurrit *de primo tertio, de secundo tertio, de ultimo tertio*, quod annus in tres partes, quarum vnaquaeque quatuor mensium erat, dividebatur, ut accuratior ordo esset accepti et expensae, cum, quo anni tempore vtrumque accidisset, annotaretur. (§) **TERTIVM** et **DANGERIVM**, in Charta Ludouici Autini Regis Franciae an. 1314. pro Normannis, Gallis *Tiers* et *Danger*, jus, quod Rex habet in forestis et siluis Normanniae, in quarum caesionibus, ac venditionibus pretii tertiam partem percipit, nisi exemptio et immunitas chartis aut longo usu probetur. Additur *Tertio, Dangerium*, non quod hae voces valeant *tertium et decimum denarium*, quem reuera Rex percipit, uti vult Santyonus: sed quod alter iste denarius tertius, sit tertia pars tertiae parris pretii principalis, qui datur pro facultate caedendi siluam, aut alienandi. Aresta Candelosae an. 1259. to. 1. Regesto

Parlam. fol. 100.

TERTIVM-GENVS, Chartae species, qua quis alteri quippiam cedit aut promittit. Chronicon Farsense apud Murator. to. 2. part. 2. col. 551. *Fecit illis scriptum, quod Romani dicunt Tertium-genus, de praedicto castello Tribuco.* Et col. 552. *Quapropter ab omnibus legem scientibus non ignoratur, quod nunquam fiat Tertium genus legaliter sine appare.* Pluries occurrit ibi, et apud Mabill. to. 4. Annal. Bened. pag. 699. et seqq. vbi eadem edita sunt.

TERTIVS. (1) **TERTIVS GENE-FICIUM**, Tertia pars reddituum beneficii ecclesiastici, nisi me fallo. Epitome Constitut. Eccl. Valent. to. 4. Concil. Hisp. p. 170. V. *Ternarius* 1. (2) **TERTIVS DIESVM-CTORVM DIES**, olim sacrificio Missae celebratus a Christianis S. Ambrosius Orat. de Theodosii Imp. obitu. V. *Tricenarium*.

TERTIVM. (1) Collis, cliuus, locus edior, Gall. *Tertre*, ab Aremotico *Tertre*, quod idem significat. Chartularium Diuionense pag. 4. *Vniuersi homines infra villas Diuionis*

nis Tertra, infra banlencam commorantes, etc. Charta ann. 1030. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. cbl. 232. *Ex dono W. de Gueta, duo jugera ad Tertrum Mals.* (2) † Teritorium, in Ch. a. 1217.

† TERTVRATOR, f. pro *Terractor*, decimae s. *terragii* collector, t. 1. Prob. Hist. Brit. p. 1141.

TERTVSSVS, Porcellus domesticus, qui domi nutritur, hoc est, inquit Wendelinus, quasi *Terresun*, seu tertii gregis; est enim *sun*, grex, ut alibi obseruatum. Ait porro ille apud Taxandros porcis pro aetatis varia esse nomina; recens editos ac nefrendes, *biggen*, mox *baggen*, quamdium lactent, appellari. Postquam vero in tantum adoleuerunt, ut cum matre possint prodire, quod est *serden*, aut *iroden*, *Tertussi* sunt, et *Trasfen* vocantur; ii denique facti adultiores, sunt *caddens*, hoc est gregales, etc. Pactus Legis salicae tit. 2. *Si quis porcellum Tertissum usque ad anniculationem furauerit, etc.* Eccardo *Tertissus* compositum videtur ex *Tertia sus*, et significat suum tertio iactu editam; cum enim, inquit, hae praestantiores caeteris essent, et ad propagandum gregem conseruarentur, maiori quam caeteri pretio redimendae erant.

TERZA, Crines intexti, Gall. *Tresse*, Ital. *Treccia*. Chronicon Placent. ad ann. 1388. apud Murator. tom. 16. col. 580. V. *Trica* et *Terzolla*.

TERZANA, Tertiana, sc. febris, Ital. *Terzane febbre*, Gall. *Fieure tierce*. Occurrit in Actis SS. to. 3. April. p. 536. et to. 2. Iunii p. 446.

TERZANELLA, Scheda data laborantibus *terzana* seu febris tertiana. Acta B. Petri a Cruze to. 2. Iulii p. 446.

TERZARIA, Tertia pars fructuum quam tenens domino reddere debet. Donatio ann. 1138. apud Baluz. to. 2. Hist. Aruern. p. 489. V. *Tertia* 3.

TERZARINVS, Tenens qui tertiam partem fructuum ex agris, quos tenet, nascentium domino reddit, Statuta Castri Redaldi fol. 20. V. *Terstator*.

TERZAROLVS, ex Italico *Terzaro* Academicis Cruscans, minus vulum, quod nauis habeat. V. *Teserolum*.

† TERZIATVS, ab Ital. *Terse*, nudus, in Ch. a. 1375.

† TERZIOLVS, i. q. *Tertiolus*, i. Stat. Cuman.

TERZOLLA, Ornamentum mulierum quod explicat Ioh. Demullis i. Chronico Placent. ad ann. 1381 apud Murator. tom. 16. col. 581. *Aliquae (mulieres) portantur coram de argento aureato, vel de auro puri perlis et lapidibus pretiosis, coloris a florenis LXX. aur. usque ad C. et aliquae portantur Terzolas perlis grossis, valoris florenarum auri usque in CXXV . . . quae Terzollae vocantur Terzollae, quia CCC perlis grossis suis factae, et quae in tribus filis suis constructae et dinatae. V. Terna et Trica.*

TERZOLVS, Monetae species, eadem quae *Tertiolus*. Decreta Placent. ad calcem Statutorum ejusdem fol. 98vo. *Sub poena librarum XXV Ternolorum. V. Tertioli.*

TESA, Gall. *Toise*, Mensura sex pedum. Occurrit in Charta ann. 1277 apud Meneffer. in Probat. Hist. Lugdun. p. 13. col. 2. et in voce *Bacsa*. TESA CANDELAE, Gall. *Tou de chandelle*. Dabantur nempe candelae regis officialibus ad mensuram *sestiae*. Fundatio Capellae Mariae, in Palatio Paris. ann. 1194. to. 3. Hist. Paris. p. 119. V. *Tesa*. Vbi *Tesa candelae* idem esse videtur quod *Pongnee de chandoille* dicitur in Statuto Philippi V. Regis Franc. pro Hospitio suo ann. 1317. V. *Pinginata*. *Tesam candelae* interpretatur Lobinellus in Glossario ad Hist. Paris. libram cerae in sex candelas diuisam. V. *Torchia*.

TESCEIA, Latrocinium, V. *Tescia*.

TESCVA, Ioan. de Ianua, dicitur loca, quibus pecora castrantur. V. *Tescuare*, *castrare*, *Tescuatores*, *castratores*, et *Tescuaciones*, *castraciones* dicuntur. Eadem fere leguntur in Glossario Longob. Sangern. M. n. 501. in quibus Glossator subiungit haec Iudori lib. 14. c. 12. *Tescuaciones*

quidam putant esse tuguria, quidam loca praerupta et aspera. V. Tesqua.

TESIA, idem quod *Tesfa*, et *Tesfa*, Mensura sex pedum, Gall. *Toise*. Charta ann. 1203. e Chartulario B. M. de Bono-nuntio Aurelian. V. *Tesfa*.

TESIATA, idem, in Ch. Ms. a. 1327.

TESIS, *Vitium in pulmone*, in Glossis ad Doctrinale Alexandri de villa Dei. Est pro *Phthisis*, a Graeco *phthisis*, Gall. *Phthisie*. Miracula Virani V. PP. MSS. V. infra *Thesicus*. ESQVA. Aegidius Aureae-vallis Monach. in Episcopis Leod. c. 5. *Interque ille longo terrarum tractu, dispersarumque coelo regionum transito, intra inculta quaedam loca, Tesqua vocis illa nominat, pariter habuere desertum.* Atqui vox Latinis Scrip- toribus notissima, ac proinde non vulgaris aut nupera.

TESA, idem quod *Tesfa*, Mensura sex pedum, Gall. *Toise*. Inquisitio ann. 1220. to. 1. Hist. Dalph. pag. 44.

TESAMENTVM, V. supra in *Ten- sare*.

TESARA, f. Praestatio agraria, ea- dem ac *Quarta* 6. dicta a Graeco *tesara*, quatuor, nisi quis malit *tesara* vocem esse detortam a *Tasca*, et qua suo loco. Charta Ludouici Franc. Regis ann. circ. 1104. apud Marten. to. 1. Ampl. Collect. col. 104.

TESARESCEDESCITAE, V. *Quar- tademani* et *τεσσαρεσκαδεκίται*, in Glossario med. Graecit. idem quod TESSARESDECATITAE dicti Graecae, qui XIII. luna Pascha cum *pasceis* observandum contendunt, non *tesara* quatuor, deca decem significat, et Isidoro L. 8. Orig. c. 5. ubi Graece legitur *τεσσαρεσκαδεκαδίται*.

TESSARRANDARIUS, textor, Gall. *Tisserand*. Inuent. Chart. a. 1482.

TESSAVRVS, pro Thesaurus in Charta Childeberti III. ann. 694. apud Felibianum Hist. Sandionys. p. XV.

TESSAYROLVM, Species veli. In- formationes Ciuitatis Massil. pro

passagio transmarino e MS. San- germ. V. *Tersarolus*.

TESSELLARE, Tessellis, Lapillis, seu lignis quadratis distinguere. Glossae Lat. Graec. et Graec. Lat. *Tesselas*, *ψηφοίται*. *Tessello*, *ψηφο- λογῶ*. Aliae Graec. Lat. *ψηφολογῶ Tessello, termino*.

TESSELLARIUS, TESSELLATOR, *ψηφοίτης*, in iisdem Glossis. *Dean- ratores, fusores, blattarii, Tessellarii*, in Cod. Theod. lib. 13. tit. 4. leg. 2.

TESSELLATVM, *ψηφοίτημα*, in Glossis Lat. Graec. in Graec. Lat. additur, *ψηφολήχημα, Panimentum, Tessellatum*.

TESSELLATVS, *ψηφολογία*, *Pani- mentum*, in iisd. Glossis: *Tessellata panimenta*, apud Suetonium et Ken- netum in Gloss. ad calcem Antiq. Ambrosden.

TESELLVS. (1) Messianus Presby- ter in Vita S. Caesarii Arelaten- sis: *Coepit sub obestatione domini multis precibus exposcere a me, ut unum pannum de Tessellis illius (S. Caesarii) quem nudo corpore habuisset, sibi fer- rem.* Infra: *velaris pannus appel- latur.* Mabillonius tom. 1. SS. Or- dinis S. Benedicti p. 672. quadratos panniculos fouendo stomacho appo- sitos interpretatur. (2) † Cumu- lus s. strues foeni, Gall. *Tas*. Ch. a. 1227.

TESSERARE, *Tesseris ludere*. Gem- ma.

TESSERARIUS. (1) Qui *tesseras*, seu Praecepta Ducum per contubernia militum nuntiabant, apud Veget. L. 2. cap. 7. Singulis centuriis pec-uliarem fuisse *Tesserarium* colligere proclive est ex veteri Inscriptione apud Gruterum 550. 2. *Tesserarius in lege III. Ital. conor. XI. pr.* Adde pag. 753. num. 4. (2) Qui *tesseris* ludunt. Ammianus lib. 8. c. 4.

TESSERINI, *Agripenni bicurti*, quia ad modum sunt *tesserarum*, quibus lu- dimus. Papias et Ioh. de Ianua.

† TESSERISARE, *tesseris ludere*, in Stat. Casimiri Reg. Polon. a. 1347.

TESSO. (1) Miles, Gall. *Taïsson*, vel *Tesson*. Charta ann. 1290. ex Rege- sto Olim fol. 87. V. *Taxus*. (2) † Porcellus, in Testam. a. 1469.

TEXTIVUS, TESSIVUS, Textum, vitra, tucnia, Gall. *Tessa*, Ital. *Tessuto*. Computus ann. 1239. MS. e Bibl. Regia. V. *Texatus*.

TESTA. (1) Perperam vt videtur pro *Tasca*, vel *Taxa*. Statuta Eccl. Ambian. apud Marren. to. 7. Ampliss. Collect. col. 1233. (2) Italica vox, Frons, vel Caput, Gall. *Tesse*. Statuta Massil. L. 3. c. 18. **TESTA**, Caluaria, Gall. *le Test*; vnde *la teste*, pro ipso capite. Ausonius Epigr. 71. **DE TESTA ESSE**, esse obstinatum, Ital. *Essere di testa*. Vtutur Anonymus hac loquendi formula, apud Murator. to. 8. col. 109. (3) † Persona, homo vt Gall. *Tesse*. Ch. Mss. a. 1410. (4) † Vertex, summitas, in Charrar. Normann. Mss. (5) **TESTA**, seu *testarum confractarum fragmenta*, super quibus tyranni nudos volutari cgebant Martyres. S. Augustinus Sermon. 13. de Sanctis. **TESTVUM**, eadem notatione, in Actis SS. Claudii Asterii et sociorum, apud Baron. ann. 285. n. 5.

TESTEVANGELIVM, V. in *Textus*.

TESTAGIVM, idem quod *Capitagium*, Censur pro capite. Bonifacius VIII. PP. lib. 4. Epist. 217.

TESTALE, Lecti pars superior, vt videtur, idem quod *Testarium*. Annales Mediolan. ad ann. 1289. apud Murator. to. 16. col. 810.

TESTAMEN, Testimonium. Felix in Appendice ad Isidorum de viris Illust. to. 3. Concil. Hisp. p. 82. V. *Testamentum* 2.

TESTAMENTALES LITTERÆ, Charta, Donatio, idem quod mox *Testamentum* 1. Charta Rainoldi Rein. Archiepisc. a Mabillonio laudata Diplom. p. 5.

TESTAMENTALITER, per *Testamentum*, seu Chartam donationis. Diploma Bolkonis Ducis Slesiae pro Coenobio Grissouienfi ann. 1267. apud Ludewig. to. 6. Reliqu. MSS. p. 393.

TESTAMENTARE, Donare testando vel per *Testamentum*, seu chartam. Charta Angueranni Vice - domini Ambian. ann. 1207.

TESTAMENTARIUS, Testudo. *Testamentarie ordinare*, in Testamento ann. 1398. e Schedis Pr. de Mazanques.

TESTAMENTARIUS. (1) Executor testamenti. Leges Alphonfi IX Regis Castellae part. 6. tit. 10. *Testamentarios son Umados aquellos que han de seguir es de cumplir las mandas, e las voluntades de los defuntos que dexan en sus testamentos.* (2) Scriptor Testamenti, *diaryyos* For, in Gloss. Graec. Lat. In primum sensum accipit Tullius lib. 4. Offic. c. 18. pro eo qui Testamentum fingit et supponit. (3) Officium Monasticum, penes quem, auctor est Browerus lib. 2. Ant. Fuld. c. 10. fuit dispositio pro legatorum, seu ab exteris ei, et a domesticis proficiscerentur, vel hac in re fidelium testamentum exqueretur. Litterae ann. 1301. apud Schannatum Dioeces. Fuld. p. 102.

† **TESTAMENTATOR**, i. q. *Testamentarius* 1, in Ch. Mss. a. 1242.

TESTAMENTVM. (1) Donatio seu potius Charta, quae in donationis ac largitionis argumentum conscribitur, Diploma quoddam praeceptum, seu, vt habet Columba de gente Siminiana lib. 1. quae *Charta testium subscriptionis* *masa*. Ambrosius Morales in Not. ad Veremundi Regis Diploma *Solemne his temporibus et multis* *stea sequentibus fuit, quomodo* *nationem Rex aut Proceres* *etiam priuati* *facere, Testamentum* *ipsum vocitare; quasi hoc nomine* *fori jure solidaretur.* Codex leg. vet. form. 101. *Manumisso* *bertatis Testamento solemniter* *retur.* Restitutio bonorum in Monialibus S. Caesarii Arelatensis per Guillelmum Comitem Prociacae ann. 992. apud Saxium de Potific. Arelat. p. 194. *Factum hoc Testamentum in ipso monasterio*; quae chartam Scriptores plerique *Testamentum du Comte Guillaume* per ram appellarunt. *Testamentum* *ditionis*, in Lege Ripuar. tit. 6. §. 1. 3. tit. 67. §. 1. **TESTAMENTVM**, Decretum Ecclesiae.

um Ticin. c. 8. apud Labbeum to. col. 930. Testamenta proprie dicta pro supremis testatorum voluntatibus, condita non semel fuisse ab Abbatibus et Abbatissis, etiam heritate insignibus, iniratur et exemplis probat Mabillonius Diplom. 1. 8. et 9. quod tamen prohibent Gregorius M. Imperatoriae leges, legulae S. Benedicti, aliorumque, qui quoduis peculium Monachis interdiciunt, quod etiam de Abbatibus intelligendum est, ut probat Gregorius ipse, qui Probo Abbati tantum ratione testamentum conlere permittit, quod ex prouiso ad monasterii regimen raptus sit. Verum uniformis et eadem ubique non seruatur ea de re disciplina. Magister in Regula sua adeo non putat Abbatem testamentum monastice professioni repugnare, ut rem quasi receptam agnoscat, cum praescribit cap. 89. *Breues donationum facti a Fratribus tempore mortis suae Abbas inferas testamento suo.* Plura vide laudatis paginis. **TESTAMENTUM NUNCUPATIVUM**, a scripto differe, ut vult vulgus Iurisconsultorum: nam *Nuncupare haec* et *scribere* opponuntur, leg. 21. in princip. D. qui testam. fac. Haec nam monimus ad vocem *Nuncupare*, col. 678. At vero cum *Testamentum nuncupativum* literis etiam aliquando mandari obseruare est, cum ex locis in v. *Nuncupamen* laudatis, tum ex privilegiis Dalphin. ann. 1349. inter Ordinat. Reg. Fr. to. 5. p. 40. Ex his efficio *Testamentum nuncupativum* illud appellari, in quo aliquis haeres *nuncupatur*, seu palam nominatur a testatore testamentum ex propriis tabulis publice recitante. Cui opinioni illustrandae aptissimus videtur Isidorus lib. 4. Orig. cap. 24. *Nuncupatio est, quam in sabulis cerisque testator recitat dicens: Haec ut in his sabulis cerisque scripta sunt, ita videtur, ita dico, ita lego: itaque vos Cives Romani testimonium mihi prestabete, et haec dicitur Nuncupatio; Nuncupare enim est in palam nominare et confirmare.* **TESTAMEN-**

TORVM PRINCEPS, Charterum regiarum custos, in Vita S. Dunstani saec. 5. Benedict. pag. 672. (2) Testimonium. V. Pithoeum ad Collat. Leg. Mosaic. tit. 8. et *Testamen.*

† **TESTARDIA**, pertinacia, contumacia, obstinatio, *Testardus*, obstinatus, in Gloss. Prouinc. Lat. Ms.

TESTARE, Testari, Testimonium dicere. Lex Baju. tit. 16. c. 2. *Nisi super hominem Testare volueris aliquam causam, etc.* Videtur aliud sonare in Lege Salica tit. 29. §. 19. *Si quis aratrum in campum alienum intrare prohibueris, vel arantem foras iactaueris, vel Testaueris, etc.* V. Pactum Legis Salicae, tit. 27. §. 20. Idem Pactus tit. 48. *Si vero contra interdictum unius vel duorum in villa ipsa adsedere praesumpserit, tunc Testare illi debent, et si noluerint inde exire, ille qui Testas, cum Testibus sic ei debet Testare, ut inter decem noctes exinde exeas, etc.* Hujus capituli sensus est, ut illi qui quempiam in villa aliena confidenter tollerare nolunt, cum adsumtis testibus admoneant, vt exeant.

TESTATA, Extremum, finis, apud Italos, Gall. *Bons.* Statuta Murinae fol. 70. *Quilibet per suas terras, et terrarum suarum Testatas, et Testatae bonis eorum et viarum juxta dictam foveam debeant canari.*

TESTATIO, Ius dicitur, quod Episcopi habebant disponendi de quarta, interdum nona parte relictorum, de testamentis scilicet in pios usus; quod quidem inde manauit, quod antiquitus statutum fuit, ut rerum, quae in testamento relinquerentur autoritate Ecclesiae distributio deinceps fieret, et ut Episcopis ac Prae-latis in pios, sicuti diximus, usus, certam eorum quantitatem distribucere liceret. Cum autem de *decima tantum parte* iis disponendi facultas data esset, scribit Matthaeus Paris. ann. 1190. statutum in Normannia, Ricardo Rege annuente, inter caetera: *Vt distributio rerum, quae in testamento relinquuntur, autoritate Episcopi fieret, nec decima pars, ut olim subtraheretur.* Vt rebus porro testamento relictis quartam sibi postmodum

modum arrogarunt, non amplius in pios usus erogandum, sed tanquam sibi propriam, et de qua disponere iis omnino esset liberum, vti de *insestatorum* bonis, quod supra docuimus. V. *Nonagium* et *Tertigium*.

TESTATOR, magis testatus, compertius, notior. Codex Theod. lib. 10. tit. 1. leg. 14. *Quo facilius sit discussio pecuniae, cuius nobis fuerit summa Testator.*

TESTATOR, Patronus, intercessor. Liber. 2. Miracul. S. Bertini c. 7.

† **TESTATORIA LITTERA**, i. q. *Testamentum* i. in Ch. Caroli Simp. a. 915.

TESTEIA, *Testeia*. Capitul. Caroli C. tit. 12. c. 13. *Istud sacramentum iurabunt franci homines. Ego illud salutis, illud malum schach vocans, vel Testeiam non faciam, nec me alius faciat consentiam. Testeia scribitur in tit. 39. cap. 3. De illis hominibus, qui infames vel clamorosi sunt de Testeiiis, vel latrociniiis et rapacitatibus, et assalturis, etc. Infra: Iures . . . quod Testeiam vel latrocinium, aut rapinam non faceris. Occurrit ibi pluries. Vocis origo incerta, tamen notio ex allatis satis constat. Sane *Testeia* scribi debere, non *Testeas*, evincit Epistola Fulcardi Abbatis Lobienfis ad Imp. Henricum, in Chronico Lobienfi: In placitis praeter *biuicium* et *Testeiam* non debet habere *Advocatus*, nisi tres denarios, et alicubi duos; modo si aliquis non placito scabinorum damno fuerit denictus, etc. Vbi legendum monuimus *barinam*, id est, seditionem *messeiam*. *Testeiam* a *Texaga* deducit Eccardus in Notis ad Pactum Legis Salicae tit. 9. art. 3. eandemque notionem esse vtriusque vocis haud male asserit vir doctus. Vocabulum *Texaga* inquit, lenius enuntiatum mutatum est in *Texegam*, *Testegam*, siue ut communiter in veteribus monumentis scriptum reperitur, *Testeiam*; vnde fallitur Cangius, qui *Testeiam* scribi debere contendit. Significatio autem vocis agnoscere facile potest ex laudatis Caroli C. Capitulari tit. 39. c. 3.*

vbi *Testeis* per *latrocinium* interpretum Synonymum explicatur. Est ergo *Testeia*, vt et *Texaga*, furtum clandestinum et occultum. V. infra *Texaga*.

TESTEMENTIARE, pro *Testamentum* re, in ver. Charta apud Doubletum Hist. San. Dion. p. 687.

TESTERA. (1) Species machinae bellicae. Radulfus de Gestis Frederici Imp. apud Murator. to. 6. col. 1173. *Et cum Testeriis et prederis expugnauerunt illud (castellum)* V. *Fredericia*. (2) Frontalia, Gall. *Téviere* Ital. *Testiera*. Statuta Vercell. l. 7. f. 170. V. *Testinia*. **TESTERIA** eadem notione. Garnitiones castri Carcaffon. ann. 1294.

TESTERIVM, lecti supernum tegmen, Angl. *Tester*, Gall. *Ciel de lit*, vel *Fond de lit*. Litterae ac 1388. apud Rymér. to. 7. pag. 577. col. 1. V. *Testase* et *Testram*.

TESTEVS, pro *Testaceus*. *Teste corpora*, Macrobio L. 7. Saturn. c. 15. *Testem vas*, apud Marten. an. 1. Anecd. col. 510.

TESTICIDIVM, Testis caedes, occisio. Gerohus Reichersperg in expositione Psalmi 64. apud Baluz. to. 5. Miscell. p. 124.

† **TESTICVLARE**, testiculos abscidere. Glossar. Prov. Lat.

TESTIFICARE, pro *Testificari*. Concilium Legion. ann. 1014. can. 19.

TESTIFICATIO. (1) Martyrii passio. S. Paulinus Epist. 31. a. 9. (2) † Existimatio, fama, t. 1. Prob. Hist. Brit. p. 381.

TESTIMONIALES, Diplomata, vel Epistolae quae a Principibus conceduntur iis, qui *militiam sub armorum labore* exegerunt, quibus emeritae militiae praemium, in *Prosectorum praepositorum*, vel *Tribunorum* ordinem ibi adscribuntur.

Testimonialibus dignitatem adipisci, in L. 8. Cod. Theod. de Honoris codicill.

TESTIMONIALIS, scripta testificatio. Concilium Tolet. ann. 1323. cap. 12. **TESTIMONIALIS CHARTA**, seu *publicum instrumentum*, in Charta ann. 1399. apud Mene-

testamentum in Probationibus Hist. ugdm. p. 127. col. I. TESTIMONIALIS DIACONVS, Custos Episcopi concionantis. Consule Panonum in vocum ecclesiasticarum interpretatione. V. *Diaconus* et infra *Testimonium*. TESTIMONIALES LITTERAE, in alicujus rei testimonium datae, apud Madox Formul. Anglic. p. 11. Vegetio lib. 2. 3. sunt illae, quibus milites comitibus stipendiis dimittuntur. V. supra *Testimoniales*.

TESTIMONIARE, Testimonium dicere. Gall. *Tesmoigner*, in Capit. de Legem Salicam c. 11. V. in *Testimonium*.

TESTIMONIUM. (1) Testis, unde Gallis *Tesmoins*. Capitulare ann. 779. c. 19. *De mancipiis quae venduntur, ut in praesentia Episcopi vel Comitis sit, . . . aut ante bene nota Testimonia*. Vetus placitum editum a Baluzio in Append. ad Capitul. Naper veniens Arloinus ad suum placitum quod avramium habuit, ibidem sua Testimonia protulit bonos homines idoneos his nominibus, etc.

(2) Pro Testimonio aliquid accipere. Vetus Charta apud Ordericum Vitalem lib. 5. p. 590. *Inde habuimus beneficia et societatem fratrum, et pro Testimonio unum equum centum solidorum*. Vbi pro consensu rei agendae praestito scriptum esse videtur. (3) Testimonia etiam dicuntur, ni fallor, multae pecuniae, quae domino feudali debebantur ob falsum testimonium: nisi malis intelligere eo nomine designari id quod ipsi domino exsoluebatur ob audita ab ipso testimonia. Vetus est, memorantur Testimonia inter jura dominica in Litteris Gerardi Praepositi Eccl. Audomar. ex Tabul. ejusd. Eccl. Capellanum Comitissae Rahoe. Canonico constitimus et concessimus etiam ipsi obuersiones omnes, . . . emendationes. Testimonia, vine, stalli, et praebendarum, braccelles qui ad saliam non pertinent.

(4) TESTIMONIUM ECCLESIASTICUM, Episcoporum socii, quia erant vitae eorum testes. Chronicon Reichespergensis ann.

979. V. *Cellulanus, Syncellus, et Testimonialis Diaconus*. (5) TESTIMONIUM IESU-CHRISTI, novum Testamentum, Evangelium. Poëna de Nomine Iesu in Appendice Operum S. Paulini p. 25. (6) † Dicitur, ut et Gallis *Tesmoins* de caudicibus, quibus continetur lignum focarium, cum illud metiuntur. Ch. Ms. a. 1326.

TESTINIA, armaturae species. Testamentum Ranimiri Reg. Aragon. aerae 1099. in Hist. Pinnarensi lib. 2. cap. 38. *Demeas autem armas qui ad Varones et Cavaleros pertinent, sellas de argento, et frenos et brachias, et espatas, et adarcas, et gelmos, et Testinias, et cinctorias, et sporas, et canillos, et mulos et equas, et vaccas, et oves, dimitto ad Sanctum filium meum, etc.* Quid si legatur *testinias*? ut sit capitis armatura, quam *Testiere* Galli vocant. Quam etiam armaturae speciem equis militariibus adscribunt Assisiae Hierosolymitanae MSS. c. 95. ubi de duello certantibus: *Es le cheval dois estre convert de couverture de fer, et avoir une Testiere de fer, et emmi la Testiere, une broche de fer, telle comme celle de l'escu*. V. *Testera* 2.

TESTINIVM, Opportunum, in Glossis Isid. Graevius emendat *Tempestivum*.

TESTINVM. Lex Familiae Burchardi Episc. Wormaciensis: *Nihil juret, sed in Testino Scabinorum sit*. Vbi Testimonio legendum nemo non videt.

TESTIPHADIVM. Iso Magister in Glossis: *Fulchra, sustentacula, vel lectorum, vel aliarum rerum, quae Testiphadia nominamus*. Leg. *Sisbadia*, ex Graeco *σισβαδια*.

TESTIS. (1) Statuta Synodalia Nicolai Episcopi Andigauensis ann. 1263. *Prohibemus singulis Sacerdotibus parochialibus, ne ipsi parochianis suis die Paschatis Testes seu hostias loco panis benedicti ministrant, ne ex ejus ministracione, seu receptione erubescenciam evitare videantur; sed panem benedictum faciant, sicut aliis diebus dominicis fieri consuevit*. Vbi pro evitare legendum puto irritare,

Ll 5

forte

forte epim intelliguntur paniculi seu oblatæ in *testiculorum* figuram formatae,, quas in hoc festo Paschali loco panis benedicti dabant. At haud scio an simplicior veroque similior sit Acherii tom. II. Spicil. pag. 207. emendatio, qui *soffas* ibi pro *Testes* legendum esse suspicatur. (2) Pro *Textus*. V. in hac voce. (3) *Teste meipso*, vel *Teste Rege*. Formula Chartis Regum Angliae, (seu potius epistolis minoris momenti a temporibus Richardi I.) passim adscripta, cum scilicet a Proceribus non subscribitur, sed a solo Rege; quam sugillavit olim Pius II. PP. in mandato Henrici VI. L. 3. Commentar. suor. *Testem autem se dicis (Deus) futurum, quia in iudicio suo non indiget testibus*. V. Mabil L. 2. Diplom. cap. 21. num. 7. et 8.

TESTES qui oculis suis viderunt, et auribus suis audierunt; in *Lege Alemann.* c. I. tit. 2. §. I. **TESTES AVREM ATTRACTI**, V. *Auris*. **TESTES CREDITI**, quibus fides habenda est, in Testamento ann. 1121. in *Probat*, nouae Hist. Occitan. t. 2. col. 416. **TESTES ROGATI**, V. *Charta rogata*. **TESTES SYNODALES PUBLICI**, qui publice recepti et probati in Synodo; *de quarum fide non dubitatur*, in Concilio Cabilonenfi ann. 813. c. 1. **TESTIS TERMINI**, idem, ut videtur, qui veteri Gromatico *Testacius Terminus* dicitur. Galli *Perdriaux* vel *Témoins de bornes* appellant quatuor silices ad metas apponi solitos, qui metam esse ostendunt. Hieronymus de Monte Brixiano de Finibus regundis c. 18. n. 1. *Quando terminus respicit alium terminum per rectitudinem non per transversum. vel si Testis termini, siue Guardia, ut alii appellant, respicit terminum ab uno latere, tunc eris signum esse finem territorii vel praedii*. V. *Warda*. **TESTIS**, **TESTE** adj. ut *fidelis*, *fidele*. Liberius Epist. 11. edit. Constantianae: *Teste est omne presbyterium Romanae ecclesiae*. **TESTES** *oreteus exami-*

nandi, in *Correctionibus Statutorum Cadubrii* c. 136.

TESTITUDO, *Testimonium*, in *Osmastico* ad calcem tom. 2. SS. Marci.

TESTON, **TESTONES**, inquit *Spelmanus*, nummi genus, quod *Gallus* 18. denariis valebat. Et sic fuit olim apud Anglos: aereum autem et argento delibatum sub *Henrico VIII.* 12. denariis exonebatur. Sed *Edwardi VI.* ann. 1. 28. y. denarios contractum est; postea vero quale hodie permanet, ad sex denarios, sed hoc optimi argenti. **TESTONVS**, **TESTVTVS**, eadem notatione. *Statuta Auenion.* lib. 1. rub. 30. art. 4.

TESTONES. *Additamentum* 1. legis *Burgundion.* tit. 11. *Spelmanus* acceptiorem alienum inuolare praesumpseris, aut sex uncias reatu acceptor ipse super *Testones* condicatur, aut certe se noveris, sex solidos lib. cujus acceptor est, cogatur exhibere.

TESTOR, pro *Testor*, *Gall. Tiffvand*, Ital. *Testore*. Occurrit in *Statutis Vercell.* fol. 85vo.

TESTRATOR, f. pro *Sstrator* vel *Prostrator*, de quo supra. *Epitome Chronic.* *Cassin.* apud *Murator.* to. 2. pag. 354. col. 2.

TESTRVM. (1) *Lecti regmen* *sepernum Angl. Tesser*. *Testamentum* ann. 1386. apud *Madox Formul. Anglic.* p. 428. V. *Tesserium* et *Tessura*. (2) † *Collis, cliuus*, f. pro *Tertrum*, in *Ch. Ms.* a. 1234.

† **TESTVDINATA**, *testudinaria*, in *Ch. a.* 1379.

TESTVDO. (1) *Calua*, *Test de la se*, *crane*. *Vita S. Ioh. Gualberti* to. 3. Iulii p. 357. V. *Testa*. (2) *Testa*, *Lagena*. *Vita S. Adalberti* Episc. to. 3. Aprilis pag. 193. (3) *Scuti genus oblongum aprumque ad testudinem conficiendam*. *Navigius* in *Vita S. Ludouici*: *Centum cum Testudinibus sine targis in armis lucidis, et in equis loricali tunica cooperitis sequebantur*. De *testudinibus* variis *militaribus*, vide *Carolus de Aquino* in *Lexico Milit.* (4) † *Draffias ramorum* in *vet. Glossar. Cod.* req. 7613.

TESTV-

TESTULAE, Testarum Fragments, *V. Testae*.

TESTURA, idem quod *Testrum*, vel *Testarium*, de quibus supra. Testamentum ann. 1415. apud Rymer. to. 9. p. 277. col. 2.

TEXTVS, pro *Textus*, adject. in *Legibus* Rotharis apud Murator. tom. 1. pag. 41. col. 1. substantiue vero infra *Textus* 1.

TEXTIVS, pro *Textus*. Inuenitur. ann. 1476. MS. V. alia notione in *Texton*.

TESURA. (1) Claustrum vel cratis, quae ingressus loci defenditur, prohibetur. Charta ann. 1073. ex *Tabelar*. Monast. S. Quintini in Insula p. 34. *Tesuris nunc existentibus in uenitorio*, etc. (2) **TESURA**, **THEYRA**, plagae, rete, textus, in Ch. Mf. a. 1325.

TESVTVS, paratus, cui aliquid deliberatum et constitutum est in Ch. a. 755.

TESA. Seruius ad Eclogam I. Virgilii: *Palumbes quas vulgus Tetas vocat*.

† **TETANIVM**, *flos calcis, flos mari, calx*. Glossar. med. Mf. Sim. Ianuens.

TETARE, fugere, Gall. *Teter*. Occurrit in Glossis ad Doctrinale Alexandri de Villa-Dei.

† **TETERANI**, *proni s. tenebrosi* in vet. Gloss. Cod. req. 764i. Leg. *Tetvani, prani*.

TETHICVS. Vita S. Winwaloei MS. *Mare utrimque circumdatus Thethico*. Vox ducta videretur a Graeco *Θητικός*, positiuus, quod si verum est, melius legeretur *Theticus*.

TETHINGA, vel **TITHINGA**, pro *Decania* et *Friborgus* interdum pro *Trishinga*, quae vide suis locis.

TETHINGPENY, pecunia, quam subsidii causa Vicecomes olim exigebat ex singulis *Teshingis*, seu decuriis sui Comitatus. Inter tributa, a quibus immunitas conceditur, recenseretur in Charta Henrici II. Regis Angliae in Monastico Anglic. to. 2. p. 283.

† **TETINA**, mamma, a Gall. *Tesine*, in Lit. remiss. a. 1362.

TETIX. Miracula vlt. S. Iohannis Beverlacensis num. 4. de quodam contracto: *Si quando necesse habuit in matris Tetige mutare locum, manibus et genibus quasi pedibus quatuor innitabatur in modum quadrupedum*. Cl. Editor putat esse *Tectum* vel *Tugurium* tom. 2. Maii p. 191.

TETMALLVM, pro *Mallum*, *Placitum*. Pancharta Nigra S. Martini Turon. an. Odonis Regis *Data est huius cessionis auctoritas II. Kalend. Ianii Turonis in publico Tetmalle, quod tenuit Aldradus Vicecomes. V. Mallum*.

TETRA, ex Graec. *Τέτρας*, quatuor. Althelmus de Laude Virgini-um.

TETRACTY, vox Graeca *τέτρακτυ*, apud Ingobertum Caroli M. scribam. Qua voce intelligit virtutum quaternionem, Iustitiam scilicet, prudentiam, fortitudinem et temperantiam. V. Nicolaum Alemanum in Dissertat. de Laceranensibus Parietinis cap. 9. et Notas Cangii ad Alexiadem. † **TETRASTI** legitur apud Mabill. in Museo Ital. p. 72.

TETRADA, in Poenitentiali Halithgarii, dicitur quarta feria cujusque septimanae, ex Graeco *τετρας, τετραδες*: *Omnis itaque poenitens non solum debet jejunare, quod illi mandatum est a sacerdote, verum etiam postquam compleuerit ea, quae ibi iussa sunt, debet, quantum ipsi visum fuerit, jejunare siue Tetradas, siue Parasceue*. Nempe solebant Christiani maxime Orientales, jejunare quarta et sexta feria. Sic *ἡγεῖται τὰς τετράδας καὶ παρασκευὰς ἡμέρας* dixit Socrates L. 7. cap. 21. ubi de Theodosio juniore, qui plerumque jejunabas, et maxime quarta feria et sexta. studio Christianisatis, ut Socratis verba versit Senator L. II. Hist. Tripartitae cap. 17. V. Glossar. mediae Graecit.

TETRADVS, quartus canendi modus, complectens tonos duos septimum et octauum. Tractatus de cantu inter Opera S. Bernardi to. I. col. 695. edit. 1690. Aurelianus Mon.

Mon. TETRARDVS habet in Epistola, quam de Musica scripsit ann. 851. apud Marten. to. 1. Ampliss. Collect. col. 123.

† TETRAFOTVS, pango quadruplici colore imbuto factus, in Ch. a. 471.

TETRAGRAMMATON, quatuor literis constans. Sic apud Iudaeos dicebatur Dei nomen Iehouah, quod exprimere illis erat religio.

TETRANS, Groma, ferramentum geometricum. Incertus Agrimensor: *In quam partem uerteris, Tetrantem pones.* V. Glossarium Rigaltii ad Gromaticos Scriptores.

TETRANSITON. Hypomnesticum de Anastasio Apocrisiario, in Anastasii Bibl. Collectaneis p. 257. *Filiis Plurimi beatissimi Imperatoris pistoris. id est, qui super omnes pistorum publicos est eorum uidelicet, qui annonas scholarum omnium solant, quod appellatur Tetransiton.* Vox uidetur formata ex Graeco τετρασίτων, quadruplex annona. Macri statres in Hierolexico interpretantur annonam pro Scholaribus.

TETRANVS, prauus, tenebrosus, a teter. Vgutio et Iohannes de Ianua.

TETRAPLARE, quadruplicare, τετραπλασιάζειν, Martino Capellae lib. 9. TETRAPLASIS, quadruplicatio, τετραπλασις, ibidem.

TETRAPTOTON. τετραπτότον, Nomen quatuor casibus seu terminationibus constans, apud Isidorum lib. 1. cap. 6. Ioh. de Ianua et alios.

TETRARCHA, τετραρχης, qui quartam partem regni tenet. Lucae c. 1. et alibi. Item. Qui quatuor cohortibus praest, Leoni in Tacticis cap. 4. n. 13.

TETRARDVS, Quartanus, Papiae MS. edirus *Tetrardus* habet. Ex Gr. V. *Tetradus*.

TETRASSARIVS, Semuncia, apud Marcellinum Empiricum; τετρασάριος, apud Arrianum in Epictetum: τετρασάριον Ἰταλικόν, vnciam vocari Cleopatra scribit.

TETRAVELVM, Velum quadruplex, seu vela quatuor, quae in circuitu ciborii quo altare tegitur, expandi

solent, ut pluribus docuit Cangius in descriptione aedis Sophinae 65. Vox ibrida. Anastasius in Sergio PP.

TETREVGANGELIA, quatuor Evangelia. Platina in Marco 1.

TETRICARE, Tetricum esse. Alexander Necham: *Tetricat, quous quis surgendo pigrescit.* Alludit illud Eccl. *Et hora surgendi non trices.* Vbi tamen vulgo leguntur stinctis vocibus, *non te trices.* Ioan. de Ianua. Glossae Sangarni Lat. Gall. MSS. *Tetricare, Etpareffux ou tristes.* V. infra in Tica et Tricare.

TETRIMENTVM, Nutrimentum, apud Papiam.

TETRINNIRE dicuntur anates dantes Auctori Philomelaes vel su 22.

TETRISITARE, V. in Banlare.

† TETTERIA, capitis equorum matura, Gall. *Tetiere.* Ch. M. a. 1294. V. *Tesberia.*

TEVCRI, pro Turcae vel Turci, pries in Epistola Sigismundi Romae Regis an. circ. 1412. to. 1. Anech Marten. col. 1744. † TEVCRI in Annal. Placent.

† TEVDACHARIVS, vestigalis, illius f. quod pro nauibus transeuntibus soluebatur, collector. Chron. imper. Leon. Vrbe-ver. ap. Lam. u. Delic. erud. p. 282.

TEVDISCALINGVA, V. Theotisca.

† TEVLA, TEVLIS, tegula, TEVLERIA, tegularum officina, in Ch. a. 1322.

TEVLERIVS, qui tegulas facit, in veteri Catalogo MS. Sodalium Confraternitatis S. Mariae Deauratae Tolosanae. V. *Tegularius*.

TEVLICIA, Tectum, sic dictum a Tegula, Gall. *Tuile*, in Ch. ann. 1312.

TEVMA, pro Thema, V. Thema.

TEVMITVM, vestigal pro nauibus transeuntibus exsolutum, ut *Temonaticum*, pro carris. Privilegium a Berengario Prouinciae Comite Hospitalaris concessum ann. 1114.

TEVTISCALINGVA, V. Theotisca.

TYTONA. Gloss. Aelfrici: *Clana vel caia, vel Tensonā.*

TYTONICA LINGVA, V. Theotisci.

TYTONICVS ORDO, militaris, Germ. Die teutschen Herren, Gall. *Dre Teutonique.* Hujus primus autor Germanus quidam fuit, si Jacobi de Virriaco fidem habemus, qui occupata a Christianis Terra S. Hierosolymis cum populares suos, cum alios, linguae locis ignaros, hospitio excepit. Quod vt commodius faceret, impetrauit a Patriarcha veniam Xenodochium, cum Sacello a Virgini dicato, exstruendi. Huic autem alii quoque Germani juncti, Brengenses inprimis et Lubecenses, et nonnulli, opibus affluentes, nouum Xenodochium Acræ excitarunt ann. 1191. paulo Equitum Teutonicorum sub regula S. Augustini, cum erant in pallio albo, assumpto: hinc *Crucigeri* quoque dicti. His Brengensibus et Lubecensibus primam originem acceptam refert *W. Dusbarg.* in Prussiae Chronico, et alia Germani, cuius meminit L. de Virriaco, facta mentione. Vt est hic *Ordo* a Coelestino III. PP. ann. 1202 confirmatus et a successoribus suis insignibus priuilegiis donatus. Primus Ordinis Magnus Magister fuit Henricus a Waldpot. Cuius a Saladino Hierosolyma. Equitum Ptolemaidem concesserunt, inde in Germaniam translati, Prussiam occupauerunt, per duo saecula fama viribusque florentissimi.

TYTONIZARE, lingua Teutonica f. Germanica significare, t. 6. Sept. p. 490.

TEXVM, i. q. *Tessus*, in Glossar. Lat. Gall. a. 1352.

TXACA, vt mox *Texaga*. V. *Thenca.*

TXACHAT, pro *Septachat*, Septemaria multa, vt docet Eccardus ad Pactum Legis Salicae tit. 2. §§. 10. et 12.

TXAGA, in Glossis veteribus est *iusa recta*, quomodo accipi videtur in Lege Salica tit. 11. §. 4. *Si quis*

homo ingenuus alienum ferrum alienum in Texaga secum duxeris, aut aliquid cum eo negotiaueris, etc. Vbi Wendelinus, in *texaga*, in furto *recto*, et non manifesto, seu clam, significare ait; vt et in Lege Aleman. tit. 99. §. 25. *Si quis ferrum mulinarium inuolaueris, alium cum ipso reddas, et soluas sol. 6. in Texaga, cuius fueris.* Editio Heroldi cap. 104. habet *ferrum*, pro *ferrum*, et in Lege Ripuar. tit. 63. *Si quis hominem in hoste interfeceris, triplici Weregeldo culpab. iudicetur; de Texaga similiter.* Vbi Editio Heroldi *de furso similiter*, habet. Monet Baluzius aliquot Codices Legis Ripariae tit. 18. §. 1. tit. 82. c. 1. et alibi *sexagam* habere: vbi alii *fursum*. Vetus Formula obnoxiationis; *Quod ego caballum ab homine aliquo . . . in Texaga subdixi: unde de ipso furto victus apparui.* V. *Testeia* et *Thenca*. † Codex Estensis apud Murat. t. 2. Antiquit. ital. p. 287. pro *in Texaga* habet *in Texetam*, i. e. mercatum.

† TEXAMEN, textum t. 10. Collect. Hist. Franc. p. 104.

TEXAMENTVM, pensitatio. V. *Texfare.*

TEXARA, pro *Texata*, vt monet Eccardus in Pactum Legis Salicae tit. 9. §. 30.

TEXARE, vel TEXTARE. *Texere.* Codex MS. reddituum Episcopatus Autissiodor. anq. circ. 1290.

† TEXELLA, TEXELVLA, *lepustulus*, in Glossar. Prouinc. Lat.

TEXENDERIVS, Textor, Gall. *Tisferand*, in Tabulario Vossien. fol. 44.

† TEXERIVS, texturarum artifex, in Ch. 1405.

† TEXIMENTVM, f. mendose pro *Tenimentsum*, quidquid a principali domo dependet, in Murat. Antiq. Ital. t. 2. p. 89.

TEXTARE, saepe *texere*, in Glossis MSS. quas laudat Vossius de Vitiis ferm. p. 757.

TEXTURA, Textura, actio texendi. Statuta Monis regalis p. 277.

TEXON,

- TEXOM, TEXO, melis, Gall. Taisfon. V. Leuvrierii.**
- † **TEXORIVM, machina textoria, textrinum, in Stat. a. 1317.**
- TEXTA, pro Testa. Putamen. Texta oui, Bernardo Monac. in Ordine Cluniac. part. I. cap. 17. V. Carubia.**
- TEXTARE, ornare, operie, texturis s. aulgeis instruere. Ordinarium S. Firmini Ambian. Sabbato I. V. Taxare.**
- † **TEXTATOR, textor, in Ch. a. 1341.**
- † **TEXTILIA, plumata, species texti, in vet. Gloss. Cod. 7613.**
- TEXTILICINIVM, pro Textilicium. Hugo Eterianus in Praefat. in L. 3. de Haeresib.**
- † **TEXTIVILICIVM, fila putrida, quae de telis cadunt, res vilissimae. in Gloss. Cod. 7613., ubi mendose legitur Textuulicinium.**
- TEXTRICVLA, parua textrix. Textriculas puellas, dixit Arnobius lib. 5.**
- TEXTRICVM, Weppeo, in Miscellaneis Theoticis, apud Pezium to. I. Anecdor. part. I. col. 409.**
- TEXTRINALE OFFICIUM. Ars texendi seu ipsum textoris opus, in Miraculis B. Gerardi Episcopi Tull. apud Marten, to. 3. Anecd. col. 1075.**
- TEXTRINIVM, Textus, textura metaphorice, in Conciliis Tolet. XV. et XVI. inter Hispanica tom. 2. pag. 726. et 739.**
- TEXTRINVM, locus, ubi naues fabricantur, i. navalia. Est etiam locus, ubi faeminae texunt selas. Papias. Nota vox hac secunda notione. Pro ipsa texendi arte Suetonius de Illustr. Gramm. c. 23. Palaemon primo Textrinum, deinde ligeras didicit.**
- TEXTORES, haeretici Albigeneses, seu Cathari, quos Galli Tixerans, vocabant. V. in Pissi.**
- TEXTVM, idem quod mox Textus. Texta aurea, Texta argentea, in veteri Catalogo MS. ornamentorum S. Martialis Lemovic.**
- TEXTVS. (1) Liber seu Codex Evangeliorum, qui inter cimelia Eccle-**
- siastica interponi solet, auro et misque ut plurimum exornatus etiam interdum characteris exaratus. Annales Fr. Anianus Dedis idem Rex strenuissimus Alstus quatuor Evangeliorum libri qui Textus dicitur, cujus postea mirabili schemate composui, ut electri aureolum confermet perisoma, alterum vero eboris pulchellatum distinguas iconis. TEST**
- TESTVM, idem lo. Bernardi Chronico Casauriensis lib. 2. et calicem aureum, . . . fuit et fuit argenteum, quod expanditur vel aperitur super altari. datus diebus, et in festis Sanctorum.**
- STIS, pro Textus. Guido de Plina Farfensis lib. I. c. 29.**
- STAEVANGELIVM, unico in Charta ann. 1197. apud Vghellum to. 7. p. 1274. (8) terdum pro Regesto sumitur, ut apud Will. Thorn. pag. 17 1770. et 1864. ubi mentio fit iusdam Textus S. Adriani. Obi uat praeterea Somnerus Regesti Roffensis Ecclesiae, vulgo Text Roffensem appellari. (3) Chard Gallis Texte. Processus de Wernhero, Mart. to. 2. April. 715. Produxerunt tres tabula. quarum una ultra centum annis antiqua, magni Textus, continet S. Wernheri primatus uirgula miracula. TEXTVS ITALICVS, BIFRACTVS, V. in 5 pteura. (4) † Calua in Lit. to. 2. 1364.**
- TEXVITALIS, qui textum seu litteram explicat. Gall. Textnaire, to. April. p. 985. Mallem Textualis.**
- TEXVS, Gallis alias; Textus seu turae species acupicta, vel auro gentoue elaborata, qua mulieres pillos certa ratione dispositos decorabant. Computus ann. 1445. apud Lobinell. to. 2. Hist. Brian. c. 1112. IV.**
- TEXVTVS, Textus, textura, Gall. Tissu. Litterae ann. 1500. ad Ocialem Nouiom. V. Tessutus et Tessutus.**

TEISA. (1) TEYSA, TEYSIA, quod Teisia, Mensura sex pedum, Gall. *Toise*, in Statutis ciuitatis Astae Collat. 17. cap. 71. V. *Thippia* in *Riperia* et *Rondellum* 2. (2) † *Serues*, Gall. *Tas*. Stat. *Andellae*, 1496.

TEYSEYRA, textrix, in Instr. a. 1366.

TEYVM, Testum, Vasconibus *le Test*. Tabularium S. Marcialis Lemonic.

TEZA, idem quod *Teysa*, in Statutis *Munae* fol. 45. rubr. 237. V. *Teiza*.

TEYOTRA, *serfex*, in Gloss. Prov. *Lar*.

TEZOLANVS. f. Textor lanae, seu lanorum e lana, ab Italicis vocibus *Tezore* et *Lana*. Statuta *Munae* fol. 1. rubr. 2. *Quilibet habitator in dictis villis, locis et castris,*

quoniam Tezolani teneantur de praedictis (vires restaurandis.) Et fol. 12. rubr. 12. *Sagaria districtus*

Tezolanae et fossata Porestas fodi et facere teneatur hominibus laborantibus ibi terram, cum ciuibus

Tezolanis et aliis personis . . . non compellantur nisi in ea

in qua faciunt Tezolariam, Tezolariam, ut legendum videtur pro Textura lanae.) Ibid.

fol. 370. rubr. 370. *Exceptis scutis, feris cartolariis et veris Tezolani; qui exceptuati sunt nec com-*

possunt ut sint salarii in aliqua Rursum fol. 78. rubr. 376.

Sagier Tezolannus castaldus, bubulcus, galdemannus siue eustor cunusli-

siue suis Musinae, etc. Pannifici

habentes multis gaudent priuilegiis, vnde nostra interpretatio vtriusque confirmatur.

TE, seu Θ, Character Graecus, qui *Obitum*, seu obitum designat, in *Monasteriorum*. *Isidorus* lib. 1. Orig. cap. 3. inter quin-

que mysticas Graecorum litteras, ait Θ mortem significare. Et cap. 23.

anotat, in breuiculis, quibus nomina militum continebantur, Θ ad obitumque defuncti nomen appo-

ni. Rufinus lib. 2. Inuectiv. in S. Hieronymum: Quod tale esset, quale

si quis accepto breuiculo, in quo militum nomina continentur, nitatur inspicere, quoniam in bello ceciderint, et requirens, qui inspicere missus est propriam notam, verbi causa, ut dicitur soles Θ. ad vniuscuiusque defuncti nomen ascribat, et propria rursus nota superstitem signet, etc. Paulus Diaconus in Notis: Θ, nomini militis appositum, ipsum obitum demonstrat. Vetus Interpres Iuuenalis, Sat. 4. Indices litteram Theta apponunt ad eorum nomina quos supplicio afficiunt. Merito Θτα απ το θαντα, eo quod quasi habeas telum suum, ideoque triste intelligitur, vel mortis signum. Vnde quidam ait:

O multum ante alios infelix littera Theta.

THABERNATOR, Caupo. V. *Tabernator*.

THABIT, Pannus sericus undulatus, vulgo Gallis etiamnum *Tabis*. Vincentius Beluacensis lib. 31. cap. 143.

THABVR, Tympanum, V. in *Tabur*.

THADIO, Germ. *Thäter*, qui commisit crimen, conuictus de crimine, apud Eccardum ad Pactum Legis Salicae tit. 45. §. 4.

THAFATA, Gall. *Taffetas*, V. *Taffata*.

THAFVS, *tafos*, Sepulcrum. V. *Taphus*.

THAINVS, THAYNVS, THANVS, nomen dignitatis apud Anglo-Saxones, quae varia tamen fuit; duplicem enim Thaynorum ordinem statuunt Leges Kanuti Regis cap. 97. et Leges Henrici I. Regis Angl. c. 24. *Thainorum* scilicet *Regis*, et *Thainorum mediocrium*. Vbi *Thaini* Regis post Comites recensentur, eique proximi esse dicuntur, eorumque *releuatio*, dimidium *releuacionis* Comitum; ita ut cum *releuatio* Comitum fiat 8. equi etc. *Thaini* Regis sunt quatuor, etc. THAYNORVM REGIS mentio est in Legibus Inae Regis West-Sax. cap. 49. THAINI MEDIOGRES, vnde *Thaini* alibi appellantur c. 64. vbi dicitur *lursurandum Thaini contra valere jus*

jurjurandum 6 villanorum. 'Thaini credibiles, cap. 65. Dignitas Thaini, cap. 68. cui Presbyterorum vel Canoniorum aequiparatur. Leges Adelftani Regis post cap. 25. Thaini Regis videntur esse Thaini, qui de Rege tenent, et post Episcopos, Abbates, Barones, et Milites recensentur; tamen si Thaini cum Militibus ibi interdum confunduntur. Sane Somnerus existimat Thainos, deposita prisca nomenclatura, post Normannorum in Angliam ingressum Milites appellari coepisse. Idem porro recte obseruat in editione Saxonica Legum Canuti apud Lambertum cap. 67. quod est 97. apud Bromptonum. Thainos regios dici, qui liberam habent jurisdictionem: adeo vt Thaini isti maiores Baronibus Regis, vt minores Baronibus minoribus, hoc est maneriorum dominis aequiparari debeant. Thainorum nomen et dignitas etiam sub Normannis obtinuit. Domesdei in Perkeshyre: Thainus vel Miles Regis dominicus moriens pro releuamento, dimittebat Regi omnia arma sua, et equum unicum cum sella; quod si ei essent canes et accipitres, praesentabantur Regi, vt si vellet, acciperet. THAINVS, in Regiam Majestatem lib. 4. cap. 21. §. 21. c. 31. §. 3. cap. 16. §. 3. THEIN, in Legibus vernaculis Will. Nothi. c. 8. THEINVS, apud Thomam Madox Formul. Anglic. pag. 1. 36. et 238. TEIN, apud Simeonem Dunelmensem de Obsessione Dunelmi ann. 869. TEGNIO, Thainus, a Saxon. Tegen, Baro, vir nobilis. Ricardus Hagustaldensis de Bello Standardico. TEIGNVS, apud Hickesium Dissert. p. 75. THEGEN, Charta Henrici I. Regis Angl. pro Libertatibus Ecclesiae Cantuariensis, apud Somnerum in Tractatu de Gavelkynd p. 205. V. Liberalis. THANNAGIVM, in Statutis Alexandri II. Regis Scotiae c. 5. §. 4. TAINDLAND, Terra Tani, apud Madox Formul. Anglic. p. 291. Terra Thaini, fundus Thainis, peculiaris, in Domesday: Haec terra T. R. E. (id est, tempore Regis Edwardi)

fuit Tainland; sed postea conuersa in Reneland. Jam vero vt de voce Thacynas origine aliquid dicimus Saxonicae linguae peritiores habet ab ea arcessunt, traduntque Thainos, Degn, Saxonibus dictos, a Thainian, ministrare: additque Seldenus ad Eadmerum, in Domesday promiscue, Thaynos et Seruinos et qui Thaini Regis aliis dicuntur hic Seruientes Regis appellari: tamen, vt ait Lamberdus, et ex Somnerus, Thainus ei, qui fructum sem seruit, e regione contrariatur. At Thaini ex eo nobilium ordinis fuisse videntur, quos Ministri vocant Chartae Anglicae, qui vti hac voce docuimus, praecipui erant inter Nobiles aulicos, et Regis ratione tenementorum immediate subiecti, quos Barones aere postea nominauit. Neque enim alii videntur Ministri ii, seu Thaini, quos praecipui e nobilitate Danica, quos Kanutus Magnus Danorum Rex e sui comitatum adsciuit, bipedibus mucronumque capillis deauratis ornantes, vt ait Duëno in Legibus Canutensis cap. 2. quorum ceterum ad tria millia militum sedecim excurrentem, suo idioma Thainlish nuncupauit, vt auctor est idem Scriptor, voce nimirum constanter Thainlish, quae ordinem acies sonat, Tein, Thein vel Theing, vt rursus ferebant, qua nobilium ordo designabatur. Neque enim placet Stephani Stephani conjectura, quod emendandum censeret Thinglish, id est, cohors, constans viginti personis.

† THALAMASIVM, grani species. Redit. Bellae quercus: decem modis in aors et thalamasio. V. Arn.

THALAMVM. (1) Litterae Gaufridi Comitis Andegav. ann. 1135. in Ordin. Reg. Fr. 10. 4. pag. 65. Insuper stabilivit, quod nemo ab illius grandis usque Andegauiam, nisi a lummodo Andegauenses; Thalamum aut nauem vino venali onerare quod aut portum facere praesumat. Nihil dubito, quin legendum sit Chalamium, aut Chalamum, Gall.

thalud, quod est naus genus in
geri notissimum. V. *Chelandium*.

2) Idem quod mox *Thalamus*,
pibiculum. Charta ann. 1253. e
harrulario S. Vandregesili to. 1.
147.

THAMVS. (1) Domus, palatium,
cubiculum; vox Graecis et La-
tis cognita. Exstant Chartae duae
Tabulario Ecclesiae S. Laudi An-
gavenses, prior Fulconis Regis
herol. et Comitis Andeg. quae
clauduntur: *Actum est hoc Andeg.*
Thamo uico. Posterior: *Actum*
Andegani in Thalamo Episcopi.

2) Vbi species, ut videtur, iis
malis, quibus thalami decorantur.
ypodis Mexic. ann. 1585. to. 4.
Jongh. Hilp. p. 358. (3) † Cel-
lula, sp. *Lamium Delic.* erud.
12. p. 128. (4) † Officina, in
Ch. a. 1222. (5) † Tabulatum,
a Ceremon. Rom. Mf.

THALPISCVM OPVS. Bibliothe-
arius in Paschali II. apud Baronium
an. 1118. vbi de istius PP. gleba,
in caduere: *In mausoleo purissimi*
Thalpisco opere sculpto
Thalpiscus est. Latini *Thalassium* co-
orem ferrugineum, dixere. Sed
hinc haec videtur habere com-
parationem *Thalpisco opere*.

THALPIS, duodecim, ut jam di-
ctum est post Wendelinum in voce
Thalpi. Titulus 78. Pactus Legis
habetur est. *In quantas causas Tha-*
lpi debemus jurare, id est, in quot
vel quibus causis duodecim jurare
libet. V. Eccardum in hunc ti-
tulum et suo loco *Jurare duodecima*
libet.

THALPIS, idem quod supra Ta-
lpi, sed nummus trium librarum
argenteus, Germanis
Thalpi vel *Thalpi*, Gall. Ri-
chardus. Occurrit apud Ludewig.
6. Reliqua. MSS. p. 270. 227.
et postea apud alios Scriptores
Germanicos. V. *Dalerns*.

THALPIS, panifex, V. Ta-
lpi.

THALPIS, idem quod supra Ta-
lpi, sed nummus trium librarum
argenteus, Germanis
Thalpi vel *Thalpi*, Gall. Ri-
chardus. Occurrit apud Ludewig.
6. Reliqua. MSS. p. 270. 227.
et postea apud alios Scriptores
Germanicos. V. *Dalerns*.

THALPIS, idem quod *Tallia* 8. Gall.
falk. Chartular. L. Monasterii
Aquin. fol. 60.
R. VL

† **THALIA**, pro *Tallia*, exactio,
praestatio, in Ch. a. 1374.

THALITARIVM. Cosmas Pragensis
in Chronico Bohem. p. 5. *Nunc,*
si vobis placet, mium accipite Thali-
sarium et chlamydem, ac mutatoria
Duce digna, et pergit, etc. Vbi
Tolusarium, equum scilicet quidam
legendum consent.

THALMVD, **THALMVDIVM**. V.
Talmud.

THAMMVS, vel **THAMMVZ**, numen
a Iudaeis idololatriis adoratum. V.
Tertullianum adv. Iudaeos cap. II.

THANAGIVM, **THANVS**. V. in
Thainus.

† **THANASIA**, placenta species. Ch.
Theob. episc. Ambian. *ad pascha de-*
bet thelonarius episcopo thanasiam du-
centorum suorum.

† **THANATVS**, moribundus, a *tha-*
natos, t. 5. Sept. p. 555.

THANYA, linus, piscatura, foetus, in
jure Hungarico. *Sambucus*.

THARCASSIVS. Maurinus Cata-
nenis Episc. de Corporis S. Agathae
translat. apud Rocchum Pirum:
Artus vero reliquos, ut quous indi-
cio possint desegi, quos vulgo Thar-
cassios nominant, assulerunt. infra:
Navigio Armeniam usque perveni-
unt, quo in loco diebus 4. commu-
nentes, et Tharcassios ubi sanctas oc-
cultaverunt reliquias, aptius compo-
nere disponentes, etc. Rursum:
Deinde reliquias de Tharcassio ex-
traxi. Vbi indubie legendum *Car-*
cassus, id est, *Cadaver*, ex Gall.
Carcoffe, de qua voce vide in *Car-*
casium. Felicius veriusque vim vo-
cis vir doctissimus explicat infra in
voce *Turcasia*, quam videtis.

† **THARIDA**, navis onerariae spe-
cies. Ch. Mf. a. 1337.

THASCA, praetario agraria. Con-
uentio ann. 1245. e MS. D. Bruet,
fol. 79vo. *Barralus . . . recipere*
possis . . . pedagia, census, Thascas,
etc. Hinc emendanda Charta fun-
dationis Monasterii Francarum val-
lium ann. 1143. in Instrum. Gall.
Christ. novae edit. to. 6. col. 192.
Totum hoc sive in Thassis, sive in
quartis cum omni dominio . . . do-
namus,

Mm

namus, etc. Lege *Thasctis*, et vide *Tasca* 2.

THASCHIA. Leges Henrici I. Regis Angl. c. 78. *Si quis eos occidas, cumque si parentes repetentes wera, wyta, manboia, sicut justum accidentia feceris, persolvantur, vel in Taschiis vel hujus suggerendis de blodstodiis est institutum, quos parentes sui divites ac domini multa sinuus in progenies egestate mendicos. Haec sunt admodum intricata, quae aliis euoluenda et explicanda relinquimus. Scribit Camdenus in Britannia, vocem *Taschia* apud Britannos denarium tribusi significasse. V. *Tasca* 2.*

THASSARE, Gall. *Entasser*. V. *Tassus*.

THASSES NAVFRAGIORVM, in Charta Odonis Regis ann. 888. inter Instrum. to. 6. Gall. Christ. novae edit. col. 10. perperam pro *Classes navfragiorum*, ut habetur in *Rafica*.

THASTA, pro *Thasta*. V. in hac voce.

THAV; Crux, veteribus Gallis. V. *Tau*.

THAVERNICA, judicia, etc. V. *Tavernica*.

THAVMA, Freculfus to. 2. Chron. lib. 5. cap. 10. *Quibus etiam diebus Iudaei habitantes in Creta sollicitati sunt a quodam, qui se Moysen legatorem a coelo ad eos denno missum testabatur; monebat, ut omnes suas relinquerent possessiones atque pecunias, quoniam illo ductore per siccam mare ad repromissionis gaudia pervenirent. At illi hac spe capti omnia contempserunt sua. Cumque venisset dies, quam designaveras seductor ille, deduxit eos ad quandam rupem declinans incumbensem, iussitque ut Thaumatum schemate semetipsos enoluerent. etc. Socrates lib. 7. cap. 38. unde hausit praedicta Freculfus, nihil habet, quod vocem hanc clario-rem reddat. Legendum forte est, *utraubarum schemate semetipsos in- voluerent*, ne scilicet a praecipitio deterriti, in mare sese praecipitare, ut jubebat impostor ille, renue- rent.*

THAVRVS. Membrana vetus ap. Ludewig. to. 8. Reliqu. MSS. p. 1. *Ipsi etiam habuerunt inter terras unum montes et palades, et ideo per habuerunt rixas ad invicem, pinas et incendia; ex hoc Frigenae multum fuerant testes, nolens ab hora in horam Thaurum dare. Hoc forteam est locum, vel sed dare, mutare, ducta locutione Thorns, quod proprie stratum quo cubatur, vel sedatur, significat.*

THAVRUSCA. Chron. ann. 12 e Chartulario S. Vandregesili to. p. 1834. *Vnde mihi reddebat. semel in anno semitium quadrigae si haberet, sin autem unum feriat Thauruscae; si Thauruscam non haberet, unum semitium hercet, equum vel equam haberet. Ut quadriga carrum, ad quem equi iunguntur, significat, sic forte Thaurus plaustrum est, cui subijuncti sunt sauri seu boves.*

THAYNVS, V. *Thinnus*.

THEADA. Lex Salica tit. 48. *Omnia alii tres testes jurati dicere debent, quoniam in mallo legitimo, ante Regem, ille qui acceptus in laqueum suum fortunam in mallo publico, est ante Theada vel tungenam.* Id est etiam populo: est enim Saxonicis *Theod*, populus, gens, provincia, in plurali *Theoda*: vel potius coram Rege, Principe, ex Saxonicis *Theoden*, quod idem sonat, de postrema voce multa Somnerus in Glossario Saxonico. Proinde *Theada*, vel *tungenam*, erit, ante Regem, vel ante Iudicem: quod supra dixit, *in mallo legitimo*, hoc est ante theada. Nam haec voces idemque sonant. Eccardus ad Pictum Legem Salicae tit. 49. ubi etiam fere leguntur; *Teata*, vel *Theada*, Decanum interpretatur, a *Tea* ha vel *Tia*, decem. Hunc Scriptorem consule.

THEAM, THEM, THEMA, THEMVM. Voces Saxonicae. **THEAM** vel **TEAM**, est Laudare auctorem, advocare, proferre. Ioan. Brompton: *Theam*, est laudare auctorem. *i. revoncher garant: Et quandoque*

titur sequela natiuorum. Priori nomine usurpatur in Legibus Edwardi Confess. cap. 25. *Theam*, quod si vispiam aliquid interciat super alienum, et interciatus non poteris warrum suum habere, eris foris factus sua, et iustitia sua similiter de caminiatore, si defeceris. Rursum

THEAM, Bromptono dicitur sequela natiuorum, id est jus sequendi seruos proprios, si a dominio domini uaserint, aut in alienam terram transierint: a Saxonico *Theam*, soboles, propagatio, quod a *tyman*, propagare, partum edere, sonat. Cowellus et Rastallus. *THEME*

scribitur. Charta Leofrici Comitiss. *THEM*, apud Madox Formul. Anglic. p. 43. *THIEM*, apud eund. Madox p. 47. *THEAME*, in Quoniam arrachiamenta cap. 100. *Theam*, tom. 1. Monast. Anglic. p. 307. *TEAM*, *TEAME*, eodem tom. pag. 29. *TEAMES*. Charta Edwardi Confessoris, apud Somnerum in Tractatu de Gavelkind p. 207. *HEATO*, denarius, Eccardo ad Patrum Legis Salicæ tit. 30.

THEATRALLIA, ludi theatrales. Vita S. Ildefonsi Episc. to. 2. Concil. Hisp. p. 569.

HEATRAVVS, vox corrupta, in S. Martini PP. Donatione Blandiniensi Monasterio facta, apud Miraeum to. 1. pag. 313. *Datum 14. Kal. Febr. per manum Amandi Episcopi Theatrapi sanctæ sedis Apostolicæ.* Idem Amandus in alia Donatione ejusd. Pontificis Elnonenfi Monasterio facta, *Bibliothecarius S. Sedis Apostolicæ* vocatur.

THEATROQVINEGIUM, ex Græc. *Θεατροκυνήγιον*. Iulianus Antecessor Constituit. 98. Processiones autem ipsas (Consulis) esse volumus septem, omnes in circo, et in harena, et in theatro. Et prima quidem processio erit Kalendis Ianuariis; secunda autem ea, quæ Mappa, tertia autem, quæ Theatroquinegium appellatur, etc. Vbi Quinegium, pro Qvinegium, scribitur; quomodo Quinegius Cos. pro Cynegius, scriptum in vet. Codd. Capitul. Addit. 4. cap. 32. monet Baluzius.

† *THEATRVN*, forum, ap. Ludewig. t. 11. Reliq. p. 626.

THECA. (1) Θηκη, Capsa Sanctorum reliquiis instructa. Vita S. Eligii Episc. Noviom. (2) Charta Henrici Imp. ann. 1107. in Metropoli Salisburgensi to. 3. p. 308. *Ve constructo eodem milii monasterio, a Comite scilicet Perichs. partium, sermini virorumque infra murorum ambitum clauderentur, et altare quoddam in Orientali Theca positum, et in honore B. Petri consecratum partem Ottonis cederet.* Hoc est, in Orientali parte, a fornice sic dicta. (3) † *Digitale*, Gall. *Dé*. Glossar. Lat. Gall. 2. 1348.

THECATVS, Theca testus. Arcum gestare *Thecasum*. Sidonio lib. 1. Epist. 2.

† *THECELLA*, diminut. a *theca*, capsula, t. 3 Apr. p. 429.

THECLATVRA, vel *TECLATVRA*, Caesura, incisio in arbore, quæ vice termini est, ejusmodi vero incisiones in arboribus, *Eclass*, et *Eclatares*, etiamnum dicunt Galli, vel certe incisionum auultas particulas, quasi *Teclatares*. Edictum Rotharis Regis tit. 96. §. 3. et Lex Longob. lib. 1 tit. 26. §. 3. *Si quis liber homo arborem, ubi Theclatura facta est, inser fores discernendos, incidarit, aut deleuerit, etc.* Adde §. 4. 5. Charta Desiderii Regis in Bullario Casinensi tom. 2. p. 14. *Et deinde per ipsa via percurrantes per arbores Teclatos habentes literas Omega, usque in fossa Scaneriola, etc.* Mox: *Et de capite ipso perpassato de homines de uico Redullio, per prata in stilo fisto, et peru (piro) Teclato; et per runco in furca fista, usque in pero similis Teclato, deinde in stilo similis Teclato, etc.* *Ceclatura*, perperam, pro *Theclatura*, in Charta Rachisi Regis Longobardorum ann. 742. apud Vghellum tom. 3. p. 671. Emendanda etiam Charta alia Fridrici I. Imp. ann. 1153. in Bullario Casinensi to. 2. p. 170. *Ac casale omnino per circuitum per designata loca et Calaturas per circuitum, quos etiam terminos et fines eilem monasterio concedimus.* Vbi legendum

M m 2

Tecla-

Teclaturay, ut est editum apud Vghel-
lum to. 4. pag. 1291.

THECVLIOLA. Albertus Stradensis
Abbas p. 187. *Ante Tyrannum lapidis
marmoris, super quem sedis Iesus,
nunc super se habens Theculiolam.*
Forte *Teguliola*, i. tectum. V. *The-
mida*.

THECVS, pro *Threns*. V. in hac
voce.

THEDA, pro Taeda, fax. *Theda ac-
censa ab elevatione SS. Corporis D.*
N. I. C. *usque post - communionem,*
in Chartulario MS. Eccl. Morin.

THEDINGPENI, V. in *Teshinga*.

† **THEFANIA**, ornamenti genus.
Inv. Mst. thes. Sed. Apolt. a. 1295.:
*item vnam thefaniam ad arcus cam-
liliis.*

THEGEN, **THEINVS**. V. supra in
Thainus.

THEIO, duo, vtt. Francis. V.
Channa.

THEIOPHANIA. V. *Theophania*.

THEISA, mensura sex pedum, Gall.
Toise, in Statutis Montisregalis p. 198.
V. *Teisa*.

THELETVS, Perfectus, a Graeco
τέλειος. Vitur Tertullianus in Scor-
piace cap. 10.

THELODIVES, qui diues videri vult.
Vitur S. Augustinus Epist. 59.

THELOVMILIS, qui humilis videri
vult, *θέλει*, affectat, apud eundem
S. Augustinum Epist. 50.

THELO, **THELONARI**, etc. V.
Telon.

THELOSAPIENS, qui sapiens videri
vult, *θέλει*. Vitur pariter S.
Augustinus Epist. 59.

THEM, V. supra in *Thean*.

THEMA. (1) Papiae: *Vistarum ex-
stremis diversorum colorum. The-
mae, insulae, ligaturae, vissae sacrae.*
Sed legendum *themiae* vel *semiae*.
(2) **THEMA**, seu **THEME**, actoris
libellus, Vox Practicorum Leo-
diensium, in Magno Recardo Leo-
diensi p. 70. *Thefine*, in Statutis
Loffensibus art. 23. et 25.

THEMANATALE. Monasticum An-
glic. to. 2. p. 201. *Et sine quieti....
de geldis et danegeldis, et Themana-
sale, et conelationibus et scottis, et
auxilijs, etc.* Pag. 327. habetur *Te-*

nemanatale. Saxon. *thematale*.
Sermo decem hominum, vel decem
virosum numerus. V. Th. Blount
Nomolexico Angliano.

THEMATA, regiones, provinciae,
dictae a legionibus, quae in
praesidio erant. Gloss. S. Benedi.
Legio, τάξις, θέμα. Hinc colligitur
Salmasium non bene diuina
cum dixit, nunquam legionem *Θήμα*
appellatam. Luitprandus in Le-
gatione: *Vis majas scandalum quod
quod se Imperatorem vocat, lapsum
nostri Themata sibi usurpat?* In
Duo illa *Themata*, quae ultra
habet, etc. Ita passim usurpant
Constantini Scriptores. V. Bonae
Vulcanium, et Fredericum Ma-
lum ad libros *Thematum*. Co-
stantini Porphyrog. Fabrii Gloss.
ad Cedren., etc.

THEME, V. in *Thema* 2. &
Thean.

THEMELA. Passio SS. Seraphiae
Sabinae, to. 2. Miscell. Balaz.
107. *Præfatus vero post tertium
parauit inforium trans pontem ad
arcum Albini, ubi solebat fieri Themela,
et iussit officio ut adduceret
Seraphiae, etc.* Vbi *Themela*
Graeco est *Θυμίλη*, Ara in Theatro
ut interpretatur Suidas, vel Pulpita
in Orchestra, ubi musici cantant
in scenis. V. *Thymele*.

THEMILLA, *Θήμη, ποτίς*, in Glo-
sis Lat. Graec. et Graec. Lat. R.
Martinius emendat *Thecula*. Part
theca.

THEMISTA, Iurisprudens, Legum
consultus, in Lexico Golemo,
θέμις, Lex, jus, institutum.

THEMISTIANI, haeretici iidem
Agnoitae, de quibus suo loco,
dicti a Themistio Diacono, qui
dicebat Christum quaedam ignorante
ut ultimum iudicii diem, uale
tellecto, quod habetur Matth. 13: 35
Baronium consule ad ann. 335.
alios Historicos.

THEMITIAE. In Tabula decimae
num legitur. *Decimae de Themistia*
idemque exponitur *Trees planted in
the field, for fencing*, id est, Arborum

tes in agris satæ sepium fouenda-
rum gratia. Spelmannus.

THEMO, THEMONARIA. V. Te-
mo I.

THEMONATICVM, TIMONATI-
CVM, Tributum seu pensitatio pro
curru temone. Charta Dagoberti
Regis apud Doubler. pag. 656. et
Liraicum to. I. p. 241. V. *Timona-*
ticum.

THEMURBEVS, Gall. *Tambourlan*.
Primumque minus recte pro *Timar-*
be, *Temurlan*, vel, ut vulgari-
us est, *Tamerlan*. Mogulis et Tar-
taris Imperator celeberrimus. In-
venitur. Chartar. Reg. ann. 1282.
M. 9970.

THEMAGIVM, V. supra in *Thai-*
magum.

THEMCA, pactus Legis Salicæ tit.
II. §. 8. In alio pacto dicitur, de
Malb. *Themca* textata is mala
textata, amba textata, amba othonia,
græcia hæc sol. in summa 85. qui
fecit den. 1200. culpabilis iudice-
tur, etc. Vbi Wendelinus: *Mal-*
bro Themca textata, est ipsa con-
dicio, quæ disceptatur et ventila-
tur super furto *textagæ*. *Themca* ve-
ro proprie est *Dinghe*, lis, discepta-
tio, vade *Dinghen*, litigare, etc.
Legitur §. 1. *Themthia* textata, §. 2.
Them textata, §. 6. *Themca* textata.
Hæc emendat Eccardus censetque
legendum esse *Them*, *maracha*, *te-*
ma, quibus redduntur hæc verba
Legis: *Servum aut ancillam, cabal-*
lum aut jumentum furaverit. Them
ancillam, maracha equam, *textata* fur-
tum significat eodem vade Eccardo:
quæ, si plura cupis, consule.

THEMATICVM. V. infra *Thehe-*
maticum.

THEMEDING PENY, V. in *Te-*
meding.

THEMANNETALE, V. *Thema-*
netale.

THEMERIVM. Prouinciale Ecclesiæ
Batuariensis lib. 3. tit. 16. Deci-
bus . . . onorum, *thonerii* agrorum
thum, etc. Vbi Limdwodus, id est,
agrorum crescentium circa agros pro-
prietatis eorum. Spelmannus legit
Thoneticum, ut et Blount in *Nomo-*
thico.

THENIA, pro Taenia. V. *Postena*.

THENSA, capsula. *Reliquiæ . . . in*
Thensa seu capsula collocatae fuerunt
super majas altare, in Actis S. Mo-
dardi to. 2. Iunii pag. 77. *Moxque*
coopertus velo serico, delatus est, a
R. P. Restore prædicto ad *Thensam*,
extra altaris septa decore præpara-
tam, in Actis Aloisii Gonzagæ, ubi
docti Editores papilionem interpre-
tantur; at forte nihil aliud ea voce
intelligendum est, quam quod ipsa
apud veteres Grammaticos sonat.
Porro iis sunt sacra vehicula, æquæ
Θέναι, in Glossis Lat. Gall. hoc est,
Gestatoria seu fercula, in quibus
imagines deorum gestabantur, a
quibus hæc vox ad Christianos
transiit ad significanda fercula, qui-
bus vel sacras reliquias portant,
vel sanctas imagines, ut videre po-
tes in Transactione Crucifixi mira-
culosi to. 3. Iulii p. 454. et alibi
V. *Theca*.

THEO, Francis vet. Duo. V.
Chunna.

THEORALIA, Mappula. V. *Tha-*
cula.

THEODISCI, Teutones. V. *Theo-*
sisci.

THEODORICVS; Dei contemplator,
sive dinimorum speculator, exponitur
in Vita B. Theodorici Abb. Andag.
saec. 6. SS. Bened. part. 2. pag.
561.

THEOLOGARE, Deum prædicare,
annunciare, de Deo loqui, Theolo-
giam edocere. Officium S. Wolf-
franni p. 7.

THEOLOGARI, Ioh. de Ianua, et
Theologizari; De theologia tractare
vel loqui, *Theologizer*, c'est parler de
Theologie, in Glossis Lat. Gall. San-
german. MSS. Habetur *Theologizare*
in v. *Pisticus*.

THEOLOGVS, in singulis Ecclesiis
Cathedralibus, qui Sacerdotes et
alios in sacra pagina doceat, et in
his præsertim informes, quæ ad
curam animarum spectare noscuntur.
Institutus Statuto Concilii Latera-
nensis sub Innoc. III. cap. 11. V.
cap. 4. et 5. Extr. de Magistris.

THERISTRUM, TERISTRUM, Genus pallii muliebris. Eucherio Lugdun. Hieronymus in Esaiam: *Θέστρου nos possimus appellare palliola, quibus obnoluta est Rebecca, et hodie quoque Arabiae et Mesopotamiae operiantur feminae, eo quod è, Θέστρου, id est in aestate et caumate corpora protegens seminarum.* Ex eo Papias: *Teristrum palliolum est, quod ad usque Arabiae et Mesopotamiae mulierum est velamentum, quo iustissimo umbraculo utuntur in aestivo.* Mox: *Teristra, subtilissimae cortinae.* Adde Ildorum L. 19. Orig. c. 25. et Terullian. de Pallio c. 4. Glossae Biblicae MSS. *Theristrum, aestivum vestimentum, theros enim aestus.* Vgutio: *Teristrum quoddam genus muliebris vestis subtilis et tritae, a serendo dictum, vel a tegendo, quia in aestu corpora tegat seminarum.* Gloss. Lat. Gall. *Teristrum, une maniere de vestiment de femme, qu'on dit Chainse.* Salomon Prouerb. 27. *Sustulerunt a me Teristrum meum custodes murorum.*

† **THERITA, i. q. Tarida, in Constit. Mf. Caroli req. Sicil.**

† **THERMAPALVS, Θερμαπαλός, Calidus et mollis. Ona Termapala, Sorbilia. Th. Prisciano 20. 10.**

THERMARIVM, Thermae. Gloss. Saxon. Aelfrici: Balnearum vel Thermarium, baeth-hus, i. domus thermarum.

THERMIPHILAE pro Thermopylae, quaevis montium angustiae, clausurae. Chronicon Reichersperg. an. 753. Haistulphus Rex Thermiphilas, id est clausas Longobardorum petiit. Regino habet Thermopylas.

THESAURARE, facere thesaurum, thesaurum congregare. Ioh. de Ianna. V. Thesaurizare.

THESAURAKIA. (1) Gall. Thesorerie, Thesaurarii dignitas, vel locus ubi thesaurus reconditur. Occurrit posteriori notione apud Rymer. to. 2. p. 930. 1046. tom. 4. p. 648. (2) † Pretiosior suppellex, in thesauro seruata, in Ch. a. 1308.

THESAURARIATVS, Thesaurarii dignitas in Ecclesiis, apud Rymer.

to. 9. p. 341. in Historia Monasterii p. 410. et in Inventar. S. Capellae Paris. an. 1363. ex Bi. Reg.

THESAURARIUM, pro Thesauri apud S. August. enarrat in Psal. 48.

THESAURARIUS, Thesauri Re- custos. Desiderius Thesaurarius Ioberti Regis, in ejusdem Regis praecepto de Episcopali dignitate Cadurcae urbis eidem Desiderio a- lara, THESAURIS, eadem o- tione, in Mandato Iohannis Reg. F. ann. 1352. to. 2. Ordinac. p. 31. Praefensibus Thesauribus et Magistris monetarum, etc. THESAURARI dignitas in Ecclesiis Cathedralibus et Capitularibus, cui thesauri Ecclesiae seruandi incumbit, quod ipse docet nomenclatura. Ildorus Hispanensis in Epistola ad Leutredum Cordubensem Episcopum. 551.

THESAURARIUS, dignitas patre Ecclesiastica in Ecclesia Remensi apud Iohannem Sarisberiensem Episc. 268. THESAURARIUS, f. Praefator, Syndicus. Legitur tot. 4. Annal. Benedicti. pag. 425. ad an. 1038. Widonem Thesaurarium Mauricii Andecauensis, cum coelestis uxoris suae, triumque filiorum fundasse atque dotasse Ecclesiam honorem S. Martini Vertaueus villis Legionis ad Oldonem flum. ut monachi S. Albini eam monachae religioni aptarent. Postmodum Wido ipse apud S. Albinum monachus factus est. THESAURARIUS Cellerarius. Consuetud. Fontenell MSS. p. 397. † THESAURARIUS, aedituus, in Ch. a. 1352. THESAURARIUS ANGLIAE, huius Officium et dignitas describitur in Fleta lib. 2. cap. 25. 26. 27. 28.

THESAURARIUS SCVCARIE apud Anglos, de quo Marth. Westmonaster. ann. 1295. THESAURARIUS GARDEROBAN, in Anglicana Curia, est is, cui cura dispensarum Regis et familiae commissa est. Ejus officium est cuniam, jocalia, et exenia Regis etia recipere, receptaque Regis creta custodire, et de receptis

penfis facere rationabiles, etc. V. Floram lib. 2. cap. 17. §. 1.

THESAVRENSES, Officiales Comitus Thesaurorum dicuntur in lege 14. Cod. Th. de Divers. offic. et lege 2. Cod. de Palatinis, qui scilicet *Thesaurorum custodiam suscipiebant*, in eadem lege, hoc est titulum largitionum exactorum et illorum in thesauros.

THESAVRIA, Thesaurus, seu locus ubi thesaurus reconditur, gazophylacium. Acta B. Isfridi to. 2. Iunii pag. 1090.

THESAVRIS, vt *Thesaurarius*. V. ibi.

THESAVRIZARE, idem quod *Thesaurare*, Iohanni de Ianua: Gall. *Thesaurar*, Graec. *Θησαυρίζω*, diuitias congerere. Occurrit passim in Bibliis sacris, et apud Saluianum lib. 5. de Gubernatione Dei et alios Scriptores ecclesiasticos.

THESAVRPHYLLACIUM, *Θησαυροφυλάκιον*, Thesaurus, seu locus ubi thesaurus reponitur, apud Martianum et alibi.

THESAVRVM, neutro genere usurpat Alcuinus Epist. 49. et Poem. 104. Folcardus L. 1. Mirac. S. Berthae cap. 8. et alii Scriptores aevi nostri.

THESAVRVS. (1) Seu Thesauri introitus, inter iura Regia accensetur in Legibus Edwardi Confess. cap. 24. in Legibus Henrici I. c. 10. apud Britonem in Legib. Angl. cap. 17. in Speculo Saxon. lib. 1. art. 35. et apud Bractonum lib. 2. cap. 24. §. 1. Definatur autem ab eodem Bractono lib. 3. tit. de Coartat. c. 2. §. 4. *quaedam vetus depositio pecuniae vel alterius metalli, cuius non extat memoria, ut jam dominum non habeat*. Adde Fletam lib. 1. c. 43. §. 2. et Regestum Parliamenti. B. fol. 116. THESAVRI DV-CENDI onus. Monasticum Anglic. to. 1. p. 976. *Sine quieti de . . . hornegeldo, carucagio . . . et de Thesauo ducendo, etc.* Pag. 922. *De macramio cariendo, de armis portandis, de Thesauo portando, etc.* (2) Monile. Chronicon Valciodor. to. 7. Spicil. Acher. p. 516. Quod

Thesaurus pluries ibi appellatur, nude dicitur *Monile* in Fragmentis ex Chronico Valciod. saec. 5. Benedict. pag. 597. THESAVRI EC-CLESIASTICI, vasa sacra aliaque pretiosior suppellex ecclesiastica, gemmae et alia huiusmodi, in Capitulari §. ann. 806. cap. 3. ubi prohibet Carolus M. ne vendantur ludaeis aliisque negociatoribus. Ne *Vasa sacra* dentur pignori, pariter prohibet Ludouicus Pius Capitul. ann. 816. c. 13.

THESEVS MENSIS, in Hepidanni Annalibus, ann. 973. pro mense *Desio* dicitur, vt recte coniectat Goldastus. Sic vero appellatur mensis Iunius a Macedonibus, Graec. *Δεσιος*.

THESIA, mensura sex pedum, Gall. *Toise*, in Charta Godefridi Episcopi Lingon. inter Instrum. nouae Gall. Christ. to. 4. Coll. 179. et in Glossario to. 3. Hist. Paril. ubi Lobinellus obseruat. *Thesias* etiam aliquando dici tigna canteriosue, ex Charta an. 1282. ubi legitur, *duas campanas, quamlibet ponderis centum librarum in capella domus caecorum congregationis praedictae ponendas, pendentes duabus Thesias super copertura ipsius capellae*. V. *Tesja*.

THESICVS, Phrasi laborare, ni fallor, a *Thesis*, pro Phrasis. Codex MS. D. de Chalves Senescalli Tolos. de Albigenfibus: *Dicitur infirmus non permittebat ipsos recedere, eo quod Thesicus erat et volebat hereticare in morte*. V. *Tesis*.

THESINDVS, idem qui *Thainus*, de qua voce supra. Leges Henrici I. Regis Angl. cap. 69. *De Tibindi hominis (occisi) uera, debent reddi secundum legem 30. solidi ad maubotam, idem hodie 5. marcae. De Thesindo, id est Thaino 120. sol. qui faciunt 20 marcae*.

THESMOPHORVS, *Θεσμοφόρος*. Legislator, de Moyse dicitur in Gestis Consulum Andegauenfium to. 10. Spicilegii Acheriani p. 270.

† THESPETATICVM, ex Ch. Dagoberti regis apud Grosley in Disquisit. ad lus Franc. p. 121. Vox fictitia, V. *Themonasticum*.

sia dicebantur Egentes, qui sustentare se ac victui necessaria suppeditare sibi non valebant. Epistola Cleri Rom. ad S. Cyprianum 8. edit. Oxon. *Sine viduae, siue Thlibomeni* (perperam in Editione Pamelii *Clydomeni* et in aliis *Clinomeni*) qui se exhibere (i. e. se nutrire sibi que necessaria ad vitam præbere) non possunt . . . utique habere debent, qui eis ministrans.

THLIPSIS, Gr. *θλίψις*, Afflictio, oppressio, apud Luciferum Calarit. lib. I. ad Constantium Imperatorem.

THO, Celtis, Duo. *Tho-alafii*, Duo cum dimidio. V. in *Channa*.

THOBALIA, V. in *Toacula*.

THOCA, *Flannus*, vel *vestis*, in Glossis Isid. Legendum omnino videretur *Toga*, ut pro *Flannus*, Latus clauus, uti jam dictum est in *Flannus*. V. *Graeuium*.

THOCELLA, V. *Thofella*.

THOKEI, Piscis genus, cuius fit mentio, inquit Cowellus, an. 22. Edw. IV. cap. 2.

THOL, **THOLNEVM**, etc. V. *Telon*.

THOLVS, Glossæ Antiquæ MSS. *Tolum*, *fastigium templi rotundum*, siue *cerebrum camerae*. Papiæ: *Proprie est velut scutum breue, qui in medio secto est, in quo trabes coeunt*. Idem: *Tholus, eminens, rotunditas, fastigium templi, calmen secti*. Gloss. Gr. Lat. *θόλος*, *Testudo*. *Tholo balnearum*, apud Ammianum lib. 28. Sedulius lib. 1. Paschalis operis:

. *Properemus in urbem
Libertatis ope, radians ubi regis
fuluis,*

Emicat aula Tholis.

Occurrit hac notione apud Palladium c. 8. et 43. Sed non plane assequor, quid sit *Tholas* in Gestis Francor. usque ad Robertum Regem ex Bibl. Lothelliana, an. 1014. *Fecit quoque 18. Tholos ejusdem metalli*, (cupri Hispanici) *sparsim in choro desuper infixos*. F. Laminæ cupri bracteatae, a Gall. *Tôle*, quod de ferro bracteato potissimum dicitur.

THOMATIZARE, Incredulum esse instar D. Thomae, qui credere nolebat Christum resurrexisse. Vita S.

Trudperti Brem. to. 3. Aprilis p. 432.

THOMOCHARTA, Charta, diplomata scriptum. Historia Reliquiarum S. Petri in Abbazia S. Mansueti Tall. to. 2. Hist. Lotharingiae inter Probat. col. 277. *Sicnt enim veridici historiographorum probatur sententia et prout Romanae Bibliothecae monstratur Thomochartis, etc.* Vox ibi da est, quæ a Græc. *τόμος*, *Tomus*, volumen, et Latino *Charta* efficta est.

† **THOMVS**, unde diminutivum **THOMVLVS**, libellus codex, membrana, apud Cencium in Praef. ad lib. cens. ecclesi. Rom. V. *Tomas*.

† **THONA**. (1) *Dolium*, vas, in Ch. Ms. a. 1310. V. *Tanna*. (2) *Retis species ad venandum*, et capiendos thunnos, in Ch. a. 1341.

THOPA, Nauigii species. Chronicon Siciliae apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 90. *In cathena portus distat tribus volentes eam frangere cum cedat. Thopis, galeis, etc.* Sed emendandum putô *chopis*, pro *copis*; caput enim pro nauigii specie usurpatum a Nicolao Speciali lib. 7. de Rebus Siculis cap. 17. cuius locus existat in *Cupa* 2.

† **THOPASIVS**, pro *Topazius*, 1. 7. Sept. p. 806.

THOK, Getarum Deus. V. *Thur*.

† **THORA**, toxicum, venenum, in Ch. a. 1330.

THORACIDA, Imago pectore tenus: *πετομήν*, Gall. *Busse*. Trebellius Pollio in Claudio: *Expressa Thorace vultus imago*. Glossæ MSS. *Toracida*, *imago sculpta pectoralis*, i. e. quæ ad pectus, in auro, vel in quolibet, a *thorace* quod est *pectus*.

THORACIVM, Carchesium proprie Gall. *Hune*; item Specula, inspectatorium, contracte a voce integra *Theoracium*, inquit Carolus de Aquino, quod a cernendo vel inspiciendo, ex Græco *θεωρεῖν*, dicitur. Non solum est summitas, seu loculamentum in suprema parte navis, in quo degunt Speculatores ad remotissima quæque lustranda et exploranda; verum etiam machinamenta bellica, utilis et accommodata ad explo-

florandum impune statum rerum hostilium in urbium aggressionibus. Appendi vero hujus generis machinae vel defigi solebant in scalis, quae inde speculatoriae appellabantur, in machinis arietatus aliisque organorum generibus, quae vi potissimum rollenonis in sublime sublecebantur. *Thoracii*, pro inspecorio vel specula, meminit Hero de Machinis bellicis, ubi videndus est Bucacius. Haec e Lexico militari.

THORACIA, idem, ni fallor, quod *Thoracida*. Neuvelo Monachus Corbeiensis de Translat. S. Nicolai ex Cod. MS. Sangerm. 394. initio prologi *Sicut manus scultoris perita est ad discidendam suae indaginis Thoracem*, ita strenua ad propalendam quasi in sexu conditionis enuclearet.

THORACOMACHVS. Anonymus de Rebus bellicis Notitiae Imperii subiectus: *Inter omnia, quae aduersum bellicam prouida posteritatis cogitant antiquitas, Thoracomachum quoque intra utilitate ad lenamen corporis armorum ponderi et asperitati subiecti. Hoc enim vestimenti genus, quod da coacti ad mensuram et iusculum pectoris humani conficitur de mollibus densa timoris sollicitudo solers magistra composuit. ut hoc inducta priquam lorica vel cliueus, aut his similibus fragilitatem corporis, ponderis asperitate non laederent, etc.* Vbi *Thoracomachus* legendum recte censet Salmasius ad Plin. et ad Hittor. Aug. i. *νακτὸς θώραξ*, ex lana coacti confectus, cujusmodi fuere nostri *Gambesones*, *Νακτὰ* enim, et *πλωτὰ* eadem. Gloss. Graec. Lat. *νακτὸν, τὸ πυκνωμένον, densum, pressum*. Verus Scholiastes Iuuenalis Sat. 6. v. 80. *Linum tenuissimis mactalis nactum*. V. Cujacium lib. 5. Observationum cap. 11.

THORAGIVM, ornatus mimicus, in v. Gloss. Cod. 7641. V. *Toragium* I. *thoral*, *thorale*, Culcitra. Ebrardus in Graecismo cap. 12.

Estque Thorat lecto quod supra ponitur alio,

Ornatus causa, quod dicitur Culcitra pueri.

Miracula S. Iohannis Beuerlac. to. 2. Maii p. 194. *Vt amonens Thoralia, transferrens stratoria, etc.* Vbi *Thoralia* lectos interpretantur Editores, quod fere eodem redit. V. *Torale* I. † **THORELAGIVM**, pensitatio ex *Torrali* s. aedificio, in quo frumenta torrentur. Ch. Mf. a. 1392. V. *Torra*.

† **THORERIA**, monialis sorno s. tympano versatili praeposita, V. *Tarnus* 4.

THORINGI. V. infra *Troisingi*.

THORVS, Deus gentilis. V. *Fret* 2. et *Thur*.

THOSCA. Liber Chirographorum Absinae fol. 86. *Et caetera omnia praeter unam Thoscam, et unum pratum*. Ita fol. 189. V. *Pleissicium* et *Tojca*.

THOSELLA, **THOCELLA**, **THOZELLA**, annonae frumento inferioris species, Gall. *Toufelle*. Bulla eccl. Magalon. a. 1536.

† **THOVMA**, calceus recent. Comput. a. 1482.

THRENABE, Plangere, ex Gr. *Θένειν*. Palchasius Radbertus in Epitaphio Walae Abb. Corbeiensis lib. 1. c. 8. *Fortasse tunc venter praecordiorum contra nefanda futurorum, quasi cythara Threnabat*.

THRENGVS, Vassalli genus. V. *Drench*.

† **THRENOSVS**, queribundus. Gloss. Lat. Gall. Cod. 521.

THRETIVM. Fragmentum Petronii p. 70. *Decem partes dicit, librum ab oculo legit, Thretium sibi de diariis fecit, artifellium de suo parauit, et duas trullas*. Pretium emendat Schaeferus.

THREVS, ex filio nepos, quasi *tertius* ab avo; nam *Threns*, in vet. Glossis est *tertius*. Angh *Three*, pro *tres* dicunt, Germani *Threy*, *drie*, pro *tertius*. Edictum Rotharis Regis tit. 58. §. 11. et Lex Longob. l. 2. tit. 14. §. 5. *Qui de filio naturali generatus fueris, quod est Threns, etc.* At hoc loco *Threns*, est *libertus*. Editio Boheriana praefert *Strenus*, et in margine *Thecus*, male. Quidam MSS. praeferrunt, *qui est Treuuis*. Schiltero videtur, quia de nato ex serua sermo est, forte legendum esse *Theus*,

Thens, *feruus*, *famulus*. *Papias*: *Trens*, *libertus*. Sed *Trens* a *Tren*, fidelis est eidem *Papiae*.

THRIMSA. V. *Thrymsa*.

† THIRIVM, pulpitum, ambo. Comput. Ms. a. 1518.

THRONI, Angeli ex primo hierarchiae Angelicae gradu, cujus appellationis variae recensentur causae a S. Dionysio c. 7.

† THRONVM, statera publica et vexitigal, quod pro *throno* pensatur, Gall. *Trosne*. Ch. Ms. a. 1234.

THRONVS, sedes Episcopalis, *ἑθρονος*, palam. Vnde INTHRONIZARE, Graec. *ἐνθρονίζειν*, Episcopum in *thronum* inducere: *ἐνθρονισμὸς*, pro Ecclesiae dedicatione, cum scilicet *Thronus Episcopi* in ea collocatur, in Synodica ad Theophilum Imp. apud Balsamonem, et alios. Liberatus Diac. c. 14. *Ordinatus ergo Proserius, praesentibus supra memoratis Episcopis, inthronizatus*. INTHRONISMVS, ex Graeco *ἐνθρονισμὸς*, apud Liberatum Diacon. cap. 19. THRONI DEI, Episcopi. V. *Episcopus*.

THROTEBOLLA, Guttur, vox Saxon. Leges Henrici I. Regis cap. 93. *Gurgullio vel Throtebolla*. Vbi alii Codd. praefereunt *Wrotebolla*.

THRYMSA, Genus nummi Anglo-Saxonici. In Legibus Aethelstani, ubi omnium capita aestimantur, haec habentur: *Archiepiscopus et Satrapa* (qui Corle dictus est) 15000. *Thrymsis, Episcopus et Aldermannus* 8000. *Belli Imperator et summus Praepositus* (hodie *Viccomes*) 4000. *Thrymsis*. V. Concilium Grateleanum an. 928. cap. 13. *Thrymsa* est moneta solido minor, scilicet quatuor denariorum: cujus nomen non a *Treo*, ut vult Lambardus, vel a *Trim*, ut ait Spelmanus, deducendum est, sed a *Tremissis*, ut docet Hicchesius Dissert. p. 110. Est autem *Tremissis* vel *Tremissus* quatuor denariorum, seu tertia pars assis, vel solidi, ut dicitur infra, quod et perspicuum est ex Lege Ripuar. c. 23. *Tremissem, id est, quatuor denarios componas*. V. *Tremissis*.

THVBATICVM, Species tribus Charta Ludouici Pii apud Legem in Probar. Histor. Alsatiae p. 1 col. 2. *Nullum Telenium . . . a landaticum, aut Thubaticum, aut pueraticum, aut vltam acersum, vel vltam censum, aut vltam redditionem accipere vel exaltare audeat*. Fortemendum est pro *salsinaticum, rotacum, aut quid simile*.

THVBDA, in Lege Frisionum ubi Sicama *Thiasfha* rescribendum censet. Hodie enim *thiaff*, *thieff*, furtum, *thiasfha* appellatur Frisi.

THVE, Duo, vet. Francis. *Channa*.

† THVILA, regula. Ch. a. 1366. *Teulis*.

THVMELVM, Leges Inae Regis cap. 55. apud Bromptonum: *Si pignus capiat de porcis, de vultali terius, de duodigitali quatuor de Thumelo quintus*: a Saxone *Thimel*, Anglis *Thumbo*, pro pollice, de porco hic dictum, cujus pedes ad pollicis latitudinem extenderit. Ita Somnerus.

THVMINVS, Mensurae species apud Siculos et Neapolitanos. Nic. Spicalis lib. 3. de Rebus Siculis cap. 6. apud Murator. tom. 10. col. 97. *Quilibet equitum ad posteriorem grani modium mancepauit; polares vero singuli singulos Thuminos asperserunt*. Sic ergo per amica silentia festinantes roccam candelam analibus aliisque necessariis munerunt. V. *Tuminus* et *Tumminus*.

† THVNA. (1) Retis species, i. Thona 2. Ch. 1501. (2) Prae species, f. qui Torano, Gall. *Thun* texebatur. Stat. 1451.

THVNGREVIUS, Praepositus villae V. Spelmannum et infra *Tugranio*.

THVNITIA, Ordo Rom. apud Billon. to. 2. Musei Ital. p. 26. *Post recepto disloque Tu an* (post refectionem Papae et Cardinalium,) *surgis diaconus, et Thunitiam, dum gratiae referantur An Tunicam?*

THVR, Getarum et Gothorum Deus cui sanguinem mactabant homines

ut est apud Dudonem lib. 1. de Morib. et Actis Normann. pag. 62. Hunc *Marsem* putabant, ut habet Willelmus Gemetic. lib. 2. c. 4. Adde Ordericum Vitalem lib. 4. pag. 513. *Thor* appellatur in Historia S. Cuthberti.

THVNARI, Pigmentarii. V. Interpretum Iuuenal. Sat. 1. v. 52. Firmicus lib. 8. c. 25. *Thurarii*, pigmentarii, etc. Tertullianus de Idololatria cap. 11. *Ecquid maioris operae et erga daemonia Thurarius?* i. qui thure fumigat.

THVRARIUM, Acerra. V. in *Acerra*.

THVRICISOLDVS. V. supra *Curcubaldes*.

THVRIVS. V. mox in *Thuridus*.

THVRIBOLORVM, pro *Thuribulum*. *Lucerna, id est Thuribularum ex auro cum sua offertoria*, in Donatione S. Rudefundi Episc. to. 3. Concil. Hisp. p. 180. col. 2.

THVRIBVLARE, thure adolere, in Ch. 2. 1305.

THVRIBULARIVS, idem qui mox *Thuriferarius*, qui in ceremoniis ecclesiasticis deferret thus vel thuribulum. Breviarium Sarisber. an. 1596.

THVRIBVLVM, vas, in quo thus reponitur, inter ministeria sacra vultu accensetur. Alcuinus Poem. 3.

THVRIBVLVM, Glossae antiquae MSS.

THVRICREMVM, *Incensarium*, quia in eo crematur thus, Vgutioni. Ioan. de Ianua habet *Thuricremulum*, subditque, consueuisse dici: *Pone thymiana in Thuricremulo*. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. MSS. *Thuricremulum*, *Encensier*.

THVRIDVS, et *Thureus*, de thure extensus, vel ad thus pertinens, vel fumosus. Hieronymus super *Isaiam*: *Vnusquisque altius quaerat auxilium faciem Thuridam pallore circumferens*. Ioan. de Ianua Leg. *Luridam*. Gloss. Sangerman. Lat. Gall. MSS. *Thuridus* vel *Thureus*, de encens, on pertinetur a encens

THVRIFERARIVS, Acolytus, qui *incensarium* in Ecclesia deferret, qui et *portator thuribuli* dicitur ab Hugone

4 S. Viatore l. 1. Speculi Eccles. c. 7. *Per Ceroferarium et Thuriferarium intelligimus Sanctos, qui praecesserunt Testamentum*. V. Durandum lib. 4. c. 5. et supra *Thuribularius*.

THVRIFEX, Sacerdos: *Thurificium*, *Sacerdotium*: *Thurificina*, locus, ubi thus efficitur, vel spargitur, vel sacrificatur. Vgutio et loh. de Ianua. Gloss. Sangerm. MSS. Lat. Gall. *Thurificina*, *Lieu a faire encens*, ou a sacreger de encens.

THVRIFICARE, Thura adolere, sacrificare. Acta Marcelli PP.

THVRIFICATI. V. *Sacrificati*.

THVRIFICINA, THVRIFICIVM, V. supra *Thurifex*.

THVRIVM, Culcitra. V. in *Totale* 1.

THVS MASCVLVM. Vgutio: *Thus*, quaedam materies apud nos dicitur *Masculum*, quia sit natura rostandum, in modum testiculorum, reliquum vero planum et pene scabiosum.

THWELFINDVS. V. *Sixhindi* et *Thyhuisti*.

THWELFINDVS. V. in *Sixhindi*.

† THYLVS, callus, in Gloss. ad Alex. Tatroloph.

THYMALLVS, Θύμαλλος, Piscis genus. Isid. lib. 12. cap. 6. *Timallus* ex flore nomen accepit; *Timallum* quippe flos appellatur: nam dum sic specie gratius et sapore iocundus, tamen sicut flos flagrat, et corpore odoris exspirat. Melius apud Papiam legitur, *Thymallus*, a *Thymus*, et *flagrat*, pro *flagrat*. Ioann. de Ianua praefert *Timallus*, minus recte. Rumpsius Hektor. Formbac. lib. 1. apud Pezium. tom. 1. Anecdor. part. 3. col. 433. *Quomodo Timalli etiam in Aeno capiuntur, suis tamen varientur*. V. S. Ambrosium lib. 5. Hexaem. cap. 2.

THYMELE, THYMElici. Isid. lib. 18. Orig. c. 47. *Thymelici* erant nuntii scenici, qui in organis et hyris et citharis praecuebant; et dicti *Thymelici*, quod olim in orchestra stantes cantabant super pulpitem, quod *Thymele* vocabatur. Scenici et *Thymelici*, apud Vitruvium lib. 5. cap. 8. *Thymeles*, meminerunt Martialis

ialis lib. 1. Epigr. 5. Iuuenalis Sat. 1. Codex Theod. lib. 8. tit. 7. leg. 21. et 22. ubi habetur *Thymela*. *Thymelicorum* vero mentio fit in eodem Cod. Theod. lib. 15. tit. 7. leg. 5. et 12. in Digesto leg. 4. de his qui not. infam. et leg. 10. de Pollicitat. et alibi; vnde emendandae Glossae MSS. ubi perperam *Temelici*, *loculatores*; legendum enim *Thymelici*, ut et in aliis, ubi habetur *Temellini*. Saluianus lib. 6. de Gubern. Dei per *Thymelicas* intelligit Ioculatores seu mimos, qui scurrilia exhibent in theatris. V. Suicerum in Thesuro v. *Θυμολικός* et alios Scriptores ibi laudatos.

THYMIAMA, dicitur Vgutioni, quaedam confectio diuersarum specierum, quam Sacerdos in altari *Thymiamatis* adolebat. Exod. 30. Sume tibi aromata, *stacten*, et *onica*, galbanum et thus lucidissimum, aequalis ponderis erunt omnia, faciesque *Thymiamata*. Nude, thus, incensum. Codex Epistolar. S. Bonifacii Archiep. Moguntini Epist. 143. *Sanctisati vestrae direxi sabinum unum, faciergiu unum, et modicum Thymiamata*.

THYMIAMATERIVM, Thuribulum, vas, in quo *thymiamata* seruatur. Ordo Romanus. **TIMIAMATHERIVM**, Romualdo II. Archiep. Salern. to. 7. Muratorii col. 81. **THYMIATERIVM**, eadem notione, Gr. *Θυμιατήριον*, in Actis SS. Martii to. 3. pag. 716. **TIMIATERIVM**, apud Murator. to. 3. p. 106. col. 2. not. 69. e Codice MS. **TYMIAMATERIVM**, eodem to. 3. p. 213. col. 1. **THYMIATHIZARE**, Thus incendere. Guido lib. 1. Discipl. Farf. c. 34.

THYMPHANA, *Modiolas rotarum dicere possumus*. Gloss. Longob. S. Germani Paris. ex Gloss. antiq.

THYMPHADVS. V. *Thimphadus*.

THYRSVS, Cerea fax, Gall. *Torche*, sic forte dicta, quod filum cera obductum baculo circumuolutum esset, ut hedera Thyrsi Bacchi. Vita B. Bernardi Poenitentis, to. 2. Aprilis p. 677. *Ardenti Thyrsi et infusione liquentis cerae scissuras illas et lacerationes pedum vtere consueueras*.

THYRSIASTERIVM, Graec. *Θυρσιστήριον*, Altare. Gesto Abbas de Corpore et Sanguine Domini apud Murator. tom. 3. Anecdor. p. 300. V. Suiceri Thesaurum in *Θυρσιστήριον*.

THYTHVITI. Leges Henrici I. Regis Angl. c. 69. *De Thythuiti in minis vera, debent reddi secundum legem 30. solid. ad manbotam, id est hodie 5. mancae, de Twelfthinde, est Thayne, 120. solid. quae faciunt 20. mancae*.

THYVPHADVS, post Duces et Camites et ante Vicarios et Cardines numeratur, in Lege Wisigoth. lib. 1. tit. 2. §. 8. cuius locus exstat in *Gedinge*.

THYHINDI, inter homines liberi primi recensentur in Legibus Henrici I. Regis Angl. cap. 76. V. locum in *Sixhindi*.

TIARA. Amira, Gall. *Tante*. V. *Thurs*.

TIARA. (1) Mitra Abbatis. Gall. *Abbatum Lobienf* tom. 6. Sp. Acher. p. 638. Occurrit etiam per mitra episcopali, sed alias; ubi enim solum dicitur de Papali, quod aliter vocant *Regnum*, ut supra conservatum est. V. *Thiara*. **TIARIVS**, qui gestat tiaram. *Tiarum Reges*, apud Sidonium lib. 8. Epist. Vita S. Guidonis Abb. to. 3. Martii p. 917. V. *Nentri*. (2) Ecclesiarum capitis regumentum. Stat. M. a. 1388.

TIARIES, *Portitores signorum*, in Glossis Isidori. Post Graecium emendat *Triarii*.

TIBIA PETASONIS, Tibia potius seu Perna, Gall. *Iambon*. Vide locum in *Petaso*. † **TIBIA**, potius in Ch. Ms. a. 1339.

TIBIALE. V. *Houfellus*.

TIBIANEI, V. *Tubianei*.

TIBIARIVS, *Αυλοποιός*, in Gloss. Lat. Graec. et Gr. Lat. Qui in tibias.

TIBIATOR, qui canit tibia. Saneus lib. 2.

TIBICINARE, Tibia canere, Tertulliano de Anima c. 38. et Fulgentii Mytholog. l. 3. c. 9.

TIBICINATOR, *Αυλητής*, in Gloss. Lat. Gr. Aliae Graec. Lat. *Αυλητής*.

Phas. *Tibicinatus*, *Tibicor*, *Sukalo*, *Vagus*.

BICINES, *Fulcrum bifurca*, quibus lomas sustentantur, quae aliter *Destruer* dicuntur. *Ioh. de Ianua*.

FIN, *Scirpus*, vel genus vasculi in nodum scripti, ex virgulis agrestibus contextum. *Io. de Ianua*.

TIBISSARE, *TIBIZARE*, aliquem per se alloqui. *Aen. Sylv. ep. 105. V. Tuisare*.

BRACA, *Ocrea lanca*. *V. Tn-brucus*.

BRILLVM. Charta Ludouici Pii imp. pro Abbacia S. Dionysii apud Doubletium p. 740. De lignis denotat eis mensurae quae nudi (leg. *Miti*) appellantur mille centum: de melite secundum consuetudinem: de *Tibrillo* carra duo: de modis sedecim. *Tribillum* non clariori notione ex eadem Charta edidit Mabillonius l. 5. *Diplom.* p. 392. at in alia *ibid.* p. 520. habet *Tibrillum*, ubi melius definire non ausim. Eadem habentur in Charta alia Sandionysii firmata in Synodo Suesionensi an. 862. apud eund. p. 794.

TICA, tela fili densioris. *Ch. MC. 4. 1163*.

CHODIFRVS, ex Gr. *τεχόδιφος*, genus machinae ex rei suae commoditate Graeca appellatione vocabuli sumptis exordium, eo quod per hunc facilius in vitam pareatur ascensus, aut balistae semper ducendus incessum, quo proteclior eadem balista operetur. *V. reliqua apud Anonymum de Machinis bellicis, subjectum Notitiae Imperii*.

CIMIVM PECORIS, f. pro *Tinnuum*, in Legibus Adestani Regis. *V. Blanbornum*.

DAM, Species navis, si tamen vera etio est. *Chronicon Siciliae* apud Marten. tom. 3. *Anecd.* col. 8. Quaelam *Tidam* onerata tribus aliis machinis terrae *Trapani* applicuit post meridiem ad litus maris dicti castris, et ipso die exoneratae de dicta *Tidam* in terra agnibus et parvis dictarum machinarum. Supernenerant die crastino dicti diei in aurora tres galeae dicti Regis Roberti, quae ceperrunt dictam *Tidam* cum residuo dictarum. *n. VI.*

machinarum, et combusserunt ea, († *Teridam* videtur legendum, *V. Tarida*.) Pro *Tidam* legi posse *Tidina* suspicio est ex sequenti voce; quare pro de dicta *Tidam* in terra agnibus et parvis dictarum machinarum, lubens restituerem, de dicta *Tidina* in terra cum agnibus parvis dictarum machinarum.

TIDINA, Navis Ecclesiae, si recte diuino. *Chronicon lanuense* apud Murator. tom. 9. col. 32. Qualiter autem lanuenses praedictis captivibus interfuerant, et auxilium praebuerunt, scriptum erat literis adreis in *Tidina* S. Sepulchri. *V. Tidam*.

TIENMENTALE. *V. Tenmentale*.

† *TIERCELLVS*, *TIERCERIVS*, mensura vinaria, i. q. *Tercellum*. *Ch. 2. 1269*.

TIERTIVM, vt *Tertium* l. V. in hac voce.

TIGELLVM, pro *Tigillum*. Occurrit in Vita SS. Seuerini et Victorini. 12. (*V. Sparro*.)

TIGNA, *Tinea*, scabies, porrigo, *Gall. Teigne*, vel vt alii efferunt, *Tigue*, *Ital. Tigna*. Vita B. Bartholomaei, to. 2. Martii p. 666.

TIGNEA, *Tinea*, *Gall. Tigne*, vel potius *Teigne*, vermis notus: Charta *Archiui Villae nouae*.

TIGNVM, Genus bestiae, faeminini generis, in Glossar. Langobard. S. Germani Paris. ex Glossis antiq. Forte legendum est *Tinea*, vermis qui corrodit vestes.

TIGRAN, *TEGRANNVS*, etc. Ager, vt videtur, terra, territorium. *Tabularium Rothoni. Ritorale des Tigran Bot . . . anno xx. imperii Hlodowici. Ibid. Das Tigran Fabr. excepto vnum campum. Rursum: Vendidit villare de suo Tegranno. Iterum: Das totam suam hereditatem in Alarac, excepto medietatem vnius Tigran. Iterum: Alanoc venit ad Rathon. vt moderaretur tributum suae Tegrannae. Denique apud Lobinell. tom. 2. Hitt. Britan. col. 74. Terra ex Tigranno Acan in London.*

Nn

TIGRIA

TIGRIS, Ensis, Spatha. Gregorius Turon. de Gloria Confess. c. 42. de Nunnino quodam Tribuno. Isidorus air, Persis, Medis, et Graecis *Tegrim*, sagittam appellari.

TIGRONVS, pro *Trigonus*, Species patibuli versatilis suspendendis mouendisque in foco lebetibus. S. Wilhelmi Constituit. Hirsaug. l. i. c. 98.

TIGVLI, *Foramina quibus exigit fumus*, in veteri Vocabulario juris vtriusque.

TIGVRIVM. V. *Tegorium*.

† **TIHANVS**, vas coquinarium, Provinc. *Tihan*. Inuent. q. 1361.

TIHINDVS. Leges Henrici I. Regis Angl. c. 9. *De Tihindi hominis* (interfecti) *vera debent reddi secundum legem 30. solidi ad manbotam*. *Thwyhindenman* dicitur in Legibus Aluredi Saxonici, apud Lambardum, ex Saxonico *thwy*, duo, et *hynd*, vel *hund*, centum: ita *Tihindus*, homo est, qui in aestimatione capitis ducentorum solidorum censetur.

TIHIA, seu *Tihla*, Saxonibus Accusatio, postulatio, compellatio, quasi *titulus accusatorius*. Leges Canuti Regis Angl. c. 62.

TILANS, Πίληνς, σκόλιξ, in Glossis Lat. Gr. Forte πείληνς, inquit Vulcanius. Desideratur haec vox in Glossis Graec. Lat. sed habetur Σκόλιξ, *Tilans*, vermiculus, vermis. An *Tinea*?

TILEA, pro *Tilia*, Gall. *Tillent*, in Descriptione censuum Monasterii de Crisenone.

† **TILETVS**, Scheda qua quis in jus vocatur. Statuta Auenion. lib. 2. rubr. 2. art. 1. Rursum occurrit eod. l. rubr. 6. art. 11. Videtur de-torta vox a *Titulus*: nisi forte legendum sit *Biletus*. V. *Bila* 1.

TILHA, Saxon. Accusatio. V. *Tihla*.

TILIA. (1) Modus agri vel vineae. V. *Telia*. (2) Charta Corbeiensis: *Concessimus ipsi et haeredibus suis iure hereditario singulis diebus ponem vnum monachorum . . . in quinque festis singula sextaria vini et in Quadragesima vnam Tiliam lardi, quae omnia soluentur de praeposura monachorum; infle est ligius homo Ecclesiae. An Tibia lardi, seu perna,*

Gall. *Lambon*? an *Petia*, frustum membrum? V. *Pecia*. († Idem e ac *Telha*, imbrex porci.)

TILIATVS, **TILIOSVS**, *vasibile flexibilis*, vel ad *tiliam* pertinet Iohanni de Ianua. Gloss. Lat. Gall. Sengerman. *Tiliosus*, *Tilicus*.

TILIENSIS CLANGOR. V. *Titien*.

† **TILLA**, scandula, Gall. *Tille*, v. de *Tilletium*, earumdem praefari Ch. Mf. a. 1319.

† **TILEETVM**, locus *tilis* confari Ch. Mf. a. 1260.

TILLIOLVS, a Gallico *Tillul*, *Till* in Chartulario S. Vandregesim. p. 1455.

TILLVM Vita S. Samsonis Episc. Dlenf. l. i. cap. 26. *Venenam pecam misxit, Tillum quoddam fructus, a dis ei bibere*. Nescio an hoc pertineat vox Gallica *Tille*, in Pedeg. Bapalm. ex Chartul. 21. Corb. a. 3590. *Carette a voisins, a mortier Tille, etc.*

TILPTALIVM, *Lintecolum mixtum me carminatum, sine carpio*. In Gloss. MSS. ad Alexandrum Iatrologum ex Graec. τιλτά, linteamenta, apud Aeginetam, vel τιλτῆς, discipulus unde τιλτῆς μέγας, lintecum capient V. *Carpia*.

TIMALLVS, **TIMALVS**. V. *Thymallus*.

† **TIMANIADARI**, *thunbunus* Ch. Mf. a. 1210.

TIMAR, seu *Timarium* praedium apud Turcas, Pensio, vel stipendium, vel redditus bene meritis militibus assignatus in praediis et possessionibus castrorum, oppidorum, pagorum, agrorum, vel in percipiendis decimis aliisque fructibus, cuius praefectura illorum locorum, vulgo *Timarium*, commenda, dynastia, redditus 9000. asprorum et infra *Meninski*. Simile est apud nos *Feddum*. **TIMARATI**, **TIMARATI** RES, et vulgarius *Timariotes*, nonnunquam *Timarei*, Gall. *Timarati* lidem fere qui *Milites limitanei*, Vallorum genus apud eosdem Turcas, qui praedia possident *Timari* ea conditione, ut militent ipsi, jubentur, cum certo equitum numero, majori vel minori, habita *Timarii* valoris ratione. Passim nomen

morantur apud Scriptores de rebus Turciis.

IMBRÆIVS, Paruus coetus. Sic Skensæus de verborum significatione.

IMBELLVM, Genus tormenti, eodem Skensæo de verbor. significat. Idem quod *Tumbrellum*.

MARIUM, Fasciculus, vel cærus numerus pretiosarum pellium, cuiusmodi sunt Marturum, Murium Ponticorum, etc. quæ ab exteris regionibus deferuntur: Gallis *Timbre*, Germ. *Simmer*. In Glossis antiquis MSS. lego: *Timbre*, locus propellium. Sed an huc pertineant, vix potero. Charta Suecica an. 1314. apud Schofferum ad Chronicos Archiepisc. Vpsalienfium p. 228. *Vnam vltimum telas vel ejus valorem, de quolibet aratro. De quolibet Timbria pellium variorum, vnam pellem meliorem.* Fleta lib. 2. c. 12. §. 8. *Landa pellium continet 32. Timbria.*

IMBRYM, Charta Martini Regis Aragonum apud Brizium Martineium in Hist. Pinnatenf. lib. 1. c. 47. *In qua quidem calice aureo supradicto sunt signa sequentia, videlicet in pede tres esmalts, duo Timbra, et vnus transiens Iesu-Christi, et in pume, qui est in medio sex esmalts, duo ad signum Aragon, etc.* Vbi *Timbrum*, pro scuto insignium seu armorum lator sumi. V. *Tymbris*.

TIMERS, cogere, compellere, in Ch. M. a. 1264.

MIAMATHERIVM, etc. V. supra *Thymiaserium*.

IMIDVS, Horribilis, qui timorem incutit. Miracula B. Aegidii tom. 3. Aprilis. p. 244.

TIMIVS, mensuræ species, Siculis et Neapolitanis, apud Cenc. inter Cens. eccles. Rom.

MO, pro *Temo*, Gall. *Timon*, Ital. *Timone*. *Timones quadrige*, in Literis an. 1253. to. 4. Ordin. Reg. Fr. p. 634. V. *Temo* 1. & 2.

TIMOA, species verrucarum, in Gloss. med. Simon. Ian.

MONAGIVM, idem quod *Themonaticum*. V. in hac voce. Charta

Willelmi Cardinalis Archiep. Remensis an. 1182.

† TIMONARIVS, gubernaculum, clauus navis, in Ch. a. 1263.

TIMONATICVM. V. *Themonaticum*.

TIMONVS, Gubernaculum navis, seu gubernaculi manubrium, Gall. *Timon*. Informationes ciuitatis Massil. de passagio transmarino e. MS. Sangerian.

TIMORANTER, Timide, in Actis B. Christinae to. 4. Iunii p. 398.

TIMOKARE, Timorem incutere, apud Ortonem Morenam in Hist. Rer. Laud. p. 46. 54.

TIMORATIVS, Cum maiore reuerentia, in Glossario Barthii, to. 3. Reliq. MSS. Ludewig. p. 418. et Guiberti Hist. Palæstina.

TIMORATVS, Wippo de Vita Chunradi Salici p. 428. *In Dei seruicio Timorata. in orationibus et elemosynis assidua.* Gesta Innocentii III. p. 77. *Deuotus et timoratus.* Bismarus lib. 2. *Filiam bene Timoratam, etc. Humiliter et timorate,* apud eundem lib. 3. Fulbertus Carnot. Epist. 40. *Haerebam timorate suspensus et expectans, etc.* Occurrit non semel: Gallis *Timoré*, Dei timidus et a leuibus culpis auersus. *Timoratus et totus plenus Deo*, in Chronico Noualic. apud Murator. to. 2. part. 2. col. 735. Adde l. 2. de Imit. Christi, c. 10. n. 3. etc.

TIMOROSE, Timide. *Murmurabatur latenter et Timorose*, Rolandino Paterno in Chron. Taruifino apud Murator. to. 8. col. 304. Paulo alia notione Statuta Canonorum Regul. saec. XIII. apud R. Duellium to. 1. Miscell. p. 87.

TIMOROSVS, Timidus, Gallis *Perrax*. Constantinus Afric. l. de Gradibus.

TIMPA, f. Limbus. Ioh. Buschius de Reformat. Monaster. c. 3. *Tunc dixit Archiepiscopus, accipiens Timpani cappae Praepositi: Non obest vobis, etc.*

TIMPANI. V. *Timpani*.

† TIMPANYM, i. q. *Timbrum*, fasciculus l. cærus numerus pretiosarum

Num 2

rum

- rum pellum; Reg. S. Iust. Cam. Comput. Paris.
- TEMPORA, pro Tempora, saec. 3. SS. Benedict. part. 1. p. 182. et alibi.
- † TIMEVS, capitis pars, tempus. Ch. Ms. a. 1352.
- TIMVLVS, in Glossis Lat. Graec. et Graec. Lat. *ἴφωδες, ἱεραὶ ἐπι-
τηχόμενοι τῷ ἰατρῷ*. Martinio videtur addendum, *ὑδατῶν*, ita ut *Tymulus*, si genuina lectio est, idem sit quod *Tippula*, bestiolae genus sex pedes habentis, sed tantae lenitatis, ut super aquam currens non desidas, ut habet Festus: ad quem vide Scolligerum.
- † IMVRVS, Piscis species, eadem forte quae Italica *Timalo*, in *Scarotis Placentinae* fol. 79vo.
- TINA. (1) Lib. 3. Reg. c. 10. *Aspulis ex Ophir ligna Tina multa nimis*, etc. Vbi editio Gr. *ξύλα ἀπελίκητα*, securi non dolata ligna, inquit Eucherius, et ex eo Papias, de quibus Salomon gradus fecit in Domini domo, incognita etiam peritioribus Iudaeorum. Glossa: *Imputribilia, spinosa, in similitudine albae spinae Tina candida sunt et rotunda, et inuenitur in Bibliis correctis duplex littera i, scilicet Tiina, vel Tina per simplex i*. Ita etiam lo. de Ianua, et Auctor Mamotrecti.
- (2) TINA, seu TYNA, Vas grande ligneum tam lationibus quam condendis vinis paratum, quod vocabulum usurpatum a Varrone tradidit Nonius. Galli etiam *Tine* dicunt, ut et Germani *Tine*. Apicius lib. 4. de re culin. c. 2. *Rutae suffundes liquamen, quod satis eris, et olei modicum, et commiscebis in Tina cum pulpis*. TINVM, eadem notione. Notae Tyronis pag. 149.
- (3) Pilei species, in modum forte ac formam *Tinae* confecta, cuiusmodi fere sunt Clericorum isti pilei, quos *Bonness carrez* dicimus. Synodus Soderensis in insula Manniae c. 7.
- † TINALE, vas grande, i. q. *Tina* 2. Test. a. 1480.
- † TINARIUM, conclauis rationarium. Ch. Ms. a. 1217.
- TINARIUM, Torgular, vel cellanaria, ubi sunt *tinae*. Charta 1169. apud Murator. delle Ant. Estensi p. 336. V. *Tina* 2.
- TINC, Ligo exponitur in glossa terlinearum in Grammatica MS. S. regdi.
- TINCA, apud Mundinum de Animalia p. 172. Italica *tinca* est piscis, Lat. *Mernla*, Gallis *Tenche*. Aelianus in Mosella:
- Quis non et virides, vulgi
sua Tincas*
- Noris?
- Cardanus de rerum varietate lib. c. 42. *Tincorum decocto macer omnes tolli existimant; quoniam sum su ac viscidum, unde mater maculae ad se trahat*. V. *Hotmanum*.
- TINCMAN, Decanus. V. in *Tinginus*.
- TINCTA. (1) Tinctura, i. e. Scriptorio. Lucifer Calaritanus lib. Moriendum esse pro Dei filio. (4) Diploma Friderici II. Imp. an. 1212 apud Rocchum Pirum in Archiepiscopo Panormitan. *Donamus tamen Tinctam nostram ipsius curiae nostrae Panormitanae, quae fuit per potuerit in futuro, cum fando, et omni iure, et libertate sua*. Isti. *Omnia iura ipsorum Iudaeorum, et redditus ipsius Tinctae*. V. *Tinctura*.
- (3) Charta an. 1338. to. 2. Hist. Dalphin. p. 363. *Genum dandorum vitrorum formae Tinctarum*. Bereseyphos campanae formam referentes intelligit Cl. Editor; sed maiorem *Tinaram*, quae formam hanc saepius referunt. V. *Tina* 2. et 3.
- TINCTARE, loh. de Ianua, frequenter *singere*; a quo *Tinctare*. V. et hac voce.
- † TINCTENETVM, inter grana tincturae utilis recensetur, in *Sta.* a. 1317.
- TINCTIO, Baptismus. V. *Tingere*.
- TINCTITARE, vel *Tinctare*, *Taharer*, ou joer des naquaires, ou soatru tindre, in Glossis Lat. Gall. Saks. german. MSS. V. *Tinctare*.
- TINCTITVLA, *Parna sinistris*, in iisd. Glossis.

† TIN

INSTRUM. TINCTVARIUS, in
Ch. a. 1357.

INCTORIA, officina tinctoria.
M. a. 1317.

CTORIVM. (1) Eucherio Lug-
menis et Papiæ, *Baptisterium*. V.
hac voce. (2) *Gladus*, in Glos-
satori. Lege et vide *Cinctorium*.

CTILX, Iohanni de laqua, Quæ
igitur: *Tingueresse*, in Glossis Lat.
a. Sangerman.

INCTVM. (1) Vel **TINCTVS**,
mai species, in Ch. Mf. Henr. II.
g. Angl. (2) l. q. *Tinctoria*, of-
fina tinctoria, in Ch. sp. Cenc.
per Ceuf. Rom. ecclef. (3) Spu-
m sanguine tinctum, apud Alex.
philosoph.

TINCTVARIA, quidquid ad tin-
tutam necessarium est. Ch. a.
1372.

TINCTVARIVS, Ad tinturam
pertinens. *Tinctvarius cacabus*, in
Charta ann. 1156. inter Instrum.
novæ Galliae Christ. to. 6. col. 40.
aa, Scabies; ex Gall. *Tigne*. Oc-
currit apud Folcardum in Vita S.
Iohannis Episc. Eboracensis n. 2.

NEARVM DIES. V. in *Dies* 3.

TINELLVS. (1) Vel **TINELLVM**,
Coenaculum aulicorum, Italis *Ti-
nello*. *Diminus. di Tino, vaso gran-
de di legume, nel quale si piglia l'uva,
per fare il vino*, ut habent Acade-
mici Crusciani, quibus *Tinello* dici-
tur *nelle corsi de' Principi, è il Luo-
go dove mangiano i cortigiani*. Locus
vbi comedunt Aulici. Ordinario
Humberti II. to. 2. Hist. Dalphin.
pag. 404. col. 2. *Item, sis in exer-
citiis officii distat coquinae unus cotus
pro persona distat Dalphinæ, et co-
tus unus alter pro Tinello*. Quidam
vocem hanc non a *Timo* cum Aca-
demiciis Cruscianis, sed a *Tin*, *Tin*,
seu *Tininnabuli* sono, quo convo-
cantur ad refectionem, deducunt,
vnde primum dictum fuerit *Tinti-
nellum*, vel *Tintinellas*, deinde *Ti-
nellum*, vel *Tinellus* per syncopen.
Malim a *Tino*; ut enim Galli *Vais-
seas* de vase dicunt, ac de loco am-
pliori v. g. aula, ecclesia, etc. sic
Italos *Tino*, vel *Tinello* de vtroque
dixisse probabile est. Pro vase le-

gitur in *Saturis Montis. regalis*
p. 313. *Item pro quolibet Tinello,
cibrio, et sala magna fol. deu. sex.*
V. *Timo* 2. *Tonellas*; et Menagium
in Orig. Ital. et Gall. Tertium hu-
jus vocis erynon indicat Ioh. Loc-
cenius, ut mox dicetur in *Tinnulus*.
(2) † *Vetis* species quo vasa aqua-
ria vel vinaria feruntur, Gall. *Ti-
nel*. Lit. remiss. a. 1357.

† **TINETA**, diminut. a. *Timo* 2. do-
liolum. Ch. a. 1387.

TINEVM, l. pro *Tannum*, *Quercus*
cortex, Gall. *Tan*. Charta Inno-
centii III. PP. ann. 1203. apud Mur-
rator. tom. 7. col. 888. *Forestem
juxta ecclesiam S. Stephani, et de Tiueis,
molendina, vineas, etc.* V. *Molendin-
num ad them*.

TINGATIO. Donatio. V. *Thin-
gare*.

TINGERE. (1) Baptizare, baptis-
mum impertiri. S. Cyprianus epist.
71. (2) Forre pro *Tondere*: vox
maxime usurpata, vbi de falsis mo-
neta. V. *Tonsare* et *Tonsores*.
Transactio an. 1273. inter Probat.
to. 6. Gall. Christ. novae edit. col.
339.

TINGINVS, Decanus. V. *Tan-
ginus*.

TINGITARE, *Frequenter tingere*, in
Glossis a Vossio laudatis lib. 4. de
Vitiis serm. cap. 28. V. *Tintili-
tare*.

† **TINGVLA**, pars ornatus equi in
Ch. 1450.

† **TINGVLARE**, regulis ligneis,
Gall. *Tringles*, aperturas obstruere,
in Ch. a. 1381.

TINGVLVM, l. Mappula. Vfus Ful-
denses: *Camerarius Abbasis procurator
cultellus, coclearia et Tingula*. V.
Toacula.

TINIARA, *Βεῦρες, ἡ σήψις*, in Glos-
sis Lat. Graec. In Graec. Lat. addi-
tur *robico*.

TINIATVM, *Σηρόκοπος*, in iisdem
Glossis. In MSS. Sangerm. *Tinia-
tus, σηρόκοπος, Tinea* cortosus.

† **TINIOSVS**, scabie laborans, Ital.
Tegnoso. Lit. remiss. a. 1352.

TINNA, Vasis genus. V. *Gastrum*
et *Tina* 2.

Nn 3 .

TIN-

TINNELIVS, Extrema pars ejus loci quem alluit fluxus maris, Skenaeo de verb. signif. p. 158.

TINNHATERIA, Charta ann. 1414. e Schedis Praef. de *Mozangues*: *Motimerius percipit illo die quo molis, unam Tinnhateriam ultra certiam partem lucri, quod sit in dislo molendino*. Vox ducta a *Tina* 2. Vas majus. Est autem *Tinnhateria*, mensura minor tantum capiens, quantum pugillo contineri potest, ut patet ex alia ejusdem rei Charta, ubi pro *Tinnhateria* legitur *Pugnatoria*. V. *Poinnderia* et *Pugnandaria*.

TINNIOLVM, Tintinnabulum. Vita S. Hilarii Arelatensis.

TINNISO, *Konidegmor*, in Glossis Lat. Graec. Aa *Tintinnaculus*, qui *δέμν κόντην*, Qui pellem percutit, verberat, inquit Martinius.

TINNITARE, TINNIPARE, *Sonare, tinnire*, in Glossis laudatis a Voissio l. 4. de Vir. ferm. cap. 28. ubi pro *Tinnipare* legendum censet *Tinninare*, ut est apud Catullum Epigr. 52. Nonius habet *Tinninnare*, ex Nigridio et Afranio.

TINNIVOLENTIA, et **TINNIVOLVM**, Sonoritas, in Actis SS. Maii to. 7. p. 600.

TINNVLVS, Sonitus ex aere aut ferro percussio. Glossae Lat. Gr. *ἤχος ἐνὶ χαλκῷ καὶ σιδήρῳ*, *Tinnulus*: *Tinnius*. Gloss. Lat. Gr. *Tinnulum*, *πλῆκτρον*, (*ἀδμαλίζων*). Et mox: *Tinnulus*, *ἤχος*, etc.) Papias, *Tinnulus* est sonus liquidus, lenis, et parus. Hieronymus in Prolog. in Iob. Interdum quoque et vicinus dulci et *Tinnulus* fertur numeris lege solus. *Tinnulus* vocis dixit Sulp. Severus in Epistola ad fororem tom. I. Miscell. Baluz. p. 353. adjectiue vero Catullus 62. 13. *Tinnula* vox, Ovid. Met. 4. *Aera Tinnula*, *Tinnulae chordae*, Senecae in Troade v. 833. A *Tinnulo*, vel *Tinniolo*, dictum voluit Regum Palarium, quod ut in monasteriis fieri solet ad *Tinnulum*, seu *tinnitum* campanae singuli regii Palatii domestici ad epulas cicerentur: indeque *tener tinel* nostros dixisse pro *Cariam solennem celebrare*.

Cola de Benvenuto in Tractatu d. Governo della Corte d'un signore c. 1. At Ioan. Loccenius lib. 3. Antiquae Suecicar. c. 23. videtur indicat *tana* aulam significare, vel certe cum conseptum: unde proverbium Suecicum de agrestibus et illepidis *Tu non fuisti in Tana*; Galli dicunt: *tu n'as pas esté à la Cour* proinde ex *Tana*, formata fuit vox *Tunella* vel *Timella*, atque ita Gallic. *Tinel*, pro palatio. Blasii Ortizius in Itinerario Adriani P. Papae c. 19. *Ibiq. familiae Patricis in palatio ipso Tiellum, ut loquar, Romanum agnoscere capio quo se familiares vestendi gratia conferebant*. Adde cap. 435.

TINSIRETA, Bestiae genus ahi ignotum. Epistola lobati Presbytero seu Regi Abissin. ital. adscripta ad calcem M8. Corbentis: *In terra nostra oriuntur et tinsiretur elephantes . . . camelopardi*, *Tinsireta*, *pantere*, *omagri*, etc.

TINTA, Charta an. 1083. apud V. hellum to. 4. p. 1457. *Sedimentum unum cum Tinta, cum acra, quae extat, et campo insimul tenenti*, etc. Infra: *Idem sedimentum cum Tinta, et V. Tinta* 2.

TINTIARE. V. in *Baslare*.

† **TINTIGNAMENTVM**, *tintignare* in Ch. a. 1399.

TINTILLARE. (1) Proprie pro *Tintillare*, metaphorice Tentare, et malum quasi titillando inducere. Acta S. Franciscæ Rom. rom. Martii p. 172. (2) † Iterato tentare fores pulsare, *tintinnare*, etc. Iul. p. 433.

† **TINTINNABVLARIVM**, *campus nile*. Ch. a. 1488.

TINTINNABVLVM, Vas aquarum diminut. a *Tina* 2. unde legendum videtur *Tinabulum*. Vfus S. Germani a Pater in Probat. Hist. ejus Abbatis p. cxxxiv. col. 2.

TINTINELLVM, *Tintinnabulum*, campanula. Chronicon Pann. rom. Muratorii col. 769. V. *Tinnulus*.

TINTINNABVLVM, Campana, quae pulsatur in triclinio et in refectorio Monachorum, apud Belerum de Duce offic. c. 86. V. *Capitula Monachorum*.

Augiam directorum c. 8. Appen-
ce ad Capitularia Regum Fr. edit.
luzanne. Privilegium *tintinnabuli*.
Bulla Paschalis II. anno 1103.
ad Puricellum in Basilica Ambro-
na p. 109. et Puccinellum in Zo-
ico Mediolan. part. 3. p. 377.
tintinnabulis exornatas interdum
isse Sacerdotiales vestes. observa-
as in vv. *Capa, Stola, Tinniolum*
Tinnied. Sed et procerum ira
pingit Apuleius lib. 10. *Es pi-*
bibus baltheis, et Tintinnabulis per-
gatis exornatum, ipse residens aman-
sime nonnunquam commissimis affa-
r sermonibus. Eccardus in Le-
am Sahcam p. 151. observat etiam,
eculo praeteritum XIV. lautioris
conditionis hominum vestibus addi-
fuisse tintinnabula. **TINTIN-**
ABULUM CAMPANAE, Claus,
idicula, Gall. *Bassans*. Obituarium
IS. Eccl. Morin. fol. 42. V. *Pal-*
ve 3.
TINTINNUM, Tintinnabulum ar-
gentorum collo appensum Lex
burgund. tit. 4. §. 5. *Qui Tintin-*
num caballii furto abstulerit, etc.
ex Salica tit. 29. §. 2. Si vero de
ecoribus Tintinnum furaverit, etc.
... Si quis Skellam de caballis fu-
verit, etc. Fortunatus lib. 2.
Poem. 17.

Tintinnum rapis alter inops ma-
gis improbus ille,
Qui jumentorum colla tenere
solet.

TINTIRCONVS, infector, in Ch.
1375.

NTON. V. *Symphonia*.

NTORIA, Officina tinctoria, vbi
tinguntur panni, in Charta Caroli
I. Regis Siciliae apud Vghellum
om. §. Ital. sacrae p. 929. V. *Tin-*
za 2.

NTVLVS, Promulgatio, quae fit
per campanae tinnitum in pa-
rochus. Inquisicio ann. 1323. to. 1.
Hist. Dalphin. p. 41. V. supra
Tinnulus.

NTVARE, Tingere, Gall. *Tin-*
dre. Charta an. 1525. e Schedis D.
b *Fournier*.

TINTVRIA, Tingenium officina.
Cum platea domus Tinturiae, in Char-
ta an. 1494. ex iisd. Schedis.

TINVM, Vas magnum. V. *Tina* 2.

TIOCIVM, f. *Contracte* scriptum pro
Tyroctatum, Locus vbi iuvenes in-
stituuntur et exercentur. Charta
Longobardica an. 745. apud Vghel-
lum in Episcopis Aretinis: *Ad haec*
respondere . . . quod Ecclesiae
istae vel Tiocia, unde agimus, in ter-
ritorio Senensi posita sunt. Infra:
Dam ad tantorum annorum curricula
possessionem S. Donati in praedi-
ctis baptisteriis et Tiociis esse cogno-
vissimus, etc.

TIORDO. Charta saec. XII. ex Archi-
uo S. Victoris Massil. *Post haec ve-*
nit dies, ut acciperent uxores suas,
venerunt ad monachos ut facerent
eis Tiordinem. Sic mos est. Hatid
scio an bene scriptum: ut ut est,
Praestatio quaedam hic indicatur,
quam dominis suis exhibebant vas-
alli, ut ab iis matrimonium con-
trahendi facultatem obtinerent.

TIPETTVM. Concilium Londinense
ann. 1343. c. 2. vbi de habitus Cle-
ricorum abusu: *Ac caput cum Ti-*
pettis mirae longitudinis, etc. Quo
loco *Tipettum*, est quod *Touppes*,
vulgo dicunt Galli, apex, qui ca-
pitio imminet. Vnde nescio an non
legendum fuerit *Tuppetis*. Glossari-
um Aelfrici: *Apex, summitas galeae,*
helmetstop. V. *Tufa*.

TIPPA, f. Idem quod *Tophus*, Gall.
Tuf, Ital. *Tufi*. Chronicon Romu-
aldi II. Archiep. Salern. apud Mu-
rator. tom. 7. col. 81. V. *Tufus*.

TIPSANA. V. *Nebula* 2. et *Ti-*
sana.

TIPVS. (1) Pro *Typus*. V. in hac
voce. (2) † Simulatio, causa, prae-
textus, in Ch. 2. 1273.

† **TIRA**, tortilis ex virgultis laqueus,
in Ch. 2. 1332.

TIRACES. Gloss. Isidori: *Bestiones,*
Tiracer.

TIRALLA. Chron. Ceceanense, seu
Fossae novae an. 1196. *Optimam Ti-*
vallam fristam saper altare, pakhya
sandalia cum catigis. Sed legendum
Tnallam. V. *Tocula*.

TIRANNI, Trabes, quibus aedificii muri continentur, Gallis *Tirans*. Historia Vezeliacensis lib. 4. pag. 617.

TIRANNVS, **TIRANNIZARE**, etc. V. infra *Tyrannus*.

TIRARE. (1) Projicere, displodere, Gall. *Tirer*, Hispan. *Tirar*. Deliberatio MS. de ingressu Caroli VIII. Regis Franc. Neapolim genialiter agendo an. 1416. (2) Trahere, Gall. *Tirer*, Ital. *Tirare*. Miracula S. Zita, to. 3. Aprilis p. 523. *Tirare campanas*, in Charta an. 1339. ex Archiuo S. Victoris Massil. (3) Extendere, explicare, Gall. *Estendre*. Statuta Montis Regal. p. 277. **TIRATVS**, Extentus. Charta Annae Dabfaco dom. de Monte - Astruco an. 1488. (4) Producere, Gall. *Allonger*. Inuentar. MS. an. 1476. ex Tabular. Flamar. (5) † Molestare aliquem hinc et inde trahere, agitare, in Instr. a. 1317. (6) † Nomen alicujus in schedula scriptum sorte educere, in Priuil. a. 1369. (7) † Adulteri poena, cum ad equi caudam vel ad currum alligatus per urbem ducitur, in Consuet. Ms. Dombenf.

† **TIRARIBA**, retis species, in Ch. a. 1405.

TIRASSARE, Trahere, Gall. *Trainer*, Prouincialibus *Tirassar*. Inquisitio an. 1368.

TIRASSE, Inuentarium ann. 1379. e Schedis Cl. V. *Lancelot*: Item, unum rete vocatum *Tirasse modici valoris*.

† **TIRATOR**, trahens, in Ch. a. 1360.

TIRATORIVM. (1) Charta an. 1263. ex Regesto 31. Chartophylacii Regii fol. 102. qua Renaldus de Chigy et ejus vxor vendunt Regi tres partes, quas se habere dicebant in quadam botatorio sito apud Villam nannam Regis, ante *Tiratoria ejusdem villae*, etc. Exstat etiamnum in vrbe Parisiensi compitum, quod vocant *la Croix du Tiroir*. A verbo *Tirare*, extendere, accersendam esse vocem *Tiratorium* cuius, ni fallor, probabile videbitur, adroque idem esse quod supra *Tendaris*. An vero

hinc repetenda sit denominatio copii de *la Croix du Tiroir*, nondum affecutus sum. V. *Sauval* in Antiquitatib. Paris. tom. 3. pag. 64. edit. an. 1724. (2) *Fredericus* lib. 2. de Arte venandi c. 55. *Tiratorium*, quodcumque mentis anis, aut alterius animalis. dandi falconi ad mordicandum in eo, inquietet se falco propter simonem aut aliam causam. Es est duplex *Tiratorium*, unum carnosum, quod debet esse recens, et de bonis carnibus. . . . aliud est non carnosum, quod debet esse ossuosum, et nernosum, munium plumis aut pennis, quod datur falconi, potius ad impediendum falconem circa ipsum, et ad plumandum in ipso, potius quam ad gustandum, vel comedendum etc.

† **TIRETANVS**, pannorum qui *Tiretani* vocantur, textor, in Consuet. Genouef.

TIRETANVS, Pannus lana filata textus Gall. *Tiretaine*. Pedagogum Peronnae in Chartul. Corb. 11. fol. 333.

TIRETVM, a Gall. *Tiroir*, Ductile scrinium, in Inuentario an. 1476. ex Tabular. Flamar.

TIRIACA, pro *Theriaca*, Gall. *Tiriacque*, Bernardo de Brydenbach Itin. Hierosol. p. 59.

TIRO, **TIROCINARI**, etc. V. *Tyro*.

† **TIROCVLA**, serum lactis. Glossa med. Sim. lanuens.

TIROGRILLVM, perperum legitur apud Willelmum Armoricum lib. 1. Philippidos Spelmanus, pro *Cirogrillum*: V. *Chirogrillus*.

TIRONATVM, *Rudimen*, uel *sepativma*, in Glossis MSS. Regii Cod. 1013. *Tyrociniuum*. V. *Cod. Eccles. Afric.* c. 90.

TIRONICARE, **TIRONIZARE**. V. *Tyro*.

TIRONIVM, Genus aciei dispositae, quod cum cuneo confundi Modestus de Vocab. Tercio praecipuum, ut quadratam aciem repens constituent, quo facto in *Tironium*, quem *Cuneum* vocant, acies ipsae versanda est.

TARENVS, pro *Tarenus*. V. in hac voce.

TRVS, pro Thyrsus, Fragmentum, quæ: an quia Thyrsus est dimidia buncha? Roland. Parav. Chron. lib. 21. c. 4. apud Murator. tom. 8. col. 328.

TIRVNCVLVS, miles recens, t. 7. lul. p. 202.

TRVNLA, ludicium an. 1030. Martine Hispan. col. 1045. *Testatus, fuit illi partem rerum suarum, id est, ipsum solarium cum trileis et Tirvnlis, quæ in circuisu sunt et domibus.*

TRVS, Immanis belluæ species. Epistola Iohanni Presbytero seu Regi Abissin. falso adscripta ad calcein MS. Corbeiensis.

TRISANA, Gall. *Tisane*, alias *Prisane*, *Prisana*, a Graeco *πρισάνη*. Glossæ ad Doctrinale Alexandri de Villa Dei: *Tisana, aqua cocta in hordeo. Occurrit non semel. V. Tyfana et Feriola.*

TRISICA, phthisis, t. 2. Sept. p. 472.

TRISIS, vel **TRYSIS**, pro Phthisis, Gall. *Phthisis*. Ioan. de lanua: *Tyfis, ulceratio in pulmone et tumor, sic dicta Graecæ; quia fit consumptio corporis totius: unde Tyficus, tali infirmitate detensus.*

TRISO, **TRISONVS**, Gall. *Tison*. Titio, to. 5. Anecd. Marten. col. 1825.

† **TISSERANDVS**, textor, a Gall. *Tisserand*, in Ch. a. 1372.

† **TISSERIVS**, idem, in Ch. a. 1387.

TISSOR, Textor, Gall. *Tisserand*. *Tisser pannorum*, in Charta an. 1317. apud Lobinell. to. 3. Hist. Paris. pag. 218.

TISSVTVS, Textus, Gall. *Tissu*, vt supra *Tessutus*. Capitulum Ludouici Imperat. an. 817. apud Murator. to. 4. p. 609. V. *Texus* et *Texutus*.

TTIA, *Κεῖα (κεῖας) νηπίων, ὃ λέγεται οὐζου* . . . in Glossis Lat. Graec. et Graec. Lat. a Graeco *τυττός, νηπίος*, paruus.

TITIENSIS CLANGOR, id est, *fontius cum tumultu*, in Glossis Isidori. In Excerptis habetur *Tiliensis*, f.

pro *Titinniens*, ab antiquo *titinnare*, pro *timire*.

TITILLARE, *Titubare, vacillare*, in Glossario Barthii apud Ludewig. to. 3. Reliq. MSS. p. 170. ex Baldrici Hist. Palaest.

TITIONARI, *Tissionibus praeparare, eos in ignem mittere. Vgutioni et Io. de lanua. Tissonner dicunt Galli.*

TITIONARIUM, *Locus ignis, ubi titiones morantur. Vgurio. Addig Ioan. de lanua, vel instrumentum mittendi titiones in ignem. Glossæ Lat. Gall. Sangerman. Ticionarium, Tissonnier, ou foier.*

TITIVNCVLVS, pro *Pipinnculus*. V. *Pipiones*.

TITTEX, *Μύραξ*, in Glossis Lat. Gr. V. Conjecturas Martinii in Lexico.

TITTVS, perperam pro *Littus*, in Glossis Isidori v. *Telonem*. V. *Telon*.

TITVBARE CAMPANAM, in Obituuario MS. Eccl. Morinensis fol. 34vo. Gall. *Tinter*, alterum campanae latus lente pulsare. V. supra *Tintinnabulum*.

TITVLARE. (1) Titulo praefignire, exornare; *Designare titulo vel titulum apponere*, Ioanni de lanua: *Tituler, designer, mettre titre*, in Glossis Lat. Gall. Sangerman. Tertullianus lib. de Anima cap. 13. *Quis non animae dabit summam omnem, cujus nomine totius hominis mentio Titulata est?* **TITVLARE**, Inscribere, Gall. *Intituler*. Iohan. Diaconus in Vita S. Gregorii lib. 4. c. 15. n. 81. **TITVLARE SE REGEM**, Regium nomen sibi adsciscere, Gall. *Prendre le titre de Roi*. Sallas Malaspinæ lib. 6. de Rebus Siculis, apud Baluzium to. 6. Miscell. p. 344. **DETITVLARE**, Titulum auferre, delere, Iosephus Iscanus lib. 2. de Bello Trojano. (2) *Significare*, in Glossis Arab. Lat. (3) Pro Titillare. S. Althelmus de Laude Virginitatis cap. 17. Simili modo in Gemma gemm. *Titulare* exponitur ad venerem ac luxuriam incitare; vnde postea deducit, inquit Vossius, ridiculam vocem *Titilli*.

N n 5

dictum est in *Rotalis* et in *Brenis*. Plures hujusmodi *titulos* de morte Machildis primae Parthenonis SS. Trinitatis Cadom. Abbatissae conscriptos exhibet Mabillonius to. 5. Annal. Benedict. pag. 690. et seq. Sed quia in hisce Versibus nonnuncquam futilia et vana scribebantur, Monachi Majoris monasterii in sua Epistola encyclica de morte Bernardi Abbatis eod. to. p. 668. socios monent, *Patrem suum virum sanctae severitatis fuisse, et non solum verba peccatrix, sed et vana et scurrilia, et quocumque modo inutilia exosa habuisse, et ab audita sua, quantum potuit, rejecisse. Quare Sanctitatem vestram precamur, inquirunt, ut versuum naevius et derisiones, quae possint, quam profusus defuncto, facientibus accumulans damnationem, ab hac charta submoneas, tantumque simpliciter locorum vestrorum nomina, et quid pro defuncto patre nostro et pro nobis feceritis, annotetis, ut quid etiam nos pro vobis debeamus facere, cognoscamus.* V. eundem Mabillon. to. 3. Analect. pag. 487. (8) *TITVLVS CRVCIS*, Crux nude. Concil. Turon. II. can. 3. *Vs Corpus Christi Domini non in imaginario ordine, sed sub Crucis Titulo componatur.* (9) Bona, facultates, quae quouis titulo alicui competunt. Conuent. apud Andelaum a. 586. (10) *† TITVLVS MITRAE*, lamina aurea quae in gyro mitrae orificium ambiat. Bonann. hierarch. eccles. c. 64.

TIVPHADVS. V. *Thiuphadus*.

TIVS, Patruus. V. *Thius*.

TIVTISCÉ, Germanice. V. supra *Theotisci*.

TIXATOR, Textor, Gall. *Tisserand*. *Tixier*, in Conluet. Andegav. art. 173. Index MS. Beneficiorum Eccl. Constant. fol. 17.

TOACVLA, *TOALEA*, etc. Mappa, mappula, mantile, manutergium, Gall. *Touaille*, Prouincialibus *Touaillo*, Ital. *Touaglia*, Hisp. *Tonilla*. Chronicon Fontanellense pag. 245. *Ad saccos autem faciendos drappos albos 2. de quibus fieri possunt stamineae 10. Tonculae.* Occurrit ibi semel atque iterum. *TOALEA*.

Statuta Civit. Astae de iuramentis tarum. *TOALLIA*, in Iuven. S. Capellae Paris. an. 1363. ex Reg. Vbi *Toallia* est Tapes, omenti genus, ut et in sequenti aliquando. *TOALEA*. Ordo R. apud Mabillon. to. 2. Musaei p. 198. *TOALHA*. Testamentum an. 1199. apud Baluz. tom. 2. Aruern. p. 257. *TOALIA*. Testamentum Riculfi Episcopi Helene an. 915. *TOALLIA*. Computus an. 1239. e Bibl. Regia. *TOBAL*. Charta Ioannis Archiep. Capuann. 1301. *TOBALEOLA*. Ordo Rom. apud Mabillon. to. 2. Ital. pag. 532. *TOBALIA*, *TBALLIA*. Matthaeus Silvanus *Mandile*, *Tobalia*. *THOBAL*. Computus an. 1333. tom. 2. H. Delphin. p. 280. *THEOBAL*. Inuentarium MS. Eccl. Antiqua an. 1444. *TOBALIVM*, vel *TOBALE*. Synodus Limae ann. 1563. tom. 4. Concil. Hispan. pag. 4. col. 2. *TOELLA*. Visitationis Reliquiarum S. Lapidomari an. 1284. 4. Benedict. part. 2. pag. 258. *TILLIA*. Inuentarium Eccl. Novembris an. 1419. *TOGILLA*. lo. d. 2. nua: *Togilla*, parua toga: nunc dicitur mansile. Alibi: *Facit Togilla*, *gansope*. Balbus in Cartulico: *Mapa*, *Togilla*. Gloss. Lat. Gall. *Togilla*, vel mansile, vel *gula*, *parua toga*, *petisc robe*: *Togilla*, *Touaille*. *TOVALIA*. Annales Mediolan. apud Murator. 16. col. 810. *TOVIALIA*. Inuentarium Ms. Eccles. Novembris an. 1419. *TOVAILLA*, *TOALLIA*. Ordinarium MS. Eccles. Lexov. saec. XIII. ad diem Nativitatis Domini. *TOVALVS*. Memoriale ann. 1297. ex Archivio S. Victoris Massil. *TOWELLA*, apud Kerner. to. 9. p. 278. col. 1. *TVABOLA*. Leges Palatinae Iacobi Regis Majoric. in Actis SS. Iuni tom. 3. pag. LXXII. *TVALEA*. Ordo R. apud Mabillon. to. 2. Musaei Ital. pag. 102. *TVALIA*, in Charta ann. 855. Marcae Hispan. col. 78. et in Actis SS. Aprilis p. 813. *TVALLA*. Chron. Foissae nouae an. 1196. *TVALLIA*, in Chronico C.

not. apud Murator, to. 7. col. 955.
D. Brüssel to. 2. de Feudorum
u. p. CLXXXII. in Compago 29.
102. TVELLA. Chronicon Abb.
Tradosis l. 6. pag. 403.

ANCULA, vel ornamentum est
nae: Ita Glossae MSS. sed videtur
Tobacula. VI. Teacula.

PLATUM, V. Trabeculum.

TA. (1) TOCHA. Glossae Isidori:
Toca, es calculus dictus est, compago
lo pitis quod sibi componitur. Calx
im est lapis, calculus diminutivum.
Toca, mendosus. Legit Graevius,
Tocais, calculus dictus est, etc. Vos-
us lib. 2. de Vitiis serm. c. 18.

Toca, observatque Tocha pro cal-
culo etiam esse apud auctores de li-
tibus agrorum: Trifinium quam
laxius quando constitimus cum
gnis, id est cineribus aut carboni-
bus, et calce ibidem construximus, et
superduimus, et super Tocham mon-
tulum constitimus. Eisdem Vossio
dicitur et ad Graecos manasse,
quando Tzerzi Chil. 12. pro calculo
dicitur τζόχη, nisi τζόχη ex Schacus
it, hoc est, calculus. Meurlius ibi
egit τζόχαι. V. Glossarium mediae
Graecitatis in hac voca. (2) Rū-
gatus pileolus, Gall. Toque. Me-
notus Sermon. fol. cxx. V. Togna.

TCCVS, (ab Ital. Tocco, frustum,
egmentum.) Chronicon D. de Gra-
una apud Murator. to. 12. col. 617.
Recuperantes praedam ovium . . . uti-
mus quosdam ex illis pedibus . . .
Tocum unum dimissam ovium
transportare.

CH, TOCHA. V. Toc, et To-
a I.

TOCHINARE, Tochinorum h. e.
praedatorum s. rebelhum more age-
re; unde TOCHINATVS, eorum
facinus. Hist. Nem. t. 3. prob.
2. 65.

CVA, TOCVIS. V. Toca I.

DA, TODINVS, TODERE. Vgu-
io: Toda est anis, quae non habes
istis in sibiis, quare semper est in ma-
in, unde Todins (al Todinus) dici-
tur ille qui velociter toder, et mouet
ad modum Todae, et todere, mo-
ueri, et tremere ad modum Todae.
Festus: Todis, et Todelli, sunt duae

partes. Glossae Lat. Gr. Tolyca-
las, egdaxes. Latinis autem egda-
xas est Rubecula. Glossae Lat. Gall.
Sangerman, Toda, un oisjan, verdie-
re. Todere Tramblier. Todinus,
Trambliers, cheables. Todoxus,
idem. Adde Iohannem de Ianua.

TODELLVS, TODERE. V. in Toda.

TODERICVM. Leo Off. lib. 3. cap.
11. ait, Desiderium Abbatem Mo-
nasterii Calinensis aedes renouasse,
atque in iis domum Abbatis, adsun-
cto illi Palatio cum absida, quod vete-
res Todericum appellare solabant. An
Theodericum, a Theoderico Rege
Italiae conditore?

TODINVS, Gracilis, quomodo, To-
du, (Dodu) vulgus nostrum vsur-
pat. Erant et sibiis et cruscula pro-
ciliare Todina gradiens usibus inepa
penitus et inutilia, in Miraculis S.
Iohannis Beuerlac to. 2. Maii p. 189.
V. Toda. TODINVS, Lubricus,
qui non firmiter stat, Henricus Rosla
in Herlingsberga.

TODONVS, Gallus, Iohanni de Ianua.
V. Toda.

TOELLA, Mappa. V. in Teacula.

TOERNVM. Iauentur. an. 1476. ex
Tabul. Flamar. Vnam botgium ser-
vi cum sua cauda sine asta fusti cum
suo rosco Toerni cum clamibus cla-
nerato.

TOFINEVS, TOFOSVA. V. in
Tufas.

TOFTA, TOFTVM. Cowello est lo-
cus, ubi sterit aedificium: Gallis
Masare: Reynerio vero, est genus
luci paruuli, seu loci consiti arbo-
ribus minutis. Monasticum An-
glic. to. 1. pag. 524. Duas bona-
tas terrae . . . cum Tufio illo, in
quo Walterus frater ejus mansit.
Pag. 72. Dedit illis monialibus 2.
Tofias in campis de Duncaley super
mare. Adde p. 247. 250. 309. 399.
774. Idem Monast. to. 2. pag. 26.
In Stinedai vnam hidam, et 20. acras
inter boscum et planum, et vnam
Toftam, et virgatam Gunild in ea-
dem villa. Pag. 37. De Helia de
Bosenilla 3. bonatas terrae, et 6.
acras, et vnam Toftam quae fuit Hu-
schar in Barneburgh, etc. Ex quibus
potior videtur sententia Cowelli,
qui

num. TOLLERE, Tributum exigere. Tabularium Majoris Monasterii ch. 129. TOLTA MALA, vel *Malasolta*, *Mantota*, Malum vel indebitum tributum; pecunia a subditis injuste et vi et male ablata sub specie telonei aut vectigalis. Galli enim *Mantola* dicebant, pro re per vim et contra jus sublata, ut ex Petro de Fontanis liquet c. 12. §. 3. Matth. Paris: *Mercatores . . . erant et vendebant sine Toltis malis.* MALATOLTA. Charta Philippi Pulcri ann. 1309. pro Burdegalensib. in Regesto Constabulariae Burdegale. f. 143. *Affissam seu constumam. quae in illo loco et locis circumvicinis Malasolta vulgariter nuncupatur.* Charta Comitis Flandriae an. 1230. in Hist. MS. Remensi loannis Rogerii: *Super affissa quadam apud Dudum, quae vocatur Malasolta.* Charta Philippi Aug. an. 1214. in Normannicis Duchesnii: *De Malasolta, quam Ioannes Rex Angliae et sui imposuerunt, sic erit.* MALATOSTA. Litterae Iohannis Comitis Carnot. an. 1222. *Noverint universi, quod ego volo et concedo, quid Malasolta, que loco talis erat imposita super pannos burgenfium Carnotensium de riparia a festo S. Michaelis proximo venturo in antea nullo modo capiatur.* MALATOKA, in Charta Heruci Comitis Niuern. an. 1200 ex Archivio B. Mariae de Charitate. MALTOLTA, Eodem sensu. Charta Philippi VI. Reg. Franc. an. 1339. ex Chartular. 23. Corb. *A nobis litteras impetrarunt super concessione dictae impositionis seu maltolsae, etc.* MALATOLLA, et MALATOLIA habet Henricus Knygthon. lib. 5. de Euent. Angl. c. 5. II. *Malatolsh* lib. 4. an. 1363. sed ibi legendum *Malasolta* et *Malotot*: nec est, quod Somnerus ad vocem *toll* nos deducat, quae Anglis vectigal et telonium significat; est enim *Malasolta*, res injuste ablata, seu, ut tunc loquebantur, *tolta*, vel *tulta*. Tabularium Hospitales Montis Maurilionis in Pictonibus: *Ego Islebertus de Castillione dono domui pauperum Christi de Mom-*

portuque omnem consuetudinem omnem Mantotam quadrigentum omne tempus. Ejusmodi porro actiones contra jus industriae, in *min vectigalia* appellantur a Siderio in Panegyrico Auiti: *Indebitas consuetudines et exactiones*, in Synodo Beluacensi an. 845. c. 5. *Injustitiae calumniae, malae consuetudines, missiones pessimae*, in Charta Roberti Regis Franc. an. 1055. ex Tabul. S. Germani Pratenfis: *Malae consuetudines*, in Legibus Henrici I. Regis Angl. cap. 1. *Consuetudines iniuriosae*, in Charta ann. 1067. apud Hemeracum in Aug. Viromand. *Perniciosae et noxiae consuetudines*, in Tabul. Prioratus de Pareo. *Consuetudinaria gravamina*, in Chronico Mauriniacensi pag. 360. *Malae consuetudines, pravae immunitates*, in Charta Wlgrini II. Comitis Lullismensis in Tabulario S. Eparchii. *Malae captiones*, in Charta Wlmi III. Comitis Aruernensis: *Exactiones iniustae*, in Legibus Wlmi Nothi cap. 55. *Malt usas*, in Charta an. 1103. apud Sammaritanos in Archiepiscopis Aquisgranensibus. *Tolsae et mali usas*, in Charta Wlthildis Comitissae apud Vghellito. 2. Italiae sacrae pag. 217. *Pravus usas*, in veteri Tabula marmorea characteribus aureis exarata, quae exstat in publica Montiliensis episcopi Domo, 4. bullis plumbeis annota. (2) *Practicus Anglis*, de Breue, quo lis tollitur e curia Baronis, et fertur ad curiam Vicomitibus, nostris *Excatio*, *Tolta* placiti, inquit Spelmannus, significat processum, per quem causa a iudice dictione juris temporalis tollitur. *In placito coram rege sermo.* P. 22. Edw. I. res. 18. V. *Tollatio*.

† TOLTICIVM, census, praestitum annua. Ch. Mf. a. 1352.

TOLTICIVS. V. *Vinum Tollitium*.

TOLTRAY. *Venditio salis, quae debet solui, i. Bushel et dimid. salis mensuram 4. den.* apud Thomam Blount in Nomolexico Anglic. e. M. tempore Edwardi I. exarato.

TOL

ULTURA. (1) Injustitia, damnum, violentia, vt *Tolta* I. Chartularium B. Marise de Bono-nuncio Aurelian. Querimoniam facientes de quibusdam injuriis et Tolturis quas fecerant. Forte legendum est *Tolura*: quod vide suo loco. (2) † Ius sumendi a subditis res praesertim ad victum necessarias. Chartul. Fontis Ebraldi.

LTVS, TVLTVS, Ablatus. Lex Mamén. tit. 34. Quidquid ibi Tolum fuerit, . . . omnia tripliciter testantur. Distioe cures . . . per foris nobis Tolsae sunt, in Placito apud le Blanc in Dissert. Hist. de Monz. p. 87. Gloss. MS. Reg. cod. 1197. Ademptis, Tultis. Marculfus ab. II form. 28. Memorato illo Tultis praesentibus Kalendas illas ad nostram cum omnimodis dirigere satiationis praesentiam. AESTVLTVS, pro Ablatis. Chronicon Fredegarii c. 76. Excepto Ducatu Dentelini, qui ab Austratis iniquiter Abstulnus fuerat. Abstolere, et Abstulnus, non senel apud Anastasium Biblioth. in Vitis p. pag. 93. 104. 105.

LVBERNA, Adfucula, παράσιτος, ἐρεπνύλος, in Glossis Lat. Graec. In quasi solis verna, qui soli seu pulae seruit, inquit Martinus, nisi vidiole sit pro Contubernalis.

LVM, Fastigium, etc. V. in Thor.

LVVS, Τριπύλη, in Glossis Lat. Graec. Martinus emendat Tader.

LVTILOQVENTIA, Επὶ τριτοχον, in Glossis Lat. Graec.

MA, TOMANTVDA. Papias: Tola, Tomantula, Pansia, vulgo Tomaculus. Ita MSS. At editus habet Tomacula. Italis, Toma est formatum pinguius, Tomacella vero hilla, el lucanicae species, quomodo Latinis Tomaculum. I. de Ianua: Tomacula, intestina propter divisiones et fiones, a Gr. τέμνω.

MAIRA, Obstragulum calcei, com superius, Italis Tomaisa, Tomais, et Tomara, Gall. Empeigne. tatura Saluciarum collat. 5. c. 143. tantum est quod quilibet caligarius in affaitator faciens vel fieri faciens ibulares stinalos, sen borgechinos I. VI.

quos vendideris, teneatur . . . facere . . . Tomairam totam de uno corio, sen de vna pelle.

TOMALLA. Odo de varia Ernesti Ducis Bauariae fortuna to. 3. Anecd. Marten. col. 362.

Sunt alii fests hirci, mirabile dictu,

Non caput est, nec vultus eis, humerisque retrahi

Ignescent oculi, paruum pro nare foramen

Pectus habet, vultusque loco parvissimus oris,

Lempnias appellant, crudis de more Tomallis

Vescuntur, salsaque maris possentur ab vnda.

Intestina significari videntur. V. Toma.

TOMARIA. V. Tremata.

TOMBA, Sepulcrum, Tombe. Y. Tumba I.

† TOMBARE, sakare, in Dial. creatur.

TOMBARELLVS, f. Plaustri genus, Gallis Tombercan. Inuentarium an. 1379. e Schedis Cl. V. Lancelot: Item una quadriga antiqua garnita. Item vnus Tombarellus antiquus garnitus. Item duc foladoyre. V. Tombrellam.

† TOMBELLVM, sepulcrum quod in memoriam sepulcri Christi exstrui solet. Stat. Mi. eccl. Tull.

TOMELLVS, Paruus tomas, libellus, aut epistola. Exstat apud Acherium to. 2. Spicil. p. 410. Tomellus siue epistola Ernulfi Episcopi Rossensis, et ibid. p. 411. legitur: Decens et commodum fore ratus sum; quod de re Majestati vestrae sentio Tomelli clausula explicare. V. Tomus.

TOMEN, TOMINVS, Monetæ species apud Hispanos Indicos, quæ memoratur in Synodo Mexicana an. 1585. to. 4. Concil. Hispan. p. 215. et pag. 371. quo in posteniori loco pretium 60. Tominorum pro vnaquaque argenti marca aestimatur.

TOMENTARIJ SAGI, in Regula Magistri. c. 81. stragula sen lectalia ex tomento.

O O

† TO-

† **TOMICATA**, exactionis species, in Ch. Aquit. a. 1199.

TOMINVS, Species monetæ. V. *Tomen*.

TOMOLA. V. *Tumba*.

† **TOMSOR**, tonsor pannorum, in Ch. a. 1353.

TOMVS. (1) Libellus, codex, membrana, Epistola, præsertim de fide, Græcis *τόμος*. *Tomus ad Antiochenfes* inscribitur Epistola Synodi Alexandrinæ an. 362. apud Athanasium. Alias Epistolas synodicas *tomis* titulo insigniri, observat Constantinus in notis ad Epistolam Concilii CP. ad Damasum PP. ut et in Epist. Concilli Carthag. ad Innocentium. Indicem consule ad calcem tomi 1. Epistolarum Rom. Pontif. et vide Glossar. mediæ Græcit. in *Tómos*. Marcellinus Comes in Chronico: *Leo Imp. pro Tomo Chalcedonense per uniuersum orbem singulis orthodoxorum Episcopis, singulas consonantesque missis epistolas, quo sibi quid de eodem tomo sentirent, cuncti suis rescriptionibus indicarent*. 10. Biclariensis in Chronico an. 7. Mauricii: *Gentis Gothicæ confessionem Tomo scriptam manu sua Episcopus porrigens*. **TOMVS** videtur usurpasse Isidorus Episcopus Pacensis in Chronico æræ 749. *Adiens per Gaditanum fretum Columnas Herculis protendentes, et quasi Tomi indicio porti aditum demonstrantes, vel clanes in manus transitum Hispaniæ præfagantes, vel referantes, etc.* Hic enim per *Tomum*, libellum, itinerarium, vel *mappam mundi* in membrana exarata intelligit. (2) † **Intestinum**, in Formulæ Mf. V. *Toma*.

TON, Iohanni de Ianua, *dicisur altitudo vel totum*, et ex eo Glossatori Lat. Gall. Sangerm. MS.

TONA, Dolium, *Tonne*. V. in *Tunna*.

TONABVLVM, *Sonus, vel tintinnabulum*, Iohanni de Ianua: (*Son*, in Glossis Lat. Gall. Sangerman.)

TONACELLA, *Tunicella*. Translatio S. Antonini, to. 1. Maii p. 768. V. *Tonicella* et *Tunicella*.

† **TONAGIVAR**, tributum, vestigi i. q. *Telonum*. Ch. Mf. a. 1255.

TONAIRA, Rete piscatorium 250. orgyas longum. Litteræ an. 1451. Archivio Piscatorum Massil. *Valeat vltimare Tonairas omnes quoscunque voluerint, ut sine stagnæ et i satae ac altitudinis et longitudinis bitæ*. V. *Tannaria*.

† **TONALE**, vas vinarium, dolu Ch. a. 1381.

TONALIS PRONVNCIATIO, A et clara, eodem tone quo cant solet in choro *Dominus vobiscum nali pronvnciatione dicit*, apud Bernardum in Ordine Cluniac. part. c. 45.

TONALITER, Cantando, cum modulatione et notis. Confessio 1300. in Chronico Mellicensip. p. col. 1. *Missæ pro defunctis in ch Tonaliter celebratur*.

TONARE, Canendo prædicere. *uentum Christi mysticis vocibus Tonerunt Patriarchæ*, in Expositio Antiquæ Liturgiæ Gallicæ m. Anecd. Marten. col. 91. *Tonare rendum*, Horrenda et minac clamare, apud Mabillon. to. 4. Anal. Benedict. pag. 140.

TONARIVS, Liber de tonis seu tonu. Trithemius narrat Aureliu scripsisse *Tonarium*. Quintu *Tonarium*, vel *Tonorium*, ut quid legunt, fistula est, qua tonus trur, ne altior vel remissior sit loquentis aut canentis.

TONATE, Cum tono, *toni* modulatione, canendo. *Tonate dicas De conas*, Benedicamus Domino, Ep Guidonem lib. 1. Discipl. Fartu c. 1.

† **TONDEIA**, i. q. *Tenda*, præst pro iure habendi tendam. Ch. a. 1114. V. *Tenda* 3.

TONDERARE, pro *Tondere*. V. Felix Monachus Gyrwenfis in V. S. Guthlaci c. 21.

TONDERE, Tonsura clericum monachum efficere. *Leges Lucæ Imp. apud Murator. to. 1. part. p. 132. col. 2. et lib. 4. Cap. cap. 35. Si quis puerum tuum p rentibus Tonderit, aut puellam lanerit, etc.* V. *Tonferare*. **TON**

DIE

DERE ALIVM *contra Legem*, in Lege Alamann. c. 65. §. 1. *Si quis alicui contra Legem Tonderis caput liberum non volens, cum 12. sol. componat.* §. 2. *Si autem barbam alicujus Tonderit volens, cum 6. sol. componat.* DIMIDIO CAPITR TONDERI, Poena seruorum latro- rum in Capitulari 1. an. 809. c. 11. et lib. 1. Capitul. c. 50. **TONDE- RE** AD MODVM CRVCIS. Fori Olcae an. 1347. sub Iacobo I. Rege Aragon. *Testes autem conuisti ad modum crucis capite Tonsurentur, et cum batullo campanae candenti ad modum crucis, in frontibus figurentur, et ita turpissime de illa villa, ubi hoc eueniit, expellantur.* **TONDERO**, *Tonsura altissimarum ouium*, Papiae. In MS. *Tondicrum*. **TONDITVRA**, Tonsura. V. in *Ac- cusa*. **TONDVARIVS**, Sarcinator, Gall. *Tailleur*, *Conturier*, in Processu de Vita S. Yvonis, tom. 4. Maii p. 553. Male pro *Condarius*. V. bi. **TONEGARE NAVEM**, f. Sebo vel pice illinire, ab Italico *Tonicare*, adducere, illinire, Gall. *Enduire*. V. *Holla*. **TONELLA**, **TONELLVS**, etc. V. *Tanna*. **TONENEA**. Formula Andegav. 1. *Ido tibi brabile valense solidus tan- ar, Toneneas tantas, lectario ad illo vestito valente solidus tantus etc.* **TONETVM**. Charta ann. 1251. e Ta- bulario S. Nicasii Rem. *Recognovit legasse vnum modium auenae au- natiu percipiendum et assignatum super Tometo suo, quod acquisiuit in illa de Pree.* Legendum fortasse *foreto*, colliculo, vel potius *Tolleso*. in *Toro*. **TONGILLATIM**, *Singulasim*, Pa- pie. (Glossae Isidori: *Tongillatim, gillatim.* Et mox: *Tongillatim, ngillatim.* *Tongillatim loqui, pra- is verbis, a Tongilio parafiso, qui hoc inueneras risus ancupitum, ut datus conuictio responderet, et ma- dicentem salutare blandissime.* *Contrarium sentit Martinus, qui*

Tongillatim loqui, suspicatur esse clare et scienter loqui, a Tongo, quod est nosco, teste Festo, quem adi.) **TONGINVS**, Decanus iudex. V. *Tan- ginus*. **TONICA**, pro *Tunica*, to. 3. Murato- rii p. 166. **TONICELLA**, diminut. a *Tonica*, Parua tunica. *Tonicella una de pur- pura viridi*, in Charta an. 1266. ex Tabul. S. Victoris Massil. V. *To- nacella*. † **TONILIZ**, jus quoddam dominicum, t. 9. Ordinac. p. 394. V. *Tona- gium*. **TONIMENTVM**. Charta an. 1012. apud Murator. delle Antiq. Estensi p. 121. *De arcis castro cum Toni- mento et fossato circumdato per men- suram iustam perice jugiales tres, etc.* Legendum est *Tenimentum*; vt in Charta an. 962. ibid. pag. 140. V. in *Tenere* 1. **TONINA**, Thunnus falsus, Italis *Ton- nina*. Conuentiones Saonae p. 54. V. *Tonnina*. **TONINVM FORMAGIVM**. V. *Te- nerinus*. **TONIS**. Glossae Isidori: *Vestis ludia- ria, histrionica, Tonis.* La Cerdia inallet: *Vestis ludiarria, histrionis tunica.* *Tonis* Graeuio videtur de- lendum. **TONITRABILIS**, *Βρονχιας*, in Gloss. Graec. Lat. MS. Editum, *Tonipia- bilis*, habet. Alii reponunt *Tonitra- bilis*, vt est in MS. Regio, vel *Tonitrualis*. Lucretius lib. 1. *Nunc ruans coeli Tonitralia templa superne.* *Tonitrualis* Euangelistarum vox, apud Marculfum lib. 2. Formu- la 1. **TONITRVA RVMPERE**. In Noris litterarum Pauli Diaconi haec le- guntur: *Dies malus sequitur cras, si ruperis Tonitrua, detruenies car- bones.* **TONITRVARE**, *Tonare*, in Ono- mastico ad calcem Actorum SS. Iunii tom. 4. **TONIVM**. Testamentum an. 1299. apud Baluz. to. 2. Hist. Aruern. pag.

pag. 522. *Item et Aymericus filius meus possideat et habeat hereditario centum solidos venduales ad vitam suam duntaxat. Item et Margarita filia mea volo quod habeas et possideas hereditario centum solidos venduales ad vitam suam duntaxat. Item lego dicto Guidoni filio meo successionem Tonium et freyreschiam, exceptis centum solidis quos Agnes primogenita percipiet post mortem Aymerici fratris sui. Mendum inesse videtur in hac voce, ac fortean legendum omnium, adeo ut Guido constitutur haeres omnium reddituum, qui aliis fratribus ad vitam duntaxat conceduntur.*

TONIZARE, Certo tono, seu modulatione cantare. *Psalmos juxta Anisiphonas Tonizare*, apud Beletum cap. 58.

TONLEIVM, TONLIVM, etc. V. in *Telon*.

TONNA. (†) Tributi species. († Leg. *Toma*, V. in hac v.) *Charta Berengeri Comit. Prouinciae ann. 1235. apud Dion. Saluaingum: Quod nullus Castellanus vel Miles ab omnibus euntibus et redeuntibus a montaneis possit exigere vel petere aliquid, sine mutationem, sine aliquam bestiam, seu Tonnam, vel aliquid in pecunia numerata.* (2) Dolium; *Tonnagium*. V. *Tunna*.

TONNARIA, Piscaria thunnorum. V. *Tunnaria*.

† **TONNATOR**, inter pannorum mercatores recensetur in Reg. Episcop. Niuern. a. 1287.

TONNAVS, TONNELLA, TONNELVS, Dolium. V. *Tunna*.

† **TONNELERIA, TONNELLARIA**, vicus Pariliis, ubi habitant doliarum, Gall. *Tonnelliere*. Ch. Mf. a. 1263.

TONNINA, Thunnus falsus, apud Italos. V. *Tonina* et *Tunnaria*.

TONNITVS, pro *Tinnitus*, Campanae altero latere tantum pulsatae sonus, Guidoni lib. 2. Discipl. Farfensis cap. 39. V. *Tintinnabulum*.

† **TONNOLIVM**, praestatio ex pane et vino. Ch. Mf. a. 1217.

TONSA, Ovis. Iacobus Cardin. in Vita S. Petri Coelestini lib. 1. cap. 7. §. 5.

TONSARE MONETAM, Tondere circumcidere, in Statutis Pallanensis lib. 2. cap. 37. V. infra *Tonfores*.

TONSATVS, apud Acherium to. 2. Spicil. pag. 218. ex Rotherio, pro *Tonsuratus*, ut supra legitur in *Asenoquiza*.

TONSILLA, *Palus delatus et cassus praeferratus, qui navis reliquenda causa in littore figitur*, apud Feitum Utuntur Accius, Bern. de Breysbach ltn. Ierosol. p. 240. Scripturae Virae S. Probatii, to. 1. Febr. pag. 554 etc.

† **TONSONA**, pellis lanam, Gall. alias *Tonseau*. Arest. a. 1369.

TONSORARE, Tondere in Clericum vel Monachum, in Capitularibus Pipini Regis an. 755. c. 11. apud Marculfum lib. 1. form. 19. V. *Tondere*.

TONSORATIO, *Tonsura*. *Tonsura in Clericum*, in Bulla Honorii PP. e Tabulario S. Richarii. V. *Tonsura*.

TONSORES. Matth. Westmonasteriensis an. 1247. *Moneta Eboracensis . . . coepit deteriorari et corrumpi per illos falsarios monetae quos Tonsores appellamus. Retonsura monetae*, in Fleeta lib. 1. c. 20. §. 128. etc. *Retonsura cruda*, §. 129. quae necdum in laminam aut pergamenum redacta est. *Moneta retonsa*, §. 128. *Tonsura*, §. 123. In Chronicon ad an. 1278. *Hoc cum Iudaei pro Tonsura monetae magna multitudine ubique per Angliam suspenduntur. Tonsurare autem est monetae*, in Statutis Perusiae p. 57. Meminit Procopius lib. 3. de bello Gothico c. 1. cujusdam Alex. Logotherae, quem Byzantii *ψαλιδιον*, seu Forficulam cognominant, quod nummum aureum tam deorsum circumcideret, ut eo, quantum vellet, curtato, orbem vel sic seruaret quo erat antea circumscriptus. Mox addit: *ψαλιδιον γὰρ τὸ τοιοῦτον ἀπὸ τῶν ὀργάνων, ὃ ταῦτα τοιοῦτον ζεταί.* V. *Tonsare*.

TONSORIVM, Linteum, quo reguntur pectus et humeri, cum quis tonditur, aut etiam peluis ad barbam

ablaendani. Guido lib. 2. Discipuli.
Fart. c. 20.

TONSVRA ADVLTERA. Proclama-
tio Ciuitatis Apt. incerti anni:
*Nulla persona audeat seu praesumat
Tonsuram adulteram portare. Co-*
nam subditiuam intelligo, qualis
punc temporis gerebatur; et cuius
huc recens admodum erat, cum hic
prohibeatur: nisi malis hoc statuto
returum esse ne quis se clericum
inulet. **TONSVRA ECCLESIA-**
TICA. Isidorus lib. 2. de Eccl.
Offic. c. 4. et ex eo Papias: *Tonsu-*
ra Ecclesiastica usus a Nazareis
ortus est, qui prius crine seruato,
crine post uitae magnae continentiae
uestigium completa capus radebant, et
opillis in ignem sacrificii ponere iu-
ebantur. *Huius ergo exempli usus*
à Apostolis introductus est, ut hi,
qui in diuinis cultibus mancipati Do-
mino consecrantur, nisi Nazarei, i.
uandi Dei, crine praeciso innouem-
ur. **TONSVRA PETRI,** in tertia
S. Eusebii lib. 2. c. 2. Gre-
gorius Turon. lib. 1. de Mirac. c.
3. *Petrus Apostolus ad humilitatem*
secundum capus desuper tendi insti-
uit. Quae quidem *Tonsura Petri,*
non alia est ab ea, quam Coronam
Clericalem appellant. V. Germanum
Patriarcham in Theoria Eccles. **TON-**
VRA MONETÆ. V. *Tonsfores.*
TONSVRA NEMORVM, lus ex-
nodendi et colligendi ramos in sil-
uis. Conuentio ann. 1125. in Pro-
stat. noue Hist. Occitan. to. 2. col.
37. **TONSVRA PANNORVM,**
all. *Tonsure de draps,* in Computo
a. 1333. tom. 2. Histor. Dalphin.
a. 282. **TONSVRAKE MONE-**
AM. V. *Tonsfores.* **TONSVRARI,**
iuratur Clerici, qui tonsuram seu
Coronam Clericalem accipiunt, in
Concilio Meldensi an. 845. cap. 58.
apud Nicolaum I. Epistola 7. etc.
TONSVRARI MORE ROMANO-
VM, i. crines detonsos deferre mo-
Romanorum, cum Longobardi
cleros haberent, apud Anastasium
S. Hadriano PP. pag. 106.
TONSVRARI AD POENITEN-
TIAM. Gesta Archiepiscoporum Tre-

uir. apud Marten. to. 2. Ampliss.
Collect. col. 243.

TONSVRATORES, Exactores, quasi
Tonsfores plebis. Gregorius M. lib.
10. Epist. 47.

TONSVRATVS, Idem qui *Psalmistas-*
tus, Extr. de Reg. Iur. cum inter,
id est *Psalmistae* Ordo minor. V.
Durandum lib. 2. Ration. cap. 3.
num. 1.

TONSVS, Clericus, tonsura initiatus.
Testamentum S. Remigii apud Flo-
boardum lib. 1. cap. 16. et Miraeum
tom. 1. p. 5.

TONVS. (1) Ioan. Abrinc. de Offic.
Eccl. p. 63. *Tres Psalmi . . . in*
Tono dicantur. Id est voce altiori,
et cantu inflexo, seu Gregoriano.
Contraria notione pro cantu directo
absque vlla inflexione in Synodo
Limae an. 1582. to. 4. Conc. Hisp.
p. 276. *Diebus Dominicis et aliis*
festiue colendis cantent Missas et Ve-
speras; et intra septimanam, ubi
cantari non poterunt, recitentur in
Tono. Adde Regulam Toribii eo-
dem tom. pag. 666. col. 1. (2) †
Ch. Sec. IX. apud Pez. t. 6. Anecd.
p. 1. p. 86. : *Sex camisiae cum*
tonis.

TOOL, TOPILLVM. V. in Telon.

TOPA, († ager incultus, i. q. *Va-*
stus 1; a vet. Gall. *Tope*.) Iuramen-
tum Canonicorum Belnensium in
Burgundia: *Es si qua alienata vel*
in ruinam seu Topam deducta fuerint,
ad debitum statum reducam. Iura-
mentum Decani ejusd. Ecclesiae:
Si aliqua sunt alienata aut in Topam
posita ad bonam reparationem reponi
faciam. Forte leg. *Tortum.* V.
Tortus 1.

TOPACA, Species panis dulcissimi
cum caseo. Consuetudines Floriac.
MSS. *Pro signo Topacaram. generali*
panis signo praemisso et etiam casei
primario hoc adde, ut digitos vni-
manus facias currere per pollicem
eiusdem manus, etc. Ex similiru-
dine signorum, quae pro stationibus
facienda dicit Vdalricus supra in
voce *Signum,* *Topacas* idem esse
conjecto quod *Flasones.* V. *Flam-*
sones.

TOPARCHA, Τὸπαρχα, Loci praefes, dominus, princeps. Occurrit apud Sparrianum in Adriano cap. 13. et recentiores passim. V. Glossarium mediae Graecitatis. **TOPARCHIA**. Glossae Gr. Lat. Τὸπαρχία, *Pagus*. Occurrit hac notione 1. Machab. 11. 28. pro ipsa vero pagi seu regionis praefectura dicitur Plinio lib. 5. cap. 14. **TOPARCHILITER**. Glossae MSS. *Toparcha Princeps vnius loci. Toparchiliter, Principaliter.*

TOPAZIO, Topazius. Aluarus in Vita S. Eulogij: *Topasion* habetur apud Madox Formul. Angl. p. 336. alij *Topasium*, vel *Topasius*.

TOPAZIVM, pro *Typarium*, f. quod *Topazio* sigillum, seu Principis imago insculpta erat, habetur apud Marth. Patris an. 1246. V. *Typarium*.

TOPHVS, **TOPHICVS**, etc. V. in *Tufus*.

† **TOPIA**, Ital. *Topia*, domus caduca, semi ruta. Stat. Auellae, a. 1496.

† **TOPICVS**. *Dei topici*, quorum cultus intra muros suos terminatur, apud Seruium ad lib. 7. Aen. v. 47., quos Minucius vocat *Deos municipes* et Tertullianus *Deos decuriones*.

† **TOPINARIA**, morbi genus, t. 2. Aug. p. 584. V. ibid.

TOPOTERITI. V. *Locifernator*.

TOPPVS, Falcis, manipulus, vt videtur. Charta Henrici Ducis Saxon. an. 1158. apud Ludewig. to. 6. Reliq. MSS. p. 237. *Census autem per omnes terminos horum trium episcopatum . . . solutus vnus, Toppus lini vnus, pulus vnus*. Saxonibus *Top* dicitur fastigium, culmen, iugum; Belgis vero cumulus, et vbi de crinibus agitur, cirrus, Gallis *Touffe, Tonpen*. V. *Tufa*.

TOPVS, Gr. Τόπος, Locus. Manilius 3. v. penult.

Otto Topos, per quos stellas diuersa volentes.

TORAGERIVS, Carceris custos. V. *Turris*.

TORAGIVM. (1) *Ornatus vel mihnus, et dicitur a torus*. Ita Vgutio,

et Ioannes de Ianua. Papias editum habet, *Ornatus inimicus*, pro *mimicus*, quomodo praeferunt Glossae Antiquae MSS. (2) Charta Philippi Aug. an. 1185. pro Ferrarient oppido, apud Morinum in Hittor Vastineni lib. 5. p. 707. *Vinegi sua omnibus diebus reddens, Toragi in crastino S. Martini reddere mapiens, eo scilicet tenore, quod pro omni dolio maiore vel minore, qui vendetur, 3. denarios Ecclesiae faciens*. Sed legendum *Foragis, Tolagis*. V. *Foragium* 1. (3) *Pr Geolagium*. V. *Turris*.

TORALE. (1) Supellex lectaria: *nat torum* Latini vocant, quiddam lecti instruendo ac insternendo conductum. Gloss. Lat. Gr. *Torale*, περιστάριον. Sic legendum pro *περιπλεον*. Glossae aliae habent *περιπλεον*. Gloss. Lat. Gall. MS. *Thorium*. *Torale culcitra picta; an puncta?* Papias *Torale, longae perpetuaeque moris a toro dictae*. (2) Tabularium Eusebii mosynae S. Pauli Viennensis: *hij subscriptos terminos, id est a rad aquae, qui vocatur Secusia, sicut cas charveria S. Eugendi, et per Torale in circuitu montis, usque ad aliam vadum praefatae aquae, etc.* Specul aggeris est inter agros ducti, per quem inceditur, cum opus est, unde et pro via cespititia inter agros exstructa sumitur, vt mox *Toralum*. Charta an. 1370. e Sched Marchionis de Flamaris: *Nem Toralia, terras, nemora predicta eadem aitori esse hypothecatas et obligatas*.

TORALLVM, Eadem, vt videtur, notatione, ac *Torale* 2. Charta Comitatus Bituricensis an. 1181. *Si accusatus fueris pastorale, vel Torallum, vel viam, vel plateam, metam arasse vel fodisse, etc.* Vt Consuetudo Bituricensis edita e Thimasterio c. 11. *En demande de ritaige entre privées personnes, aussi en demande sur action hypotet que, et là où aucun jage suis son jet que il a fait aucune malefiance Torat ou en chemin*. Vbi Vir etus *Toralum*, effusionem denotat ait in veteribus Chartis, nescio q

vide. Nam *Torallum*, viae species fuit, ut mox in *Torale* 2. dicebatur. V. de *Lauriere* in Gloss. Iulii Gallici v. *Toral*, et inferius *Tarella* 2.

TORALLVS, TORALLVM, Collis, idem quod *Toro*. Charta an. 1238. in libro 1. Feudorum Borbonensis Dominii fol. 37. *Sicut diuidis stratis publica, quae ducit apud Roseres usque ad prata des Granges, et usque ad Torallum Borbonense*. Charta ann. 1233. ibid. fol. 73. *Et ibi inuenitur quidam Torallus, qui se extendit super vineas de Corp. etc.* Fortean accuratius exponeretur agger seu iter cespitium inter agros, ut in *Torale* 2. dictum est. Idem enim omnino sonare videntur *Torale*, *Torallum*, et *Torallus*.

TORANVS. V. *Turo* in *Toro*.

TORATIVM, turris, ap. Murat. to. 20. Script. p. 895.

TORBA. (1) Fascis. Statuta dataria Riperiae fol. 5. c. 12. *De qualibet Turba pro introitu soldi duo. De qualibet libra aestimationis sitularum pro introitu den. 4.* (2) † Niger cespes, qui vicem carbonis praestat, i. q. *Turba*. Ch. Ms. a. 1298.

TORBAC. Testamentum Tellois Episcopi Curienfis an. 15. Pippini Regis, to. 2. Annal. Bened. p. 708. *Item villam meam Iliande, salam cum cellario, cum omnibus, quae circa ipsam salam haberi videntur ex integro; Torbaces, sabulata, barecae, etc.* Et mox: *Cum sabulata, cum Torbacis, cum orto*. Rursum: *Item Muriciam salam cum cellario, cum caminatis, cum solario, cum Torbace, cum stabulo, cum barecis, cum sabulata, orto, etc.* Pluries occurrit ibi pro aedificiolo, ut videtur, seu parte aedificii mihi incomperta.

TORCAMANS, Manutergium, quasi *Torchemains*. Statuta S. Victoris Massiliens. ann. 1531. *Providere de manutergiis sine Torcamans pro tergendis manibus.*

TORCARE, Detergere, ex Gallico *Torcher*. Fleta lib. 2. cap. 78. §. 2. *Bones striliare, Torcare.*

TORCEA, Idem quod mox *Torchia*. Acta SS. Nerei et Achillei, to. 3.

Maii p. 14. *Accensis quacis cereis albis. Torce* Kennetium Antiquitatum p. 574.

† **TORCELLARE**, f. *torceas* re, in Ch. a. 1221.

TORCHA. (1) Ut mox Conuentio inter Decanum tulum S. Germani Autissi Lobinell. to. 3. Hist. Paris **TORCHETA**, Parua *torchetam ad arandum in Corporis I. C. in Litteris* apud Rymer. to. 9. p. 87. **TORCHETVS**, vt *Torch* Rymer. to. 11. p. 9. col. 1 ris an. 1445. (2) **TORCHIA**, f. certus coriorum i. q. *Tacta*, in Arcst. a. 1: † Modus agri, in Tabul.

TORCHIA, Funale tortitium *Torche*. Knyghton. lib. 5. *una (navis) onusta erat parte cum fertura equorum alia cum cera facta in Torreis, et salibus, etc.* **TORCHII**, Eadem notationem an. 1386. apud Formul. Anglic. p. 429.

† **TORCHO**, taeda minor, cerea, in Ch. a. 1393.

† **TORCHONNVS**, contextmen pedibus suppositum, 1245.

TORCIA. (1) Idem quod Acta S. Iuuenalis Episc. Maii pag. 404. V. *Torfa*, et *Tortifus*. (2) **TORCISA**, Agger ad Ligeris riu hiemales fluminis exundatio primantur. Robertus de n 1169. Rex Henricus fecit *ta et lata, inter Franciam mannam, ad praedones similiter fecerat in Andegan super Ligerim, ad aquam quae messes et prata praedam retinacula, quae Torfia per 30. fere milliaria, facie discare mansiones hominu Torfias tenerent: quos etiam beros de exercitu, et multum fsum pertinentibus. Nunc vetus habet hoc loco Tor aggeres, Turcies vocat Co*

Aurelian. art. 256. Ita Padi accolae illam terrae aggrationem, qua agros finitimos a fluminis eruptione defendunt, lingua patria *Argines* appellant, ex Latino forte *agger*. Capitula Caroli M. lib. 4. c. 10. *De aggeribus juxta Ligerim faciendis, ut bonus Missus eidem operi praeposatur*. Ita aggeres Nili dicuntur in Cod. Theod. tit. de Nili aggeribus, apud Sidonium lib. 5. Epist. 5. *Publicarum molinum obiectus*.

TORCICIVS, f. *Tortilis*, a Gallico *Torse*. Computus an. 1245. e Bibl. Regia: *Pro pede cujusdam cisi Torcicii et redorando xviii. s. V. Tortisius*.

† **TORCIMANNVS**, interpret, Ital. *Torcimanno*, in Ch. a. 1398.

† **TORCINIA**, funale tortitium, in Ch. a. 1422.

TORCIO, Damnum, injustitia, Gall. *Tors*. Chronicon Briocense apud Lobinell. to. 2. Hist. Britan. col. 884. V. *Tortus* I.

TORCOLIVM, V. *Tercolum*.

TORCONNERIE, Injuria, Gall. *A tort*. Regellum Parlamenti an. 1379. apud Baluz. to. 2. Hist. Arvern. p. 165. V. *Torsionaria*.

TORCVLA, *Ελαστρεβίον*, Torcular, in Glossis Lat. Graec. Sangerman. MSS. In Editis: *Torculae*, *ελαστρεβίον*.

TORCVLARE, Vnas terere, calcare. Fortunatus Epist. ad Syagrium: *Quod iste Torcularis in fletu, ille apothecaret in fluctu*. Inuentar. an. 1476. Item plus in eodem stabulo unum torcular . . . pro Torculando vindemiam tempore vindemiarum.

TORCVLATOR, *Ανοσβάτης*, in Glossis Lat. Gr. Aliae Gr. Lat. *Ανοσβάτης*, *Calcasor*, *Torculator*.

TORELLA, vel **TORELLVS**. Testamentum an. 1386. apud Madox Formul. Anglic. p. 427. *Lego . . . Radulfo filio meo . . . unam aniam blen cum Torellis cum lesso ejusdem sessae*. An diminut. a *Torus*, lectulus?

TORELLAGIVM. V. *Torrellagium* in *Torra*.

TORRESTINA, Panis certi ponderis Conuentio Domini et incolarum Cist. noui an. 1461.

TORRETVS, Colliculus. V. in *Torra*. **TORREVMMA**, Vās, opus caelatum. Gloss. Gr. Lat. *Τόρευμα*, *Torcum*. Papias: *Torremata, vasa, quae sunt a torro facta*. Eadem habet W. Brito. Ioan. de Ianua: *Torremata, a tornatura, vel tornatum vas, quod quid tornatur et dolatur, sive sine lectus, sive aliud. . . Vās Prudentius, Palchra vero veteris Torremata rore rigantur*. In Pichom. v. 370. *Torevū*, caelo, torro. Hesychius: *Torevū*, γλυφί. *Torvetai*, γλυπτῶν. Fortunatus lib. de Vita S. Martini:

Emblema, gemma, lapis, Torremata, thura, salerna.

Improprie vero **TORREVMMA**, pro *Toro*, vel torali vsurparunt Scriptores aevi inferioris. Saluian. lib. 4. ad Eccl. Cathol. *Notans triduum rum redundansiam penimenta; sicut nobili latus facinus; mensas cunctas ac Torremata mero iugiter madens*. Sidonius lib. 1. Epist. 2. *Torrematum, peripetasmatumque modo cunctis chylis profertur supellex*. **TORREVMMA**, apud Smaragdum in Grammatica MS. in Glossa interlineata exponitur *carmen nuptiale*.

TOREYSIVS CASEVS, in Scatur. Montis-regalis pag. 308. An locus ubi fit, sic dictus?

TORGIA, Idem quod *Torchia*, Anglicis *Torch*. Testamentum Richard. II. Regis Angl. apud Rymer. to. 2. p. 75. col. 2. *Es totum iter ad Torgiae circa finem nostram continetur deferantur ardentes, etc.* Pluries recurrit ibi.

TORIA, Panis incisus, Papiae: sed videtur legendum *Torta*. V. in *bu* voce. Est enim incisus, incisionibus notatus et distinctus.

TORICA, pro *Lorica*, mendo typographico; nisi sit pro *Thoraca*; quae vox idem sonat atque lorica. Litera an. 1275. tom. 3. Ordinatio Reg. Franc. p. 63. n. 14. *Balisse vero quarcelli, torni, scuta, Torice, albioniones, etc.*

TORI

PRIMA, *Cochlear quo cella versatur.* Amalthæa.

ORITVS, s. pro Tortus, cujus frons obducta est, nostris *Refrogné*, *reckiné*. V. in *Escolas*.

ORNAMENTVM, **TORMENTVM**, pro *Torneamentum*. Charta Matthæi Abbat. Fusniac. ann. 1237. V. *latria Torneamentum* et *Tormentum* 2.

ORMEN, *Tormens*, in Glossis Lat. Gall. Sargerman. MSS. ex Ioanne de Ianua, qui *Tormen* haber pro *Tormentum*. Pro dolore intestinorum *Termina* plur. num. passim occurrit apud Latinos; vnde *Tormen* dixit I. de Ianua. V. *Tormentum* 1.

ORMENTARE, Torquere, *Tormentis* excruciare. Gall. *Tourmenter*. Arnoldus Lubec. lib. 2. c. 16. *Tenonicum quendam, quem diu carceris inclusione Tormentaueas, fecit muros ascendere.*

TORMENTINA, resina therebinthina. Tract. ms. de re milit.

TORMENTVM. (1) Est omnium intestinorum vexatio. V. Caelium Aurelian. lib. 3. Acutor. cap. 17. Glossæ Lat. Gr. *Tormina*, *divertigior*. (2) Pro *Torneamentum*. Epitaphium Rogeri de Mortuomari in Monast. Angl. tom. 2. pag. 229.

(3) † *Funis quo contrahitur prora ad puppim*, in Gloss. vet. Cod. 7613. (4) † **TORMENTVM** *mvrale*, petrariæ species, i. q. *Bombarda*. Murat. t. 21. Script. p. 94.

TORMENTIVOSVS, *Tormentis* plenus. *Ligationes Tormentuosi organi*, Cælio Aurel. lib. 3. Acut. cap. 6. *Tormentas* eadem notione.

TORMENTVRA, Tortura. Processus de B. Wernhero Mart. to. 2. Aprilis p. 732.

TORMIN. In Epistola an. 1113. Ampl. Collect. col. 1115. memoratur *baliſta ad Tormin*; sed legendum est, ni fallor, *ad Tormum*. V. *Tornus* 1.

TORMOVELAE, Hybernis dicuntur trabes transuersariæ, ad portas, vel in aditu viæ alicujus, qua arceri equi aut currus solent: vel crates mobiles, aut septa, quibus praetorum claudi ingressus solet. Vita S.

Aidani Episc. Fernens. in Hibernia n. 35. Qui ante nos aperiet Tormonem uadi.

TORNA. (1) Duellum, ex formula recepta, quod qui duello rem probaturus esset, *tornari* ad duellum diceretur. Charta Alfonsi VI. Imperatoris Hisp. an. 1086. apud Anton. de Yopez to. 6. *Homicida cognitus dabit centum solidos, et tertia pars sit condonata pro Rege. Si negauerit, iures, quod non fecit, et ad Torna lisiget, et si ceciderit, possit centum solidos, et 60. solidos de campo, et quod ultra expendis in armis et operariis et expensis. Vbi lisigare, est pugnare.* V. in hac voce. **TORNARE**, In duellum vocare, lege duelli aliquem aggredi. Libertates villæ Franchæ, concessæ ab Archiepbaldo D. Borbonensi an. 1217. (2) †

Quanti pluris res sit compensatio, in permutationibus, Gall. *Tourne*, i. q. *Turna* 1. Ch. Mf. a. 1325.

(3) † **TORNA**, **TVRNA**, quod in emptionibus rei venditæ superadditur in compensationem partis ejusdem vitiosæ. Ch. Mf. a. 1342.

(4) † *Cauum* recipiendis aquis, quæ a montibus decurrunt, gurges, Gall. *Torne*. Tabul. S. Vict. Massil.

TORNAFOLLIS, **TORNAFOLLVM**, Propugnaculi genus, vt *Batifolium*. V. in hac voce. Regestum Computorum Dalphin. rit. Graisivod. an. 1348. fol. 23. *Item fecit fieri quinque Tornafolles novos et unum reparari, pro quibus soluit et pro 300. feshonibus carrethorum empennatis, emptis pro garnisoni castri, 75. s. 4. d. Statuta Vercell. lib. 5. fol. 126. Item quod aliquis non accipias vel exportes lignaminum alicujus domus, cassine, molendini, balfredi, Tornafolli, spaldit, pontis, septium, cupos vel lapides, affides seu alterius edificii, quod sit in ciuitate vel curia et districtu Vercellarum.*

TORNAGLIVM, Instrumentum quod aquæ vi versatur. Statuta Montis-regalis p. 248. *Item statutum quod nulla persona audeas vel praefumas facere vel tenere in dicta bealeria seu bealeriis aliquod molendinum seu*

Tornaglitum, vel aliquod aliud asiam sub poena librarum x. Asten. pro quolibet et qualibet vice, et totidem pro emenda.

TORNALE OPUS. Lib. I. Miraculorum S. Richarii c. 13. *Seruus, quem a Deo dira passio angebat hydropica, ut inhabilis haberetur ad omne opus, vixque e loco moveri posuisset, positus in Monasterio, ubi Tornale opus exercebatur. Legendum forte Torrale, nisi quis malit Tornale opus esse quod torno fiebat.* V. *Torrale in Torra.*

TORNALERI. Charta an. 1273. in Regesto Homagiorum Nobilium Aquitaniae fol. 12. *Tenens unam stagiam ejusdem feudi cum Tornaleris suis;* id est, pertinentiis seu appendicibus, a Gallico *Tour*, vel Hispanico *Torno*, ambirus, ut videtur. Occurrit ibi pluries.

† **TORNALERIVS,** haeres legitimus, qui in *turno* s. ordine est ad successionem, vel qui jure agnationis praedium venditum *tornare* s. redimere potest. Ch. Ms. a. 1263. V. *Tornerius et Turnus.*

TORNAMENTVM, Praelium hostile. Epist. 73. ex Francicis to. 4. Duchesnii: *Forssum non praeteritis cognitionem vestram Rainaldum Pomponiensis hominem vestram Ansericum Montisregalis in hoc Tornamento cepisse.* V. *Torneamentum.*

TORNARE. (1) Diuertere, deflectere: unde in vocibus, quibus Duces inter praeliandum utebantur, illa erat: *Torna*, i. deflecte, apud Mauricium in Strategicis. Edictum Rotharis Regis Longob. tit. 104. §. 2. tit. 105. §. 20. et Lex Longobard. lib. 1. tit. 22. §. 6. de Venatore: *Quando eam (feram) postposueris, et se ab ea Tornaueris, etc.* Tit. 25. §. 45. *Nam si sequi coeperis, et se de via Tornaueris, etc.* id est se auerterit, vel deflexerit. *Desornare*, apud Gellium lib. 9. c. 8. et Ammianum lib. 23. Vetus Charta Hispanica ann. 1063. apud Blancam p. 635. *Et statim, quando fueris Tornatus de caualgata, et veneris ad Tutela, etc.* Id est, cum reuersus fuerit, Gallico, *quand il sera retour-*

né. Aliis notionibus occurrit in *Torna* et *Turnus bursae.* **TORNARE PASTAM,** Farinam subigere, subigendo versare, et in panem esse formare, apud Bernardum in Ordine Cluniac. part. 1. c. 75. *Tornare panem*, in Regula Hirseuallis, inter Probat. Hist. Lothar. to. 2. col. 114. et inter Monumenta sacrae antiquit. to. 1. p. 138. **TORNATA VINI,** quae *Confusa* dicimus, in Charta Leodouici VII. an. 1141. pro Bituricensib. apud Thomasserium, Gallicis *Vin tourné*, Vappa, vinum vapandum: qua notione rursus occurrit in Chartis an. 1194. et 1279. apud eumd. Thomasser. *Vinum acetum vel Tornatum*, in alia ann. 1309. to. 1. Hist. Dalphin. p. 98. col. 2. (2) † *Compenlare*, supplere, i. q. *Retornare* 6. Gall. *Tourner.* Ch. a. 1190. (3) † *Praedium ab igne venditum redimere.* Ch. a. 1334. (4) † *In regesta referre.* Ch. a. 1361. (5) † *Instituere.* Ch. a. 1291. (6) † **TORNARE FIGURAM,** deponere. Ch. a. 1207.

TORNARIA. (1) V. *Turnus bursae.* in *Turnus* 1. (2) † *Praedium permutatione acquisitum.* Murat. to. 6. Antiq. Ital. p. 289.

TORNARIVS, Idem qui infra *Tornator.* Charta an. 1052. apud Eberhardum Balbinum in Hist. Bohemica p. 191. (Alia notione legitur infra in *Turnus bursae*.)

TORNATILIS. (1) *Torno politus, perfectus*, in Canticis Cant. §. 14. et 7. 2. *Tornatiles manuales*, Wernerio Rolewinko de antiqua Saxonia apud Leibnitium to. 3. Scriptot. Brunsvic. pag. 639. *Tornatilis tassus*, Iohanni de Polda, apud eund. Leibnit. to. 2. p. 309. Turbo, nostr. *Tourbillon.* (2) † *Versatilis.* Ch. a. 988.

TORNATIO. (1) Praelium, confectus, quomodo *Tornamentum* vici pari diximus. Galbertus in Vita Caroli Comit. Fland. n. 121. **TORNATIO**, interdum etiam decursus equesteris, vel bellica, seu *Tornamentum.* Item Galbertus n. 1. *Pro exercitio Militum . . . cum decursus equitibus Tornationes exercant.* (2)

(2) **TORNATIO, TORNATVRA**, Forma, elegantia, Gallis *Tournure*, eadem notione. Guido Abbas Cisterciens. lib. de Musica. V. *Tornatura* I.

TORNATOR, qui torno operatur, *Tournours*, in Glossis Lat. Graec. Aliae Gr. Lat. *Tournours*, *Celator*, *Tornator*. *Tornatores* aut *simulacropum* sculptores, Iulio Firmico lib. 4. c. 7. Occurrit hac notione, in Capitulari de Villis Caroli M. c. 45. et 62. in Chartulario S. Vincentii Genomani. fol. 54. Historia Beccensis MS. fol. 142. *Dederunt Beccensi coenobio unum Tornatorem in foresta de Conchis*. Alia notione legitur in *Turnus burfae*.

TORNATRICES, Saltratrices, mimae. Hincmarus in Capitul. ad Presbyteros dioecesis suae c. 14. *Nec turpia joca cum urso vel Tornatricibus esse se facere permittat*.

TORNATVRA. (1) Opus torno factum, 3. Reg. 6. 18. V. *Tornatio* 2. (2) Modus agri, jugero respondens, Gallis *Arpens*, apud Bononienses Italos praesertim, ut colligitur ex Rollandino in Tractatu seu Summa de Notaria scripta an. 1265. Concilium Marzaliae sub Honefio Archiep. Rauennate an. 973. *Ut concederet in duobus locis Tornaturas vinearum 30. videlicet in primo loco juxta Monasterium S. Isaiae vineam unam, quae tribus viis circumdatur, etc.* (3) Mensurae species, minor *Tornatura* vulgari, quae jugerum est, Italis etiamnum *Tornatura* di terra. Statuta Mutin. fol. 26. rubr. 144. *Qui habent terras juxta dictam stradam et ab utraque parte stradae, teneantur extirpare terram suam per unam Tornaturam longe a strata*.

TORNATUS, Idem qui *Attornatus*, Procurator, de quo supra. V. *Spelmannum* in *Attornatus*.

TORNE, *Agonis genus et certaminis, unde fortasse Torneo*, apud Laurentium in *Amalthea*.

† **TORNEA**, turris, propugnaculi species, l. q. *Tornafollis*, in Ch. Reg. 54.

TORNEAMENTVM, Gallis alias *Torneiement*, vel *Tournoyement*,

nunc *Tournoi*. Auctor Breuiloqui: *Torneamenta dicuntur quaedam nundinae, vel feriae, in quibus Milites ex editto convenire solent, et ad ostensionem virium suarum et audaciae semere congregari, vel congradi. Decursiones militares, ludicrae equestres pugnae: Matthaeo Paris, hastiludia, ludi equestres: Willielmo Neubrig. Meditaciones militares, armorum exercitia: Houedeno, Militaria exercitia; quae nullo interveniente odio, sed pro solo exercitio, atque ostentatione virium fiebant, ait idem Neubrig. Ludi militares, Thomae Walsinghamo: Gladiaturae, Lamberto Ardensi: Bellicae illusiones, eidem. Ioannes Sarisberienfis l. 3. Metalogici c. 10. *Fuit antiquitus haec jure militari disciplina Romanorum, ut qui armis fuerant exercendi, ab ineunte aetate assuescerent milium imaginariae, et ludentes in eo jugiter versarentur adolescentes, unde postmodum in necessitatibus Reipublicae feliciter triumpharent*. Chionicon Montis - Sereni ann. 1175. *In exercitio militari, quod vulgo Torneamentum vocant. Torneamentorum repertorem Gaufridum II. Dominum Pruliaci, (de Prulli) in Andibus agnoscit Chronicon Turo-nense: Anno 1066. Gaufridus de Pruliaco, qui Torneamenta invenit, apud Andegavum occiditur*. Chron. S. Martini Turon. *Anno Henrici Imp. 7. et Philippi Regis 6. fuit proditio apud Andegavum, ubi Gaufridus de Pruliaco et alii Barones occisi sunt. Hic Gaufridus de Pruliaco Torneamenta invenit. Fuit Gaufridus pater alterius Gaufridi, a quo Comitum Viendocinensium series profuxit. Certe inventas a Francis ludicras istas decertationes, et ab iis primum receptas, et obiti solitas, profitentur passim Scriptores. Matthaeus Paris an. 1179. *Conflictus Gallicos, Torneamenta appellat. Huic consentit Radulfus Coggeshalensis in Chron. MS. Dum more Francorum cum hastis vel comis sese cursim equitantes vicissim impeterent. A Francis Torneamentorum vsum accepere Angli, quibus haud innotuerunt,***

runt, nisi in diebus Regis Stephani, cum per ejus indecentem molitiam nullus esset publicae vigor disciplinae, ait Willelmus Neubrig. lib. 5. cap. 4. Tunc enim et sub Henrico II. qui Stephano successit, Tyrannum exercitiis in Anglia prorsus inhibitis, qui forte armorum affectantes gloriam exerceri volebant, transfretantes, in terrarum exercebantur confiniis. Id prae caeteris testatur Rogerus Hovedenus, ut et Bromptonus an. 1177. Certum est, etiam e Francia in Germaniam inuenta torneamenta. Nam et si Fr. Modius in Pandect. Triumphal. ejusmodi decursionum et concertationum militarium seriem longe ante Gault. Pruliacensis tempora ediderit, constat, falsa veris saepe miscuisse, et multa ab eo inepte inuenta, et quae apud, non dico eruditos, sed eos, qui prima Historiae elementa degustarunt, ullam fidem merentur. Prae caeteris vero Byzantini Scriptores ingenue profitentur, ejusmodi decursionum artem et usum didicisse Graecos a Latinis, id est, Gallis, quos eorum primos fuisse repertoires tradunt; in quibus est Niceph. Gregoras lib. 10. Ejusmodi autem decursiones, pro solo exercitio, atque ostensione virium fiebant, ut ait Neubrig. *γυμνασιας εναντιον μαχεται*, inquit Gregoras, ut ex solenni bellorum praeludio verorum addiscretur ars ususque bellorum, ut est apud Willelmum Neubrigensem. Cum igitur nullo interveniente odio, sed solus exercitii causa, ad Torneamenta convenirent, decrevere eorum inventores, ut armis innocuis, gladiis heberibus, lanceis absque ferro, seu *αειδήςης δοξασιον*, ut ait Nicetas, dimicarent, ne, si forte vulnera sibi invicem infligerent, mutilarent artus, ad bella minus idonei procederent. Ejusmodi arma, quae *luforia tela* dicuntur Senecae, nostri *Armes courtoises* appellabant, hoc est, urbana, innocua. TORNEAMENTVM, Hostile bellum, praelium. Charta an. 1265. in Tabul. Bonaeuallis. TORNEAMENTVM ACVLEATVM et *Hofile*, Matthaeo Paris pag. 554. et

372. dicitur illud, quod vtriusque inter hostes publicos ex conductu infestis animis, armisque et gladiis vel hastis non hebetibus, sed feris et aculeis instructis iniiri solebat, et jusmodi torneamenta et iustas, *Armes a ontrance* vocabant nostri. De eo pluribus egit Cangius in Dissertatione ad Iovinellam 7. in qua Torneamenti differuimus. TORNEARE, TORNIARE, Hastiludium decertare, Gall. *Tournoier*. Theobaldus Episc. in Vita Guillelmi Episc. tae n. 4. *Circa illius celum militari coeperant Tornare, et luduallari vicissim pugillare*. TORNEAMENTARE, Eadem notione. Lambertus Ardens. apud Ludewig. to. 8. Reliq. MSS. pag. 540. TORNEZARE, Pari significato. Annals Mediolanens. ad annum 1372. apud Murator. to. 16. col. 745. TORNIATOR, Qui decertat in torneamentis. Lambertus Ardens. apud Ludewig. to. 8. p. 491. TORNIARE, Idem quod *Torneare*. Locum vide in *Bohordicum*. TORNEAMENTVM, ut *Torneamentum*. Radevicus Frising. de Gestis Frideb. I. Imp. l. 1. c. 8. TORNEARE, Velitari, ante acies decurrere, pugnare. Arnaldus Archiepisc. Nibonensis in Epist. de Victoria Christianorum contra Mauros, apud Vghellum in Episcop. Sabinensib. TORNELLA, Turricula, Gall. *Tornelle*. Rigordus an. 1190. *Praceps etiam civibus Parisiensibus, quod curtas Parisii . . . mureo optimo cum Tornellis decenter aptatis et paritis diligentissime clauderetur*. TORNERIVM, *Torneamentum*, hastiludium, *Tournois*. Historia Conrutorum lib. 4. c. 6. V. infra *Torneta*. TORNERIVS. (1) Idem qui *Tornator*, in Catalogo Sodaliū antiquae Confraternitatis B. M. in Ecclesia ejusdem B. M. Deauratae Tolosanae. (2) † Particeps, qui praedium vel feudum cum aliis possidet. Reg. feud. Aquit. V. *Tornalerius* et *Tornarius*. TORNESIVS GROSSVS, Monetæ species. Gall. *Gros Tournoir*. Chronica

nicon Aftenſe ad ann. 1300. apud Murator. tom. II. col. 192: V. *Turonenſes et Groſſus* 3.

TORNETA, *Torneamentum*. Theoricus Abbas lib. I. Vitae S. Bernardi c. II. V. *Tornerium*.

TORNETTUM, vox Falconariorum. Fredericus II. Imp. lib. 2. de Arte venandi c. 40. *Eſt autem Tornetum quiddam duobus annulis compoſitum, gyranſibus in ſe inuicem, et hoc modo eſt factum, ſunt duo annuli ferrei, aut aenei, aut argentei, aut le alio metallo facti, magni ad quantitatem annulorum, qui ſunt in jadis, etc. Quoties igitur timebitur, ne ſalco in torqueas ſe jacſtis, alligabitur hoc Tornettum annulis jacſtorum, quoddam corrigiola ſubtili et forti, etc. Eſt autem utilitas Tornetti in hoc, quod ſalco non poſſit vexari per inortionem jacſtorum in pedibus ſuis.*

TORNETUM, Campanae inſtructus, Gall. *Toraison*. Tranſactio Abbatem inter et Sacriſtam Monasterii Craſſenſis an. 1381. e Chartulario ejusd. loci: *Conſuevis recipere de arboribus vinearum diſti monasterii pro aptandis et reparandis cimbalis et campanis diſti monasterii, videlicet fuſtas pro ſuffex Tornetis ſtoſſis, quae ſolum debet ponere diſtis ſacriſta. Vbi legendum videtur bis ſex Tornetis ſea ſtoſſis: quod ſcilicet Tornetum ſtoſſi ſeu nauiſ inuerſae ſpeciem prae ſe ferat. V. *Noffus* et *Tornus* 4.*

TORNEVRA, arbor, quod ad ſtetum foreſtae extat, Gall. *Tournans*. Ch. a. 1240.

TORNIAMENTARE, **TORNIARE**, **TORNIATOR**. V. *Torneamentum*. **TORNICULUM**, veltis ſpecies, qua collum circumcingitur, ad uſum uerorum ſymphoniarum. Ch. ſſ. a. 1400.

TORNO, ex Gall. *Tornoi*. Hiſtor. Venobii Viſconienſis c. 13. (apud Harten. tom. 6. Ampl. Collect. col. 89.) V. *Torneamentum*.

TORNITALIA. Gloſſae Iſonis Magiſtri ad Prudentiiſ Psychomach. *Tornuſa; celaturae, vel Tornitalia*. Legendum forte *Tornitalia*.

TORNVM, Machina ad trahendas naues aſcendentes in fluuiis, a Gallico *Tourner*, quod inſtar rotas verſatilis eſſet, ſic dicta. Charta Willelmi Epilſc. Autiſſiod. an. 1176. e Tabulario S. Mariani.

TORNVS. (1) Bellicae machinae ſpecies. Charta Petri Regni Majoricarum Domini an. 1232. *Tali quiddam coadiſſione, quod ipſam (turrim) bene caſtodias, et teneas in ea omni tempore vnam Tornum paratum, et vnam baſiſtam de Torno ad fidelitatem noſtram et deſenſionem cinitatis ejusdem. N. Baſſia.* Carolus de Aquino in Lexico Militari, haud ſine probabilitate ſcribit *Tornum* baſiſtae partem eſſe, et quidam eam, ubi axis vertitur dictamque fuiſſe a vertendo, origine Gallica a voce *Tourner*. Quod ſi vere machina eſt jaculatoria, perſpicuum eſt, inquit, ſic fuiſſe vocitatum a *Tornetto*, quae vox apud venatores in re falconaria et accipitrum aucupii familiaris eſt, vt mox dicebatur in hac voce. Potiſſimum vero rem ita ſe habere ſtatuit, quoniam a falconibus et re accipitraria non paucae jaculatoriae machinae ſuam appellationem adeptae ſunt, vt alibi notaui ſuper Italicis vocibus *Falcone*, *Sagro*, *Moſcheſto*, *Smeriglio*, *Spingarda*: quae poſtea voces ad rem tormentariam noſtrae militiae conuigrauerunt, propter analogiam et ſimilitudinem cum antiquis illis organis et instrumentis. Academici Cruſcani *Torno* deſiniunt *Stramenſo da ſtrignere, e da caricar baſeſtre, e ſimiliti armi da trarre. V. Torsirella*. (2) Compensatio, Gall. *Retour*, († vel potius, census qui ſingulis annis ſoluitur, i. q. *Turnus* 2. Charta R. Epilſcopi Carnotenſis an. 1197. in Tabulario ejusdem Eccleſiae n. 84. V. *Turnus burſae* in *Turnus* 1. (3) Forte Ambitus, Hiſpan. *Torno*, Gall. *Tour*. Donatio an. 935. tom. 3. Concil. Hiſpan. p. 180. col. 2. In *Torno* S. Eulalia cum Siſnandi et Geraſio medio. Conuentio an. circ. 1131. in Probat. nouae Hiſtor. Occitan. tom. 2. col. 461. *Excepto ipſum caſtrum de Poſſeſſerias et ipſum Tornum ſuperiorem.*

illum dividens, quot effent in corna discumbentes, etc. Althelmus de Lau-
de Virg. c. 28.

*Punica mala vident granis sti-
sisque reſerta,*

*Betres, et ficos, et plures ordine
Tortas.*

TORTA CERAE, in Tabulario
Compendienſi. **TORTA**. Gerar-
dus in Vita S. Stephani Grandi-
mont. apud Marten. to. 6. Ampliſſ.
Colleſt. col. 1085. **TURTA**. Li-
ber Ordinis S. Viſtoris Pariſienſ.
MS. c. 25. *Panis, qui vulgariſer
Turta appellatur.* Vdalricus lib. 2.
Conſuet. Cluniac. cap. 4. *Pro ſigno
panis ſigali, qui Turta vulgariſer
appellatur.* **TORTULA**, Quoddam
genus cibi vel panis, quod vulgo ita
dicitur, Vgutioni. Diminutivum a
Torta. Gregorius Turon. lib. 1.
Miraculor. cap. 7. **TORTELLA**.
Papias: *Artocrea panis carnem con-
ſinens, vulgo Tortella.* **TORTEL-
LVS**, ex Gallico *Tourteaux*. Papias:
*Paſtilli, Tortelli pigmentati, vel va-
guenti.* **TORTELLVS**. Codex
MS. reddituum Episcopatus Autiſ-
ſiod. **TURTELLVS**. Charta ann.
1112. tom. 2. Hiſt. Eccl. Meld. p.
21. *Tertia pars Turtellorum mona-
chorum eſt.* Infra: *Turtellor de Natini-
ſata.* Ita legendum eſt in Bulla
Alexandri III. PP. an. 1169. ex
Chartul. Pontifar. *Apud Heroniſ-
lam in Eccleſia duas partes offerendae
et Turcellorum.* Haec rursus infra
occurrunt. (2) *Virga torta*, qua
ſepes continentur ac vincuntur. V.
in *Retorta*. (3) *Fascis, fasciculus.*
Statuta civitatis Aſtae collat. 4. c. 32.
Legendum forte *Torſa*. V. *Torſata*
et *Troſſa*.

TORTARI, Canonici inferioris or-
dinis in Eccleſia Autiſſiodorenſi,
- Gall. *Chanoines Tortiers*, ſaepeſus *Se-
miprebendes*, ſic dicti, vt ſuſpicatur
D. Le Boeuf, vel quod ſimplici *torta*
panis donarentur in ſua prima inſti-
tutione, vel a poſſeſſione quadam
Tortaria, vernacule la *Torterie* di-
cta, cujus redditus primum assigna-
ri potuerunt a Capitulo ad alendos
hoſce Canonicos. Geſta Abbatum

S. Germani Autiſſ. in Galtero q
abdicauiſt an. 1242. apud Labbeu
to. 1. Bibl. p. 582. *Blasius cora
hebdomadarius non erat integre C
monicus, ſed tantum Tortarius.* Pe-
peram editum eſt *Portarius*.

TORTELLA, **TORTH**, etc. V.
Torta 1.

TORTIA, Idem quod *Tercia* 1. Fi-
taeda. Computus an. 1333. et ſeq.
to. 2. Hiſt. Dalphin. pag. 277.

Tortifus.

TORTICA, vt *Tortia*. Statum
Capellae Bituric. an. 1407. ex
Reg. V. *Torticus*.

TORTICIA, **TORTICIVS**, Ide-
quod *Tortifus*, Fax, taeda. Ori-
Rom. apud Mabillon. to. 2. Ma-
Ital. p. 364.

TORTICIVS. Hiſtor. Inquiſit. Tol-
apud Limborch. p. 305. De ad-
oſſibus acceptis ab eis aliquam partem
et poſuit juxta Torticium dū
ſuae ante imaginem Crucifixi. La-
rium parietem intelligo ſic dictū
ab Occitanico *Tourris*, Gall. *Tortis*.
V. *Tortifus* et alia notione in *Tu-
ticia*.

TORTICORDIVS, *Tortum* cer-
bens, S. Auguſtino in Plalm. 14.
Locum vide in *Pranicordius*.

TORTICVS, Idem quod *Tort-*
Charta Philippi Pulcri apud
Bruiſſel to. 1. de Feudorum viſu
669. V. *Tortica* et *Tortifus*.

TORTILITER, Modo qui torquet
l. de lanua; *Tormenſtablement*,
Gl. Lat. Gall. Sangerm. MSS.

TORTILOQVIVM. Gloſſ. Gr. l.
διὰ λέκτος συνεξαμμήν, *Tortiloq-*
um. Alibi: *συνεξαμμήν* eade-
Tortiloquium. Orationis in *torta*, i.
Plautum in Ciftellar. *Involucrum
ſuum et verborum volumina*, ex
Gellium; *Inverſa verba*, apud
cretium l. 5.

*Inverſis quae ſub verbis late-
ntia cernis.*

TORTINA, Stateraſpecies, l. P
Trutina. Statura Peruſiae fol. 1.
*Si quis menſuraverit ad menſuram
pondus, ſcandalium, ſtateram, ſi
Tortinam, vel balanciam, etc.*

TORTIVVS, cereus certa ratione contortus, in Ch. a. 1290.

TORTIONARIE, Injuria, Gall. a. 1531. Arrestum Parlamenti ann. 1531. inter Privilegia Ordinis S. Iohan. Ierosol. p. 251. V. *Torsignarius*.

TORTIONARIUM, Glossae MSS. *Tortionarium*, Haud scio an *Torti* queat ad sequens.

TORTIONARIUS, Injultus, injuriosus. Practicis Gallicis *Tortionnaire*. Arrestum Parlamenti ann. 1394. apud Menestierum in Prob. Hist. Lugdun. p. 76: col. 1.

TORTIRELLA, **TORTORELLA**, Machinae bellicae species, a torquendo, seu torciendo, ut videtur, appellata. Rolandinus in Chron. lib. 1. c. 12. V. *Prederia* et *Tornus* 1.

TORTISIVS, **TORTITIVS**, Taeda, *Torse*, vel *Torche*, Gallis Synodus Bononiensis an. 1287. c. 4. V. *Torticia*, *Entortitius* et *Intortitium*.

TORTISSVS, Lutum paleatum, ab Occitanico *Tourris*, Gall. *Torchis*. Reparationes tectae in Senescallia Carcassonae ann. 1435. e MS. Cl. V. *Lancelot*. V. *Torticius*.

TORTITVDO. (1) Gibbositas, apud Constantinum Afric. lib. Panteclin. cap. 8. (2) Idem quod *Tortus* 1. Injultus, violentia. Chronicon Beuense pag. 602. *In causa violentiae et Tortitudinis, etc.* Alibi: *Pro multis Tortitudinibus et sceleribus.* Inter malos usus et vultus, *Tortitudines*, hoc est, injustae exactiones, recensentur in Charta an. 1062. a Tabulario S. Victoris Massil. *Tortitudo peccati*, apud Lambertum Abb. S. Rufi in Floribus Psalmorum MSS. *Tortitudo morum*, in Actis Ven. Erhardi Abb. to. 7. Maii p. 845. *Tortus et confragosus*, dixit Plautus in *Menaechmis*.

TORTIVS, Idem quod *Tortissus*. Charta ann. 1269. apud Lobinell. to. 3. Hist. Paris. p. 47.

TORTIVVM VINVM. V. in *Vitum*.

TORTIX CEREVS, Idem quod *Tortissus*. Testamentum an. 1300. e Schedis Marchionis de Flamarens.

TORTOLANI, haeretici Waldensium sectatores, quod *Tortellum* faterentur. VL

rent, de quo communicabantur, in Bibl. Dominic.

TORTOR. (1) Iaculator, qui tela *torquet*, immitte, vibrat. Battulfo Cadom. in Getijs Tancredi tom. 3. Anecd. Marren. col. 167. (2) † Baculus quo funes carrorum contorquentur. Ch. Mf. a. 1332.

TORTORELLA, Annales Mediolan. ad ann. 1389. apud Murator. to. 16. col. 808. *Termatium unum auri cum una Tortorella super uno radio auri.* Italis *Tortorella* est Turtur junior. V. *Tortoreia*. Occurrit alia notione in *Tortirella*.

TORTOREIAE CORDAE. V. in *Corda* 3.

TORTORETA, dimin. ex *Tortora*, nifallor, Italis Turtur. Funus Iohannis Gakaz Ducis Mediol. an. 1462. apud Murator. to. 16. col. 1035. *Erant enim prima duo scuta cum sola aquila nigra . . . alia duo cum radio solis cum Tortoreta.* V. *Tortorella*.

TORTORIVM, Carcer, custodia. Miracula MSS. S. Angilberti n. 36. e Tabulario S. Richarii.

† **TORTOSVS**, Injortus. Inuent. a. 1295.

† **TORTOYRICYRA**, Iunis. Comput. a. 1334.

TORTVA, Testudo, ex Gallico *Tortus*, apud Siluestrum Girald. in Topogr. Hibern. Dist. 1. c. 7.

TORTVCA, Marthaeo Siluatico, *Testudo enuda*.

TORTVLA. (1) *Τροχίλευς*, in Glossis Lat. Gr. Trochlea. Aliae Gr. Lat. *Τροχίλευς*, *Tortula*, *Trogala*. (2) Plantae species. V. *Torta* 1.

TORTVM, Damnum, injustitia. V. *Tortus* 1.

TORTVOSA, nude, Gladii species, eadem quae *Machus tortuosa*. Leges Furnenses MSS. ex Archivio S. Audomari.

TORTVOSITAS, Prauitas, dolus. Tertullianus de Carne Christi c. 20. *Qualis est autem Tortuositas vestra, ut etc.* Adde l. 4. contra Marcionem, c. vlr.

TORTVOSVS, Injustus, falsus, in Glossario Barthii, apud Ludewig. to. 3. Reliq. MSS. p. 117. *Tortuosissimus*
Pp

filium nobilem, S. Augustino lib. 2. Contell. extrem.

TORTURA. (1) *Torturae*, Cruciatu, Tormenta, seu supplicia, quibus ad eruendam a reis confessionem iudices vi solent: Gallis *Tortures*. Quod quidem *torturarum* genus Anglis inauditum, Francis vt inhumanum passim ii obijciunt. Ioan. Forrescutus de laudibus legum Angliae c. 22. Sed hoc non nouum. Auctor ad Herennium: *Majores nostros dicemus, veri inueniendi causa cruciatibus ac tormentis voluisse quæri, et summo dolore homines cogi, ut quicquid sciant, dicant.* (2) Idem quod *Tortus*, *Tortitudo*. Charta Petri Episcopi Albanensis Cardin. an. 1078. in Bibl. Cluniac. *Nullam lacionem vel Torturam inferre praesumant.* Alia an. 1003. in Biblioth. Sebustiana p. 265. *Donauit et omnino finiuit Deo et B. Petro ad locum Cluniacum vnum receptum, quem in Lauariaco exigebat, omnesque malas consuetudines ac deprædationes, seu Torturas, quas ibi per se vel per suos exercebat, funditus verpiuit et absoluit.* (3) Circuitus, iter obliquum, flexuosum, Gall. *Tour*, *Détour*. Epistola ann. 1204. apud Marten. to. 1. Anecd. col. 786. (4) Compressio tortilis. Bernardus, part. 1. Ord. Cluniac. c. 46. **TORTURA CAPILLORVM.** Vira MS. Geraudi de Sala apud Stephanotium to. 2. Anriq. Pictav. MSS. p. 576. V. *Capillus*.

TORTVS. (1) **TORTVS**, **TORTVM**, Damnum, iniustitia, vis, violentia alicui illata. Io. de lanua: *Tortus a torqueo dicitur. Hic tortus, sus, i. e. corripio, vel injuria.* Gloss. Lat. Gall. *Tortus, sa, tum, Tort, injuriæ.* *Tortus, sus, torsian, on injure.* Edictum Pistenfe Caroli Calui c. 20. *Sic iniustitiam istam exsoluant, sicut illi, qui in suo ministerio Tortum faciunt.* Cap. 23. *Sicut ille, qui Tortum in suo Comitatu, vel ministerio fecerit.* Latini porro *tortum*, seu *tortuosum* dicunt, quidquid obliquum est, vel non rectum; vnde damnum, vel iniustitia aliqua, seu violentia recto opponitur. Glossæ

Lat. Gr. *Tortus, χαρῶδες*. Gloss. Gr. Lat. *μανιᾶς*, *Tortile*, *tr. u. tortus*. Papias: *Linea dicitur lignarii vsantur, ut Tortum aliq. construunt.* Prudentius in Apothe hymno 1.

Tam multa surgunt perfidia compita

Tortis polita erroribus.

(2) *Torques*. Eustochius in Vita Pelagiae meretricis c. 11. in V. Patrum. (3) Idem, ni fallor, quod *Torsius*, *Fax*, *taeda*, Ioh. Elman. de Virtutibus Henrici VI. regis Angl. p. 298. *Consueuerat ex permaxima humilitate et deuotione et Dominicae Resurrectionis tempore propria manu gerere vignum Tortum, ob reuerentiam dominicae Resurrectionis et fidei.*

TORTVVS, Distortus, curuus, Gall. *Tortu*. Miracula S. Thomæ Aquino. 1. Martii pag. 377.

TORTZA, *Fax*, in Amalthea V. *Torsus*.

TORVA, Cespes. Polyptych. Fland. an. 1235. V. *Tarba* 1.

† **TORVIDVS**, *toruus*, L. 1. la p. 301.

TORVLVS, in re munitoria, falsum vt exponit Carolus de Aquino Lexico Milit. v. *Arx*, quæ prægnaculi partem inferiorem, quæ cliuis est, discriminat a superius quæ plana est et recta; quid videtur in Galea apud Ammianum 16. *Cujus vertici flammeus Torus aptatur, est diuinandum; est et Glossatori videtur indicari pars atior Cassidis, aut ornamentum eum rubri coloris.*

TORVM. Charta Longobardica 774. apud Vghellum tom. 8. p. 2. *A sine Venitoris vsque in stragulum ter duo Tora.* Charta Cornuæ vetus edita a Suaresio: *Quæ descendit per regam ante ad tiam nam, sine ad Torum, quæ redit ad arcum supradictum, etc.* V. *Torale*, et *Toralium*.

† **TORZIZVM**, *fax*, *taeda*. Telt. 1409

TOSCA. Charta Theobaudi Cisterciensis Tabulario Abbatiali fol. 219. De

namus siquidem libere Deo et S. Mariae et habitatoribus Abbatiae . . . in praemisso feodo 2. sextariatas terrae, et unam Toscam, quae ab antiquis Gamberca a nobis vocatur; tali conventionem ut in illa domum et capellam in honore gloriosae Dei genitricis Mariae et nostro adiutorio construant . . . Donamus etiam illis aliam Toscam, quae vocatur Firmitas, et 10. sextariatas de nostra propria terra, quocumque ipsi eam praediſco feodo meliorem invenerint, ipsaque duabus praefatis sextariatis et duabus Tosis concedimus illis ab omni calumnia, prece et presio funditus liberare et expellere. Idem Tabular. fol. 222. Rusturam rurnatae terrae juxta Toscam Boni repasti, quae antea Cambiceria vocabatur. Tabular. Dalonensis Abbatiae fol. 61. In terra, quae est juxta domum et superiorem Toscam et landas. Lucus seu arbores ad ornatum confusae. Prouinciabilibus Tuscio rubum, Gallis Buiffon, significat. V. Tostia, Tusca, et Touchia. TOSCHVS, nemus, siluula, i. q. Tosta. Ch. a. 1297.

OSONDI, Francis vett. Mille. V. Chama.

OSYAI, pro Tolpri. V. in hac voce. OSSICARS, Toxicum seu veneno inficere, apud Italos. Legitur in Chronico Parin. ad ann. 1249. apud Murator. tom. 9. col. 776. et alibi V. Toxicare.

OSSICATOR, Qui inficit toxico, in Annalibus Genuens. ad an. 1289. apud eund. Murator. to. 6. col. 598. V. Toxicator.

OSSICVM, pro Toxicum, Venenum, Ital. Tossico, apud Murator. to. 12. col. 559. etc.

OSTA, Panis tostus, Gall. alias Tasse. Menotus Sermon. fol. 121vo. V. Tosta.

OSTACIO, ΟΣΤΗΣ, in Glossis Lat. Graec. In Graec. Lat. additur Coſura.

OSTEA, pulmenti Species ex pisces tostis Ch. Ms. a. 1357.

OSTVM, vel TOSTA. V. in Tosta.

OTA. (1) Idem quod Tosta. Meminit Saluainus in Tract. de Iurib.

dominic. esp. 40. praediorum concessorum in emphyteusim ad Totam et talliam, et misericordiam domini. V. Tolsa. (2) Charta an. 1155. apud Gariellum in Episcopis Magalon. p. 127. Iustitias, albergas, Totas, questas, sine aliquas alias injustas exactiones, etc. Charta an. 1232. in Regesto Comitum Tolosae Camerae Comput. Paris. f. 102. Terras cultas et incultas, nemora et barias, prata et pascua, census usus, quarta, quinta, decima, et agrarias et primicias, oblias et dominaciones, Totas, soltas, escaducas, etc. Alia an. 1234. f. 102. Oblias et dominaciones. Totas, questas, et albergas, et soltas, ademprua et successiones, etc. Vbi nescio an Tota aliud sit a Tolsa, quod ibidem apponitur; nam et Tota pro exactione dicitur. Charta Libertatum villae Perusensis an. 1260. apud Thomasserium: *Li Sires ne la Dame de la Perose . . . ne hant en la vitae herbergage, ne Tote, ne taille, ne queste, etc.* (3) Vestis species qua totum corpus inuoluitur. Gallia Chr. nouae edit. to. 4. col. 1151. *Dedit Conuentui Celsinac. capucia ferrata atque Totas, quibus tunc temporis valde indigebant.* Nisi forte legendum sit Totas vel Toxas. V. Toca 2. Toga et Toxa.

TOTAGIVM. (1) Idem quod Tota 1. vel Tosta, redditus. prouentus. Charta an. 1231. e Tabulario sancti Clodoaldi: *Majeria ab omni Totagio eris libera et quista.* (2) Solidum, Totage, pro total, in Consuetud. Aruernensi c. 21. art. 8. Tabularium Episcopatus Autisiod.

TOTALIS, Totus, integer. Epistola Calixti III. PP. an. 1456. ad Carolum VII. Regem Franc. e Bibl. Regia: *Totalis exercitus,* in Diario Belli Hussitici apud Ludewig. to. 6. Reliq. MSS. pag. 182.

† TOTALITAS, abundantia, Ch. Ms. a. 1278.

TOTALITER, Proflus, omnino, penitus. Passim occurrit apud Scriptores medii et infimi aevi: quod improbat Vossius lib. 1. de Vitiis serm. c. 25. et l. 4. c. 35.

Pp 2

TOTA

TOTANVS, *Axis genus, et piscis marini*, in Amalthea. Italus *Totano*, species est gallinae siluaticae.

TOTENNIS, *Tor annorum*, in Vita B. Columbae Reatinae, to. 5. SS. Maii p. 352.

TOTFARIAM, *Tot modis fando: et tot modis in genere*. Martinus in Lexico.

TOTHLANDA, *Modus agri apud Anglos*. Antiquit. Ambrosi. ad ann. 1380. *Cum una virgata terrae, et cum una Tothlanda, et octo acris, etc.* Veram *Totthlandae* dimensionem assequi se non posse faterur Kennettus in Glossario ad calcem. Quid si *cum una Totthlanda* idem sit quod *cum una alia terra*, ab Anglico *Tosher*, alter, et *Land*, terra?

TOTO, adverb. *Omnino*, *ἅλως*, in Gloss. Graec. Lat. *Alicujus esse in Toto*, ad aliquem omnino pertinere, in Diplomate an. 1341. apud Ludewig. Reliq. MSS. to. 5. p. 530.

TOTTONARIUS EQVVS. Vegetius lib. 1. de Arte veterin. c. 56. *Equos, quos vulgo Trepidarios, militari vocabulo Totonarios vocant*. Idem lib. 4. c. 6. *Inter Colatorios enim, et eos (equos,) quos Totonarios vulgus appellat, ambulatura eorum media est*. Legendum puto utrobique *Trottonarios*, vulgo *Trotteniers*, de qua voce agimus in *Trotare*; nam *trepidarios* equos ita appellari observat Vegetius. At Salmasius ad Capitolinum *Guttonarios* emendat. Nunc consule, si lubet, pag. 247.

† **TOVBAILLIA**, mappa, manutergium. Ch. Mf. a. 1473. V. *Toacala*.

† **TOVCHIA**, nemus, siluula, Gall. ol. *Touche*. Lit. remiss. a. 1354. V. *Tofchus*.

TOVCHVS, Lapis lydius, Gall. *Pierre de touche*, Angl. *Touch-stone*. Litterae an. 1369. apud Rymer. to. 6. p. 611. col. 1.

TOVLEYVM, V. *Tonleium* in *Telon*.

† **TOVRAGIVM**, quod carcerum custodi ab incarcerato soluitur, Gall. ol. *Tourage*. Strat. eccles. S. Petri Insul. V. *Geologium*.

TOVRMENTVM, pro Tormentum, Gallico *Tourment*, in Litteris an. 1292. tom. 4. Ordinat. Reg. Franc. pag. 611.

TOVRTA, **TOVRTELLVS**. V. *Torsa* 1.

† **TOVSQVATA**, i. q. *Touchia*, Ch. a. 1349.

† **TOVSSA**, idem in Ch. a. 1319.

TOVTA, Exactionis species. *Tolta*.

TOVTERNA, Species piscis, Loliig Ital. *Totena*, Gall. *Cofferon*. *Sirtuta* Massil. lib. 6. cap. 17. *Pisces minuti, scil. Sardiniae, Iarreti, Saccetti, Boguae, Aurioles, Tontae, etc.*

TOVZELLA, Annonae species, Catalanis *Touzele* vel *Miffole*, de pluribus in Respons. ad Q. Prouinc. to. 1. c. 61. p. 553.

TOWAGIVM, *Nauis subductio* in tioris stationis partem, seu subductio per nauculas alligatas; et ejusdem ad alterius navis puppem alligatae, remulcatio, Gall. *Touage*, Angl. *Towage*, a voce *mauer*, *Toner*, remulcare, alicubi *Reaquer*. Will. Torn. an. 1336.

TOWELLA, Mappa. V. in *Tontala*.

TOXA, Stragulum e grosso pappi: *Stragulum, vestis, quae Todicatur*. Grimlaicus in Regula S. tioris. c. 50. *Sufficientes autem stramenta lectorum, matta et cilicium sagum, vel Toxa et capitale*. V. *Tosta* 2.

TOXICARE, Veneno inficere, *pestare*, apud Ioh. Sarisber. l. 1. c. 6. l. 3. c. 9. et alios recentiores passim. V. *Toxicare*. **TOXICATOR**, Venenarius, qui venenum propinat apud Lambertum Schafnaburgensem ann. 1054. et in Gemma, et etiam *Toxicatrix, Venefica*. **TOXICVM**, *Toxicos*, Venenum: nota. **TOXICVS**, *Toxico infectus* venenatus. *Toxicum selum*, in Act. SS. Aprilis to. 2. p. 41. *Toxicum pectus*, ibid. p. 43. *Toxica pectus*, ibid. p. 586. Fortunatus in Vita S. Hilarii Pictav. lib. 1. c. 1. n. 6. *Cum Ariana haeresis venenata de radice flore Toxico pullularet, etc.*

† **TOXI**

TOXICATIO, toxicī s. veneni praeditio, ap. Oescl. Scriptt. Bauar. t. 1. p. 42.

XVS, Arcus, a Graeco Τόξον, Agnellus lib. Pontif. part. 2. c. 3. *Toxos adhibere in armis.*

YA, Pulvinaris tegumen, Gall. Tave. uentur. Eccl. Noujom. an. 1419. *Je pannis: Item una Taya operata de serico ad faciendum unum confissum.*

YCVM, vox corrupta pro *Ptochi-* m, πτοχισ, Locus ubi pauperes legunt et aluntur. Index vet. Canonum to. 3. Concil. Hispan. p. 19. ol. 1.

FOYSA, fascis, fasciculus, in Ch. 1353.

FOZELLA, annonae species, J. q. *Fozella*, in Comput. a. 1488.

FOZOLVS, TOZZVS, frustulum, ab ital. *Tonno*, in pact. a. 1381.

ABACA, Ital. *Trabacca*, Tentorium, Chronic. Estense ad an. 1317. pud Murator. to. 15. col. 381.

ABALE, Lignum, quod transit per oras. Ioannes de Garlandia in Synonymis. TRABALE IUDICIUM. Concilium Toleran. XIII. c. 2. *Vidimus multos et fleximus, ex Palatini vrbis officio cecidisse, quos et violente professio ab honore deiecit, et Trabale iudicium aut mortis, aut ignominiae perpetuae subjugauit. Quo loco Trabale iudicium dici videtur firmum, ratum, et supremum; solum enim est veteribus Scriptoribus Trabale appellare, quicquid ingens et firmum est, eodem sensu, quo Trabalis iussio dicitur in Nov. Theodoti de Iudaeis, quae cum summa auctoritate exercetur: Trabali iussione cecimus, ut quicumque, etc. Ita laus trabali figere dixit Cicero §. in terr. Paulinus Nat. 9. Felic.*

Corpora transfixis Trabalibus inclista clauis.

ira SS. Ferreoli et Ferrutii: Capibus beatorum Martyrum Trabales aut . . . malleis ferreis affixi. Illud Gr. Lat. δοξάδες, Trabalis. Et igitur iudicium trabale adeo firmum et validum, ut quemadmodum valida trabs flecti aut dirumpi

non potest, ita et illud nulla ratione conuellatur. TRABALE FERVRUM, pro Gladio, poetice dixit Odo de varia fortuna Ernesti Bauarise Ducis, tom. 3. Anecd. Marren. col. 370.

TRABARIAE, *Nauculae in fluminibus, quae e singulis trabibus canantur, unde et dicuntur. Haec et litorariae vel candidae.* Papias ex Isidoro lib. 19. Orig. c. 1. quem vide. Vox *trabs*, pro *navi*, usurpata ab Ennio, Virgilio, Carullo, Horatio, etc.

TRABATICVM, Tributi species, forte pro *Trabibus* ad publica opera deuehendis, vel praestandis. Charta Hlotarii Imp. an. 840. apud Chiffletium in Tornutio: *Nallus shelonem, aut ripaticum, . . . aut cenaticum, aut passionem, aut Trabaticum, aut vllum occursum, vel vllum censum . . . excoctare praesumas.* Hinc emendandum est Privilegium an. 831. inter Instrum. Gall. Christ. nouae edit. to. 5. col. 463. ubi perperam legitur *Trabaticum*. Eadem omnino notione *Tranaticum* habetur in Diplomate Ludovici Pii an. 828. to. 1. Ampl. Collect. jam laudato col. 77. *Tranaticum* vero in alio ejusd. Imp. Diplomate an. 814. to. 2. ejusd. Ampl. Collect. col. 22. *Trabaticum*, in alio Ottonis III. Imp. an. 985. ibid. to. 1. col. 335. Innocent. III. lib. 13. Epist. 115. *Parciues* (sunt ii Rauenatibus Custodes sylvarum seu parcorum) *per monasterium certum numerum Trabium in feudum percipiebant de sylua.* V. Senatorem lib. 4. Epist. 8.

TRABATTERE. Pactus Legis Salicae tit. 28. §. 4. *Si quis foeminam ingenuam gravidam Trabastis, et ipsa foemina fuerit mortua, etc.* Vbi Lex Salica tit. 26. §. 4. nude habet: *Si quis foeminam gravidam occiderit, etc.* Wendelinus *trabattere*, ex *trans*, et *battere*, effectum putat, quod est perquam saeuiter percutere. V. *Tribattere*, Wendelini sententiae fauet Italicum *Trabattere*, quod etiamnum significat Verberare, percutere. Attamen non arridet Eccardo, qui *Trabattere*, seu *Transbattere* Pp 3 in-

Trabulis coronatum. Sed forte leg. *Trabibus.*

† *TRABUNCULA*, trabecula. *Tract.* *Mf. de resimili.*

TRABVS, pro *Traba*. V. *Fileria*. 1.

TRABVTARE, Dissipare, disperdere, profundere; molestare, vexare, Ital.

Trabutare. Nicolai Smaregi Chronicon apud Murator. to. 2. col. 106. V. alio significatu in *Trahicare*.

TRABYTICVM. V. *Trabaticum*.

TRACA. Consuetudines Ecclesiae, de Regula, apud Labbeum to. 2. Bibl.

p. 742. *De equo Hispaniae 4. denar. de Traca coriorum boum, equum, vel caprarum*, 4. den. *Traca* videtur

scriptum esse pro *Tacra*, de quo supra, Decem coria; saltem eadem notio est; an vero idem significet in

Charta an. 1197. inter Instrum. Gall. Christ. nouae edit. to. 6. col.

144. haud satis scio: *Carga de Tracas* III. den. *seumada asino* II. *me-*

zailas, *honus* I. den.

RACADA, *Srues lignorum*, in *Amalthea*.

RACEA, Perquisitio, per quamcumque viam, quam Galli *Traca* dicunt,

unde Gallo - Belgae *Tracer* dicunt, pro perquirere. *Bracton*. l. 3. tit.

de Corona c. l. §. l. *Si homo per infortuniam oppressus . . . statim*

lenetur hutesum . . . et postea

Traceam conducant per terram suam, etc. V. *Trassare*, praeterea *Mena-*

gium et *Ferrarium* in *Originibus*

italic. in voce *Traccia*.

ACHALA. Aurelius Victor in Epit. le Constantino M. *Irrisor* potius

nam blandus; unde proverbio vul-
tri, *Trachala* decem annis prae-

antissimus; duodecim sequentibus la-

to, decem nonisimis pupillis; ob-

ofusiones inmodicas nominatus.

Urrilis istius Constantini M. ap-

ellationis rationem prodit Cedre-

is p. 269. *Ευρύτερος τῆς ἀμυ-
νῆς πᾶν τὸν ἀνχῆρα, ὅθεν καὶ
εὐχλαῖ, αὐτὸν δὲ πᾶν ὀμαζοντι* a *τερά-*

los igitur deducta vox. V. *Τερά-*
λος, in Gl. med. Gr.

CHIDII, *Τεργαδοί*, in Glossis
Graec.

CHINA, Genus piscis. Acta S.
nicisci de Paula, to. 1. Aprilis

p. 139. *Cum semel
cem quemdam, dūm*

illis Trachina, parauit

† *TRACINARE*, *trabe-*
1355.

TRACIO. *Litterae* *an-*
Ordinat. Reg. Franc

vilam in nostra Tracu-
cione suscipimus. Sci-

gendum est *cautione*
Gl. Editor.

TRACONS, *Mentus* *sub-*
uernae, speluncae. An-

ta, nescio quis, laudem
de lanua:

Terrarum. Trac-
dis

Will. Tyrius lib. 16

Vossium lib. 3. de
c. 53.

TRACTA. (1) *Vestio*,
quod exigitur pro mer-

regnum, vel prouinciam
ne seu euectione, Gall.

Traite foraine. Inquisitio
e Camera Comput. *Tr-*

Vna cum iuribus virgae
Tractae bladi et leydenae.

curiae exportatio, Gall.

(† seu syngraphae pecuniar-

tio.) *Statuta Genuesi lib.*

(3) *Extractio* pecuniae
communi, si bene coniecta

ta *Eccl. Anic. an. 1312*.

illa quae soluantur in Tr-
thesaurario Ecclesiae VIII. l.

stori 11. f. regi xxxvi. f. et.

apud Aruernos la *traite* dicitur

tractio pecuniae ex arculis
sacra ad recipiendas oblationes

locatis. (4) † *Administratio*

curatio, in Ch. a. 1411.

Poenae genus, Ital. *Tratta*,
ant. Florent.

TRACTAMENTVM. (1) *Ag-*
tio, Gallice *Tractement*. *Char-*

duini Episc. Nouiom. an. 104-
† *Pactum*, compositio, in Cl.

f. anno.

TRACTARE. (1) *Consulere*, *sen-*
tiam in commune proferre,
proponere. *Pactus Legis Salicae*

titulo: *Hi autem sunt qui Legem*
licam Tractauerunt, Wisigast, *de*

58

Digitized by Google

P. 14. lacus, etc. V. infra Tracta-
ta Lac mulgere, Gall. Tra-
cto Lacus lib. 2. c. 79. §. 7. (3)
TRACTUM: Seruius: Xenocrates pri-
135. Philosophiae scholam aperuit,
141. in porticibus Philosophi
142. V. lib. 2. Cod. Th. de
143. super religione comprehendit,
144. Tractator 2. et Tractatus 3.
145. trouersari, litigare. Cod.
146. 6. tit. 23. leg. 19. (5)
147. accipere Gall. Traiter.
148. datum Lobienf. to. 6. Spi-
149. p. 636. (6) Abolere,
150. Conuentio an. 1111. in

151. bouae Hist. Occitan. to. 2.
152. (7) † Differre, in lon-
153. ere, t. 7. lul. p. 283. (8)
154. transigere, apud Murat.
155. script. Ital. p. 964. (9) †
156. ARE AD MORTEM, occi-
157. (1) Lit. remiss. a. 1378. (10)
158. PACTARE SE, se gerere, in
159. id. p. 1415.

160. REA. Anonymus Barenfis
161. unico anno 1042. Argiro
162. in Trane. per mare et terra
163. am, fecit ibi turrem excel-
164. a domum, et Tractareas manca-
165. herbes, ut comprehenderet
166. Forte legendum petraras,
167. tractareas intellexerit quas-
168. chinas jaculatorias; trahere
169. jaculari dixerunt inferior-
170. Scriptores, ita vt leg. tra-
171. machinas.

172. TAROLIVM, machinae bel-
173. species, in Stat. Vercell.

174. AROLIVS, Publicanus, Gall.
175. ni fallor. († Videtur po-
176. instrumentum quo vinum ex
177. trahitur, Germ. Heber.) Sta-
178. Vercell. lib. 4. fol. 710.

179. TATE, De industria, data
180. Statuta Cadubrii lib. 3.
181. 8.

182. TATIM, Lente, grauiter. V.
183. 10m.

184. TACTATIO, exportatio, euectio,
185. Traite Arest. Ms. a. 1342.

186. TATOR. (1) Chartularius, qui
187. vel retractat largitionales ti-
188. Scholiafles Iuliani Antecess.
189. 82. Tractentae, quos dicimus
190. Latinos, Tractatores, maxime

in Africa sic dicuntur, id est Scrinia-
rii, qui annonas publicas computans
et tractans. Ita Chartularios et Tra-
ctatores pro iisdem dicti in l. 3. Cod.
de Canone largit. titulos. in l. Nul-
li de Numerariis, l. ult. de Execut.
eod. Cod. et Nov. 28. 30. 128.
129. 147. obseruat Cuiacius ad d.
l. 3. (2) Qui de rebus seriis docte
et erudite tractat, scribit, loquitur,
disputat, Gloss. Gr. Lat. Ομιλία,
Loquela, sermo, locutio. Ομιλιαι,
Tractator. S. Cyprianus in Praefat.
ad libr. de Cardinal. operib, Chr.
Sublimis materiae subtilium ingenio-
rum. exigit Tractatores. Infra:
Adisum ad se temperantius Tractatori-
bus vel scriptoribus interdiciis. Hora-
tius, Ethicus Tractator dicitur Ivani
Carnotensi Epist. 7. Huc, vt vi-
detur, reuocari possunt Tractatores,
de quibus haec habentur in Priuile-
giis Ecclesiae Rom. apud Marten.
tom. 2. Ampl. Collect. col. 1232.
Pacta et conuentiones, concordata in-
ter Regem ipsam (Siciliae Tancre-
dum) et Ecclesiam Romanam, medi-
antibus Cardinalibus missis ad Regem,
et certis aliis Tractatoribus deputa-
tis per Regem super appellationibus
libere faciendis in toto regno ad Ec-
clesiam Romanam. Oratores intelli-
go vel viros doctos, qui de negotiis
prudenter et erudite tractare pote-
rant. TRACTATORES dicti prae-
fertim Librorum sacrorum Interpre-
tes, qui de rebus sacris tractant. S.
August. de Doctrina Christ. Dehes
diuinarum Scripturarum Tractator. et
dictor, defensor rectae fidei, ac de-
bellator errorum, et bona docere, et
mala dedocere. Vincentius Lirin.
Commonit. 1. Doctores, qui Tra-
ctatores nunc appellantur, quos hic
idem Apostolus etiam Prophetas inser-
dum vocat, eo quod per eos Prophe-
tarum mysteria populis aperiantur.
(3) Concionator, qui tractatus, seu
homilias habet ad populum. Petrus
Chrysologus serm. 91. Vacat hu-
manus sermo, silet praedicatio Tra-
ctatoris, quando angelico praeconio
Ioannis (Baptistae) proferatur gloria:
virtus insonat, laus columdat. V.
Tractare 3. (4) Consiliarius, Se-
pp 5 natori

retatur Ire super aliquem, siue in pedibus conculcare, indructare, notione deducta a Latino, et Germanico *batten*, unde, inquit, *basse*, *patte poire*, pes; inde etiam restat *basse* vel *passchen*, ire. Hinc, si credimus, Itali *passare*, Galli transire desumerunt.

1A, Trabs. *Perspexerunt te quod cooperum est cum is et Trabis*, in Actis SS. Maii 2. pag. 841.

A. (1) *Porticus testis dicitur*. Glossae antiquae MSS. Addit de Ianua, *Trabis*. Galli se dicunt seriem trabium, vel inter duas trabes. Papias: *a, quae rustice Trabea dicitur*. † Genus est vestis imperialis, cui imperatores utebantur; unde *atrus*, *trabea indutus*. Gloss. Bibl. anon.

3A16. Charta continens Elementi Froterii Episcopi Cadurcen. n. 990. sic clauditur: *Schedula indaginis a corporea Trabatione diutini anno 990. Ind. 3. Alia abulario Conchenfis Abbas. in ienis n. 83. Facta Charta wirnis, vel exuacuationis, siue secus, anno Trabestationis Dominicae 1. Trabestationem minus recte gius Crucifixionem seu Passio-*

Christi est interpretatus: nam natio seu aeternitas hac voce ficatur; quod aperte demonstrat Chartis bene multis. Deum Electionis Borelli Episcopi nsis apud Baluzium to. 2. Ca. col. 630. datum dicitur anno nationis D. N. I C. MVII. aera

Indictione xv. Concurrente I. 1a xx. Notum est aetam Hicam epocha Natiuitatis Christi uorem esse annos 38. Totidem aera Decreti laudati superat in *trabestationis*. Praeterea cae omnes notae chronologicae Natiuitatis conueniunt, non nis, ut et *annus xxi. regnante* *to Rege* sub finem huius Denotatus. Idem probant Char. 5. Appendicis Capitul. quam it ipse Cangius, alia an. 947.

Marcae Hispan. col. 860. etc. la quibus omnibus adjunctae sunt aliae temporis notae Natiuitatem constanter indicantes, non Crucifixionem. *Trabeatio* autem, non a *trabe*, quae Crux intelligi posset, sed a *trabato* rogae species, deducitur, atque hoc, nisi me fallit, S. Fulgentii Sermone de S. Stephano, ubi ait: *Heri enim Rex noster Trabea circumindutus*, id est, incarnatus, seu circumdatus; ex quo loco *Trabestationem* pro Incarnatione, seu Natiuitate Notarios finxisse probabilissimum est.

† TRABEATVM, locus ubi foena reconditur, ap. Murat. t. 3. Anecd. Ital. p. 1200.

† TRABEATVS, ortus, natus, L. Aug. p. 379.

TRABELIANICA, TRABELLIANICA, pro *Trebellianica*, in Statutis Genuae lib. 4. c. 6. lib. 5. c. 16. In Testamento an. 1272. apud Marten. to. 1. Anecd. col. 1139. *Trebellianica*.

TRABES. (1) In Ecclesiis. Hinc ut crebra sit mentio, ita diuersa fuit usus. Leo Ost. lib. 3. c. 3. (al. 33.) *Trabem quoque nihilominus fusilem ex aera cum candelabris in mero 50. in quibus utique totius cerei per festiuitates praecipuas praerentur, lampadibus subier in aera vncis ex eadem trabe 36. dependentibus, quae videlicet aera natiuitatis aereis aequae brachiis ac manibus sustentata, trabi lignae, quam pulcherrime sculpti, et auro, colorumque interim feceras Desiderius exornata commissa est, etc.* V. lib. 4. c. 7. Brompton. De cuius Ecclesiae *Trabe* 5000. marcas argenti corrumpunt unde Regis manum impleti, etc. Chronicon Atinense an. 1061. *Fecit et duas Trabes ferreas, unam in choro, et aliam extra chorum ad ponendas candelas. Trabium S. Petri mentio est in Charta apud Concilium inter Census Eccl. Rom. 1440. BES cum arcibus, non semel memorat Hariulfus: lib. 2. c. 9. *Candelarum Sanctorum reliquias . . . per alias 12. capfas minores auro argenteoque vel gemmis pretiosis honestissime parati**

paratas, . . . dividere, atque super Trabem, quam in arcu coram olivare B. Richarii statuitur, ponere volumus. (2) Frugum metra, continens 24. garbas, Anglis, a *straw* de continens 24. sheaves. Domesday de Burgenibus Derbiae: Hi autem in festum S. Martini reddebant Regi quadecim Trabes annonae.

TRABETVS, Trabecula, tignillum, Prouincialibus *Tranete*; *Trabete* in Doujati Dictionario, nostris *Solive*, *soliveau*. V. *Eshalmamentas*.

TRABIS. V. *Tenda* 2.

TRABUCA, **TRABUCARE**, *Castrum vel arcem*. V. in *Trebuchetum*.

TRABUCARE (1) **TRABUCARE MONETAM**, de iusto ejus pondere derivare, Gallis alias *Trebucher*, *trebuchier*. Statuta Ciuitatis Astae Collat. 4. c. 6. De pena *Trabucantium* et *ronzantium* monetarum: *Statutum est quod, si aliquis ronzaerit vel tonderit monetam . . . amittat pro pena libras 200.* Statuta Perusinae p. 52. Si quis incidere vel *confrauerit* aurum vel monetam, soluat pro banno solidos 60. si vero *implicauerit* aut *Trabucauerit*, soluat pro banno sol. 100. Statuta Massil. lib. 5. c. 41. de moneta non *Trabucanda*: Nulla persona audeat *Trabucare* vel *Trabucari* facere ullam monetam, quae currat in *Massilia*. Hinc emendo Praeceptum Philippi VI. Fr. Regis an. 1329. to. 2. Ordinatus p. 36. Nullus compso, nec alia persona sit *ausa* *Trabutare* (corrigo *Trabucare*) nec recurrere aliquas monetarum, quae habeant *cursum*. V. *Trebuchetum*. **TRIBUCHARE**, Idem. V. *Recurrere* 3. **TREBUCHATIO**, *Detractio de legitimo pondere*. Charta Lud. Hutini Reg. Fr. an. 1315. apud Lafaille in Probat. Annal. Tolos. tom. 1. p. 63. (2) † *Euertere*, *diruere*, Ital. *Traboccare*, Gall. *Trabucher*. Ch. 2. 1358.

TRABUCCA, *Trabuchettum*, etc. V. *Trebuchetum*.

TRABUCULVS, *mensura agraria sex pedum*, ap. Mabill. in Museo Ital. p. 177. V. *Trabuchus*.

TRABUCHETTUS. V. infra *Trabuculus* 2. et *Trebuchetum*.

† **TRABUCHIO**, *ponderis monetarum minutio*. Ch. 2. 1327.

TRABUCHVS, **TRABUCVS**, *Species mensurae*. i. q. *Trabuccus*: Statuta Ciuitatis Astae Collat. 3. c. 47. *Reuendiores, qui habent discos in mercato tentantur et debeant tenere expeditas quatuor vias latas per duos Trabuchos*. Statuta Placentinae fol. 60v. *Cam quidam habentes testam iuxta riuos, quae testa est terra glareata vel gerbida, quae non consuevis laborari vel colligi, vetantur habere quintenam iuxta numerum Trabuchorum ipsius teste serrarum glarearum et gerbidarum*. Statuta Mutinae regalis pag. 60. *Quod illa venditio seu acquisitio . . . fieri non possit, et facta non valiat, nisi facta fuerit ad mensuram, nominando iornatas sine Trabucis in instrumento salis venditionis*. V. alia notione in *Trebuchetum*.

TRABUCVS. (1) Forte Genus calceamenti. Charta Petri Abb. Cluniac. apud Baluz. to. 5. Miscell. p. 452. *Trabucos vero et pedules fratrum primo castodi operis nouae Ecclesiae imposui, cuius redditibus . . . propter nouas emergentes guerras deficientibus, camerario . . . inuaxi, ut Trabucos et pedules fratribus prouideret*. Occurrit alia notione in *Trabuchis* et in *Trebuchetum*. (2) **TRABUCVS**, **TRABUCHETTUS**, *Moneralis statera*, Gall. *Trebuchet*. Constitutiones Iacobi Regis Siciliae cap. 58.

† **TRABUGARE**, i. q. *Trabucare* 1.

TRABULA. Chronicon Lobienae ad an. 1340. apud Marten. to. 3. Anecd. col. 1429. *Eduardus Rex Angliae . . . femur Trabula iraeiectum habuit, sed victor uniuersam classem Francorum, quae cccc. nauibus constabat, deleuit*. An species jaculi? Aliud sonat, si vera lectio est, in Chronico Trudon. to. 7. Spicileg. Acher. pag. 375. *Erat tunc temporis totum oppidum nostrum vallo fortissimo munitum, atque desuper possibus fortissimis magnisque*
Pp 4 Tra-

natori lib. 8. Epist. 8. Idem Epist. 12. *Decet enim Tractatores habere doctissimos, quibus summa potestas committitur, etc.* Ita alibi *Tractatum*, pro Consilio, usurpat. V. *Tractare* 1. et *Tractatus* 2. (5) Arbitrator, conciliator; idem etiam forte qui *Conservator*, († interdum etiam Iudex delegatus, Gall. *Commissaire*.) V. in hac voce. Litterae Iohannis Fr Regis an. 1356. to. 4. Ordinat. p. 178. *Nec tamen nostre intencionis existis, quod per hoc antique consuetudini, per quam dicti Decanus et Capitulum offerunt se habere debere in dicta nostra curia Tractatores, etc.* Hinc *TRACTATOR PACIS*, Aedilis, Scabinus, qui pacem inter cives tuetur, idem qui *Pactarius*. V. in *Pax*. *Transactio* an. 1501. e Schedis Praef. de Mazanques: *Licetiam sit . . . annis singulis creare unum vel duos Tractatores pacis.* *TRACTATOR VENTIONIS*, cui cura erat vendendi res ad dominum pertinentes. Charta Ludouici Regis Franc. an. 1484. apud Baluz. tom. 1. Hist. Aruern. p. 231.

TRACTATORIA, Epistola Synodalis, Synodica, quae a *Synodo*, quam *Tractatum* appellari mox doceimus, ad Episcopos scribitur, vel de quavis re ad *tractatum*, seu Synodum spectante. Ea enim est vera vocabuli origo, quam non aduerterunt Baronius an. 142. et Bernardinus Ferrarius lib. 1. de Epist. Ecclesiast. c. 2. nisi locis mox laudandis legendum sit *tractoria*, ut contendit Philippus Priorius. Meminit S. Augustinus *Tractatoriae* Serm. 2. in Psalm. 36. quia Episcopi detrahant hunc vel illum esse excommunicatum: *Atque ideo non immemores puritatis Ecclesiae conducibile existimamus, omnes sanctos Confucerdotes et omnes Clericos, et omnes populos, qui se Christianos meminerint, hac nostra Tractatoria commonere, ut omnes ejus (Primiani) communionem, usque damnati, diligenti cura horrent.* Eodem sensu *Tractatoriani* usurpat. Epist. 162. *Quod si non fecerint, ibi etiam eorum prauitas et peruersitas innotescet, missaque Tra-*

ctoria super eorum nomine per totum orbem terrarum, quacunque iam Christi Ecclesia dilatata est, ab omnibus Ecclesiis eorum communio praedetur. *Tractatoriae* denique mentio est in Concilio Telepensi. In Concilio Carthaginensi V. can. 10. Africano sub Bonifacio et Caelestino c. 43. iubentur Episcopi ad Concilium euocari, *si non potuerint comparere, excusationes suas in Tractatoria conscribere.* Quo loco Capitulum Car. M. lib. 7. c. 20. habent *Tractoria*.

TRACTATORIVM, Locus, in quo *tractatus* seu consilia agitantur, Senatus. Sidonius lib. 1. Epist. 7. *in Tractatorium frequens Senatus Secretarium.*

TRACTATVS. (1) *Opusculum*, Collectio, praesertim de rebus sacris praeterea concilio Episcopi vel Sacrosanctae Synodae ad populum. Acta Numeri Martyr. apud Surium 1. Martii et Baron. an. 262. n. 39. *Ita Tractare*, pro *Scripturas sacras exponere* usurpat lib. 1. Sacrament. Ecclesiae Roman. c. 33. *semel ac iterum. V. Tractator* 2. (2) Consilium. *Tractator* 1. 8. Epist. 10. *Defensores omnium suis Tractatibus adiungunt, et ministrando consilium, regibus et Rectorum.* V. *Tractator* 4. et *Tractare* 1. (3) Concilia Episcoporum, in quibus de rebus Ecclesiasticis *tractatur*, disceptatur. *Tractatus* Nicaenus, non semel apud S. Hilarium in Fragmentis. S. Ambrosius Epist. 1. *Hoc scriptum est in Ariminensi Synodo; meritoque Concilium illud et horreo, sequens Tractatum Concilium Nicaeni, a quo me nec mors nec peccatus poteris separare.* Infra: *Tractandum est, Tractare in Ecclesia didici, quod fecerunt patres mei.* V. etiam *Tractatum Concilii Nicaeni* dixit Vigilius Tapsensis l. 1. contra Palladium p. 498. et *Tractatum plenum*, quem ibidem *Concilium plenum* vocat. *TRACTATVS*, Congregatio, Conuentus Monachorum in capitulo congregatorum. Charta ann. 1232. ex Charrul. Campaniae fol. 194. col. 2. (4) Epistola, quam Pontifex recens electus ad alios Pontifices

folis mittebat, fidei suae testis, *Synodicam* appellabant, ut in a. voce docemus. Auctor Praedicatorum 1. haeresi 89. *Consuetudo* namque, ut unam *Tractatum* suum Episcopus Alexandrinus mittat ad Constantinopolim, qui recitetur in Pascha, et *Tractatum* suum Constantinopolites, qui Alexandriae recitetur.

In *Tractatu* suo Constantinopolites Nestorius scripsit, Mariam non esse *Theotokion*, sed *Christotokon*, etc. (5) Charta Petri Abbatis S. Benigni et Menardi Abbatis S. Sequani pro societate monastica, apud Perardum p. 185. *Post brevis recitationem statim fiet officium, et ea die, si talis fuerit hora, vel in crastino Missa maximalis, cum signorum pulsatione et Tractatu celebrabitur. An Tractum?*

(6) Pactum, compositio, Gall. *Tracte*. Charta S. Benigni Divion. an. 1182. Rogauimus dictos Abbatem et Conuentum . . . ut ipsi dicto *Tractatu* consentirent. *Tractatus* pacis, in

Litteris an. 1225. apud Rymer. to. 1. p. 280. Occurrit passim hac notio. (7) Examen. Canonizatio S. Edmundi Cantuar. Archiep. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1843. *Habito diligenti Tractatu, licet nihil transisset omissum, quod diligens inquisitor facere debuisset, tamen, etc.*

(8) Conuulsio, spasmus. Miracula B. Ambrosii Senef. to. 3. Martii p. 201. *Malum quod vocatur in moribus morbus caducus, et habebat Tractatus, quos habet ille quem arripuit malum praedictum.* V. *Tractus* 5.

(9) † lactus, in Lit. remiss. a. 1395.

TRACTE. Charta an. circiter 940. apud Baluz. Hist. Turel. col. 329. *Excepto Cologas cum locu, cum Tracte ad scannas, cum bosco, etc.* An idem quod *Tractus* 2.

TRACTEVTA. V. *Tractator* 1.

TRACTIGER, sagittarius, i. q. Archer. Ch. Ms. a. 1474.

TRACTIM, in Glossis veteribus, iugiter, continuatim. *Tractim* vero canere, lenta et morosa modulatione. Honorius Augustodun. lib. 1. c. 36. *Tractus*, a trahendo dicitur, quia trahendo, id est *Tractum* can-

tum. Id est lente, morose, quomodo *Tractum* exponitur in Glossario Longobardico S. Germani Paris. Nonius: *Tractum, ut sensum, id est, distincte, longo tractu.*

TRACTIO, *Tractus*, *ἄλκυον, σίγαις*, in Glossis Lat. Graeco. Inter pueros in laetae maiestatis reos numeratur in v. Exenteratio.

TRACTITIVM AVRVM, textile, in Inuent. Ms. thei. Sed. Apott.

TRACTOR. (1) Concilium Auenionense ann. 1281. c. 8. *Denuntiatur auctores, sanctores, Tractores, defensores, et fidei iussores pro his obseruandis excommunicati, etc.* Forte *Tractatores*, ex Gallico, *Tracteurs*, Contrahentes. TRACTOR DECIMARVM, Cui cura est decimas colligendi, trahendi seu vehendi in horreum decimatoris. Chartularium S. Vincentii Cenoman. fol. 43. V. *Tractus* 3. (a) † Qui pannos trahit s. extendit et explicat, in Lit. Phil. V. a. 1318.

TRACTORIA. (1) Idem quod *Traga*, vel *Traha*, de qua voce infra. Erchempertus in Hist. Longobard. c. 68. *In quamdam Tractoriam planstro vehentem intromissus, Capuam urbem ingressus est.* (2) Diploma, seu instrumentum euectionis, cursusque publici, hoc est, quo ius et facultas dabatur equos, vehicula, et viaticum petendi de publico. De *Tractoriis* passim tituli de *Cursu publico*, et de *Tractoriis et statuis*, lib. 12. Cod. Iustin. et lib. 8. Cod. Th. vbi multa Cujacius, Iacobus Gothofredus, et alii doctiores interpretes, quos non exscribo. TRACTORIA, Interdum est Epistola citatoria et euocatoria, qua iubetur quispiam certo loco et tempore praesentem se sistere; qua scilicet trahitur et euocatur quispiam. S. Augustinus Epist. 217. *Tractoria ad me 5. Id. Nov. venit, tam finito die, et me valde indispotum inuenit, ut occurrere omnino non possem, etc.* Alias eodem intellectu sumitur, quo *Tractatoria*, ut apud Marium Mercatorem in Communitorio, vbi *Tractoriam* appellat Zosimi Epitollam de Pelagii et Coelostii damnatione

tionem omnibus Ecclesiis inscribam. **TRACTORIA**, interdum sumitur pro quouis Diplomate Principis. Carolus M. in Charta seu Praecepto, quo Monasterium S. Dionysii ab omni teloneo eximit, apud Doubletum pag. 729. Ideoque per hanc *Tractoriam* expresse praecipimus atque commendamus, ut ipsum mercatum cum omnes suos teloneos, sicut antea Reges ac Principes partibus S. Dionysii consulerunt, ita in omnibus sint concessi atque indulti. Mox: Et ut haec *Tractoria* nostris et futuris temporibus firmiter habeatur, etc. Quibus postremis verbis concipitur pariter Praeceptum aliud Ludouici Pii pro eadem immunitate teloneorum, pag. 733. Nec scio an aliter intelligendum sit Concilium Meldense can. 71. in quo Galliae Episcopi a Carolo Rege postulant, ut auctoritatem sigillo regio roborata more *Tractoriae* Christianissimus Princeps singulis donet Episcopis, quam quisque Episcoporum penes se habeat, ut quando ei necesse fuerit, per eandem auctoritatem reipublicae ministros conueniat, ut ipsi in quibuscumque ciuili indigerint auxilio, reipublicae ministris concurrentibus, suam, imo diuinum, possint rite peragere ministerium. Quo loco auctoritas sigillo regio more *tractoriae* roborata, nihil aliud opinor, sonat, quam Diploma authenticum Principis, ejusque firmatum sigillo, quomodo *tractoriae* firmari solent, hoc est, *praecipita regia*, (cujusmodi sunt Caroli M. quorum meminimus) quibus scilicet *tractoriis* ac diplomaribus facultas daretur Episcopis ministros reipublicae conueniendi, iisque nomine regio praecipienda, ut quotiescunque res exegisset, praesto essent ad eorum auxilium. Scio Bignonium Bernardinum et Ferrarium *ius tractoriae*, seu euocandi ministros regios per *tractoriam*, a Rege expositum censuisse, quorum sententiam si quis amplecti malit, non magnopere repugnabo. Binse denique habentur formulae *Tractoriae* nomine, in formulis incerti auctoris c. 10, et in Chartis Parensalib.

for. 15. Prior quae est Episcopi, inscribitur *Tractoria* pro itinere peragendo; altera quae est majore dignitas, inscribitur *Charta Tractoriae* utraque porro precibus concipitur ut peregrino religionis vel potentiae causa ad Sanctorum limas pergenti, mansionem, focum, panem et aquam praestare velint per quos iter facturus est; quae quidem *tractoriae* non multum differunt ab iis quas *Commendatae* appellabant; adeo ut liceat opinari *tractoriae* vocem latius postea usam pro quouis Diplomate *Tractoria*. (3) Vas grande. Ad S. Vrcini Mart. to. 3. lunii p. 811. Habuit idem presbyter *Tractoriam* vini juxta parietem organii ejusdem Martyris ad usum egenorum et pauperum vino plenam.

TRACTVATIM, Idem quod *Tractim* in Cantu ecclesiastico, Lente, morose. Statuta S. Jacobi Hospitalis Paris. an. 1388. apud Lobinell. to. 3. B. Paris. p. 339. n. vii.

TRACTVLARE, Versare, in Genas, ut in tritico et foeno obrinet. Est *tractum* ea forma, qua *estilo*, id est *estilo*; *postulo*, ab inusitato *posui*, non pro *positum*, sed pro *positum*, ut habet Vossius lib. 4. de Vitiis ferm. c. 28.

TRACTVLVS, Paruus *tractus*, seu species lineolae inclinatae, quam inter signa cantus recenset Iohannes de Muris apud D. le Clerc in libro cui titulus: *La Science et la Pratique du Plain-chant* p. 272.

TRACTVRA, Possessio, fructus qui ex aliqua re *trahuntur*, seu percipiuntur. Charta ann. 1130. Marci Hispan. col. 1269. V. *Tractus* 3.

TRACTVS. (1) Cantus Ecclesiasticus species. Honorius Augustod. lib. 1. c. 96. *Tractus* a *trahendo* dicitur, quia *trahendo*, id est *trahim* canitur. Hugo a S. Victore in Spec. Eccl. lib. 1. c. 7. *Tractus* autem quia *geminus* et *cantum* *lachrymabilem* exprimit, *lachrymas* *Sanctorum* . . . *repraesentat*. Unde *Tractus* dicitur, quia *Sancti* *suppirantes* ab imo *pectoris* *geminum* *trahunt*. Adde lib. 2. cap. 19. Alcuinus lib. de Offic. diuin. *Tractus* seu-

*super in causa humilitatis ponitur.*annes Abrincensis Episc. de Offic. Eccl. *Per Tractum qui nullo respon-*
sus cantatur, et in melodis suis
ulitudinem fert gemitus, etc. In
vero quod nullo respondente ca-
itur, differt a responsorio. Ama-
rius lib. 4. de Divin. Offic. c. 12.
hoc differt inter responsorium, cui
horus respondet, et Tractum, cui
emo. Inde igitur Tractus cantatur,
um cetera Alleluia. (2) Piscatio,
is piscationis, quod alias *Iactus* di-
kur; pisces, qui ex fluvio vel viti-
is extrahuntur. († etiam vivari-
m s. locus ubi retia trahi possunt.)
abul. Belliloc. ch. 159. *Cum ter-*
is cultis et incultis, domibus, syl-
is, adjacentis, et in Dordonia Tr-
is, sine jectis. Ch. 176. *Et juxta stu-*
dium Dordoneae piscatoriis et ripati-
is, jectis sine Tractis. Charta an.
1266. in Probat. Hist. Sabaud. Ri-
vatus, piscationibus, *Tractis, vena-*
umibus, laudemis. (3) TRACTVS,
vel *Tractus decimae*, in agris ac cul-
uris, alius proprius a *Tractu* piscat-
orio. Charta Petri Leucorum Episc.
n. 1179. *Hannidis Ducissa fonda-*
rix Ecclesiae Castensis dedit in
trafecta villa Tractum et decimas
Ecclesiae, et quidquid allodii ibidem
possidebat. Charta Alexandri III.
P. anno 1180. in Historia Valtie-
nensi: *Decimam de la Narnille, et*
Tractum per singulos annos . . .
apud Chalvèrèth quartam partem de-
imae de Fratevilla, et duos Tractus;
quartam partem decimae de Varcunis,
et quartum Tractum; Decimam in
tra Burchardi Gononis, . . . et
quintam decimae Tractum. V. Gran-
vicius in Granea. His omnibus
i locis, si bene conjecto, *Tractus*
decimae idem est quod alibi, *Cario*,
Decima decimae, Redecima, seu pars
ecimatum, quam percipiebat is
uis eas colligebat, *trahebat* seu ve-
ebat in horreum decimatoris. Hoc
is, ut in *Cario* dictum est, ad va-
ios pertinuit, modo ad Majorem
oci, modo ad Dominum, modo ad
ecclesiam aliosque, qui nullam forte
onebant operam in decimis siue
ulligendis, siue aduehendis: sed

collectio seu vectura decimarum pri-
ma fuit hujusce juris causa, quod
deinceps ad varios transierit, ut in
aliis similibus juribus factum est
saepissime. Interpretationi nostrae
non parum fauet locus e Chartula-
rio S. Vincentii laudatus: cum enim
monachi *tractum habent, per ipsos*
atrari, seu aduehi debet *decima ad*
domum dominae et haeredum suorum.
Annis vero quibus *domina et hae-*
redes sui tractum habebant, ab ipsis
atrari, seu aduehi, debebat *decima*
ad domum monachorum, ut dicitur
in alio ejusdem Chartularii loco, su-
pra relato in voce *Tractor*. Prae-
terea nullus alius est locus, siue a
Cangio, siue a nobis citatus, cui
haec nostra explicatio nequeat ac-
commodari: qua de re tamen penes
attentum lectorem esto iudicium. V.
Trahere 8. (4) *Telum*, sagitta,
Gall. *Trais*. Charta an. 1430. to. 1.
Hist. Dalphin. p. 64. col. 2. *Ma-*
gna quantitate victualium, artilleriae
et Tractus ibidem dimissa, quae eras
sufficiens ad custodiam dicti castr.
Monitae factae apud Chassignium
an. 1511. e Schedis D. Aubret:
Franciscus Carbonelli habet balistam
calibus fulcitam sub ingehio et una
troffa Tractuum . . . unam duode-
nam Tractuum. TRACTVS BALI-
STAE, Spatium extensum ad teli
jectum, in Consuetud. Burbon. art.
524. et in Charta an. 1449. ex Ta-
bul. Latiniae. Epistola Petri de Con-
dero tom. 2. Spicil. Acher. p. 553.
Extendebat se in longum quasi per
leucum et plus, et in latus per tres
Tractus balistaram. Simili notione
Tractus nude dicitur in Cohuentione
an. 1292. e Schedis Pr. de Ma-
zaugues: *Et a dicto burgo per ma-*
gnum Tractum et spatium distat, Gal-
lis etiam dicitur *Trais*, hoc intel-
lectu. (5) *Mors*, obitus. Vetus
Charta apud Lobinell. to. 2. Hist.
Britan. col. 222. *Et illam terrulum*
ab omni calumnia dimisit liberam,
quam in Tractu, id est, in exitu sui
antecessoris reclamabat suam. Hinc
TRACTVM FACERE, Extremum
spiritum agere. Miracula B. Ange-
li Clareni, to. 2. lunii pag. 1101.

(6) Pars, portio. Charta an. 1260. ex Tabul. S. Richarii: *Vendiderunt septem . . . septem et decem jornalita terrae cum dimidio in duobus Tractibus*. Gallice diceremus, *En deux pieces*. (7) Quis sit huiusce vocis intellectus, quae vis, in Notitia Imperii, in Vita S. Germani lib. 2. c. 5. auctore Constantio, in Panegyry. Auiti v. 269. apud Sidoonium aliosque Scriptores huius et sublequentis aetatis, erudire docet Vir doctissimus Du Bos tom. 1. Histor. Monarch. Franc. pag. 70. quem consuluisse haud pigebit. (8) Consensus, contentio. Testamentum P. Archiep. Narbon. an. 1238. inter Instr. Gall. Christi. nouae edit. to. 6. col. 52. *Ordinamus, quod unus de clericis beneficiatis ejusdem Ecclesiae, non tamen canonicis, pro tempore in eadem Ecclesia constituatur Tractu communi et consensu Archiepiscopi et Capituli ejusdem Ecclesiae*. (9) Lorum tractorum, Gall. *Trait*. *Pro una carisadel, uno colero, cum uno pari Tractu, emptis xiv. d.* apud Kennettum in Glossario ad calcem Antiq. Ambrosi. (10) Contractus. Vita S. Petri Coelestini l. 3. c. 13. to. 3. Muratorii pag. 663. col. 2.

As brachiis geminae, noctis phantasmate, Tractae Perdiderant dextramque latus, etc.

(11) Praeteritus, elapsus. De hoc (tempore) *sunt Tracti xvii. anni*, in Placito an. 1158. inter Probat. nouae Hist. Occitan. to. 2. col. 371. (12) TRACTVS EXTRA ROTVLOS. Leges Malcolm II. Regis Scotiae c. 3. n. 2. *Item ordinauerunt pro sustentatione iustitiarum quolibet die itineris sui censum solidos. Item Clericis suis, pro quolibet homine amerciato, vel vendito duos solidos; et pro quolibet homine mundato per assisam, pro Tractu extra rotulos, quatuor denarios*. Galli dicerent: *Pour estre tiré du rôle des accusations ou des amendes*. TRACTVS FERRARVM. Venatio in Charta an. 1317. to. 2. Hist. Dalphin. pag. 166.

et in alia an. 1344. ibid. p. 4. TRACTVS QUADRIGAE, O, cum cultu domo decuit. *Tractadigne tempore Augusti*, in Catalogo S. Vanderegili to. 1. p. 13. (13) † Vox heraldica, testellus ductus, Gall. *Trait*. Lit. Caroli a. 1386. (14) † Exportatio, etatio, commercium, in Priuil. l. 15. (15) † Vectura, in Libro Priuil. Carnot.

TRADAVIM. Charta Alamanni 99. Goldastina: *Proclamamus, quod in contradietum suum missum solutum iussit, quod ei ad hanc parte uxoris suae finalis ea tunc et proprium fuisse et legibus iussit esse deberet, quia jam de Tractu uxoris suae iussit, idcirco jam deberet*. Legendum forte transit ita quod praedium a triteno in possessionem tunc, nisi potius tritenum accipiat pro proprietate, dote. V. *Threns*.

TRADERE, Prodere, Gall. *Tradre*. Passim usurpat verus Interpretes Evangeliorum, ubi de Iuda proditor pro Graeco *παραδίδωμι*. Hinc S. Iulius Acrost. Caristi v. 74. *Tunc Iudas carnifex, Ausus magister tradere, etc.*

TRADIMENTVM, Proditio, Charta ann. 1190. in v. Reg. laudata. Verus membrana Ludewig. tom. 8. Reliq. MSS. 244.

TRADITIO. (1) Proditio, Gall. *Trahison*, apud Simeonem Dunelm. an. 1088. 1096. Radulphum de ceto an. 1190. et alios non fecit. (2) Cessio, concessio, alienatio, dispositio per testamentum, in Catalogo. 2. an. 813. c. 6. in Concilio Turonensi III. an. 813. c. 51. TRADITIO S. BENEDICTI, pro Traditione S. Patris Regula, in Epistola quam laudat Mabillonius to. 1. Annal. Be. ed. p. 110. *Traditio per Regulam S. Benedicti*, pro Translatione, to. 2. eorumdem Ann. p. 619. TRADITIONES EVANGELII. Testamentum Riculsi Episcopi Helenensis an. 915. *Alium vero in fule cum ansiphonario in uno voluimine, Smaragdum unum*. Traditio

Evangelii, et Epistolas libros duos, etc.
 Explanationes Evangeliorum, intel-
 ligo, ut mox *Traditio super Regn-*
um S. Benedicti. TRADITIO PON-
 DERVM et mensurarum, ius domi-
 nio competens ponderum et men-
 surarum exemplaria proponendi, ad
 quae subditi teneantur sua pondera
 et mensuras exigere, in Litteris an.
 1275. to. 3. Ordinat. Reg. Franc.
 p. 61.

TRADITIONALIS NOTITIA. V.
Traditoria.

TRADITOSVS, Proditorius, in Vita
 Caroli Boni n. 91. to. 1. Martii
 p. 300.

TRADITOR. (1) Proditor, Gall.
Tratre. Tacitus lib. 1. *Quin potius*
interfecto Traditore, fortunam virtu-
tisque suam malo onine exolverent.
 Hugo Flauiniacensis in Chron. p.
 363. (2) Donator. Orig. Muren-
 sium p. 49. *In Wirhenlos sex*
diuinales habemus, quorum Tradito-
res fuerunt Rasteln, Lusprandi, etc.

TRADITIO, actio notione occurrat in Tradere.
 TRADITORES, dicti ex Christi-
 anis, qui atrocitate poenarum petter-
 unt, quos apud se haberent codices
 sacros, tradebant Tyrannis. Ho-
 rum ingens numerus fuit, sed prope
 infinitus illorum, quorum con-
 stantia nulla est concussa formidine,
 qui ne sacros libros traderent, lu-
 bentissimo animo mortem opperie-
 runt. Horum memoriam praeteritum
 agit 2. Ian. Martyrologium Roma-
 num. S. Augustinus lib. 7. de Ba-
 ptismo contra Donatist. c. 2. *Post*
Cypriani mortem 40. et quod excu-
ris annis peractis, Traditio codicum
facta est, unde coeperunt appellari
Traditores. Sub Diocleriano nempe.

TRADITORIA, Instrumentum seu
 Charta traditionis, vel *inuestiturae*,
 qua quis agrum seu quamvis rem
 aliam alteri tradit, et in ejus domi-
 nium transfert, per festucam, vel
 ramum, etc. Hujus formulae habentur
 in formulis veteribus Bignonii
 19. et 57. ubi et *Notitia traditio-*
nalis dicitur.

TRADUCERE, Traducere, in Glossis
 MSS. a Vossio laudatis lib. 4. de
 Vitiis serm. c. 28.

TRADUCERE VXOREM, Vxorem
 ducere. Chron. *Zamflic* apud Mar-
 ten. to. 5. Ampl. Collect. col. 261.
 V. *Traducta*.

TRADUCIANI. V. mox in *Tradux*.
 TRADUCTA, TRANSDUCTA M-
 LIER, Quae matrimonio juncta est,
 Consuetud. Tolos. rubr. de dotibus
 art. 1. V. *Traducere*.

† TRADUCTVS, trajectus, s. locus
 quo fluuius nauigio trajicitur. Ch.
 2. 1285.

TRADUX, Stirps, progenies. Glos-
 sae antiquae MSS. et ex iis Papias:
Tradux, ex altero ducta propago, ra-
dix vel origo. Glossae Lat. MSS.
 Reg. Cod. 1013. *Tradux, Propo-*
go. Aliae: *Tradux, origo.* Eulogius
 lib. 3. Memorial. Sanctorum c. 17.
 de S. Aurea: *Grandique fastu Ara-*
bicae Traducis exornabatur. TRA-
 DUX, inuenitur etiam, inquit Ioan-
 nes de lanua, pro originali peccato,
 quod Adam commisit, et ab ipso in
 posterum fuit translatum, sicut de pa-
 tribus filii propagantur. Hinc TRA-
 DUCIANI, appellati vulgo a Pe-
 lagianis Catholici omnes, qui, con-
 tra quam ii, mortem in omne genus
 humanum per transitum seu *Tradu-*
cem, et per peccatum et per semina
transire, currere, ut loquitur Marius
Mercator lib. Subnotat. c. 9. §. 7.
 14. hoc est per peccatum originale,
 existimant. Idem Mercator lib. lau-
 dato cap. 6. §. 5. *Quomodo non es*
tu Traducianus es, ut tibi liber, et
adhuc licet, nomen imponere Catholi-
cis Christianis? TRADUX denique
 vox viurpata ab iis haereticis, qui
 animas a parentibus in filios traduci
 existimabant. Aiebant enim, ani-
 mas rationales esse ex *traduce*, id est,
 ex propagatione ductas, vel origi-
 ne, ex altero, ita ut anima filii ex
 anima patris originem haberet.
 Quam haereticin carpit loco laudato
 Prudentius:

Vitandus tamen error erit, ne
Traduce carnis
Transfundi in sobolem credatur
font animarum,
Sanguinis exemplo, cui tensa pro-
pagine vena est.

Euse-

- Eusebius Pamphili in Apologia Originis ex versione Ruffini: *De anima vero, utrum ex semine Traducis ducatur, ita ut ratio ipsius vel substantia inserta ipsis seminibus habeatur, an vero aliud habeas inanimatum, etc.*
- TRAFICA, commercium, mercatura proprie, Gall. *Trafic*. Pro dolo et fraude, apud Menotum in Sermone. fol. 30vo. *Si oportet hodie inuenire unam Traficam vel deceptionem, etc.* Fol. 128. *Si vultis facere de rencheriata et per longum tempus mihi uti istis Traficis.* Haec vox ducta est ab Ital. *Traffico*; Itali vero ab Arabico desumserunt, ut vult Menagius in Origin. Gall. et Ital.
- TRAFICARE, Negotiari, Gall. *Traffiquer*. Statuta Pallauicinia lib. I. c. 12.
- † TRAFFICVM, commercium negotium, Ital. *Traffico*. Formulae Mc Senens.
- TRAGA, Plaustri species. Glossar. Lat. Gall. MS. Thuanorum: *Haec Tragna, Hanet*. Charta Simonis Comitis Northampton. in Monastico Anglic. to. I. p. 851. *Qui cum quadriga, vel Traga, aus onere per licentiam forestarii de bosco fuerit egressus.* TRAGVA, Eodem significatu. Charta an. 1165. Marcae Hispan. col. 1344. *Quoniam novos vsaticos et novas consuetudines misisset in ciuitate Deriosa, videlicet iouas Traguis, etc.* V. *Tragina*. TRAGVLA. Papias: *Trahae, quae rustici Tragulam vocant.* Idem rursum: *Traha, genus vehiculi, a trahendo dictum, nam non habet rotas.* Addit Brito: *Sic etiam appellatur instrumentum dentatum, quod equus trahit super terram de nouo seminatam pro semine recondendo et glebulis conterendis.* Gloss. Latino-Gall. *Traha*, Herce. Gloss. Gr. Lat. MS. *χαμῶδης, Trahea*. Edit. *Trahe*. Sed leg. *Traha*.
- TRAGAL. Vetus Charta apud Will. Hedam p. 246. I. edit. *In Vntecomeri laxatio retium, quod Tragala dicitur, omnis et dimidium piscationis ad S. Martinum pertinet.* V. *Tragum*.
- † TRAGARIVS, qui *tragam* ducit. Stat. a. 1451.
- TRAGEMATA, *Τραγμῆματα*, Belli Papias: *Colubia sunt apud Hebraeos quae nos vocamus Tragemata, alia minuscula, ut cicer situm, et passu, poma diuersi generis.*
- TRAGERIA, Pyxidis species, et inultum in usu, in qua anisi amygdalum aliaque huiusmodi succaro circumducta, Gall. *Dagees*, Ital. *Traggen*, serubant Inventarium vassellae de argento 1347. to. 2. Hist. Dalphin. pag. 5. *Ostendis . . . unam Trogeriam genteam, cum pede argenteo, insculptam in medio pedis, etc.* Testamentum an. 1367. to. I. Ane Marten. col. 1523. *Legamus . . . nostram vas argenti deauratum etatum Tragier.* Hodie Galli vocant *Dragier*. V. *Dragerium*.
- TRAGINA. (1) Vectura, operis curru, Hispan. *Tragin*. Bulla Benedicti VIII. PP. an. 1017. *Matth. Hispan. col. 1002. Nelli lucet jam dicto monasterio accipere pagarios, vel exigere Traginas, et asstringere placitos, etc.* Eadem incurrunt ibid. col. 1004. Charta an. 1078. ibid. col. 1164. *Insuper omnes malas consuetudines, breues albergas, Tragmas et omnes similes . . . dimisso.* Emendo *Tragmas* V. *Traga*. (2) † Via per quam currus potest duci, in App. ad Viam Hispan. p. 926.
- TRAGINARE, vel TRAGNARE, Trahere, ex Gallico *Trainer*, vel *Traigner*, ut vulgo Picardi effert Charta Communiae Attrebat. an. 1211. art. 24. *Qui alium per collos ad terram Traginaneris, etc.* In *ginatus* ibid.
- TRAGIPITINVM, in Notis Tymon p. 161. inter calceamenta.
- † TRAGO, opera cum plauistro et curru, vectura, i. q. *Traga*. Gall. MS. a. 1150.
- TRAGVA, TRAGVLA. V. *Traga*.
- TRAGVLI. Matth. Paris an. 1173. *De viris quoque sanctis et licentibus qui seculum ordine irrefragabili pro Deo imitando reliquerunt, suos fac* Pap

*Papa telonarios ad pecuniam argu-
mento extorquendam, quod et ipsi
inimici suscipiunt, ne inobedi-
entia esse videantur. Et sic de secula-
ribus fixis seculariores, et monitur
in eis Tragulorum vilitas, dum sub
bitu paupertatis spiritus habitas
stationis. Forte legendum Stragu-
lum.*

TRAGVM, Instrumentum piscatori-
um, rete: *Tragula*, Plinio lib. 16.
c. 8. Glossae Isidori: *Tragum*, ge-
nus piscatoriae. Idem Isid. l. 19. c. 5.
Tragum, genus retis ab eo quod tra-
hatur nuncupatum, ipsum et *Verru-
lum*; verrere enim trahere est. Gloss.
lat. Gall. *Tragum*, *Rais a pischer*,
Trouble. V. *Tragal*.

TRAHA, Vehiculum sine rotis, a tra-
hendo dictum, apud Columellam
lib. 2. c. 21. Gall. *Traineau*. Pro
poca sumi videtur in Litteris an.
1376. to. 4. Ordinat. Reg. Franc.
1452. vbi legitur *ad Traham sine
curcam*; vt et in Chartulario Ge-
netic. vbi memorantur *precationes
Tirer et Trahae*. V. supra *Traga*.

TRAHARE, terram occare, in Ch.
l. 1310.

TRAHARIVS, Qui traha vehit, Si-
donio lib. 6. Epist. 1. vbi *extimos
Trahatorum* cum calonibus et lixis
conjungit; vnde liquet eos exerci-
tios secutos et in impedimentis
fuisse.

TRAHATICVM, vestigal pro
mercibus quae traha ducuntur. Ch.
Caroli C.

TRAHERE. (1) Rapere. Lex Salica
tit. 14. *Si puer Regis vel litus in-
genum focminam Traxerit, de vita
componas*. Marculf. l. 2. form. 16.
Si aliquis puellam inuitam Traxerit,
etc. Form. 29. *Si seruus ingenuam
Traxit*. Libertates vrbis Vascensis:
*Quicumque alium percusserit, vel Tra-
xerit, pugno vel palma, vel pede, ira-
to animo, sanguine non intervenien-
te, etc.* Eccardo *Trahere* his in lo-
cis idem est quod *Insidiosae decipere*,
impiter fallere, dolose seducere, quo
sensu Galli suum *Trahir* usurpant,
a *Trahere* formatum, metaphora,
vt credit, ab aucupibus desumpta, a
quibus aues allectae improviso reti-
munt. VL

bub attractis capiuntur. Tum ad-
dit, *Betringen, Sax. Betregen, et
Retrecken* apud Germanos, a *Tre-
cken*, *Trahere*, deriuata, de fraudu-
lenta actione adhiberi. (2) Alia
notione, in eadem Lege Salica tit.
29. §. 38. *Si quis casam alienam sine
permissu possessoris Traxerit, etc.*
Vbi edit. Heroldi tit. 27. §. 31. *Si
quis per casam, etc. habet*. Quo lo-
co Wendel. *Traxerit* positum pro
Iter fecerit, censet, quomodo Galli
dicunt: *Tirer vers quelque lieu*. Ec-
cardo vero, probata prima lectio-
ne e duobus MSS. Guelferbyronis,
vbi omittitur *per*, *Trahere* proba-
bilis interpretatur *Destruere, dis-
rumpere, disjicere*, qua notione Bar-
baris vltatum fuit. S. Hieronymus
Epist. 3. ad Heliodorum: *Marco-
manni Trahant, vastant, rapiant*.
Consuet. Marchiae Dumberum an.
1325. art. 24. *Si aliquis homo scin-
dit vel Trahit* (i. evellit, extirpat)
*aliquam arborem . . . tenetur domi-
no . . . de lx. sol. Vienn.* (3) *lactari*,
Gallis *Tirer, traire*. Otto Morena
pag. 51. *Ac super ipsum castellum
fortiter diu nosque Trahere non
cessauerunt*. (4) *Moras agere*, quo-
modo *Tirer de long* Galli dicunt.
V. *Tractim*. (5) *Mulgere*, *Tirer*,
eadem notione Gallis. Chartular.
SS. Trinit. Cadom. fol. 55. et 60.
(6) **TRAHERE**, nude, vel *Trahe-
re per equos*, Reum quadratim di-
scindere, dilaniare, Gall. *Tirer a
quatre chevauz*. Processus Comitum
Lancast. an. 1322. apud Rymer. to.
3. pag. 939. (7) *Prodere*, Gall.
Trahir. *Indas qui Dominum Traxit*,
in Charta an. 1090. ex Archiuo S.
Victoris Massil. V. *Tradere*. (8)
Equo vel curru ducere. Charta an.
1220. ex Chartul. S. Auiti Aurel.
V. *Tractus* 3. (9) *Introducere, in-
tromittere*, Gall. *Introduire*. Ripal-
ta in Annal. Placent. ad annum
1443. apud Murator. tom. 20. col.
878. (10) *Aliquo contendere*, Gal-
li dicunt *Tirer vers un lieu, vers
quelque endroit*. Miracula S. Zita,
tom. 3. Aprilis p. 525. *Ad rui-
nem ipsius lupi Traxerunt et cucur-
rerunt multae gentes*. V. *Trahare* 2.

Qq

Hinc

Hinc TRAHERE AD ARMA, Ad arma ire, arma capere, Gall. *Conrir aux armes*. Chron. Veron. ad an. 1325. apud Murator. to. 8. col. 644. (11) TRAHERE IN CAVSAM, in Curiam, In jus vocare, ad tribunal adducere, in Capitulari Normannico apud D. Brussel to. 1. de Vñ feud. p. 280. TRAHERE IN CONSEQUENTIAM, *Tirer a consequence*, Ad exemplum pertinere. Charta ann. 1224. ex Chartul. Campan. fol. 430. vo. col. 2. TRAHERE AD PARTEM. V. Pars. TRAHERE SPATHAM. V. in Spatha. (12) † Nude pro campanam pulsare, in Consuet. Monast. S. Crncis Burdegal. (13) † De dolio haurire. Lit. remiss. a. 1356. (14) † Proferre, exhibere, in Ch. a. 1130. (15) † Promulgare, publicare, edere, ap. Steph. de Infestura. (16) † De pannis dicitur, qui ad colorem aliquem accedunt, Gall. *Tirer sur une couleur*. (17) † TRAHERE SE ANTE, progredi, procedere, ap. Steph. de Infest. (18) † TRAHERE DE HEREMO, agrum in culturam redigere, t. 9. Collet. Hist. Franc. p. 357.

TRAHINA. Fridericus II. Imp. lib. 2. de Arte venandi in Prologo: *Quaedam (instrumenta) in docendo ipsa ut fiant capere aves, quas vult artifex, quomodo vult, id quod dicitur Trahina, siue fiat de grue, siue de ayrrone, siue de alia ave, siue de pelle leporina impleta paleis, et sunt multa, quae spectant ad Trahinam.*

TRAHINARE, Trahere, Gall. *Traîner*, in Inquisitione an. 1268. inter Schedas Praesid. de Mazaugues. V. infra Trainare.

TRAIARE, Seligere, Gall. *Trier*. Exstant apud Rymer. to. 4. p. 136. Litterae vernaculae, quibus praemittitur vice summarii: *De assignando ad Wallenses Traiandos et arraiandos*. V. Arraiare et Triare.

† TRAIECTITIA PECVNIA, syngraphe, ap. Salmast. de modo vsurarium.

TRAIECTORIVM, Fundibulum. Gloss. MS. Regium Cod. 1013.

TRAIECTVM, lingua Gallica, Cipidum sonat. Sigebertus ann. 6. In loco Wilsaburg, qui nunc Wilschum dicitur, a nomine gentis Wilsarum, et Traiecto compositum, et Wilsarum oppidum; nam Traiecti lingua: *alita oppidum dicitur*. H. fit a Beda lib. 1. Hist. c. 12.

TRAIECTVS, vox Latinis haud cognita, ea notione, qua titulus nachus Sangall. lib. 1. de Can. M. cap. 32. *Fuit consuetudo in temporibus, ut ubique aliud opus ex imperiali praecepto factum esset, siquidem pontes, vel naves Traiecti, siue purgatio, seu mentum, vel impletio coenformiterum, ea Comites per Vicarios officiales suos exequerentur, etc.*

TRAILLIA, TRAILLIARE. Trela.

TRAINA, († tigillum, ut videtur in becula.) Tabularium Prioratus Domina in Delphinatu fol. 107. *bannaria in villa Perdita, servat per Kalendas duo membra de et 2. panes, et 2. Trainas, et unum fassum de seda.* Adde fol. 109. Rursum fol. 114. *Et 1. certum fabis, et 3. Trainas de lignis, et 1. faxos de majoria.* V. Traia.

TRAINARE, verbum Ital. Gall. *Trainer*, Trahere. Regiminta duae ad an. 1322. apud Murator. tom. 8. col. 464.

TRAINELLVM. Catholicon Arabe: cum: *Trainell*, Gall. *c'est Traicider à chaucer, chancepiz*. Lat. *parcopollex*, item hoc *Trainellum*. *Parcopollex*.

TRAINVM. Statuta Pallavicinia lib. cap. 73. *Item pro quolibet placidense ad Trainum fol. 10. lat. Traino dicitur quantum a domo animalibus trahi potest.*

TRAITA. Charta Guigonis Comitis Forensis ann. 1253. pro Libertatibus Villarezii: *Remissimas habemus antedictae libertatis baronibus quod habebamus in dicta villa de nostris vendendis in mense Augusti excepta Trayta, quam ad manus vestras expresse retinemas.* Hinc for Gallis *vechgal*, *Traite foraine*, ea praestatio pro mercibus, q.

Regnum inferuntur, vel ex eo feruntur.

ALBIVM. Radulfus apud Muram. tom. 6. col. 117. *Milites qui perant societate Tralesto*. Locus, videretur, corruptus

ALIA. V. *Trelia*.

RALICIVM, textilerarius, minus densum, Gall. *Treillis*, in Ch. 1374. V. *Translicium*.

RAMA, minutioris ponderis species, in Stat. Mutin.

RAMIOLVS, Baculus collo canis ppenfus, ne per eam currat loca, mibus nocere possit. Statuta Plantinae l. 5. fol. 65. vo. Vox est iisdem originis, cuius est sequens: c nos *Tramail* vocamus non solum rete, sed etiam quoduis pedicace enus.

RAMALLVM, TRAMELA. Species huius ad capiendos pisces, Gallis *Tremail*, Italis *Tramaglio*, sic dicta, quod tribus maculis, vel triplici oculorum ordine, quas *Maites* illi dicunt, confecta sit. Tabularium Vindocinense ch. 240. *Quatuor tractus retis, quod vulgariter vocant Tramallum ad capiendos pisces*. l. *Tremaculum*, et Menagii ac Ferrarii Origines Italicas. Hinc, videretur, emendandum est *Tromallum*, in Charra an. 1087. apud Barla. Histor. Turel. col. 428. *Clauos qui mittens super molendinum ad capiendos lacios, nec Tromallum in illo loco, nisi quinque diebus tantum et annu. Et mox: Mittent Tromallum, et clauos, ubi visum fuerit eis*.

RAMARCVS. Hugonis Magni Diploma pro S. Iuliani Monasterio Turin. tom. 3. Annal. Benedicti p. 710. *trum dicitur in villa Fonsanas, ubi fidebas domnus Hugo venerabilis miles et Tramarcus cum suis fidelibus; huius vero Diplomatis initio lego Dux Francorum appellatur etiam Demarcus: unde colligere et Tramarcum et Demarcum unum et eundem esse; est autem Demarcus iuxta vim vocis *Demarcus*, Princeps populi, quod de luce vel Comite dici potest. V. *Demarcus*.*

TRAMARICIA; *Quaedam arbutula*, Iohan. de Ianua; *Vne petite arbre comme ronce*, in Glossis Lat. Gall. Sangerman.

TRAMASERICVM. V. *Tramoserica*.

† TRAMBLVS, populus tremula, Gall. *Tremble*. Ch. Ml. a. 1206.

TRAMELA, Species retis. V. *Tramallum*.

TRAMELLVM, pro *Trainellum*. V. *Parcopollex*.

TRAMEN de arboribus, in Gloss. Saxon. veteri, *Spæc*. In Cottoniano, *Framen*; ubi Somnerus: Neutrum intelligo. Fortasse *Termes*, quod Belg. *Speckmaede*. V. *Tremen*.

TRAMENTARIVM, V. *Astramentarium*.

TRAMESAGIVM. V. in *Tremesum*.

† TRAMETVM, immutatio in consueto ordine et ratione excolendi agros. Ch. Ml. a. 1276.

TRAMIS, *Extrema pars vestimenti*, Iohanni de Ianua; *Horleset de vestement*, in Glossis Lat. Gall. Sangerman.

TRAMISIA. V. in *Tremissis*.

TRAMISIS, TRAMISIVM, etc. V. *Tremesum*.

TRAMONTANA, vox Italica, Gallis *Tramontane*, Aquilo, Boreas, sic dictus in mari Mediterraneo quod flet a partibus transponianis, Romanorum habita ratione. Frequenter occurrit vox *Tramontana* in Archiv. S. Victoris Massil. et apud Scriptores Italicos. V. *Prodenfes*.

TRAMONTARE, verbum Ital. quod de altris occidentibus dicitur, ac praesertim de Sole. *Stella grossa de fero jam fuerat Tramontata*, in Chronico Parin. to. 9. Muratorii col 75.

TRAMOSERICA. *Vestis, quae flamina ex lino, tramam vero ex serico habet*. Papias et Vgutio ex lino oro lib. 19. Orig. cap. 23. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Tramosericas, hordès do soie* Gloss. Saxon. Aelfrici: *Tramosericum, Seolcenab*. Vbi Seolcen, est sericus, bombycinus. Charta donationis, factae Ecclesiae Cornubianae, edita a Suaresio: *Majorem Tramosericum, rhodumelinum, aquilatum*.

† **TRAMPESIVS**, aqua in qua salamentum maceratur et diluatur, Gall. *Trempis*. Arest. Mf. a. 1384.

TRANA. (1) Idem quod *Traina*, ni sit ita legendum. Chartul. S. Petri de Domina fol. 26. V. *Trana*. (2) *Lydio*, et Goldasto, *Euectio*, *tractoria*. At *Euectio tranae* dicitur conjunctim, in Charta Caroli M. apud Will. Hedam in Rinfredo Episcopo Traiectensi: *Praeterea praesenti praeccepto decernimus . . . ut non per vias portus, neque per ciuitates, ubicunque in nostro regno aut pagis, aut territorijs, teloneus exigatur, nec de nautali vel carrali, neque de summis, seu Tranae euectione, vel rotaticum, vel pontaticum, . . . requiratis vel exigatis, etc.* Quid sit *Trana* hoc loco, non facile est assequi. Papias MS. *Tranas* quidam putant esse, quibus mare colligitur: *Donatus vero vehicula esse sine rotis*. *Donatus* habet *Traha*, non *Trana*, ad 1. Georgic. vnde conficitur perperam Papiam apud eundem *Tranas* legisse. Recte tamen dixit, *tranas* esse locum, ubi mare colligitur; sunt enim *piscatoriae*, seu *piscariae*, quae ad aedium vestibula conficiebantur in mari, quas Leo Imp. Nov. 57. et 101. *Εροχαις*, vocat, quasi *agrarum maris remoras*, nos *Retenues d'eau* dicimus, posteriores vero Graeci *ρεχαις*, ut auctor est Michael Attaliata in Synopsi tit. 95. Eae autem *Εροχαις*, non tam fere *retia in mare extensa confixis palis*, quod vult Cujacius lib. 14. Obseruat. c. 1. quam maritimae piscinae, seu ex aqua maris exundantis in ipso littore confectae. Proinde *tranae euectio*, nihil aliud fuerit, quam quod pro piscium maris euectione pensabatur: quod et **TRANATICVM** dicitur in Charta Ludouici Pii, et Caroli C. ex Tabulario Flauiniacensi: . . . Adde Appendicem ad Capitularia Baluzii n. 67. et 26. in quo posteriori privilegio male legitur *Tranicticum*, pro *Tranaticum*: quod rursum legitur in Hist. Lotharing. to. 1. c. 555. *Euectionem*, quae sit *trana* interpretatur Vossius l. 2. de Vitiis

ferm. c. 18. ex alio ejusdem Caroli M. Privilegio apud Aimoium l. c. 1. *Teldneus exigatur nec de nautale, nec de cavale, neque de suauale, neque de Trana euectione, nec rotico, nec pontatico*. Legit Baronius to. 9. Annal. ad an. 779. ubi id Privilegium habet: *Nec de nautali, nec de carrali, neque de summis, de Trana euectione vel rotaticum vel pontaticum*. In quibus re multiplicem distinguit euectionem laudatus Vossius, aliam quae fit, aliam quae curru, aliam quae traha, vehiculi genere fit, quod non voluatur rotis, sed hatur: quod postremum euectionis genus *tranam* dici putat, quae circo euectioni nautali et carrali ponatur.

TRANATARE, *Tranare*. *Tranauicula*, Elmhamo in Vita Henr. V. Regis Angl. c. 82.

TRANATICVM. V. in *Trana*. **TRANATORIVM**, ab eodem h. quo *Trana* 2. Florentius Wigornensis ann. 465. *Hengistus et Alcum Britonibus prope Wipeda id est Wippeli Tranatorium parauerunt*. Anglo-Saxonibus *taestuarium, gurgis, amnis*.

TRANCHEIA, *TRANCHIA*. Fossa, Gallice *Trenchée*, Ital. *Trencea*. Histot. Beccensis MS. pag. 3. *Statuit ne cogantur ire ad operam nem castellanorum, sine pontione, fossatorum reparandorum vel Trancheiarum*. V. infra *Tranchea*.
† Ius scindendi lignum aridum Ch. a. 1146.

† **TRANCHEIVS**, cultri spec. Gall. *Tranches*. Lit. remiss. a. 12. **TRANCVS**, pro *Truncus*, ni f. V. locum in *Eschalmementis*.

TRANEX, vel **TRANIX**. Edict. Rotharis Regis tit. 101. §. 61. Lex Longob. lib. 1. tit. 19. §. 7. *quis Tranicem de vite aliena trahit, componat medium sol.* Ita et editiones. Quidam codices MS. habent *Tranices*, et in lemma. *radice vitis*. Sed legendum *pro de traduce vitis*, ut in ipsa lege ducem, id est vitis furculum, quod

appellat Varro l. 1. de Re rustica, Columella l. 4. c. 29. l. 5. c. 6. alii. Nisi titulus *de radice vitis*, vice Glossematis. Itali *Tralico* ultimem dicunt. Palmitem aut flailum interpretantur Vossius l. 2. *Vitis sermo*. c. 18. et Marrinius Lexico, sic dictum a Saxonico, Germanico *Tranche*; quod idem significat. Hinc pro *Tranicem* puto legendum *Trancem*, ut habet vnus S. Etenim. alter praefert *Trance*, annotat Muratorius to. 1. part. 2.

40.
NICTICVM. V. *Tranaticum* in rma 2.

INQVILLACIO, pro Tranquillitas, in Chronico Ioh. Whethamstede. p. 355.

INQVILLITAS, Titulus honorarius Imperatorum, apud Vegetium d. 2. in Prologo et alios. In Dictione Romano c. 2. tit. 4. *Tranquillitas ac Christianissimus Domini nostri V. Serenitas*.

INSACTARE, Transferre, positionem aut rem in alium transferre, in Statutis Venetis ann. 1242. d. 2. c. 39. et consulto 16.

INSACTVM. Lex Longobard. d. II tit. 25. §. 59. *Si cuiuscuque rans aut aldins, ancilla aut aldin in vito comprehensi fuerint, et dimiserint eorum neglexerint eos liberare, usque ad dies 30. eos dimiserint, et seferint, et habeat eos in Transactum, cui factum fecerint, et composu postea ipsam factum sicut Lex et dictum continet. Hoc est, sibi habet ipsos servos quasi per modum insacticinis, seu pacti.*

INSAGIVM, in Litteris ann. 1269. rer Ordinat. Reg. Braco to. 1. 388. Mandum esse videtur pro *insagium*, quod praefert aliae litterae, eadem de re an. 1371. ibid. 400.

INSALPINARE, Trans Alpes insicisci, Romam vel in Italiam condere. Iohann. de Ianua: *Transalpinae, ultra Alpes ire*.

INSCAMBATA, Saltus, insula. Gall. *Gambade*, ab Occitano *ambata*, Spatium inter pedes diaticatos interjectum, Gall. *Ensam-*

bée. Sentent. Inquisit. Tolos. apud Limborch. pag. 170.

† TRANSCAPITARE, in caput praecipitem agere, t. 7. l. 1. p. 174.

TRANSCAPITATVS, Actus praecipis in caput. Acta S. Torpetis, tq. 4. Maii pag. 7.

TRANSCAPOLARE, TRANSCAPVLARE, Truncare, etc. V. in *Capulare* et *Cervella*.

TRANSCENDERE, Praeceptum transgredi. Conuentus apud Andeleum, Gregor. Turonens. lib. 9. c. 20.

† TRANSCENSVS, i. q. *Trecensus*, census ex terra s. praedio, in Ch. a. 1138.

TRANSCHEIA, idem quod *Trancheia*, Fossa, Gall. *Trenchée*. De operationibus castellorum, et pontium, et vinariorum, et fossatorum, et *Transchearum*, in Litteris Henrici Regis Angl. an. 1285. e Chartophylacio Regio.

† TRANSCITARE, transmittere, in Stat. synod. Tornac. a. 1366.

TRANSCOPIARE, Exscribere, Transcribere, Gall. *Copier*, *Transcrire*. Chronic. Whethamstedeii p. 406.

TRANSCORNATI. Chronicon Noua-license lib. 3. c. 14. de quodam *joculatore*, qui dux viae fuerat Carolo M. pergenti in Italiam contra Langobardos: *Tunc accedens iam dictus ioculator ad Regem posuit ut sibi promissum daretur, quod ante illi pollicitus fuerat. Tunc ait illi Rex: Postula quod vis. Cui ille: Ego ascendam in unum ex his montium, et tubam fortiter personabo corneam, et quantum longe audiri poteris, dabis mihi in meritis et munere cum viris et foeminis. Et Rex: Fias tibi iuxta verba tua. Qui prius adorans Regem abiit. Ascendensque in vno monticulo, fecit, sicut dixerat. Descendensque ibat per vi-culos et arnam, et interrogans quos inueniebat: Audisti, inquit, sonitum tubae? Cui si dixisset: Etiam audiri, dabat illi mox colaphum dicens: Tu inquis, es meus servus. Ita ergo dedit illi Carolus quantum sonitum tubae audiri posuit, atque ita, dum*

dam vixit, tenuit, sui que filii post eum, qui usque in praesentem diem ferui ipsi Transcornati vocantur.

TRANSCORPORATIO, Animae in aliud atque aliud corpus migratio, Gr. *μετεσώματωσις* et *μετεμψύχωσις*, apud veterem Interpretem Origenis in Marth. tractatu 27. **TRANSCORPORATIVS**, qui de uno corpore migrat in aliud, veteri Interpreti S. Irenaei lib. I. cap. 25. vlt. edit.

TRANSCRIPTI MILITES vocantur, *cum de alia in aliam regionem transseunt, et inde Transcripti quod nomina dant ut transcribantur.* Ibid. lib. 9. c. 3.

TRANSCRIPTVM, Exemplum, Gall. *Copie.* *Vidimus ou Transcript*, in Litteris Caroli V. Reg. Franc. an. 1471. to. 5. Ordinatio p. 43. Inuentar. Chartar. Reg. an. 1482. fol. 281. vo.

TRANSCURSVS. (1) Praeteritus, neglectus. Codex Theod. lib. 12. tit. 1. leg. 182. (2) † Vestigal quod praestatur a transeuntibus per terras alicujus, in Areit. a. 1339.

† **TRANSCURTIS**, curtis s. praedium hospitio adjacens. Ch. Mi. a. 1308.

† **TRANSDORSA**, post equitem sedens, in Stat. Auenion. a. 1243.

TRANSDUCTA MULIER. V. *Transducta*.

† **TRANSDUCTVS**, cunalis quo aqua transluit. Libert. de Sragello a. 1311.

TRANSENDA, Via, platea, qua transitur: sed proprie via strictior, Gall. *Passage*, unde Italis *Transandare*, transcurrere, praetergradi. Anastasius in Stephano IV. PP. p. 91. *Eumque projicientes in terra juxta Transendam campi Lateranensis, ejus effoderunt oculos.* Charta Landolphi et Atenolphi Ducum Longobard. *Secus Transendam, quae pergit ad portam Ruffini.*

TRANSENNÀ. (1) Cancellus, *κυλλίς*, in Onomastico Lat. Gr. Anastasius in Sixto III. PP. (2) Feneſtra. Gl. Gr. Lat. *κέραμος φωταγωγός*. *Transennà*. Quomodo scilicet

est gypſum. vel vitrum pellucidum per quod lumen intus admittit Glossae Lat. Gr. *ὀσπλήξ, παγγαμπταρίς σημεόν*. Lexendum *γαλλαγί*. Paulinus Epist. 12. Severum.

TRANSEVNTER, Obiter, in Li de Singularitate Clericorum S. priano perperam attributo, et Ammianum lib. 28. c. 4.

TRANSEGARE, † Transfere Chron. Bergom. ad an. 1406. Murator. to. 16. col. 991.

† **TRANSEGATOR**, explorator, vestigator, in Stat. Auenion.

TRANSFERISCERE, Transfere tradere. *Trado, confero, legem irremediabiliter offero atque transferisco*, in veteri Charta apud Valium to. 1. Ital. Sacrae col. 5. edit. 1717.

† **TRANSFERITOR**, donator, Ch. a. 992.

TRANSFERSIO, Translatio, transcriptio, cessio. Charta ann. 10 apud Murator. delle Antic. Est. p. 193. V. *Transpersio*.

TRANSFIGURARE FACIEM. Lege Longob. lib. 1. tit. 13. *Walapanz est, dum quis alienam faciem vestimentum induit, aut putat latrocinandis animo, aut faciem Transfiguerit* Gall. *Se déguiser en visage*. **TRANSFIGURARE IN VESTIMENTIS**, Alia induit, Gall. *Déguiser*, apud Islandinum Parav. in Chronico lib. c. 4. ubi etiam habetur *Transfigutio*, pro consuetae vestis mutatione.

TRANSFIRMARE, Transcribere, dedere. Charta ab. 32. Caroli Regis ex Archivo S. Bertini.

† **TRANSFORATIO**, perforatio, ruptio, in Ch. a. 1250.

TRANSLVVIARE, Fluvium transire. Commodianus Instr. 53.

Transfluxias hostis, tu sub lae bra conde.

TRANSFOSSORIUM. Papias: *Veni i. Transfossorium, quo carnes fiantur.*

TRANSFRANCIARE, Ex Anglia per Franciam transire Romani Match. Paris an. 1257. *Pro*

us Regis transalpinantes et Trans-
fractantes.

TRANSFRETATIO, pensitatio a
tribus transeuntibus, in Chartul.
i. Germ. Prat

ANSFVNCTORIVS, Lewis, inu-
lus, haud satis accuratus et sedulus.
Transfunderia expugnatio, apud
fertull. adv. Valent. Transfunderi-
um praeceptum, apud eundem lib.
i. adv. Marc. c. 27.

ANSGLADIATVS, Gladio trans-
ixus, in Vita S. Elisabethae Schon-
ug. to. 3. lupii p. 621.

TRANSGLVIRE, deglutire, in
Nat. a. 1270.

ANSGREDERE, pro Transgredi,
in Capitulari i. an. 802. c. 30.

Transgredere praeceptum, ibid. c. 34.

TRANSRESSIBLES COSTVMAE,
Præstationis species. Charta an.
1137. ex Archivio Majoris monaste-
rii: Reclamabant a monachis petrimas
paccarum, lambos porcorum, botella-
gium, costumas Transgressibiles, de-
cem solidos annuatim. V. Consue-
tudo 4.

TRANSRESSIO SUPER CASV,
IC. Anglis et Cowello l. 4. Institut.

ut. 3. f. 3. est, cum quis alterius
statum vel conditionem suo delicto
deuotorem facit. TRANSRES-

SIONES DE VIRIDI in Forstis,
Damnum filius viridibus et fron-

dois illatum, apud Rymet. to. 5.
p. 692.

TRANSGLARE. (1) Vgutio et lo-

sones de lanua: Transglare, vltra

glare deorsum immittere, scilicet,
transglare. Gloss. Lat. Gall. Trans-

glare, Transglare outre, devourer.

Goffridus Vindocinensis l. 4. Epist.

22. Habuerunt itaque escas; sed in

escis illis retia, quibus capti, et ha-

nam quo sunt Transglare, inueni-

erunt. Alia forte notione vocem

hanc videtur usurpare Gilbertus

Porretanus Episc. Pictav. in proce-

mo ad Commentar. in Boetii li-

brum de S. Trinitate: Es ne vel ti-

ut videtur, pronuntiatione. Chro-

nic. Andegav. apud Marten. tom. 3.

Anecd. col. 1379. Hinc TRANS-

GLATIO, pro Strangulatio. Pa-

pias. Suspendio, Transglatio, la-

queur. (3) TRANSGLATVS

PANNVS, Variis coloribus distin-

ctus, in Statutis Ecclesiae Anic. ann.

1267. to. 2. Anecd. Marten. col. 483.

Sed legendum videtur Stragulat.

V. Stragulum.

TRANSIBILIS MESVRA, Medio-

cris mensura, quae neque minor sit,

neque major, in Chartulario S. Van-

dreghali tom. 1. p. 163. Gall. Me-

sure possible.

TRANSIGERE, Transire. Longo iti-

nere confecto, multis montibus Trans-

actis, to. 2. SS. Martii p. 48.

TRANSIGIA. Libertates Villae de

Moneto anno 1269. apud Thomasse-

rium in Consuetud. localibus Bitu-

ricensib. c. 65. Nullus de franchisia

faciat mihi biennium aut cornuam

extra Moneto, nisi tantummodo Trans-

figias . . . usque ad domum leproso-

rum, quas habens facere, etc. V.

Transuetudo.

TRANSILIRE SACROS ORDINES,

Per salum, ut aiunt, sacris Ordini-

bus initiari, i. e. suscipere superio-

rem omisso inferiori, v. g. Presby-

teratum non suscepto Diaconatu.

Concil. Beluac. an. 1114. to. 2. Spi-

cil. Acher. p. 595.

TRANSIRE. (1) Tolerare, dissimu-

lare. Epistola Frederici II. Imp. to. 2.

Spicil. Acher. p. 570. (2) Tradu-

cere. Charta ann. 1468. apud Lo-

binell. to. 2. Hist. Britan. col. 1299.

(3) TRANSIRE ACTVM, Practi-

cis Gallicis, Passer acte, Chartam

seu testimonium rei gestae conscri-

bere. Synodus Trecor. an. 1372.

apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan.

col. 1608. TRANSIRE ACCOR-

DA, LITERAS dicitur Parlamen-

tum, cum illa publica auctoritate

confirmat: qua notione vox Passer

non semel occurrit in vet. Edictis

Regum Gallorum; hodie Homolo-

guer. Litterae an. 1358. to. 4. Or-

dinat. Reg. Fr. p. 735. (4) Pera-

gere. Ordo Concilii celebrandi, to.

1. Concil. Hispan. p. 230. (5) Le-

gus

ges Palatinae Iacobi II. Regis Majoric. in Actis SS. Iunii tom. 3. p. xxxix. *Cum autem nos iter facere alicubi contingeret, debebit aquam, ornamenta, paramentane, et argentea vasa portare, cum quibus Transire possimus, ad usum nostrum.* Hoc est, quae nobis satis sint, aut quibus sumus contenti, cum iter agimus.

(6) Defungi, obire. *Transitus*, obitus, mors. Voces Christianis Scriptoribus vltiores. Balerus cap. 4. et ex eo Durandus lib. 7. Ration. c. 1. n. 18. Vetus inscriptio Vienne: TRANSIT. SVB DIE . . . ORBIS FAVSTO VIRO. C . . . COSS. PROSTERNVNTVR MILITE COBLI. TRANSITVS, mors. Vetus inscriptio Christiana in S. Crucis Monasterio Butdegalsensi. (7) † Superare, ap. Bened. abbat. Petrobürg.

† TRANSITA, translatio, cessio possessionis, ap. Murat. t. 2. Antiq. Ital. med. aevi, p. 133.

TRANSITORIVM. (1) TRANSITVRA, TRANSITVS, quod praestatur a transeuntibus per terras alicujus domini, Gall. *Droit de passage*. *Transitorium tributum*, in Lege Longob. l. 1. tit. 14. §. 16. *Transitorias consuetudines*, apud Guibertum lib. 3. de Vita sua c. 8. TRANSITVRA, in Capit. Caroli M. lib. 4. c. 59. *Vt nullus ad Palatium, vel in hostem pergens, vel de Palatio, vel de hoste rediens, tributum quod Transitorias vocant, soluere cogatur.* Lex Longob. habet hoc loco *Transitorium*. *Transura*, eadem notione in Chartis Italicis apud Vghellum tom. 4. p. 787. 789. 795. Capitulare 5. Lud. Pii an. 819. c. 16. *Transuras* etiam habet, vbi Codd. alii *straturas*, *tristuras*, *tristuras*, vti mouet Baluzius. Rhenanus lib. 2. Rerum German. p. 93. videtur legisse *straturas*. *Tresturas* vero habet Charta Caroli C. an. 18. lqd. 2. in Tabul. Deruenti: *Silvas etiam quas ex omni parte in circuiu monasterii concessimus, et mercatum in praedicta villa Glonna, et Tresturas ad salem emendum, quas de pontanico S. Petro et B. Borchario in usus Monachorum*

validamus. (2) † Pars liturg. S. in Ord. eccles. Ambros. Med. a. 1130.

† TRANSITVDO, consuetudo, Stat. vniuers. Aurel.

TRANSITVS. (1) Dicitur de Pfectis aut Iudicibus Prouinciari qui in regiones vel vrbes aut v sui districtus *discurrunt*, juris dicti; vel de criminibus inquire gratia, in leg. 4. Cod. Th. de Rector. prov. et l. 6. Ne quis Palatio, etc. (2) TRANSITVS (cum scilicet Missale refertur a cnu Buangelii ad cornu Epistolae Communio dicitur: *Nazarenus dicitur*. Ita in Actis SS. Iunii tom. 3. p. 699. vbi de festis S. Ioh. Bapt. V. alia portione in *Transfere Transitorium*. (3) TRANSITVS VIAE PUBLICAE. Ha

Flauiniac. in Chron. p. 132. *reptionem omnium mensurarum, ceptis alodiis, quae homines tenent ad placitum generale respiciunt, publicae viae Transfrum* Id est stitiam criminum, quae in itinere publicis committuntur: *La loi des trans chemins*.

TRANSLA, f. Tela crassior, Gall. *Trellis*. Statutum Gellonenie circa circiter 1150. apud Stephanonem c. 8. Pragm. MSS. p. 175. *De . . . habere pro testo suo palatium nouum et duas fessatas et duo limina, vnam calcitrant nouum Transitis, cum pluv. * et vnam pminare.* V. *Translatum*.

TRANSLATARE. (1) Transire in aliam linguam vertere. Anastasius in Hadriano PP. (2) Ad transferre. Anastasius in S. Hadriano PP. p. 115. *Translatam apud introduxit in eam corpora sanctum Martyrum, etc.* (3) Exscribere. Gall. *Copier*. Charta ann. 1142. inter Instr. Gall. Chr. nouae ed. tom. 6. col. 322. *Hanc chartam Translatam Bernardus de Cantuariensi publicus notarius de Birmingh. ex originali.* (4) Transcribere rem ab aliquo possessam in alium transferre. Statuta Vercell. fol. 9. (5) † Vltimae morientis angustiae in Cerem. B. M. Grassat.

TRAN

TRANSLATIO. (1) In libris 15. l. 40. Cod. Th. de Episcop. Ecclesi. et Cleric. pro angariarum, parangariarum vel nauculariae etiam translationis onere, sumitur, cum scilicet res fiscales transuehendaerant, vel annona militaris. V. lacob. Gothofredum ad d. leg. 40.

(2) Idem quod *Transitus*, seu telum, quod pro transferendis et transportandis mercibus exsoluitur. Appendix Codicis Theod. Constit. 21. *Nella pontium restauratio, nulla translationum sollicitudo gignatur.*

(3) **TRANSLATIO CAUSAE**, Gallice *Practica, Exocasion*: cum ab inferiori curia ad superiorem euocatur. V. Reg. Majest. l. 2. c. 16. §. 24. l. 3. cap. 20. et 21. et Quoniam articula c. 14. §. 3.

TRANSLATITIE, pro *Defunctorie*, hericonfultis.

TRANSLATOR, Interpres, qui verba in aliam linguam. Epistola Concilii Francosford. ad Episcopos Hisp. 3. Concil. Hisp. p. 107.

TRANSLATVM, Exemplum ex alio descriptum, Gallice, *Copie*. Statuta Arelatens. MSS. artic. 7.

TRANSLATVS, defunctus, in Ant. Dominic. Colmar.

TRANSLIGARE, Delegare. Litterae Bohemorum ad Concilium Basileense. 1432. tom. 8. Ampliss. Col. Marten. col. 178.

TRANSLATVM, Culcita, ni fallor, tela crassiori, quam *Trellis* vocant. Innocentium an. 1342. ex Archivo R. Victoris Massil. 5. V. *Translatio Tralicium*.

TRANSLICIVM, id est q. *Tralicium*. Hist. 4. 1380.

TRANSLUCIDVM, *Διαφανής, διαυγής*. In Glossis Lat. Graec. nos dicimus *Translucens*.

TRANSMARINARE, Trans mare perficisci, proprie iter Hierosolymitanum aggredi, in Chronico Montis Ihereni an. 1131.

TRANSMENTATIO, Mutatio mentis, *μετανοια*. Reditus ad sanam mentem, *μενοια*. Goclenius in Lexico Phil.

TRANSMIGRARE, Transferre rem aliquam in alium, in Legibus Ro-

tharis Regis Longobard. tit. 62. §. 3.

† **TRANSMISSVM**, pensitatio quae soluitur ab iis, qui trans locum aliquem merces vehunt, in Iudic. 2. 1328.

TRANSMISSVS, Intermedius, Italia *Tramezzo*. *Aliquid per rogadium vel Transmissum alteri dandum recipere*, in Statutis Venetor. an. 1242. lib. 1. cap. 4. 48. lib. 6. c. 13.

† **TRANSMISVM**, tempus, quo *trementum* seritur, vel colligitur, in Gloss. Caesar. Heisterbac.

TRANNAVARE, Navi trajicere. Thwrocizius l. part. Hist. Hung. c. 15.

TRANNOCTARE, Noctem transigere, vel rem ultra noctem vnam detinere. Iacobus l. Rex Aragon. in Foris-Oscae an. 1247. fol. 4.

TRANSOLVERE. V. infra *Transsoluere*.

TRANSPARERE, *Pellucere*. *Transparentia, Pellucida*, in Gemma. Pelluciditas, Gallice, *Transparence*.

TRANSPASSARE, Ultra progredi, Gall. *Trepasser*. Thwrocizius part. 1. cap. 24. *Canis jugum Transpassans*, in *Canis*. col. 188. V. ibi.

† **TRANSPERSIO**, possessionis translatio, cessio, in Ch. vet. ap. Lam. Del. erud. V. *Transfersio*.

TRANSPLENDIFER, Perlucidus, Gall. *Transparens*, in Vita B. Lidwiniae to. 2. Aprilis p. 345.

TRANSPONERE. (1) *Seruum transponere*, Auertere, Gall. *Detourner*, in Lege Longob. lib. 1. tit. 25. §. 14. 15. 16. 17. (2) **TRANSPONERE**, pro *Transcribere*. Gellius lib. 6. cap. 9.

TRANSPORTANEORVM PASSIO, Lepra, *Elephantia*, Celsol. 3. c. 25. *Ελεφαντίασις*, Graecis sic dicta, quod cutem reddat Elephantii corio similem. Senator de Elephantia l. 10. Epist. 30. *Cutis huius ulcerosis valibus exaratur, a qua Transportaneorum passio nomen accepit*. Sic autem appellatur a Senatore. quod cum haec passio, ut ait Caelius Aurelianus Siccensis lib. 4. *χρῆσις*, cap. 1. corruptione quadam, vel laxatione extremae cutis in corporibus generetur,

nar, humor ab interioribus, seu, ut idem scribit, *altioribus*, ad superficiem transmittitur, seu *transportatur*.

TRANSPORTARE, Cedere, transcribere, transferre, Practicis Gallicis *Transporter*, Pactio nuptialis inter Carolum VIII. Regem Fr. et Annam Britan. an. 1491. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. col. 1541.

TRANSPORTVS, Cessio, transscriptio, Gall. *Transport*. Charta an. 1377. e Bibl. Regia: *Mirabatur quomodo dictus Dux cessionem et Transportum receperat*.

TRANSPPOSITIO SUBITANEA, Mors, obitus. Marcullus lib. 2. form. 2. *Quatenus fragilitatem naturae, quod omnes generaliter patiuntur, priusquam subitanea Transpositio evenias, etc.* Adde form. 4. et inter Simoniacas form. 36.

TRANSPOSITVM Litterae an. 1359. tom. 4. Ordin. Reg. Franc. p. 198. *Per paragium, partagium, siambium, terrarum affectum ver (vel) Transpositum, etc.* Editori Ch. legendum videtur *Transportum*. V. *Transportus*.

TRANSPVNGERE. (1) Perforare, ita ut sanguis exeat. Lex Aleman. tit. 64. §. 3. *Si autem collus Transpunctus fuerit*. Tit. 65. §. 3. *Si quis alicui brachium super cubitum Transpuxerit, etc.* §. 5. (2) † **TRANSPVNGERE NOTITIAM**, chartam falsi arguere, in Ch. a. 876.

TRANSEMGARE, Navigare. Elmhans in Vita Henrici V. Regis Angl. c. 59.

TRANSEIPARIA, Ripa quae est ultra fluvium. Testam. an. 1509. inter Schedas D. Le Fournier. V. *Riparia*.

TRANSSARTANVS, qui trans Sarcham, agri Cenomaniensis fluvium, habitat. Pluries occurrit in Chartul. S. Vincentii Cenom. ut fol. 28. 33. etc.

TRANSSOLVERE, idem quod *Solvere*. Formulae vet. Pithoei MSS. c. 28. Marcullus lib. 2. form. 18. *Ita ut pro ipsa causa solidos tantos in pagalia mihi dare deberes, quos es in praesente per wadio tuo visus es*

Transsolisse. Perperam *Transsolisse* pro *Transsolisse*, legitur in Chart. an. 716. apud Felibian. Hist. Sa. Dionys. pag. xxi.

TRANSSVMERE, **TRANSSVMPTRE**, Transcribere, Gall. *Copier*, *Transsumum*, Copie. Acta S. Iulianalis Episc. Narn. a. 27. tom. Maii pag. 405. *Exstat hujusmodi Transsumum an. 1432. apud Marten. to. 8. Ampliif. Collect. c. 153. in cujus prooemio declaratur Notarii duo se ab Imperatore Sigismundo requisitos fuisse, litteras apostolicas et cedulam per se Transsumi ex exemplari, quodque ex copias authenticas et Transsumas (i. Transsumpta vel Transsumptas) facere debuerunt.*

TRANSTOLLERE, Transferre. V. S. Guthlaci, to. 2. Aprilis p. 41.

TRANSTOLLEVS. Gloss. Arabico-Lat. *Fidicina*, *Transstollens*, vel *Castrix*.

TRANSVADARE. Willel. Britton. Vocab. MS. *Transvadare ducere, transvadare, trans vadum ire, vel vadum ducere. Transvadato Roca* apud Calmet. in Probat. Hist. Lotharing. tom. 2. col. 2.

TRANSVASARE. (1) *Vasa transvere, sedem mutare*, in Lexico Gualtherii. (2) Transfundere, Gall. *Transvaser*. Epistola Petri Deiphi an. 1477. tom. 3. Ampliif. Collect. Marten. col. 1015. V. *Transvasare*.

TRANSVBSTANTIARE, Vnam substantiam in aliam convertere; *Transsubstantiatio*, hujusmodi conversiones Voces Theologis familiares, de sacrosancto Eucharistiae Sacramento. Alio transfertur in Acta Godeleuse, to. 2. Junii p. 5. *Terra Transsubstantiatur, in panem efficiuntur.*

† **TRANSVECTORIVS**, facilis peritatu, c. 6. Coll. Hist. Franc. p. 93.

TRANSVECTVRA, Oneris vel praestationis species, pro transvehendo sorte domini rebus, in Charta Waldemari Regis Damiae ann. 1117. V. in *Paratae*.

† TRAN

TRANSVERCIA, via transversaria, t. 2 Hist. Nem. p. 150.

TRANSVERSA, Pars obliqua, latus, Gall. *Travers*, Lex Bafwar. tit. 12. c. 6.

TRANSVERSALIS, Vitruvius *Transversarius*. In singulis vicis ciuitatis eiusdem ponendo casenas ferreas *Transuersales*, in Charta an. 1269. apud Meneſter. in Probat. Hist. Lugdun. pag. 16. col. 1. V. *Transsanalis*.

TRANSVERSARE. (1) Transire, transigere, Gall. *Traverser*. Charta Thofiaci an. 1462. (2) Statuta Eccles. Ambian. c. 1. art. 10. apud Marten. vo. 7. Ampliſſ. Colleſt. col. 1230. Clerici vero in sacris ordinibus constituti, vel beneficium ecclesiasticum habentes, qui in platea vel in loco publico publice cum saxillis ludere praesumpserint, ipso facto ab executione sui ordinis sine suspensioni; ludere in praemissis casibus intelligimus illum qui *Transuerſas*, vel qui ludi est particeps, vel lucrum exinde consequitur, sine damnum. Conc. Treuirensis an. 1310. apud eund. Marten. tom. 4. Anecd. col. 252. Ludere in praemissis casibus intelligimus ad puncta, et sic dicamus; ponendo cum qui *Transuerſerat* (sic) vel qui ludi est particeps, vel lucrum exinde consequitur sine damnum. *Transuerſantem* hic intelligo eum qui pignore contendit cum alio ratione ludi, licet ipse non ludat, a Gallico *Traverser*, quod aliquando idem sonat quod *Aduersari*. Eodem intellectu *Traversare* legitur in Statutis Bertrandi de Turre-Episc. Tull. an. 1359. supra addatis in *Punctare*.

TRANSVERSARIAE, Trabes, quae reorum in cippo, seu *tyzō* *ξύλα* positorum, pedes constringebant. S. Cyprian. Epist. 77.

TRANSVERSARIUM. (1) Species rectis, quo pisces in fluminibus capiuntur; describitur a Petro de Crescentiis lib. 12. de Agricult. c. 37. (2) Lignum, ut videtur, transversum, quo caetera raris ligna colligantur. Charta ann. 1164. in Probat. tom. 2. nouae Hist. Occitan. coll. 603. In omnibus consuetudinibus;

quas de ratibus, quae per aquam veniunt, accipere solent, quae sunt decimae et gubernacula; et *Transuerſaria* et in venio, quem de unoquoque nauigio descendente per aquam, antiquius habens, etc. In Instrum. Gall. Chr. nouae edit. to. 6. col. 300. habetur *Traversaria*.

TRANSVERSARIUS. V. in *Traversum*.

TRANSVERSERIS. Statuta Massil. lib. 2. cap. 39. de Sartoribus. §. 2. Item, de capſa *Transuerſeris drapi* de colore cum penna . . . m. den. Genus est panni, si genuina lectio est: sed potior videtur lectio MS. Item, de capſa *Transuerſoria* (vel *Traversaria*) drapi. In Statutis Auelat. MSS. habetur capſae *transuerſariae*, quod de veste transuerſa, Gall. qui *croise*, intelligi potest.

TRANSVERSIA, t. Apothecae clathri, ut videtur, cancelli, transenna, Gallice *Treillis*. Statuta Massil. lib. 2. cap. 40. §. 4. Quamdiu panni vniuersi operatorii inspiciuntur . . . in cetera extra operatorium vel *Transuerſum*, alii panni alterius operatorii non afferentur ab aliquo . . . donec illi panni, primo ibi apportati causa emendi, fuerint reportati infra operatorium de quo sunt.

TRANSVERSORIA CAPA, V. *Transuerſeris*.

TRANSVERSVM. V. in *Traversum*.

TRANSVERSVS. *Transuerſū* linae, Transuersus cognitionis gradus, Gallice *Ligne collaterale*; in Lege 6. Cod. Theod. tit. 18. de maternis bonis.

TRANSVERTERE, Commutare, apud Apuleium in Apolog.

TRANSVIARE RIANAM, sine aquam, Riuium auertere, in alium cursum detorquere, in Statutis Montis-regalis. p. 214.

TRANSVMALIS. Litterae de nullitate matrimonii an. 1530. apud Rymer. tom. 14. pag. 391. col. 1. Item in linen *Transumali* in primo gradu prohibetur consanguinitas et affinitas iure diuino et naturali, nec Papa potest dispensare, Patet legendum

dum esset *Transactio*. V. *Trans-*
versus.

TRANSVHERE, TRANSUMPTARE
TRANSUMPTVM. V. *Transfu-*
mere.

TRANSVNDARE FLUVIUM, illum
trajicere, in Epirome Chron. Casin.
apud Murator. to. 2. p. 369. col. 1.
Quamvis analogice satis *transunda-*
re dici quæd, vereor tamen ne le-
gendum sit *Transuadare*. V. in hac
voce.

TRANSVOLVITIO, Fornix. V. *Mo-*
lusio.

TRANSVORARE, Devorare, deglu-
tire, apud Apuleium in Apolog. V.
Transglare 1.

TRANSTORIUM, & pro *Transori-*
um, *Piscaria*. Charta an. 1058. ex
Archivo S. Victoris Massil. *Ab occi-*
dente scus est Transtorium de la Faga
et costa plem. V. *Trana* 2.

TRANSVERSIA. Ita lego in Compu-
to an. 1203. apud D. Brussel. to. 2.
de Feudorum usu p. CLII. col. 2.
Pro Transvis et framentibus XIX XX.
i. sed quid significet hæc vox non
occurrit, nisi sit pro *Vectura*,
Gall. *Voiture*, *Transport*. V. *Trans-*
vestura.

TRAOIIVM, Instrumentum ad filum
in spiram conuoluendum, Gall. *De-*
videir, Armorici *Traonil* et *Troil*.
Miracula S. Bertæ Blangiac. Abbat.
n. 8. *Filum in Traplium de fuso, ex-*
trahere coepit.

TRAPA, Fundi domestici species, Lo-
cus secretior et remotior. Consue-
tudines seu Libertates Prioratus S.
Dionysii de Capella in Biturigibus,
a Richardo et Aymone Archiepisco-
pis confirmatæ. V. *Trappa*.

TRAPACCETA, idem, ut videtur,
qui mox *Trapezeta*. Analesta de
vii. Martyribus tom. 3. Iulii p. 24.
Qui Hladarii Imperatoris iussu obco-
catus, eo quod artem Trapaccetatum
exercebat.

† TRAPASSVS, deceptor, impostor,
in Stat. ant. Florent.

† TRAPENTVM, & tabula, quæ
Trapis conficiendis est idonea, in
Comput. Ms. a. 1364.

TRAPEZARIIVS, TRAPERIVS. V.
Trapus.

TRAPEZVM, mola olearia, Latinis
Italibus vero ac præcipue Siculis Mo-
la, qua cannae melleæ conteruntur
ad constituendum saccharum. V.
Hierolexicon Macri. Gloss. Lat. Gall.
Sangerm. *Trapeza et hoc Trapetum*
menle a broyer herbes ou cucime
monnoiers. TRAPITVM, eodem
significatu, in Charta ann. 1215
apud Vghelluyn tom. 1. Ital. Sacra
col. 1123. edit. 1717.

TRAPEZETA, Monetarius. Io. deli-
nua: *Trapezeta, vel Trapetum*
nummularius, vel mensarius, qui
pecuniam super mensam diuisum
Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Trape-*
zeta, changeur de monnoye. Gloss.
Lar. MS. Reg. *Trapezeta, Num-*
mularius, Mensularius. Diplom.
Caroli Simpl. an. 915. pro Abbat.
Trenorchienfis: *Concedimus quæ-*
vis Trapezetas locus prædictus hab-
eat, qui nostri nominis signum sur-
lis imprimant nummis, ne metabim
mixtura adesse valeat.

TRAPEZETVM, Mensa *Trapeze-*
V. in *Cambiare*, col. 33. in fin.

TRAPHAX, Tabula, qua panis et
furnum fertur, apud Martinum.

TRAPITVM, ut *Trapetum*. V.
ibi.

† TRAPOGNERE, reficere, in Li-
remiss. a. 1409.

TRAPOLA, idem quod mox *Trap-*
pa. Statuta Montis - regalis p.
283.

TRAPPA, Muscipula, transenna, &
cipula a quibus capiendis, Gallis *Trap-*
pe, Italibus *Trappola*; unde Teutonice
Trappen, capere, irretire; Gall.
Attraper. Pactus Legis Salicæ tit.
§. 9. *Si quis sartorem de Trappa*
rauerit, etc. Vbi Lex Salica tit.
§. 7. habet *sartorem de reti*. TRAP-
PVLA, diminutivum a *Trappa*, Eadem
notione. Inquisitio an. 1196. apud
Cencium inter Censum Eccl. Rom.

TRAPPATVRA, Ornatus e *trappa*
seu panno, amplum equi stratum
vndique defluens. Ebnhamus in
Vita Henrici V. Regis Angl. c. 26.

TRAPPVLA. V. in *Trappa*.

TRAPVS, Pannus, panniculus, Hispanis *Tropo*, Gallis *Drop*. Vetus Charta apud Martinezum in Hist. Finantensi lib. 1. cap. 54. V. *Drapus*. **TRAPERIVS**, **TRAPERARIUS**, et **TRAPERARIUS**, apud R. Duellium to. 2. Miscell. p. 53. et 59. in Statutis Ordinis Teutonicæ, qui in Hospitulariorum Statutis *Draperius* vocitatur, qui scilicet curam habet vestimentorum fratrum. V. Christophorum Hartknochium in Dissertationibus Prussicis cap. 19. p. 419.

TRASCINARE, Ital. Trahere, Gall. *Trainer*. Chron. Parm. ad an. 1294. apud Murator. tom. 9. col. 828. *Capiti fuerunt et ducti Parmam, et Trascinati ad caudas mulorum*. V. *Trascinare*.

TRASCODRYGITAE. V. *Tascodegite*.

TRASELLVM. (1) F. Transitus. Charta Willel. Comitis Matiseon. ann. 1214. apud Perardum: *Notum facio . . . me assignasse D. Odono Duci Burgundie 4. denarios in omni quoque Trasello pedagiorum meorum, ubicunque recipiantur, etc.* (2) Numerosus et modulatus campanarum sonitus, Gall. *Carillon*, a Burgundico *Tresler*, campanas argute et numerose pulsare, *Carillonner*. V. Glossariolum ad calcem Canticorum operit. Burgund. Statuta Capituli Tull. an. 1497. V. *Trinion*.

TRASIA, *Acerus ficorum, vel ex calamus contexta sabula, in qua refrigerantur fici*, in Vocabulario Buffonæ et in Amalthæa, a Græco *Τρασια*.

TRASINARE, idem quod *Trascinare*, Trahere. Miracula S. Zita, to. 3. Aprilis p. 523.

TRASLICIVM, f. Culcita e tela crassiori, Gall. *Treillis*. Inventarium ann. 1379. e Schellis Cl. V. *Lancelor: item una flossada alba et alia listata: item una vanoa alba: item vnam Traslicium quasi nullius valoris*. V. *Transla* et *Transletum*.

TRASPOL, Species coopertorii. Inuenio S. Luciferi Celariti. n. 69. to. 5. Maii p. 220. *De fero fuit detectum*

valgo dictum in Traspol, per modum tecti seu cooperturæ sepulchri.

TRASSA. (1) Penitantiæ species, quæstæ: est enim Gall. *Tracer*, perquirere. V. *Tracea*. Consuetudines Monspelientes MSS. art. 102. *Monopolium, vel Trasso, vel rassa nãbase-mus fiat in Montepessulano*. (2) † Fossa, imus carcer, l. compedes, Gall. *Trasse*, in Ch. Ms. Edw. reg. Angl.

TRASSARE, Perquirere. V. *Canis Trassans*.

TRASTRVM, f. pro Transstrum. Instrum. ann. 1200. e Tabulario S. Victoris Massil. *Cum . . . staret in monasterio de Pessano in porticu super Trastrum, etc.*

TRASTVKA. V. in *Transitorium*.

TRATEGA, f. Lignum strati. V. locum supra in *Meianus*.

TRATTAMENTVM, Ital. *Trattamento*, Tractatus, pactum. *Sub spe concordie et Trattamenti concordie*, in Chronico Patru. ad ann. 1290. apud Murator. to. 9. col. 818.

TRAVA, videtur sic dicta, nescio quæ prælatario in blado, avena, etc. ex agris domino penitenti solita, incerta mihi vocis origine: tamen si *Trava* videatur fuisse mensuræ species. Miracula S. Ioannis Beuerlacensis n. 7. Hist. Foundationis Monast. S. Leonardi Ebor. *Concessis . . . de qualibet caruca araneæ in Episcopatu Eboraci unam Tranam bladi, anno 936. quæ usque in præsentem diem dicitur Petercorne, cuiusmodi et Tranas Reges tunc temporis potuerunt sacris locis ex sua regalitate concedere et assignare. Et nihilominus ex consensu incolarum Episcopatus Eboraci Rex habuit Tranas prædictas sibi et successoribus suis, sic quod exterminaret lupos patriam devastantes. Nisi tot locis occurreret *Trava*, legendum esse *Trava* suspicarer: ut ut est, eadem notione accipiendam utramque vocem existimo. V. *Traina*.*

TRAVACHA. Otto Morena in Hist. Rer. Laudensium p. 53. *Cremenses vero cognoscens, se non posse defendere murum castri, quin destrueretur, Tra-*

*Tranacham magnam ex lignis et terra infimus compingiam ibi intus in ea parte, in qua ipsum murum deitui videbans, juxta eum construxera. Et p. 54. Quendam machinam, quam fecerant super Tranacham, quam ipsi ex lignis et terra intus juxta murum castris composuerant, etc. Vbi vox tranacha videtur poni pro travaglio, quomodo Galli dicunt *au travail*, pro quolibet munimento ad propulandos hostes extructo. Pro *Tranacha* Muratorius tom. 6. col. 1041. & 1043. e Codice Ambrosiano legit *Tranata*, ut infra videre est; quod magis placet; est enim *Tranata*, Academicis Cruscanis *Riparo fatto con trani* Propugnaculum trabibus constructum: quae notio belle congruit locis citatis. *Tranacha* vero Tentorium est, Italis *Trabacca*, Academicis Cruscanis *Spesie di padiglione da guerra, tenda*. Statuta Vercell. fol. 3. *Hubendo . . . sentoria et Tranachas in exercitu ad usum suum, etc.* Et fol. 180. vo. *Ego Massarius Communis juro ad sancta Dei Evangelia bona fide et sine fraude saluare, custodire et gubernare balistas, sentoria sine Tranachas, feramenta, etc.* Rolandinus Patav. l. 10. c. 4. apud Murator. to. 8. col. 313. *Cum tenentis, Tranachis et tendis*. Memoriale Potestatum Regiens. ad annum 1278. ibid. col. 1090. *Inveniens Christiani in dicto campo papilioner, Tranachas rarissimas et cultras optimas, etc.* Emendo *Tranachas*.*

TRAVAGLIARE, Italis, Laborare, affligi. *Miracula S. Zita*, tom. 3. Aprilis pag. 515.

TRAVALLVM, TRAVAILLIVM, TRAVALLIVM, Catasta ubi calceantur et curantur equi, Gall. *Travail*: quod a *Tress*, *Traby* deducit Borellus. Regestum *Olim* ad an. 1267.

TRAVALLVS. Computus ann. 1202. apud D. Brüssel tom. 2. de Viu feud. p. CXLII. *Expensa. Pro Travallis et pro circulis et pro vestura duorum ferratorum LX. s.* Et pag. CLV. *Pro merreno ad tres Tranallos ferratorum et uno ferrati et pro du-*

vis, XLIII. s. Conjecto imbecillas esse, unde asseres fiunt ad collia, quae ferratos vocabant, fabricanda.

TRAVASARE, Italis, Transfunderi in Statutis Placentiae lib. 6. to. 81. vo. V. *Transuajare* 2. **TRAVSATOR**, qui *transajut*, seu transfundit, in Statutis Astae collat. 9. c. 12.

TRAVATA, vox Italica, Gall. *Travail* Interrignium. Otto Morem apud Murator. to. 6. col. 1043. V. *Tranayso* et supra *Tranacha*.

TRAVATICVM. V. in *Trabacum*.

TRAVAYSO, Contignatio, a Gall. *Travailson* vel *Travée*, Interrignium. Computus an. 1324. to. 1. H. Dalphin. p. 132. col. 1. V. *Travail* et *Tranacha*.

TRAVCIS, Palmes. V. *Trancis*.

TRAVER. Glossae Gr. Lat. h. *Novacula*. *ἐνὸς κρητός*. *Traver*. quia *Travorat*, seu transuocant inquit Martinus. Codex S. Germani *traver* praefert.

TRAVERISVM. V. in *Traversum* 1.

TRAVERSA, Via transversaria, Gall. *Traverse*. *Transactio* ann. 1119. libro flavo Episcopatus Massil. p. 5. V. *Transversena*.

TRAVERSALIVM, Pulvinar, Gall. *Traversin*. *Matalacium cum Traversalio seu pulvinari*, in Statutis Matalacii S. Saluatoris Massil. an. 1202. V. *Traverserium*.

TRAVERSAN, Transversus. *Oppositione tabulae Transversarii et ista villara*, in Transfatione an. 1515. e Schedis Praet. de Matalacii.

TRAVERSARIVM. V. in *Transversarium* 2.

TRAVERSARIVS, pro Transversarius, Transversus. V. *Transverseris*.

TRAVERSENA VIA, Trauerfa, transversaria, in Chart. Mario S. Vanceti to. 2. p. 1567. V. *Transversena* et *Transversia*.

† **TRAVERSENVUM**, dolii vini species, in Ch. a. 1210.

TRAVERSIVM, Puluinar, transuersum lecti cervical, Gall. *Traverfin*. Inuentar. an. 1476. ex Tabular. Flamar. V. *Traverfaliam et Traverfinum*.

TRAVERSIA. (1) Vicus transuersarius. Statuta Massil. lib. 6. c. 12. *de tabulis non faciendis in Trauerfiis nisi ad certam mensuram: Nullus a modo in viis rectis audeat facere tabulas habentes ultra quatuor palmos, et quod nullum obstaculum ante dictas ab aliquibus apponatur, nec in Trauerfiis ultra tres palmos.* (2) Fauonius, Occidens, in agris Lugdun. et Bellijoc. Terragium Bellijocense: *Iuxta terram dicti Cochard ex Trauerfia*. Alterum locum vide in *Alvernus*.

TRAVERSIVM, VI *Tramerferium*, Gall. *Traverfin*. Teltam. an. 1367. to. 1. Anec. Marten. col. 1327.

TRAVERSUM. (1) TRAVERSUM, TRAVERSUS, Pensivatio, quae exsistunt ab iis, qui trans locum aliquem, aut villam, vel urbem merces vehunt: Gall. *Droit de travers*, jus nempe, quod competit domino Castellano, seu majori Iusticiario. Charta an. 1136. apud Soucherum ad Vinn S. Bernardi Tiron. p. 273. *A pedagiis, Traverfibus, deprisibus et quibusvis consuetudinibus . . . liberi sint.* Charta Richardi Ducis Normann. an. 1084. to. 2. Monastici Angl. p. 1005. *Liberum quoque transivum bastorum eorum, sine nantio per Sequanam ascendentiū aut descendentiū, . . . ab omni consuetudine pontagii, vel Traverfi, etc.* Ex quibus omnibus emendo Litteras an. 1345. apud Rymer. tom. 5. pag. 141. *Absque solatione, exactione Traverfi, pedagii, etc.* Lego *Traverfi*. Charta ann. 1358. e Chartulario Domus Dei Pontiar. *Accorda me ious les biens quelesconques estans et appartenans audit Hostel (Dieu) biens frans et quistes au Travers de l'Isle Adam, fois en montans et avans, par dessus ou par dessous le mont de ladise ville.* TRANSVERSIVM. Charra Reginaldi Comitis Bononiae in Tabulario Fificanensi ol. II. TRANSVERSARIUS, Exa-

stor *transversus*, Gall. *Traverfer*, in Charta Matthaei Comitis Bellimontis an. 1160. (2) TRAVERSUM, Gall. *Travers*, Transuersum. Inquisitio ann. 1371. pro Canonizatione Caroli Blefensis, apud Lobinell. to. 2. Hist. Britan. col. 550.

TRAVERSA, idem, ni fallor, 'quod Hispanis *Transfia*, Via transuersa, Gall. *Traverse*. Vetus Charta tom. 3. Concil. Hisp. p. 168. col. 1. *Es pervenias ad illas Transfias inter Lar es Chayroga.* V. *Traverfia* 1.

† TRAVESTITUM. In *transfite*, veste mutata, ab Ital. *Transfite*, sp. Murat. t. 3. Antiq. Ital. med. aevi p. 1209.

† TRAVEYA, intertrignium, Gall. *Travée*, i. q. *Tranata*, in Ch. a. 1381.

TRAVGA, pro *Trenga*. V. in *Trena*. TRAVGVM, Foramen, Picardis *Tren*, vel *Tran*, Gall. *Tyon*. Lex Ripuar. tit 43. *Si quis . . . in clausura aliena Traugum ad transfundendum fecerit, 15. sol. multetur.*

TRAVICES. V. in *Tranex*.

TRAVICTIVM. Charta Ludouici Imp. apud Stephanorium in Antiq. Aurelian. MSS. p. 311. *Nullum thelonium, aut ripaticum, aut pontaticum, aut portaticum, aut salustaticum, aut cespitaticum, aut cenaticum, aut laudaticum, aut Transfaticum.* Emendo *Transaticum*. N. *Trana* 2.

† TRAVLVVS dicitur, qui deficit in proferendo, j. *elementum*, et est Graecum. Sed Oribasius in commento Affor. exponit *blesum*; et Papias *blesum* dicit *balbum*, verbum scilicet frangentem. Glossar. med. Simon. lanuens.

TRAVOLTIVS, Inversus, contortus, Ital. *Tranolto*, Gall. *Renversé*. Miracula S. Zita, tom. 3. Aprilia p. 513.

TRAVVATICVM. V. in *Trabaticum*.

TRAXATIO, Supplicium quo reus quadratum discinditur. Chron. Angl. Th. Otterbourne p. 228. V. *Trahere* 6.

TRAYNARE, Trahere, Gall. *Trainer*, Ital. *Trainare*. Rolandino Patav. l. 7. c. 9. apud Murator. to. 8. col. 278. V. *Trainare*.

TRAYTVRARIVS, Proditor, Angl. *Traytor*, Gall. *Traître*. Gualterus Hemingford. de Gestis Edwardi I. Regis Angl. pag. 130.

TRAZEA. Ioh. Demutlis Chron. Placent. apud Murator. tom. 16. col. 581. *Postea dant turtas et zonzatas cum Tranea zuchari desupra*; id est, cum saccharo confperso, deducta voce, ni fallor, ab Ital. *Trazza*, vestigium vel delineatio, Gall. *Trace*.

TREANS, pro *Triens*, in Form. 48. ex Andegauensibus, pluriesque in Actis Episcoporum Canoman. to. 3. Analect. Mabillonii p. 57. et 58. *Triens sine Treas*, iv. unciae, apud Rabanum lib. de Computo, to. 1. Miscell. Beluz. p. 13.

TREBAX. *Trebacissimus senex*, apud Sidonium lib. 1. Epist. 11. ubi Savaro et Sirmondus dici pro *Tribacissimus*, vocemque esse Graecae originis, nempe a *τρίβαξ*, vel *τρίβανος*, *usque tritus, versans*, observant. *Tribaces viri*, apud Plautum in Mostell. In Glossis Gr. Lat. *τρίβανος*, exponitur *Pannosus*. Alibi *τρίβανος*, *triza*, cap. de Vestimentis. **TREACITER**, adverbialiter idem Sidonius usurpat lib. 9. Epist. 11. *Malui factum confiteri simpliciter, quam Trebaciter diffiteri*, hoc est, callide, astute.

TREBBIARE, verbum Ital. Triturare. *Trebbiare millium*, in Miraculis S. Zita, to. 3. Apr. p. 525.

TREBELLIANICA, vox fori Romani, Quarta pars successionis fideicommissariae et alteri restituendae, quae remanet instituto haeredi, ne prorsus vacua sit et inutilis haeredis qualitas. Pallium occurrit in Testamentis vox *Trebellianica*, inde ducta quod in Digesto titulus sit *ad Senatuseonsultum Trebellianum*. Sed de his Iurisconsulti.

† **TREBES**, pilum, instrumentum, quo tritatur, in Ch. a. 1358.

TREBIVM, Trium, ab Italico *Trebbio*. Memoriale Potestatum Regiens.

ad an. 1272. apud Murator. to. col. 1135.

TREBVCHARE (1) Evertere, d. cere, disturbare. Computus 1202. apud D. Brussel to. 2. Feudorum vsu p. ccvii. Galli *Trbucher* dicunt neutra nozione titubare, vacillare, prociudere, p. labi. (2) † Idem quod *Trabuc* 1. in Ch. a. 1353.

TREBVCHATIO MONETAL. *Trabucare*.

TREBVCHETVM, **TRABVCHETVM**, etc. Catapultae species, machina grandior ad propiciendos lapides, et concutiendos vitruum sellarum muros. Monachus V. Sarnaii c. 86. *Iaciebant squidem stes super nostros creberrimos lapides cum duobus Trabuchetis, manibus et plaribus masafundis*. Mart. ris an. 1246. *Per septem Trabuchetis ordinata, quae tam de die, quam de nocte, in castrum Capaci per non cessabant*. Gestis Ludov. VI. Reg. Franc. an. 1226. *Machinae gunsur, Trabucheta, petrarum, et gonelli parum proficiunt*. Richard de S. Germano in Chronico: *Capusta machina, quae vulgo dicitur Trabuchetum*. Ita enim leg. pro *Trabuchetum*. Rursus memorantur *Trabucheti*, vel *Trabucheti* in enumeratione munitionum Caltri Somerriae in Occitania, apud Baluz. to. Miscell. p. 259. Murator. to. col. 440. to. 12. col. 587. 644. Apud Petrum de Vineis lib. 2. Epist. 57. scribitur etiam *Tribocetus*. **TREBVCHVS**, apud Auctorem Hist. Obfid. Iadensis. V. Lexic. M. Caroli de Aquino. **TRABVCCO**, **TRABVCCVS**, apud Murator. to. col. 411. 436. **TRABVCCVS**. Chronico Siciliae apud Mart. tom. 3. Anecl. col. 79. **TRABUCHA**, apud Monachum Paduanum et Petrum de Vineis lib. 2. Epist. *Aedificia Trabucantia*, apud Rodinum in Chr. lib. 6. c. 6. **TRABVCARE**, Evertere, dituere, *Trabucare*. Chron. Parm. ad 1285. apud Murator. tom. 9. c. 808. **TRABVCHELLVS**, in Epist. scripta circa an. 1220. in lib. Misc.

Miscell. Baluzii pag. 259. **TRIBUCUM**. Bern. de Breydenbach Itin. Ierosol. pag. 268. **TRIBUCIVM**. Iac. de Vitriaco lib. 3. Hist. Orient. **TRIBUCH**, in Charta Ioannis Regis Angl. apud Thomam Blount in Nomolexico. **TRIBUCHETVM**. Iac. de Vitriaco lib. 3. iam laudato, col. 291. **TRIBUCVLVS**, eadem notione, apud eundem. de Vitriaco lib. 3. Hist. Orient. **TRIBUNCVLVS**, apud Marthaeum Paris an. 1099. **TREBVCVLVS**, apud eundem an. 1218. **TREBVCVLVS**, lib. 2. Hist. Obsid. Iadrenf. cap. 14. **TREPGST**, pro *Trebuchet*, apud Henricum de Knyghton. an. 1382: *Posuerat etiam, unam machinam magnam, et unum Treppet, cum una magna gunna, etc.* Hinc appellatio manit apud Gallos instrumentis, aut machinulis suspensis a lapidibus, ad captandas auriculas. Has enim etiamnum *Trebuchets* appellant. V. *Tribulus*, et Meursium a *Τριπύκτερον*, ex Gallico *Trebuchet*.

TREBVCVS. (1) V. *Trebuchetum*. (2) Calceamenti genus, in Cerem. B. M. Craffensf.

TREBVLA, instrumentum piscatorium, Gall. *Trouble*. Ch. a. 1287.

TREBVNA, pro *Tribuna*. V. in hac voce.

TRECA, Crines intexti. V. *Trica*.

TRECANVM. Expositio Liturgiae Gallic. to. 5. Anecd. Marten. col. 96. *Trecaum* vero quod psalletur (tempore sacrae communionis) *signum est catholicae fidei de Trinitatis credulitate procedere. Sic (f. stus) in prima in secunda, secunda in tertia, et rursus tertia in secunda, et secunda rotatur in prima; ita Patet in stio, etc.* Intelligo versus, qui tempore sacrae communionis in Missa canebantur, quique ita nuntiabantur a ternario eorum numero et ratione cantus. V. R. P. le Brun in Expositione Missae to. 2. p. 263. et 330.

TRECCAMENTVM, fraus, decipio, ab Ital. *Treccare*. Murat. t. 2. Anecd. Ital. p. 881. V. *Tricare*. m. PL

TRECCIA, TRECCIS. V. Trice.

TRECENARIVM. V. Tricenarium.

TRECENSARIVS, qui de praedio, quod tenet, soluit *trecentum*. Statuta S. Dionysii Leodiensis an. 1230. inter Monumenta sacrae antiq. to. 2. p. 445. *Trecensarius* habetur in Appendice ad Hist. S. Laurentii Leod. to. 4. Ampliff. Collect. Marten. col. 1190.

TRECENSIVM, vt mox *Trecensus*. Charta ann. 1248. ex Chartular. Campan. fol. 442. col. 1.

TRECENSVALIS, terra, *trecentis* obnoxia, in Ch. Ms. a. 1210.

TRECENSVS, Censuum ex terra seu praedio, quasi *Terrae census*, Gall. *Trecons*. Vetus Charta in Auctionario Flooardji apud Labbeum: *Ad Trecentum eam (terram) dederunt pro 3. libris nummorum Virmandensium, quos singulis annis acciperent de censu apud Nonimcum in festo S. Dionysii.* Rursus occurrit in Historia Mediani monasterii p. 273. ubi etiam *Trecensus*, pag. 323. *Tressensus*, in Charta an. 1252. ibid. pag. 322.

TRECIA. (1) V. *Trica*. (2) † Ornamenti architectonici genus. *Trecia cum columnis*, in vet. Inscript. ex Museo Genouet.

TREDECIMVS, Decimus tertius, in Actis SS. Aprilis pag. 714.

TREDENVM, Tricelimum. In Computo Vienn. an. 1318. V. *Tricesimalis consuetudo*.

TREFFA, Trifolium, Gall. *Tressle*. Acta S. Francisci de Paula, to. 1. Apr. p. 137. *Accepit quandam herbam, quae erat ante ipsum vocata Treffa, etc.* Gall. *trabem* et *velum* olim vocabant *Tref*.

TREFFVNDVS, **TREFFVNDVS**, quasi *Terrae fundus*, Ager, solum, Gall. *Tressand*, in Consuetudine Turon. art. 1. Charta an. 1233. in Hist. Monasterii Sueffionensis p. 449. *In toto territorio, sine Treffendo, nec notu in dominio vel iustitia Ecclesiae, etc.* Charta ann. 1199. e Tabulario Monasterii S. Vrbani: *Saluis custumis domini cuius est Treffundus.* Inuentar. Chartar. Reg. an. Rr 1482.

1232. fol. 304. v. *Quintania* . . .
 per quam Iohannes de Marchain qui-
 bat dom. Regi Treffundum seu so-
 lum LXX. arpensorum. In anno
 1236. Chartular. 2. S. Quincini in
 Insula pag. 284. *Acquisierunt* . . .
unam fenteriam terrae arabilis
sitam . . . in *Trefundo domini de*
Moy. V. Origines Alfariensis Vi-
 gnerii. Petrus de Cuigneriis in Bi-
 blioth. Patr. Item capiunt per suos
 seruientes Clericos, in quocunque Tri-
 fundo, absque hoc quod iustitiam loci
 faciam appellari. TREFONSVS,
 eadem notione. Arrestum ann. 1285.
 ex Chartul. Corb. 23. TREFUN-
 DARI PATRIAE, Gall. *Trefon-*
ciers, singulari quadam nomencla-
 tura et praerogatiua nuncupantur
 insignis Ecclesiae Leodic. Canonici.
 Chron. Zantfler apud Marten. to. 5.
 Collect. Ampliff. col. 457. TREF-
 FUNDALIS INSTITUTIA, iurisdictio
 minor, quae de censibus, redditibus,
 et aliis quae ad terrae fundum spe-
 ctant, iudicat, Gall. *Iustice fonciere*.
 Arrestum an. 1306. ex Chartul. 23.
 Corb. TREFFUNDIALIS DOMI-
 NVS seu etiam *feodalis*, in Charta
 Curiae Sueffion. an. 1229.

TREFFVS, f. Tripus, seu craticula
 tripes. V. *Tenales* et *Treparium*.

† TREFOAGIVM, locus, vt videtur,
 cespitibus fodiendis idoneus, in Ch.
 a. 1320.

TREFONSSVS, TREFVNDARIVS,
 TREFVNDVS. V. in *Treffun-*
dis.

TREGESTA, *Domus triangularis*, in
 Glossis ad Doctrinale Alexandri de
 Villa Dei. Male pro *Trestega*, vel
Tristega. V. in hac voce.

TREGINERIVS, pro Terraeginerius,
 per abbreviationem, ni fallor, Inco-
 la, in terra gentis. († vel potius
 ab Hisp. *Traginerio*, conuector, mu-
 lio.) Translatio SS. Abdon et Sen-
 nen ad calcem Marcae Hispan. col.
 1452.

TREGVA, Induciae, *Trene*. V.
Trena.

TREIECTVS, pro *Traiectus*, qua tra-
 jicitur. Capitulare 2. an. 809. c. 9.
 et l. 3. Capitul. c. 54.

TREILEA. V. mox in *Trelia*.

† TREILLIARE, cancellis mu-
 in Lit. remiss. a. 1357.

TREIT. V. *Panis de Treis*.

TRELA, Cancelli, clathri, trans
 Gallice *Treibis*. Excerptum e
 isto Parlamenti ann. 1231. TA-
 LIARE FERRO FENESTRA
 Cancellis munire, ornare, in
 tis Monasterii S. Claudii pag.
 TRELIA, Tabularium Belhloca
 Lemouic. Ch. 155. *Manf-*
Raynaldus manet, cum ipse
 Et Ch. 155. in Charta Lothari
 gnante scripta: *Campman-*
strum indominicatum cum ipse
et cum ipse vineis, et cum ipse
illis indominicatis. TREILEA,
 ta Archidiaconi Sueffion. an.

TRESLIA, Charta Curiae Sueffion.
 ann. 1274. TRALIA, Verbo
 ta ex Tabulario S. Benigni
 Perardum p. 96. TRELLA
 RI, Cancelli, clathri, in So-
 Capituli Tull. an. 1497. *Tr-*
neae, Trichila, in Tabulario
 fol. 6. TREILLIA, Charta
 1285. e Tabulario Verzelici.
 LEA, Iacobus I. Rex Aragonae
 Constitutionibus Catalanae
 V. *Trolium*. TRILEA, V.
 in *Tirula*. TRILIA, Tabu-
 Charta an. 1037. Marcae Hi-
 col. 970. TRILA, Tabu-
 Charta an. 1027. Marcae Hi-
 col. 1041. TRILLETVS, La-
 cancellis clausus, qualis erit
 in ecclesiis conspicitur. laura
 Eccl. Nouiom. an. 1419.

† TRELHIA, vitis, in Ch. l.
 V. *Trela* et *Trilhata vinea*.

TREMA, Gloss. Graec. Lat. MS.
 bos, h. edos, *Semita*, *Trema*. Et
 habet *Trames*.

TREMACLVN, Lex Salica
 §. 32. *Si quis statnam*, aut *T-*
clum, aut *veruolam* (*veruol-*
luzio) *de flumine faraneris*, et
tremiacum Goldastus Germani
Tremmel interpretatur, quod
 retur, inquit, ad aquam
 transferendam: Bignonio ver-
 Wendelino, est rete bene co-
 tum maculis, quod Normanni
 mail, Burgundiones *Tremail*.

cant, forte quod ternis maculis consistat, quomodo *Trilices* dicunt Latini. At §. 28. de furto *restis ad anguillas capiendas de flumine*, jam egit. Deinde statim, hoc loco, pro *tertio* accipi supra oblatum: unde *Tremmel* Goldatti, seu sparum, conto accedit. Pactus Legis Salicae praefert *Tremagolum*. V. *Tramallum*.

TREMATA, *Romaria*, Papias. MS. habet *Tomaria*.

TREMBLEIA, populetum album, in Lit. remiss. a. 1443.

TREMBLIVS, populus tremula, Gall. *Tremble*, in Ch. a. 1217. V. *Tramblus* et *Tremulus*.

TREMENDITAS, Tremor. Excidium *Acconis* lib. 1. cap. 6.

TREMECIATVM, bladi species a *Tremesagio* distinctum, s. frumentum miscellum, ab Ital. *Tramestare*, miscere. Bulla Clem. III. a. 1188.

TREMEIS, Trimenise triticum. V. *Tremesum*.

TREMLAGIVM, trimenise tritium, in Ch. a. 1211. V. *Tremesum*.

TREMLVUM, Infundibulum moleculini, Gall. *Tremie*, Germ. *Trimmeln*, Belg. *Tremellen*. Monast. Anglic. tom. 1. p. 470. V. *Tremula* & *Tramoca*.

TREMEN, *Podarn*, in Glossis Lat. Gr. Aliae Gr. Lat. *Podarn*, *Trama*, *Tramen*, *Tremen*, *Subtemen*.

TREMENSE, TREMENSTRVUM, Triticum trimenise. Vide in *Tremesum*.

TREMENTICA, vox Italica, Gall. *Terebenthine*, *Terebenthina* resina. Legitur in Conventionibus Saonae, ubi de modo exigendi gabellam ponderis.

TREMENTVRA. V. in *Temetura*.

TREMERE, Notione activa, Movere, agitare. Miracula S. Wolatici, tom. 1. Aprilis p. 29.

TREMERELLVM, ludi genus. Charta Communitae *Atrebat*. an. 1211. art. 37. *Banni vini et banni venalium a 60. solidis et infra, et banni de Tremello remanebunt hominibus civitatis*. Charta Communitae *Hamenensis*: *Habens insuper Major et Larati man-*

datum super ludos, quos vulgo vocatus Tremere, et super potationes in tavernis. Eadem Gallice exarata: *Sur les jeux d'ou appelle Tremetel, es sur bueries en tavernes*.

TREMESIVM, etc. Idem quod *Trimenise triticum*. *Isidorus* lib. 17. c. 3. *Trimenise triticum ideo nuncupatum, quia solum post tres menses colligitur*. *Tesmonios ruqes*, *Dioscoridi* lib. 2. cap. 107. In Gloss. Lat. Gall. *Trimenise, vne maniere de blé, seconjon*. Gall. *Tremés*, aut *Tremoïs*, quod alii *les Mars*, vel *Marsés*. Illud, quod Itali *Martiolinum*, vel *Martiolium* vocant, ex eo, quod Martio mense seritur, ut ait *Angelus Palesa* in *Ansidotor*. *Mesuae* cap. 111. Charta *Alani Episc. Autiss.* an. circiter 1160. xii. *bichesi Tramisii*. Tabular. *Abbat. Hederae* fol. 107. *Pro sex sextariis annonae per singulos annos, tribus scilicet de iernagio, et tribus de Trameoia*. Tabularium *S. Benigni* apud *Peratdum* ann. 1206.

Isidorus autem 3. *jornalium unus oris in frumento, alius in Tremesio, scilicet in vassatura*. Sed ibi legendum *versatura*, Gallis *lacher*. **TREMESAGIVM**, eadem notione. Charta ann. 1203. e *Tabulario Parthenonis de Crisenone*. **TREMESATICA SATIO**, seu *Satio trimenis tritici*. *Polyptychus* *S. Remigii Remensis*. Alibi legitur *Tramisum*, *Tremis*, *Tremissum* et *Tremissa*. *Polyptyc.* *Fiscamn.* ad an. 1235. *Debet dimidiam acrem arare ad hernalia, et dimidiam acrem ad Tremois*. **TREMENSILE SEMEN**. *Libertates Calmae* ann. 1209. to. 1. *Hist. Delphin.* p. 19. **TREMENSE** dicitur quoddam genus ordei, quia solum post tres menses colligitur, etc. *Ioh. de lanua*. Gloss. Lat. Gall. *Sangerm.* *Trimenise, vne maniere de blé, seconjon*. **TREMESIVM**. Charta *Guillelmi Episc. Autissiod.* ann. 1171.

TREMIA. Breuiloquus: Item *antica* dicitur pars Ecclesiae, quae dicitur *Tremia*.

TREMISSALIS, qui valet *tremisse*. V. *Priscinga*.

TREMISSIS, tres asses, trium assium.

Capitolinus in Alexandro Severo: *Tremisses antropeum formati sunt.*

TREMISVS, eadem notione. *Patrum Childeberti et Chlotarii §. 6.*

Tremissa pars, pro tertia, nō fallor, apud Lobinell. to. 2. Hist. Britan. col. 66. **TRAMISIA**. Liber niger Scaccarii p. 56. *Octo solidos dabunt vltra Tramisiam.* **TRIMISIVS**. Anastasius Bibl. in Siluestro.

† **TREMODIVM**, infundibulum, Gall. *Tremie*. Lit. a. 1354.

† **TREMODIVS**, mensura frumentaria, modius. Ludwig t. 9. Reliq. p. 586.

TREMOEA, idem quod *Tremellum*, Gall. *Tremie*, Infundibulum. Charta an. 1217. apud Lobinell. to. 2. Hist. Britan. col. 197. V. *Tremnia* et *Tremnia*.

† **TREMPA**, vinum aqua mixtum, in Stat. Massil. Ms.

TREMSATICA SATIO. V. *Tremesium*.

TREMVIA, **TREMVLA**, idem quod *Tremoca*. Charta an. 1238. to. 2. Hist. Eccl. Meld. p. 140. *Ad praedictum molendinum ad Tremuiam molentem sine contradictione locum molendi habebunt.* V. *Tremellum*, *Tremata* et *Tremia*.

TREMVLARE, *Dubitare*, in Glossis Arab. Lat. *Trepidare*, *timere*, in aliis Glossis MSS. a Vossio laudatis lib. 4. de Vitiis ferm. c. 28. Flodoardus l. 3. c. 3.

TREMVLV'S, *Populus tremula*, Gall. *Tremble*. *Ad Tremulum et ad charnum*, in Charta an. 1212. e Tabulario Crisenonis.

TREMVM, Pars brachii inter cubitum et pugnū. Lex Longob. lib. 1. tit. 5. §. 6. *Si homini libero brachium . . . subius cubitum, hoc est, Tremum, . . . ruperit.* Vbi Edictum Rotharis Regis tit. 121. §. 6. habet, *quod est Thremo*. MS. vnus *Tremo*; alter *Reno*, vt est apud Murator. tom. 1. part. 2. pag. 48. col. 1.

TREMVS, Species monetæ. Vocabul. Lat. Sarrac. ad calcem Itinerarii Bern. de Breydenbach pag. 250.

Ducatus, Ducas. Denarius, De Melinus, Medin. Tremus, To Forte leg. Tarenus. V. supra

TREMVTA, Infundibulum molendi, Gall. *Tremie*. Venus C. apud Kennettum Antiquit. Amb. ad an. 1164. p. 120. V. *Tremia* et *Tremnia*.

† **TRENARE**, trahere, Gall. *tra* in Arret. a. 1399.

TRENCA. Gratianus Lucius in breuili euerlo p. 306. *Accurati Hiberniae diuisionem prisca scriptor Fintanus, Orfear di carmine complexus est, e qua huc facientia desumpserim, hinc cio. Hiberniam vniuersam in chehead, quod voce Latina Trensio vnde hausta Osullennas mir, dispestis. Trencam autem pagis constare Fintanus ait, que singulos pagos poscua 4. bea mentis sic distis, vt se mutuo persingant, abunde suppediunt. ioniam vero 35. Trencas: 18. Connaciam 30. etc. completi format.*

† **TRENCARE**, cadere, f. Gall. *Trencher*. Ch. a. 1324.

TRENCATÆ, Ventris tormina. G. vassus Tilleberienfis in Otis MSS. *Tortiones ventris, quae Trencatas nominant.* Galli etiam *Tranchées* dicunt, quod præ contortionum veluti rumpantur testina, et discindantur; nam enim scindere, secare dicimus: ea tormina sulcos et Trencatas ventre efficiant.

† **TRENCATOR**, arbiter, qui aliquem definit. Ch. Ms. a. 1324.

TRENCATVM, Vallum, fossus. Gallico *Trenchée*. Morathicum glie. tom. 2. p. 211. *Locum in maristo de Dunston, ubi battis sua est, cum Trencato suo a fossatis suis.*

TRENCHATOR, **TRENCE** TOR, Scissor, scindendi obliquo gister, Gall. *Ecuyer trenchant*. *hannes de Courteville Scatefer, Trachiator Mureseallus hospitum ad dem Archiducis, in Tractatu an. 1491 apud Rymer. to. 12. p. 655. Existant to. 15. p. 327. Literarum*

553. *pro capisali Trenchiatore Re-*
is, in quibus Trenchiator et Tren-
hator legitur.

ENCHEIA. (1) Idem quod *Tren-*
um, to. 3. Monast. Angl. p. 3.
Charta Henrici II. Reg. Angl. ex
archiuo Beccensi. V. *Trancheia*
Trancheia. (2) † jus sciendendi lig-
am mortuum in siluis. V. *Tran-*
uia.

ENCHIA, tigo Lit. remiss. Ms. a.
380.

INCHIS, Vox Galii. Caesio, a
gallico *Trencher*, Caedere, scindere.
Charta an. 1307. e Chartulario S.
Iohannis Angeriac. p. 231.

ENCOLUS, Ital. *Treccolo*, Qui
est epur viliori pretio, ut carius
endat. Chron. Parm. ad ann.
134. apud Murator. tom. 9. col.
27.

ENKEIA, Fossa, Gall. *Trenchee*.
Charta Iohannis Comitis Pontfui
a. 1184. pro Communia Abbatis-
illae: V. supra *Trancheia*, *Tren-*
bia, & *Trencatum*.

ENTA, Tringia, Gall. *Trente*.
Formula verus apud Murator. tom.
para 2. p. 72. col. 2.

ENTALE. Charta an. 1152. Cle-
mentis Decan. Eccl. Paris. in Magno
Pastorali, lib. 3. ch. 32. *Si vero*
aliqui Capellano vel Parochiali Sa-
crdoti nannos, vinum, annonam, vel
nam illud quod vulgo Trentale appel-
las, reliqueris, commune habeatur. Id est
pecuniam, quae pro *Trentenario*
adimplendo Sacerdoti exsoluitur. Et
quidem *Trentel*, pro Officio 30.
Millarum dixerunt Galli. Testam.
an. 1448. ex Chartul. 22. Corb.
fol. 277.

TREMPANEA, grex triceanarius oui-
um, caprarum, etc. Testam. Ms. a.
1218.

TRENTANERIVM, idem, in Ch.
a. 1330.

TRENTENA. (1) Vestigalis species.
Charta Ioan. Militis Dom. de An-
desello ann. 1219. ex Tabular. Ab-
bat. Barbellensis: *Quod eo tempore*
quo tenebam et percipiebam apud
Meledunum . . . quendam redditum,
qui dicitur Trentena, super maves
per archiam de ponte Meleduni li-

gna deferentes a Monachis de Bar-
beel, etc. (2) † Tringia Missae
pro defuncto celebratae. Ch. Ms. a.
1319. TRENTENVM, in Ch. a.
1361.

TRENTENARIVM, TRENTENA-
RIVS, Gall. *Trensenier*, Grex tri-
cenarius ouium, caprarum, etc.
Charta an. 1293. to. 2. Hist. Dalph.
p. 72. col. 1. Hinc emendanda
Statuta Vercell. lib. 3. fol. 56. vo.
Item si pesatur scriptum ducendi
oues, capras, molinos, seu alias pe-
cudes extra districtum Vercellarum,
non possit Notarius accipere pro
scripto ultra den. xii. pro quolibet
Trentonario, Leg. Trentenarium. V.
alia notione in Tricenarium.

TRENVIS. V. in *Threns*.

† TRENVS, lamentabilis, in Co-
moed. sine nom. v. *Threnosus*.

TREOGA, pro *Trenga*. V. in *Treua*.

TREPALIVM. Concilium Autisiod.
c. 33. *Non licet Presbytero, nec Dia-*
cono, ad Trepalinum, ubi rei torquen-
tur, stare. Concilium Matiscon. II.
cap. 19. *Definientes, ut ad locum*
examinationis reorum nullus Clerico-
rum accedat; neque intersit atrio san-
ciolo, ubi pro reatus sui qualitate quis-
piam interficiendus est. *Trepil* vide-
tur appellare verus Poeta Gallicus
du Chevalier au Barisel:

Vous m'avez mis en mal Tre-
peil,

Pour chel diable de bareil.

Le Roman de Rou MS.

Toute iert Bretagne en gyans
Trepeil.

In Gloss. Lat. Gall. *Trepallus*, πει-
ρος bis legitur. Est autem *Prisus*
machina bellica; sed apud Scripto-
res longe recentioris aevi; verum
Trepallus, pro *Triphallus*, hic legi
obseruat Salmasius.

TREPANVM, a Graeco τρέπανος, Tre-
bra, qua vtuntur Chirurghi ad cra-
nium caute perforandum, apud Vos-
sium de Viris serm. p. 628.

TREPARE, verbum Ital. Iocari, sal-
tare, tripudiare, Gall. *Danser*.
Charta Tolosana an. 1192. V. *Tri-*
pare.

TREPASSVS, Idem quod *Transitus*, Pensitatio quae exsoluitur a trans-eunibus per terras alicujus domini. *Litterae ann. 1343. inter Ordinat. Reg. Franc. to. 5. p. 318. V. Consuet. Pictav. art. 99.*

TREPATAE VESTES, Quasi *Terebratae*, perforatae, in *Constitut. Iacobi I. Reg. Aragon. an. 1334. Marcae Hispan. col. 1430. V. Frepatae vestes.*

TREPEDIA, Scabellum tripes. *V. Tripesia.*

TREPEDICA, *V. Tripedica.*

TREPELLVM, Auctor Mamotrecii ad 4. Regum c. 9. *Globum, i. Trebellum. Globus est rotundus acervus, aut volumen, aut augmentum.*

TREPERARIVS, *V. Traperius in Trapus.*

TREPGET, *V. Trebuchetum.*

TREPIDARE, idem quod *Torneare*, Hastiludio se exercere, vel decertare; a *trepidare*, quod de equis dicitur, qui citato gradu incedunt, *Gallis Galoper*; unde *trepidarii equi*, de quibus mox. *Concilium Albien. se c. 15. Trepidare quoque, quod vulgari ter biordare dicitur, cum scuto et lancea aliquis Clericus publice non assenset. TREPIDARII EQUI. Vegetius lib. 1. de arte veterin. c. 56. Quod nihilominus inuentum constat a Parthis, quibus consuetudo est equorum gressus ad delicias dominorum hac arte mollire. Non enim circulis atque ponderibus praegravans, ut soliti ambulare condiscant; sed ipsos equos, quos vulgo Trepidarios, militari vocabulo Trottonarios vocant, ita edomans ad lenitatem et quaedam blandimenta vecturae, ut astraconibus similes videantur. Vbi legendum forte Trottonarios vel Trotarios. Leo Imp. in Tacticis cap. 7. Μετὰ τῶν σκατερῶν ἐπελαύνειν εὐτακτοὺς τριπόδων μοῖον, ἧγιν κινήματι συμμέτρῳ τῷ λεγομένῳ κάλπᾳ, καὶ μὴ βιαίως τρέχειν. Vbi a voce Κάλπα, quae eadem notione occurrit praeterea apud Pelagonium lib. 1. Hippiatr. c. 24. orta vox Gall. *le Galop*, seu *le Galop*, vti pronuntiant *V. Trotare et Tripedare*, et *Salmasium ad Historiam Augustam p. 244. 245.**

TREPIDICA, *V. Tripedica.*

TREKONES, *Paxidae columbae, Amalthes.*

TRES, vox Gallica, *Pone: Præfixum Tres la Combe, in Charta 1424. e Schedis D. Ambres.*

† **TRESANTIAE**, pars claustris, qua lectioni vacabatur, f. a mens scabellis tripedibus sic dictae. *P. Mf. circa 1100. V. Trisantia.*

TREBELLIO, *V. Trebellius.*

TRESCENSVS, *V. Trescens.*

† **TRESCIA**, crines intexti, in cati, *Gall. Tresse. Ch. Mf. 1313.*

† **TRESCVRTIS**, praedium rulum, i. q. *Curtis. Ch. Mf. a. 1313. V. Transcursus.*

TRESCVVM, *Charta an. 1475. Calmet. in Probat. Hist. Le. to. 3. col. 279. Reddisibus, casibus, seruitiis, venationibus, pensionibus, casquis, bustis, boudis, forescapiis, Trescuis et jure etc. Lego Trescenis. V. Trescennum.*

† **TRESDECIMVM**, pars decima, *Ch. Mf. a. 1310. V. Tredecim.*

TRESELLVS, Dolii vinarii spec. Tabularium *Fossatense: Alca vbi habet dissa Abbatis moni sellum boni vini in vindemiis quibusdam vineis.*

TRESENVVM, Decima tertia pars tii venditionis domino persoluitur. *Testamentum Anglici Episc. Aiaz Card. an. 1388. apud Stephano. to. 10. Frag. MSS. p. 335. V. Trese.*

† **TRESFONSARIVS**, qui terrae dum possidet, *Gall. Tresfoncier. A. a. 1282.*

TRESGONELLVS, Qui tres vestes gonellas olim dictas. Sic nominatus est *Triscannus Episcopus apud Lobinell. tom. 2. Histor. B. tan. col. 251.*

TRESIDIA, *Charta Walteri de G. Comitris apud Edw. Byssum in Notis ad Vptonum p. 86. Cum pertinentiis sibi congruentibus, scis, subboscis, aquis, stagnis, gurgibus, piscariis, vastis, moris, et*

is, turbariis, Trefidiis, petariis, ordinis, etc.

TRESELLIVS, vel *Trespellio*, siue *Tresbellio*, ut legit Eccardus in Praecepto Legis Salicae tit. 3. §. 9. Trium illarum, quasi *Tresvillio*, *trivillio*; bell enim Germanis est villa. Negat Eccardus; unde *Tresbellio* ducit à *Tres*, et *Belle*: quo nomine, inquit, taurum indigitamus; enim ratione *trium* sc. villarum *trius*, accurate exprimitur. Alii dicunt *belle* dici campanulam, unde *bellhays* campanarium dicitur: *bellio*, *dryschel*. Ita *tresbellio*, de *trois clochers*. Lex Salica tit. 7. Si quis taurum gregem replem furaveris, qui de tribus villis communes vaccas tenueris, hoc est *Trespellius*, 700. den. . . culpab. dicitur. Quibus verbis, ut qui in putant, non tam taurus, quem unalem dicimus, intelligi debet, nam is de quo Consuetudo Britannica art. 420. *Bu trois villages* *tu avoir un taurcan, qui ne peut de empêcher d'aller à jeu: et pour celui quelque part qu'il soit trouvé, ne doit estre payé amende, desdommage, ou assise*. Ex lege igitur Salica docemur, iam olim taurum admissarium communem fuisse tribus villis seu pagis.

TRESPES, tripes, in Ch. a. 1284.

TRESSALITVS. Vfatice Barcinonenses MSS. cap. 67. Si quis Iudaeo, vel Saraceno baptizatis retraxeris illorum legem, vel appelleris eas *Tressalits*, vel *Renegass*, etc. V. *Tornadix*. *Tresale* de eo dicitur quod ex vetustate periit, Gall. *Qui est passé*, in Praecepto Iohannis Reg. Franc. an. 1353. tom. 2. Ordinatus pag. 533.

TRESSENQVVS ARRO. V. in *Arro*.

TRESSENSVS, pro *Trescensus*. V. *Trecensus*.

TRESSETVS, Fulmentum focarium, Gall. *Chemes*. Inuentar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar. Item plus in camino ignis ejusdem aulae duos canes siue *Tresseti ferri ponderis viginti li-*

brarum ferri ad communem extimationem.

TRESSORIVM, Gall. *Tressoir*. V. in *Trica*.

TRESTELLVS, **TRETELLVS**, Fulcrum mensarium, tripedis species, Gallis, *Trestean*. Fleta lib. 2. c. 16. §. 1. *Mensas et Trestella providere et reparare*. Apud Will. Thorn. an. 1309. In tabulis *Trestellis*, *dressoiris* faciendis, etc. Inuentar. S. Capellae Paris. an. 1376. ex Bibl. Reg. *Duae tabulae siue mensae cum quatuor Trestellis super quas cerei et luminare fiunt et ordinantur.*

TRESTORNATIVS, *Deflexus*, Gall. *Destourné*. *Trestornasae aquae et obstruatae*, apud Bracton. lib. 3. tit. de Act. c. 12. §. 6. et in Fleta lib. 2. c. 52. §. 18. *Eaves Tresturnées*, apud Brittonum p. 32. v. 71.

TRESTVRA. V. *Transitura* in *Transitorium*.

TRESVM. Charta an. 1252. e Tabulario S. Nicasii Rem. Inter vineam *Pouletii* *freparii* ex una parte, et quoddam *Tresum* ex altera. Leg. forte *Trelum*. V. in *Trela*.

TRETELLVS, Gall. *Trèteau*. V. *Trestellus*.

TRETEVS. V. *Typica febris* in *Typus*.

TRETIA, Volumen funium. Aëtii S. Rainerii tom. 3. Junii p. 456. V. *Trica*.

TREV, Aedicula sacra. V. *Treb*.

TREVA, **TREYGA**, etc. Vgutio: *Trenca*, vel *Trenga*, scriptio regalis vel securitas: unde *Trengare*, sedare, pacificare, *Trengam* facere, et *Trengarius*, qui *Trengas* inter aliquos facit. Gloss. Lat. Gall. *Trenga*, *Trenes*, *seureté*. *Trengarius*, qui *fais trenes*. *Trengare*, *faire trennes*, *appaiser*, (assuere, in Sangerman.) A. Gellio lib. 1. c. 25. induciae dicuntur *Paßisia armorum cessatio*. Baldo in l. 1. D. de *Paßis*: *Trenga*, securitas praestita rebus et personis, discordia nondum finita. Pax vero est finis discordiae, vel plena discordiarum sedatio. Will. Tyrrius lib. 1. c. 15. Pax quae verbo vulgari *Trenga* dicitur. Guill. Neubrigenensis l. 5. c. 3. Induciae quas *Trengas* vocant.

Rr 4

Ful-

Fulbertus Epist. 93. *Quin Episcopo suo Trengam des.* TREVA, ex Gallico *Trene*, apud Hugonem Flauiniac. ann. 1041. TREVIA. Guillelmus Pictauensis in Gestis Guillelmi Nothi Reg. Angl. pag. 193. TRIVVA, in Legibus Luitprandi Regis Longob. tit. 27. §. 1. *Tejsa*, apud Pachymerem lib. 13. c. 34. TREVVA, apud Albericum in Chron. MS. ann. 1095. TREGVA, ex Italico *Triegua*, vel Hispanico *Tregua*. Acta Alexandri III. PP. apud Baron. an. 1177. TREGVA, in Annal. Genuesi. ad ann. 1237. apud Murator. to. 6. col. 477. TREGGA, in Epistola ann. 1276. apud Hanfizium to. 1. Germaniae sacrae p. 417. TRAVGA, in Litteris an. 1309. apud de Lauriere to. 2. Ordinat. Reg. Franc. p. 159. TREGGA, in Aresto Parlam. ann. 1331. ex Archivo Bonae-vallis. TREVVA, in Charta Alberici Archiepisc. Biturici. apud Baluz. to. 2. Hist. Arvern. p. 59. TREGVA, Charta seu Instrumentum in quo conditiones *trenguae* descriptae sunt. Charta Honorii III. PP. ex Charul. Campan. fol. 23. vo. *Procuratore vero Comissae praedictae relaxari huiusmodi sententias juxta formam in Trenguis expressam et in litteris alterius partis consentiam cum instantia postulasse, etc.*

Trengae dabantur, vel in curia Principis, vel in curia domini superioris vel vassalli Principis, altero ex iis, qui in bello erat, perente, ita tamen ut eas domino auferre non liceret, ut est in Consuetudine Andegav. art. 78. 82. 83. 152. et Cenoman. art. 49. 89. 93. 94. 167. Domini quippe superioris officium erat in bellis vassallorum partes suas interponere, *trengamque* iis indicere, renuentes mulctare. Consuetudines Teneraemundae artic. 15. apud Lindanum. IN TREVIIS POSITVS, dicitur, cui induciae concessae sunt, vel qui per inducias datas securus esse debet. Baldricus Nouiom. lib. 3. c. 39. *Eum . . . in Trevis positum etiam die Dominica interfecit.* Sic enim le-

gendum, non *tribus*. TREGVA REDDI dicuntur, cum exple sunt. Rigordus an. 1195. TREGARVM INFRACTIO, *Triugatae et ruptae*, in Legibus Luitprandi Regis Longobard. tit. 2. Gualterus Teruan. in Vita Car. Comitis Flandr. cap. 15. *Accidit autem, ut quidam miles nobilis versus aliam nobilem in curia cecidisset de Trengarum infractione praesares, etc.* TREVVA, TREGVA seu TREVIA DEI. Id nomen primum auditum in Gallia, cum bella flagrant domestica, ea, quae vulgo *consuetudinaria* appellata docuimus ad Ioinuillam d. fert. 29. et unicuique injurias illatas armis vlciscendi facultas et in Aquitania, in Arelateni et Lundeni Prouinciis, atque adeo Burgundia, caeterisque Franciae partibus, per vniuersos Episcopatus dictum est, qualiter certis in locis Praefulis Magnatibusque totae patriae de reformanda pace et eccrae fidei institutione celebrarent Concilia: quod auide exceptum ab omnibus maioribus ac infirmos quos terrebant clades praetentis poris. In his porro Conciliis illa potissimum statutum fuit, ut inlabilis pax seruaretur: ut scilicet viri vtriusque conditionis, cumque antea fuissent rei obnoxii absque formidine cederent armis cui. Quod, inquam, adeo luteles omnes sunt amplexi, ut palam ad Deum extensis, Pax, pax, pax vnanimiter clamarent, ut esset licet signum perpetui pacti de quo quod ipoponderant inter se et Deum. In hac tamen ratione, ut ex luto quinquennio confirmandae pacis gratia idipsum ab vniuersis orbe fieret mirum in modum. Haec ferme Glaber l. 4. c. 5. qui haec an. 1034. refert, quo scilicet celebrata sunt Concilia Bituricis, Baluaci, et Lemouicis, in quibus per vniuersis indicta, ita ut nemo scissionem ageret, nullus per viam (alium) raperet, nullas, ut solebat, quae propter iustas querelas pagnam iniuriae constitueret, etc. Neque tamen ab

mnibus id aequè probatum Episcopis: Gerardus quippe Episcopus Cameracensis, ut habet Baldricus lib. 3. c. 27. et ex eo Sigebertus, *oc non tam impossibile quam incon-*
rumm videri respondebat, si quod re-
alis iuris est, sibi vendicari praesumerent. Hoc etiam modo sanctae Ecclesiae statum confundi, quae geminis personis, Regali videlicet ac Sacerdotali administrari praecipitur. Haec enim orare, illi vero pugnare praecipiuntur. Igitur Regum esse, seditiones virtute compescere, bella sedare, pacis commercia dilatare: Episcoporum vero, Reges, ut viriliter pro salute patriae pugnent, monere, ut vincant orare: hoc ergo decretum periculosum esse omnibus, omnes videlicet aut iurare, aut anathemati subjacere, omnes enim peccato communi inuolvi, si commento huiusmodi uterentur. Cessit nihilominus Gerardus Episcoporum et aliorum adhortationibus, inuitus: ita tamen ut quod ante reclamabar, postea euentus probauit, cum paucissimi perjurii crimen euaserint. Quas Gerardi querelas pluribus rursus refert idem Baldricus eodem lib. cap. 52. *Treugam* istam Domini omnes licet per Galliam amplexati essent, hanc tamen recipere abnuuit Neustria, ut testatur ibidem Glaber, flagrantibus tum Regem inter Angliae Henricum, et Odonis Campaniensis filios dissidiis ac bellis: quod etiam attigit Hugo Flauiniacensis. Hanc excepit tamen postmodum Neustria ipsa, maxime postquam Angliae regnum, in quo obtinebat, adeptus est Willelmus Northus. Quippe S. Edwardus, Anglorum Rex, qui regnare coepit anno 1042. quo scilicet est instituta, in legibus suis, ab ipso Willelmo confirmatis, c. 3. *Pacem Dei* ab omnibus obseruandam statuit. Vtcumque sit, vel hinc patet, non eisdem statutos *Treugae Dei* deinceps fuisse dies. Nam primitus obtinuit illa a feria quarta vespere, usque ad secundam feriam incipiente luce, ut habet Glaber; lege vero Edwardi seu Willelmi, omnibus diebus Sabbati usque ad diem Lunae:

praeterea aliis temporibus et festis ibidem designatis indicitur, atque in illis, in die dedicationis Ecclesiarum, quod Leo IX. PP. obtineri statuit in dedicatione ecclesiae S. Stephani Bisantinae a se facta 5. Non. Octob. ann. 1050. uti habet vetus scheda apud Chiffletium in *Trenorchio* p. 557. Statuit item, ut vigilia et dies dedicationis in *Treuga Dei* in perpetuum haberetur, et omnes illi, qui ad eandem dedicationem vel ad munditiam ibidem institutas conuenirent, et omnis substantia eorum ubique quousque domum reuersi essent. Vnde planum fit, verum esse, quod ait Iuo Carnotensis Epist. 90. *Treugam Dei* non fuisse communi lege sancitam; pro communi tamen utilitate hominum ex placito et pacto cinisatis ac patriae, Episcoporum et Ecclesiarum auctoritate firmatam. Vnde, subdit ille, iudicia violatae pacis modificari oportet secundum pacta et diffinitiones, quas unaquaeque Ecclesia consensu parochianorum instituit, et per scripturam vel testimonium bonorum hominum memoriae commendauit. Iam vero quod Iuo ait de *Pace seu Treugae Dei* violatoribus, exigit, ut cuiusmodi horum poena fuerit, paucis attingamus. Quod olim Gerardus Episc. Camerac. tam obstinato animo *Treugae* institutioni obstitit, causa illa praesertim fuit, quod cum omnes eidem sacramento interposito adstringi iuberentur, decretum hoc periculosum esse omnibus iudicaret: omnes enim communi peccato inuolvendos, si commento huiusmodi uterentur, quod sane probauit euentus. *Vix enim*, ut ait Baldricus lib. 3. c. 27. paucissimi crimen perjurii euaserunt. Id praeterea attigere caeteri Scriptores, atque inprimis Glaber: Plerique, inquit, *vesani audaci temeritate praescriptum pactum non timere transgredi, in quibus protinus aut diuina vindex ira seu humus gladius ultor extitit.* Hugo Flauiniacensis an. 1098. Hic Flauiniacum veniens, honeste a nobis susceptus est, et in eadem nocte dominicae diei cum ei honeste seruissens, in *Treuga Dei* bonos et scarriones mercari

homines ejus frogerant et tulerant, etc. Et Conradus Vsperg. ann. 1116. Neque pax Dei, caeteraque sacramentis firmata pacta custodiantur: sed unusquisque conditionis et aetatis, praeter solos ecclesiasticae possessionis homines, quibus jam pene nihil praeter miseram restat animam, caeteri, inquam, hoc tempore beluino furore bacchantur. Poena vero violatae Pacis Dei primitus fuit vitae compositio, aut excommunicatio, ut est apud Glabrum. Concilium Claromontense *fractionis pacis reum, prout judicatum fuerit, puniendum* statuit can. 1. Synodus Illebobensis an. 1080. cap. 1. et 26. et Synodus Romana anno 1179. et aliae ejusmodi reos excommunicandos statuunt. Sed hae *Trenae* quantumlibet firmatae variis in Conciliis, cum male seruarentur, non impediunt, quin identidem civilia bella et intestinae praedationes pluribus in provinciis grassarentur. Adeo inualuerant in Occitania praesertim et Aquitania circa annum 1182. ut iis malis novum adhibere remedium conati sint fodales *confratriae Dei*, eo quo diximus modo in *Agnus Dei*. Qua vero ratione sublequentibus saeculis odia priuata competerint Reges nostri, dictum est in *Quarentena* 4. V. etiam de Lauriere in Praefatione ad tom. 1. Ordin. Reg. Franc. num. 153. et seqq. TREVIA, immunitas, seu pax data, quamdiu nundinae durant. Verus Charta apud Puricellum in Ambrosiana Basilica p. 519. V. Pax Regis.

† TREVANVS, f. fecialis nuntius ap. Murat. t. 4. Antiq. Ital. p. 1050.

† TREVARIVM, f. acquiritum, t. 4. Collect. Hist. Fr. p. 657.

TREVDIS. Lex Aleman. tit. 99. §. 2. *Et si cernus ille, (furto subreptus aut occisus) Trendis non habes, medium sol. componas.* §. 3. *Si Trendis habes, et cum ipso nihil sagittatum est, soluat sol. unum.* §. 7. 8. *Si cerna indomita fueris occisa, tremisso soluat: si Trendem habuis, medium solidum.* Ita cernus, qui Trendem habet, majoris compositionis et pretii censetur. Quod vero *Tren-*

dis hic dicitur, *Trinta* appellatur in Lege Ripuar. tit. 42. §. 2. *Si qui cernum domitum, vel cum Trintis occiderit, aut furatus fuerit, etc.* Vbi *trintas* hinnulos quidam interpretantur, pullos ceruinos Eccardus quem consule in hanc legem.

TREVGARE, Treugas seu induciae facere, Elmh. in Vita Henrici 1. Regis Angl. cap. 50. *Nobilitas regia quibuscumque mediis affecta in praefata Duce Trevgare, foedus cois. V. Treua.* INTREVGARE eodem intellectu. Charta ann. 1271 e Bibl. Reg.

† TREVGARIVS, treugae procurator et arbiter. Ch. 2. 1177.

TREVIA, Induciae, Gall. *Treue*. V. *Treue*.

† TREVIANVS, societate vel foedere conjunctus, in Stat. Ml. eccles. Corisopit.

TREVISINI SOLIDI *de flore*. V. *Floreni*.

TREVMIA. Charta Foundationis Collegii Canonorum in Ecclesia Parochiali Escoiarum dioecesis Roteromag. ab Ingerranno de Marignisco mense Jan. 1310. ex 47. *Regis Tabularii n. 64. Do etiam concedo tam ipsis quam aliis personis Collegii liberum molere pro eisdem familia sua tota in molendino meo Becco, ita quod immediate post eandem existens in Tremmia, quod vulgariter dicitur Ingranatum, cum bladum moletur, et id facere obijci damgerio vel exactione qualibet non debet in futurum molendinarius molendini, etc.* V. Tremellum, Tremellum Tremnia, et Tremna.

TREVS, Liberrus, fidelis. V. *Treue*.

TREVS, Tributi species domus feudalibus exsoluta, sic dicta, n. 1. lor, a veteri Gallico *Tren*, *Treue* vel *Trebus*, Tributum, illud maxime quod portorii nomine de mercibus, vel tale ab vna in alteram regionem transuectis persoluitur. Liberrates Bellomontis e MS. Coislin. *Absoluentes praedictos homines et omni . . . exactione, extorsione, gabelle, Treusa, etc.* V. Glossarium juris Gall. v. *Tren* et infra *Truagum* et *Trutanizare* in *Trutanus*.

TREVVA, TREVVIA. V. in *Treue*.

† TREVVIA

TREWILLVM, i. q. *trouiam*, torcular. Charvet. hist. eccl. Vienn.

TREYRA, modus agri s. vineae. Ch. Ms. a. 1415.

REZA, Crines intexti. V. in *Trica*.

TREZEBIA, crinium intertextorum muliebris ornatus. Monum. eccl. Aquir. p. 903.

TREZELLVS, dolii vinarii species. Arest. a. 1414.

REZENA. Litterae Humberti II. Dalphini ann. 1345. to. 2. Hist. Dalph. p. 519. col. 1. *Summa distarum personarum in numero, inclusa Domina, xxx. Extimantes esse necessaria pro dicta domina matre nostra cum personis praedictis et Trezena quolibet anno, videlicet de frumento cccc. sest. etc.* Adnotat Cl. Editor Gallis vulgo dici *Trezain* id, quod a venditore supra justum numerum datur euntori, qui res emit per numerum duodecim, seu *quarieronum* vendi solitas; atque, per analogiam ad hunc usum *Trezena* hic dici de personis, quas D. Dalphina secum habere poterat ultra numerum 30. personarum sibi de more assignatarum. Quid si *Trezena* eo loci sit, pro *Terdena*, triginta, Gall. *Tren-taine*, Nihil certe absurdum sequeretur.

TREZENARE. V. mox in *Trezen-um*.

TREZENVM, Preii venditionis pars decima tertia, quae domino exsoluitur pro *laudimio*, seu vendendi facultate vassallo vel tenenti indulta: Gall. *le Treiziesme denier*: nunc *Treizieme*, in Consuet. Norman. art. 114. 171. 174. Charta Prouincialis an. 1236. in Regesto Tolosano Camerae Comput. Parisiens. *Dantes praedictis Dominis Cadarosse et eorum haeredibus et successoribus licentiam et plenariam possessionem, quod ipsi inter se nobis irrequisitis et inconsultis sine Trezeno, accepto, (leg. accapto) et laudimio possint vendere, permutare, etc.* Occurrit passim in Chartis MSS. in quibus aliquando scriptum legitur *Tresenum*. TREZENVM, quaevis decima tertia pars e qualibet recepta. Transactio an. 1212. ex Hi-

stor. Montis-Majoris MS. TREZENARE, dicitur, qui habet jus exigendi *Tresenum*. Charta Tarasconensis de venditione cuiusdam feudi Franci, sub maiori dominio, alta et bassa jurisdictione, baneria, et iure laudandi et Trezenandi magnifici et egregii viri Ludonici le Maingre, dicti Bossicault, Domini loci Burbonis et condomini Insularum de Massaganta. TREDECIMA, recensetur etiam inter auxilia, imposita sub Ioanne Rege pro bellicis necessitatibus, in Charta Caroli V. 16. Nov. 1380. quae habetur in Regesto Andegavensi Camerae Comput. Paris. fol. 49.

† TRIA, columbarii species, Gall. *Tric*. Ch. Ms. a. 1347.

TRIACHA, in Statutis Asiae, ubi de intratis portarum, & Statutis Montis-regalis p. 288. pro Italico *Triaca*. Gall. *Theriace*, *Theriaca*, confectio nota.

TRIAONTAS, Tricenarius numerus, Tertulliano de Praescripte. cap. 49. a. Graec. *τριάκοντα* triginta.

TRIAONTASIMVS, ex Gr. *Τριακοντάσιμος*, Pannus, qui triginta clavibus exornatur. Graeci enim *σῆμα* & *συστήριον*, Clavum auri & purpureae, qui vestibus adfuit solet, vocant, ut observatum a Salmasio, & aliis. Petrus Diaconus lib. 4. Hist. Casin. cap. 17. *Missa . . . pallinum Triacontasimum pro altari nostrae Ecclesiae*. Et cap. 46. al. 48. *Pallinum Triacontasimum B. Benedicto direxit*. Epistola Alexii Comneni Imp. in Regesto ejusdem Petri n. 148. *Missa sunt vobis causa memoriae ab Imperio meo librae 8. solidorum Michalatorum, et pallinum Triacontasimum super altare vestrae Ecclesiae* Alia editio habet *Triacostas*.

† TRIACVLVM, theriaca. Ch. a. 1376.

TRIACVMINIS CVLTELLVS, Cuius tria sunt acumina, seu latera secantia. V. in *Cultellus* et *Triacemel-lum*.

TRIADES, Trinitas, a Graeco *τριάς*, *ados*. Fortunatus in Carmine ad Martinum Episc. Galliciae:

La-

Lumen apostolicum cum spargere una Triades.

TRIAEN. Lex Salica tit. 40. §. 15. *Triacen componat, quod est tertia pars solidi, id est 12. denarii, et tertia pars unius denarii.* Editio Tili habet *Triente uno componat, quod est tertia pars solidi, id est denarii, et tertia pars denarii.* Vbi deest vox *duodecim*, quae habetur in Heroldiana tit. 41. §. 15. et Pithoeana. Supra tit. 37. §. 4. 40. *den. qui faciunt solid. 1. et Triensi uno, quod est tertia pars solidi, culpabilis iudicetur.* Edit. ahae habent, *Triense.* V. Wendelinum.

TRIALEMELLVM. Albericus in Chron. MS. ann. 1214. *Anse oculos ipsius Regis occiditur Stephanus de Longo campo, in capite percussus longo, gracili, Trialemello, quem Falsarium neminant.* Id est, pugione vel cultro longiori, triplicem lamellam, seu laminam ferream habente: nam *alemelle*, et *alumelle*, cultri laminam etiamnum dicimus. V. *Triacuminis cultellus.*

TRIALLV. V. *Triare.*

TRIALOGVS. Muruum inter tres colloquium. Hoc titulo donauit I. Wicelius praecipuum e suis, quae Latine scripsit, operibus: in quo *Veritatem, Prudentiam & Mendacium* inducit vna sermocinantes.

TRIANFACTA. S. Cyprianus Epist. 21. *Pro se dona numerauit, ne sacrificaret; sed tantum ascendisse videtur usque ad Trianfacta, et inde descendisse.* Vbi Pamelius locum fuisse opinatur, ubi sacrificabatur. Alii volunt locum esse, qui Romae *Triafata* dicebatur, de quo Procopius lib. 1. de Bello Goth. c. 25. Anastasius p. 116. etc. V. Rosweidum ad Paulini Epistolam 38. (et Baluzii notas ad hunc locum.)

TRIANGVLARE. *Facere aliquid, triangulum, vel triangulare,* in Gemma gemmarum. Nicolaus de lamilla de gestis Friderici II. Imp. apud Murator. tom. 8. col. 565.

TRIANNVM, Triennium, Gall. *Triennal.* Inquisitio ann. 1268.

TRIANVS, & pro *Strias.* V. *Coltriatus,*

† **TRIARCHES,** sic vocantur tres filii Ludolici Pii, qui regnum in tres partes diuiserunt. Collect. Hist. Franc. t. 7. p. 372.

TRIARE. (1) Ex multis eligere. Gall. *Trier*, Prouincialibus *Trier*. Inquisitio an. 1268. *Es ipse venit ad dictas ones, . . . et elegit paucos Triaris ones pistorum.* Infra: *Trier* verunt per sacramentum dicti pistorum auctores eorum. Litterae an. 1237. apud Rymer. to. 4. pag. 803. *Ad eligendum et Triandum mille homines Wallenses ad lanceas, etc.* Abbat. an. 1338. to. 5. p. 7. *Centum homines Wallenses . . . de melioribus, validioribus et fortioribus . . . eligatis Trietis et arraietis, vel eligatis Triari et arraiari faciatis.* V. Addere 3. (2) Vox Fori Anglici. *Causam agere, rem probare, ad rem experiri, examen litis subire,* denotans a Saxon. *triuuam*, vti vbi Sommerus, i. probationibus innocentiam suam ostendere, vel fidem suam iniuste in dubium vocatam probare, seque dignum, cui fides adhibetur. Spelmanus: *Triatio*, *Triator*, Anglis *Tryaours*, vocabula forensia quibus nulla, quod sciam, Latine respondentis iuris opposita. Est autem *Triatio*, exactissima fidei confessio coram Iudice per duodecim virorum sacramentum exagitatio, quod et *Triatio* dicitur: et ipsi *Sacramentaliter* iurantes *Triatores*, eorumque sacramento comprobata, *Triata* appellatur. Fleta lib. 4. c. 10. §. 4. *Si parentes produncantur, qui quaerentem suum per potestate domini constitutum probaverint, Triantur per hoc tam causae status, quam assisa, et talis liberatur domino suo, ut villanus suus.* Adde §. 5. et Chronicon Wetherstedii p. 425. Will. Thorn. ann. 1335. *Qui vero Salomon, huius saeculi prudens fabricauit sibi flammam, Abbatem et Conuentum postea dolosam et abominabilem, . . . et cum illa Triauit 20. sol. in denariis auri, quibus ponderis maximi, cum quibus aequi lance recipiebant denarios quorumcunque.* Haec verba non plene per-

percipio, nec video, quomodo vocis notioni a Somnero et ab aliis allatae conveniant. TRIALLVM, ipsa *sciendi actio*. Willelm. Stanfordius lib. 2. de Placitis Coronae cap. 49. *Le Triel est per verdit de 12. hommes; le confession est per la partie mesme, quand il ceo confesse devans le Coroner, ou devant les Justices.* Triplex autem Triallum recenset idem Stanfordius; *Trial par bataille*, lib. 3. c. 1. 13. 14. cum quis se a crimine defendit per duellum: *Trial par les Pers du Royaume*, eodem cap. 1. cum quis reus nobilis a Paribus suis judicatur: et *Trial par le pays*, cap. 2. et seqq. V. *Patria*. In quo vero differat Triallum ab *indictamento*, vide eundem Stanford. lib. 2. c. 26. p. 90. (3) † Forte aurum l. argentum ab aliis metallis separare, in Ch. Ms.

RIAS, SS. Trinitas, a Gr. *τριάς*, Ternio. Sigebertus Leuita in Vita Theodorici Episc. Metensis, apud Leibnit. to. 1. Scriptor. Brunsvic. p. 294.

Adis una Trias, animae trinae monas.

TRIATIO, TRIATOR. V. *Triare* 2. TRIATRVS, *Tertius dies*, in Amalthea.

TRIAVERDINI, cum Brebantionibus & Ruptariis junguntur in Concilio Lateranensi III. an. 1079. can. 2. 27. *De Brebantionibus et Arragonensibus et Navarris, Basculis et Coterellis, Triaverdinis, qui tantam in Christianos immanitatem exercent, etc.* V. an non legendum sit *Trialemellinis*, qui scilicet *Trialemellis* sicut, de quibus supra, utebantur.

† TRIBA, pro turba, in Ch. a. 1260.

TRIBATTERE. Lex Salica tit. 40. §. 9. *Si quis jumenta aliena Tribatterit, et euaserint, etc.* §. 14. *Caballos aut jumenta aliena Tribatterit, aut debilitauerit, etc.* Spelmannus *tribattere* ait, esse sine sanguinis effusione verberare, vel caedere, Anglis *Dribeat*, a Saxon. *drife*, Angl. *Dry*, i. aridus, et *beate*, percussio. Melius forte Vossius l. 4. de Vitiis serm. c. 2. *Tribattere* interpretatur

ter suae saepius battire seu percutere. V. *Trabattere*.

TRIBIANA. Vitis species, de qua Petrus de Crescentiis lib. 4. cap. 4.

TRIBILIVM, a Gr. *τρίβλιον*, Carinus, paropsis, vas in quo cibi propendantur. Agnellus in Vita Georgii Episc. Ravenn. apud Murator. tom. 2. p. 185. col. 2. *Indisih vero Caroli mater dedit eisdem sacerdotibus Tribilium (vel Tribilion) argenteum modicum unum, asserens se non plus habere, dicens: Tollite hunc ferculum, refocillate penuriam vestram.*

TRIBILLYM. V. supra *Tribillum*.

† TRIBLA, instrumentum piscatorium, Gall. *Truble*. Ch. Ms. a. 1243.

TRIBLAGIVM, († *servitium* quo vasalli tenentur poma conterere, vt ex iis succus exprimat a *triblare*, terere.) Tabular. S. Vandregisili, scilicet in Charta ann. 1214. to. 2. p. 1718. *Ego Hugo Mandeguerre dedi . . . monachis ibidem Deo servientibus . . . totum tenementum . . . apud Auesnes, cum omnibus pertinentiis, tam in servitiis quam in redditibus, reventis, auxiliis . . . fenagiis, Triblagiis, et omnibus aliis, quae ad manum meam . . . debent devenire.* V. *Tribulagium*.

TRIBLATTON, Trini coloris pallium, vel in blatta aut cocco tinctum. Petrus Damian. lib. 4. Epist. 7. *Mihi pallium reatenter obtulit, quod Tribلاثon juxta sui generis speciem nuncupatur. Trium quippe colorum est, et blathon dicitur, unde Tribلاثon pallium vocatur, quod trium cernitur esse colorum.* Leo Ost. lib. 3. c. 20. *Viginti pannos sericos, quos Tribلاثos vocant, coemis.* Infra: *De Tribلاثis vero omnibus plumiales fieri iussit.*

TRIBOK, TRIBOCCHVS. V. *Trebuchetum*.

TRIBOLETVS PANIS. V. in *Panis*.

TRIBON, Graec. *Τρίβων*, Pallium tritum sordidum. V. *Tribunarium*. Ausonius Epign. 53. 1.

Pera, polenta, Tribon, baculus, scyphas, arca supellex.

TRI-

TRIBONA, idem quod *Tribuna*, si non est ita legendum, Ambo, pulpitum Ecclesiae. Chron. Siciliae apud Marten. to. 3. Anecd. col. 10. *Consecrata fuit Ecclesia S. Spiritus de Panormo, videl. ann. Dom. mclxxx. ut scriptum est in Tribona magna Ecclesiae ipsius.*

TRIBVCCVS, V. supra *Trebuchetum*.

TRIBVCS, Ocrea lancea. V. *Tubercus*.

TRIBVCH, Machinae genus. V. *Trebuchetum*.

TRIBVCHARE MONETAM, V. *Trahuncare*.

TRIBVCHETVM, **TRIBVCVLVS**, V. *Trebuchetum*.

TRIBVERE, Praestare. Cod. Theqd. lib. 13. tit. 3. leg. 10. **SIBI TRIBVERE**, sibi vindicare, in eodem Codice lib. 9. tit. 42. de Praescript. leg. 14.

TRIBULA, Charta Mariae Reginae Siciliae an. 1293. pro fundatione domus Dei Tornodor. *Idem redditum illum in quo piscatores ad Tribulam et ad junchias nobis singulis annis tenentur pro piscando in riparia Tornodorenfi.* Machina forte piscatoria, in modum tribuli bellici, de quo mox. Idem haud dubie est quod infra *Trabla*, Gallis *Trable* vel *Trouble*, ut rursus colligitur ex Charta an. 1279. ex Tabular. Sangerm. *Inter eos est accordatum quod disti homines de caetero piscare poterunt in riparia dictae villae ad panmerium, Tribulam, lineam, nassas, etc.*

TRIBVLAGIVM, Tributi species. Litterae Henrici VIII. Regis Angl. ann. 1537. apud Rymer. to. 14. p. 581. *Concedimus eisdem Iohanni Greynfeld (servienti ad arma) Tribulagium nostrum, siue consuetudinem vocatam le Tribulage infra hundreda nostra de Penwyth et Kerr. Et infra stannariam nostram de Penwyth et Kerr. praedictis in comitatu nostro Cornubiae provenientem, de omnibus et singulis hominibus operantibus cum eorum tribulis infra dictam stannariam et limites ejusdem, videlicet de quolibet tribulo duos denarios.*

Tribulam vel *Tribulum* Latini dicebant vehiculi genus, quo frumentum in area terebatur. V. *Tribulum*.

TRIEVLANTES, pro *Tribulati*, V. xati, Energumeni, Daemoniaci, *Χειμαρήμενοι* in Conciliis, *παρχα* in Vita S. Eupraxiae n. 26. et dicuntur. Epistola 8. inter Francas rom. 1. Hist. Franc. *Vbi Tribulantes, id est daemonia habentes, aera suspensi torquentur.* V. Gloss. med. Graecit. in *παρχαίος*.

TRIEVLARE. (1) Proprie Tribulis tundere, comminuere, ut Caro de Re R. c. 23. metaphorice v. Affligere, vexare, in Bibliis saepassim ut et apud Scriptores ecclesiasticos: quod improbat Vossius l. 1. de Vinis serm. c. 34. (2) Tribulare, turbulentum facere, *Ge Troubler*. Statuta Massil. lib. 2. c. 4. **TRIEVLATIO**, in Glossis antiquis MSS. *Contritio*; *amaritudo*, (1) magna, calamitas, afflictio, in Scriptis sacris et apud Scriptores ecclesiasticos saepissime.)

TRIEVLOSVS, Tribulis plenus, sitiosus, asperissimus, apud Sidor. lib. 1. Epist. 7. lib. 4. Ep. 3.

† **TRIEVLVM**, instrumentum quod *triblatur* L. teritur. Gloss. Gall. Cod. 521.

TRIEVLVS, **TRIBVCVLVS**, Machina bellica, eadem, ni fallor, quod *Trebuchetum*, de quo supra. Isid. Vitriaco lib. 3. Hist. Orient. p. 117. *Nos vero considerantes turrim non posse petrariarum vel Tribulorum ictibus, etc.* Infra pag. 1143. *Tribuculos vocat. Inveniti sunt in Damiatina Tribuculi 4. cum petrariorum mangonellis plurimis, etc.* Mart. Paris an. 1099. *Petrarias, Tribuculos, et arietes cum scrophis eorum suffodiendum construxerunt.* Infra: *Alii vero infra machinas et stellas constituti cum petrariorum et Tribuculis molares maximos, et lapidarios ad moenia dirigentes, etc.* Supra ann. 1097. habet *trabuculos Petraras, Trabuculos et mangonellos*. Auctor incertus post Theophrastum in Leone Armenio pag. 42.

34. Πρὸς δὲ ταῖς παροικουαῖς
 ιαφ' ὧν ἐλεπόλεον ὄργανά τε καὶ
 μηχανήματα, καὶ μαγανικά παρμε-
 εῖσται, τριβόλους τε καὶ τετραβό-
 λους, καὶ χελώνας, etc. Vbi lego
 τετραβόλους. Aliud enim hoc loco
 τριβόλον est murice, seu a Tribulo
 Romanorum, eo scilicet propugna-
 culo, vti habet Vegetius lib. 3. c. 24.
 uatuor palis confixo, quod quomodo
 hjeceris, tribus raditis fiat, et ex-
 isto marto infestum est: vti vocem tri-
 bolos vsurpat Leo in Tact. c. 11.
 p. 28. 46. c. 14. §. 45. c. 19. §. 56.
 de quo etiam Saluianus l. 6. Sicut
 enim exercitus pugnatur: ea loca,
 per quae venturas hostium turmas
 cernunt, aut foveis intercludere, aut su-
 dibus praefigere, aut Tribulis infesta-
 re dicuntur, scilicet ut si non in
 omnia ea quispiam incidat, nullas ta-
 men penitus euadat, etc. De ejus-
 modi tribulis videamus Budaeus in
 Annot. ad Pandect. et Car. de Aquino
 in Lex. Milit.

TRIBUNA, Ambo, pulpitem Eccle-
 siae, quod Tribunal quidam e Pa-
 tribus vocant, Galli Tribune. Alii
 Tribunal interpretantur opus ro-
 tundum et testudinatum. Vgutio:
 Ἀβίδα est Graecum, et interpretatur
 lucida, i. latus aedificii, vel Trebu-
 na, etc. Epitaphium Wifredi Co-
 mitis Barcinonensis apud Frā Diogo
 lib. 2. Hist. Comitum Barcinon. c.
 15. Sub hac Tribuna jaces corpus
 quondam Wifredi Comitiss, etc. an.
 914. Acta S. Bertrandi, to. 2. Iunii
 p. 802. Apud Tribunal majoris
 arae et penes monumentum, in quo
 praefati corpus Praefidis in pace qui-
 estis, etc. Jac. de Varagine Chron.
 Ianuense apud Murator. to. 9. col.
 36. Cum vero in Tribuna imago
 pulcherrima deberet destrui, saliter
 sunt ingeniasi, quod illam trosciam
 (cidnam in Cod. Ambros.) sal-
 uam et integram cum illa imagine
 per brachia xxv. traxerunt, et eam
 in fundamento, vbi modo est, stabili-
 ter collocarunt. Concil. Lugdun.
 ann. 1527. Euangelium alta voce in
 Tribuna et capella Crucis more soli-
 to . . . dixit et euangelizans.
 Tribuna, Cruscans Academicis di-

citur, la parte principale di edificij
 sagri, o di altre fabbriche insigni;
 Macris vero fratribus Tribuna dicitur
 Hemicyclus muralis, qui in fine
 Presbyterii solet terminari, quasi
 Tribunal, quia ibi Tribunal sive
 pontificalis cathedra collocabatur,
 ut in Templo S. Ceciliae Transibe-
 rinae regionis ex lapide adhuc ex-
 stat, etc.

TRIBUNAL. (1) Inquit Amalarius,
 lib. de Diuin. Offic. c. 18. vocat
 Cyprianus gradum, super quem
 ascendit Diaconus ad legendum,
 scribens ad clerum et plebem de
 Celerino Confessore, lib. 4. Epist. 5.
 (2) Gr. βήμα, in Vitis Patrum,
 locus in templo vbi Sacerdotes con-
 sistunt, laicis interdictus, Gall.
 Sanctuaire. Ordo Rom. apud Ma-
 billon. to. 2. Musci Ital. p. 56. In
 hoc honorabili ministerio deus Pon-
 tifices venire in Tribunal Ecclesiae et
 inclinare caput contra altare. (3)
 Tribunalia inter ministeria sacra vi-
 dentur reponi in Testamento S.
 Aredii: Item cooperitorium lineum
 valentem solid. 4. pallas corporales 4.
 minores 5. et Tribunalia valentia so-
 lidos 12. et alia cotidiana valentia
 sol. 6. et alia cotidiana, quae sunt
 ante altare valentia sol. 5. et multa
 alia pretiosa ornamenta. Infra: Si-
 mul et de Sisclaco oratorio Tribuna-
 lia duo valentia solid. 4. vela ad
 ostia 3. valentia solidos 6. turres, ca-
 lices, palli, etc. Mabillonius. lib.
 1. de Liturgia Gall. c. 7. n. 7. su-
 spicatur intelligenda esse sedilia mi-
 nistrorum, aut pulpita mobilia, seu
 quamuis aliam supellectilem mobi-
 lem ad ornatum altaris; quod hic
 mobilia dumtaxat ornamenta recen-
 seantur. V. Sedes Majestatis in Se-
 des 2. (4) Agger. Iosephus de
 Excidio Iudaico: Aliud in eo sugge-
 ram et tanquam Tribunal exstructum
 est e lapidibus magnis apte iunctis,
 et in eo turris imposita sexaginta cu-
 bitorum. (5) TRIBUNAL nonem-
 decim accubitorium. De eo multa
 Cangius in Constantinopoli Chri-
 stiana. V. Accubitor. TRIBUNA-
 LIA SIDEREA, Coelestes Beato-
 rum sedes, in Actis SS. Saturnini
 et

et aliorum Martyrum Africanorum, tom. 2. Miscell. Baluz. pag. 66.
(6) † Hemicyclus testudinatus, in Act. SS. t. 1. Sept. p. 143.

TRIBVNARIVM. Vestis fordida, a voce Graeca τριβών, seu τριβώνιον, quae proprie erat vestis seu indumentum Philosophorum, ut est apud Moschopulum et alios: unde τριβώνιον μεταμφιέσασθαι, apud Eunapium in Aedefio p. 54. pro Philosophum agere. Interpres Hist. Apollonii Tyrri p. 10. Apollonius, exuens se Tribunarium, ingreditur lauacrum.

TRIBVNATVS. V. in Tribunus.

TRIBVNCVLVS. V. Trebuchetum et Tribulus.

TRIBVNITIARIVS. V. in Tribunus.

TRIBVNVS, Vox Latinis Scriptoribus nota. TRIBVNI FABRICARVM, qui fabricis armorum praeerant, de quibus Ammianus lib. 14. 15. TRIBVNVS MARITIMORVM, de quibus est formula Senatoris 24. lib. 12. His cura potissimum incumbere in oris maritimis nauigia praeparandi pro re publica, atque adeo etiam in fluuiis, quorum oras continebant. Praeterea salinas curabant. TRIBVNI ET NOTARII simul, quibus utebantur Principes ad mandata perfrenda. De iis multa habent Iacobus Gothofredus ad Leg. vn. Cod. Th. de Mandatis Princip. et Henricus Valefius ad l. 17. Ammiani p. 140. quos non exscribo. Idem TRIBVNI NOTARIORVM dicti, apud Marcellinum Comitein et Zozimum lib. 5. atque ii fuere proprie Notarii Principis, quorum summa erat dignitas. TRIBVNVS ORDINIS PRIMI, apud Laetantium lib. de Mortibus Persecutor. n. 18. TRIBVNVS VOLVPTATVM, in lege Cod. Th. de Scenicis, apud Senatorem lib. 5. Ep. 25. lib. 6. Ep. 19. lib. 7. Ep. 10. Iulium Firmicum lib. 3. Math. cap. 7. qui voluptatis vrbicae, seu ludorum curam gerebat. V. Pallionem S. Sauini num. 1. Idem, qui τριβώνιος τῆς θυμῆλης, in Actis S. Maximi Confess. num. 12.

Erant praeterea complures aliae dignitates hac Tribuni appellatione de quibus in utroque Codice, apud Ammianum, in Notitia Imperii Veterib. Inscrip. apud Gronerum Indice c. 5. etc. Hebraeis quoque noti fuerunt Tribuni, de quibus passim mentio est in Scripturis sacris. Horum institutio refertur Exod. cap. 18. Mille viris praerant, jusque dicebant populo. TRIBVNI vero dignitas quae fuerit Francia sub primis Regibus, omnino constat: tamen milites praefuisse satis innuit Walahfridus Strabo de Reb. Eccl. c. 31. Sa. Tribuni militibus praerant, ita bases Monachis athletis spirituum praesse noscuntur. Si tamen haec intelligendi non sint Tribuni Romanorum, ut interpretatur P. De l. 1. Milit. Franc. c. 2. Comitibus postponuntur Tribuni in Lege Wisigoth. lib. 11. tit. 1. §. 2. Gradus vero fuisse ad Comitibus dignitatem indicat Fortunatus lib. 7. Poem. Vir tribuniciae potestatis, apud Gregorium Turon. lib. 10. c. 21. P. Tribunos fuisse castrorum et civitatum custodiam observare est et eodem Fortunato in Vita S. Genesii Episc. Paris. cap. 62. 68. et in Vita S. Radegundis c. 38. In Chron. ann. 1077. ex Tabulario Corbeiensi apud Duchesnum in Hist. Guin. p. 318. Gualterus Comes Amiensis dicitur inuasisse Vicecomitum et omnem Tribunitiariam et beiae potestatem. Tribunalium streum quemdam vocat Ordericus Vitalis lib. 6. p. 606. V. eundem 674. et mox Tribunatus. Tunc praeterea videtur exegisse: TRIBVNVS dicitur, qui tribunatus incipit, apud Ebrardum in Graecis c. 9.

Qui solet accipere sub Rege tributa, Tribuna.

Infra:

Quique tributa legis, ille Tribunus eris.

TRIBVNI apud Wisigothos, post Comitibus erant, ex Lege Wisigoth. lib.

lib. II. tit. I. §. 2. vt supra attingimus. TRIBVNVS. Scribit Ioannes Lucius lib. 2. Hist. Dalmat. c. 16. Magistratum, quo Belgradensis in Croatia ciuitas olim regebatur, *Tribani* appellationem habuisse, qui vt plurimum *Tran*, vel *Trum*, per abbreviationem scriptus reperitur. TRIBVNVS, Syndicus, seu Procurator ciuitatis. Synodus Oriolana an. 1600. to. 4. Conc. Hispan. p. 725. col. L. *Absque consensu et approbatione Episcopi, iustitiae, iuratorum, magistri rationum, Tribunalis Syndici, et advocatorum causatis Oriolanae.* TRIBVNATVS, TRIBVTIANA POTESTAS, Praefectura. Charta ann. 1078. ex Chartul. 23. Corb.

TRIBVS. (1) Regula S. Pachomii c. 16. Vocatur autem una Tribus, habens tres vel quatuor domos, pro numero et frequentia monasterii, quas nos Familias vel Populos vnius gentis possumus appellare. Adde c. 15. (2) Pagus, villa. Felix Monachus Girwenensis in Vita S. Guthlaci n. 8. apud Mabillonium. V. Tribunatus in Tribunus. (3) Regio, tractus, Gall. *Canton*. Charta Gradionii Regis Brionum apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. col. 17. *Volo illi dare . . . Tribum Carnam xlii. villas . . . Tribum Petram xxx. villas in dicambitione aeterna; Tribum Clether iii. villas.* Tabularium Landevenec. Comes Cuonus dedit S. Wingoelo Tribum quamdam, cuius officio est prae ad flumini Elorn, etc. (4) Ecclesia succursalis, Gall. *Trene*. Tabular. Kemperleg. Addidit . . . ad procuracionem fratrum augendam duas Tribus, quae sunt in plebe Bawelloc, quorum nomina sunt haec, Treuballoc et Treugnennon. V. Treb.

TRIBVTALES, Coloni liberi, obnoxiae licet conditionis, vt qui ad tributa et seruiles operas tenerentur. Donationes factae Eccl. Salisburgensi c. I. TRIBVTARII, eadem notione. Gloss. Lat. Graec. *ὑπόφορος*, *ὑποβάτης*, Tributarius. Saluianus lib. 9. de Gubernat. Dei: *Tributarii pauperes non possunt*, lib. 19.

nisi cum his tributi annulus imponitur. Testamentum S. Aredii: *Addimus etiam mancipia, quae Colonia appellatur, et nobis Tributaria esse ostenduntur.* TRIBVTARIA TERRA, vnde tributum ad partem regiam, vel ad Ecclesiam, exigi solet, in Lege Longob. lib. 3. tit. 8. §. 2. in Capit. Caroli M. lib. 4. c. 37. et in Capitul. 4. an. 819. c. 2. TRIBVTARIVM, Modus agri a tributariis seu colonis possessus et cultus, Colonia. Charta Offae Regis Anglor. in Euidentiis Ecclesiae Cantuariensis an. 990. *Dedi enim illi 90. Tributaria terrae bipartita in duobus locis, 60. in loco, qui dicitur, etc.* TRIBVTARE, Italis, Tributum exigere. Chron. Placent. Ioh. Demussis ad ann. 1376. apud Murator. to. 16. col. 327.

TRIBVTATIO, Exactio. Historia Gontuliorum lib. 8. c. 2. *Descriptatur Pregadius de Caradesio Index, et socius Potestatis, propter Tributaciones, quas commiserat in officio.*

TRIBVTIANVS, V. in Tribunus.

TRICA, TRICIA, etc. Crines intexti, implicati, a Gr. *ἑρῆ*, vt quidam volunt, vel ex Latino *Tricare*, quae Nonio sunt *impedimenta et implicationes*, vt rursus infra docemus, Gall. *Trecas*, Itali *Trecci* dicunt *Esquil*, Naumachio Poetae (vti obseruatum a Villiomaro, seu Iosepho Scaligero ad Titium) et 70. Interpretibus. Vbi enim S. Ambrosius Epist. 24. ad Vigilum nude crinem habet: *Si dissoluti essent crines septem capitis sui, et quasi in cubitum intexti, discederet ab ea virtus sua: iidem rās intra octid rās nequales*, etc. dixerunt. Ita Festus senis tantum crinibus ornari licuisse Vestalibus scribit, id est *treccis*, TRICIA ASINI, s. Cistella e crinibus seu pilis ferra. Charta an. circ. 1080. e Tabul. S. Albini Andegav. *De balmo, de balteo, de Tricia asini, de salibus et his similibus minustis rebus, si furtae fuerint, furto non deputari praecipimus.* TRICA, TRICARE, Ioannes de la nua: *Trico, as, a Trica capitulum* dict-

*dicitur, i. decipere, vel impedire, vel demorari . . . Item Tricare, i. Tricas capillorum facere, et est verbum pertinens ad mulieres, quae Tricunt crines suos, quos in tres partes diuisos subtiliter complicant et inuoluunt: et huiusmodi inuolutio Trica dicitur quasi capiens, id est tres partes crinium: et inde detrico, as, unde Eccles. 32. *Es hora surgendi non se Trices, i. non sis piger, vel non facias moram in componendo capillos, sicut mulieres faciunt: vel non sis mollis et effeminatus, quando debes strenue operari, etc.* Matthaeus Weltmonaster. an. 1057. Tunc Godina Comitissa Deo dilecta die quadam, ut praedictum est, una equum ascendens crines capitis et Tricas dissoluens corpus suum praeter crura candidissima inde velauit, etc. TRICCIA. Sermo S. Humilitatis Abbatissae in Actis SS. Maii to. 7. p. 835. *Tricciae suae sunt annulatae.* TRECA. Vincentius Beluac. lib. 30. Speculi Hist. cap. 71. TRECCIA. Acta S. Francisciae Rom. to. 2. Martii pag. 152. * TRECCES de cepis, Ceparum implexerum fasciculi, in Tabulario Portus Regii. TRECIA. Ioh. Demussis Chron. Placent. ad an. 1314. tom. 26. Muratorii col. 485. TREZA. Memoriale Potestatum Regiens. ad an. 1219. apud Murator. to. 8. col. 1103. TRESSORIUM. Fleta lib. 2. c. 5. §. 4. de Meretricibus: *Si tertio inuensus fuerint hospitii secutrices, considerabitur quod amputentur eis Tressoria, et quod tendentur.* Aliis Tressorium, Gallis vulgo Tressoir, non sunt ipsi crines intertexti, sed vel instrumentum plectendis et intertexendis crinibus, vel crinium intertextorum muliebris ornatus.*

TRICALIVM, Trium, triplex caliculus, aut via. Tabularium Casauriensis ann. 968. apud Murator. to. 2. part. 2. col. 958. *Es sine Tricalio de Caseresi, et Tricalio de Menellano.* Col. 959. *Es sunt infra fines sine Tricalio de Galisiano, et sine via, quae pergit, etc.* Vbi vocabulo tricalio suprascriptum legitur minusculis litteris, sed antiquis, i. triuio.

Idem videtur quod Trismum, de quo Isidorus Orig. 15. lib. c. 14. dictum eo quod triam possessionum fines adstringit, vel forte aringu. V. Collis.

TRICAMERATVS, Constans triplici camera. V. locum in-Bicameratus.

TRICAPITINVS, Triceps, tria habens capita. Gloss. Lat. Graec. *Tricapitinus, Τρικεφαλός, trikephalos, idem.* TRICAPITVS, idem, to. SS. Iulii p. 439.

TRICARE, TRIGARE. Lex Salic. edit. Heroldi tit. 38. §. 4. *Si quis alienum seruum bastidit, et ei super 40. noctes Trigeneris operis sua, etc.* Edit. Pith. *Vi in 40. diebus operare non poterit.* V. Trigare, pro Tricare habetur: quippe Tricare, morari, differre cellare: quomodo Triga, dicitur Occitani. Regula Magistri c. 11. *Si ad sextam horam refectioem Tricantam hebdomadarii offenderis, non expeditam, aut paratam.* N. Tricat, inquit Nonius, *sunt impedimenta et implicationes: unde a tricare, impedire, morari.* Lex Alam. tit. 97. *Si carrucam inuoluam aut rumpit rotas in priori parte, die illa opera Tricetur.* Epitaph. Eadburgis Virgin. ad S. Bonifatii Mogunt. Episc. *Malui mori, quam Deo auspici, cui arcana mea locum placuisset, vel tarda mors non Tricaueris.* V. Trica. TRICARE, implicare, innectere. Vita S. Decis Abbat. Lutren. n. 34. *Alia nomine, sed haud omnino certi usurp.* Ethelwulfus de Abbatibus Lindisfarneus. cap. 10. TRICARE, Coqueri. Will. Malmesbur. in Eadwoldo Wintoniensis Episcopo: *Quoniam monachi miraculorum frequentia se fecisse essent, et sepe inopes summi Tricarent, etc.* TRICHA, Deceptio Iohanni de Ianua. TRICHARIA. Gallis Tricherie, Deceptio. Ita autem appellabant Massilienses aliquos ludos aleae. Statuta MSS. Massiliensis urbis lib. 3. *Ordinamus quod nemo deinceps in Massilia perire vel audeat tenere domum Trichariae in qua publice laeores aleorum, etc.*

lectorum, vel taxillarum, sive *Trichometes* alii indifferenter ad ludendum enunciant, hoc excepto, quod quilibet possit ludere ad stacos, et ad tabulas, et ad regmentum. Melius in editis . 10. regmentum. Adde c. 9. de *Trichometibus*. Statuta Arelat. MSS. art. 1. *Trichometis non fiat, nec teneatur Arelate de nocte*. TRICHERIA, idem notione. Charta Communis alneoli an. 1208. TRICATOR, idem qui *Trichator*. Id porro cognominis inditum Theobaldo Carotenſi Comiti. Hugo Flauiniacensis p. 185. Odo filius Odonis, filii Ethaldi Carnotensis, cujus cognomen est *Trikator*. Deceptores, et fraudum architectos etiamnum *Tricheurs* dicimus: qui res impediunt, vel amittunt, ut est in loco citato Nonii. RICATORES, Florentinis dicti quistorum a iudicibus delegati, ut uſatur est Petrus de Vineis lib. 3. p. 119.

CENARIA LEX. V. in Lex. CENARIUM, TRICENARIUM, ficium 30. Missarum, quod totum diebus peragitur pro defunctis: et obventiones quae obveniunt Sardonibus ratione ejusdem officii. Arryrol. Corb. MS. de Societate ccl. S. Medardi Sueſſion. et S. Berni cum Corbeienſi: *Et si brevis de fando eorum ad nos veneris, vel iter ad eos, statim percussa tabula . . . agatur officium pro eo, deinde tricenarius cum septenario, et ab oquoque Sacerdote Missa pro eis erit*. Lanfrancus in Decretis pro d. S. Bonifacii c. 5. de Cantore: *ra brevis, qui foras missi solent de defunctis fratribus, et cura nuntiandi Tricenaria et septentaria ad n pertinet*. TRECENTARIUM, Charta an. 1385. e Chartulario S. L. Angeriac. p. 458. TRENTARIUM. Gaufridus Vossensis in ronico 1. part. c. 55. TRIGENARIUM. Charta an. 1243. ex Archivis S. Victoris Massil. TRIGENALE. Charta an. 1200 to. L. impliff. Collect. Marten. col. 1097. TRIGENALIS. Concordia inter monachos S. Iuliani et Monachos Vincentii Condoman. an. circiter

1100. eod. to. col. 580. TRIGINTALE. Monasticum Anglic. to. 2. p. 414. TRIGINTALIVM. Notitia an. 1097. apud Marten. to. 1. Ampl. Collect. col. 566. TRIGINTANARIUM. Testament. an. 1517. ex Schedis D. Aubrey. TRIGINTARIUM. Concilium Narbon. an. 1054. c. 14. TRICENNALE, eadem notione, in Provinciali Cantuar. lib. 2. tit. 6. lib. 5. tit. 2. in Synodo Londinensi ann. 1391. TRICESIMALE. Societas Abbatiarum Sangerm. Paris. & Fiscamn. an. 1116. in Probat. Histor. Sangerm. p. xxxv. TRIDECENNALE. Charta an. 1245. e Tabulario S. Martini Pontifar. TRITENNALE, scribitur in Monastico Anglicano tom. 1. p. 149. nisi legendum sit *Tricenale*, ut *Tricennarium*, pro TRITENNARIUM, apud Aelredum Rieuallensem in Vita S. Edw. Confess. lib. 2. cap. 2. TRICESIMA DIES defuncti. *Septimus, vel etiam Tricesimus, vel annalis dies depositionis defuncti*, in lib. 3. Sacramentor. Eccl. Rom. cap. 105. TRIGESIMUM, vel TRIGESIMVS nude. Statuta Cadubrii fol. lxxx. vo. *Tricenarium* autem a B. Gregorio M. PP. institutum ferunt, ex iis, quae tradit lib. 4. Dialog. c. 55. Vide, quae de eo habent Alcuinus de Diuin. Offic. cap. de Exequiis mortuor. Amalarus lib. 3. de Ecclesiast. Offic. cap. 44. Durandus lib. 7. Ration. c. 35. b. 8. Haesternus lib. 8. Disq. Monast. Tract. 1. disq. 4. etc. Quomodo vero tricenaria a Monachis exsoluerentur, vide in Antiquis Statutis Cartusienſib. 1. part. c. 48. §. 1. Sed et ejusmodi tertios, septimos, trigessimos, & annuſarios defunctorum dies apud Melchitas, Maronitas, Cophitas, & Iacobitas obtinere, docent Proemia Conciliorum, laudata ab Abrahamo Echellenſi ad lib. Ebed-leſu cap. 60.

TRICENNALIS, Tricenarius. Charta an. 1131. tom. 2. Spicil. Acher. p. 174. *Cumque fratres loci illius possessionem illam Tricennali tempore aut eo amplius quiete habuisse, etc.*

TRIC. Chartarium Farsense in Descriptione palatii, quam laudat Mabillon. tom. 2. Annal. Benedicte. p. 100. *Trichorum*, id est domus convitiis deputata, in qua sunt tres ordines mensarum; et dictum est *Trichorum* a tribus choris, id est tribus ordinibus comessantium. Ioannes de Houa: *Tricorium*, domus trina sescione conviniantium ordinata. Solebant enim antiqui in choris comedere, et res lectos, vel tres ordines lectorum disponere: in unoquoque comedebant amicus et domina: in secundo famulae: in tertio hospites, et salis domus dicebatur *Triclinium*. V. Cataubon. ad Spartianum, Descriptionem notitiam aedis Sophianae num. 50. et Notam cl. in Epistolae S. Paulini dat. 1685.

TRICIA, Crines intertexti. V. *Trica*.

TRICIDIVM. V. *Lobilicidium*.

TRICINA. Euagrius in vers. Vitae I. Antonii, ab Athanasio scriptae l. 70. *Traxis quidam sportellae, nam texebat, Tricinam, sine funiculo*.

Graeca sunt, *σείρα τῆ ἑγῶν*. Autem Graecis *σείρα*, quod Trece dicunt, seu crinium inductorum series, ut monitum in voce *Trica*. Unde pro *Tricinam*, forte quis legat *Triciam*. *Tricina suavia*, pro *trichina*, quae fuit Monachorum, in Vita S. Pelagiae meretricis c. 12. qua vide Notas nostras ad Cinnamum pag. 456. 457. V. Glossar. mediae Graecitatis in *Τριχῶν*.

TRICINARE, *Tricare*, in Amalthea ex Salmasio.

TRICINARIUS QVI, Qui gressibus stricatis, crebra genuum inflexione, modum minutim fractum expedit. Occurrit apud Vegetium. V. Hofmanni Lexicon & Salmasium ad Capitolium in Maximinis cap. 3.

TRICINCTVM, Trinus fossarum vel murorum ambitus, *castrum triplici fossato, eisdemque moenibus vestitum*, Matthaeo Paris p. 134.

TRICINIVM, quasi triplex cantus. Symmich. lib. 1. Epist. 41. *Tricinum semivolucrum puellarum*, id est, Syrticum. V. ibi. Iuretum.

TRICLINIVM, *Tris ordines sedium*, in Glossis Biblicis MSS. V. *Trichorus*.

TRICLINVS, Regula Magistri c. 81. De calceamentis vero oportet fratres caligas habere ferratas, *Triclinas* non ad luxum, sed ad usum. Legendum forte *trichinas*, ex Gr. *τριχινός*, cili-cinus, ex pilis.

TRICO. Gloss. Lat. Gr. *Trico*, ἀγχιός, ἐκλυθός, λαγυών, *Tricones*, δυοίρι-des. Gloss. Gr. Lat. *λαγυών*, *Refes*, *Trico*. Capitolinus in Vero: *Ve vagaretur nocte per tabernas ac lupanaria, obiecto capite cucullione vulgari viatorio, et commisceretur cum Triconibus, et commisteres rixas, dissimulans, quis esset, etc.* Nonius: *Tricones, morosi et ad reddendum duri*. Adducit locum Lucilii. Italis etiamnum *Tricone* dicitur morosus, qui est obducto vultu, Gallis *Rechiné*, difficile, *tracassier*.

TRICOCINARE, *Scribere*, seu cribrare, in Glossario Iatrico Reg. cod. 1486.

TRICODATVM, **TRICOTADV M**, *τριτομον*, Trifarum, seu in tres tonos diuisum, in Glossis Lat. Gr. & Gr. Lat. *Tricodato*, tres habens caudas, Italis appellatur.

TRICODONVM, Modulatus campanarum sonitus, Gall. *Carillon*. Bulla Innocentii VIII. PP. an. 1484. *Cum duplicibus campanis ad longum tractum et debitum intervallum pulsantur, (Horarum officia,) sinistram melodium seu Tricodonum bene ordinatum melodiosum cum debita mensura faciundo*. V. *Trafellum* 2. & *Trinion*.

TRICOLVS, Ludii vel aleae species, ex Graeco forte *τριχάλος*, a tribus membris, vel potius ab Italico *Triplone*, eodem significato, apud Sarriser. lib. 1. Poligrat. cap. 5. *Hinc Tessera, Calculus, Tabula, Vrio, vel Dardana pugna, Tricolus, Senio, Monarchus, etc.*

TRICORIVM, Instrumentum coquinarium tricornis, ut videtur. Regest. Episcopat. Niuern. an. 1287. *Duo tripodes. Quatuor Tricoria. Quadraginta tres calcitrant*. V. alia notione in *Trichorus*.

TRICORVM. V. *Trichorus*.

TRICTVRA, pro *Driftura*, vt videtur, ius quod quis habet in re aliqua. Testamentum an. 1173. to. 1. Anecd. Marten. col. 575. *Domaxie et reliquis eidem Berengario nepoti suo . . . medietatem totius honoris vel Tricturae, quam ipse habebat in prioratu vel honore S. Pauli*. Alia notione legitur in *Transitura*.

TRICVLA, Πικτυλῆς, in Gloss. Graec. Lat. Ibidem: πικτυλλὰ, de pilo, vellico.

† TRICVLVS, esculentorum propola, Ital. Treccone. Stat. eccl. Carcaff. a. 1297.

TRICVRIVM, *Triplex cura*, in Glossis MSS.

TRIDECENNALE. V. in *Tricenarium*.

† TRIDENA, trium mensium spatium. Comput. a. 1450.

TRIDENARIVS NVMERVS, pro *Tricenarius*, in Regula Ordinis de Sempringham, p. 77.

TRIDIE, *Par trois jours*, in Glossis Lat. Gall. Sangerman. MSS. ex Ioanne de Ianua.

TRIDIGITALIS, Trium digitorum. V. supra *Thumelium*.

TRIDINGA. V. *Trishinga*.

TRIDINIVM, pro *Triclinium*. V. *Bicellum*.

TRIDVANA, Tridui jejunium. S. Hieron. Epist. 10. ad Furiam.

TRIEIN, *Tertia pars solidi*, in Loge Salica tit. 40. §. 13. edit. Baluzii. Notus est Triens Romanus.

TRIENNALE. V. *Tricenarium*.

TRIENNALIS. Monasticum Anglic. to. 1. p. 149. *Qui ad superiorem mensam ut cassos ordinis federis, duplum (panem percipiet) Qui Missam maiorem celebraveris, duas: lector vero et seruiores unam admixtam: Eleemosynarius autem sex de decima, et tres ad mandatum et duas ad Triennales currentes*. An pro *Tricenales*,

TRIENNALITAS, Administratio per triennium, *Triennalité*. Charta an. 1517. to. 2. Hist. Eccl. Meld. p. 273.

† TRIENS, furca, trifulca. Consuet. Domben. Mf.

TRIERIS, pro *Triuemis*, a Gr. Τριῆς. Roitagnus Mon. de Translacione S. Clementis Martyris: *Miserunt quandam Trierem obtinam et ut exploramus quoniam genus est Onastae meritionis Trieris*, Actis S. Arthanasi Episc. tom. 4. l. iii p. 78. Etiam vbi sunt Th. W. singh., loco in *Carrica* relato, vultus Interpres Bibliorum non solum Glossae Lat. Gall. Sangerm. *Trieris* nescit. Adde Ioan. de Ianua. *Trigeris*.

TRIERIVM. Monachus Sangall. lib. de Carolo M. cap. 19. In *Truerusticano sedentem cum incensum et tridentem areolam oleum novellum, etc.* Forte *asris*. Idem videtur quod *Triperis* dicitur Severo Suetonio in Vita S. Martini. V. infra hac voce.

TRIFACIARE MISSAS contra *canonicas sanctiones* vocat Concil. Trif. an. 1512. art. 10. to. 7. Appliss. Collect. Marten. col. 98. est, Missas tres diuersi argumenti usque ad Offertorium incoepas uno Canone concludere. V. *Misbifaciat* in *Missa* 4.

TRIFOLETVM, f. Trifolium, *Trèfle*. Inuentar. Eccl. Anc. 1444. *Item panis autem in canem seminatus cum magnis compas . . . cum quadam plama de poen circa data Trifolietis*.

TRIFILV. Gloss. Gr. Lat. Τρίφυλον, ὁ ὅποιος τὸς γυναικὲς, *Trifilum gemmarum*. Edicum habet gemmarum, nostris autem *collier de rangs de perles*. S. Hieron. in V. Pauli Eremitae: *Qui domos maribus vestians, qui uno filo villam infusus praedia*. Anastasius in Ge. lli. p. 165. *Item marenam Trifilum auream, quae habet gemmas numero 73*.

TRIFINIIVM, Ager, qui tres finibus spectat. lñd. lib. 15. c. 14. *Trifinium dictum eo quod trium possessionum fines attingit*. Lexicon Cæbro-Britannicum, *Tersyn*, terminus limes. Innocentius Agrimenc. *Ipsam terminum et ipsam locum rectura Trifinium facis*. Circa litem in pedes 70. amplius ped.

invenias. *Trifidum* subter riu-
um significat. Aggenus: Locus fre-
quenter in Trifido et quadrisio in-
uenimus, sicut in suburbanis, et cir-
ca publica itinera constitutum esse per-
spicimus. V. Salmasium ad Inscri-
ptionem Herodis p. 59. TRIFINI-
TIVM. Testamentum S. Caesarii
Arelatensis: *Es pascua in campo la-
pideo, vel si qua sunt alia, vel cam-
pam in Trifinio super viam mani-
tam, vel reliqua alia quaecunque
sunt.* V. an Trifinium nomen sit
loci.

TRIFOCALIVM, Genus sedilis. V.
Hemid.

TRIFOLIUM, Calceamenti genus,
in Disputat. Archelai Episcopi Me-
sopotamiae cum Manere pag. 200.

TRIFORIUM, Τριφυρον, Macario,
Homil. 27. pag. 384. Porticus, seu
potius Porticuli in modum claustrii
species, quae totum aedis sacrae ae-
dificium ambit, eo fine ducta, vt
transitum praebat locum circuire
vel lustrare volentibus, in ipso aedis
muro, supra inferiorem columnarum
et arcuum ordinem: ex cuius
Triforii superiori parte emergunt
maiores aedis fenestrae, in ipsum
fornicem elatae. *Triforium* autem
dicitur, quod ejusmodi strictioris
ambulationis aperturae intra ipsam
aedem, duabus columnulis distin-
ctae, trimas fores, seu aperturas,
quodammodo praeferant. Id maxi-
me inspicere est in majori et Cathedra-
li aede sacra Deiparae Ambia-
densi, atque adeo in prospectu in-
teriori aedis Cathedralis B. Mariae
Lincolniensis in Monastico Anglic.
to. 3. p. 257. vt de caeteris fileam.
Gerualdus Dorobernensis in Descri-
ptione Ecclesiae Cantuariensis: *Hic
marus chorum circumiens in circinatio-
ne ista piliariorum in capite Ecclesiae
in vnum conueniebat. Supra quem
murum via erat, quae Triforium ap-
pellatur, et fenestrae superiores, in
quibus appositis clauibus et fornice fa-
cta, a turri maiore usque ad pilarios
praedictos, id est usque ad Crucem,
Triforium inferius multis intermixtis
columnis marmoreis. Mox: Supra
has decem (pilarios) arcus et forni-*

*des posuit. Peractis autem ceterisque
Trifortis, et superioribus fenestris,
cum machinas ad fornicem magnam
voluendam praeparasset, etc.* Rur-
sum: *Ibi coelum lignum egregia pi-
ctura decoratum, hic fornice ex lapi-
de et toso leni decenter composita est.
Ibi Triforium unum, hic duo in cho-
ro, et in ala Ecclesiae tertium.* Rur-
sum: *Super pilarios vero inferius
Triforium et superius, cum fenestris
et fornice maiori.* TRIFORIUM,
Limbus, vel ornamentum ad ornam-
rei alicujus adtextum, in Triforii,
de quo supra, speciem et formam.
Inuentarium Ecclesiae S. Pauli Lon-
dinenfis, in Monastico Anglic. pag.
309. *Morsus Wilhelmi de Ely argen-
teus, cresta ejus argentea cum Tri-
phorio exterius aureo et lapillis insi-
tis, etc.* Infra: *Es 15. moduli cum
Triphorio, etc.* Ibid. *Crestra ejusdem
argentea exterius deaurata, cum ex-
teriori Triphorio aurato, etc.* Hinc
Triforiatus, ibid.

TRIFUNDVS, Terrae fundus. V.
Treffundus.

TRIGA. (1) Currus a tribus equis
tractus, vt biga a duobus. Gloss.
Gr. Lat. Τρίππων, Triga. Papias:
Triga, currus est, quem pagani aiunt
currere in inferis, eo quod per 3.
aetates homines ad se rapiat, i. in-
fantiam, iuuentutem, et senectutem;
ex Iuliano lib. 17. Orig. cap. 36.
Ioh. de Ianua: Triga, Currus Platonis,
quia rapit homines de tribus ae-
tatibus. Stephanus Tornac. Epist.
228. Rigam autem seu birotem mi-
sere volumus, etc. Nam quod de
Triga tibi jocando diximus, sciat,
quod sicut Trigam abominamur in ve-
hiculo, ita etiam abhorremus in ope-
re et verbo. Vbi obseruandae vo-
ces in opere: videtur enim allude-
re ad Trigas, seu tricas, id est ve-
cationem ab opere: vel moras aut
impedimenta; nam trigare dixisse
Scriptores acui in edii, supra docui-
mus. Eadem vox Trigae pro mo-
ris aut impedimentis accipitur in
Diplomate an. 1339. apud Lu-
dewig. to. 5. Reliq. MSS. p. 346.
Promittentes etiam, quod si dominus
noster Rex, vel sui haeredes, super
Ss 4 praee-

procedit a civitate et terra Labin, per Duce[m] Iohannem Strimaniae . . . aliquas Trigas, impetitiones seu quaestiones sustinere quolibet modo consingeras, etc. (2) † TRIGA, TRIGLA, piscis genus, Ital. *Triglia*. Tunst. Mf. de Pisc.

TRIGAMIA, *Τριγαμία*, Tertium matrimonium. Constitut. Apost. 1. 3. c. 2. *Monogamia quidem naturae atque legi consensanea est. Digamia vero post promissionem illegitima; non ob conjunctionem, verum propter mendacium. Trigamia intemperantiae indicium; quae autem Trigamiae additur, aperta fornicatio est et indubia incontinentia.* Concessam fuisse *Trigamiam* iis, qui quadragesimum ingressi fuerant annum, et liberis ex prioribus coniugiis caruerant, ex Nicephoro Chartophylace probat Suicerus in Thesaurio; secus vero iis qui ex prioribus matrimoniis liberos habuerant.

TRIGARE, Morari, differre. V. *Tricare*.

TRIGARIVM, *Τόπος ὅπου ἔπαιον γυμνάζονται*, in Glossis Lat. Gr. Locus ubi equi exercentur. Scaliger in lib. 4. Prop. vult *Srriq*; sed et *trigis* exercitium equorum esse potest, ut observat Martinus. V. *Triga*.

TRIGENARIUM. V. *Tricenarium*.

TRIGENARIUS, *Τριγώνιος*, Iohanni de Ianua; *Trentismus*, in Glossis Lat. Gall. Sangerman. MSS.

† TRIGERE, deradere, exsculpere. Stat. synod. eccl. Corisopit.

TRIGERIS, pro *Trieris*, *τρίγεις*, *τριέμις*. Hariulfus de Miraculis S. Richardi c. 3. *Fuis quaedam Trigeris magna et fortis, quae plena hominibus armatis, cursu veloci tendebat properare in Hierusalem, etc.* V. *Trieris*.

TRIGESIMA, Pars trigesima, vel quantitas, rei petita in iudicio, quae a damnatis *Bajale* seu ludici exsolvebatur. Quod locum habebat in causis omnibus tam mobilium, quam immobilium, praeterquam in quaestionibus de commodato, mutuo, et debito, in quibus *Tertiaria* dabatur.

V. *Continua*, Siculus lib. 1. tit. 6. 70. 71.

TRIGESIMALE, TRIGESIMALI TRIGESIMVM. V. *Tricenarius*. TRIGES, *Triginta* vicibus, Iohann. Ianua. Varro dixit *Trigester*, Tullius et alii.

† TRIGILA, trichila, pergula. N. crolog. eccles. Carnot.

TRIGILDVM, Tripla compositio. *Twigield*, in Legibus Iuticis lib. cap. 97. 99. etc. Et voce *gelda* quam vide, compositio, multa. Burgund. tit. 63. §. 1. Qui *in granariis furatus fuerit, si inquis est, Trigildum solvas.* V. *Tringeldum*.

TRIGINTALE, TRIGINTANVM, TRIGINTARIUM, etc. *Tricenarium*.

TRIGODAEMONES, Poetae, facibus faciem collinere consuevitis curribus insidentes, ne cognoscibiles fierent, poemata concinnantibus probrisque laceffentes praeterirent, in Vocabulario Suidae.

TRIGLA, V. *Triga*.

† TRIGMA, excoriatio, in Glossis ad Alex. Iatrologh.

TRIGONVS, *Τρίγωνος*, Quaevis figura triangularis Vitruvius; quod videtur fit Bernardo Monacho, satis ipse dicit part. 1. Ord. Cluniac. cap. de supellestilibus coquinae: Duo trigoni, uterque de tribus lignis facit licet imparibus angulis suis facili in modum ostiorum huc et illuc sari possint; in his pendens caeteris quibus caldariae suspenduntur, et implentur aqua prope aqueductum, postmodum suspensione deducuntur, quae magno labore usque super ignem. † TRIGVM, triticum, Hilp. Tr. Ch. 2. 832.

TRIHORIUM, Spatium trium horum, apud Aufon. Eidyll. 3. Virg. et Eidylio 24.

TRILA, TRILEA. V. *Trela*.

TRILEX, *Τρίπλετος*, in Glossis Lat. Gr. Et infra: *Triplex, tripertitus, V. Trilices*.

† TRILHATA VINEA, TRILHTVM, vinea trichitis suffulta. Cal. 1401.

† TRIL

TRILHIA, concameratio, cancellatio, Gall. *Treillage*. Ch. a. 1371.
TRILIA. V. *Trela*.

TRILICES LORICAE, notae apud Virgilium 5. et 7. Aeneid. & alios. ed. & Dudo de Morib. & Act. Norman. lib. 2. *Alii ferro atroxque Trilices loricas, thoracas scilicet faciunt.* infra: *Trilicique lorica indutus.* V. *Trilex*.

TRILIS, f. currus a tribus equis tractus, in Gloss. Caes. Heisterbac.

TRILLA, **TRILLIA**, &c. V. *Trela*.

TRILLIA, cancelli, clathri. Comput. a. 1412.

TRILLIATUS, transfenna, Gall. *Calanques*. Ch. a. 1438.

TRILORIS VESTIS, apud Vopiscum in Aureliano c. 46. Quae triplici loto, i. inflata, limbo seu fascia erat praetenta et ornata. V. Hofmannum in Lexico & Salmasium ad Vopiscum.

TRILUMINARE, *Candelabrum trium luminum*, apud Laurentium in Amalthea.

TRIMA. Chartularium Matiscon. fol. 167. ubi de *carriariis* debitis summatum habetur: *Omnes simul Trimas duas carriarias.* An legendum *triginta*? V. *Trinna*.

TRIMEGISTVS, *Ter maximus*, Iohanni de lanua; Aliis melius *Trimegistus*, a Gr. *τριμύγιστος*, quod est cognomen Mercurii ob incomparabilem, quam ei Gentiles tribuebant, scientiam. V. Lactantium lib. 1. c. 6. & 9.

TRIMENSALE, **TRIMENSE**. V. *Tremesum*. **TRIMENSIS**, *Trimensium*, aliter *Trimestris*, Ioh. de Janua; *De trois mois*, in Gloss. Lat. Gall. Sangerman.

TRIMENSTRIVM, triticum trimense. Bulla Alex. III. a. 1163.

TRIMESIVM. V. supra in *Tremesium*.

TRIMILCHI, Maius mensis apud Anglo-Saxones, sic dictus, quod tribus vicibus in eo per diem pecora mulgebantur. Talis enim erat quondam vbertas Britanniae, vel Germaniae, e qua in Britanniam natio

ingrauit Anglorum. Bedae de Ratione temp. cap. 19.

TRIMISIVM, Tertia pars assis. V. *Tremissis*.

TRIMITAT, *Post urna*, in Glossis. Isid. Graevius dicit *post urna*, voces nullius rei; & scribit, ut apud Papiam: *Trepidat, tremiscit, horres.*

TRIMITVM, Pannus terais liciis textus, trilix, Gr. *τρίπυλος*. V. *Dimisum*.

TRIMMA. Anastasius in S. Silvestro: *Cameram basilicae ex auro Trimma in longum.* Vbi Bullingerus *Trimma* esse ait, *auro in tenuissimas brachia trimma*, ex Gr. *τρίμμα*: *Callis Or beta*. Sed non una est hujus loci lectio. Unus optimae notae codex a Muratorio laudatus praefert, *ex auro Trimita in longum*. Duo alii, *ex auro Crinitam in longum*. Romualdus II. Archiep. Salern. in Chron. apud eundem Murator. ro. 7. col. 81. *Ex auro Trinitam in longum.* Vt variae sint lectiones, retinendum tamen esse putem *ex auro Trimma* vel *Trimmae*, quod hanc vocem paulo post rursum usurpet Anastasius in eod. Silvestro: *Fecit autem et cameram basilicae ex Trimma auri fulgentem.* Verum quidam est etiam hic codices cum edito non omnes consentire, atque in tribus MSS. a Muratorio citatis legi, *cameram basilicae extremam ex auro fulgentem*; sed ex duobus locis simul collatis conjicio veram esse editorum lectionem, atque Anastasium, seu Virae Silvestri scriptorem, quisquis ille sit, ex Graeco *τρίμμα* neutrius gen. finxisse Latinum *Trimma* feminini, ut alii dixerunt *schemam* a τὸ σχῆμα, & *faccomam* a τὸ σάκκον. V. Vossium lib. 3. de Vitris ferm. cap. 53.

TRIMIVNGELDVM. V. *Triniamgeldum*.

† **TRIMODIA**, infundibulum, Gall. *Tremie*. Ch. Ms. a. 1197.

TRIMODVS, Triplex. Wibertus in Vita S. Leonis IX. PP. c. 9.

TRIMORMA, **TRIMORMVS**, *Τριμωρμος*, in Glossis Lat. Gall. *Mormus* Ss 5.

lius in MSS. *Trinorma*, *Triformis*.

† **TRIMVCIVM**, i. q. Trimodia Chartular. S. Nigafii Meller.

TRINA, Piscis genus. Ang. Rumpelrus Histor. Formbac. lib. 1. apud Pezium tom. 1. Anecdor. part. 3. col. 433. *As timallus, salmone, Tri-nas, murenas, accipenser et alios delicatiores Asopi dimittimus.*

TRINCHEVS, Rectus anterior malus, Ital. *Trichetto*, Gall. *Tringuet*. Bern. de Breydenbach Itiner. Ierosol. p. 243.

TRINIATIM. Edgarus Rex in Legibus Monasterii Hydensis c. 4. de Adamo: *Qui prole ad numerum parata, superbientium Angelorum universa comitante profapia, sine loto gustato ligni vetiti fructu, aethereos aetheris beatitudinis suggestus Triniatim cum Domino regnans conscendere Macrobius confidebat.* Alibi Charta ejusdem Regis iisdem Legibus subdita: *Annuae altissimi Moderatori Imperio totius Albionis Triniatim potus regimine, etc.*

TRINICVM SACRAMENTVM. V. in *Iuramentum*

TRINION, Modularus & numerosus aeris campani sonitus, Gallis *Carillon*. Sententia Officialis Marifcon. ann. 1495. *In diebus sollempnibus debent pulsari cymbalae seu campanae ad modum et instar du Trinion, secundum vulgarem et communem usum loquendi . . . Non debent pulsari campanae ad modum et instar du Trinion sine congedio et licentia Prioris.* V. *Trafellum* 2. & *Tricodonnus*.

† **TRINISSIMVS**, maxime trinus, t. 5. lun. p. 705.

TRINITAS, Imago SS. Trinitatis. Andreas Floriac. Mon. in Vita MS. S. Gauzlini Bituric. Archiepisc. lib. 1.

TRINIUMGELDVM, Compositio delicti majoris ac atrocioris, per ter nouem *gelda*, seu multas: a Saxon. *Trinigon-geld*, id est, *ter nona solutio*: proinde diuersa a *trigildo*, seu triplici compositione, vemulsa. Lex Bajwar. tit. 2. art. 13. §. 1. *Si quis infra curtem Ducis aliquid*

inuolauerit, quia domus Ducis domus publica est, Triniungeldum componat, hoc est, ter nouem denos libellatos: seruat vero niungeldo soluat aut manus perdat. Rursum occurrit tit. 1. art. 3. §. 3. verobique Baluzius legit *Triniungeldo*, & *Terniungeldum* tit. 8. artic. 2. §. 2. *Tripaniungeldum* dicitur in Lege Burgund. tit. 76. §. 2.

TRINNA, *Teueris*, in Glossis Lat. Gr. *Triennium*. In Glossario Sangerman. MS. legitur *Trima*.

TRINNVVS, pro *Trinuvus*, *teueris*, in iisdem Glossis. In Supplemento Antiquarii habetur *Trinuvus*.

TRINODA NECESSITAS, Triplex seruitium, scilicet Expeditio militaris, Pontis & Arcis constructio, ca obnoxia erant apud Saxones omnia praedia, etiam *allodialia*, quae alioquin ab omnibus praestationibus erant libera. V. Hicetium Dissert. pag. 60. & Kennetti Glossarium ad calcem Antiq. Ambrosien.

TRINODIVM, Infundibulum molendini, Gall. *Tremie*. Charta Hugonis Episc. Auriac. an. 1141. pro Monasterio Crisenonis: *Molita prima annona sua, quae fuerit in Trinodu.* Vereor ne mendum sit in hac voce V. *Tremellum*, *Tremoca*, & *Tremia*.

TRINOFORENSE IUDICIUM, i. iure Hungarico, Rigida citatio per nundinas ter facta. Sambucus.

TRINQVETVM, Scrupulorum ludus, Gallice *Trictrac*, vel, ut alii scribunt *Triquetrac*. Statuta Ecd. Lingon. an. 1404. V. *Triquetrum*.

TRINVA, *Τρίλλα*, in Glossis Lat. Graec. *Τρίλλα Trinua, pulx, palm* in Graec. Lat.

TRINVDINAE, *Trium diernum mercatum*. Papias.

TRIOBLARIS MILES, Minimi pretii, *Trioboli* Plauto, Gallis *de trois deniers*, in Annalibus Nouensibus apud Marten. tom. 4. Collect. Ampliss. col. 525.

TRIODIVM, *Τριόδιον*, Liber ecclesiasticus, in quo officium in Ecclesiis Graec.

Græcorum recitari solitam a Septuagesima, qua sua incipiunt jejunia, ad Sabbatum S. continetur. Sic dicitur, quod, cum canones & hymni in solemnitates D. N. I. C. B. Virginis et aliorum SS. novem haberent strophas, *ᾠδὰς* auncupatas, canones libro hoc comprehensi ternas *ᾠδὰς* ut plurimum, non excedant. Hinc Dominica Septuagesimae interdum nude dicitur etiam *Τριῳδία*. V. Allatium Dissert. I. de Libris Eccl. Graec. Cangium in Glossario med. Graecit. & Suicerum in Thesaur.

RIONES, in Charta Thossiaci an. 1404. vox est vernacula, qua significant arbores certa ratione decumminatas, quibus agri, prata, praefertimque silvae determinantur in pago Dombensi.

RIPA, Interanea, intestina, Gall. *Tripe*. Ioh. de Janua: *Omasus*, i. *Tripa*, vel *ventriculus*, qui continet alia viscera. Pseudo-Ovidius lib. I. de Vetula:

..... tunc nos violenter adire

Vt vel se reddat Tripae canibus lacerandum, etc.

TRIPARE. Pactus Legis Salicae tit. 57. §. 5. *Si quis in messe aliena in furum metere praesumpseris, aut repescere invenius fueris, etc.* Vbi Heroldus ad marginem ex alio cod. *Si quis messem alienam Tripaveris, aut mederis, etc.* Lex vero Salica c. 29. §. 6. *Si quis messem alienam per furum metere aut Reffare praesumpseris, etc.* Ita *tripare* & *reffare*, pro depascere usurpantur, cum scilicet animalia in messem alienam immittuntur. V. Wendelinum. Suspicatur Eccardus *tripare* corruptum esse ex *repare*, quod pro *reffare* legitur in MS. Guetherbyitano; *reffare* vero vel *repare* intelligenda esse de vulsione vel decerptione, a Saxonico *repem*, vellere. V. *Reffare*.

TRIPARIUM, Suppellectilis genus, forte *Tripas*, Anglis a *Trewet*, quasi *Threesets*, Gall. *Tropié*, seu *tripier*. Tabularium Prioratus Levenensis in Angl. p. 24. *Vasum arcam,*

vasum grell, I. *pacellum*, et I. *Triparium*, et 3. *barillos*, et 10. *discos*, etc.

TRIPARIUS, f. Extaris propola, Gall. *Tripier*. Statuta Eccl. Leod. an. 1287. apud Marten. to. 4. Anecdor. col. 853. *Item prohibemus, ne clerici exerceant . . . officium cambiarii, carnificis, tabernarii . . . nec sint histriones, jocalatores, ballini, forestarii saeculares, goliardi, shalenearii, unguentarii, Triparii, molendinarii.* Possent etiam intelligi Saltatores a veteri Gallico *Triger*, Saltare. V. *Tripa*, *Tripare* & *Triperius*.

TRIPASSALVM, *τριπάσσαλον*, *Trop* habens clauos, iuxta vim vocis: quam *Trifurcatam persicam*, vel *Palam tricipitem*, aut simile aliquod tormenti genus Syris proprium interpretatur Vossius, in Vitam S. Ephraem Syri to. I. Februarii pag. 57. *Postridie autem iudice pro tribunali sedente, consisterunt coram illo Tripassalum, et quaecumque alia tormentorum genera.*

TRIPEDARE, *τριπεδᾶν*, in Glossis Gr. Lat. de equis, qui incessu moderato vadunt. V. Salmasium ad Hist. August. p. 244. & *Tripare*.

TRIPEDIA. V. mox in *Tripetia*.

TRIPEDICA. Gregorius M. lib. 2. Dialog. c. 30. *Dum ad B. Ioannis oratorium pergeret, antiquus hostis in mulomedici specie obviam factus est, cornu et Tripedicam ferens.* Vbi Zacharias PP. *Τριπιδικλον*. Quidam codd. *Tripedicam*, alii *Trepidicam* praefereunt. V. conjecturas Haësteni ad hanc vocem pag. 152. *Tripedicam* hic aiunt esse triplicem pedum seu laqueum, quo tres equorum pedes impediuntur; *τριπιδικλον* vero *Marrubium* est apud Interpol. Dioscor. c. 525. *Marrubium* secum ferre potuit *mulomedicus*; nihil tamen definitio. Verum ut ut est de notione vocis *tripedicae* loco citato, alibi idem sonat quod *Tripetia*, Sella tripes. Vita S. Ramuoldi Abb. to. 3. Iunii p. 416. *Vasus servapud vilissimum in humili Tripedica coram eo sedis.* Charta Narriori domini de Tuciaco an. 1120. qua dimittit Abbat

bati Floriaci omnes malas confusur-
dines . . . vocem de karro, Tri-
pedicam, pasellam et cacabum. Gloss.
Lat. Theodoric. apud Pezium ro. 1.
Anecd. part. 1. col. 383. *Tripedi-
cam*, Chahbman.

TRIFERIA, Locus ubi venduntur
tripae seu intestina, Gall. *Triperie*.
Litterae Caroli V. Regis Fr. an.
1366. to. 4. Ordinatio. p. 676. art. 7.
Impositores et regardatores marcelli,
(macelli) *Triperie*, *piscarie*, *muro-
rum*, *fustarum*, etc. V. *Tripa*.

TRIPERIVS, *Triparium* propola, Gall.
Tripier, in Catalogo MS. Sodalium
B. M. Dauratae.

TRIPES, De suo *Tripede* pignorare,
in Charta an. 1380. relata in v. Ri-
baldis.

TRIPETIA, TRIPEDIA, &c. Gloss.
MSS. Salmatii: *Trepodia*, *Tri-
pedia*, id est scabellum, quod tres pe-
des habet, vel mensa in sacris Apolli-
nis, vel numus consecratus. Glossae
Lat. MSS. Reg. Cod. 1013. *Trepe-
dia*, *mensa*. Severus Sulpitius Dial.
2. de Vita S. Martini: *Sedebat au-
tem S. Martinus in sella rusticana*,
ut est in usibus servanorum, *quas nos*
rustici Galli Tripetias, *vos Scholastici*,
aut certe in, qui de Graecia venis,
Tripodas nuncupatis. Wolphardus
Presbyter lib. 1. Vitae S. Walbur-
gis Virg. n. 13. *Cum ecce Tripe-
diae*, *quibus sua usus est in vita*,
dimissus e manibus . . . projecta
sunt.

TRIPHORIUM, V. *Triforium*.

TRIPHUNT, V. in *Canis*, col. 89.

TRIPLECTVS, *Triplexiter conscriptus*,
in Glossis MSS. ad Prudentium.

† TRIPIDARE, TRIPIDIARE,
tripudiare. Litt. remiss. a. 1378.

TRIPLARE, *In triplam augere*. loh.
de lanua.

TRIPULARIS, Ternus, Macrobio in
Somnium Scipionis lib. 1. c. 6. 19.
lib. 2. c. 1.

TRIPLASIVS, Ternus, Martiano Ca-
pellae l. 9.

TRIPPLICABILIS, Qui triplari po-
test. V. *Simplare*.

TRIPPLICATIO, Tertia defensio, re-
tutatio. Inuentar. Chartar. Reg. ann.
1482. fol. 213.

TRIPODA, TRIPODIA. V. *Tri-
petia*.

TRIPODARE, Gradus baculo veluti
tertio pede firmare. Chron. Warr.
apud Marten. tom. 3. Anecd. col.
821. V. *Tripetia*.

TRIPODIVM, Leges Henrici l. cap. 64.
In quibus vero causis triplicem ladam
haberet, feras iudicium Tripodi, l.
60. *solid*. Quae verba Spelmannus
in voce *Lada*, intelligenda censet de
triplici *ordale*, scilicet de ferro pen-
sante 60. solidos, id est, tres libras.
Vide, quae obleruamus in v. *Lada*.
Sed puto, *Tripodium* esse meatu-
rum trium pedum, ex Gr. *τριποδων*,
infra quam brachium in cacabum
immittere tenebantur, qui aquae
feruentis iudicium subibant, si tri-
plices *ladae* delictum ellet. V. *Fer-
rum candens*.

TRIPONDIS, S. Zeno Veron. Episc.
Serm. 6. ad Neophytos: *Singula*
ponderate, *inuenietis nullum haberi*
minus. *Triponder sunt homines ar-*
mismati sacri una libra signati, *qui*
mensae deseruiunt. V. Filelacum lib. 1.
Selector. pag. 241.

TRIPORTICVS, Atrium, vel atri-
constans tribus porticibus: cojus-
modi fuisse ante aedes sacras. Papir-
as: *Atrium*, *magna domus*, *dictum*,
quod ei addentur tres porticus. Au-
stalius in S. Hilario PP.

TRIPS, *Vermiculus lignis innascens*
materiaeque vitians, in Vocabulario
Suffannaci.

TRIPTES, Τριπτης, Frictor, vador,
cubicularius, apud Martianum Ca-
pellam lib. 2.

TRIPTIRE, vel TRIPTIRI, In tres
partes disperdiri. *Partir en trois*, in
Glossis Lat. Gall.

TRIPTOTVS, Nomen habens tres ca-
sus, a tris et ptoos, casus, ut le-
sus, Iesus, Iesum, Iohanni de le-
nua: *qui a trois casus dessemblent*,
in Glossis Lat. Gall. Sangerma.
MSS. lfid. l. 1. c. 6. *Quod tantum*
in tribus (casibus variatur), ut
Tempium. Adde Martian. Capel-
lam lib. 3.

† TRIPVDIVM, gaudium, lactina.
Collect. Hist. Fr. t. 9. p. 655.

TRI-

TRIPUDIALIS, Laetus, jucundus. *ante Baptismatis Tripudiali somnitate renatus*, in Litteris ann. 237. apud Rymer. to. 1. p. 374. ol. 1.

TRIVS, i, pro *Tripus*; *edis*, si non sit mendum. Fulgentius l. 1. Mythol. *His Tripum quoque Apollinis adjiciunt*. V. Vossium de Vitiis ferm. l. 37.

TRIVADRA, *Tripartitum*, apud Vossium lib. 3. de Vitiis sermonis cap. 53.

TRIVETVM, Scrupulorum ludus, Gall. *Trictrac*. Statuta Eccl. Andomar. ex Archivo ejusdem. V. *Trinquetum*.

TRISAGIVM, Hymnus sic dictus a ter reperita voce, *Αγίος*, nempe *Αγίος ὁ Θεός, Αγίος ἰσχυρός, Αγίος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς*. Hymnus sacer apud Graecos frequentissimus. V. Glossarium mediae Graeciae. & Suijerum in Thesauo, v. *Τρισάγιος*.

TRISANTIA. Bernardus Mon. in Consuetud. Cluniae. MSS. c. 28. 31. part. 1. in editis: *Qui autem rasi fuerunt, finita psalmodia debent in illam Trisantiā ire, in qua locutio solet esse, et libros accipere, ungulasque, si fuerit opus, incidere*. Cap. 70. 74. n. xii. ed. *Omnes, qui remanent de completorio, finita collatione, egressi de Capitulo, ad sinistram partem introitus, debent in Trisantia* (ed. *Trisantiis*) *remanere, donec toto conuenia egresso, etc.* Cap. 77. (ed. 17. part. 2.) *Qui ex una parte Trisantiā sedent, unum versum, qui autem ex altera, alium dicunt*. Cap. 78. (ed. 75.) *Donec infansibus ingressis Capitulum caeterisque extra Capitalum in Trisantiis stando ordinatis, Prior veniat*. Ibid. *Pueri in Capitulo, et alii sic veniunt in Trisantiis stantes*. *Trisantiā* igitur Capitulo proximae fuerunt, quae idem fuisse videntur atque latera seu alas claustrī, forte sic dictae a tribus, quibus constabat claustrum porricibus. V. Marq. Herrgottum in Indice Onomast. ad eandem vet. Disciplinae Monast. et in notis ad locos citatos, in quibus ali-

quando *Trisantiā* interpretatur puerorum aut monachorum turmam, sic forte dictam a Gallico *Trenain*, *Tredecin*, quod essent duodecim monachi, quibus decimus tertius praeerat decanus. Malim vbiq. claustrī alas intelligere.

TRISCABINA CHARTA, inscribitur formula 88. ex Lindenbrogianis: in textu vero, *nunc igitur complacuit nobis, atque conuenit. ut talem chartulam Triscabinam seu ingenuitatis ipsi seruo uestro nomine illo fieri et firmari rogaemus, etc.*

TRISCAMERARIVS, Dignitas Palatina, Camerarii dignitate inferior. Chartam Frederici I. Imp. an. 1162. apud Diagum lib. 2. de Comitib. Barcinon. cap. 174. subscribunt praeter Principibus, *Rodulfus Dapifer, Hermannus Camerarius, Bertolfus Triscamerarius, etc.* Alia Frederici II. Imp. an. 1244. apud Goldastum to. 2. Constitut. Imp. p. 6. & Ioan. Noppium in Chron. Aquisgran. l. 3. n. 1. *Wilhelmus Advocatus Aquensis, Henricus frater ejus Triscamerarius noster, et fideles nostri, etc.*

TRISCARE. Mamotreus ad lib. Elther c. 8. *Tripudiare quasi cum tribus pedibus saltare, vel chorizare, sine Triscare*. *Tresche*, Saltatio, tripudium. V. *Trepere* & *Tripere*.

TRISCELES. V. mox in *Trisiles*. **TRISCHISMA**, Tertium vel triplex schisma. V. locum in *Quartischisma*.

TRISCURRIVM, Papias, *Multiplax scurrilitas*. Guibertus lib. 1. de Vita sua c. 11. Legitur apud Iuvenalem Sat. 8. nisi cum Scaligero legatur *Transcurria* a currendo. V. Vossium in Etymol. v. *Scarva*, et Hofmannum in *Triscurria*.

TRISCELLVM, V. *Trasellum*.

TRISESINA. V. mox *Trissefina*.

TRISILES. Papias, ex Isidoro lib. 20. c. 4. *Trisiles, Graece tripodes. Trisilis, a tribus liciis*. Isidorus habet *Trisiles*. Gloss. Anglo Sax. Aelfrici: *Trisilis: Thristofad faed*. Vbi Somnerus emendat *Trisceles*, ex Gr. *τρισκελῆς*. Sax. *thri, tres, sex, pedem* significat. V. Salmasium ad

ad Lampridium in Commodo cap. 10. et Hofmanni Lexicon in *Trisciles*,

TRISIPPVM, *Rétula seu nota impressa molis equorum emeritorum*, in Amalthea.

† TRISLICIVM, *culcita ex tela crassiori*, Gall. *Trellis*. Inuent. a. 1320.

TRISOMVM, *Sepulcrum trium corporum capax*. In Coemeterio Cyriaeae, viâ Tyberina, Romae:

SE. RIBA. EMET. DOMINA.

LOCVM. A. SVCCESSVM.

TRISOMVM. VBI POSITI.

V. *Bisomum* & Glossar. med. Graecitat. in *telemus*.

TRISORIVM, s. pro *Driforium*, mutato d in s, vt saepe fit, Abacus, vbi vasa reponuntur ad ministerium mensae, vt supra *Dressorium*. Vide ibi. Magnum Chron. Belgic. p. 402. edit. Pistor. *Principes intrancrum refectorium S. Maximini, quod sic erat ornatum: primo Triforium decem scabellorum per modum graduum, etc.* V. mox *Trissadorium*.

TRISPEDIUM, Vas tribus pedibus constans. Inuentarium an. 1347. to. 2. Hist. Dalphin. p. 556. col. 1.

TRISSADORIVM, vt supra *Triforium*. Ordo Rom. apud Mabillon. to. 2. Musei Ital. p. 487.

TRISSARE, De sono hirundinis dicitur Auctori Philomelae v. 26. *Trissas hirundo voga*.

TRISSEIVA, apud Papiam MS. *Crasfundo*. Edixus habet *Trissina*.

TRISSONVM, Pilum, Gall. *Pilon*. Charta an. 1329. ex Archivio S. Victoris Massil. Item, *unum morterium cum suo Trifono*.

TRISTA, TRISTRA. Cokus part. 4. Instit. p. 306. *Da tristis, ancientes writen traistis, and is deriend of traist, i. trust, and signifesh. Vbi alii homines mementes in eadem foresta tempore, quo Dominus chaocauerit, in eadem venire debent, et confissi sunt, Anglice, are trusted, ad tenendum leporarios certis locis assignatos pro furtis ibidem expectandis et capiendis*. Echelredus Rieuallenſis Abbas in Geneal. Regum Angl. cap.

vlt. *Rex cum caeteris superior constitisset, secundum legem venandi, quam vulgus Tristiam vocat, singulis proceribus cum suis comibus singula loca delegat, etc.* Inquisitiones de forestariis diuersis super foresta Dom. Regis art. 13. in Additamentis ad Matth. Paris: *Inquiram . . . si aliqua antiqua Tristra D. Regis, villa, vel domo, leuensis, vel clauso impediatur: per quae deductas Domini Regis impediatur*. Praeterea Cowello dicitur immunitas ab illa seruitute forestae incolis imposta, qua quisque obligatur canem venaticum alere, & paratum in manu sua tenere, dominoque suo praestare, quodcumque illi placuerit in foresta sua versari. Charta Edw. III. Regis Angl. to. 2. Monast. Anglic. p. 327.

TRISTABILIS, *Tristis, molestus*. *Tristabilis euentus*, in Litteris an. 1341. apud Rymer. tom. 5. p. 22.

TRISTAMEN, *Tristitia, animi dolens*, in Actis S. Urbici, to. 1. Aprilis p. 252.

TRISTARE, *Tristem facere, commistare*, Gall. *Attrister*. Onomasticorum: *Tristo, λυπέω*. Will. Britto lib. 10. Philipp.

Indigno Tristanis funere compos.

Ex lib. II.

*Et tristi Tristassens funere mor-
dam.*

Ioh. de Ianua: *Tristare, tristem facere, turbare: Tristari, dolere, tristem esse. Tristari, pro Tristem esse* vsus etiam Seneca lib. 2. de Irac. et de Proud. c. 2.

† TRISTARI, *aegre ferre*. Ch. 1. 1007.

TRISTATAE. Hieronymus in cap. 23. Ezechielis: *Tristatae apud Graecos nomen est secundi gradus post regiam dignitatem, quos nos Magistratus utriusque militiae et Praefectus annonarii tituli vocamus*. Exod. 14. *Καὶ ἔλαβον ἑκατόντα ἀγματοῦς, καὶ Τριστάτας ἐπὶ πάντων*. *Et accepit sexcentos carrus electos, et Duces super omnes*. Eccl. 4. Regum. 7. *Καὶ ἀν-
τιπρὸς*

letta & Terciaris, et respondens dicitur de Ducibus. Eridegodus in Vita S. Wilfridi c. 15.

Commovere Duces, nec non basilica pabes,

Tristatæ, Comites, vulgi promiscua strages.

Et cap. 47.

Non Reges, non Tristatæ, Regumque clientes.

TRISTATIO, tristitia, moeror, t. 6. Sept. p. 654.

TRISTEGA, TRISTEGVM, Aedificium constans tribus tabulatis, (quæ *tristegmata* vocat Cantacuzenus lib. 1. Histor. cap. 36.) congnationibus, vel *coenaculis*, ut habet Hieronymus in Ezechielis c. 41. io. de Ianua & Will. Britto in Vocab. & Auctor Maimonæti: *Tristegum dicitur locus tricameratus*. Papias: *Tristega, tricamerata, a trino tegmine, vel tribus testis*. Verus Interpres Iuuenalis Sat. 3. *Tabulata, superiora testa et Tristega*. Tgistryon, in Actibus Apost. 20. 9. & in Vita S. Eupraxiæ Virg. c. 4. Ita Tristega, proprie est cubiculum superius, tamen sæpe pro quouis viurpatur. Abdias Babylon. lib. 3. Hist. Apostol. p. 26. TRISTEGA, Officina mercatorum. Charta Guarini Episcopi Ambian. an. 1145. in Chartul. Ecclesiæ Ambian. TRISTEGA, Latrina. V. *Privata*. TRISTEGA, Machina bellica, turris, tribus constans tabulatis. Sugerius de Consecr. Eccl. S. Dionys. p. 353. BRISTEGA, perperam pro *Tristega*, non vno loco apud Will. Brittonem in Philippide lib. 4. p. 138. Vbi frustra Gaspar Bartheus vocem a Germanico arcessit. V. *Bel-fredus*. TRISTEGVM, Machina lignea in campanariis, in quibus pendunt campanæ, vulgo *Bessroy*. Liber Miraculor. S. Bertini c. 3. apud Mabillonium. TRISTEGVM occurrit alia, sed incerta notione apud Ruythron. l. 1. de Euentib. Angl. c. 2. *Es post prandium cum intraret cameram, vidit unum Tristegum cum imagine ad similitudinem unius*

segitarii, tenentis arcum cum segitæ. Forte Tabularum. TRISTEGOM, nescio qua perinde notione viurpet Petrus Subdiaconus Neapolit. Ecclesiæ de Miracul. S. Agnellæ Abbatis:

Tristegon uberius, decurras sancta profundo

Agnellæ sancti miracula sancta canendo.

TRISTELLVM, idem quod *Trestellum*, Tripedis species, Gall. *Trestean*. *Vnum lectram, duo desques est tria paria Tristellorum*, in Litteris an. 1405. apud Rymer. to. 8. p. 384.

TRISTIFICATIO, Tristitia. Vita S. Columbæ Abb. to. 2. Iunii p. 233.

TRISTIMONIUM, Tristitia, ut *agrimonium*, in Fragmento Petronii de Coena Trimalcionis p. 51.

TRISTIS, Seuerus. Vulticius de Cassio: *Hæc Epistola ejus indicat, quam seuerus et quam Tristis futurus fueris Imperator*. Capitolinus in Maximo: *Fuis cibi avidus, cibi parcissimus, ad rem venercam nimis rarus, domi forisque semper seuerus, ita ut et Tristis cognomen acciperet*.

† TRISTITER, triste. Lit. remiss. a. 1559.

TRISTITVDO, Tristitia, Apuleio in Apologia.

TRISTRA, Idem ac *Trista*, quod vide.

TRISTVRA. V. *Transura* in *Transitorium*.

TRISTVS, Improbus, prauus, Ital. *Tristo*. Vita B. Columbæ Reatinæ, to. 5. Maii p. 367. * *Trista, Trista, semper vis proteruire*.

TRISYATICVM, quod tripliciter possumus interpretari, siue quod tristariam sumitur, seu *trahi* potest, a *regis*, ter, & *origen*, *trahere*. V. Vossium lib. 4. de Vitiis serm. c. 33.

TRITA, Pulmentum ex rebus tritis. Statuta S. Claudii p. 81. *Die Natiuitatis Domini . . . debes pistrinariis ministrare . . . generalia Tritaram*. Supra in voce *Carno*, *Trita* male editum pro *Trista*.

TRI-

TRITAE *Tritarum societas*, seu *Tritorum*, vel *Triturorum*, Germanis *der flegeler*, id est *Flagellatorum*, sic dicta quaedam militaris turma, seu societas, forte quod armorum vice *flagella rustica* deferret, vel quod *blada* seu triticeas messes passim *detereret*: nam alii fuisse a *Flagellatoribus*, de quibus supra egimus. Historia Landgrauiorum Thuringiae c. 105. Eodem an. (1411.) incepit societas *Tritarum*, id est: *Der flegeler*, quorum capitaneus fuit ille, etc. Cap. 157. Ea illa liga *Tritarum*, videlicet *der flegeler*, etc.

TRITARE, *Frequenter terere*, Ioh. de Ianua.

TRITENNALE, *Tritennarium*. V. *Tricenarium*.

TRITEVS. V. *Typica febris* in *Typis*.

TRITHEITAE, *Τριθεῖται*, Haeretici sic dicti, quod tres in SS. Trinitate substantias & naturas per omnia similes esse dicebant, quamvis tres Deos dicere omnino refugerent. De his Biblioth. Photii cod. 24. p. 16. *Tritheitarum* ducem Ioh. Philoponum. Philosophum Alexandrinum, tempore Phocas Imp. fuisse scribit Nicephorus Callisti lib. 18. c. 46. & 47. V. Leontium de Sectis, act. 5. pag. 476.

TRITHINGA, Saxonice *shrikingar*, apud Anglos, dicitur tertia pars Comitatus, seu centuria, cui, qui praecerat, *Trithingeresas* dicebatur, ad quem deferrebantur causae, quae definiri non poterant in Wapentachiis, seu Hundredis. Quod autem in *Trithingis* definiri non poterat, ferebatur in *Syram*. Ita Leges Edwardi Confess. 34. & ex iis Fleta lib. 2. c. 61. §. 23. Hanc autem partitionem Aelfredo Regi adscribunt Scriptores Angli. Annales Wintoniensis Ecclesiae de Elredo Rege: *Iste in finibus Hundredos et Tithingas ad latrones inuestigandos*. Id ipsum tradunt Ingulfus p. 870. & Matthaeus Westmonasteriensis an. 892. qui hoc loco *tithingas* pariter habet: *Centurias, quas Handredos, et decimas, quas Tithingas appellant,*

Thithing, etc. TETHINGA, in Charta Ioannis Regis Angliae an. 1215. pro Libertatibus Angliae an. 1215. TRITHINGA, sumitur etiam crebro in veteribus Chartis Anglicis, pro, *quietum esse de feditis* a *riac Trithingarum*, apud Ingulfum p. 875. & in Monastico Angli. to. 1. p. 372. 387. 390. hoc est, obligatione eundi ad placita *Trithingarum*.

TRITICERVUM *BLADVM*, *Triticum*, in Tabulario Calensi p. 175.

TRITILE, *Quod teri potest*, in Gloss. Isid. & de Ianua; *Combrissables*, Gloss. Lat. Gall. Sangerm.

TRITIO, *Actio terendi, contritio*, Iohanni de Ianua; *Combrissables*, Glossis Lat. Gall. Sangerm.

TRITISCIVM *MOLENDINVM*, *Triticum*, in Charta Waltheri Gant Comititis, apud Edw. Biffon in Notis ad Vpronom pag. 86.

† **TRITOLITAE**, haeretici, id est qui *Tritheisae*, in Gloss. vet. Cal. 7613.

TRITONVS, *Sonus inconcinuus*, Gal. *Triton*. Guido Abb. Ord. Cisterciensis. de Arte Musica.

TRITOR, *Togevris*, in Gloss. Lat. Gr. & Gr. Lat. Melius in MS. Sangerm. *πογευρίς*, Viator, qui iter.

TRITORIVM, *τριτοριον*, in Glossis Lat. Gr. & Gr. Lat. Regestum verum Pitone laudatum in Annaliis Eccl. Aq. p. 164. *Quaedam magnae aedificia . . . cum pradellis, curdarius, Tritoriis, claustris*, etc. Locum intelligo ubi frumentum, tritacemos terebant.

TRITTERI, Milires. V. *Ritteri*.

TRITVLARE, pro *Triturare*, in Bulla Gregorii IX. PP. apud Cencium inter Censum Eccl. Rom.

TRITVRA, *Claua*, ni fallor, a terendo sic dicta. Diarium belli Hussini apud Ludewig. to. 6. Reliq. MSS. pag. 168. *Multitudinem armatarum fugabant, Trituris bene feratis optimis armis armatos inuadentes et usque ad mortem saepe prosternebant*, etc.

TRITVRARE, *Excutere frumentum* terendo, apud Madox For.

ul. Anglic. p. 359. Metaphorice
donius lib. 7. Ep. 6. dicitur *Trisur-*
ri variis passionum flagellis.

TVRATORES. Necrologium Ec-
clesiae Carnotensis: *Acquisitis* om-
ni apud *Mennasini* generaliter quic-
quid Major habebat in granica Cap-
li, scilicet duos *Trisuratores*, ve-
ias, pesait, lentilas, fanat, praeter
iam minam *apenas*, quam habet
propter submonitionem sacrorum. Ali-
2. Id. Mart. Pro cuius anniver-
rio habemus quatuor *Trisuratores*
granicia de *Clauso villari*. Rur-
m; *Acquisitis* huic Ecclesiae quic-
quid Major de *Nongento* fisci habe-
re in granica de *Gaesuilla*, videlicet
iam *Trisuratorem*, et stramina, et
ragia, et paleas, et pilonem, et
xiacum, et pesas, et fanat, et duos
trisuratores, quos Major de *Ioy* ha-
bat in granica de *Ioy*. Vfus, est
ic voce *Columella* pro eo, qui fru-
entio grana flagellis excutit: quae
ratio locis allatis potest accommo-
dari.

TVS, *Tertius*, *Tertius*. S. Bern.
e cantu seu correctione *Antiphon-*
ii n. 3. Quatuor enim sunt di-
gnitates seu maneriae cantuum . . .
Ite apud Graecos vocantur *Protus*,
Denerus, *Trisus* et *Tetradus*. Iis-
em vocibus ad varios musicae mo-
dos significandos utitur *Aurelianus*
Ion. Reom. in *Epist.* an. 851.
pud *Marten.* to. 1. *Ampliss. Col-*
l. col. 123. *Statuta Canonica. Re-*
ular. apud *R. Duellium* lib. 1.
liscell. p. 104.

Horum post *Tritam* tunc *Tertia*
perficiatur.

TRIVALLVS, fasciculus, ut vide-
r. *Monum. eccles.* *Aquileg.* p.
48.

TRIVARIA PHILOSOPHIA. V.
trivarium.

TRIVARIUS. Acta Martyrii SS. Ma-
thiae et Isaaci: Venerant ergo ad
interem militum comes et *Trivarii*
filius onerati, etc. Vbi forte leg.
Marti.

TRIVERO, *Καπεριχός ἐν πλῆ-*
ναι, in *Glossis Lat. Graec.* Qui for-
ter verbera sustinet.

2. VI.

† TRIVIALE VOLVEMEN, in tres
partes diuitum, cuiusmodi est Liber
de cultu vineae domini.

TRIVIALIS. V. mox in *Trivium*.

TRIVISIO, In tres partes diuisio.
Acta praenota ad *Concil. Pisanum* an.
1409. to. 7. *Ampliss. Collect. Mar-*
ten. col. 1007.

TRIVIVM, Grammatica, Rhetorica,
& Dialectica; ut quatuor aliae li-
berales artes, *Quadrivium*, nempe,
Astrologia, *Geometria*, *Arithmeti-*
ca, & *Musica*. Vgutio: Nota,
quod *Grammatica*, *Rhetorica*, et *Dia-*
lectica dicuntur *Trivium*, quadam si-
militudine, quasi triplex via ad elo-
quentiam. *Balbus* in *Catholico*, et
Ioannes de lanua: *Grammatica*,
Dialectica, et *Rhetorica* dicuntur
Trivium, quadam similitudine quasi
triplex via ad idem, id est ad elo-
quentiam. *Arithmetica* vero, *Musi-*
ca, *Geometria*, et *Astronomia* dicun-
tur *Quadrivium*, quasi quatuor viae
ad idem, id est ad sapientiam tenden-
tes. Unde et *Triviales* dicuntur,
qui docent, vel qui student in *Trivio*,
sicut *Quadriviales*, qui in *Quadrivio*.
Perperam igitur *Valla* per *Trivium*,
solam *Grammaticam* intelligi, sicque
nuncupatam, quod in *trivis* &
eompis doceatur, scripsit. *Prolo-*
gus in *Vitam S. Maximini Martyris*
MS. Sed inter omnes illi iudicati
sunt, summam sapientiae attingisse,
qui *Trivium* illud terere comati sunt,
in quo requiritur divinarum humana-
rumque peritia rerum; quod constas
in *Physica*, *Ethica*, et *Logica*, etc.
Braulio Caesaraugust. in *S. Ildori*
Vita: In *Trivii* eruditione conspi-
cans, in *quadrivii* investigatione per-
fectus. *Vita Lietberti Episc. Came-*
rac. c. 3. Ducitur sisibundo pastore
currens ad fontem *Philosophiae*, et
saperis *Trispartiti* septem rivus ebi-
bens, modo student *Logicae*, nunc in-
sulas *Physicae*, sic intendens vocat
Ethicae. *Trinaria*, seu potius *Tri-*
viaria Philosophia, in *Epistola Chri-*
stiani ad Honorium Solitarium, seu
Augustodunentem, de *Imaginem* mun-
di. Vide *Petrum Damian.* lib. 6.
Ep. 3. *Lib. de Disciplina Scholari-*
um c. 2. 6. *Chronicon Augustan.* 2.
T
para.

part. c. 2. &c. & supra in *Quadri-*
vium.

TRIVMPHALIS. V. *Carticellae trium-*
phales.

TRIVMPHALITER, Triumphando,
in Epistolis Frederici II. Imp. apud
Marren. to. 2. Ampliff. Collect. col.
1150. *Triumphaliter regnare*, i.
gloriose, in Chartis ann. 1456. &
1490 e Schedis Pr. de Mazaugues.
Triumphaliter antiphonam explicare,
vel *canere*, Guidoni lib. 1. Discipl.
Farf. c. 18. 23. & 41. dicitur, cum
antiphona quae ad *Magnificat* can-
ti solet ter repetebatur, ut mox di-
cetur in *Triumphare*.

TRIVMPHARE, Vincere, hostem su-
perare, apud Ottonem de S. Blasio
cap. 7. Albertus Argentin. p. 138.
Triumphauerant enim Veneti cum
domino Mediolanensi, ita quod poten-
tes fuerant. Sic *Triumphare*, est
causam vincere, in iure Hungarico,
ut auctor est Sambucus. TRIVM-

PHARE, illudere, t. 2. lun. p. 372.

TRIVMPHARE ANTIPHONAM
dicebant Scriptores Liturgici, cum
Antiphona ad *Benedictus*, vel *Ma-*
gnificat decantari solita ter repe-
batur, 10. ante *Gloria Patri*, 20. an-
te *Sicut erat*, 30. integro versu fini-
to. V. Martenium de antiq. Eccl.

Disciplina in divinis Officiis pag. 28.
& *Triumphaliter*. TRIVMPHARE

INTROITVM, Simili notione. Ca-
pitulum gen. S. Victoris Massil. an.

1312. TRIVMPHARE KYRIE

ELEYSON, Gaufrido Vossensi in

Chronico c. 59. dicitur, cum inter

Kyrie & Eleyson verba quaedam in-

ferebant, eo quo jam dictum est mo-
do in *Farsa* 2. ibi vide. TRIVM-

PHATIO, Triumphatus, seu ipsa

triumphi palma. Existat apud Ma-

billon. de Liturg. Gallic. p. 458.

Epistola S. Augustini inscripta *Do-*
mino vere sancta, palmae triumphat-

ione decorato et pontificali officio co-
ronato, Bibiano orthodoxo, Santoni-

cae civitatis antistiti. TRIVM-

PHATOR, qui triumphum agit,
apud Apuleium in Apologia & lib.

de Mundo, S. Cyprianum Epist. 34.
c. 2. Interpretem Bibliorum & alios

recentiores. TRIVMPHATORIS,

Pertinens ad triumphum. V. *Tri-*
umphatorium et insulatum.
Tertulliano lib. 3. *adversus Mar-*
cem c. 10.

† TRIVMPHOSVS, celebratione
gnus. Gabr. Baretti in Serm.

TRIVMPHVS. (1) Ludi genus
tis pictis, Gall. *La Triomphe*.

(2) † Privilegium, in Ch. 2. d.

(3) † Laetitia, gaudium. Baretti

in Serm.

TRIVNDALES, *Pelagi vorices*, &
S. Columbanum, Epist. 4.

TRIVTA, Pullus ceruinus. V. *Ti-*
dis.

TRIVVA, Securitas, *Trax*.
Trena.

TRIVVLGI. Sanutus lib. 2. part.

c. 8. *Nono eget dictum namq*

ollulis cake plenis, et etiam ad

vasis molli sapone plenis, inter

ollulas atque vasa sunt aliqua

menta ferrea, quae Trianguli vul-

ter appellatur, et etiam alia

menta ad accendendum ignem

etiam sagittandum loco et tempore

opportuno, etc. Videntur etiam

buli, Italici Trinoli, Gallici

trapes.

TRIZA. Fridericus II. Imp. lib. 1.

Venat. c. 23. de bistardis, qui

venantur in desertis: *Habent pro-*

elatas in medio capitis per longum

usque ad dorsum, ad modum Tri-

anguli seu Trinarum. Quae postea

voce expressit Gall. *Trise-*

Trica.

TRIZOLICVS, TRIZOLINVS

TRIZOLVS, (sic varie scribitur):

accipitres recensetur adiungitur

falconis, austuribus & spar-

is in Statutis Cadubrii lib. 3. c.

& 83.

TROA, Species ligni seu trunci

istar mensae, Gall. *Billet*. Sin

Vercell. fol. 94. recto: *Quod*

mensura debeant esse firmata cum

theis ad Troam sine lignum

quo mensurabitur ipsum vinum,

quod abinde remoueri non possit

modo. Eodem fol. vo. *Quae*

(sunt) teneatur habere et tene-

catheas firmatas in Troa vel dis-

OBATICVM. V. in *Trabati-*

occa, Species vestis superioris ecclesiae praelatis in usu, pro Recur, ni fallor. V. in hac voce. Procollum de reformatione tom. 1. Concil. Constant. col. 644. Sub habitu clericali intelligatur quoad Praetor, quod potens racketum et caput, vel Troccam, vel manellum, quoad regulares, quod portens ubinum suae religioni consentaneum. Vbi fortassis scriptum fuit Troccam.

occvv, Calo, Gall. *Gonjas*. Chron. Halberst. ad an. 1199. *am inordinate autem soluta fuit haec epeditio et confusa, quod nec Troc-*

ocellvs, Fasciculus, Gall. *Troff-*. Charta Conuentionum inter Carolum L. Comitem Prouinciae & Relatenses an. 1251. art. 22. *Ratius factas tam in Trocellis, quam vrbis aliis in stratis publicis terre vel aquae, etc.* V. *Troffellus* in *Troffa*.

TROCHA. (1) Florum vel gemmarum fasciculus, Gall. ol. *Troche*, in Ch. a. 1376. (2) Piscis genus, Gall. *Truite*, in Ch. a. 1308. V. *Troffa*.

ochetvs, Trutina publica, vt videtur. Regest. Episcopat. Niuern. n. 1287. *Item illi qui emunt lanas et agnuculos et ponderant ad Trocheum, debent in festo praedicto duos denarios quilibet.* V. *Trona* & *Tarus* 3.

ochula, Supplicii genus apud Iereres, in Martyrum cruciatibus dhibitum. Proprie rota est, vt habet Baronius ad diem 7. Septembris, & post eum Baluzius to. 2. Miscell. p. 496. rotam continens volubilem, per quam funis tractorius immixtus ligaturum brachiis reiectum reum sursum trahit, vel amissus deorsum relaxat. Hic cruciatus memoratur in Passione S. Iohannis n. 19. apud eundem Baluz. o. citato pag. 137. *Trochlae tormentum*, p. 326. V. *Altaferram* ad

l. 5. Greg. Tur. c. 49. & Gallonium de Martyrum cruciatu.

TROCHVS. Acta S. Quirini Mart. lib. 1. n. 5. *Erat huic in aula Pipini filius tenerrimus, qui cum coactum sibi principem natum dedit Regis ludo stachorum saepius superaret, exorta in lusu rixa, Trocho per tempora a Regis filio suis trajectus.* Notus fuit Latinis Trochus, vel pro turbine, qui flagello percussus et in vertiginem rotatur, vel pro rota, quam currere pueri virga regunt, vt habet vetus Scholiastes Horatii. Prima notio potest accommodari loco laudato; cum enim cuspidatus sit turbo, fieri potest vt quis altius tempora trocho seu turbine trahat. Scio veterem Horatii Scholiasten a viris doctis, Salmasso ad Martialem lib. 14. Epigr. 168. Vossio lib. 1. de Vitiis ferm. c. 26. reprehendi, quod Trochum cum Turbine perperam confuderit; id tamen ab aliis postea Scriptoribus rursus factum est; vnde nihil mirum si & in Actis S. Quirini pro turbine, Trochus vsurperetur.

† TROCIEYRA, pars instructus equini & postilena, Gall. *Croupiere*. Compur. Mf. a. 1334.

TROCINVS, Sectae genus arduum, in Glossis Isidori. Pinboeus in Excerptis habet *Trocinus*.

TROCIVM, Modus agri apud Majoricenses. Charta Majoricensis an. 1316. *Vendimus D. Sancio Regi Majoric. vnum Trocium terrae, in quo sunt et esse debent 10. quaterriatae terrae.* Alia: *Vendimus quoddam Trocium terrae tam laboratum quam eratum.*

TROCTA. (1) Piscis fluuaticus notissimus, Gall. *Truite*, vel, vt alii efferunt, *Troite*, Italis *Trusa*. Ceremoniale Ambrosianum apud Puricell. in Monument. Basilicae Ambrosianae p. 98. De trocta vide etiam Vinerum in Ausonii Idyllia p. 250. et infra *Troita*. Aliud est genus *Troctae*, de quo S. Ambr. lib. 3. Hex. c. 3. *Alii eam generant, ut ii quas Troctas vocant, et aquis fouenda committunt.* Hinc emendandus est Papias, qui scribit: *Tructa piscis* est

est varius, qui alia generat, et aquis committis fouendo. Aeliano *τεταρπυς* est Amia, piscis marinus, V. *Trussa*, Marrinum in *Trocta*, & Hoffmannum in *Trassa*. (2) † Gloissae Caesar. Heisterbac. T. 1. Hist. Trevir. Quid sit *troctas* et porcellos ignovamus; scio tamen bene, quod *troctae* non sunt pisces. F. ius femina, V. *Troga*.

TROCTINGI. V. infra *Trotingi*.

TROCTVS, Citatus equi gradus, Gall. *Trot*, Ital. *Tratto*. Dom. de Graulina Chron. apud Murator. to. 12. col. 710.

TROFA. Tabularium Casauriense: *Recepi a te in cambio remam tuam in vitrio, cum una Trofa de jica super se habente*. Aedificium quoddam, domus, ut videtur.

TROFFA FOENI, pro *Troffa*, nisi me fallo, Fasciculus, Gall. *Trouffe*. V. locum in *Buhors*.

TROFIMA, TROFIMA. Chronicon Parm. ad an. 1278. apud Murator. to. 9. col. 791. *Fecerunt depingi figuram ejus ad Trofimum Ecclesiae S. Petri . . . ad quam figuram magna miracula dicta sunt fieri ad curandum infirmos*. *Trofima* legitur in *Tri-buna*, idemque esse omnino videtur. V. ibi.

TROGA, Sus femina, Gall. *Truie*. Tabular. Vossense fol. 33. *Adferas . . . 2. papadam et explectum et fhem*. Mox habetur *explectum et Trogem*. Passim occurrit ibi. V. *Troia* 1.

TROGALA, *Τροχάλια*, (*τροχάλια*) *χάλια*, in Glossis Lat. Graec. *Toleno*.

TROGALIVM, Cicer *fratrum*, Aegyptiis, apud Cassianum Collat. 3. cap. 1.

† TROGLIVS, aquaticulus, Ital. *Trogolet* Stat. Saluc.

TROGLVM, Riuus, canalis vel aqueductus. Statuta Montis-regalis p. 274. V. *Troiam*.

TROGVLVs, Cuculla, vestis Monachalis, Papias. Vita S. Egwini Episc. Wigorn. n. 16. *A primaevo juvenentis flore semper usus fuit cilicio . . . ad carnem nudam nudus erat Trogulo, ipsam debilitatem et infirmitatem*

acem carnis fuit corporali macerati et jejuniis devincens. Vita S. Ma. Abb. c. 1. *Sub Monachali tui semper asperrimo a scapulis offerebatur inducitur Trogulo*. Vita Genulh. l. 1. n. 20. *Asperrimus pilis reinducitur Trogulo*. Lib. 2. 2. *Sed asperrimo cilicio Trogulo ditatem corporeat fragilitatem tenet*. Ex his facile colligitur *Troiam* genus cilicii fuisse, neque ad Cuculla maxime distinctum.

TROIA (1) Machina bellica, G. *Truie*, seu *Troye*, ut suum in Contuetudo Solensis tit. 15. artic. 16. art. 5. ita dicta, quod unum, ut ius, subvertat. Turpi c. 9. *Septimo mense apertus periturum petariis, et mangonellus Trois*. Quo loco Meurhus peram *stois* reponit; est enim *Tro* nostrum, *Truie*. Meminit praen ejusmodi machinae. c. 102. quod vol. Sed vix crediderim ex *gebalistaru* fuisse, ut vult Froites, cum probabilius sit, inuicem ad sustodiendos muros, eamque esse, quae ab aliis Scriptoris vocabulo Latino, *Sar* appellatur. V. in hac voce. *Troiam* autem terribus Latinis pro huc accipi de Pomponius Sabinus ad 1. *Acta Armaque fixis Troia: Trois*, ut nomine in *Latio scrofa* appellatur. Sed et in Regesto Caltan in Andibus fol. 47. occurrit: *natur etiam in longo alneto per gulos annos 5. cernos, totidemque vas, 5. porcos, totidemque Tro V. Bessinae*. (2) Idem quod *Troia*, si non est ita legendum, G. *Trene*, Induciae. Chron. Episcorum Merseburg. apud Ludew. tom. 4. Reliq. MSS. p. 410. *Idem factis Trois et pluvius fuit . . . falsi passio adjecto, etc.*

TROIAE PONDVS, apud Anglos citur quod 12. uncias in libra merat. Spelmanus.

† TROILLIVM. (1) Molendinum quo grana ad oleum conficiuntur premuntur. Ch. a. 1315. (2) Campanae instructus, a Gall. *Tro*. Ch. a. 1282.

ITA, *Idem quod Trocta*, Piscis
rus, Gall. *Traise*, quibusdam
aut. Statuta Cisterciens. an. 1199.
Trocta.

ITAKE, Gloss. Lat. Graec. *Troi-*
χρῆσις, *ψαλαφῶ*. Legendum
adde, ut emendat Vulcanius.

ROLHALTORIVS, ad trolium
ocular pertinet. Ch. a. 1379.

LIARE, Tabularium S. Theofre-
in Veluis: *Dedit in eadem villa*
ruinaco, vineam cum Troliare.
an quod sequens.

LIVM, Torcular, Lemouicensi-
s, *Trenil*. V. *Tvullam* I. Tabular.
autense fol. 95. *Es juxta Trolium*
Folira. Tabular. Dalonenf. fol.
Folium est hoc apud Exidolium in
no Trolis Dolon.

LLERIVS, Olearius a *trolio* sic
lus. Processus an. 1399. tom. 1.
t. Dalphin. p. 128. col. 2. *Es a*
palis Trolieris singulis annis reci-
re unum lampada olei.

COLLIETVM i. q. *Troilium*. Ch.
1390.

LVM, Cloaca, canaliculus, per
am effluant aquae pluviales. Sta-
ta Mutinae rubr. 20. *Quaelibet*
persona civitatis habere Troiam se-
cular tempore pluviarum, et de ca-
letis expellere putredinem debeat.
ox f. ejusdem originis, cujus est
allica *Trox*, Foramen. V. *Trogiam*.
MALIVM, Retis species. V. *Tra-*
allum.

IMBA, Ital. Tuba, buccina, Gall.
trompette. Vitur Ioh. Demussis
Chronico Placent. ad an. 1259.
Murator. to. 16. col. 470.

IMBARE, Verbum Ital. Buccina-
re, tuba canere, Gall. *Trompeter*.
bron. Parm. ad annum 1295. apud
uratur. to. 9. col. 829.

IMBATOR, Ital. Buccinator, Tu-
cen, Ital. *Trombatore*, Gall. *Trom-*
pe. Computus an. 1349. to. 2.
t. Dalphin. p. 585. col. 1.

IMBETA, Buccina, vel Buccina-
re. Ital. *Trombeta*, & Gall. *Trom-*
pe utraque notione. Statuta
ontis-regalis pag. 21. V. *Trompeta*.

IMPATOR. (1) Idem qui Trom-
petor. Cod. MS. Consuetud. Tolos.
c. fol. 33. (2) † Irrisor, a

Gall. *se tromper*, irridere. Ch. a.
1388.

TROMPERIA, Fumus, dolus, Gall.
Tromperie, in Arresto Parlamenti
an. 1394. apud Menesterium Hist.
Lugdun. p. 78. col. 2.

TROMPETA, Tubicen, Gall. *Trom-*
pette. Computus an. 1334. to. 2.
Hist. Dalphin. pag. 245. col. 1. V.
Trombeta.

† TROMPHERIVM, aquae recepta-
culum, vel aquae ductus, in Terre-
ar. Bellijoc.

† TROMPELLATVR, rubicen, prae-
co. Ch. a. 1362.

TRONA, Statena publica, seu *trusina*,
apud Scotos & Anglos, unde forte
corrupta vox, uti censet Sommerus,
qui eandem putat cum ea, quam
Angli *Troyweigh* vocant. Statuta
Davidis II. Regis Scotiae c. 39. *Or-*
dinasum sit, quod sit Trona ad lanas
ponderandas in burgis regis, per
singulos portus regni, . . . Et sit in
qualibet loco Tronarius, qui percipiat
de Rege unum denarium de sacca.
Iter Camerarii Scotici cap. 1. *Cust-*
marii Tronde. Cap. 30. *Et faciat,*
quod examinentur pondere Tronaram.
Adde Pleam lib. 2. cap. 12. §. 15.

TRONATORES, qui ad *tronam*
lanas appendunt. Idem Iter Came-
rar. cap. 15. *Tronatores calammia-*
buntur, quod non custodiunt officium
suum in censando (al. Tronando) la-
nas; sed quibusdam personis lanas
sentant, etc. TRONAGIVM, Ve-
tigal, quod pro *tronis* pensatur,
in *Fleta* lib. 4. c. 1. §. 16. Mona-
stic. Anglie. to. 1. p. 976. *Sint*
quieti de omnimodo paungio, . . .

curiagio, pttagio, terragio, Tronagio,
pontagio, etc. Ex iis emendo Latte-
ras an. 1353. apud Rymer. to. 5.
p. 762. col. 2. *Cum eadem lanae,*
coria, pelles et plumbam debite Tro-
nata et cohectata . . . fuerint. Leg.
Tronata, i. ad *tronam* appensa. Sic
& in aliis an. 1356. ibid. p. 875.
col. 1. *Licentiam dedimus praefato*

Thomae, quod ipse dictos centum sac-
cos lanae usque dictam villam Bere-
wici ducere, et eos ibidem per Tro-
num (leg. Tronam) pro lanis ponder-
andis in portu villae Novi castri de-

putatum (deputatum) in praesentia collectorum custumarum nostrarum in dicto portu Novi castri, per Tronsorem (leg. Tronastorem) nostrum in eodem portu Novi castri ponderare, etc.

† **TRONARE**, concamerare, **TRO-NATIVA**, concameratio, sororix. Cod. reg. 7887.

TRONARI. Charta Caroli M. ann. 795. apud Vghellum in Episcopis Aretinis, inscribitur omnibus Episcopis, Abbatibus, Ducibus, Comitibus, Gnasfeldis, seu reliquis Tronariis, et cunctis fidelibus, etc. Suspecta vox, quam frustra quaesieris in aliis ejusdem Caroli Diplomatis. Hujus loco non semel occurrit *Cenecariis*. An ita restituendum est? an legendum *Officiariis*?

† **TRONCHA**, **TRONCHIA**, truncus, stirps, Gall. *Tronc*. Comput. a. 1402.

† **TRONCHETVS**, sedile ligneum, in Ch. a. 1303. V. *Truncus* 7.

† **TRONCHONVS**, globus, in Stat. Cuman.

TRONCIRE, In frustra diffringere, Gall. *Tronçonner*. Fori Alcaconenses: *Et qui feriret de lancea aut de spada polaciada peite 10. sol. et si Tronciret ad altera parte, peite 20. sol. ad quereleso.*

TRONCVS, Arcula stipis recipiendae in aedibus sacris, Gall. *Tronc*. Obi-tuarium MS. Eccl. Marini. V. infra *Truncus* 3.

TRONOLIARE CAMPANAS, in antiquo Consuetudinario Monasterii S. Marcellini Cantagilenfis, Aera campana numerose modularetque pulsare, Gall. *Carillonner*. V. *Trinon*.

TRONVS, Ligustrum Germanicum, Gall. *Troène*, Species arbusculae. Charta Sangerm. an. 1221. *Disi homines in praedicto nemore capiens Tronum, retortam, etc.*

† **TRONSO**, frustum, fragmentum, a Gall. *Troncon*. Ch. a. 1407.

TROPARIUM, **TROPARIVS**, **TROP-ERIVS**, &c. V. in *Tropus*.

† **TROPELLVS**, grex a Gall. *Tropen*. Ch. a. 1328.

TROPARIUM. Agnellus in Vita S. V. sicini Episcopi Rouenn. apud Martor. to. 2. p. 101. col. 1. *Ad-catum est monasterium S. Petri, quod vocatur Orphanum Troparium*. I-gendum vnica voce *Orphanotropi-um*, locus vbi nutriuntur orpha-ni. V. *Orphanotrophium*.

TROPVS, Grex, Gall. *Troupe* Lax Alamann. sig. 72. §. 1. *Si in Troppa de jumentis illam dolo-cem aliquis inuolaueris, etc.* §. 1. *grexem vocat.*

TROPVS. (1) Est quidam versu-lus, qui praecipuus festivitatis cantatur immediate ante Introitu-quasi quoddam praecambulum, continuatio ipsius Introitus, vbi bi gratia, in festo Natiuitatis, Introitum illum: *Puer natus est, praecedit tropus iste: Ex-est, de quo prophetae cecinerunt, centes: Puer natus est, etc.* Q-tinet autem tria Tropus, videlicet *Antiphonam*, *Versum*, et *Gloria*. Ita Durandus lib. 4. Ration. c. n. 6. qui haec subdit lib. 6. c. n. 3. *Hi autem versus Tropi vocantur, quasi laudes ad antiphonas et versibiles: Tropus enim Graeco conuersio dicitur Latine*. Concilio Lemouicensi an. 1031. sess. 1. *laudes autem, quae tropus Graeco nomine dicuntur, a conuersione et garis modulationis, dum versus in Graeco Trinitatis a cantoribus exten-retur, etc.* Infra: *Angelico ruer hymno cum Tropis, id est, festis laudibus, ornatisissime explen-tur*. Iam vero an Ecclesiae Graecae tropus aliquid commune habeat cum Tropis Latinorum, vide de iis commentari sunt Leo Al-tius in Dissertat. 1. de Libris Eccl. Gr. pag. 62. 63. 64. Goar in Euchologium pag. 32. 434. 435. Meursius in Glossar. **TROPUS** **GVBES**, apud Rupertum lib. de Diuin. Offic. c. 27. *Qui cum his luminaribus in ipso Tempore praecinentibus cantoribus, et c. respondente, flebili modulatione cancantur, incipientibus a Kyrie et son.* **TROPONARIVS**, Liber continens tropus, id est, cantus, et

non *Inuolam Missas dicantur*, praeteritum a *Monachis* Quidam niam hunc librum *Projarum*, a *prosis* appellat. Ita Belerus c. 59. & ex Durandus lib. 6. Ration. cap. 1. um. 26. TROPARIVM, eadem locutione, in *Vitis Abbatum* S. Alani. TROPHARIUS, pro *Trapa-*rium, Ordericus Vitalis lib. 3. p. 85. TROPERIVM, in l. 3. Provincialis Ecclesiae Cantuariens. cap. 17. Lindwoodus, *librum sequentiam* interpretatur, ut & Warfius. 2) † Forte malus, t. i. Sept. p. 14.

OSCELLVS, Fasciculus. V. in *Trossa* 3.

OSISCVS, pro *Trochiscus*, *regio-*taxos, Medicamenti genus in orbiculos & pastillos fictum, Gall. *Trochisque*. Statuta Avenion. l. 1. ubi. 21. art. 11. In *syrrappis*, cum *bruis* (*conferuis*) *electuariis*, *oppii-*is, *pikulis*, *Tropiscis*, *pulueri-*is, etc.

OSSA. (1) TROVSSA, Tribu-um, nescio quod. Gesta Abbatum. Germani Aurisiod. c. 15. *Medie-*stem villae de S. Gregorio a Ioanne & Barris comparauit, *gistan*, *costu-*as, *Trossas*, *denarios*, *remanentiam* *minimam*, etc. Charta an. 1304. in Tabulario Aurisiodor. fol. 427. *Super hoc*, quod *dicti homines dicebant*, *esse ibidem sub nomine burgessiae se* *transfere in posterum*, et *salutis di-* *torum Decani et Capituli*, *festagium*, *instauras*, et *Trossas*, et *alias rede-* *entias praediales et reales propter* *de euitare*. *Trossae poccorum*, vel *orte poccorum*, aliis praestationibus *aduntur*, in Charta Guillelmi Abb. Moriac. an. 1296. (2) *Polyt-* *ptos*, († seu potius orbicularium *ignorum congeries*, Isidoro *Maleo-* *t*) *Nautis Gallicis Trosse*. Occur- *it semel & iterum in* *Informatio-* *abus Civitatis Massil.* de *passagio* *ransmarino*, e Codice MS. Sanger- *nan* (3) Fasciculus, Gallis *Tross-* *i*, *Troussan*. Charta Willelmi Co- *nitis Niuern.* in Tabulario Augusto- *lun.* Ecclesiae *Si quis amodo in po-* *state hospitatus fuerit*, pro 12. *ummis*, et *gerba*, et *focui Trossa*

annuatim saluus erit, TROVSSA, TROVSA, eadem notione Charta- *ridum Maurigoiac.* TROSSVS. Char- *ta Bellijocensis ann 1382.* *Sub ser-* *misio duorum Trossarum feni.* TRO- *vssia*, in *Libertatibus de Ponte* *Vrsonis*, inter *Ordinat. Reg. Franc.* *to. 4. p. 641.* TROSSVLA, di- *minutivum a Trossa.* V. in *Redor-* *sare*, et in *Implagium* 2. TROSS- *SELLVS*, idem quod *Trossula*, *Trossel & Troussan*, in *Consuet.* *Comitatus Burgund.* art. 87. *Brit-* *anniae* art. 463. *Trossellus & Tro-* *ussellus*, in *Litteris an. 1291.* to. 4. *Ordinat. Reg. Franc.* p. 23. n. 39. TROSSCELLVS, in *Concessione an.* *1241.* no. 1. *Hist. Dalphin.* pag. 189. TROSSELLVS, in *Epistola Eugenii* *II. PP.* to. 3. *Spicik. Acher.* p. 482. TROSSSELLVS, in *Libertatibus* *Pontis-Vrsonis*, tom. 4. *Ordinat.* *Reg. Fr.* p. 641 n. 42. TRVS- *SELLVS.* Charta ann. 1173. apud *Baluz.* tom. 2. *Hist. Aruern.* p. 68. TROSSELLARIUS, qui *trossellum*, *seu fasciculum deferat.* *Libertates* *MSS.* *Villae-franchae concessae ab* *Archembaldo D. Borbonensi an.* *1217.* TRVSARE, seu *Trossare*, *Conuasare*, *supellectilem in fascinas*, *seu Trossellos cogere*, vulgo *Trousser* *bagage.* *Knyghtonus an. 1347.* *Sed* *franci nocte ante diem Iouis Trossa-* *verunt quaecunque sua*, *quae cariare* *vulnerunt*, et *retraxerunt se loco suo*, *etc.* TROSSARIUS, idem, ut pu- *to*, quod *Trossellus*, fasciculus. *Tross-* *foire*, in *Pedagio Bapalmarum ex* *Chartul. Corb.* 21. fol. 359. vo. *De la Troussaire de soille XII.* *den. ob.*

TROSSATVS, *Diuisus*, *intercisus*, *in-* *interruptus.* Statuta *Arelat.* MSS. *In omnibus robinis de Camargis.* *per* *quas transseunt viae publicae*, *quae* *sunt Trossatae per dictas robinas*, *illi* *quorum sunt dictae robinas*, *seneantur* *facere pontes*,

† TROSSERIA, i. q. *Trossa* 3. fasci- *culus*, in *Ch.* 2. 1354.

† TROSSIS, *vos* genus, vade *TROSSOLLVS*, eodem sensu, in *Ch.* *2.* 1356.

TROSSO CERZI, Fragmen seu pars cerci. *Tractatus Nazarii Thefaurarii cum Capitulo Autissiod.* an. 1398.

† **TROSSVS**, thyrsus, in Gloss. Provinc. Lat.

TROTANVS, idem qui *Tratanus*, Erro, hariolus, mendax. Otto Frising. in Prologo de Gestis Friderici I. Imp. apud Murator. to. 6. col. 637. V. *Tratani*.

TROTARE, **TROTARE**. Vgutio: *Succusso*, frequenter succutio, et succussare, dicitur Trotare, et Succussatura dicitur Trotatura, et Succussator, Trotator equus dicitur, unde illud: Gradarius equus mollis incessus, sine succussatura innitens. Equi Trotatores, apud eundem Vgutionem. Vincentius Beluac. lib. 32. cap. 21.

Itaque iter arripimus, . . . et equitando, quantum equi Trotare poterant . . . omni die properabamus. Cap. 25. sub finem: Mutatisque frequentibus equis, nullatenus parcebat eis, sed equitabamus velociter ac sine intermissione, quantum poterant equi Trotare. V. *Tottonarius*.

Petrus de Crescentiis lib. 9. de Agricult. cap. 6. Equitator faciat ipsum (equum) per agros aratos summo mane Trotare, etc. Trotare legitur apud Murator. tom. 12. col. 809. Ludewig. to. 8. Reliq. MSS. p. 67. *Trotans*, pro Equus, apud Marrenium to. 6. Amplissima Collect. col. 3. Salinasius ad Hist. Ang. vocem a *Tolusare*, deducit: *Tolusare*, inquit, *Tlosare*, et inde nostrum, *Troter*.

Nam tolutum incedere equus etiam dicebatur, qui trepidabat. Hinc *tolutarii* & *tolutares equi*, qui & *trepidarii*; a torquere voto, quod *trotator* equus festorem torqueat, Carolo de Aquino in Lexico Milit. quod, si luber, consule. Sed longe potius videtur vox orta a pedum equorum ita ambulantium sonitu. **TRO RAKI** dicebantur adulteri, qui per urbem nudi traducebantur. Ea enim fuit apud Francos nostris recepta in adulteros & adulteras poena; quemadmodum olim apud Persas, ut auctor est Nicolaus Damascenus apud Stobae-

um ferm. 45. pag. 293. Charta I. mouis de Sabaudia D. Baugiaci villa de Sagiaco, an. 1266. 1. Perardum: *Pro adulterio* 6. sol. in adultero, quam in adultera . . . retinemus, aut Trotabantur di per villam, si dictam poenam cumiarum voluerint evitare. **TARIUS**, **TROTTERIUS**, Cur vel pedilequus. Petr. II. Reg. I. gon. in Charta MS. confirmatio Liberratum Catalanise: *Missa nuncii per vicarios et alios officios nostros pro citationibus faciendis, nominentur Correns*, (curro cursores) vel *Trotarii*, et cred eis pro sola oblatione citatu **TROTTONARE**, pro Trotare. *deas Aulæ regiae Capellani Amatoris*.

TROTINGI, *Ioculatores*, *Papiae*. Longob. lib. 1. tit. 16. §. 8. *L. quidam ad suscipiendam sponsam iustam sponsam cum parantibus Trotingis ambulant, peruersi hines aquam sordidam et stercore super ipsam iactassent, etc.* Ed. Heroldi pag. 257. aut *Tratingi* ambulant. Codex Estens. cum *parantibus* et *Thoringis*, teste Martorio to. 1. part. 2. p. 91. ubi per *Trotingos* lubentius nigeret Comites sponsae suae *parantibus*, quam *ioculatores*. Et dem opinionis est Vossius lib. 1. Vitiis ferm. cap. 18. V. *Dracis Trutanns*.

TROTTA apud Italos, *Piscis* vel *Gall. Truite*. Acta S. Francisci Paula to. 1. Aprilis p. 145. *potuerunt capere anguillam, sed erunt Trotam*. V. *Trosta*.

TROTARE, **TROTTONARE**. Trotare.

TROVA, **TROVATOR**, etc. *Tromâ*.

TROVCADA, Morbus equinus. *racula*. MSS. Urbani V. PP. *dam mulas suis casu fortuito in terra semimortuas, credens malum fuisset de vinis sine Trodis, quod vulgariter Goutis appellatur*.

TROVSSA, Gall. *Trouffe*. V. *Trou* 1. et 3.

TROWENTVS, Atemporicis *Trowent*, Molertina, cuius molae ventorum versantur, Gall. *Moulin à vent*. Neologism Abbatis de Daoulas dioc. Kimperl.

ROXES, vox Hispanica. V. *Pomera* 2.

ROYA, Sus femina, Gall. *Truie*, Ital. *Troja*. Legitur in Statutis Asiae collat. 7. cap. 1. et collat. 11. cap. 64. *Troya saubago*, i. filuestris, in Consuet. Beneharn. V. *Truia*.

TRVA, instrumentum, quo lanam s. pilos pannorum extrahere prohibetur, in Stat. Carcass. a. 1466.

RVAGIUM, Tributum. V. in *Trutanus*.

RVANNVS, Mendicus, *Truand*. V. *Trutanus*.

RVBIA, Rete piscatorium. Charta an. 1424. in Statutis Perusiae pag. 31. *Eis licitum sit . . . piscari . . . ad restae, (reua) nanissim, Trubiam, etc.* V. mox *Trubla*.

RVBLA. Compodus Praepositurae Parisiensis ann. 1333. *De Praepositura Montislerici, de hallagio, . . . de Trubla d. 100. de pondere et costuma bestiarum, etc.* Gallis *Truble* est instrumentum piscatorium, cuius mentio est in aquarum et siluarum constitutionibus apud Mallauillaeum c. 90. V. *Trullia*. **TRVBATOR**, qui *Trubla* piscatur. Charta Floriac. an. 1250. Frequentes sunt qui *Trubla* piscantur in Ligeri: iis *Trubla* dicitur circulus ferreus cum reticulo perticae annexus, capiendis piscibus in piscinis et ripis accommodatus. *Troublean*, in Consuet. Aurelian. art. 169.

RVBLIVM, *Paraphis*, Papiae; perperam *trubnum*, in MS. ex Gr. *τρυβλιον*, quod idem sonat.

RVBVCLVS, Machina bellica. V. *Tribulus*.

RVCA, Cista, locellus, German. *Truben*, Gallis *Lusseau*. Eberhardus Althensis an. 1296. de Henrico Ratisp. Episcopo: *Sepulchrum similiter sibi longe ad . . . fabricauit et praevidit iuxta altare B. Virginis in maiori veteri Ecclesia Ratispontensi: similiter Trucam etiam, in qua sepeliri*

debit, cum vestibus funeralibus eidem impositis, in memoriam continuam mortis suae per eosdem annos habuit locatam a latere testis sui.

† **TRVCHA**, piscis genus, Gall. *Truise*. Ch. a. 1203. V. *Truta*.

TRVCANVS, pro *Trutanus*: quod videtis,

TRVCILARE. V. mox in *Truculare*.

TRVCINA, Temeritas, insultatio, pertinacia. Decreta Calomani Reg. Hung. lib. 1. *Si quis ad conuentum Episcoporum et Comitum venire neglexerit, . . . Trucinam commenset.*

TRVCINARE. Rigordus in Philippo Aug. ann. 1185. de loculatoribus: *Et caeteras ineptias Trucinantibus buccis in medium eructare non erubescunt.* V. *Trutanus*.

TRVCLVDE, *Alea*, in Glossis Arabico-Latinis.

TRVCTA, Piscis notus, aliis *Trusta*, Gall. *Truise*. V. *Craffomus*, *Dursus*, *Trocta*, et consule Gesmeri expositionem de *Truttis*.

TRVCTE, Paranympus. V. *Druchte*.

TRVCLARE, *Trucidare*, Iohanni de Ianua; *Tormenter*, in Glossis Lat. Gall. Sangerman. Auctori Philomelae v. 17. *Truculare* vel *Trustilum* est Turdorum voce clamare: pro quo in *Baulare* legitur *Truculare*.

TRVDANVS, **TRVDENNIS**, V. *Trutanus*.

TRVDIO. Gregor. Turon. de Viris Patr. c. 4. *Senuit autem sacerdos Dei, et in tantum aetate prouectus est, ut sputum oris in terram projicere non valeret, sed adhibitis labiis Trudione, in eam salinas oris exponeret. Videtur diminutivum Trudis, qui Isidoro lib. 18. c. 6 in Gloss. Arabico-Lat. et Iohanni de Ianua, dicitur *Contus et fustis ferratus, quo naues trudentur.* V. *Truca*, *Trullio* et *Trullio*.*

TRVEGA, Sus, ex Gallico *Truie*. Charta an. 1242. *Item 25. Inter porcos et Truegas.*

† **TRVEIA**, sus femina, Gall. *Truie*, in Stat. Auenion.

TRVELLA. (1) *Trulla*, Ferrum latum, quo parietes limantur, Papiae, ex

T t 5

ex Gall. *Truelle*. Charta ann. 1163. apud Briolium in Hist. Parisiensis lib. 2. et Lobin. II. to. 3. p. 64. *Domini autem Papa reliquias inter albare posuit, et accepto instrumento, quod vulgo Truella dicitur, easdem cecementis introspilloavit*. Vox forte formata a Lannorum *Tras*, de qua voce Varro lib. 4. de L. L. c. 25. et Nonius c. 1. num. 68. V. *Sagoma*. (2) † Mensura annonaria, a Gall. *Tran*. Ch. 1284.

† TRVELLIVM, l. q. *Troillium*, in Ch. a 1322.

TRVERE. Vita S. Caesarii Arelat. Episc. l. 1. n. 26. *At ille publica voce, elenatis oculis et manibus in coelum, dixit: Domine Iesu Christe, ne in loco ultra apri accessum habeant: Es eadem hora usque in praesentem diem nunquam ibi Truerunt, etc.* Quidam habent *nutrierunt*; sed *truerunt* praefert Mabillonius, cui *truer* idem videtur ac *destruere*, quod apri optime convenit. Malim a Gallico veteri *Truir*, pro *Trouer*, invenire, vocem deducere: ita ut sentus sit, *ex eadem hora usque in praesentem diem nunquam ibi inveniunt fuit*. † Fortassis leg. *Fuerunt* pro *Truerunt*.

TRVIA, TRVEFFA, TRVPHA, Fraus, nequitia, jocus. Guill. Britto in Vocab. *Naga dicitur Trufa, unde Nager, aris, nugas (ē Trufas) facere*. Gloss. Lat. Gall. *Naga, Trusfa*. Io. Brompton. in Ricardo I. *Mitae sunt, ex quasi Trusfae quas loqueris*. Caesarius lib. 2. Mirac. c. 5. *Ille cogitans qualiter liberaret paelam, huiusmodi Trupham invenit. Trusam male editum apud Ludewig. to. 2. Reliq. MSS. pag. 108. Alberic. in Chron. MS. an. 1239. Henricus, inquit, quomodo durabis Trusfa iste*. Raymundus in Summula:

Sed quis fortilegas compestes ab hac mulieres,

Secas et Trufas harum qui scribere vellet.

Ex iis emendo Litteras an. 1342. apud Rymer. to. 5. pag. 305. *Et quamvis per diversos tractatus, per Trufas et ambages, nos diu protraxis*

sus fractis, etc. Lego *Trusfa*. TRVFARE, TRVFFARE, vel TRVFARI, Illudere, fallere, apud eundem Caesarium, lib. 5. c. 29. et in Vita B. Angelae de Folgimio cap. 23. Mamotrectus ad 28. Iliac: *Illudere, i. Trusari et deridere*. TRVFATOR, apud eundem Caesarium, et in Cont. Naugii an. 1352. *Trusator* Occitanis. *Burassator et Trusator*, in Memoriali Potestatum Regens. an. 1284. apud Murator. to. 2. col. 1163. TRVFATORIVS, Dolosus fraudulentus. Processus ann. 1306. in Probat. Libertatum Gallic. cap. 39. n. 20. TRVFFATICVS, eadem notione. Charta ann. 1377. Bibl. Regia. TRVFFATICE, loci Vita S. Concordii, to. 2. Aprilis pag. 449.

TRVFABVFA ET TRVFBVFA. Scilicet in Ecclesia Lugdunensi nuncupatur Solemnis nominatio, quae publico 23. Decembris fit, eorum qui in officio diuini festiuitatis Natus Christi deferuire debent, voce, n. videtur, composita ex *Bijari* et *Trisarii*, ut appellantur ii, qui a bifaria vel trisaria officia designantur. Ordinar. MS. Offic. diuin. Eccl. Lugdun. *Item ponitur de his facere candelas Trusfaste*. B. spectat Monachus Sangall. lib. 1. c. 5. *Fuit autem crepando ut magister Scholarum deprecet pridie singulis quod responsuri cantare deberent in nocte Natiuitatis Christi*.

† TRVFFATORIVS, jocosus, facetus in Ch. a 1385. V. *Trusa*.

TRVGGA, Mensura frumentaria, de qua haec habet Th. Blount in Nomolexico e Codice MS. *Tres Trugge frumenti vel avenae faciunt 2 bushels*. Anglis *Trugg* proprie dicitur, quod est atque ferculum humerale, quo vtuntur cecementarii, Saxones *Trog*.

TRVIA, Sus, Gall. *Trude*. *Dnas Truas et octo porcellas*, in Archivo S. Victoris Massil. V. *Troya*.

† TRVLA, TRVLLA, instrumentum piscatorium, Gall. *Trable*. Ch. a 1367.

TRV

AVL10. Scriptura an. 780. to. 3. Concil. Hispan. p. 90. *Datus . . . tres vasos Salomoniegos, et xii. culiares argenteos, et i. argenteum Trallionem.* V. *Traca* et *Trullio*.

AVLLA. (1) Ioanni de Ianua, *Bombus vel sibilus ani, quia trudendo emissum.* Florentinis, *Trullare*, est pedere, sonitum ventris emitte-
re. V. *Trullus*. (2) † *Asturia*, dolus, fraus, t. i. Aug. p. 185.
(3) V. *Trufa*.

AVLLARE, Vvas praelo premere, Gall. *Pressurer*, alias *Truiller*. Trans-
actio inter Abbates et Monachos *Crassanes* an. 1531. e libro viridi fol. 53. V. *Trolum* et *Trullum* i.

AVLLARIA, *Ζωμδεύς*, in Gl. Lat. Gr. V. Casaub. ad Theophr. *Charact.* p. 221.

AVLLIA, Instrumentum piscatori-
um. Charta Otton. Comitum Bur-
gund. an. 1281. apud Perardum: *Eis concedimus et donamus perpetuo piscariam liberam in ripariis de Lu-
pa et de Clogia alie et basse pro vo-
luntate sua, ad vernale, ad Trulliam, et ad alia omnia genera ingeniorum, absque naue et sagena, et magno rete.* Sed videtur legendum *Trubiam*. V. *Trubla*.

AVLLIO, Olla vel trulleum, apud Othonium Horatianum lib. 4. *Rer. medicarum* p. 34. V. *Tralis* et *Inferturina*, ubi legitur *Trullo*.

AVLLVM. (1) Torcular, Gall. *Pressoir*. Charta Hugonis Ducis Burgundiae an. 1253. apud Perardum p. 476. *Banuum Trullorum, furnorum, vinorum, nemorum, vndemiarum, etc.* V. *Trolum* et *Trullere*. (2) Vas vinarium. Frodoardus lib. 14. *Caron. c. 18.* de S. Columbano. V. alia notione in *Trullus*.

AVLLVS, Aedificium rotundum, *σφαυροειδές*, concameratum in for-
mam oui, vnde *ὠοειδής*, etiam qui-
busdam appellatum: quo quidem nomine dicta prae caeteris aedes in Palatio Constantinopolitano, in quo habita Synodus, quae inde *Trallana*, vel in *Trullo* dicitur, vti pluri-
bus a nobis obseruatum in Descrip-
tione aedis Sophianae n. 32. vbi

etiam id nominis Byzantinos Scrip-
tores tribuere potissimum docui-
mus excello et sublimi haemisphae-
rio, quod toti eiusdem aedis stru-
cturae incumbit, *τεῦλλος* et *τεῦλ-
λων* promiscue appellantes. Anasta-
sius in Sergio PP. *Trullum vero eiusdem Ecclesiae fasis chartis plani-
beis cooperuit atque munitis.* A for-
ma concamerationis rotundae, *Tral-
lam, Cibariam*, interpretatur Papi-
as: nam ea fuit Ciboriorum, vti
alibi docuimus. TRVLLVM, vel
TRVLLVS, quacuis aedes, a for-
ma scilicet tecti in rotundam conca-
merationem confecti. *Gesta Inno-
centii III. PP. p. 146. Pene omnes
capi fecerunt, et in Trullo Ioannis de
Stacio violenter includi.* Infra: *Do-
mus Ioannis de Stacio* dicitur.

† TRVLYS, machinae bellicae jacu-
latoriae species, vel jaculam. *Stat.
Murin. a. 1306.*

TRVMAE, *Πλαγυίδης*, in Gl. Lat. Gr. *Strumae*.

TRVMA, Buccina, Ital. *Tromba*.
Godefridi Viterb. *Pantheon*, tom. 7.
Muratorii col. 420. V. *Tromba* et
Trumpa. TRVMA, Fistula seu
pars caua tormenti bellici, in qua
lapis ejiciendus ponitur. *Chronicon
Tarvisin. apud Murator. to. 19.
col. 754.*

TRVMBARE, *Trumba* canere, bucci-
nare, Ital. *Trombare*, Gall. *Trom-
peter*. *Chron. Parm. ad an. 1282.
apud Murator. to. 9. col. 800.*

TRVMBATOR, Qui canit *trumba*,
Ital. *Trombasore*, Gall. *Trompette*.
Legitur in Computo an. 1333. to. 2.
Hist. Dalphin. p. 279.

† TRVMELATOR, scortator, libidi-
nosus, a vet. Gall. *Trameleur*. *Litt.
remiss. a. 1317.*

TRVMEN, *Τρύχας τριχινός*, in
Glossis Lat. Graec. Vulcanius su-
spicatur emendandum, *τρύφος τα-
ριχινόν*. Martinus maller, *Turben*,
τρυχός, τρυχός τι. Hunc consule.

TRVMMETA, Tuba, *Trompette*.
Thwroczius in Ludov. Rege Hungar.
c. 22. Vossius lib. 2. de Viris serm.
cap. 18. legit in recto *Trummetum*,
a Germanico *Trumme*, vel *Trummen*,
Belgis *Trommel*.

TRVM.

TRUMPA, Buccinae species, Gall. *Trompe*, *Trompette*, Italis *Tromba* et *Trumbetta*. Gloss. Theonisc. Lipsii: *Drumbon*, tuba. Alibi: *Triumbon*, tubae. Lexicon Cambro-Britannic. *Trumpls*, tuba. Vitae Abbatum S. Albani: *Tuba*, quam vulgus *Trumpem* vocat. Vossius lib. 2. de Vitiis ferm. c. 18. vocem hanc deducit a veteri Germanico *Trompe*; vade, inquit, et Gallicum *Trompe*, et Ital. *Tromba*, et Hispan. *Trompa*: Belgae vltimatus *Trompet*: Angli et *Trump* et *Trompet* dicunt.

TRUMPETTIS, († qui ignem dictum *Trompe*, in naues hostium projicit.) Litterae ann. 1482. apud Rymer. to. 12, p. 160. *Affignamus . . . marinarios, magistros navium, soldatios . . . alios artifices pro hujusmodi navibus necessarios quoscunque, et homines vocatos Trompettis.*

TRUMVLERES. Locus est in *Armaturâ*, col. 396. in fin. V. *Trilices Loricae*.

TRUNCARIUS, Papias, *Denominator*.

TRUNCATA. Charta Willelmi Ducis Aquitan. an. 1087. apud Beslium p. 404. *Dederam in civitate de leuagio salis duas partes. Danno etiam eis Truncatas a stagno usque ad finem Clenuis. V. Truncus salis post Truncus 7.*

TRUNCATIO, Obruncatio, amputatio. *Truncatio digitorum*, in Cod. Theod. lib. 7. tit. 13. leg. 5. *Truncatio capitis*, in Chronico Dom. de Grauna apud Murator. to. 12. col. 583.

TRUNCATVM, pro *Trunco*, apud Adamianum lib. 2. de Locis SS. c. 11.

† **TRUNCATURA**, mutilatio. Ch. 2. 1334.

TRUNCATUS, Amputatus, vox haud prorsus ignota. *Truncatus caligas in modum poenitentis habere dicuntur Canonici Regulares*, in Epistola Odonis ejusd. Ord. tom. 2. Sp.ail. Acher. pag. 535.

TRUNCATUS, Poenitentiae genus apud Monachos. V. *Truncus 7*. Statuta Sangerman. in Probat. Hist. ejusd. Abbatiae p. CLXXI. Item si aliquis fuerit in sententia *Trunchesi*,

non debet radi, donec fuerit absolutus.

TRUNCVS, Decretus, statutus, definitus, vt *Trencher* dicunt Galli pro praecise decernere. Statuta Vercell. fol. 74. *Prædicta omnia et singula sint Trunche, praecise et iurata, et inelutabiliter seruata, etc.*

† **TRUNCIA**, caesio, putredine. Ch. 1. 1340.

TRUNCVS. (1) *Aut Lapis caesus, vt aqua, unde sacra lauantur, effunditur, in aedibus sacris, apud Gilbertum Lunicensis Episcopum de vlti Ecclesiastico.* (2) *Vas apum, vt truncis arborum.* Vetus Charta apud Augustinum du Par in *Stemma Armoric.* p. 823. et Lobinell. to. 2. Hist. Brit. col. 173. *De parage et herbagio, atque de omnibus vasa apum, quae vasa Truncos vocant in Eroisa.* (3) *Arceles, cujusmodi in Ecclesiis prostant, ad recipiendos fidelium elemosynas, sic dicta, quod trunci arboris speciem referat; vel quod eae arcellae ex truncis arborum conuatis fieri solerent.* Radulfus de Diceto an. 1166. *Collectam Ierosolymitanorum vltibus destinanda Truncus in singulis Ecclesiis adacti fere conclusit.* V. *Truncus* et Ioseph. l. 9. Antiq. Iudaeic. c. 8. etc. (4) *Adalardus l. 2. Statutor. Corbentium c. 1. Et vnusquisque habeat ad hortum excolendum, siue ad aliter necessitates explendas, fustorias. 6. (fustoria) beffos 2. securis 2. dolorem, saratra 2. . . falcilia 2. falcem 1. Truncos 2. cultrum 1. ferram 1. etc.* (5) *Stripes, ad quem alligantur re.* Andreas Suenonis l. 7. *Legum Sennicar. c. 1. Ac sic capto, nec licet ei Trunco pedes insigere, nec manus vinculis colligare.* V. *Cippus, Lignum.* (6) *Truncati seu mutilati membra extemeras, Gall. Moignon.* Pafio S. Sauni Episc. to. 2. Micell. Baluz. p. 52. *Tunc Sanitus Episc.* (cui manus abscissae fuerant) posuit *Truncos suos super oculos coeci, etc.* (7) *Sedile ligneum et humile.* Guido lib. 2. Discipl. Farf. c. 16. *Nallus bibas in refectorio sedens in sellum suppedaneis aut puerorum Truncis.*

tr. V. Tranchetus. (8) TRVN-
VS SALIS. Charta Alexandri PP.
II. in Tabulario S. Nicassii Mellen-
sis fol. 10. *In theloneo aquae 10.*
ibras, et decimum Truncorum salis,
ic. Alia Philippi Regis Franc. an.
195. fol. 14. Totam decimam de re-
itu salis Truncorum per aquam trans-
untium, etc. V. *Truncata et Tu-*
mus.

VNOVLVS, Κολοβός, ἐκμάχτος, in
ilustis Lat. Graec. Mutilus. Adde
Graec. Lat.

VNINA. Acta consecrationis Ec-
clesiae Parthenonis de Epēia dioec.
Ieron. *Præbatus* (III.) PP. conse-
cravit et confirmavit propriis mani-
bus altare S. Mariae, quod est in
subtus Truninam. Vbi legen-
tum videtur Tribunam. V. in hac
roce.

VNVS. Thronus, Charta ann.
1480. apud Lobinell. to. 2. Hist.
Britan. col. 1617.

VRHA, Fraus, nequitia, jocus. V.
Trusa.

LVSA, pro *Trusa.* V. in hac
voce.

LVSSIO, Tradenda actio, ejectio.
Vita S. Leodegarii apud Duchesnum
tom. 1. p. 601.

LVSORIVM, Instrumentum ferre-
um, quo aliquid truditur. Ericus
Vpulanus lib. 3. Hist. Suecor. ann.
1287.

LVSSA, pro *Trussa.* V. in *Trusa.*

RVSSARE, TRVSELLVS. V.
Trossa.

RVSTIS. (1) Fides, fiducia, ex
Germ. *Trost*, vel *Trust*, aut Teuto-
nico *Trost*, quod idem sonat, prae-
terea solamen, solatium, leuamen,
etc. Marculfus lib. 1. form. 18. *In*
manu nostra Trustem et fidelitatem
visus est conjurasse, id est, fidelita-
tem sacramento firmasse. Capitu-
lare ann. 779. c. 14. et Lex Lon-
gob. lib. 3. tit. 4. §. 2. *De Truste*
facienda, ut nemo præsumat ad nos
venienti mansionem vetare, et quae
necessaria sunt, sicut vicino suo ei
vendat. Vbi Boherius: *Exponit de*
Truste facienda, i. regali servitio fa-
ciendo. Glossae aliae *Caballatam*,
hoc loco *Trustem* interpretantur,

sed perperam: quod enim *Trustem* fa-
cere, fidem, seu, ut posteriores lo-
cuti sunt, *hominum Regi praestare.*
Lex Salica tit. 43. §. 4. *Si quis eum*
occideris, qui in Truste dominica est,
etc. Ita tit. 44. §. 2. et in Recapi-
tul. ejusdem Leg. §. 31. Lex Rip.
tit. 11. §. 2. *Si quis eum interse-*
ceris, qui in Truste Regis est, etc.
Homo ex Truste regali, in eadem Le-
ge Sal. tit. 66. §. 2. Quibus locis:
In truste dominica, In truste Regis,
vel *Ex truste regali* esse dicuntur,
qui Regi ipsi fidem jurarunt, quod
Procerum praesertim fuit, quos inde
Antrustiones vocarunt, *Fideles* ii
postmodum dicti. Vetus Codex MS.
Pacti Salici ex Bibl. Regia, pro eo,
quod habetur in edito: *Si quis eum*
occideris, qui in Truste Dominica est,
etc. haec praefert: *Si quis An-*
trustionem Dominicam occideris, Malb.
Malcha, sq. denariis, qui faciunt so-
lidos 600, culpabilis judicetur. Id
praeterea omnino declarat Marcul-
fus formula laudata, cujus titulus
est: *De Regis Antrustione* (vel *An-*
trustione, ut est apud Lindenbrogi-
um form. 47.) *Rectum est, ut qui*
nobis fidem pollicentur in laesam, no-
stro necantur auxilio. Es quia ille
fidelis, Deo propitio, noster, veniens
ibi, in palatio nostro, una cum ari-
mania sua in manu nostra Trustem et
fidelitatem nobis visus est conjurasse,
praeterea per praesens praeceptum
decernimus ac jubemus, ut deinceps
memoratus ille ex numero Antrustio-
num computetur. Et si quis forsasse
eum interficere praesumpserit, nove-
ris se wirgilde suo sol. 600. esse cul-
*pabilem * judicetur.* Vbi *Antrustio*,
seu *Fidelis* fidem Regi profertur,
et virgillum Rex tuitionem ac patro-
cinium ob juratam fidelitatem *An-*
trustioni pollicetur. Fiebat autem
ejusmodi *Trustis*, seu fidelitatis sa-
cramentum, a fidelibus more *Franc-*
cico, in manus Regis in vassalicum
manibus commendatis, Sacramento
interdum ad sanctas Reliquias prae-
stito, ut est apud Continuatores
Almoini lib. 4. c. 64. Quam qui-
dem fidelitatem *Huminiu* postmo-
dum appellarunt. V. *Commenda-*
ns,

tas, Fidelitas, Humilitas, Vassitas, etc. Fuisse autem Antrustionum summam dignitatem ex eadem Lege Salica tit. 38. §. 20. edit. Heroldi, colligitur, vbi, si quis Saleucus Salecam castraveris, 600. solidis culpabilis iudicatur; si quis vero Antrustionem castraveris, 1800. solidis culpabilis * iudicetur. Et tit. 74. ejusdem edit. hominis ingenui Chreodiba luitur solidis 600 Antrustionis 1800. id est triplo. Vnde cum viri Salici et ingenui inter nobiles haberentur, consequens est, Antrustiones viros fuisse in aula Regis primarios. Adde tit. 76. ejusdem edit. vbi locis citatis Antrustio editum habetur. (2) TRVSTIS pro eo, qui in Truste Regia est. Ita videntur vocem hanc usurpare Capicula Caroli C. apud Carisiacum an. 877. c. 20. Nullus homines nostros sine alios deprædare audent, . . . quod si aliquis præsumpserit, in triplo componas, sicut ille, qui in Truste dominico commisit. Vbi obseruanda triplex compositio in eo, qui trustem occiderit, seu qui in traste Regis est, quod et habent Leges Salicæ et Ripuariæ, ut et Marculfus locis laudatis. (3) TRVSTIS, non omnino eadem notione, occurrit in Decretione Chlotarii Regis post Legem Salicam, apud Bignonium p. 182. De fiscalibus, ut contra dominum censuimus, pro tenore pacis iubemus, ut in Truste electi Centenarii ponantur, pro quorum file atque sollicitudine pax prædicta seruetur. Et quia propitiante Domino inter nos germanisatis charitas indistrupito vinculo custodiat, Centenarii inter communes provincias licentiam habeant latrones persequi, vel vestigia signata minare, et in Truste, qua defeceris, sicut dictum est, causa romaneat. Ita ut continuo capitale ei qui perdidit, reformare festinet, et latronem perquiras; quem si in Truste perinuenieris, medietatem sibi vindicet, vel delaturam. Supra §. 3. de latrone: Qui si in Truste inuenitur, medietatem compositionis Trustis adquirat, et capitale exigat a latrone. Vbi trustis non est; qui in traste regia est,

sed prouincia ipsa suo quoque Principi subdita, et fide obstricta. Ejusmodi igitur verborum sensus etiam fallor, in hac Childeberti Decretione, quæ pars est pacti ejusdem Regis cum Chlotario Rege, ut verba ipsa satis ostendunt, et recte obseruatum a Bignonio. Injungiunt ergo Centenarii; ut in qualibet traste, i. in vtriusque Regis prouinciis fide sibi obstrictis, elegantibus Centenarii, qui latrones persequantur, ita ut si defecerint, i. si eos comprehenderint in traste, seu in prouincia alterius Regis, in ea latronum causa pæligatur, ipsaque trastis, seu dominium Regis ipsius, vbi capessuit, medietatem compositionis habeat, ut perinde trastis alia, e quo profecti sunt Centenarii, alienis. Posteriorem locum de latrone paulo aliter ex MS. refert Eccardus p. 134. Trastemque ibi interpretatur eum qui iussu Regis excubat et vigiliam fungitur. Sed Schilterus in Glossario Teuton. V. Drost, Trastem Decretionis Chlotarii, eodem quoque Cangius, sensu explicat per fines prouinciæ scilicet sine territorium in Regi obstrictum.

† TRVSVLA, TRVSVLLA, strigula. Glossar. Lat. Gall. MC.

TRVSVLVVS, O *in murem murem*, in Glossis Lat. Græc. pro Turris vel Torosulus. Th. Marfil. ad Petrum p. 33. Italis Trusolo, Natus moltris Natus.

TRVTA, Quidam piscis, quæ vim habet trudendi, vel quia semper mortua obstrusa, Iohanni de Lanua, Traste, un poisson, in Glossis Lat. Gall. Sangerm. Occurrit in Statutis Mortis-regalis pag. 280. et apud Mabillon. in Onomastico ad calcem fasciculi 5. SS. Benedict. ex miraculo S. Rudelindi Episc. p. 540. vbi tenen habetur Trusta pro Truta. V. Trocta et Trutta.

† TRVTANNARE, decipere, illudere. In Cod. Ms. Bibl. Argent.

TRVTANVS, TRVDANVS, etc. Trastani, dicuntur Errones, plani, mendaces, Normannis etiamnum et cæteris Gallis, Trastus. Gloss. Lat. Gall. Trastania, Trandisc; Trastanicus,

nicus, Truans; Trutanus, idem; Trutanisare, Truander. Hac appellatione donantur vulgo ignavi illi, qui per prouincias passim vagantur, et mendaciis ac strophis suis omnibus illudunt, dum alios se fingunt, quam reuera sint; vnde passim vox haec vsurpatur pro mendaciorum confictoribus. Vgurio: *Trutanus, planus, leuis.* Gaufridus Vossiensis c. 68. *De urbe pellitur quasi Trutanus, qui super Christi discipulum pridie Missam celebrauerat ut Pontifex Magnus.* Ebrardus Berthunienis contra Valdenses cap. 25. *Novum genus Trutanorum, qui locorum varietates aliter videre non poterant, nisi se fugerens esse Christos.* Caesarius lib. 1. Mirac. c. 3. *Afferbat* *quemdam Clericum actum Trutanum, quales per diuersas vagari solent prouincias, venisse ad Claram uallem.* Poeta MS. infimi acui in Biblioth. Thuana:

*Das Trutanus in ir, paterem tenet, ut sedet ad Pyr,
Regem Cappadocum computat esse cocum.*

TRVANNVS. Procellus de Vira S. Yuonis tom. 4. Maii p. 545. TRVDENNES, eadem notione, vsurpat Guibertus lib. 7. Hist. Hieros. c. 20. TRVTANIA, in Gloss. Gall. *Truendie.* TRVTANIVS. Ordinatio Humberti II. Dalphini an. 1340. to. 2. Hist. Dalphin. p. 406. col. 1. TRVTANICVS. Io. de Ianua: *Trutanica, Trutanulus, Trutanicus.* Gloss. Lat. Gall. *Trutanicus, Truans.* Siluester Giraldus in Descript. Cambriae c. 3. *Tam remotissimae generis enarratio multis Trutanica potius quam historica videtur.* TRVTANIZARE, vitam et mores *trutanorum* gerere, Ioanni de Ianua: mendicare, *Truander*, Gallis. Videtur a Gallico *trou* conficta, id est, tributum, ex quo efficta vox *trouans*, qui indigitabantur Tributorum collectores et exactores, qui ostiatim a tributariis, seu tributo obnoxiiis, tributa exigere solebant, ac praesertim ejusmodi census, qui inde *Cens truans* dicuntur in Consuetudine Soesimensi art. 3. et *Cens*

a quae, in Blesensi art. 113. qui a domino requiri et peti debent. Ita *quaestores*, a *quaerendo* dictos ait Varro lib. 4. de Lingua Lat. *quod conquirerent publicas pecunias*; vt et Pomponius leg. 2. §. 22. D. de Orig. Iuris. Proinde vocis *Trouer*, seu, vt hodie efferunt *Troumer*, vt Itali *Trouare*, etymon petendum ab ejusmodi tributorum Collectoribus, qui dicebantur *avoir trouvé*, cum tributum, seu *le trou* exegissent, quam vocem postmodum pro *inuenire* vsurpauimus. Neque mirum, si Oët. Ferrarius vir doctissimus vocis *Trouare*, etymon ignorare se profitetur, cum a verere idiomate vocabulorum plerumque origines sint petendae.

TRVTILARE, Turdorum est. V. *Truculare.*

TRVTINA MONASTICA, Regula, norma. *Vitam sub monastica castigare Trutina*, in Epistola Henrici Clerici apud Mabillon. to. 5. Annal. Benedict. p. 322. ad an. 1093.

TRVTINARE, Trutinare examinare, ponderare. Gloss. Lat. Gr. *Trutino, καθίζω.* Ioh. de Ianua: *Trutinare, librare.* Nic. Specialis lib. 4. de Rebus Siculis c. 1. *Gloriosus iudex, qui desuper Trutinat lites hominum in statera.* *Trutinans animo*, in Glossario Barthii ex Guiberti Hist. Palaest.

TRVTINGVS. V. in *Trotingi.*

TRVTTA, Piscis fluminalis notus, Gall. *Truite*. Passim occurrit. V. *Truis* et *Trosta*.

TRVTITANVS, Erro, *Truans*. V. *Trutanus*.

TRVTINARE. V. *Trutinare*.

TRVTZELMANNVS, TRVTZSCHELMANNVS, Bernardo de Breydenbach Itin. Ierosol. pag. 37. et 195. Interpres, nostris *Trucheman*. De vocis etymo consule Menagium et Dictionarium vniuersale Treuoltianum.

TRVYA, Porca, sus, Gall. *Traye*. Regest. Episcopat. Niuern. an. 1287. *Bos venditus in foro debet 11. den. . . . Traya ob. Capra ob. V. Truia.*

TRVYNA. Chron. Estense ad ann. 1341. apud Murator. to. 15. col. 404.

His

His diebus completa fuit Tryma Episcopatus S. Georgii de Ferrara et laborerium Historiae S. Petri. An Struma, aedificium, domus, ab Ital. Struma, construere?

TRYGEED. Leges Scaniae Andreae Suenonis lib. 5. c. 4. *Statim post exhibitam emendationis tertiam, exhiberi debet pariter et tertia juratoria cautionis, quam lingua propria Trygeed appellat, in qua tantum quatuor nominati de consanguineis interfecti jurant de iis, qui satisfecerunt, vindictam de caetero cessaturam.* Ex tryg, et eed, id est, tertium juramentum.

TRYGSIERN. V. in *Sfersiern.*

TRYTVLA, Piscis, qui aliis *Tructa*, Gall. *Truite*. Alanus de Insulis in Planctu naturae: *Trytula finis marinos ingredienti, in aequore baptisata, Salmonis nomine censebatur.* V. *Trutta.*

TRYEDNIGO, Iustitarius, magistratus, apud Bohemos, V. locum in *Czudarus*

TRYNE, Mensura regalis, in Charta an. 1258. in Bohemia sacra p. 61.

TVABOLA, TVALEA, TVALIA, etc. Mappa, mappula. V. in *Toacala.*

TVAZA, Mensura sex pedum, Gall. *Toise.* Charta ann. 1356. tom. 2. Hist. Eccl. Meld. p. 232. *Per spatium duarum Tuatarum quadratarum setrae disti fratres faciens coemeterium.* V. *Teissa.*

TVBA. (1) Morbus equinus, *suhens caput garetti in magno posteriori nervo aliquam putrefactionem faciens per ipsam longitudinem nervi, etc.* Petrus de Crescentiis lib. 9. de Agricult. c. 37. At ejus Interpres Gallicus vetus habet, *la couruè, ou la courbe.* (2) **TVBAE IGNEAE,** Organum ad usum pugnae navalis inventum et ad pilarum emissionem instructum, quod post Bosium lib. 27. in obsidione Meliteni fusius describit Carolus de Aquino in Lexico militari: quod, si opus est, consule. (3) † **Praeco,** in Stat. Venais.

† **TVBALITER,** instar tubae, t. 1. Aug. p. 598.

TVBARE, Tubam inflare, tuba canere. Vita S. Pardulfi n. 19. *Illen tubam, quam . . . ad significandum praecium Tubari consuevit, etc.* Concilium Ravennense an. 1317. c. 18. *Tubis praecedentibus et Tubantibus.* Gloss. Lat. Gr. *Tubo, σαλπίζω* Rursum occurrit in Statutis civitatis libus Saonae c. 26. et inter variorum Germaniae populos *Tubanes* nunciat Isidorus l. 9. Orig. c. 2.

TVBARIVS, Qui tubas facit, lib. 52 Dig. tit. 6. leg. 6. pro quo ranc Turnebus *Tribularius* mallet lib. 9. Aduers. c. 16. licet *Tubarii* vocem pro tubarum opifice non improbet.

TVBATOR, Ital. *Tubatore,* Qui tuba canit, in Chronico Parm. ad an. 1287. apud Murator. to. 9. col. 811. in Chronico Estensi ad an. 1348. apud eundem Murator. to. 19. col. 451. in Statutis Placentiae fol. 4. Vercellarum fol. 2. vo. in Diquemate an. 1475. apud Ill. Fontaninus ad calcem Antiq. Hortae p. 457. V. *Nacara.*

TVBECTA, Tuba, Gall. *Trompe* Chronic. D. de Graulina apud Murator. to. 12. col. 60. *Pulsantes vestra buccina seu Tabecla, nos ipsi plicuimus, etc.*

TVBARNIVM, *Contubernium,* apud Laurentium in *Annalibus* ex *Mithelino.*

TVBEROSVS, *Tuberibus plenus, in status, superbus,* loh. de Janua; *Er flex ou orgueilleux,* in Glossis L. Gall. Sangerman. Non semel occurrat nativa notione pro tuberibus pleno; metaphorice pro inflato seu superbo, apud Gaibertum lib. 3. de Vita sua c. 4. *Multiplices Regi percipitur munerum copias, spes et permissa diuitiarum Tuberosus amplectitur, etc.*

TVBEX, pro *Tamex.* V. in voce,

TVBICINARE, Tuba canere. Gloss. Lat. Graec. *Tubicino. Σαλπίζω.* *Tubicinare ad-cornu vel ad sonum cornu,* in Requisitione incerti anni tom. 2. Hist. Dalphin. p. 128. V. *Cornu* re. **TVBICINARE ALIQUEM,** per praeconem citare: Gall. *Citer*

nepugn à son de trompe. *Tabicinium*, *Tabicinatio*, ipsa citatio, nonemel in Consuetudinibus Tpolosae. *TVBICINATOR*, qui tuba canit, in Charta an. 1326. tom. 1. Hist. Dalphin. p. 57. in Consuet. Tolos. et alibi. V. *Salpicina*. *TVBITA*, eadem notione. *Tubisa et praeco publicus*, in Charta an. 1459. e *Rescripto Columbae* Camerae Computorum Prouinciae.

TVBICINIVM, proclamatio quae et sonitu tubae. Ch. a. 1330.

TVBIVM, Mensurae frumentariae species, apud Italos. Gesta Innocentii III. PP. p. 149. Cum famis ualuisse inedia, ita ut *Tablinum* uementi a 20. usque ad 30. solidos uideretur. Muratorius edidit *Rulam*, to. 3. p. 567. col. I. V. *Rulus* 2.

TVBVCVS, *TVBRVCVS*, etc. Laea ocrea, ocreis aut calceis coriaceis superimponi solita, quam Gall. *semache* appellant. Isidorus lib. 19. 22. et ex eo Papias: *Tubrucos* uocant dicant, quod *tibias*, *bruccasque* uigant. *Tubraci* quod a *bracciis* ad *tibias* usque ueniant. Paulus Warfridus lib. 4. de Gestis Langob. ap. 33. *Calcei* uero eis erant usque ad summum pollicem pene aperti, *potae* uero coeperunt osis uti, super uas equitantes *Tybragos* birreos mistibans. *Tybragos* edidere Martinus et Macri fratres. V. Vossium lib. 2. e Vitis sermonis cap. 18. *TIBRAA*, eadem notione. Beda in Vita Guthberti Episc. n. 31. In tantum a cultu sui corporis animum suulerat, ut semel calceatus *Tibracis*, uas pelliceas habere solebas, sic mentis perdararet integros. *TRIBVCVS*, to *Tubrucos*. Statutum Coenobii iesson. an. 1150. apud Stephanot. 1. 8. Fragm. MSS. pag. 175. *Duo* *aria femoralium*, et *duo paria Triucum*, et *duo paria calsonum* et *totalem caligarnum*. *TRIBVCVS*, pro *tubrucos*. Visitatione Monasterii Carensis an. 1261. ex Archiuo S. Victoris Mailil. *Duo quoque paria stamnearum et femoralium*, *Tribucorum* *stolarium*, etc.

1. VI.

TVVLARIVS. Ammianus. l. 28. c. 1. *Obscurissime natus est patre Tubulario*, id est, Tubulorum seu tuborum opifice, si uera lectio est; quibusdam enim legendum uidetur *Tubulario*.

TVBULI, Tibialia, quae Graeci recentiores *ταβία* uocant. Auctor Queroli: *Aestum uestitis genibus, brumam nudis cruribus, in soccis hyeme, cencros in Tubulis age*. Idem: *Occurrat non uenientibus, viatorque in aestu Tubulis angustis et nouis*.

TVCARIVM, *Καλύβη*, in Glossario Lat. Gr. MS. S. Germani Paris. At in Gloss. Gr. Lat. Henrici Steph. *καλύβη*, *Casa*, *Tugurium*, *pergula*.

† *TVCCETVM*, i. q. *Tucetum*, t. 7. Sept. p. 396.

† *TVCEPTVM*, idem.

TVCKETARIVS, Qui facit *tuceta*. Ioh. de lanua. *Qui fait viande de char debachée*, in Glossar. Lat. Gall. Sangerman.

TVCKETOSVS, *Optimus*, *fertilis*. Papias. Ex seq.

TVCKETVM, *Ζυμὸς παχὺς*, in Gloss. Lat. Gr. Ius crassum, quo bubula caro conditur. Scholiastes Persii: *Tucetum*, *bubula condita apud Gallos Cisalpinos condimentis crassis oblita et macerata, et ideo tota anno durans*. Hinc emendandae Isidori Glossae, ubi: *Tucetum*, *bula condita apud Gallos Albinos*. Fulgentio *Tuceta* dicuntur *esciae regiae*; *salciciae* uulgo, ut addit Papias. Laudes Berengarii Aug. apud Murator. to. 2. p. 411. *Ac decet ut Regem, variant Tuceta*. Ioh. de lanua: *Tucetum*, *Cibus qui fit ex carnum confusione, sicut salcicia est*; *Vianda de char debachée, si comme saucice*, in Gloss. Lat. Gall. Sangerman. Menotus Serm. fol. LXXVII. *De illis et uisceribus (porci) sunt bona Tuceta*. V. Lexicon. Martini.

† *TVCHINARE*, rebellare, in Ch. a. 1396.

TVCHINATVS, *Rebellio*. Charta Caroli VI. Regis Franc. 11. Sept. an. 1383. pro Carcassoniensibus: *Correctionem et punitionem omnium criminum commissorum et perpetratorum per medium Tuchinatus, inobedi-*
diem

dictitiae vel rebellionis. Ita legendum apud Beslium in Caroli VI. tabulis, pro *Turcinatus* satis declarant. Condonatio ejusd. Caroli iisd. rebellibus indulta eod. an. 8. Marrii apud Marren. to. 1. Anecd. col. 1590. *Capitanorum, Tuchinorum* (Tuchinorum) *et aliorum rebellionum ordinationes, armationes, etc.* ac Placitum an. 1387. 21. Ian. in quo haec habentur: *La ville de Nismes est bonne ville et la plus noble de la Seneschancée de Beaucaire; les habitants ont toujours esté bons sujets, vrais, et obéissans au Roy, et ils ne furent onques Tuchins, mais ont toujours eu les fleurs de lys sur les portes de la ville, etc.* Occurrit ibi non semel. Ioan. De la Gogue in Hist. MS. Principum Dolenfium in Biturigibus: *Es icelui saint Mor accompagnié de Touchins, que l'en appelle aujourd'hui brigans, etc.* V. *Tonchia*.

† *TVCHINVS*, praedo, grassator, Gall. *Touchin*. Ch. a. 1364.

TVCIA, vox Italica, Cadmia fossilis, Gall. *Tuthie*, in Statutis Altae, ubi de intratis portarum.

TVCLERA. Sub *Tuclera* mittere, in Fundatione Monasterii Vallis-Clusae ann. 979. apud Marten. to. 1. Ampl. Collect. col. 331. Forte pro *sub tutela*: adeo lacerum est istud instrumentum, ut nihil certi ex eo colligere liceat.

TVCVS, *Quem Spani Cuculum vocant, a voce propria nominatus*. Ita Isidorus lib. 12. c. 7. et Glossarium Arabico-Lat. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Tucus, an aysel, Cocul*.

TVDATVS. Ioh. de Ianua: *Tudes vel Tudatus, malleus; unde Tudatos appellamus illos, qui habens capita grossata ad modum mallei grossi*. Gloss. Lat. Gall. Sangerman. *Tudatus, Grosse teste, testari*.

TVDECVLVS, Species auculae. V. *Tudus*.

TVDIATORES, χαλκοτύποι, in Glossis Lat. Gr. Qui aes rundunt. Martinus mauult *Tudisatores*, a *Tudes*, *tudisis*.

TVDITES, TVDETES, Cognomen Caroli Martelli, a *Tades*, malleus V. *Martus*.

TVDVS, Species auculae, Raber. Gloss. Lat. Gr. *Tudor, Tudacul* ἐξ ἄλλων. V. *Martinium*.

TVELLA, Triticum praestantius, L. *Touella*. Charta ann. 1467. ex Archiuo S. Victoris Massil. *Monacon conqueruntur . . . quod cellarum non ministraret ipsis bonum panem farina Tuellae sine annonae*. Alia mentione occurrit in *Toucula*.

TVELLVS. (1) Radix vngulae Italicae *Tuello*, apud Petrum de Cascentiis lib. 9. c. 50. 54. 55. ubi vetus ejus interpretis Gallia *Tayan* vertit, ex Lat. *Tabulus*. (†) *Canalis, tubus, camini alveus* Gall. *Tuel*. Ch. a. 1301.

TVERI. (1) Defendi, protegi, per suam notione. Index veterum Conciliorum tom. 3. Concil. Hispan. p. 19. col. 2. *Ut monasteria virginum a monachis Tuentur*. Adde Capitul. lib. 1. c. 96. Concil. II. Hispan. 11. et Epistolam Cleri Mogunt. ad Ludovicum Pium a Baluzio laudatam to. 2. Capitul. col. 110. (2) † Administare, regere. Ch. a. 1264.

† *TVERIA*, fenestrae species in castellorum, qua in hostes tela mittebantur. Chartoph. Reg. Reg. 34.

TVERNAY. Leges Burgorum cap. 1. *Si uxor aliquis fuerit calamitosa de aliquo, in placitis Burgorum tuetur Tuernay*. Et cap. 28. *Si quis fuerit implacitatus coram Iusticiario domini Regis, vel alio Ballivo, si Dominus ejus vel Ballivus venerit, et allegaverit pro ipso in debita brevia potest recuperare curiam Domini sui. Et si per negligentiam suam responderis et dixeris Tuerninay, de omnibus sibi oppositis plane respondetis et sic amittis curiam Domini sui*. Vbi Skeneus de Verbor. significat quo supradicta desumimus, scriptum in quibusdam libris legi *Tuertinay* sed quid hoc sit, valde ambigitur et hic aliorum auide expectare iudicium. Conjicit tamen esse antiquum verbum forense, quo res utens intelligitur approbasse iudicem.

cam, adeo ut eum postea declinare non possit.

VFA, Genus vexilli apud Romanos, ex confertis plumarum globis. Vegenius lib. 3. cap. 5. *Musa signa sunt, aquilae, dracones, vexilla, flammulae, Tuffae, pinnae.* Beua lib. 2. Hist. Angl. c. 16. et ex eo Henricus Huntingdon. lib. 2. p. 316. *Ubique autem ante Regem (Edwinum) vexillo gestabantur, nec non per plateas illud genus vexilli, quod Romani Tuffae (al. Tuffam) vocant, Angli Tuff appellans, ante eum ubilibet ferri solebat.* Byzantini etiam Scriptores *τῦφα* appellarunt apicem, qui galae imminet, ut Zonaras in Basilio, et Leo Grammaticus in Theophilo Imp. cum de Iustiniani statu in Augustaeo verba faciunt. Ita nostri vocem hanc vsurparunt. Charta vernacula sub Ricardo II. Rege Angliae, descripta ab Edw. Bylseo: . . . *Que Ieo Gervois de Clifton chevalier ave donnée, granée, et par elle ma praejente charre confirmée à son bien aymé Richard de Bevercot, au heaume, c'est assavoir une fesse de plume, la moitié, c'est-à-dire par amons de plume noire, et l'autre moitié, c'est-à-dire par aval le plume blanche, à avoir et tenir la dite heaume, etc.* V. a Cangio observata ad Ioinuillam Dissert. 24. p. 170. Glossar. mediae Graecit. v. *τῦφα* et Lexicon Miliit. Caroli de Aquino. **SALLVS.** V. mox in Tufus.

VFA. (1) Acta B. Micheliniae, to. Junii pag. 929. *Michelina ad haec verba respondit: Omnia ista videntur Tuffae et canciae. Puto legendum Truffae; saltem eadem notio est.* V. Trufa. (2) Acta S. Francis de Paula, tom. 1. Aprilis p. 129. *scripias parvam herbae . . . vocant Tessa.* An legendum Treffa, Trifolium, Gall. Tresse?

VFSOSVS, tophicius, tophinus. Hist. Mf. de re milit.

VFS, pro Tophus, Germ. Toph. Hoffae Lat. Gr. Toffi, *πῶτος, λίθος.* Et autem Tophus lapis friabilis, minimum ponderis in Istructuris habens, de quo Vitruvius lib. 2. cap. 7. et alii. Papias: *Tofus, lapis*

caneruosus et mollis. Ejusdem Vitruvii Abbreuiator cap. 4. *Primo ut arena aspera paratur, et caementum de silice, vel lapide Tufficio, etc.* Ioan. de lanua: *Tofus, a todere dicitur, lapis asper et caneruosus, quia ambulantes super se todere facit.* Anastasius in S. Hadriano PP. p. 115. *Plusquam 12. milia Tufos in litore alnei fluminis in fundamentis ponens a solo usque ad summum cellum mirae magnitudinis porticum reparavit.* Infra: *Maximum monumentum de Tiburtino Tajo . . . demolitus est.* Sarcophagus de Tuffello, in Celtis Guilhelmi Majoris Episc. Andegav. c. 5. *Sarcophagum Tunenm, arca Tunea, in Annalibus Genuens. apud Murator, to. 6. col. 361.* **TOPVS.** Gloss. Graec. Lat. *ἀσπερώδης, Tofus.* Matth. Siluaticus: *Tofus, lapis est lenis, spongiosus, satis absterfimus.* *Tofus arenosus atque jejunus,* Palladio 1. 5. *Lapis Tofusus,* in Chronico Fontanell. c. 13. pag. 238. et 240. **TOPHVS.** Glossae Gr. Lat. *πῶτος, ἔλιθος, Tofus, Tofum.* Ioan. Archid. Barensis in Translat. S. Sabini Episc. Canusini n. 4. *Huiusmodi etiam scriptura inuenta est in tabula una marmorea, quae ibidem nunc reperta est, simul et in vno Topho.* Charta an. 1227. in Hist. Monast. S. Nicolai Andeg. p. 97. *Quidquid vero remanet a sinistra parte sanariae a Topho etiam versus portale, etc.* Vtuntur etiam Virgilius l. 2. Georg. Ovidius l. 3. Metam. Columella l. 3. c. 11. et alii. *Tophici lapides,* apud Capitolinum in Maximinis. *Tofinei termini,* apud Agrimensores.

TVGELLARIA. V. Tectum.

TVGVRIVM, Calamus quo sanguis Christi hauriebatur et calice, Gallice *Tayan, chalumeau.* Vilius Sangerman. in Probar. Hist. ejusd. Abbatiae pag. cxlix. col. 1. *Quando diaconus communicauerit, ipse accipiet calicem, et feret supra altare matutinale, et contentus ibi illuc potum cum Tugurio argenteo secundum quod ipsi communicauerint.* V. Fistula 1. et Tegerium.

TVGVRIVNCVLVM, Tuguriolum, in Vita B. Lidwiniae Virg. to. 2. Aprilis p. 314.

Uu 2

TVI.

TVIFADVS. V. supra in *Thiophadus*.

† TVIFICARE, tueri, confirmare, in Chartul. Micis.

† TVILHERIVS, regularum artifex, Gall. *Tuilier*. Inuent. a. 1476.

TVISARE, *Vocare aliquem Tu per despectum*, Laurentius in *Amalthea*, Gallis *Tusoy*.

† TVISSIMVS, torus tuus. *Ec-kilus*.

TVITIALIS. Turus, vt puto. *Schisma Auehion*. ad an. 1378. apud Marten. to. 7: Ampl. Collect. col. 429. *Urbanus VI. PP. captus fuit a Carolo Rege Siciliae et in carcerem Tuitinlem positus*.

TVITIO. (1) Immunitas, tutela, defensio, quam Rex fidelibus suis, vel Ecclesiis indulget, quae et *Mundeburdium* dicitur. V. *Mundiburdus*. (2) Administratio rerum et bonorum pupilli, Gall. *Tutele*. Chartul. Episc. Paris. ad an. 1269. fol. 122. *Ysabella de Bourgnignemont . . . fecit homagium ligium dom. Episcopo Stephano . . . ratione liberorum suorum quos habet in Tutitione sua siue en baill. Tutition, Tution, Practicis nostris*. Charta an. 1485. ex Chartul. Latiniac. fol. 251. *Raulin Sebert en nom et comme tuteur, et curateur de Jehan Gillet . . . suffisimement fondé par lettres de Tution et curation, etc.* Infra: *Tutition. Tutition*, in *Confluet. Medunt. art.* 184.

TVITISCI. V. supra *Theotisci*.

TVLDVM vocarunt nuperi, in militia, quod Latini varia, impedimenta, Graeci ἀποσκευή. *Lexicon Gr. MS. Reg. Cod. 2062. Αποσκευή, τὸ γεγόμενον κατ' ἡμῖν τῶλοι, τὰ σαγμάρια*. Vox sane nuperis Tactis Graecis familiaris, qui hanc a Gallis hauserunt, tamen apud Scriptores Latinos inferioris aevi haud reperitur, quod sciam, sed in vernaculis Gallicis crebrius, *Toudis* et *Taulis*, vel *Taudis*, qui has voces vulgo usurpant pro incomposita rerum quarumpiam congerie, vel impedimentis, quae nullo ordine in castris jacent; vt *Monstrelletus* 1. vol. cap. 238. 2. vol. pag. 28. 58.

Gruehus in *Hist. Arthuri Ducis Brit.* p. 92. 94. *Philippus Rouetanus in Tactis, et alii. Octavianus Sargelianus in Viridario honoris*:

Sar eschanfaulx, searstres et Tauldis.

V. Notae Cangii ad Nicephori Bryennium lib. 4. num. 6, et *Glossar. medise Graecitatis in Toulis*.

TVLERE, pro Tollere, Auferte. Ad S. Vitaliani Episc. to. 4. Iulii p. 14. *Vestimenta cum calceamentis, sanctus vir indui solebat Tuler* etc.

† TVLERIA, regularum officium TVLERIVS, earum artifex. *Ch.* 1352. V. *Tculus*.

TVLES, Παρίσθημα, in *Glossis* La Graec. An a τῦλος, callus. V. *Matin*ium et infra *Tusillae*.

TVLI, Papiae, *Aquarum projecta*. *Ex te Tubi*.

TVLIBOSVS, Rolandinus Patav. lib. cap. 7. apud Murator. tom. 8. p. 330. *Elevato casculum clypei crepuit clypeos creperunt, fragor strug lancearum, ensium simulis infans et clavis nodosis et ferreis scintilla ad galcas Tulibosas, igneus repulsi scintillae*. Melius, vt videtur, *calibosas* legitur in MS. *Elteu*.

TVLICATVS, *Carpus*, i. *carpa*, in *Glossis* MSS. (*Gloss. lisd. Tugsum, Carpitum*. An *Tilptium*?) quo supra.)

TVLIPA, Pileus seu amiculum turcis Turcis in vso, et inde *Floretus*, Gallis *Tulippe*, quod inuenta hujus pilei speciem referat. Hanc florem describunt *Pomey* et alii recentiores. V. *Vossium* de *Verm. Hofmannum* et *Meng*. TVLIPANTVS, Pileus Turcicus Gall. *Turban*, in *Miraculis S. Georgii Mart.* to. 3. Apr. p. 153.

TVLITANNOS, pro Vixit. V. *Inscriptio* apud *Gruterum* p. 11. 1. D. M. NICE CONIVGLI B. NEMERENTI. FECIT. TVLITANNOS. QVOD. POTVIT. AN. 947. 9. CVM. QVA. VIXIT. ANNIS. XXXII. TVLIT. ANNOS. LII.

TVLLI

ELIA, *Media vel regia*, in Gloss. Is. Martinius corrigit: *Trulla*, *media aula regia*. V. *Trullus*.

LTA, TVLIVS. V. *Tolsa* et *Tolus*.

LVTANVS, *Βαδισ*, in Glossis ac. Gr. Leg. *Talusarius*, pro *Tolaris*, *Gradarius*.

MBA. (1) TVMBVS, Sepulcrum, ex Gr. *τύμβος*, quod cadaveri terrae ingelta tumulum faciat. Gloss. Lat. Gr. *Tumuli*, *βυοί, λόφοι, τύμβοι, τοκοί γῆς*. Ita emendat Salmatius ad Hist. August. pag. 439. Ebrardus letun. in Graecismo cap. 12.

A tumulo tumulum; a moneo, monumensum, etc.

Hoc nomen Tumba comprehendit omnia dicta.

Prudentius in Passione S. Hippolyti:

Sans et mura tamen tacitas claudentia Tumbas

Marmora, quae solum significans numerum.

§. Hieronym. in cap. 39. Ezechielis: *Et in Tumba sepulturae illius reuerentur*. S. Althelmus de laude Virgin.

Claesae per campos et Tumbae sponte patescunt.

Alcuinus Poëm. 9.

Omnia de pristis exurgent corpora Tumbis.

Rathbertus de Casibus S. Galli c. 9. *Tumbaque argento et auro sibi parat honorifice in eam sancti viri exequiae sunt perlatas*. Hist. Apparitionis S. Michaelis in Monte Tumba c. 1. *Hic igitur locus Tumba vocatur ab incolis, ideo quod in morem tumuli, quasi ab arenis emergens in altum, etc.* V. Valesium in Notitia Gall. p. 338. col. 1. & Mabill. to. 2. Ansel. Bened. pag. 19. *Antrum tumbale sepulcrum Christi vocat auctor Panegyrici Imp. Utuntur praeterea Beda lib. 3. Hist. c. 12. Poëta Saxonic. in Annalibus Caroli M. an. 800. Auxilius de Ordinac. For-*

mosi lib. 2. c. 4. extr. Adreualdus lib. 1. de Miracul. S. Benedicti c. 26. Aimoinus lib. 2. de Translatione S. Vincentii cap. 3. Anastasius in Vir. PP. p. 131. Harigerus in Vita S. Landoaldi n. 8. Eckehardus de Vita Nortkeri Balbuli c. 35. Ermanricus in Prologo ad Vitam S. Soli, Alcuinus Poëm. 164. Walafridus Strabus de Vita S. Galli c. 25. Hepidannus de Miracul. S. Wiboradae cap. 1. 7. Epitaphium Alcuini apud Browerum in Annal. Fuldensib. p. 41. Petrus Abbas Cellensis l. 6. Epist. 12. Versus relati a Serario in Moguncia pag. 722. Historia Inuent. corporis S. Maltidiae p. 52. Thiotfridus in Florib. l. 1. c. 6. Synodus Atrebat. an. 1125. to. 13. Spicileg. p. 49. etc. *Opertorium* vocat Sidonius lib. 3. Epist. 13. ubi Sauaro, vide in hac voce. (Le Roman de Robert le Diable MS.

*De saint Robiert enquist la vie,
Si en a la Tombe ravie,
L'oïffement qu'il y trouva
Plus d'avoir rouver n'en porta.*

Le Roman de la guerre de Troyes MS.

*Tiel sepulture et tiel Tombel,
Ne sans precieus, ne si bel, etc.)*

TVMBVLA, Paruula tumba. S. Althelmus de laude Virginitatis cap. 30.

Saxea quadratis quos condit Tumbula fossis.

Vetus Epitaphium apud Gualter. in Tabular. Sicul. pag. 33.

Virginis exemplo maiorem Tumbula templo

Clandit, Gualteri dum fuit ossa pii.

TOMBA. Pactus Legis Salicae tit. 58. §. 3. *Si quis Tombam super mortuum hominem expolians, etc.* Codd. alii, *Tomolam*; Lex vero Salica tit. 57. §. 2. *Tumulum* habet. Exteriori sepulcri partem, siue cooperucum hic intelligit Eccardus, quod olim sepulcra pretiose quandoque exornarentur. Iornandes de rebus

Uu 3

Gen

Geticis: Nocturne secreto cadaver est terra reconditum, cujus coopercula primum auro, secundo argento, tertio ferri rigore communiunt. Proprie autem tumbam hodie dicimus sepulcrum lapideum. Chronicon S. Benigni Divion. p. 438. Sepulchrum vero sancti et gloriosi Martyris ita est constructum; est Tumba ex quadris aedificata lapidibus, quae 8. cubitos in longum, quinque autem tenet in latum, etc. Chron. Senon. ad an. 1215. Sepultusque est in ecclesia S. Apri in Tumba elevata lapidea saxis decenter sculpta. Lapides tumbales, in Statutis Eccl. Trecor. an. 1455. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1155. & 1156. TVMBVS, eadem notione. Inscriptio Christiana apud Gruterum 1170. 4.

*Exornans rusticum pretioso marmore Tumbum,
In quo poscentes mira superna vident.*

Epitaph. S. Cumiani, Episcopi Hiberni, Bobii in Italia:

Pretioso lapide Tumbum decoravit devotus.

TVMBA, in alia, apud eundem, 1173. 6. V. Tynbus. Caeterum a tomba, vox nata Gall. Tomber, pro jacere, vel cadere; qui enim tombatus est, seu in tomba jacet, is prostratus est. TVMBATVS, Sepultus. Obitus S. Hathmodae, apud Pezium tom. 1. Anecd. part. 3. pag. 515.

*Membra Aaron Vatis mors Or
Tumbata retentas.*

Rursus habetur in Epitaphio ann. 1371. apud Georg. Christianum to. 1. Rer. Mogunt. p. 680. (2) Area. Otto Morena in Histor. Rerum Laudensium pag. 73. Tandem priuatim per fossatum, et per aliquam Tumbam egredientes, et post terga ipsius Placentini irruentes, etc. Petrus Crescentius lib. 1. de Agricult. cap. 6. Curiae suae Tumbae faciendae in rure occasione habitationis domini et rusticorum . . . quadruplex est consideratio, etc. Lib. 11. cap. 6. Domus et Tumbae, seu areas, et curiae ma-

gnitudo fieri debet in rure secundum domini facultatem, etc. Mox: 1. Tumbarum munitionibus fructificae arbores non plantantur, Vbi verum Gallica iussu Caroli V. Regis exarata, semper Combe praeter Agrum fossa seu terra in tumulum elevata munitionum Combe alibi vocant. (3) † Villa, casa, la Tomba. Ch. 2. 1198. sp. Murat. Antiq. Ital. p. 87.

TVMBATOR, Tubicen, Gall. Trompette. Compurus an. 1333. to. Hist. Dalphin. pag. 281. Item, de bus Tumbatoribus de Sabaud. 11. flor. V. Trumbator et Tombetta.

TVMBATVS, Sepultus. V. Tomba 1.

TVMBELLVM. Catalogus reliquiarum & ornamentorum Ecclesiae Quintini an. 1300. apud Henricum in Augusta Viromand. p. 4. Casula dom. Regis cum dalmata Tumbello. Casula alba cum dalmata et Tumbello ejusdem coloris. Cap. rubra cum dal. et Tumb. ejusd. cas. Casula virgulata de auro cum dal. Tumb. ejusd. color. Casula dom. Bartholomaei de Roya cum dal. Tumb. deauratis. Idem omnino datur quod Tunicella, adeo ut quia vestis sit presbyteri, dalmatae diaconi, tumbellum subdiaconi; ut f. leg. tunicellum.

TVMBRELLVM. V. mox in Tumbrellum.

TVMBETTA, Tuba et Tubicen Gall. Trompette. Compurus an. 1333. to. 2. Hist. Dalphin. pag. 279. V. Tumba.

TVMBRELLVM, Gall. Tombrum Instrumentum fuisse voluit modum ad castigandas mulieres nefarias, quo in aquam deiciuntur, merguntur, et inde madidae & sputae extrahuntur. Cowellus ait de plaustrum, in quo fornicationis adulterii rei contumeliae causa percutiuntur aut burgum circumferuntur. A Gallico Tomber, quod cadere, volui, volutari, deduci vox. Ejusmodi vero supplicii imago diuini, quemadmodum furca et pilorum, altam seu superiorem

iam spectabat. *Poenæ Tymboralis* licitur apud Bractonum lib. 3. Fract. 1. c. 6. §. 1. & Tract. 2. c. 3. §. 6. *Poenæ Tumberelli*, in Fleeta lib. 2. c. 1. §. 8. c. 12. §. 19. Leges Iurgor. Scotticorum c. 21. Si alius vel aliqua sit in forisfacto de pace vel cernisia: . . . pistor ponatur super collistrigium, quod dicitur Pilorie, brasiatrix super Tumbrellum, quod dicitur Castigatorium. Charta Edwardi 1. Reg. Angl. apud Pryneum in Libertat. Angl. to. 3. p. 165. In tertio transgressu habeant indicium de pillorio vel Tumbrellum. Fleeta lib. 2. c. 12 §. 29. Si pillorium, Tumborale, vel castigatorium de novo lenari feceris. Henricus V. Rex Angliae in Charta Fundat. Sheenensis Coenobii in agro Surregiensi: In huiusmodi terris, dominis ac feodis habere possunt pillorium atque Tumbrellum pro punitione malefactorum. TUMBERELLUM, f. Typus quo nummi percucuntur & signantur. Fleeta lib. 1. c. 22. §. 12. *Vi de pondere cuiuslibet denarii sciatur legitimum pondus, concessum est, quod licebit cuilibet pecuniam recipere, et liberare particulatim per pondas §. solidorum ad hoc pronisum, et quod fuerit inferius per Tumberellum per custodem cambii Regis sternatum.* V. Skenæum de Verbor. significat. v. *Tumbrellum*.
 TUMBA, Parua Tumba. V. Tumba 1.
 TUMBUS, Sepulcrum, Tombe. V. Tumba 1.
 TUMENTUM, a Tumere, quia in filo vel tela tument, nec subtilitatem habet, unde Tumentuosus, tumentio pennis, Ioh. de lanua, male pro Tumentum, ut videtur. Gloss. Lat. Gall. Sangerman. Tumentum, Enstement, Tumor.
 TUMEX, Σμῦδιξ, αἵματός τὸς τόπος, in Glossis Lat. Gr. et Gr. Lat. Livor, vibex. Perperam in Supplemento Antiquarii Tubex. Pro τόπος Martinus velle τόπος.
 TUMIDARE, Inflare, tumefacere. Aq. SS. Valeriani et Soc. Mart. to. 2. Aprilis p. 206. Gloss. Gr. Lat.

Ondalus, Tumescio, Turgesco, Tumido.

TUMINVS, Species mensurae Siculis et Neapolitanis. Charta an. 1504. pro Carmelitis Neapol. in Bullario Carmel. pag. 624. *Elemosinaliter dare prouiderint Tumines salis duodecim singulis annis pro vsu fratrum et Deo famulantium in eodem monasterio, etc.* Occurrit pluries. V. *Truncus salis* post *Truncus* 7. *Tuminus*, et *Tumulus*.

TUMIX, Τύμπαρος, in Gloss. Gr. Lat. MS. et edito.

TUMINVS, Idem quod *Tuminus*. Constitut. Frederici Regis Siciliae c. 20.

† TUMNA, campanae claua ferrea. Ch. 2. 1402.

TUMO, Temo, Gall. *Timon*. Guido de Vigevano de modo expugnandi T. S. c. 12.

TUMORATVS, Tumens, tumidus. Processus de ven. Maria de Malliaco, to. 3. Martii p. 751.

TUMPLEBANVS, in Metropoli Salisburgensi to. 3. pag. 30. qui pag. 4. *Major plebanus*.

TUMPLETVRA, f. Ars exstruendarum munitionum, a Saxonico *Tun*, Sepes, septum, sepimentum, et Latino-barbaro *Pleitura*, seu *Pleidura*, locus septus. Epitaphium an. 1585. in Ecclesia de Fouquequourt dioecesis Ambianens. *Florentius Morandus filius Mathaei, pietatis studiosus, aequitate florens, agriculturae, geometriae, Tumpleturae artibus peritus, claris probisque vixit virtutis laude comparandus, placida morte solatus, etc.* † Mendum est pro *tum pleitura*.

TUMVLARIVS, *Tumularia sepultura*, Tumba, Sepulcrum. Andr. Floriac. Monac. in Vita MS. S. Gauzlini Bituric. Archiepisc. lib. 1. V. *Tumba* 1. et *Tumulus*.

TUMVLATOR. In Necrologio Eccles. Carnut. ad diem v. Idus Iulii: *Sigo lenito . . . ammirandi praefatus Fulberti . . . dicitur Tumulator liberalis*, quippe qui celebrandis ejus exsequiis, ornandoque tumulo opes et operam contulerit, ut habet *Mabil-*
 U u 4

billonius. to. 4. Annal. Benedict. p. 80.

TVMVLLVLVS, *Parvus tumulus*, Iohann. de Ianua; *Petit sepulchre ou petit Tombliau*, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm. V. *Tumularius*.

† TVMVLTVARE, tumultuose clamare. Lit. reuiss. a. 1386.

TVMVLVS, Mensura frumentaria, Siculis et Melitenisibus, *Tomolo* Miracula B. Iohannis Abbatis. to. 7. Maii p. 124. *In loco quodam arboribus undique septo, cuiusdam vineae Mauri genitoris sui, in agro Caelicensi passas, capacisatis in semine Tumulorum irinum cum dimidio*. V. *Tuminus* et *Malbergium*.

TUNC. *Ad Tunc*, Tum, tunc, Gall. *Alors*, apud Thomam Madox Formul. Anglic. pag. 273. *Ex nunc pro vs ex tunc, et ex tunc pro vs ex nunc*, formula in Litteris Caroli V. Reg. Franc. an. 1369. to. 5. Ordinatio. p. 269. et alibi, qua aliquid firmo ac statuto consilio factum esse significatur.

TUNCHINIVM, Decania vel coetus judicialis, cui praeerat *Tunginus*, si vera lectio est. Pactus Legis Salicae tit. 63. *Si quis de parentilla tollere se voluerit, in malum aut in Tunchinium admallare debet, etc.* Aliter Lex Salica ut. 63. §. 1. ut videre est mox in *Tunginus*.

TVNGEREASA, TVNGERESA, *Praepositus curiae urbanae*, Hicetio Dissert. Epist. pag. 57. a Saxónico *tun*, villa, praedium, vicus, et *Geresa*: de quo supra. V. *Tangranio*.

TVNGINVS, *Index, qui post Comitem* ist. in veteri Glossario: *Tungi*, seu villae Praefectus, *Iudex*; a *tun*, Saxon. villa, vicus, praedium, territorium; quod malum, quam quod vult Wendelinus, a Teutonico *Tong*, i. lingua, deductum vocabulum, quod *Tunginus* lingua sit centenarii. Alii a *Tegn*, Saxónico, *Minister*, de qua voce egimus in *Thaynus*, profectum volunt. Lex Salica tit. 46. §. 1. *Tunginus aut Centenarius malum indicent, etc.* Tit. 48. *Debent testes iurati dicere, quod ibi fuissent in mallo, ubi Tunginus et Centena-*

rius indixerunt. Tit. 63. §. 1. *Si quis de parentilla tollere se voluerit, in mallo ante Tunginum aut Centenarium ambulet, etc.* Ecardus notis ad Pactum Legis Salicae tit. 47. §. 1. asserit nomen *Tungi*, *Tungini*, vel *Tunini*, formatum esse ex *Tincman*, et proprie significare *Decanum*, quod inuenitur in Glossario MS. Florentino: *Centenarium, hunc, Decanum* vero *Tincman* vocari. Origo vocis, inquit *Tahun*, vel *Tia*, quae pro *Decano* aguntur in Pacto Legis Salicae tit. 4. §. 5. et 8. hinc *Tehung*, *Ting*, *Tunginus*, *Tincman* verboreus est *Decanus*. Aliunde arcessit Vossius tit. 2. de Vitiis serm. c. 18. ubi etiam habet *Tunginus*. V. *Decanus* et *Tanchinium*.

TVNGRAVIO, TVNGRAVIVS, *Tungi Praepositus* id est, villae; nam *tun*, ut mox diximus, Saxonibus est villa, vicus praedium, territorium; et *Gere* Praefectus, Praepositus; quasi *Tangere*. Leges Ethelredi Regis Anglorum apud Weneringum editae c. 24. *Portirena, vel Tangranio, vel Praepositus compellat aliquem, per theloneum superstenerit, etc.*

TVNICA, (1) Vestis Sacerdotum, quam duplicem induunt Episcopi, subter casulam, ut est apud Ambrosium lib. 2. de Eccles. Officiis. c. 22. Ruperrum lib. 1. de Diuina Officiis. c. 23. Durandum lib. 3. Rationum. c. 10. etc. Eadem *Tunica* postea dicitur apud Innocentium III. lib. 1. Mysterior. Missae cap. 10. §. 1. TVNICA CVM TINTINNABULO, Missa vetus ex codice Ratoldi Norwiciensis Corbeiensis. V. *Tintinnabulum*. TVNICA, est etiam Clericorum vestis propria, apud Honoratum August. lib. 1. cap. 232. TVNICA PLUMBEA. Lex Bajuvar. tit. 1. cap. 11. §. 1. *Si quis Episcopum quem constituit Rex, vel populus elegit Pontificem, occiderit, scilicet eum Regi vel plebi, aut parentibus secundum hoc editum. Fiat Tunica plumbea secundum statum ejus, et quod ipsa pensauerit, auri tantum det, qui eum occidit, etc.* TVNICA AGILIS

AGILIS. Ioan. Mon. in Vita S. Odonis Abbat. lib. 2. cap. 8. *Camque ejus membra tabescere cernerem, furti in agilem Tunnicam jussi, quae ejus post tueri et calefacere penetralia.* Ita editio Mabillonii: at Duchesnianus habet *agiliter*. TVNICA FEMORALIS, Quae ad femoralia descendebat. Canones Hibern. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 5: (2) *Sagum militare, quod armaturae ferreae, vel thoraci superinduebatur, Cotte d'armes.* Ita fere semper Scriptores Gallici hac appellatione donant, varie vocabulo elato. TVNICA AD ARMARE, eadem notione. Comput. ann. 1202. apud D. Brussel tom. 2. de Usu feud. pag. cci. † TVNICA AVDAX, l. q. *Corardis*, ap. Ludew. T. XII. Reliq. p. 13. † TVNICA HARDIATA HARDITA, idem. TVNICLA. Chronic. Bruc. ad an. 1394. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. col. 864. TVNICATIM, Ad instar tunicae. Pseudo-Ovidius de Vetula. TVNICELLA, Veltis Subdiaconorum propria, quae et *subtile*. V. Durandum lib. 3. Ration. c. 11. num. 3. Pro *tunica* pontificali occurrit in Synodo Valentina an. 1590. to. 4. Concil. Hispan. pag. 469. In officio Missae Celebrans semper *visitur planeta super albam; si autem sit Episcopus et solenniter celebrat, super dalmaticam et Tunicellam.* De usu *Tunicellae* plura videlicet apud Matros fratres in Hierolexico. TVNICELLA Monachorum. V. Haëstrenum lib. 5. Disquisit. Monast. tract. 3. cap. 7. extreino. TVNICELLA Sanctimonialium, in Vita B. Colerae, tom. 1. Sanctorum Martii p. 552. (3) † *Tunica furni*, s. ambitus ejusdem, in Hist. Treuir. t. I. p. 669.

TVNICIVM, Tunerum, Tunetanum regnum, *Tunis*, in Inventar. Chartar. Reg. an. 1482. fol. 100.

TVNINA, Thunnus salus, Ital. *Tonnina*. Annales Genuens. ad. an. 1285. apud Murator. to. 6. col. 590. V. *Tonnina* et *Tunnaria*.

TVNINVM. Lex Bajwar. tit. I. cap. 14. §. 5. *Ad casas dominicas, stabu-*

lare; seuile, granicam, vel Tuninum recuperandum, pedituras rationabiles accipians. Editio Tiliiana habet *stabilire*, et *recuperando*; Heroldina, *stabulam*. Quidam putant, *tuninum* hoc loco esse aedificium *tunnis* recondendis idoneum. Vossius vero vocem formatam putat ex Germanico *tunn*, quod vniuersum locum septum sonat, ac particularem hortum. Huic interpretationi fauet Codex Irminonis Abb. Sangerm. fol. 65. vo. *Claudius de Tunini periticam unam.* Et fol. 70. *Autlemarus seruus . . . facis carepera, claudius in curte dominica de Tunino parietem unum, etc.*

TVNLEIVM, Tributum, etc. V. in *Telon*.

TVNNA, TONNA, Vas aquae, vini, cerevisiae, et alterius liquoris capax, Gallis, Germ. Belg. *Tonne*. Alcuinus Poëm. 221.

*Et Nemias Graeco infundat sua
pocula Baccho,*

*Qui secum Tunnam semper portare
suescit.*

Quibus verbis innuit Pincer iam regium. S. Audoenus in Vita S. Eligii lib. 2. c. 38. *Camque vasa sunt sigillatim sollicitè considerares, reperis fortuitum Tunnam, ubi paucillam habueras antea, usque ad os tunc vino exundante repletam.* TONNA. Vita S. Tillonis Mon. n. 29. *Erat etiam . . . in cellario fratrum positi vas, quod vulgo Tonna vocatur, habens modicum salerni.* TONA, in Miraculis S. Angilberti Abbat. saec. 4. Benedict. part. 1. pag. 134. TONNAVS, eodem significatu. Charta an. 855. in Append. Marcae Hup. col. 788. TVNNARE, ex Gall. *Entonner*, in *tunnam* seu doliis infundere, doliis vina aut simile quid indere. Iter Camerarii Scotici cap. 6. de Gustatoribus cerevisiae, TONNELLVS, Parua *tonna*, apud Petrum Celsensem l. 9. Epist. 5. (*Tonnellus*, in Privilegio Leduini Abb. an. 1036. e Chartulario S. Vedasti Atrebat. TONNELLA, apud Boudouiniam in Vita S. Radegundis c. 10. et Guibertum lib. 3. de Vita sua

Uu 5
c. 2.

C. S. TVNNELLA, apud Thwroc-
zium in Hist. Hungar. anno 1335.
TONNAGIVM, in Statuto 2. West-
monasteriensi c. 29. Vestigial ex vino
et mercibus quibusdam, tam euectis,
quam aduectis, juxta *tonnaram* ponde-
ra impostum. Spelmannus. TON-
LARIUS, *Touarum* artifex, victor,
Gall. *Tonnelier*. Conuentio ann.
1202. apud Lobinell. tom. 5. Hist.
Parisi. p. 600. col. 1. TONNEI-
LARIA, Doliaria officina, Gall.
Tonnelerie, in Charta an. 1306.
apud eumd. Lobinell. tom. 3. pag.
131.

TVNNARIA, TVNNINA, TONNA-
RIA, -Viuarium, seu piscaria ryn-
norum. Charta Caroli I. Regis Si-
ciliae an. 1277. apud Vghellum tom.
7. p. 807. In *Tunnaria* vero *Paler-
mi* annis singulis 50. barilia de man-
sée de Zurra, et totidem de alia *Tun-
nina* deferenda per mare expensis no-
stris, etc. *Tunnariae* Panormitanae
mentio fit etiam in Charta Friderici
II. Imp. an. 1211. apud Rocchum
Pirrum to. 1. p. 144. TVNNINA,
eodem intellectu. Notitia Eccl. Ce-
phalædit. apud Rocchum Pirrum
in Sicil. sacr. p. 485. TVNNARIA
PISCATIO, in l. venditor, D.
Commun. praed. De Thynnorum
piscatione circa Bosphorum agit Op-
pianus lib. 3. et 4. Halieut. Adde
Plinium lib. 9. cap. 15. TVNNI-
NA, Thunus salius, Ital. *Tonnina*.
Chronicon Richardi de S. Germano
apud Murator. to. 7. col. 1030. V.
Tunina et *Tonnina*. TVNNIVM,
Locus tunnis reponendis destinatus,
in Amalthea e Cod. Leg. antiq.

† TVNSILLAE, *maiae*, in Gloss. ad
Alex. Iatrofoph.

TVNSIM, *Minusim*, *concisim* vel *per-
cussim*, Io. de Ianua; *Mennemens*, in
Glossis Lat. Gall. Sangerm.

TVNPINVS, Decanus, iudex. V.
Tungenus.

TVO, *αττιζω*, in Gloss. Lat. Gr. Aliæ
Graec. Lat. *Αττιζω*, *Contemplor*,
Tuo, *Contueor*, *Intueor*. Vnde *Tue-
re*, pro *Tueri*, videre, dictum col-
ligitur.

TVOMVM, ex Ital. *Domo*, aedes in
Tholi formam aedificata, in Vita S.

Vdatrici Episcopi 'Augustinus' mu-
24. edir. Mabillonii.

TVPHA, Genus venilli. V. *Tafa*.

TVPINA. (1) Species exercitii mi-
litaris ludicri, Gallis olim *Tapinas*.
Litterae Edwardi III. Regis Angl.
an. 1329. apud Rymer. to. 4. p.
396. *Ex parte nostra inhiberi fa-
ciat . . . terminamenta, bardicium*
Tapinas aut *iustus* facere, *ascutum*
quaerere, etc. V. P. Honoratum d.
S. Maria lib. 2. Dissertat. Hist. c.
Critic. in Equitum Ordines p. 191
(2) † Olla terrea, vas terrenum
Gall. ol. *Tapin*. Ch. Mf. a. 1081.

TVPPA CATENAE, Seta, in Vita
S. Raynerii, to. 3. l. xxi. p. 448. d.
Italico *Toppa*, Academicis Cruci-
nis, *Seramento di piastra di ferro* in
ingegni, per li quali si volge la cha-
ne, jasso per serrare.

† TVRABVLA, baculus collo porco-
rum appensus, ne praeta subvertatur.
Consuet. Solens.

TVRABVLVM, pro *Thuribulum*, in
veteri orbis Descriptione c. 18. V.
Ratillum et *Thuribulum*.

TVRACHIVM, Epistomium, doli ed-
ruramentum, Ital. *Turacciolo*, *surciglio*.
Vita S. Bernardini Sen. n. 54. to. 5.
Maii p. 276.*

TVRADIA, pro *Caradia*. V. *Car-
tura*.

TVRBA. (1) Niger cespes, qui
terra palustri et bituminosa eructat,
et vicem carbonis praebet, Gal.
Tourbe, Teutonibus *Torf*, vel *Turf*.
Lambertus Ardensis p. 257. *Qua-
dam similiter marrisum, et aqua,*
proprium perfodi fecit, et in Turba
difsecari. Charta Eustachii de Cam-
panier, seu de Hames an. 1210. in
Tabular. S. Bertini: *Decem milia*
glebarum, quae Turbos vocantur
. . . . *sodere valeant ad focum suum*.

TVRFA, Charta an. 1246. apud
Miraeum to. 2. pag. 1323. col. 1.

TVRVA, pro *Turba*, scribitur apud
Rogerum Houedenum p. 784. ex
Anglico *Turf*, vel *Torf*. Dissert.
autem *turba*, a *blestia*, ait Spelman-
nus, quod *turba* e terrae corpore
effoditur, *blestia* ab eius superficie
abraditur; vtraque in ignis alimen-
tum a rusticis plurimis et a nobili-
bus

bus ipsa in palustribus regionibus adhibita. *Bleßiam*, nostris *Blöche* appellari subdit. TVRVVS. Charta an. 1101. apud Miraeum to. 1. p. 168. col. 2. TVRBO, eadem notione. Iohan. Iperii Chron. S. Bertini apud Marten. to. 3. Anecd. col. 757. TVRBARIAE, Loci ejusmodi cespitibus fodiendis idonei, quomodo describuntur apud Willelmum Armoricum lib. 2. Philipp. vbi de Flandria:

Arida gleba foco siccis incisa mariscis.

TVRBERA, Idem, ut puto, quod *Turbaria*. Formul. Angl. Thomae Madox p. 275. Concessi . . . *pasturam de Middelmora cum Turbera quantum ad nos pertinet, et terram nostram, etc.* TVRBAGIVM, lus *turbas* fodiendi. Charta Philippi Pulcri Regis Franc. ann. 1308. ex Chartul. 23. Corb. TVRBARE, *Turbas* fodere, Gall. *Tourber*. Charta Philippi Pulcri Regis Franc. ann. 1308. ex Chartul. 23. Corb. (2) Practicis Gallicis vulgo *Turbe*, vel *Esquasse par turbe*, Inquisitio, a iudice delegata super usu et more recepto in aliqua provincia. *Ordinatio de inquisitione consuetudinum facienda*, *Inquiresur de consuetudine in hunc modum: Vocabuntur plures sapientes, carentes suspitione. Ipsis vocatis proponetur eis consuetudo, et dabitur eis in scriptis; qua proposita, jurabunt quod ipsi dicent, et fideliter referent illud, quod sciunt, et credunt, per os unius ex ipsis, et videantur usitari super illa consuetudine. Quo iuramento praestito, trahens se ad partem, et deliberabunt, et referent deliberationem illam, et dicent inter quas viderunt illam consuetudinem, et in quo casu, et quo loco, et si fuit iudicatum, et de circumstantiis, et omnia redigens in scriptis. Et mittantur ad curiam clausa, sub sigillis inquisitorum, et reddent omnes causam ducti sui, etiam in Turba. Habetur etiam in veteri Consuetudine Bituricensi, edita a Thomasterio, articulus: *Comens Coustume se dois prout, vbi eadem ferue statuuntur.**

Ejusmodi *Turbas* amouit Rex Ludouicus XIV. edicto suo anno 1667. art. 13. (3) Haereticorum conuentus. Cod. Theod. lib. 16. tit. 5. leg. 3. (4) † Actio juridica, qua quis in possessione sua *turbatur*, Gall. *Trouble*. Ch. Mf. a. 1319.

TVRBAGIVM. V. in *Turba* 1.

TVRBAMEN, *Turba*, morus, apud Willelmum Neubrigensem lib. 4. cap. 8.

TVRBANTIA, vt *Turbamen*. Chron. Dandub apud Murator. tom. 12. col. 213.

TVRBARE, Omnem animi sensum caedendo auferre. Lex Bajw. tit. 5. §. 6. *Si enim plagaueris, et cernella appareant, . . . et si enim tantum cecideris, et Turbaueris, usque dum eam seminum relinquant, etc.* V. alia notione in *Turba* 1. TVRBARE OCVLVM, Excutere, pro *Exturbare*. Charta Alfonsi VI. Imperat. Hispaniar. an. 1086. apud Anton. de Yepes to. 6.

TVRBARIA. Videbis in *Turba* 1.

TVRBARIVS, V. mox in *Turbi* culi.

† TVRBATICVS, agitur, turbulentus, t. 3. Aug. p. 772.

† TVRBATIO, jus *turbas* fodiendi. Ch. a. 1294.

TVRBEDINES, pro *Turbines*, apud Ruricium Lemouicensis Episcop. lib. 2. Epist. 51. Propter vitae istius *Turbedines ac procellas*.

TVRBELLA, *Turba*, molestia. Capitularia Caroli C. tit. 17. TVRBELLA, Seditio. Aninianus lib. 14. *Populorum quondam Turbela disceproi*.

TVRRELIX, Διχῆλος, ἐρίου εἶδος, in Glossis Lat. Gr. Aliis Gr. Lat. Διχῆλος, ἐρίου εἶδος, *Turbalia*, *disulcus*, *bisulcus*, *bifidus*. Martinus emendat *Turdelix*, αἰχῆλα, parvus turdus.

TVRRELLA, Procella, quae aerem *turbat*. S. Augustinus lib. 1. de Ciuit. Dei: *Omnem motum cordis, et salum, omnesque Turbellas fluitare asserit*. Baldricus Dolentis in Vita Roberti de Arbrifello: *Cum me et multo mundi fluctuagi inquit-*

ter Turbella. Alii codd. habent *procella*.

TVRBERA. V. supra in *Turba* I.

TVRBICARE. V. mox in *Turbi-*
dare.

TVRBICVLI, TVRBARII, vulgo *Kerni*, dicti apud Hibernos milites levis armaturae, qui jaculis ammentatis, machaeris, & cultris, siue fisis, *Skeynes* vocatis, dimicabant; de quibus Henricus Marleburgensis, et ex eo Iacobus Waraeus in Antiquitatib. Hibernicis c. 12. sect. 1.

TVRVIDARE, *Perturbare*, iram concitare, in Gemma. Sidonius lib. 1. Epist. 2. *Animae serenitatem secularium versusiurum flatibus Turbidare*. Mart. Capella lib. 1. *Commotio-nem nubilo Turbidari*. In Glossario MS. quod laudat Vossius lib. 4. de Vitiis serm. c. 28. habetur: *Turbicare, Turbationem facere*. V. *Turbulensare*.

TVRIFICARI, Raucum fieri, Gall. *S'enrouer*. Medicina Salernitana edit. 1622. pag. III.

Si vinum rubrum nimium quan-
doque bibatur,
Venter stipatur, vox limpida
Turbificatur.

TVRBINARE, *Επιτροχιζω*, in Glossis Lat. Graec. *Turbinatus*, in formam turbinis acutus, apud Plinium & alios. *Turbinatus capillus*, Callimistratus, cincinnatus, Gall. *Frisé, bouclé*, in Synodo Oriolana an. 1600. tom. 4. Concil. Hispan. p. 719.

TVRBINVS, Turbo, Gall. *Tonpie*. Glossae Graeco-Latinae; *Στρομβος, Turbo, Turbinus*.

TVRBITVDO, Turbo. Vita S. Amandi. to. 1. Iunii pag. 631.

TVRBO, Gleba, Gall. *Tourbe*. V. *Turba* I.

TVRBONES, *Minae, terrores, clamores*. Papias.

TVRBVLENTARE. Vitur S. Zeno Veronensis serm. de Patientia. (V. *Turbidare*.)

TVRBVLOSVS, Conturbatus. Vita S. Elizabethae Schonau. to. 3. Iunii

p. 615. *Quia necesse est confideri omnem Turbulosam.*

TVRCARE, Quempiam ad Mahometanum superstitionem traducere. *Turcam* facere. Raimundus de Agiles p. 148.

TVRCASIA, Pharetra. Mauritius Episcop. Catanensis in Hist. Transi. corporis S. Agathae V. et M. num. 4. *Artes reliquos, ne quouis iudicio poffent detegi, in duabus pharetris, quae vulgo Tarcafias nominant, occultant*. Et num. 13. *Reliquias de Turcafia reuerenter extraxi*. Ita etiam apud Bollandistas tom. x. Febr. pag. 63. Quibus locis Pirtus *Tharcafus* & *Tarcafios* habet; et recte, si voces Graecanicam aevi inferioris spectemus; nam *ταρχασιος* hac notione occurrit apud Cananum p. 19. & alios a Meurfio laudatos. Itali enim *Turcasso* dicunt, qua voce Villaneus lib. 8. cap. 35. et Marthaeus Villaneus lib. 6. cap. 54. Gall. vero *Carquois* dicunt. V. Oct. Ferrarium in *Cartasso*.

TVRCELLVS, pro *Tursellus*. V. *Tursa* I.

TVRCHEMANNVS, Interpres, Gall. *Trucheman*. V. *Dragumans*. Alibi est in *Turcomannus*.

TVRCHESVS, Lapis pretiosus, Gall. *Turquoise*, Turcica gemma. Occurrit in venditione *joculorum* facta. 1347. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 568. V. *Turchina* et *Turkesius*.

TVRCHIFARVS, Monetae specie. Turcicae species. Conuentiones Michaelis Palaeologi Imper. et Germanorum an. 1261. a nobis editae post Historiam Gallo Byzantinam: *Imperatores aureos et Turchifaros licet extrahere ad eorum voluntatem a te ferre*.

TVRCHIMANNVS, Interpres Gall. *Trucheman*. Hist. Sicula apud Murator. to. 8. col. 779. V. *Dragumans*.

TVRCHINA, Academicis Cruscanis. *Pietra preziosa, così detta dal suo colore, che anche si chiama onice*. Lapis pretiosus, Germ. *Erfstis*, quoniam veterum calaide multi confundunt. Acta S. Franciscæ Rom. to. 2. Martii p. 112. * *Decimus* per lapid.

apis erat similis Turchinae. V. Phil. b. Munet in suo Gallicae ac Lat. linguae Inuentario, Menagium in leymol. Gall. et *Turkefius*.

TURCHINVS, Caeruleus, Ital. *Turchino*, Gall. *Turquin*, Translatio S. Prosperi et Venerii, to. 5. Iunii pag. 70. *Duobus velis sericis coloris Turchini. Turchinus* dicitur a Turis, quod iis admodum placeat color caeruleus.

TURCHOMANNVS. V. in *Turcomannus*.

TURCHONIANVS, pro *Turchomannus*, mendose, ni fallor. Epistola Idonis Episc. Tuscul. an. 1249. ad Innocentium IV. PP. tom. 7. Spicil. Acher. pag. 215. *Turchoniani paulo ante cum nimia multitudine Antiochiam aggressi fuerant.*

TURCIMANVS, Interpres, peregrini sermonis explicator, Gall. *Truchemen*. Richardi de S. Germano Chron. apud Murator. to. 7. col. 987. V. *Dragumanns*.

TURCISCHA, Vestis species Turcorum propria. Candidus Decembris in Vita Philippi Vicecomit. Mediolan. apud Murator. to. 20. col. 1007. V. *Turquesimus*.

TURCOISIVS. a Gall. *Turquoise*, Lapis pretiosus. Inuentar. S. Capellae Paris. ann. 1376. ex Bibl. Reg. V. *Turchina*.

TURCOMANNVS, inquit Scaliger lib. 3. Canonum Isagogic. aut *Turcmen*, proprie est *vagabundus*, qui stabulum, ut Plautus loquitur, non habet, cuiusmodi est natio; unde isti Turcomanni sumebantur, Circassii finitima. *Turchemanni*, apud Sanurum lib. 3. part. 12. cap. 1. Hi, inquit, inter Saracenos prae caeteris despectiores, nec castra, nec ciuitates habent, nec lucris inhiant, solis animalibus contenti, tentoriis de stro viuunt. Radulfus de Gestis Friderici I. Imp. apud Murator. to. 6. col. 1194. *Post haec innenerunt Turcomannos de Berza; sunt enim aggressi Turchi, qui nullo detinentur imperio, et nulla loca possident, sed morantur in agris.* Eadem tere habet Sicardus Episc. Cremon. in Chronico apud eundem Murator.

to. 7. col. 609. *Perperam Turcomanni* legitur in Chronico T. S. Radulphi Coggeshal. Abb. apud Marten. tom. 5. Ampliff. Collect. col. 960. ut satis patet ex col. 548. ubi idem populi memorantur atque dicuntur *Turcomanni*.

TURCOPVLI, *Milites levis armaturae*, ut auctor est W. Tyrius lib. 1. c. 7. lib. 19. c. 24. lib. 22. cap. 27. *Turcopuli equites*, in Additamentis ad Matth. Paris p. 119. Sic porro dicti, inquit Raimundus de Agiles, qui vel nutriti apud Turcos, vel de matre Christiana, patre Turco procreantur. Albercus Aq. lib. 5. c. 3. *Turcopoli gens impia et dicta Christiana nomine, non opere, qui ex Turco patre, et Graeca matre procreati, etc.* Nempe quanti Turcorum filii; ea enim vis est dictionis *πῆλεις* apud Graecos recentiores. *Ταρχοῦλα* neutro genere effert Nicephorus Gregoras lib. 7. pag. 159. edit. Genev. **TURCOPLI**, apud Rogerum Houedenum p. 660. ex Gallico *Turcoples*. **TURCOPVLARIVS**, qui *Turcopolis* conductinis praefectus erat, quo nomine erat dignitas in Aula Regum Cypri, de qua mentio fit in Adfisiis Hierosol. MSS. et apud Stephan. Lusinian. in Hist. Cypr. ut et apud Hospitalarios Equites. Statuta Ordinis Hospital. S. Ioan. Hierosol. tit. 19. §. 7. **TURCOPLARVS** de Rhodes, Prior Hospitalis S. Iohannis Ierusalem in terra nostra Hiberniae, in Litteris an. 1408. apud Rymer. tom. 8. pag. 525. *Turcopler de Roder*, in aliis an. 1443. to. 11. p. 45.

TURCVIANNVS. V. in *Turcomannus*.

TURCVS MAGNVS, Bernardo de Breydenbach Itin. Ierosol. pag. 212. Imperator Turcarum, ut apud Gallos *le grand Turc*. *Turchus* nude pluries dicitur in Epistola Calixti III. PP. ann. 1456. ad Carolum VII. Regem Franc. e Bibl. Regia.

TURELLA. (1) Vgutio MS. *Toleris*, sunt membrorum tumores circa unam stanses; has vulgo per diminutionem *tunicas*, vel *Turellas* vocant. Haec

Haec in faucibus solent surgescere.
 Io. de lanua habet *Tufillas*. (2) Par-
 vus agger inter agros ductus, per
 quem inceditur. Privilegium Hen-
 ricus domini de Soliaco an. 1301.
 apud Thomasterium in Biturig. p.
 123. V. *Toralum*. (3) *Turricula*,
 Gall. *Tourrelle*. Charta Edwardi I.
 Regis Angl. *Fundata per muros*
et Turcellas villas Burdegal. Et
 innox: *In muris et Turcellis praedi-*
dictis.

TVRELLVS, Idem quod *Turella* 3.
 Litterae an. 1327. apud Rymer.
 tom. 4. pag. 297. *Muros, fossata et*
Turellas ac munitiones ejusdem cini-
tatis. Rursum occurrit ibidem, vt
 et in Litteris ann. 1378. tom. 7. pag.
 185.

TVRELVPINI. V. infra *Turlu-*
pini.

TVRFA, Cespes. V. *Turba* 1.

TVRGOLVM. *Vas interius grossum*
et turgidum, apud Iohannem de la-
 nuua. Lego *Turgiolum* in editione
 an. 1514. vt et in Glossis Lat. Gall.
 Sangerman. vbi redditur *un vaissel*
gros dedans.

TVRGIA. Sus, vt puro, Gall. *Truie*,
 Ital. *Troja*. Statuta Montis-regalis
 pag. 306. *Item pro qualibet Turgia*
sol. den. octo. Item pro qualibet bestia
vacina sol. den. octo.

TVRGIDARE, Tumefacere. *Miracula*
 S. Gibriani pag. 647. *Cancer . . .*
infectione sua ipsam coxam in modum
columnae Turgidanis.

TVRGIOLOVM. V. in *Targeo-*
lupn.

TVRGNI, Species columbarum, a co-
 lore sic dicti, inquit Petrus de Cre-
 scentius lib. 9. c. 88. vbi vetus ejus
 interpret Gallicus *bruns* vertit; sed
 forte legendum *Turchini*. V. *Tur-*
chinus.

TVRGO, Acipenser, Tursio, Gall.
Esturgeon. V. locum in *Asacheia*.

TVRGOR, *Tumor*, *Turgiditas*, Iohan-
 ni de lanua; *Enflure*, in Glossis Lat.
 Gall. Sangerman. Flodoardus lib. 1.
 Hist. Rem. cap. 20.

TVRIBVLARIVS, **TVRIBVLVM**.
 V. in *Thuribularius* et *Thuribu-*
lum.

TVRIDVSVS. *Miracula* S. Entropi
 n. 21. de quibusdam captivis: *7*
mens autem de captione eorum, quos-
quosdam ne Turidavis suis, et jussu
de Ecclesia S. Entropi vi vel au-
re inde compedes ferreos fortissim
apporarent. Locus luxatus; vbi
 gendum forte *Turribas*, milites
 licet, qui turres struebant.

TVRIO, Arboris vel arbuti teser-
 tas, apud Columellam lib. 12.

48. *Lauri Turiones in hoc usu mi-*
sio, ut olivas deprimant. Apul.
 lib. 8. cap. 1. *Elixatur in ap-*
marina, cum Turionibus lauri
metheo. Occurrit apud Gariopet-
 tum lib. 1. c. 17. lib. 2. c. 3. lib. 3.
 c. 19. 30. 52. et alibi non leae
 Nos vulgo dicimus *Bourjon*, fort.
 pro *Tourjon*.

† **TVRIVS**, Iturio, in Ch. a. 1059.

TVRIZELLVS, *Turricula*, ni falli-
 Chron. Parin. ad an. 1307. apud
 Murator. to. 9. col. 266. *Das Tur-*
zelli primo sancti et leuati sacras
per baptismo Ecclesiae majoris cum o-
locellis et campanis decoratis.

TVRKESIVS, Lapis pretiosus, vulgo
Turquoise. Monasticum Anglic. n. 5.
 pag. 314. V. *Tarchesius*.

TVRELVPINI, vel vt legit Hofman-
 nus, *Turelpini*, Haereticus Valde-
 sium sectarii, in Gallia sub Carolo
 V. Rege Franciae ann. 1372. de
 bus Bernardus Lutzenburgius et
 Prateolus de Haeretic. sic dicti, a-
 quit Vignerius, ann. 1159. quod
 ea tantum habitarent loca, quae le-
 pis exposita erant. V. Menagium
 in Originationibus Francicis et De-
 fertat. de Beaufobre de Adamant
 part. 2.

TVRMA. (1) **TVRMA**, **TVRMA**
 Lex 3. Cod. Theod. de Privileg. co-
 rum, qui in sacro Palatio militabant.
Quibus omnibus condonamus, ne de
uictorum vel Turmariorum, quas Co-
pularios vocant, curam fudeant, vel
obsequium Teunonariorum, vel Pro-
typiae, Vbi Turmaris inter villa
ficia numerantur; erant quippe
qui Turmas Tyronum exigebant.
 Nam cum prouinciales reuerentur
 ad Tyrones praebendos; vt est in
 lege 7. Cod. Theodosii de Tyronibus.

bus, pro quibus interdum eorum aestimatio praestabatur, quae 36. solidorum erat ex d. l. qui has aestimationes recipiebant, *Teimonarii* dicebantur; ut *Turmarii*, qui pretium *Turmarum*, hoc est, plurium Tyronum vnde constaretur Decuria aut Centuria, vel cohors. Ita enim vox *Turma* usurpatur in lege 8. d. tit. de Tyronib. *Inter optimas le-
dissimorum militum Turmas, neminem e numero servorum dandum esse decernimus, etc.* (2) Regio. S. Augustinus de Cura pro mortuis c. 12. *Homo quidam de Turma, Curina nomine, municipii Tulliensis, quod Hyp-
poni proximum est, curtalis pauper, vix ibius loci Duumvir altius et simpliciter rusticanus, etc.* V. *Norma*. *TVRMARCHA*, Turmae seu regionis Praefectus; constabat autem Turma 30. militibus. Theophylactus *Turmarchus*, apud Iohannem VIII. PP. Epist. 240. Fragmentum Hist. Longob. editum a Camillo Peregrino p. 146. *His diebus Theodorus Turmacq Benevento praeeat. Legendum ibi indubie Turmarcha, ex Graeco-Barbaro τερμαρχης. Ita etiam emendandum apud Vghellum to. 1. p. 995. Stratigotis, Indicibus, Vicecomitibus, Turmarchis, Placariis, etc. pro Curmarchis.* (3) In Capitul. Caroli M. lib. 7. c. 163. *Iubentur omnes Presbyteri parochiae ad civitatem per Turmas, et per hebdomadas, ab Episcopo sibi constitutas, venire discendi gratia, ut aliquis in parochiis remaneat, ne parochia et Ecclesiae Dei absque officio sint, etc.* Ex cap. 360. *Iubentur pariter Primates Prouinciarum, ut de universis Episcopis, vel duas vel tres Turmas faciant, ac de singulis Turmis vicissim quotquot electi fuerint, ad diem Concilii occurrant.* Titulus vero hujus capituli hisce verbis concipitur: *Ut non alii Metropolitani rinationes appellentur, nisi illi, qui rimas sedes tenent; quia alii non offunt facere tres Turmas de Episcopis, quam illi, qui primas sedes tenent, qui tres Turmas facere debent, ut in hac sensentia iubetur.* V. *Vim Aldrici Cenoman.* p. 84.

TVRMELLVS, Coxa bouis, Gall. *Tymean*. Regelt. Episcopat. Niuern. ann. 1287. *Quando Episcopus Niuernensis est praesens, ipse percipit de quolibet animali vnum Turmellum pro tribus denariis.*

TVRMINOSVS, Torminosus. Gloss. Sax. Aethnici: *Turmiosus, sortigen, i. contractus.*

† *TVRMVLA*, *TVRMELLA*, diminut. a *Turma* in Ch. a. 1403.

TVRNA. (1) Quanti pluris sit compensatio, in permutationibus vel bonorum diuisionibus: *Tourne*, in Consuetudine Montargensi. Libertates Burgi in Bressia ann. 1397. apud Guichenon. *Quod si interueniens in dictis permutationibus Turnae pro pluris valentia, vel alias, quod pro pretio diffarum Turmarum iobis debeantur laudes et vendae, etc.* V. *Turnas* i. et *Torna*. (2) Modus agri. *Fodere in campis vnam Turnam fossam, in Statutis Patauinis.* V. *Tornatura*. (3) l. q. *Torna* 3. V. ibid.

TVRNARE, *Vertere*, Gall. *Tourner*. Lex Bajwar. tit. 5. §. 5. *Si cum sanguine caederis et Turnaueris usque dum eum seminum relinquant, etc.* Vereor ne hic legendum sit *tranaueris*, id est, traxerit, ut Gallice dicunt *Trainer*, trahere, rapiare. V. *Trahere* i.

† *TVRNARIVS*, qui praedium vel feudum cum aliis possidet, in Chron. Salisb.

TVRNEARE, *TVRNEIMENTVM*. V. supra in *Torneamentum*.

TVRNELLA, *Turricula*, a Gall. *Tournelle*, eadem notione. Computus an. 1202. apud D. Brussel tom. 2. de Feudorum vii pag. clxx. V. *Tornella*.

† *TVRNICIA*, sagum militare, a vet. Gall. *Tornicle*. Lit. a. 1265.

TVRNINI. Richardus de S. Germano in Chronico ann. 1221. *Per totum regnum pondera et mensuras mutantur, ponuntur rotuli et Turnini.* Et ann. 1222. *Pro iure mensurarum visualii tam in summa quam in Turninis seruabitur forma antiqua.* Vnde *Turnini* ad mensuras spectare colligitur.

TVR-

TURNVS. (1) Vices, seu ordo quo quisque vice sua aliquid peragit, Gall. *Tour.* rang. Charta an. 1405. pro Cantoria S. Capellae Paris. apud Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. p. 138. col. 1. *Capellani Canonicorum ad suae Turnum hebdomadae ad totum sententur servitium.* **TURNVS**, vel *Turnum Vicecomitis*, ad verbum significat vicem Vicecomitis, id est, duo tempora in anno, quibus ille *letam* vniuersi Comitatus tenet. Est igitur *Turnum Vicecomitis*, Curia recordi in omnibus rebus, quae pertinent ad *Turnum*; et est *leta* Regni per totum Comitatum, cuius Vicecomes iudex est. Quicumque proinde *letam* habet, eadem gaudet praerogatiua in procinctu suo, qua Vicecomes in *Turno*. Ita Rastallus, Ioan. Britton. in Legib. Angl. c. 29. **TURNVS**, Pro ea praestatione, quae Vicecomiti datur, *Turnum* tenenti, pro exemptione et immunitate eundi ad *Turnum*. Wil. Thorn. **TURNVS BURSAE**, alias *Restrañus per bursum*. Libertates Bergeraci in Vasconia art. 39. *Tornarius* dicitur, qui *retrahit* rem venditam; atque etiam *Tornator* art. 46. V. *Confuerud.* Andegav. art. 370. 371. Cenoman. art. 380. 381. Bleisensem art. 200. Lemouic. art. 41. etc. **TORNARIA**, idem quod *Turnus burfae*. *Confuerudines* Auiciorum MSS. ann. 1301. art. 60. (2) Censui pecuniarius. Epistola Ruperti Rom. Regis apud Marten. to. 4. Ampliss. Collect. col. 121. et 122. *Cum tu petieris, ut nos tibi nostram arcem Kirchel, praeterea nostros Turnos seu census pecuniarios Rodobrigenses, siue in Boppartium, pro quinque millibus florenorum perscribere velimus.* Pluries occurrit ibi, Haud scio an huc reuocari possit Transactio inter Abbatem et Monachos Craissenenses ann. 1351. e libro viridi fol. 53. *Quolibet anno in festo Assumptionis B. M. xl. sextaria frumenti boni et pulchri cum suis Turnis (soluentur.)* (3) Verticillum, Gall. *Tourniquet*, si bene interpretatur Lobinellus in Glossario ad calcem Hist. Britann. V. locum in

Pontus 2. (4) **TURNVS BALISTERIVS.** V. *Tornus 1.* (5) *Timpanum versatile apud monachos Gall. Tour. V. Tornus 6.* **TVRO**, Collis rotundus. V. *Toro.* **TURNONENSES**, Monetae Franciae Turonibus culae, Gall. *Tournais* Charta Iacobi Reg. Aragon. an. 1320. *Confitemur nos debere . . . laud Regi Majoric. . . . patrum nostrorum 160. millia Turonensium argenteorum S. Ludouici bonae memoriae Reg. Franciae de lege undecim denarii et oboli, quorum Turonensium minus tertia parte vnius pontis unam marchiam ad pensum Marcellulani.* Passim.

TURNONIVM, **TURNONVS**, *Toro.*

TURNARE, Mutilare. Statuta Savii Abb. S. Seueri in Capite Vianiae circa an. 1100. apud Marten. to. 1. Anecd. col. 280.

TURNATOR, qui turbat. V. *Torpare*.

TURNEDO, quam multi *passionem* dicunt, alii *morbillam*, alii *lepram*, alii *passionem tantum infra caput*. Ita Gariopontus lib. 5. *Passionem* art. 6. qui addit, hanc aegritudinem appellari, eo quod in facie turpitudinem demonstrat. *Turpidines*, *Turpitudines*, sordes, dixit Nicolaus de Iamilla in Gestis Frederici Imp. apud Murator. tom. 8. col. 47. V. *Turpido*.

TURNEFACERE. Gloss. Gr. Lat. *Αἰσχροποιῶν*, *Turpescere*; *αἰσχροποιῶν*, *Turpificator*, *Turpator*. Editio thesauri Regis Longob. tit. 72. § 2. *Sponso autem . . . in duplum impendatur ab illo, qui ei desponsatum per am Turpescit.*

TURNERE, *Esse vel fieri turpem*. Lat. Gall. *Sangerman.*

TURNIDO. *Turpitude*, apud Terentianum de Corona Mil. c. 14. Occurrit etiam in Charta an. circiter 957. apud Felibianum Hist. San. Dioc. pag. LXXXI. V. *Turpido*.

TURNILIANVM, Infamia. *In Turpilianum cadere*, Infamiam subire apud Columbianum in Theatro horis pag. 208.

TIT

PILOQVVM, *Αἰσχρολογία*, in Gloss. Gr. Lat. *Αἰσχρολογία*, Theodorito serm. 9. Graec. affect. Lambertus Ardens pag. 78. **TVRPILOQVVS**, qui turpia loquitur. Statuta Canonicoꝝ Regul. to. 1. Biscell. Duellii p. 97.

RPILVCRIIS, *Αἰσχρολόγος*, in Gloss. Graec. Lat. loh. de lanua habet *Turpilorum*; unde *Turpilucrus*, *urpiter lucrum faciens*. Gloss. Lat. Gall. Sangerman. *Turpilucrum*, *laissez*.

RP10, qui turpia loquitur, *an vitiosus*; vox Latinis Scriptoribus haud nota. Marius Mercator lib. Subnotat. c. 4. §. 3. *Quis scenicus Turpio, quis durio, vel sannio professe licentia turpitudinis publice ista osferres?*

RPITER, de adulterio proprie dicitur in Codice Theod. lib. 2. tit. 1. §. 3.

RPITVDO, locus *turpis*, obscoenus, cloaca. Thwroczius in Salomone Rege Hungar. cap. 36. *Corvus Saraceni rapuerunt, et in Turpitudinem projecerunt*. **TVRPITVDO** MULIERIS, pudenda, in Legibus Luithprandi Regis Longob. tit. 106. §. 1.

RQVEMEN, Peregrini sermonis interpres, Gall. *Trucheman*. Iac. de Lutrisco apud Marren. to. 3. Anecd. ol. 271. V. *Turchimannus & Dramannus*, ubi habetur *Turquigenem* pro *Turquemen*, ex alia editione.

RQVESIVM, Species vestis. Statuta Massil. l. 2. c. 39. *Item de vendacors, vel de Turquesio, vel garuchio, vel sobrecos froirato, etc.* V. *Turcischa*.

RQVIGENS. Videlicet in *Turquesura*.

TVRRAGIVM, turris s. carceris custodia. Ch. a. 1356.

TVRRALES DOMVS. V. in *Domus*.

TVRRARIVS, Turris custos. V. *Turris*.

TVRELLA, Turricula, in Reparationibus factis in Senescallia Carasson. an. 1435. MSS. V. *Turilla*.
n. VI

TVRRRESINVS, idem quod *Turrella*, Turricula, Gall. *Tourelle*, vel specula, Gall. *Guerite*, quod eodem fere redit; speculae enim sunt turriculae. Iac. de Layto Annales Estenses ad an. 1404. apud Murator. tom. 18. col. 995. V. *Turrisinum*.

† **TVRRRESTINA**, **TVRRVNDIA**, affatura, in Gloss. Prov. Lat.

TVRRETA, Turricula. V. *Glastia*.

TVRRIBILE, Thuribulum, Ital. *Turibile & Turibola*, Gall. *Encensoir*, in Charta an. 1402. apud Rymer, to. 8. p. 277. **TVRRIBVLVM**, eadem notione. Chartul. S. Vincentii Cenoman. fol. 95. V. *Thuribulum*.

TVRRICELLA, in Chronico Iac. Malvecii apud Murator. to. 4. col. 968.

TVRRICELLVS, ut infra *Turrite*. Annales Mutin. apud Murator. to. 11. col. 57.

TVRRICVLVS, pro *Turricula* Glossar. Graec. Lat. *πυργισκάριον*, *Turricula*, armarium, *πυργίκεος*, idem. Testamentum S. Remigii, apud Floardardum l. 1. cap. 18.

TVRRILE, Campanarii pyramis, Gall. *la fleche du clocher*. Liber 2. Miracul. S. Bertini cap. 4.

TVRRIONVS, Turris major, Ital. *Torrione*. Petrus Azarius apud Murator. to. 16. col. 437.

TVRRIS. (1) Campanarium. Miracula S. Columbanii c. 2. *Ecclesiam . . . ex lapidibus struxit, Turremque super eam aedificavit, et lampadas fecit in ea pendere*. (2) *Arx*, castrum. Will. Gemet. lib. 8. cap. 22. *Henricus Rex Turrim Warzewilla funditus fecit everti*: Robertus Montanus ad Chronicon Sigeberti: *Mortuo Valeriano Turris Turon venit in manu Regis*. (3) Carcer. *Ad Turrim condemnari*, mitior poena est quam ad carcerem, leviorumque delictorum erat, in Statut. Ordin. Hospitalar. S. Ioan. Hierosol. tit. 18. §. 39. 53. **TVRRARIVS**, Turris vel carceris custos, *Tourrier* ou *Geolier*, in Stylo Leodiensi c. 12. art. 10. et c. 12. **TVRRAGIVM**, idem quod *Geolagium*,
Xx quod

quod *carcério* exsoluitur. Aresta Pentecost. an. 1290. in Regesto B. Parlamenti Paris. fol. 86. (4) Ministeriis sacris accensentur in Testamento S. Arndii, apud Mabillonium to. 2. Analestor. Quod unusquisque locus sanctus constitutus ibi habeat Ministerium declaratum, . . . id est Turres 4. cooperarios olofericos 1. calices argenteos 4. etc. Occurrit rursum infra. V. *Turricalus*. Vasa, in quibus Christi corpus adseruabatur, in turrium exiguarum figuram efformata fuisse, testis est inter alios Gregorius Turon. l. 1. de Gloria Mart. c. 86.

TVRRISINVM, TVRRISINVS, vt *Turrefinus*. Chron. Parm. apud Murator. to. 9. col. 774. V. *Turrianus*.

† TVRRISTA, turris defensor, in Traët. Mf. de re milit.

TVRRVNDIA. V. *Turrestina*.

TVRSVS. Gloss. Gr. Lat. *Καυλός*, *Canlus*, *Tursus*.

TVRTA, TVRTELLVS. V. in *Torta* I.

TVRTEGETES, Tugurium, aedicula. Vita B. Coletae num. 49. *Oratoria sic constructa fuerant, quod vix se poteras in eis erigere seu eleuare, magisque videbantur Turtegetes vel tuguria altitium, vel miserum, quam habitationes rationabilium personarum*. Vbi quidam Codd. habent *Cartegetes*, s. ex Gall. *Tourjette*, *Turricula*.

TVRTIBVLI, alias Tibuli sine Tiguli, dicuntur foramina, per quae exit fumus caminorum: et iidem dicuntur fenestrae, quibus calor balnei euaporat. Ita vetus Vocabularium iuris vtriusque pro *Tubuli*, Gall. *Tuyaux*.

TVRTVR. Pactus Legis Salicae tit. 7. art. 9. *Si quis Turturem de trappa furauerit, etc.* Vbi Eccardus: *Turtures tensis retibus non capiuntur; vnde hic Turturem cum Turdo confundi clarum est.*

† TVRTVRELA, inter machinas bellicas recensetur ap. Murat. t. 2. Antiq. p. 508.

TVRTVRELLA, Turtur, Ital. *Torsorella*, Gall. *Tourterelle*, in An-

nalibus Mediolanensibus ad an. 1389. apud Muratorium to. 16. col. 807.

TVRTVRI. Vgutio, in *Turturi* dicuntur *postores*, qui *stus canant*. Ita etiam Ioh. de Noua.

TVRTVRILLA, Locus, ubi panis nitur, Vgutioni. An *Turturilla* Glossae Ildori: *Turturilla*, id est *stus locus, in quo corruptelae panis quod ibi turturi opera darentur, id est panem*. Pro panem alii *substantia* *pani*, alii *ganeae*. Falluntur *Turturilla* de loco dici norant. credimus Graevio. Non dubitasse, *Turturillos*, vel *Turturilos* esse cinaedos, molles, impudicos, qui a militia arcabantur, et vrbe securi erant. Conuictum inquit, a turture deriuatum est; incipiter enim fertur capae turtur parcere, et pretium salutis accipere, vt tradit Porphyrius lib. 4. V. I. sium lib. 3. de Vitiis sermonis c. 6. & Martinium in Lexico.

TVRVA, TVRVVS, *Tomba*. V. *Turba* I.

TVRVCA, Papiae, *Vestis Regia*.

TVSCHIA, Lucus, arbores ad arborum conitae, Gall. *Touche*. Car. Adelae Comitissae Blesensis ex 1104. & Tabulario Dunensi: *Suam ipsa determinatio saltem per laudas et per plaxitiam de Tuschia, et inde per Tuscham de Tuschia*. S. Vincentii Cenomani 29. *Dederunt etiam quamdam Tuschiam juxta molendinum, et inde ex utraque parte Tuschiae suam sextarium seminis suscipientem*. *Toscha*, *Tosca*, *Touchia*.

TVSCVLANVM, Praedium quoddam amoenum. Chryttophorus B. amos apud R. Duellium to. 1. M. p. 279.

TVSCVS, Rudis, Hisp. *Tosca*. V. Columbae Reatinae, tom. 5. V. p. 325. * *Zonulas illas in Tuschiam conuincant*.

TVSALLAE. Ildorus lib. 11. c. 2. *Toles Gallica lingua dicitur, a vulgo per diminutionem Tuschiae const, quae in faucibus turgescens*. V. Ioannem de lanua in

TS. Festus: *Toles, tumor in faucibus, quae per diminutionem Tonsillae dicuntur.* Glossae Graec. Lat. *Παισθμα, Tonsillae, Tolia, Tolar, Tuf-lae, Tules.*

SONDA, Celtis, Mille. V. *lucerna.*

SPOLLEM, Mannu vel genus *pige-nsi,* in Glossis lisd. Gloss. Lat. *iraec. Tuspollina, μάνα.* Aliae *ir.* Lat. addunt, *Turpollen.* Le-
gendum *Thuris pollen* ex illo Scho-
lastae Iuvenalis: *Thas minutum,*
quod est *thuris pollen, manna vo-*
rus.

VSSITARE, frequenter rursare,
p. *Pez. t. 1. Anecd.*

TSITVS, *Toussement,* in Glossis
ar. Gall. Sangerm. MSS. ex Iohan-
e de lanua.

VSTAQVA, testum porcorum, in
h. a. 1328.

STARE, Pulsare, Occitanis *Tassa.*
etus Ceremoniale MS. B. M. De-
uratae.

STORIVM, Species porticus, vt
conjecto. Locum vide in *Bale-*
im.

TACVLVM, Tutamen, apud Pru-
entium.

VTALANA, pannus e lana tan-
tum confectus, in stat. Ferrar.

TALIS CVRA, pro Tutelaris cura,
eu tutela, in Libertatibus S. Palla-
ii MSS.

TAMENTVM. Glossae Isonis Ma-
istri: *Tutamen, firmamentum, pro-*
ectia. V. *Tensamentum* post *Ten-*
ire.

TARE, ex Gallico *Tuer,* Occide-
re. *Tutare candelam, aut cerum,*
extinguere: Galli dicunt: *Tuer la*
candelle. Ordo Romanus: *Lumen*
templi Ecclesiae apud Romanos ab ini-
to cantus nocturni inchoatur extin-
ui; hoc tamen ordine, vt ab in-
choita ipsius Ecclesiae incipiat paula-
im Tutari.

TATIO. Diploma an. 1356.
pud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS.
terra bona et possessiones . . . de-
cent assignari ad existimationem et
tationem, etc. Sed *saxationem*
legendum puto; haec enim respon-
dent verbis subsequenibus, *acsti-*

matores et saxatores bonorum sa-
lium.

† **TVTELARIVS,** qui sub alicujus
tutela est. Ludew. t. 9. Reliq. p.
180.

TVTELATOR, *Protektor,* in Glossis
MSS. S. Germaui Paris. Cod. 524.
Martianus Capella lib. 2. *Tutclator*
fidelissimusque germanus.

TVTELATIVS, in tutelam datus. *Ge-*
nus agri Tutclatum, Aggeno de Li-
nit. agr. p. 58.

TVTELIORIS, perperam pro *Tute-*
laris. Charta ann. 1195. apud
Concium inter Censur. Eccles.
Rom.

TVTELLA, a Gall. *Tutelle,* Admini-
stratio bonorum pupilli, ex Charta
an. 1472. in Inuentar. Chartar. Reg.
an. 1482. fol. 314.

TVTELLI, inter Ministeria sacra,
Chronicon Centulense Hariulfii lib. 3.
c. 3. *Scyphus argenteus maior; mi-*
nores argentei 4. ex aurichalco 1.
Tutelli argentei 4. urcei argentei
cum aquamanilibus 2. etc. Vbi forte
legendum *cutecli,* seu *cutecli.* Idem
lib. 2. c. 10. *Atramentarium opti-*
imum argentum auro paratum 1.
cutecli auro et margaritis paratus
1. etc.

TVTELVS. Lactantius de mortibus
persecutorum n. 36. *In primis in-*
dulgentiam Christianis communi Tu-
telo datam tollis (Maximinus Imp.)
Legendum est *communi titulo,* hoc
est, communi vtriusque Imperatoris
consensu.

TVTIA, Cadmia. Statuta dataria
Riperiae c. 12. *De quolibet plan-*
stro siue venato Tutiae pro introitu
vel exitu, et sic pro rasa. solidi sex.
De quolibet modio mellis. soldi 1v.
Virus est Diodorus Euclyon Poly-
chemiae lib. 1. cap. 2. qua notione
Turcia dixerunt Graeci recentiores.
Tuthie etiam Galli vocant Cadmi-
am fossilem ab Arabico *Tuthia.* V.
Salmasium ad Solinum, Vossium de
Vitiis ferm. lib. 2. c. 18. et Glossa-
rium mediae Graecit. in *Tovtia.*

TVTILA, Septum, *Texos,* in Gloss.
Gr. Lat.

TVTILLA, pro Tutela, ni fallor. Re-
nouat testamenti per Carolum M.
apud

X x a

apud Murator. to. 2. part. 2. col. 752. *Domnos patruus meus Semforianus . . . diebus vitae suae Tusillam meam in suam habuit recepta possidere.* Hoc est, si bene coniecto, Tutor meus fuit.

TYTOR. (1) Aduocatus praedii Ecclesiae. Charta Henrici Regis Franc. an. 1043. ex Tabul. Fossat. fol. 151.

TYTOR, Fideiussor, approbator, confirmator. Charta an. 1216. e Chartulario Domus Dei Pontifar. TYTOR *vel* Curator ad litem litigantibus minoris aetatis haeredibus conceditur in Edicto Philippi Franc. Regis an. 1330. idque contra Legem Romanam, quae personis tantum, non causis tutores dabat. V. de Lauriere tom. 2. Ordinat. Reg. Franc. pag. 64. (2) † TYTOR, TYTRIX, qui vel quae administrat, regit, in Ch. a. 1254.

TYTTA, Exactio, tributum. V. Tolta.

† TYTVBA, tubicen, in Ch. a. 1504.

TYTVPIA, Capitis tegumentum Clericis proprium, cuiusmodi hodie les honnets quarrez. Statuta Synodalia Nicolai Episc. Andegav. an. 1265. Clerici sine conjugati, sine non conjugati, cum in Ecclesiis parochialibus, in quibus commorantur, ad Missam, vel ad Vesperas, veniant, cum Tusupis congruentem deferentes sonfuram incedans, psalmodiantes, legentes, et cantantes ibidem cum Presbyteris, . . . tamen coram Episcopo, Archidiacono, Archipresbytero, vel Decano suis appareant cum Tusupis, et amotis capitiis se praesentent. Acherius to. 11. Spicil. p. 208. legit Tusupis, suspicaturque forte legendum esse susulis. Erat autem susulus, capitis ornamentum seu vitra purpurea, qua crines ad verticem conuoluebant Flamines, ut est apud Varronem & Festum.

TYVEVS, ex Tus. V. in Tusus.

† TYXIDVRA, telonei species. Murar. t. 2. Antiq. p. 131.

TYVSVS, f. Vellus, Gall. Toison. V. Clack.

TWIFHINDVS. V. Hindeni homines.

TYWHINDVS, TWYHYNDEMVS is qui in aestimatione capitis 12 sol. censetur, a Saxon. twy, duo, hynd, vel hand, centum. Iden Spelmannus. V. Hindeni homines.

TYBARIVM, pro Typarium. V. hac voce.

TYBRVCVS, Ocrea lancea. V. Tybrucus.

TYBRVS. V. Typrus.

TYBVIVM, f. pro Ciborium, Tegorium. V. in his vocibus. Memorabile potestatum Regens. ad 1269. apud Murator. tom. 2. 1128. Tyburium ecclesiae majorum lenatum, uidelicet illud quod est plateam.

TYGANVM, Sartago, Graec. tyganon, in Aetis Sanctorum Martini 7. pag. 7.

TYGVIVM. V. in Tegorium.

† TYMALLVM, f. placium, precium domini feudalis, in Ch. Martini 1201. V. Mallum.

TYMBA, Sepulcrum. V. in Tumba I.

TYMBORALIS POENA. V. Tymbrellum.

TYMBRIS. Senator lib. 5. Epist. Cum piceis Tymbris, et par gentili candore lucentes, et sibi nobis etiam arma defecantes, et Fraternitas destinatis. Ita praeditio Senatoris, et aliae postexta tamen menda non pauca in paucis verbis liceat subdici. Nam quid vox piceis, si a tymbris distinguatur, quid pueras, cum timbris, quae in munus mittuntur. Certe piceas tymbres hic interpretum tympana aerea coloris piceae. Quippe tymbres, inde vocantur quod Latini tympana. Gloss. Lat. G. Tympanum, Tymbre. Tympanum Menestrier de tymbre. Tympanum chanter ou timbrer. Tympanum tymbre.

TYMBVS, Týmber, Sepulcrum, Tumba. Vetus Epitaphium apud Velleum in Episcopis Botenensibus. Tumba I.

TYMIAMATERIVM. V. Tymiamatrium.

TYMI

TYMVS, Gubernaculum. V. **Te-**
o I.

TYPA, Cauda caputii acuminata.
Nischius de Refor. Monast. l. 2.
23. In Saxonia inferiore **Tympe**
proprie dicitur Extremitas rei cras-
oris, in fine contractioris, seu in
lumen definentis: quod belle con-
ruit caputio. V. **Lirippium**.

TYPANARIA, Concilium Grate-
anum ann. 928. *Et si vilanus ex-*
cessisset, ut haberes plenarie quinque
mas terrae propriae, Ecclesiam, et
ganiam, Tympanariam, et jann-
um, et sedem, et fundernotam in
ula Regis, deinceps eris Taini lege
ignas.

TYPANARIUM, Campanarium.
etus Ordo Canonicorum, quem S.
votadii librum vocant, in die Pal-
marum, apud Chiffletium in Dissert.
de Conuersione Constantini M.
ap. 5.

TYPANELLUM, Tympanum, Gal-
lice *Tambour*. Chron. D. Grauinæ
quid Murator. tom. 12. col. 617. V.
Tympanum 1.

TYPANILE, idem quod **Tympe-**
arium, in Actis SS. Iunii to. 1.
1. 707.

TYPANIOLUM, Paruum **tympe-**
um. *Tympaniola*, tibia, psalteria,
Arnobio lib. 6. sub finem.

TYPANISTRIA, Campanae, Gall.
Tymbres. Codex MS. Monasterii
S. Pictauiensis.

TYPANIZARE. Vita S. Geraldii
lib. to. 1. Aprilis p. 428. *To-*
um intumuerat corpus ejus, cutisque
illa linida, per omnes corporis par-
tes ad tactum quemlibet Tympani-
onis, vehementissime tendebatur. Cl.
Minor reddit, *Tendi instar tympe-*
is; malim, Instar tympani reso-
tere.

TYPANVM. (1) Isidoro lib. 2.
Orig. cap. 21. *est pellis, vel corium,*
quo ex una parte excensum. S. Au-
gustinus in Psal. 67. *Tympana finis*
visio ficcato, et extenso. Gesta Lu-
thici VII. Regis c. 8. *Clamabant,*
et uolabant et latrabant sicut canes.
Tympanis et uacariis, et aliis simi-
libus instrumentis horribiliter resona-

bant. (2) Papiae, dicitur *medium;*
pars media symphoniae in similitudi-
nem cribri. Item, (3) **TYMPANA**,
Tecta vehicularum. (4) Campana,
quae non claua, sed malleo percu-
titur, qua monachi ad refectorium
vocantur, Gall. *Timbre*. Consuet.
S. Germani a Pratis inter Probat.
Hist. ejusdem Abbat. p. 134. V.
Tymbris. (5) Charta Friderici II.
ann. 1237. apud Lambecium lib. 2.
Comment. de Biblioth. Caesar. pag.
81. *Præfens priuilegium fieri feci-*
mus, et bulla aurea Tympano majo-
restis nostrae impressa iussimus in-
signiri. Leg. videtur **Typario**. V.
ibi.

TYMPENI, Tributi genus. V. **Tin-**
penti.

† **TYMPORA MITRAE**, ejus partes
laterales, in Inv. a. 1314.

TYNA, Vas grande, etc. V. **Ti-**
na 2.

TYNDIACA, Sallas Malaspinæ de
Rebus Sicul. apud Baluz. to. 6.
Miscell. p. 319. *Dum iidem conspi-*
ratores uellent cum quibusdam uerbis
excusationis in peccatis excusandae
perungere et Tyndiaca pollutionis
frustra propinatas abolere uenenum,
non passus est eos praeloqui, surgens
ait, etc. An **Tyriaca**? V. ibi.

† **TYNERARIVS**, Tinarum artifex,
in Ch. a. 1350.

TYNNINA. V. supra **Tunnaria**.

TYPACIUM, ut **Typarium**. V.
ibi.

TYPARIUM, Sigillum, cui Principis
τύπος, seu imago insculpta est.
Charta an. 1124. apud Mabill. to. 5.
Annal. Bened. pag. 668. col. 2.
Hoc sigillum scribere iussimus per ma-
nus Michaelis nostri notarii, ac plum-
bea bulla nostri soliti Typarii bullari.
Vbi male editum **Typatii**. Charta
Roberti Comit. Palatini ann. 1171.
Hoc recordationis praeceptum per
manus Nicolai nostri curialis notarii
scribi, nostrique Typarii impressione
insigniri praecepimus. **TYBARIUM**,
pro **Typarium**, in Charta Caroli
IV. Imp. an. 1336. inter Ordinat.
Reg. Franc. to. 5. pag. 227. *Sub bul-*
la aurea Tybario Imperialis nostrae
Majestatis impressa, etc.

XX 3

† **TYPH-**

† **TYPHLOCOMIVM**, domus in qua coeci aluntur, c. 2. Ian. p. 439.

TYPHVS. (1) Superbia, mentis elatio, ex Gr. *Τύφος*. Isidorus, & ex eo Papias: *Typhus*, herba, quae se ab aqua inflat; unde etiam ambitionis et sibi placentium humor, *Typhus* dicitur. Arnobius: *Mentis elatio*, et *Typhus* qui appellatur a Graecis. S. Ambrosius in Epist. ad Romanum: *Sic Moyses Typhum illum dissipavit Aegyptium*, etc. Commodianus Instr. 30.

..... *nimum se tollis in altum,*

Et Typhum ducis, nec respicis pauperes ultro.

TYPVVS, eadem notione. V. *Typhus* 3. (2) Febris. V. *Typus* 1.

TYPI, Imperatorum Constitutiones, decreta, *οἱ τοὶ τύποι*. Anastasius in Leone II. PP. de Rauennatibus: *Sed et Typum autocephaliae, quem sibi elicuerant, ad amputanda scandala Sedis Apostolicae restituerunt*. **TYPI**, praesertim dicta Edicta Principum de fide. Lexic. Graec. MS. Reg. Cod. 2062. *τύποι. ὅροι, νόμοι*. Anastasius in Martino PP. de Paulo CP. Patriarcha: *Insuper studuit ad operimentum proprii erroris quorundam subreptioni, ut et clementissimo Principi suaderet Typum exponere, qui catholicum dogma destrueret. In quo Typo omnes voces SS. Patrum cum nefandissimorum haereticorum distinctionibus emernant, etc.*

TYPICARE, Figurare, exprimere. Epist. Iohannis de Varenis apud Marten. tom. 7. Ampliff. Collect. col. 569. *Columba laetabunda, quae ad arcam Domini ramum ferens olivae, virentibus foliis pacem nuntians patriarchae summo Noe, caput ecclesiae Typicanti*. **TYPICE**, Figurate, apud Vulgar. Interpr. 1. Cor. 10. 11. & in Epist. Hadriani PP. inter Concil. Hulp. tom. 3. pag. 94. **TYPICVSVS**, Figurativus, per imaginem expressus, ex vet. Cod. Emmeram. apud Pezium to. 1. Anecdor. Praefat. pag. xxxix. **TYPICVS**, eadem notione, apud Terull. de Patient. cap. 6. S. Hieronym.

Epist. 9. aliosque Scriptores ecclesiasticos. V. *Typus*.

TYPRVS, Vaulculi species. Ionas in Vita S. Columbani c. 26. *Ubi quod Typrum nuncupans, in celerrimum deportatus, et ante vas, in quo erat cernisia, deposuit, extraxit epistolam vertibulo, in illud cernisia excepit*. Infra: *Cernis autem erat Typrum usque adeo excessit cernisiam, ut duplo altior Typus videretur, etc.* Theodorus Campanensis de S. Magno c. 3. ubi de eodem miraculo *Typum* pluries praeter *Tybrum* edidit Mabillonius Saec. Benedic. pag. 16. ubi monet Anonymum scribere *Gillenem*: quod lignam, vas vinarium supra sum interpretati. V. *Gillo*.

TYPVVS. (1) Febris accessio, velbris ipsa. Galenus lib. Περὶ τῆς πυρετοῦ. *Τύπος ἐστὶ τὰς ἐκτακτικαὶ ἀνέστης*. Papias: *Febris periodica Typum patitur, i. cognitis formam*. Idem: *Typi, sunt malignae febres, quae abasine Typi dicuntur, ab herba, quae in aqua decoquitur, ex accessionum et recessionum voluntione*. Glossae MSS. ad Alendrum latrosoph. *Typus, i. figura typica, i. figurativa, quia cum morbo patientis typicam febrem, ex quo tempore nimis perurgitur*. Apuleius lib. de Virtutib. herbar. c. 10. *Alia frigora et omnes febrium Typi*. I. I. Moinus lib. 1. de Miracul. SS. Gregorii et Aurelij n. 2. *Typo febri per tres menses aegre laborant*. *Typum frigoreticum incurre, etc.* Gregor. Turon. de Gloria Constat. cap. 15. Fortunatus in Vita S. Germani Paris. c. 20. *Typam dappiter incurrens febris et frigoris*. *Typus tertianae, quartanae, quinquaginta*, apud Serenum-Sammoniacum de Medicina cap. 50. 51. 52. *Typus quotidianae, tertianae, vel quatuoridaginta*, in Vita S. Leobini Episcopi Carnot. n. 17. **TYPICA FEBRIS**, Glossae antiquae MSS. *Typica febris est, quam quidam periodicum vocant*. Papias, vel *Tritens*, vel *Trens*, vel *Ephemerius*, vel *pentadaginta*, vel *hebdom.* Iohannes de Ianua, *febris periodica*, **TYPICA**

qui patiuntur typicam febrem, in Gl. MSS. TYPHVS, pro Typus dictum obseruat loco citato Papias. Aimoius lib. 4. de Miracul. S. Benedicti cap. 23. *Cooperant omnia eius membra, more eorum qui quatuor laborant Typho, tremere, etc.* (2) Lagema. V. Typras. (3) Editum. V. Typi. (4) Idem quod Typhas, superbia. Glossae antiquae MSS. Supercilio, Tipo, sustidio. Gregorius II. PP. in Epist. ad Episcopos Transalpinos: *Sed nos . . . confidimus, quod nullo Typo saecularis audaciae vestra succumbit auctoritas.* Charta Formosi PP. an. 891. Spicileg. Acher. tom. 12. p. 150. *Aliquo Typo aut sustu superbiae, etc.*

TYRA. Ad tyram, recta a Gall. a Tyre. Ch. a. 1217.

TYRAMNIZARE. V. in Tyrannus.

TYRANNA, et TYRANNIS, Mulier quae tyrannidem exercet, apud Trebell. Pollion. et Salmas. in Not. p. 322. V. Tyrannus.

TYRANNIS, adiect. Tyrannicus. Praecept. Lud. Pii pro Monast. Arulensi inter Conc. Hisp. to. 3. p. 128.

TYRANNISARE, TYRANNISSA. V. Tyrannus.

TYRANNITAS, pro Tyrannis; Gallicis Tyrannie. Occurrit apud Fredegarium in Chronico p. 777. et in Chron. Domin. de Graunna apud Murator. to. 12. col. 597.

TYRANNOPOLITANVS, apud Sidonium lib. 5. Epist. 8. *Nam tua scripta, nostrorum viriis proficiantibus Tyrannopolitanorum locupletabantur. Tyrannopolitarum edidit Sirmondus, quem consulo.*

TYRANNVS, non modo Rex pessimus atque improbus; sed etiam Rex quilibet dictus. Isidorus lib. 9. Orig. *Tyranni Graece dicuntur, iidem Latine et Reges; nam et inter veteres inter Regem et Tyrannum nulla discretio erat.* Ex Virgilius lib. 7. Aeneid.

Pars mihi potis erit dextram assignisse Tyranni.

Vbi Donatus. Monachus Sangallensis lib. 1. de Carolo M. c. 12. *Comedente autem Carolo, ministrabant Ducis et Tyranni vel Reges diversarum gentium.* TYRANNVS, Dominus feudi, apud Lobinell. tom. 2 Hist. Britan. col. 23. *Regnantibus Karolo, Lathario, Hlodouico, et Nominoe possidente Britanniam, Sannus episcopo, Wrbilo Tyranno, etc.* Tabul. Rothom. *Liofic abbas monasterii Rothom. interpellauit Alfridum Tyrannum et vere Tyrannum, de Monasterio suo sen Ducem in plebe Clegerac, quod dedit Rothworet presbyter.* Ibidem: *Conratusgen episcopo, Hoiarnwocon, Iarnishin, tres Tyranni.* Hinc TYRANNISSA, Domina feudi, apud eund. Lobinell. ibidem col. 69. ex Charta an. 1372. TYRANNIZARE, Tyrannidem exercere. Gemma. Chron. Angl. Th. Otterbourne p. 188. *Vnum cerse scitur, quod ab illo tempore coepit Rex Tyrannizare, etc.* Epist. Ioh. Galeatii an. 1490. apud Marten. to. 1. Ampl. Collect. col. 1612. *Qui florentem illam ciuitatem (Florentiam) sub libertatis specie Tyrannisant.* TYRAMNIZARE, Tyrannum agere, regnare. Chronic. Modoet. apud Murator. tom. 12. col. 1079.

TYRATVS, Extentus. V. Tirare 3.

TYRENVS, an pro Thyrrenus? Histot. Episc. Rom. apud Stephanot. to. 7. Fragm. Hist. MSS. *Siluester constituit sacrificium altaris nec in ferico, nec panno tructo, sed lineo Tyreno celebrari, sicut corpus Domini in syndone munda sepultum est.*

TYRIACA, TYRIACVM ANTIDOTVM, pro Theriacum, Gall. Theriaque. Stephanu. Episc. Tornacensis Epist. 129. *Mitto vobis ampullam, Tyria: a probatissima plenam.* Ita etiam Aelfricus pag. 57. Fulcherius Carnoteuensis lib. 3. Hist. Hierosol. c. 59. *Antidotum Tyriacum de corpore serpentis confici dicitur.*

TYRIVM, Purpura Tyria, vel pannus purpureus. Anastasius in Leone III.

TYRO. Papias: *Tyrones dicuntur fortes pueri, qui ad militiam deliguntur, atque habiles existunt.* **TYRONES**, in Palatio appellat auctor Vitae S. Pelagii Nobiles sulcos, qui Principis ministerio interueiebant, qui *Militares Regis pueri, et regalibus annonis nutriti*, dicuntur S. Eulogio in Memor. SS. lib. 2. c. 3. Dudo de Morib. & Actis Norman. pag. 98. **TYROCINARE**, Tyrocinium exercere. S. Gerardus Abbas Sylvae maioris in Vita S. Adelardi Abbat. Corbeiensis n. 4. **TIRONICARE**, *Militare.* Gloss. lñd. ubi Excerpta habent, *Tyronizare*, forte pro *Tyronissare*. **TYRO**, qui in arenam descendit, vel duello pugnat, *Campio.* Arnoldus Lubec. l. 2. c. 15. **TYRO**, Miles, qui *Militiae* cingula recens decoratus est, & ne dum in bellis vel torneamentis tyrocinium suum exercuit. Elmham. in Vita Henrici V. Reg. Angl. c. 5. p. 154. *Tyro quidam, nuper per Regem in festo S. Georgii, apud Cadomum celebrato, secundum solempnes balnearum obseruantias, creatus in militem, etc.* **TYRVNCVLVS**, eodem intellectu. Balderic. in Chron. Camerac. c. 93. V. *Neoptolemus*. **TYRO**, nude pro Vassallus, Miles, apud eundem Balderic. c. 83.

TYROCINIVM. (1) *Militia, Chénalerie.* Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Tirocinium, nouvelle chevalerie, ou office de nouveau chevalier.* Vita S. Arnulfi saec. 6. Bened. part. 2. p. 536. *Quidam miles Aldemborgenfis indigena, nomine Wilhelmus, statuta et agnomine longus, habuerat filium jam adultum Tyrocinio mancipatum, etc.* (2) *Torneamentum*, ludi equestres, in quibus noui Milites armorum suorum tyrocinia exercebant. Litterae Philippi Aug. Reg. Franc. an. 1221. to. 5. Ordinatio. p. 143. *Pro Tyrocinis, torneamentis, expeditionibus, et aliis vñibus eorundem, etc.* (3) *Sipendium.* Vita S. Arialdi tom. 5. lun. p. 292. *Cujus locum quidam clericus, nomine Lanfrancus protinus rapuit, refutato pro eo Tirocinio non medico, quod*

anonimus sumebat de pontifica domo.

TYRONIA, pro Tyrocinium, Exeratio militaris. Arnobius lumen Plal. 106. *Sicut Tyronia corpus exercet, ita animam diuina praeceptis instituit.* **TYRONATVS**, 12. 21. Cod. Th. de Tyronibus, p. eo tempore, quo tyrones militem exercent.

TYROPATINA, Patina casearia, sp. Apicium lib. 7. cap. 11.

TYROS. Glossae MSS. ad Conc. Afric. c. 57. *Tyrorum, latruncum Tyros, Rusticus.* V. Syri.

TYSANA, Prisana, Gallis *Tisane*, in Gloss. Gaip. Barthol. Ludewig. to. 3. Reliq. MSS. p. 444.

TYTERES, vox Hispanica, Ludae sigilla, Gall. *Marronnetes*. Strabus Oriolana an. 1600. inter Conc. Hisp. to. 4. pag. 719. *Gratu item Christi et integerrimae Virginitatis et Sanctorum repraesentationes, in gunculis fictilibus, mobili quadam ratione compositis, quas Tyteres vocari sermone appellamus, etc.*

TYVPHADVS. V. supra *Thyphadus*.

TZANGAE, Calcei, seu potius Calcei, qui crura & pedes tegunt. Glossae Basil. *τζάνγαι, τὸ ὑπόδημα*. *Tzányria*, in Chronico Alexandrino p. 768. & apud Theophanem, c. Codinum de Offic. Lex. 2. Cod. Theod. de habitu, quo uti oportet, etc. *Vsam Tzangarum atque bracciarum intra urbem venerabilium vñmini liceat usurpare.* V. Gloss. met. Graecit. v. *τζάνγαι*. **TZANCHAE**, *ZANCHAE*, in l. 3. d. tit. Cod. Th. Epistola Galieni apud Pollionem in Claudio: *Zanchas de nostris Parthiciis paria tria.* *ZANCA*, eodem significatu. Index vet. ca. inter Conc. Hisp. to. 3. p. 19. **ZANGAE**. Verus interpres Horatii ad Sat. 6. *Nam ut quisque infans nigris medium impedit cras Pelibus.* *Nigris pelibus*, inquit, *Zangis.* Glossae lñdori: *Zanga, pelis.* Glossae MSS. *Zanga, ossa*, i. ocreae. V. Oss.

Off. *Tzangae* autem ad medium crus usque pertingebant, unde *Ocreas* vocant Scriptores Latini. Hist. Miscella: *Et rubris enim ocreis agnoscebatur.* Will. Tyrius lib. 15. c. 23. de Manuele Comneno: *Ocreis, ut mos est in illo imperio, insignitus purpureis, ab universis legionibus certatim Augustus est appellatus.* Caligae dicuntur Luithprando lib. 3. c. 9. et Alberico, ubi de Balduino Imperatore CP. *Caligis rubeis secundum morem indutus.* Cuthurni, Corippo lib. 2. *Hueses, seu offae,* Willharduino num. 116. De vocis etymo censet Salinasius, cujus sententiam amplecti viderur Jacobus Gorhofredus, ab *αρχη*, quod est *constringo*, et *αρχη*, vinculum, quo quid constringitur, deductam, unde factum *ζαρχη*, pro *διαρχη*, ut *Zabolus*, pro *Diabolus*, *zeta*, pro *diaeta*, et similia apud Latinos. Verum *τζ* apud Graecos recentiores pro *dia* usurpatum vix reperire est; imo semper ab iis praepositum litterae *ς* inflexione Italica, quod monent Eustathius ad Dionysii Perieg. p. 100. Henric. Stephani, satque probant verba alata a Meursio incipientia a *τζ*. Proinde nescio, an non potius a Gallico *Sangle*, id est *Cingulum*, deduci debeat, tametsi conjecturam hanc omnino pro probabili, nedum pro vera nolim praestare. Vide Cujacium lib. 21. Observ. c. 28. Leunclauium in Pand. Turc. n. 199. Fabrotum in Notis ad

Anastasi Historiam Eccl. p. 95. Meursium in Gloss. Iacob. Gothofredum ad d. tit. Cod. Theod. etc.

TZAVSIVS, Dignitatis nomen apud Graecos recentiores, idem qui *Chiausus*, vel *Chiaussus* hodie Turcis dicitur. V. Glossar. mediae Graecitatis v. *τζαύσιος*.

TZECCHA. Vim vocis docet Bern. de Breydenbach in Itin. Ierosol. p. 15. *Quilibet peregrinus ipsi patrone pro huiusmodi omnibus per eum, ut praefertur, faciendis vel expensendis quadraginta duos ducatos de Tzeccha dictos, id est noviser monetatos dare teneatur.* Quam lectionem nolim praestare: insolita enim abbreviacionis nota haec vox annotatur.

TZICVRIS, Securis, ut viderur, apud Leonem in Tacticis c. 7. V. Gl. med. Graecit. v. *Τζικούρις*.

TZVSTRIA, Monomachia ludrica, hastiludium singulare, idem quod *Insta* I. V. in hac voce, et Gloss. med. Graecit. v. *Τζούστρα*.

TZWYDIK, Lini manipulus. Charta an. 1285. apud Ludewig. to. 1. Reliq. MSS. p. 141. *Plebannus in Dobir habebis de unoquoque manso totidem pullos et totidem manipulos lini, qui vulgariter Tzwydik dicuntur.*

V LITTERA numeralis, quae 5. designat. Vnde versus:

V. vero quinque dabis tibi, si recte numerabis.

Seu, vt habet Vgurio:

V. quoque pessundans, non plus quam quinque redundans.

Eidem litterae si recta linea superaddatur, 5. millia significat.

¶ inquit Notkerus Balbulus, Opusc. *Quid singulae litterae significant, in superscriptione Cassilicuae: Licet amissa in sua, veluti valde Vau Graeca, vel Hebraea, velificat. V. A.*

¶ pro B, et vicissim B pro V, in frequenti usu apud Hispanos aliosque: *Octaba* possum pro octava; *Gubernare, deueas, haueas, liuerias*, in Charta Fundat. Monast. S. Michaelis in Apuniano ann. 728. apud Marten. to. 1. Ampliss. Collect. col. 25. et 26. V. infra *Vanlenga, Vanneria*, etc. V litteram, vt F Germanos efferre, obseruat Aegidius Schudus in Descriptione Rhaetiae c. 36. exemplisque aliquot probat Stephanus Baluzius in Notis ad Agobardi librum de Iudaicis superstitionibus, adeo vt *Vulradus, Vulda*, et similia promiscue scribantur, pro *Fulradus, et Fulda*. Hinc in Epiraphio an. 1007. legitur *Folfo*, pro Voluo, et *Fifo*, pro Viuo: ita perinde F mutatur in V, vt monet Morales in Eulogii Vitam pag. 193. V. supra F. v pro o scriptum frequenter ab antiquis librariis moner idem Baluzius in Notis ad Capitul. col. 990. quod ex corrupta enunciatione factum esse existimo. v vel y efformatum in monogrammati Regum Francorum quid significet, vide in *Monogramma*, col. 553.

† VA, praepos. i. q. a, ab. *Va meridie ab ip'a collina-va ab oriente parte*, in Ch. s. 1048.

VAANAGIUM, Fructus ex agro cultus, idem quod *Gagnagium*. V. in hac voce. Charrular. S. Vandreg.

to. 1. p. 395. *Vendidi . . . XLVIII. sol. Turon. duas minas Vagnagii redditus, quale videlicet Vagnagium terra subnotata annuum foret. Vagnagium* ibidem occurrit *Wagnaige*, eodem sensu, in Statutis pro piscatoribus Arrebat. an. 1359. inter Ordinat. Reg. Franc. to. p. 510. §. 12. V. *Gagnagium Wannagium*.

† VAARIA, districtus, territorium, Ch. s. 1114.

VAASARIUS, f. Vasorum custos. *Vasarianus* et *Vasarius*. Comput. an. 1202. apud D. Brussel totius de Vsu feud. p. CLXXXII. Pro *abitit Vasarianum quaerendis*, LX.

VAASSORES, vt infra *Vassores* ex eodem Computo pag. CLXXXI. *Es pro Vassoribus*, XL. l. III. *Vassors*, in Consuet. Paris. c. 51. Carnot. art. 17. 48. Bles. art. 12.

† VAASSORIA, praedium, quod sub annua pensatione tenetur, et *Vanassoria*. Ch. Mf. s. 1305.

VABALLVM. V. infra *Varballum*.

VABRA, *Callidus, artificiosus*. *Vabrum, varium, multiforme*. Gloss. Isidori. Forte leg. *Vabras*, *Fabras*, s. in x mutato, quod legitur nisi cum Graeco *malis* a *Vas* *Vaser*.

† VACALIA, vaccarum grex, in Ch. s. 1340.

VACANS. V. infra *Vacantes*.

VACANTANEVS, Improvisus, instantus. Isid. Pac. in Chron. acta 711.

VACANTES, dicuntur Superiores rarii Magistratus, qui Codicillos Magistratum, annonas praetera salaria dignitatis obtrinebant a Principe, licet nullam functionem haberent. Ita *vacantes Tribunes* semel habet Ammianus, ubi censendus Henricus Valesius p. 63. et Casaubonus ad Lampridium, et Iacobus Gothofredus ad l. vi. C. Th. de Agentib. in reb. VACANT ECCLESIA, *Ἐκκλησία*, dicitur quoties viduata est, vel titulus nullo possidetur. Episcopus vt

vel Clericus σχολάζων nuncupatur, qui ab hostibus, paganis, vel haereticis sede vel titulo pulsus est. Vita S. Virgillii saec. 3. Bened. part. 2. pag. 313. VACANTES TERRAE, Desertae, incultae, in l. 3. Cod. Th. de Veteranis, quae in l. 8. eod. tit. *Vagantes*, quomodo Galli eadem notione *Terres vaines et vagues*, in plerisque Consuetud. municipalibus. *Vains lieux*. V. *Vagantes*. VACANS MULIER, Vidua, Marciano l. c. † VACANS est etiam jus caduci in beneficiis ecclesiasticis, quando vacant, i. q. *Deportus*. Ch. a. 1327. VACANTIA. (1) *Otium*, σχολή, in Gloss. Gr. Lat. (2) Reditus vnius anni cuiuscumque beneficii *vacantis*, idem quod *Annata* 1. V. in hac voce. Instrum. ann. 1415. apud Marten. to. 2. Anecd. col. 1549. V. *Vacata*. (3) Ius succedendi deficiente haerede, atque bona quacumque ratione vacantia sibi accipiendi, Praefectis Gallicis *Deshevauc*; *Droits d'escheance*, in vet. Consuet. Norman. cap. 25. V. *Escaeta*, Fragm. Chronica apud eundem Marten. to. 5. Ampl. Collect. col. 1151. *Cum nobilitatis, hostagitis, hominibus, censibus, terris et redditibus, pedagiis, praefecturis, Vacantiis, et albinis, etc.* (4) VACANTIA IMPERIALIS. Acta S. Theodori Ducis Mart. num. 2. *Tunc nuntiatum est ei de quodam doctore Dei viro, nomine Theodoro, qui factus erat Indicator Imperialis Vacantiae*. Vbi Metaphrastes, *Defensorem Regium* habet. (5) † Locus vacuus, in Ch. a. 1386.

VACANTIVVS, Oriator, ἀνεγγής, qui *vacat*. Suidas: Βακαρτίβος, σχολάζων, μὴ παραμένειν τῷ πράγματι αὐτῷ. Ita vocem hanc usurpat Synesius Epist. 67. ad Theop. vbi de Episcopis, qui vagi et errabundi sedes suas deserebant, otio indulgentes. Lampridius in Seuero: *Iurejurando deinde constrinxit, ne quem adscriptum, id est vacantium haberet, ne quoniam Rempublicam gravaret*. Vbi Casaubonus legit, *ne quem adscriptum, id est vacantem haberet*. V. *Vagantes et Vacuus*.

VACANTO. V. *Vaccato*.

VACARETIVS, ad *vaccas* spectans. Charta an. 1054. inter Instrum. tom. 6. Gall. Christ. nouae edit. col. 177.

VACARIA, vt infra *Vaccaria*. Index MS. Benefic. Eccl. Constant. fol. 26.

VACARIVS, qui pelles vaccinas, siue bubulas depist ac praeparat, vel iuvritur. Codex censualis Episc. Autissiod. V. *Sutor vaccae*, et *Vaccinarius*.

VACATA, vt supra *Vacantia* 2. Acta S. Francisci de Paula to. 1. Apr. p. 150.

VACATIO. (1) Tabularium Priorgatus de Dominia in Delphinatu fol. 71. *In hoc alodo accipit Monachi de Domina 9. denarios et unum dimidium de servitio. Reddunt autem praedicti monachi 7. denarios de Vacatione*. Forte idem est atque praestatio, *Altarium redemptio* dicta, quae vacante personatu exsolui debebat. V. in *Altare* 1. col. 187. et *Persona*. (2) Cessatio. Index MS. Benefic. Eccles. Constant. fol. 41.

VACATIVM. V. *Vaccagium*.

VACATVRA, Beneficium Ecclesiasticum nondum vacans; sed *vacaturum*, ad quod Summus Pontifex, vel Praelati ipsi seu Episcopi Clericum aliquem promovebant; quae quidem *provisionis* species interdicta variis Conciliis, ac praesertim Tridentino sess. 24. c. 19. Joan. Brompton. de Ludouico VII. Rege Franciae.

VACCA, MULSA, *id est lactans*, in Lege Bajwar. cap. 2. §. 6. VACCA IVGO DOMITA, *Vacca junctoria*, quae ad aratrum jungitur, in Leg. Longob. lib. 2. tit. 21. §. 6. 7. *Vacca domita*, nude in Lege Salica tit. 3. cap. 5. VACCA DE KARLO, quae ad *carrum* jungitur, in Charta an. 1110. ex Tabul. Floriac. VACCA VARIA, quae variis coloribus distinguitur. V. *Varius* 1. Invenitur MS. an. 1366. VACCA, μελετητικὸς αὐλός, in Gloss. Lat. Graec. vbi infra *Vasca* legitur. V. *Cuiacium*. † VACCA MASCVLA, bos, in Ch. a. 1310.

VAC-

VACCAGIVM, Tributum ex vaccis. Tabularium S. Trinit. Vindocinensis: *In curte S. Dionysii . . . perdonat Comes Vaccagium totum. V. Vaccaticum.*

VACCARE, pro Vacare, in Consuet. MSS. Monast. Fontanell. *Vi per hoc liberius Vaccet Deo.*

VACCARIA, Ager, vel praedium vaccarum numero alendo idoneum. Charta Ioan. Regis Angl. to. 3. Monast. Anglic. p. 35. **VAGGARTIA**, eadem notione. Lex Alamann. tit. 75. *Si quis in Vaccartia legitimum ubi sunt 12. vaccae vel amplius, tantum ex ea innolaueris vel occideris, etc.* **WACARTIA**, in Codice censuali MS. Irminonis Abb. Sangerman. **VACCHARIA**, in Monastico Anglicano tom. 1. pag. 74. **WACHERIA**, in Charta Hugonis Episc. Dunelmensis tom. 2. ejusd. Monastici pag. 92. **VACCERIA**, Charta Philippi Regis Franc. an. 1066. et Roberti Comitis Flandriae an. 1080. apud Miraeum in Cod. Donat. piar. cap. 57 58. **VACHERIA**, in Flera lib. 2. c. 41. §. 13. *V. Vallesheria.* **VACHIVIA**, idem videtur quod *Vaccaria*, in eodem Monastico Anglicano. tom. 3. p. 15. **VACCARIVM**, Stabulum vaccarum, Gall. *Vacherie*. V. S. Kierani Episc. to. 1. Mart. p. 396.

VACCARIVS, qui *Vaccarum* curam habet in praediis rusticis, Gall. *Vacher*. Testam. S. Irminae Abbat. an. 698. apud Marten. to. 1. Ampl. Collect. col. 9. *V. Vacherius. Vaccarius* praeterea quidam sectarii ac factionis sese appellarunt sub an. 1320. de quibus ita Chronic. MS. Monspeliense vernaculum: *Item a quel an meteis se mogron autra manieira de gens que se appellavon Vaquiers, e volian passar et aussiau e cassanon los mesels.*

VACCATICVM, Tributum ex vaccis, seu praestatio pensitata ob jus immittendi vaccas in pascua. Charta Alani Comit. Britann. apud Lobinell. to. 2. Hist. Britan. col. 236. *V. Vaccagium et Vachagium.*

VACCATO. Fragment. Petronii: *Scilicet jam strigae puerum innolauerant,*

et supposuerant stramentum Vaccatonem. Fascis, manipulus, cetera volucrium corpore alio vacuus, a terprete Reinesio, qui *Vaccatum* legit. V. praeterea notas Ioh. Schaeferi in hunc locum.

VACCATVRA, vt supra *Vaccari* apud Cigaltium de bello Ital.

VACCENTIVM, Annonae species *Vlarba.*

VACCERIA, **VACCHARIA**. *Vaccaria.*

VACCHELLA, Vacca junior, vacca Ital. *Vaccarella*. Chron. Parmen. apud Murator. tom. 9. col. 812.

VACCHETA. (1) Statuta ducatus Ripariae fol. 14. *Item quod ibi et Vacchetis distorum emptorum, cuilibet eorum, et casuslibet eorum officialibus, stetur et flari debeat Academicis Cruscans: Vacceta Libro costi detto per iscrimari generalmente.* *Diarium*, Gall. *Journal* (2) † Vacca junior, vaccula, L. Aug. p. 730.

VACCINIA, *Δαμάλια*, in Gloss. Gr. MSS. habent, *Vaccina*. V. *Vaccella*.

† **VACCIPOTENS**, Praesul. regionis pascuae episcopus, in eadem quodam *Alcuini*.

VACELLVS, Modus agri, vt videtur: nisi sit pro Valliculus. Test. S. Quintini in Insula fol. 75. *h. arefna de Correal 2. festaria; in du Vacello circa 1. modium; in Fado juxta campum Alberici, etc.* V. *Vall* 1. *Vancellus*, et *Vanchellus*.

VACEMVM. Charta an. 1393. tom. 2. Hist. Dalphin. pag. 72. *Item quod Monasterium sanctae Crucis praedium non possit tenere in montibus ipsius, nisi septem trentenaria annuum cum lacte et Vacemo, arietibus et agnis, quantum necesse fuerit, etc.* V. *Vascinum* in *Rassaria*.

VACHAGIVM, vt supra *Vaccagium*. V. in hac voce. Tabular. S. Martini Vertaueusis.

VACHARIA, Stabulum vaccarum, Gall. *Vacherie*. Ch. an. 1303. et Schedis D. Brunet. V. *Vaccarium*.

VACHERIA. V. in *Vaccaria*.

† **VACHERINVS**, caseus ex lacte vacino, in Stat. Auell. a. 1496.

VACHER

CHERIVS, vt supra *Vaccarius*. Charta Caroli Comit. Prouinciae ann. 1274. ex Cod. MS. D. Brunet fol. 69. vo. V. *Vacquerius*.

CHETA. (1) Nauis species. Andreas Dandulus in Chron. MS. an. 1257. *Viginti nouem galeas*, 10. *Vachasas*, et 9. *naues festinanter naeparari fecerunt*. Bartholomaeus scriba in Annal. Genuens. ad an. 1241. apud Murator. tom. 6. col. 190. *Inimici autem hoc videntes, rediit anchoris, scalis et Vachetis, continuo mari et terra de loco Nauis fugerunt*. Nauis humilior et velocior esse videtur, a Latino Barbas, *Vasellum*, *Vacillum*, quod ex Gallico *Vaisseau*, nauis, efformatum videtur. V. in *Vas*. (2) † VACHETA, VACHETTA, vox Italica index membraneus, diarium, in Stat. Vallisier.

CHIVA. V. *Vaccaria*. CIA. Ignotus Casinenfis in Hist. Longob. c. 10. *De B. Benedicti contumacia abstulit . . . Vacias duas, penitentes libras 30. et fundatos duplices*. Idem forte quod *Vanca*. V. *Banca* I. CIAE, pro Vase, in Gloss. lfid. I. *Tristitia*. V. supra in hac voce. VACILIVM, VACILE, vasis genus pro *bacile*, apud Murat. t. 4. Antiq. p. 1053.

CILLVM, Πυγμή, in Gloss. Lat. Gr. vbi MSS. habent, *Vatillum*. Alia notione, vide in *Vas*.

CINARIUS, vt supra *Vaccarius*, in Bulla Pii IV. PP. to. 1. Bullarii pag. 19. 121.

CIVVS. (1) Orinusus. Regula Macistri cap. 18. Alias Plauto, et aliis, *Vacinnus* et *vacuus*. In Glossis vero Lat. Gr. *Vacinnus*, exponitur *vacuus*, i. opportunus, tempestivus. I. *Vacinnus*. (2) VACIVA BETIA, ex vacca nata, Italica *Vaccino*. Notat. Montis Regal. fol. 306. Item *qualibet bestia Vacina sol. den. octo*. co. Charta Occitanica ann. 1298. n. Regesto Philippi Pulcri Regis an. 1299. n. 13. ex Tabulario Reip: *Item flagiam dictae domus contiguam, Vaconem seu insulam, quae sit juxta domum praedictam, quater viginti et quindecim jornalium terrarum cultarum, tam intra insulam de*

Baria, quam in parochiis de Vassaria et de Castellione. Terra inculta, vt videtur.

VACQUERIVS, VAQUERIVS, *Vaccarum custos*, Gall. *Vacher*. V. *Vacherius*. Inquisitio an. 1262. ex Schedis Praesid. de Mazaugues.

VACTROPERITI, Philosophi, sic dicti quod baculum et peram deferrent. V. *Bactroperatas*.

VACTVALIA, V. *Victualia* 2.

† VACVAMENTVM, locus vacuus et incultus. Ch. a. 1054.

VACVARE, inane, irritum efficere, apud Facund. Hermianens. V. *Vacuus* 1.

VACVARIVM, in Notis Tyronis pag. 198.

VACVASIO, Charta qua quis declarat se nullum jus habere in res controuersas legitimamque esse aduersarii possessionem agnoscit. Placitum ann. 852. inter Probat. tom. 1. nouae Hist. Occitan. col. 100. *Cum nos vidissemus summam recognitionem ad Vacuacione, etc.* Alibi *Exvacuatio* dicitur. V. *Exvacuare*.

VACVATVRIA. V. infra in *Vacuus*.

VACVE, Inaniter, Gr. *κενός*, apud vet. Interpr. S. Irenaei lib. 1. cap. 13. num. 3.

VACVEFACERE, Vacuare, *κενός*. Vtitur Macrobius Saturn. lib. 1. cap. 2. lib. 7. cap. 12.

VACVLVM. Conc. Aneion. ann. 1457. apud Marten. to. 4. Anecd. col. 385. *Item, quia Iudaei carnes feratas juxta eorum Vaculum; et per macellarios christianos vendunt, etc.* f. *Oraculum*, eorum legem significans.

VACVVS. (1) Irritus, Inanis. Charta Chlorarii Regis in Conciliis Gallicanis Sirmondi: *Quae (licentia) si quolibet ordine impetrata fueris, vel obtenta, a iudicibus repudiata habeatur et Vacua. Observationes vacuae, inanes*, apud Apuleium lib. 9. *Vacuus labor*, etc. (2) Incultus. Chronicon S. Trudonis apud Acher. to. 7. Spicil. p. 472. V. *Vacantes*. (3) † VACVI, Gall. *Vages*, inter magistratus civiles recensentur, in Arest. a. 1274. *Scabini, vocati et consiliarii Gandenses*.

VADA, Itinera, vectigalia, etiam *Stuviorum*, in lura Hungarico. *Sambucus*.

aliqua parte, quod ex suis promen-
us acquiratur. Multa habet hoc.
 o Littleton, et sectionibus seqq.
morsuo vadio. MORTVVM VA-
 VM Practici etiam Gallici vocant
 dum, seu praedium, quod a pa-
 tribus datur liberis in maritagi-
 o, vel per testamentum, quo, ut
 redimibus, ii fruuntur, donec
 utituto tempore redimatur. Are-
 Parlam. in oct. Nativ. B. M. an.
 9. fol. 95. VADIVM AD RE-
 NENS. Concilium apud Claren-
 ham an. 1163. c. 4. *Excommu-*
natio non debens dare Vadium ad
tenens, nec praestare juramen-
to; sed tantum vadium et plegium
ad iudicio Ecclesiae, ut absolvan-
 ita apud Bromptonum, vbi
 th. Paris habet *ad remanentiam.*
 DIA, Stipendia, Gallis Gages.
 mptonus in Ricardo I. *Et de-*
vincique eorum, (Militum) Va-
sua et liberationem ab illo die us-
ad proximum Pascha sequens.
 VM, Merces, honorarium quod
 officio competit. Statutum Ca-
 VII. Reg. Franc. apud Marcel-
 l. Hist. Paris. p. 476. *Absque sa-*
liquo a nobis propterea per-
sone Vadium locum inter eos
nare teneantur. GVADIA. Vg-
 et Ioan. de lanua: *Guadia, de-*
constitutio. VADIARE, GVA-
 RE, *guadium constitutare, vel*
lia firmare, Vgutioni. Gloss. Lat.
 l. *Guadiare, Gager, fermer. Le-*
 Aluredi Regis West-Sax. c. 1.
uis autem Vadies, quod fieri ju-
sis, et transgrediatur, etc. Ve-
 Notitia apud Beslium in Episc.
 quientibus: *Postea vero Presby-*
Guadianerunt, quod injuste ita
fecerant, et illorum extitis fide-
ranno Abbas. GATHGIARE,
 GIARE. Tabularium monaste-
 Deiparae Sanctonensis fol. 23.
 DIARE IN PRAETORIO, . . .
 tum suum in iudicio comprobare,
 ege Longob. lib. 3. tit. 1. §. 43.
 tula Ludouici Pii an. 826. edita
 bbeo in Conciliorum editione
 Si forte quispiam aliquem mal-
 it, et ille, qui mallatus fuerit,
 is cum servum suum esse, . . .

jubemus ut praesentialiter imp se
Wadient, ut ad primum, vel sec-
dum, vel tertium placium ei po-
ipsam definat. INVADIARE, in-
gnori ponere, Engager, Quod in
in vado ponere, id est, tuto, ac-
pto pignore, alicui dare. Notum
prouerbium apud Terentium
Plautum: Res in vado est, vnde
te nata vox vadium & Inuadi.
 Leges Edwardi Reg. Angl. cap. 1.
 de armis: *Non debent illa Inuadi-*
re, nec extra regnum vendere, et
 INGAGIARE, eodem intellectu.
 Charta an. 1096. ex Tabul. S. A.
 bini Andegav. VADIVM, in du-
 lo, seu inonomachia, appellat
 rem quamvis, quae vice pignus
 ab eo, qui prouocabat, in saec.
 projiciebatur coram iudice; qui
 quidem facto verum se dicere, et
 ab objecto criminis non modo se
 nocuum esse; sed id etiam duci
 aduersus quemlibet probaturum
 fitebatur. Tum enim accusator
 aut quivis alius, pignus a terra re-
 lebat, eoque ipso duellum suscep-
 tebatur. Skenaeus ad Regiam Ma-
 jestat. lib. 3. c. 23. *Vadiatus*
lum, cum actor, sine appellatus, re-
velam suam proponit, eamque
per se vel per suum campione-
probatum offert. Et reus su-
pellatus affirmat contrarium
rum, et se vel suum campione-
sui suaeque causae defensionem ad u-
ellandum offert. Hinc inde dicit
Vadia; ab actore vadium distrin-
di; a reo vadium descendendi, qui
in hoc regno fit, cum duelliones
inde chirothecas offerunt. V. De-
 lum 3. VADIARE BELLVM, id
 duellum. Bromptonus. IUDICI-
 FERRI VEL AQUAE VADIAT
 in Legibus Adelstani Regis cap. 1.
 id est, purgationem criminis ad
 positi per haec iudicia offerre. LE-
 GEM VADIARE. V. Lex. VADI-
 RE MULIEREM, eam sibi in quod-
 sam pignore asserere. Statuta Ca-
 dubrii lib. 2. cap. 98. VADIARE
 DE SERVITIO dicebantur vassalli
 cum notum faciebant domino
 ab ejus homagio recessuros, nisi ex-
 rum Pari jus seu rectum faceret.

ta passim in Affiliis Hierosolym.
488. c. 205. 206. 207. VADIA-
LA, GVAGIARE, pignori capere,
pignus a debitore invito auferre,
rescissum ex sententia iudicis. Char-
a Durandi Episcopi Cabilonensis,
inter Instr. to. 4. Gull. Christ. no-
ne edit. col. 247. Ita tamen quod
non possunt Vadiare in clauistro; sed
quando ille, qui foresfecit, recedit a
clauistro, tunc possunt emendam leua-
re, secundum quod foresfecit. GAT-
TERIA, GVATGERIA, idem
quod Gagerias, pignus. in Charrul.
Petri de Domina fol. 63. Octa-
vam partem decimarum de Thedefio
cepit D. Hugo prior in Gnatgeria
a Petro Bruno pro 100. fol. Valen-
tini. De hac Gatzgeria fuit fideius-
sorem. Aynardus, etc. VADIVM,
idem notione. Charta Stephani
louiom. Episc. an. 1214. apud D.
Brussel to. 1. de Vsu feud. p. 311.
VAGIVM, eodem intellectu. Char-
a Ludouici Reg. Franc. an. 1153.
pud D. Brussel to. 1. de Vsu feud.
p. 275. VADARE, Fideiubere
pro alio, vel in vadem se dare.
Iulianae Iud. Vadatur, promittis, pol-
letur, fide dicit. Flodoard. lib. 4.
Hist. Remens. c. 19. Pro quo faci-
tore Vadatus in hac Synodo, centum
libris argenti pacatur cum praefato
Stephano Episcopo, etc. Adde Bal-
dricum Nouiom. lib. 1. c. 65. l. 2.
I. REVADIARE, REWADIA-
RE, REGVADIARE, eadem qua-
ritus notione, Vadium dare pro re
quouis. Chartae Parensales form. 6.
Iudicium wadiare, in Lege Longob.
lib. 3. tit. 1. §. 43. Debitum rewa-
dare, in Edicto Pist. cap. 22. De-
bitum wadiare, in Lege Longob. lib.
1. tit. 2. §. 11. Rewadiare remum,
pud Flodoardum lib. 3. Histor.
pag. mihi 560. In Gloss. Lin-
denbrog. Rewadiare est relaxare:
unde hoc verbum adhibebant cum
pignus liberabatur, soluebatur, vt
notet Eccardus in Notis ad Leg.
lib. p. 173. Id tamen raro factum
esse ex locis a Cangio laudatis
congruitur. VADIVM, Poena, mul-
ta pecuniaria. Charta Balduini Co-
gr. Flandr. ann. 1116. apud Mi-
l. 71.

reum to. 2. p. 1154. col. 1. Va-
dium etiam, si pro qualibet forisfa-
ctura acceperis ab aliquo, non alibi
quam infra curiam S. Amandi com-
mendabis. VADIVM, pro Vadum,
Gall. Gué, quomodo Vadum, pro
Vadium, Pignus, aliquando occur-
rit. Regest. feud. Campaniae fol.
32. vo.

VADVM. (1) Charta ann. 1268. ex
Tabulario vrbis Ambianensis: No-
bis concesserunt pro utilitate domus
nostrae facienda, ut nos Vadum, quod
subtus clausum nostrum, per quod
vaccae cinium Ambian. a pascuis, etc.
Vbi Charta Gallica vertit, Wen.
Alia an. 1344. ex Tabulario S.
Quintini in insula fol. 35. etc. Es-
anoir Wen et puisoirs esdites yaués.
Privilegium Garfiae I. Reg. inter
Conc. Hisp. to. 3. p. 170. His quo-
que terminis circumdatur ab Oriente,
strata de Vado Regis in Pastora es-
que ad Vado de Perales. Alia no-
tione, nempe pro Vadium, vide in
hac voce. WADVM, eadem notio-
ne. Praeceptum Widonis Imp. an.
892. apud Murator. to. 2. p. 416.
ix. (2) † VADVM MOLERE, pur-
gamentum ex re quavis molita s.
obtrita. Stat. Taurin. a. 1360.

VAE substantiue vsurpatur in Statutis
Canonic. Regul. apud R. Duellium
to. 1. Miscell. p. 98.

*Claustrales sibi nil teneant sine velle
scitane
Praelati, vitare si velint perpe-
tuum Vae.*

VACCORDIA. V. infra Vecordia.

VAENALICIARIVS, συμπαρίμπορος,
in Gloss. Lat. Gr. pro Venalicius.
V. Salmast. ad Plin. p. 273.

VAENALIS, f. publicus. V. Balneum
vaenale.

VAENARE, Venundare, vendere. Sta-
tuta Canon. Regul. apud R. Duell-
lium to. 1. Miscell. p. 96.

VAERIA, idem quod Viaria, Gall.
Voirie. Legendum fortean Voeria.
V. in Viarius. Charta an. 1269. ex
Tabul. S. Albini Andegav. V. Va-
ieria.

† VAEVENIRE, tanquam malum
evenire, in Ch. a. 1366.

Y y

VAFRA-

VAFRAGMENTVM, Astutia, calliditas. Gloss. Lat. Gr. *Vasframentum*, *αἰσχρολογία*. Bernardus Thesaur. de Acquisit. T. S. apud Murator. to. 7. col. 773.

VAFRITAS, eadem notione, Astutia Chronic. Taruis. apud eumd. Murator. to. 19. col. 763. *Dubitanter ab illorum manibus evadere non posse, Vafritate hac rsi sunt, etc.*

VAGA. V. *Vanga*.

VAGABUNDVS, Erro, Gall. *Vagabond*, *Vagabundus*, *ἀντικρίτης*, in Gloss. Lat. Graec. Vocabul. vtriusque luris: *Vagabundus, est qui non habet domicilium, sed hodie hic, et cras alibi*. Apparatus bellicus Caroli VIII. Reg. in Ital. apud Marten. Itin. Litter. p. 380. V. *Vagus*. **VAGABUNDIA**, Vagatio. Statuta Collegii Narbon. an. 1379. apud Looinell. to. 5. Hist. Paris. p. 668. col. 2.

VAGALICANA EXTENSIVA, Genus scripturae. V. in *Scriptura*.

VAGANTES, pro Vacantes. Concilium Wormaciense an. 868. c. 62.

VAGATIO, Libera super fluvium discurrendi potestas abique villa praestatione extoluenca. Charta Sigeberti Reg. an. 651. apud Marten. tom. 2. Ampl. Collect. col. 8. *Esportum illam qui dicitur Sclis, immoque et Vagatio super fluvium Ligeris, etc.* *Vagationes pnuaticae cum canibus*, in lio. 5. Capitul. c. 2. V. Baluzii notas ad Agobardum p. 82. & Petrum Blefeniensem Epist. 56. & 61.

† **VAGAVTVS**, fustis species, in Stat. crim. Cuminae.

VAGERASSIN, *εργαστήρ*, in Gloss. Lat. Graec. Sed leg. *Vage*, *sparsim*.

† **VAGERIA**, aequagum, aequae ductus, in Ch. 2. 1201.

VAGEZARE, ab Ital. *Vagheggiare*, Oculis verbisque alicui blandiri. Chron. Mun. apud Murator. to. 11. col. 117.

VAGIARE, Pecus, (*vagum* seu oberans) ob damna abigere. *Vagiar*, qui veniet abacta pecora, in iure Hungarico.

VAGINA HABITATIONIS, Demus, habitatio. Gesta Norm. apud Duchesn. p. 32. **VAGINA NATIVI INCOLATVS**, Pcti nationum solum, apud Andree Parisiac. lib. 1. Miracul. S. Benedicti. Cod. MS. Vat. cano.

VAGINARE, *Vaginas parare*, in Gema. Gloss. Lat. Gall. *Serpentem Vaginare, Faire gayer, Vaguer*. Gaynier.

† **VAGINARIVS**, vaginarum herbarum in Ch. 2. 1217.

VAGINATUS, e *Vagina* vocata nempe ensis. Gall. *Deffagat*. Lat. MS. Reg. Cod. 1013. *Vaginata theca gladii*. *Vaginas*, ex quo Ita etiam apud Iudaeorum & Ps. Primam mulierum pendit. *Vagina* primumque scriptum *Vaginas*, ex *vagina* extraxit Graecus: nisi forte *Vagina* sit *Vaginata*, *εργαστήρ*.

xii. Tabul. Legibus. V. *Ferax*. *Vagulario*. Ut ut est *Vagina* sentu opposito pro *vagina* et occurrit in Statutis Eocl. Auz. apud Marten. to. 4. Anecd. *Nullus praedictorum de nocte deat portare gladium super se, perierem Vaginatam argui*.

VAGINELLA, *Eaba filiqua*, Marci Silurico.

VAGIPALARE. Leges Henr. Regis Angl. c. 83. *Si quis alium suum incidat, vel Vagipalare vel alium, qui iuste requiritur per omnia deueganerit*. *Vagipalatur* c. 58. & 82.

† **VAGISARE**, **VAGIZARE**, contemplari, ab Ital. *vagheggiare* *littera* in Sermon.

VAGITARE, *Vagari*, discurre. *Vagator* Pacenf. Episc. in Chron. 739.

VAGITARE Gloss. *Idem*. *Vagare* *voluntate* *scilicet*. Graecus *εμεναι*, *gignit*, e *vagia*, *vagita*.

VAGITVS, pro *Vagatus*, *Discursus* *vagatio*. Litterae Edwardi II. Reg. Angl. ann. 1319. apud Rymer. to. p. 789. V. *Vagofitas*.

VAGIVM, ut *Vadium*. V. in voce.

VAGVS, Desertus, incultus, Char-
lén. 1115. apud Murator. delle An-
te. Ettenli p. 318. V. *Vacantes &*
vacuus.

VAGNA, Lagna, vas vinarium. Gloss.
et. Gr. *Vagna, vogae, cuppa*, Bér-
m. V. *Galo*.

VAGITAS, Discursus, vagatio, huc
huc ito. Arnonis Scurum Canon.
Jud R. Duellum to. 1. Miscell.
. 30. V. *Vagitus*.

VAGIVS. V. supra *Vaginat*.

VAGIVS, Vagans. Gualuaneus
lanma apud Murator. to. 12. col.
223.

VAGIRE, *Per otium vacare*, seu
vagari, in Gloss. Arabico - Lat.
Gloss. lfid. *Vagurrit, per otium va-*
gar.

VAGVS, Seruus fugitiuus, nequam,
inbuco. Decreta Calomani Regis
hungariae lib. 1. *Si Rex aliquem*
vagum seruum alicui donauerit, etc.
lex: *Quicumque absque licentia Re-*
is Vagum tenuerit, etc. . . . Cum
is vagum apprehensum tenuerit, a
mino ejus primo exigatur. In Le-
gis Wisigoth. lib. 2. tit. 4. §. 9. ser-
i fugiuui a dominorum jure illicitè
vagari dicuntur: *In fuga vagare*,
in Lege Longob. l. 1. tit. 25. §. 22.
Vagus homo, in Legibus Henrici I.
egis Angl. c. 82. V. Traditiones
uldenses l. 2. tradit. 38. Codicem
heod. tit. *Si Vagum petatur man-*
ipiam, ibi Iacobum Gothofredum,
et supra *Vagabundus*.

VAGIVS, qui pelles, quas *Vares*
ocabant, parat vel vendit, Ital.
Vago. Stat. ant. Florent.

VAGELLA, vt *Vaiffela*. V. in hac
oce.

VAGERIA, vt supra *Vaeria*, Iurisdic-
tio *Viarii*, vulgo *Viaria*, Gall.
Vier. Terrarium Montisfortis fol.
B. apud D. Brussel tom. 2. de Vfu
ad. p. 738. *Hylarius de Frome-*
illa. V. *Viarius*.

VAGIVS. Statuta dataria Ripariae,
tp. 12. fol. 5. vo. *De quolibet pensè*
serorum laboratorum, soldi decem.
V. *Vares*.

VAGILDA, an idem quod *Waisla*? V.
Gnaidum. Polyprychus Fiscam.
a. 1235. *Quando ruficus facit Vail-*

dam in terra vilanogii, . . . red-
dit de qualibet acra unum sextarium.
Rursum: *Es si Vailda facta fueris*
in terra unassoriae, reddit tertium
decimum denarium de valore Va-
ildae.

VAILLENTIA, Valor, pretium, Gall.
Valeur. Ad *Vaillentiam sexaginta*
librarum, in Charta ann. 1232.
apud Stephanot. to. 3. Antiquit.
Bened. Pictav. MSS. p. 798. V. *Va-*
lentia 2.

† **VAINA**, mensurae annonariae spe-
cies, in Ch. a. 1187.

VAIVS. V. infra in *Vares*.

† **VAISCHA**, VAYCHIA, VAISHA,
arboris minoris species, f. dumus,
in Ch. a. 1332.

VAISELLVM, Vas quoduis. Chartul.
S. Petri de Domina fol. 86. vo.

† **VAISSA**, vacca, in Ch. a. 1368.

VAISSELLA, VAISSELLA, Vasa,
supellex, a Gall. *Vaisselle*. Testam.
Petri de Crozo Card. Archiep. Are-
lat. an. 1388. V. *Vassalla & Vessella*.
VAICELLA, eadem notione. Te-
stam. Oliuarii de Pennart Archiep.
Aquens. an. 1481. inter Instrum.
to. 1. Gall. Christ. nouae edit. p. 70.
col. 2. **VAIXELLA**, Pari significa-
tu, in Charta an. 1420. ex Tabular.

Angeriac. **VAISSELLAMENTVM**,
eodem intellectu. Testam. Adalasiae
an. 1293. to. 1. Histor. Dalph. p.
197. col. 2. V. in *Vessella*. **VAI-**
XALLAMENTA, eodem sensu.
Testament. Guischardi de Bellijoco
ann. 1331. ex Tabular. Villae Fran-
chae. **VAISSILOMENTVM**, per-
peram pro *Vaissellamentum*, in Te-
stam. Odonis de Rossilione an. 1278.
apud Marten. to. 1. Anecdor. col.
1306.

† **VAIIVS**. (1) Pannus aureus, apud
Murator. c. 5. Antiq. p. 302. (2) Pel-
lis pontica. V. in *Vares*.

VAIVODA, VOYVODA, Dalmatis,
Croatis, & Hungaris, est exercitus
duktor; hodie vero promiscue pro
quolibet exercitus vel ordinum du-
ctore accipitur, vt apud Italos Ca-
pitaneus, vt Auctor est Io. Lucius
lib. 6. de Reg. Dalmat. c. 1. Ioan-
nes Leunclavius in Pandecte Tur-
cica

cico n. 71. *Vainodas* Bulgaris tribuit Theophanes an. 24. & 33. Constantini Copronymi, & ex eo Hist. Miscella p. 700. siquidem *Βαϊλάδης* idem sint cum iis, quos *Βεσβόδες* vocant Constantinus Porphyrog. de Administ. Imperio c. 38. *Βεσβόδας* Lucas c. 19. V. Ioannem Seidenum in Titulis honorariis part. 2. c. 2. n. 3. *Vainoda* vel *Voinoda* vox Illyricorum est, ut vult Carolus de Aquino ad vocem *Bani*, notans ductorem pugnae, composita a nomine *Voj* vel *Boj*, pugna, & verbo *Vodis*, ducere. V. *Voivada*.

VAIVVS, res derelicta, in Consuetud. Normann. V. *Gaius*.

VAIXALLAMENTA, VAIXELLA. V. *Vaisella*.

VAL. (1) Color cineritius, in Gloss. Teuton. Schilteri ex Procop. lib. 1. (2) † VAL, VALL, VALLVM, ius domini in bona hominum *manus mortuae* sine prole defunctorum, a Germ. *Ball*, *Eodfall*, Hist. S. Emmer. Ratisb. p. 146.

VALANIA, ab Ital. ut videtur, *Balane*, Gallice *sorte de Chataignes*, *Balanus*. Statuta dataria Ripariae cap. 12. fol. 4. *De quolibet soma Valaniae de pensibus viginti pro introitu vel exitu soldi sex.*

VALANGIVM, Annonae species. Inventar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar. *Item plus duas carterias spen-tonis et Valargii. V. Balargus.*

VALATVM, Folla. V. *Vallatum*.

VALBIRE, & VALVCIRE, pro *Balbire* & *Balbutire*, in Gl. Lat. Gr. *Valbio*, *Valbucio* *Υελλίζω*.

VALCATORIVM, Molendinum. Charta Ludouici II. Imper. an. 875. apud Vghellum tom. 6. Ital. Sacr. p. 1309. *Cum possessionibus et iurisdictionibus, aquarum decursionibus, piscationibus, Valcatoriis, rupibus, silvis etc.* Alia an. 962. apud eundem to. 1. part. 2. p. 49. *Exhibens etiam . . . liberam licentiam construendi molendina et Valcatoria ubicunque voluerint per totum Comitatum suum.* Ex his emendandum videtur Chronicon Pisanum, editum ab eodem Vghello, sub an.

1158. *Omnis balatoria iuxta Annum destructa sunt.* Legendum est *Balcatoria*. *Valcatori* nomine molendinum significari ex altis la certo colligitur: imo a molenda distinguendum esse suadere videtur Charta an. 962. iam laudata; qd. D. Brussel monuit in Tract. de V. feud. to. 1. p. 43. unde cum aut aggerem esse facile crediderit aut *exclavem*, locum scilicet clauduntur aquae, aut denique agrum quo aquae continentur interpretabor. V. infra *Varcatura*.

VALCELLA, f. diminut. a *Vale*. V. in hac voce. Tabularium Apennense fol. 46. *Dederunt nobis in cellam Dodonis quam tenebam in ecclesia de Hunoncur.*

VALCHERIA, f. Idem quod *Vakatorium*. Regest. Campan. ann. 1256. fol. 26. apud D. B. to. 1. de Vlu feud. p. 43. *Dux Ioannes de Floriaco. Est hom. domini Campaniae . . . et a iustitia usque ad pilerum ultra riam Secanae.*

VALDENSES, dicti quidam Haeretici, a primo eorum auctore *Valdo*, ciue Lugdunensi praedicante qui sub peculiari pauperis professione haereses complures docuit sub an. 1160. unde ejus sectam dicti etiam *Pauperes de Lyona* aliisque subinde nominibus appellati, quae peculiari commentario complexus est Grezerus ad Scripturam contra eandem haeresim ab eo editam ann. 1613. Monachus Vallis Scaevae in Histor. Albigenisium c. 2. *praeterea alii haeretici, qui Valdenses dicebantur, a quodam, seu nomine Lugdunensi, etc.* *Waldenses* nuncupantur ab Alphonsio de Castro lib. 4. contra haer. inter Catech. Hisp. to. 3. pag. 680. et in Statut. Astens. fol. 2. VALDESIA ecclesia apud Limborch. Hist. Inquisit. Tolos. p. 230.

VALDESTOLVM, Sella plicatilis. Locutus est in *Clioethedram*. V. *Falstorum*.

VALECTOR. V. in *Valere*.

VALECTVS. V. infra in *Vakti*.

VALE

VALEFICERE, VALEFICTVS, cui *Val* afficitur, S. Gerardus Abb. Syl-
ue Major. in Vita S. Adalardi c. 5.
VALEFACERE, eadem notione,
a Synodico aduersus tragoediam
renaei c. 41. Idalius Barcinon. in
pist. ad Iulian. Tolet.

VALEDO, Valor, pretium. Charta
lanassii Episc. Aurel. an. 1163. ex
chartul. Miciacensi. V. *Valentia* 2.
VALEFACERE, Salutare. V. in *Val-*
dicere.

VALEA, Vallis, Gall. *Vallée*. Tabul.
majoris Monast. V. infra *Val-*
ya.

VALEBRVNVS, Panni species. V.
plabranus.

VALEDRANVM, pro *Balandranum*,
alii f. tunicae species, in Ch. a.
110. V. *Balandrana*.

VALENS. (1) Valor, pretium. Ta-
bularium Bellilocense in Lemouicib.
175. *Es accepi a vobis presium,*
ita quod inter nos bene complacuit,
et significatum fuis, hoc est, tam in
valense, quam in argento solidos
100. Charta apud Madox in For-
m. Anglic. p. 253. *Quod si prae-*
sentem terram eis warrantizare non
uerimus, mutuum ad Valens in
monacho fratrum, eis dabimus.
Valmagnanimus, fortis, Gall. Vaillant.
Viggo de Vita Chunradi Salici an.
1023. Es quidam bene Valens vir
prudens . . . cum aliis interse-
ctus est. V. *Valorofus*. (3) Gra-
tis, magnae auctoritatis. Concil.
Apo. an. 1409. apud Acher. to.
Spicil. pag. 300. (4) † Mone-
re species, Gall. *Vaillant*, in Lit.
an. a. 1364.

VALENSA, iuuenem, auxilium in
Lusitan. a. 1231.

VALENTIA. (1) *Virtus*; *ἐξουία, δύ-*
ναμις, in Gloss. Gr. Lat. Alibi:
Valer, Valentia, robur. Gloss. Lat.
Valentia, fortitudo, firmis,
fortis. Vox Latinis Scriptoribus
veta. Macrobius Comment. lib. 2.

(14. *Ut medicus, vel exercitator*
oparum, sanitatem vel Valentiam,
ita ille aegris, hic luctatoribus
auxilium. (2) **VALENTIAM FA-**
CIERE idem quod infra *Valere*,
iuvare, auxilio esse, in Ch. a. 1239.

Haec quippe formula est qua val-
felli dominis suis in clientelari pro-
fessione auxilia consueta iurabant.
Charta an. 1197. in Append. ad
Marcam Hisp. col. 1387. *Promisso*
vobis et ecclesiae Arulensi fidelitatem,
et Valentiam, et adiutorium per bo-
nam fidem de membris vestris et ho-
nore vestro et de auere. Paulo ante
legitur: *Quod erimus vobis adju-*
tores boni et fideles defensores contra
omnes homines et feminas. (3) Va-
lor, pretium, in Consuet. Aquesi
tit. 9. art. 40. Charta Innocentii II.
PP. ex Chartular. Episc. Paris. fol.
35. *Ipse (Abbas) parrochianorum*
pauperum excessus in Valentia ferculo-
rum. V. *Vaillantia*.

VALENTINI seu **VALENTINIANI**,
Haeretici a Valentino quodam Ae-
gyptio sic dicti, fabulis & ludaeo-
rum pariter & Platoniorum do-
ctrina confectis celebres: aduersa-
rios celebriores habuerunt S. Ire-
naeum, S. Iustinum Mart. Tertullia-
num aliosque. Horum deliramenta
videre licet apud laudatos Patres.

VALENTIVS, Magis. Charta an. 1069.
ex Tabul. S. Victoris Massil.

VALERE, iuvare, auxilio esse. Ho-
minium factum a Raymundo Prin-
cipe Arausionensi Episcopo Trica-
stinensi an. 1274. *Et si dictus nobi-*
lis Raimundus de Bonxio, vel ejus
successores . . . nolent vel non pos-
sint dictum Episcopum seu suos suc-
cessores iuvare, seu eis Valere de
placito, seu de guerra. V. *Valentia* 1.
Hinc **VALITOR**, qui Froissartii
vulgo *Aidans*, Coadjutor. *Valedor*,
in Consuetud. Catalanae MSS. &
to. 13. Spicilegii Acheriani pag. 315.
Charta Raymundi Comit. Tolosani
an. 1242. **VALECTOR**, eadem
notione. Litterae Edwardi I. Reg.
Angl. an. 1295. apud Rymer. to. 2.
p. 690.

VALERIANI, Nummi ab Imperatore
Valeriano cusi, de quibus Trebellius
Pollio in Claudio c. 17.

VALERIVM. V. infra in *Vola-*
rium.

VALESIA, vt *Valisa*. V. in hac
voce.

VALESTANI & VALESII, Haeretici conjugium atque liberorum procreationem abhorrentes: vnde seipsum alioque etiam inuitos castrabant, asserentes solos exsectos salvari posse. Horum parens fuit quidam Valens Arabs quem alii circa annum Christi 198. alii 240. vixisse tradunt. V. Epiphanium Haer. 58.

VALESTRIA. V. infra *Vallestria*.

VALETI, VALECTI, appellati vulgo magnatum filii, qui necdum *militare* cingulum erant consecuti. Nam ut *Vassalli* iidem qui postmodum *Milites*, quod in hac voce docemus; ita vassallorum filii *Vasselesi* dicti, ut & *Domicelli*, respectu parentum, qui *Domini* nude compellabantur, vnde postmodum formata vox *Vasletus*, deinde *Valetus*, vti recte obseruatum a Pirhoeo in Consuetud. Trecenti. Quod praeterea firmant Scriptores aliquot a Cangio laudati in Notis ad Vilharduinum pag. 274. apud quos *Vasletus* scribitur; vti etiam in Charta anni 1204. post Ordericum Vitalem edita p. 1058. *De Militibus et Vasletis de terra Comitum Roberti*, etc. In alia apud Spelmannum in hac voce: *Thomas filius dicti Radulphi (Militis) Vasletus in custodia Regis, qui similiter morabatur in seruitio Regis cum fratribus suis*. Nobilium autem seu militum, atque adeo Procerum ac Principum filios, qui nondum militarem ordinem erant adepti, generatim *Valetos* appellatos in Notis ad Willharduinum dictum est, qui Imperatoris Constantinopolitani filium hac nomenclatura donat. Eadem perinde nomenclatura donantur magnatum filii ab Anglicis Scriptoribus. Capitula Placitorum Coronae Regis Angl. apud Rogerum Houedenum p. 783. *De dominabus, et de Valcdis et puellis, quae sunt vel esse debent in donatione Domini Regis, et de valentiis terrarum suarum, et si quis eorum vel earum sit maritatus, et inquiratur cui, per quem, et a quo tempore*. Bracton. lib. 3. Tract. de Corona cap. 1. §. 3. *De Valcdis et puellis, qui sunt et esse*

debent in custodia Domini Regis. infra: *De Vicecomitibus et Bailiis qui ceperunt redemptionem de fidei integram feodum militis tractantibus*. Adde Eodem lib. 1. cap. 2. §. 94. Vbi *Valesti* sunt milites filii. **VALETUS** dictus qui liberis erat. Exordium Monachi Martini Tornac. inter Instrum. Gall. Christ. nouae edit. col. 1. **VALETUS LEGVM**, qui in eodem est, ut videtur, ut ad Doctorem aspirare possit. Charta 1292. apud Lobinell. to. 2. Fil. Britan. col. 336. *Raguardus Monasterio legum Valerus*. Vnde sin vero sic pariter appellati, *Scutiferos* dicimus. Homagium stri-noui apud D. Brussel to. 1. Vsu feud. p. 122. *Locellus fidei vini Valetus*. *Fecit homagium cum sine achaptamento*. *Valeus* item sese appellasse ipsos Scuteros, declarant complures Chartae descriptae a Duchesno in Hist. Plethiaca. **VALETUS MERCATORVM**, Institor, Gall. *Façon*. Litterae Philippi Pulcri Regis Franc. ann. 1309. tom. 2. Ordinatio p. 160. **VALETUS**, Tiro, operarius mercenarius, Gall. *Apprenti*, *Le paguon*. Statuta Caroli V. Franc. pro Tonforibus an. 1377. tom. 5. Ordinatio pag. 441. **VAYLETUS**, Armiger. Constitutio Petri Ruthenensis Episcopi Leg. Apost. pro Ecclesiis Cyprii 1313. c. 8. *Nec coronam laicam ut Miles laicus, seu Vayletus deinde deferat*. De Valetis consule Scutum de Titulis Honorariis 2. p. cap. 5. §. 47. **VALLETUS**, vel **LECTUS**, Famulus, Gall. *Façon* hodierna notione. Charta Philippi Pulcri Reg. Franc. an. 1302. Menester. Hist. Lugdun. pag. 1. **VAYLETUS**, eodem sensu, in Hist. Roberri III. Comit. Car. mont. an. 1302. apud Baluz. tom. 1. Hist. Aruern. p. 307.

VALETRO, in Glossario Lat. MS. B. & apud Papiam, *Glusto*. lo. de noua: *Valetro*, i. *gluso*, quia multum in leccisate. Gloss. G.

Gall. Sangerman. *Valtre*, *Lachteur*, *Gleuston*.

ALETTVS, VALETVS. V. in *Valeti*.

ALETVDINARIVM, quod alias in monasteriis *Infirmaria* dicitur. Gloss.

Lat. Gr. *Valetudinarium*, *ὕγιασ-ήριον*, *ἐμπρητήριον*. Vgutio: *Valetudinarium*, domus, in qua morantur infirmi. Vox Senecae, Columellae, & aliis nota. Vita S. Austrebertae Virgin. c. 3. de Moniali: In stragulo, ad *Valetudinarium* deportauerunt. In Miraculis ejusdem n. 1. *Cellula infirmarum* dicitur.

ALETUDO, VALITUDO. (1) Facultas, potestas. Vita S. Isidori Hispalensis Episc. num. 13. *Qui quanto honore et reuerentia a Romano Amisiste et Cardinalibus fuerit receptus, non est nostrae differere Valetudinis*. V. Anon. in Mirac. S. Vismari per Flandr. (2) Robur, virtus, auctoritas. Lambertus Ardensis apud Ludewig. tom. 8. Reliq. MSS. pagin. 603. (3) † Valor, pretium, in Ch. a. 1175.

ALEXIVS, Hippopera, Gall. *Valise*. Conuentiones ciuitatis Saonae an. 1526. Item pro qualibet salmaria *doubletorum ac Valoxiorum, cerarum, piperum, etc.* V. *Valise*.

ALGIA, VALGIARE. V. *Valgium*. VALGIS, *Foras versis, sumentibus*. Gloss. Isid. Male, vti monet Graevius; *Valgi* sunt qui crura habent inferius versa, quibus opponuntur vari. V. Salmast. in Plinium pag. 603. edit. Traject.

VALGIVM, in Gloss. Latin. Graec. *ερεβλόν*. Gloss. Graec. Lat. *ερεβλόν* ἐπὶ ἑλάν, *curuum, uncum*. Hugo Parisiensis de Instit. Nouitiorum: *Sunt praeterea mille larvae, mille subsannationes, et corrugationes narium, mille Valgia et contorsiones labiorum, quae pulchritudinem faciei et decorem disciplinae deformant*.

VALGIA, pro Retorsione labiorum quod facimus quando deridemus aliquem, in Gloss. Biblicis MSS. Anonymi ex Bibl. Reg. Hinc VALGIARE, VALGIRE, *Labia habere extorsum prominens*; ex Gemma

apud Vossium de Vitiis serm. lib. 4. cap. 29.

VALGVSTVS, *Fustis uncus*, male lectum apud Isidorum lib. 14. c. 9. pro *Valli, fustes sunt quibus vallum manitur*.

† VALIACIO, vtilitas commodum, in Chartular. Birur.

VALIDARE. (1) Validum reddere, Gall. *Valider*. Areltum Parlamenti ann. 1394. apud Menester. Hist. Lugdun. p. 79. col. 2. (2) Munire, Gall. *Fortifier*. Ripalta in Annal. Placent. apud Murator. to. 20. col. 872.

† VALIDE, valde, multum. Consuet. Burdeg.

VALIDITAS, Valor, pretium, Gall. *Valour*. Testam. S. Gennadii Episcopi Asturic. inter Conc. Hisp. to. 3. p. 173. V. *Valentia* 2. & *Valutare*.

† VALIDVS, legitimus, admittendus. t. 2. Cod. Ital. diplom. p. 1550.

VALIMENTVM, vt *Validitas*, ab Italico *Valimento*, eodem sensu. Chronicon Parmense ad an. 1281. apud Murator. tom. 9. col. 795.

VALIS, Planus, Gall. *Plas*. Guido de Vigevano, de modo expugnandi T. S.

VALISIA, Hippopera, Ital. *Valigia*, Gall. *Valise*, Germ. *Kelleisen*. Epist. Gregorii XII. PP. an. 1407. apud Marten. tom. 7. Amph. Collect. col. 738. V. *Vallegias*. VALIXIA, eodem significatu. Chron. Estense apud Murator. to. 15. col. 400. VALESIA, Pari in intellectu. Litterae Richardi II. Reg. Angl. an. 1298. apud Rymer. tom. 8. pag. 51. VALISARIVS, qui *valistas* portat, vel eas curat. Acta SS. tom. 4. Maii pag. 468. de Coronatione Bonifacii VIII.

VALITARE, Valere. *Valitans, valens*, in Gloss. Isidori.

VALITOR. V. *Valere*.

VALITUDO. (1) V. *Valetudo*. (2) † Animi firmitas, strenuitas, in Ch. a. 1401. (3) † Vis, violentia, in Annal. Victor. Mf. (4) † Infirmitas, morbus, to. 10. Collect. Hist. Franc. p. 471.

Y y 4

VAL-

VALLADA. Iohan. de Bazano in Chron. Murin. apud Murator. to. 15. col. 596. *Pedites disformum dominorum Vicariorum communis Matinae ierunt in districtum Bononiae, disrobantes ibi bestias, Valladas, et vestes, et res alias in maxima quantitate.* † Res quaecumque in faciem collecta, sarcinarum fascis. V. in *Balla*.

VALLADERIVS, Fossor, cui fossatorum cura incumbit, qui fossis fodiendis vel reparandis inuigilat, sic dictus a *Vallatum*. V. in hac voce. Charta an. 1471. ex Schedis Praef. de *Manangues*.

VALLAGIA. Vita S. Geraldii Abbatis Grandis-silvae num. 4. *A mento denique usque ad verticem, non ferri; sed quae gravior erat, infirmis ligatus Vallagia, nusquam caput, nisi cum totius corporis circumferre valebat machina.* Vbi *Vallagiam* sepimentum quidam interpretantur.

VALLAMEN, ut *Vallatum* infra. Gualuaneus Flamma apud Murator. tom. 12. col. 1019.

VALLAMENTA, Conditiones, quibus pactio aliqua *vallatur*, unde vocis origo. Charta ann. 1370. apud Menester. Hist. Lugdun. p. 6.

† **VALLANIA,** castanea, nucis species, balanus, ap. Murat. t. 2. Antiq. Ital. p. 32.

VALLARE. (1) Obsidere. Charta Casimiri Reg. Polon. an. 1335. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 508. (2) **VALLARE CASTRUM,** Militibus ad defendendum munire. Hist. Glabii Rodulphi apud Duchesn. to. 4. pag. 19. (3) **VALLARE,** **VALLATIO,** Saltare, Saltatio. V. supra in *Balare*. (4) Pro *Vannare*, Venilare, Gall. *Vanner*. Statuta Vercell. lib. 3. fol. 73. (5) † **Firmare,** stabilire, in Ch. a. 1392.

VALLATA, ut mox *Vallatum*. Charta an. 1343. to. 2. Hist. Dalph. pag. 470. col. 1.

VALLATORIVM, Projectum. Charta an. 1178. apud Vghellum tom. 7. pag. 410.

VALLATVM, **VALLATVS,** Fossatum, vel locus vallo seprus. Charta an.

1199. inter Instr. tom. 1. Gall. Christ. nouae edit. pag. 79. col. 1. *Es tange muros ciuitatis et Vallatum.* Pactum inter Iacobum Aragon. Reg. et Berengarium Magalon. Episc. an. 1272. *Usque ad viam quae est juxta dogam Vallari Montis-pulani.* **VALATVM,** eodem nomine, Prouincialibus etiam hodie *Valas*. Charta ann. 1490. ex Schedis Praef. de *Manangues*. V. *Vallum*.

VALLECTVS. V. supra in *Vallum*. **VALLEGIAS.** Aelfricus in Gloss. ubi de Vestimentis: *Vallegias,* negar. Italis *Valigia*, Gallis, *Val* est Bulga, hippopera. V. *Vallum*. **VALLEMACIA,** Saltatio. V. *Balare*.

VALLENCSES, Nummi sic dicti a *Vallo* schimica. V. Schlegel. in Dissert. de Nummis antiquis Gothanis, to. 1. pag. 19.

VALLEHERIA, Parentela interdicta. i. vnus ex parte patris, & alius ex parte matris, apud Wallenses *Vallegios*: vox formata, ut *Vallegios* de qua nos alibi. Statutum Wal. an. Edw. 12. cap. 4. *Quod pater vel mater 4. villas propinquiores ubi casus homicidii, vel infame contigerit, veniant ad proximum iudicatum, una cum iunioribus, et filios, i. parentela hominis interfecit, et ibidem praesentens iudicem feloniae, et casum infamiae.* Sed aliud sonare videtur. **VALLCHERIA,** in Charta Anglica ad Spelmannum: *Dicunt, quod ad Walcheria, quae redditus de eadem redditu 3. lib. 12. den. ad festum Michaelis. Item in tota Walcheria sunt 4. homines, et quilibet eorum debet innuere unum hominem per dies in qualibet septimana a festo Michaelis usque ad festum B. Petri vincula.* Significat, inquit Spelmannus, *Wallica pars*, ut videtur. Forte idem sonat quod *Falch* praedium certo vaccarum numeru alendo idoneum. V. *Vaccaria*.

VALLESTRIA, Valles. Papia *Valestria, agrorum, sicut Campus* Edij, habet *vallestria*. Fucherus Cathot. lib. 3. Hist. Hien. fol. c. 59.

† **VALL**

† VALLETERIA, *valleti* conditio, in Arest. a. 1296.

VALLETVS. V. supra in *Valesi*.

VALLEYA, Vallis, Gall. *Vallée*. Charta Fulconis Episc. Andegav. ann. 1237. in Tabul. S. Albini Andegav. V. *Valcia*.

† VALLITELLVM, f. pro *Vallicellum*, valliculus, ap. Murat. t. 1. Antiq. Ital. p. 217.

VALLO. (1) Vallis, *Vallone* Italica, Gallis *Valon*. Charta ann. circ. 1063. ex Schedis Praef. de *Manand* gues. VALLONVS, eodem intellectu. Charta Gaufridi de Signa dom. de *Neantes* dioec. Tolon. an. 1285. VALLONCELLVS, Valliculus, in Charta Roberti Comitum Montis Scabiosi an. 1068. & apud eundem Vghellum tom. 7, pag. 196. Adde p. 361. (2) Vallus, *Alpes*, palus, Ital. *Vallo*, eadem notione. Aeth. S. Procopii tom. 2. l. vii pag. 144.

VALLONCELLVS, VALLONVS. V. in *Vallo* 1.

VALLVM, VALLVS, vt *Vallatum*, fossa, in Gasp. Barthii Gloss. apud Ludewig. to. 3. Reliq. MSS. pag. 242. ex Raimundi Agilaei Hist. Palest. *Vallum* quod a monte descendens, etc. V. *Vallo* 2.

VALNA, Perperam fortassis pro *Vassa*, hippopera. Litterae Henrici V. Reg. Angl. an. 1413. apud Rymer. to. 9. pag. 48. Cum equis, *harnesius*, *Valnis*, *mansicis*, *bonges*, *rebis*, etc. V. *Valisia*.

VALNEARE, Vasconum pronuntiatione pro Balneare. Inuentar. an. 1476. ex Tabul. Flamar. Item plus *enam* *cubam* pro *Valneando* mulieres.

VALNVS, *Φάλαγξ*, *Καράδεα*, in Gloss. Lat. Gr. Sed legendum *Vallis*, *Φάλαγξ*, ex Gloss. Gr. Lat. *Καράδεα*, *fossa*, *vallis*.

† VALO, farcina, fasciculus, Gall. *Balos*. Formul. Mf.

VALOR. (1) *Srennitas*, *virtus bellica*, in Gasp. Barthii Gloss. ex Hist. Palaest. Fulcherii Carnot. apud Ludewig. to. 3. Reliq. MSS. pag. 309. (2) † Quidquid emolumenti ex re aliqua percipitur, in Consuet. Dombenf. (3) † Valetudo, facultas, in Ch. a. 1184.

† VALORIVM, reditus, emolumentum, in Ch. a. 1092.

VALOROSVS. (1) Fortis, strenuus. Gall. *Valereux*. Chron. Domin. de Graulina ap. Murator. tom. 12. col. 702. V. *Valens* 2. et *Valuus* 2. (2) † Magni pretii, in Ch. a. 1395.

VALOS, Panni genus. Inuentar. ann. 1476. ex Tabul. Flamar. Item *plus duas displaydes sine giponas cirsi* (*cicrici*) *nigri vocati Valos*.

† VALSATVRA, sepimentum e cratibus, quo locus vallatur. Comput. a. 1486.

† VALVA, reditus, emolumentum, Gall. ol. *Value*. Ch. a. 1235.

VALVART, Propugnaculum, Hispanis *Balnear*, Gall. *Boulenars*, ex Germanico *Barg-wars*, quod burgum seruat, tuetur. Salanova iustitia Aragonum in Obseruantis, de Infantionibus: *Tamen ad constructionem, refactionem, sustentationem, et reparationem portarum villae, vallatum, sue Valnartium, et marmorum sententur*.

VALVASOR, VALVASORIA, VALVASINVS. V. *Vanasores*.

VALUCA, Arena aureola. V. *Balluca*.

VALVE. Arnoldus Lubecensis lib. 6. cap. 6. *Nec defuit ibi (apud Bohemos) illud perditissimum hominum genus, qui Value dicuntur, crudelitates suas et nequitias exercentes, de quibus loqui non est aedificatio, sed miseria*. Et lib. 7. cap. 14. de Philippo Imp. *Construens secum auxilia pessimorum, qui dicuntur Valve, cum innumera virtute bastilarum, etc.*

VALVM. Index reddituum Monast. S. Petri Corbeienfis: *Summarii qui minas et Vala huiusmodi aduehant, debent focatam*. V. *Vallo* 2.

VALVTARE, vox Italica, Aestimare. Gall. *Evaluer*. Charta ann. 1546. apud Rymer. tom. 15. pag. 101. V. *Valentia* 2.

VALVVS. (1) *Aquae ductus, per quem decurrit; vel janua, vel modici muri ante portam*. Papias. De priori significato nihil succurrit; alter *valvam* seu fores videtur spectare; tertius *Valnarsum*, seu Gallicum *Boulenars*, de qua voce supra. (2) Fortis,

tis, strenuus. *Diarium belli Hufsit.* apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 147. V. *Valorofus.* (3) Vilofus, Gall. *Velu.* Locus est in *Bige-va* V. ibi.

VAMBAL, Bambalio. V. *Bambalo.*

VAMMVM. Conc. Lillebonae ann. 1080. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 114. *Nulli licuit inimicum quacundo, vel Vammum capiendū, vexillum vel lorica portare, vel cornu sonare. . . Nalli liceat in Normannia hausare facere, vel incendium, vel raptum mulieris, vel Vammum capere, quin fieret inde clamor apud eum, qui clamorem inde habere debuit. An Clarigatio? V. Repraesalioe.*

VAMPA, Flamma, ex Italico vocabulo, Danti & Petrarchae familiari. Inscriptio in Conuentu Minorum Bononiae in Italia, apud Wadding. ann. 1340. num. 15.

Nam accensa lampas fundis necessaria Vampas.

VANA, (1) Tabularium Prioratus de Paredo in Ducatu Burgundiae fol. 8. *Accepitque unam equam, et 30. solid. et unam Vanam, et unam barakū.* Fol. 24. *Et pro hoc acceperunt 5. solid. et unam Vanam.* Stragulum acu punctum, ut videtur, Gall. *Coursepointe*, Prouincialibus *Vano.* V. *Vanna* 1. (2) Bractea versatilis, Gall. *Gironette*, ab Angl. *Vane*, eadem notione; quod a Saxon. *fana* deduci potest. Comput. ann. 1425. apud Kennert. Antiquit. Ambrosd. p. 575. *Cum 11. vensilogiis, videlicet Vanys de tyn emptis de fabro de Cherlson ponendis super vitrumque finem praedicti dormitorii, v. fol. 11. den.*

VANACIARE, Delirare, desipere, vana dicere, Ital. *Vanneggiare*, Gall. *Réver.* Aëta S. Gerardi to. 1. lun. p. 772. *Cum crederent quod Vanaciaret. nec quod tam longe ire posset, etc. V. Vaniare & Vanizare.*

VANAPASTVRAE, Ius dicitur, quod tenentibus vel mansionariis alicujus tenementi, vel villae seu praedii competit, animalia sua immittendi, pascendi causa, in loca

publica, prata, agros, silvas, et alia, quae clausa non sunt, certis anni temporibus; cum scilicet solum in pratis, messes ab agris ablatae sunt; vel in siluis, cum non vetitae tunc ac defensae. Charta Simois Ducis Lotharingiae an. 1076. apud Baron. Vignarium: *Vanam quoque pasturam quibuslibet animalibus coram, per terram meam transcurrentibus, et caetera vsualia necessaria, etc.* De vana pastura agunt passim Consuetudines Gallicae municipales loca, a Raguello indicatis. V. *Pastura* 1.

VANAGLORIAE, vox Italica, ostendere se, ostentare. *Se Vanagloriando quod prope portum lampas tenens, etc.* in Annal. Genob. Iacobini Auriac apud Murator. to. 6. col. 586. V. *Vanitare.* Hinc

VANAGLORIOSVS, Vir vana gloriam aucupans, ex Italico *Vanaglorioso*. Gloss. Lat. Graec. *vanagloriosus*, vanae gloriae. Vitar Michael Scotus de Physionomia cap. 71. 76. 100. 101.

VANARE, (1) Vox fori, Vanum redere, Gall. *Annuler*, ut videtur. Charta an. 1351. (2) Pro Vanare, vanno purgare, *Vaner*. Statuta Humberti II. an. 1340. to. 2. H. Daph. pag. 394.

VANASSORES, mendose pro *Vanassores*, apud Miraeum tom. 1. pag. 191. col. 1. 2. pag. 192. col. 2. pag. 391. col. 1. & pag. 392. col. 1.

† VANATA, tempus quo frumenta aliaeque grana vanno purgantur. Ch. a. 1248.

VANATVRA, Purgamenta, quae a tritico ventilato remanent, *Picarda Housons*. V. *Hanto*. Charta an. 1258. ex Chartul. S. Vandreg. to. 2. pag. 1721. V. *Vancia*.

VANCELLVS, pro *Vancellus*, Vellulus, ni fallor. V. in *Vall* 1. Charta Raimundi Comit. Barrois an. 1016. in Append. ad Marcan Hispan. col. 997. *Es persuadiu egi in ipsos Vancellos de Romanians; unde vertis usque ad mare.* V. *Vancellus*.

VANDAGIA. V. *Wandagie*.

VAN

VANDALIENSES, Militum genus apud Anglos. Charta an. 1262. apud Rymei. to. 6. pag. 370. *Si contingat dom. Regem Castellae et Legionis, Alphonsum filium suum, aut ipsorum haeredes, hominibus ad arma, castellanis, sagittariis, quiesibus, Vandaliensibus, aut aliis indigere, etc.*

VANDILAGO. V. in *Andelanguis*.

VANDOSITAS. V. *Bandositas*.

VANEIA, ipsa purgatio granorum, quae vanno fit. Charta an. 1222. ex Tabul. Corbeienf. V. *Vanatura* & *Vannatio*.

VANELLA, († i. q. *Venella*, viculus, angiporrus, via strictior.) Charta ann. 1297. ex Tabul. Angeriac. *Quarum domorum una sita est in Vanella quae est extra arbergamentum quod fuit Arnaldi Goberi, per quam quidem Vanellam itur de minagio distae villae versus arbergamentum aux Torfiez.* Leg. forte *Venella*, via strictior. V. *Venella* 1.

VANELLVS, Auis species, *Vannean*, de qua Fridericus II. Imp. lib. de Venatione cap. 2. 11.

VANGA, Sarcula. Vgutio & Io. de Ianua: *Vanga*, genus fossorii, quia vagando fodis. Glossae MSS. *Vanga*, pala cum ferro. Lexic. Lat. Gall. *Vanga*, *Bêche*. Italis *Vanga*, idem sonat quod *Bipalium*. Olla patella:

Sarcula, metra, ligo, trahu, tribula, Vanga, securis.

Ad calcem Codicis MS. not. 780. ex Bibl. Sangerm. legitur hoc distinctum:

E manibus daris non me trahas incola ruris,

Quorum sunt juris traha, tribula, Vanga, securis.

VANGA interdum pro nescio quo armorum genere accipitur. Gloss. Aelfrici: *Vanga, spada*. Vocabular. Anglo-Lar. an. 1440. *Spade, Vanga, fossorium*. Pro eo nempe gladio, quod instar fossorii erat; vel quod rustici ejusmodi fossoriis pro armis uti solerent. Geruafius Dorobernensis an. 1198. *Vnde factum*

est, ut rustici impetiti, Vangis et fossorii assueri, armis militaribus gloriarentur inuiti. Idem porro videtur VAGA, apud Anglos. Liber Anglicus inscriptus Justice of peace f. 77. v. Scilicet gladiis, baculis, Vagis, falcastris, arcubus, et sagittis, etc. V. Vongelus.

VANGAMENTVM, Vindicta, vindictatio, ultio; ex Gallico *Vangement*, vel ut hodie obtinet, *Vengeance*. Charta Foundationis Capituli S. Martini Artonensis in Aruernis an. 1048. apud Phil. Labbeum tom. 2. Biblioth. p. 754.

VANGARE. (1) *Vagari*, ut videntur. Memoriale Potestatis Regiens. ad an. 1250. apud Murator. tom. 8. col. 1117. *Es Regini inierant ad Nonem et combusserunt terram, et Vanganerunt undique, et ceperant multos homines et iumenta.* (2) Terram *Vanga* seu ligone versare, vox Italica, Gall. *Bécher*. Chron. Bergom. apud eundem Murator. tom. 16. col. 875. Hinc

VANGATA, Ipsa actio terram ligone versandi. Statuta Murin. Rubr. 135. fol. 24. vo.

VANI, Pennae species in auibus, Italis *Vanni*, de qua sic Fredericus II. lib. 1. de Arte venandi cap. 50. *Numerus itaque pennarum in unaquaque ala est 26. quatuor magis propinqua corpori, quae dicuntur Corales, et postea 12. quae dicuntur Vani, firmiores et duriores coralibus, et alterius coloris et figurae. Denique versus extremitatem alae aliae sunt 10. quae forinsecae dici possunt; haec sunt firmiores, duriores, et longiores illis, quae dicuntur Vani; ultima harum decem dicitur Saxellus, etc.* Adde cap. 46. 51. V. Ost. Ferrarium in *Vanni*.

VANIARE, *Vagari*, vana dicere. V. supra *Vanaciare*. Acta S. Franciscae Rom. to. 2. Mart. pag. 125. V. *Vanizare*.

VANIASTVTVS, Ματαιόφρων, in versione Confessionis Nicephori Patriarchae Constantinopolitani, apud Baron. an. 811. 51.

† **VANIGLORIVS**, vanam gloriam aucupans, t. 1. Aug. p. 259.

VANI-

VANiloquium, *Ματαιολογία*, *Frastatio*: *ματαιολογος*, *Vaniloquus*, in Gloss. Graec. Lat. Leo III. PP. Ep. 1. *Omnes rationem reddituri sunt Domino de Vaniloquiis*. Occurrit in 1. & 2. ad Timotheum, ut *Vaniloquus*, in 1. ad Titum, in Capitul. Aquilgran. an. 789. cap. 69. *Vaniloquens*, in Oberri Cancell. Annal. Genuens. apud Murator. tom. 6. col. 302.

VANIRE, **VANNVERE**, *Vannare*, Gall. *Vanner*. Gloss. Lat. Gr. *Vanio*, *Βανισω*. *Vannuo*, *λανχιζω*.

VANITARE, **VANIZARE**. lo. de fauna: *Vanitare*, *vanitatem dicere*, vel *vanitando laudare*. Vnde Gallis *Vanter*, se *vanter*. S. Augustinus lib. de Quantit. animae cap. 23. *Vanitas est fallacia*, *Vanitantes autem vel falsi*, vel *fallentes*, vel *utriusque intelliguntur*. S. Bernardus de Morib. Episc. cap. 2. *Es nos Vanitando peritis*, et *nos spoliando perimitis*. Gozechini Epist. apud Mabill. tom. 4. Analect. pag. 366. *Ergo arguis in me lenitatem Vanitantis animi*, qui *velut hac illac fluitans* vacare desideret, et *gloriolari*, pro eo quod *Leogium nostrum tanto opere laudaverim*. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Vanitare*, *dire vanisé*, *vanter*, ou *en vanisant* loc. **VANIZARE** dixit Ivo Carnotensis Epist. 66.

VANITAS. (1) Gloss. Graec. Lat. *Phantasia*, *vana visio*, *imago*, *Vanitas*, *visus*. Glossae antiquae MSS. *Filasteria*, *Vanitas*. Qua postrema notione vocem hanc usurpat Gaudentius Brixienensis Tract. 4. *Veneficia*, *praecantationes*, *suballigaturae*, *Vanitates*, *anguria*, *sortes*, etc. *Vanitatem*, pro mendacio, usurpasse Ciceronem, Tacitum, & alios, observatum ab Octavio Ferrario in Orig. Linguae Ital. in *Bagia*. **VANITIES**, pro *Vanitas*, apud Ammianum lib. 21. pag. 180. (2) Lascivitus, virium defectio. Consuet. Fontanell. MSS.

VANIVS, *Vagus*. Leges Norman. cap. 19. apud Ludewig. tom. 7. Reliq. MSS. pag. 190. *Si quis bovem, vel asinum, vel aliquam rem suam*

adtraheatis, quae ab aliquo *facta fuerit inuenta*, si *detentor eam suam esse asseris*, etc.

VANIZARE, ut supra *Vanizare*. Bonincontrus in Chron. Modocet. apud Murator. tom. 12. col. 1172. Vana notione in *Vanitare*.

VANLEUGA, pro *Banleuga*, Gall. *Banliené*, Modus agri, cujus finibus loci alicujus immunitas vel iurisdicatio terminatur. V. *Bannum legae* in *Bannum* 3. Charta an. 1350. ex Tabul. B. M. de Bononibus Aurelian.

VANNA. (1) *Straguli species*, Gall. *Vanne* dicta. Leges Palat. Iacobi II. Reg. Majoric. inter Acta SS. tom. 2. lun. pag. LVII. *Habeantur et teneantur in promptu Vannae*, *lintermina*, *coopertoria*, et *aliae decentes vestes*, *ultra illas quae pro lectu vestris sunt ordinatae*. Ita etiam legendum in Statutis MSS. Capitulum S. Victoris ann. 1216 & 1294. vbi *Vanna* legit D. le Fournier V. *Vana* 1. (2) Ut infra *Fanna*, ut viderur. Regest. Episcop. Niuern. ann. 1287.

VANNATIO, Purgatio frumenti aliorumque granorum, ut supra *Vanna* Chron. Bonae Spei pag. 293.

VANNELVS. V. infra *Vannus*.

VANNERIA. (1) Pro *Bannum*, *Vexillum*, in Tabular. Aeduen. V. in *Bandum* 1. & *Vannula*. (2) A Gall. *Vannerie*, *Locus in vanni* & alia quae ex vimine sum. conficiuntur. Charta an. 1173. apud Lobinell. to. 3. Hist. Pict. pag. 25. col. 1.

VANNIVM, pro *Bannum*, vel *Bannum*, Gall. *Ban*, Proclamatio. Conc. Salmant. ann. 1335. inter Hisp. tom. 3. pag. 589. Vbi de solemn. futurorum nuptiarum proclamatione agi nemo non vider. Adde *Bannum* 1. col. 544.

VANNIVS, f. ab Hisp. *Vanno*, vel *Banno*, *Balneum*: nisi sit nomen loci. Charta inter Conc. Hispan. tom. 3. pag. 168. *Es conclude per illum fimen usque intras Lor in Sylas*, et item ad *aquaria* et per *Vannius*.

VANNIERE. V. supra *Vandre*.

VANNVLVM, Vexillum minus, vt supra *Vannheria* 1. Charta an. 1328. apud Ludewig. to. 2. Reliq. MSS. pag. 275.

VANNVLVS, diminut. a Vannus. Gloss. Lat. Gr. *Vannulus*, *ὑψαλός*, *ὑψαλός*.

ANNVM. (1) Pars naui. Contra-ctus inirus inter S. Ludouicum Reg. Franc. & Venetos ann. 1268. *Es habet duos paradisos, et vnum Vannum et supernannum coopertum et duos pontes.* (2) Pro *Bannum*. Charta Goscelini Archiepisc. Burdigal. inter Instr. to. 2. Gall. Christ. nouae edit. col. 323.

ANNVS, VANNELLVS, Mensuratum species, in *Vanni*, seu *ventilabri* speciem forte confecta. Ermentarius Monachus lib. 2. de Vita S. Filiberti c. 14. *Adnecta est deinde in vase, quod Vannus vulgo dicitur, quaedam foeniina duplici damnata incommodo, etc.* Libertates MSS. Villae S. Desiderii in Campania ann. 1228. *Vannellus carbonis minuti vendetur 5. solidis tantum, et continet in se duodecim Vannos per mensurationem Scabinorum.*

ANO A, pro *Vanna*. V. in hac voce.

ANTA, vt *Venda*. V. *Venda* 1. & 3.

ANTALLVM, vt infra *Ventalum*. Charta ann. 1209. ex Tabular. S. Nicaei Remen.

INTARE, Vane ostentare. Glossae MSS. apud Vossium lib. 4. de Vitiis ferni. cap. 29. Quod a vento, vel potius a venditare efformatum docet ibidem Vossius.

INTARIVS. Charta sub Edw. II. Reg. Angliae, apud Spelmannum: *Richardus Rockesley miles tenebat terras Seatoniae per serjantiam esse Vantarium Regis (in) Gascoign, donec perusus fuit pari sotularium pre-iii 4. den. id est, dum triuisset par calceorum 4. den. Vbi idem Spelman- nus: Vantarins. praecursor; vt vantarins Regis est affecla Regis, qui aeteros suos affeclas praegreditur, hekings fore footman. Vium vocis ateor me non assequi; nisi Vanta-*

rius ponatur pro Vantarins, qui tributa Regia in Vasconia recipiebat, ita vt serjantiae species fuerit. V. Vantarins, in Venda.

VANTBRAS. Charta Henrici V. Reg. Angl. to. 4. Hist. Harcur. p. 1440. *Rendendo nobis et eisdem heredibus nostris vnam cerosecam de plate pro dextra manu et vnum Vausbras pro dextro brachio, Vbi excidisse videtur litera A, ita vt legendum sit Avantbras. V. Antebrachia.*

VANTVS. V. in *Wantus*.

VAPORARE, pro *Calefacere*, non semel dixit S. Ambrosius lib. 4. *Hexaemer.* cap. 5. et cap. 3. pro *exurere* usurpauit. Auctor antiquus Vitae S. Lupicini Abbatis Iurensis n. 9. *Vt dum alii quotidie flabris scandalis jam per elationem Vaporatum accendunt, etc.* Gloss. Medic. MS. Reg. cod. 1486. *Vaporatio, calesfactio.*

VAPORATORIVM, Vaporarium, hypocaustum. Chron. Andr. Dinduli apud Marator. tom. 12. col. 524.

VAPORVS, Vaporiferus, apud Prudentium.

VAPVLARI, pro *Vapulare*. Acta SS. Sauini & Cypriani to. 3. Iul. p. 194.

† VAPVLATOR, qui flagello spicas excutit, in Ch. a. 1181.

† VAQVA, vacca, in Ch. a. 1448.

VAQVALIS. Tabularium Camalar. dioec. Anic. *Mansus Rasopota a la Liger reddis pro carcio xii. den. et sex Vaguales.* f. Moneta minor vacca insignita, vt Benchar-nensis.

VAQVERIVS. V. supra *Vacquerius*.

VARA. (1) Species aucupii fluuiatilis. Charta Occitanica ann. 1311. ex 47. Regesto Tabularii Regii num. 130. V. *Varus*. (2) *Semita*, Gall. *Sentier*. Statuta Auenion. edit. an. 1612. rubr. 54. de via praestanda, art. 1. *Sequatur Varam propinquorem viae publicae.* Ibidem: *Si de vineis agatur, quae paruis semitis (vulgo dictis Vares) circumdantur, etc.* (3) Vt infra *Warda*, Custodia. Charta Rudolphi Episc. Halberstad. an. 1147. apud Ludewig. to. 1. Reliq.

Reliq. MSS. pag. 6. V. Gloss. Schilteri in *Wara*. (4) Bonitas, valor: quod de monetis dicitur earumque sinceritatis examine, in Charta Ludouici Ducis Brandenburg. apud Ludewig. tom. 7. Reliq. MSS. p. 5.

VARANNA, Facultas venandi cuniculos aut lepores, idem quod *Warena*. Charta ann. 1153. apud D. Brussel to. 1. de Usu feud. p. 273. *Varena* editum inter Instr. to. 4. Gall. Chrilt. nouae edit. col. 173.

VARANTIA. V. *Garantia* I.

VARANTIZARE. V. in *Warantus*.

VARAKE. (1) Vel **VARIARE**, dicitur flumen, quod *diuicatur*, seu in duos alueos finditur, apud Gromaticos p. 295. Mago & Vegoia Agrimensores: *Sunt et alii pontes in vicinalibus et priuatis viis, quorum aluei Varantur*. (2) Vox Italica, Nauem mari committere, Gall. *Lancer an Vaissau*. Bartholomaei Scribae Annal. Genuenf. apud Muratof. tom. 6. col. 495.

VARBALLVM. Iura & Consuetudines Normanniae c. 17. de *Verisco*, seu jure naufragii: *Ex eo Dux habet . . . omnem piscem ad Varballum, qui ad terram peruenierit*. Vbi editio Gallica: *Et tout poisson, qui par lui vendra a terre, ou qui aura esté prins a terre*. *Vaballum* editum apud Ludewig. tom. 7. Reliq. MSS. pag. 188.

† **VARCA**, i. q. *barca*, naucula, in Ch. 1220.

VARCATURA. Charta Guillelmi filii Rogerii Ducis Apuleiae ann. 1142. apud Vghellum tom. 8. p. 417. *Est dictum molendinum cum parte Varcaturae suae, et cum integro sedio, . . . et cum lignaminibus eidem molendino sufficientibus ad aptandum Varcaturam solum pro palata ejusdem molendini, etc.* Vbi *varcatura* idem valet, quod *virgatura*; (Galli *vergne* dicunt:) virgae scilicet & ligna, quibus fluuiorum aut stagnorum ripae continentur: nisi sumi debeat pro aggere ipso seu *transitu* ad molendinum: Italis enim, maxime poetis, *varcare* est

transire, vt *varca*, & *varco*, inter transitus. V. *Valcatoriam*.

VARCHETTA, vt supra *Varchetta*, nisi sit pro *Barchetta*. V. in B. Chron. Andr. Danduli apud Murator. to. 12. col. 366. xxxix. *galeas de cem Varchettas, et iv. naves sefirnas ter praeparari faciunt*.

VACINATICVM. Charta Ludouici Pii lib. 2. Chronici S. Vincentii c. Vultorno pag. 682 *De quibus tu est donatio, quam Lupus Dux et praedictum sanctum locum fecit de Varcinatico, id est, animalia, quae exigebantur ad mensam Principis Ducatus Spoletani*. Idem Chronici pag. 685. *Obiit quoque praepositum, . . . et de claustra in Monte et de Vuarcinatico, id est, animalia quae exigebantur ad mensam Ducis Spoletini*. Idem videtur, quod *Baganaticum* in Charta Caroli M. V. in hac voce.

VARDECLOQUE, a *Warda*, cistis & Gall. *Cloque*, campana. Statuta scoteriae in Tabular. Audoueni *Veniat quolibet sero infra sonum campanae quae pulsatur in ecclesia minata Vardecloque*.

VARDONVS, Pars calcei, s. ab *Irabeco Guardone*. Statuta Salutar. c. lat. 5. c. 146. *Statutum est quod quilibet caliginus, sem fieri faciat subtilares ad vendendum in Salutar, teneatur et debeat facere sem ponere eisdem subtilaribus soleas de schina corii grossi, et in eis ponere Vardone de schina corii grossi, et hoc intelligitur in subtilaribus grossis: in subtilaribus vero subtilibus debeat ponere soleas de corio breato, cum Vardone corii breati*.

VARE, vt infra *Varns*. V. *Vernacum*.

VAREA, Tributi species. Statuta Venetorum lib. 6. c. 68. *Quod venitur . . . in damnum patronorum et aliarum mercationum, propter decia, nabula, et Vareas*. Ibidem: *Vaream non dari, nisi de rebus, quae in quaterno Scribani descriptae sunt: nisi ii libri aut furto ablati, aut in mare projecti sint: praeterea de armis ac harnesibus*. Agitur etiam de *Varea* pluribus c. 73. 74.

VARECH

ARECH. V. in *Wreckum*.

ARECTVM. V. *Warectum*.

ARENDA, VARENDATIO, VA-

RENDATOR. V. *Warantus*.

ARENNA. V. *Warennā*.

ARENS, VARENTARE. V. *Warantus*.

ARES, seu *Varios* vocant, murium *Ponticorum* speciem quamdam qui *venire tantum albi sunt, dorso fuscisculo*, ut ait Iulius Scaliger in Aristotel. ubi de *Muribus Ponticis*. Hos *Vares* vocat Iosephus Barbarus in Itinerario ad Tanaim p. 456. *Sibelinus, Armelinus, Doffes, Vares, vulpet, et id genus animalium alia illi offerentes. Veergares, seu Vairs gris*, appellasse videtur Benjaminus Tudelensis in Itinerario, vti a Canguio observatum in Dissertat. 1. ad Ioinuillam. Hinc *pelles Varias, & vestes Varias*, apud Scriptores. Arnulfus Lexouienfis: *Procedit interitum inter cilicia pauperum fratrum at fordes, cartularii filius sericis adornatus et Variis*. S. Bernardus de vita & morib. Relig. cap. 10. *An non posses dormire, nisi supra Variam stratum, aut sub peregrino cooperatorio? Vari Sclauoniae*, apud Rollandinum in Chronico lib. 2. cap. 14. Adde lib. 1. cap. 13. VAIRVM, VAIRVS, eodem intellectu. Iohan. Demuss. in Chron. Placent. tom. 16. Murator. col. 580. VAIRVS, Ital. *Vaio*, eadem notione. Ioh. de Bazano in Chron. Mutin. apud Murator. tom. 15. col. 605. VARVS. Chron. Parmense apud Murator. to. 9. col. 820. VAYRVS, in Constitut. Frederici Reg. Sicil. cap. 88. VEYRVS. Computus ab an. 1333. ad an. 1336. to. 2. Hist. Dalph. p. 273.

ARESCDVM. V. in *Wreckum*.

ARETA. Ioh. Demuss. Chron. Placentinum apud Murator. to. 16. col. 579. *Quaelibet domina communiter habet 108 annos et Varetas omni cum lapidibus pretiosis, etc.* Nescio an sit pro Italico *Barena*, vel *Garetta*.

TRGI, Latrunculi indigenae, Arvernus. Sidonius quippe lib. 6. Epist. 4. ait, *Vargorum nomine in-*

*digenae latrunculos nuncupare Arvernus suos; neque alii videntur ab iis, qui WARGI dicuntur in Legge Salica & Ripuaria, hoc est, expulsi de pago, banniti, qui latrocinio vivebant. Lex Salica tit. 57. §. 5. Si quis corpus jam sepulchrum effoderit, aut exspoliareris, Wargus sit, hoc est, expulsus de eodem pago, usque dum cum parentibus defuncti conuenerit. Vbi Glossae interlineares Codicis Thuanii habent dejectus. Eadem, quae Salica, habent Lex Ripuaria tit. 85. §. 2. & ex vtraque, Leges Henrici I. Regis Angl. c. 83. Et si quis corpus in terra, vel nesso, vel petra . . . exspoliare praesumpserit, Wargus habeatur. Boxhornius a Punico *Farhin*, seu Hebraeo *Perrek*, vel *Pherek*, rapina, vocem deducit. Camdenus in Britannia ait, se inuenisse in Glossario Ecclesiae Landavensis *Verjad* Britannice latrones appellatos, hincque *Vargos* dictos putat. Wendelinus a Latino *vagus*, littera R, interposita. Multa de hac voce commentatur Sauaro ad laudatum locum Sidonii, cuius vestigium agnosco apud Innocentium III. PP. lib. 13. Epist. 95. & in Bullario Casinensi to. 2. p. 242. Caeterum cum *Vargum Vadarem ad monasterium pertinere testes utriusque partis ostendant, etc.* Vbi *vargus* videtur esse Italicum *varco* vel *varca*, iter, transitus, vnde *varcare*, transire: quas voces quidam a *varca*, pro *barca* deducunt. Est enim Italis proprie *varcare*, fluuium vel montem pertransire. Potest etiam a *vargis* vox deduci, qui pro *vagia* sumuntur. WARGANEVS, Extraneus, alienigena, cuiusmodi sunt *Vargi*, extorres, et banniti, et a patria sua facti exules. Charta Vdonis Episc. Tullensis an. 1069. apud Hier. Vignerium in Alsacis p. 128. WARINGOS, Anglo - Danos, de quibus fuisse egit Canguis ad Villharduinum n. 89. qui ex Anglia a Normannis expulsi, Byzantinorum Impp. obsequio sese manciparunt, arcessit Spelmanus, qui ita appellatos putat a Saxonico, seu veteri Germanico, eo proinde Gallico *war-*
riam,*

rian, quod est *imprecari*, *execrari*, unde *varinge*. Angli maledictionem & anathematizationem vocant, ita ut *Varingi*, perinde ac *Vargi* exules tuerint & *banniti*, seu, ut verbo utar Orderici Vitalis lib. 4. *exterres*: eoque Normanni, voce Anglica tunc recepta, & probrofa, *Vargos* & *Varingos* appellarint. Licet porro *Varingi*, quos Byzantini Scriptores βαρύντες vocant, iisdem non semel, ut & Willelmo Malmesburienſi lib. 2. de Gestis Anglor. c. 13. *Angli* dicantur, Anglo-Danos fuisse constat, tum ex ipſo Villharduino, cui *Anglois-Danois*, tum ex Saxone Grammatico lib. 12. sub ann. 1098. cui *Danicae vocis homines* dicuntur, satis perspicuum est. Tamenſi alii *Keltas*, seu *Celtas*, appellent Scripturum plerique, ac praesertim Pachymeres lib. 7. c. 35. extremo, et quos laudavit noster ad Villharduinum & ad Annam Comnenam, quia scilicet ita etiam Germanos indigebant. V. *Warengangi*. Eandem originationem nomenclaturae varis Balchici, quod Russis *Mare Waregicum* dicitur, tribuit Eccardus in Legge Salica p. 243. quod scilicet piratae celebriores, *Wargi* nuncupati, ab ea regione prodierint.

VARGVVS, βαρύνος, in Gloss. Lat. Gr. Vulcanius emendat *Valgus*: nisi sit pro balbus; Italis quippe *Varguo* blaefum sonat.

VARIA, pro *Baria*, Argenti massa, Gall. *Lingos*, *barre d'argent*. Epitome Chron. Casini. apud Murator. tom. 2. pag. 366. col. 1.

VARIARE. (1) **VARIARE FORVM**, Iurisdictionem pro libitu mutare. Alphonsi Reg. Aragon. Epist. an. 1429. inter Concil. Hispan. tom. 3. p. 640. V. *Varare* 1. (2) † Per varios alueos decurrere, de aqua dicitur, in Stat. c. 1409. (3) † Mutare. Ch. 2. 1394.

† **VARIASCERE**, colorem mutare, ap. Alex. Iatroſoph.

VARIATOR, Ποικιλτής, in Glossar. Graeco-Latin. ποικίλλω, *Vario*.

VARICA, Struma. V. *Gangula*.

VARICARE, Transgredi. Gloss. Lat. Gr. *Varicas*, ἐπεγβαίν. *Vorus*, *diuertis*, *ambulas*, in Gloss. Ita.

VARICATIO, διακυσμός, in Gloss. Lat. Gr. & Graec. Lat. *diakusis*, *hesitacio*, *Varicatio*, *ambulus*. Metas in Cod. Reg. *Variatio*.

VARICOSVS, id est *Curvus*. *Vena* est *vena quae facit hominem curvum*, in Gloss. MSS. S. Andreae Auenion.

VARICVS, Morbi species. Stephanus de Translat. S. Martini Avenion. 10. *Pueri eundem morbum quem dicunt Varicum, densa viscaligine obnubis, et oculorum maxime extinxis*. Videtur legendum *Varicula*. V. in hac voce.

VARIEGARE, Variare, ornatus varietate distinguere. Vtruntque Antonius & Apuleius non semel.

VARIETAS. (1) Dissensio, Gall. *Differens*. Oberti Cancellarii Annal. Genuens. apud Murator. to. 6. ad 309. (2) Astutia, calliditas. Irenaei vetus Interpres lib. 4. c. 4. n. 3. (3) Inualitudo, *Indispositio*. Lex Ripuarior. tit. 83. §. 2. de m. p. otionato. V. *Inaequalitas*.

VARINGAGA. V. *Garingaga*.

† **VARINGVS**, exterus, alienigena. t. 7. Iul. p. 116.

VARIOLA, Boa. Medicis, Gall. *Bole Verolle*. Glossae MSS. ad Alcedrum Iatroſophistam: *Species opedinis, quam vulgus Variolas* in Constantinus African. lib. 2. techn. c. 14. *Variolae sunt vasa pustulae in toto corpore, aut ex v. jori parte dispersae, aut in uno m. bro, in aliis non. Antiqui v. t. has ignis carbones: Siculi f. ignis*, Marius Auentic. *Hoc m. morbus validus cum proflans v. t. et Variola Gallicam Italianque v. t. affixit* **VARIOLVS**, eadem ex. tione. Miracula B. Iacobi. Philipp. to. 6. Maii p. 171. **VARIOLA** eodem intellectu. Miracula S. I. nis tom. 4. Maii pag. 572. **VARIOLA**, Pari significatu. Acti S. Franciae to. 3. April. p. 384. **VARIOLOSVS**, Punctis variolarum c. formis. Appendix ad Agnelli Pa. 102.

hic. apud Murator. to. 2. p. 214. ol. 1.

RISCAPIVM. V. *Waterfcapum*.

RIVE. (1) Equi color. Vgutio: *quus varius, qui habet vias colorum*. Claudius Corse Italus lib. 1. et *Canaleriano* cap. 16. *Del color ario et misto: i pelami varii et mi i sono quelli, che sono composti dei vatro colori suddetti: et io gli chiaio misti et varii, per cio che anno poli talmente misti, et posti insieme et colorati, che impossibil quasi sarebbe, over difficil molto, il bianco al nero, d dal rosso saper con l'occhio uidere, d discernere, d dire*. Palladius de Agricultura in Martio c. 3. de equis, et eorum coloribus: *equentis meriti, Varius cum pulbritudine, nigro, vel albinco, vel alio mistus*. Gelsta Consulum Angl. v. c. 8. n. 7. *Ipse et quidam miles equitans Varium equum*. *Reval vairoon*, in Testamento Baldui. Comitis Guinenfis an. 1244. apud Dochesnium. Tribuitur etiam animalibus. *Oves variae, arietis varii, et maculosi*, quibus opponuntur *unicolores*, Genes. c. 30. vbi it. *τρίχρωμον ποικίλον*, Scholiastes *veo ποικίλον, περὶχρόν*. Fragmenta Petronii: *Ruficus variam porcum periderat*. V. *Farius, Ferrandus, Vaccae, Vares*. (2) Leprosus. Fortunatus Vita S. Germani Episc. Paris. to. 1. Maii p. 778. *Cui . . . facto de se maleficiis Vario, etsi mors vitam in abstulit, tamen signum mortis igitur*.

lix. V. supra *Varicosus*.

RIXATVS, Varius. *Pennae acutae viriditatis*, in Chron. Murin. apud Murator. to. 15. col. 606.

VLARE, f. pro *Vallare*, rem fide reposita asserere. Vide *Vallania*. Litterae procuratoriae ann. 448. ex Chartulario 21. Corbeiens. A. 193. vo. *Dantes dictis peccatoribus nostris . . . potestatem. Ius ex parte aduersa praedictos reprobandi ac suos testes saluandi, committendi, compromissum sub pena fide Varlandi ac compromissum, . . . prorogandi*. Aliae Litterae procuratoriae de eadem re ibidem A. VI.

fol. 192. vo. concessae a Maria Blausensi Ducissa Lothar. *Donnons autorité . . . de veir jurer tesmoings, de bailler reproentes et saluations, de faire tous effoines, . . . de pastester et compromettre par foy et par poente de valonger ledit compromis*.

VARMIGRISVM, Muris Pontici pelliculis. Leges Norman. apud Ludwig. to. 7. Reliq. MSS. pag. 187. *Lapides pretiosos, insuper escallantam, Varmigrisum et pelles febelinas, etc.* V. *Vares*.

† VARNACCHIA, togae species, Ital. *Guarnaccia*, in Stat. 2. 1340.

VARNAZONVS, Vestis genus. Statuta Placentiae lib. 6. fol. 80. vo. *Item de aliquo Varnazono drapt integri, etc.* Infra *Guarnazonus* dicitur. V. in hac voce et *Guarnellum*.

VARO. (1) VAKO & VIRD, pro *Baro*. Tabularium Aquisense apud Marcum. Obseruat idem Marca lib. 6. Hist. Beneharn. c. 24. n. 6. *Sancium Guilielmi Comitem Vasconiae in Charta fundacionis S. Petri Generensis vascellos suos Virones appellare, vt insinuet hanc vocem a Vir deducendam*. V. *Baro*. (2) VAKO, pro *salto*. Papias. (3) † Qui est virilis aetatis, in Leg. Lusitan.

† VAROCHIVM, VARROCHIVM, VERROCHIVM, carchessii versatilis species, i. q. *Nasum*. Tract. Ms. de re milit.

VAROLVS, Animal quoddam, cuius mentio est in Vita S. Bernardi to. 2. Operum ejusdem col. 1288. edit. ann. 1690. *Transiens autem per quamdam villam, audiuit ab incolis loci illius, duas feras immanissimas, quae vulgo Varoli, in nemore proximo deservire*. A variis fortasse maculis sic dictum videtur.

VARONIA, pro *Baronia*. V. *Rici*.

VARONVS, Italis *Varone*, Piscis genus, Gobius, Gall. *Goujon*. Statuta Placent. lib. 6. fol. 79. vo. *Item pisces minutos, botalos, Varonos, etc.*

VARRENTARE, VARRENTATIO. V. *Warantus*.

VARRIVM. V. *Barrium*.

Zz

VAR-

VARTIVVS, *σεβλός*, in Gloss. Lat. Gr. Leg. *Varinius* ex Vulcanio. Gloss. Graec. Lat. *σεβλός*, ὁ μὴ ὀρθὸς ἀνθρώπος, *Versutus, perversus, Varius*.

VARVASSVRI. V. in *Vanasseres*.

VARVS, *Septem ad capiendas bestias, ubi retia ponuntur, vel pallium varium*. Papias. V. *Vasa* 1. & *Veruicula*. Occurrit alia notione in *Vares*.

VAS. (1) Sepulcrum subterraneum cameratum, Sarcophagus ex lapide vel marmore, quomodo Aruerni & Lemouices etiamdum *vases* dicunt. Lex Salica tit. 17. §. 3. *Si quis mortuum hominem aut in petra, quae Vasa ex usu sarcophagi dicuntur, super alium miseris, etc.* Verus Inscriptio: P. AELIVS VALERIANVS HOC VAS DISOMVM SIBI ET FELICITATI POSVIT, ET TRIBVNAL EX PERMISSV PONTIF. PERFECIT. Gregorius Turon. lib. 1. Miracul. c. 89. *Folium est autem, ut impletis diebus in basilica B. Vincentii sepeliretur, in qua ipse sibi vivens Vas deposuerat.* VASCELLVM, eadem notione. Verus Inscriptio 1108. 6. DEPOSITVM. P. XII. IN VASCELLO ET MASSA, &c. VASA autem (2) videntur appellasse maiores lapides. Sampirus Astoricensis Episcopus in Hist. Hispan. *Tunc Ecclesiam in Compestella, . . . quam construxerat Rex Aldesonus magnus ex lapidibus, ex lato opere parvam Rex iste praecipitanis, et ex calce quadratisque lapidibus, marmoreisque columnis, sine Vasis, construxit eam valde pulcherrimam.* (3) Pro qualibet re; quo sensu non semel occurrit in Scripturis sacris. Missale Franc. apud Mabill. Liturg. Gall. pag. 315. *Fiant omnia ista protectione tua tuta atque defensa, potens Domine, Vasa.* (4) Corpus. Iulius Africanus lib. 3. Histor. Apost. *Quid mihi et tibi Quirine Proconsul, ut mitteres me ad hominem, qui non modo extrudere ab hoc Vase; verum etiam suis me virisibus incendere potest?* Vultur praeterea lib. 7. p. 94. (5) VASA CHRISTI, Sanctimoniales. Bigil in Vita S. Sturmii saec. 3.

Benad. part. 2. p. 269. VASA FIRMIORA, Sequor sexus, tinae. S. Pachomius in Regula. VAS, VASA, Arma. Willelmus in Vocabul. *Vasa belli dicuntur arma, unde versas:*

Dic belli Vasa, quae bellum stultas ardent.

Liber Regum c. 14. ubi editio perfert, *alios armiger ejus interfectos:* 70. Interpretes habent: *portans Vasa ejus, procedebat enim.* Collatio Legis Moisaicae. *Si immiseris super eum aliquod ex insidis.* Apud Frontinum c. 1. *cultrum inter vasa ponitur.* Hinc *Vasa conuicium conuolare, in re militari.* (7) VASA, Campanae. Walafridus Strabo de Rebus Eccles. c. 4. *Vasa autem usum primo apud Italos et manus inueniuntur, Unde et a Campania, quae est Italiae provincia, et Vasa majora quidem Campani cunctur: minora vero, quae cuncta Tintinnabula vocantur. Notum pellens a Nola, cinnase Campani ubi eadem Vasa primo sunt conuicium. Vita S. Miteriani Episcopi Remensis n. 5. *Cucurrerunt ad templi metallica: et cum corpora cuncta clangere Vasa Christi reboantia, etc.* Ethelwulfus de barbaribus Lindisfarnensibus cap. 14.*

Aenea Vasa canis crepitum perculatula stru

(8) Nauis, Gallis *Vaisseau*. Oricus Vitalis lib. 12. p. 164. *fundum, Domine Rex, a se reperi et Vas, quod candida nauis estur, merito ad regalem famam optime instructam habeo.* Cui ait: *ratum habeo, quod petis. hi quidem aptam nauim elegi, non mutabo, etc.* Ita ex eo videtur usurpant Graeci Scriptores centiores. V. Glossar. medicine Graec. cit. in hac voce. VASCELLVM, Gallico *Vaisseau*. S. Ludouicus Episc. de Captione sua: *Vasculis valibus ut plurimum incensum paris, etc.* VASCELLVM, eodem intellectu. Charta Frederici

Bicilinae apud Murator. to. 10. col. 131. V. *Tarida*. VACILLVM, eadem notione. Charta Friderici I. Imperat. ann. 1190. apud Will. Heddin in Episcopis Traiectensibus. (9) Alueare apum. Vulsinus Episcopus in Vita S. Iuniani: *Homo, qui nocte ad furandum venerat, surpiter ligatus in horto nostro jacet, arripueras enim quoddam Vas melle plicum, etc.* Historia Rotonenfis Monasterii MS. lib. 1. c. 5. *Quidam vir rusticus . . . videns Vasa mellis, quae quatuor tantum erant in horto, etc.* VASCCELLVM, eadem notione. Pactus Legis Salicae tit. 9. §. 2. *Si quis unam apem, hoc est, uno Vascello furaeris de sub tecto, etc.* Vbi Lex Salica habet tit. 9. §. 1. *Si quis unam Vas apiam de turo claus ant sub tecto furaeris, etc.* Vascutum hac notione in Lege Manu. tit. 21. non semel. (10) VASA DECIMAE. Charta Adelinee dominae Guisiae an. 1198. in Tabular. Eccl. S. Nicolai de Claresfonte. Ord. Praemonstrat. Ego Adelia domina Guisiae notum facio, . . . quod cum villa de Buronsfossa construeretur, Gerardus Clericus de Cella, cui de 9. Vasis decimae territorij ejusdem loci 5. competeant, nobili viro marito meo, qui in eadem decima de 9. Vasis tria possidebant, pro bono pacis communis profectus, de illis 5. Vasis unum concessit in perpetuum possidendam, etc. Merges, Garba. Hanc interpretationem iterum firmare licet ex Chron. Bonae Spei p. 315. Anno 1344. cessimus quoque Henrico Porcals jns terragil duorum bonariorum, . . . et trium terrae mensurarum versus Souard, sub censu quinquae Vasorum bladi. VASCVLVM, eadem notione, in Charta ann. 1133. apud Miraeum to. 1. p. 98. col. 1. (11) † Dominium, possessio, in Ch. a. 1161. (12) † Locus rectus, vbi frumentum reconditur, in Ch. a. 1198. (13) † VAS DESYMBOLO, ciborium. V. Symbolum 2. (14) † Supellex castrensis, ap. Murat. t. 21. Script. p. 36. ASA, ae. Obseruantiae ad Foros Aragonenses, apud Michaelen del

Molano in Repertorio p. 75. vo. Item pronuntiando declaramus, quod . . . possint abebrare illas bestias, quibus excelsus in Vasis distortum hominum de la Fraxneda, . . . et ipsi terras tenentes teneantur iurare deos homines de la Fraxneda in scombra dicta Vasarnum. V. Vasilum & Vasso.

VASALLAGICVS, VASALLAGIVM, VASALLVS. V. in Vasis 2.

VASANVS, ἀκράχολος, in Gloss. Lat. Graec. edit. in MSS. *Vasanus de Vesanis.*

† VASARE, in vasa s. dolia infundere, in Stat. a. 1310.

VASARIUM, Σκευοθήκη, in Gloss. Gr. Lat. *υλίνιος*, in Lat. Gr. Hispanis *Vasar*. Alias hujus vocis apud Latinos notiones vide apud Turnebum in Aduersar. Casaubonum ad Suetonium, Iacobum Gochofredum ad l. 12. Cod. Th. de Censitoribus, etc. VASARIA TERRA, ex figuli argilla, ut est apud Gariopontum lib. 5. Passio. cap. 5.

VASARIVS, is qui vasariis siue vasisbus praest. Liber niger Scaccarii pag. 347. *Vasarius in domo comedet, et ill. ob. homini suo, et sumarium cum libatione (l. liberatione) sua.* V. Vasarius.

VASATICVM, Quod pro nauibus vel apibus exsoluitur. V. supra *Vas*, nauis, & *Vas*, alueare apum. Chron. Farsense apud Murator. tom. 2. part. 2. col. 543. *De alijs vero partib. 11. et nec angarias, nec reuia, nec glandaticum, nec Vasaticum, nisi Vasaticum operas a Vassallis debitas significet: earum quippe eo loci non semel mentio occurrat.* V. alia notione in *Vassus* 2.

VASATVM, Supellex. Annal. Nouensenses apud Marten. tom. 4. Antec. dor. col. 591.

VASCANDA, *Genus vasis*, Papiae Leg. videtur *Vascanda*. V. *Vascandae*.

VASCCELLVM. V. *Vas*.

VASCINVM, Grex ouium. V. *Rafarin*.

VASCIO, Vasculum, Gallis *Vaisselle*.
Ottavius Horatian. lib. 4. Rer. medicar. p. 100.

VASCONES, Societas Vasconum, cui, ut videtur, attributa erat mensae publicae administratio. Litterae Philippi Pulcri Franc. Reg. an. 1306. ex Regest. 62. Cartophyl. Reg. Ch. 64. fol. 37.

VASCONIZARE, Vasconum more saltare. Aimericus de Peyrato Abbas Moisiacensis in Vita Caroli M. ex Cod. MS. 1343. Bibl. Regiae.

VASCULUM. (1) Alueare apum: item, Merges. V. hac duplici notione in *Vas*. (2) † Naucula, in Ch. a. 1301.

VASCUS, *Vanus*, *nugatorius*, in Glossis antiquis MSS. & apud Ioannem de Janua.

VASELLA, **VASELLAMENTVM**. V. in *Vassella*.

VASELLVM, Nautis. V. *Vas*.

VASILEVS, pro *Basilicus*. V. in hac voce.

VASILIVM, Stabulum, Equile, vel quid aliud simile, ut videtur. Charta an. 1242. ex Tabular. Cartusiae Montisfrui. V. *Vasa*.

VASLETVS. V. *Valeti*.

VASNAGIVM. V. *Vaanagium*.

VASO, Cespes, Gall. *Gazon*. Locus est in *Inuestitura*. V. *Wazo*.

† **VASPALE**, purgamentum frumenti post tritutam, in Ch. a. 1194.

VASSA, Instrumentum piscandi. Tabul. S. Quintini in Insula p. 79. *Ad ingenia quae sequuntur videlicet a bois et bousoirs ad communes Vassas a foitre, . . . piscari poterant. Sed legendum omnino Nassas. V. Vernilium.*

VASSALA, Gall. *Vassalle*, ex Charta an. 1399. in Inventario Chartarum Reg. ann. 1482. fol. 313. vo. V. in *Vassus* 2.

VASSALITIVM, **VASSALLAGIVM**, **VASSALLAGIVS**. V. *Vassus* 2.

† **VASSALLAGIVM**, **VASSALLVM**, nautis in Strab. Mf. Caroli reg. Sic. V. *Vas* et *Vasculum*.

VASSALLAMENTVM. V. mox *Vassella*.

VASSALLATICVM, **VASSALLATVM**, &c. V. *Vassus* 2.

VASSELLA, Vasa, vasarium, supellex. Gall. *Vaisselle*. Ordinatio Humberti II. an. 1340. to. 2. Hist. Dalph. p. 393. col. 1. V. *Vassella*.

VASSELLA, **VASELLAMENTVM**, eodem honore. Inuent. Chartar. Reg. an. 1482. fol. 76. vo. **VASELLA**.

VAXILLA, Pari significatu. In Stam. Guillelmi Vicecom. Narbon. ann. 1397. apud Marten. to. 1. Anecd. col. 1632. **VAYCELLA**.

VAYSSSELLA, eodem intellectu. Charta an. 1339. ex Tabular. S. Victoris Massil. **VASSALLAMENTVM**, **VASELLAMENTVM**.

Vassella. Charta Hugonis Abbatis Benigni Divion. an. 1299. ex Tabular. ejusd. loci. **VAYSSSELLAMENTVM** eodem sensu. Testam. an. 1374. to. 2. Hist. Dalphin. p. 227. col. 1.

VASSELLVM, **VASSELLVS**, Vasculum, vasculum. Statuta Medietatis Regal. fol. 297. **VAXELLVM**.

Pari significatu. Charta an. 1342. ex Tabul. S. Victoris Massil. **VASSELLVM**, eadem notione. Charta an. 1392. ex Tabul. S. Victoris Massil.

† **VASSILIVM**, vasarium, supellex in Ch. a. 832.

VASSIVM, Grex ovium. V. *Vassaria*.

VASSIS. Chronicon S. Vincentii de Vulturno pag. 678. de Petro Deacono Casinensi: *Quem Archiepiscopus sciens eum honorifice reuerentem, quo palatium infra Beneventum, aliud in Salerno constructum, fovebus decorari fecit. Forte leg. verbum nisi vassibus scribatur pro basibus. V. Vas, & Vassus 2.*

VASSO, Cujusdam Gallici nominis templum. Gregorius Turon. lib. 9. Hist. c. 32. *Veniens vero Arvernus delubrum illud, quod Gallica lingua Vasso Galatae vocans, etc. Marti de carum fuisse opinatur Ioannes Sauer in Orig. Claromont. Alii Vasso templum & aedem sacram denotant, non Deum aliquem a paganis cultum: quippe juxta Claromontem locus, ubi olim fuit aedes s. Artemii, adhuc le Vas sicut*

Artemii

trum appellatur, hoc est, templum S. Artemii: ut apud Delphos in pago S. Gislei (S. Gili) xus, ubi aedes S. Marcellini fuit, ostmodum destructa, & ad quem eo impetranda pluvia sunt prolationes Ecclesiasticae, *le champ du* is dicitur, ut auctor est Claudius xpillius. V. *Vasa*.

ASSOR, i. q. *Vassallus*, in Ch. 9. 75.

574. (1) Pro *Vas*. *Vassi* de an- et de argento, in Testamento Ramiri Regis Aragoniae aerae 1099. ud Martinezius. (2) VASSVS, VASSALLVS, iidemne fuerint, leo controuerti; quae quidem in- eruditos controuersia, ut faci- s dirimatur, discutienda sunt, se de utrisque habent Scriptores, Tabulae veteres. VASSOS prius fuisse, quos familiares aetas sterior appellauit, seu domesticos, qui ex Regia, aut alicujus Prin- is, familia erant, videtur indi- e Lex Alamannorum tit. 79. §. 3. alicujus *Seniscalvus*, qui *seruus* et dominus ejus 12. *Vassos infra num habes, occisus fueris, etc.* iculfus lib. 2. form. 17. quae *testamenti duarum personarum: quid exinde facere elegeris, aut animae remedio in pauperes di- nare, aut ad Vassos nostros, vel meritis nostris absque repetitione redam meorum, quod tua decre- is voluntas, faciendi liberam ha- s potestatem.* Vbi *Vassi* non alii t a famulis. Concilium Cabilo- de II. cap. 63. *Nullus Vassus* huius, nec minister aliquis, nec ius, nec laicus claustra ancilla- Dei ingrediasur. Praeterea Ca- la Caroli M. & Capitul. ann. . c. 24. ac priora quidem lib. 2. 4. *Vassi quoque et Vassalli nostri* is famulantes, volumus, ut condi- m apud omnes habeant honorem, a genitore nostro et nobis saepe onum est. Agitur hoc loco de *fi* Regis et Dominicis. Et lib. 3. 3. *De Vassis Dominicis, qui ad- intra casam seruimus, et tamen* ficia habere noscuntur, statim

est, ut quicumque ex eis cum domino Imperatore domi remanseris, vassallos suos casatos secum non retineas; sed cum Comite, cujus pagenses sunt, ire permittas. Denique lib. 4. cap. 4. *De Vassis nostris, qui ad marcham nostram constituti sunt insto- diendam, aut in longinquis regionibus sua habent beneficia, vel res pro- prias, vel etiam nobis assidue in pa- latio nostro seruiunt, etc.* Erant igitur *vassi* iidem, qui famuli, quod praeterea videtur indicare vocis origo apud Boxhornium in Lexico Gwallico, seu Cambro Britannico, & Auctorem Catholici Armorici: *Gwas*, vel *Goas*, *seruus*, *famulus*. *Antiquis significabat iuuenem, ad- lescentem virum.* Quae originario Eccardo potior videtur. Hicelius in Grammat. Theor. p. 99. hanc vocem accersit a Gothico *Fads*, quod in compositione significat rei vel negotii procuracionem, & res- ponder Anglo Sax. *fadian*, ordi- nare, dispensare, disponere: vnde ministri & famuli Principum propter commissam sibi bonorum seu officiorum curam dicti sunt *Fadsi*, dein *Fassi* & *Vassi*. Vassallus autem, addit ille, est quasi *Fads - scalus*, rerum dominicalium minister. Gryphiander de Weichbildis Saxonie. c. 49. a Saxon. *Vassen*, ligare, de- ducit: quia, inquit, per inuestitu- ram vassallus solemnem stipulatione ita alligatur domino, ut illius fiat homo. At Goldastus *Vassum* a *vade* dictum contendit, qui *vadimonium pro beneficio accepto auctori suo dedit*. Denique Turnebus lib. 21. Aduers. cap. 15. *Vassallos* appellatos existi- mauit, quasi *Vasarios*, tanquam cli- entes, qui in nobilium *Vasario*, seu supellectile, fuerint. Ita in vocum originacionibus ludunt viri eruditi. Ito Magister in Glossis: *Clients, mi- nor vassus, seruicus.* *Vassi* vero e familia Imperatoris aut Regis, *Vassi Regales*, in Capitul. Pipini Regis Italiae an. 793. cap. 36. & in Capi- tul. 4. Caroli M. incerti anni c. 9. vulgo vero *Vassi dominici* appellan- tur, id est, *proprii* Imperatoris aut Principis, & qui ex ejus familia erant.

erant. Apud Eginhart. Epist. 27. filius cuiusdam Comititis, *Vassus Dominicus* dicitur. *Comites et Vassi domestici*, in Concilio Ticinensi an. 855. ubi iidem sunt, qui *Dominici*. Horum ordo magnus fuit, ut qui post Episcopos, Abbates, & Comites statim nominentur in Capit. Caroli C. ann. 877. cap. 1. Ita tamen ex familia Regis erant, ut fide & sacramento Principi obstricti essent. Vnde in Capitul. Caroli C. tit. 23. cap. 4. junguntur *dendis*, id est, *fidelibus*: *Sine salatio et comitatu drudorum asque vassorum nada et desolata exhibis*. Deinde quicumque Regi eodem fidelitatis sacramento obstringerentur, *Vassi* omnes appellati, ut qui hoc pacto ex ejus familia esse censerentur. Annales Franc. an. 788. *Vassi* isti *Dominici* extra ordinem interdum mittebantur a Principe in provincias, ut Comitibus adessent in iustitia administranda, et cum eo jus dicerent, aliaque reipublicae negotiis exsequerentur, quod docent Lex Longob. lib. 2. tit. 2. §. 2. Capit. Caroli C. lib. 5. cap. 133. Neque, opinor, alii sunt *Vassi Comitum* a *Vassis Dominicis*, cum ita appellerentur, quod iis a Rege, ut collegae darentur in jure dicundo, in Lege Longob. lib. 3. tit. 42. §. 1. lib. 3. tit. 12. §. 1. & in Capitul. Caroli M. lib. 3. cap. 31. Porro qui *vassi dominici* appellantur in Capitulis Karlomanii d. tit. 2. c. 4. iidem *Vassi* & *Vassalli dominici* promiscue dicuntur d. c. 11. adeo ut *Vassalli* non alii ac diversi fuerint. *Vassorum* deinde & *Vassallorum*, ut *Cataneorum*, seu *Capitanearum*, sub postremis Imperatoribus Alemannicis inductus fuit ordo honorarius, qui etiam ad poteros transmirebatur, nulli licet addictus loco, aut gubernationi. Chartam Conradi Regis Burgundiae anni 944. describit Guichenonus ex Tabulario Cluniacensi, exarata coram Episcopis & Comitibus in ea nominatis, *Vassis dominicis majoribus et minoribus*. Sed & *Vassos* & *Vassallos* cretos ab Imperatoribus, interdum etiam ipsosmet Augustos alius

nobilibus eosdem creandi jus impetisse legimus. Exstat bulla Caroli IV. Imperat. ann. 1355. qua *Miles de Beccaria*, cuius Papiensis, Nuncios & Tabelliones creandi, & illeros natalibus restituendi faciem impertitur, in qua sequens additur: *Et quod possitis, tu et filii tui . . . quoscumque sponte volueris Vassallos facere, ad vassallatum inducere auctoritate praedicta, ut scribis Principibus, Ducibus, Comitibus, Baronibus dantez exceptis*. VASSATUS, eadem notione, in Charta Alphonso Reg. Lusitan. sec. 1142. ex Tabul. Claravall. 1145 vs etiam pro *Vassus*, dicit Charta ex Tabulario Casauriensi, ut & Capitulari I. Caroli M. an. 802. 39. Diploma Ludouici Imp. Si *Comes aut Bassi nostri remunerari*. VASATICVM, Clientum & fidelium agmen, familia. Vita S. Bernardi apud Leibnit. tom. 1. Sec. Brunsvic. pag. 455. VASSATICVM, Fides, quam praestat *Fidelis Domino*, vel Principi: praeter idem quod *Hominiam*. Annales Franc. an. 757. VASSATICVM praeterea appellabant praeter in praeliis, vel occasionibus bellicis facinus, vel animi magnitudinem: forte quod *vassi* & *vassalli* essent viri militares, & inde, postmodum *militis* nude appellati sunt. Hincmarus Remensis opusculo 55. Capitulorum cap. 1. De hoc quoque vizio *superbiae* loquitur, quod multi se apud plures cunctis de fortitudine et agilitate corporis gloriantur, et de proelio, quae ut nostratium lingua dicitur, *Vassaticis* frequenter ac libenter mentionem habere, etc. Vbi sane melius *vassallicis*, tamen vox *vassalis* tolerari possit, & *vassus*, *vassalli*, si Marcam audimus lib. 1. Bencharn. cap. 28. num. 10. *vassorum vassalli*, seu *vassi* reus clientelae obnoxii. Id non omnino verum esse patet ex iis, quae super attingimus, nobisque fufius probandum incumbit. Constat sane vndeque vocem ejusdem originis, si non omnino notione. *Vassus* dicitur

isse domesticos & familiares Principis aut alterius cujusvis, quod iam de *Vasallis* dici posse evincunt riptores, praesertim Hincmarus de ordine Palatii cap. 28. describens misterium, & familiam Principis: *tertius ordo item erat iam majorum, iam minorum, in pueris vel Vasallis, etc.* Vbi pueri sunt ii, nos *famulos* dicimus. Monachus bogallensis lib. 1. de Carolo M. p. 20. *Scarionem*, seu officarium aulae regiae, *vassallum* Imperatoris appellat. Cap. 22. de quodam Episcopo: *Hic habuit unum Vassallum ignobilem civium suorum, valde venuum et indultum: cui tamen le, ut dicam beneficium aliquod; id ut nullum quidem aliquando blatum sermonem impendit.* Denique Adalardus in Statutis Corbeiensibus lib. 1. c. 6. totam familiam monasticam in sex ordines distribuit: 1. *Famulorum vel matriulariorum, qui semper aequaliter habendi sunt:* 2. *Fratrurn;* 3. *Vassallorum;* 4. *Hospitum;* 5. *Pulsarium, vel Scholasticum;* 6. *Singularum hac illucque Praebendariorum.* Meminit enim casae *Vassallorum* cap. 1. (qui inde *Vassalli casati*, i. casae addicti, dicuntur lib. 3. Capitul. Caroli M. cap. 73.) & *primis vassallorum* ap. 2. & 4. De ejusmodi vassellis agit Charta Aldrici Episcopi Cenomani. In ejus Vita p. 85. *Et alia (pars) datur Vassallis et capellanis, sine serviensibus, qui domino nobisque in nostra mansuicula militare videntur.* Ut *Vassalli* Comitibus erant assessores in judiciis publicis, ita & *Vassalli*. Charta Alamannica 95. Goldasti: *Iussu est Waningo Comiti Ruadperro Vassallo Regis inquisitionem de hac re fieri, etc.* Adde chart. 18. Veteris notitia sub Karolo Rege anno 24. apud Beslium pag. 224. Porro qui *vass*, vel *vass dominici* dicuntur, nullo discrimine *Vassalli* vel *Vassalli dominici* appellantur, & cum Comitibus junguntur, nulla interdum vassorum facta mentione, in lege Longob. lib. 3. tit. 4. §. 5. in Capitul. Caroli M. an. 807. cap. 3. 6. lib. 4. cap. 32. lib. 5. cap. 147.

& lib. 2. c. 24. *Vassi et Vassalli nostri, etc.* quasi iidem fuerint. Ut *vassis*, ita & *vassallis* beneficia a Principe concedebantur. Capitulare Compendiente ann. 757. cap. 64. *Homo Francus accepit beneficium de seniore suo, et dedit secum suum Vassallum, et postea fuit ibi mortuus ipse senior, et dimisit ibi ipsum Vassallum, et post hoc accepit alius homo ipsum beneficium, etc.* *Vassalli* praeterea Chartas dominorum suorum subscribebant, adjecta hac ipsa *vassalli* dignitate. Binas descripsit Hemereus Alberti Comitibus Viromandensis; prior an. 954. ita clauditur: *S. Adalberti Comitibus, . . . Ceraldii, Hildradi, Anseri Vassallorum.* Altera an. 959. *S. Guntranni Vassalli, Anselmi Vassalli, Ottadi Vassalli.* Vbi ita appellantur, qui postmodum *Milites* dicti sunt: quo quidem etiam vocabulo *vassallos* seu *feudatarios* indigitari in Chartis suo loco docuimus. VASSALLVS, pro *Feudatarius*, Subditus, in Vita Walae Abb. Corbeiensis saec. 4. Bened. part. 1. pag. 512. VASSALLVS, Miles. Mirac. S. Maioli tom. 2. Mali p. 697. V. supra in *Vassaticum*. VASSALLVS INDOMINICATVS: Charta Caroli C. Regis Fr. an. 3. ex Tabulario S. Cyrici Niuernens. *Sed et concedimus ibidem auctoritate Regia omnes res ejusdem Ecclesiae, quae quondam fuerunt ab ea abstractae et quas modo nostri Indominicati Vassalli tenent, ut quia ipsi nobiscum dimicauerunt fideliter, in vita sua tantum consensu ejusdem supradicti Episcopi eas teneant.* VASSALLVS SIMPLEX. V. Signum 6. VASSALLAGIVS, ut *Vassallus*. Charta an. 1238. apud Censum inter Rom. Eccl. Censur. VASSALLATICVM etiam dixerunt veteres, ut *vassaticum*, pro fidei sacramento quod *vassalli* Domino vel Principi praestabant. Capitulare Pipini Regis Italiae cap. 5. *Steris nobis de illis homines, qui hic intra Italia eorum seniores dimittunt ut nullus eorum recipere debeat in Vassallatico, sine comiato senioris sui, etc.* Vbi *vassallaticum* non aliud sonat quam *vassaticum*.

saicum. Quae quidem vox usurpata legitur posterioribus seculis pro *hominio*: quod etiam *vassalagium* appellatur in Charta an. 1274. Pro quibus omnibus . . . tenemur vobis homagium facere, et *Vassallicum*, et *fidelitatem* jurare. Speculator lib. 4. part. 3. de Feud. art. 2. §. 3. sic, quod in Italia & alibi vocatur *vassalagium*, in Francia *homagium* appellari, VASSALLAGIVM, Vassalli conditio. Charta ann. 1314. to. 2. Hist. Dalph. pag. 149. col. 1. VASSALLAGIVM, Vassalli feudum: item Fidei & obsequii professio quae a Vassallo domino praestatur. Charta an. 1283. to. 2. Hist. ejusd. pag. 26. col. 1. VASSALLATITIVM, eodem significatu. Litterae Iohannis Reg. Fr. ann. 1354. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 1476. VASSALLATIVS, Pari intellectu. Charta ann. 1338. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 448. VASSALMENTVM, Praestatio pecuniaria a vassallo exsoluenda. Comput. an. 1202. apud D. Brussel tom. 2. de Vsu feud. pag. CLXXV. VASSALITIVM, semel atque iterum in Charta Alfonsi Regis Portugalliae an. 1142. apud Brandaeonem lib. 10. Monarch. Lusitan. c. 12. pro servitio, quod debet Vassallus domino, usurpatur. VASSALLITIVS, pro *Vassallus*. Chronicon Magdeburgense MS. ex Bibl. S. Germani Paris. an. 952. VASSALLVLVS, Minoris dignitatis vassallus. Math. Paris an. 1244. VASSALERIA. Charta an. 1238. in Regesto Tolosano camerae Computor. Parisiensis f. 97. *Videlices Baronias, et Vasselerias, etc.* Nescio an *Vasseleria* idem sit quod *Bacalaria*, indeque vox haec postrema deducatur, ut *vassalaria*, feudum fuerit *vassalli* inferioris. VASALLES, pro *Vassalli*, in Charta Henrici Ducis Slesiae an. 1337. apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. pag. 12. VASSALAGIVS, ad *Vassallum* pertinens. Charta Ruperti Comit. Palat. an. 1356. apud eund. tom. 5. pag. 576. VASSALLOR, & VASALOR, Famulus.

Dispositio rei famil. Cluniae. apud Baluz. tom. 5. Miscell. pag. 44. BASSALLVS, pro *Vassallus*, in Constitut. Ludouici II. Imp. pro excir. edita a Camillo Peregrin. cap. 4. 5. (3) VASSVS, pro *Bassus*, Minor. Invenitur an. 1476. ex Tabul. Flamar. *Tunc praedictum locum Montisfalconis cum omnimoda jurisdictione ad Vassa.*

VASTADVM. Charta Caroli Reg. ann. 1391. apud Menester. Hist. Lugdun. pag. 122. *Et censuram datus basilianus . . . cognoscere in ipsa sede nostra Lugdunensi de omnibus sibus Saluarum gardiarum nostrarum . . . delationes armorum, Vastarum, ab intestato decedentium, & V. Vastum 1.*

VASTALAE. Papias: *Institae, per linseolae, vel Vastalae, unde marmorum polices ligantur* Legendae: ut in MS. Bituric. *Nastalae*, V. hac voce.

† VASTANTER, prorsus, omnino. t. 7. Collect. Hist. Franc. p. 641.

VASTARDVS, pro *Bastardus*, Natus. Invenitur. an. 1476. ex Tabul. Flamar.

VASTARE. (1) In Pactu Leg. Salicae tit. 29. c. 19. edit. Heroldi, praestare, ni fallor, ut habent saepe editiones. (2) Vide alia nomina in *Vastum* 2. (3) † Verbenae conficere, in Lege Sal. tit. 12. ubi *laseria* habent alia exemplaria.

VASTATOR. V. in *Vastum* 1.

VASTELLVM. (1) Umbraculum, vnde videtur, apud Matthaeum Paris. Vitis Abb. S. Albani pag. 92. *V. Dagus*. (2) VASTELLVM, VASTELLVS, Placentiae species. Vnde infra in *Vastellus*.

VASTI, Titulus Ducum Amalphitanorum; quem a Graeco corrupte *εβαστοι*, venerandi, post Iul. Caesar. Capacium Hist. Neapolit. lib. 1. cap. 13. deducit Brencomannus. Differtat. de Republ. Amalph. pag. 19. Aliam originationem assignat videtur Cangius infra in *Vesti*.

VASTIDIVM, pro Fastidium, vnde videtur. Guido in Prologo ad . . .

ipl. Farfensem: *Cum per universos Italiam Christi praecepta annuntiantur, et velut in Vastidio versantur, etc.*

STIMENTVM, pro Bastimentum, edificium. V. in hac voce. Inventar. an. 1476. ex Tabul. Flamar. 1. *Vestimentum* 3.

STINA, VASTINIVM, VASTIVM, VASTITAS, VASTITIES. 1. in *Vastum* 1.

STRAPES, in Glossis Philoxeni, *μυρίαλιον*. Occurrit haec vox apud Iustinum in versione Iosephi lib. 1. Antiq. Iudaic. cap. 11. vbi Iosephus habet *ἀνὰ τετρακίδας*. V. *Vosium* lib. 2. de Vitis serm. cap. 19.

STVM. (1) VASTVM, GASTVM, GVASTVM, WASTVM, WASTINAE, etc. voces ejusdem notiois & originis. VASTVM, Destructionem significat. Magna Charta: *Cum terrae hujusmodi haeredis, qui infra aetatem fuerit, non capiat de terra haeredis, non nisi rationabiles exitis, haec sine destructione et Vasto dominum, vel rerum.* VASTVM maxime dicitur de agris, qui non excoluntur. Paulinus Nolanus epist. 30. ad Aprum: *Qualem agri sui speciem a villico tuo fieri postulas, talem Deo Domino tuo redde culturam, et intellige, quicquid in agro tuo displicet, aut placet, idem in anima tua placere Christo, aut displicere.* Si *Vasta* peccatis quasi dumis sordens, neque Prophetis aut Apostolicis verbis complasur, in aridam solitudinem gratia deferente damnabitur. VASTVM ea de causa dicitur Terra pescendis animalibus destinata. Charta ann. 1208. apud Kennett. in Antiquit. Ambrosi. pag. 171. *Inquisitio fiat utrum . . . debeat participare de Vasto manerii de Brinkall ratione communae ejusdem manerii in qua communa nihil habet, ut dicitur.* VASTVM FACERE, Littletoni sect. 67. *Faire Vast*, Destruere, depopulari. Inquesta de forisfacturis Forestar. Angl. *Inquiratur etiam, qui fecerint, vel facere consueverint Vastum vel destructionem de viridi vel de venatione.* VASTVM, seu

Wastum, vel *Wasta*, in silvis, dicitur praeterea illud, quod planum est seu absque arboribus. Charta Edwardi I. Reg. Angl. apud Kennett. in Antiquit. Ambrosi. pag. 350. *Scias quod de Vastis nostris in foresta nostra de Bernwode in comitatu Buck. dedimus, etc.* Atque ita voces *Wasta*, & *Wastum* accipiendae in Monastico Anglicano tom. 1. pag. 529. tom. 2. pag. 204. WASTINA, eodem significatu. Tabular. Corbeienae an. 1190. & 1201. Hinc DEVASTARE BOSCVM, pro Siluam caedere, excidere. Charta an. 1363. apud Kennett. in Antiquit. Ambrosi. pag. 498. VASTVM, praeterea, apud IC. Anglos, jungitur cum anno & die, & dicitur *Annus, Dies et Vastum*. Quae quidem verba jus designant, quod Rex habet in domibus & praediis felonum minoris, ut aiunt, prodicionis, (*Felons de petite trahison*) quae ab alio Domino, quam ab ipso Rege tenentur in feudum, vel jure domini. Cum enim in potestate Regis sit, inquit Braslon. *proferendi aedificia, extirpandi gardina, et arandi prata felonum, et quoniam hujusmodi vergebant in grave damnum dominorum, pro communi utilitate pronisum fuit, ut hujusmodi dura et gravia desisterent, et Dominus Rex pro his haberet commodum totius terrae illius unum annum et diem, et sic omnia cum integritate reverterent in manus capitulum dominorum.* Proindeque id juris habebat Rex pro *vasto*, quod facere poterat in praediis felonum. V. Stanfordium in Placit. Coronae lib. 3. cap. 30. & supra in *Condemnare*. QUIETVM ESSE DE VASTO NEMORVM, in Monastico Anglic. tom. 1. pag. 922. VASTVM denique, seu *Brene de Vasto*, iisdem IC. Anglis, dicitur *brene*, quod conceditur contra eos, qui ad vitam suam, aut ad vitam alterius, vel in donum, aut per *curialisatem*, vel per *wardam* possessiones aliquas possident, et in eis *vastum* fecerunt. V. Rastallum, et mox *Actio Vasti*. ACTIO VASTI, quae aliquis ob

vastum factum in jus vocatur. Charta apud Madox in Formul. Anglic. pag. 204. VASTINIVM, Ager arenosus, sterilis, incultus; hinc in Episcopatu Constanriensi Monasterium dictum de *Vassino candido*, alias de *Bianca landa*. V. Valesium in Notitia Gall. pag. 630. & 631. VASTINVM, eodem intellectu. Charrá fundat. Monast. Montisplani an. 836. VASTITAS. Idem quod *Vstum*, Planities, apud Bractonium lib. 4. Tract. 1. cap. 41. & in Fleta lib. 4. c. 25. §. 1. Gloss. Lat. MS. Reg. *Vastitas, solitudo, vel eremus.* Gloss. Gr. Lat. *νόθησις, excidium, Vastitas, vastatio.* VANTITIES, Pari significatu, in Charta ann. 1207. Hist. Codiciac. pag. 166. VASTATURES, Milites, qui agros depopulantur, Gallis, ex Italico, *Gastadours.* Occurrit vox haec apud Rolandin. in Chron. lib. 4. cap. 13 lib. 5. c. 10 17. lib. 10. c. 5. Italici *Vastatores* nuncupantur Militum genus, testores, munitores castrentes, Gall. *Pionniers.* Annal. Placent. ad ann. 1483. apud Murator. tom. 10. col. 971. *Circumcirca Placentiam milites armatae militiae 1200. castra posuerunt, ultra alios levis armaturae stipendiarios, Vastatores, scorpionistas et pilularios.* VASTATORES ex Chron. iam laudato lib. 5. cap. 10. editum apud Murator. tom. 8. col. 280. GASTVM & GVASTVM, pro *Vastum*, non semel etiam occurrit. Glossar. Lat. Gall. *Vastus, Vain, Gast Terrae in Gastu, quae non excoluntur*, in Rogesto Philippi Augusti Reg. Herouualthiano fol. 143. *Guasta, damna, et incendia*, apud Petrum de Vineis lib. 5. epist. 112. GVASTARE, Corrumperere, vitare, Gall. *Gâter.* Iohan. Demoussis in Chron. Placent. ad an. 1275. apud Murator. tom. 16. col. 480. GVA-
STARE, Agrum, domum *vastare*, depopulari. Statuta Astens. collat. 13. cap. 23. fol. 41. vo. (2) VASTVM, pro *Vastum, Bast*, Chirel-
lae, tagma. Hinc *Vastare, Vastum* imponere. Inuentar. ann. 1476. ex Tabular. Flamar. Item plus vnum

aliud equum sine rostrum pili in
hard *Vastatum cum suo Vasto ex-*
statum ad valorem sine sumum
quatuor scutorum auri. V. b.
sum 1.

VASVASSORES, VASVASSORELLI
Vassafiores.

VASVM, VASVS, Vas. Expofitio
tinae Liturg. Gall. apud Mart.
to. 5. Anecd. col. 95.

VASVS. (1) Pro *Vassus.* *Fusus*
Leopardo et Adalberto Vassos don-
cos, in Placito an. 867. inter
bac. tom. 1. nouae Hist. Occid.
col. 118. V. *Vassus* 2. (2) † Pe-
ticulus, in Ch. a. 1038.

VASVS, pro *Vassus*, ni fallor, &
mesticus, familiaris. Charta
1033. apud Miraeum tom. 1. fol.
351. col. 2. *Si forte consigerit*
humilis ac mansueto monacho
a Vassus aut ab extraneis pro de-
negotio non possit iustitiam expe-
etc. V. *Vassus* 2.

VATALHA, vi supra *Bardis* 1. b.
gna, praelium, in Inuentario a.
1476. ex Tabul. Flamar.

VATES, Episcopus. Tumulus
II. PP. apud Baron. an. 535.

VATIA, *Diuersis plantis.* Gloss. III.
V. *Valgis.*

VATICARE, perperam pro *Vat-*
Pignori ponere. Diploma Henr.
III. Imper. apud Marten. tom. 1.
Ampl. Collect. col. 433.

VATICINARE, pro Vancinari, pre-
dicere, in Epistola Isidori lun. c.
Laudesfredum inter Conc. Hisp. an.
2. pag. 554.

VATICINARI, *Conjectura rem pro-*
pendere, in Gl. Gasp. Barthol.
Roberti Monachi Hist. Palest. apud
Ludewig. tom. 3. Reliq. MSS. fol.
100.

† VATICINISSA, mulier quae
vancinatur, ap. Pez. t. 1. Script. Ant.
p. 787.

VATICINIVM, *Mendacium*, in
Glossar. ex Baldrico Hist. Palest.
ibid. pag. 190.

VATILLVS, Idem quod *Batulus*, de
qua voce multa commentatur
subonius ad Pollionem. Iulius Afri-
canus lib. 9. Hist. Apoll. Ermi-
scu virgines cum hyris conueni-

*Et cum tibiis, alii cum Vatiis, et
artibus. VATILLA vero, Papiæ,
et pala, qua aqua projicitur e nani.
V. Basulus.*

*TIOLA, Vasculum. V. Ba-
tola.*

*TROPETES, apud Armenios ap-
pellari monachos scribit Brocardus
dit. Venerae ann. 1519. part. 2.
cap. 2. vox efficta ex Bactrope atæ.
V. in hac voce.*

*PASSORES, VALVASSORES,
VASVASSORES, VAVASSORIA,
VALVASINI, voces ejusdem origi-
nis. VAVASSORES, vel VAL-
VASSORES, generatim sunt vassal-
li feudales. Apud Gerardum Ni-
trum lib. 1. de Feudis tit. 1. alii
sunt *Majores*, alii *Minores*: *Majores*
sunt, qui *Regis*, vel *Regni Valvas-
sores* appellantur, iidemque *Capita-
nei*, qui a Ducibus, Marchionibus,
& Comitibus: *Minores* vero, qui a
Majoribus valvassoribus feuda acci-
piunt. De posterioribus intelligen-
dus Otto Frisingensis l. 2. de Gest.
Friderici I. Imp. cap. 12. vbi de
Longobardis: *Cumque tres inter eos
ordines, i. Capitaneorum, Valvassor-
um, plebis, esse noscantur, etc.*
Quos vero Capitaneos vocant, Galli
Barones appellant. Ita *Valvassorum*
duos ordines constituit Conradus
Imp. in Lege Longob. l. 3. tit. 8.
§. 4. *Majorum* scilicet, & *Minorum*.
Sub *Majorum* appellatione comple-
ctitur, quos *Barones* alii vocant:
sub *Minorum* vero, quos vulgo
Valvassores dicunt, vt *Leges Henrici I.*
Regis Angliæ Thaynos minores, re-
spectu *Thaynorum* Majorum, qui
Baronibus æquiparantur: quod
quidem potissimum colligitur ex rele-
vio *minorum Valvassorum*, de quo
ita Conradus: *Si vera (minor va-
vassor) filios non habuerit, et ania-
ticum ex masculo filio reliqueris, pari
modo beneficium habeat, servato usu
majorum Valvassorum in dandis equis
et armis suis senioribus.* Ejusmodi
autem releuium obtinuit in medio-
cribus *Thaynis*. Ac vt de *majorebus
Valvassoribus* primum agamus, hos
intellexisse videtur Bracton. lib. 1.
cap. 8. §. 2. *In temporalibus sunt**

*Imperatores, Reges, et Principes, in
iis, quæ pertinent ad regnum, et
sub eis Duces, Comites, Barones,
Magnates, sine Vavassores; et Mili-
tes, et etiam Liberi et Villani, et
diversæ potestates sub Rege constitu-
tæ. Et §. 4. Sunt et alii, qui di-
cuntur Vavassores, viri magnæ di-
gnitatis. Vavassor enim nihil melius
dici poteris, quam vas sortitum ad
valetudinem. Charta Friderici Imp.
an. 1249. apud Guichenonum in
Hist. Sabaudinæ p. 92. *Marchioni-
bus, Comitibus, Vavassoribus, Nobi-
libus, Potestatibus, etc.* Consuetu-
dines Catalanicæ inter Dominos &
Vassallos MSS. cap. 39. *Barones,
vt sunt Comites, Vicecomites, Vaf-
vassores, et consimiles, et etiam alii
militis simplices, qui sunt Vassalli
Principis hujus terræ.* Vbi oppo-
nuntur *Vavassores* simplicibus militi-
bus: *Militas* enim majores, quos
Banneretes vocant, Baronum præ-
rogatiua gaudent. Proinde ii sunt,
quos pariter *Militibus* opponunt
Statuta S. Ludouici Regis Franciæ
loco mox laudando. Contra, *mili-
tes simplices* intelliguntur in Charta
Anselmi Comitis S. Pauli ann. 1186.
in Hist. Bethuniensi p. 52. *Va-
vassores Minores* erant ii, qui majo-
ribus suberant ratione tenementi:
vnde recte San - Iulianus lib. 1.
Hist. Burgund. c. 26. dixit *Vavaf-
sors, esse vassallos vassallorum.* Ge-
neratim vero dicebantur, qui feuda
minora tenebant, quæ inferiori
tantum iustitia, seu jurisdictione
gaudebant, quod exerte docent
Statuta S. Ludouici lib. A. cap. 91.
Quamobrem vulgo *Vavassores* infe-
rioris ordinis ac dignitatis viris ad-
scribi solent. Robertus Bourronus
in Hist. Merlini MS. *Je fais un Che-
valier nés de cest pais, et ostraie de
Vavassours, et de basse gent.* Sed
& ii cum prædiis venibant, quem-
admodum *hospites*, alique adscri-
pti, vt hodieque etiamnum vassal-
li, seu hominia ipsa. Charta Caro-
li Comitis Flandriæ in Chronico
Andrensi p. 423. Immo præstatio-
nibus videatur fuisse obnoxii, Ta-
bularium Abbat. S. Joannis Ambien.
fol.*

fol. 468. Cum seruiuentibus iunguntur in Charta Communiae S. Quinini an. 1195. *Si Vanaffor aut seruiens Burgenfi casatum debeas, etc.* Cum gregariis militibus, apud Wipponem de Vita Chunradi Salici Imp. p. 440. *Vanaffores* aperte a Nobilibus distinguuntur in Charta an. 1187. apud Spon. tom. 2. Hist. Genev. pag. 47. *Omnes tam Nobiles, quam Vanaffores, etc.* Statutum Humberti II. an. 1149. tom. 2. Hist. Dalph. pag. 586. *Prælati, . . . Barones, et Bannereti, Proceres, Nobiles, Valaffores et Franchi, etc.* Sed & inter Vauaffores majores aliquid existisse discriminis varique pro vario gradu ipsis concessa fuisse privilegia colligitur ex Charta Ludouici VI. Reg. Franc. ann. 1126. in Tabul. S. Richarii: *Vanaffores nostros qui cum armis feudum suum deseruiant, a prædictis consuetudinibus, a satione videlicet, a fossis, ab excubiis, offensu burgenfium primum.* VAVASSOR, pro *Vanafforis* feudum. Charta ann. 1272. ex Chartul. B. M. de Iosaphat. WAVASSOR, i. q. *Vanaffor*, in Charta an. 1200. to. 1. Macer. Insulae Barb. p. 129. VAVASSORIA definitur minus feudum, a Bractono lib. 2. c. 34. n. 6 ad discrimen Baroniarum, quæ caput habent. Pro *Medietaria* sumitur in Tabulario S. Martini Sagienti albo fol. 135. in Charta ann. 1202. cujus titulus concipitur de *Mietaria*. In Chartis vero Conchenfis Monasterii promissæ pro tenemento usurpatur. VAVASSERIA, in Monastico Anglic. to. 1. p. 775. WAVASARIA, in eod. Monast. to. 2. p. 193. & in Chartis aliis apud Seldenum de Titulis honorariis p. 626. 2. edit. Vavassoriarum aliæ sunt villanæ, seu tenementis villanis accensentur; aliæ sunt liberæ seu francæ. *Vavassoriarum* prioris generis ineminit vetus Consuetudo Normanniæ cap. 26. posterioris cap. 34. ubi duplicem feudatorum ordinem statuit, quorum primus eorum est, quos *Domini capitales* vocat; alter eorum, qui istis subsunt. VAVAS-

SORIA-FRANCA, seu libera, et quam tenent ii, qui tenent liberamentum, de quibus supra: habent autem *Vanaffores*, qui liberis tenent, placita, quæ ad vitam veram pertinent super suis hominibus et in suo, et super aliorum hominibus, si in satisfaciendo reventi vel gravius fuerint, ut est in Legibus Henrici I. Regis Angliæ c. 27. in quibus etiam Curia *vanafforis* mentio fit cap. 26. VAVASSATORES, et *Vanaffores*. Charta an. 1144. Camera Chartophyl. Atrebat. VAVASSORES, eadem notione, in Testam. Jacobi Reg. Aragon. apud Acher. to. 9. Spicileg. p. 199. VAVASSORI, in Charta Rodulphi Reg. an. 1030. VAVASSERII, in Charta Mauricii de Bellavilla Diocesis Ganschise apud. 1265. VAVASSORES, in Confirmat. Chartæ Communis Abbauill. an. 1350. to. 4. Ordinar. Reg. Franc. pag. 57. WALVASSORES, apud Arthropum in Gettis Mediolan. tom. 3. Leibnit. Scriptor. Brunsvic. pag. 7. VALVASINI, Minimi *valvassores*, quo nomine, inquit Zazius in Tract. de Feud. part. 5. §. 28. interponitur primatæ personæ, pagani cines, qui in plebe paulo nominatius sunt. Lib. 2. de Feudis tit. 10. Capitaneus appellatur, qui propriæ *Valvasser* major appellatur; et vero a Capitaneis antiquitus beneficium tenens, *Valvassores* sunt. Quæ autem a *valvassoribus* feudum, quod a Capitaneis tenent, similiter accipiunt, *Valvassini*, id est, minores *valvassores* appellantur, qui antiquo eodem usu consuetudinem feudi habere habebant. *Valvassore* enim sine proprio mortuo, feudum, quod *valvassori* mortuo dederat, ad Capitanem reuertebatur. Sed hodie eodem jure utitur in Curia Mediolanensi, quo et *valvassores*. V. ibi Cujacium, & caeteros interpretes. VAVASSERATVS, Vassalli servitium. Charta an. 1189. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. col. 167. Iam vero unde *vanafforum* vox orta, etiam non omnino constet, vix tamen probatum iri Bractonis allatam supra sententiam

nam putem; vt et Zazli, et alio-
rum, qui sic dictos volunt, quod ad
plures dominorum starent, ad co-
muni iussa parari. Certe longe vi-
etur probabilius a *vassis* etymon
educendum; vt *vanasseres* iidem
serint, qui *vassi domnici*, qui non
tius erant ordinis, cum alii ma-
ioris essent, inferioris alii; quod
ne ipsum facis nomen & munus
dicant.

VCA, Vasis species. V. Banca 1.
VCELLVS, Valliculus; ni fallor.
Charta an. 1341. ex Bullar. Fonta-
ill. fol. 62. *Fructus decimales cre-
centes in omnibus et singulis terris
istentibus circumquaque dictam ec-
clesiam, . . . et in quodam Vanchello
sive Iohannis Bascii, etc.* V. Vacel-
s & Vancelus.

AVLARDIA, locus publicus, vbi
erces venum exponuntur, Gall.
Aulardie. Ch. a. 1326.

AVLSVRA, forinx, concamera-
tio, in Comput. a. 1492. V. Vo-
tio.

VRA, Ager sterilis, incultus.
Charta an. 1208. apud Marten. tom.
Anecd. col. 809. V. *Vastum*, &
sive *Peara*.

VTARIVS. V. infra *Peltra-
re*.

V, pro Vacca, in Inventario an.
176. ex Tabul. Flamar.

VELLA, VAYCELLA. V. in *Vas-
la*.

VELLVM. V. supra *Vassellum*.

LETVS, VAYLLETVS. V. in
lett.

VELOLA, VAYRORA. V. *Vo-
la*.

VELVS. V. supra in *Vares*.

VELLVM, vt *Vassillum*, V.

VELLA, VAYSSELLAMENTA.
Vassella.

VELTAR, excubiae, in Stat. Tau-

VELVS. *Vayna res*, V. in *Wayf*.

. Testam. an. 1154. inter Pro-
tom. 2. nouae Hist. Occitan.
550. *Haec est carta testamenti
Raymundi Trencavelles in
uisionem Raymundi Comitiss Tol-
e, et testamentum, et Vani est*

*testam. Vadium & Gadium, pro Te-
stamentum, dixerunt Scriptores me-
dii aevi.*

VBACVM. Tabul. S. Victoris Massil.
*Item aliam quandam terram sitam in
Vbaco de Bleona. Septentrionem
hic designari nobis auctor est D. de
Fournier.*

VBAGVM. Charta an. 1035. ex eodem
Tabul. *Ego Adalgarda dono Vbagum
totam de terra Magastris. Leg. forte
Vbagium.*

VBALBIA, *χολάδες, τὰ ἔντερα*,
in Gloss. Lat. Graec. *Vubakia*, in
MSS. Sangerm. Gloss. Gr. Lat.
ἔντερα, Intestina.

VBALDINI sunt homines certo et
signanter Clerici vel Canonici terrae
vel ecclesiae alicuius . . . Dicitur
quod collegium Vbaldinorum non pos-
est constituere syndicum. Vocabul. lu-
ris vtriusque.

VBANTVS. V. *Wantus*.

VBARTILLVS, Mensurae species.
Charta ann. 1177. tom. 2. Monu-
ment. sacrae Antiq. p. 544. *In Do-
mini natalis ad festiuitatem S. Stephe-
ni vnum mannum, et panem, et
Vbartillum abbas de viba.*

VBERRARE, Fecundum esse, vel Vbe-
re praebere, Gall. *Alaier*. Vita S.
Bernardi Menthon. tom. 2. lun. p.
1078. *Granidae parturientes, steriles
Vberabunt. V. Vberare.*

VBERE, Abunde. Gloss. Lat. Gr.
Vbere, ἄφθονος, τὸ πολὺ. MSS. San-
germ. *Vberem*.

VBERTARE, Abundare, uberem ac fe-
cundum esse, uberem habere. Gem-
ma, apud Voilium lib. 4. de Vitiis
serm. cap. 29.

VBERTVOSVS, *Vber*, abundans. Io-
an. de lanua. Hinc *Vbertuosus*,
plantureux, in Gloss. Lat. Gall. San-
german.

VBIFECIT, Formula loquendi, de
qua plura in voce *Fecere* s. V.
ibi.

VBICADA, s. Modus agri. Charta
Leotaldi Comit. Matiscen. an. 942.
ex Chartular. Matiscen. fol. 166.
*Concedimus . . . ad casam S. Vin-
centii res quasdam suas in pago Lag-
dunensi in villa Montisgudini praeter
suam*

Palsest. apud Ludewig: to. 3. Reliq. MSS. p. 512. V. *Vehiculus*, et *Vehisura*. (3) Seruitium quo vecturas suppeditare quis tenetur. Charta an. 1360. ibid. to. 6. pag. 404. V. *Vehisura*. (4) **VECTURAS** CORPORE SVO **FACTITARE**, pro *Barāzeu*, dixit Gellius lib. 5. c. 3.

VECTURALIS, Mulio, ex Italico *Vesturale*, colui che guida bestia de soma. Processus de Vita S. Thomae Aquin. n. 9.

VECTURALIS, adject. **Vestorius**. Statuta Pallauic. lib. 1. cap. 18. fol. 21.

VECTURARE, **Vesturam** facere: *Vesturizatura*, **Vectura**, Gall. *Voiture*, transport. Statuta Castri Redaldi lib. 1. fol. 21.

VEDA. Libertates villae de Saluitate ann. 1369. inter Ordinat. Reg. Franc. to. 5. p. 386. *Quod pro forasificatione et aliis necessitatibus dicti loci, faciendis et supportandis, eis concedetur Vedam siue bannum . . . super victualibus vendendis in dicto loco.* Legendum videtur *Vetum*. V. infra *Vetum vini*.

VEDALARI, a *Vedar*, Hisp. **Vetare**, Qui *vetas* inuigilant. Obseruantiae Regni Aragon. lib. 7. tit. de Pascuis, §. 5.

VEDITUR, pro **Videtur**, in Charta Childeberti apud Doublet. p. 688. & alibi.

VEDOGIVM. Charta an. circ. 1000. ex Chartular. Matifcon. fol. 116. *Item (in) rasa de bosco Volgerio (damus) vnum Vedogium et ad vnum destralem et ad 12. porcos saginandum.* Nescio an legendum sit *Vestagium*. V. supra *Vestagium*.

VEDOTIVM. Vetus Charta exarata an. 21. Caroli C. apud Catellum in Comitibus Tolosan. p. 69. *Vilam, ejus vocabulum est Vaber, cum omni integritate et Vedotio, similiter biarcio, etc.* Nomen forte loci alicujus proprium.

VEERGARES. V. in *Vares*.

VEERSCHAT. V. supra *Ghesco*.

VEFABA, *Parua faba*. Gloss. Ibid. Vbi aduertere est particulam *Ve* interdum minuere; quae etiam ali-

quando in malam partem accipitur vt supra *Vecordialis*.

VEGADA. Charta an. circ. 1124. inter Probat. to. 2. nouae Hist. G. citan. col. 426. *Es haec supposita adjasoria fecerimus tibi per quas VEGADAS tu nos comunuere pases, vel per tuam missam.* Hoc quoties nos comunuere, *Gd Tentes les fois que etc.* ab Hispanis *Vegada*, eadem notione.

VEGAR, Hispanis Valles, planicie comoda, apud Rodericum Tolosan. lib. 1. de Rep. Hisp. c. 5.

VEGARIA, **VEGARIVM**, idem quoque *Vicaria*, Districtus *vicarii*. Tabula Rothom. V. *Vicarias* et *Vigerias*.

VEGARIS, **VIGARIA**, vt *Vigaria* Testam. Rogerii Comit. Carcass. an. circ. 1010. inter Instrum. to. 6. Gall. Christ. nouae edit. col. 11. Hinc

VEGARIVS, vt *Vigerias*, *Vigaria* in Charta Pipini Majoris - domini inter Notas Bignonii ad ven. famul. cap. 7.

VEGES. (1) Vas vinarium, modicum dolium: Italis *Veggia*. Vix 5. 10. annis Episcopi Tragar. *De maiestate annarum tres majores replentimus Vegetes.* Hinc candanda Concilia Hisp. to. 4. p. 21. *Teneantur (praepositi) praeparare habere cellaria, Vegetes et alia necessaria ad recondundos fructus praepositarum.* Leg. *Vegetes*. **VEGIOLIVM** vt *Veget*, non semel in Statuta Pont. lib. 6. fol. 81. vo. **VEGIOLIVM**

LA, Doliolum, apud eundem Caput in Regesto tom. 3. p. 21. *Veniola vini*, apud eundem lib. 11. p. 76. **VEGIOLLA**, **VEGIOLIVM** Pari significatu. Statuta Placent. lib. 6. fol. 66. vo. **VEZOLA**, **VEZOLVS**, Simili acceptione. *loba Demussis* in Chron. Placent. d. an. 1185. apud Murator. to. 1. col. 456. **VEGESTIVNCIVM** eodem intellectu. Acta S. Dagob. zati to. 2. lul. p. 527. **VEGESTIVNCIVS**, eadem notione, in Chronico Anconitano apud Iulianum Seracenum in Hist. Marcae Ancon. pag. 139. **VEGITICVLVS**, eodem sensu. Statuta daciaria Ripens. c. 11.

12. fol. 5. (2) Alia notione *Ve-*
get legitur in Memoriali Potestat.
legent. apud Murator. to. 2. col.
336. *Muratum fuit palatium dō-*
rum communis Regii usque ad sum-
mitatem . . . et facta fuit Veges
muta de Foliano. V. Venia. Nec
magis mihi constat quo significatu
occurrit in Chron. Parmensi apud
Murator. to. 9. col. 763. *Es quum*
rope eos venisset cum duobus car-
uicis, summo diluculo de castris ve-
ferunt, et Vegetes et multa alia di-
fferunt. Nisi *Veges* sit pro *vehes*,
austrum.

VEETAMEN, Vegetatio, motus.
occurrit apud Prudentium.

VEETARE, Fovere, alere. Con-
siliū Turon. III. c. 36.

VEETATIO. Breuiarium Aquensis
eclesiae in Prouincia: *B. Maria*
Magdalena Maximino sociata tunc
usque ad mare direxerunt, ascen-
tes nanem prospero cursu perue-
rant Massiliam, ibique Vegeta-
tionem nanis relinquentes, Domino
auxilio, Aquensem aggressi sunt Co-
latham. Forte Subsidium, admi-
ciculum.

VEETATOR, qui vegetum reddit.
Orientii Versus de Trinitate apud
atrum. Collect. vett. Script. part.
p. 91.

VEETICVLVS. V. in *Veges*.

VEETVM. Lex Baiwar. tit. 21. c. 6.
Verro de minutis filius de Wic, vol
utunque Kanejo Vegetum recide-
ret, cum solido et simili componat.
Heroldi: *Vel quacunque Ka-*
neidum reciderit. Et cap. seq. *Si*
plur fueris numerus Vegetorum,
et cogatur componere nisi restituere
in simul et sacramento. Edit. Herol-
& Baluz. *Si amplius fueris nume-*
rus Vegetarum, etc.

VEGIOLA, VEGIES, VEGIOLLA,
VEGIOLVS, VEGITICVLVS. V.
Veges.

VEIVS, VEGIATVRA. Lex Bur-
und. tit. 16. de Inquirendis anima-
bus, §. 3. *Si vero Vegius extiterit,*
Vegiaturas (Herold. vigaturas
u) acceperis, et is, cui indicat in-
uire non potueris, furtum, quod
perdere mensiebat, dissoluas in
VI.

simplicem. Edit. Heroldi. *Partum,*
quod prodere mensitur, in simplo sol-
uas. Additament. 1. tit. 8. *Qui-*
cunque mancipium, caballum, . . .
perdiderit, donec Vegio pro manci-
pio solidos 5. pro equa sol. 2. etc.
Vbi quidam *Vegies*, hariosolos, vates,
ac diuinos fuisse aiunt, quos Saxo-
nes *wigilere*, vocant; unde *wiglian*,
hariosolari. Furto enim subreptis
mancipiis vel animalibus, hos con-
sultabant, ut, ubinam essent, edoce-
rentur; cujus indicinae pretium *ve-*
giaturam vocabant. Alii a *weg*, vel
wæg, Saxonico, quod *viam* sonat,
deducunt, ut *vegii* fuerint, qui pe-
cudum vestigia indicabant.

VEGLONES, VEGLIONES, senes
utriusque sexus ab Ital. *Veglioni*.
Charta Ariberti Archiepiscopi Me-
diolanensis, apud Puricellum in
Monuementis Ambrosianae Basilicae
pag. 369. VEGLONI, et VEGLO-
NAE, eodem intellectu. Ordo co-
ronat. Henrici Imp. apud Murator.
to. 2. Anecd. p. 328.

VEGRI, Agri inculti, qui Gallis *Ve-*
recti, seu *Gueres*. V. *Werciam*.
Statuta Patruina Rubr. 36.

VEHARE dicuntur hoedi. V. *Banlara*,
& infra *Vehare*.

VEHATIO, Vectura, in Cod. Theod.
tit. 6. de Calcis coctor. leg. 3. V.
Sarsacellum.

VEHEITVRA, V. infra *Vehitura*.

VEHEMENTESCERE, Ingrauescere.
Caelius Aurelianus lib. 1. Chron.
c. 2.

VEHEMENTIA, *Sinpor*, *ἀγῆμα*, in
Gl. Lat. Gr.

VEHEMOT, pro *Beremoth*, Diabolus.
V. in hac voce, Nigelli Ermoldi
Carmen pro Ludov. Imp. apud Mu-
rator. to. 2. part. 2. pag. 13.

VEHENDA, f. Specula. Gall. *Ve-*
dette. Charta an. 1351. ex Tabular,
Massil. *Quod custodes teneri faciant*
in locis solitis nocte et die, et in quo-
libet dictorum duos qui ad Vehendas
nocte et die faciant excubias.

VEHENVM, Octaua pars, Gall. *Hui-*
sième, a vulgari *Vech*, pro *Huis*,
octo. Charta Massiliensis an. 1522.
Soluere tenentur Vehenum sine octa-
vum

AAA

VELLATA, f. *Villosa*. V. in hac voce.
Charta ann. 855: in Append. ad
Marcum Hispan. col. 788. *Cuperto-
rio Siricio I. et Vellatas XI. et qua-
drintos XI. etc.*

VELLATIO, *Tisillatio*, *γασταλισμός*,
in Gloss. Lat. Gr. MSS. Sangerm.
Vellicatio legendum putat Cujacius.

VELLEVS, adiect. a *Vellus*. Asconius in 2. Verrin. *Crumenae Velleae et scortae*.

VELLEYANVM, hude pro Senatus-consultum, quod M. Silano & Velio Tutore Coss. factum est: hac lege vxori conceditur jus & priuilegium in bona viri sui, prae omnibus creditoribus. Consule lib. 16. Digest. tit. 1. Statuta Massil. lib. 2. cap. 16. num. 14.

VELLIBAT, pro Volebat, in Charta Clotharii III. ann. circ. 658. apud Felibian. Hist. Sandionys. pag. vii.

VELLONVS, VELLVETVM. V. *Villosa*.

† VELLVDELLVM, VELLVELLVM, pannus sericus villosus, Gall. *Velours* Lit. remiss. a. 1351.

VELLVS, pro Velum. Ioh. Demoussis Chronicon Placent. apud Murator. to. 16. col. 580.

VELLVIVM. V. *Villosa*.

VELO, Velum majus. Acta S. Raynerii tom. 3. lun. pag. 460.

VELOCITARE, Celerare, properare. Hist. Corruisor. lib. 2. apud Murator. tom. 12. col. 809.

VELONVM, Velum. V. *Velo*.

VELOTHYRVN, Velum, & aulaeum, quod foribus praetenditur, quo ducto interior cubiculi pars patefacit. Vox conflat ex Lat. *velum*, & Gr. *θύρα, porta*. Guillelmus Bibliothecarius in Stephano VI. PP. pag. 237. *Fecit etiam in eadem basilica egregii Doctoris gentium Belothera quatuor, ex quibus unum aure sexum. Infra: Consulit in eadem basilica Apostolorum cortinam lineam unam, Velothera serica tria in circumstantiis.*

VELOTVN. V. in *Villosa*.

VELTRAGA, VELTRAHA, VEL-

TRAHVVS, VELTRIS, Canis V. in *Canis*, col. 19.

VELTRARIVS, VAVTRARIVS, tricibus canibus praefectus. niger Scaccarii pag. 356. *Whusquisque III. den. in die, et hominibus jais.*

VELVELLM, VELVETVM, *lofa*.

VELVM, quo Principum, vel patrum consilium ac cubiculorum occludebantur, quod duplex ait Alamannus, ad Procop. p. 1. edit. Primum nempe in ipsis & exterioribus cubiculis *Consistorium* vocabatur, a consuetudine, & Principis ad praetolante; secundum veterius cubiculum. In fine statius Bibl. in S. Siluero *Fecit beatus Siluerius Papa ad se in Palatinum Principum primum et secundum Velum omnem clerum.* De velis in Acta S. Euplii Mart. ap. an. 303. num. 146. *Canis Velum Secretarii Euplii etc.* Acta SS. Clauus Mart. apud eundem B. 285. num. 8. *Lyfias obdaxit Velum, post exitum la recitauit sententiam.* La causas submerfarum melius gnosci praecipit l. 6. Cod. Naufragus. Contra in hunc iudicium *ἐφέλασται τα τείματα*, ut est in Epist. Basilii. *Non sit veniale velum*, in l. 1. Cod. Th. de Rect. Prov. VELA, dicta sacrarum aulaeae, quibus parietes ipsi, vel etiam ap. Will. Brito in Vocabul. inquit Durandus lib. 2. R. n. 45. aliud est *Conuersionis*, aliud *Ordinationis*, aliud *Conversionis*. VELVM CONVERSUS accipit illa, quae de seculari Religionem transiens, illud De eiusmodi velis virginum cataram agunt S. Augustinus 179. et alii. VELVM CONVERSIONIS a solis Episcopis in gniibus, et solum in festis

cis diebus datur. *Flaminepm*
nale, S. Hieronymo in Ep. 8.
Demetriadem. VELVM PRO-
TIONIS suscipitur a virgine,
continentiam proficitur. Datur
illud cum benedictione solenni
in litanis. V. S. Hieronymum
c. 48. c. 3. Concil. Turon. III.
Addit. 2. Ludouici Ph. c. 12.

VELVM ORDINATIONIS,
solum Diaconissae dabatur, seu
ae: Diaconissas enim & viros
in esse suis locis docemus; de
um velo multa habent Conci-
Africanum cap. 89. Tributuisse

VELVM PRAELATIONIS,
Abbatissis imponitur. VELVM
ACHORVM, quo velabantur
benedicebantur. Capitula Theo-
Cantuar. Episc. c. 2. VELVM
celesia triplex suspenditur, pri-
s, quod sacra operit, alterum,
sacrarium, a clero diuidit, ter-
s, quod clerum a populo secer-
ta Durandus lib. 1. Ration.
num. 35. De postremo velo,
amentarium Gregorii M. p. 156.

VELVM QUADRAGESIMALE,
scilicet altaris conspectus aufer-
tum sacra Liturgia peragitur
ante Quadragesimae. Hist. Episc.
cap. 66. circa an. 1300. le-
Petrum de Morano Episc. Au-
didisse Ecclesiae suae specio-
Velum Quadragesimale. Ex-
velum, mulierum confessiones,
propatulo audiri verantur in
dio Sarisberienfi an. 1217. cap.

in Statutis Prouincialib. S.
Andi Archiep. Cantuar. an.
cap. 17. In Prouinciali Can-
tensi lib. 5. tit. 16. quantum ad
non quantum ad auditum.
VELVM, CIRCI. V. Mappa 1. VE-
FACERE, a Gall. Faire voile,
dare. Epist. Petri de Condero
d'Acher. to. 2. Spicil. p. 551.

VONES, Vestigialis genus apud
alos. Vocabulum exstat in Char-
Rogerii Regis Siciliae pro Messa-
bus apud Bonifilium Constanti-
in Hist. Sicula pag. 188.

VELVS, VELVTVM, VELLVVI-
V. infra *Villosa*.

VENA. (1) Mensura liquidorum,
Andreas Dandulus in Chronico MS,
an. 1282. Cum annuali censu 50.
Venarum vini, etc. F. Venarum.

(2) Platea, via, Fori Leirenae: In-
cipiens a mari ab occidentali parte,
et a parte meridiana per Venam de
Alcobatia, etc. V. Venella. (3) Me-
talli fodina. Charta Hispanica apud
Colmenaregium in Segoua c. 45.
§. 6. (4) Pro Venna. V. in hac
voce. Charta an. 1108. inter Instr.
tom. 2. Gall. Christ. nouae edit.
col. 277. Concedentes etiam pascua
porcorum ingenue, et vacas . . .

De Venis quoque piscatoriis cum sa-
dae fuerint ingenue. VENA OR-
GANALIS, Aspera arteria, ni fal-
lor, apud Lobinell. tom. 2. Hist.
Britan. col. 565. Armiger percus-
sus fuit tractu cuiusdam balistae, adeo
quod sagitta seu cavellus vocatus En-
guegne Gallice intravit guttur ipsius
quasi per longitudinem dimidii pedis
et perforauit Venam organalem eam
eiusdem. (6) † Series, ordo. Pro-
tocoll. ver. in Bibl. reg. (7) †
Alueus, canalis, in Ch. a. 825.

VENABULATOR, nude, in Gloss.
Arabico-Ital. qui venabulo vitur.
venator.

† VENABVLVM, canis venaticus, in
Ch. Hugon. reg. a. 990.

VENALIS, Spiculum venatorium, ve-
nabulum. Vita S. Samfonis Episc.
Dolens. lib. 1. c. 16. in Actis SS.
Ord. S. Bened. At c. 29. Trifurca
lancea dicitur.

VENALIS, Adiect. (1) Forum vena-
le, in quo res venales exponuntur.
Consuet. Pamiens. an. 1212. apud
Marten. tom. 1. Anecd. col. 831.
(2) † Venationi idoneus in Ch. a.
1464.

VENALITAS, Venditio, nundinatio,
a Gall. Venalité. Bulla Martini I.
PP. inter Libert. Monast. S. Amandi.

VENALITIARIA, Mercatura. Vena-
litiariam exercere, apud Vlpian. Di-
gest. lib. 32. tit. 1. leg. 73.

VENALITIARIUS, Συναγήμερος in
Gloss. Lat. Gr. Occurrit non semel
in Digest. de Verbor. significat. leg.
207. et lib. 14. tit. 4. leg. 1. etc.

JAPES, Laena. V. *Gahnabis*.

NARI, pro Piscari. Charta Roberti Comitis Aruern. an. 1284. apud aluz. to. 2. Hist. Arvern. p. 124.

NARIA, Animalia, quae in siluis venatu capiuntur, ex Gallico *Venerie*. Leges Kanuti Regis cap. 108. Leges Edwardi Confess. c. 35.

ENARIAE AVES, Venaticae. Conc. Apense an. 1265. apud Marten. to. 4. Anecdor. col. 333.

NATICVM, inter tributa recensetur, in Charta Lotharii Imper. an. 10. apud Chiffetium in Trenorchio ag. 265.

NATIO. (1) Ius venandi. Charta Friderici I. Imp. an. 1175. apud iuichenonum in Episcopis Bellicenb. (2) Ferina, feræ ipsae, quae inter venandum capiuntur aut intercipiuntur. Charta Ottonis Comitis Viromandensis, apud Hemeracum 1. Augusta Viromand. an. 1025.

3) VENATIONES, exactiones. Charta Caroli III. Imper. apud Caestinum & Vghellum in Episcop. ergomensib. Eadem habentur in Charta Ludouici Imper. ann. 901.

videm. V. *Arbustarisiae*. (4) † uctio, in Ch. a. 1319.

NATOR. (1) *Venatores* quatuor principales olim fuere in Palatio Regum Francicorum, ut est apud lincomarum de Ordine Palatii c. 16. c. 24. Capitul. de villis Caroli M. c. 47. *Vi Venatores nostri, et falconarii, vel reliqui ministeriales, qui obis in palatio assidue deferunt, etc.*

ENATOR, Minister publicus, qui scilicet Dominicae venationi praestit, uique eo ipso procuraciones a subditis exigere licebat. Charta Raiardi, Senonensis Comitis an. 1164.

x Tabular. S. Germani Paris. (2) Fera ipsa quae interficitur, in Ch. a. 1313.

ENATORIA, venatus, officium aula regia, in Ch. a. 134. V. *Veneria*.

NATORIVM, *Ferratorium*, vel *erramentum*, vel locus venandi, agitioni. Papias: *Venatorium dicitur ferramentum; venaticum vero venem*. VENATORIVM EXERITIVM. Eginhardi Annales an.

819. *Venatorio quoque exercitio re solenni ibidem* (in Arduo exacto, *venetur*. V. Ludouici Pii an. 831. et quae tamus in v. *Forasse*.

VENATURA, Ius venandi. Charta Roberti Abbatis S. Iohannis Leann. 1230. V. *Veneria*.

VENATVS, Venosus, venis distus. Gall. *Veineux*. Acta S. Leonis I. tom. 2. April. p. 21.

VENDA. (1) VENTA, VENDITURA, etc. Teloneum quod praestatur pro quibuslibet cibis, quae in foris ac venduntur. VENDA. Tabula Angeriaceuse fol. 62. *De querpinis querimoniam, quae habet de Venda S. Iohannis*.

prius dicebas debere sibi redam ab omnibus, quicunque canque venissent ad mercatam ad mundinas, etc. VENTA.

ra Iffenberti Pictaueusis Episcopi 1060. apud Chiffetium in Trenorchienfi p. 320. *Pactum, quas Teloneum dicunt, et in his quibuslibet rebus, singulis diebus, a primo festo, usque ad finem sequentis diei, et eo modo per singulas tri festinitates, et ante festum B. Iohannis Baptistae, die, per curii nuncupatur, supradictis*

his liberaliter valde emenda VENTAE REDDITVS, etc. tellectu, in Charta Communitatis rimontis an. 1248. inter (6) Reg. Franc. tom. 5. p. 601.

TA, in Charta an. 1299. et lar. S. Benigni Divion. V. TA. Formulæ veteres incensuris c. 45. VENDITURA, in

Alani Episc. Autisiodorensis Sammarthanos. VENDITUR Tabulario S. Crucis Talemontis

VENTARIVS, VENDITUR qui ventas recipit. Charta an. apud Perardum in Burgundia 531. (2) VENDA, VENDITUR quod praestatur domino seu distractionis seu venditionis facultate. Consuetudines Bello-

Pictonibus ex Regesto locutionis

debet reddere de nummis illis *Vendas* domino feudi; sed mutogium debet se bargenium. Tabularium Vinocinensis Thuanum Ch. 20. Ipsius *Vendae* sex solidos et 8. denarios Archembaldus Praepositus recepit. **VENDITIO**, eadem notione. Tabularium Majoris Monasterii Ch. 2. Et quia emptio sua erat, poterat in dare, cui volebat, sine ulla contradictione. Sed quia census malini *Vendae* Nihardi erat, iustum erat, ut *Venditiones* haberet, quas et in eadem placito recepit. Ex his aliisque colligitur vocibus *venda* & *venditio* idem saepius significari, tametsi quando distinguuntur, ut in charta Heruei Trecentis Episcopi a. 1311. ex Chartul. Campan. fol. 70. *Dedit etiam ei octo libras assas . . . cum laudibus et ventis Venditionibus et cum iustitia peruenit ad censum.* **VENDIDA**. Partum inter Raimundum Guillelmi episcopum Nemaufensem, & fratrem ejus Bernardum Guillelmi ex una parte, & Guillelmum D. Montepessulani ex altera an. 1103. 9. Id. Febr. *Ab hac die in antea non sit factus furus in toto Montepessulano; nec in domo, nec in terra, in qua dominus Montepessulani habet rursam, vel Vendidam sine consilio domini Montepessulani. Vendidam* didit D. Brussel to. 2. de Visu feud. . 728. **VENDITA**, eodem intellectu, in Charta ann. 1182. ex Chartul. Vallis B. M. dioc. Paris. **VENTA**, Pari significato. Charta ann. 1250. ex Tabul. S. Clodoaldi. 3) **VENDA**, in re forestaria. Charta Henrici Dom. de Soliaco et prioris Comitissae Drocarum ann. 240. *Item sciendum est, quod Vendra, quam fecit Comitissa uxor nostra, mater dicti Ioannis Odoni Fleuri de nemoribus de Sorel remanet vobis; et Venda, quam ipsa Comitissa uxor de hages de Bea, et Venda, quam fecit Dionysio de Busco Regis, et uxor suis remanet nobis similiter libere et quiete. Locata tamen Venda de Sorel et de Bea, et Venda facta dicto Dionysio et sociis suis, omnia la nemora, quae pertinent ad Ca-*

stellaniam de Droecis, nobis et dicto Iohanni communia remanebunt. . . . Poserimus etiam vendere partem dictorum nemorum nos et dictam Comitissam contingentem, loco et tempore, quando nobis viderimus expedire, et dictas lobornes debet laudare *Vendam* factam a nobis, nec contra ipsam veniet ullo modo. Vbi Venda est Venditio seu caesura caeduae silvae, Gall. *Vente*, vel *Coupe de bois*, ut *Venta* in Charta an. 1230. ex Chartular. Campan. fol. 360. **V. Vendere.** **VENDITIO**. Eadem notione. Charta an. 1255. ex Tabul. B. M. de Iosaphat. (4) † Charta clientelaris professionis, a domino feudi, *vendis* acceptis, approbara. Arest. Parlam. a. 1331. (5) † Quid, quid pecunia emitur, cibaria, quae venduntur, Leg. Alph. III. reg. a. 1251.

VENDAGIA. **V. Wandagiae.**

VENDAGIUM. (1) Venditio. Charta Theobaldi Comitis Campaniae ann. 1229. *Ei quia hoc mouebat de meo feodo, ego illud Vendagium ad preces dicti Milonis volui et laudavi.* (2) Idem quod supra Venda 2. **V.** in hac voce. Charta an. 1222. ex Tabular. Bethun. fol. 25. vo. *Pro hac autem Vendagio, extambium habeo apud Herfin quantum ad homagium meum pertinet.* (3) Vendemium tempus, Autumnus. Litterae Ricardi II. Reg. Angl. an. 1286. apud Rymer. to. 7. p. 542. **V. Vendagia.**

VENDARIUS, *Vendarum* exactor. **V. Venda 1.**

VENDED, ut Venda 2. **V.** in hac voce.

VENDERE. (1) In re forestaria est Caedere. **V. Venda 3.** Charta Roberti Rotomag. Archiep. an. 1217. tom. 6. Spicil. Acher. pag. 471. *Item concessimus ob amorem D. Regis quod quaudivu Vendi faciet grossum et magnum nemus Nonicestri et Luciaci, cum minuto sub eo existente, censarii nostri de Alernons non ibunt ad Vendendum nemus apud Nonicestrum.* (2) Locare. Litterae Caroli V. Reg. Fr. an. 1366. to. 4. Ordinac. pag. 678. (3) **VENDERE**.

REBUS CORONA, apud Eddium in Vita S. Wilfridi saec. 4. Bened. part. 1. p. 695. *Cogitans . . . soldales suos omnes spoliatos aut in servitutem redigere, aut Vendere sub corona, seu rebellantes occidere.* Praefat. ad Chartul. Ayanonis ex Tabul. S. Petri Carnot. In captivitate duces sub irrevocabili corona *Vendebas*. Vbi respicit ad ritum servorum vaenum exponendi, qui tunc ritum gestabant in capite. V. in *Servus*, col. 240.

VENDENTIA, Piscis genus, Gall. *Vendosse*. Règl. Olim an. 1273. fol. 195. vo. *Pro ea (sergenteria) senabatur Regi reddere omnes Vendendas quas ibi capiebat.*

VENDITA, Forum aut locus ubi merces venduntur. Miracula B. Simonis de Lipnica tom. 4. lul. p. 563.

VENDICIA, Venditio. Charta an. 1243. ex Tabul. S. Cornelli Compend.

VENDICIVM, Defensio, vindicatio. Gloss. Lat. Graec. *Vendicium, indigenus. Vindicium*, in Sangerm. V. in hac voce.

VENDICOSI, Vltiores, Italis *Vindicatosi*. Chronicon Fossae novae.

VENDIDA, ut *Venda* 2. V. in hac voce.

VENDIER. V. in *Venda* 1.

VENDIMONIARE, pro *Vadimoniare*, Pignori ponere. Charta an. 1113. ex Chartul. Aptensi.

VENDINIAE, pro *Vindemiae*, in Tabular. Camalar.

VENDITA, VENDITIO, VENDITURA. V. supra in *Venda* 1. 2. & 3.

VENDOMEIENSIS. Polypychus Aseamn. an. 1235. *De feodo Hude tenet Beatrizia Laurence in masura tres virgultas ad compartum, et reddit 18. denarios et duas Vendoweifes ad feodum B. Michaelis.* V. an idem sit quod *Vendefia*.

VENDRERIA, Praestationis genus: unde & originem nominis docet Charta an. 1497. ex Schedis Praef. de *Mozanques*: *Dominus de Monse-Meyano dicebat se esse et praedecessores suos fuisse in possessione pacifica,*

ita quasi, exigendi singulis annis nortigueris auriis minati dicti cas de Monse-Meyano pro singulis praesentium perpetuum 4. caseorum catum las Vendrieras pro 4. diebus Veneris mensis Maii. Infra: *Tu productus . . . ditis vidisse ex dictas Vendrieras dicto domino, licet 4. caseorum pro quolibet pro et esse in possessione illud jus annuo de singulis annis.*

VENE. Charta Godebaldi Virm. Episc. ann. circ. 1122. in B. Sac. p. 138. *Eandem partem terra adjacentem, videlicet Venam proprietate, casu censu, decimis, joribus et minoribus, libere et sine eadem ecclesiae tradimus.* *gis. Ven* vel *Venne* est locus pistrinis & bituminosus, vel palus. V. *Venna*.

VENEDONES, *Arbusta*. Gloss. MSS.

VENEDRIA. Charta an. 1204. Tabul. Maimac. *Holias de fructu domitellus . . . recognovit se in disce . . . unam Venedriam delices tertiam partem annuam annis et unam quartam aeneae.* Ad *Venda*, Praestatio pro facultate nundinis vendendi?

VENELANVS, V. *Calcis* 1. & *lenar*.

VENELLA. (1) *VENELLAE* MULVA, Viculus, angiporus, strictior Gallis *Venelle*, quod ut vt ruga rugae in corpore praesentat referat; alii a *venire* deducta Fundatio Monasterii Nonicenses Monastico Anglicano to. 1. p. 4. *Quae quidem terra S. Michaelis . . . pus ad caput casusdam Venellae, in quondam jacuit inter cimiteria . . . et mansum Fratrum . . . venum.* *Venellam* dixit Hugo Eiusdus. (2) *VENELLA*, damnum *Venna*. V. in hac voce. Charta geberni Reg. an. circ. 648. apud Marten. tom. 2. Ampl. Coll. col. 6.

VENENARE, Veneno inficere. *Excurrit apud Notgerum Leod.* Episc. in Praefat. ad vitam S. Land.

VENENARIUS, Veneficus, vel venator aut venditor veneni. V. *Vena*.

Saetonius, Opatius, Tertullianus, et alii.

ENIMIFLVS, qui infundit venenum. Vita S. Gothlaci 20. 2. April. p. 41.

VENERABILIS, Decens; consensu-
heus. Testam. Guillelmi dom.
Montispeul. an. 1202. ex Schedis
Peirese. apud Praef. de Mazaugues.
VENERABILITER, Decenter, et
ratione vt venerentur. Charta an.
circ. 1030. ex Tabul. S. Victoris
Massil.

VENERABILIS LEX, Christiana Religio, in Cod. Th.
leg. 7. de Iudaeis & leg. 7. de
Praetor. VENERABILIS ORDO,
Senatus, ibid. leg. 7. de Decur. &
silent. lib. 6. tit. 29. VENERABI-
LIS SUBSTANTIA, res priuata
Principis, ibid. tit. 5. de Haeret.
leg. 54. VENERABILIS VITA,
Monastica professio; vnde *Venera-
bilis*, pro Monachus, nuda non se-
mel occurrit. Audoenus in Vita S.
Eligii lib. 1. c. 10. *Buchinus ex
gentili conuersus, postea Venerabilis,
id est Monachus, exstitit.*

VENERABILITAS. (1) Titulus ho-
norarius Episcoporum, qui *Venera-
biles* vulgo compellantur, in Collat.
1. Carthag. c. 40. 62. apud S. Au-
gustinum Epist. 76. 88. 139. etc.
Regibus Francorum concessus est
aliquando idem titulus: hinc Phi-
lippus 1. in Charta an. 1094. apud
Mabill. Diplom. p. 589. *Veneran-
das* nuncupatur: *Signum Philippi
Venerandi Regis.* Necrolog. Argen-
tol. pridie Idus Iulii: *Anniversari-
um Venerabilis Philippi Francorum
Regis.* V. Mabill. Diplom. lib. 2.
c. 6. n. 8. & infra *Veneransia.* (2)
† Veneratio, reuerentia, t. 10. Col-
lect. Hist. Franc. p. 549.

VENERABILITER. V. in *Ventra-
bilis*.

VENERABILIMVS, admodum
venerandus, t. 10. Collect. Hist.
Franc. p. 550.

VENERACIA, f. pro *Veneritia*, Vi-
nea, vindemia. V. in hac voce.
Charta Henrici Archiep. Treuirensis
an. 1153. apud Marten. to. 7.
Ampl. Collect. col. 73. Apud Gir-
despach *mediocritatem Veneraciarum et*

*questus in plantis et autumnam recupe-
ramus.*

VENERALIS, Venerus, libidinosus.
Epist. Iohannis de Varenis apud
eundem ibid. col. 574. *Vbi enim
sunt filii ecclesiae, qui a Deo pro ea
misericordiam poposcant? . . . opera
potius scelerata in ea committentes,
Venetalia carnaliaque nimis planctu
digna atque luctu.*

† VENERALITAS, t. q. *Venerabi-
litas* 1. t. 1. lun. p. 352.

VENERANDOSVS, pro *Venerandus*,
in Charta Caroli C. ex Tabular. S.
Cyrici Niuern. n. 2.

VENERANTIA, pro *Veneratio*, Ab-
batum titulus honorarius. Aimoi-
nus de Vita S. Abbonis Floriac. c.
17. *Maque qui haec scribo Aimoi-
num, cum Guillelmo suae Veneran-
tiae, juxta Abbatum morem, tum ba-
julo.* V. Mabillonium saec. 6. Be-
ned. part. 1. p. 52. & Annal. Bened.
to. 4. p. 171.

VENERARIVM, Caluaris mons, ob
statuam Veneris in eo collocatam sit
ab Ambrosio appellatus in Psal. 47.
*Dominus secundum coeli tractum in
Venerario passus est.*

VENERATIO, Titulus honorarius
Episcoporum & aliorum, apud S.
Augustinum Epist. 78. 80. 91. 95.
104. 157. etc. V. supra *Venerabi-
litas.*

VENEREVS, Veneri deditus. Chronik
Angl. Th. Otterbourne pag. 183.
*Obiit etiam (an. 1394.) Ducissa
Eborum; soror Ducissae Lancastriae
veterina, domus carnalis et delicata
mundialis, ut fertur et Veneria.*

† VENERIA, venatus, Gall. *Venerie*,
in Ch. 2. 1410.

† VENERINVS DIES, dies Veneris,
in Ch. 2. 1474.

VENERIPETA, *Luxuriosus.* Gloss.
Isid.

VENERIS. Leges forestarum Karoli
Regis c. 1. de forestarum custodi-
bus: *Sins . . . quatuor . . . qui
curam et onus tum viridis tum Ve-
neris suscipiant.* Ita cap. 4. 11. 30.
Et cap. 28. *Aper vero quaquam
forestae sit, nullatenus tamen animal
Veneris haberi est assuetus.* Vbi In-
terpres Normannus *Veneris* vocem

Ass 5

vsur.

vsurpat pro venatione, ut recte obferuat Spelmanus, qui, si bene conijcio, non bene legit in suo MS. vbi forte *Veneriae* habetur, nam *Venerie* Galli dicunt venationem; vnde in Regum Gallicorum Palatiis sunt Officiales, quos *de la Venerie* dicunt. V. *Venerie*.

VENEROSVS, A ϕ gedivac η s, in Gloss. Gr. Lat.

VENERVS, perperam pro *Venerus*. V. ibi.

VENESO, Ferina caro, Gall. *Venaison*. Acta SS. tom. 1. April. pag. 181. Omnia genera animalium ferocium et Venesonum ei nocebant. V. *Venatio*.

VENETIANI, Monetae Venerorum, in Vita Balduini Lutsemburg. Archiepisc. Treurenf. lib. 2. c. 10. *Venatiales grossi*, in Chron. Rolandini Patav. apud Murator. to. 8. col. 277.

† VENETVM, retis species Gall. *Venes*. Litt. remiss. a. 1423.

VENETVRA. (1) Regestum Castri Lidi t. 32. Ipse debes molendinare post illam, qui ad molendinum molendinas; et post, debes molendinare *Venetas* suas. Forte pro *Vannis* ras, id est, quod ex vano ventilatis superest. (2) † Mendose pro *Vaisura* i. e. *Vidura*, in Probat. t. 3. Hist. Occit. p. 386.

VENETVS COLOR, Caeruleus, Ital. *Veneto*, Gall. *Blen de Venise*. Vita S. Chunegundis saec. 6. Bened. part. 1. pag. 454. Obiit et ipse beato Benedicto eodem die planetam optimam *Veneti* coloris. Ita etiam legendum est in Chron. Romualdi II. ad an. 1114 vbi de Carolo Imper. apud Murator. to. 7. col. 155. *Vestis* patrio, id est *Francico* utebatur. ad corpus camisia linea et foeminalibus lincis, tunica vero quae limbo serico utebatur; sibiatis quoque cum fasciis, crura et pedes calceamentis constringebat, amphibalo *Veneto* amictus et gladio semper accinctus. Vbi perperam editum est *Venero*.

VENIA. (1) *Sacrosancta Eucharistia*, in Gloss. Gasp. Barthii ex Raimundi Agilaei Hist. Palaeit. apud Ludewig.

tom. 3. Reliq. MSS. p. 372. (2) † Remissio poenitentiae pro peccatis. i. q. *Indulgentia*. Murat. t. 4. Antiq. p. 141. Aliis notionibus. V. in *Veniae*.

VENIABILIS, Culpa levis, *Venia* dignus. Sidonius lib. 9. Epist. 10. Sed tamen scribis tam quod erravim *Veniabile* fore. VENIALIS, eadem notione, apud Ludewig. to. 6. Reliq. MSS. p. 199. et alibi.

VENIAE. (1) Inclinationes, vel gen-
n-flexiones religiosorum, quae Graecis *metanoia*, quod ut plurimum in poenitentiam injungi solent Petrus Venerabil. in Statutus Cluniacensis. cap. 4. Sed et illa (gen-
flexio) quae fieri solet ab iis, qui portant Eucharistiam quolibet in locis occurrunt; atque illis metanoia, quae quotidiano usu in Capitulo sunt, a vulgo *Veniae* nominantur, etc. Poenitentiale MS. Thuanum: Qui in Ecclesia centies genua flexerit, id est, si centies *Veniam* petierit. Poenitentiale S. Columban: Si praederis . . . longa *Venia* in Ecclesia, dum 12. Psalmos ad Duodecim canens, prostratus nullam membra mouens poeniteas. Usurpatur etiam pro salutatione, quae apud Manichos cum inclinatione vel gen-
x-
tione fieri solebat. Vita S. Viti Siculi num. 4. Postquam ad in-
cem recognoscunt, mutuaque sibi in-
niam venerenter impendant. NEB.
Praemisso salutationis elogio, con-
capitis inclinatione et genu flexo
tuam sibi venerentiam impendunt
V. *Metanoia*. VENIAM MAN-
PETERE tantum, i. e. manu ori-
mota, in Statut. Ord. Praemonstr.
dist. 1. cap. 5. et in Ordinario e-
dem Ordinis. VENIALITER, fr-
str corporis inclinatione. Vm S.
Wolfgangi Episcopi Ratispon. c. 14
(2) VENIAM AETATIS CON-
CEDERE, Emancipare, licetis
re quibus alicui bona sua admi-
strare conceditur, quas Galli *Leu-
de benéfice d'âge* nuncupant. Char-
Ottonis IV. Imper. an. 1212. apud
Murator. delle Antic. Estensi pag.
396. (3) VENIAE, perperam
pro *Nenie*, in Gloss. Lat. Gr. Fe-

nias, ὅμοιοι ἐπὶ τῶν νεκρῶν. Sangerm. vero habent, Naeniae.

VENIALIS. V. *Veniabilis*.

VENIALITER, Absque culpa. Rathi Veron. Epist. apud Acher. tom. 2. Spicil. pag. 250. *Lapi isti gregem non quaerebant invadere, sed pastorem, persequutusque in una cintase, fugere Venialiter potui in aliam.* V. alia notione in *Veniæ* 1.

VENILIA, Accessus aestus marini. Vita S. Columbae tom. 2. Jun. pag. 222. *Vter quem salacia sustulit unda, ad suum locum post unum egressum reportabit Venilia.* Consule Graevii Dissertat. hac de re edit. Ultraject. an. 1716. V. *Ventisia*.

VENIPETA, qui *Venias*, seu inclinationes, vel genuflexiones iterat. Vita S. Rainoldi saec. 6. Bened. part. 1. pag. 14. *Quadam nocte discurrens inter altaria, ut ante solebat, frequens Venipeta, labori sacro vigilanter insistebat.*

VENIRE. (1) ADIVA significatione, Vendere. Drogo in Translat. S. Leuinae tom. 3. Jul. pag. 618. *Veram quosdam socios compatriotas reperiunt, qui similis mercis causa hac venerant, et quaedam quae secum detulerunt, Venientes; quaedam quae secum vehant, mercantur.* (2) VENIRE CONTRA, Phrasis Gallica, *Venir contre*, Intercedere, Gall. s'Opposer. Statuta castri Orgini ex Schedis D. le Fournier: *Renunciantes omni juri scripto et non scripto, civili et canonico promulgato, vel promulgando ad Veniendum contra.* VENIRE IN QUERELAS, Conqueri, in Cod. Theod. tit. 8. de Bonis vacante leg. 3.

VENISIA, VENISYS, Venetiae, Gall. *Venise*. Sciasis quod, cum nuper quinque galae de villa *Venisi*, etc.

VENITARE, Liber Ecclesiasticus, in quo descriptus Psalmus cum notis musicis, *Venite, exultemus Domino*, etc. quo *Maturini* incipiuntur. Synodus Exoniensis an. 1287. c. 12. *Psalteria, Ordinate, Venitare, Hymnare, Collectare*, etc. VENITARIVM, in Monastico Anglic. to. 3. p. 332.

VENITIA, *Maris exaestivatio, quae ad litus venit.* Gloss. Isid. Male pro *Venilia*. V. in hac voce.

VENIVOLENTIA, pro Benevolentia, in Bulla Nicolai I. PP. an. 863. apud Döubler. Hist. Sandion. pag. 456.

VENNA. (1) VENNA, VINNA, BENNA, Septum ad intercipientes pisces. Brouverus lib. 5. Annal. Treuir. pag. 847. 1. edit. Belgae vero *ven*, & *venne*, ac *veen*, quandoque locum quemvis piscium vocant, saepius palustrem & biruminosum, unde ad struendum ignem niger cespes, quem *Turbam* nuncupant, eruitur. Charta Childberti Regis Franc. pro Ecclesia S. Germani Pratenfis: *Cum piscatoria, quae appellatur Venna, cum piscatoriis omnibus, quae sunt in alveo Sequanae.* Diploma Sigeberti Regis Austras. editum ab Henschenio 1. Febr. §. 3. num. 17. *De nostra filia Vriacensi, cum ipsa Venna Dominica, quae dicitur Arnulfi.* Aliud Childerici Regis eod. §. num. 21. *Aniaco, ubi Gara lacus Vennam habuit.* Capitulare 2. ann. 813. cap. 19. *Vinnaria cum piscibus, Vennas, molina, stirpes, etc.* Hinc nomen loco ad Sequanam prope Riogilum (Ruel) *Carolinenna*. Helgaudus in Roberto R. *Venientes ad portum Sequanae, qui dicitur Carolinenna, hoc est, piscatoria, quae erat difficultate transmeabilis, etc.* Hodie *Cholenanno* dicitur. VINNA, eadem notione. Praeceptum Ludouici Reg. an. 871. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 194. BENNA, apud Leonem Ost. lib. 1. c. 47. *Ab ipso latere suis ipsa Benna; ab altero latere 7. viar, ab altero alia Benna, quae se simul conjungunt.* Charta an. 1120. apud Vghellum in Episcopis Teatinis: *A capite est ipsa mangane, et descendit ad Bennam, et sicut decurrit, ascendit usque ad filnam, etc.* Infra: *Et descendit ad Bennam camp, etc.* Nisi his locis *benna* idem sit quod *Bonna*. VENNNA, Sepimentum quodvis apud Dombenses praefertim, quibus etiam hodie *Vennes* sepes dicuntur. Charta Cassa.

Callianus ann. 1397. *Tenes domum et verberiam suam clausam Vennarum. V. Vanna s. (2) † Amniculus, a Gall. Vanno, vel Venne. Ch. s. 1178.*

† VENNELLA, tegulae species, Gall. *Vennel*, vel *Venneau*, Germ. *Wanne*. Comput. s. 1441.

VENNVS, vt *Venn* 1. Tabul. S. Victoris Massil.

VENTA. (1) Quae & SUPERVENTA, Augurium, quod captabatur ex venientibus aut superuenientibus hominibus vel auiibus, quas *Augures alites* vocat Martianus Capella lib. 1. pag. 11. aut aliis animalibus, Michael Scotus de Phylionomia c. 56. *Anguria sunt in Canonibus Ecclesiae; Venta tamen dicimus, quod quidam accipiunt pro obuiatione hominis, vel alterius animalis, vel pro auditu vocis.* Mox haec addit: *Auguriorum quaedam post, quaedam dextre, quaedam sinistre; et cum diuersa sint in sua dispositione, (s. dispositione) quodlibet illorum proprie nominatur, et proprio nomine cognoscitur interpretandum. Vnde dicimus, quod auguria sunt numero 12. ad instar 12. signorum coeli, et sunt haec: Fernona, Fernetus, Confert, Emponenth, Scimasarnona, Scimasarnetus, et bene sunt in dextro latere. In sinistro vero latere sunt Conseruona, Consernetus, Viuian, Barian, Scaffarnona, Scaffarnetus. Ibidem: Vnde sciendum est, quod auguriorum quaedam significant bonum euentum, ut Confert, et Emponenth: quaedam malum euentum, ut Viarum et Harrenari: et quaedam medium inter utrumque, ut Fers, et Confert. V. Petrus Blesensem Epist. 65. & supra, *Supermenta*, & *Auis S. Martini*. VENTA, alia notione, vide in *Venda* 1. 2. & 3. VENTA, perperam pro *Venta*, in vet. Stilo Parliamenti c. 11. & in Edicto Philippi VI. an. 1344. to. 3. Ordinac. Reg. Franc. pag. 218. V. *Venta*. (2) † Locus ubi merces venum exponuntur, s. triburum ex rebus ibi venditis, Gall. *Vende*. Obiuar. eccles. Lingon. ML.*

VENTACVLVM, Flabellum, Mistrum, cuius vsus in sacris Liturgiis, Gall. *Exensail*. Hariulfus lib. 3. c. 2. *Ciborium aureo argenteoque paratum unum, candelabra aureo argenteoque parata sex, Ventaculum deauratum unum, fuscillum deauratum unum, etc.*

† VENTALIA, clathrus, cancelli, in Cereinon. vet. eccles. Carnot.

VENTALIVM, VENTALLVM, Idem quod *Exclusa*, Aquarii canalis vulva, Gallis *Vensail*. Charta ann. 1073. ex Tabular. Montis S. Quintini in insula fol. 14. *Quantum ad elevationem Vensallorum racheriae exclusae de Ronecourt, quae Vensala antiquitus vocabatur. Vensales Bassae*, in Chron. B. M. Bonae Spei p. 213. VENTELIA, eadem notione. Regest. Olim an. 1310. fol. 119. va. *Gensae dicti Guibelmi per supra viros ascendentes intraverunt et ibidem tresdecim Ventelias aquae praedictae cum impetu defluerunt et maximam copiam eorum piscium fecerunt.*

VENTAMVS, Antenna, vt videtur, Gall. *Vergue*. Statuta Cadubri fol. 51. vo. *Item ordinamus quod quilibet homo et persona qui in districtu Cadubri lignum aliquod intiderit, vel incidit fecerit causa facienda de Ventamos vel arbores, etc.* Eorundem Correct. fol. 51. vo. s. pro qualibet antenna vel *Ventam*. etc.

VENTARE. Flota lib. 2. cap. 87. §. 1 de Officio Castetricis: *Ipsi etiam interest Ventare, vannare, vel bobare, ignem tegere, et huiusmodi mira opera facere. Venter Poëtae Gallici, dixerunt pro letter an vent, in ventrem spargere.*

VENTARIA, ius habendi *ventalia* seu exclusam, vel Praestatio quae pro ejusmodi facultate penditur. Charta an. 1202. apud Chiffeneum in Trenorchio p. 455. *Inprimis enim nobis acquisierunt vsagias villae Trenorchiensis, videlicet sanmarium, furnos, bichonogium, Ventariam, molendina, etc. V. Vensallum.*

VENTARIVS. (1) V. *Venda* 1. (2) † Idem ac *Forestarius*, sive custos,

capitulos, Gall. *Ventier*, in Chartul. Lingon.

VENTATA. Charta an. 1223. in Tabul. Ecclesiae Carnotensis num. 257. *Et in granchia nostra quolibet anno per manum nostram, vel mandato nostri, octo modios bladi ad mensuram Aurelianensem, videlicet quatuor modios auenae, tres modios pignis, et unum modium frumenti ad tres Ventatas, id est, ter vinnatum.*

VENTEICIVM, Arbores ventorum violentia euerstae, eradicatae. Comput. an. 1202. apud D. Brussel de Vñ feud. tom. 3. pag. cxcvii. *De Venticio et bosco cheu in G'sia, xx. l.*

† **VENTELHA,** pars portae, valua. Statut. Carcass.

VENTELIA, vt *Ventalium.* V. ibi.

† **VENTELLA,** pars lecti, Gall. *Pense.* Litt. remiss. Ms. a. 1258.

† **VENTELLVM,** aquarii canalis, valvula, exclusa. Ch. Ms. a. 1315. *V. Ventalium.*

† **VENTENVM,** exactionis species, in Ch. Caroli IV. Imp. a. 1365., pro *Vintennu.* V. in hac v.

VENTER. (1) Fetus, fructus ventris, Gall. *Ventrée.* Testam. an. 1293. apud Baluz. to. 2. Hist. Arvern. p. 705. *Item Ventrém meum haeredem insiguo in quadraginta libris Taron. . . . et hoc si masculus fuerit: si autem femina fuerit, insiguo eum haeredem in mille libris.* Mirac. B. Aegidii tom. 3. April. pag. 244. *Nolens . . . mulierem illam perdere Ventrem et innocentem ducere ad obscura, etc.* Statuta crimin. Saonae cap. 24. fol. 47. *Et si et quodcumque coniungas de cetero scilicet alicujus civis vel habitatoris Saonae ab aliquo gravidam fieri, sit in electione domini vel dominae scilicet ipsam scilicet cum foetu seu Ventre dare et tradere impregnanti.* (2) **VENTRES,** Pelles murium Ponticorum, qui ventre tantum albi sunt. Litterae Henrici V. Reg. Angl. an. 1416. apud Rymer. tom. 9. p. 355. *Duas fururas, utraque de trecentis Ventribus mienner . . . Unam furnatam*

de ducentis Ventribus mienner. V. Vares.

VENTERIVM. Charta an. 1178. apud Vghellum tom. 7. pag. 410. *Es plenarie gradus fabricae habeatis, et cum ipsum vallatorum juum de ause se, . . . quam et cum ipsum Venterium desuper ad fabricandam vobis illos in alium quantum volueritis, etc.* Vbi idem Vghellus, *Venterium, aedis superius aedificium* esse ait, a ventis dictum.

VENTIGIATVS. Regula Magistri cap. 23. *Statim secundum numerum mensae prioris in uno gallesae vasa mensurae poriones, ab eis calida misceatur, et Ventigiata a calice positione, perita benedictione, adsaporet, qui miscuit, si aequali est semperie mixtam, et sic in prima mensa omnibus erogat.* Id est, mom, & ventilata.

VENTILABRVM. (1) Inter vasa & ministeria Ecclesiastica reponitur a Baldrico in Chron. Cametac. lib. 3. c. 49. *Multa ornamenta adhibuit, auream tabulam ampliantis, utrisque lateribus argenteas subrogans, cruces aureas cum Ventilabris aequae aureis renouavit.* Occurrit praeterea inter vasa & ornamenta Ecclesiae Spirensis apud Schannat. in Vindem. Litter. pag. 10. *Cruces 4. cum hastilibus suis, . . . Ventilabrum deauratum cum hastili suo.* Vbi Ecclesiae vexillum, Gall. *Banniere,* esse videtur. (2) Muscarium, Flabellum. Continuator Historiae Episcoporum Virdun. *Hic S. Mariae duas coppas optimas, et duo Ventilabra, aliaque honorifica ornamenta cum magna devotione contulit.* V. Muscarium. (3) † *Follis,* in Gloss. a. 1352.

VENTILAMEN, Purgamentum ex frumento ventilato. Formulae vet. ad calcem leg. Salicae edit. Eccardf p. 244.

VENTILAMENTVM, λυμητήριον, in Gloss. Lat. Gr. Aliae Gr. Lat. λυμητήριον, *Ventilamentum, ventilabrum.* V. Ventilatorium.

VENTILARE. (1) Mouere aliquid ad ventum captandum, apud Apicium lib. 1. c. 7. (2) Inquietare. Charta Henrici Imp. ann. 1082. apud

apud Vghellum tom. I. part. I. p. 743. Nemo vero eorum per placita *Ventilare*, vel inquietare praesumat. Legendum forte *venisare*. (3)

VENTILARE CAUSAM, eam agitare, de ea disputare, differere. Iudicium an. 1027. in Append. ad Marcam Hispan. col. 1042. Cumque diu haec causa fuisset *Ventilata* coram iam dictis omnibus, etc. (4)

VENTILARE CORNIBVS. Liber I Machabaeorum cap. 7. Et exterruit de omnibus castellis Iudaeae in circuitu, et *Ventilabant* eos cornibus, et conuertebantur iterum ad eos, et ceciderunt omnes gladio, et non est relictus ex eis, nec vnus. Erchempertus in Hist. Langob. Atque cunctum eorum scindens, gladiis *Ventilans*. Intra: Positoque praesidio pugnatorum in castris, vicissim eos cornibus *Ventilabas*. V. Lud. de la Cerda in Aduersi. c. 80. §. 16. (5)

VENTILARE, Vox recepta in re magica, de qua multa lac. Gothofr. ad l. 5. Cod. Th. de Malefic. & de Mathematic. (6) VENTILARE. Supplex Libellus Monachorum Fuldeniense Carolo M. oblatum §. 15. Nec mercimoniis aliqua ab aliquibus ibi *Ventilemur*.

† VENTILATIO, tempus quo grana *ventilantur*, in Ch. a. 1174.

VENTILATORIVM, Papias, *Ventilabrum*, a *ventilandis* paleis. V. *Ventilamentum*.

VENTILATRIX, Mulier quae frumentum *ventilas*. Comput. an. 1425. apud Kennett. Antiquit. Ambrosd. pag. 576. V. *Vensrix*.

† VENTILE, i. q. *Ventellum*. Ch. a. 1359.

† VENTILIS. Molendinam *ventile*, quod vento versatur, in Ch. a. 1490.

VENTILOGIUM, vox ibrida, quasi ratio, vel index *venti*, ἀνεμολόγιον, pinnula versatilis, quae in aedium culminibus poni solet, quae ventum flantem designat. Gloss. Lat. Gall. MS. ex Biblioth. Thuana: *Ventilogium*, Le coiches, qui est sur le mâtier. Gallus perinde versatilis, qui in acumine campanilis Ecclesiarum eminet. Radulphus in Vita S. Ri-

chardi Ciceffrensis Episcopi num. 60. Sicut praeceminet *Ventilogium* tui fabricae, quod quidem quanto altius erigitur, tanto plus tempestatibus inruentibus etiam fronte opponitur, etc. Comput. an. 1425. apud Kennett. Antiquit. Ambrosd. p. 575. Cum duobus *Ventilogiis*, videlicet vasis de Tyn emptis de fabro de Cheriton ponendis super vitrumque suum praedicti dormitorii, v. fol. II. den.

VENTINULA. Ordericus Vitalis lib. 4. ex Vita S. Guthlaci pag. 538. Refugium in *Ventinula* posuit, et se anibus nidam in sua cella designavit. Ita in Vita ejusdem Guthlaci a Felice Gyrwenfi conscripta num. 25.

VENTIO, Venditio; item, Quod praestatur domino feudali pro distractionis seu venditionis praedii facultate. V. *Venda* 2. Tabul. S. Sergii Andegav. *Factae sunt haec Ventiones anno ab Incarnatione Domini 1074. etc.* Tabul. S. Vincentii Cenoman. fol. 21. *Capturam quoque dimidiam istius vineae ac Ventioni dimidias, etc.*

VENTOLIVM, Locus ubi *ventilatur* frumentum. Charta Ludouici junioris Reg. Franc. an. 1142. ex Charul. Maurigniac. V. *Ventilatrix*.

VENTOSA. (1) Cucurbita medica ad eliciendum sanguinem, Gall. *Ventouse*. Gloss. Lat. Gall. Sægerm. *Ventosa*, *Ventouse*, un vaissè a ventoser. Vgutio: Gimia, vel gina, vas vitreum, vel cucurbita, quae *Ventosa* dicitur. Papias: *Ventose*, quae et gura: haec et cucurbita dicitur Latine. Gloss. MSS. ad Alexandrum Iatrosofoph. Ceber, i. casa, quae dicitur *Ventosa*. V. supra in Gura. (2) † Propugnaculi species, & quae cucurbitae formam refert. Traët. M. de re milit.

VENTOSARE, *Ventosa*, seu cucurbita medica adhibita sanguinem elicere. Constant. Afer de Elephant. *Ventosandus est scapula*. Idem lib. 2. c. 15. A parte naris effluunt *Ventoseretur*.

VENTOSITAS, Ventus, flatus. Processus de B. Petro Luxemburg. tom.

tom. 1. Iul. pag. 573. *'Sensu ex aere exire quendam ventum sine Ventositate.* Chron. Mellic. p. 438. *Et deducis equis per litus nos duas naviculas ascendimus, nulla Ventositate extante.* Pro instantia occurrit apud S. August. lib. 4. de Doctr. Christ. cap. 6. & S. Fulgent. lib. 2. Mytholog. c. 17. *Ventostas, Ventosités,* in Gloss. Lat. Gall. Sangerm.

ENTOSVS, VENTOSIA. Vgurio: *Lascivus, qui vulgariter dicitur Ventosus, vel petulcus, unde lascivia, Ventosia,* Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Ventosus, venieur, veniens, plain de vent, jangleur.*

ENTRALE, VENTRALIS. Gloss. Gr. Lat. *περιζωμια, cinctum, lumbare, Ventrals.* Gloss. Lat. MS. Reg. Cod. 1013. *Ventrale, fascia.* Vgurio: *Ventrale, fascia vel ligatura ventris, vel vinculum circa ventrem, vel zona, sine lumbare.* Papias: *Ventrale, fascia: dictum, quod solum ventrem operiat.* *Villosa ventralia,* apud Plinium lib. 8. cap. 48. *Marcellus Empiric. Vnde oleo lanula involutum in Ventrals gestes.* Vbi accipitur pro sacculo, seu crumena, sub ventrem appensa.

ENTRERIA, Armorum species, qua venter defenditur. Comput. an. 1202. apud D. Brussel to. 2. de Usu feud. p. clx. *Pro vi. Ventreriis ferri, xxx. sol.*

ENTRICOLA, Ventri & gulae deditus. Chron. Trudon. apud Acher. tom. 7. Spicil. p. 409.

ENTRICVLOSI, qui Graecis *κοιλιακοί.* V. Caelium Aurelian. lib. 3. Acut. cap. 17.

ENTRILQVI, Praecensatores. Gloss. Ibid.

ENTRINA, Bestia, quae fert onus circa ventrem. Ioann. de Ianua.

ENTRITICVM MOLENDINVM. V. Molendinum ad ventum.

ENTRIX, Ventilatrix frumenti, *celle qui vane les grains,* in Fleta lib. 2. cap. 82. §. 2. V. *Ventilatrix.*

ENTROSVS, *περὶ αἵματος, περὶ οὐλίας,* in Gloss. Gr. Lat. & Lat. Gr.

VENTVRA, i. q. *Venda* l. in Ch. Henr. Episc. Trec.

VENTVS. (1) F. pro Venditus, apud Camillum Peregr. Hist. Langobard. tom. 2. Murator. pag. 257. col. 2. (2) VENTVS ERAT, pro Venerat, vt intra *Venusus.* Acta S. Cassiani apud Illustr. Fontania. in Antiquit. Hortae pag. 347. (3) Auster. Charta an. 1455. *Ex Vento juxta vineam Claudii Miron et terram Antonii de Moles; ex Boven juxta terras, etc.* Charta ann. 1523. *Confronsas ab oriente cum domo ipsius de Veras, et a Bisâ cum pratis nobilis Nolte de Rappsalua, et a Vento cum terris dicti Lepducii de Veras, et a solis occasu cum terris, etc.* Cui opponitur VENTVS GRAECVS, Aquilonis. Tabul. Massiliens. *Sed quod speciens Ventum Graecum vel tramontanum.* † VENTVS TEMPORALIS, honoris aura, t. 6. Iul. p. 661: (4) Anima, extremus habitus. Abbo lib. 2. de Bell. Paris.

. . . . Ventum de pectore jecit.

VENVARIVS, Venditor, pro *Vendarius*, vt videtur. Charta Ludouici II. Imper. an. 861. to. 2. Bullarij Casin. p. 29. col. 2. *Notum sit quia nos concessimus Amalbergae nobili abbassiae Brixiae, ut quocumque iste Venuarius cum mercimoniis negociando perrexerit, secare pergat.*

VENVLA, diminut. a Vena, apud Tertull. Scorp. c. 1. *Venenata intrinsecus Venula subtilis, etc.* Occurrit rursus infra cap. 5. Alia notione, vide in *Venella* 1.

VENVNDITIIVS, qui vendis plura. Ioan. de Ianua.

VENVRA, Auentus, ex Gallico *Venure*, vt Picardi efferunt, alias *Venne.* Monasticum Anglicanum to. 1. p. 556. *Et tenentur de venerabili patre Dunelmensi Episcopo, in partem et perpetuam elemosynam, et pro una Venua ad Curiam ipsius Episcopi ad festum S. Michaelis per annum.* Forte *Venusa.* V. infra.

VENVS, Cyprium aes, apud Chymiae peritos. Chron. Mellic. ad an. 1465. p. 476. col. 2. *Cruz super comm locata quinque fere cubitorum extas, Venere est vestita, scus eo*

penae propugnaculorum quatuor ad radicem secti.

VENUSTARE, Ornare, decorare, comere. Acta S. Franciscæ Rom. to. 2. Mart. p. 168. *Vidit animas illarum feminarum quae in vita se Venustabant.* Ita etiam legendum pro *Venustare* in Litteris Johannis Reg. Franc. an. 1261. to. 4. Ordinat. p. 393.

VENUTA, Aduentus, Gall. *Venuz*. Comput. Vienn. in Delphin. an. 1318. *Item in expensis et Venutis domini et gentium suarum, 102. lib. 14. sol. 3. den. V. Venura.*

VENUTVS ERAT, pro *Venerat*, ex Gall. *Estois venu*. Verus Notitia apud Perardum in Burgundicis p. 33. *Ad ipsam placitum Venutus erat. V. Vensus 2.*

VERA, *Calidus, testificator, diversipellis*. Gloss. Isid. Leg. *Vaser*, vel *Versatilis*, ex Graeuio.

VEPROSA, *Vepres*, in Gloss. Gasp. Barthii, ex Baldrici Hist. Palaest. apud Ludewig. to. 3. Reliq. MSS. p. 206.

VERA. (1) Veru, virga. **VERATVS**, vera obfirmatus. Guido de Vigevano de Modo expugnandi T. S. cap. 2. ex Cod. Colbert. 5080. (2) Bellum, pro *Werra, Guerra*. V. in hac voce. Inuentar. MSS. an. 1366. *Nisi dicta civitas (Bononiensis) tunc esset obcesa vel contra eam actualiter guerra et Vera forsitan moneretur. V. Verra.*

VERACITER, Vere. Epist. Conc. Francoford. inter Hispan. to. 3. p. 105.

VERAGIVM. (1) Macula, a *varius*, de qua voce supra. Eleta lib. 2. c. 4. §. 4. de Officio Marescalli: *Ejus est . . . de omni praeda bestiarum totum habere Veragium videlicet omnes bestias maculatas, vel diversi coloris existentes, etiam pro minima stella.* (2) † *Ius veras*, s. virgas capiendi in silva, in Ch. Phil. Pulcri a. 1300.

VERAGVS, Verax, testis fide dignus. Praeceptum Carolomanni Reg. an. 770. apud Martien. to. 1. Ampl. Coll. coll. 33.

† **VERANTER**, vere, in A2. litter. SITUV. c. 2. p. 225.

VERARE, Verum dicere, repraesentare. Gloss. Lat. Gr. *Vero*, *ἀληθῆς*. Ennius apud Gellum lib. 14. cap. 2.

Sasin' vases Verans octon agunda.

VERATONVS, Sagitta, pili genus. Processus de Petro Luxemburg. to. 1. lul. pag. 590. *Et cum tenbas balistam de torno vel de lens, et posuit unum Veratonum per caput ipsius loquens, isa forsem quod non fuit galeam sine bacinetum ferri. Leg. Veretonus. V. in hac voce.*

† **VERATRVM**, *cilicobus, quidem herba*. Gloss. Lat. Gall. Cod. 521.

VERATVS. (1) Ratus, confirmatus. Gall. *Verifié, approuvé*. Epist. Harwichi viri illustis apud Marten. to. 1. Ampl. Collect. col. 58. *Et quicquid exinde egeris, feceris, gefor. Veratum etenim mandatum ad me habitarum esse cognoscas.* (2) V. de notione in *Vera* 1. (3) † Teli brevis et spissioris genus. Ch. Mi. 1335.

VERBAGO, Herba sanando dentium dolori salubris. Vita S. Walfridi saec. 3. Bened. part. 2. p. 200. *Alhelmo, qui nimium dolorem dentium suorum patiebatur, . . . pueri quiparens dixit: Herbam quam proutus foris sepulcrum meum reperi, eam carpe et bibe; et sanus effice. Ipse enigmatis, extra exiens, herbam invenit, quae Verbago appellatur, quae a multis Septemverna vocatur: eamque colligens et in mortario terens, vino mixto bibit; qui statim eam accepit, ab eo dolor relictus, et molaris in suo permansit loco.*

VERBALITER. (1) Conc. Tunc. an. 1591. inter Hisp. to. 4. p. 517. *Si clericus (blasphemator) . . . poena pecuniaria vel corporali pro prima vice puniatur, pro secunda carceribus mancipetur, pro tertia Verbaliter degradetur et ad remotes mittatur.* Id est, per verba hac in re adhiberi solita. (2) *Verbo*, ore, Gall. *Verbalement*, in Li-

ters

ris an. 1369. inter Ordinat. Reg.
ranc. to. 5. p. 312.

VERBATIM, prout verba sonant
ferunt, Germ. wörtlich. Stat. 2.
476.

BERCARIUS, Pastor berbicum.
supra in *Berbix* 1.

BELLA, Περίπατος, ἀγών, in
Gloss. Lat. Gr. Addunt Gr. Lat.
nis, *verbix*.

BENNA, Terra proficissa aratro,
est vomere. Adum. Gloss. Lat. Gr.
ulcanius emendat *Vern ađum*. V.
faređum.

BERACVLVM, Flagellum. Ioan.
lanua.

BERAMENTVM, V. in *Verbe-*
tio.

BERARE CONTRA VENTVM,
cebatur is, qui in campum, mo-
machia a iudice indicta dimicaru-
s, descendebat, aduersario non
niente; tum enim gladium tan-
tam pugnaturus vibrabat, victori-
e a iudice pronuntiabatur. Spe-
lum Saxonicum lib. 1. art. 63.
7.

BERATIO, VERBERAMEN-
VM, VERBERATOR. Regimina
duae ad an. 1260. apud Murator.

8. col. 460. Incepis hoc anno
Sum Verberationis in Paduano in
Ha S. Martini. Memoriale Pote-
nt. Regiens. ibid. col. 1121. Quem
tum inchoatum dicant in illa Ver-
beratione, quae facta est MCCLX.
d. 111. quando qui verberabant se,
uabant Dei voces, et non homi-
r. . . . Et eo anno venerunt Ver-
beratores per vniuersum orbem; et
mes homines tam parui quam magni
ad inuicem verberabant. Ricobaldi
rrar. Histor. ibid. col. 134. Eo
uo 1260. inaudita nonitas fuit per
mes Italiae partes. Nam omnes
ma hyeme nudi longo agmine bini
uas tecto corpore infra umbilicum
r urbes, vicos et villas villicolae in-
lebant, se flagellis et loris caedentes
psallentes Dei laudes et B. Mariae,
mitantes, Pax, Pax. Eo insinuae
tordiae et hostilitates pacatae sunt;
dieres in turmis hoc noctibus facie-
nt; sacrilegus habebatur quicumque
non agerét; sed post Ianuarium

VI.

paualim defecit ea nonitas, quae ap-
pellata est *Verberamentum*. V. *Fla-*
gellatores.

VERBERATURA, Percussio. Statuta
Humberti Bellijoci domini an. 1233.
apud Acher. to. 9. Spicil. p. 184.

VERBERO, VERBEROSVS. V. *Fla-*
gellatiuus.

VERBETICINA, Περίπατος, in
Gloss. Lat. Gr. Leg. *Vernecina*.

VERBICARIUS, Berbicum pastor,
Gall. *Berger*. V. in *Berbix* 1.

VERBIGENA, Prudentio hymno 3.
ante cibum, pro ipso *Verbo*, seu
Deo Filio. Vide Notas Anton. Ne-
brissenfis. Perperam Iso *Verbo ge-*
nitum exposuit. Mamorrechtus ad 4.
Reg. c. 25. ex Graecismo:

Communis generis sunt, quae
componis ab illis,

Excipe *Verbigena*, quod Christo
conuenit vni.

VERBIGERARE, Fabulari, verba
conterere. Onomasticus vetus: *ver-*
bigero, λεγομαι. Apuleius in Apo-
log. Nimis multa oratio est, si ve-
lim memorare, quae ego contra re-
sponderim, quamdiu et quoties inuer-
nos *Verbigeratum* sit.

VERBI GRATIA. Exstat in Biblio-
theca Claraeuallesi, teste Martenio
in Itin. litter. p. 102. Liber qui ita
inscribitur: Liber qui dicitur *Verbi-*
gratia editus a domino Henrico quon-
dam Abbate Montis S. Mariae, post-
ea Episcopo Trojano.

VERBILOQVIUM, Sermo, apud Ful-
gentium lib. 1. Mythol. Ετυμολογια,
in Gloss. Lat. Gr. MSS. S. Germani
Parisi.

VERBISATOR, dictus S. Paulus Apo-
stolus in Vita S. Vdalrici Episcopi
August. cap. 3. Graecis επιμολό-
γος. V. Glossar. med. Graecit. in hac
voce.

VERBISIMILIA, Papiae, Nomina,
et verba sunt futuri temporis impera-
tini modi, et nomina, ut *Contempla-*
tor, *Amator*.

VERBITARE, pro *Verberitare*, saepe
verberare, in Gloss. MSS. apud Vos-
sium lib. 4. de Vitiis ferm. cap. 29.

VERBIX, pro *Berbix*, ouis. Passim.

Bbb

VER-

VERBO, Ambo, pulpitum; unde ad populum verba habentur. Cantatorium MS. S. Huberti fol. 27. *Ecoe superneniens Osbertus cum tumultu . . . moras impatiens arrepta stola sacerdotali Verbonem ascendit, et sine ulla contractione abbatem absentem et eos qui secum exierant nominatim excommunicavit.*

VERBOCINIVM, Colloquium, ex verbocinari. Felix Gyrwenfis Monachus in Vita S. Guthlaci n. 29. *Cum quidam Abbas, ut adsolebat, ad Verbocinium praefati viri deuenire proposuisset, etc.* Adde cap. 30. 31.

VERBOSARE, VERBOSATIO, VERBOSITARE, VERBOSITAS. V. mox in *Verbosus*.

VERBOSVS Gloss. lfid. *Verbosus, nugator, pessimus.* Vgurio: *Garrulus dicitur, qui Verbosus vulgo appellatur accedente laetitia, nec volens tacere, nec valens.* S. August. in Psal. 76. *Garruli enim proprie dicuntur, qui a vulgo Verbosi appellantur.* **VERBOSARE**. Idem Vgurio, et Ioan. de Ianua: *Verbosare, multum loqui.* Idem Vgurio: *Garrere, verbosare.* Gloss. antiquae MSS. *Garris, jocosus, Verbosatur, aut perstrepsit. Garrulitas, verbositas.* Mirac. S. Fursei n. 21. *Cessa Verbosare, Lentsinda.* **VERBOSARI**, idem, S. Augustinus serm. 215. de Tempore. **VERBOSITAS**, πολυλογία, in Gloss. Gr. Lat. Bacharius de Recipiendis lapsis: *Ne offendas te nostra Verbositatis.* **VERBOSITARE**, Verba effurire, verbo tenus eloqui Hieronymus Mon. Camaldul. in Vita S. Romualdi num. 74. *Nullius enim meriti est ore diuina officia Verbofitare, et misera mente per phantasias . . . vagando circuire.* **VERBOSVLVS**, diminut. a *Verbosus*. S. Bernardus de Confid. lib. 4. to. 1. col. 439. edit. 1690. *Verbosulum adolescentem et studentem eloquentiae, cum sapientiae suae inanis, non aliud quam iustitiae hostem reputes.*

VERBOTENVS, *Verbigratia*. Gloss. lfid.

VERBUM. (1) Securitas, tuitio. In verbo Regis esse, hoc est, in ejus tutela, in Lege Salica tit. 14. §. 5. et

in Lege Ripuar. tit. 35. §. 3. *Sententia*, apud Marculfum. *Verbo* *immunitatis*, apud Anastasium Gregorio II. PP. p. 67. *Verbo* *impunitatis*, apud Aimoinum lib. Hist. Franc. cap. 17. (2) **VERBUM COMMUNE**, Sermo vulgaris in Libello inquisitionis quem R. noni praefixit Baluzius. **VERBIS CRUCIS**, Expeditio sacra, *Croisade*. Bulla Innocentii VI. 1361. ex Schedis V. Cl. Lance *Coram nobis et dictis fratribus nostris et praelatorum ac nobilium nostrae domine copiosa proponi fecimus per Verbum Crucis.* **VERBUM GIVM**, in verbo regio dicere, jurare, Gall. *Jurer en parlie* *Roy*, vulgaris formula de Reg. pollicitis, quorum verba violari ipsis non debent. Ludouicus Epist. 57. ex iis, quae habentur in Hist. Franc. *In pleno Concilio a ram omnibus, in Verbo regio a mus, quod pacem hanc infrangere seneremus.* **IN VERBO SACERDOTIS**, Formula juramenti Sacertum. Charta ap. 1472. ex Tab. B. M. de Bono nuntio Roroni *Iuravit (Curatus) coram auctore Verbo Sacerdotis ad sancta Dei Evangelia, etc.* Alia ann. 1477. ex Tabul. *Iurauerunt coram auctore Verbo Sacerdotum, etc.* V. in *Verbum*. **IN VERBO ET VERITATE IVRARE**, dicuntur Monachi in Capitulari Pipini Regis c. 26. *verbo veritatis*, Episcopi, apud Freneum in Libertat. Angl. to. 3. p. 1. de qua formula quaedam antiquius in v. *Iuramentum*. (3) **VERBUM PORTARE**, alloqui. S. Bernardus Ep. 129. (4) **VERBUM DIRECTVM HABERE**, Gall. *Avoir droit de faire quelque chose.* Gregorius Turon. lib. 3. Hist. c. 7. *Monachum Hermenfredum, quod pollicitus est, secessit, et quoniam adimplere diffimulavit: ecce Verbum rectum habemus, eamque cum Deo iustorio contra eos.* Lib. 4. c. 2. *Desistite quaeso, desistite ab hac actione, Verbum enim directum habemus.* V. *Directum* 1. (5) **VERBUM** acceptum, mandatum. Capitulari

se ann. 756. c. 4. *Qui res Etde-
licas per Verbum domini Regis
ens.* etc. Capitulare ann. 807.
p. 3. *Es praeceptat de Verbo nostro,*
etc.

VERCARIA, Locus vernacibus alendis
meus, alius tamen ab ouili; prae-
species etiam cum certa agri por-
tione. V. *Berbix*. Charta an. 825.
ar Instr. to. 4. Gall. Christ. nouae
ed. col. 265. *Ipsam villam cum
opella, casa dominicata et reliquis
iunctis, . . . vineis, Vercariis,
ampis, praxis, syluis, etc.* V. *Vir-
aria*.

VERCELLVM, Modus agri, vt vi-
etur: forte herbosus. Inquisitio
n. 1268. ex Schedis Praef. de Ma-
augues: *Es a dicto dente per vallem
superiorem foras usque ad Verceilum de
Vagucissa juxta montadam per cami-
num, etc.* Pluries ibi. V. *Verdo-
num* et *Versana*.

VERCHERIA, Allobrogibus, Dos,
mundus in dotem feminis concessus:
ruerui superiores eadem notione
Alcheire, inferiores *Chancere* dicunt.
Charta Amalrici Comitis Montisfort.
an. 1222. apud Guichenon. in Bibl.
Jebus. cent. 1. cap. 31. *Ego feci
delitatem V. Bernardo Ebredun. Ar-
chiepiscopo de omnibus illis, quae ha-
co in Ebredunensi ciuitate . . . va-
riatione Vercheriae uxoris meae, filiae
omnis Dalfini. Saepe usurpatur pro
nouis modo agri, eoque praesertim
ui alendis vernacibus idoneus est.*
Charta an. 1202. *Vendiderunt . . .
num caponem in manso Currefii in
trochia Perissei posito, et Verche-
iam, quae tendit a furno usque ad
arsentum, etc.* . . . et 2. *Vercherias,*
1. *pratium, quae sunt, etc.* V.
Vercheria in *Berbix* 1.

VERCOLENVM, pro *Vertolennum*. V.
1.

VERDEARIVS, Viridarium, poma-
um. Gall. *Verger*. Testam. Gersin-
ie Comit. Ruthen. apud Marten.
1. Anecd. col. 128. *Illum alo-
m mentu Bueingis, quem adquisini
Ademaro cum caput manso, et vi-
as, et Verdearios, et terras, etc.,
Verdegarius et Viridarium.*

VERDEDENE. Charta ann. 1183.
apud Murator. delle Antic. Estensi
p. 371. *Perfoluet predictam pecuniam
cum proficuo, aut Verdedene, aut
cum seruitio illato et cum expensis
omnibus.* Vox corrupta videtur;
forte scriptum fuit in authentico,
Verda den. vt significaretur tenus
debitum ob denarios non redditos.
V. *Warda*.

VERDEGARIVS, viridarium, vt su-
pra *Verdearius*. Charta an. 2. Lo-
tharii apud Stephanor. to. 1. Anti-
quit. Bened. Valcon. MSS. pag. 427.
*Quantum denique in ejusdem terminis
et pertinentiis visus sum adhabere,
tenere et possidere, id est kassas, kasa-
les, orsos, ortales, Verdegarios, ar-
bores, etc.* V. *Viridarium*.

VERDERIA, Terra humilis ad litus
maris viridi herba fertilis. Charta
an. 1181. apud Lobinell. to. 2. Hist.
Britan. col. 132. *Iurati dixerunt
quod . . . omnes Verderiae quas
mare dimissis, sunt de dominio Ar-
chiepiscopi.* Occurrit rursum ibid.
col. 134.

† **VERDESCA**, **VERDESQVA**, spe-
cula, in Inquisit. a. 1363.

VERDETVM inter species aromaticas
recensetur in Conuent. Sionae an.
1526.

VERDICTVM, vt *Verdictum*. V. ibi.
VERDIGA, Species vitis, de qua Pe-
trus de Crescentiis lib. 4. cap. 4.

VERDIGARIVS, vt supra *Verdega-
rius*. Charta Stephani Episc. Claro-
mont. apud Baluz. tom. 2. Hist. Ar-
vern. pag. 34. V. *Verdegarius* et
Viridarium.

VERDONA, pro *Ferdo* seu *Ferto*. V.
in hac voce. Quarta pars marcae.
Charta an. 1253. apud Ludewig. to.
7. Reliq. MSS. pag. 497.

VERDONVM, f. *Pratum*. Charta
an. 1258. ex Tabul. S. Victoris Mas-
sil. *De meridie de dicto Verdone de-
scendit usque ad yfolum in Verdone.*
V. supra *Verceilum*.

VERDVGARIVS. V. *Verdigarius*.

VEREBIARE, Mutilare. Gloss. Lat.
Gr. *Verebio*, καλοβῶ. Vbi Cod.
Reg. *Brebio*: Sangerm. *Brebio*. At
in Gloss. Gr. Lat. καλοβῶ, *Verebio*,
mutilo. Καλοβῶ, truncas.

† VERECVM, i. q. *wreckum*, in Ch. a. 1234.

VERECVNDARI, *Timore percelli*, in Gloss. Gasp. Barthii apud Ludewig. to. 3. Reliq. MSS. p. 355. ex Hist. Palaest. Fulcherii Carnot. *Nostri sanguinem ad certamen bellicum Verecundari simulantes, astute nec fugere disposuerunt, nec pugnare cum eis disposuerunt.*

VERECVNDIA. (1) Pudendum facinus, turpe, indignum; quomodo Galli *Vergogne* usurpant. Constitutiones Catalaniae inter dominos et vassallos MSS. c. 51. *Si Miles, qui emis castrum, est ita honoratus homo, ex quo Castellanus possit esse suus homo, sine Verecundia, et reprehensione, seu blasma.* (2) † Injuria, contumelia, t. 4. Aug. p. 379.

† VERECVNDIOSVS, turpis. Constit. Petri III. Arag. Reg. a. 1359.

VERECVNDIVM, Injuria, contumelia. Vetus Charta Anglica apud Somnerum in Tractatu de Gavelkynd p. 174. *Ea conventionione, ut ipse Caluclius et haeredes sui singulis annis dent Cellerario 52. sol. pro omni re, praeter 3. forisfacturas, id est, murdrum et furtum, si ipse Caluclius vel haeredes sui fecerint, et praeter, si Verecundium ipse vel haeredes sui fecerint Monachis Ecclesiae vel seruiensibus eorum.*

VEREDA, Umbraculum foliis aut arborum ramis concinnatum, Gall. in quibusdam locis Chariot, nuncupatum. Charta an. 1344. ex Schedis Cl. V. Lancelot: *Item quod nulla persona cuiuscunque conditionis existat, sit ausa facere . . . romadas sine Veredas per carrerias, nisi habeans in altitudine duas cannas. V. alia notione in Veredi.*

VEREDALIS CHARTA, Authentica, vera et genuina. Charta Wernheri Episcopi Argent. an. 1005. apud La Guille inrer Instr. Histor. Alsaciae p. 24. *Quorum omnia iura, et debita, et quantitates, sicut nos invenimus, in Veredali carta describi iussimus. V. Veredictum.*

VEREDARIVS, V. in Veredi.

VEREDEGARIUS, ut supra *Verdegarius*. Charta Adalindae apud Ba-

loz. tom. 2. Histor. Aruena. p. 1. *Hortos, hortales, Veredegarius, a bores pomiferas, vineas, etc. Verdigrarius et Viridarianum.*

VEREDI, Equi publico cursui destinati. Gloss. Lat. Gr. *Veredas*, τ. λος. Papias: *Veredos antiqui vocantur, quod veherens, i. ducerens, das, vel quod vias publicas currit per quas redas ire solisum erat.* Chor. lib. 2. Hist. de Persecut. Valador. *Dirigit praeceptum, quod iam vniuersae Africae Veredis curribus destinantur.* Gestis Constant. M. *Qui vis Senecam per Italiam transiens vitares, summa festinatione, se truncatis Veredis, Alpes transiit, ad patrem Constantium apud Bononiam, etc.* VEREDA, V. per quam veredi vadunt. Vetus Notitia Hispanica aerae 839. apud Anton. de Yopez in Chronico Ord. S. Benedicti to. 4. *Et descendit, et intras arrogio, quae dicitur Rubig in Syle, et concludit per illam regionem di Rubiscum, et pergit per illam quae exiit in Donati ad illas latus de Mamonela, et pergit per illam reda antiqua usque vadis ad terra Tremu, etc.* VEREDARI, id est qui veredis publicis utebantur, responsa vel mandata Principum ferebant, qua notione *Veredari* habent lib. 17. et 50. Cod. Theod. Curfu publico, Senator lib. 2. l. 31. lib. 4. Epist. 47. Iulius Firmicus lib. 3. Math. etc. Papias: *Veredarius, a vehendo dicitur, perstinanter equitando currit, hanc pennas in capite, ut intelligatur festinatio itineris.*

VEREDICTIO, Probitas, veritas, amor. Charta an. 1374. apud Somner. to. 7. p. 44. *Domini Decani ejus Concilii veri Cancellarii, et notariae et honestae famae, vitae, et veredictionis.*

VEREDICTVM. (1) Testimonium 12. juratorum in *jurata*, aut *juramentum* in qua vere se dixisse affirmant: f. dicit JC. Anglis. Vtuntur passim Anglici Scriptores, Statuta Decretis Regis Scotiae cap. 20. §. 2. Thomas Walsinghamus p. 276. Littleton. lib. 366. et alii. V. *Inrata* a. VEREDICTUM

rum, eadem notione, apud Marx in Formul. Angl. p. 370. Scia-
nos reddidisse Willelmo de Home-
novationem capellae de Elygon, quae
cum pertinere dinoscitur secundum
dictum legalium hominum vici-
ne. (2) † Testimonium scriptum,
Ch. a. 1246.

EDIS, pro *Veredus*, in Charta
roli Calui Reg. Franc. an. 444.
et Instrum. to. 6. Gall. Christ.
uae edit. col. 75. *Nec freda, aut
bura, vel paratas, aut Veredes
mansiones accipere . . . audeat.*
g. forte *Veredos*.

EDVS, V. *Veredi*.

ENNES, a *Veherere*, i. portare,
minare, instrumenta rusticorum
i. Papias. Isid. lib. 20. Orig. c.
*Verennes a uehere, id est expor-
te nominatae.*

ESC. V. in *Wreckum*.

ESCENS, *Veritus*, in Gloss.
sp. Barthii apud Ludewig. to. 3.
liq. MSS. pag. 517. ex Bartholphi
L. Palaest.

ETONVS, VERETTONVS, Ital.
verito, Verestione, Gall. *Vireton*,
ninet a *Vern*, Sagitta, iaculum.
in hac voce. Chronicon Petri
arii apud Murator. to. 16. col.

8. *Vno Veretono in fronte exstis
heratus, et saliter quod ab equo
ito cecidit interfectus.* VERET-

, in Chron. Eitenfi apud eum-
m Murator. tom. 11. col. 270.

VERETTONVS. Ioh. Cermenas
Hist. Medioli. to. 9. ejusdem Mu-
orii col. 1290. VIRATONVS,

illis etiam *Viraton*, in Chron.
ri IV. Reg. Aragon. lib. 6. cap. 4.

BETONVS, in Charta ann.
15. tom. 2. Hist. Dalph. p. 510.

I.

RETVM, fenestra, pro *Veru-*
um, vel *Vitrinum*, in Comput.
481. V. *Veretia*.

REDVS, Bessroy. V. *Belfredus*.

SAIVM, lus mensurae, ad quam
sunt dolia vinaria, quod *virga*
sic dictum, ut videtur. Memo-
e D. Camerac Comput. Paris. fol.
vo. *Officium harragii et Vergaii
trum.*

VERGANTINVS, Nauculae species,
Gall. *Brigantin*, Ital. *Brigantino*.
V. *Brigentinus*. Itiner. Adriani VI.
PP. apud Baluz. to. 3. Miscell. pag.
387. *Vicunque tamen fueris cum
Vergantinus et alia navigia puppim
illam oppressam circumstarens, etc.*

† VERGATVM, instrumentum pesca-
torium, Gall. *Vergas*. Ch. Mf. a.
1397.

VERGATVS, Variis coloribus distin-
ctus, Ital. *Vergato*. V. infra *Virga-*
tas. Chron. Parmense ad an. 1291.
apud Murator. to. 9. col. 321.

VERGENTA. Litterae Richardi II.
Reg. Angl. an. 1380 apud Rymer.
tom. 7. p. 233. *Vnam Vergentem
ainsiberi facti cum aqua limonis.*

VERGERIVM, a Gall. *Verger*, Viri-
darium, Ital. *Vergiero*. Charta an.
1455. *Quaedam domus cum curia,
curtili, columberio, raterio, Vergi-*
rio, etc. V. *Viridarium*.

† VERGETA, modus s. mensura ter-
rae, Germ. eine Ruthe. Ch. a.
1284.

VERGHA, pro *Virga*, ni fallor, in
Statutis Montis Regalis p. 269. Ital.
Verghe. V. *Virga* 3.

† VERGIA, i. q. *Vergeta*, in Ch. a.
1260. V. *Virga* 6.

† VERGNA, alnetum, Gall. *Vergne*.
Ch. a. 1236.

VERGOBRETVS, Summus Magistra-
tus apud Aeduos, ut auctor est Cae-
sar lib. 1. de Bello Gallico: *Diuitia-*
cas et Lasco summo Magistratu praee-
erant, Vergobretum appellant Aedui,
qui creatur annuus, et vitae necisque
habes potestatem. Glossae Isidori:
Virgobretus, nomen Magistratus. Vir-
gobretus, habent etiam notae Tyro-
nis p. 60. Etiamnum hodie Viere
dicitur supremus Magistratus Augu-
stoduni. De vocis etymo vide Go-
ropium Bekanum in Gallicis l. 1. et
l. 7. n. 6. Isaacium Pontanum in
Glossario prisco Gallico, Bochartum
de Colon. Phoenic. pag. 79. etc. lis
adde Schilterum in Gloss. Teuton-
v. Fergen.

VERGVETVM, Viridarium minus,
Gall. *Pesis verger*. Tabular. Geme-
tic. tom. 1. pag. 295. *Ecclesiam S.*
Bbb 3 An-

Andreae cum Verguetio et quatuor hospitiis. V. Vergerium.

VERIALE. (1) F. Locus herbis abundans. Chronic. Farfense apud Murator. to. 2. part. 2. col. 511. *Es concesserunt in hoc monasterio, sicut antea concesserunt in ecclesia S. Adriani, terram sementariam cum Verialibus et paduleis et cryptis in fundo Perficta* (2) † Apertura, fenestra cancellis obducta, Gall. *Verial*. Ch. a. 1354.

VERICHARIA, ut supra *Vercheria*, modus agri. V. in hac voce. Charta apud Menester. Hitor. Lugdun. p. 35. col. 2. *Cum ecclesiis, domibus, aedificiis, curviseris, Verichariis, hortis, vineis, terris, silvis, pratis, etc.*

VERICVLA, Conspicilla, Gall. *Lunettes*. Miracula MSS. Urbani V. PP. ex Tabular. S. Victoris Massil. *Poterat videre legendo nisi cum Vericulis.*

† **VERICVM**, veru, in Inuent. a. 1318.

VERIDICENTIA. Aesopus MS. in Vita Alexandri: *Quisque te consuluerit, Veridicentiae tuae non refragatur.*

VERIDISSIMVS, pro *Veridicissimus*, a *Veridicus*. Fundatio Prioratus S. Petri de Salve ann. 1029. apud Marten, to. 1. Anecdor. col. 150. *Rogamus ut hoc testamentum, quod scriptum et firmatum est a nobis, atque roboratum ab auctorioribus Veridissimis, firmiter a vobis resineretur.*

VERIFICARE, Gall. *Verifier*, Probare. Charta an. 1343. to. 2. Hist. Dalph. p. 481. col. 2. *Et eos jurare fecerit tenere et inuolabiliter observare ipsas donationes, infundationes, et conuentiones, atque Verificauerit praedicta omnia.*

VERILOQUIVM, ἀριβολογία, in Gloss. Gr. Lat. ἐτυμολογία, in Lat. Gr. V. Quinilianum lib. 1. cap. 10.

VERILVCIVS, Piscis genus. Limborch. Hist. Inquisit. Tolos. p. 69. *Item portauit . . . mediu Verilucium coctum pro quodam haeretico.*

VERINVTVM. Tabularium Monast. Molismensis: Inter H. Presbyteram de Marcenai et Ecclesiam Molismen-

sem. . . . Verinvtum illud, quod solet dari pro seculo nuptiarum, si redemptum, siue non redemptum et nummus, si offeratur, in visitatione infirmi, quando recipit visitum, nummus similiter, si offeratur in susceptione baptisimi: haec tria fuerant solas Sacerdotis. Ab. an. 1175. V. Ferculum et Missa 1.

VERINVS, Cochlea, Gall. *Vin*, cardis *Verrin*. Inuentar. an. 1175. ex Tabul. Eccles. Nouiom. Cap. Godebertae deargentatum et donatum quadam corona coronatum, qua deest quidam *Verinus*.

VERIOLAE, Ψεδία, in Gloss. Gr. Log. *Viriolae*, Ψidia, ex Gloss. Graec. Lat. ubi habetur: *Viriola, armilla.*

VERIORA, Ζαζαίον, in iisdem Gloss. Lat. Graec. *Viriola*, in Sagrae Aliae Gr. Lat. Ζιζαίον, *Verrin*.

VERISCVM, ut *Wreckum*. V. in voce.

VERISIMILIS. A *verisimili*, Probabiliter. Chron. Angl. Th. Ch. bourne pag. 8. *E quibus (Regibus) a Verisimili plures vi et armis sanguine successerunt.*

VERISMATA, perperam pro *Verismata*, in Statutis Ecd. Valenc. inter Conc. Hisp. to. 3. pag. 4. ubi referuntur versus de Quatuor Temporibus, quos te licet ex iis qui in voce *Quatuor Tempora* laudantur.

VERITAS. (1) Deposito testamento *redictum* IC. Anglis, *Verit*, et sicut. Insularum tit. 1. art. 3. Libertates urbis S. Desiderii pania an. 1228. *Quicumque dederit, vel quicumque haeredit sine feodum habuerit, licet ad eum venire noluerit, Veritatem sicut praefens habere debet.* Si Scabini a domino, siue domini submoniti falsam iurare iudicium fecerint, *Veritas* norm de Ypra dominus eorum cere poterit, etc. (2) Inquisitoria, Gall. *Enquiere*; inter testis proborum hominum ad faciendum quorumlibet querelas fuit. Furnenses ex Tabul. Anz.

hui in alterius aqua captus fueris
ascendo, emendabis Comiti tres li-
bras, et debes adduci ad iustitiam, et
tota et omnia instrumenta ejus erunt
tuis qui cum cepit, et inde debes
veri Veritas in communi Veritate de
is qui capti non fuerint. Qui viam
relestat . . . foderis vel artaveris,
super hoc convictus fueris per Ve-
ritatem, emendabis Comiti tres libras.
bidem: Tres Veritates generales . .
debent in quolibet anno fieri de
universis forefactis trium librarum.
Præterea quolibet anno fies Veritas
ibera, si Comes vult habere, de omni-
bus forefactis. (3) Ius, privile-
gium; præcipue dicitur de Bonis
propriis. Sententia arbitralis inter
Aquef. Archiepisc. Capitulumque
et Monachos S. Cæsarii an. 1221.
ex Schedis Praef. de Mazaugues:
Stipulantis servare Veritatem dioecesis
in tota causa. Concilium Coyacense
Hispanicum an. 1050. can. 9. Prae-
cipimus, ut triennium non includat
Ecclesiasticas Veritates: sed unaquae-
que Ecclesia, sicut Canonem præci-
piamus, et sicut Lex Gothica mandat,
omni tempore suas Veritates recupe-
ret et possideat.

VERITVS, Verecundus. Vita S. Eu-
stasii tom. 3. Mart. pag. 786. Quam-
cum vidisset, sciscitatus est, utrum
juvenilibus animis ad cultum divini
timoris aspiraret. Quae affata, et te-
mura et Verita aetas, ait se paratam
esse sacris praeconiis obtemperare.

VERIVM, idem quod infra Veria 2.
V. in hac voce. Charta an. 1237, ex
Tabul. Corbeiensis: Quicumque ha-
buerint molendina et Veria in districtis
pasturagiis ad stagna facienda de ce-
ssante poterant accipere.

VERJVTVM, a Gall. Verjus, Om-
phax et Omphacium. Statuta Colle-
gii Narbon. ann. 1379. apud Löbi-
nell to. 5. Hist. Paris. p. 670. col. 2.
Item nullus . . . agrestem seu Verju-
tum domus pro privata necessitate ca-
piat . . . Es agrestis seu Verjusum
convertantur ad profectum domus, cu-
jus sumptibus vineae coluntur.

VERMELATVS, VERMELIVS. V.
Vermiculus.

VERMELHVM, VERMELLATA. V.
mox Vermellum.

VERMELLVM, VERMELHVM, Gra-
ni species, Coccum, Gall. Vermil-
lon, vel Graine d'écarlate. Grana
Vermelli, pluries in Charta an.
1268. ex Schedis Praef. de Mazaugues.
Alia ann. 1379. ex iisdem
Schedis: Item habet iura granarum Ver-
melhi, pro quo jure soluitur pro qua-
libet libra unus denarius, et ipsi ho-
mines portant vendere ubi volunt.
V. infra Vermiculus. VERMEL-
LATA, Tempus quo Vermellum col-
ligitur, in laudata Charta an. 1268.
Item dicitur quod praeconisatio fit quo-
libet anno per Arelatensem ex parte cu-
riae tempore Vermellatae, quod colli-
gentes granam in dicto Crauo vendant
eam.

VERMELLVS. (1) V. in Vermicu-
lus. (2) † Obex, pestulus, in
Comput. a. 1446.

VERMEN, pro Vermis, usurpatur in
Vita B. Margaritae de Cortona n. 89.

VERMESCERE, Vermibus consumi.
Rathierius Episc. Veron. lib. 1. Prae-
loq. apud Marten. to. 9. Ampl. Col-
lect. col. 796.

VERMEVM, Vermiculum. Tabulae
matrimoniales an. 1468. Habuisse et
recepisse in pretio duorum claudum,
. . . unius chopae parvi Vermei di-
ctae Aurora, etc. Id est, rosei colo-
ris. V. Vermiculus.

VERMICATVS, VERMICVLATVS.
V. infra Vermiculus.

VERMICVLANS PVLSVS. V. For-
micans.

VERMICVLVS, VERMICVLVM,
VERMICVLATVS. Vermiculum, in
Gloss. MSS. Lana rubra. Papias:
Vermiculum rubrum, sine coccineum.
Est enim Vermiculus ex silvestribus
frondibus, in quo lana tingitur, quae
Vermiculum appellatur. Mox: Ver-
miculum, sinistura similitudine ver-
mis. Alibi: Rusa, rubra, vermichula.
Gloss. Græc. Lat. MSS. κόκκος, τὸ
βαμνισμὸν, Vermicula, hoc coccum. Edi-
tae habent, Vermicula, et τὸ ἀβεστ.
Alibi: Rusa, rubra, vermichula. Ger-
vasius Tilleberiensis MS. de Oriis
Imperial. Devis. 3. c. 57. In Regno
Arelat. et confinio maritimo est ar-
bor,

Bbb 4

bor, cuius sarcina pretium habet 12. nummorum Mergorienſium: ejus fructus in flore pretium facit 50. librarum, ejus cortex ad onus veſtis pretium habet 5. ſolidorum. *Vermiculus* hic eſt, quo tinguntur pretioſiſſimi Regum panni, ſive ſerici, ut examiti, ſive lancei, ut ſcarlaſa. Eſt mirandum, quod nulla veſtis linea colorem *Vermiculatam* recipit, ſed ſola veſtis, quae ex vino, animanteque, vel quovis animato decerpitur. *Vermiculus* autem ex arbore ad modum ilicis et quantitate dumi pinguiſſima folia habente prodiſ ad pedem, nodulum faciens mollem ad modum ciccris, aquoſum, et cum exterius colorem habeat nebulae, et roſis coagulati, interius rubes, et cum ungue magiſtraliter decerpitur, nec tenui rupta pellicula humor inclufus effluat, poſtquam exciſcatur, corio includitur: cum enim tempus ſolſtitii aſtini aduenerit, ex ſe ipſo *Vermiculus* generat, et niſi coriis ſubtiliter conſutis includerentur, omnes ſugereſ, aut in nihilum eaneſcerent. Hinc eſt, quod *Vermiculus* nominatur, propter diſſolutionem, quam in vermes facile facit ex natura roſis Madialis, (Mali) a quo generatur: unde et illo tantum menſe colligitur, arbor autem *Vermiculam* generans vulgo *Analſ* nuncupatur. V. Ioan. Ruellium L. 2. de Nat. ſtirp. c. 126. *VERMILIVM*, eadem notione. Charta an. 1073. ex Tabul. S. Victoris Maſſil. *VERMICVLATVS*, Coccineus, Gallis *Vermeil*. Aimoinus lib. 3. Hiſt. Franc. c. 91. Tunc ſi placebit, ego et in *Vermiculatis* adoperi veſtibus inter conſerta congregatiſſimur agmina. Vbi Fredegarius in Chron. c. 25. Induamur vſerque ego et in veſtibus *Vermiolis*, etc. Exprefſit Gallicum *Vermeil*. *VERMICLATVS*, in Comput. an. 1244. ex Biblioth. Reg. *VERMELIVS*, *VERMILIVS*, in Charta Rudolfindi Epifc. inter Conc. Hiſpan. to. 3. p. 181. *VERMELLVS*, in Teſtam. Beatricis de Alboreya ann. 1267. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 1523. *VERMICVLATVS*, Latinis, quaſi *vermiculis* variatus vel diſtinctus. Will. Brito in Vocab. et Ioan.

de Ianua: *Vermiculatus*, diſtinctus et variatus: tractum eſt a *vermiculis* qui rodentes ligna aratimaculis ibi cians varias et diſtinctas, et quaſi modum vineae conditantes. Gilbertus Epifcop. Londinenſis in Cantica Cantico. cap. 1. n. 10. *Vermiculatus*, id eſt, more *vermicum* variatus. *VERMICATVS*, Stat. Ord. Praemonſtrat. diſt. 4. c. 1. *Sellis quoque Vermicatis fractis*, floralibus, calcariis ſuperſtitibus habentibus, non videntur.

VERMILEVS, Rubeus, purpureus ex Italico *Verniglio*, et Gall. *meil*. Chronicon Piſanum ann. 1111. apud Murator. to. 6. col. 169. nota, quod Papa, quando Piſanum vixit Majoricam, ſuis omnibus Pſanis dedit vexillum *Vermileum*. *Vermiculus*.

VERMILIVM, *VERMILIVS*. V. *Vermiculus*.

VERMINATVM, *σκαληνισμὸς*, Gloſſ. Lat. Gr. edit. melius in ſem. germ. *Vermiculationem*.

VERMIVLA. V. in *Vermiculus*.

VERMIS - CANIS, Scrofularum taſſis ſpecies aliqua, vel Herpes, Teutonice *Haarwurm*, id eſt pſum vermſ dicitur. Ita Bolland ad Vitam S. Pariſii tom. 2. lon. p. 485. *Venerat item alius nobiliſſimus vir cum uxore, infirmisat diu vulgo Vermis - canis dicitur, cum guttata corroderebatur, etc.* *VERMIS - CANIS*, eadem notione. Stat. Pallavic. lib. 2. cap. 14. fol. 1. *Statutum eſt et ordinatum eſt, poſt ſi quis dixerit alicui, naſcatur Vermis - canis, etc.* Ital. *Vermis* Scabiei ſpecies, Gall. *Farcin*.

VERNA, modus agri; niſi ſit Lat. alius conſitus, a Gall. *Vern*, *vernus*; v. *Vernagium* et *Vernum*. Tabular. Abbat. Dalonenſis in mouicib. fol. 3. *Torum ex quo quod habebamus, vel requiritur ramus in Verna de Dalones*. Et 7. In *Verna*, quae eſt de maſſi *Vernoil*. Rurſum fol. 19. *Datu etiam eis la Verna de ſtagno iſſum terram illam, etc.* V. *Verna*.

VERNACELLVS, qui ſuſcitatur per ſeſtes, Gloſſ. Iſidori. Vbi legendum

lustrat. Ex vernaculus. La Cerda
vero scribit: Qui lustrat per dies
vernus.

VERNACHIA, VERNACIA, Vini
species: Vernacium, Porto de Cre-
scentiis lib. 4. cap. 4. cujus Inter-
preti Vin de-Garnache dicitur. Aca-
demicis della Crusca: Vernaccia,
specie di vino bianco. Skinnerus in
Etymolog. Anglic. Vernago, genus
vini dulcioris et gratissimi, credo sic
dictum quasi Veronaccia, ab agro Ve-
ronensi in quo optimum ex hoc genere
vini crescit. Litterae ann. 1345.
tom. 2. Hist. Dalph. p. 519. col. 1.
De Vernachia II. somat. val. xxvii.
flor. De muscadello III. som. val.
xiii. flor. Statuta Vercell. lib. 4. fol.
95. vo. Item statutum est quod nul-
lus in ciuitate vel districtu Vercella-
rum audeat vel presumat vendere vel
vendi facere vinum, Vernacie, mal-
uaxie, decreti, vel alterius generis
vini, etc. Vernacia, in Conuent.
ciuitatis Saonae an. 1526. Vernaci-
um vinum, apud Murator. to. 12.
col. 1038. ex Gualuaneo Flamma.
V. Garnachia 2.

VERNACULA TERRA, Proprietas,
alodis. Charta Alamannica 36.
Goldasti: Quapropter Vernaculam
faris mei terram eam in loco nuncu-
panti, quod dicitur Peteinville, et pa-
rentes mei in hereditate dimiserunt,
trade Allidulfum, cum omnia mea,
cum agris, cum pratis, etc.

VERNACVLUM, quidquid domi na-
scitur, domestici fructus, res, quae
alicui nata est, et jam non emis. Ita
hanc vocem interpretatur Anianus
in l. 3. Cod. Th. de lustrali colla-
tione, ubi Iacob. Gothofredus.

VERNAGIVM, Alnetum, locus alnis
constitus, apud Dombenses et Lugdu-
nenses, quibus alnus, Gall. Aune,
Verno dicitur. Terrag. Humberti de
Villars domini du Chatelard an.
1391. Tenet quatuor bicheratas Ver-
nagii. V. Verna, et Vernetum.

VERNALE, Instrumētum piscato-
rium, retis species: Charta Otton.
Comit. Burgund. ann. 1281. apud
Perardum: Eis concedimus et dona-
mus perpetuo piscariam liberam in

ripariis de Lapa et de Clogia alse et
basse pro voluntate sua, ad Vernale,
... et ad alia omnia genera inge-
norum. f. pro Vernale. V. Versebo-
lum et Vernilium.

VERNALIS, Vernaculus, seruus.
Charta ann. 1284. ex Tabul. Ar-
chiep. Auxit. Accepit dominus abbas
a praedictis hominibus centum soli-
dos, et sex Vernales ad construendum
molendinum. V. Vernulitas.

VERNARE. (1) Florere. Acta S.
Cassiani apud Illustr. Fontanin. in
Antiquit. Hortae p. 347.

Profapia Vernas gestorum, et
simplicitate refulges.

(2) Canere, vt ex verborum serie
colligitur, in Actis S. Petri Caele-
stini PP. tom. 4. Maii pag. 423. Et
ecce turba magna angelorum circa se
erat ita aperte vt videretur ei quod
vigilasset, et in ore cuiusque illorum
erant rosae subae, et cum illis rosas
Vernabant delectabiliter nimis; ita
quod postquam excitatus fuisset a
somno, carum illum audierit per tan-
tum spatium quo posset dici Pater no-
strum. (3) † Munire, instruere, in
Stat. 1320.

VERNARIA. V. infra Vernia.

VERNARIVM, Vernal tempus. Ge-
rardus Marchetus Episc. Castrensis
Epist. 112. Steri Parisiis per menses
aliquot, ubi resumpsi lectiones magi-
strales vsque ad Vernarium.

† VERNAZOLA, vini species, i. q.
Vernachia, Acta SS. t. 2. Aug. p.
585.

VERNEDVM, vt Vernetum. V. ibi.

VERNEMETIS, Gallica lingua ve-
teri, sanum ingens, inquit Fortu-
natus lib. 1. Poem. 9.

VERNERIA, vt Vernia. V. in hac
voce.

VERNETHVM, VERNEDVM, f. idem
ac Vernagium, alnetum. Tabula-
rium Monasterii S. Andreae Vier-
nensis. Ego Sierannus vendo Lauam
campum cum Vernetum salicetum in
se tenente iuris mei, qui est in Ca-
stolatis, etc. Alia habet in campis,
et salicetis, et Vmetis, iuris nostri,
etc. Alibi: Vnum curtillum anse ja-
nuas positum, et tres diuinas de
Bbb 5 terra,

terra, *Vernetum* in dextra, et in sinistra parte positum ad aedificationem domorum habitantium in serpitio praedictae Ecclesiae. Acta Capitularia Ecclesiae Lugdun. an. 1347. fol. 126. v. Item super quodam *Verneto*, etc. Charta alia Ermengardis Comitissae Ceritan. an. 893. in Append. ad Capitul. Baluziana n. 127. *Verdegartis*, *Vernedis*, *boschis*, *silais*, *garricis*, etc. Terrag. Bellijoc. Super quodam *Verneto* continente sex bichonatas seminis vel circa. Ibidem: Iuxta brosfiam seu *Vernetum* Anthonii de Crey. Testam. Stephani II. Aruern. Episc. inter Instr. tom. 2. Gall. Christ. novae edit. col. 73. Cum pratis, cum vineis, cum campis, cum silais, cum farinariis, cum furnis, cum *Vernedis*, cum aquis, etc. Vbi *Verneda* a vineis distinguuntur.

VERNIA, VERNIARIA, VERNARIA, idem videtur quod *Vernetum*, Alnetum. Charta fundat. Monast. S. Hippolyti Verniensis in pago Ruthen. an. 943. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 75. *Villa mea quae dicitur illa Vernia*. Infra: Ad monasterium construendum in illa *Vernia*. V. *Verna*.

† **VERNIACVM**, l. q. *Vernetum*, in Ch. a. 1340.

VERNICIVM, Liquora juniperi lacryma, Gall. *Vernis*. Vita B. Lidwinae tom. 2. April. p. 300. Sed quasi oleo vel Vernicio linita fuisset, tanto splendore et recenti albedine radiabat, ut etc.

† **VERNICVS**, vernaculus, familiaris, domesticus: L. II. Gall. Christ. p. 220.

VERNIFICVS, Vernus. Vita MS. S. Wenwaloei fol. 119. vo. *Floribus Vernificis redolentibus*, etc. V. *Vernarium*.

VERNULITAS, Famulatus. Vita S. Dunstani tom. 4. Maii pag. 358. Quando debitas suae Vernulitatis horas, ceterasque Missarum celebrationes Christo Domino soluere consuevit. HROlfwitha Monialis in Panegyri. Ottonis M. Imper.

Ex quibus Henrico quondam per mense benigna
Dionis Regis fratri jas Vernulitatis,
Pars Euerhardo Comiti sudium famulandi.

Papias: *Verna*, servus in domo natus: *vernula*, servus domi genitus vel nutritus. V. *Vernalis*.

VERNVM. (1) Ver, Vernum tempus. Regula S. Fruktuosi c. 6. *Verno vel aestate dicta Prima*, committantur Decani a Praeposito suis, quae opus debeant exercere. Regula Magistri c. 32. In *Verni* vel aestate tempore, etc. (2) Vas coquinarium. Litterae Henrici IV. Reg. Angl. an. 1405. apud Rymer. tom. 8. pag. 384. *Quinqué pascetas, mactabas aereas, quatuor pelues, . . . quatuor Verna ferrea*, etc. Invenit. ann. 1476. ex Tabul. Flamar. *Item plus sex Verna suae astra ferri*. Vnde bique legendum videtur *Verna*.

† **VERNVS**, alnus, Gall. *Vern*. Ch. a. 1377. V. *Verneda*.

VERONES. Aurelius Victor in Commodo: *Immissi prorsus ferroque ignis, adeo quidem ut gladiatores facie depugnandi crebro trucidarentur ipse ferrum obiectum Verone plumbeis videretur*. Vbi legendum videtur ad ferrum, etc. Adeo verones fuerint species pectoralis, a quo ictus exciperet. Vide conspectus virorum doctorum apud Sclerum. Huc etiam spectat Bruto Arrii Philipp. lib. 10. de Obsequio Nannetica:

Audacesque viri quas illi Britannia gignit

Obdere vel leniter extrema regula cavens,

Ejas in occursum potius in itinere retere

Egressi pugnam committere possent audent.

Vitiosum carmen hic advertere et cum Spelmanno, nisi Enniano more S forte elidatur.

VERONICA, Romanis appellatur tabella, in qua Christi Domini, pignus ad Crucis supplicium, ducunt

miraculo expressa effigies efformatur, quæ asseruatur et colitur Romæ in Ecclesia S. Petri. Voce, vt quidam volunt, formata ex *Vera* Icon. Clemens IV. to. 2. Epist. 484. an. 1268. *Quid enim superest, nisi ut ipsa Veronica cum Apostolorum capitibus transportetur, et urbs toto spoliata thesuro, confusionis induta diploide, habeat in æternum quod luceat.* Nicolais IV. PP. an. 1290. *In ea namque basilica sui pretiosissimi vultus imaginem, quam Veronicam fideliū vox communis appellat, in singularis amoris insigne tribuit venerari, etc.* Sed et alios Pontifices Clementem VI. VII. VIII. Gregorium XIII. etc. hanc tabellam, seu potius fudarium eo nomine appellasse auctor est ex Iacobo Grimaldo Bzouius in Annal. Eccl. an. 1216. num. 16. De S. Veronica integras disputationes instituerunt præter Baronium an. 34. num. 138. vir singularis eruditionis Godefrid. Henschenius 4. Febr. Franciscus Quaremius lib. 4. Elucidar. Terræ Sanctæ, peregr. 6. c. 14. §. 4. et seq. et Bzouius an. 1216. num. 15. et seqq. **VERONICA**, Imago tabellam prædictam repræsentans. Comput. ab. an. 1333. ad an. 1336. to. 2. Hist. Dalph. p. 275. *Pro tribus Veronicis magnis et sex parvis, taren. I. gran. x.* **VERONICAM** appellatum Ciborium antiquæ basilicæ Varicanæ videtur scribere Nicolaus Alemannus in Dissert. de Lateranensibus parietinis p. 40. **VEROSVS**, *Plenus veritate: Verositas, veritas.* Vgutio. Mart. Capella lib. 4. *Argumentum Verosæ assertionis.* **VERPIRE**, Possessionem rei alicujus dimittere. Charta an. 1145. apud Calmet. tom. 2. Hist. Lothar. inter Probat. col. 324. *Pratam tuam quod habebant apud Vsfust-villam nostram nobis dederunt et sine tenus Verpierunt.* Hinc **VERPITIO**, Rei possessæ dimissio, in Charta inter Instr. to. 2. Gall. Christ. nouæ edit. col. 121. Vide *Guerpire.* **VERPV**, *δριδος, καὶ ὁ μέγας δάκτυλος,* in Gloss. Lat. Gr. V. Salmas. ad Hist. Aug. pag. 129.

VERQUERIA. (1) Locus alendis *verbicibus* idoneus. V. in *Berbix* 1. (2) † Idem ac *Vercheria* 1. Glossar. Prouinc. Lat. Mf. (3) † Serpulum ex *verguis* s. virgis ad intercipiendos pisces, in Ch. 2. 1299.

VERRA, Bellum, pro *Werra*. Charul. SS. Trinitar. Cadom. fol. 45. vo. V. *Guerra* et *Vera* 2.

VERRACHIVM, Nauticum instrumentum. Asta S. Raynerii tom. 3. lun. pag. 464. *Et tunc non poterunt retrahere anchoram nisi cum Verrachio, quando ibi cessavit tempestas.* V. *Varochium*.

† **VERRAE, VERRVLAE, scopae, in** Tract. Mf. de re milir.

VERRECVLVM, diminut. a *Veru*, Sagittæ acumen, Gall. *Pointe*. Andr. Billii Hist. apud Murator. tom. 19. col. 29. *Rejesta ob oculos galeæ specula, mox sagittæ (quam vulgo verretorum nominamus) Verreculo per eum locum istus cecidit.*

VERRERE. (1) Mittere. Gloss. Gr. Lat. *ἀπαίω, abduco, Verro, deduco, perduco.* Vita S. Egidii saec. 4. Bened. part. 1. pag. 248.

*Haec ubi dicta essent, Verras fraterua potestas
Fratres ac socios proprio de corpore lictos,
Qui cum patre simul nouiter seniore recepto
Regis ad exinii super hoc decretis recurrans.*

(2) **VERRERE, VERRIFICARE**, Terram versare, quod faciunt porci, et *verres*. Statuta Willelmi Regis Scotiae cap. 24. *Si porci Vergans pratam alienam, dominus illorum tenetur omnes Verrificationes implere frumento.*

VERRERIA. (1) Vitri officina, Gall. *Verrerie.* Charta an. 1338. tom. 2. Hist. Dalph. pag. 363. col. 1. V. *Vitrieria.* (2) **VERRERIAE**, Laminæ vitreae quæ fenestris obijciuntur, Gall. *Vitres*, olim *Verrieres*. Charta S. Ludouici ann. 1145. pro fundat. S. Capellæ apud Lobinell. tom. 3. Hist. Paris. pag. 121. col. 2. *De ipsis obaentionibus et oblationibus Verreries ejusdem capellæ*

pellae refecti et reparari volumus quousiens opus fuerit. V. Verrinae et Vitrinus.

VERRERIVS, qui vitra operatur et vendit, Gall. *Verrier*. Charta ann. 1309. tom. 1. Hist. Dalph. p. 97. col. 2.

VERRES, Porci masculi, quos Franci *Verrats* dicunt. Epistola Bartholomaei Monachi Fufiacensis, qui Episcopus Laudunensis fuerat, ad Conventum Remensem ann. 1158.

VERRETONUS, **VERREXTONUS**. V. *Veretonus*.

VERRIA, f. Locus ubi verres nutriuntur; vel idem quod *Vernia*, quomodo etiam fortassis legendum est. Recognit. antiq. ex Regesto *Probus*. fol. 59. *Petrus Veters tenet de Comite casale domus suae et Verriam, et debet inde III. solidos censuales.*

VERRICULATOR. Papias MS. Bituric. *Delictus, Verriculator*.

VERRIFICATIO. V. *Verrere* 2.

VERRINAE, ut supra *Verreriae*. Comput. ann. 1202. apud D. Brusel tom. 2. de Usu feud. pag. ccii. col. 2. *Eurardus capellanus, pro Verrinis capellae, lv. sol.*

VERRINVM, Terebellae species, ut videtur, Gall. *Vrille*; nisi sit Sagitta, jaculum, *Verrina* quippe Italiae ea notione nuncupatur. Ogerii Paris Annal. Genuens. apud Murator. tom. 6. col. 402. *Quidam latro venit Ianuam . . . et saliter se misit nocte in crates Dominicae crucis, custodibus S. Laurentii ignorantibus, quod capsam in qua erant repositae cruces cum Verrinis perforavit et ipsas cruces de civitate portavit. V. Verrubius.*

VERBOLVS, a Gall. *Verronit*, Pessulus. Reparatur factae in Senescallia Carcassonae an. 1435.

VERRUBIVS, Papias: *Marra, terebrum, id est Verrubius. V. Vern.*

VERRVS, pro Verres, porcus masculus, in Leg. Salica apud Eccardum pag. 145. *Si quis Verrum furaverit, etc.* Tabul. SS. Trinitat. Cadom. fol. 26. vo. *Scrofae xxiv. Verri sex, etc.* Charta Caroli Regentis an. 1358. ex Bibl. Reg. *Item viginti solidos annui redditus in quibus domino Regi tenetur quoties anno in*

festis Paschae abbas de insula pro uno Verro.

VERSADURA, Eluvies, effluvium, Prouincialibus. Regest. Columbe et Schedis Praef. de Mazaugues: *Pisces recipere Versaduras et escolibus resclansae vel bedalis.*

† **VERSAGIVM**, i. q. *Vesigium*, proutendi foresta, f. *versandi* h. e. evadendi f. incidendi arbores. Ch. Ms. a. 1404.

VERSALITER. Thwroczius sub ann. 1342. *Hujus mundi decus et gloria . . . semper variando Versaliter atque caduce se prociendens in nihilum tanquam aqua decurrens incetus.* Id est, Inconstanter. V. Vossium lib. 4. de Vitiis serm. c. 36.

VERSANA. (1) Aruernis, *Versa*, Terra proscissa, ager de novo ad cultum redactus: aliis *Versane* et Terra in colle sita: denique *Versae* vocant nonnulli terram Aquilonem adversam. Tabular. Camalar. dioec. Anic. *Donauerant R. Roberto quendam vineam suam subius hortos et unam Versanam in Cumbas.* Charta apud Stephanot. Antiquit. Lemovic. part. 1. pag. 704. *Dedit etiam Versana de gran; . . . in alio loco pratum del Martineze. Versam,* apud Xantones. V. *Verseria*. (2)† Tempus, quo agri prosciuntur, Gall. *Varxanne, Verseret, Versera* Ch. Ms. a. 1242. (3)† Ager proscissus et nondum satus. Ch. E. Roger. episc. Laudun. (4)† Mesurae species, Gall. *Versane*. Ch. Ms. a. 1238.

VERSARE. (1) Gall. *Verser*, Evadere. Vita S. Bonae tom. 7. Mai pag. 163. *Quaedam denota fenum urceolum olei . . . ante ejus aliter portavit: quem cum clericus . . . inconsiderate pedibus impulsisset, pro viribus videntibus est urceolus ipse versatus ad terram.* (2) Pro Versari, in Charta S. Rudisindi inter Conc. Hispan. tom. 3. pag. 180. *Denique reminiscens ea in quibus ab inerte aetate Versari.* (3) **VERSARI** vinum dicitur, quod corruptum, Petro de Crescentiis lib. 4. cap. 31. *Qualiter possit provideri, ne vinum Versetur.* Vbi Gallicus Interpretes ver-

gus

19: *Comme on peut remédier a. ce, ni le vin ne se sorne, ne corrompe.*
 RSARIUS, i. q. *Versana* 2. Charta
 communiae Clarimontis an. 1248.
 iter Ordinatus. Reg. Franc. tom. 5.
 ag. 600. art. 12. V. alia notione
 1 *Versus*.

RSATILIS GLADIUS de quo
 ien. 3. versu vlt. exponitur in Glos-
 s. Biblicis MSS. Anonymi ex Bibl.
 leg. *utrobique secans vel aptus ad
 versandum et tollendum cum Deus
 esset.* Consule Interpretes.

RSATIM, Vice versa. Constitutio
 Philotarii Regis an. 560. c. 6.

RSCHAT. V. supra in *Ghesco*.

RSCHINGA. Notitia an. 1159. in
 Tabulario Monasterii S. Bertini: *Da-
 tis Waltero de Ekas . . . pro ba-
 nnerc 4. sol. . . infra Kl. Maii,
 Kal. Augusti 2. sol. pro expeditio-
 ne, in festo S. Michaelis 2. pro Ver-
 schingis, in festo O. SS. 5. sol. pro
 essement, etc.* Videtur idem quod
riscinga. V. in hac voce.

RSERIA, Aratio, actio terram
versandi. Charta Roberti Laudun.
 episc. ann. 1210. ex Tabul. S. Re-
 nigii Rem. V. *Versana*.

RSETVS, Versiculus, Gall. *Ver-
 se*, non semel in vet. S. Iuliani Bri-
 tar. Rituali MS. V. *Versus*.

RSIBILIS, Mutabilis. Victorinus
 pud Baluz. tom. 4. Analect. pag.
 164. *Versibiles enim qualitates et
 nota hoc μὴ ὄντα.*

RSIBILITAS, Mutabilitas, incon-
 stantia. Vritur Eulogius Cordub.
 ib. 2. c. 15. et in Epist. ad Alua-
 um, qua illi Memoriale Sanctorum
 mittit.

RSICANORVS, Poeta, vt mox
Versificus. Chron. Noualic. lib. 2.
 ap. 7. apud Murator. to. 2. part. 2.
 ol. 704.

VERSICULARIS, qui versus in
 officio diuino cantare debet. Stat.
 d. S. Viç. Paris.

RSIDICVS, Poeta. *Versificus*,
 pud Fab. Victorinum in 1. Rhetor.
 ic. Ciceronis.

RSIFICARE, Psalmos antiphona-
 im canere. Ordinarius Ecclesiae
 loromagensis MS. in 4. feria maio-
 ris hebdomadae: *2do (igne) bene-*

*dicto, redeunt ad chorum Versifican-
 do: Dominus illuminatio mea, etc.*

VERSIFICI PSALMI. V. *Psalmi ple-
 bei in Psalmus*.

† VERSILARE, psalmos alternatim
 canere, Gall. olim *Verseller*. Reg.
 visitat. Odon. archiep. Rotomag.

VERSILIS, qui vertitur, qui redit.
 Hymnus vet. de S. Germano Auxil.
*Sublime festum seculis, indicit annus
 Versilis, etc.* Occurrit apud Mart.
 Capellam lib. 4. pro eo qui facilis
 est ad vertendum.

VERSIM, Aduerso vultu, vel Alter-
 nis vicibus. Pontificale antiquissi-
 mum: *Scola vero forinsecus cum
 Episcopo stans totum psalmum cum
 antiphona Versim decantet.*

VERSIPELLO. Gloss. Gr. Lat. *Versipello*, χαμαιλίω. In Lat. Gr. *Versipellio*, χαμαιλίω καὶ λυκίσθηπος.

VERSORIVM. (1) Instrumentum
 rusticum quo terra *versatur*. Statuta
 Castri Redaldi lib. 1. fol. 17. *Statu-
 imus et ordinamus quod nulla bestia
 aratoria, planstra, aratra vel Verso-
 ria, ligones . . . possint vel debeant
 robari, depraedari vel pignorari, etc.*
 (2) *VERSORIVM, a verso, id est,
 Scopae.* Goclenii Lexicon Philoso-
 phicum.

VERSVM, ἀρχῆς, in Gloss. Lat. Gr.
 in MSS. additur, *vsque*.

VERSVS. (1) *VERSVS APERTIO-
 nis*, in Regula Magistri c. 44.
*Psalm. Domine, labia mea aperies,
 etc.* Amalarius lib. 3. de Eccl. Offic.
 c. 9. *In nocturnali officio dicimus pri-
 mo, Domine, labia mea aperies, etc.*
Deinde sequitur Gloria. *VERSVS*
CLVSOR, qui dici solet in clausula
 Officii Ecclesiastici, qualis hodie
Benedicamus Domino, in eadem Re-
 gula Magistri cap. 37. *VERSVS*,
 nude dicitur Gratiarum actio post
 mensam, in Vita S. Odonis saec. 5.
 Bened. p. 193. *Finis lectionis cum
 renouauerat ab excessu . . . Versu
 dicto pro negligensia satisfactorius ab-
 bati, etc.* *VERSVS PERDERE* di-
 cebantur Monachi, cum ad Refecto-
 rium tardius venerant, primusque
 aut secundus vel tertius orationis
 versus iam dictus esset, in libro
 Vsum Ordinis Cisterciensis c. 109.
 216.

116. in Institutionibus Rainardi Abbat. Cisterciensis c. 63. in Instit. Capituli General. ejusdem Ordinis, distinct. 6. c. 6. dist. 14. c. 13. quo casu poenitentiae seu veniae obnoxiae erat. De *versu refectiois*, agit idem liber Vsuum Cisterc. c. 121.

VERSARIUS, Liber Ecclesiasticus, continens *Versus*, qui canuntur in Ecclesia. Necrologium Ecclesiae Parisiensis 10. Kal. Aug. *Dedit nobis . . . psalterium cum hymnis, duos properius, duos Versarios, etc.* (2) Constitut. 2. Iustiniani de confirm. Digest. *In centum quinquaginta pene millia Versuum totum opus consummantes et in septem partes eos digessimus.* Vbi *versus* membra orationis integra siue periodos Duarenius intelligit: alii cum Conrio lineas interpretantur. (3) Prologus Defensoris Mon. in lib. Scintillar. apud Mabill. to. 2. Annal. p. 704. col. 2. *Sicut naviganti portus, ita est mihi Versus fuit optabilis.* Operis conclusio indicatur, nisi me fallo: vsus quippe erat opera versu aliquo concludere. (4) **VERSVS**, praepos. pro aduersus. Chron. S. Petri Viui apud Acher. to. 2. Spicil. p. 753. *Inuenerunt eum (Regem Franciae) variis militiae bellis implicatum, scilicet Versus Regem Anglorum, etc.*

VERSVTVS, *Pernersus*, *discepmus*, in Gloss. Gr. Lat. vbi Lat. Gr. MSS. habent *Pernersor*.

† **VERTA**, vox Italica, retiaculum. Acta SS. t. 3. Aug. p. 307.

VERTAGVS, Canis species. V. supra in *Canis veltris*, col. 89.

VERTARFES, Morbi genus. Epist. an. 1221. de Mirac. S. Hugonis Abbat. apud Marten. to. 1. Anecd. col. 888. *Laesitia mulier jurata dixit, quod cum morbo qui dicitur Versarpes miserabiliter laboraret, ad tactum manus domni Hugonis abbatis Bonamoralium, apud Viennam per Dei gratiam est sanata.* V. *Vermis - canis*.

VERTEBOLVM, **VERTVOLVM**. Patet legis Salicae tit. 27. §. 14. *Si quis statnam, aut tremalum, vel Vertebolum de flumine furauerit, etc.* Lex Salica tit. 29. §. 32. habet *Ver-*

enolum, in edit. Baluzii *Verruolam*. Vbi interpretes genus rei etiam aiunt, quod Normanni *Verruolam*. Latini *Verriculum* vocant: alia instrumentum, quod voluendo *verruolatur*, ad hauriendum aliquid. Vbi *Verribulum*, et *Verrulium*.

† **VERTELLA**, quarta pars jugeris a Germ. Viertel. Math. not. Syllog. epist.

VERTELLVM, vel **VERTELLVS**, Anfractus. Gall. *Dérouer*. Inquisit. an. 1268. ex Schedis Praef. de Mazugues: *Et à S. Gabrielle: sçavoir Vertellum de Magnella, . . . et dicto Vertello de Magnella proveniatur etc.* Leg. forte *Vercellum*. V. in hac voce.

VERTENARIVM. Charta Thomae Regis Manniae an. 1055. in Monument. Anglic. to. 1. p. 718. *Cum piscari braciis, consuetudinibus, ancoris et Vertenariis.*

† **VERTEOLVS**, globus, qui ad extremitatem fusi additur, ut facilius verratur. Acta SS. t. 1. Aug. p. 64.

VERTERE. (1) Mutare. Domesday tit. *Wirecessire: Quando moneta frangebatur, quisque monetarius dabat solidos ad Londinum, pro cuius monetae accipiendis. Vertir et tunc en outre obeissance, in Litteris L. 1372. to. 5. Ordinac. pag. 4.*

(2) **VERTENTES CAUSAE**, quae respice coram iudiciis aguntur. Liberrat. villae de Podio-Mirolo. 1369. inter Ordinac. Reg. Edm. tom. 5. p. 313. *Concedimus presentiam, de gratia speciali, . . . causas coram dictis bajulis, iudicibus aut quatuor probis, cuius qua curia eorundem, inceptum Vertentes, ad se advocare nequeant.* (3) † *Gressus versus aliquem cum dirigere, accedere.* Ch. M. 1250.

VERTEVELLA. V. mox *Verrubell*.

VERTIBELLA, *Forfex medicamentorum*. Ita Glossae MSS. ad hunc locum Alexandri iatrofophistae lib. 1. Passionum: *Ex multa lauari bonum est, quando molesti humores in aure se vexerunt, et exis facius quod inueniatur et laetolabem i. Vertibella facit na-*

vr. VERTEVELLA. Ebrardus
un. in Graecifino c. 12.

*Est vestis ferrum longum pari-
terque rotundum,*

*Ostia quo firmo, dictum sit a
Velo verbo:*

*At Vertuellas quaedam fora-
mina dicas,*

*Quod versantur in his velles
quocunque feruntur.*

ista Consulium Andegan. cap. 3.

26. *Fecis praeterea aliam absidam*

cum ostio fusili, quod gwis et

ertenellis, et quatuor clauibus fir-

abatur. Haec excerpta ex Heberno

Mirac. S. Martini apud Baluz. to.

Miscell. p. 169. paulo aliter le-

untur: Gumphis, et Vertuellis, et

varior clauibus firmabatur. VER-

ICVLA, cardines, Papiæ. Verti-

illum et verticillum, σπῆδυλος, et

πῆδυλος, in Gloss. Gr. Lat.

RTIBILIS. (1) Murabilis, ani-

mo inconstans. Guibertus in Vita

ua lib. 1. c. 2. *Quamvis momenta-*

nea pulcritudo sit sanguinum instabi-

litate Vertibilis. (2) VERTIBI-

IS EQVVS, Cursor, stradiodro-

us equus, apud eumd. Murator.

tom. 2. pag. 439. col. 2. V. Campi-

tor.

RTIBILITAS LINGVAE, Mobi-

litas, Gall. *Volubilité*. Epistola lo-

hannis de Monferolio apud Marten.

to. 2. Ampl. Collect. col. 1420.

RTIBVLVM, idem quod *Vertebra,*

vel est instrumentum, cum quo carbo-

nes vertuntur in fornace. Vgutio.

Gloss. Lat. Gall. Vertibulum, Ronable

de fornase. Stephanus Episcopus

Redonensis in Vita S. Guillelmi Fir-

mati n. 16. Tunc subito latrunculus

veste nudatus propria, sinistra tuni-

cam, et dextra tenens Vertibulum,

ad pedes Firmati pronoluitur. Supra

baculum appellauit: Extraxit, qua

induebatur, tunicam baculo superpo-

suit. Pro vertebrarum compage oc-

currit in Mirac. S. Apri apud Mar-

ten. to. 3. Anecd. col. 1023. Nam

et Vertibulorum compages immensam

dedere creptum in restaurando suis

lectis.

VERTICALE. Glossae diuinae Hist.
MSS. *Cytharim, Cidarim i. obvara,*
Verticale.

VERTICILLVM. V. in *Vertibella.*

VERTICINARI. Gloss. Gr. Lat. *σχο-*
τόμας: Verticinar, tenebresco. V.
Vertiginare.

VERTICVLA, VERTICVLVM. V.
in *Vertibella.*

† VERTIFACERE, versare. Terrear.
Bellijoc.

† VERTIFOLIUM, plureus, in litt.
remiss. a. 1364.

VERTIGALIS, et VERTIGINALIS
BALEA, quae in orbem *vertitur,*
et mouetur. V. *Balea.*

VERTIGILENSIS, Trecorensis, Gall.

de Treguier: Trecoreum quondam

Vorganium est appellatum. Charta

Theobaldi Comitis Blesens. ann.

1185. apud Marten. to. 1. Anecd.

col. 627. Cum in basilicam S. Lanno-

mari conuenissemus Vertigilenfis Epi-

scopus et ego Aahys Comitissa, etc.

VERTIGINALIS. V. *Vertigalis.*

VERTIGINARE, circumuerrere, apud

Tertullianum de Pallio c. 3. Vide

Verticinari.

VERTIGINOSVS, Vertigine labo-

rans, apud Plinium lib. 23. c. 2.

Occurrit praeterea apud Leibnit.

tom. 2. Script. Brunsvic. pag. 317.

et alios.

† VERTILE, trochlea. Glossar. Lat.

Gall. Ms.

† VERTICOLOGVM, numella versa-

tilis. Arest. a. 1420.

† VERTILVS, versus, obuersus.

Lit. remiss. a. 1386.

VERTIVOLVM. V. *Vertebolum.*

† VERTO, quarta pars librae, in No-

crolog. Ms. Argent. V. *Ferto.*

VERTOLENV, Instrumentum pesca-

torium. Prouincialibus *Versonen,*

quod *Nasse* exponitur in Dictiona-

rio Prouinciali. Inquisitio an. 1268.

ex Schedis Praef. de Mazaugues:

Requisitus cui de Arelate deffenderant

praedictum flagnum, dixit quod Io-

anni Arquimbanda quem pignoraue-

runt de retibus suis et Vertolenis.

Requisitus quot retia abstulerant ei,

dixit quod quatuor sagittas retium et

tres duodenas Versolenerum. V. Ver-

sebolum.

VERTON. V. in *Festo*.

VERTONICA, *νεσός*, in Gloss. Lat. Gr. Salmasius, cui accedit Rigaltius ad Onofandrum emendat, *ven. tunica*, id est *Veneris tunica*: nisi, inquit idem Rigaltius, legendum sit *Vestonica*, *νεσός*; de qua herba ac voce egit Antonius Musa. Haec in Castigat. Gloss.

VERTKAGVS, VERTRAHA, Canis species. V. *Canis Veltris*. col. 89.

VERTVOLVM, V. in *Versebolvm*.

VERTVOSVS, Virtute praeditus. Oratio habita an. 1471. apud Acher. to. 9. Spicil. pag. 329. V. *Virtuosus*.

VERV, Sipes instar subulae praecutitus. Verus Inscriptio p. 61. HAEC AREA INTRA HANC DEFINITIONEM CIPPORVM CLAUSA VERVBVS. Charta Chrodogangi Episcopi Metensis, apud Meurissium p. 169. Cum palis molendinariis et *Verubus*, etc. Est etiam VERV, Armorum species. Apud Smaragdum in Grammatica MS. *Veru*, in Glossa superlineari, exponitur *sagitta*. Will. Brito l. II. Philippid. pag. 232.

Max hastas hastata manus configit in illum,

Quorum cuspis eras longa, et subulae instar acuta,

Et nonnulla velut Verubus dentata recuruis,

Cuspidis in medio uncas emissis acutos.

Infra:

Hic Verubus, cultris alter subularibus, arctas

Scrutatur thorace vias.

Vbi idem videtur *veru*, quod *βεῖρα*, in Gloss. Gr. Lat. *βεῖρα*, *είδος ἀκροῦ*, Canummentum, vbi forte leg. cum amento. *Βεῖρα*, *ἐπτάγεια* dicuntur Leoni et Mauricio in Tacticis, locis a Rigaltio indicatis in Gloss. Ioan. de Ianua: *Verutus*, quoddam genus pili. Papias: *Veruti*, genus, ubi *ferum* est solidum et productum, *δίττι*, quod *verubus* pugnent. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Verusatus*, *armes de hastes*. Ammianus lib. 19. *Retectisque gladiis et Verutis*. *Veretiont*, Italis. V. *Vere-*

sonus. *Viratons*, in Chronico Pet. IV. Regis Arag. lib. 6. c. 4. *Viratons*, Scriptoribus Gallicis, quibus et Broches dicuntur.

VERVDATVS, Veru transuerso clafirmatus, clausus, Gallis, *Veru* S. Augustinus Quaest. 23. super lib. Iudic. *Proinde aut alia clavis dicitur est, aut tale clausurae genus, quod sine clavi posset claudi, nec sine clavis aperiri. Nam sunt quaedam clavis, sicut ea, quae Verudata dicuntur.* Malim *Verusata*, vel *Verudata*, ex MSS. restitutum est in vlt. MSS. V. *Verutatus* et *Vera* 1.

VERVECARIVS PASTOR, *Veru* cum seu ovium custos. Charta Iriminae an. circ. 698. apud Mirae. to. I. pag. 243. col. 2. V. in *Elbix* 1.

VERVHIA, Salicetum, ut videtur Gall. *Saussaie*. Charta Comitatus Marchiae an. 1406. Cum omnia singulis ipsius mansi . . . *verubus*; arboribus, *Veruchis*, *verutis*, etc. Terrarium Apchou. 1511. Plus unam sauliam, *veru* ruke simul consiguais, etc.

VERVICARIVS, ut *Vernecarius* in Chron. Noualic. apud Murac. 2. part. 2. col. 744. V. *Berberis*.

VERVICVNE, Retis species, ut quod *Vernilium*. Charta an. 1176 ex Tabul. Partinac. apud Senot. to. 2. Antiq. Pictau. MSS. 499. V. *Versebolam*.

VERVILIVM, Retis species, instrumentum piscatorium, Gall. *Vernu*. Charta an. 1073. ex Tabular. Mster. S. Quintini in Insula fol. 15. In possessione vel quasi amonendi *Vernilia* ad alas, et magna ingenia a dicto ponte *Veru* sceno, etc. Infra: Cum *Vernilia* alas, etc. Rursum: Ad *conuassas* a foire, ad *Vernilia* *veru* et ad *saecum* *tansummodo* *piscantur*. V. *Versebolam*.

VERVISA, Panni genus, alias *Peters* dictum, anno 1. Ricardi Reg. cap. 8. Cowell. et Spelm.

VERVIT, Veritus est. Offic. Marab. de S. Pelagio to. 5. lum. p. Pro quo nec mori timuit, nec *Veru* lari *Vernis*.

VIR

RVLA, diminut. a Vern, Cochlear minor, Gall. *Vis*. Invenitur. S. Caecellae Paris. an. 1376. ex Bibl. Reg. V. *Vicella*.

RVM, pro Aequum. Acta purgat. Caeciliani apud Baluz. to. 2. Miscell. p. 96. Non est Verum ut pater affiges filium contra veritatem, etc. V. Baluzii notas ibid. p. 487.

RVNDVM, Rete. V. Sagena 1.

RVTATVS, Vern circumactus, in Glossario Gasp. Barthii apud Ludewig. to. 3. Reliq. MSS. p. 200. ex Baldeic. Hist. Palaest. V. *Vernatus*.

RVTVS, Mus Ponticus. Conc. ionon. an. 1480. apud Acher. to. 5. Epicil. p. 626. Neque federaturas latui suo non congruentes et maxime minus Vernusios.

RVTVM, Veru, Gall. *Broche*. Invenitur. an. 1379. ex Schedis Cl. V.ancelot: Item duo Vernia ferrea am pedibus.

VERZARIA, viridarium, Ital. *Verzere*. Murat. t. 5. Antiq. Ital. p. 104.

SAIOR, pro Ignobilior, Gr. *συνήγορος*, apud vet. S. Irenaei interpr. lib. 1. c. 5. num. 4.

SCARIVM, Vita Calixti II. PP. apud Murator. to. 3. p. 430. col. 2. *dedicantis duas camerarum contiguas, una into Vestario, quod sub eis fieri ceceras. f. Vestiarium.*

SCES, *εὐχέσις*, in Gloss. Lat. Gr. Leg. *Vescus*, ut in Gloss. Gr. Lat. V. *Vesculentus*.

SCHERIA, Ottoboni Annal. Geuon. ad an. 1181. apud Murator. o. 6. col. 356. *Gualterius de Moach dmetatus Guibelmi Regis Siciliæ cum maximo feto de galeis et Vesceriis plurimis cum milibus venit in portum Iannae. Vbi Codex alter habet, Vscheriis, ut observat Muratorius: at legendum existimo Vfferiis, pro significantur naves, quibus equi transuehantur. V. Huisferium.*

SCILIAE, *χαῖρας φρυγες*, in Gloss. Lat. Gr. Vulcanius ex Charito emendat: *Quisquiliae, χαῖρας φρυγες*.

SCOMITESSA, Gall. *Vicomtesse*, *Viccomitissa*, in Charra an. 1212. x Tabul. S. Martialis Lemouic. n. VI.

VESEVLENTVS, *Delicis et efcis plenus, vel vescis; Vesculentia, deliciarum vel vestorum copia. Vgutio. Catholicon paruum: Vesculentia, Abundance de viandes. Gloss. Lat. Sangerm. Vesculentia, Habundance de delices en viandes. Vescus, manjables en delicias à mangier. lo. de Ianua. Vescus, comestibilis, vel ad vescendum habilis, vel vescibilis Vel vestus, deliciasas: unde vesculus, etc. V. Festum, etc.*

VESDVM, Glattum, ut videtur, idem quod *Guisdium*. Tabul. S. Andoeni Rotomag. inter Probat. Hist. Ebroic. p. 9. *Vainesas dectuas lini, canabi, tertiam partem Vescdi, lanae, agnorum, omniumque minutarum decimarum obductiones undecimas. V. infra Wofdia.*

VESMETVM, pro *Vesmetum*, vel *Visnetum*. V. in *Vicinus*. Leg. Norman. apud Ludewig. to. 7. Reliq. MSS. p. 148. *Si vero pars adversa hanc dilationem esse factam fraudulenter moneris, inquisicio fieri debet de puerperio per homines de Vesmeto, et partus ad visionem multis demonstrari.*

VESO, Felis seu cati species, Gallis vulgo *Pussis*. Petrus Venerabil. in Statutis Ord. Cluniac. c. 17. *Ad cooperatoria facienda solummodo, sicut hoc magis placuerit, Pusiorum: et iuxta aliorum linguam, Vesonum pelibus utantur.*

VESONA, Sueffio, *Soissons*, dicitur Paschasio Radberti in Inscriptione libri de Partu B. M. V. quem venerabili matronae Christi, una cum Christi virginibus *Vesona* monastice degentibus nuncupavit. Quod vocabulum non errore amanuensis scriptum esse probat Mabillonius saec. 4. Bened. part. 2. p. 131. cum ex Codicibus MSS. tum ex tribus locis Expositionis psalmi 44. ejusdem Radberti in quibus reperitur; maxime vero quod Prolemæus *Vesones* et Strabo *Vesones* appellant Sueffionenses. Consule Mabillonium loco laudato.

VESPA, Gregor. Turon. de Vitis Parr. c. 10. *Examen mirabilium aque sacrae masticum, quas vulgo Ccc Vespas*

Vesper vocant, reperit. Atqui vox Latinis cognita: Plinio praefertim lib. II. c. 21. a quo describitur, sed videtur expressisse vocem vulgarem *Wespe*, ut Germani effertur, Gall. *Gespe*. **VESPETVM**, Locus, ubi vesperae abundant. Ioan. de Ianua.

VESPER PRIOR, Peruigilium. Carmen apud Mabill. to. 4. Annal. Bened. p. 287. laudatum, ubi de Northeri obitu:

Vespere natalis Petri petis astraguriore.

VESPERAE, una ex horis Ecclesiasticis, quae sub vesperam dicitur, quam eandem esse cum *Lucernario* voluit viri docti. Vgutio: Hae vesperae, significat id temporis, in quo pulsatur illud officium: hi vesperi, ipsum officium. *Vesperti* siquidem cantantur: sed *vespere* pulsantur. Quidam tamen non distinguunt inter *vesperas* et *vesperos*, quantum ad officium. Caeremon. MS. B. M. Deauratae Tolos. Alia erunt de omnibus sanctis usque ad *Vesperos*. Infra: Es post *Vesperos* fit commemoratio de obitu S. Martini. **VESPERTINALES**, Horae scilicet. Concilium Aquisgran. II. c. 2. can. 9. *Vespertinales* quoque in vigilia Paschae melius celebrandae sunt propter laetitiam Resurrectionis Domini, quam dimittenda. *Vespertinalis* Synaxis, in Ordine Romano, apud Mabill. Liturg. Gall. pag. 109.

VESPERALIS. Charta an. 1157. apud Thomasser. In Biturig. pag. 700. Promitto enim per fidem meam, quod contra promissa vel aliquod promissorum per me *Vesperialium* non veniam in futurum. Manifestus error, pro vel per alium.

VESPERATUS, ad vesperam perductus. Acta SS. to. 7. Maii p. 398. Confestim pluviae aperti nubibus de coelo descendentes, ingruunt saepe, *Vesperato* festo. Die jam *Vesperato*, apud Solin. cap. 16. *Vesperare*, *Avespir*, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Vesperare*, *εσπερῆσαι*, in Gloss. Lat. Graec.

VESPERI. V. in *Vesperae*.

VESPERIA, Vitium, ut vocatur, actus in Universitatibus ad conferendum *Dofloris* dignitatem, seu *Disputatio*, quae a Baccalario fit pridie quam *Birreto* doctorati donetur, in qua disputant tres Doctores cum eodem Baccalario. Nicolai Trinettus in Chron. an. 1282. *Post disputationem, quae Vesperiae appellantur*. Statuta Facultatis Theologiae in Academia Viennensi in Austria tit. 16. *Post haec Vesperiae litterales secundum modum Parisienses impetunt, quem hic recipimus, sit hoc quod per aliquos dies, ante festum decem vel circa, Licentibus Vespertiendus in capite venit una cum doctis per domos omnium Magistrorum, et Baccaliorum formam portante eis titulum quaestionum propter, quarum duae disputandae sunt in Vespertiis, et duae in aula, et.*

VESPERIANDUM. V. in *Vesperia*.

VESPERTILIO, Serotinus. Gloss. Isid. *Vespertilio*, *νυκτερίξ*, in Gloss. Lat. Gr.

VESPERTINALIS. V. in *Vesperae*.

VESPERVGO, Vesper, tenebrae vespertinae. Gloss. Lat. Gr. *Vespergo*, *νυκτερος*. Vita S. Hugonis Episcopi Heduenfis apud Mabill. lit. Bened. p. 99.

VESPETVM. V. in *Vespa*.

VESPILIO, Grassator nocturnus. Mirac. S. Cunerae to. 2. lum. p. 94. *Fuit captivatus a raptoribus, vocatis Vespilionibus et captivus a eisdem ductus in quendam silvam*. Pro militum specie occurrit in Chron. Astensi apud Murator. to. II. col. 264. *Quidam Regis Vespilionum, et soldati, de Ast exevantes intrant in Saffellum, et villam intrantem locum omnibus spoliaverunt*. V. 1391. 11. eadem notione, apud Rigordum p. 5. p. 51. Vocis origo aperitur in *Vispilio* suo ordine.

† **VESPRATARE**, sub vesperam commedere, in Aët. Inquisit. Cancell.

† **VESSA**, vicia, in Ch. 2. 1396.

VESSEIL. Ioannes in Archivis lib. 2. cap. 10. *De potu superius*.

Rego vagante cypho distansse gaudere Vessil

Ingemineus Vessil, labor est plus perdere vini
Quem fecit, etc.

Vbi ad marginem scriptum *Wessil*; forte ex alio exemplari, quae quidem ferri potest lectio; qua Gallium *Verses* exprimitur, i. *fundamentum*. *) Idem ac *wesheil*, saluus *lib*, formula veterum tam salutandi quam propinandi, cui respondet *beet, drinkheil*, bibe salutem tuam.

VESELLA, Vasa, vasarium, supellex. Charta an. 1349. inter Probat. list. Sangerm. p. 174. col. 1. V. *assella*. **VESELLAMENTUM**, eadem notione. Litterae Edwardi III. reg. Angl. an. 1338. apud Rymer. a. 5. p. 60. V. in *Vaiffela*. **VESELLUM**, Pari intellectu, in Litteris Henrici IV. Reg. Angl. an. 1411. ibid. p. 709. V. *Vezelamentum*.

VESSIDA. Computus ab an. 1333. d. an. 1336. to. 2. Hist. Dalph. p. 75. *Pro uno baculo de ebore et Vestidis parvis sex, saren. III. gran. vi.* Forte pro *Bessida*, globulus, *bell. Bessette*, ut paulo ante legitur.

VESSILLUM, pro Vexillum in eodem Comput. p. 276. *Pro vagina lanceae Domini ad apportandum Vessillum ante Dominum et pro uno laqueo et fusa pro ipso Vessillo, saren. 1. ann. XIV.*

VESTARARIUS, idem qui *Vestiarus*; qui vestium vel thesauri curam habet. Apud Anastasium p. 99. *apudulus vestiarus*, Desiderii Longob. Reg. in aliis codd. *Vestiarus* uncupatur. *Vestiarus* summi Pontificis apud eundem in S. Hadriano ag. 114. et in Leone III. p. 181. bi alii codd. habent *vestiarus*. *Serius presbyter et Vestiarus* ejusdem Hadriani PP. apud Baluz. tom. 7. fiscell. p. 122. *Vestiarinus* *Ranenae*, apud Guill. Bibliothecar. p. 14. V. *Vestiarus*. **VESTARIAVS**, pro *Vestiarus*, apud Anast. Biblioth. in Stephano IV. PP. an. 3. Murator. pag. 190. col. 2.

VESTARIVS, idem in Ch. a. 1199.

† **VESTATI**, i. q. *Vesti*, dignitas Palatina apud Imperatores Byzantinos. Murat. t. 2. Anriq. Ital. p. 36.

VESTERARIA, quae vestium vel thesauri curam habet. Agnelli Pontif. apud Murator. to. 2. pag. 124. *Vix autem in illis diebus in ipse erat Regis palatio fortis nomine Helmegis, qui Vesterariae Reginae concubitu fruebatur; quem Regina accersitum hortabatur ut Regem extinguere. . . Quo excogitato consilio vocans Vesterariam suam, et ait ad eam, etc.* Pluries ibi. V. *Vestiaritae*, et *Vestiarus*.

VESTI, ex Gr. Βέστη, Dignitas Palatina apud Imperatores Byzantinos. Lupus Protospata in Chron. an. 1051. *Descendit Argyrus Magister, Vesti, et Dux Italiae*. Charta verus apud Vghellum tom. 7. Ital. sacrae p. 393. *Nos Ioannes Dominus gratia Dux, et Imperialis Patritius, Antypheus, Vesti*. Iis praerant *Bedezum*, quorum dignitas illustris fuit. Horum meminit Ioannes Euchaitarum Episcopus p. 30. Bryennius lib. 1. n. 14. Scylitzes, Zonaras, et alii locis indicatis in Notis ad eundem Bryennium. V. *Vesti*.

VESTIA. (1) Hispanis pro Bestia. V. supra in *Barrium*. (2) **VESTIA**, *icris*, in Gloss. Lat. Gr. Log. *Vesta*. (3) **VESTIAE**, *Balbac*. Gloss. Iisd. Expendant viri docti, *Vestes, barbae*; ex Virgillii Interpretibus ad Aeneid. 8.

Aurea caesaries illis, atque aurea vestis.

Vbi Seruius: *Aurea vestis, hoc est barba, unde contra innestes dicuntur imberbes*. V. *Vesticeps*.

VESTIARIA. V. *Vestiarium* et *Vestiarus*.

VESTIARITAE, Nobiles aulici, qui circa *Vestiarium* Principis versabantur. Willel. Tyrius lib. 20. c. 26. *Sed et suis nihilominus non longe ab eodem Palatio honesta simul et comoda fecit hospitia praeparari: ubi etiam sicut prius, impensas non solum necessarias et voluptarias superaffluentes Vestiaritae, et hi, quibus id officii deputatum erat, magnifice et*
Ccc 2 *super.*

Vesper vocans, reperit. Atque vox
Latinis cognita: Plinio praefertim
lib. II. c. 21. a quo describitur, sed
videtur expressisse vocem vulgarem
Wespe, ut Germani effertunt, Gall.
Guespe. VESTETVM, Locus, ubi
vespae abundant. Ioan. de lanua.

VESPER PRIOR, Perugillum. *Cr-*
men apud Mabill. to. 4. Annal.
ned. p. 287. laudatum, ubi de
heri obitu:

Vespere natalis Petri

VESPERAE, una ex hor-
 cis, quae sub vespere
 quam eundem esse,
 voluit viri docti
 sperae, significat
 pulsatur illud
 ipsam officium,
 tantur; sed.
 dam tamon
 speras et
 cium. C
 rae
 sanct
 po
 o

et aure contextas quatuor, etc.

(1) Vestis ipsa, vel vestis genus.

Councilum Budense an. 1279. c. 61.

Omnes in eodem Monasterio vel regu-

lari Canonica, et sub eadem professio-

ne morantes indifferenter uno et eod-

em Vestiaris induantur. (5) Certa

pecuniae alterius rei pensio quae

ad vestes emendas erogabatur, Quo-

quid ad vestes pertinet. Charta ann.

1136. apud Marten. to. 2. Ampl.

Collect. col. 96. Duae portiones de-

cimationis ad Vestiarium fratrum no-

strorum pertinebant. Tabul. Bituric.

Praeterea concedimus in Vestiaris et

calcearia fratrum monachorum, sicut

fuerns olim, omnes feras annuales

mercatis. V. Vestisura.

VESTIARIUS, a vestibus, qui vestes

curat. Papias: Vestiaris, qui ve-

stibus praest. Gloss. Lat. Gall. San-

germ. Vestiaris, vestear, c'est celui

qui vest. A veste, in veteribus in-

scriptionibus. Alia: L. AGRIO

VESTIARIO TENVIARIO IMP.

CAES. ANTONINI PII. Vestia-

rius Tenuarius, i. e. tenuissimorum

VESPER

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

VESPER

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

VESPER

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

VESPER

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

VESPER

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

vesper

*superabundanter non cessant minif-
fiare. V. quae de Vestiaris anno-
tauit Cangius ad Alexiadem pag.
285. et Gloss. med. Graecit. in vi
Bisns.*

VESTIARIUM. (1) *Erogatio ve-
stium*, in Gloss. Lat. MS. Reg. cod.
1013. in Glossis Isidori, *Erogato-
rium*. (2) *Locus*, in quo asser-
vantur vestes. Kero Monac. *Vestia-
rio*, *wahshuse*, i. domus vestium.
Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Vestiarium*,
Vestiaire. **VESTIARIA**, apud Ingul-
sum p. 366: V. Pancirolum ad Noti-
tiam Imperii Oriental. c. 81. (3) *Lo-
cus*, ubi non modo vestes asseruan-
tur, sed etiam cimelia, atque adeo
thesaurus et pecuniae. Hesychius:
*Βεστίαριον, τόπος ὅπου τὰ χρίματα
τιθένται καὶ τὰ ἱκεῖνα τὰ κοινὰ.*
Bulla Ioannis III. PP. apud Baronium
an. 559. n. 5. *Insuper ex sacro no-
stro Vestuario haec donaria contali-
mus: videlicet crucem unam auream
pensantem libras sex, calicem unum
aureum pensantem libras duas, duas
argenteas pensantes libras quatuor,
vestes etoque sericas cum gemmis al-
bis, et auro contextas quatuor, etc.*
(4) *Vestis ipsa*, vel vestis genus.
Concilium Badenense an. 1279. c. 61.
*Omnes in eodem Monasterio vel regu-
lari Canonica, et sub eadem profes-
sione morantes indifferenter uno et eo-
dem Vestuario inhiuantur.* (5) *Certa
pecuniae alteriusve rei pensio quae
ad vestes emendas erogabatur, Quic-
quid ad vestes pertinet.* Charta ann.
1126. apud Marten. to. 2. Ampl.
Collect. col. 96. *Duae portiones de-
cimationis ad Vestiarium fratrum no-
strorum pertinebunt.* Tabul. Bituric.
Praeterea concedimus in *Vestiaris* et
calcearia fratrum monachorum, sicut
fuerns olim, omnes feras annuales
mercatis. V. *Vestitura*.

VESTIARIUS, a vestibus, qui vestes
curat. Papias: *Vestarius*, qui ve-
stibus praest. Gloss. Lat. Gall. San-
germ. *Vestarius*, *vesteur*, c'est celui
qui vest. A veste, in veteribus In-
scriptionibus. Alia: L. AGRIO
VESTIARIO TENVIARIO IMP.
CAES. ANTONINI PII. *Vestia-
rius Tenuarius*, i. e. tenuissimorum

*pandorum amplex, in Inscript. se-
pulchrali apud D. de Montfaucon ro.
9. Antiq. expl. p. 92. VESTIA-
RIA, apud eundem Warochidum
lib. 2. c. 28. Vestiaris ancilla, quae
vestiaris domestici curam habet, in
Leg. Alaman. tit. 80. §. 1. In Mo-
nasteriis seminarum: *Vestiaris* duc-
tur, quae totum, quod ad curam in-
dumentorum spectat, praebet, etc.
apud Abaelardum p. 157. **VESTI-
ARIUS**, Dignitas in Ecclesia Cate-
drali Magaloniensi, instituta a Ri-
nerio Episc. ann. 1247. cuius curae
incumbebat: *Induere omnes Canoni-
cos et Conuersos, exceptis Prioribus,
qui tenentur dare Vestiaris singulis
annis pro singulis Canonicis, qui
induere consueverunt, 40. solidos.*
etc. V. *Gariellum*. Obtinuit etiam
dignitas in Ecclesia Nemusensis,
colligitur ex Charta an. 1203. Chro-
tophylacii regii: *Ego Raimundus
Dei gratia Dux Narbon. . . .
cedo et lando tibi Hugoni et Ludo-
mano Vestiaris Ecclesiae Nemusensis*
etc. **VESTIARIUS** etiam ipse
Monachos dicebatur qui vestibus
monachici curam habebat. Charta
an. 1393. **VESTIARIUS**, cui
Vestiaris duntaxat, sed et *Tapetis*
et *Cimeliorum*, cura committitur.
Ita non alius est Pandulus *Vestiaris*
Desiderii Longobard. Regis e.
Anastasio Biblioth. in S. Hieron.
p. 99. *Vestiaris* Pontificum *Leu-
norum* non semel occurrunt, etc.
eundem p. 114. 121. quorum
nomen indicat Ioan. Diaconus lib.
V. *Vestiaris*.*

VESTIBULUM. (1) *Vestium in-
cristia.* Vita S. Wilhelmi co. 1. Apud
p. 626. *Oratione completa Vesti-
bulum ingreditur, et ad Missam
brandam sacris vestibus induitur.*
(2) *Odo in Carm. de vera Erce
fortuna apud Marten. rom. 3. An-
col. 358. ubi de prophano sancto*

*stansque ex more sacro
Vestibulum patramque pater-
stis acerbum
Egreditur, sanctumque infer-
taribus ignem*

Log. videtur Thoribulum.

V551

ESTICEPS, Pubertatis annos ingressus, vel etiam emensus. Vita S. Hugonis Mon. apud Mabill. saec. 5. Bened. p. 94. et to. 2. April. p. 764. *Non post multum quippe temporis suorum effectus Vesticeps, ad Leviticum promotus est gradum.* Occurrit apud Tertull. lib. de Anima cap. 56. *Bestus: Vesticeps puer, qui iam vestitus est pubertate: e contra inuestus, qui necdum pubertate vestitus est.* V. *Vestiae*.

ESTIFICINA, Ara vestes conficiendi, vel ipsa confectio. Tertull. de Pallio cap. 3. *Tantum igitur paraturam materiarum ingenia quoque Vestificinas profectus, etc.* **VESTIFICIVM**, eadem notione, in Gloss. Lat. Gn. *quaromodo, Vestificium.*

ESTIFICVS, **VESTIFICA**, **Vestium artifex**, in vest. Inscript. 578. 6. 7.

ESTIGABILIS CANIS V. *Canis*, col. 90.

ESTIGARE dicitur dominus, cuius competat persequendi suos homines, cum eo inconsulto ad alium domum transferunt. Compositio inter Mathildem Teneraemundae dominam et Ioannam Flandr. Comit. an. 1231. apud Miraeum tom. 1. p. 741. col. 1. V. in *Secta* 4.

ESTIGARIVM. Vita Aldrici Episcopi Cenoman. apud Baluz. to. 3. Miscell. p. 33. *Postquam inuenis traditiones et precarias, sine privilegia, et strumenta multarum Chartarum in Vestigario sine armario, etc.* Vbi legend. videtur *Vestiaro*. V. in hac voce.

ESTIGIVM, Pes, Gell. Pied. Vita S. Leonis PP. IX. apud Mabill. saec. 5. Bened. part. 2. p. 64. *Nec pro illo saeculari impedimento quemquam licet omittas, quin omni mane ipse per se pauperum turbae deferat, ac laudatim exemplo, eorum Vestigia habendo victum sufficientem tribueret. Terrarum vestigiis latera persequere, i. vnguibus, in Cod. Theod. lib. 9. tit. 12. leg. 1.* **VESTIGIVM MILE**, Vestigare, vestigium sequi, a Decretione Chlotarii II. Regis ap. 16. V. *Haesum*. **VESTIGIA MERITATIS** dicuntur *argumenta*,

vestes, scripturarum conlatio, in Cod. Theod. lib. 9. tit. 19. leg. 2.

VESTIGVAL, pro Vestigal, in Charta Geruassii Milit. ex Tabul. Ceno-man. V. in *Vestigial*.

VESTIMEN, Vestimentum. Viriur Felix Gyrwenus in Vita S. Guthlaci m. 16.

VESTIMENTI • CLAVIA, Vestiarium, Bollandistis, ex Testam. Berichrami tom. 1. Iunii pag. 722. Melius apud Mabill. tom. 3. Analect. pag. 131. *Vestimentum damica*, i. e. *Damascena*. V. *Paricla*.

VESTIMENTVM. (1) *In Vestimento jurare*, in Leg. Frison. tit. 3. §. 4. V. in *Iuramentum*. (2) *Missio in possessionem*. V. infra in *Vestire* 1. (3) Charta Iohannis Reg. Franc. ann. 1361. ex Regest. 90. Chariophyl. Reg. ch. 608. *Et quicumque haberet domos, hospitium seu Vestimenta prope muros et fortalitium . . . ubi inimici se possent includere, etc.* Legendum *Vestimentum*, vel *Bastimentum*. V. in his vocibus. (4) *Aulaeum*. V. *Vestis*.

VESTINA, Tirulus ecclesiae, in qua feria secunda post Dominicam 2. Quadragesimae statio erat, ut legitur in Capitulari Euangeliorum, quod Codici Luxouienfi Evangelia comploctenti subijcitur; ubi rectius in *Vestina* habetur quam in Calendario Frontonis, inter *Vestina*.

VESTIO. V. mox in *Vestire* 1.

VESTIPICA, femina, quae vestes plicat. Papias, et Glossae Arabico-Lat. Occurrit apud Quintil. Declamat. 363. *Vestiplicas*, qui viris idem officium praestant, apud Reines. Inscript. 9. 64. et 11. 90. vnde apud Nonium legendum est fortassis *Vestiplici* pro *Vestispici*, et *Vestiplicae* pro *Vestispicae*, apud Plaut. Trinum. Act. 2. sc. 1. vti praefert Codex MS. Camerarii, auctore Graeuio ad Gloss. Iisd. in hac voce.

VESTIRE. (1) *Possessionem conferre rei alicujus, Inuestire*. *Vestir*, in Consuetud. Laudunensi art. 227. Notitia an. 993. apud Marten. to. 1. Ampl. Collect. col. 350. *Abbas nimium credulus promissionibus vicecomitis et suorum, apprehendens vire-*

gam suam dixit: In tali conventionione, ut locuti estis, audiens me, Vestio vos; et ita Vestitis eum, etc. Occurrit passim. VESTITVS, qui de re aliqua inuestitus est, qm rem possidet. Charta Caroli C. Regis apud Beslium pag. 229. Unde Cenobium S. Dionysii Vestitum fuerat a bonis Donum sumentibus hominibus. MANVM ALICVJVS VESTIRE, Traderé, inuestire: Manus vestita ejus, cui traditio facta est. Lex Bajwar. tit. 17. §. 3. Mei antecessores tenuerunt (territorium) et mihi in alodium reliquerunt, et Vestita est illius manus, cui tradidi. Charta Almann. Goldasti 58. Post meum discessum ipsas res ad Monasterium S. Galloni admelioratas reuertant, absque ulla contradictione vel minatione, manu Vestita, partibus meis . . . possideant. VESTITVRA, inquit Vadianus, hoc ipsum est, quod Inuestitura, hoc est, in possessionem missio, aut possessionis securitatis et confirmatio, quam et beneficium illa secula, et feudum, quod fere a Francis natum et inductum est, vocant. Et lib. 3. p. 88. Vestituram intelligi ait, jus possessionis concedendum, quod Episcopi Abbatesque a Principe accepissent, nisi videri queat Vestituram dici, quae leuiter dicitur. Capitula Caroli M. lib. 4. c. 19. Es coram eis rerum suarum traditionem facias, et fidejussores Vestiturae dones ei, qui illam traditionem accipit, ut Vestituram facias. IN VESTITVRA, rei alicujus esse dicitur, qui hanc possidet. Praeceptum Caroli M. pro Hispanis, editum a Steph. Baluzio: Et dixerunt, quod aliqui pagenses . . . eos exinde expellant contra justitiam, et tollant nostram Vestituram, quam per 30. annos et amplius Vestiti fuimus, etc. Capitula ejusdem Caroli M. lib. 4. c. 34. Si quis propriam nostram, quod in Vestitura genitoris nostri fuit, alicui querenti sine nostra iussione reddideris, etc. Discrimen tamen inter vestituram et possessionem videtur posuisse Ioannes IV. PP. in Epistola ad Isaac-Syracusa, num Episc. edita ab Holstenio: Majus enim suis possessionem

dare quam se Vestituram concedere. In eo duntaxat differunt quod haec nudam traditionem, illa vero securam stabilemque possessionem aequivat. VESTITVS, Beneficiarius, feudum, quo ab alio quis inuestitur et opponitur acquisitio. Charta circ. 1095. ex Tabul. S. Victor. Massil. Nos pariter domum digne de hereditate nostra quae nobis per compensationem, vel per Vestitum uenit. VESTITIO, eodem uocatur, notione. Charta en. 1001 apud Mabill. tom. 4. Annal. Bes. pag. 176. Facio hanc donationem . . . de ipsa villa, quam vocant Caponias, de ipsa scilicet medietate quam ego propter Vestitionis causam ibi habeo, vel habere debeo cum degravitate et aliisque villa diminuat. Nisi tamen propter Vestitionis causam intelligas ratione culturae. VESTITURA, in aliquot Consuetudinibus municipalibus idem valet, quod Vestitura, aut inuestitura, ut in Legem. tit. 226. et aliquot aliis. VESTIMENTVM, idem quod Vestitura, Missio in possessionem, ipsa possessio. Bracton lib. 1. Tract. 1. c. 1. Possessionem quam Inuestitionem vocat, in ecclesiis quae non uallatur aliquo Vestimento legitima vestitura. VESTITURA, vestitura. Charta S. Bonifacii ad finibus Fuldenis Monasterii, apud Browerum lib. 1. Anriq. Fuld. VESTITVDO, eodem significatur. Tradit. Emmeram. c. 45. apud Hertzium to. 1. Anecd. part. 3. col. 32. Einhardus et Erhardus Vestitus fecerunt Adalwinus Episcopo et omnibus quorum hic commemoramus. Sed leg. forte Rodinus V. in hac voce. VESTITOS, alterum vestis, seu in possessionem mittit. Tradit. Emmeram. c. 204. col. 204. VESTITVRA, sus, qui quotannis exfoluitur signum concessae vestiturae, seu possessionis, re tamen ipsa etiam dum obrenta, ut ex diceodis manifestum fiet. Charta Caroli C. 855. in Spicilegio Acheriano to. 1. p. 117. Eo videlicet modo et re ut Lambertus fidelis noster debet

que sunt jundictam Ecclesiam S. Stephani propter Vestituram singulis annis nonagis et decimam, ex ea persolvens, ipsam jure beneficiario et usufructuario interim seneas, etc. Eadem verba habentur in Charta ejusdem Caroli an. 3. in Tabulario Eccles. S. Cyrici Niuernensis. Vetus Charta in Tabulario Ecclesiae Vienneus fol. 16. Tali itaque tenore, quatenus dum vino, ex eisdem rebus usum fructuarium obtineam, et omni annuo praedictae Ecclesiae modium unum vini in Vestitura persolam. **VESTITIO**, eodem intellectu. Vetus Notitia in Tabul. Abb. Belliloci in Lemovic. In unaquaque villa cedimus unum mansum, et in unaquaque manso de tota vicaria sua damus eis 4. denarias et 1. gallinam, et tertiam partem de omnibus placitis, et de Vestitionibus similiter. **VESTITIO**, eadem notione, in Tabulario Conchenensis Abbatiae in Ruthenis, et in Tabul. Prioratus de Domina in Delphinatu crebrius occurrit. **VESTURA**, Pari significatu. Charta an. 1273. ex Chastul. Campan. fol. 449. col. 2. **VESTITURA TESTAMENTI**, Censui, qui quotannis exsoluitur in signum concessae vestiturae earum rerum, quae post mortem testatoris in possessionem donantur. Tabul. Latiniae. Pro Vestitura vero hujus testamenti quotannis tres modii vini in nomine sanctae Trinitatis exhibeo ad elemosinam. **ADVESTIRE**, idem quod Vestire, Investire. **ADVESTITURA**, in Consuet. Castellaniae Insulensis art. 46. Namurcensi art. 48. 70. 75. **REVESTIMENTVM**, Iterata missio in possessionem. Charta an. 1242. ex Chastul. Maurigniac. V. Reinvestire. (2) Colere, agrum excolere. Notitia an. 993. apud Marten. tom. 1. Ampliiff. Collect. col. 349. Igitur cum . . . terra Tolonenfis coepisset Vestiri, et a caltoribus coli . . . His ita gestis, venerunt Theodericus et Noe fratres ad Adalardum abbatem, rogantes cum verbis blandis, ut concederet eis Casuedram Vestire ad medium vestem, quod et factum est. Abbas vero missis debuis capis terram quae est ante eccle-

siam S. Damiani ambianter excolere, et huc illuc rumpere terram ad faciendas condaminas. Noe vero et Theodericus dixerunt ad alterutrum: Isti monachi semper habebant totam terram raptam (rupram) et nos qui dicimur Vestitores, quandoque erimus illusi, nihil habentes, etc. Domine abba, colligite me in medietatem terrae, et vestite me in tali conventione . . . Domine abba, isti vestri Vestitores exhibuerunt vobis unquam mel vel ceram? Bonaldus debet ipsam terram Vestire et edificare, in Charta an. circ. 970. ex majori Chartul. S. Victoris Massil. fol. 135. Hinc **VESTITVS AGER** dicitur, cui fructus insunt, et abso opponitur, seu inculto. Paulinus in Panegyrico pag. 523.

Cornice nulla suis emergere semina campis,

Ne prius intereant labe soluta putri.

Nada seris, Vestita legis, jecis arida grana,

Atque eadem fructu multiplicata menis.

Colonia vestita, in Concilio Valentino III. an. 853. c. 9. *Vinea vestita*, in Chartul. Matifcon. fol. 57. *Mensura vestita*, in Tabulario S. Flori in Aruernis: 4. sextaria et eminae bladi ad mensuram Vestitam S. Flori. V. Absus, Mansus, col. 240. **VESTIVS**, eodem intellectu. Charta Elizabethae Comit. an. 1224. ex Tabul. Abbat. de Balaneis, nunc de Valois dioec. Ambian. **VESTITIO**, Mansio, domus cum agri culti portione. Charta an. 1153. inter Probat. to. 2. nouae Hist. Occitan. col. 548. Debent in hoc honore ipsi fratres hospitalis quinque Vestitiones cum hominibus ad minus ponere. Si autem ibi plus ponere voluerint, eis licebis usque ad xii. quae Vestitiones unaquaeque habeat hortum suum unius sextariae sine quarto et decima: ultra xii. quantascumque voluerint, dam tamen hortum non habeant . . . Praeterea si aliquibus fortuitis casibus Vestitiones sugradiciae destructae vel derelictae fuerint, debent eas reedificare

ficare et reformare archidiacono abbas S. Guillelmi *Quamdiu autem mansus sine Vestitione fueris, habebis in eodem manso jus pascendi, etc.* VESTURA, fructus quilibet agro haerentes. Leges Inae Regis c. 69. *Qui habet 20. hidas, debes committere 12. hidas Vesturae terrae, quando velis abire.* VESTIS, eodem significatu: hinc ad medium Vestem vestire, dare, est pro medietate fructuum agrum colere. *Deherant ei ad medium Vestium,* ex Tabul. S. Victoris Massil. regnante Rodolpho Reg. Alam. V. supra Vestire 2. (3) HAERETICVS VESTITVS, Conuictus. V. Haeretici. (4) OBLIGATIO VESTITA, quae nuda opponitur apud Britonem de Legib. Angl. cap. 28. initio, quae scilicet velatur vel re, vel verbo, vel scripto, vel mutuo consensu, vel denique firma iunctionis, etc. (5) FACTVM VESTITVM, seu quod habet vestimentum, opponitur pacto nudo, ex quo scilicet non nascitur actio. Contrahitur autem obligatio ex sex vestimentis, quae omnia dicuntur Vestimenta passionum et donationum, quae recenset Fleta l. 2. cap. 56. §. 3. et seqq. (6) Aulacis ornare. V. in Vestis.

VESTIS. (1) Aulacum, et maxime sic appellantur ea quae sacrarum aedium parietibus appenduntur: vel panni sacri, et qui altari, aut circa altare, aptantur. Gregorius II. PP. in Epist. 2. ad Leonem Isaurum: *Cum sanctas Ecclesias simbriasis Vestibus conuestitas et variegatas inuenisset, eas ornatu priuasti atque vastasti.* VESTIMENTVM, eadem notione. Testamentum Widradi Abbatis Flaviniae. ann. 1. Theodorici Regis: *Vel reliquas fabricaturas, seu ministeria Ecclesiae vel strumenent chartarum, libros vel Vestimenta Ecclesiae, vel omne praesidium, quod viuens possidere videor, etc.* Vasa et vestimenta Ecclesiae, apud Herardum Turonensem in Capitulis cap. 20. VESTIRE, Aulacis ornare. Liber Sacramentorum Gregorii M. pag. 156. edit. Menardi: *Post haec vestiatur altare, cum Ausiphona: In velamento*

alarum tuorum, etc. (2) DE VESTIBVS, et familiis alienis regum, apud Continuatorem Chronici Niziac, an. 1314. V. Roba. VESTIS APOSTOLICA, Scapulare monasticum. V. supra Scapulare. VESTIS BELLICA, id est, lorica, in Lege Anglior. tit. 6. §. 5. VESTIS CORDATA, Certa ratione tota Conc. Terracon. an. 1382. apud Marten. to. 1. Ampl. Collect. c. 279. Statuimus quod clerici omnes provinciae Terraconensis, sine sui faoris, sine in minoribus Ordinibus constituti, non portent nec tudeant camisias, tunicas, vel alias Vestes cordatas. V. Cordatae Tunicae et Cordellatus. VESTES FERITAE, Ex pellibus ferarum. *Domus Vestes feritas quas habebant.* Chron. Mutin. Iohan. de Bazar apud Mutator. tom. 15. col. 66. VESTES INNOCENTIAE, quibus baptizati induuntur. Sacra Eccl. Nannet. apud Marten. to. 4. Anecd. col. 954. VESTIS INDIVIDUATA, Vetera, quae non deunt in Statutis Eccl. Aurel. apud Marten. tom. 7. Ampl. Collect. c. 1283. VESTIS SANCTIMONIALIS, Velum Sanctimonialis, virginum Deo sacratarum, in Leg. Longob. lib. 2. tit. 37. §. 1. 2. VESTES PARTITAE. V. Partes. VESTES PERFECTIONIS, perperam pro Praefectionis, vel Praefecturae, Ornamenta Praefecti. Vbis. Cætermon. Rom. MS. fol. 4. (3) V. in Vestire 2.

VESTITIO, Actio vestiendi. Iac. De layto in Annal. Essent. ad an. 1388. apud Murator. to. 18. col. 92. *Haec equidem simulata Vestis erat in camera quadam secreta, quam Anxo antequam vestes raderet transierat.* Aliis notibus, vide in Vestire 1. et 2.

VESTITOR, idem qui a Vest Vestiarus. Vestitores diuinorum sacellorum, apud Iulium Firmicum lib. 3. cap. 11. *Deorum vestes c. 14. qui Deorum statuas vestibus exornabant.* Inscriptio Romae Exquiliis: D. Phedimo Vestitori

ing. *Phaeder. fratri piissimo.* Aliis notationibus, vide in *Vestire* 1. et 2.

STITVDO. (1) Guillelmus Arnoric. de Gestis Philippi Aug. apud Duchesn. tom. 5. p. 91. Eodem anno 1218.) *in vigilia Assumptionis quidam laico Anglicus natione cum aliquot diebus in superioribus Vestitudinibus Parisiensis Ecclesiae launisset, etc. lectius Testudinibus in Chron. Almerici ad eund. annum, ubi eadem habentur.* (2) Missio in possessionem, *investitura.* V. in *Vestire* 1. STITVRA, quidquid ad vestimenta pertinet. Charta Henrici IV. Imper. an. 1113. apud Marten. tom. 1. ampl. Collect. col. 632. Occurrit aliis notationibus in *Vestire* 1. V. in *Vestiarium* et *Vestura* 1.

VESTITVRIA, census qui quotannis soluitur in signum concessae *vestiturae* s. possessionis ad tempus. Ch. 4. 978.

STITVS, 2ae declinat. Vestis, in Actis Episc. Cenoman. pag. 93. *Constituimus vobis . . . Vestitos duos, et capas duas episcopales quasc.* V. in *Vestire* 1. et 2.

STROILT et VESTROL, Cognomen Roberti I. Sabolii Domini, ex *Vest*, *Vester*, castrum, et *Hols*, idiomatis Burgundici, ut videtur Schiltero in Gloss. Teuton. v. *Fest*: ita ut idem sit qui *πυργόφιλος*. Regest. feudorum Caltri Lidi: *Vir quoque ejusdem Hersendis Robertus Vestroilt, et Lifiardus eorum filius.* Tabul. S. Albini: *Veniens domno Roberto Burgundo et filio ejus Roberto Vestrol.* Infra: *Hanc recognitionem domni Roberti senioris . . . viderunt et audierunt Robertus Vestrol, filius ejus, etc.* Apud Menag. Hist. Sabol. pag. 158.

STVARIVM, ut supra *Vestiarium*. V. in hac voce. Epitome Constit. Eccl. Valent. inter Conc. Hisp. tom. 4. pag. 163.

STVRA. (1) Quidquid ad vestimenta pertinet. Statuta Leprosariae S. Iuliani in Anglia: *Item in festo S. Iohannis (habent) 4. solidos pro Vestura.* (2) Possessio. V. *Vestire* 1. et 2.

STVS, Ager cultus. V. *Vestire* 2.

VETA, a Latino *Veta*, Proculnebulos *Veto*, Gallis *Raban*. Charta an. 1270. ex Schedis Praef. de Mazatgues: *In praesenti instrumento infra scripto pendens duae bullae in quadam Veta de filo, in quarum una est imago Episcopi.* V. *Neca* et *Reta* 1.

VETARE, Negare, vel potius Affirmare, contendere falsum esse quod obicitur. Lex Longob. lib. 1. tit. 4. *Es si ipse de quo dicitur, quod ista mala consiliarius fueris, Venare volueris, quod consilium non dedisset, etc.* Leg. Luichprandi Regis tit. 16. §. 7. *Es si Dominus Vetaveris, quod per ipsum consilium factum non fuisset, praevisos se ad legem Dei.* V. *mox Vetatum*.

VETATVM, seu VETITVM, Locos, ager, pratum, vel silva ubi pascua seu animalia immittere, vel aliud quippiam facere, quod iis noceat, non licet. Fori seu Consuetudines Iaccae in Aragonia: *Ganata cum descendere, nullus audeas furari, vel rapere, vel pignurare vlla occasione, et non jaceant in Vetatis Militum.* Charta Sanctii Ramirezli Regis Aragonum apud Martinezium in Hist. Pinnatensi lib. 3. cap. 27. *Ipsi vero habent Vetatos suos in omnibus decimis suis, et in omni loco, ubi ipsi habuerint aliquid facere, ut nullus sit ausus pascere vel intrare absque eorum licentia, neque ego: quod si fecerint, accipiant carnale.* *Viae vetatae*, in Charta Ricardi Regis Angliae apud Sammarthanos in Archiepiscopis Turon. vii supra observatum in voce *Defensa* 3.

VETATVS, idem videtur quod *Vitatus*. Inveniar. an. 1476. ex Tabul. Flamer. *Item plus unum alium R. Sum parvam manum . . . vnius scamni sine bancel lanae virgati sine Vetari et vultus sargat lanae rubel coloris.*

VETERAMENTARIA, Vestes detritae, aliaeque ejusmodi. Leg. municipales Mechliniens. tit. 19. art. 16.

VETERANA. Gariopontus lib. 5. Passion. cap. 6. quatuor species turpedinis statuit; primam, quae dicitur *Srera*; secundam, quae dicitur *Papula*; tertiam, *Morbillam*, quae

Veteranus nominatur; et quatenus, quam *Lenticulam* vocant.

VETERANI. V. supra in *Vanafores*.

VETERARE. (1) Corroborari, confirmari ex diuturnitate. Bonin-
gontus in Chron. Modoet. apud
Murator. tom. 12. col. 1101. In
Cremona Veteraneras Guelforum pa-
sonis, Gibelinis inde longo tempore
expulsi. V. *Vetrasio*. (2) Veru-
statem induere. In *accessionum et de-*
cessionum vicibus ubi Veteraneras,
apud Celsum lib. 3. cap. 13. de fe-
bribus. Gloss. Lat. Gr. *Vetere*, κα-
λῶς.

VETERARIUS, Veteramentarius, in
Gloss. Lat. Gr. *Vetarius*, παλαι-
εῖος.

VETERATIO, Consuetudo. Mirac. S.
Walarici tom. 1. April. pag. 23.

Spargebas proprias hiemis Vete-
ratio canes,

Manabant naves, lacrymis plu-
vialibus orbes:

Hic mos est hiemi: fuit illud
monse Novembri.

† **VETERATOR, diabolus,** in Char-
tul. S. Viñt. Massil.

VETERES, Senes, vetuli, in aliquot
veteribus Inscript. apud Meursium
in Exercitat. Crit. part. 1. cap. 3.

† **VETERINARIA, Ars curandi vete-**
rina, Graec. κτηνιατρική. Vetus In-
terpres S. Irenaei lib. 2. c. 32. *Ab*
his autem omnem speciem rusticatio-
nis, et Veterinariae, et pastoralis...
ediscere possunt. De ea scripsit Ve-
getius. *Veterinaria medicina,* apud
Columell. lib. 7. cap. 3.

VETERIVALLVS. V. supra *Satri-*
ballum.

VETERNARE, Abolere, antiquare.
Disput. Benedicti Leuitae adu. Feli-
cianos, apud Baluz. to. 5. Miscell.
p. 33. *Es e contra Feliciani infandi*
adoptium cum (Christum) Veter-
nare contendans.

VETERNOSITAS, Pigris, torpor.
Fulgent. Mythol. lib. 1. cap. 4. extr.
Omnis coloratae iuuentutis igniculus
serpidae Veternostatis algefcit senio.

VETERNOSVS. (1) Veterator, ver-
sutus. Vitae Porrum Emerit. inter
Conc. Hisp. tom. 2. pag. 647. In

omnium corde florebat perfusa chari-
tas, . . . ita nimirum ut denique in-
tiquissimo haece ac superans Veturus
dracone, nemo messoris confusio-
nis, . . . calidi anguis viridum
stimulis quateretur. (2) Vetulus,

apud S. Bernardum to. 1. Opera
ejusd. col. 661. edit. 1690. *Vetu-*
nosas omnes (neque enim pueri u-
nenobiscum) abolere superstitum.

VETERNUM, Verustus. Vita S. Go-
rardi Episc. Tull. apud Mart.
tom. 3. Anecd. col. 1063.

† **VETICVLVS, vitulorum et iunco-**
rum custos. Stat. vniuers. Telic.

VETOCHETVM, Bulla Innocentii
VIII. PP. ann. 1184. in Conc.
Magni Bullar. Rom. pag. 287. col. 1.
Pulsetur (Officium Primae) in
officiis cum duabus modis (log. ubi
cis suppl. campanis) certis Venti-
sis intermediis secundum quod est
consuetum, etc. Emendo *Romani*
et pulsus campanae iteratos inliq.
Gall. *Tintemens.*

† **VETOLIA, pro betula,** in Ch. M.
2. 1212.

VETRARE, pro Veterare combe-
scriptum, in Gloss. Lat. Gr. *Vetu-*
καλῶς. Melius in MSS. *Sanguis*
Vetere.

VETRENERE. Monachus Sangali-
sis lib. 1. de Carolo M. c. 21. *Un-*
quidam iuuenis cognatus Regis qui
in quadam festiuitate canores Alle-
luis Imperator ad eundem Ex-
pium: Bene cantatis modo ille ut
Chricus. Qui iuxta stultitiam ja-
joculariter illa verba suscipiens, a
lum Imperatoris cognatum est
ficiens, respondit: sic omnes princip-
rii possunt bubus agricolantibus
trahere. Vox asterisco notata,
incertae notioris, et mendii suspecta.
Forte more vetuli canere, hoc
cantu languido.

VETVLA. S. Audoenus lib. 2. Vita
S. Eligii cap. 15. *Nullus in R. le-*
uauit nefanda et ridiculosa, Fama-
que carnalis, aut iustitias facit. Pe-
nitentialis Theodori apud Speus-
num tom. 1. Concilior. Angliae
33. *De idolatria et sacrilegio, et*
qui Angelos colunt, et malis, et
lar, veneficos, et fornicatores, duntaxat

et vota repulentes, nisi ad Ecclesiam
 Dei: et in Calendas Ianuarias, in
 cerando et Virula vadis, et Mathema-
 ticos, et amissores tempestatam. Fir-
 minius in Excerptis ex libris Cano-
 nicis. *Cornulas et Vetriculas in quadra-
 gesima, vel aliud tempus nolite am-
 bulare.* leg. *vetulas*, aut *veticular*.
 Adde Cumeanum Abbat. de men-
 sura poenitent. cap. 7. et alios locos,
 lapideos in v. *Cornula*, in quibus
Virula, prisco more, pro *Virula*,
 i. iuventa, scriptum concedit. Sir-
 mundus: cujus sententiae accedit
 etiam Hugo Menardus: quod nescio
 an verum omnino, cum etiamnum
 apud Gallos pueri in bacchanalibus
 larvatos consequuntur inclamantes,
il a fait la veille, id est, *vetulam*
egit, seu larvatus vetulae in morem
 processit. Testantur praeterea Ma-
 ximus Taurinensis, et Faustinus
 Episcopus, in sermonibus dictis in
 Kalendis Ianuarii, hoc die paganos
 habitus muliebros assumisse, et fe-
 minarum specie deformasse: quod
 veter. Canon 62. Synodi Trulla-
 nae, ubi agit de Kalendis et aliis
 paganorum festis, quae Christianis
 interduntur: *Οπισθεν ενδύσεσθαι*,
 Abulfeda in Epochis a Ioanne Gra-
 vio editis pagin. 102. ait, apud
 Graecos, sextum et vicinum Sha-
 bas, (mensis Februarii) esse *princi-
 pium dierum vetulae*, eosque esse
 septem.

VETVLONES et VETVLONISSAE,
 vt supra *Vetlonas*, apud Mabillon.
 in Itin. Ital. pag. 15.

VETVLVS DE MONTANIS. V. *Se-
 nex de Montanis*. † VETVLVS,
 i. q. *Veticulus*, in Ch. a. 1025.

VETVM, Veritum, interdictum; a
Vetare, prohibere, interdicare. Li-
 terae Caroli V. Reg. Franc. an. 1370.
 tom. 5. Ordinac. pag. 330. Hinc
 VETVM VINI, pro Certo dierum
 spatio, quibus *vetitum* est vinum
 vendere, idem quod alibi *Bannum*
vin. V. in *Bannum* I. col. 544.
 Iudicium ann. 1131. inter Probat.
 tom. 2. nouae Hist. Occit. col. 460.
*Vetum vini, ita vt per totum Augu-
 stum mensem vinum non vendatur*

ab aliquo in tota villa Biterensi, nec
 aliunde emptum ibi aperietur, nisi
 ab Episcopo. V. Denatum et supra
Vetatum.

VETVRERVS. V. in *Veternarius*.

VETVS DE MVSSA. V. in *Senex*.

VETVSTARE, Vetustescere, Colu-
 mellae. Charta de Aquaristu de
 Talmundo ann. 1366. *Es quando*
*dictae botae fuerint Vetustatae seu di-
 ruptae, tunc dictus Aquarius tantes*
dictis religiosi antepedes.

VETVSA, vt *Vechia*, nisi etiam ita
 legendum est. V. in hac voce. Char-
 te ann. 1236. ex Tabul. S. Quintini
 in Insula p. 301. *Quasdam garbas*
*pyssorum, Vetyssorum, bladi et alio-
 rum leguminum, etc.*

† VEVAGIVM, ius quod viduae,
 (Gall. *Veuve*,) praeter dotulitium
 competit. Arest. Mf. a. 1367.

VEVASORES, vt *Vanassores*. V. ibi.

VEVRA. Charta an. 1123. inter last.
 tom. 2. Gall. Christ. nouae edit.
 col. 60. *Do itaque illi totam terram*
Corigniaci planam atque arabilem,
quae est a fonte qui Torchenessa dict-
ur, usque ad fontem iusti in longum
latumque porrecta, solam illam Ven-
ram mihi retinens, quae inter veterum
que fontem media statione succreuit.
Partem tamen ejusdem Venrae quae
ad austrum respicit a parvula semita,
quae in transversum ducitur, vna
cum pratulo quod eidem adjacet et ad-
hacret, praedicto heremita condona.
Legendum fortasse Vavra. V. in hac
voce.

VEVTA, a Gall. *Vene*, Inspectio rei
 de qua litigatur. Praeceptum Phi-
 lippi VI. Reg. Franc. an. 1347. to. 2.
 Ordinac. p. 267. *Vt partes ipsas su-*
per locum contentiosum, si casus sit
salis quod sit opus inspectione seu
Venta, convocaret, seu adjuvaret.
Venta, perpetam pro Venta, in
Edicto ejusd. Reg. ann. 1344. ibid.
pag. 218. et in vet. Stilo Parlamenti
cap. 11. V. Offensio, et infra Visus.

VEXA, Vexatio, apud Bern. de Brey-
 denbach in Itin. Hierosol. pag. 225.
Igitur redempti a Vexa per datas pe-
ccunias, etc.

† VEXALLVS, i. q. *Vassallus* Ch.
 a. 1284.

VEXA-

VEXATICUS, Papias, Inorganius, qui a Daemonio arguitur. MS. habet *Vexatus*. *Vexaticus*, apud Bruillonem in Vita S. Aemiliani c. 28. edit. Bussi.

VEXATIO, Erogatio, profusio. Cod. Theod. lib. 12. tit. 1. leg. 27. *Dignitatis insulas foeda familiaris vel Venatione mercantur.*

VEXATIVUS, Acutus, acer. Conc. Auenion. an. 1309. apud Acher. tom. 2. Spicil. p. 610. *Palmera quae leuia sumenta non sentiant, mordacitatis, seu Vexativis remediis curari oportet.* Caelius Aurel. Acut. lib. 2. c. 29. *Vititur etiam cum his postionibus Vexativis, abstinendo infuso et thymo decoctis . . . Quae omnia . . . sunt acris, et propterea famuli contraria.*

VEXELAMENTUM, Vasa, vasarium, supellex. Excerpta ex Instr. visitat. Sannonis Archiep. Bituric. an. 1284. apud Mabill. tom. 2. Analest. pag. 621. V. *Vessella*.

VEXELLUM, Vas vinarium, ni fallor, in majori Chartul. S. Victoris Massil. fol. 101. *Dedit et uxor sua dederunt S. Victori inter alia unum oculos et unum Vexellum.* Tabul. ejusd. Abbat. In villa Tarasce de quibus Vexillis tertiam partem. V. supra *Vassellum* et *Vessil*.

VEXENDA, Satura Montis Regal. pag. 307. *Item statutum est quod bestiae canalicinae portantes Vexendas in distis alpibus, non teneantur solvere dictum alpagium, nec aliqua alia bestia, quae non staret in distis alpibus juxta per tres dies. f. Vexenda, onus, sarcina.*

VEXILLAIA, Impetus fortis carrorum. Gloss. Isid. Leg. *carrorum* ex oratione Graevii. Vulcanius edidit *Vexilla*.

VEXILLARIA, Officium, munus, dignitas *Vexillarii*. Bulla Bonifacii VIII. PP. inter Conc. Hisp. to. 3. p. 536. V. *mox Vexillarius*.

VEXILLARIUS, Vexillifer, in vet. Inscrip. apud I. Spon. to. 3. Itiner. pag. 79. Gruter. 753. 4. et apud S. Cyprianum Epist. 30. sub finem. In Charta an. 1309. Iacobus Rex Aragon. S. Romanae Ecclesiae Vexilla-

rius, Annuncius et Capiteus generatis inscribitur. V. Vexillatus, Vexillum, Vexodominus. VEXILLARIUS, Miles *Bannerum*. V. hac voce.

VEXILLATIONES, de equibus proprie dicebantur, ut legimus et pedibus, quia per turmas et vexilla divisi equites, quomodo nostri etiamnum dicunt *aux Cornette de Calvaris*, pro turma equitum. Vegetius lib. 2. cap. 1. *Equitum alie dicitur, quae nunc Vexillationes vocantur, ab eo, quod volis, hoc est, famularis vocantur.*

VEXILLATOR, Vexillifer. In Historico Anglic. tom. 1. pag. 372. *Gilbertus Tison, Domini Regis Angliae fuit Vexillator inscribitur a ejusdem Diplomate.*

VEXILLIFERATA. V. *mox Vexilliferi*.

VEXILLIFERI HAEREDITARI Ordericus Vitalis lib. 3. an. 1066. pag. 493. *Radulfus de Conchis, Rogerii Toeniis filius, Normannum signifer.* Charta Ludovici Imp. an. 1338. pro Castruccio Duce Luce, apud Froherum tom. 1. *Summ. Germanic. parte 2. pag. 91. It. pro se et successoribus suis, ut per lineam masculinam natis et nascituris in perpetuum ipsius Ducum et Vexilliferum nostrum, et sacri Romani Imperii nobilibus . . . promoveamus.* Id. porro munus, *Vexilliferata* infra dicitur. **VEXILLIFERI MILITES**. V. *Bannerum*.

VEXILLIFERI REGII dicti sunt, quibus *Auriflammeum* deferendam committebant Reges Francorum, apud Scriptores Gallicos passim. V. *Gallandum de Vexillis Franc. pag. 1.* **VEXILLIFERI**, Supremi apud Florentinos, Bononieneses, Lucenses et alios Magistratus sub quibus armatus coiret populus. Poggius Orat. funebri Leonardi Aret. apud Baluz. tom. 2. Miscell. p. 256. **VEXILLIFERI**, Exercitus Ducis, ni fallor, in Chron. Jac. Maluc. apud Murator. tom. 14. col. 183. *Igitur Brixiani se ad belli certamen praeparantes, milium acies quas intuebant. Vexilliferos habebant, et*

in hac sunt nomina: *Jacobus de*
insaloneriis, *Pousecmus de May-*
no, *Mannuel de Consetio*, alterius
nomen non retinemus. . . . *Erant*
ippe hi quatuor generosi milites;
tantisque popularium quatuor acies,
unaquaque uno Vexillifero duc-
tur.

VEXILLVM, Signum Crucis: *Cruz*
um est vexillum Christi, et signum
iamphi sui, inquit Durandus lib.

Ration. c. 26. Innocentius III. in
pist. ad Archiepiscopum Trinoiura-
um, in Gestis ejusdem PP. p. 61.
racem, *Vexillum scilicet Dominicae*
affionis appellat. Hinc in Hymno:
Vexilla Regis predeant, etc. VEX-

ILLA CHRISTI, nuncupantur
instrumenta passionis ejusdem, in
charta Iohannis Reg. Franc. an.
360. pro S. Capella Paris. ex Bibl.
leg. Nos autem praemissorum consi-
deratione et attenta deuotione quam
nostri praedecessores ad ecclesiam seu
apellam praedictam ac secretissima
Christi *Vexilla* quae in ea sunt, effi-
caciores habuerunt. VEXILLVM,

Lanarum, pro Labarum, ex vet.
Gloss. apud Turneb. Aduers. lib.

28. cap. 6. VEXILLI BELlici
benedictio, habetur in Ordine Ro-

mano sub finem, quae etiamnum
vsurpatur. Conctis enim cohortibus

vel centuriis, ea ab Episcopo bene-
dicuntur, quod etiam apud Byzanti-

nos sacritaturo docet Leo Imp. in
Tactis cap. 19. §. 22. VEXILLI

LINGVLAE, apud Ordericum Vi-
talem lib. 9. pag. 754. V. *Flammula.*

VEXILLVM REGALE, Regis Fran-
ciae scilicet praecipuum, ex serico

caeruleo, liliisque interstinctum,
quod Galli *la Banniere de France*

appellant. Will. Brito lib. 10.
Philipp. de Praelio Bouinensi:

. Nec Mont-
nium

Galonem taceam, qui mente im-
mobilis vs mons,

Vexillum Regale die portans in
illo.

VEXILLVM PANDERE, Signum
subeundae pugnae. V. supra in *Ruf-*
satus. VEXILLA SVMMITTERE,

in signum deditionis. Facetus in Pa-
negyrico: *Aliquanto melius uenit*
illa consuluit, quae submissis prece-
bunda Vexillis petiis vaniam necessita-
tis. VEXILLI ERECTIO in alio-

ribus urbium vel castrorum turri-
bus, supremi domini symbolum fuit.

Tudebodus lib. 3. pag. 802. Comes
S. Aegidii, qui in montanea ante ca-

stellum astatas, iussit ei portare *Ve-*
xillum. Ille autem accepit illud cum

gaudio, et misit illud in maiorem tur-
rim. Adde pag. 808. 812. Ejusmodi

porro vexilli erectio et eleuatio non
modo supremi domini; sed et red-

ditibilis Castri symbolum fuit, quo
scilicet vassallus profitebatur, se red-

dicendum Castrum suum domino
irato et pacato, et quomiescunque

velleret. Chartam an. 1433. descri-
psit Dionysius Saluaingus lib. de

Vsu Feudor. c. 8. in qua haec verba
saepius repetuntur: *Quendam Ben-*
neriam armis Delfini depositam in

Donjono castri affixam, tenendam ibi-
dem et remanendam nomine Delfinali

spatio trium dierum naturalium, in
signum reddibilitatis, dominique di-
recti, et superioritatis, etc. V. Pan-

nat §. VEXILLVM DVELLO AF-
FIXVM. Metropolis Salisburgens.

to. 3. p. 501. *Abrenuntiationis omni*
querelae, quam feceras super patri-
monium Comitis Sigbotonis, . . . et

hoc factum est Seoyle sub Vexillo Du-
cis Austriae ducto affixo. Majus rei

testes sunt, etc. insuper omnes, qui
aderant sub Vexillo Ducis. VEXIL-

LA ECCLESIAE, quae in pu-
blicis stationibus seu processionibus

cum Cruce et funalibus ac candelis
effertur: iisque peractis in ipsis

aedibus sacris appendi vel erigi so-
lent. Honorius Augustod. lib. 2. c.

72. *Cam ante nos Cruz et Vexilla*
geruntur, quasi duo exercitus sequun-
tur, dum hinc inde ordinatim con-
sentes gradiuntur. Ha vero Ecclesie-

rum vexilla in praeliis et bellis pro-
ferri solebant, cum Ecclesiae ipsae,

vel earum rectores ac Praelati, vas-
sallos suos in praelium educere vel-

lent, aut ad hoc tenerentur. Ano-
nymus in Vita S. Iohannis Archiep.

Eboracensis: S. Iohannis Brerkerensis
Vexil-

Vexillum assumptum ab Anselmo,
(Rege Angl.) quo tempore debellavit
Scotos. VEXILLVM S. DIONYSII.
V. *Auriflamma.* VEXILLVM S.
MARTINI, illud fuit, quod Mo-
nasterii S. Martini Turonensis pro-
prium erat, et a Comitibus Ande-
gauenſibus, tanquam loci istius Ad-
vocatis, in bellis Monachorum et
Canonicorum deferri solebat. Ex
quo enim Ingelgerius Comes Defen-
sor Ecclesiae S. Martini a Monachis
et Canonicis constitutus est, quod
exerte traditur in Historia Ande-
gauenſium Consulum, et in Chronico
S. Martini, Andegauenſes Comites,
ut *Advocati*, ejusdem Monasterii Si-
gniferi fuere. *Advocatum* enim
peculiare id munus fuit. Atque hi
quidem non in monasterii duntaxat,
sed et in priuatis bellis illud effere-
bant. Rituale S. Martini Turon.
De Comite Andegauiae, ipse habet
Vexillum S. Martini, quod vadis
in bello, praeterquam contra Regem
Franciae, quod homines Castrinon
sequuntur, domino de Prunice illud
ferente. VEXILLVM S. PETRI,
χρυσὸν τὸ ἀγίῳ Πέτρῳ ἐνμαῖον, apud
Amam Comnenam lib. 10. Alex.
Cruce et clavibus insignitum, ut est
in Epistola Innocentii III. PP. ad
Ioannidum Bulgarorum Regem in
Gestis ejusdem Pontificis p. 59. *Ve-*
xillum S. Crucis et Ecclesiae Roma-
nae, apud Philippum Mazerium in
Vita S. Petri Thomasti cap. 4. Illud
Pontifex Romanus ad Principes
Christianos mittere solet, qui in
Paganos expeditionem suscipiunt,
vel contra Schismaticos aut Haereti-
cos. VEXILLVM CILICINVM in
solemni poenitentium reconciliatione
adhibiturum, ex Missali Eccles. Saris-
ber. apud Marten. de Antiqua Ec-
cles. Discipl. in diuinis Offic. p. 238.
VEXILLA MORTVA, Panni nigri,
qui mortuorum aedibus appendi so-
lent. Regiam Majestatem lib. 1. c.
19. §. 7. VEXILLA HASTARVM.
Albertus Aquensis lib. 4. cap. 6.
Vexilla in hastis eorum nodis aureis
et fimbriis argenteis montes in cir-
cuitu nimis lucis decore cornescere fa-
ciunt. V. *Flammula.* VEXILLVM,

Obis mor militaris. Ita porro appel-
latus, quod vexillifer primus in
praeliis aliisque occasionibus bellici
clamorem militarem efferebat, quem
caeteri milites subsequuntur. Ne-
gus in Chronico an. 1253. *Capitulum*
illis, nescio curas Vexillum an-
tinuans, ingressus est. V. *Signum*
pro clamore militari, et *Insigne*.
VEXILLVM, pro *Vexillarius*, *ve-*
xillifer. Charta an. 1226. to. 1. Hist.
Dalph. p. 57. col. 1. VEXILLVM
FEVDAL. V. in *Fendm.* VEXIL-
LVM, Nota, quomodo *Esquie*
vulgo dicunt Galli. *Vexillum*, *es-*
simonium, *signum*, in Gl. Cap.
Barthii ex Baldrici Histor. Palae.
apud Ludewig. to. 3. p. 146. An-
dreas Aulae Regiae Capellanus a
Amatoriis: *Amans quidem a comite*
licenter hoc accipere potest, solus
ornata capillorum ligamina, auri
gentisque coronam, pectoris stria,
speculum et cingulum, muremque
laterisque cordulam, lacrimam, u-
scula, repastoria, Vexilla caele-
stiorum, etc. id est, quae amantem
dantis memoriam sequendi deca-
cationem.

VEYERIA, ut *Vicoria.* V. *Fabrica*.

VEYLEIGA, idem fortassis quod
satum. V. in hac voce. Charta Ge-
leranni Comitis Mellenti in Tabu-
rio S. Aegidii Pontis Audomani
memoribus habebis pascuagium, et
Veyleiga huiusmodi et hereditatem
Forestarum. Forte legendum *huius-*
modi. V. *Haga.*

† VEYERIVS, VEYERIA, F
vel quae vasa vitrea vendit, a Gl.
Ferrier. Comput. a. 1234.

VEYRIAE, Fenestras vitreas. In
Itam. Bertrandi de Turre an. 116
apud Baluz. to. 2. Hist. Aru. p.
532. *Legatis diſſae ecclesiae de Or-*
stres viginti libras semel pro repen-
dis las Veyrias et pro emendis a co-
cessibus diſſae ecclesiae ab antecessor-
ibus suis . . . illatis. V. *Verum*
Hinc

VEYRIALIS, Vitreus. Mirac. MSS.
Vrbani V. PP. ex Tabul. S. Viti
ris Massil. *Vas vitreum fuit Veyria*
sic appellatum, etc.

† VET

HYRIALE, fenestra vitrea. Ch. 1341.

HYRIOLA, herbae genus f. Me- ca in Stat. Carcaff. a. 1399.

ROLA, Variolorum morbus. Pro- flus de Vira S. Yuonis tom. 4. titi p. 572. V. *Variola*.

RVVS, V. supra in *Vares*.

SELLATA, † i. q. *Vosellum*, is vinarium. Charta an. 1309. to. . Hist. Dalph. p. 98. col. 1. V. *aissela*.

SSERIA. *Quodam Veyserie me- io*, in Recogn. Burgi S. Andeoli x Schedis Cl. V. Lancelot. V. *Haif- rium et Veiffegne*.

ZENDA. Statuta Massil. lib. 4. ap. 17. §. 2. *Tertia pars ipsorum variorum ad minus stet et jocat nalis nocte in eadem naue extra naucam portus Massiliae, et medietas ipud insulas Massiliae, ita tamen mod domini vel ductores illarum na- nium teneantur providere illis marina- riis in cibo et potu quamdiu jace- rint, et moram fecerint pro sua Ve- zenda in illis nanibus, tam extra buc- cam portus quem ad insulas Massiliae.* Et §. 3. *Scriptores dillarum naniam speciali sacramento teneantur accusare ut manifestare . . . illos marina- rios . . . qui Venendum sibi injun- ctam non fecerint, ut superius est ex- pressum.* Vbi de iis sermo est qui per noctem in naue excubare de- bent: unde *Vezenda* idem sonat for- tassis quod Excubiae, statio.

ZETVS, in Statutis Mediolanen- sibus 2. part. cap. 450. *Nugae mu- liebres*, ex Ital. *Venai*.

ZIA, Tubus per quem aqua cur- rit, ab Ital. ut videtur, *Veggia*, vas. V. *Veges*. Statuta Mutin. cap. 3. fol. 51. vo. **VEZOLA**, diminut. ut videtur a *Venia*, in iisdem Statu- tis fol. 28. vo: *Statutum est . . . quod fclagerium antiquum . . . de- beat canari hoc modo . . . habeat lapsus in fones fratrum de S. Catha- rina et ibi in fundo Clirae communis . . . quaedam Vexolas de lapidibus de ligno.* V. *Viazuela*.

HOLA, Doliololum. V. in *Veges*. **RVVS**, Dux exercitus apud Tur- cis, *Vir*. Hist. pacificat. inter Ro-

dolphum II. Imperat. et Turcarum Imper. apud Ludewig. tom. 6. Be- liq. MSS. pag. 304.

VEZOLA, **VEZOLVS**. V. *Veges* et *Venia*.

VEZOTVM, Vehiculi genus: nisi sit Onus, sarcina. Statuta datiaris Ri- perinae cap. 12. fol. 4. vo. *De quo- libet planstro suae Veneto satiae, pro introitu, vel exitu, et sic pro rata, solidi sex.*

VEZOLVS, Artemisia, Gallice *Ar- moise*. Vita S. Franciae Abb. to. 3. April. p. 385. *Cogebatur quique Vexolus qui et Artemisia propriis di- citur, vel illius semen in vino quod bibebat tunc omni rejecta substantia.*

VEFFERRIVS, Vas culinarium, nā fallor. Charta ann. 1329. ex Tabu- lar. S. Victoris Massil. Item, *vacum coctarium, duas Vefferies, etc.* † Leg. *Offertorius*, liber continens offertoria missarum.

VEFINGI, dicti Reges Orientalium Anglorum, ab Vifa Rege, qui vi- xit an. 578. Matth. Westmonast.

VLATA, ut *Oglata*. V. in hac voce. **VGONENCI DENARIJ**. V. *Hugo- nenses* in *Moneta Baronum*.

VIA. (1) *Nude*, iter, Gallis *Voie*. Consuetudo Claromonrensis art. 226. et seq. quinque species viarum con- scribit, Semicam, quam *Senae*, ap- pellat, latam 4. pedes, *Carreriam*, (*Carriere*) latam 8. pedes: *Viam*, *voye*, latam 16. ped. *Chemium* la- tum 32. ped. et *Viam regiam*, *Chemin Royal*, latam ped. 64. **VIA AEQUALIS**. Lex Bajuvar. tit. 9. §. 13. *Si quis viam publicam, ubi Dan egreditur, vel Viam aequalem alio- jus clausit contra Legem, etc.* Vbi Capitula Caroli M. lib. 5. c. 201. *Si quis viam publicam aut lichostra- tum, vel Viam communem alicui clausit contra legem, etc.* Ita aequa- lis, est communis. **VIA ALTA**, **GENERALIS**, eadem quae *Publica*, *Regia* infra. Inventa an. 1295. apud Kennet. in Antiqu. Ambrosd. p. 250. **VIAM ANTESTARE**. V. *Anestare* et *Obstare*. **VIA AVRE- LIA**, sub Aurelio Imperatore extru- cta, memoratur in Charta ann. 27. Conrad Reg. ex Tabul. S. Victoris Mas-

Modi. **VIAM CARNIS INGRES-**
SI, Mori; modus loquendi Scri-
 ptoribus Sacris et Ecclesiasticis fami-
 liaris. Barthol. Scribee Annal. Ge-
 nuenf. ad ann. 1225. apud Murator.
 tom. 6. col. 440. **VIA CARRA-**
RIA, qua carrum vehi potest. Ce-
 remoniale Ambrosianum Mediola-
 nense. V. *Carreria* 1. **VIA COM-**
MUNIS, Publica. Charta Odonis
 Abb. S. Dionysii an. 1244. ex Bibl.
 Reg. **VIA,** vel **SEMITA CONVI-**
CINALIS, vel *pastoralis,* in Lege
 Bajwar. tit. 9. c. 14. *De Via conui-*
cinati vel pastoralis, qui eam alicui
contra legem clausuris. §. 15. *Semita*
conuicinalis. *Via vicinalis,* apud
 Siculum Flaccum, Aggenum, Vl-
 pianum L. 2. §. *Viam,* D. Ne
 quid in locis publ. etc. Adde Ca-
 pitul. Pipini Regis an. 744. c. 38.
Vicinale iter, in Charta an. 1052.
 inter Instrum. tom. 3. Gall. Christ.
 nouae edit. col. 198. *Vias vicinales*
inter publicas vias ponis idem Vlpia-
nus, ita tamen vt a Militaribus dif-
ferant, quae exitum habent ad mare,
quae in urbem, aut in finitima publica,
aut ad aliam viam Militarem; cum
Vicinales, aut exitum habeant in vias
Militares, aut sine ullo exitu inter-
moriantur, in L. 3. D. de Locis et
 itiner. publ. **VIAS QUATVOR-**
DARE solum in manumissionibus:
 potissimum quippe libertatis effectus
 est potestas eundi quo volumus.
 Leges Rotharis apud Murator. tom.
 1. part. 2. p. 34. col. 1. *Item qui*
sulfread fecerit, et quatuor Vias et
non dederit, etc. V. in *Manumisso,*
 col. 350. **VIA DEI,** Expeditio vel
 peregrinatio Hierosolymitana: *Via*
Hierosolymitana, apud Fulconem to.
 4. Hist. Fr. Guibertus lib. 2. Hist.
 Hierosol. **VIAE FERRATAE,** Iti-
 nera a Romanis in prouinciis ex-
 structa et confecta, ita a posteris
 appellata propter eorum duritiem,
 vel quod ex silicibus subnigris com-
 pacta, ferri colorem referant, vt
 ait Bergerius lib. 1. de itinerib. Ro-
 man. cap. 25. n. 2. Vgutio: *Ag-*
ger dicitur media stratae eminentia,
ex alternatis lapidibus strata, ab ag-
gore et alternatione lapidum dicta,

quam Historici Viam militarem
Ferratam dicunt. Chronicon fere-
 sum, in Charta an. 1227. in Tabu-
 lario Ecclesiae Meldensis fol. 3.
VIA S. IACOBI, Vgutio: *Gau-*
xias, lassens circuitus, quod vix co-
citur, Via S. Iacobi. **VIA IVLI-**
CAESARIS. Rodericus lib. 2. 4.
 Gestis Friderici cap. 25. *Per Viam*
Julii Caesaris, quae modo Mons le-
nis vocatur, etc. V. Simbrum
 Alpibus. **VIA LACINA** V. *La-*
cina. **VIA LEVATA,** Agger, Gal-
 lis *Levée.* Ogerii Paris Annal. Ge-
 nuenf. ad an. 1281. apud Murator.
 to. 6. col. 402. *Et vi Brata secun-*
dures, fecit fieri Potestas Viam le-
uata a Gani usque crentiam Mon-
casti. V. *Leuata* 3. **VIA MILI-**
TARIS, quae Publica dici potest,
 ducis ad mare et ad portus, et por-
 doque ad mercato, inquit Briton.
 lib. 4. tract. 1. cap. 16. §. 7. Fel.
 lib. 4. cap. 6. §. 3. V. IC. **VIA**
MOLARVM, E Pensatio pro
 menti molitura, Gall. *Mou-*
drois de moulage. V. *Molaz.* Charta
 ann. 1185. apud Cencium inter Ce-
 sus Eccl. Rom. *Confirmamus an-*
tes et possessiones, videlicet domos,
molendinum et Viam molarem,
arboribus fructiferis et infractis.
VIA MVNITA, lapidibus, de
 Gallis *Chaussee.* Testamentum
 Caesarii Arelatenis: *Campum n-*
fructu super Viam munitionem. V. 1.
Publica. **VIAM OBSTARE,** in-
 terdicere. V. *Obstare.* **VIA PA-**
RALIS vel conuicinalis, in Le-
 Bajwar. tit. 9. c. 14. et in Cap.
 Caroli M. lib. 5. c. 202. **VIA PA-**
GRAV. Charta ann. 1190. Et
 Chopinum lib. 3. de Sacra Po-
 tit. 7. §. 5. *Latrones in terra*
chiepiscopi (Turonensis) capi en-
Caynouem . . . sunt Archiep-
nisi capi fuerint in Via Pegem.
 Consuetudine Andegauensi art. 1.
 et Genomaniensi art. 69. *Le grand*
Chemin Pegemau doit contenir 16
pieds de large pour le moins. Va-
 notationem producit Leges Ham-
 Regis Angl. cap. 20. *Quaque*
Ciuitas tot magistras Vias, quot
magistras portas habet ad reborum

usummodum infirmis. Hinc idem
 ferur quod *VIA PEDAGIARIA*,
 qua *pedagium* exigitur. V. in *Pe-
 gium.* *VIA AD PEDES*, qua pe-
 vadit, Gall. *Chemin de pied.* In-
 uesta an. 1496. in tractu Domba-
 m. *VIA PUBLICA*, Regis, Mi-
 aris, in Lege Burgund. tit. 27.
 3. Lex Bajwar. tit. 9. §. 13. *VIAE
 PUBLICAE TRANSITVS*, seu co-
 itio vel iustitia de delictis, quae
 viis publicis perpetrantur, apud
 ugonem Flauiniac. in Chronico
 133. V. *Bannum viae Regiae.*
VIA QUADRIGALIS, per quam
quadrigae vadunt, in Tabulario Le-
 colariae Pontis Audomari. V. *Car-
 ria.* *VIA REGIA*, REGALIS.
 Reges Henrici I. Reg. Angl. c. 80.
 e Via Regia: *Tanta vero debet esse,*
in ibi duo carri sibi possint obuiari,
bulci de longo stumbli sui possint
simulare, et 16. milites equitare pos-
ut armati de latere, et Via regia
icitur, quae semper aperta est, quam
nemo conclaudere potest, cum minis
uis, quae ducit in civitatem vel bur-
um, vel portum Regium. *VIA
 ANCTORVM*, Peregrinatio Hie-
 osolymitana. Charta Communiae
 Nouiomensis an. 1181. V. *Via Dei.*
VIA SPIRITVS SANCTI. V. *In-
 spiratio.* *VIA TRIUMPHALIS*,
 quae ducit ad civitatem, in Charta
 Sulconis Comit. Andeg. ann. 1033.
 pro Monast. S. Nicolai Andegau.
VIA VIARIA, Trita, Gall. *Chemin
 passant.* Charta ann. 1213.
 apud Stephanot. in Antiq. Aurel.
 Bened. MSS. p. 286. *VIA ULTRA-
 MARINA*, ut supra *Via Sanctorum*,
 Gall. *Voyage d'outremer.* Inuentar.
 Chartar. ann. 1482. sub Ludouico
 XI. fol. 13. yo. (2) Modus, ratio,
 Gall. *Voye, moyen.* Charta an. 1395.
 apud Acher. to. 6. Spicil. p. 131.
*Habita inter nos deliberatione prouida
 et matura super omnibus Viis et
 modis, quibus schisma . . . posset
 . . . facilius sedari et extirpari, et
 ipsa Ecclesia ad vniorem reduci, Via
 cessionis vtriusque partis, . . . prae
 caeteris quibuscunque Viis elegimus
 et eligimus tanquam breuiorem.* *VIA
 CVLTIONIS DIVINAE, Clerica-*
um. VI.

tus, in Cod. Theod. lib. 12. tit. 1.
 leg. 49. *VIA EXECVTIVA*, Pi-
 gnorum ablatio, pignoratitio. Sta-
 tuta Auenion. lib. 1. rubr. 31. art.
 2. p. 105. *VIA REGARDI.* Charta
 an. 1430. apud Rymer. to. 10. p.
 454. *Pro labore et expensis dictorum
 Ricardi et Ricardi, centum marcas
 per Viam regardi.* Alia an. 1432.
 ibid. p. 514. *Ambassador domini no-
 stri Papae, nuper per ipsum domino
 nostro Regi certis de causis missus, ha-
 beat de dono Regis, per Viam regar-
 di L. Marcas.* Id est, beneficii seu
 mercedis titulo. Occurrit rursus p.
 522. et 526. V. *Regardum* I. *VIA
 REGIA*, Titulus libri, cujus men-
 tio est in Indice librorum ad calcem
 antiquissimi Pontificalis. (3) † *De
 qualibet via*, pro qualibet vice;
duabus viabus, vicibus, in Chartis
 Mf.
 † *VIACVLVM*, semita, in Lit. re-
 miss. a. 1356.
VIACVLVS, ὁδὸν ἐπιμελητὴς, in
 Gloss. Lat. Gr. Leg. *Viocurus.* V. in
 hac voce.
 † *VIACVM*, locus vacuus aedificen-
 dis domibus idoneus. Gall. Christ.
 c. 11. Instrum. p. 219.
VIADVCTVS, idem quod in alijs
 Chartis *Exitus*, *Ingressus* dicitur,
 Reditus annui aliqua terrarum com-
 moda quae exeunt et proueniunt ex
 aliqua re, fructus praedii. Charta
 an. 1043. apud Marten. to. 1. Ampl.
 Collect. col. 407. *Cum Viaductibus,
 vel reductibus, quae ipsa spelunca Dei
 adquisiuit in comitatibus omnibus, et
 cum omnibus terminibus suis, etc.*
 V. *Exitus* I.
VIAFORA, Clamor publicus. V. *Bis-
 fora.*
 † *VIAGERIA*, jurisdictio *viarii*, in
 Ch. a. 1229.
VIAGERIVS, Vsfufructuarius. Are-
 stum Parlamenti an. 1450. apud Ba-
 luz. to. 2. Hist. Aruern. p. 400.
*Inuando quod bene et rationabiliter
 dictis terris et dominijs utetur, . . .
 et circa haec omnia facies quae bonus
 paterfamilias Viagerius facere debet.*
VIAGERIVS REDDITVS, Annua
 pensio quae morte extinguitur.
 Arrestum Parlamenti an. 1499. apud
 Ddd eund.

eumd. Baluz. ibid. p. 465. *Cum quo . . . idem defensor ad mille ducentas libras Paris. annui et Viagerii redditus pro dicta redemptione apponenda veras.* V. *Viagium* 2. *Viarium* et *Vitalitium*.

VIAGIVM. (1) Iter. Historia fundationis Hospitalis S. Leonardi Eboracensis: Deinde ad Eboracum declinans, in Ecclesia B. Petri ibidem diu ei deuote precibus insilens, se et Viagium Deo et B. Mariae . . . humiliter commendabat. (2) VIAGIVM, Itineris terminus. Tabul. S. Victoris Massil. *Videns dominus Admiratus non posse nauigare versus Viagium suum, etc.* (3) Expeditio. Elmham. in Vita Henrici V. Reg. Angl. c. 29. p. 69. *Rex cum exercitu et captiuis per medium campi, quo commissum erat praelium, tanquam viam suo Viagio aptiorem, rediens, etc.* Infra p. 79. *Ducem Bedfordiae huius Viagii capitaneum constituit et praefecit.* (4) Itineris pretium, praestatio pro facultate iter faciendi. Charta an. 1368. ex Tabul. S. Victoris Massil. *Item quaelibet galea soluat pro Viagio quinque renos. Item quaelibet barca de pallia aut de symono bayonesta pro quolibet Viagio 3. grossos.* V. *Viaticum*. (5) Processio. Obiit. MS. Eccl. Morin. fol. 30. (6) Vita, cursus huius vitae. V. *Viatores* 2. Hinc (7) Annua pensio ad vitam. Statutum Caroli V. Reg. Franc. an. 1370. to. 5. Ordinatio. pag. 363. art. 8. V. *Viagerius* et *Viarium*.

VIALBORA. Anonymus in Annal. Mediolan. apud Murator. to. 16. col. 812. *Bacile vnum deauratum cum florenis et Vialboris in orlis et aliis operagiis.* Et col. 813. *Bassula una argenti laborata ad Vialboras cum pomello uno et uno radio.* V. *Viabera*.

† **VIALE**, tributum quod a trans-euntibus per vias exigitur. Ch. a. 1507.

VIAMEN, Ius commeandi. Vita B. Caroli Comit. Flandr. to. 1. Mart. p. 192. *Pacem et Viamen laetibus Sanctorum offerendo, etc.*

VIANDA, Cibaria, iter faciendi necessaria ad victum, Gall. *Viande*, Ital. *Viandare* est iter facere. Statuta Massil. lib. 1. c. 67. §. 1. V. *Plu.* 1. et infra *Vianda*.

VIANS, Viuens, Ital. *Viuente*. Charta an. 1164. inter Probat. to. 2. col. vae Hist. Occitan. col. 603. *Nomen fit quod ego Raymundus comes S. Egidii cognosco et confiteor villam S. Saturnini alodium et proprietatem: B. Petri Cluniacensis: sed praeparumicium quam monachi erga me habebant, et ut per meam defensionem villa ipsa in commercio Virorum magis augeri possit, statimus, etc.*
VIARAM, viae 12. speciebus Anglorum, de quibus in verbo *Vena* quae sic describitur a Michaele Scot. de Physionomia c. 56. *Viaram angurium, quando homo vel animal itinere vel volatu ante se transiens a dextra parte sui, et tendit in sinistram euascescit. Istud est bonum signum super negotio.*

VIARBORA inter mulierum iocata recensentur in Statutis Genuens. to. 2. c. 17. fol. 48. vo. *Intelligitur esse in bonis et de bonis viri relictas, nonas, corrigiae, cordellae, Vuarra et alia localia (l. jocalia) et quicumque bona habuisset a dicto viro vel a patre, vel ab alio pro eo.* V. *Vialbora*.

VIARE, Iter facere, ambulare, de piae. Onomasticum vetus: *Viare*. Glossar. Gr. Lat. *παρὰ τοῦ* Rebio. MS. Remo. S. Ambrosius 2. 5. Hexaem. c. 10. *Quis tribuit compositionem Viandi.* Norum sunt Quotiliano qui illud inter infelicitates reponit lib. 8. c. 6.

† **VIARESUS**, i. q. portatilis, et Ital. *Viareccio*. Ch. a. 1214.

VIARIA. V. mox in *Viarius*.

VIARIVM, Annua pensio ad vitam, ut videtur. Placitum an. 874. apud Murator. to. 2. part. 2. col. 94. *Et ipsi Liutero et ipsi Garesio reuocauimus, ut de omni ipsa superaddere Candoli de Suriano et Romani, et de Germanis suis de pasterno et a ipso cambio de Viario sibi quiescerent.* V. *Viagerius* et *Vitalitium*.

RIVS. (1) Dominus feudalis, i competit inferior vel media iustitia, Gall. *Seigneur voir*. Duplex im est iustitia *Viarii*, alia, quam esse *voirie* vocat Consuetudo Turonensis tit. 1. art. 1. *Simple voirie*, Andegavensis art. 1. Cenomanensis t. 2. et Blesensis art. 27. caeterae consuetudines *Basse justice*. Alia, iam *Grande voirie* appellat eadem uronensis Consuetudo art. 39. *rosse voirie*, vel certe *la Justice du os Voir*, Blesensis art. 21. 22. 23. t. 26. vbi utriusque iura recensentur. Charta Ludouici Iun. an. 160. ibid. to. 1. p. 336. Neque ro Praeposito, sine *Viario*, neque ro alio se iustitiabunt, nisi pro core Regis. Pactum inter Philippum regem Franc. et Ricardum Regem angliae mense Febr. an. 1254. pro iustitia seu iurisdictione utriusque i urbe Turonensi, ex Regesto Andegavensi fol. 43. *Viarii autem Coisitis infra ambitum claustrum nullam habent iurisdictionem*. Ejusmodi *Viarios* vulgo dictos putant plerique, quod eorum iurisdictione porissimum ut in *viis* tenementorum suorum; quibus eruant ex aliquot Consuetudinibus municipalibus, praecipue ex Ambianensi art. 184. in quo dicuntur Domini omnes feudales, quibus major et media iustitia comperunt, esse *Seigneurs Voirs es frocs, flewards, chemins, et voiries estans au deuant de leurs tenemens ou beritaiges, soit par eau, ou par terre*. Certe quidquid sit de *Viariorum* iustitia in *viis* tenementorum suorum, hanc constare non in eo praesertim constituisse; sed in aliis quempluribus iuribus, quae passim recensent Consuetudines municipales, vbi de inferiori iustitia agunt. Quin potius *Viarios* dictos existimo, quasi *Vicarius*, eosdemque esse cum *Vicariis*, quos Lex Longobard. lib. 2. tit. 52. §. 7. de minoribus causis cognovisse docet, quique per *pagos constituti erant*, ut ait Walafridus Strabo. Vnde ejusmodi *Vicarii* non alii sunt ab iis, quos aetas posterior *Majores*, et *Villos villarum* appellavit. Nisi quis malit *Viarios* dictos ex Gallico

Voers, seu *Vonders*, id est, Advocatos, cum *Viaria* et *Advocata* idem esse dicantur in Chartis aliquot mox laudandis. SUBVIARIVS, Vicarius *Viarii*. Charta Henrici Regis Franciae an. 1057. in 8. tomo Spicilegii Acheriani pag. 156. subscribunt prae aliis *Hervacus Viarius*, et *Herbertus Subviarius*. V. to. 3. p. 156. VIARIA iurisdictione seu iustitia *Viarii*, Practicis Gall. *Voirie*; interdum quod ratione viariae praestatur a tenentibus. *Vcherie*, in Consuetud. locali Castellinoui in Biturigib. art. 4. Chronicon Mauriniacense l. 1. p. 360. *Mea est, aiebat iste, Viaria*. Pag. 365. *Censum plus minus 50. solidorum, et dimidietatem Viariae hanc Ecclesiae dederunt*. VIARIA, Districtus *Viarii*. Charta an. 1273. apud eumd. Lobinell. ibid. p. 28. col. 1. VIARIA, idem quod *Praepositura*, in Charta S. Ludouici Reg. Franc. an. 1230. ex Tabul. Abb. de Pietate Dei, Gall. l'Espeu: *Insuper addidimus L. libras Turon. annui redditus percipiendas in nostro redditu de Cenomanis in Viaria sine Praepositura singulis annis*. VIARIAM, cum *Vicecomitia*, seu *Vicecomitis* iurisdictione confundi Ordericus Vitalis lib. 5. p. 596. *Concesserunt sancto Ebrulfo Vicecomitiam, id est, Viariam, quantum habebant in villarum vastasis*. Tabularium Henrici Comitis Trecentis ann. 1159. in eod. Tabular. S. Martini: *Ius Vicecomitatus, seu Viariae, quam in villa S. Gemmae se habere dicebat, etc. Vicecomitatus et Wigaria*, in Charta Henrici Imper. ann. 932. Rursum VIARIA, idem est quod *Advocatio*, in Charta Stephani Episc. Paris. ex Tabul. S. Martini de Campis: *Cajusdam vineae in territorio S. Clodaldi sitae Advocacionem, quae vulgo Viaria dicitur, Monachi S. Martini de Campis concedo*. V. *Advocatio*, col. 103. VOVRARIA, eadem notione, in Charta Hugonis dom. de Montecorneto an. 1245. ex Tabul. S. Nicasii Remens. VIATVRA, idem quod *Viaria*. Charta Philippi Regis Franc. ann. 1091. pro Compendiensi Ecclesia. VO-

Ddd 2

RIA,

RIA, eodem significatu. Regest. Campaniae an. 1256. apud D. Brui-
tel de Usu feud. tom. 2. p. 1042.
VOVERIA, eodem sensu. Charta
an. 1236. ex Tabul. S. Auri Aurel.
VIATIO, eadem notione. Tabul.
Beccense ann. 1080. **VIATORIA**,
Pari intellectu. Charta an. circ.
1133. tom. 2. Hist. Eccl. Meld. p.
25. Comes Theobaudus clamauit quie-
sum quidquid capiebat in tota terra
Berceii et Ortolii, siue per iustitiam,
siue per Viatoriam. **VIATOR**, idem
qui Viarius. Rogeri Episcopi Bello-
vacensis Epitaphium in Ecclesia
Bellouacensi:

*Hic rexist Cathedram, non preffist,
Pontificalem.*

*Ornamenta domus, status et pos-
fessio Cleri,*

*Libertas patriae pulso Comitatus
dominatu,*

*Atque Viatorum demisso gaudia
censa, etc.*

(2) † Carceris custos, cujus offi-
cium **VIARIA** appellabatur. Ch.
Mf. a. 1214.

VIASOS. Conc. Tarracon. an. 1591.
inter Hisp. to. 4. pag. 510. Nullus
beneficiatus seu clericus . . . portet
lanceam aut scutum, vel ballistam cum
sagittis; nec ad sonum de Viasos seu
rixam, quae aliquando in ciuitatibus,
villis seu castellis seu locis fieri con-
suevit, exeat cum armaturis prae-
dictis. Leg. Via fors. V. in Bifora
et Sonus 2.

VIATICA LITTERA, quae ab Ab-
bate peregre exeunti Monacho da-
tur, apud Ingulfum p. 860.

VIATICARE, Viatico instruere. Acta
S. Censurii tom. 2. lun. pag. 278.
Huic si legitimam, ut mos est, solu-
tionem per exiguae segetis indulgeat,
tanquam opipare Viaticatus, cum
gratiarum actione remeabis. Gloss.
Lat. Gr. Viaticor, ἐφοδία, ἑσθλα.

VIATICARIUS, Viator, ductor.
Chron. Domin. de Grauina apud
Murator. tom. 12. col. 607.

VIATICI LIBRI, f. Rituales, in qui-
bus de Viatico administrando sermo
est; vel Breuiaria viatorum utilitati
accommoda. Diarium belli Hussic.

apud Ludewig. to. 6. Reliq. MSS.
pag. 191. Item omnes libri missales,
aut canuales, similiter et Viatici
libri hymnorum, et omnes ornatus
vestes missales, . . . haec omnia sunt
destruenda vel comburenda.

VIATICVM. (1) Via, iter publi-
cum. Charta Othonis Comitis Viro-
mand. an. 1035. *Districcionem ter-
rae exterioris siluae ac prati vicius
molaricnsis portimentum, cum fundi
publici banuo, etc.* (2) Tributum
ab itinerantibus praestitum, in Car-
ta Lotharii Reg. Fr. apud Marke-
in Metrop. Remensi lib. 4. c. 2.
*Ab omni exactione et sepono a
vico liberae . . . permoneant. Vi-
gium 1.* (3) Iter, itineratio, For-
ge. Fortunat. l. 6. Poem. 4.

*Deducit dulcem per amara
vica vitam.*

Charta Iacobi Regis Arag. an. 1299.
Pro Viatico, quod fecimus in Sa-
cra.

(4) Pecunia, viaticum seu iter-
cienti necessaria, vel quae in me-
dem viatici conceditur. Bulla
nijs X. PP. apud Illustr. Fonten-
in Antiq. Hortae pag. 492. *Ne
quid ultra quindecim ducatos
alias ex antiqua consuetudine pro
iujusmodi visitatione pro expen-
Viatico suo soluere consuevit,
soluendum pro dictis expensis
Viatico astringi de cetero possit.* Pa-
nia viatica dicitur in Chron. h-
fensi apud Murator. to. 2. par-
col. 624. (5) Sacra Eucharistia,
quae aegris ac morituris datur.
Thomas part. 3. quae. 73. *Hoc
Hoc Sacramentum est praefigurum
fruitionis Dei, quae erit in par-
et secundum hoc dicitur Viaticum
quia hic praebet nobis viam illam
veniendi. Viaticum dicta etiam
munio sanorum qui eam ieiunium
piebant. Gerardus in Vita S. Ve-
rici cap. 3. num. 11. *Cum Viaticum
ab eo accepturi accederent, dignum
ori superposuit, ut de visione
rent. Rursum cap. 4. num. 20. *et
benedicto, et populo sacro Viatico
creato, vespereque expleta, ad sac-
ram vicius christi et oleum clericis
dispensandum.* (6) Subsidium, et**

ziliū quoduis. S. Irenaei vetus Interpres lib. 1. cap. 31. num. 4.

Viatica quoque dabimus ad euerfionem ipsorum, occurrentes omnibus fluentibus secundum narrationis ordinem. (7) † Aditus. Formulae Mf. (8) † Cibus, esca, in Ch. a. 1362. (9) † Merces, praemium, Parid. de Grassis.

VICVS. (1) *In via necessarius, vel delatus, vel in via sustentatus,* in Gloss. Biblicis MSS. Anonymi ex Vgutione. (2) † I. q. *Viarius* 1, in Ch. a. 1195.

ATIM, Per vias, in Gloss. Gasp. Barthii apud Ludewig. tom. 3. Reliq. MSS. pag. 526. ex Lisiardi Hist. Palaest.

ATIO, Iter Acta S. Urbici tom. 1. April. pag. 252. *Expedita Viatione ad Icidorum peruenit monasterium.* Alia notione, vide in *Viarius*.

ATOR. (1) Paruus cyathus, vel cochlear, quo vrebantur viatores, seu qui in viam se dabant, unde nomen. Hefychius: Βιάτωρ, κυάθιον μικρὸν ἢ γὰρ κοχλίαςιον. (2) Idem quod *Viarius*. V. in hac voce.

(3) *Viatores*, Fratres conuersi in monasteriis, ita dicti, quod pro negotiis monasteriorum a praefectis missi crebrius viae se committerent. Caesarius lib. 8. Mirac. cap. 87.

(4) Qui in hujus vitae cursu versantur. Marsilius Patavinus in Defensore pacis part. 2. c. 12. Sic igitur singulariter nobis ostenso, Christum et ipsius Apostolos *Viatores*, statum paupertatis et humilitatis docuisse, atque seruasse, etc. V. *Viagium* 2.

ATORIA, vt Viaria. V. Viarius.

IATRIX, vt Viator. Martianus Capella l. 6. initio.

IATURA. V. in Viarius.

IAZZOLA, vt supra Vezola. V. in Vezia. Statuta Mutin. rubr. 326. fol. 65.

IBRAMEN, Coruscatio. Gislebertus in Mirac. S. Romani Mon. to. 5. Maii pag. 163. *Qui sanctos suos potenter mirificans, vario non cessat decorare miraculorum Vibramine.*

IBRELLA, Tormentum bellicum, Gall. Canon, a verbo Lat. Vibrare, Gall. Lanter, jeter avec force. Lic-

terae Margaritae Reg. Angl. ann. 1554. apud Rymer. tom. 15. p. 360.

Vi et armis, videlicet gladiis, . . . tormentis sine Vibrellis, vulgariter vocatis Canons, etc. Hinc *VIBRELLARIUS* et *VIBRELLATOR*, Tormentorum librator, Gall. *Canonier*.

Litterae Henrici VII. Reg. Angl. an. 1490. apud eumd. Rymer. tom. 12.

pag. 463. *Cum nos quandam expeditionem contra Gallos instruere decre-*

uimus, volentes proinde de certo numero nauium ac Vibrellariorum et ba-

listariorum, etc. Usque ad numerum quingentarum nantium et infra, et

Vibrellarios et balistarios usque ad numerum trescentorum, etc. Aliae

Edwardi VI. an. 1547. ibid. tom. 15. pag. 161. Nauium magistros, nan-

tas, nauceros, Vibrellatores sine bombardatores, et marinarios, etc.

Adde pagg. 198. et 694.

VIBRIANVM, Axilla, Gall. Aisselle.

Acta S. Gerardi tom. 1. lun. pag. 770. *Ei sub Vibrano sinistri brachii apostema ad modum oui grossi na-*

tum est.

VIBRINVS. Regula S. Caesariae to.

1. lan. p. 734. Monacho specialius . . . vestimenta lucida vel nigra, vel

cum purpura, vel Vibrina nunquam in usu habeantur, nisi tantum laia et

lactena. Vbi Vossius de Vitiis serm. lib. 3. c. 55. rescribendum existimat

Fibrina, vestemque interpretatur factam ex pilis fibri, quibus nihil

mollius. V. Viueria.

VIBRISSARE, μυρμιζεύειν, in Gloss. Lat. Gr. Festus: Vibrissare est vocem

in cantando crispare.

VIBRVCAE, τριχες ἑνὸς, in iisdem

Glossis, pro Vibrissae, pili in navi-

bus hominum, dicti, quod his euulsis caput vibratur. Vibriffe Italica eadem

notione.

† *VICANA IUSTITIA, jurisdictio*

pagi. Ch. Mf. a. 1124.

VICANALE. (1) Statuta Mediola-

nenfis 2. part. cap. 490. Aliquae Communitatis, Vicanalina vel pasqua,

etc. Laurentio in Amalth. Quae ad aliquem pagum in vniuersum spe-

ctant. (2) † Exactionis species, in Ch. Ottonis IV. Imp. a. 1210.

VICARIA, VICARIATA, VICARIATIO, etc. V. mox in *Vicarius*. VICARICATIO, pro VICARIATIO. V. in *Vicarius*.

VICARIVS, generatim dicitur ille, qui alterius vices gerit, oblt. Cledonius Romanus in Arte: *Saepe quaesitum est, utrum Vicarius dici debeat is, cui Magnificentissimi Praefecti vices suas in speciali causa mandaverunt; nam Vicarius dicitur is, qui ordine codicillorum vices agit Amplissimae Praefecturae. Ille vero, cui vices mandantur propter absentiam Praefectorum, non Vicarius, sed Vices agens; non Praefecturae, sed Praefectorum dicitur tantum.* VICARIVS Sequioribus saeculis, dictus est, qui vice Comitris, aut alterius judicis partes exequitur in pagis, vel minoribus oppidis: Gallicis *Viguier*. Walafr. Strabo lib. de Reb. Iscl. cap. ult. *Censuarii, qui et Censuarii, et Vicarii, qui per pagos constituti sunt.* Praeceptio Gunthramni Regis in Concilio Maticonensi ann. 585. de Comitibus; *Non Vicarios aut quoscunque de latere suo per regionem sibi commissam instituere vel destinare praesumant, qui quod absit, malis operibus consentiendo venalitatem exerceant.* Eiusmodi vero *Vicariorum*, Comitum iurisdiclio erat tantum in levioribus, non vero in majoris momenti, aut criminalibus causis, cum ene ad Comitem spectarent. Vnde ortum licet opinari non modo *inferiorem*, vel *mediam*, quam vocamus *justitiam*, vulgo *vicariam* appellatam: sed et vocis nomenclaturam. Capit. 1. ann. 810. cap. 2. et Append. 2. cap. 28. *Ut ante Vicarium et Censuarium de proprietate aut libertate iudicium non terminetur, aut adquiratur, nisi semper in praesentia Missorum Imperialium, aut in praesentia Comitum.* Ad *Vicarios* pertinebat non modo tributa colligere, ut paulo ante observatum est, sed etiam *banna et justitias levare, et recipere clamores qui pertinent ad Comitum*, ex Inquisit. pro juribus Dalph. tom. 1. Hist. Dalph. p. 143. col. 2. Neque vero omnium Vica-

riorum eadem fuit conditio: de causis quippe cum civilibus, tum criminalibus, aeque de iis quae ad superiorem justitiam spectant, maxime *Vicarii Regii*, aliquando cognoverunt et iudicaverunt. Epist. Gerardi Archiep. Burdigal. inter Instr. tom. 2. Gall. Christ. nouae edit. col. 12. *Ipse tamen dominus Rex, sancti traximus, dedit postea Vicarias suas pacis quibusdam militibus suis, qui iugiter justitiam vice ipsius exerceant toto vel in parte, et in aliquibus locis quae sunt domini Regii.* *Vicarii* saeculo undecimo ineunte jam ad clientelari professione concessas, et etiam condicione, ut femine esse possiderent, probat D. Brussel tom. 2. de Vsu feudor. pag. 718. ex Charta Roberti Reg. Franc. ann. 1027. ad Harfendae Garini viduae *Vicarii* Antoniaci haereditatis nomine exoritur: *Ad ultimam vero nos et nostra Regina Constantia uxorem Garini, Harfendae nomine, ad ea haereditatis beneficium tantum camporum Vicariae respicientes, ad nostram praesentiam concessimus.* VICARIVS MAJORIS, qui in Maiore caeteris villae incolis praesent in Capitul. Caroli M. de Villis cap. 1. SUBVICARIVS, qui *Vicarii*, et absente, vices agit. *Qui placuit placuisse pro Vicario*, in Concuent. cap. 1251. inter Carolum I. Prou. Comit. et Arelat. *Ypponicarius*, in Charta an. 25. Caroli Reg. ad Stephanor. tom. 3. Antiquit. Picard. Bened. MSS. p. 326. *Ypponicarius* in vet. Charta apud Beslium p. 12. VICARIA, Districtus *Vicarius*, cuius, in quo justitiam suam exercebat Charta Agii Episcopi Aurelian. cap. 854. *Vicaria* eo significato continetur limitibus: ut enim per vineas in pagos, monente *Vicario* in Praefat. ad Notit. Gall. per pagos sic pagi in *vicarias* diuidebantur quae ex multis villis seu vicis constabant. Hinc pago *vicaria*, et vicariae villa subiicitur in Tabul. Eparchii Inculism. vbi passim occurrat: *In pago Egolesmensi, in Villa N. in villa N.* Rursum: *In Petricorke, in centena Barmann*

villa N. Ex quibus haud male colligit idem Valefius *Vicarium et ruseum* vnam eandemque rem se. V. *Censura* 2. Tabul. Montis

Michaelis: *Ego Guihenocus dedi monasterio S. Michaelis quatuor villas, quarum tres suae sunt in Vicaria nuncupata Miniac. quarta vero in Vicaria Mochoz.* Vbi *Vicaria* generationis pro terrae tractu vsurpatur,

VICARIVM, in Tabul. Landenec. *Budic Comes tradidit S. Winaloco de sua propria hereditate quatuor villas, filia Carrec, duas in Vicario Enster, Caer Bullanc, in Vicario Dametz, Caer Wenholi.* Ibiem: *Tradidit . . . de sua propria hereditate, id est tria Vicaria, Voecuc, Luham, Ruduc S. Winaloco.*

VICARIA, Iurisdicchio Vicarii, ejusdem officium, munus. Charta Innocentii II. PP. apud Doublerum p. 80. VICARIATVS, eadem notione.

Charta an. 1219. inter Maceias Insulae Barb. tom. 2. p. 529. VICARICIA POTESTAS. Charta Gaufridi Comitis Andegauor. pro Monasterio S. Albini. Idem quod

VICARIA, Iustitia, seu jus cognoscendi et iudicandi de criminibus. Charta foundationis Monast. B. Iohannis de Mota, apud Mabill. tom. 3. Analect. p. 302. VICARIA, Legitima Vicarii portio, quod ipsi ex officio competit. Charta an. 1103. apud D. Brussel de Vsu feud. tom. 2. p. 726. VICARIA, Exactio, quam

Vicarius faciebat intra Vicariae fuisse limites. Tabular. S. Eparchii Incultism. fol. 22. ex Testamento Humberti Guerillae an. 1107. VICARIETAS, eadem notione. Tabularium Vindocinense fol. 48. *Emis liberam a lege Vicarietatis.* Fol. 51. VICARIATA, vt *Vicaria*, Iurisdicchio, officium Vicarii. Notitia an. circ. 1068. apud Marten. to. 1. Ampl. Collect. col. 473. VICARIATIO, Functio Vicarii, seu ejus, qui alterius vices agit. Epist. Agapeti PP. ann. 951. in Append. ad Marcum Hisp. col. 867. VICARII

CHRISTI nuncupantur Episcopi in Epist. Synodi ad Theudonis villam inter Capitul. Caroli Calui tit. 2.

VICARII S. PETRI, et Apostolorum, vel Apostolicae Sedis, passim dicti Pontifices Romani, quod loco Petri Christi vicem gerant in terris, inquit Baronius an. 740. n. 5. apud Gelasium PP. Epist. ad Anastasium Augustum, Symmachum in Apologetico ad eundem Imperat. in Romana Synodo an. 800. in Praefat. ad Concilium Maldense an. 845. et c. 80. etc. Vide, quae annotauit Baluzius ad Epist. 84. Lupi Ferrariensis. VICARIVS SEDIS APOSTOLICAE, qui alias *Legatus Sedis Apostolicae* dicitur, cui nempe vices suas in Ecclesiis aut Prouinciis designatis summus Pontifex committit. Hujus dignitatis formula existat in variis Epistolis Gregorii M. Ioannis VIII. PP. et aliorum. VICARIVS summi Pontificis in *Spiritalibus* Romae, cujus munus quale sit, accipe ex Bulla Benedicti XIII. PP. an. 1341. VICARIATVS, ejusmodi Vicarii dignitas, officium. Charta an. 1409. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. p. 57. VICARII S. DONATI, ita passim sese inscribunt Aretini Episcopi, vt ad Instrumentum an. 1027. obseruat Mabillonius saec. 6. Bened. part. 1. p. 277. *Theodaldus S. Donati Vicarius, etc.* VICARII EPISCOPORVM nuncupati *Chorepiscopi*. Vide supra in hac voce. Memorantur Episcoporum Vicarii in Capitul. Ludouici Pii ann. 816. cap. 28. et in Addit. 2. cap. 19. VICARII, dicti *Beneficiati* quidam in Ecclesiis Cathedralibus, qui Majoribus Missis decantandis, et officiis Ecclesiasticis peragendis potissimum addicti erant, in eoque vices Canonorum peragebant, vnde *Canonici Vicarii* etiamnum appellantur: *Canonici, Vicarii, seu simplices chorales*, in Concilio Coloniensi an. 1310. c. 7. VICARII CHORALES, eadem notione, in Testam. Rotherami Eboracens. Episc. an. 1498. ex Lib. nig. Scaccarii p. 678. VICARIA, ejusmodi Vicarii dignitas seu Beneficium, apud Stephanum Tornac. Epist. 193.

VICARIATVS, eodem intellectu. Obiuar. MS. Eccl. Morin. fol. 8. Ddd 4 VICAR

VICARIA, Sacellum reditibus annuis instructum a presbytero deferendum. Charta Guillelmi II. Episc. Vltajest. an. 1301. in Batav. sacra pag. 173. col. 2. *Superfuit et libertate expiatoriae huius coedis, quo nomine mater Hannonis Comitis Hollandiae fundavit Vicariam unam alteramque largiter dotatam.* **VICARI** in Ecclesiis dicuntur, qui vices agunt Parochi, de quibus est titulus apud Gregor. IX. et in Sexto. Thomas Walsinghamus p. 275. *Docuit nempe plebem, decimas non esse dandas Curato, nisi is, qui daturus esset, foret distor quam Vicarius, qui acciperet, sine Rector.* Sic porro appellabantur, Anglis praesertim, *Vicarii perpetui*, qui in Ecclesiis constituuntur, quae Monasteriis aut Collegiis Canonorum appropriatae sunt, id est, quae ad Monasteria aut Collegia Canonorum pertinent. **V. Appropriare.** **VICARIA**, ejusmodi Vicariorum dignitas seu beneficium. Statuta Eccl. Nemauf. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 1065. **VICARIA PRIMAE MISSAE**, Reditus assignatus pro prima Missa. Charta ann. 1380. apud Ludewig. to. 1. Reliq. MSS. p. 401. **VICARIORVM REDEMPTIONES.** **V. Altarium Redemptiones**, in Altare, col. 187. **VICARII IMPERII** dicti sunt, quos Imperatores et Reges Romani, cum ipsi per se negotiis regni et Imperii sufficere non possent, ex aulae suae proceribus constituebant, qui vice illorum cognitioni causarum praessent; et horum quidem munus, cum persona, quae eidem praeficiebatur, expirabat. Ejusmodi fuerunt, quos in Germaniae Principatibus delegare solebant Imperatores, qui sub dignitate *Comitis Palatii*, vices Imperatoriae agebant, et in iis supremo jure causas dijudicabant. Neque omnino diuersi ab iis, qui vulgo **VICARII GENERALES IMPERII** nuncupantur, quibus scilicet Imperator, in certis districtibus, *Vicariam* Imperatoriae potestatis et dignitatis committit, seu ad vitam, seu etiam in liberos masculos translata eadem

dignitate. Quae quidem *Fuerit* maxime dari consuevit in Italia et Gallia, quo rarius accedebant Imperatores. Charta Ottonis I. Imper. an. 962. apud Murator. to. 20. col. 626. *Creamus dictum Valterium Vicarium Imperialem et primum Marchionem Mantuae.* **VICARII** praeterea Imperii appellati, quos Imperator, extra provinciam discedens, veluti in Italiam proficiscens, in Reipublicae administratione sibi substituebat. **VICARII**, Fideiussores apud Leonem et Anthemium in omnes. 33. §. in hac C. de Episc. Cleric. ex Pancirolo lib. 1. Theor. var. lect. cap. 77. **VICARI** Campio, pugil, qui pro alio machinam seu duelli, vel quodlibet aliud vulgare iudicium, exequitur et experitur. Hincmarus Remensis de diuortio Elotarii, interrog. **VICARII SERVI**, qui vices domini agunt in villis ac praediis; et *luci ministeriales*, in Chronica Bercherspurgensi. Tabul. S. Albani degau. *Ego Zacharias filius Frimundi Vicarii de Credenche*; idem *Villicus Credenche*, in alia Charta ejusdem Tabul. dicitur. **V. Serviciarii et Villici.** **VICARI** **VICI**, Major, apud Aimoinum lib. 2. Mirac. S. Bened. cap. 3. **VICARIUS** denique dicitur, qui vice monasteriorum, aut vicorum Religiosorum, vel Ecclesiarum, minime feudali offertur, qui de praediis ab iis acquisitis, neque *emendatis*, respondent, tam de forensibus, quam de relictis. Tabul. Vindocinense Thuan. ch. 128. *ita peractis Odo Rufus, in terra vineas supradictas concessit, dicens eas emptas a nobis vendentes, inde 15. solidos requirit; quod sibi paciscentibus nobis, negat pro his vineas nobis nisi sub Vindocinensi auctoritate, quo scilicet superius quietas eas haberemus; desinendo sem, aut ab Odono, aut ab herede suo releuaremus.* **VICARIANS** In Nouella Iustiniani 26. **VICATIM**, Alternatim. Diarium fidionis Varadin. an. 1549. apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. p. 33.

*Semperque pro lasso vulnereque mis-
se, valulos recentesque Vicatim sub-
stituendo, etc.*

CCIA, ἀφάκη, Gloss. Lat. Graec.
Aliae: ἀφάκη, *tendicula, Vicia.*

CCINGI, appellati Dani Rerum
Anglicarum Scriptoribus, ait Cam-
denus, quod piraticam exercerent:
Biocingar enim Saxonica lingua, te-
ste Altrido piratam denotat. *Vic-
cingar* autem vocat, quos Dani ho-
die *Bienger*. V. Olauum Wormium
ad Monumentum Tirstadense, et in-
fra *Wikingi*.

ICEADMIRATVS, Propraefectus
maris, Gall. *Vice-Amiral*. Marchi-
si Scribae Annal. Genuens. ad ann.
1221. apud Murator. tom. 6. col.
424. *Quam recessus ipsius comitis ad
Potestas notitiam peruenisset, co-
adunata gente sua, et facta dispositione
ipsorum, qui exercitui tam maris
quam terrae praesse debebant, Lan-
franco Gualtmi de Mari Viceadmira-
to ad lignorum custodiam constituto
praecipit, etc.*

ICEADVOCAT. V. in *Aduocati*,
col. 100.

ICEAGENS ROMANAE ECCLE-
STIAE Petrus presbyter subscribit
Concilio sub Nicolao I. PP. Romae
celebrato, apud Murator. to. 2. p.
205. col. 2.

ICESAILLIVS, Gall. *Vibailif*, in
Edito Caroli IX. Reg. Franc. an.
1566. voce etiam hodie apud Del-
phinates usurpata. *Coram praefatis
dominis Vicejudice et Vicebailino*, ex
Regest. laudato, tom. 1. Hist. Dalph.
p. 303. V. *Subaltius*.

VICCAMERARIVS PAPAE memo-
ratur in Ordine Romano Veneriis
excuso ann. 1561. vbi de Ordine
processionis.

VICCANCELLARIVS, idem ali-
quando qui *Notarius*. V. Mabill.
Diplom. pag. 126. Et quidem sae-
pius Notariorum munus obire Vi-
cancellarii: vnde *Subcancellarii* et-
iam nuncupati. De Vicecancellario
Ecclesiae Romanae, vide supra in
Bibliothecarius.

VICECAPITANEVS, Ducis tenens
locum, Ital. *Vicecapo*. Mirac. B. Si-
monis de Lipnica to. 4. lul. p. 543.

*Item nobilis domina Hedwigs, con-
sors generosi domini Ioannis vocati
Sznacliek pro tunc Vicecapitanei castr
Cracouiensis. Litterae Ducis Venet.
ann. 1382. apud Rymer. to. 7. p.
354. Transmittamus duas nostras ga-
leas, quarum sunt patroni nobiles viri
Hermolaus Lambard Vicecapitanens
ipsarum, etc.*

VICCOMES, Vicarius Comitris, qui
vices Comitris exsequitur; *Sub Co-
mite agens*, in Charta Ottonis Imp.
an. 984. apud Barth. Fizen. in Hist.
Leodienf. p. 269. Cujus dignitatis
meminit Gregorius M. lib. 7. Ind. 1.
Epist. 20. Editum Pistense c. 24.
*Habeat in Siluaneis ciuitate vnus-
quisque Comes . . . Vicecomitem
suum cum duobus aliis hominibus, etc.*
Capitula Carlotomanni tit. 2. cap. 9.
*Comas praecipiat suo Vicecomiti, suis-
que Consenariis, etc.* Adde Legem
Longobard. lib. 2. tit. 30. §. 2. Ve
Comites non ciuitati dumtaxat, sed
et toti pago ciuitati adjacenti prae-
fecti erant, ita et Vicecomitum mu-
nus et iurisdictio in totum pagum
porrigebatur. Faulstus in Vita S.
Mauri Abb. Praedictus denique vir
Florus, cum in omni regno Theode-
berti Regis summam obtineret pote-
statem, ac Vicecomitis in Andegauensi
eo tempore fungeretur pago, etc.
Agobardus de Insolentia Iudaeorum
p. 61. *Dederunt mihi indiculum ex
nomine vestro, et alterum ei, qui pa-
gum Lugdunensem Vicecomitis regit.*
Viccomes pagi, apud Hincmarum
Opusc. 26. Ab ipsismet Comitibus
deligebantur. Fragmentum Histo-
riae Aquitanicae, de Vulgrino Co-
mite Inculismensi: *Miserisque in
Martiliacum Robertum legis doctum,
et cum eo amicum suum fidelissimum
nomine Ranulfum, feceratque eum
Vicecomitem suum.* Infra: *Witel-
mus autem Sedor ferri honorem eo-
rum restituit Odolrico fratri eorum,
qui minor natu erat, fuitque ei suus
Vicecomes.* Denique vt *Comites*, ita
et *Vicecomites* in absentia Comitum,
iudiciis publicis praeerant. Verus
Notitia Viennensis Ecclesiae C. ann.
863. *Veniens Wulfredus Ecclesiae S.
Mauricii Aduocatus publice in Vien-*
D d d 5 nam

nomen civitatem in praesentia D. Adolphi ejusdem Ecclesiae venerabilis Archiepiscopi, et Erlunni (Erlulfi) Vicecomitis Missi illustres Bosonis Comitibus, vel iudicum, qui ibi aderant, etc. **VICECOMES**, idem qui *Vicedominus* Episcoporum; neque enim alia ratione, ut videtur, *Hugo Decanus et Vicecomes*, quem subsequuntur alii Canonici, subscribit post Archiepiscopum Chartam Archembaldi Archiep. Turon. an. 993. ex Tabul. Majoris Monasterii. V. in *Vicedominus*. **VICECOMITES** **PROVINCiarum**, apud Anglos, sunt Regis Officiales ad Comitatus gubernationem quotannis constituti. Interdum iudicis loco funguntur, ad causas scilicet minores, quae illorum jurisdictioni subsunt, interdum etiam Ministrorum et mandatariorum Regis officium exsequuntur. Ita Cowellus. Liber Niger Scaccarii: *Vicecomes dicitur, quod vicem Comitibus supplet in placitis illis, quibus Comes ex suae dignitatis ratione participat cum Rege*. Matth. Paris an. 1076. de Walthero Episcopo Dunelmensi: *Es Vicecomitis agens vices: laicali se foro immiscuit*. Horum institutum Alredo Regi Angliae adscribunt Scriptores Anglici. Ingulfus de eodem Alredo: *Praefectos vero Provinciarum, qui antea Vicedomini, in duo officia divisit, i. in iudices, quos Iustitiosarios vocamus, et in Vicecomites, qui adhuc nomen retinent*. Horum cura et industria tanta pax in brevi per totam terram effloruit, ut si viator quantocunque summam pecuniae in campis et publicis compitis vespere dimisisset, mane vel post mensem rediens, integram et intactam indubie inveniret. De ejusmodi Vicecomitum jurisdictione, vide Regiam Majest. l. 1. c. 1. Statuta Roberti III. Regis Scotiae c. 23. 24. 25. 26. et Bracton. l. 3. tr. 2. c. 35. **SUBVICECOMES**, apud Anglos IC. est Officialis, aut Deputatus Vicecomitis. Cowel. In Formul. Angl. Madox pag. 59. Charta Iis testibus subscribitur *Roberto de Curtenay tunc Vicecomite Devoniae, Wilhelmo de Nimes tunc Subviceco-*

mites per eundem, etc. Litterae Ricci V. Reg. Angl. ann. 1415. apud Rymer. to. 9. p. 253. *Per personalem supernum suum, aut Subcomitis sui ejusdem Comitatus, etc.* V. Spelman. in *Vicecomes*. **VICECOMITES** in Normannia appellantur Iudices, qui in minoribus oppidis jus dicunt, de quibus intelligenda Ordericus Vital. lib. 8. Hic Ordericus *Vicecomes et Confidicus fuerat, in negotiis et placitis ad libitum judicabat, et pro accepto ne numerum iudicia pervertebat*. Eorum praeterea munus erat tributa et vectigalia fiscalia exigere, et de iis rationem exhibere. Ordericus Vitalis lib. 11. p. 805. *Praefatus autem Confidarius Mellente, per partem Ymami, p. Municeps erat, et Vicecomes, et p. maris Regis, collide intonat*. Et lib. 12. p. 841. *Cur inique in domum suam operatus fuerit, cur ad curiam ejus ter accersitus non venerit, et de regis redditibus ad Vicecomitem Argentanensem et Oximorum Falsipertinentibus, ut Regis Vicecomes officialis, rationem non reddiderit, et de aliis reatibus rationabiliter impositus est*. Id etiam muneribus Balthuorum supra ostendimus. **VICECOMITES** **SCACCARiorum**, eadem notione. Litterae Philippi Pulcri Reg. Franc. an. 1390. in Ordinat. pag. 319. *Quod iudices franci, qui vocantur Vicecomites Scaccariorum, amoveantur, nec deinceps ponantur ibidem*. **VICECOMITES** interdum idem qui *Castellani*. Lambertus Ardenfis p. 28. *Flandriae honoris Comes et Princeps Theoricus, inconsulto Gandanensi, in Ghisnensi Comitae Arnaldo, Gaurvensis burgi Castellariam Curatorem Vicecomiti Rogero ad tempus commisit habendam*. Quem et Vicecomitem nominat Rogerus, Castellanus fuit Curtracensis. In *Vicecomitissam Ypresensem* vocat p. 200. quae *Castellana* dici debuit: nam *Castellani* pariter appellati Ypresenses comini. Vicecomitibus praeterea Castellorum custodiam incubuisse docet Willhelmus Gemeticensis lib. 8. c. 16. *Robertus Comes Melfensi tarrum* etc.

Indiens, Vicecomitis officio in praefato officio fungebatur: egit itaque iudicare solita, ut idem Castellum illi Helmo de Brisolio redderetur. V.

Brussel de Vsu feud. lib. 3. c. 1.

2. *Vicecomitum* ejusmodi inter-
m quidam erant infeudati, id est,
vicecomisatus jure feudali obtine-
re, ut indicant Statuta Davidis

Regis Scotiae c. 30. §. 3. quo-
m-jurisdicatio, *media Justitia* dici-
r practica Gall. *la Justice Vicon-*
re, in Consuetudine Ambianensi
c. 191. 246. Eadem et *VICECO-*
ITATVS appellatur, et cum *Via-*
a, et *Advocatione* confunditur.

Charta Galteri Tirelli an. 1186. in
l. Pastoralis Eccl. Paris. l. 3. ch. 2.
una . . . teneret a me in feodo
advocationem totius Vicecomisatus sen-
ioriae, etc. Charta Theodorici Epi-
scopi Ambianensis an. 1171. ex Ta-
bulario ejusdem Ecclesiae fol. 53.
Tempore tandem absolutionem postularent,
nec in auro vel argenteo ad manum
habentes, unde ablata restituerent,
Vicecomitatum et Advocationem de
Barberis . . . Ambianensi Ecclesiae
pro obtinenda absolutione sua in elec-
mosynam donaverunt. *VICECOMI-*

TIA, eadem notione. Ordericus
Vitalis l. 5. tit. 696. *Concesserunt*
S. Ebrusso Vicecomitiam, id est, via-
riam, quantum habebat in villariis
vassalis. V. Viare, Vicarius, Advo-
cati. *VICECOMITATVS*, exactio
quam Vicecomes faciebat intra Vice-
comitatus limites, († s. Ius Viceco-
miti debitum.) Charta ann. 1226.
ex Tabul. S. Urbani: *Ego Hugo*
miles de Fronvilla . . . agnitioni ec-
clesiae S. Urbani Papae et Martyris
quoddam geixum et Vicecomitatum,
et quidquid juris ego et predecessores
mei in villa de Blehacuria habebamus.

Neque alia notione occurrit *VICE-*
COMITALIS PARS, in Charta En-
golismi inter Probat. to. 2. Gall.
Christ. nouae edit. col. 444. *Wil-*
helmus Comes beatissimo Petro . . .
tribuit ante festinitatem S. Iohannis
Baptistae septem diebus et dimidium
duas partes de venda, sicut olim ter-
tiam partem, id est Vicecomitalem
ipsa sedes habere videbatur. *VICE-*

COMES, nomen dignitatis
etiam posterioribus seculis,
in Anglia, ubi creati coeper-
enim Scriptores seu Herald-
ioannem *Robertart*, S. S.
oppidi seu Castri in Neustria
etiam, *Vicecomitem de l*
creatum ab Henrico V. I
Thomas Milles lib. de N
politica et ciuili p. 63.

Henrici VI. pro erectione
satus de Bellomonte, pro L
de Bellomonte Milite Ordini
riani. Alii complures subin-
gibus Anglicis creati Vice-
quorum seriem et stemmata
Radulphus Brooke, Vincen-
gecroix, Yorkus aliique Feci-
glici. Exstat etiam apud
in Comitibus Prouinciæ

Charta an. 1225. qua W
Comes Forcalquerii R. de
to in perpetuum *Vicecomi-*
per eum et successores suos,
strum ejus de Cadaneto in Vi-
tum erigit, cum praerogati-
is et honoribus, quibus ca
Vicecomites eriguntur, etc.

† sit an legitima, non disqu-
D. Brussel de Vsu feud. tom
693. 694. et 695. *VICECOM-*
Vicecomes, in Charta an. 13
Perratus *Vichart valletus . .*
ficeor . . . me tenere in feo-
homagium legittim a nobili e-
Guidone de Caluiniaco Vise-
Brucia sex jornalibus prati et
quarteria vineae. Visquenx,
ann. 1291. inter Ordina
Franc. to. 3. p. 295.

VICECOMITISSA, Vicecom
vel quae Vicecomitatum
Charta apud Spelman. Res
ecclesiam de Thorncomba et
Forda sicut Adelicia Vicecom-
lud manerium ei dedit. Oc-
iam in Tabul. B. M. de Bo-
tio Rotomag.

† *VICECOMITURA*, i. q. l
Ch. Ms. a. 1115.

VICECONJUX, Concubina
quot Inscriptionibus, ut m
jaciis in Paratit. ad tit. I
Concubinis, et ad Nou. l

recte Iulianus Antecessor dixit *concubinam imitari uxorem*.

VICECONSUL, Vicecomes. Leges Edwardi Confess. c. 12. Qui modo vocantur Vicecomites, tunc temporis Viceconsules vocabantur: ille vero dicebatur Viceconsul, qui Consule absente ipsius vices supplebat in iure et in foro. Profert Oyhenartus in Notitia Vasconiae p. 249. Chartas duas Lope Exconis, et Semeronis Garcis Viceconsulum de Bygur, vel de Beygur, ann. 1119. et 1168. V. Consul 2.

VICECVSTOS. Inter subscriptos testes Chartae an. 1304. to. 2. Hist. Dalph. p. 121. Occurrit *Frater V. Baratt. Vicecustos Avenionensis*. Officium apud Franciscanos. V. Custodia 2.

VICEDAMVS, à Gall. *Vidame*, pro Vicedominus. Dominus Vicedamus de Chartres, in Charta ann. 1550. apud Rymer. tom. 15. p. 214.

VICEDAPIFER, qui *Dapiferi* vices supplet. Occurrit apud Scriptores Hist. T. S. si fides Gallando de Vexillis Francicis p. 28.

VICEDECANVS, Subdecanus, Gall. *Sous-doyen*. *Vniuersis et singulis presentes literas inspecturis Iohannes Weidecnepel, Vicedecanus totiusque Capitulum Ecclesiae Lubicensis, etc.* in Charta an. 1437. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 336.

VICEDENSOR, qui ab Ecclesiarum defensore praediorum tutelam in se recipiebat. Charta Friderici Ducis Austriae an. 1243. apud eumd. Ludewig. to. 4. p. 226. *Sed quia ecclesiae utilitas exigit, ut propter occupationum nostrarum frequentiam, alicui vices nostras in defensione ecclesiae committamus . . . Quia vero praetextu talium commissionum huiusmodi Vicedensores frequenter auditate temeraria in iura se solent ingerere aduocatorum, firmiter interponimus obseruantiam, ut, si quando a tali Vicedensore Praepositus se senserit grauari, licent ei ipsam coram nobis nostrisque successoribus recusare et alium sibi magis idoneum postulare, V. in Aduocati, col. 100.*

VICEDOGNATVS, vt *Vicedominus*, Vicedomini munus, dignitas, officium. Charta an. 1353. to. 1. Hist. Dalph. p. 147. col. 1. Item officium suum veteriae seu Vicedognatus Dominae, una cum iuribus et vniuersibus suis. Alia an. 1308. ibid. to. 2. p. 142. Item quod dictus D. Hup et successores ipsius nullum in perpetuum impedimentum apponant per se vel per alium quominus dictus D. Comes Sabaudiae et successores ipsius et stirum insulae Gebennensis, Vicedognatus Gebennensem, et omnia quae eidem D. Comes habet, etc. **VICEDOMNATVS**, **VICEDOMINATVS**, eadem notione, in Charta an. 1390. apud Spon. to. 2. Hist. Geneu. p. 60. Item nos Episcopus . . . concedimus dicto domino Cuius in feudum dictum Vicedominatum tenendam et regendam toto tempore nostrae, etc. Inquesta an. 1217. ibid. p. 409. Item dicti pater cum episcopus Humbertus habet a vadimonio Vicedominatum Gebennensem pro sexaginta libris Taren.

VICEDOMINA, Vicedomini vices, apud Pillel. inter Probat. Hist. Gerbor. pag. 339. *Madame Jeanne de la Chartre Vidameffe de Chartres*, in Charta an. 1410. ex Capitul. 21. Corb. V. in Vicedominus.

VICEDOMINALIS, ad Vicedominum pertinens, Agnellus in S. Ead. apud Murator. to. 2. p. 159. col. 1. *Iste (Felix) monasterium S. Basilomaei, ubi ego Deo seruente Abbas praefuit, et Vicedominatia gubernacula suscepta luculentissimus tenuit*.

VICEDOMINARIVS, eodem significato. Vicedominarium placitum, quod ab Ecclesiae Vicedomino tenebatur. infra in Vicedominus.

VICEDOMINATVS, **VICEDOMINIVM**. V. mox in Vicedominus supra in Vicedognatus.

† **VICEDOMINICO**, pro Vicedominus, apud Pez. t. 6. Anecd. Paris. p. 68.

VICEDOMINVS, qui vices autem domini obtinet, articulus, in versione Gr. Concilii Lateranensis IV. c. 45. Vlpianus l. 157. D. de Regul. iur. Si vel dominus, et

vice dominorum sunt, veluti tutorius et curatoribus obtemperauerint. Vicedominus loci, in Actis S. Euthymetis 15. April. Regula Magistri ap. 11. Sicut in hominis domo, ut curus sit de omnibus praeparandis, dominus rei ordinat Majores familiae, uos vice domini minores timeant, id est, Vicedominum, Villicum, Saltu-riam et Majorem domus, etc. Qui- us locis Vicedominus, Villicus, et Major domus iidem videntur. Et erte Gregorius M. l. 9. Epist. 66. kulum Major domus tribuit Vice- mino Ecclesiae: obseruatque Bro- verus lib. 8. et 12. Annal. Treuir. . 474. 669. 671. 1. edit. Vicedomi- um seu Aduocatum Treuirensium, Major domus interdum vocitari a criptoribus. Est igitur Vicedomi- us idem qui Vicarius, seu locum- mens. Chronicon Erford. an. 1015. ipiscopus ad nutum Imperatoris, Lu- onicum in totam Thuringiam inisit, ubi Vicedominum, id est, Vicarium et totam Thuringiam fecit. Charta Goscelini Archiepisc. Burdegalen- sis in Tabulario Burgulien- sis Monasterii: Simon frater meus Partiniacensis as- tri mei Vicedominus. Apud Gre- gor. M. l. 9. Epist. 37. Petrus vir- larissimus Vicedominus gloriosae filiae istras Rusticianae Patriciae, etc. Adde Alexandrum Abbatem Celesti- num l. 3. c. vlt. Apud Adamum Bremen- sem c. 184. et Albertum Sra- lensen an. 1068. Vicedominatum- acitur possidere is, qui post Princi- em in regno rerum summam obti- net. Quo sensu Willelmus Malmes- buriensis scribit, Odonem Bajocen- tem Episcopum et Cantiae Comitem, eius Angliae Vicedominum sub Rege Willelmo Norho fuisse. Et auctor Historiae Treuirensis tom. 12. Spi- ilegii Acheriani p. 242. Brunonem archiepiscopum Treuirensen defun- to Henrico IV. Imp. communi con- lio Principum Curiae Regiae Vice- ominum effectum esse sub Henrico V. uniore. VICEDOMINVS Bergen- i pagi, in Morinis, idem videtur ui Castellanus, apud Drogonem- sonachum in libro Miraculor. S. Vinoci c. 5. Nam Berguun paruit

Castellanis, non Vicecomitibus. VICEDOMINVS, dictus quondam Massiliensis Iudex, qui sub Patricio Prouinciae jus dicebat, a quo ad eundem Patricium prouocabatur. Ita Guesnaius in Annal. Massil. an. 764. ex veteri Notitia Carolo M. imperante confecta, quae integra exstat apud Sammarthanos in Epi- scopis Massiliensibus, apud quos habetur alia exarata sub Lothario Imp. ibid. num. 17. in qua ejusdem Vicedomini Massiliensis occurrit men- tio. VICEDOMINVS, in Anglia, idem qui Vicecomes, ut obseruat Seldenus lib. de Titul. honor. 2. part. c. 5. §. 20. Atque ita accipi- tur in Legib. Henrici I. c. 7. vnde Ingulfus dixit, in Anglia Vicedomi- nos dictos Praefectos prouinciarum. Charta Alfredi Reg. apud Piller. Hist. Gerbor. pag. 306. Praefectos vero prouinciarum, qui antea Vice- domini, in duo officia diuisi. V. Sen- norem lib. 5. Epist. 14. et supra in Vicecomes. VICEDOMINI EC- CLESIAE, aut Episcoporum, ii- dem qui Theophani et Scriptoribus Graecis διοκονομοι, apud Paulum Diaconum in Historia Miscella lib. 23. et 24. pag. 733. 762. editionis Canisii, Anastasium in Historia Ec- clesiastica pag. 160. Paulum Diaconum Neapolitanum in Vita S. Theo- phili Poenitentis cap. 1. etc. Hono- rius Augustodunensis lib. 1. cap. 182. Vicedominus, qui vicem Epi- scopi agit. Capitul. ann. 802. cap. 13. Vs Episcopi, Abbates, atque Abba- tiffae Aduocatos atque Vicedominos, Censenariosque legem scientes paci- ficosque et mansuetos habeant, etc. Adde Capit. 2. ejusdem anni c. 21. Concilium Remense an. 813. c. 24. Vs Praepositi et Vicedomini secundum regulas vel Canones constituantur. Flodoardus lib. 2. Hist. Rem. cap. 13. Contigit . . . dum ad S. Cyri- cum oratum venisset in Calmisticum, locutum eum cum Oeconomo Remensis Ecclesiae, qui aderat, etc. MON: Interea mulier quaedam anserem as- sulit Vicedomino, etc. Vbi Vicedo- minus idem est, qui supra Oeconom- us: ut et in Historia Episcoporum Auti-

Autifiodor. cap. 24. *Constituit, ut Abbates Presbyteri cum Clero ad superscriptum officium peragendum convenientes ex dominico cellario ab Oeconomo Ecclesiae stipendium sufficiens accipiant: si autem tardi occurrerint, aut negligentes apparuerint, 40. dies a vino abstineant. Vicedominus autem aut Cellarius, si quod jure ministrare debent, in aliquo subtraxerint, retrusi in monasterium per annum dimidium pane et aqua consenti debitam poenitentiam persoluant.* Neque opinor de alia dignitate intelligendus Gregorius M. PP. lib. 5. Epist. 55. dum ait, Protasium Vicedomini curam gessisse in Ecclesia Arelatensi, antequam ad Episcopatum Aquensem prouheretur. Apud Innocentium III. lib. 2. Epist. p. 448. fit mentio Hugonis Vicedomini Majoris Ecclesiae Placentinae. In Charta Petri Episcopi Salernitani sub an. 880. apud Vghellum, *Lupendus Presbyter et Vicedominus Episcopi* dicitur, in qua et memoratur *Rodelgaldus Castaldus et Advocatus Episcopi*. Vnde alium fuisse *Advocatum*, alium *Vicedominum* colligitur. In Gestis Pontificum Cenomanensium legimus: *Herlemandum Episcopum Thimierum Abbatem S. Vincensii, Archidiaconum suum Vicedominum per totam dioecesim esse constituisse.* Habuit etiam Vicedominos suos Ecclesia Romana, qui a Pontifice Romano ex ordine Cleri, et aliquando ex Episcopali constituebantur, viri prudentes, et rerum gerendarum peritia insignes, quibus Episcopii vel Palatii Lateranensis cura et administratio committebatur, in gubernanda domo, hospitibus suscipiendis, et domesticorum causis cognoscendis. Anastasius Bibl. in Vigilio PP. *Retransmisit Romam Ampliatum Presbyterum et Vicedominum suum et Valentinum Episcopum sanctae Rufinae ad custodiendum Lateranum, et gubernandum Clerum.* Idem in Constantino PP. *Ioannes Patricius . . . veniens Romam jugulavit Saulam Diaconum et Vicedominum.* Rursus in Vita S. Zachariae PP. meminit *Benediti Episcopi et Vicedomini*, scilicet

et Ecclesiae Romanae. Is Pontificem equitantes comitari solebat cum Vestuario, Nomenclatore, etque Sacellario, ut est in Ordine Romano. Interdum summi Pontifices Vicedominos, seu Vicarios suos constituiebant, qui vice sua Episcopos in Ecclesiis ordinarant, ut est apud Gregorium M. lib. 1. Epist. 12. Porro Vicedomini Ecclesiae Romanae aedes Romae in Palatio Lateranensi erat, eaque VICEDOMINIUM dicebatur, in qua scilicet munere fungebatur. Anastasius Bibl. in Stephano IV. *Quem . . . in Lateranense Patriarchium introduxerunt, ascendentes cum eo in Vicedominum . . . compulerunt eum, ut crumenam Clericatus eidem Constantino tribueret.* Vicedominos etiam ex ordine Cleri habuere Abbates, quaterdum iidem, qui Advocati. Nefemel ii occurrunt apud Scriptores, praesertim apud Eginhardum Epist. 12. 14. 23. 37. 52. Existat Testamentum Leodebodi Abbatis Monasterii S. Aniani to. 4. Hist. Franc. quod inter caeteros subscribitur *Themasius Diaconus et Vicedominus.* VICEDOMINI ABBATISSARVM memorantur etiam in Capit. Caroli M. lib. 2. c. 38. Atque haec *Fredouinorum Ecclesiasticorum dignitas VICEDOMINATVS* appellatur apud Gregorium IX. Extra de Simonia c. 38. *Quicumque Vicedominatum, vel aliam Ecclesiasticam administrationem per pecuniam obtinere voluerint, tam euentes puniendos cum Simone percellit, etc.* Vicitur etiam Adamus Badoensis cap. 148. *Vicedominos id habere constitutos constat, ut essent, quorum temporalium, ad Ecclesiam pertinentium, curam gererent, quos Episcopi, quorum vices agebant, a quibus erant instituti, rebus spiritualibus et diuino officio vacabant.* Quia Episcopi, et vniuersi Sacerdotes, inquit Lex Longobardorum lib. 2. tit. 47. §. 7. *ad solam Dei, et bonorum operum actionem constituantur.* Eam esse praecipuam Vicedominorum institutionis causam, ut et Advocatorum, disertius insinuat Chama

Ludo

adouici VI Regis Franciae ann. 125. ex Tabulario Ecclesiae Laudunensis, his verbis: *Notum igitur volumus . . . quod cum in Episcopo Laudunensi Vicedominatus et repositura, quae ministeria a principio piae dispensationis providentia hoc fuerant instituta, ne quies episcopalis ab oratione et praedicationis studio secularium causarum turbam tumultibus exturbaretur, crecente sensuum prauitate in exterminum verrat, et oppressiorem pauperum Ecclesiae redacta fuissent, etc. vicedominos eligebant ipsi Episcopi, ipsorum res strenue tutarentur, illorum seu clientum Ecclesiae causas iudicio dirimerent.* Gregorius Mag. lib. 9. Epist. 66. *Veneramus autem ut memoratus frater noster Paschasius et Vicedominum sibi dimes, et Majorem domus; quatenus possit vel hospitibus superuenientibus, vel causis, quae eueniunt, idoneus et paratus existeret. Si vero et diligentem eum prospicias, et ea, quae iuximus, implere differentem: omnis levis ejus adhiberi debet, ut communi consilio ipsi eligant quorum per nos ad ea, quae praediximus, vane ordinari.* Lex Longobard. lib. tit. 47. *de Advocatis et Vicedominis, praecipit, ut tales eligantur, qui ius et velint iustitiae causam dirimere.* Et §. 3. *Omnibus Episcopis, Abbatibus, cunctoque Clero praecipit Vicedominos, Praepositos, Advocatos, siue defensores bonos habere in cunctis, nec cupidos, non per nos, non falsitatem amantes; sed ius simenses, et in omnibus iustitiam facientes, vel diligentes.* In vicedominis eligendis aderat Comes, cum eo iudices sedere consueverant, ut discimus ex Notitia iurati ann. 843. in Append. ad Martini Hisp. col. 779. *Cum in Dei nomine residetis vir iustus Adalarius Comes una cum sanctissimo Gommario sedis Gerundensis Episcopo, . . . nec non Assemundo et Hemani vicedominos, seu et iudices qui iustitiam dirimere causas . . . Tunc nos praedicti vassi dominici, Vicedomini, et iudices interrogavimus Selmanne.*

Singulis denique Episcopis et Abbatibus aut Abbatissis duos habere Advocatos licitum fuit, quorum alter causam procuraret, alius sacramentum deduceret, ut est in eadem Lege Longobardorum lib. 2. tit. 47. §. 8. Nam nec Episcopi, nec quivis e Clero, in quacunque controversia, siue criminali, siue civili, iurjurandum qualibet ratione subire compelli poterant; sed *Advocatis suis propriis idoneis* hoc officium delegabant. Ita in §. 11. Ex quibus quidem locis *Advocatos et Vicedominos* ex Laico ordine ea tempestate desumptos apparet: quod sane deinceps obtinuisse patet, maxime ex quo Praelati ac Episcopi ratione Regalium suorum, vel bellis, castris, seu praeliis Regiis interesse, vel bona sua bello proprio tutari compulsi sunt. Tum enim, quod arma ipsi gerere, vel praelia inire, Canonibus Ecclesiae vetarentur, viros nobiles in sui tutelam adscripserunt, qui eorum vice vassallos Ecclesiae in aciem educerent, praeliis interessent, praeterea iustitiam iis administrarent: quos ut in sui tuitionem validius ilharent, bonorum Ecclesiasticorum partem aliquam eis in beneficium ultro concedebant, ut reliquorum essent patroni ac defensores, si ab hostibus suis impererentur. Ea enim feudorum lex est, ut vassallus dominum tueri ac juvare in bellis suis teneatur. Id praeter ceteris restatur Helgaldus Floriacensis in Vita Roberti Regis Franc. p. 68. Hinc passim legimus Vicedominos, atque adeo Advocatos, pro ejusmodi beneficiis jure feudali obnoxios esse Episcopis, et ab iis feuda sua in qualibet mutatione excipere, seu *relenare*. Ita Vicedominus Ambianensis seu Pinconiensis, ratione clientelae obnoxius est Episcopo Ambianensi: et Fulco Vicedominus Cameracensis inter *Casatos* Episcopi Gerardi Episcopi subscribit apud Lindanum in Teneraemunda an. 1289. Gregorius VII. PP. lib. 7. Epist. 19. *Super quibusdam personis, qui iniuste detinent beneficia praedicti Monasterii praedecessoribus suis sub fidei-*
tate

ade et hominio pro defensione Ecclesiae sibi et suis antecessoribus olim concessa.

VICEDOMNATVS, VICEDOMINA-TVS. V. supra *Vicedognatus*.

VICEDONNVS, vt *Vicedominus*. Charta ann. 1293. apud Spon. Hist. Geneu. tom. 2. p. 70.

VICE-DUX, qui Ducis vices apud Venetos, Ital. *Vice - Duce*, Gall. *Vice-Duc*, vel *Vice-doge*. Translat. SS. Pauli et Barbari tom. 7. Maii pag. 772. Tum vero suis ex loeis assurgens serenissima dominatio coepit procedere sub hac serie: Commendatores, Capitanei, . . . Cancellarii ducales, *Vice-dux*, Oratores, Magistratus et excellensissimus Senatus.

VICGERENS, Iudex Ecclesiasticus, qui Officialis vices agit, Gall. *Vic-gérens*. Charta Ludouici II. Reg. Sicil. ex Cod. MS. D. Brunet fol. 116. *Requisitus per ordinarium seu vicarium, . . . aut locum tenentem vel Vicegerentem.*

VICGERENTIA, *Vicegerentis* officium. Charta an. 1601. in Hist. Mediani Monast. p. 408. *Pro cuius quidem Vicegerentia exercitio dictus Vicegerens . . . percipiat duas tertias partes omnium prouentuum.*

VICE-IMPERATOR, qui vices agit Imperatoris, ex vet. Inscrip. apud Murator. to. 3. p. 371. col. 2.

VICEJUDEX, in Lege Longob. lib. 2. tit. 30. §. 2. qui vices iudicis agit. V. *Vicebailiarius*.

VICELLA, Cochlea minor. Inuentar. S. Capellae Paris. an. 1363. ex Bibl. Reg. Item caput S. Blasii repositum in quodam vase argenteo facto ad instar capitis unius Episcopi, in quo vase . . . deficiunt . . . una ala, una *Vicella* ad firmandum mirram dicti capitis. V. *Vernula*, et *Vis* 2.

VICELLVLA, VICELLVLVS, diminut. a *Vicus*. Lib. nig. eccles. Abbaui.

VICENDA. Charta Gregorii IX. PP. apud Vghell. tom. 1. Ital. sacrae edit. ann. 1717. col. 1123. *Concedimus . . . quandam petiam vineae in pertinentiis vallis de Colera sitam, et quandam Vicendam in pertinentiis*

S. Stephani sitam. Vicenda talis dicitur locus qui alterius nomine occupatur. Vnde *Vicenda* de praedio vel de re qualibet sub prelo ducta intelligi potest.

VICENNA. Charta an. 962. pro Monasterio S. Bartholomaei de Capneto: *Cedimus ipsi Monasterio vicennam nostram, quae dicitur Sapinetum, per mensuram modernum, exhibentes etiam fratribus . . . liberam licentiam construendi munda, etc.* Idem forte quod *Fau*.

VICENTIV, s. pro vicinis, incolae, c. 10. Collect. Hist. Fr. p. 624.

VICEPLEBANVS, Plebanus seu Curionis vicarius. Statuta Ecd. Aegin. an. 1435. apud Marten. 4. Anecd. col. 532. *Pro communis bono et cultu diuino augmentum statim ut promissarii seu parochiani parochialium ecclesiarum plebanis seu Viceplebanis remota exhibeant.* V. *Plebes*.

VICEPRACEPTOR, qui praetoris seu procuratoris vices agit. Statutis Equitum Teuton. 4. Duellum ibid. p. 60. V. *Proceptor*.

VICEPRINCEPS, qui vices agit principis, et qui Principatui alium perficitur a Principe, apud Vghell. 6. p. 328. to. 7. pag. 1288. Canonicon Casinense l. 3. c. 38. (1. 2.) *Quidam Ioannes . . . Vicecomes danti primi Principis.*

VICEPROTONOTARIVS, idem Vicecancellarius, qui summi Cancellarii vices agit. Charta Fr. Reg. Sicil. ann. 1212. apud Laga. Hist. Alsat. inter Instr. pag. 32. *Datum in nobili ciuitate Basiliensi manus Viceprotonotarii, vt. Kaubris.* Alia an. 1244. apud Lucet. to. 5. Reliq. MSS. pag. 472. *tum . . . per Sergium, . . . proprotonotarium regni Siciliae.* V. *Notarii*.

VICEPRVNGRAVIVS, Burgi Comes, in Charta Caroli Imper. apud Sreyer. in Comment. ad Alberti II. col. 325. V. *Prvngus*.

VICELECTOR, vt *Viceplebanus*, Curionis vicarius. Charta Gund. Archiep. Magdeburg. an. 1409. 1.

Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 5. *Super presentatione, institutione et obedientia Vicerektoris seu substituti per prepositum in ecclesia parrochiali s. Mauricii.*

PROREX, Prorex, qui Regis nomine agit, Gall. *Vicroy*, in Chron. Mansi ad an. 1435. apud Murator. tom. 11. col. 273.

VICEROSSIMVS, Dilectissimus, inuicem, ut viscera amantissimus. Charta an. 1284. tom. 2. Hist. Dalph. pag. 118. *Ego Randona Montis-Albani domina, . . . dono et erado tibi Vicerosissimo filio meo Ronfolino domino Lunelli filio quondam nobilis ni Gancelini quondam Lunelli domini primi mariti mei.*

VICES. (1) Pro Naues, in Charta Ioannae Reginae Castellae an. 1257. o. 4. Hist. Harcur. pag. 1454. (2) † Dicuntur de animalibus quae matrem sequuntur. *Centum vaccae cum vicibus suis*, in Ch. a. 1160.

VICESIMA. V. infra *Vintenum*.

VICESIM. V. *Haesum*.

VI-CESOR, qui vices aliter agit. Lex Bajwar. tit. 17. c. 2. Venditor licet: *Ecce wadium tibi do, quod tuam terram alteri non do, legem faciendo. Tunc ille alter suscipiat wadium, et donet illum Vicefforibus suis ad legem faciendam.* Ita etiam dictio Heroldi.

VICICARIVS, qui Vicarii vices agit, in Regim. Paduae ad an. 1328. apud Murator. tom. 8. col. 439. V. *vicarius*.

VICIELLA, Aromatum species, in sequent. ciuitatis Saonae an. 1526.

VICICATIVM, viciae triturata, in Ch. a. 1187.

VICIBVS, per vices, aliquando, quandoque. Fortunatus Pictau. in vita S. Paterni Episcopi Abrincat. 9. *Imperans . . . ut cellulas, quas ipse construxerat, in carro Vicibus fustaret.* Et lib. 1. Poem. 15.

Ansa Dei et pastor, Vicibus sibi praecia reddunt.

VICICOLA, incola vici, t. 2. Sept. . 628.

VICINABILIS. V. *Semitaris*, Terra *vicinabilis*, et *Via conuicinalis* in *Via* 1. VI.

VICINAGIVM. V. in *Vicinus*.

VICINALIS. V. *Via conuicinalis* in *Via* 1.

VICINANTIA. V. in *Vicinus*.

VICINARE. (1) VICINARE, VICINARI, Vicinum esse, appropinquare. Anonymus de gestis Manfredi et Conradi Reg. apud Murator. tom. 8. col. 585. *Sed antequam ciuitatis moenibus ejus se Vicinaret exercitus*, etc. Nic. de lamilla de gestis Friderici II. Imper. ibid. col. col. 541. *Supertores Apuliae partes, quae magis parti aduersae Vicinabantur repetere decreuit.* (2) Vicini boni more agere. Gemma apud Vossium lib. 4. de Vitiis. serm. cap. 29.

VICINATIVM, VICINATVS, etc. V. *Vicinus*.

† VICINATVS, ciuitas, vel burgi districtus et jurisdictio. Ch. Ms. a. 1340.

† VICINIA, vicus, ciuitas, t. 3. Sept. p. 121.

† VICINITAS, commodum quod ex vicinia percipi potest. Ch. Ms. a. 1168.

VICINVS. Frontinus: *Cultorum agrorum silvae absque in montibus, ultra quartum aut quintum forte Vicinum.* Alibi: *Ager, qui a fundo suo tertio vel quarto Vicino situs est.* Neippe agro. Charta Conradi Imper. ann. 1033. pro Monaster. S. Apr. Tullensis. *Siluii cursem cum ecclesia, et Grimaldi Vicinum cum appendiciis suis*, etc. Hinc VICINITVS, Circum, quaquaversum, in Cod. Theod. leg. 4. tit. de Oper. publ. *Omnes intra centum pedes Vicinitas, quantum ad horrea pertinet, arceantur.* Vbi nonnulli minus recte, ni fallor, emendant *Vicinitates*. VICINVS, Affinis, *ἀγγιστερον*, in Gloss. Lat. Gr. Reg. VICINVS, Loci incola, ciuis, Italis et Hispanis *Vicino* et *Vicino*. Lex Salica tit. 47. §. 4. *Si autem quis migraverit in villam alienam, et ei aliquid infra duodecim menses secundum legem contestatum non fuerit, securus ibidem consistat sicut et alii Vicini.* Itiner. Adriani VI. PP. apud Baluz. tom. 3. Miscell. pag. 451. *Die Mercurii in aurora egressi concessimus Vi-*

Ecc

serbiam

serbiam civitatem, quam, ut reor, mille Vicini colunt. Observantiae Regni Aragon. l. 2. tit. de Foro competentis §. 10. *Si agatur contra aliquem Militem, qui sit Vicinus civitatis vel alterius loci, etc.* Passim in Foris Aragon. *Vicinos* etiam pro Burgensibus usurpat Charta Anselmi Archiep. Mediolanensis ann. 1099. apud Puccinellum in Zodiaco Mediolanensi in Vita S. Simpliciani pag. 71. ut et ipsa Statuta Mediol. non vno loco. VICINANTES, Incolae. Capitul. 5. Caroli M. an. 806. c. 7. *In aliquibus locis ipsi Vicinantes multa mala patiuntur.* Hinc VICINITAS, Ius civitatis, *Burgesia*, dicitur in Foris Oscae an. 1247. fol. 26. *Vidua omnem Vicinitatem faciat, excepto exercitu, i. civium onera omnia subeat.* Charta Adelfonsi Regis Hispaniae aerae 1164. apud Antonium de Yopez tom. 4. p. 458. *Undecunque venerint illi homines, qui ibi populati fuerint, sine in potestate et subiectione Abbatis sancti Dominici et Prioris S. Martini, et nulli alio domino serviant, neque ab aliquo hominum opprimantur, nec faciant Vicinitatem in alio loco; sed permanent in servitio et libertate vestra, secundum consuetudinem praedictorum in perpetuum.* V. Michaelen Molinum in Repertorio p. 332. VICINITAS, *Burgesia* concessio, in vicinum seu ciuem admissio. Correct. Statut. Cadubrii c. 70. *Volumus et iubemus quod aliqua regula et communio Cadubrii non audeat . . . aliquem forensensem in vicinum seu regularium acceptare, nisi prius apparuerit dictum talem sic requirentem in vicinum assumi, per consilium fuisse admissum, . . . et quod omnis Vicinitas quae ab aliqua regula Cadubrii facta fuisset contra ordinem praesentis Statuti, ipso jure sit nulla.* VICINANTIA, *Burgesia*, Ital. *Vicinanza*. Statuta Mutin. rubr. 23. fol. 4. *Si quae universitas, Vicinancia, aut singularis persona, aut locus religiosus, etc.* Occurrit praeterea in Hist. Cortusiorum l. 1. cap. 18. et alibi. VICINAGIUM. Charta Communitatis Peronenfis ann. 1207. de Milite; qui

debitum Burgensi non solvit: *Miles debet super hoc militem committere, et Burgensi debitum reddas, aut communionem villae, creditionem, et cinagium interdicere, etc.* Infra. *Si Miles hominem feodatum in Communitatem habuerit, ipse homo in iustitia suo eum recipere poterit; sed de creditionem, nec Vicinagium ei faciat.* Eadem habet Charta Communitatis Tornacensis art. 17. quae quidem nescio an his locis capienda iuxta libertate, privilegio, vel jure civitatis, quo invicem gaudeat Communitas alicujus jurati seu ciues, ut pra Vicinitas: sed et de iis officiis quae sibi invicem exhibent vicini haec possunt intelligi; quod et Vir eruditus Secousse in nota ad hunc locum tom. 5. Ordin. Franc. p. 161. ubi monet eo statuere art. 5. ejusdem Chartae: *quis extraneus qui de Communitate fuerit, cum homine de Communitate mercedem fecerit infra burlengem, vicini sui de Communitate, illam mercedem debent.* VICINANTIA, Urbis burgi regio. Statuta Vercell. fol. 15. vo. *Statutum est quod testes teneantur infra duos menses introitu sui regiminis compelli, si siles cujuslibet Vicinantie par aptare vias in sua vicinia de glareis et calcestro, ita quod vicinus in facie domus in qua habitaverit aptare teneatur eo modo possit per vias commode committere itinere.* VICINEA, eodem significatu, ut videtur. Charta Conventus MS. ann. 1244. *Vocati per conia convocatis credenderis, et vicinis Vicinearum et parvicorum convocatis iudicibus, etc.* VICINITVM, VISNETVM, VICINITAS, Anglis Praedictis, est Ius, forensis vel criminales, in rebus civilibus vel criminalibus, in rebus civilibus vel criminalibus, per assensum vicinorum de villis, vel civium, et Burgensium, iis scilicet advocatis ex quorum veredictis seu depositionibus iudex pronunciat: cuiusmodi sunt, quos *Tesnears* vocant Consuetudines Turonens. art. 159. et Lodunensis c. 15. et

Vox ducta ex Normannico *vesinf*, vel *voisinf*: *Visnet*, in ver. Conluet. Norman. c. 33. Galli *Voisnage* dicuntur *viciniam*. Regiam Majestatem lib. 2. c. 11. §. 11. Si vero contradicatur status libertatis eorundem proditorum, vel de eorum statu dubitetur: ad *Vicinesum* erit de patria revertendum: ita quod per *Vicineti* verdictum sciatur, utrum illi liberi homines sint, an non: secundum haec judicabitur. Cap. 43. Si vero dubium fueris de haereditate, procul dubio domini ipsius tam haereditem, quam haereditatem in custodia habens, donec aetas rationabiliter probetur per legales homines de *Vicineso*, et per eorum iuramenta. *Affisa de Vicineso*, ibidem lib. 1. c. 1. §. 8. *VICINITAS*, eadem notione, in quoniam *attachiam*. cap. 82. Neque aliud videtur *VICINATICVM*, in *Vaticis* Regni Majoric. MSS. Ponat partem suam in omni communi viciniali seu *Vicinasico* ciuitatis Majoric. Est enim *vicinasicm*, juratorum seu *vicinorum* ciuitatis conuentus, *Communian* ipsa. *VICINENTIVM*, eodem intellectu, in Statutis Vercell. lib. 1. fol. 21. vo. Et facta extirpatione si fueris probatum damnum, fiat talia secundum solidum et libram *Vicinentiis* et nobilibus et castellanis extimatis in ipsis *Vicinentiis* usque ad quantitatem extimi. *VICINIVM*, *Viciniras*. Capitulare Pipini Regis kaliae c. 36. Aut si in illo *Vicinio* habitare voluerint, etc. Ordericus Vital. lib. 8. pag. 707. In tantum *Vicinis* ejus infamia, ut pene omnes ecclesiasticae possessiones in *Vicinio* depopularentur insolentia. Statuta Collegii de Dainuilla an. 1380. apud Lobinell. to. 3. Hist. Paris. p. 11. col. 1. Expellatur ab eadem domo nostra, sine scandalo et rumore in *Vicinio*, sicut melius poteris fieri. *VICINATIVS*, eadem notione. *Vicinarium* belli Hufsit. apud Ludewig. to. 6. Reliq. MSS. p. 165. *Vicinitudinem* non medicam . . . e *Vicinatn* congregavit. *VICINIVDO*, Pari significatu. Litterae Edwardi I. Reg. Angl. an. 1307. apud Rymer. to. 2. pag. 1044.

Volens sub Vicinitudinis optentu mutuo se iuvare.

VICIOLVVM, dimin. a *Vitium*. Gloss. Lat. Gr. *Viciolum*, *ιδαντωμάτιον*.

VICISSERE, per vices agere. Vita S. Samsonis Episcopi Dolensis lib. 1. cap. 16. in Actis SS. Ord. S. Bened. Frater autem ejusdem Presbyteri, *Vicissensibus* se per ordinem caeteris *Monachis*, hujus monasterii pistor effectus est. V. *Vicibus*. *VICISSITVDINARIVS*, qui suis *foisens* d'aunri, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm. V. *Focata*. *VICISSATIM*, Subinde, *vicissim*, in Gloss. antiq. MSS.

VICISSITVDINARIVS, Reciprocus, alternus. Charta an. 1238. apud Ludewig. tom. 5. Reliq. MSS. pag. 58. *Vicissitudinaria obsecundatione alterutrum obligemur in eum*. Litterae Caroli Principis Salernit. an. 1289. apud Rymer. tom. 2. p. 443. Ut ad pacis interuentum, *Vicissitudinarius* hinc inde tractatibus . . . venire laudabiliter valeamus. Adde Marten. to. 1. Ampl. Collect. col. 1587. V. *Viciffere*.

VICISSITVDO AETERNA, Praemium vitae, aeternae, in Epist. Iohannis V. PP. apud Mabill. to. 2. Annal. Bened. p. 756. Et quod pia deuotione pro intuitu aeternae vitae *Vicissitudinis* capis, etc.

VICIVM, minus, *νικτωρ*. Gloss. Lat. Gr. in Cod. Sangerm. habetur *Parum*.

VICOMERCATVM, nomen loci proprium ex Italico *Vico* et *Mercato*, Vicus ubi mercatum seu emporium fit. Bonincontrus in Chronico Modoe. apud Murator. tom. 12. col. 1134. *Roynerolus de Pironano* dihae contratae nobilis, custos castri, mandauit ad *Vicomercatum* Marco, ut sine dilatione ei mitteret auxilium, sine quo mala erat ei defensio.

VICONIVM, et *Cistifer*, nomina metallorum. Papias.

† *VICONTAGIVM*, jus vicecomiti debirum, Gall. *Vicomteage*. Ch. Ms. a. 1317.

VICORIVM, Vicus minor, mansorium vel aedium collectio a maiori vico dependens. Charta ann. circ.

Ecc 2

1180.

1180. *Ego Robertus Marmion perfeci ei* (Matthaeo de S. Germano) xv. acras terrae et praeterea donavi ei viginti acras terrae de proprio dominio meo in *Vicario de sancto Germano et de Fontaneto*. Occurrit rursum in alia Charta ejusdem aetatis. V. *Viculus*.

VICORNIVM, VICORNVN, vas quoddam duabus ansis instructum. Inuentar. an. 1476. ex Tabul. Flamar. Item plus tria *Vicornia sine femals armorum clausa cum eorum clauibus vacua*. Ibidem: Item plus duo *Vicornia sine femals anietis*. Rursum: Item plus unum *Vicornium sine femal armorum sine guerra vacuum et cum clau clausum*. V. *Semalis*.

VICTARE, *Visitare, viuere*, in Gemma.

VICTARIVS. Comput. an. 1202. apud D. Brussel to. 2. de Vsu feud. pag. clx. col. 2. Es xxiiii. *hacones, qui fuerunt perdisi per Victarios et exercitum*. f. Praebitor annouarius, Gall. *Vivandier*; nisi idem sit qui mox *Visierius*.

† VICTATORIVM, pro *Inuitatorium*; sic vocatur Psalmus: *venite exultemus*. Ch. a. 1338.

VICTERIVS, *Vestor, vectarius*, Gall. *Voiturier*. Charta an. 1378. ex Regest. Colombi fol. lxii. vo. *Anthonius Albi de Coyratio in Briansono diocesis Elwedunensis Visterius promissa et conuenit . . . quod ipse Anthonius portabit seu portari faciet cum mulis triginta et octo balas*. V. *Vestuarinus et Victuralis*.

VICTICOLA, pro *Viticola*, Gall. *Vignerou*, in Statutis Auenion. lib. 3. rubr. 6. art. 13. p. 344.

VICTIMA, idem quod *Friscinga*. V. in hac voce. Acta S. Meinwerici tom. 1. lun. pag. 523. et apud Leibniz. tom. 1. Script. Brunsvic. p. 530. *Concessit . . . 1. poledrum ac v. Vithinas, id est fristingas*. (i. *friscingas* vel *friskings*.)

VICTIMARE, immolare, mactare. Gloss. Lat. Gr. *Vistimo, Βουδντω*: addunt Sangerman. *immolo*. Gloss. 16d. *Vistimo; immolo. Victimare, Sacresier*, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm. Eccl. cap. 34-24. *Qui offert*

sacrificium ex substantia pauperum quasi qui Victimam filium in conspectu patris sui. Martyrium Theodor. to. 1. Hist. Lothar. col. 6. *Mencius vero apud Agannum oppellum cum suis sociis pro Christo Victimatus occubuit*. Vitur Apuleius haec Metamorph. semel et iterum.

VICTOR IGNIVM, dicitur S. Laurentius, in Historia Institutionis Archiepiscopatus Magdeburgensis, et a Gabr. Cossartio cum Concilio sub anno 967. V. *Victor*.

VICTORABILIS, *Vincere consensum* in Gloss. Gasp. Barthii apud Ludwig. to. 3. Reliq. MSS. p. 321. Gaudio de Bellis Antiochenis.

VICTORALIS, *Invictus*, in Gloss. Gr. Lat. MS. editum habet *Victoralis*, quomodo Capitolinus in Olympeo *Victoriales dies dixit*. *Vides les litterae*, Epistolae victoriae naticae, in Lexic. Phil. Goclenii. *Victoriales triumphus*, Ammiano lib. 2. c. 4.

VICTORIARE, *Victoriam adferre*, apud S. Eulogium in Epistola ad Aluarum, et Sebastianum Seimanticensem Episcopum in Hist. Hispan. p. 45. VICTORIATVS, *ανθόγος*, in Gloss. Lat. Graec.

VICTORIFER, eadem notione. *Victorias fundens ante Victoriam* per vos manibus D. N. I. C. affert. Hist. Liurprandi cap. 11. apud Murator. to. 2. pag. 456. col. 2. VICTORIOSE, *Manu victrici*, apud Petrum de Vineis lib. 1. Epist. 11.

VICTORIOSVS, *Victor*. Augustinus de Gestis Manfredi et Caroli Reg. apud Murator. tom. 8. col. 11. *Ad cuius itaque demandam perveniam, et per haec resistenda iura sua Rex Victoriosus accipit*. Charta Milonis Abb. S. Rem. Rem. ex Chartul. Campan. fol. 20. col. 2. *Actum anno dominice incarnationis m. cc. vi. regnante Philippo*. Eodem perinde tribus illustis fuit Carolus VII. Francorum Rex. *Victoriosissimus*, apud Scriver. lib. 3. Epist. 3. in vet. Index. Gruter. 179. 2. S. August. de Civitate Dei lib. 5. c. 25. et in Charta

veti Reg. an. 1456. VICTORIVS, pari intellectu. Sallas Malaspinæ de lebus Sicul. apud Baluz. tom. 6. discell. pag. 273. *Quod si strenuos et fideles habuisses compugiles, vel maiorem nostrae gentis partem Victorius subegisses, etc.*

TORINVS, Monetæ species a Friderico II. Imp. in Italia, dum Ferram obsideret, cusa, cum castra instar rbis vallis ac fossa hac mente munisset, ut direpta et euerfa ciuitate eo ipsomet loco, vbi staturia hauserat, Victoriam urbem conderet, et narrat Ioan. Candidus lib. 5.

TORIOSE, VICTORIOSVS, VICTORIVS. V. supra in *Victoriare*. CTRINAE, Fenestrae vitreae. Chron. Beccense p. 27. *Quam capellam B. Mariae Magdaleneae Victorinis muros clausit*. V. *Veyriae* et *Vinae*.

TVALIA. (1) Conimeatus, viui necessaria, Gallis *Vitnailles*, alis *Vitnaglie*. Glossae Dosithoi: *limonia, vitnaglia*. Occurrit apud Ambrosium lib. 5. Hexaemer. etc. Blesens. Epist. 69. c. 21. Fulbert. Epist. 38. etc. V. *Notas Felis Osi* ad Hist. Ottonis Morenae ag. 57. VICTVALIVM, in Synodo Metensi an. 753. c. 4. Chron. Richardi de S. Germano apud Murator. to. 7. col. 1030. *Pro iure censurarum Victualii tam in sauma tam in surinis seruabitur forma antiqua, etc.* VICTVALIS NECESSITAS, in Lege Alaman. tit.

§. 1. *Ministerium victuale*, apud pileium de Dogmate Platonis.

VICTVALIA, singulare non habet, *γυμνασία τῶν μοναχῶν*. Gloss. Lat. Gr. vbi codex Reg. habet *Victualia*, Sangermanensis legit *Victualia*, quod vero proximum est; gendum enim *Bastualia*. V. *Bastere*.

VICTVALIARE, commeatu mure, in Ch. a. 1357.

TVALIO, ipsa victualium distributio, vel eorum vsus. Charta an. 923. apud Rymer. to. 12. p. 476. *eadem obsequio circa prouisionem victualium et Victualionem exercitus matroque Regis in partibus praedi-*

ctis moraturus, etc. Infra minus bene editum: *Circa prouisionem victualium et Victulationem, etc.*

VICTVARIA, vt *Victualia* 1. Parisius de Cereta in Chron. Veron. ad an. 1243. apud Murator. to. 8. col. 634. *Es ab alio capite dicti pontis erat Entius Rex filius ipsius Imperatoris cum Parmensibus extrinsecis, defendentes et euntes quod Victuaria non intrarent in Parma.*

VICTVLATIO. V. *Vitualio*.

VICTURALIS, Vector, Gall. *Voiturier*. Statuta Vercell. lib. 4. fol. 71. vo. *Item Victurales tempore venditionum portant super solis busallorum traictarios qui vinum colligant*. V. *Victorius*.

VICTVS. (1) Pensio annua, qua victui necessaria comparantur, Charta fundat. Collegii de Cardineto an. 1302. apud Lobinell. to. 5. Hist. Paris. p. 609. col. 2. *Item ad quatuor Victus pro quatuor artibus, et ad duos Victus pro duobus theologicis, me et bona mea presentia et futura obligo*. V. *Viagium* 2. *Vita* et *Vitalitium*. (2) *Paralyticus, debilis, παραλυτικός*, in Gloss. Lat. Gr. MSS. Sangerm. et Edit. Gr. Lat. (3) † *Victus mortui*, portio cibaria, quae pro canonico vel monacho defuncto pauperibus solebat distribui. Ch. a. 1100. V. *Praebenda mortui*.

VICVCIA, *μῦλωψ*, in Gloss. Lat. Gr. Aliae Gr. Lat. *μῦλωψ*, *Vicicia vibex*.

VICVLVS, dimin. a *Vicus*, vt supra *Vicorium*. Charta Henrici III. Imper. an. 1044. apud Eccardum Hist. Landgrau. Thuring. col. 315. *Nec non saltum innotans ad campestria Viculos per se statuit, atque ex his omnibus . . . praedium vnum colligitur*. Pro semita occurrit in Chartul. S. Vandreges. to. 1. p. 623. vbi de manerio quod abusat ad *Viculum in vno bono*. *Viculus, ruelle*, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm.

VICVS. *Vici*, Papiæ, *Castella et pagi sunt, qui nullae dignitate ciuitatis honorantur; sed vulgari hominum coetu incoluntur, et pro paruitate sui ciuitatibus attribuantur*. Infra: *Vicus, castrum sine munitione munituram*.

Eec 3

Scri-

Scriptoribus ante annos 1200. idem quod *villa*, vt obseruat Valefius Notir. Gall. pag. 283. VICVS CANONICVS, qui ad Canonicos pertinet, in Actis Episc. Cenoman. apud Mabill. tom. 3. Analect. pag. 259.

Vicus publicus et Canonicus, ibid.

VICVS EPISCOPALIS, ibid. p. 305. VICVS PVBLICVS, qui fisci est, qui non est in beneficium datus. Capitulare 6. an. 806. c. 21. et Append. 1. Capitul. c. 26. *Vt*

festiuitates praeclarae non nisi in ciuitatibus aut Vicis publicis teneantur.

Concilium Rauennense an. 904. c. 11. de Comitibus: *In publicis Vicis domos constituunt, in quibus placitum teneant, et secundum antiquam consuetudinem hospitentur.* Quo nomine appellantur *Compendium*, apud Bedam lib. 3. Hist. cap. 28. et *Leodium* in Annalib. Francor. Loiselianis et Metensib. an. 769. Algradus Monachus in Vita S. Ansberti Archiep. Rotomagensis n. 25. *Census autem, qui de Vicis publicis Canonico ordine ad partem Pontificis persolui consueuerant, gratuita benignitate in restorationibus Ecclesiarum benignissime Presbyteris indulgit eandem Dei aedem.* Tabularium Perhense c. 30. apud Perardum: *Cum resideret Dominus Ado Praeful apud Matifconum in propria Synodo, venerunt ante praesentiam ipsius duo Monachi Leotaldus videlicet et Girboldus, vna voce proclamantes, quod non deberent Episcopalem receptionem facere apud sanctum Marcellinum, quae Cappella est, non Vicus publicus: exentia vero et seruicium se dare debere aliis in locis dixerunt, etc.* V. Vitam Aldrici Episc. Cenoman. p. 30. 31. Acta Episcoporum ejusdem urbis p. 242. 243.

VIDA. Charta an. 1311. apud Baluz. to. 2. Hist. Aruern. p. 141. *Donatarius et ejus haeredes . . . sint ascripti annis singulis in festo Corporis Christi . . . facere vnam elemosynam generalem, in qua detur cuilibet pauperi ad ipsam venienti usque ad valorem trium denariorum Turonensium, Vida de pane ad valorem duorum denariorum, et de carnibus ad*

valorem unius denarii. Mendum typographicum pro *Videlicet*.

VIDACERIVS, locus editus, vt dicitur, vnde conspectus patet, verbo *Videre*. Charta ann. 1344 ex Schedis Cl. V. Lancelot: *Ita quod nulla persona cuiuscumque conditionis existat, sit ausa facere Villaceries infra villam Balneolis.*

† VIDATIO, locus, vnde ligna caesa euacuuntur. Gall. Christ. Instrum. p. 517.

† VIDEACVS, rusticolae muneris species, Gall. Beccoffe. Ch. M. 1255.

VIDENTES, Testes oculati, vt Visores 1. V. in hac voce. Charta an. 1116. ex Tabul. S. Vithonis fil. *Facta est diffinitio ista . . . praesentia . . . Comitibus Barchinensibus, . . . Videntibus Pontio Praefulsiacae et Raymundo de Barro, et Alia an. circ. 1132. inter Probatores nouae Hist. Occitan. col. 4.*

Videntes istius conuentionis confirmationis sunt Raimundus de Barro, Raimundus de Barjago, etc. Formulae responder ea quae sequuntur.

VIDENTIA. Charta Bernaldi Guillelmi D. de Monbasone, qui Guillelmo D. Montispessulani concessit: *Hoc donum fuit postea laudatum cum hac charta 7. 11. anno Dominicae Incarn. 1111.*

Videntia et praesentia Pontio Montisur, etc. Charta an. 1114 inter Instr. to. 6. Gall. Christ. vae edit. col. 276. *Hanc faciem . . . facimus . . . in praesentia et Videntia et audientia et monio canonicorum Laurensium, et V. Videntes.*

VIDERE. (1) Salutare, Gall. *Je quelqu'un.* Ammianus Marcellinus lib. 14. *Contempto Caesare, pueri Videri decuerat.* V. Henricum VIII ad hunc locum. (2) *Videri* se, apparere. Acta B. Tomae 3. 3. Mart. p. 601. *Quae et tunc mandauit se B. Tomasso, comiti ipsum fusi frustum Vidit se, et dixit ex eadem parte aliunde.* (3) Instrum. an. 1362. ex Schedis Pr. de Mazaugues: *Visti et diligenter examinatis ac correctis secundum*

ere nostrum, etc. Id est, prout obis visum est. V. in *Visus*.

VERI, esse, in Cod. Theod. lib. 2. tit. 6. leg. 18. Passim occurrit i veteribus Chartis apud Mabill. Diplom. p. 465. 466. 469. etc. Haec ionuisse sufficiat.

VIDIMARE, Apographum ad exemplar exigere, Gall. *Vidimer*. Litterae *Vidimus* an. 1559. ex Schedis Praef. de Mazaugues: *Illud transcriptum est Vidimari, et illius Vidimus seu transcriptum cum Instrumento praefecto originali debite collationari . . . vetiis*. Infra: *Transcribi, Vidimari et exemplari*. Aliae an. 1564. ex Tabul. Eccl. Massil. *Distas litteras transcribi, transumi et Vidimari . . . requisivis*. Hist. Epist. Patav. Georgii II. et Friderici I. apud R. Duellium to. 2. Miscell. p. 312. *Nosque debita cum instantia rogavit quatenus easdem litteras diligenter conspiceret et examinare, Vidimareque transumptum et exemplar . . . dignaremur*.

VIDIMATIO, recognitio scripturae. Translat. S. Norberti to. 1. lun. p. 913. *Praesentes sub sigillo vicariatus amplissimi domini Vicarii generalis Vidimatione, per secretarium expediri fecimus*. V. in *Visus*.

VIDIMVS, pro Apographo a Notario vel Secretario descripto; de qua voce vide Reinhartum Robigium lib. 10. Robigal. c. 16. Ordinatio Humberti II. ann. 1340. to. 2. Hist. Dalph. p. 398. *Item quod de ipsis privilegiis et cartis Registrum in forma publica fieri faciat, ad hoc ut originalia semper in tuto remaneant, et Registrum seu Vidimus possit cum fuerit expediens produci, et etiam presensari*. Testam. Philippi Boni ann. 1341. apud Miraeum tom. 2. p. 1262. col. 2. *Volumus denique ut Litteris publicationis aut earum apographis, vulgo Vidimus dictis, quae post decessum nostrum inde describentur, etc. Concedis . . . Vidimus unum aut plura fieri vim originalis in se habentia*, apud Marten. to. 6. Ampl. Collect. col. 611. Interdum pro *Vidimus*, habetur vox *INSPEXIMVS*, ut in Chron. W. Thorn. p. 2123. Veterum *Vidimus*

ea fuit formula ex Tabulario Briuateni fol. 1. *In nomine Dom. Ego Ludonicus Dei gratia Rex Francor. et Dux Aquitanor Hoc est, praecipuum Karoli gloriosissimi Regis ad munificentiam B. Iuliani, datum sub tempore venerabilis Frotharii Archiepiscopi: Si petitionibus, etc.* Ita in Charta alia an. 1279. fol. 2. *VIDISSE*, eadem notione. Arestum Paris. 6. Febr. 1321. *Exhibentis copias seu Vidisse quorundam arrestorum, etc.*

VIDVAE, apud Scriptores Ecclesiasticos dicuntur, quae seruandae viduis professionem, (quam secundum castimoniam gradum vocat Hieronymus Epist. 26.) coram Episcopo in Secretario mittebant, imposita ab eo veste viduali, ut est in Concilio Arausicano l. c. 27. Toletanum IV. c. 56. Duo sunt genera viduarum, seculares et sanctimoniales: Seculares viduae sunt, quae ad hoc disponentes habere, laicalem habitum non deposuerunt. Sanctimoniales sunt, quae mutato habitu seculari, sub religioso cultu in conspectu Sacerdotis vel Ecclesiae apparuerunt. Honorius Augustod. lib. 1. cap. 241. *Viduarum prima Dina filia Iacob exitit ante legem, a qua usus vidualis coepit. Hanc sub lege Iudith et aliae imitatae sunt: sub gratia vero Anna et aliae plurimae secutae sunt, quae secundas nuptias contempserunt. Harum quoque habitus est mundo despectus*. Ejusmodi mulieres sanctae professionis viduas vocat Saluianus lib. 3. ad Ecclesiam Catholicam: *Viduas continentiam professas, in Praefat. ad eosdem libros: Quae instant orationibus die ac nocte*, lib. 2. ab eorum veste viduali, *pullatas viduas*, Vincentius Lirinensis in Commonitorio 1. Denique *Professae, Consecratae, Benedictae*, in Conciliis aliquot Gallicanis appellantur, locis a Cangio indicatis in Notis ad Alexiadem p. 418. ubi easdem esse cum praef. *Diaconissis*, fuisse satis probavit. VIDVA REGIS, IC. Anglis et Cowello est illa, quae dorem legitimam e terris et tenementis viri sui, qui in capite de corona Regis tenebat,

Ecc 4

bat,

bat, Regis auxilio sibi subueniri perir.

VIDVALIS, Vidua. Testam. Guil-
elmi Vicecom. Narbon. an. 1297.
apud Marten. to. 1. Anecd. col.
1630. *Statua, sine imago lapidea
similis corpori dictae dominae matris
nostrae, et ad modum vnius dominae
Vidualis.* V. in *Viduae*.

VIDVARE (1) Orbare, priuare.
Capitul. lib. 6. c. 370. *Illud tamen
vobis et omnibus scire cupimus quod
non propterea haec petimus ut . . .
eorum ecclesias Viduari cupiamus, etc.*
(2) Euacuare, Gall. *Vuider*, dolo-
ger. Ch. an. circ. 1407. apud Lobi-
nell. to. 2. Hist. Britan. col. 885.
*Qui quidem Comes . . . insulam com-
buri et deuastari et ab omnibus dome-
sticis suis Viduari fecit.*

† **VIDVARI**, viduam esse, in Test.
a. 1480.

VIDVBVM. V. *Viduina* et *Vidunium*.

† **VIDVITALIS**, ad viduam perti-
nens, in Test a. 1474.

VIDVINA, vel **VIDVNIA**, Biuira,
quae duos viros habuit, Papiae. Sa-
varo ad Sidonii l. 6. Epist. 7. legit
in Gl. Isid. MSS. *Vidubium*, qui
duos maritos amisit. Quod est ineptum
Grammaticorum commentum.

VIDVITAS. (1) Epistola Alexandri
III. PP. 161. ad Ludouicum VII.
tom. 4. Hist. Franc. Regiae Sereni-
tatis industriam postulamus, quatenus
consilium et Viduitatem tuam charis-
simo in Christo filio nostro Wilhelmo
illustri Siciliae Regi litteris tuis prae-
dender aperias, eum attentius admo-
nens, etc. Prudentiam, prouiden-
tiam, Gall. *Prévoiance*, interpretor.
(2) Vox fori Normannici, Gall.
Venvesé, de qua sic Iura et Consue-
tudines Normann. cap. 131. *Con-
suetudo est in Normannia, ex anti-
quitate approbata, quod si quis ux-
orem h'ueris, ex qua haeredem ali-
quem procreauerit, quem natum vi-
vum fuisse constiteris, sine decesserit,
totum feodum, quod maritus posside-
bas ex parte uxoris suae, tempore,
quo decesseris, ipsi marito, quamdiu
ab aliis cesseris nuptiis, remanebit.
Post decessum autem ejus, vel post
contrañtum cum alia matrimonio,*

*haeredibus mulieris, ex cujus decessu
feodum per Viduitatem tenetur,
ipsum redibis feodum successioni tu-
sione.* V. in *Curialis* 4. Id etiam a
Aragonia obtinet: ita tamen, et re-
neantur de bonis viduitatis alimen-
tare non solum filios eorum comman-
sed etiam prinignos sine enteadis: i
quidem ii aliunde bona non habent,
vnde se possint alimentare, vt ait
Michael Molinus. Iacobus I. Rex Ar-
gon. in *Foris Oscae* an. 1247. fol. 3.
*Defuncto viro, uxor vidua, licet o
eo filios habuerit, omnia, quae sibi
habuerant, possidebit: ea tamen vi-
dua existente, et licet non accipiat
virum, si manifeste tenuerit forni-
catorem vel adulterum, amittat Vi-
ditatem et dotes, ac si duxisset virum.*
Multa de iure Viduitatis habetur a-
iam Fori Aragonenses l. 5. tit. 2.
Iure viduitatis, et Liber 5. Obie-
vantiarum tit. de Iure donum, r
lib. 8. tit. de homicidio, § 20. et
Consulratoria post easdem Obie-
vantias p. 43. v. praeterea idem Mo-
linus in *Repertorio Fororum* Ar-
gon. in v. *Viduitas*.

VIDVLA. (1) Ordericus Vitalis l. 9.
p. 728. *Qui acceptis securibus o
Vidulis, aliisque multimodis ser-
mentis ad careffa et fruteta striguntur
etc.* Emendat G. Barthius in Gl.
apud Ludewig. tom. 3. Reliq. MSS.
Guniis vel *Gumbalis*. V. *Gum*.
(2) Instrumentum musicum. V.
Vitula.

VIDVMARI, f. pro *Vituriarii*,
Cod. Theod. lib. 14. tit. 7. leg. 1.
ex Gothofredi notis ad hunc locum

VIDVNIA. V. *Viduina*.

VIDVVVM, Viduitas. *Disturba
duus vulnus*, apud Sidonium l. 1.
Epist. 2. Glossae veteres: *Fo-
bium: πρὸς τὸν χηρὸν*.

VIELLA, **VIELLATOR**. V. *Vall*.
† **VIELLARE**, viellam pulsare, =
Gloss. Lat. Gall. Mf.

VIENAGIVM, Praestatio quae de
mino soluitur pro securo transitu.
V. in *Guida*. Charta ann. 119.
apud Miraeum tom. 1. pag. 35.
Omnia ad praenominatam ecclesiam
vel ad usus fratrum in ea commota-
tiam pertinentia, qualicumque modo
fuit

ne terra sine navigio per terram nostram transcant, absque teloneo et Viagio et omni exactione, libere transire permittantur.

VIENATIVM, VIENATOR, vt Viagiagium: et qui jus illud exigit. V. Guidae.

VIENDENCELLA, quadrans, menbrae species, in Ch. a. 1279. Germ. Dierfel.

VIRE. Instrumentum an. 1282. inter Ordinat. Reg. Franc. to. 3. p. 60. Poterunt illi carnifices habere viemenses, ad ipsas carnes scoriandas, catuizandas, Viendas, et prout deet, praeparandas, et non ad eas vindendas vel vendendas. Ita hunc vocum distinguendum censeo: adeo t Viere, purgare, exenterare, Gall.vider, significet.

VIARIA. (1) Vt Viaria, ni fallor, visdictio Viarii. Charta an. circ. 1080. to. 2. Histor. Eccl. Meld. p. 60. Eblo de Rocciaco castro habebas namdam consuetudinem in terra Moissarti, quae Viera vulgo dicitur. Tabul. S. Martini Pontifar. Odo Comes de Corbeila concessit Deo et S. Germano Pontifariensi Vieriam quam habebas in terra Moissarti. V. Viarius. (2) Charta Henrici Regis Franc. ann. 1060. pro Monast. S. Martini de Campis: Cum omnibus redditibus atque redhibitionibus terrae, silvae, vinearum, atque pratorum: de redditibus quidem passionis, Vieriae, silvae, atque leigii, omnem decimam. Quid sit Viera altera hac ratione aperte docet Charta Nicolai Episc. Camerac. an. 1139. inter Instr. o. 4. Gall. Christ. nouae edit. col. 95. Addidit etiam idem Gerardus piscatorias tendiculas quatuor, quas vulgo Viera nominamus. Vbi haud obscurum est Viera significari locum in fluuio palorum serie coartatum piscium capiendorum gratia, idem proinde esse quod Gall. Gord dicitur. V. Gordas. Neque aliud sonat VIERVS, in Charta an. 1197. x Tabulario Lehunensi ch. 20. Sanctus vero Petrus habet Vierum super molendinum, et intra illud Vierum et molendinum non potest habere praenominaus Iohannes Vierum, aut

iugenium dormiens. . . . Sed D. Iohannes piscari potest ibi cum tramello et sacco. Et sciendum, quod Vierus B. Petri tantum habere debet consuetudine clausurae et assuetudine pasturae supra molendinum, quantum Vierus debet habere in riveta de antiqua consuetudine. Eiusdem esse intellectus Vierum atque Vieriam rursus probare facile est. Charta ann. 1260. ex Tabul. Corbeiensis: Recognouerunt se vendidisse Iohanni de Fontanis ad vitam ipsius Iohannis pro decem et septem libris Parisiensibus . . . quicquid habebant in molendino et Viero de Bouzencourt. Quae Gallice sic efferuntur in Charta Iohannis Abbat. Corb. ejusd. anni in eod. Tabul. Fremin nos maîtres et nos hom de Bouzencourt est venas devans nous et a reconus qu'il a vendu par loial vente à Jehan de Fontaines nostre neveu par toute la vie celui Jehan sous les pourfis qu'il avoit et pvoit avoir au moulin de Bouzencourt et en sen Vier, les quez choses il tiens de nous. V. Verium. Interdum Vierus idem significat quod supra Bedum et Bierum. V. in his vocibus.

† VIERLINGVS, quarta pars librae, Germ. Dierling. Necrol. Argent.

VIERVM, in Codicibus censualibus Domborum et Calomontis, interprete D. Aubrer, est Ager incultus et sterilis. Charta Bellijoc. an. 1460. Item possides quoddam Vierum quod fuit alias confinatum a Margaria Claret.

VIERSCARA, Belgis Vierchare, Tribunal, vbi de rebus cum civilibus, tum criminalibus suprema sententia iudicatur: a Schare, Belgis turma, collectio, Saxon. Scaru . . . Consuetud. Furnenses ex Tabul. Audomar. Quicumque fur cum pronuntia captus fuerit debet in Vierstara adduci et ibi debet audiri allegationes. Ibidem: Quicumque in Vierstara tumultum vel clamorem feceris, emendabis 2. sol. Quicumque in Vierstara uni coratori contradixeris, cunctis coratori ibidem praesenti emendabis 12 sol. Rursum: Quicumque clamorem suum feceris super aliquem in Vierstara et ipse firmaneris se habit-

Bee 5

bitu-

biturum auxilium coratorum, et defecerit, emendabit Comiti 3. libras.
V. *Vircharnia*.

VIERVS. V. *Vieria* 2.

† VIETA, diminut. a via, semita.
Ch. a. 1319.

VIETATIO, Vetitum, interdictum.
Charta Bonnae Principissae Sabaudiae an. 1424. in Statut. Perus. fol. 31.
Non obstantibus poenis, inhibitionibus, Vietationibus et proclamationibus factis seu fiendis quibuscumque.
V. *Vetum*.

VIETOR, ὑσιπλόκος, in Gloss. Lat.
Gr. editis: vnde emendandum est
Viſtor et *Vitor* in MSS.

† VIEZERIA, forum vestiarii mangonii Ch. Ms. a. 1292.

VIGA, VIOVA, pro *Biga*, V. *Biga* 2.
Reparat. factae in senescallia Carcass.
an. 1435. ex Schedis Cl. V. Lancelor:
Pro ponendo in dicto molendino plures fustes et Vigas . . . Pro una Viga quae erat noua, longitudinis quatuor cannarum . . . Carpentario pro quatuor diebus, quibus vacauit tam pro ponendo dictas Vigas et fustes in dicto molendino . . . Pro ponendo in domo . . . unam Vigam et plures cabirones. Ibidem: *Pro duabus Vignis reue Narbonne, qualibet longitudine sex cannarum cum dimidia . . . Pro duabus Vignis reue de Narbonna continente qualibet septem cannas ex longitudine pro faciendo ab ipsis postes Carcassone . . . VII. l. xv. s.*

VIGATA. Charta an. 1293. ex Chartul. S. Vandreg. to. 1. p. 805. *Accepi . . . unum ortum situm intra ortum meum ex uno latere et suam Vigiain ex altero.* Haud satis asserita est lectio, ut vocis notionem aperiam.

† VIGANEVM, permutatio, i. q. *Deganeum*. Ch. a. 754. ap. Murat. t. 1. Antiq. Ital. p. 136.

VIGAKIA. V. in *Vigerius*.

VIGATVRA. V. supra *Vegius*.

VIGENNIVM, Vicennium. *Ante decennium et Vigennium*, in Actis S. Wernheri to. 2. April. p. 724.

VIGERALIS, VIGERARIVS. V. in *Vigerius*.

VIGERE, Adolescere, roborari, invalescere, Gr. ἀναίγειν. Vetus interpretres S. Irenaci lib. 5. c. 35. *Et sicut vere resurgit, sic et vere praedictabitur incorruptelam, et angelum et Vigebit in regni temporibus, fiat tapax gloriae Patris.*

VIGERIA, VIGERIATA. V. in *Vigerius*.

VIGERIVS, Vicarius, ex Gallico *Viguer*. *Vigarius* Comitis, in Chartis Parensalibus form. 6. et 7. Charta Ludouici VI. Regis Franc. an. 1111. *Ita ut in toto foro nec in clastro . . . in praedictis solemnitatibus Dapifer noster, vel Praepositus, vel Vigerius, vel Thelonarius aliqui uferre . . . praesumat.* V. *Viguer* et *Vicarius*. VIGVERIVS, eodem significatu. Litterae ann. 1356. in Ordinari. Reg. Franc. to. 3. p. 11. *Ut nos de caetero iusticiam faceremus, et fieri et seruare mandauimus per senescallos, Viguerios, prepositos, et alios quoscumque officiales, etc.* Libertat. villae Figiaci an. 1369. t. 1. p. 264. *Viguerius et iudex ville Figiaci, qui soli iudices iurisdictionem regalem in dicta villa locum exercere et eciam gubernare.*

VIGERII, Viarum Domini, Gall. *Seigneurs Voiers*. *Vigerii* franc. in Libertatibus de Boisdeceui in Chartis an. 1261. V. in *Messius*.

VIGERIA, Iustitia et iurisdictionis carii. Charta Gaufridi Comitis Andegau. et Agneris vxoris pro functione Abbat. B. Mariae Satorum an. 1047. in Reg. 114. Tabul. legii ch. 239. *Consuetudinem illam, quae Vigeria dicitur, facta de homicidio, de furto, rapto, incendio Deo et B. Mariae. . . .* F. *mus*. Alia Ioannis Regis Ang. ibid. *Sed domos, curtes, possessiones suas, homines et mansionarios eorundem, Vigeriam, alsam et bescam a stitiam de furto, de rapto, etc.* Charta Mauricii de Bellauilla Dom. Garaschiae, Sept. 1265. pro Libertate de Boisdeceui: *Sed sciendum est, quod sit Vigeria: illa talis est, rapto, furtum, iniuria, et traditio, et omne malefactum de caminis feudilibus, la mesce caminorum feudali.*

in qua sanguis non apparuerit, etc. **VIGERIATA**, iurisdictio, districtus *Vigerii*. Charta Ludouici VIII. Reg. Franc. an. 1224. tom. 1. Ordinac p. 49. In septena, et vnaquaque *Vigeriata* vnus tantum *Vigerius* habeatur. **VIGARIA**, eadem notione. Charta an. 883. inter Probat. to. 1. nouae Hist. Occitan. col. 138. *Curte mea . . . quae est in pago Rusenico, in Vigariis cui vocabulum sunt Cambarense et Bruscense*. Notitia an. 957. ex Tabul. Gellon. *Vna de vinea modiat . . . in Vigaria Agonenfi. Vigaria Albiensis*, in Teltam. Iohannis Episc. Albiens. an. 1473. apud Marten. to. 1. Anecd. col. 1843. **VIGVERIA**, Iustitia, iurisdictio, officium *Vignerii*. Charta an. 1362. to. 1. Hist. Dalph. p. 146. *Iaquemus Archimjandi filius . . . nobis fecit homagium de Vigneria et officio toto Vigneriae castri et mandamenti de Peyrino cum pertinentiis ejusdem*. **VIGVERIA**, exactio quam *Vignerius* faciebat intra *vigneriae* suae limites. Homagium Guidonis Vicecom. Lemouic. praestitum Abbati S. Martialis ann. 1345. apud Stephanorium tom. 2. Fragm. Hist. MSS. *Not et praepositus, et vignerii, et praepositi nostri in quadam parte burgi de Monmalier ingerendo nos et levando ibidem et in aliis locis accusagia et Vigneriam et quaedam alia quae ad abbatem et conventum iure domini pertinebant*. Charta ann. 1262. ex Chartular. S. Benigni Divion. *Idem Bertrandus pro illis quadraginta solidis . . . quitanis in perpetuum decimam et Vigneriam suam in sinagio de Giron*. **VIGVERTVS**, vt *Vigeria*, Iustitia, iurisdictio *Vignerii*. Bulla Nicolai V. PP. an. 1447. apud Sebast. Fanton. to. 1. Hist. Auenion. p. 31. *Decernimus vt sicut hactenus fuit curia Vignerianus auditoris causarum camerae Apostolicae in civitate praedicta firmiter conferuetur*. **VIGERIA**, Vxor *Vigerii*. Obitu. Eccl. Autiss. MS. ad diem 18. Mart. *Eodem die obitus Nazariae Vigeriae Autissiodorensis*. **VIGERALIS**, **VIGERARIVS**, Iustitiae *Vigerii* obnoxius. Charta

Philippi Episcopi Pictau. ann. 1232. apud Stephanor. to. 3. Antiquit. Bened. Pictau. MSS. pag. 844. *Fuit saliter diffinitum quod mobilia murtariorum conuictorum hominum abbatibus Vigerialium, prior de Mairec vel mandatum abbatibus de caetero saisis, et diuisione facta eorumdem mobilium per priorem vel per mandatum abbatibus media pars electa a Vigerio per manum prioris eidem traderetur*. Charta an. 1314. ex Chartul. S. Iohannis Angeriac. p. 168. *Vna cum omnibus censibus, redditibus, hominibus Vigerariis, iurisditione, iuribus et denariis omnibus*.

VIGESIMARE, solidum pro libra exigere. Locus est in *Superponere* 1. **VIGETVS**, Vicens. Fridegodus in Vita S. Wilfridi saec. 3. Bened. part. 1. p. 176.

*Mox procures inter rumasculas exiit aulae,
Scilicet aduentasse virum virtute
Vigetum.*

VIGIA, pro Iugia. V. *Cisa*.

VIGIL, V. *Vigiles*.

VIGILANTER, prudenter, sapienter. Chron. Fontanell. apud Acher. to. 3. Spicil. Acher. pag. 256. *Cum . . . humiliter illi suggererent, vt quid inde agere deberent, decerneret, Vigilanter hoc decreuit, etc.*

VIGILANTIA, pro *Vigiliis*, seu *Masuinis*, Horis Canonis ita dictis. Charta Willae Comitissae Bonifacii Marchionis filiae sub anno 995. apud Vghellum to. 3. Italiae sacrae p. 48. *Sic esse instituto, vt omni tempore die nocturnae orationes seu Missarum solennia, ac nocturna Vigilantia in ipsa Domini Ecclesia monasterii facere seu canere debeant, secundum regulam S. Benedicti, etc.* Alia Ottonis III. Imper. ibid. p. 51. *In Psalmis, hymnis, seu Missis, et orationibus, et nocturnis Vigilantiis, etc.*

VIGILARE, excubias agere, Custodire. Conc. Legion. an. 1012. inter Hisp. to. 3. p. 192. *Et in tempore belli et guerrae veniant ad Legionem Vigilare illos muros civitatis*. V. in *Vigilinae*. **VIGILARE SE**, Caveri sibi, in eod. Conc. can. 24. p. 191.

Si

Si quis homicidium fecerit, . . . et usque ad nouem dies captus non fuerit, veniat securus ad domum suam et Vigilet se de suis inimicis. VIGILARE AEGROTUM, assidere totam noctem aegroti sollicitando, Gall. *Veiller un malade*. Menoti Serm. fol. 176. *Videns domina quod quotidie infirmitas angebatur, nec medici dabant ei bonum responsum, misit ad conuentum nostrum, ut misserentur duo fratres ad Vigilandum eum (maritum suum) de nocte.*

VIGILARI. Appendix ad Antiphon. Rom. a Thomasio edit. an. 1686. p. p. 440. *Et quoniam haec sancta Dei et B. Petri basilica est fundamentum et caput omnium ecclesiarum . . . quaedam praerogatiua in ea tantum Vigilantur pallia. Vbi ad eum respicit vsum de quo Auctor Ceremonialis Romani lib. 1. sect. 10. Sic confecta pallia per subdiaconos portant ad basilicam Principis Apostolorum, et per Canonicos basilicae ponuntur super corpora Petri et Pauli Apostolorum sub altari maiori: ubi factis ex more Vigiliis illa per noctem dimittuntur, deinde restituntur subdiaconis, qui in loco honesto ea conseruant.* V. *Pallium* 3.

VIGILARIIS, iidem, ni fallor, qui *Vigiles* mox. Vide in hac voce. Tabul. Rothom. Salomon das S. Saluatori montem Alabari cum massis et Vigiliariis.

† VIGILATIO, obligatio, *vigilias* s. excubias agendi, in Ch. a. 1369.

VIGILATOR. (1) Idem, quod *Gaisa*. Charta an. 1293. apud Gul. Prynneum in Libertatib. Eccles. Angl. 10. 3. p. 568. *Quod quidem videns quidam Robertus de Woyse Vigilator ipsius Episcopi, coronauit post socios suos, et alios de familia Episcopi.* (2) VIGILATORES, Exploratores: *βυλάτορες*, recentioribus Graecis, de qua voce Cangius egit in Glossar. mediae Graecit. Vetus Charta apud Brandaonum lib. 10. Monarch Lusitan. c. 1. *Bene audisti paullo antea per tuos Vigilatores, quod sunt infiniti Comites, et multo plures pedanes.*

VIGILAX, Vigilans, industrius. S. donius Epist. 12. lib. 5. *In pagano ejus Vigilax lector inueniet verum nomina Camocernarum.* Adde Epist. 12. lib. 8.

VIGILES, tenentes, qui excubias debent. Charta Gaudredi Viremitis Bituricensis an. 1012. pro Monasterio S. Ambrosii Bituric. *Rebus quo quoque omnes consuetudines, et delictis villicationem, stabulationem et isa liberum reddo eundem burgum etc. . . a molendino quoque, quod vocatur Mirabello, reddo Vigiles et mines ibi manentes, vigne ad eundem burgum, ex utraque parte, ad Monasterium vel burgum custodiendum, cum eisdem, quae in eodem burgo morantur.* Charta Henrici Regis Romanor. ann. 1107. apud Cipeuillum to. 2. Hist. Leodienis. p. 54. *Item in domibus ad claustrum sedes pertinentibus, forensis potestas nullum spoliandi, aut ostium vferandi, vel Vigiles, vel estuam narios exigendi habebis, etc.* Titularium S. Genouetae Paris. ann. 1200. *Custos vero turris et portarias, et alinaris, et Vigil, qui de nocte vrim vigilab, etc.* Charta Septhar Comitis Sacri-Caesaris ann. 1170. *Obolos, quos Vigiles capiebant.* Vetus Charta in Additamentis ad Mart. Paris p. 150. *Quod Vigiliae imper singulas villas, sicut fieri consueverunt, et per viros probos et tabulas.* V. *Wastae*.

VIGILGALLVS. V. *Vigiliarii*.

† VIGILIA, festum Solenne in signum laetitia publicae. Comput. a. 145.

VIGILIAE, nocturnae preces, quibus veteres olim Christiani vacabant, nunc abolitae, et in solis Monasteriis et aliquot Ecclesiis Cathedralibus usurpatae. Libellus precum Marcellini et Faustini p. 16. *Sed quia pro conditione rerum vacat tempore vel clam salutis vestra sacramenta facienda sunt, idem frater Presbyter Macarius das Vigiliae in quadam domo conuocare fratertatem, ut vel noctu diuinis lectionibus fidem plebs sancta roboraret.* Celsian. de Instit. Coenob. lib. 3. c. 8. *Vigilias, quae singulis hebdomadae*

vespera illucescente, Sabbato celebrantur, idcirco seniores hyemali tempore, quo noctes sunt longiores, usque ad quartum gallorum cantum per monasteria moderantur, ut post excubias otius noctis, reliquis duabus ferme toris resicientes corpora sua nequam per totum diei spatium somni stupore marcescant. VIGILIAE, plurimum Officium nocturnum, quod in vigiliis nocturnis olim decantatur. Durand. lib. 5. Ration. c. 3. n. 6. In tempore aestivali celebras Ecclesia nocturnum officium in tempore rimae nocturnae, licet quandoque empestivius, (quod quidem Vigiliis ubi antiquo nomine vocat) et specialiter in festiuitatibus Beatorum Ioannis Baptistae, Petri et Pauli, etc. infra: Romani etiam adhuc in praecipuis festiuitatibus totius anni, in iero dicant 3. Psalmos, et 3. Lectioes, quos Vigiliis vocant, et in Nocturnis idem repetunt. VIGILIAE, Officium, quod pro Defunctis canitur, quomodo etiamnum appellatur. Concilium apud Saponarias anno 839. c. 13. Pro eo, qui decesserit, in sedibus septemnae Missae, eisdemque Vigiliae Domino persoluantur, etc. Hugo Flauiniacensis in Chron. p. 172. Quanto vero affectu et studio memoriam defunctorum eundem, id est, officium, quod Vigiliis dicimus, et Missae celebrationem vigi institueris, nonerunt, qui hoc facere consueverunt. VIGILIAE, inter obuentiones Curionum recensentur in Tabular. Gellonenfi: Bernardus et uxor ejus Wilhelma ecclesiam S. Hilarii et S. Mariae, . . . cum decimis, et primitiis, et offerentiis, Vigiliis et cinerariis . . . concelebrant. VIGILIA. Ioan. de lanua: Vigilia dicitur dies profestus, scilicet dies primus ante festum, quia tunc in iero vigiliae vocamus. Alcuinus de Offic. diuin. Ad quod signandam, temporalem Sanctorum angustiam) praecedentibus eadem natalitia diebus, quas vulgo Vigiliis eorum appellamus, solito parcius vescentes, eadem solennia debitis jejuniis observant, et uacatione carnis deuote praenuntius, ut per pridianam purificati ab-

stinentiam, dignius celebremus sequentis festi laetitiam. Honorius Augustin. lib. 3. c. 6. More antiquo duo nocturnalibus officia in praecipuis festiuitatibus agebantur; vnum in initio noctis a Pontifice cum suis Capellanis absque Venite: aliud in media nocte in Clero, sicut adhuc, sollemniter celebrabatur; et populus, qui ad festum confluxerat, tota nocte in laudibus vigilare solebat. Postquam vero illiores bonum in malum permiscuerunt, et turpibus cantilenis ac saltationibus, potationibus et forticationibus operam dederunt, Vigiliae interdictae, et dies jejunii dedicati sunt, et vigiliarum nomen retinuerunt. VIGILIAM FACERE, Officio vigilinae adesse. Charta Pontii Archiepisc. Arelatensis an. 1000. to. 6. Spicilegii Acheriani p. 427. Quod si est salis, qui per indictam sibi poenitentiam non introeat Ecclesiam, . . . hic salis ad-jam dictam Ecclesiam si veneris, in die videlicet dedicationis ejus, aut semel in anno cum sua vigilia, et adjutorium dederis ad opera Ecclesiae S. Mariae, quas modo nouiter construitur in praebendam monte, . . . sis absolutus ab ipso die, quo suam Vigiliam feceris de tertia parte majorum peccatorum, unde poenitentiam habes acceptam, etc. Infra: Ipsi autem oratoribus, qui cum sua Vigilia venerint ad Ecclesiam S. Crucis, etc. VIGILIAE, quas in honore Domini Martini obseruabant, prohibentur in Concilio Autisiodor. cap. 5. quod per superstitionem et ad fortilegia eae fieri solerent. Intelligendae hic sunt non eae duntaxat, quae in privatis domibus fieri consueuerant, ut obseruat Baronius an. 599. n. 53. 54. sed eae etiam, quae in ipsis aedibus sacris; sed cum choreis, et pagano ritu: Non licet compensas in domibus propriis, nec Vigiliis in festiuitatibus Sanctorum facere. Verus formula, post Poenitentiale Theodori pag. 330. Si in sollemnitatibus abstinueris se ab uxore sua, . . . si inuit ad choreas, et maxime in Ecclesia et deuote, sicut quidam, qui faciunt Vigiliis in festis in quibusdam paribus, et faciunt ludos inhonestos. Sed et,

et, vt supra obseruatum, *Vigiliae* in honore Domini Martini celebrari, vt superstitionis verantur in eodem Concilio Autifiodorensi c. 5. vt et in *Vigiliis* circa corpora mortuorum, verantur choreae, et cantilinae, secularer ludii, et alii turpes et fatui, in Synodo Wigornienſi an. 1240. cap. 5. vbi additur: *Nec ad dictas Vigiliis aliqui veniant, nisi causa deuotionis, etc.* Adde Concil. apud Pontem Audomari an. 1279. cap. 10.

VIGILIAS FACERE dicebantur Tyrones, qui Militarem ordinem erant consecuturi; pridie enim in Ecclesiam secedebant, ibique pernoctabant, orationibus dantes operam. Matthaeus Westmonast. an. 1206.

Ipsa quoque nocte in templo praedicti tyrones, quotquot poteras capere locus ille, suas Vigiliis faciebant. Sed Princeps Walliae praecepto Regis patris sui, cum praecelsis tyronibus fecit Vigiliis suas in Ecclesia Westmonasteriensi. V. Miles. VIGILIA,

Obligatio excubias faciendi. Charta an. 1131. inter Probat. to. 2. nouae Hist. Occitan. col. 459. *Conquereretur praedictus Episcopus . . . de lectis mortuorum, et de Vigilia ecclesiae S. Mariae Magdalenae, et quod noluit eum sequi in expeditione homines eorum et sui.* VIGILIAE MURORVM, a quibus nemo excusatur. Greg. M. lib. 7. Ind. 1. Epist. 20.

Quia vero comperimus, multos se a murorum Vigiliis excusare, sis fraternitas vestra sollicita, ut nullum neque per nostrum vel Ecclesiae nomen, aut quolibet alio modo defendi a Vigiliis pariat; sed omnes generaliter compellantur, etc. VIGILIAS CVM

CLAVA NOTIFICARE. Charta Chrodegangi Episcopi Metensis an. 765. apud Meurissium: *Debent omni nocte vigilare, et Vigiliis cum claua inuicem notificare.* Id est is, qui

vigiliis iacit, debet clauae percussione subinde se vigilare indicare, quod etiamnum faciunt *vigiles* in *Berscheds* seu turribus, urbium sub regni confinia.

VIGILIARI, Monachi, qui in monasteriis alios euigilant ad Martinos, quibus sollicitudo excitandi in-

cumbis, qui septimanam excubias exercent, Regula Magistrj c. 31. Regula S. Fructuosi c. 3. *Iuxta eam mediam surgentes noctem, dantes per choros recitantes Psalmos, secundum consuetudinem; prius tamen quam surgant caeteri, a Vigiliis.*

Fratribus Praepositis excusatur, cum benedictione sua et signum mouetur, et candelarum lectula ab eo, priusquam consurgens, strenue visetur.

A *Vigiliis* edidit Menardus in Concordia Regul. p. 418. Sed leu- dum suspicatur a *Vigiliis* ex Gloss. Lat. Gr. vbi minus bene legitur *Vigiliis*, *ὑγυγιος*, pro *Vigiliis*.

Vt vt est idem etiam VIGILGALLI vocati, vt obseruat eadem Regula Magistrj d. c. ex singulari *Vigiliis*; a galli gallinacei vigiliis.

Magna enim merces apud Dominum est excitantium ad diuinum opus, pro fama Regula *Vigilgallus* nominatur. Vbi emendandum quos praeter Regula, id est saecularis, *Vigiliis* nominantis.

VIGILICIVS. V. in *Vigiliari*.

VIGILIS, Lucerna vitrea, Massibus *Veikole*, in Inuentario an. 1342. ex Tabular. S. Victoris Nati-liensis.

VIGILIVM, *ὑγυγία*. Gloss. L. Graec. in Sangerman. *Pernigilium*.

VIGILIVS, *ὑγυγιος*, in veteribus Glossis p. 359.

VIGINTI-QUATVOR, Magistrum apud Hildensemenses, qui de grauioribus statuunt. Telomeus de Bello cum ciuit. Brunsvic. 17.

Leibnit. tom. 2. Script. Brunsvic. 96. Tandem autem dicunt, *sibi ex usu fore; ut in his magnis rebus sibi expositis atque arduis, citius certiores reddere possint, nisi prius harum rerum ad eos, quos Viginti-quatuor appellant, imo quoque ad citius ciuitatis suae communis consilium faciant.*

† VIGNALIS, ager vineis confectus. Gall. *Vigne*. Ch. 2. 1474.

VIGNEA, pro Vineae, in Litteris an. 1248. inter Ordinat. Reg. Franc. tom. 5. pag. 601. art. 18. Hinc

VIGNETAE, Viriculae, ornamentum in modum vitium, Gall. *Vignettes*. Inu-

uentar. S. Capellae Paris. ann. 376. ex Bibl. Reg. Item, duo alii iorsus argenti deaurati et lachiarati d. *Vignetas*. Bozēdū, Graecis recentioribus eadem notione. V. *Vineatus*.

VIGNOBLVM, vinetum, Gall. *Vignoble*. Ch. a. 1408.

VIGNOLA, pro *Vignicola*, Viticola, *Vignerōn*, apud Cigaltium de Bello. al. Caritas me instigas ad laborem vineae, quia *Vignola* grossus.

VIGOR, consuetudo, vltus, in Lierr. Dalph. a. 1349.

VIGORARE, Corrobore, confirmare, vigorem praestare. Charta Henrici III. Regis ann. 1040. apud Marten. tom. 2. Ampl. Collect. col. 6. *Bunnicque nostri impositione, ne princeps quisquam haec audeat infringere, Vigoramus*. Bulla Leonis IX. P. apud Mabill. to. 4. Annal. Bened. pag. 735. col. 1. *Eadem quoniam firmitate Vigoramus acta et instituta Regum Clodovei, Dagoberti, Childerici, Theoderici, qui eadem praeceptis suis confirmauerunt. Arnaldus in Rosario MS. lib. 2. cap. 7. Deinde Vigora ignem paulatim donec tabeat totum aerem igne mixtum.*

VIGORARI, Vires acquirere. Rolandini Patav. Chron. apud Murator. to. 8. col. 323. *Quantum homines in moerore tabescunt, tantum in aetate Vigorantur*. Adde Marten. tom. 8. Amplif. Collect. col. 447.

VIGORATIVS. (1) Vigore praeditus, *Vigoureux*. Dudo lib. 3. de Act. Norman. p. 128. *Cernens cum Vigoratam et praecellentem in omnibus factis, etc.* (2) Excitatus, accensus. Charta Balduini Comit. an. 1084. inter Instr. tom. 3. Gall. Christ. nouae edit. col. 22. *Dei inspiratione compunctus et matris praedictae confortatione Vigoratus, tunc consensit, etc.*

VIGORES, in Charta Caroli Reg. Hungar. ann. 1338. apud Ludewig. o. 5. Reliq. MSS. p. 488. *Saluis suis iuribus et Vigoribus quoad omnes et singulos suos articulos, etc.*

VIGOROSE, Acrifer. strenne, Gall. *Vigoureuxment*. Hist. Cortuf. lib. 2. apud Murator. to. 12. col. 801. *Cum*

forte quadraginta equisibus qui cum Vigorose sunt sequuti, pertransiis pedites praedictos, etc. *Vi fidelitatem domini sui Vigorosius resumant et conseruent*, in Charta ann. 1244. apud Rymer. tom. 1. pag. 271.

VIGRA. Charta an. 1097. apud Murator. delle Antic. Elteni p. 82. *Has autem suprascriptas massuritas cum omnibus earum pertinentiis, cum casis, . . . terris, Vigris. aratoriis, vineis, campis, etc.* V. infra *Vilaria*.

VIGRINARE, VIGRINULA. V. *Virginare* et *Virginula*.

VIGVA. V. supra *Viga*.

VIGVERIA, VIGVERIATIVS, VIGVERIVS. V. in *Vigerius*.

VIGVS, pro Vicus, in Charta Childerici III. Reg. Fr. an. 710. apud Felibian. Hist. Sandion. p. 18. et in Bulla Agapeti PP. an. 954. inter Probat. to. 2. nouae Hist. Occitan. col. 96.

VILAGER. Tabularium Prioratus de Lewes in Anglia fol. 16. *Et flagellabis praebendam Prioris per unum diem cum corredio domini, et habebis 2. panes ad vesperam cum companagio, exceptis illis, qui non dant Vilager* Ibid. fol. 14. *Quicumque in villa de Hecham habueris bouem et vaccam, dabis 1. den. ad Inuentionem S. Crucis, et pro vitulo unius anni obol. Et qui plures habueris, tot denarios de Vilager. Et paulo post: Os mundus de Stane pro suo Vilager, etc. . . . dant Vilager cum suo censu, etc.*

VILAGIVM. (1) V. *Villogium*. (2) † Pannus laneus, villolus, in Pact. a. 1406.

VILANAGIVM, VILANATICVM, VILANIA. V. infra in *Villanagium*.

† VILANITER, contumeliose. Instr. a. 1401.

VILANVS, f. pro *Villosus*. V. *Villosa*. Statuta Eccl. Ambian. apud Marten. to. 7. Ampl. Collect. col. 1226. *Suppones quoque, houppebandas, Villanos, et alia vestimentorum diuersorum genera . . . non portent* (Clerici). V. alia notione in *Villani*, *Villanicus*, et *Villanagium*.

VILARIA, Villula, viculus, ni fallor, idem quod *Villare*. Testam. Guil-

Guillelmi D. Montispeffulani an. 1146. apud Acher. to. 9. Spicil. p. 142. *Dimitto ei castrum de Montispeffulario cum omnibus suis pertinentiis, . . . orratis, caminos, boscos et pascua, aquas et Vilarias, etc.* VILARIVM, eadem, vt videtur, notione. Charta an. circ. 1132. inter Probat. to. 2: nouae Hist. Occitau. col. 465. *Guillelmus de Montispeffulo similiter reddat puellae et viro suo omnem honorem Melgoriensis Comitatus, qui infra praedictos honores supra caminum versus Montemferriarium est, excepto Vilario vetulae Melgoriensis comitissae, si viua fuerit. Neque aliud forte sonat VILARVS, in Charta Odaccaris Episc. Lemouic. an. 833. inter Instrum. to. 2. Gall. Christ. nouae edit. col. 165. Ipsam jam dictum mansum vobis cedo . . . cum ecclesia in honore S. Sebastiani martyris, Vilaris. pratis, pascuis, filius, etc. V. Villagium.*

VILARNIPINNIVM. V. in *Vilis*.

VILATGIUM. V. infra *Villagium*.

VILATVS. Expositio antiquae Liturg. Gall. apud Marten. tom. 5. Anecd. col. 98. *Membra parnoli sabana, id est candido ac Vilati linceo exterguntur, ne corinam ei laedatur. Leg. Viloso. V. Villosa.*

VILEFACERE, Parnifacere, *Vili* habere, in Gemma.

VILINAGIVM, VILENAGIVM. V. infra *Villenagium*.

† VILENIARE, vulnerare, Gall. ol. *Villener*. Arest. a. 1306.

VILERE, Vilipendi. Elogium Milonis Monac. apud Mabill. to. 5. Annal. Bened. p. 670. col. 2.

Prouchitur census, Viles sine nomine sensus.

Vilo, adnihilò, ἐντελίζω, in Gloss. Lat. Gr. *Vilio* in Sangerm. MSS.

VILESCERE, Contemnere, *vili* habere. Sermo S. Humilit. inter Acta SS to. 7. Maii pag. 834. *Quia qui Vilescunt eas (virtutes) omnia perdunt. Pro in contemptum adduci, occurrit in Litteris Caroli Iohannis Reg. primogeniti an. 1359. to. 3. Ordinac. p. 395. Nolens quod humana creatura quam sue similitudini conformaras, ruditate Vilesceres, etc.*

VILHETA, pro *Bilens*, Schell. libellus, syngraphum. Louent. 1476. ex Tabul. Flamet. Item pa-
vnum aliud debitum de summa: sex
sex scutorum auri . . . *utras
apoca sine Vilheta per eundem
lem Stephanum manu sua propria
signata. V. Billa t.*

VILIABVNDVS. Papius MS. Brax.
*Amorreus interpretatur amarus; de
de Amorreii filius fuit Canaan. Viliabundus interpretatur. In
vorum hebraicarum ad calce-
briorum: Amorrhaci, amari, re-
les. Nihil praeterea succurrit.*

VILIARI, pro *Biliori*, irasci. Gall.
Lat. Gr. *Vilior*, *χολῶν*. *Bili-*
MSS. Sangerm. V. *Vilere*.

VILICVS. V. infra *Vilicus*.

VILIFICARE, Vilem reddere, in-
mittere. Auctor Imitat. Christ. 3. cap. 8. *Si autem me Vilificas
es ad nihilum redezero, etc.*

VILIPENDIVM, Contemptus. In
rura Ecclesiae Auenion. an. 1211.
apud Marten. to. 4. Anecd. col. 11.
Item vt excommunicationis sententia
quae habetur in hac dioecesi, ap-
rimum, Vilipendio, . . . de
amplius timeatur. Charta Cro-
reg. Franc. apud Menester. R.
Lugdun. p. 123. *Ad sedem Mo-
nensem euocauit . . . in nostram
. . . et ipsius curiae nostrae Vilipen-
dium et contemptum, etc.* V.
PENSIO, eodem significatu. Ber-
bertus in Vita sua lib. 3. c. 7. *Be-
ctinus tantis addici constitutus
pensionibus clericos, etc.*

VILITAS, Ignauia, Gall. Lo-
Lanfranci Pignoli Annal. Ger-
ad an. 1266. apud Murator. no-
col. 538. *Quum sanius consilium
intrare mare et se parare ad
admiratus tamen stupefactus et
tate praedictis mutans consilium
VILITER, cum dedecore et con-
melia. Diarium belli Hussi. p.
Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. an.
196. *Reliquias Sanctorum de
frantis et altariis fumentes
ad angulos proiecerunt.**

VILLA, Ciuitas, Gallis *Ville*. In
vsurpasse videtur Rutilius Num-
nus in Itiner. dum oppida et ciuitates

ibus distinguit; et ortas ciuitates ex oppidis indicat:

Nunc Villae ingentes, oppida parua prius.

Lambertus Schafnaburg. an. 1073. de vrbe Harresburg. Et quia Villam viris fortibus, vallis et feris undique munitam incurfare non satis tutam putabatur, etc. Iuramentum Vniuersit. Paris. an. 1251. to. 7. Spicil. Acher. pag. 226. Promiserunt quod iuramenta . . . a magistris et scholaribus facerent renouari et iurari quod seruarent pacem Villae bona fide pro posse suo. Villa nostra Parisius, in Litteris Caroli VI. Reg. Franc. an. 1386. apud Lobinell. to. 3. Hist. Paris. pag. 225. Villas hodie, non quomodo Latini praedia rustica; sed complurium in agris mansionum vel aedium collectionem appellamus. Io. de Ienua: Villa, dicitur a vallibus, quasi vallata, eo quod vallata sit solum vallatione vallorum, et non munitione murorum. Inde Villanus. Glossae Basil. Ai de vixodomani en mait tñ pñlei oimiai lègontai, in de tois xarçiois, βιλαι. Vita S. Gregorii priui Episc. Amcienfis: In quodam vico, . . . quem sicut iuxta flumini Bornae vulgaris lingua Villam nuntupauit, eo quod polletet quondam frequentia pagensum, ac pluribus tuguriis. Charta an. 1264. inter Instr. tom. 2. Gall. Christ. novae edit. col. 436. Arbitrabantur fore necessarium ad construendam et faciendam bastidam seu Villam, et ad platons et carreyyrias distae bastidae seu Villae capacem, conuenienter praedicti abbas et conventus se destinarent. Liber inscriptus Cartaria, scriptus tempore Ricardi II. Regis Angl. villas diuidit in rurales et rurales: ac rurales quidem ait, continere campum, pratum et boscum. Sic passim in Chartis, terra arabilis, prata, pascua, bosci, dicuntur jacere in villa de, etc. Io. Fortescutus de Laude Legum Angliae cap. 24. Hundreda diuiduntur per villas, sub quarum appellatione continentur et burgi atque ciuitates. Villarum etenim metar, non muris, aedificiis, rem. VL

ant frasis terminantur; sed agrorum ambitibus, territorijs magnis, hamulis quibusdam, et multis alijs, sicut aquarum, boscorum, et vestorum terminis, quae iam non expedit nominibus designare, quia vix in Anglia est locus aliquis, qui non infra villarum ambitus contineatur, licet privilegiati loci quidam infra villas de iisdem villis pars esse non consuevit. VILLAE CAPITANAE, Majores, in Capitulari de Villis cap. 19. VILLAE DOMINICALES, Dominicae, et Indominicae, proprie Regum vel dominorum. Villae dominicae, quibus opponuntur Villae vassalorum, in Annalib. Francor. Bertinianis an. 870. Edictum Pistenf. c. 5. 8. Villae nostrae indominicae, etc. Charta Diuisionis Imperii Ludouici Pii, edita a Stroph. Baluzio, cap. 2. Et insuper duas Villas dominicales ad suum seruicium, etc. Poeta Saxonicus in Carolo M. an. 785.

. Propter arum
proximus ambo
Ad Regem, iam tum fuerat, quod
forte reuersus
Ad Villam propriam, quae dicitur
Astiniacus.

Vbi propriam, idem valet, quod Dominicam. V. Dominicum 3. VILLAE FISCALES, quae ad fiscum pertinent, apud Gregorium Turon. lib. 6. c. 32. Marculfum lib. 2. form. 52. Flodoardum lib. 1. Hist. Remensis cap. 20. etc. VILLAE FORENSES, Rurales, quae a ciuitatibus distinguuntur. Charta Rudolphi I. Imper. ann. 1277. apud Ludewig. tom. 4. Reliq. MSS. pag. 261. Ad haec statimur auctoritate qua fungimur, confirmantes . . . homines ipsorum proprietatis vel in praedijs eorum modo quolibet positos, qui ad ciuitates vel Villas forenses, quae erant per omnem ipsam terram fuerint et libertati dediti, etc. VILLA FRANCA, Libera, immunis a certis praestationibus et oneribus. Charta Guillelmi de Bellouidere an. 1256. to. 1. Hist. Dalph. edit. Paris. pag. 67. Volentes facere Villam francam pro nobis nostrisque successoribus

bus . . . concedimus plenariam libertatem quam habent et habere debent habitantes alias Villas francas, . . . scilicet quod infra metas inferius declaratas capi vel detineri personae, vel bona ipsorum a D. de Bellouidere vel quavis alia persona non possint, nisi tale eos crimen commississe constitueris propter quod . . . videlicet furtum, homicidium, adulterium, falsa mensura, etc. VILLA INGENVA, eadem notione, in Conc. Legion. inter Hist. ro. 3. pag. 190. Iunior vero qui transferis de una mandatione in aliam et emeris hereditatem . . . possideas eam integram; et si nolueris in ea habitare, mites se in Villam ingenuam. VILLA LEGIS, quae legibus suis regitur, et iudices suos habet, Majores et Scabinos: *Ville de Loy*, in Consuetud. Bononiensi art. 13. 99. *Ville de commune*, cui opponitur *Ville baprice* vel *bateiche*. Bellomaner. c. 4. *Entendons nous pour Villas bateiches hors de communes*, car les *Villes de communes* ont leurs Maires et leurs Invez. Arcila Candelosa an. 1262. f. 125. Determinatum, quod homines Crispiaci in Laudunensi possunt arrestari in villa D. Ingeranni de Cociaco, quae dicitur Fara, et est Villa legis, pro debitis ipsorum, per justitiam ipsius Ingeranni, etc. Ibidem fol. 14. Non est probatum, quod Burgenses D. Regis non possunt arrestari in Villa regente se per legem. In alio Arresto 20. Aug. an. 1415. Tenremundia, seu Tenraemunda in Flandriae Comitatu, dicitur notabilis Villa legis, habens campanam, sigillum, burgensiam, et bonleucam, etc. In Hist. Beruniensi p. 116. V. Raguellum in v. Loi. VILLAE MERCATORIAE, MARCHANDIAE, quae habent jus hundinarum, in Fleta l. 1. c. 24. §. 8. lib. 2. c. 50. §. 30. VILLA PACIS, cujus ciuib. non licet bellum indicere vel facere, aut illatas sibi injurias vicisci. Ejusmodi est ciuitas Parisiensis, ut patet ex Charta an. 1244. laudata in Gloss. Iur. Gall. v. *Ville*. VILLAE PUBLICAE, quae ad Fiscum regium pertinent. Eutropius l. 10. Nicomediae in Villa publica obit.

Anonymous de Gestis Constantinianis. Et in Villa publica Appianensi . . . custodiri fecit. Alibi, mortuus a Constantinianum M. in suburbanum Constantinopolitano, Villa publica, per Nicomediam. Fredegarus: Omnes Francos, sicut mos Francorum de Bernaco Villa publica ad se comprecipit. Idem an. 761. Malicia Villam publicam incendio cremant. Et an. 766. Totam regionem illam vastans, Villas publicas, quoditionis vnaiversis erant, tota quae cremare praecipit. V. Vicus publicus. VILLAE REGIAE, Domus quae Regum erant propriae. Palatium Cartes Regiae, Fiscus et vicus Regis interdum nude Villae appellatur: Francorum Annalibus. *Ville Regiae atque proprietates*, in Annalibus Francor. Bertinianis anno 858. Reganus de Ludouico Pio Imp. c. 1. In tantum largus, ut antea uti antiquis libris, nec in modernis scriptis audiretur, ut Villas Regiae, quae erant sui, et omni, et vna, fidelibus suis tradidit eas possessiones sempiternas, et praecipua consuetudines, et annuati sui impressione tam subscriptione manu propria roborant. Vnde colligitur, villas istas fuisse et proprias Regum patrimonii, quod quidem Ludouici tricauorum fuit. VILLA VRBANA, quae propriam habet extructam. Charta an. S. Victoris Massil. pag. 103. Et ipse alodis beneficium in comitatibus Aptensis ciuitatis, ex parte in territorio et quodam latifundio Villae urbanae . . . Sans namque alibi non, sicut praediximus, in territorio Villae urbanae, aratro et tritico apud.

VILLAGIVM. (1) Villa, vicus, Gallico Village. Charta an. 1191 apud Lobinell. tom. 2. Hist. Bearn. col. 385. Bernardus filius Tesci juratus dixit, quod vidit quod ipsius et pater et avunculus fuerant de terris illis et Villagis, quam de hereditate sua. Charta an. 1236. tom. 2. Hist. Dalph. pag. 101 col. 1. Transiit ad vitam domum Dalphinae subscripta testis cum hominibus, foralicis, Villagis mandamentis, etc. VILATGIVM

1 Ch. a. 1445. apud Baluz. to. 2. Hist. Aruern. p. 734. (2) VILLAGIVM, in Statuto ann. 1446. ex Tabul. S. Victor. Massil. Super differentia pomorum alborum Olandorum anno quolibet in festo S. Michaelis monachis conventualibus ministrorum, videlicet unicuique de Villis secundum gradus suos. Vbi ii identur indicari Monachi qui in praediis rusticis habitabant, ut iis excolendis inuigilarent. (3) VILLAGIVM, VILAGIVM, Mansus, praedium rusticum. Charta Comit. Larchiae an. 1406. Ad assensum perpetuum tradiderunt . . . quem mansum suum, sine Villagium vulgariter nuncupatum lo Chno-an-run suum et situatum in parochia S. Iredii le Bonst . . . cum omnibus et singulis ipsius mansi sine Villagii et rugade supradicte introitibus, exitibus, etc. Obiit. MS. S. Gerardi Remouic. fol. 20. Martialis de la Lande nobis legavit decem libras pro decem solidis lenandis et percipiendis et super totam suam partem Villagii sui. Ibid. fol. 22. Ex qua quietum summa fuerunt empti quinque iudi in quadam terra sita in parochia S. Gensiani prope Villagium le la Chastre. (4) † Villae distributis, territorium. Chartul. Floriac.

VILLANUS, f. Villanus, rusticus, rudis. Vita S. Menelei rom. 5. Iul. 316. Sicut in superioribus noster Villanus calamus descriptis.

VILLAMENTVM, i. q. Villagium, in Ch. a. 1340.

VILLANAGIVM. (1) Ut Villanagium 2. quomodo etiam forte legentum est. Obiit. MS. Bellijoc. ann. circ. 400. vel 500. Berardus lordon decanus Bellijoci dedit medietatem Villanagii vinearum del Samuy. Dedit pro melioramento annuiterarii atris sui Villanagium Pontii Vela. 2) Ut Villenagium. V. ibi.

VILLANI dicti sunt a villa, eo quod in villis commorentur, qui et Rustici, a ruribus, quae excolunt et agerunt, etc. apud Vitalem Episcopum Ofsensem. Constitut. Neapol. lib. 2. tit. 32. Villanus, qui in

villis et castris habitas, etc. Brito in Synonymis:

Rusticus, agricola, rudus, et Villanus, agrestis.

Rauco, rurecula, rurestis, villicus affinis.

Ebrardus Berunienfis in Graecismo:

Quando mulceatur Villanus, peior habetur,

Pungas Villanum, potius ille manum:

Vagantem pangs, pungentem rusticus vngis.

Capitul. Karlomanni tit. 2. c. 14. Volumus, ut Presbyteri et Ministri Comitibus Villanis praecipiant, ne collectam faciant, quam Geldam vocant, contra illos, qui aliquid rapuerunt. VILLANI proprie apud Scriptores aevi inferioris dicuntur, qui villas seu glebae adscripti sunt, et villis ac seruilis habentur conditionis, et ut serui in commercio erant, et cum villis ac praediis veniebant. Charta Willelmi II. Regis Angliae apud Ordericum Vital. lib. 6. pag. 602. Dedit et 16. rusticos ad ipsas decimas custodiendas, atque 9. Ecclesias. Dedit enim 3. Villanos, etc. Vbi Rustici et Villani iidem sunt. Eodem lib. Ipse quoque terram et Villanos, et omnes consuetudines de ipsis Villanis in vico Siluatico concessit. Villanis iis opponuntur qui tenent per feudum, in Charta to. 1. Hist. Dalph. pag. 94. col. 2. Omnes autem homines Villani de toto Ofsensio, praeter quosdam, . . . sunt tailabiles dom. Comit. . . . Item omnes tenentes in Ofsensio per feudum, si placitum non sit determinatum, debent placitum ad misericordiam, ad mutationem tenementarii, et omnes tenentes per Villenagium, si placitum non est determinatum, debent placitum ad duplicem censum, et ad mutationem tenementarii. A Milibus distinguuntur, in Charta an. 1026. apud Lobinell. to. 2. Hist. Britan. col. 161. Omnia iura et dominia quae . . . tam super Millsibus quam super Villanis iure hereditario habebam, etc. Chron. Farf. apud Murator. to. 2. Fff 2 part.

part. 2. col. 631. *Suaferunt ei 60 armatas manum equitum nostrorum seu Villanorum ad nos compescendos et conserendas in hoc monasterio faceret venire. VILLANI SOCMANNI*, qui tenent tenementa sua in *so-cagio*. *VILLANI ADVENTITII*, qui ea tenent per certa seruitia et expressa ex conuentione, etc. apud Bractonum lib. 2. c. 8. §. 2. *Villanorum rursum alii sunt aspicientes ad manerium, vel tenementum aliquod, qui scilicet ad ea spectant, et quibus adscripi sunt, ita vt cum iis veneant. Aspicere enim Manerium, et soli villani dicuntur; res vero aliae ab iis dependere. Alii denique nuncupantur VILLANI IN GROSSO*, seu *Villains en gros*, qui nullas terras habent, ratione quarum certo tenemento adscribantur, vel qui in curia recordi se pro villanis agnoscunt. V. Littletonem sect. 181. et seqq. *VILLANI PLENARII*, qui *Villenagium purum* debent. Vide infra *Villenagium*. Chartul. SS. Trinit. Cadom. fol. 20. vo. *In Oistrehan habemus 29. Vilanos plenarios, etc. Villani vxor, non Villana; sed Natua appellatur, solique viro Villani appellatio congruit*. Idem Littleton. sect. 286. At id moris non vbiq; obrinuisse docent Struta Widonis Aniciensis Episc. inter Instr. to. 2. Gall. Christ. nouae edit. col. 226. *Villanum aut Villanam propter redemptionem non nisi per suum forsactum (forsactum) et in eundem villanum qui alterius terram arauerit, etc. VILLANI COLLATERII*, et de *Parada*, apud Hispanos de quibus ita Vitalis Episcopus Osenfis: *Villani Collaterii tam crudeli erant subditi seruituti, vt etiam inter filios dominorum suorum ducerentur gladio diuidendi, qui quondam, temporum conditione cogente pestifera eorundem, contra dominos suos insurgentes, tandem composuerunt cum eis communiter, et vitra nea voluntate certa tributa et conditiones supra se et suis filiis assignantes. Qui post compositionem huiusmodi Villani de Parada taliter nuncupati, hoc cum suis dominis inter caetera pepi-*

gerunt, vt quotiescumq; domini eorum fideiussione indigebant, huiusmodi soluere sint compulsi; nec si domini pro quo fideiussit, indemnitate exuolueris providere, nunquam pro ipso domino fideiussione capi quo teneantur. Eximius Petrus Salanoua Iusticia Aragonum, et Martinus Didacus Daux Iusticia Aragonum lib. 6. Obseruant. tit. de Prædictis Militum §. 7. Item sunt quidam dicuntur Villani de Parada, si de conuentione; scilicet illi, qui ne habent, nisi de bonis Infancionum et in domibus Infancionum populi sunt cum conuentione, vt semper fini. Et tales non pectant in eorum hominibus signi Regis, neque ganatis, neque aquis, vt quidam xerunt. Vbi Salanoua videtur dicere Villanos ejusmodi de Parada nuncupatos, quod ita cum domino de specie seruitutis conueniant, qui Parada apud Hispanos, non conuentionis, sed hospitium, vel praebitio hospitii; quomodo Prae vsurpatur Scriptoribus semi-vulgari, vti suo loco docuimus. Prae longe probabilius videtur, nuncupatos, quod paratas domini praebent, hoc est hospitia, provisiones, et procuraciones. Quae sane satis docet idem Vitalis Episcopus: Quae deueria sunt reliquiae pestilentis et miserabilis conditionis Villanorum de Parada, qui vti per diffusum habentur. Prae autem deueria, de quibus loquitur quaeque Ricis hominibus praebentur, sunt quaedam personarum tributa, vt est panis et pulvis; et quaedam alia, quae secundum eorum consuetudines praestantur a paratis domibus annuatim. In Fortis anno. 1247. fol. 21. Villani de Parada tenentur fideiussere pro suis dominis, quotiescumq; necesse fuerit domino, etc. V. Michaelen de Nino in Repertorio in v. Villania. VILLANIA, Probrosa actio, quae villani et viri ignobiles facere solent; ex Gallico Villanie, Italice Villania. Auctor Destructorum lib. 1. cap. 105. Vulgariter dicitur Villanus ille est, qui facit Villania.

on qui in villa nascitur. Item Injuria, probrum, conuicium, contruelia. Aresta an. 1214. in Regesto arlam. B. fol. 69. Occasione cuiusdam injuriae seu Villaniae dicto Giardo irrogatae, etc. Villaniae seu improperia, in Charta an. 1238. pud Petrum Mariam Campum in Regesto 3. part. Hist. Placent. p. 290. Jacobi Auriae Annal. Genuesi. apud Aurator. to. 6. col. 578. Dixerunt multa opprobria et Villanias a Lamentibus recepisse. V. in Villenagium. LLANICVS, VILLANVS, ad Villanum spectans, Villani more. Villanica servitus, Villana consuetudo, dem quod infra Villenagium. V. in hac voce. Tabul. Rothon. Quidam rques accepit ab abbate Perenceio locum Teguisel in servitutem Villanicam, reddendo quicquid villani reddere consueverunt. Placit. an. 34. Henrici III. Reg. Angl. apud Th. Blount in Nomolex. Anglic. Willelmus Maynard qui tenuit terras in Henst, cognoscit se esse Villanum abbatis de Abbendon et tenere de eo in Villenagio et per Villanas consuetudines, videlicet per servitium 18. den. per annum et dandi maritagium et marchetum pro filia et sorore sua ad voluntatem ipsius abbatis et faciendo omnes Villanas consuetudines. V. in Villenagium. VILANVM FRODVVM, Censui certae praestationibus obnoxium. Charta an. 1223. in Chartul. S. Vandreg. to. 1. pag. 1162. Duae partes omnium decimarum bladi, et omnium minutarum decimarum terrarum et pomorum totius feodi Iohannis de Bosio et totius Villani et liberi feodi Iohannis Coisbet . . . eisdem in perpetuum remanent. VILLANITER, Villani more. Idem Chartul. to. 1. pag. 171. Garuerunt autem dimidiam acram franciae terrae secundum consuetudinem villanae terrae suae Villaniter tenebit. Id est, sub onere praestationis, census et operarum. V. in Villenagium. VILLAR, vt mox Villare. Conc. Hisp. to. 3. pag. 168. Vsque ad cacumen montium, quae vocitant Villar Solanu. Omnes habitantes . . . per Villar Masarese, ibid. pag. 192.

VILLARE, VILLARIS, Villula, vel viculus decem aut 12. domorum, seu familiarum, in Scaligerianis: Germ. Weiler. Charta Cyliniae filiae Deodati vxoris Bajonis Viri illustis an. 7. Childerici Regis, ex Tabul. Flauiniacensi: Terras scilicet Villares, cum ipsa casa indominita, cum omnibus aedificiis, etc. Testamentum Bertichramni Episcopi Cenoman. Cum villare, cui nomen Pinciniaco, etc. Stephanus Monachus in Vita S. Rudisindi Episc. Dumienis n. 5. Hoc Villare suis haereditas avorum suorum, situmque erat in amoena valle. VILLARICELLVS, diminuit. a Villaris, Villula, in Charta an. 878. ibid. n. 110. VILLARVNCULA, eadem notione. Cum villulis vel Villarunculis earum, in Actis consecrat. Eccl. Vergell. in Append. ad Marcum Hisp. col. 762. VILLARIA, vt Villare, in Cotuputo an. 1203. apud D. Brussel. to. 2. de Vsu feud. p. CLXXVII. Villariae S. Pauli, c. f. VILLARITVM, eodem intellectu. Charta an. 875. inter Probat. to. 1. nouae Hist. Occitan. col. 127. In alio loco mansos duos, qui dicuntur Frominio, ad illum Villarium mansos duos. VILLARIVM, non semel in Foris Aragonum. Charta an. 1152. inter Probat. to. 2. nouae Hist. Occitan. col. 527. Donamus . . . omne jus nostrum quod habemus . . . in Villario Iohannis de Villa longa. Antiquit. Bened. Pictau. MSS. apud Stephanot. to. 3. pag. 686. Donamus insuper praedictus Stephanus partem suam de pratis et Villarium Lemonitinum. Statutum Montis Regal. fol. 6. Teneatur dictus dominus vicarius ire, si opus fuerit per totam iurisdictionem dictae cinisatis et per ejus Villaria. VILLARIVS, Villicus: nisi legendum sit Villanus. Charta an. 1141. inter Instr. to. 2. Gall. Christ. nouae edit. col. 200. Ego ipse Amelinus dono eisdem fratribus quicquid poterunt acquirere de fenalibus meis, et seruiciis, et Villariis ubique, et in omnibus locis. V. Villani.

VILLATA, VILLETA, Adunatio plurius mansionum, seu villa maior. Eff 3 Eleta

Fleta lib. 6. c. 51. *Inter Mansionem, et Villam, et Manerium est differentia; quia Mansio esse poterit constructa ex una domo vel pluribus, et sic dicitur habitatio una et sola, cum nulli sit vicina. Si autem alii mansioni fuerit vicina, ideo propter hoc erit Villa. Villa vero ex pluribus mansionibus est vicina, et Villeta ex pluribus vicinis; Manerium autem fieri potest ex pluribus villis, vel ex una; plures enim villae esse possunt in corpore unius manerii, sicut et una, etc.* Ingulfus p. 860. Quod si extra praedictos 20. pedes in ripis exterioribus aquarum vestrarum, aut extra Villata, quae communia vobiscum vendicant in occidentalibus maribus vestris, etc. Geruasius Dorobernensis ann. 1169. *Et Missis serviensibus suis per omnes Villatas Angliae faciant jurare omnes illos, qui ad Comitatus non fuerunt, quod haec mandata cum caeteris tenebunt.* Idem Scriptor. an. 1170. *Inquiratur de Vicecomitibus et Balliis eorum, quid vel quantum acceperint de singulis hominibus, etc. V. Villa.*

VILLATICA, Communitas, homines vaius villae. Miracula S. Etheldredae tom. 4. Junii pag. 574. *Iuraverunt Richardus sacerdos et tota Villatica Stephani, etc.*

VILLATICVS, Rusticus, in Legibus Presbyterorum Northunbrensiū c. 51.

VILLATVRIA, Territoria. Gloss. lūd.

VILLATVS. (1) Fori Oscae sub Iacobo I. Rege Arag. ann. 1247. *Ad constructionem et reparationem villae Villatum, et murorum.* Sed videtur legendum *Vallatum*. V. Foros Aragon. fol. 145. et supra in hac voce. (2) † Villae incola, rusticus, in Ch. Mc. Henrici VI. Reg. Angl.

VILLENAGIVM. (1) Condicio villani. Glanvilla lib. 5. c. 1. *Placitum est, quandoque inter aliquos, quando quis trahit alium a libertate in Villenagium; vel quando aliquis, in Villenagio positus, petit libertatem. Cum quis autem petit alium in Villenagio positum tanquam nativum suum, habebit breve de natiuis Vice-*

comiti directum, etc. Cap. 5. *Pluribus autem modis potest in libertatem aliquis in Villenagio positus adduci, etc.* Adde Regiam Majestatem lib. 2. cap. 11. 12. (2) **VILLENAGIVM**, praeterita dederunt Villanum servitium, id est, illud quod Villani praestant. Hinc in Villenagium est tenere sub onere villani servitii quod mox exponitur. Charta an. 1253. ex Tabul. S. germ. Idem Henricus fide praestavit manu nostra corporali quod dictum manum ipse et ejus heredes et illius causam habebunt, ab ipso in Villenagium tenebunt. Quam terram tenebat a Monachis in Villenagio, Charta an. 1232. ex Tabul. B. de Bono-nuntio Aurelian. (3) Conducit manerii vel fendi, cui villani adscribuntur. Charrul. SS. Tricadom. fol. 61. *Si dederit suam extra Villenagium dabit s. Abbatissae.* (4) **VILLENAGIVM** denique est Tenementum villani, quod villano concessum est ad excolendum, sub onere praestandi census, et operarum; ita ut, ejusmodi tenementum possidet, sed servitutibus obnoxius sit, sicut manerius, siue liber. Nam liberi possunt etiam tenere villenagia, nec non liber est, Villenagium vel servitium quidquam detrahit libertatis, ut Edm. lib. 1. c. 6. §. 1. cap. 2. §. Littleton. sect. 172. Britton pag. 11. et alii. Fleta lib. 5. c. 5. §. 11. Villenagium est, quod traditur villano ad excolendum, et terra praestanda, quae tempestive, et pro voluntate domini poterit renovari. Bracton lib. 1. c. 11. §. 1. ait servos, et natiuos appellari, qui tenent Villenagia, et per villanos servitium certa, qui . . . villanos faciunt consuetudines, et quidquid eis praestatum fuerit. Charta Edw. III. Reg. Angl. Cum wardis, relictis, et ceteris, natiuis et coterellis suis, et eorum catallis et sequellis et tenementis, quae quondam quidam natiui et coterelli de ipso tenebant in Villenagio. **VILANAGIVM**, **VILLANAGIVM** eadem notione. Inquisitio an. 1111. apud Lobinell. to. 2. Hist. Brit.

BL. 135. *Terrae quas tenet Alanus*
trientii et Vilanagia sunt de do-
minico Archiepiscopi. Polyptychus
iscann. an. 1235. Robertsus Vin-
ones unum Villanagium, et reddit
. . . servitia omnia. Ibidem: *Phi-*
ppus filius Ricardi tenet duas partes
nins Vilanagii. **VILEINAGIUM,**
ari intellectu. Charta Petri Meld.
ipise an. 1239. ex Chartul. Cam-
pan. fol. 188. vo. col. 1. **VILLE-**
GIORVM aliud purum, aliud
privilegiatum. *Villanagium purum*
est, quod sic tenetur, quod ille, qui
enct in villenagio, siue liber, siue
eruus, faciet de villenagio, quid-
quid ei praeceptum fuerit, nec scire
debeat sero, quid facere debeat in
crastino, et semper tenebitur ad in-
certa. Talliari autem potest ad vo-
 luntatem domini ad plus vel minus,
 etc. **VILLENAGIUM PRIVILE-**
GIATUM est illud, quod tenetur a
 Rege, idque dicitur *socagium Vill-*
anum. Eorum autem privilegium est,
 quod a gleba amoveri non debent,
 quamdiu velint, et possint facere
 servitium debitum, et huiusmodi
 Sockmanni dicuntur *Glebae adscri-*
piti. Villani autem faciunt servitia,
 sed determinata. Nec compelli
 possunt contra voluntatem suam ad
 tenenda huiusmodi tenementa, et
 ideo dicuntur Liberi. Dare autem
 non possunt tenementa sua, nec ex
 causa donationis ad alios transferre,
 non magis quam Villani puri, et
 unde, si transferri debeant, resti-
 tuunt ea domino, vel balliuo, et si
 ipsi ea tradunt aliis in villanagium
 tenenda. Ita Bracton. l. 4. tract. 1.
 cap. 28. §. 1. Vide eundem lib. 1.
 cap. 6. §. 1. cap. 8. §. 2. lib. 2. cap.
 6. §. 2. Plura de Villanagiis habentur
 apud Littletonem sect. 172. et
 sequentibus, Brittonem cap. 66. et
 in Consuetudine Marchensi art. 147.
 et seqq. *Villanogium* a manu mor-
 tua distinguitur in Charta an. 1219.
 ex Tabul. Sangerm. *Recognoscimus*
quod nos dictam domum et ejus per-
tinentias ex sufferentia et speciali gra-
tia dicti abbatis non in manu mortua,
sed in Villanagium, sicut antecessores,
habemus. Et quidem ea aetate vsus

inualuit ut viri Ecclesiastici et No-
 biles terras ab aliis tenerent in *villen-*
agium. Charta an. 1229. ex Ta-
 bul. S. Clodoaldi: *Odo presbyter*
vicarius S. Victoris in ecclesia S. Clo-
doldi recognovit se tenere in Villena-
gium dimidiam arpentum vineae sitae,
ut asseris, in censiva Canonicorum S.
Clodoaldi ad septem pistaninas cen-
suales. Sed *Villanagium* iis aliisque
 similibus in locis idem sonat quod
Feudo-firma. V. in *Feudum.* Neque
 aliam ob causam, ut videtur, *Ville-*
nagium opponitur proprio seu domi-
 nio, in Charta an. 1205. apud Ma-
 dox in Formul. Anglic. pag. 26. Si
 vero collatae fuerint *pis* post tempus
 memoratum aliquae terrae in manerio
 de *Hembiria, sine de dominio, siue*
de Villanagio Episcopi, de omnibus
illis terris integre decimas garbarum
ecclesiae de Hembiria persolvent. Et
 in Charta an. 1298. to. 2. Hist.
 Dalph. pag. 43. col. 2. *Absque eo*
quod dictus dom. Archiepiscopus et
capitulum (Viennensis Ecclesiae) iura
sua tam in feudis, jurisdictione quam
proprietate et territoriis, seu Villena-
gio, etc. V. mox *Vilnagium.* **VIL-**
NAGIUM, ut *Villanagium.* Charta
 an. 1193. apud Kennet. in Antiquit.
 Ambrosd. pag. 151. *Dedimus totam*
terram nostram de Vosefau et de
Westcote cum omnibus pertinentiis
suis, scilicet dominium nostrum cum
Vilnagio. **VILANIA**, et **VILLA-**
NIA, idem quod *Villanagium.* Ta-
 bularium S. Amantii Inculismensis:
Accepit Guillelmus Castellus de Ab-
bate Iscelino Vilaniam deu Vilar de
la Croz Lochare, cum hominio. Ta-
 bular. Dalonenfis Abbatiae fol. 148.
Damus in perpetuam elemosynam Vi-
laniam supradicti loci. **VILLANIA**,
 Servitium, maximam cui praedium
 alioqui liberum, obnoxium est.
 Charta an. 1128. ex Tabul. S. Eparchii:
Dedit ipse Hugo Abbas Heliae
Rannulsi et Gerardo Rannulsi nepoti-
bis meis ut habeant Villaniam istius
allodii ab Abbate S. Eparchii, ita ut
reddant omnibus annis in cena Domini
ad mandatum pauperum oblias, II.
solidos de terra et de bosco. **VILLE-**
NATIO, eodem intellectu. Charta
 apud

apud Madox Formul. Anglic. pag. 419. *Cum toto clamo seruimus et Villenationis quod ego vel haeredes mei in eis habuimus . . . Ita tamen quod nec ego Auudrina, nec haeredes mei . . . aliquid clauis seruimus vel Villenationis in memoria Agnete et Symone . . . de caetero vindicare nec exigere poterimus.* VILANATICVM, per vilanaticum tenere, in Iudicato Consulum Placentinorum ann. 1153. apud Petrum Mariam Campum in Hist. Eccl. Placentin.

VILICALIS, VILICANVS, VILICARE, VILICARIA, VILICATIO, VILICATVRA, VILICATVS. V. in *Villicus*.

VILICVS. Gloss. Lat. MS. Reg. *Villicus, Actor, Exactor villae pensionum, Insularius.* Papias ex Isidoro lib. 9. cap. 4. *Villicus, Dispensator vel Gubernator. Proprie villae est Gubernator, unde a villa nomen habet. Villicus, Gouverneur de ville, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm. S. Hieronymus Ep. 151. Quaest. 6. Villicus proprie villae gubernator est, unde et a villa Villicus nomen accepit: quoniam autem tam pecuniae quam frugum et omnium, quae dominus possidet, dispensator est; unde et alexandrus, Xenophonis puerherrimus liber est, qui non gubernationem villae, sed dispensationem vniuersae domus, Tullio interpretare, significat. Riculvus Sueffionensis Episcopus an. 889. c. 15. *Villici, id est, prouisorum villarum. Vilicus Aquae Claudiae, in vet. Inscript. apud R. ynes. pag. 565. quem consuie. Passim Scriptores Latini veteres, et ex recentioribus Rudolfus Presbyter in Vita Rabani Mauri, Wil. Malmesbur. lib. 1. de Gest. Anglor. cap. 2. praeterea Lex Wisigothor. lib. 6. tit. 1. §. 1. lib. 9. tit. 1. §. 8. 9. lib. 11. tit. 1. §. 2. Capitul. Caroli Magni lib. 6. cap. 120. etc. Sed posterioribus seculis pro eo accipitur, qui vulgo Major villae dicitur, seu is sit ad tempus, ut sunt Majores Scabini in ciuitatibus; siue id muneris habeant in praediis rusticis ratione feudali. Charta Abbatis de Crista in Tabular. Cam-**

pan. Bibl. Regiae fol. 364. *Institio autem et destinatio Villici, id est maioris et omnium seruicium ubi . . . eris in dispositione praefati domini Regis.* Lambertus Ardenis: *Ab aliquo Comitibus Walteri tempore, quendam Villicum, vel Praepositum, quoniam antiquiora tempora Vestrum sumi possent, in terra Ghisneus habebat, qui de omnibus decimis et pascuis, quas in eadem terra possidebant, eis, ut Villicas, respondere respondebat, etc.* Charta Adaltronis Episcopi Metensis an. 1066. *Caeterum testis suis Abbas vel Villici mei esse arbitrii, ut legimus, et libere quicquid libueris, sine Adaltroni possent placitare de terris, de decimis, etc.* Ioannes de Beke an. 1322. *Ex parte sua Balianum sine Villico deputauit. Villici conditio apud ecclesiasticos eadem fuisse videtur quae Praepositi apud Laicos.* Charta an. 1206. apud D. Brussel ro. 1. de feud. p. 433. *Licet Praepositus iustitiam exercere in homines Ducis, et Villico; et Villico similiter in homines Episcopi, sine Praeposito.* VILICANVS, ut *Villicus, in Scriptura Nauarri Episc. Confer. an. 1221. apud Marten. to. 7. Ampl. Collect. col. 96. De terris rusticorum et villicanorum, quos sine consensu Abbatis in pignus accipiant, vel emant, discernimus quod de cetero non sunt VILlici MINISTERIALI.* Charta Conradi Imp. ann. 1144. *Villicos ministeriales et Scabini ponere vel deponere poteris Praepositi Marsnensis sine Advocato.* De rebus S. Remigii per Villicum et Scabinos placitabis Praepositi sine Advocato. SUBVILICVS, qui sub iure, seu Villico caeteris villae iustis praestit, apud Stephanos in Fragm. MSS. VILICA, *Villici, vel quae sale officium exercet.* Ioh. de lanua. VILICALES CURTES, quae sub iure Villicis. Charta Eberhardi Bambergensis Episcopi in Chronico Reichenberg. an. 1154. *Tres videlicet curtes Vilicales cum adjacentibus molendinis, etc.* VILICANAE CURTES, eodem notatione, in eadem Metropoli an. 1144. pag.

ig. 494. VILLCARE. Glossae
 it. MSS. Regiae: *Villicat*, villam
 is, vel colligit. *Villicare*, Gou-
 rner *villae*, in Gloss. Lat. Gall.
 angerm. *Villicari*, coli, in Gloss.
 islp. Barthii apud Ludewig. to. 3.
 eliq. MSS. p. 343. ex Hist. Palaest.
 ulcherii Carnot. Epist. Nicephori
 patriarchae CP. apud Baron. an.
 11. n. 81. Ego autem non eorum,
 ni possunt *Villicare* et regere haec;
 id dispositione et regimine indigen-
 iam particeps sum, etc. VILLI-
 CATVS, Districtus villae. Charta
 Iohannis Abbat. Corbeienis ex Tabul.
 ejusd. Monast. Pro quadam ter-
 ra . . . quam ei dederat Comes
 Flandriae Philippus in Parrochia et
Villicatu Vsciae, quam terram cum
 nemore dicebamus nostri juris esse. V.
 mox *Villicatio*. VILLCATVRA,
 Munus *Villici*. Lambertus Arden-
 sis: Ghisnensis Comes factus Sisfridus
Villicaturam, sine Praeposituram vil-
 lico, et suis reliquis haeredibus, a qui-
 bus denuo Ardensibus usque in ho-
 diernum diem *Villicatura* sine Praepo-
 situra successit dominis. Diploma Lo-
 tharii Imper. an. 1136. apud Mor-
 ten. to. 2. Ampl. Collect. col. 97.
 Praesenti privilegio inuolabiliter san-
 cimus, ne jure hereditario villici vel
 iudices fiant, sed utrumque ministere-
 rium, id est, *Villicaturae* et iuve-
 riae, in potestate abbatis et gratia
 consistat. VILLCATVS, eodem
 significatu, officium et munus *Vil-
 lici*, seu Majoris villae. Charta Ro-
 berti Abbat. Corbeien. ex Tabul.
 ejusd. Monast. Nosque *Villicatum* ei
 in feudum concessimus, appositae deter-
 minatione infra scripta. Igitur de
Villicatu concessimus ei unam masu-
 ram cum curtillo, et duo rupicia,
 porro duos sextarios vini de venditio-
 nibus, de banis duos sextarios, de
 mortua manu duos sextarios, duos de-
 narios de donatione terrae, qui dicun-
 tur de wantibus. VILLCATIO,
 eadem notione. Charta an. 1140.
 apud Miraeum to. 1. pag. 688. Quod
 ministeriales sui curiam suarum mini-
 steria, id est iudicarias potestates et
Villicationes per feudum et hereditario
 jure vellet obtinere. VILLCAT-

710, Praedium rusticum, cujus ad-
 ministratio *Villico* committeretur.
 Charta Conradi II. Imp. apud Bro-
 werum lib. 3. Antiquit. Fuldens.
 cap. 17. Cui primum in mandatis
 dedimus, ut omnes *Villicationes* a
 Laicis reciperes, et per Praepositos
 suos, viros honestos et religiosos officia
 dispensando disponeres. Alia Mar-
 wardi Abbatis Fuld. ibidem c. 18.
 Nec mirum, nam Laici habebant in-
 ter se diuersas *Villicationes*, et, quod
 volebant, retinebant. Hac inquam
 occasione maxima distractio primum
 facta est huic Ecclesiae. Nam qui-
 cunque Laicorum aliquanto tempore
 habebat inter manus *Villicationem*
 hujus Abbatis, optimos exinde sibi
 excepit mansos, eosque pro beneficiis
 jure in suos haereditarios filios, ita ut
 aliqua *Villicatio* plures amitteret ha-
 bas, quam retineret; et *Villicatio*,
 quae debebat servire in monasterio ad
 14. dies, vix 7. serviret fratribus, et
 quae 7. vix tres dies, vel prorsus ni-
 hil serviret fratribus. V. Traditiones
 Fuldenses lib. 3. tradit. 40. VILLC-
 CATIO, ut infra *Villicaria*, idem
 quod *Vicaria* seu *Vicaria*, Gall. *Vic-
 rie*. Charta apud Lobinell. to. 2.
 Hist. Britan. col. 199. Per omnes
 enim novum circumjacentes parro-
 chias, hoc est quantumcumque exten-
 ditur Lapidini *Villicatio*, quae etiam
 vulgari vocabulo *Vicaria* dicitur. Ta-
 bul. S. Vincentii Cenoman. Conces-
 sit . . . terram de Paleis quam do-
 dit Robertus filius Frogerii cum *Vil-
 ligatione* et cum decima. VILLCAT-
 710, Parochiae districtus. Charta
 an. 1203. ex Tabul. Latiniae. No-
 tum facimus quod cum abbas et mona-
 chi S. Petri Latigniacensis habere-
 medietatem in quodam operatorio suo
 in *Villicatione* S. Petri et quod ad-
 haerebas Ecclesiae S. Furci, etc.
 VILLCATIONES, Praestaciones,
 quae fiunt *Villicis* a Tenentibus.
 Charta Gaufredi Vicecomitis Bituri-
 censis an. 1012. pro monasterio S.
 Ambrosii Bituricensi: Relinquo qua-
 que omnes consuetudines, videlicet
Villicationem, *Stobulationem*, et ita
 liberum reddo eundem burgum, etc.
 Notitia an. 1190. ex Tabulario Eccl.

Fff 3

S. Lau-

S. Laudi Andegau. fol. 79. Cum . . . molendinis, piscationibus, sanguine, Villicatione, etc. VILLICATUS, Pari intellectus. Testam. Roberti Vicedom. Carnor. ex Tabul. B. M. de Iosophat: *Leprosi de Belloloco in meis Villicacionibus Carnoti* xx. fol. annuatim constitutos ad faciendam eis pitanciam. VILLICARIA, idem quod *Viaria*, seu *Picaria*, Ghll. *Voirie*. Regestum Castri Lidi: *Ad Texnum habet Comes Villicariam, sanguinem, raptum, furtum, incendium*. Occurrit ibi non semel. Charta an. 1227. in eodem Regesto fol. 13. *Es haec teneas de me cum omni Villicaria et cum iustitia ad servitium equorum et armorum ad meas expensas, nec pro rebus praedictis aliud mihi teneatur impendere*. Ego autem ipse augmentum facere cupiens, ipsi pro servitio suo, honore scilicet et amore, augmentum et concessi eidem Fulquero et suis heredibus in homagium praedictam totam Senescaliam et Villicariam de Mosa Achars, etc. V. Major. *Viarius, Vicarias*. VILLICARIA, Exacho quam Villicus faciebat intra limites Villicariae suae. Chartul. Vincentii Cenoman. fol. 51. *Itaque villa de Soudai remansit monachis cum praefatis duobus mansionariis quita et libera . . . ab omni exactione, scilicet fenatoribus, Villicaria et omni gravamine, in perpetuum possidenda*. Ibidem: *Ipsē autem Galterus Villicariam habet in mansionariis extra cimiterium*. VILLICOLAE, Habitatores villarum, rustici. Hist. Episc. Rom. MS. apud Stephanor. to. 7. Fragm. pag. 104. *Per urbes, vicos et villas Villicolae incedebant se flagellis et loris caedentes*, etc.

† VILLONIA, contumelia, V. Villania. Lit. remiss. a. 1357.

VILLOSA, VILLOSUS, VILLVSVS, Pannus *τριχῶδες*, Gallis *Vela*, vox Latinis nota. Glossae Lat. Gr. *Villosum*, *μαλλυτόν*. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Villosus*, plain de fleches or de peants. Traditiones Fuldenfes lib. 2. tract. 38. *Leſſaria, sine Villosi, sine manutergia, sine camſelli, sine casjuncque sint vestimenta lineae*

vel lanea. Hinc Galli *Pelus* appellaverunt pannos laneos, vel porsericos villosos, licet alii, ut Galistus ad S. Valerianum Gmelensem pag. 105. a *Vellus* deder. Matth. Paris in *Vitis Abbatum* S. Albani: *Quendam pannum villum, qui Gallis Villase dicitur, . . . ipsum afferens esse S. Amphibii vocallam*. Regula Templariorum. 70. *In omni tempore tegmina lanae id est, Velase, frui bene licebit*. Necrologium Ecclesiae Parisiensis. 17. Kl. Iulii *Dedis . . . duas (1772) de cangio viridi, unum pannum precium, qui vocatur Veloc, et manutergium sericum*. Concilium Senonense an. 1330. cap. 4. c. 1346. c. 2. *A parve exteriori ducit de cendeto sen de Velato deſſe*. Item una soaithia parata de Velando ad flores lilii aureos. Innot. Gallicum an. 1376. *Tunica de Vello ad aures auri*. VELLUTUM, eadem notione, in Computo G. siuod. an. 1332. Item pro expensarum peciarum de Velato curam dom. Dalphiniae apud Aurum. 39. fol. 7. den. VELLUTUM, Actis S. Antonini to. 7. Mar. 682. *Operimento coloris rubei, vel dicto Velato rosso*. Quoddam brachium *Vellati rubei*, in Chron. Estensi. Murator. to. 15. col. 512. VELLUTUM. Testam. an. 1493. ex lib. Eccl. Massil. *Paramenta alia de panno auri et de Velato rubeo circa cum armis nostris*. Innot. Eccl. Aniciens. an. 1444. Item pro dam repositorium corporatum de Velato nigro. VELUTUS, in S. de Vita et obitu Fregosii Abbatis Benigni Divion. an. 1540. ex lib. ejusd. Monast. *Ad nos missus noster egregium trium pannorum colorum quos Velatos vocamus, triplicis coloris*. VELLUTUM, Charta an. 1308. apud Lobinell. 2. Hist. Britan. col. 25. *Pro talibus sericis aut byſſinis Pelus inextis*. VELUTUM. Abſtinent . . . caligis Veloto ubique circumdatis, in Conc. Lugdun. an. 1449. apud Marten. to. 4. Annot. col. 380. *Unum casulem de Velato*

Necrolog. Eccl. Paris. MS. **VAL-**
ONVS, vt *Villosus*, apud Mabill.
ec. 3. Bened. part. 1. pag. 108.
ic porro vocabant terforia, siue
nrea villosa ad tergendos pedes vel
manus. Bonifacius Moguntin. Epi-
top. Ep. 3. *Transmisso . . .*
Villosam ad tergendos pedes Dilectio-
is vestrae. Zacharius PP. Epist. 1.
d eundem Bonifac. Episc. *Interca*
sumptula parua vobis direximus, . .
. id est, Villosam unam, et argenti
et auri tantillum. Aliæ ejusdem Bo-
nifacii, quæ est 8. *Villosam ad ter-*
gendos pedes . . . servorum Dei.
Occurrit præterea Epist. 74. et 95.
Chronicon Fontanellense: *Lintea ad*
nanus tergendas villosa.

LLVLA, *Exolium*, in Gloss. Lat.
Gr. *Villula*, *petite ville*, *villette*, in
Gloss. Lat. Gall. Sangerm. Charta
m. 1180. apud Baluz. to. 7. Miscell.
pag. 293. *Quicumque sunt Aurelia-*
nis et in suburbiis vici et Villulis
ejus infra quintam leugam existensi-
bus, etc.

ILLVM, *τὸ ὄλον*, *Petit vin*, vox
a Terentio usurpata. Petrus Clu-
niacens. lib. 2. de Miracul. c. 28.
de Cartusienlibus: *Inde est, quod*
pau fursureo semper utuntur, vino
aleo adagnato, ut merito magis Vil-
lam, quam vinum dicatur. Vñtur
semel alibi.

ILMIVS, pro *Vlmeus*, apud Bern.
Pezius in Præfat. ad tom. 1. Anecd.
pag. xviii. *Exemplar suis scriptum*
Campidonæ pro libreria super cor-
tice Vilmio caduco in multis passibus
vetustate præcinitia.

ILNAGIVM, vt *Villenagium*. V. ibi.
ILTRATVS, pro *Filtratus*, ex fil-
tro seu grossiori et villosa panno.
Chron. Mellicense p. 360. *Qui vo-*
luerit acum cum filo, duas calizas,
duos calceos paruos in aestate, duos
etiam magnos Viltratos in hyeme fac-
er, etc. *Viltrum* enim pro *Filtrum*
aliquot Scriptores usurpasset supra
monuimus in v. *Feltrum*.

VIMENA, *Vinnen*, vt videtur, *Vimi-*
ne, Italia. Statuta Vercell. lib. 5.
fol. 127 *Item quod quilibet portona-*
rius vel custos portarum civitatis et
hcerum teneatur jurare et bonam se-

curitatem prestare communi quod non
permisteret portari in civitate, vel
loco, vel etiam alio, quod scias, car-
racias, rebias, Vimenas, plantas,
etc. V. Vimus.

VIMICILLVM, *Crates*, Gall. *Claye*,
quia ex viminibus confecta. Mau-
ritius Chennay Carrusianus in Hist.
Mart. sub Henrico VIII. Reg. Angl.
cap. 10. *Educti de carcere, statim*
dejecti erant super Vimicillum, vul-
gariter a Hurdle dictum, et resupini
huic alligati fuerunt toto corpore ex-
tensio in longum.

VIMFLA, Velum muliebre. V. *Guimpa*.
VIMFVM. Charta Philippi Regis
Franc. an. 1304. ex 12. *Requisto*
Chartophylacii Regii n. 195. Plum-
bum, flamen, seu quodcumque metal-
lum, cineres, Vimpum, seu granel-
lam vimorum, et quascunque merces
seu mercaturas alias, etc. Vox est
contracte scripta pro *Vimiperam*, vt
legitur in eadem Charta edita to. 1.
Ordinat. Reg. Franc. pag. 423. vbi
habetur: *Quodcumque metallum, ci-*
neres, vimiperam, seu granellam vi-
norum, etc. Haud dubie pro *Vim-*
peras, Gall. *Genévrier*, cujus usus
frequens apud Medicos.

VIMVS, *Vimen*, Italia *Vime*, Occita-
nis *Vims* vel *Bims*. Consuet. Bra-
ger. art. 76. *Item nullus sit ausus*
extra villam disti loci et districtus
ejusdem dolio tonellorum vacuorum
transferre, neque mayramen, neque
Vimos, neque codram. Ceremoniale
vetus B. M. Deauræe Tolos. *Mona-*
chi surgens ad mandatum prioris et
recipiens stobas sine Vimes, et feriens
super excommunicatum nudum. Vi-
mois Galli eadem notione dixerunt.
V. *Vismaria*.

VINABLIUM. V. infra *Vinoblium*.

VINACEA, **VINACENVUM**. V. mox
Vinacia.

VINACHERIAE, vt *Vinageriae* infra.
Tettam. Iohannis Gasqui Episc. Mas-
sil. an. 1344. ex Tabul. Eccl. Massil.
Item lego . . . *duas Vinacherias*
meas argenteas. V. *Vinagium* 1.

VINACIA, *σίμφυλα*, in Gloss. Lat.
Gr. Papias: *Vinacea, quæ remanens*
in visis, quando premuntur a vino.
Statuta Vercell. lib. 7. fol. 150. vo.
Item

Item statutum est quod si quis bono, vel aliquis de familia sua aliquas scopaturas vel letamen, Vinacias, . . . in viis projecerit, etc. Statuta Montis Regal. fol. 208. *Et si aliquis projiceret, vel projici faceret, terram, finem seu Vinaciam in aliquam viam, etc.* Statuta Astenf. cap. 9. fol. 33. *Statutum est et ordinatum quod ille qui intus civitate Ast. projecerit Vinaciam in via publica, etc.* V. Vinacium. VINACIVM, eadem notione. Gloss. Lat. Gr. *Vinacium, εἰσέχυλον*. Glossae Biblicae MSS. Anonymi ex Vgutione: *Vinacium et Vinarium idem significans: sed posterius vinum quod et Vinacrum dicitur et est quasi seu totius vini et projicitur extra.* Statuta Ecol. Meld. apud Marten. to. 4. Anecd. col. 908. *Prohibeant sacerdotes . . . maxime tempore vindemiarum, . . . ne aliquis Christianus Vinacium vindemiarum quas Indaci calcant, retineant in aliquo modo.*

VINACVLVM, Agellus vineis confitus. Chartul. S. Vincentii Cenoman. fol. 68. *Abbas et monachi S. Vincentii Cenomaneus fecerunt quoddam escambium cum Vitali Estallart de quodam Vinaculo sito apud Noema . . . et pro eodem Vinaculo quod Galoerus presbyter de S. Andorno eisdem monachis in elemosinam assignauit, habuerunt quoddam jornale terrae.* V. Vineatica.

VINADA. (1) Gall. *Vinade*, in Consuetudine Marchensi, dicitur obligatio, quae qui possidet praedium villanum, seu seruale, tenetur semel in anno, vinum domini cum duobus boum jugis et carro in ejus domum deducere, nisi malit dominus quindecim solidos sibi pro hisce operis praestari, art. 138. 139. 140. etc. 192. 430. et in Aruennensi cap. 25. art. 21. V. *Vringium* 3. et *Vinata* 2. (2) Vt *Vringium* 2. V. in hac voce. Charta an. 1208. inter Instr. to. 2. Gall. Christ. nouae edit. col. 323. *Vnum sextarium frumenti, et unam faumam vini ad Missas canendas in Faenia pro redemptione animae meae totiusque generis mei, de frumentada et de Vinada, quae ter-*

suatiter in terra et pedo lahamis fa contradictione nuncio domus de Faenia omnibus annis praecipio recedam. Tabul. S. Petri de Cella-ru in pago Engolism. 12. circ. in. *Dedit Deo et S. Petro et servitoribus ejus quosdam redditus qui dicuntur Vinade, quos famuli ejus accipiet de terra S. Petri.* V. *Vinua* (3) Inuentur. an. 1476. ex Tab. Flamar. *Item plus unam baricapa poculo sine Vinada plenam.* Vin. acidum aquae mixtum pro vltima becula, Gall. *Pignete*.

VINAGERIAE, Ampullae vinum in quibus vinum reponitur ad sacrificium, Hispanis *Vinagera*, ut Gallis *vinagrier*, ampulla, accipiendo idonea. 'Kalendar. Ecclesiae Lemouicensis 9. Kl. Apr. apud Labbeum to. 2. Biblioth. p. 760. *Qui decorauit sanctam Lemouensem Ecclesiam de 4. capellulis (s. minutis) menis, cum permentis altaris, duobus calicibus, argenteo aurato cum armis suis, alio ex auro, cum duobus Vinageris etc.* V. *Vinacheriae* et *Vinacrum*.

VINAGIALIS, *Vinagio* obnoxium. Charta Sueffion. an. 1267. *Ex altera (parte) Vinagialis eidem ecclesiae, vel totam vinagiam, etc.* VINAGIALIS CULTURA, Agellus vineis confitus. Chartul. S. Ioh. Iudun. an. 1217. *Pronuntiatum quod tota decima de culturis terrarum est ecclesiae nostrae, tota de culturis Vinagialibus est ecclesiae S. Iohannis.*

† VINAGIARIUS, qui *vinagium* pedagium exigit. Arell. 2. 134.

VINAGIVM. (1) Idem quod *vinageriae*. Acta Episcop. Cenoman. to. 8. Analect. Mabill. p. 310. *per ipsum S. Iuliano cum maiori balsami quantitate, et cum quibusdam palliis pretiosis, et Vinagii argentei et deauratis, et ocerra argentea, et ias materia artificium superabat.* *Finauit.* V. *Vincarium* 1. (2) *Finatio* certae vini mensurae pro vineis, quae vulgo domino feudis soluntur vice census, ut est in Consuetudine Claromontensi art. 121. *Les droites de vinages deus par n.*

ien de censives sur vignes, se doivent
nier à bord de caves, et ne peut ti-
er le détenteur son vin, sans avoir
remuement poë ledis Vinage, etc.
Ejusdem Vinagii meminit praeterea
Consuetudo Remensis art. 161. et
Silvanectensis art. 263. Charta Gau-
redi Comititis Andegavor. pro Ab-
batia S. Sergii: Dons ergo . . .
Vinagium ex quatuor arpennis vinearum
dominicarum. Alia ejusdem Comi-
tis in Hist. monasterii S. Nicolai
Andegau. pag. 10. Perdonari quo-
que Vinagium omnium vinearum sua-
rum, quantum ipsi vel Condonati eo-
rum ipsas coluerint, etc. Ch. Gau-
redi Comititis Andegau. an. 1136.
p. 71. Vinagium omnium vinearum
suarum, et foragium omnium terra-
rum suarum eidem Ecclesiae concedo.
Alia an. 1162. in Hist. Castilionen-
p. 26. Septem modios vini de Vinagio
meo de Morana ad mensuram Castel-
lionis, et illud vinum jure perpetuo
possidendum concedo. Alia an. 1209.
ibid. pag. 36. Es sex modios vini in
Vinagiis ejusdem villas. VINAGI-
NUS. Charta Berlaii de Monasterello
ex Tabulario Monast. Fontis Eyraldi
fol. 189. Scilicet vineas, prava, ve-
mus, census, Vinagines, vel quas-
dam alias res, etc. Ita edidit Mi-
chael Cosnierus ad Vitam B. Roberti
de Arbresello pag. 178. sed vereor,
ne legendum sit vinogia. (3) Idem
quod supra Vinada 1. Charta An-
foldi Abbat. Compend. ex Tabul.
ejusd. loci: Quisque equus harum
trium villarum ad submersionem ad-
vocati debet Vinagium; et debent ire
in Beluacensi territorio circa Isaram,
ita quod illi qui duxerint carrum vacui
redibunt, et alii vinum adducunt.
(4) Vox ibrida, ni fallor, ex vi-
num et *αἴνιον*, Vinum benedictum,
sacrum orationibus et Reliquiarum
alicujus Sancti tactu, apud Torta-
rium in Mirac. S. Benedicti cap. 81.
et 43. Mirac. S. Petri Mart. to. 3.
April. pag. 719. Petebant vs ampulla
cristallina, in qua dictae erant Reli-
quiae, perfunderetur vino; et biden-
tes multi ab infirmitatibus suis curati
sunt . . . Venit quaedam mulier pe-
tens sibi dictum Vinagium fieri. Mi-

rac. B. Edmundi Cantuar. apud
Marton. to. 3. Anecd. col. 1893.
Mulier ab inflammatione nimis senu-
tur sancto Vinagio. . . . *Lijart de*
Castellione super Sequanum caeca illu-
minatur, oculis ad portam monasterii
Vinagio lotis. Exstat in Ritualibus
anticis *Benedictio vinagii.* V. *Vma-*
sicum 3. (5) VINAGIVM, VI-
NAGIVM. Vide supra in Guida.
(6) † Quaelibet praestatio, in Ch.
a. 1319.

VINAGO, Auis species. Gloss. Lat.
Gr. *ὁ οἰσός*. V. alia notione in *Ki-*
nagium 2.

† VINAGRERIVM, acetabulum. In-
vent. 2. 1218.

VINAGERIAE, vt *Vinageriae*, in In-
ventar. an. 1329. ex Tabul. S. Vi-
ctoris Massil. nisi legendum sit *Vi-*
nateriae. V. in hac voce.

VINALE. (1) Tabular. Dalonen-
sis Abbat. fol. 104. Concedimus in per-
petuum elemosynam *Vinalia* mon-
ast. Pollenc. Infra: Es quod requirere
poteramus in prediis *Vinalibus*.
Idem videtur *Vinale*, quod *Vina-*
gium 2. (2) † VINALE, VIN-
NALE, vinearicum semen. Ch. a.
1308.

VINALIA, *παιδωγία*, in Gloss. Lat.
Gr.

VINARIA, in Gloss. Gr. Lat. *Οἰσός*,
ὁ τόπος. *Οἰσόφορος γῆ*, vinifera ter-
ra. *ἐπαμπελος γῆ*, in jure Graeco-
Rom. pag. 152. *Cella ubi vinum re-*
ponitur, in Gloss. Biblicis MSS.
Anonymi. VINARIUM, eadem
notione, in Charta Balduini Comi-
tis Gisenensis, quae habetur in
Chron. Andreasi p. 459. Praeter
terram, quae contigua est *Vinariis* Mo-
nachorum. Charta an. 1252. ex Char-
tul. Campan. fol. 295. vo. col. 1.
Tenet in feodo ab illustri domino
Theobaldo Dei gratia Rege Navar-
rae, . . . calcetiam et patellam *Vi-*
naris sui de Lecheriis et quod dictae
calcetia et patella dicti *Vinariis* sunt
de iustitia dom. Regis supradicti.
Charta Caroli Regentis an. 1358.
ex Bibl. Reg. Item sexdecim libras
redditus quas quolibet anno percipit
dominus Rex super *Vinariis* de Roguy.
Com . . . aquis, stagnis, *Vinariis*,
viii,

videt, etc. in Litteris Henrici IV. Reg. Angl. apud Rymer. to. 8. pag. 95. vbi legendum videtur *Vinaris*.

VINARIUM. (1) Idem quod *Vinagium* 2. Charta an. 1219. ex Charul. Prioratus Lehumii: Cum *Vinarium* quod prior et conventus Lehumii habebant inter *Carchy* et *Foucheles* omnino defecatum fuisset, . . . Concesserunt mihi tertiam partem terrae in qua erat *Vinarium*, et ipsi duas alias partes de me tenebant per censum xii. den. singulis annis. Occurrit etiam in Necrolog. Abb. Heder. (2) Vide alia notione in *Vinaria*. (3) Vas vinarium, poculum. Necrolog. Eccl. Paris. MS. ad calcem: *Servienti de vino dantur duae candelae ad servandum et trahendum Vinaria*.

VINARIUS. (1) Vinosus, qui multum vini bibit, *οἰνοπότης*, ὁ πολὺ πίνειν, in Gloss. Gr. Lat. Ita usurpant Lex 4. §. 1. et l. 25. D. de Aedilic. Edict. (2) Torcular. Gloss. Lat. Gr. *Vinariar*, ὁ πολίνος. In MSS. Sangerm. *Lacus vinarius*. (3) Qui vina vendit, institor vinarius: *οἰνοπώλης*, in iisdem Glossis Gr. Lat. Victor Schotti in Galieno: *Inter haec ipsi popinas generasque obiens, lenonum ac Vinariorum amicitias habebat, etc.* Senator lib. 10. Epist. 28. *Es ideo arcarius, praeagatores pristici, vini et casei, macellarios, Vinarios, Capitalarios horreariorum et oabernariorum, etc.* Mentio est apud Lampridium, vt Corporis *vinarium Lugdunensium*, in vet. Inscript. 466. 7. (4) Officium Monasticum, cui vini cura incumbit. Tabularium Cisionense an. 1266. *Conventus quoque Vinarium sibi eligat, et omnis praeponeat, ut fieri solet, per diversum in officio suo duraturum, etc.* Historia ejusdem Monasterii p. 528. *Potest autem dictus Abbas officiales suos et obedientiarior, excepto Vinario Conventus, instituere et destituere pro suae libito voluntatis.* Erater *Vinararius* dicitur apud Ioan. Monachum Bertinianum in Vita S. Bernardi Poenitentis num. 18. *Custos vini*, apud Bernardum Monach. in Consuetud. Cluniac. MSS. esp. 9. vbi de ejus

officio haec habet: *Custos vini est, qui vinum recipit et custodit, undem consummata, sicut granarius annona, etc.* Adde *Vaticum* in iisd. Consuet. lib. 3. c. 19. *V. Vinator et Vinararius*.

VINATA. (1) Idem quod *Vinata*: et *Vinagium* 2. Tabul. Aurel. Petrus de Chertus dedit mansum ruri de villa quae dicitur al Poi Deo n. S. Iohanni quidquid habebat, scilicet *Vinata*, xii. denarios in omni, etc. Tabul. Vossense: *Mansus de la Buira Vinata vi. den.* Charta Vulgari Comitis Engolismensis an. 1110: *Ego vero habebam in ipsa cura Vinatam, ita quod de singulis domibus in quibus inveniebatur, singulis consummam vini habebam, exceptis omnibus civitatis; de quibus tunc et Canonici querela habebatur.* *Vinararia*. (2) Vt *Vinata* 1. Charta Comit. Marchiae an. 1421: *Tenebantur reddere et solvere annuam et anno quolibet praefatis vigibus assensatoribus et suis successibus vinum Vinatam sine bonum ac quadam quadrigum et cum duobus; et in casa in quo praedicti iuges non vellet dictam Vinatam, etc.* (3) Vineae, vinetum, Gall. *Vignoble*. Consuet. Bragesiac. c. 79. *Item, nullus sit ausus vineas deferre apud Brageriacum nec in stricta ejusdem, nisi ea duntaxat quae crescunt in vineis quae sunt et nominantur de Vinata dicti loci Bragou. V. infra *Vincta*.*

VINATARIA, vt *Vinata* 1. Litter. Humberti Daph. an. 1348. in Ordin. Reg. Fr. to. 3. pag. 75. *Ecclesia de Romanis sola et in solida habuit, habere consuevit et habet singulis cellariis seu penonibus suis infra villam de Romanis, a reventu cellarii, unum quoniam vini ferunt annu, quod Vinataria appellatur.*

VINATARIUS. (1) Institor vinarius. Gall. *Marchand de vin*, *Vinari*. Charta Ildefonsi Comitis Tolosani an. 1241. apud Catellum: *Vinararii ipsius villae, qui foris ibant cum vinum, et in hanc villam rursum portabant, etc.* Conc. Legion. an. 1213. can. 39. inter Hisp. ca. 3. 192.

92. *Qui Vinatarius non fuerit per
oratum, vendat vinum suum in domo
sua sicut voluerit, per veram mensu-*
ram. V. *Vinator*, et *Vinatarius*.

2) † Qui vinum domini in ejus
lommum vehere teneretur, quod ser-
ritium *Vinadam* appellabatur. Ch.
Al. a. 1284.

NATERIAE, Ampullae vinariae,
in quibus vinum reponitur ad sacri-
cium, Gall. *Barrettes*. Invenitur.
n. 1342. ex Tabular. S. Victoris
Assil. Item duas *Vinatarias* de
lagna. Duas *Vinatarias* argenteas,
vel duas canetas, in alio Inventario
ex eodem Tabulario. V. *Vinageriae*
et *Vinageriae*. VINATGERIAE,
eadem notione. Invenitur. Eccl. S.
Martial. Lemouie. Item duae *Vinas-*
geriae de argenteo.

VINATERIVS, vineis confusus, in
Ch. a. 1460.

VINATICIVM, vt *Vinagium* 2.
Charta an. 1218. in Charrul. S.
loh. Laudun. Ch. 77. *Recognonis* . . .
se comessisse in elemosinam praefatae
ecclesiae sex modios Vinaticiorum albi
vini. Occurrit iterum ibidem. V.
Vinaticum 2.

NATIVM. (1) Vini penus,
suppediratio, praebitio, Gall. *Pro-*
vision, *fourniture de vin*. Charta
Caroli C. apud Mabill. to. 3. *Annal.*
Bened. pag. 665. *Quapropter statui-*
mus . . . ut ad ecclesiae luminaria
concinuanda et Vinaticum iac oblatio-
nes, istas res habentes concessas atque
indultas. Alia ejusd. Imp. an. 877.
apud Miraeum to. 1. p. 138. col. 2.
Ad Vinaticum similiter de indomina-
cato, de vino modis xii. (2) Ea-
dem notione qua *Vinagium* 2. Charta
an. 1150. ex Charrul. Charrmensi
qua Goslenus Episcopus Sueffionen-
sis concedit Ecclesiae de Charmo
duos modios *Vinatici* apud *Civiacum*.
Alia Niuelonis itidem Sueffion. Episc.
an. 1192. ex Tabul. S. Crispini in
Cavea: *Guido de Gumi dedit eis . .*
. . unum modium Venetici in vinea
ecclesiae S. Crispini apud Blauvont.
Rursum alia ejusd. Niuelonis an.
1183. ibid. *Unum modium vini et*
dimidium . . . in Vinaticis . . .
apud Bili omni singulis recipiendum.

V. *Vinaticum*. (3) Vt *Vinagium* 4.
in Mirac. S. Richarii to. 2. *Annal.*
Bened. pag. 473.

VINATIO, Gall. *Vinée*, Certa vini
quantitas, quam in torculari suo
percipit dominus feudi ex viademis
tenentium et hominum suorum. Pa-
ctum inter Comitissam Campan. et
Episc. Meldentem an. 1218. in Ta-
bul. Campan. Bibl. Thun. f. 276.
Comitissa Campaniae habet iustitiam
in praedicto clauso salvo Vinatione
Episcopi, et eo salvo, quod nullus
audet remanere vindemiam, donec
Episcopus habuerit Vinationem suam.
V. *Vinata* 1.

VINATIVM, vt supra *Vinacia*. Con-
stituitur. Frederici Reg. Sicil. cap. 116.
Item quod procreans immunditias ter-
rarum, maragmatum et *Vinatium* de-
ferri et ejici extra civitatem praede-
ctam.

VINATOR, Vini venditor. Iacob. I.
Rex Aragon. in Foris Oscae an.
1247. fol. 30. *Vinatores, tabernarii,*
qui emunt vinum per villas et castella,
et ducunt eum per civitates, etc. V.
Vinatarius.

† VINATIVM, i. q. *Vinagium* 2. in
Ch. a. 1112.

VINCANVALAGIAE, *Loborum ob-*
torfones, in Glossis MSS.

VINCELUNA. Indiculus superstitio-
num et paganarum, in Concilio Li-
ptin. an. 743. *De lunae defectu,*
quod dicunt Vinceluna. Disjunctio-
dae voces videntur, *Vince Luna*,
quia forte, dum Luna deficeret, su-
perstitiosi clamarent: *Vince Luna*,
id est, non parere te a Sole superari:
idque ex veterum superstitione, qui
Lunae deficienti ac *laboranti* tuen-
dae ritionum dabant, vt auctor est
Plutarchus in Aemilio, et Tacitus
lib. 1. *Annal.* Seneca lib. 7. *Natural.*
quaest. cap. 1. etc. quod pridem do-
cuere Criticorum filii. S. Eligius;
apud Audoenum in ejus Vita lib. 2.
c. 19. *Nullus si quando Luna obscu-*
ratur, vociferare praefatur, etc. 3.
Maximus Taurin. Homil. de defectu
Lunae: *Nam cum ante dies plerisque*
de vestre avaritiae captivitate pulsa-
verim, ipsa die circa vespertinam, tanta
evaporatio populi actus, ut irreligi-
ose

*gignas ejus penetraret ad coelum. Quod cum requirerem, quid sibi clamor hic velis, dixerunt mihi, quod laboranti Lunae vestra vociferatio subvenires, et defectum ejus suis clamoribus adjuvares. Huc spectant etiam ista Gregorii III. PP. in Poenitent. c. 23. et Bedae lib. de Remed. peccator. c. 21. Vel quando Luna obscuratur, vel clamoribus suis, vel maleficiis sacrilego usu se defendere possit confidunt. Tunc enim Lunam a Sole impeti oredebant. Narrat praeterea Delrius in Notis ad Senecae Hippolytum, Indos etiamnum existimare, tum Lunam usque ad sanguinis effusionem flagellari. Vide O& Ferrar. in orig. Ital. v. *Glabima*.*

VINCENNA, pro *Vinsenum*. V. in hac voce.

VINCERE, Convincere. Conc. incerti loci apud Marten. tom. 4. Anech. col. 156. *Diffamati fama publica vel verisimilibus indicis super criminis aliquo, de quo Vinci non possunt, moneantur semel, secundo et tertio, ut constentur et satisfaciant.*

VINCHATA, Mensurae species videtur. Charta Ioffredi Comit. Engolism. ex Tabul. S. Eparchii: *Relinquo ad basilicam S. Eparchii . . . de tali tributo quod de Ponte Bossellis, quod parentes mei habuerunt, hoc est, de asinarios qui portant salem de Vinchatas, de homines qui portant ad collum palmarum.*

VINCIALES. Excerpta Caesarii Heisterbach. apud Leibnit. 60. 2. Script. Brunsvic. p. 523. *Tempore discordiae inter Ottomem et Philippum, in oratorium S. Goari confessoris . . . firmissimum, tum propter situm loci, tum propter structuram, propter Vinciales se, suaeque transulerunt. Vbi legendum videtur Provinciales. Vide Provincialis.*

VINCTVM, f. idem quod Proprium, alodis. V. supra *Subiuncta*.

VINCTURA. (1) Galbertus in Vita Caroli Comitis Fland. n. 177. praelium describens: *Ibiq. defestus est Comes Fridericus, et contra illum victus Riquartus ex Woldman in priore Vinctura; plures quippe et infantes sedens in ianicem Vincturae;*

eandem gladiis concutiebant. Sed legendum videtur juncturae, id est commissiones in praelis. (2) Tabul. Ambian. De quoque equum habes homo in Vinctura perfolus garbas et dimidiam: ille vero equum non habueris detru. Form. Clara.

VINCVLARE, *Ligare*, Ioanni de nua; in vincula conjicere. *Vinctus, ligatus*, apud Papiam, circi mancipatus; occurrit apud Martinum Capellam lib. 1. Gregor. M. lib. 3. Epist. 31. etc. **VINCULARI**, Obligari, astringi. Cur apud Lobinell. tom. 3. Hist. Brac. col. 1554. *Item, ex juramento neratur obligatio principis sed Deus non vult aliquem facere ad iniquitatem: ergo dictum juramentum nullo modo est servandum.*

VINCVLATA BONA, Practicis hominis dicuntur, quae hypothecae substitutioni subjacent, apud Michaelen del Molino in Repert. Foror. Aragon. V. Foros Aragon. lib. 6. tit. de *Rebus vinculari*. **Observantia Regni Aragon.** in eodem titulo. **VINCVLATORII**, *desperitior*, Carcer, in Vin. S. tropii c. 12. *Cum ego et comp. bonissimi viri in Vinculatorium veniam, etc.* **VINCVLATIVAE**, **STODIA**, eodem intellectu. Treuir. Episc. apud Marten. tom. Ampl. Collect. 395. *Quae haec diens, nuntios secum misit, quod cancellarium cum litteris ceperunt Vinculativae custodire addixerunt.*

† **VINCVLATIO**, vinculum, a. l. 7. Sept. p. 17.

VINDAGIA, Vindemiae. Litterar. chardi III. Reg. Angl. an. 1483. Rymer. to. 12. p. 208. *Contra eidem Thomae unum dolium vel pipas vini Vasconiae . . . juxta Vindagia se habens. V. Vindagia.*

VINDEMERE, Vindemiare. Notus vetus ex 2. Chartul. Campaniae. D. Brussel to. 2. de Vsu feud. p. Dominus Noerii nullam justitiam det in banno vini vendendi, ut banno vindemiarum Vindemiare.

VINDEMIA, Racemi, vindemiae collectio, Gall. *Vendanger*. Char.

ita. 1261. ex Chartul. S. Vendreg.
 m. 2. p. 1391. *Et ego dictus Ioan-
 es aut haeredes mei tenemur bonam
 Vindemiam afferre ad prefforium di-
 orum Religiosorum de Gallon, et in
 isto prefforio Vindemiachinus prae-
 stetur vinum ad cistis meos.*

DEMIALIS PVLLVS, qui vin-
 emiarum tempestare soluitur. Po-
 ptychus Fiscamn. Soluis pullos 3.
 une ouis 15. et alios pullos Vindemia-
 s cum ouis.

NDEMIARE. (1) Vindemiam
 remere. Locus est in *Vindemia*.
 (2) † Fructus quoslibet colligere.
 Ch. a. 1151.

NDEMIARI, Vindemiatores. Oc-
 currit in Vita S. Ioan. Episc. Tragur.
 NDEMIATIO, Vindemia, Actio
 colligendi racemos. Charta Conradi
 Abbat. Praemonst. an. 1222. *Et ad
 augmentum huiusmodi coactionis Vin-
 demiationem huiusmodi vineae impe-
 dires.*

NDEMIATOR. Non raro occurrit
 illa seruitus qua aliquis tenetur ho-
 mines, qui foenum, vindemiam,
 aliaque colligant, domibus submini-
 strare. Tabul. S. Albini Andegau.
 an. 1098. *Concessis . . . quasdam
 inepas consuetudines quas in domo
 illa habebas, Vindemiatores scilicet,
 fensorem, hospitalitatem, etc.*

NDEMNIA, pro Vindemia, in In-
 strum. ann. 1366. inter Ordinat.
 Reg. Fr. to. 5. p. 228.

NDENATES, Termini species, cu-
 jus vsus in finiendis agris. V. Arca 1.
 NDERE, Vendere, in proprium
 concedere. Charta ann. 845. in
 Append. ad Marcam Hisp. col. 781.
*Sic placuit mihi et placet et propria
 mea hoc elegis bona voluntas ut tibi
 filio meo Berano Vindere deberem,
 sicuti et Vindo, in suburbio Elenense,
 in pago Ruffionense. Vindo tibi in
 ibidem loco villas duas, etc.*

INDICABILE, Passibile, Papias.

VINDICARE, vsum habere, t. 7.
 Iul. p. 263.

INDICATIO, Redemptio praedii, Gall.
Retrais. Charta an. 1288. apud Lu-
 dewig. tom. 5. Reliq. MSS. p. 429.
*Renunciantes ex nunc pro nobis et
 quibuslibet nostris successoribus omni
 am, VI.*

*domino omnique Vindicationi, sen-
 juri quod nobis ipsis, vel nostris suc-
 cessoribus aut haeredibus competere
 in iisdem, aut competere enipiam vi-
 deretur.*

VINDICATRIX, Vltrix. Charta an.
 1256. apud Rymer. to. 1. p. 591.
*Placeat igitur vestrae Excellentiae ta-
 lem medelam apponere ad castigatio-
 nem dicti ballini, quod non oporteat
 nos, ad ejus transgressionem, manum
 apponere Vindicatricem.*

VINDICES, Exactores, exactiōni tri-
 butorum praepositi; qui ea a pro-
 vincialibus exigebant, et singulis ci-
 vitaribus eo nomine praefecti erant.
 De his agunt Nouellae Iustiniani 38.
 124. 125. 128. Chronicon Alexand.
 p. 745. Euagrius lib. 3. cap. 42.
 Eclog. Basilic. 58. Cyrillus Scytho-
 politanus apud Alamannum ad Pro-
 copii Arcana pag. 100. 1. editio-
 nis, etc.

VINDICIUM, Vindicta. Gl. Gr.
 Lat. MS. *indixiois, Defensio, Vin-
 dicium, vindicta*; in edito *Vendi-
 cium, indixiois, Defensor, vindictor*.
 Eulogius lib. 1. Memorial. Sanctior.
*Stimulatores zelo ultionis cohors iniqua
 emergit Vindicium in obrectatores
 sectae suae. Vritur etiam lib. 2. c. 1.
 Vita S. Perfecti to. 2. April. p. 586.
 Nam celerem ad Vindicium sui mili-
 tis ultionem effundens, etc.*

VINDICTA, in vindictam dari. De-
 cretio Chlotarii II. Regis c. 10. *Si
 servus ante admonitum dominum de-
 fueris, capitale dominus restituas, et
 de servo facias cessionem, et cum in-
 ventus fuerit, detur in Vindictam.*
 Id est, judici tradatur, ut poenam
 de eo condignam exigit. VINDI-
 CTA SANGVINIS, Alta, ut vo-
 cant, seu suprema iustitia. Charta
 an. 1226. apud Ludewig. to. 1. Re-
 liq. MSS. p. 37. *Cum Vindicta san-
 guinis et sententia capitali, et cum
 omni libertate et utilitate, sicut eas
 pater noster in sua habuit potestate.*
 VINDICTA, Multa, ut videtur.
 Annal. Genuenf. Oberri Cancell.
 apud Murator. to. 6. col. 340. *Nam
 praefati consules rempublicam suis
 honeste tractantes, fecerant collectam*
 G g g infra

infra urbem nostram denariorum viii. per libram, exceptis denariis (sic) plebium, Vindiclarum et naniam. litem Annal. Otoboni ibid. col. 364. Quam in ciuitate consules communis assignassent ac concessissent potestatem Vindiclarum exercendarum, etc.

VINDICTOR, *Defensor, Index, in Gloss. Lat. Graec. Vindex, in MSS. V. Vindicium.*

VINDIGATVS, pro Vindicatus. *Locus est in Elisigare. V in hac voce.*

VINDIGESTAE, τὰ ἐν ἀμφοβότη-
σιν πρῶματα, in Gloss. Lat. Gr. *Leg. Vindiciae. V. Festum.*

VINDINIA, pro Vindemia, in Tabul. Camalar. *Mansus Rigaldenhus debet octo sextarios annonae, et cinasae III. eminas et recetum, et in Vindinias pro carreio, XII. den.*

VINDRAGIVM. Tabularium Vindocinense ch. 204. *Concessit etiam Dom. Harduinus, ut post obitum Presbyteri Vindragium deneniret in manus Monachorum, et ad votum suum quemcumque vellet, haberet Presbyterum. Et Charta 210. Presbyteratum, quod vulgo dicitur Vindragium. Vide in Vineragium. Iunioragium probabili omnino conjectura emendat Vir doctissimus in v. Iunior, ubi post Valsorium putat esse quamlibet Ecclesiam, seu potius Ecclesiae curam, quae a personatu dependet. Correctioni simul et interpretationi lubens assentiret, nisi alibi, nec semel, haec vox occurreret diuersa notione. In Chartulario Dunensi Vindragium defuitur feudum presbyterale Charta 23. Fenum presbyterale quod Vindragium vocant . . . ut Vindragium illud et capellaniam simul ecclesiae de Montiniaco nobis antecessores. Strictiori sensu usurparur in Tabul. S. Vincentii Cenoman. Presbyterium totum habebunt supradicti Monachi mortuo praesente presbytero nomine Gaufrido, quo mortuo possidebunt monachi Vindragium. Ibidem: Dedit . . . quidquid in ecclesia de Assiniaco videbatur habere, videlicet totum altare et omnia primitias, ac sepulcrum, decimasque omnium leguminum, nec non Vindragium ecclesiae. Charta an. 1070. ex cod.*

Tabul. apud Marren. to. 1. Ampl. Collect. col. 481. Concedo Vindragium videlicet ecclesiae, primum, candelam, et sepulcrum, et omnes primitias. Vnde Vindregii domus quod casu obuenerit significari videtur, Gall. Casuel.

VINEA. (1) Villa, hortus, neque Romanis vstratissima. *Charta an. 1176. inter Instr. ro. 6. Gall. Chronouae edit. col. 46. Haec charta laudata et firmata in quadam Vinea juxta Perpinianum. VINEA QUANTONERIA, ex qua Quarto petitur. V. Quarto 7. VINEA quae quinquem racemum, hoc est, ad quodam partem excollitur, in Charta an. 1309. to. 1. Hist. Dalph. p. 97. col. 2. (2) VINEA SALIS, pro Vinea. Gall. Vaine. Charta an. 1065. inter Probat. Hist. Tullens. pag. 7. Apud Medianum - vicum Vinea salis, cum fesso. Neque enim reperitur salis fodinae in dicto Tullensi. (3) Machina mactis compacta ex lignis trabibusque modum cratis contextis; lateris etiam vimine crudisque coriis mactis, ne iactis desuper saxa etque perfringeretur. Vinea dicitur quia ad vineae vitiferae similitudinem et texturam accedunt. Huius constructionem usumque dicit Vegetius lib. 4. c. 25. V. Ciceronem de Aquino in Gloss. milit. (4) Praefatio cernae vini mensura vineis, decima ex vineis. Arduus 1287.*

VINEALE, **BINIALE**, Ager vineis constitutus, vel plantandis idoneus. *Charta an. 1158. in Tabulario Casauriensis: Dedidit canonicum vicum cum Biniale eidem canonicis vicum. Alibi Vineale habetur. Arduus an. 1163. Vnam petiam de vicum . . . et vnam canepinam, et vicum Viniale in loco, qui dicitur . . . cum arboribus suis. Charta Odoardi Episc. Carnotensis an. 975. Dedit eundem locum terram Vinalem solidorum, quae est proxima vicum Carnosinae. Charta an. 1237. apud Cencium inter Censum Eccl. Rom. In domibus, casalinis, ortis, canepinis, . . . vineis, Vincetibus, et*

ribus fructiferis, et infructiferis, etc.
Vinearium 2.

FARE CAMPVM, Vineis conferre, in Pacto an. 1246. inter Thon Comitem Sabaudiae et Abbat. narolensem: *Habeas et planum vpm, quem similiter Vineare possis.*

FARIVM. (1) Ampulla vina. Gall. *Burette*. Tabul. Monast. Theofredi in Velaunis: *Vinearia mea, id est ampullae, vinum et iam continentia, etc.* V. *Vinam* 1. (2) Ager vineis confusus, in quod *Vineale*. Charta Willelmi mit. an. 806. inter Probat. nouae t. Occitan. to. 1. col. 34. *In nre-nigro mansos quinque, cum Vineario, quem vocant Olineto.*

FARIVS. (1) Qui vineas ferit. Magn. Pastoralis Eccl. Paris. 21. an. 1259. *Messarii autem et rearii in dicta villa ponuntur. Charta Philippi IV. Reg. Franc. an. 113. apud Thomasser. in Biturig. 65. Prohibemus etiam, ne deinceps Vinearii ponantur in vineis; gardae reddentur die, quam faciunt, in quibus debentur.* (2) Qui eam colit. Tabul. Casaur. sub olo et Pipino Regibus: *Constas . . . vendidisse tibi Aderisi sculpsularios et Vinearios in loco dicitur in Vico.*

FAATICA, vel **VINEATICA** **RA**, Ager vineis confusus. Tabul. Casauriense: *Omnes ipsas genitoris nostri inter cultam et isam, et siluam modiorum centum, et terra, quae est Vineatica solum 20. per tremissos vites palocentum.* Alibi: *Es sunt ipsae . . . inser terram cultam, et vites Vineaticae et siluae per singulas exunatae infimal faciunt, eorum quatuor centum.* V. *Vineale* *Encatus*.

FACTOR, Vgutio: *Vinitor*, qui eam custodit, quasi *Vineator*, etc. *Vinitor*, et *Vinearius*. Chroni-Bocconense ann. 1247. *In eodem castro elegimus unanimi consensu Robertum de Clarobeco, tunc Virem Becci in Francia, . . . in sem.* Officium fuit apud Modos, cui scilicet vinearum vel

vini cura demandata erat, vt discimus ex Charta an. 1248. in Hist. MS. Monast. Beccensis p. 615. *Si quid vero damni dictus Ioannes, vel ejus seruientes insulerint occasione vineae quam sibi liberam per mensuram praefatam voluit reservari eundi causa ad vineas suas, vult et concedit vt ad arbitrium Vineatoris eorundem Religiosorum qui pro tempore fuerit, debeat emendari.* V. *Vinariarius* et *Vinarius*.

VINEATVS. (1) **VINEATA TERRA**, Ager vineis confusus. Chron. Farf. apud Murator. to. 2. part. 2. col. 444. *Dedit in hoc monasterio vnam petiam terrae Vineatam. Vnam petiam terrae arasiniae et Vineasae, in Charta an. 1328. inter Probat. familiae de Gondi pag. 87. Statuta crimin. Saonae c. 42. fol. 94. Nec quisquam possit, nec praesumat in aliquo horto, giardino, viridario, campo, aut aliqua alia terra Vineata incidere, etc.* V. *Vineale* et *Vineatica*. (2) Ad modum vineae acupictus. Visitatione Thesaur. S. Pauli Londin. ann. 1295. *Casula Alardt decani de nigro sameto, dorsali et pectorali optimi aurifrigi Vineati.* V. *Vignetae*. **VINECVM**, idem quod *Vinagium* 2. Charta ann. 1131. inter Probat. tom. 2. nouae Hist. Occitan. col. 460. *Censum de Vineco et de calcheriis, et mortuorum lectos, . . . habeat.* V. *Vinetum*.

VINEOLA, diminut. a *Vinea*, in Testam. Berichramni Episc. Cenoman. apud Mabill. tom. 3. Analect. pag. 112. *Viniola*, ibid. p. 121. et in Charta Ludouici Pii an. 826. apud Marten. to. 1. Ampl. Collect. col. 96.

VINERA, *Vinea*. Charta Libertatum S. Palledii ex Cod. MS. Coislin. *Nullo vero tempore aliquis equitando veniat in Vinera, nec etiam pedes postquam Vinerae fuerint fessae.*

VINERAGIVM, Tributum pro vino, quod in urbem adducitur; nisi idem sit quod *Vinagium* 2. In Terrario Insulae Adami, teste de Lauriere in Gloss. lur. Gall. dicitur *Vientrage* et *Traishage*, quod intelligitur de praestatione quae domino fit ob vini dolium entum, quod traha ducitur.

Ggg 2

Charta

Charta Philippi Regis Franc. an. 1308. ex 2. Regesto ejusdem Regis n. 9. in Tabulario Regio: Item *Vineragium*, canagium et rotagium quae habebamus apud Iauzi, etc. *VINTRAGIVM* in Charulario S. Corneli Compens. *Concessimus praedicto Petro clerico nostro jus integram quod habebamus . . . in dicta domo, videlicet roagia, foragia, Vintragia, salvis et retentis nobis et Ecclesiae nostrae omnibus iustitiis aliis et bossis.* Hinc emendanda alia Charta ex eodem Tabulario: *In quacunque ripa a bucca Isarae usque ad Ecclesiam de Gelis, dolium vini si ejectum fuerit ab aqua obolum debes, et denarium de Witragio, si a terra fuerit ejectum.* Vbi legendum videtur, *Vintragio*. *VINERATICA*, eadem notione, si bene auguror, in veteri Charta Italica apud Vghellum tom. 5. p. 1538. *Vinum pro Vineratica decimas octo.* Perperam enim editum *vinaritia*. Sed malim leg. *Vincatica*. V. in hac voce.

VINERICIA. Charta Caroli M. in Actis Episc. Cenoman. p. 266. *De Vinericiis quoque et perdonato, de pastionibus et pascuariis, etc.* Perperam edit. *Vinericiis*, in Vita Aldrici Episc. Cenoman. p. 31. et *Vmericia* ibid. p. 144. to. 3. Miscell. Baluz. Vbi *Vinericia* idem esse videtur quod *Vineale*, *Vineatica*. In sequentibus vero *Vindemiam* ipsam, id est, vindemiarum tempestatem seu collectionem significat. Codex censualis Irminonis Abbat. fol. 40. vo. *Facit Winericiam cum duobus animalibus.* Fol. 41. *Facit carnadas sicut ceteri et Vinericium cum uno boue.* Fol. 61. *Faciunt dua carra ad Vinericiam et ad magiscam dua carra.* Denique fol. 62. vo. *Solvunt de capite suo sol. 111. et denar. 111. faciunt angariam ad Vinericiam.* Polyprychus S. Remigii Remensis: *Facit ad pratum dies 3. . . facit Vineritiam et carrum, aut donat den. 6.* Alibi: *Et solvunt . . . ad substratum et materiam car. 10. de Vineritia aut car. 5. aut solid. 10.* Polyprychus Floriacensis *Solvit unusquisque (mansus) de hostileo, id est, pro*

boue solidos 2. et porcos 2. aut 4. muliones 2. aut sol. 2. solus Vineritiam et pascionem de uno 6. etc.

VINERITIA, idem videtur *Vineragium*, nisi forum intelligatur quo venditur. Regest. Episc. Niuern. an. 1287. *Episcopus habet etiam partem bladariae et Vineritiae.*

VINETA, *Vinea*. Tabul. S. V. Massil. *Cujusdam condemnatio tate seducti ob uberrimam Vinea habundantiam, etc. V. Vinea.*

VINETARIUS, Infistor videtur Charta ann. 1226. apud Theobaldum in Biturig. p. 83. *Mercatorisarii, Vinetarii, carnisarii, quicumque negotiatores, etc. Infistor vinetarius*, in Litteris Beati ann. 1420. apud Rymer. an. 868. V. *Vinatarius*.

VINETVM, vt *Vinagium* 2. Tabul. S. Petri de Cella - freim. Engolism. *Dedit Deo et S. Apostolo de Cella freimo vinum, . . . et dimissum Vinum vineis, et mansum, et vinum.* *Vinecum.*

VINGORDVS. Charta Innocentii PP. ann. 1140. in Hist. Nov. Inst. pag. 287. *Apud Robertum tres Vingordos. Apud Caputem cum vineis.*

VINGTEMVM, *VINGTENTVM*. *Vintemum*. V. in hac voce.

VINHALE, V. *Vinale*.

VINHAURIUS, *Vini haustor*, S. August. lib. 16. contra Iulianum c. 31. edit. Latinii: *Ecce Vinum rax et Vinhaustus.*

VINIALE, vt *Vineale*. V. in hac voce.

VINICAMBIA, Praestatio permutationibus domino Tabul. S. Victoris Massil. *De hac et concedimus omnem Vinum et venditionem de turri quae Amalcheri. Et habens Monasterium de vino, in majori Charta eodem Monast. p. 108.*

VINDEMIA, pro *Vindemia* Tabul. Castridunensi f. 12. vo. *est in Vinum, col. 879.*

VINIDRIA, Datio vineae et vinum. Tabular. Cessiniensi *si est ipsa vinea, . . . in tali*

quandiu Domino donante vixero, d' Vinidriam teneam, et annis singulis medietatem de vino per unumquemque annum ad Monachos in vestitura persolvam. Similia verba occurrunt in aliis Chartis.

VIFICARE, Vinum producere. Descriptio apud Cussetum Hist. Calion. p. 769. Nunc vites nostrae vificabant lactius, arua luxuriante uberius, etc.

VIFORM, *Bavulis*, in Glossario at. Gr. MS. S. Germ. Paris. Vasinarium. Leg. *Viniferum*. V. Banta. **VIGOLIVM**. Charta an. 1093. inter Probat. to. 2. novae Hist. Octid. in. col. 332. Istos vero mansos et omnes praenominatos ego Bertronus resineo in visa mea cum omnibus nunc modo habens et tenens, et cum Vinigoliis, et decimis, et primitiis, et quartsis, etc. Idem videtur quod *Vingulum* 2.

VIOLA, vt *Vinola*. V. in hac voce. **VIPA**. Liber Anniversariorum Basilicae Vaticanae apud Iohannem Rucium in Vita Bonifacii VIII. p. 345. sem tria superpellicia de *Vinipa* et *ortina*. Puto legendum *vinipa*, panis scilicet lineus ex quo conficiantur *vinipae*, seu *pepla* mulierum. V. *Guinipa*.

VIPERVM, *Bavulis*. Gloss. Lat. Gr. MSS. Perperam pro *Viniferum*, et in cod. Reg. ubi *luniperum* legitur. V. *Viniferum*.

VIPERVS, pro *lunipetus*. V. *Vimium*.

VITARIVS. (1) Officium Moasticum, cui vini cura demandata erat. Iperius in Chron. S. Bertini apud Marten. to. 3. Anecd. col. 757. Quartum officium fuit *Vinitarii*, qui vinidebas de vinis, foenis, lectis, lecternis et omnia necessaria hospitum. V. *Vinuator*. (2) Institutor vitarius. Charta ann. 1493. apud Madox in Formul. Anglic. p. 438. Ego Iohannes Porter civis et *Vinitarius* civitatis London. ac liber homo iusdem civitatis, etc. V. *Vinarius* et *Vineator*.

VITOR, ἀμπελουργός, in Gloss. S. Benedicti: Qui vineam custodit, vel qui calcas uvas, vel qui custodit vi-

num. Ita Vgutio. Vox Latinis Scriptoribus nota. Occurrit in Lege Salica tit. 11. §. 5. Testam. S. Irmine an. 698. apud Marten. to. 1. Ampl. Collect. col. 10. Similiter dono ad jam dicta loca sanctorum vineae pedeturam unam in monse Vienneensi cum *Vinitore* nostro Alishfrido cum omni peculiari suo. Gregorius Turon. lib. 5. cap. 49. Cracina *Piemanensis* insula vocatur, in qua a fiscalis *Vinitoris* seruo, Leocadio nomine, nascitur. Tabular. S. Remigii Remensis: *Vineae* 19. cum totidem *Vinitoribus*, ubi possunt colligi de *Vino* mod. 177.

VINNA. V. *Venna*.

VINETVM, pro *Vicinetum*, vel *Vifnetum*, *Affisa* vicinorum. V. in *Vicinas*. Charta apud Madox Formul. Anglic. p. 305. Si vero jam dictus *Wilhelmus* de *Corstun* vel haeredes sui arbitrio legalium hominum de *Vinneto*, aliquo praedictorum modorum infideliter se gesserint, etc.

VINNOLATA VOX, est lenis et mollis, atque flexibilis. Et *Vinnolata* dicta a *vino*, hoc est cinnino, mollior flexo. Ita Isidorus lib. 3. Orig. cap. 19.

VINOBLIVM, *Vinea*, Ager vitibus confusus, ex Gallico *Vignoble*, in Charta an. 1256. Regesti Inculismensis Camerac Comput. Paris. pag. 34. *Gareniam* suam, quam habebas in *Vinnoblio* et territorio dictae villae *Karovensis*, etc. In *Vinnoblio* de Romanis vel territorio abbatis, in Charta Humberti II. Dalphin. inter Ordin. Reg. Franc. to. 3. pag. 280. *Vignou*, in Charta an. 1312. ex Chartul. S. Martini Pontisat. fol. 30. vo.

VINOBRE, eodem intellectu. Charta an. 1053. apud Marten. to. 1. Anecd. col. 177. In parochia *Mauriaco* ipsa medietate de ipso *Vinobre*, qui vocatur *Catzago*.

VINOSITAS, dicitur de nitore lapidis pretiosi, eadem notione qua Galli *Eau* vsurpant. Locus est in *Orphanus* 2.

VINTENERII. Consilium *Vinteneriorum*, quod ex viginti Consiliariis compositum esset, sic appellatur.

Regest. Massil. Anno Domini 1303. congregato honorabili consilio civitatis Massiliae . . . primum fuerunt lectae in consilio pro parte consilii Venseu- riorum castri Arcarum, etc.

VINTENIVM, vt *Vintenum*, apud Guidonem Papae locis laudatis infra in *Vintenum*.

VINTENVM. (1) Vicefima, quae Domino feudi competit, cuius jure percipit vicefimam fructuum in ter- ris vassallorum, aut subditorum, eoque ipso teneretur castrorum et bur- gorum muros reficere suis sumptibus ad hostium incursum propulsandos. De hoc jure agunt Guido Papae q. 7. et 372. et Dion. Saluïngus Boif- sius in Tract. de iurib. domin. et vsu feudor. c. 46. 48. Concilium Auenionense an. 1279. c. 1. Censur, tascas, trezena, landimia, *Vintena*, feudo, lesdas, pedagia, etc. Charta an. 890. in Append. ad Marcam Hisp. col. 824. Et habimus primi- tiam ad *Vintena* et duas partes deci- marum. Ius *Vinteni* de lignis et va- sis omnibus navigantibus, quae in di- cta civitate vel ejus portu emuntur vel venduntur per extraneos, in Charta domanii urbis Tolonii an. 1332. Ita etiam legendum in Charta Caroli IV. Imper. an. 1366 inter Ordinari. Reg. Franc. to. 5. p. 225. ubi edi- tum est *Vinteniis*. VINCENA, pro *Vintenum*, in Litteris an. 1321. ex Chartophylacio Reg. Regest. 87. Ch. 84. In possessionem . . . cen- sum, usagiorum, servitiorum, feudo- rum, *Vincenarum*, salinarum, etc. VINGTEMIVM, eodem significatu, a Gall. *Vingtieme*. Charta an. 1296. inter Instr. to. 4. Gall. Christ. nouae edit. col. 34. *Pedagium et Vingte- mium Quiriaci* 360. libras, pro qui- bus pedagio et *Vingtemio* addidis ille princeps Delphinus 8. alias Moniales. VINTENVM, VINTENVS, ita nuncupantur muri urbium vel ca- strorum, a *Vinteno* seu vicefima fru- ctuum parte, quae iis extruendis vel reficiendis exigebatur, Delphi- natibus *Vingtain*. Charta an. 1347. to. 1. Hist. Dalph. p. 67. col. 1. Item inuenerunt moenia seu *Vintenum*

dictae villae in pluribus locis . . . quare fuit preceptum et impo- situm Castellano ut dicta moenia, a *Vintenum* refici facias de commun- itate villae. Computus ann. 1322. ibid. p. 132. col. 1. Galopinus re- dit parcelas, et per juramentum, re- delices pro merlando *Vinteno* to- dictae villae. (2) *Viginti*, vici- rius numerus, Gall. *Vingtaine*. Cha- ta an. 1324. apud Rymer. to. 2. p. 78. Ita quod omnes armis suffon- bus muniti, videlicet equites in ar- stabulariis, et pedites in crumini- *Vintenis* arraiati prompti sunt a pa- rati, etc. Litterae Edwardi III. an. 1369. apud eund. to. 6. p. 61. Armis competentibus muniti, et a millenis, censentis, et *Vintenis* etc. Statuta Genuens. lib. 1. c. 14. fol. 23. *Vintenum* etiam ar- dem tutor vel curator (ut dicitur a cogatur soluere de bonis suis pro- *Vintenum* seu viginti summorum comorum, in Charta Massil. an. 1321. VINTENVS, Moneta Delphi- pretii viginti denariorum. Ita- ctum computi ann. 1339. to. 1. Dalph. p. 95. col. 2. Deinde co- putatis dictis *Siardellis* operari- fecisse in *Auisano* de *Vintenis* et- zenis albis sub lega, pondere ne- meditis supradictis. Alio signifi- vide in *Vintenum*.

VINTERIVM, pro *Vintenum*. V. hac voce.

† VINTINA, exactio ad vicierum denarium. Stat. ant. Florent.

VINTRAGIVM. V. in *Vintragium*.

VINVM. (1) Nude pro eo quod praeter premium corollarii vici- emtionibus conceditur: *Vin* in- ché passum in Consuetud. munici- Tabul. S. Vandreges. *Vendit* . . . vnam periam terrae . . . pro . . . solidis Taron. et v. solidis in *Vin* tenendam, etc. Droit de *Vin* ventes, in Consuetud. Silvan- art. 215. Claromont. art. 17. A- relian. art. 107. est id quod dom- exsoluitur ab emitore predii cen- lis. Vinum etiam ab iis qui in- ciues adscribebantur Majori et Sa- binis civitatis praestari solitum. Id ex pluribus Communiarum

s. discimus, ac praesertim ex Litteris n. 1248. inter Ordinat. Reg. Franc. 3. 5. p. 601. art. 21. Sy vero alium alieni in dicta libertate apud Clamomacem morare (sic) venerint, tunc licet villico et scabinis eos tenere, tali modo quod in introitu, inq. sola Pruinienses persolvent vilico pro nobis, et sextarium vini pro so et scabinis; et etiam omnes alios eddissis secundum processum temporis, sicut alii liberi. (2) VINVM CETVM, Acetum, Gall. *Vinaigre*. Reges Palat. Iacobi II. Reg. Majoric. inter Acta SS. to. 3. lun. p. xxi. In isto referuario rerum infra scriptarum copia inueniatur, videlicet, . . . ascorum, piscium salorum, Viniceti, etc. VINVM AGASATVM, idem notione. Inuentar. an. 1476. x. Tabul. Flamar. Item plus tres ripas ex Vno agasato sine poculo plenas. Ibidem: Item unam pipam ex poculo sine Vno agasato plenam. VINVM BASTARDVM, f. mixtum, in Ch. a. 1320. VINVM BETATVM, Charta Henrici dom. de Soliaco an. 1031. Vinum scidum vel Betatum non poterit vendere. Legendum videtur Botatum, quod vas vinarium rodoleat, qui sent le fust. V. in Butta 3. col. 765. VINVM DE BOCHA, Gall. *Vin de la bouche*, quod mensae Principis apponi solet. Ordinat. Humberti II. to. 2. Hist. Dalph. p. 314. col. 1. Habeantur tria genera vinorum, Vinum videlicet de bocha pro persona nostra. V. Bocha. VINVM BULLITVM cum ruta, apud Limborch. Inquisit. Tolos. Hist. p. 3. Vidis praedictos tres haereticos simul et portantes pro altero illorum Vinum album bullitum cum ruta. VINVM CIPRICVM, Clarificatum, apud Duchesn. Hist. Comit. Guisnens. inter Probat. p. 119. VINVM CLARETVM, quod est turbarium cito copitis, in Menoti Serm. p. 156. vo. Gall. *Vin claires*, rubellum. Ita etiam nuncupatum aliquando vinum conditum, vt in Continuat. Chron. Ioh. Iperii apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 620. Conuentus quatuor pota Vini confecti, quod Clare weans, a

custode ecclesiae de gratia accipis. Hist. Clara, Germ. *Clares*. V. Vinum Expensabile. VINVM CLERICI, Gall. *Vin du Clerc*, in Edicto Caroli VIII. an. 1493. art. 107. Quod a litigantibus tabularii forensis Clericis viro conceditur. VINVM COCTVM, Capitulare de Villis cap. 34. Vinum, acetum, moratum, Vinum coctum, garum, sinapi, etc. Adde c. 62. Ioh. Demullis in Chron. Placent. apud Murator. to. 16. col. 582. Et post praedicta dant pikes lucios affatos cum salsa de aceto vel sinapi cum Vno cocto et speciebus. Gall. *Vin cuit*, vt vinum aruiliū, *Malvoise*. VINVM COMITIS, idem quod Vinagium 2. V. in hac voce. Charta an. 1278. in Chartul. Lariniac. Pro mittimus bona fide reddere et solvere . . . octo solidos Turonenses . . . tam pro consu quam pro Vinagio, quod dicitur Vinum Comitum. Alia ann. circ. 1513. ibid. Hoc etiam statutum est quod ille qui collegerit per villam nunnos quos debent burgenfes de Vno Comitum, etc. Le reuenu du Vin le Conte vault par an environ huy liures Tournois, in Charta ann. 1516. ibid. fol. 244. vo. VINVM CONFECTVM, V. Vinum claresum. VINVM DECRETI, in Statutis Vercell. Locus est in *Matuxia*. VINVM EXPENSABILE, quotidiani potus in vsu domesticorum, *Vin de dépense*, Gall. *Boite*, vel *Bauvande*. Liber Niger Scaccarii p. 341. Vnum Sextarium de vino clare, et vnum sextarium de Vno expensabile. VINVM DE EXPENSA, idem, in Ch. a. 1257. VINVM JAQVESIVM, Vin de Jata, in Instr. an. 1527. ex Tabul. Archiep. Auxit. VINVM INACIDVM, pro *Mucidum*, vt emendat Cl. Editor in Charta Humberti Dalphini an. 1348. inter Ordinat. Reg. Fr. tom. 3. pag. 283. Ita tamen quod dictum Capitulum vinum vendere debeat non corruptum, non acetosum nec Inacidum: nisi idem sit quod *Subacidum*. VINVM ITALICVM, i. forse. Ita Glossae MSS. ad Alexandrum Iatrofoph. Vide Caelium Aurelian. lib. 4. Chronicon c. 3. VINVM LYMPHA-

TVVM, Aqua mixtum, dilotum, in Constitut. Siculis l. 3. Elmham. in Vita Henrici V. Reg. Angl. cap. 90. p. 251. *Edicis proclamatione publica, ut nullus Anglicus Vinum non limphatum potare praesumat.* VINVM MVNDVM, Merum. Chron. Farf. apud Murator. to. 8. part. 2. col. 473. *Item pro solidis viii. in Carboniano ad censum reddendum Vini mundi decimatas quinque.* VINVM NVPTIARVM, in oblationibus gratuitis, quae Curionibus fiunt, recensetur in Charta Guillelmi Episcopi Ambian. ann. 1281. in Tabul. Episcopi Ambian. fol. 27. v. VINVM PEDE PRESSVM, quod pede tantum calcatur, medium inter vinum sponte defluens, et illud quod torculari expressum est; unde *vinum de pressoragio* dicitur. Charta Ludouici Comit. Blesens. in Chartul. Castridun. fol. 12. vo. *Duos modios Vini pede pressi in cellario meo Castriduni annuatim in vinidimiis capiendos (concedo.)* Charta ann. 1217. ex Tabul. S. Petri Carnot. *Perfoluens . . . justam decimam de vineis suis, unam medietatem de pedepresso, et alteram medietatem de pressoragio.* Chartul. Campan. an. 1190. fol. 525. *Dedit 50. modios Vini de prima gussa pede pressa.* VINVM PIGMENTATVM, apud Duchesnium in Hist. Comit. Guisnens. inter Probat. pag. 119. V. *Pigmentum* l. VINVM PIRACEVM, *Vin poirau*, in Charta an. 1391. ex Chartul. 83. Corb. x. *fols Paris. pour l'aquis de une queue de Vin poirau.* V. *Piratum*. VINVM PROTROPVM, Caelio Aureliano lib. 2. Chron. c. 7. est vinum sponte defluens, antequam vva calcetur; mustum. VINVM DE PVRA GVT-TA, eadem notione, Gall. *De meregoute*. V. in *Gusta* 7. VINVM QVADRAGESIMAE, Cujus vsus in Quadragesima. Necrolog. Eccl. Paris. Id. Maii. *Dedit nobis tria arpenta vinearum ad Vinum Quadragesimae. Vinum Quadragesimale*, ibidem. VINVM ROSATVM, V. supra *Rosatum*. VINVM SACRIFICALE, quod Missae sacrificio potis-

sumum additum est, in Marop. Salisburgensi to. 3. p. 41. *Prætorum Vinum sacrificale, quod castalis monasterii retroactis temporibus praerant, de communis vestro celebrare volumus recipi, etc.* VINVM ST. LI. V. in *Stadium* 2. VINVM PERLATIVVM, Generosum, opum, Gall. *Excellent*. V. supra *perlasinus*. VINVM DE TENNELLO, Familiarium seu domesticum qui in *Tenello* comedunt. V. *Tenellus* 2. *Portens* . . . 12. *mensura pari de Tenello* . . . *Vinum pro Tenello*, etc. in *Ordinat. Humbert. Delphini* to. 2. Hist. Daph. p. 31. col. 1. VINVM TOLITICVM, quod domino in censum praestatur Tabularium Ecclesiae Grunopolitanae sub Hugone Episcopo fol. 2. *Dono Domino Deo et Ecclesiae Grunopolitanae et Hugoni Episcopo sextarios de Vino tolitico, qui vinea Episcopi, quam erant de P. Aldiarde, per unum quinquaginta folius erant accipere.* VINUM TORNATVM, Vapidum, Gall. *Tourné*. V. supra in *Tornare*. VINUM TORTIVVM, Caelius Aurelianus lib. 2. Acut. c. vii. *Compositum ultimae expressionis, hydrotidem vocans, nos abusive Tortium.* VINUM VERMILIVM, V. in *Vermiculus*. VINUM VERNACIVM, Vernachia. VINUM VINOSVM, Bonae notae, Gall. *Vincis*, in *Indic. Salernit.* edir. ann. 1622. p. 142. VINUM VIRIORE, Acerbum ex viridi vva expressum, quod *vin verd* dicimus. Vitor Noster in Chronico. an. 1258. De vinis vide Onomastic. Brunfelsii. VINVS, pro Vinum, in *Iudicio* an. 873. inter Probat. to. 1. noue ad Occitan. col. 125. VINYOGALARI, Vinearum venditor. Martinus Didacus Dauria Aragon. l. 3. *Observat.* et Si quadrupes, §. 3. *Vinyogalarum messigari venient emendare domos in vineis et messibus, si salarium recipiunt a domino pro messigaria, et Vinyogalaria.* VIOCVEVS, et *stasim celsiter*, in Gloss. ludori et Arabico-Lat.

ma refect Graevius vapore ad rem
ihil pertinentia: est enim *Viocurus*,
ae curator. Vnde etiam emendan-
ae Gloss. Lat. Gr. ubi *Vioculus* le-
itur, vt et Gloss. Graec. Lat. quae
abent *αἰσώπιος*, iecurus: nam Grae-
is *αἰσώπιος* Aediles nuncupantur
uibus viarum prouincia demandata
rat.

PLA. (1) Angustior callis, se-
nita, diminut. a *via*, in Chartul. S.
oh. Laudun. an. 1438. Charta an.
1238. to. 1. Hist. Dalph. p. 142.
Es inde sicut tendis via publica vsque
inse domum Davidis Bonois quae est
extra muros, et inde sicut descendis
quaedam Viola vsque ad illum locum
quae, quae dicitur Partitorum. V.
Violas. (2) Vt *Vitula*. V. in hac
voce.

OLARIVM. (1) Censui, Hispan-
nis; *Violaria*, apud Ioannem Dama-
tum in Hist. Regni Balearici pag. 87.
Curia generalis celebrata in villa
Montissoni an. 1289. sub Alphonso
Rege Arag. MS. cap. Quod donatio-
nes factae Officialibus Regis per mo-
nasterium vel alias personas sunt re-
vocatae: Illud idem ordinamus super
Violaris iis assignatis existentibus of-
ficialibus. Curia secunda generalis
celebrata Barcinone a Iacobo II.
Rege Aragon. an. 1299. MS. Item
quod aliquod officium praedictorum
officiorum non donemus amodo in
perpetuum, vel ad *Violarium*, vel
ad certum tempus. Curia ann. 1333.
celebrata ab Alfonso Rege in villa
Montisalbi: Item quod officiales ad
Violarium tenentur affecurare de tri-
ennio in triennium. Capituli sequen-
tis titulus sic concipitur. Quod fiat
inquisitio contra officiales, qui habent
officium ad inperpetuum, vel ad tem-
pus. In ipso textu, ad inperpetuum,
vel ad *Violarium*. Curia celebrata
in villa Montissoni an. 1363. Ista
taxationem censualem, mortuorum,
et *Violariorum* in Instrumens, quae
fuit de sententiis tam judicialibus
quam arbitralibus, etc. (2) Lati-
nis dicitur Hortus, seu locus, vio-
lis confusus. I Sedulius lib. 1. Pa-
schalis operis c. 20. Dum . . . lilia
nimio decore mollissima rubus asper

exurrit, aut per *Violaria* florentis
campi purpurea, cardus et spinosis
armatus aculeis *Palinurus* exurrit. For-
tunat. lib. 4. de Vita S. Martini:

Vaguet recido rosas, et per *Viola-*
ria carro.

Occurrit apud Iuuenicum, et alios.
V. *Vinariolus*.

VIO LATVS, pro *Violaceus*, Gall.
Violet. Charta an. 1197. apud Vg-
hellum to. 7. p. 1275. Cappa de xa-
mito *Violato*. Adde Notitiam Eccl.
Diniens. p. 150. V. *Violetus*.

VIOLENS, pro *Violentus*, usurpauit
Saxo-Grammaticus l. 5. *Violensque*
omplexum usus extabat. Eadem no-
tione vitur Horatius l. 1. Epist. 10.
v. 37.

VIOLENTARE, Vi cogere, Gall. *Vio-*
lenter. Vita S. Petri Caelestini tom.
4. Maii p. 493. Papalem dignitatem
magis *Violentatus*, quam voluntarius
acceptauit. Buschius de Reformat.
Monast. apud Leibnit. to. 2. Script.
Brunsvic. p. 850. Ne postea *Violen-*
tatus se fuisse conquererentur. Occur-
rit praeterea to. 1. et 3. April. p.
734. et 918. Adde Conc. Toletan.
an. 1323. inter Hisp. tom. 3. p. 570.

VIOLETA. (1) Viola. Inuentar.
Eccl. Nouiom. an. 1410. Item duo
alii panni aurei coloris *Violetae*, cum
magnis roetis. (2) Minister, vt
videretur, in Ecclesia Aniciensi. Char-
ta an. 1312. ejusd. Eccl. *Theaurio*
ecclesiae VIII. lib. . . . Tur-
bulario c. sol. pro *Violeta* x. sol.
pro marrelario c. sol.

VIOLETTA, Locus in quo iudicia ex-
ercent Scabini Leodienses, domus
publica Aedilium. Adrianus de Ve-
teribusco Rer. Leod. apud Marten.
to. 4. Ampl. Collect. col. 1286. Es
magister Aegidius ductus super *Vio-*
lettam in foro, ubi faciebat, tunc pa-
latium, quia esset causa sanguinis,
quae in palatio Episcopi non deberet
tractari, etc. Infra col. 1295. Sta-
tim ducunt in *Violetta* captiuum.
Pluries ibi.

VIOLETVM, VIOLETVS. V. *Violus*.
VIOLETVS, pro *Violaceus*. Inuentar.
an. 1433. ex Tabul. Eccl. Massil.
Item vnam *hopelandam* nostram hinc
Ggg 3 anni-

tunicam breuem de Violetto obfervo,
V. *Violatus.*

VIOLVS. Angustior callis, semita,
quasi minor via, Gall. *Viol*, *Ser-*
sier. Inquisit. ann. 1268. ex Schedis
Praef. de Mazaugues: *Protenditur*
recta linea per Violam quo itur a di-
cto rompeali usque ad caminum quo
itur, etc. Infra: *Protenditur recta*
linea per caminum S. Petri usque
Violam quo itur ad valem saueriam.
Charta an. 1278. ex Tabul. Massil.
Ita quod dictus claperius remaneus a
parte orientis et dictus Violus in me-
dio disti claperii, etc. Alia ann.
1447. ex eodem Tabul. *Donatis or-*
sum suum confrontantem cum bario
cinitatis et cum Violo quo itur super
moenia V. Viola I. **VIOLETVM,**
VIOLETVS, diminut. a *Violus*, eo-
dem intellectu. Consuerud. Dom-
benfes MSS. ann. 1325. *Si ita esset*
quod aliquod iter publicum sen Violet
iret sen tenderet per terram alterius
mobilis, etc. Terrarium Castellion.
Domb. an. 1463. *Violetum tendens*
de Luxiano ad portum Beldenike ex
Occidente.

VIONAGIVM, Praestatio quae Do-
mino extoluitur pro securo transitu,
vel mercium exportatione per ter-
ram illius. Charta Raynaldi Ar-
chiep. Rem. an. 1134. tom. 2. Mo-
num. sacrae Antiq. p. 14. *Vionagium,*
aut thelonium, aut mensuram in re-
bus propriis emendis, aut vendentis
exigere, aut imponere praesumat. Oc-
currit rursum in Charta an. 1139.
ibid. pag. 18. Charta Radulphi I.
ann. 1196. inter Instr. Hist. Codi-
ciac. pag. 146. *Concedo in elemofy-*
nam in perpetuum ecclesiae B. Vin-
centii . . . centum solidos communis
monetae annuatim . . . ad Vio-
magium meum de Fara recipiendos.
V. in Guida.

† **VIOTTOLA,** vox Italica, semita,
in Ch. a. 1297.

VIPA, VIPA, Gall. *Rotie*, *forpe an*
vin. Hermolaus Barbar. lib. 5. c. 65.
Corollarii in Dioscoridem: *Eras ve-*
seribus ientaculum bu oca ex vino,
quod genus Barbari a vino et pane
Vippam vocant. Buschius de Re-
formaz. Monast. lib. 3. c. 31. apud

Leibnit. tom. 2. Script. Brunsv. p.
934. *Ad cellarium facta cum fecu*
sumis, ubi Vipam bonam de vine
etiam cum comedere et bibere fecit.

VIPIDA. Pactus Legis Salicae tit. 4.
§. 3. *Si quis hominem in parva, et*
in Vipida iactauerit, et viuis erit
exinervis, etc. Vbi Lex Salica tit. 1.
§. 10. habet *in pelagus.* Idem
tit. §. 13. *Simili modo, qui tra-*
netus in pelagus impinzetis, et tunc
enafertis. Vnde liquet *Vipidam*
loco sonare *pelagus*, seu aquae
gitem, vti hanc vocem usurpau-
imus; qui Taxandris *vimpel*, vo-
tex; sicut, inquit Wendelius, a
mina indita duobus fluminibus
Liram in Brabantia, *vimpe*, et
pede, quod sint vorticosa et per-
lofissima. Ex quibus colligitur
Vipila legendum esse, non
pida.

VIRA. (1) Vxor. Formula 37.
Baluzianis: *Dom omnipotens De-*
concessit jugale consortium, et
permiffum dedit ei in omnia,
vnusquisque cum Vira sua abet ac
consuetudinem antierorum Chris-
rum, etc. (2) Vt *Viratorum.* V.
hac voce.

VIRAGIVM, vt *Homagium* ab he-
braea *Viragium* a vir, pro Clientis
professio, Gall. *Hommage*, *Hom-*
inium. V. in hac voce. Charta
1235. apud Lobinell. tom. 2. col.
Britan. col. 283. *Dicunt etiam*
Comes non poterat leuare Virga-
ab hominibus Baronum . . . Ne-
dixit quod aliquis Comitum ante
capere Viragium . . . De Vir-
agium quod aliquis Comes nunquam
ipsum cepit.

VIRAGO. Gloss. Lat. Gall. *Sto-*
Viraga, *Fort femme.* Iulius Fir-
cus lib. 3. c. 6. *Euunthas facit*
heresque Viragines, et quot se
quam virili coitu coniungunt, a-
se aliquando viro coniunxerint, ut
quam concepturas, vel partum ex-
ras. Octavius Horatianus lib. 4.
Rer. medicar. pag. 110. *Sic de-*
si prior feminini cursus in
concedat, masculi ex eo nascuntur
perueniente similis femine. Si
antecefferis virile semen, et in

s ceciderit, prius superveniente femineo semine, feminae nascuntur. hinc est rationi consentaneum, quod ex virili semine puellae nascuntur: ex femineo semine pueri nascuntur. Si itaque virorumque semen permixtum, buiando sibi in vasculorum tantitatem ecideris, hos Viragines appellamus. ngulfus, de filiabus Echelstani Regis Angliae pag. 878. Vadunt ad istora cum Cancellario quatuor Viragines, quae castitatis honore Dianam vincebant, et corporali pulchritudine etiam Helenam superabant. Vide Ververna.

RARE. (1.) Lex Alamannor. c. 84. *Et ponas signum ubi iste volueris, et ubi ille alius volueris terminum, et Virent ipsam consensionem.* Ita aliquot codd. praeferre monet Baluzius, ubi aliae girens habent. Alius vero pro consensionem, praefert veram. Ita girare, vel virare consensionem, est agrum, de quo lis est inspicere cum iudicibus. *Virer*, porro Gallis idem sonat quod girare. **V. Visus.** (2.) Vertere deorsum sursum, Gallis *Virer*. Statuta Eccl. Massil. an. 1472. *Marrelarii non teneant campanas erectas, nec illas Virens, sub poena denariorum IV.* (3.) † **VIRARE SE**, serpere, dicitur de morbo, t. 6. Aug. p. 540. **IRATIVS**, Magnarum virium. **NOVIUS.**

IRATONVS, Teli species. **V. Veretonus.**

IRATVS. (1.) Viri officium. Sidonius l. 7. Epist. 9. *Bono Virata aemulis suis magis prodesse cupiens, quam placere.* (2.) *Virilis, fortis, vel viro honoratus vel ornatus. Unde Iohannes Chrysostomus, mulier virata non facile decipitur.* Ita Vgutio. Ecclesiastic. c. 38. 16. *Lingua tertia mulieres Viratas ejecit, etc.* Edit. Gr. *yvaxias adegias.* Vbi Mamotrectus: *Viratas, id est, viriles, vel Viratas de fide thori, vel Viratas, viro haerentes semper. Viratus, fors sermes, fars, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm.*

VRBIVS, Bis vir existens, a Bis et Vir: seu qui binas habuit vel habet uxores: vel etiam qui bis fecit fallu

viro digna: vel qui refutatus est, ut Lazarus et Hippolytus. Ioh. de lanua. Unde Gloss. Lat. Gall. Sangerm. Virbins, deux fois hommes. Vita S. Bibiani Sancton. Episc. apud Marten. to. 6. Ampl. Collect. col. 769. Sicque in vitalem statum adprime restitutus, pedestri calle domum rediit Virbins qui ad humandi ultimam obsequium ecclesiae fuerat iulatus.

VIRCARIA, vt supra *Vercaria*. Charta an. 1195. apud Stephanor. to. 1. Antiquir. Bened. Occitan. MSS. p. 437. *Concedis . . . quatuor molendinos . . . cum Vircariis, aquis, aquilibus, etc.* Charta an. 9. Conrad. Reg. apud eumd. tom. 7. *Fragm. Histor. MSS. pag. 357. Cartilum indominicatum cum Vircaria, et vinea, et quidquid ad ipsum cartilum adspicit. Alia ibidem pag. 360. Dedit S. Martino Saviniensi sanctoque Iuliano de Sal vnam Vircariam cum mansione et horio suo indominicato.* Charta Widonis Vicecomit. Aruerniae apud Baluz. tom. 2. Hist. Arvern. p. 40. *Siluis, aquis, aquarumque decursibus, viridariis, Vircaris, molendinis, pascuis, etc.*

VIRCHARNIA, pro *Vierfara*. **V.** in hac voce. Charta apud Miraeum tom. 1. pag. 631. col. 1. *Comparatus Brugis in Vircharnia coram domino Guidone Comite Flandriae super dicta controuersia Adum in Vircharnia Brugenfi anno Domini 1261.*

VIRDEGARIVM, Viridarium, Gall. *Verger*. Instr. tom. 2. Gall. Christ. nouae edit. col. 328. *Anno Domini 936. Ind. 10. ego Tetolo dicani hanc ecclesiam, et dicamus cum dote, masculis, curtiferis, Virdegariis, vineis, etc.* Tabul. S. Petri de Cellafroni in pago Engolismensi: *Cedo ego et frater meus et uxor mea mansum unum qui vocatur Hnnorsus cum aquis, pratis, vineis, Virdegariis, etc.* Occurrit non semel. **V. Viridiarium.**

VIRECTVM, Locus viridium, locus viriditate plenus. Nisi communis usus obsisteret, dicerem quod *Virectum* deberet scribi sine c, sicut olinetum, miretum et alnetum. Ita Glossae Bibli-

cao

cae MSS. Anonymi ex Bibl. Reg.
V. *Viridarium*.

VIREDO. Willel. Brito lib. 10. Philipp.

*Tot latera ambisi linere Vire-
dino ferri.*

VIRGA, pro *Virga*, Baculus Abba-
tis. Notitia an. 993. apud Marten.
tom. 1. Ampl. Collect. col. 350.
*Apprehendens Virgam suam dixit:
In tali conventione, ut locuti estis,
audiente me, vestis vos.*

VIRENTIA, Virens herba, ramalia
virentia, quibus in publicis festis
sternuntur plateae. Vita S. Leode-
garii cap. 8. apud Duchesnum tom.
1. Hist. Francor. *Lactator Ecclesia
de praesentia pastoris redimna, pla-
teae exornantur Virentiis aptant Dia-
coni cereos, etc.*

VIRETONVS, Pili species. V. *Ver-*
tonus.

VIRGA. (1) Lingua Gallica, pur-
puram sonat, inquit Seruius ad il-
lud Virgili lib. 8. Aeneid. *Virgatis
lucent sagulis.* Id est, *purpureis*.
(2) Veretrum. Lex Longobard. l.
1. tit. 7 §. 14. *Si Virgam abstuleris,
etc.* V. *Hasta* 3. et *Vestis*. (3) Ba-
culus Episcopalis, vel Abbat. Pe-
trus Diac. lib. 4. Chr. Casin. c. 78.
de Episcopis: *Dicentes, nihil aliud
superesse, nisi ut sublati Virgis et
annulis, deferantur Monachis.* Cap.
27. *Virgam et annulam et juxta mo-
rem antiquum confirmans. Abbatem
per Virgam concedere, in Charta ann.
1120. to. 1. Spicilegii Acheriani p.
172. V. *Vincus* 2. VIRGA PRAE-
CENTORALIS, Baculus Praecen-
toris. Andreas Floriac. in Vita MS.
S. Gauzlini Bituric. Archiep. l. 1.
*Fecit et praecentoralem Virgam ar-
genteo scemate nitentem.* VIRGA
ALBA, Pacis symbolum. Britton.
in Legib. Angl. cap. 53. *Si comme
par simple deffiance faite de jour sans
force et armes, une une blanche
Verge en signe de pens.* VIRGAE
CONSECRATAE. Gregorius Tu-
ron. lib. 7. c. 32. et ex eo Aimoinus
lib. 3. Hist. Fr. cap. 68. *Post haec
misit iterum Gundobaldus duos Lega-
tos ad Regem cum Virgis consecratis,
juxta ritum Francorum, ut scilicet**

*non coningerentur, sed capite li-
gatione cum responso venerunt.*
Valerius Flaccus lib. 4.

*Ille virum ut contra venientem
umbrataque vidit.*

*Tempora Parrhasio patris
more galeo,*

*Paciferaeque manu nequiquam
insignis Virgae.*

VIRGAE DISCIPLINATORIAE
in Vita S. Galterii lib. 6. Bene-
dict. part. 2. pag. 821. *Liceat mihi pro-
catis lege. id est nudis pedibus, et
tunc corpore circa renes tantum pre-
cincto, manibus meis Virgas dis-
ciplinatorias ferenti, in capitulum ve-
nire, et coram Deo, et vobis fratri-
bus meis veniam de offensionibus me-
is petere. et a vobis omnibus Virga-
correctionem, dignam videlicet
meis recompensationem, recipere.*

Disciplina. VIRGAM FERREAM
per medium linguae portare, Pocu-
blasphemantium apud Catalana
Curia generalis Carolanae in
Montifioni an. 1363. MS. *Qui tam
nefandissima Deum omnipotentem
B. Mariam Virginem et ejus vir-
tutem tangens, Sanctos et Sancti
Dei, protuleris, si ex proposito dix-
eris, sine spe aliqua veniae morari
Si in ludo, rixa, vel cum ira, et
casu protuleris portando per medium
linguae unam Virgam ferream, fer-
getur.* VIRGAE MINUTAE. 1.
Flagellatio 1. VIRGA REGALIS
V. *Baculus* 2. (4) Annulus, Gal-
lis *Verge*, eadem notione. Test.
Beatrix de Alboreya Vicecom.
Narbon. ann. 1367. apud Marten.
to. 2. Anecd. col. 1327. *Item una
anulum cum parva Virga.* Tabulae
marrimoniales ann. 1468. *In praesentia
duorum claudum unius Virgae etc.*
(5) VIRGA, vel VIRGATA
REGIA, Districtus Senescalli Hap-
tii Regis Angliae, cui in signum au-
risidictionis commissa est *Virga* cor-
ram Rege deferenda, ut olim Car-
palatinus, qui idem fere munus ob-
bat apud Imp. Byzantinos: is erat
antea virga decoratus inter obsequia
numerosa ante pedes Regis primus in-
cedebat, ut auctor est Senator lib. 7.

Form.

tem. 9. Quae quidem Curopalatae
 ἡγεύς καὶ ἄλλοι αὐτὴν προκείμε-
 νον αἰσῶνται, dicitur Paulo Silentiari
 in Descript. S. Sophiae part. 2. v.
 6. V. Glossar. med. Graecit. Δ-
 ὀκτωκόν, *Virga*. Fleta lib. 2. c. 2.
 2. Senescalli Hospitii Regis interest
 omnibus actionibus contra pacem
 Regis infra metas Hospitii continen-
 di duodecim leucas in circuitu Regis,
 quicumque fuerit in Anglia, quod qui-
 bus spatium dicitur *Virgata regia*.
 Cap. 2. §. 2. Dicitur *Virga*, quae
 signatur Regem ubique fuerit in
 Anglia, spatium continens 12. leuca-
 rum. Adde lib. 2. cap. 61. §. 7. 8.
 De hac *Virgata* agunt etiam Leges
 Malculmi II. Regis Scotiae cap. 6.
 §. 3. Omnes transgressionis sub *Virga*
 Marcescalli D. Regis (videlicet infra
 12. leucas) debent determinari in Cu-
 ria Regis coram praedictis Marcescallo
 et Constabulario. VIRGA RECTA,
 Gall. *Verge droite*, in Consuet. Leod.
 cap. 15. art. 10. de jurisdictione
 praetoris intelligitur. VIRGA,
 quam praefereunt *Servientes* coram
 Iustitariis, in Statuto Westmonast.
 2. c. 46. 48. V. *Virgarius* et *Virga-*
gares. (6) VIRGA TERRAE,
 Modus, seu mensura agri, Germ.
 eine Ruthe. Donationes factae Eccl.
 Salisburgensi c. 13. *Dedis de proprio*
in salinis suis, in harena Virgas vi.
quae Virga habebat pedes xxvi. et
diuidiam, hoc est, in orientali parte
ipsius harenae. Liber Ramestensis
 ch. 297. *Dedis 3. Virgas de terra in*
Inlingewrith, et unam Virgam in
Slepe. Nomenclaturae rationem for-
 te traxere Acta Murenfis Monasterii
 pag. 45. *Quantum enim haereditatis*
unusquisque possidet, tantum das et
census: et quantum census das, et
aras, et secas foenum, et metis seris-
que; et pullos das et lini rescindas.
Cum autem debent arare, cum Virga
metitur eis, qua et mansi solent me-
siri. Et ipsa Virga signata est secun-
dum uniuscuiusque rationem, et ubi-
cunque signum occurrerit, ibi parvum
lignum figitur in terra, et ipsa saepe
in prima scissura et seminatione arant.
 VIRGA FERREA, quae aliarum
 mensurarum est exemplar. Chartu-

lar. Prior. Leominstr. apud Th.
 Blount in Nonnolex. Anglic. *Dedi*
unam placetam terrae meae, . . . cu-
jus latitudo in fronte continet in se
xvi. Virgas ferreas praeter unum
quaterium, et totidem a retro. Vide
 Vna 2. VIRGA PUBLICA, eod-
 dem intellectu. Chronic. Farf. apud
 Murator. tom. 2. part. 2. col. 593.
 Item Romadus Comes concessit in hoc
 monasterio ecclesiam S. Silvestri in ter-
 ritorio de Periso, cum modis centum
 de terra ad *Virgam publicam* circa
 eam. VIRGATA TERRAE, idem
 quod *Virga terrae*, tantum agri,
 quantum *virga* continet. Leges Inae
 c. 66. *Si quis Virgatum terrae a do-*
mino mercede conductum araverit, etc.
 Velus Codex: *Virgata terrae conti-*
net 24. acras, et 4. virgatae consti-
tuunt unam hidam, etc. Alius Co-
 dex: 10. acrae terrae faciunt secun-
 dam antiquam consuetudinem unam
ferdelham, et 4. *ferdelhas* faciunt *Vir-*
gatam, etc. Sic quantitas varia est
 pro locorum varietate. V. Dugda-
 lum in Antiquit. Warwicens. p. 665.
 VIRGATA OPERARIA, quae ope-
 ribus obnoxia est. Chartul. SS. Trin-
 it. Cadom. fol. 57. *Ricardus de*
Colecis tenet 1. Virgatam operariam
pro 5. sol. et facit consuetudines suas
Adam. Fol. 59. *Unaquaque Virgata*
operaria de Hantoniam debet operari
unaquaque hebdomada et per totam
hebdomadam. VIRGADA, vt, *Vir-*
gata. Salomon dedit unam *Virgadam*,
 in Tabul. Roton. Charta apud Lo-
 binell. to. 2. Hist. Britan. col. 74.
Tradidit . . . partem Virgadae unius
cum manente supra. VIRGATA,
 Praedium rullicum, vel terra inde-
 finitae mensurae. Tabular. Roton.
Nobilis vir Rashnabri veniens ante
ecclesiam Vernensem donavit Virgatas
suas haereditatis, quarum haec sunt
nominia: Hoeshmonoc, Ran Tornac,
et Ran Riwocen. VIRGATA DE-
 CIMA haereditatis, quae fisco Re-
 gis debetur, cum de haereditate in-
 ter haeredes controuersa est, et ad
 eam componendam Rex Missum
 suum transmittit, in Capitul. 2. 28.
 813. c. 7. (7) VIRGA PONDE-
 RALIS, proptus est Vericillum libra-
 rium,

rium, Gall. *Verge de pesson*, quo vtuntur ad merces ponderandas: unde vsurpatur pro Praestatione quae pro ponderibus publicis exsoluitur, dum res et merces ponderantur, Gall. *Drois de poiage*. Vide in *Pondus*. Litterae Humberti II. Dalph. an. 1348. inter Ordinari. Reg. Franc. tom. 3. p. 277. *Es etiam Virga ponderis quam tenet nunc ab ipsa Ecclesia censualem dom. Catharina de Podio*. Charta ann. 1377. ex Camera Comput. Prouinc. *Vna cum iuribus Virgae ponderis, et tractae bladi, et leyderum*. (8) Speculum Saxonicum lib. 3. art. 45. §. 14. *Duae Virgae et una forpex emenda illorum est, qui furando aut spoliando juri derogant suo*.

VIRGADA, Modus agri. V. *Virga* 6. † VIRGARETVM, virgetum, in Ch. a. 1048.

VIRGAREVM, VIRGASTEVUM, Virgetum. Verus Charta exarata circa an. 993. apud Vghellum in Archiepisc. Florentinis to. 3. p. 47. *Terris et vineis, filnis, Virgastis, pratis, pascuis, etc.* In alia vero p. 52. *Siluis, olivetis, Virgareis, pratis, etc.* habetur, vt et in Charta Grimoldi Pifani Episcopi ibid. p. 404.

VIRGARTVM, vt *Virgareum*. Tabul. S. Albini Andegau. *Donamus . . . vnum Virgarium cum custodia sua et vna domo supra ripam Sarre*.

VIRGARIVS. (1) *Lektor*, *επισδύχης*, in Gloss. Gr. Lat. Exstat in foris Aragon. lib. 1. pag. 36. titulus de *Virgariis Curiae Iustitiae Aragonum*, vbi *Vergueros* dicuntur. Vide *Virgibajulus*. (2) Apparitor. Ceremoniale MS. B. M. Deauratae Tolo. *Sacerdos vero aliis diebus Dominicis indutus pluviali vna cum Virgario deferente virgam, etc.* Charta an. 1370. to. 2. Hist. Eccl. Meld. pag. 236. *Parnis capellanis, Virgariis, matriculariis clericis, qui interfuerunt distae processioni*. Adde Concil. Hisp. tom. 4. p. 468. et Calmer. Hist. Lotharing. tom. 3. col. 468. V. infra *Virgifer*. (3) VIRGARIVS, apud Camaldulensis is esse videtur qui facultates monasterii administrat, vel qui agrorum culturae

inuigilat. Epist. 35. Ambrosii *malcul. apud Marten. tom. 3. Act. Collect. col. 439. Dices et uolens Petri Iohanni Virgario, ingratis animis agere, qui pecuniam tantam copiam resistere non curauerit quam debemus creditori*. Epist. ibid. col. 430. *Virgarius noster habet Petro de Moggioma totum istum, bubulco nostro isto loquor*.

VIRGASTEVUM, V. *Virgareum*.

VIRGATA, vt infra *Virgatus*, Pannus virgis quibusdam distinctus. Call. *Eusef. ruyce*. Comput. ab an. 1333. ad an. 1336. to. 2. Hist. Dalph. p. 283. *Item, pro infederata garnasie et capasii pro dom. Ad. Dalphino de Virgata quam datus portans de Francia, vi. lib. vi. s. viem*. Alia notione vide in *Virgator*.

VIRGATOIRES, qui Anglis *Servantes ad arma*, qui virgos argenteas deauratas deferunt ante Regem, v. est apud Warium. March. Paris. a. 1249. *Quidam vero de ipsa ciuitate tunc praesentes, dum Regi Virgates populum ibidem propter rei naturam congregatum et compresum inuolare cogerent, etc.* Flea lib. 2. cap. 1. §. 15. *Sunt quaedam injura, quae restitutionem in triplo inducunt damnorum, sicut . . . de Virgatribus iniustum feodum capitulum*. Cap. 38. In eadem curia (Regis) *sunt Virgatores, populum graues, grania feoda petentes*. V. *Servientes ad arma*. Vox *virgatores* occurrunt apud Plautum in *Asinaria* pro illis qui virgis caedunt. V. infra *Virgibajulus*.

VIRGATVS, Ital. *Vergato*, pannus vestimento diuiso de pin. color. Pannus virgis quibusdam in longum vel in latum varia serie et colore porrectis distinctus, vt *Virgata* Gallorum *sagula*, apud Virgilium lib. 2. interpretatur Turnebus lib. 2. Advers. cap. 4. Glossae Gr. Lat. *επισδύχης, virgens*. Statuta Innocentii IV. PP. pro reformatione Nigri ordinis: *Non adolescentes, non nobiles, nec consanguineos, nec indutos vestibus Virgatis, aut argenteis modulis ornatis, vel partitis, vel viridibus, aut rubeis, etc.* Statuta Eccl. Gerund.

1274. apud Marten. to. 8. Ampl. lect. col. 1469. *Pannus rubeis, vel idatis, seu viridibus, aut Virgatis tictis, etc. Vestes Virgatas conste publice portantes*, in Concilio uricensi ann. 1280. apud eundem n. 4. Anecd. col. 192. *Vestes parae vel Virgatae*, in Statutis Ecclesiae Argenteratenfis ann. 1435. dem col. 539. Concilium Palen- am an. 1388. c. 3. *Vestem superem non Virgatam, aut bipartiti- n, etc. Vestito di vergato*, apud riptores Italos, laudatos a Perga- no. V. in *Pannus 2. Vetatus, Vir- I. et Virgata*.

GEIA, Modus vel mensura agri, supra *Virga 6*. Chartul. S. Vini- nrii Cenoman. fol. 34. *Robertus Larcomps* (dedit) *unam Virgeiam* rae. Occurrit rursus fol 94.

IRGELLA, virgula instrumentum usicum, f. fistula, t. 4. lun. p. 410. GENDEMIA, *καθολογία*, in luss. Lat. Gr. Nonio ex Varrone, *irgindemia*, virgarum apparatus, emtio, demtio, vel decerptio.

GERIVM, Gall. *Verger*, Virida- um. Chartul. majus S. Victoris assil. fol. 58. *Ego Bermundus cle- cus dono dimidium Virgerii ad S. iedorem*. Ibidem: *Ego Iaufredus arbonellus dono totam partem haere- uatis meae de vno Virgerio simul um mansuario*.

GEVS SERPENS, Virga Moyses i serpentem conuersa, apud Gla- rum Rodulphum.

GIBAJVLVS, idem qui *Virgator*, ficiu in aula Regum Angliae. V. *Virgatores*. Charta Edwardi V. Reg. angl. an. 1483. apud Rymer. to. 12. . 183. *Concessimus eisdem . . . of- cium Virgibajuli, alias dictum Vir- arii ad portandam virgam coram no- is et haeredibus nostris ad festum S. eorgii infra castrum nostrum de Vyndfore annuatim*. V. mox *Vir- ifer*.

IGIFER, qui fert virgam, appa- rtor, in Charta an. 1107. apud Lo- inell. tom. 2. Hist. Britan. col. 866. . *Virgarius*. VIRGIFER vocatur i recentiori Ceremoniali Ecclesiae . M. Deauratae Tolosanae qui in

processionibus baculum cantoris de- fert, idem qui *Propheta* in veteri Ceremoniali nuncupatur. V. *Pro- pheta*, et supra *Virga 3*.

VIRGILDVM. V. in *Wera*.

VIRGINAL. Vita S. Gerardi saec. 5. Bened. pag. 270. *Qui (Deus) sicut expertum legimus Virginal beatae mar- tyris Agathae, vniuersa curans res- taurans solo sermone, etc.* Vbi de re- stituta manima S. Agathae sermo est: alibi *Virginal* idem sonat quod vir- ginitas. Gloss. Isidori: *Virginal, membra virginis in quo habitas*. Mar- tinus emendat, *Virginal, membra- na virginis, in qua habitas*, scilicet virginitas seu hymen. *Virginal, la partie où est faite la conception*, in Gloss. Lat. Sangerman. Glossae Iso- nis Magistri, *Virginal, locus in quo deuirginantur virgines*. *Virginalia, καθίστα*, in Gl. Lat. Gr. *καθίστα*, in MSS. VIRGINAL, f. Liber of- ficiu B. M. Virginis continens. Testam. an. 1415. apud Rymer. tom. 9. p. 276. *Es vnum paruum librum vocatum Virginal, coopertum in blo- dio panno de auro de Cypre*.

VIRGINARE. (1) *καθίστα*, in Gloss. Gr. Lat. MS. perperam in edito, *καθίστα*, *Virgino*. Vgtio: *Virginare, fricare, et facere, quae possunt fieri salua virginitate*. V. *Virginula*. (2) *Caste, more vir- ginum viuere*, in Gemma. Tertull. de Virg. veland. cap. 12. *Virginari volans sola capitis nuditate*. (3) Rem cum virgine habere. Lambertus Ar- densis apud Ludewig. to. 8. Reliq. MSS. p. 563. *Postea vero idem Bal- duinus pater meus cum quadam alta eminentis, immo supereminentis for- mae, generosae nobilitatis iuuenula . . . nomine Natalia Virginabat, et ex ea genuit Simonem*.

† VIRGINIA, de femina conjugata, ap. Murat. t. 3. instr. p. 1393.

VIRGINIFICARI, *καθίστα*, Virginem fieri. Vetus Interpres Origenis, Comment. tract. 33. in Matth. *Virgines sunt Virginificatae per verbum Dei, qui credere volunt, aut crediderunt*.

VIRGINISSIMVS, Castissimus, in Serin. S. Humilitatis de S. Ioanne Euang.

Euang. to. 7. Maii p. 833. *Inter chorum virginum in virgo Virginissimas, etc.*

VIRGINULA, Παρθενάκιον, in Gloss. Graec. Lat. ubi edit. *Virginula*, ut in voce παρθενία, *virgino*: sed in Cod. MS. est *virgino*, ut monuimus.

VIRGO, de femina conjugata. Encomium Emmae Reginae p. 172. de eadem Emma Ricardi I. Ducis Normanniae filia, Ethelredi Regis Angliae vidua, a Cnutone Danorum in Anglia Rege in uxorem expetita: *Placuit ergo Regi verbum Virginis, et iurjurando facto Virgini placuit voluntas Regis. Es sic, Deo gratias, Domina Emma mulierum nobilissima sis conjux Regis fortissimi Cnutonis.* Henricus Rosla in Herlingsberga:

..... *Inter quas Virgo coronam
Regalem capite dimisit, seque
profundis
Regnantis pedibus: quod non sa-
lis ipsa; sed alto
Exsiliens solio, nam mater erat
sua, blando
Sustinet afflatu, etc.*

Virgo vidua, apud Tertull. lib. de Virgin. Veland. cap. 9. **VIRGO**, Persona scaccorum, quae et *Regina* appellatur. V. in Scacci 1.

VIRGOBRETUS. V. *Vergobretus*.

VIRGVLA, modus vel mensura agri. Polyprychus Fiscamn. an. 1235. *Tenet unum masagium cum una Virgula terrae.* V. *Virga* 6.

VIRGVLATVS, ut supra *Virgatus*, Pannus *virgulis* quibusdam in longum vel in latum varia serie et colore porrectis distinctus, Gall. *Etofe rayée*. Statuta Eccl. Leod. an. 1287. apud Marten. to. 4. Anecd. col. 850. *Clerici pannis rubeis, viridibus, et Virgulis indecentis mensurae non videntur sine causa.* Synodus Pergam. an. 1311. apud Murator. to. 9. col. 547. *Vestes Virgulas seu de casabriato, de medietate, vel listatas . . . minime deferentes.* Adde to. 1. Rer. Mogunt. p. 94. Inuentar. S. Capellae Paris. an. 1363. ex Bibl. Reg. *Item una alia toallia parata ad lofen-*

ginas de armis Francie Virgulas perlucis ad fimbrias.

VIRGVLATA, Modus agri. Mart. cum Anglie. to. 1. p. 760. *De praedictae Ecclesiae . . . unum gulam terrae in manerio de Cane, etc.* Forte pro *Virgula*. V. hac voce. Occurrit rursus in Ivrticho Fiscamn. an. 1235. *De Hude tenet Beatrice Lawrence 18 surs tres Virgultas ad campum reddit 18 denarios.* Et in Charta S. Vandregesili to. 1. p. 140. *quid mutandum est, nisi in Virgulam.* V. in hac voce.

VIRGVLTVM, Viridarium, pocium, Gall. *Verger*. Charta 1178. inter Probat. Hist. Eborac. Comitatus p. 3. *Præterea domus Marcellini cum Virgulto . . . cedimus.* Charta Eccl. Arund. ann. 1239. *Factum fuit hoc apud raicen in flari dom. Episcopi in gulto iuxta chorum S. Petri.* Ad ita legendum est in indice MS. nef. Eccl. Constant. fol. 44. v. *Virgultum: Rector ejusdem ecclesie . . . habet manerium cum fructu et unum virgultum terrae.* V. *Virgultum* 1.

VIRGVNCVLOSVS, Virgultorum rax, in Charta Caroli Simplicis Fr. an. 909. apud Mabill. tom. 1. Annal. Bened. p. 696. col. 2. inter Probat. to. 2. novae Hist. Gallican. col. 52.

VIRGVTVM, pro *Virgultum*. V. hac voce.

VIRIA. (1) *Viriola*, Brachia Gloss. lisd. Excerpta melius, *Virchiale*. Vtuntur Tertull. de Praeceptis c. 4. S. Ambrosius lib. de Abr. cap. 3. et Plinius lib. 33. cap. 1. (2) Forte Pratum virens. Charta Guillelmi de Agnivilis an. 1211. Tabul. Corbeiensis: *Reddo sex denarios quos debes mihi Iohannes Fier de anema quam tenes de supra curia Moberi et quatuor denarios de pcedam pecia terrae quam Robertus Fractamola tenet inter Viriam et sciam de Harencourt.* V. *Viridum*.

VIRIBILITER, Viriliter. Epist. Hieroniani IV. PP. inter Conc. Hispan. 3. p. 364. *Cum ipse Comes . . .*

rubicum scilicet *Sarracenorum*
reprimere intendas et *Viribiliter* im-
pugnare, etc.

RIDARE, Virere, florere. Gloss.
Graeco-Lat. *αἰδῶ*, *Virido*, *floreo*,
floresco, *vireo*, *palleo*, *vigeo*.

VIRIDARIA, officium *viridarii*, in
Ch. a. 1316.

RIDARIUM. V. *Viridarium* I.

RIDARIVS. V. in *Viride* I.

RIDE. (I) Inquit Warfius, in
Legibus Forestarum, intelligitur quid-
quid frondes fert, aut folia viridia,
vnde pascantur, aut vbi tegantur
cerui et damae. Vide Skeneum de
Verbor. significat. v. *Verd*. Capitula
placitorum Coronae Regis apud
Houedenum p. 784. Item praecipit,
quod in quolibet Comitatu, in quo ve-
nationem habet, ponantur 12. Milites
ad custodiendum venationem suam, et
Viride, in forestis suis. Infra: Qui
autem forisfeceris in foresta Regis de
Viridi, siue per culpaturam, siue per
esbrancaturam, siue per soditionem
turmarum, etc. Inquisitio de foris-
facturis forestarum: Inquiratur et-
iam, qui fecerint vel facere consueve-
runt vastum vel destructionem de *Vi-
ridi*, vel de venatione in foresta, etc.

VIRIDE ET SICCVM. Tabula-
rium S. Crucis Talemundensis fol. 3.
Adauxi etiam . . . Monachis . . .
de silua Orbiserii de *Viridi*, et de
siccis, ad omnia necessaria officiorum,
aedificiorum videlicet ad Ecclesiam, ad
claustra facienda, atque recuperanda
cum deciderint, etc. **VIRIDARIVS**,
Officialis in forestis, qui forestario
subest, Gallis *Verdier*, Anglis *Ver-
der*. Is autem *viridis*, seu siluae
caeduae curam habet, vt et jurisdi-
ctionem in forisfacturis forestarum
vsque ad multam 60. solid. Huic
subiunguntur *seruientes*, et *custodes* fore-
starum, *As Sergeants* et *Gardes de
bois*. Cognoscit etiam de multis
consuetudinariis, et ab ejus iudiciis
appellatur ad Magistrum Aquarum
et forestarum. *Viridarii* vero fere
semper cum *Forestariis* junguntur,
vt qui cum iis Forestas curent, in
Charta Ioan. Reg. Angl. de Libertat.
Forestae, in Legibus Forestarum
vm. VI.

Scoticar. c. 11. §. 5. apud Rogerum
Houedenum p. 784. 785. Madox in
Formul. Anglic. p. 313. in Monastico
Anglic. tom. 1. pag. 482. 849. 863.
in Additament. ad Matth. Paris p.
130. etc. (2) **VIRIDE**, vel **VI-
RIDIS**, *Pellis varia*, de qua in
Varius. Bractonus lib. 3. tract. de
Corona c. 26. §. 1. *Abstulit ei vnam
robam de Viridi talis pretii*, etc.
Ita *Viridis pannus*, pro *varius*, seu
pellis varia, in Rotulo ann. 1267.
ex Camera Comput. Paris. *Pro scil-
latis, tircetana Persa, et panno Vi-
ridi ad coopertoria*, etc. **VIRIDVM**,
eadem notione. Comput. an. 1324.
to. 1. Hist. Dalph. p. 133. col. 1.
*Pra septem vltis de Virido, compa-
tata qualibet vltia xxxii. sol. valens
xi. lib. 1111. sol.*

VIRIDERIA, f. vt *Viria* 2. vel *Vi-
ride* I. V. in his vocibus. Tabular.
Veteris-villae: *Dedi abbatae Vete-
ris-villae in Virideria*, in terra quae
dicitur *Rabies*, quatuor acras terrae
ab omni exactione liberae.

VIRIDIARIUM. (I) Seu **VIRI-
DIGARIUM**, pro *Viridarium*, qua
voce vsus Suetonius. Glossae anti-
quae MSS. *Paradisum*, *Viridarium*.
Io. de Ianua: *Viridarium*, locus ubi
sunt *viridia*. Gloss. Gr. Lat. *αἰδῶς*,
viridarium. Leo Ost. lib. 2. c. 26.
Viridarium etiam, quod est ad Pon-
tem Casulini. *Viridarium* etiam ali-
quoties legi in Pandectis Florentinis
obseruat Cujacius ad Vlpian. tit. 6.
vnde inquit, et *Viridarium* alii de-
duxere, *Viridarium* habent plerique.
Tabul. S. Victoris Massil. *Viridia-
rium prope ipsas mansiones est postea
factum*. Vita B. Heldradi Abbat.
Nouaicensis num. 2. *Composuit pul-
cherrimum ibidem Viridarium*, ex
quo cuncti venientes habere possunt
edulium. Charta an. 1246. *Landa-
mus vobis D. Henrico Sistaricensi
Episcopo totum Viridarium*, siue hor-
tum sanctae Sistaricensis Ecclesiae.
Chron. S. Trudonis lib. 10. *Sunt
et atria et porticus ante has vtriusque
cameras, et Viridarium spatiosum et
delectabile hospitibus cum pluribus
lignis diuersis fructus ferentibus*. **VI-
RIDIGARIUM**, eadem notione.

Hhh

For-

Formulae veteres Lindenbrogii n. 79. Cum . . . vineis arpenhorum quatuor, Viridigariis, siluis, pratis, etc. Vbi perperam putauit vir doctus esse adiectiuum siluae, cum distinguere verba debeant. VIRIGARIUM, Pari intellectu. Charta an. 1000. in Append. ad Marcam Hisp. col. 956. Iterum cedo iure ac ditioni supradictarum ecclesiarum . . . Virigario consilio lateribus eorum sicut habere debent per nota illorum cimiteria. (2) Coemeterium Monasterii pro Monachis, seu atrium quod cingunt claustrum porticus in Monasteriis, Gall. *le Preau*. Tabularium Prioratus de Domina in Delphinatu: *Eo tenore ut eos in sua reciperent societate, et si ad exitum vitae ad tantam egestatem deuenissent, ut, quod tribuant, non haberent, pro hoc dono in Viridario eos sepeliant*. Alibi: *Et ut Monachi sepeliri nos dimittant in Viridario suo*. V. Pratum. Antiquior est huius vocis ad coemeterium significandum accommodatio. Romanis quippe ita nuncupabatur quaecumque subdialis sepultura, ut obseruat Raphael Fabretti in Inscript. antiq. p. 225. quae Viridarium a monumento, tanquam locum apertum ab operto distinguunt.

VIRIDISNETVM, f. Omphaculum, Gall. *Verjus*. Lobinellus in Glossar. ad Hist. Paris. to. 3. v. Pointorminum. *Vnam caudam vini albi pretio lxx. solid. vnum pointorminum de Viridifneto pretio vii. sol.*

VIRIDITAS, Color rutilus, qualis est auri. Vita S. Lietberti apud Acher. to. 9. Spicil. p. 678. *Cujus dorsi posteriora in Viriditate auri*. Verba sunt Psalmi 67. v. 14. *Et posteriora dorsi ejus in pallore auri*. Vbi Graecus habet, ἐν χλωρότητι χρυσεῖς.

VIRIDITENTORIANI, qui et de Viridi-tentorio, Factionis apud Leodienſes sub annum 1466. primum a colubrissis Colubrissarii appellati, dehinc a viridi vexillo seu tentorio, quo utebantur, dicti Viriditentoriani. Adrianus de Veteri-bulco de Reb. Leod. apud Marten. to. 4. Ampl. Collect. col. 1288. Colubrissarii dominabantur, nec permittebantur duo

boni ciues loqui pariter, quin vellem scire de quibus esses sermo. Et scilicet quis contraxisset ipsis, de nunc reuenit domum combustum vel horum incensum. Igitur in hebdomada facta ante Pascha, domus absentium coeperunt spoliari, et ibi de Viridi-tentorio discurrebant per totum Comitatum Loffensem, spoliando et incendio domos eorum qui pariem faciebant cum electo. Rursum col. 1304. Tunc temporis coeperunt ibi de Viridi-tentorio iterum spoliare domos absentium. Rursum col. 1309. Ibi de Viridi-tentorio associauerunt se sacroforam in Hasselt.

VIRIDIVM. *Locus viriditate pluvio*. Ioann. de Ianua. *Verdeur*, *Verdeur*, in Gloss. Lat. Gr. Sangerm.

VIRIDVM, vt Viride 2. V. in voce.

VIRIGARIUM. V. in Viridarium.

VIRILIS, *ἰσος, κατὰ ἀνάλογον*.

Gloss. Lat. Gr. Vulcanius emendat.

Virisim. VIRILIA ARMA, Cingulum militare quandoque de Scripturibus aevi Longobardorum quod traditio militaris cinguli cooptatio in ordinem militarem virum faceret. Rigordus de Anro: *Philippus in eodem loco Anro militem fecit, tradens ei Britannum Comitatum, qui jure hereditum contingebat*. Ante autem hanc eorum traditionem non licebat in unde Arma dicantur Virilia, ut virum facientia. Henricus Hunn. don. de Stephano Rege: *Henrico nepoti suo David Rex Scottorum Italia tradidit arma*. Eustachius filius Regis Stephani, nam et ipse dem anno Virilia sumpsit et in terris in terras procerum. V. in Arma I. col. 391. et in Miles, col. 391. et seqq.

VIRILITER, Pro virili parte, *κατὰ μέρος, ἐν μέρει*, ut efferunt Andreas Suenonis Archiep. Lundensis lib. 2. Legum Scaniae c. 1. *De cunctis primi gradus liberis, mittantur nepotes et nepotes non viriliter; sed in stirpes, etc.* Lib. 3. cap. 6. *Inter nonnecum et ipsos per Virilibus portionibus dividantur*.

VIRIO

IOEA. V. supra *Viria* 1.
IOSVS, *Virosus*. Gloss. Gr. Lat.
 (S. *Andreas*, *Fortis*, *virilis*, *Vi-*
osus. Quae vox postrema deest in
 lito. *Viriosus*, *viribus subnixi*, in
 Glossar. Sangerm. num. 301. Gloss.
 id. *Viriosus*, *austerus*. Papias: *Vi-*
osa pectora, *fortia*, *a viro*. lo. de
 inua: *Virosus*, *a vires dicitur*, *vi-*
ibus plenus. V. *Virosus*.

IPOTENTES, Feminae nubiles,
 uibus nubere licuit, dicuntur in
 synodo Romana an. 826. c. 29. Fe-
 minae vero, quae habitum religiosum
 us velamen obtinens religiositas su-
 ceperunt, cum essent *Viripotentes*,
 einceps viro sociari non permittan-
 tur; sed eligentes Monasteria regula-
 riser vivans, aut in domibus susce-
 ptum habitum caste observant. Hinc
 mendandae Glossae Ildori: *Virops*,
 nae jam opas habeat viro. Leg. *Vi-*
rops: quod jam viderat Graevius.

IRSCVM, vt infra *Wreckum*. Le-
 ges Norman. apud Ludewig. to. 7.
 Reliq. MSS. p. 186. In casuscuque
 terra *Viriscum* fuerit applicatum, do-
 minus feodi, cum ad ejus notitiam
 perveneris, illud in litore, vel juxta,
 prout commodius videris faciendam,
 salus debet facere custodiri.

IRISSARE, *Viriliter agere*, vel *vi-*
riliter superare. lo. de lanua. *Faire*
vertueusement, ou *savoir*, in Gloss.
 Lat. Gall. Sangerm.

IRITA, Nupta, viro conjuncta.
 Guibertus in Vita sua lib. 1. cap. 13.
Quid virgo inexte sub aeno, quid
vidua studio jam possibilibus peregerit,
cogitauerit, dixerit, etc. Vbi de ma-
 tre sua loquitur.

IRITANVS, *Viritim distributus*,
 apud Festum.

IRITEVM, *Genus potionis*, Papias,
 apud Aegyptios scilicet vel Alexan-
 drinos, cujus meminit Gregorius
 M. lib. 6. Epist. 37. apud quem *In-*
ritheum editum, (locum vide in
Cognidiam) illud forte, de quo S.
 Hieronymus de Vita Clericorum,
 cum palmarum fructus exprimantur
 in liquorem, coctisque frugibus aqua
 pinguior coloratur.

IRLENDINVM. Charta an. 1054.
 inter Instr. to. 6. Gall. Christ. no-

vae edit. col. 177. *De ipsis patuen-*
tiis, et de ipsis boscis, et Virleudinis,
et palude, et cum ipsis expletiis, etc.
 Leg. forte *Molendinis*. V. *Virideria*.

IRLINGOSVS, Loquax. Andreas
 Aulac Regiae Capellanus in Amato-
 riis: *De mulieribus Virlingosis. Est*
etiam omnis femina Virlingosa, quia
nulla est quae nonis suam conspiciere
linguam, etc. Vox forte formata ex
 Psalmo 139. *Vir linguosus non diri-*
getur, etc.

† **IRLINGVS**, quarta pars sextarii.
 Germ. *Dietsling*, in Sent. cur. Ar-
 gent. a. 1514. V. *Vierlingus*.

† **IRMILIVS**, coccineus, V. in *Ver-*
miculus.

IRNA. Chron. Vormat. apud Lude-
 wig. to. 2. Reliq. MSS. p. 174. *Al-*
ter quidam (Iudaeus) cum haberet
fastorem et sibi fila pretiosa non con-
sideret in cistula conclusa, ita tamen
ut necessaria inde sumeret, qui Iudaei
intelligens simplicitatem, tandem glo-
nam filarum per Virmam voluit cistu-
lae, quousque vix aliquid remaneret.
 Leg. forte *rimam*.

IRNELLVS, modus agri. Chron.
 Andrense to. 9. Spicil. Acher. p. 379.
Dedi . . . sex Virmellos terrae quas
tenebat Fulboldus, et boscum quem
dedit nobis Emma Vicecomitissa. An
Iornellos? V. Iornale.

IROQ, Baro, tanquam a *vir* deduc-
 tur vocabulum ipsum *Baro*. Occur-
 rit in Charta Sancio Willelmi Vasco-
 niae Comitris pro fundatione Mona-
 sterii S. Petri Generensis apud Mar-
 cam in Hist. Beneharn. V. *Varo*.

IROLA, a Gall. *Virole*, Victorius
 annulus, victoria fibula. Arrestum
 Parlamenti an. 1302. ex Regesto
 Olim fol. 106. *Garuitores pomelo-*
rum, pandarum, capellarum, Viro-
larum, etc. Litterae Humberti II.
 an. 1347. to. 2. Hist. Daph. pag.
 567. col. 1. *Maciae marescallorum*
erant operatae argenteo, et servientium
cum tribus Virolis argenti.

VIROMANDENSIS MONETA. V.
 in *Moneta Baronum*.

VIROPS. V. *Viripotentes*.

VIROSVS. (1) Potens, fortis, *vir-*
ditus. Fridegodus in Vita S. Vuil-
 fridi c. 50.

H h h a

Sufce.

*Suscepi vacuās Aethiops Virus
habeas.*

Alias *virus* φιλανδρον Ignat. V. *Virus*. (2) A Virus, Venenatus. Praefatio ad Charrul. cui titulus *Agnus* in Tabul. S. Petri Carnot. *Propter invidentium Virosa verborum jacula.*

† **VIRPIENS**, qui alteri ad evictio-
nem tenetur. Ch. a. 1162.

VIRPISCERE, Possessionem rei ali-
cujus dimittere, deferere. Placitum
an. 1119. inter Probat. to. 2. nouae
Hist. Occitan. col. 411. *Dono, foluo,
Virpisco omnipotenti Deo, et aitari
S. Salvatoris Gellonenfis coenobii, etc.
V. Gaerpire.*

VIRSCARA. Consuetudines Arkenfes
an. 1931. In Tabulario S. Bertini:
*Qui Virscaram bannitam pugnando,
vel pugnare volendo, temere pertur-
bauerit, tres libras emendabit. Leg.
Virscara. V. in hac voce, et infra
Virscarna.*

**VIRSIONENSIS MONETA. V. in
Moneta Barorum.**

**VIRTEVELLA, vt Vertuella. V. Ver-
tibella.**

**VIRTICA MARINA, οκαλαμη, in
Gloss. Lat. Gr. Vulcanius emendar,
Vrtica marina, οκαλαφι.**

**VIRTVOSE, Honesse, fortiter, ex
Gloss. MSS. apud Vossium lib. 4. de
Vitiis ferm. cap. 36. V. Viruosus.**

VIRTVOSITAS, Virtus, honestas.
Cassari Annal. Genuens. ad an. 1162.
apud Murator. to. 6. col. 281. *Ar-
chicancellarius vero pietate commotus,
capellannum suum dominum Ricardum,
virum quidem omni Viruositate prae-
clarum, laudum misti.*

**VIRTVOSVS. (1) Virtute praedi-
tus, probis moribus, Gall. Ver-
suenx, apud Ludewig. tom. 5. Re-
liq. MSS. p. 320. V. Vertuosus.**
(2) Honestus, laudabilis. Charta
Caroli V. Reg. Franc. an. 1372.
tom. 5. Ordinat. p. 582. lin. vlr.
*Nos attenta Viruosa et commendabili
fidelitatis constancia, qua disti Con-
sules et habitatores diste ciuitatis S.
Flori, etc. V. Viruose. Occurrit
alia notione in Virtus I. VIRTVO-
SISSIMVS, Epithetum Ludouici
XI. Franc. Reg. in Charta an. 1479.*

ex Tabul. Cartusiae de Bala-villa.
Datum Indict. XI. regnante Ladovico
Viruosissimo Francorum Rege.

VIRTVS. (1) Vis, violentia.
Magister in Glossis: *Vgn, vna.*
Alibi: *Vim, virentem.* Pactu-
gis Salicae tit. 35. §. 5. *Si qui
tum per superbiam aut per
tutem a Gratia tulerit, . . .
tam suam redimat.* Vbi Lex S.
tit. 34. §. 5. *Si quis hominem
ligatum per Vim tulerit Gratia.*
Eadem Lex Salica tit. 14. §. 10.
*quis cum ingenuis pueris per Vm
moechas facit.* Lex Almaria
§. 2. *Si vero per Vm
prior de Ecclesia abstulerit, etc.*
*Nam si per Vm servus bo-
ris, etc.* Editum Chloam II.
gis in Synodo Parisensi V. ce-
lis Deo sacratis: *Quicumque
Virtutem, aut per quemlibet
nem ipsas detraxere, aut sibi
jugum praesumpserit sociare.*
VIRTVOSVS, qui virtus
in Vita S. Theodardi Archiep.
bon. *Vi colaphizaretur . . .
xat uno idu Virtuosus hominu.*
land. Parau in Chron. Tarou
Murator. to. 8. col. 234. *Ex
fuit quidam prudentissimus
Zungus, campio Viruosus et p.
etc.* Elmham. in Vita Henr.
Reg. Angl. cap. 6. p. 12. *Max
ejus non multum nesculosa coram
mencia, multa tamen fortitudi-
nabiliter Viruosa.* **VIRTU-**
VIRI, Strenui, viri magno
que animo, Gall. *Valenreux.* Cir-
Angl. Th. Otterbourne p. 227.
*terim Rex, commendatis flus
majori London et ciuibus, et in
London positis, cum Virtutum
persequi statim dominos sapientis*
(2) Miraculum. Marthaeus 14
*surrexit a mortuis, et idel Fmci
operantur in eo.* Marc. 6. *Et
poterat ibi Virtutem vllam facere
paucos infirmos, impositis manib.
curauit.* Hist. S. Apollinaris
Faciens multas Virtutes in vrb.
Iesu Christi. Marcellini et Felsi
Libellus precum p. 73. *Per quod
divinas Virtutes operatus est non
tum in Sardinia, sed in ipso*

nascer exiliis: usque adeo ut cum inuersari magnum dicerent, cum Apolicas per eum Virtutes fieri negare non possent. P. 74. Et in nomine huius Virtutes operatus. S. Hieronymus Epist. 84. *Viri Apolloniam signorum atque Virtutum.* 3) *Copia, vis hostilis*, in Gloss. iasp. Barthii apud Ludewig. tom. 3. reliq. MSS. p. 19. ex Hist. Palaeit. *Maxima vero Virtus illorum veniebat esse.* Tudebodus lib. 4. cap. 18. *de Bello Hierosol. Postquam venit maxima Virtus illorum, quae erat vero, acriter inuosit nostros.* Occurrit passim apud Scriptores sacros. Mal. 135. *Et excussit Pharaonem et Virtutem ejus in mari rubro.* Ex alibi. 4) *VIRTUTES*, Angeli, ex secundo Angelicae hierarchiae gradu, quorum est ex procurare omnia, quae ad religionem spectant in communem, per quos signa et miracula fiunt in mundo, inquit Rabanus lib. 1. de Vniu. cap. 5. et ex eo Papias: *Inest etiam in eo nomine quaedam fortitudo, datus efficaciam inferioribus spiritibus ad exequenda diuina ministeria*, ait S. Thomas 1. part. q. 108. *Idcirco lib. 7. Orig. c. 5. Virtutes, Angelica quaedam ministeria prohibentur, per quae signa et miracula in mundo fiunt, propter quod et Virtutes dicuntur.* S. Hieronymus Epist. 17. *Denique etiam Iosephum . . . afferere illo tempore, quo crucifixus est Dominus, ex adytis templi Virtutum caelestium erupisse voces dicentium, etc.* (5) *VIRTUTES*, pro Reliquiis Sanctorum. Formula 174. apud Lindenbrogium: *Es aliud de ista causa in nullo non re-debeo, nisi in iusto et idoneo sacramento per hunc locum et Deum altissimum, et Virtutes Sancti illius.* Tabularium Carrofsense, apud Besium pag. 156. *Quo dedicato, coepit conqueri Imperator cum Domino Apostolico et Duce Rugerio de Virtutibus Sanctorum, etc.* (6) *VIRTUTES*, iura, priuilegia. Charta Ludouici Reg. filii Bozonis pro Episcopo Gratianopolit. an. 894. apud Baluz. to. 2. Miscell. p. 156. et Chorier to. 2. Status polit. Delp. p. 19. *Sancimus*

ut ipse Ysahac ejusque successores nullo contradicente in praedicta ecclesia cum omni ejusdem loci clero teneant, possideant omnes Virtutes quas mater ecclesia perpetim videtur habere in omnibus ecclesiasticis ordinibus, christina videlicet in Domini coena benedicendo, poenitentiam peccatoribus dando, etc.

VIRTUTIFER, Potens, efficax. Mirac. S. Galterii saec. 6. Bened. part. 2. pag. 324. *Hic de Dei misericordia, et famuli sui Virtutifera confusus potentia aduenit, etc.*

VIRTUTIGENA, cui est ingenta virtus. Glaber Rodulfus in Vita S. Guillel. Abb. Diuion. in Praefat. *Ideo communem fidelium Virtutigenam obseruamus charitatem, etc.*

VIRVICARIVS SERVVS. V. in Berbix 1.

VIRULE, Venenum, Papias, ex voce virus.

VIRVS, *irvus*, in Gloss. Lat. Gr. *Visis, irus*, in MSS. Sangerm.

VIS. (1) Manuopera, manuum opera. Charta ann. 1338. *Tandem tenentur ad construendam domum pastoris satis commodam, sicut et ad Vim, ut aiunt, et veduram materialium, pro aedificanda vel reparanda ecclesia et domo pastoralis, mediante refrigerio moderato.* (2) Cochlea, Gall. *Vis d'un pressoir.* Inuentar. an. 1476. ex Tabul. Flaurat. *Item plus in eodem stabulo unum torcular vini . . . cum uno anulo et una canilla ferri, existentibus in uno foramine vnius Vitis disti torcularis pro torculando vindemiam tempore vindemiarum.* Hinc emendanda Acta S. Angeli tom. 2. Mat. p. 62. *Arcaeque praedictas praulisti argentarii clavis et Viribus ferris fortiter simul affixerunt et cooperierant.* Vbi legendum est *Vicibus*, ut *Vicis* pro *Visis*, in Miraculis S. Antonii de Padua to. 2. lun. p. 738. *Cujus lingua erat modicum prominens extra guttur et breuissima, ad modum Vitis torcularis rectora, sic quod videbatur intuenti bianda et rugosa.* Ejusdem originis est. (3) *VIS*, pro Turris, cujus scalae in modum cochleae spiratim sunt circumductae, Gall. *Escalier à vis*, Chron. S. Perri

Viui apud Acher. to. 2. Spicil. p. 758. *Per claustrum ecclesiam introitus, et in Visem (l. Vicem) quae ad defendendum in eadem ecclesia est, ascendit, et ostium post se clausit. Invenitur supra laudatum: Et in quadam camera quae est in superioritate praedicti castri prope Vicem per quam ascenditur et descenditur in eodem castro. V. Vicia.* (4) VIS LAICA, in Charta Edwardi I. Reg. Angl. an. 1298. apud Kennett. in Antiquit. Ambrosd. p. 335. *Praecepimus quod omnem Viam laicam quae se tenet in ecclesia de Bokenhall quo minus idem Episcopus officium suum spirituale ibidem exercere possit, sine delatione auereres ob eadem . . . praedicti Iohannes, Gilbertus, Iohannes, etc. qui se Vi laica in eadem ecclesia tenuerunt in adueniunt tunc ibidem se alibi transmutarent, et confestim post discessum suum ab ea, aggregatis sibi aliis malefactoribus se in eam Vi armata iterato intruderant.* VIS MAGNA ET PARVA, seu Ad magnam vim et parvam: Formula, quae crebro reperitur in Chartis, quae agunt de feudis vel Castellis redditibus, id est, quae vassalli reddere domino superiori tenebantur, seu is vellet ea ingredi cum mediocri comitatu, ad parvam vim: seu cum maiori comitatu, ad magnam vim, vti colligitur ex Inuenter. Chartar. Reg. an. 1482. fol. 116. *Promittis (dom. de Vitiaca) dominum Regem in suis castris recipere in magna et parua comitiva. De anno 1230.* Ea notione has voces intelligi debere pluribus docuit Cangius in Dissertat. 30. ad Joinuillam p. 352 353. V. in Feudum, Fortis 2. et Reddere. (9) Procurator, actor, qui alterius auctoritate et nomine agit. Charta Guillelmi Aurel. Episc. an. 1253. ex lib. albo Episc. Carnot. *Novoritis quod cum Praepositus Carnotensis seu Vis nobilis domine M. Comitissae Carnotensis res Iohannis Collinabei et Petri dicti Sequare cepisset et captas detinueret, etc.* Eadem leguntur in Charta praedictae Comitissae ejusdem anni ibid. *Cum praepositus noster Carnotensis seu Vis nostra, etc.*

Infra *Mandatum* dicitur. V. in hoc voce num. 3. (6) Sollicitudo, con-Testam. Iohannis Fabri Carn. Episc. an. 1390. *De quibuscumque aliis scripturis modicam Viam seu quod sancta rusticitas omnia pium habet.*

VISA. (1) Vox jurisdictionis ecclesiasticae, a formula in his litteris approbationis vizata ducta origo. Expositio compend. benefic. fol. 1. *Possessionem praecedere debet Ordinis collatio, aut signatura Papae in Ordinarii approbatione quae Vis dicitur.* (2) † Inspectio, in Ch. M. a. 1326.

† VISAGIVM FALSVM, lrum, Arest. a. 1330.

VISAMVM. V. supra Bisamum.

† VISARE, collineare, dirigere. Gall. *Viser.* Ch. M. a. 1355.

VISATVS. Charta ann. 1131. apud Calmet. inter Probat. Hist. Lor. to. 2. col. 292. *Ecclesia beati Leonis quae est in insula Leodii, annuatim talonem de foro Visati, per eam traditionem. Nomen loci proprium.*

VISCARE, *Visco implicare, circumcorripere*, in Gemma. *Viscum* occurrit apud Ovidium Art. am. lib. 1. v. 391 et Plinium lib. 9. Epist. 30. V. *Viscarius*.

† VISCARIA, i. q. *Viscaria*, in Ch. a. 1265.

VISCARIVM, Viscus. Epist. Leoberti Abbat. S. Rufi apud Mart. to. 1. Anecd. col. 332. *Ego judicium cum viris feminae habitans, Fecit non deest Diaboli.*

VISCARIVS, qui visco aves capere, *accipitor, aucupator*, in C. Gr. Lat. ibid. *Accipitor, visco aucupator, viscam et viscat.*

VISCARNA, vt supra *Versoria* quomodo etiam legendum videtur Charta Caroli Comit. Flandr. an. 1125. ex Tabul. S. Bertini: *Dedit eodem Theinardo quia de placito quae ad scultorum pertinent, non haberet placitum ad Viscernam Abbatem neque per Scabinos inde iudicari. Viscara.*

VISCCELLVS, Vinarium. V. *Cephalus* VISC

SCERABILITER. (1) Ex animo. Chron. Trudou. ad ann. 999. apud Acher. tom. 7. Spicil. p. 348. *Ade-lardus . . . familiam ecclesiae nostrae Viscerabiliter dicitur dilexiss.* Litterae Edwardi II. Reg. Angl. an. 1307. apud Rymer. to. 3. p. 12. *Ob specialem affectionem quam ad praefatum genitorem nostrum et suas Viscerabiliter habuistis.* Vita S. Wolbodonis to. 2. April. p. 862. *Spondens Viscerabiliter quod si spatium sibi daretur, cuncta quae abstuleras ex integro restitueret.* V. *Viscerosus.* (2) In intimis visceribus. Charta Imberti Episc. Paris. apud Marten. to. 1. Ampl. Collect. col. 417. *Quando diuini cultus studio Visceraliter percellimur.* **VISCERATIM**, eadem notione. Testam. Caroli Ducis Andegau. Reg. Sicil. an. 1481. inter Probat. Comment. de Comines tom. 3. pag. 245. *Pro amore quem ipse dominus Rex noster testator habet et Visceratim geris erga ipsum (dom. Dalphinum.)*

VISCERALIS, intestinus, in Epist. Hincmari Rem.

VISCERARI, Intimis visceribus seu praecordiis commoueri. Charta Wilegerni Episc. Argent. apud La Guille Hist. Alsat. inter Instr. p. 9. *Vnde nos congratulantes hujus viri sanctae deuotioni et illorum glorioso proposito, Viscerati caritate et pietate, commoti deuotione promptissima, . . . ut ad ipsum monasterium . . . privilegium conscribere vel confirmare deberemus.*

VISCERATIO, διακομήν xπίου, in Gloss. Gr. Lat.

VISCERIVA. Chartam an. 1193. apud Cencium inter Censu Ecll. Rom. subscribunt Petrus de Cencio dom. Papae *Viscerius testis: Paulus Malagromensis dom. Papae Viscerius: Petrus Roberti similiter Viscerius testis.* Infra in alia Charta legitur, *Viscerius.* An pro *Visserius*? V. in hac voce.

VISCEROSE. (1) Ex animo, in Ch. a. 1382. (2) In intimis visceribus, in Lit. remiss. a. 1353.

VISCEROSVS, Intimus, sincerus, in Litteris an. 1394. apud Acher. tom.

6. Spicil. pag. 102. **VISCEROSIVS**, ex animo. Charta an. 1418. apud Lobinell. to. 3. Hist. Paris. p. 477. col. 3. *Ipsosque in sacrae religionis nostrae obseruantia laudabili Viscerosus consonere . . . complentes, etc.*

VISCIDE, Fortiter, in Gloss. MSS. ad Alexandrum Iatrofoph.

VISCIDVS, Viscosus. Gariopontus lib. 1. c. 6. *Haec causae nascuntur de sanguine Viscido*, id est, amaro. 1. edit. habet *inscido*. Papias: *Musceum, medium, viride, Viscidum. Viscidum acetum*, apud Theod. Priscianum lib. 1. c. 2. Compar. *Viscidiores cibi*, apud eund. de Dietet. cap. 18.

VISCOSITAS, Viscus, gluten, Gall. *Viscosité*. Arnaldus in Rosario MS. lib. 2. cap. 3. *Propter contritionem et affationem ad ignem diuiduntur partes ligatae a Viscositate quae est in corporibus.*

VISCOSVS. (1) Fragmentum Petronii p. 15. *Solebat sic coenare quomodo Rex apros gausapatos, opera pistoria, Viscicos, pistoros.* Vocem diuidit Schefferus locumque sic restituit: *Opera pistoria, auis, cocos.* Vbi *avis* pro *anes* more haud infrequenti. Ipsum consule in Nois ad hunc locum. (2) *Visco* S. Fiacrii, Gall. le sic de S. Fiacre, laborans. Est autem cancri genus, carnosus partibus adhaerere solitus, primo calli instar durescit: dein callus in pus conuersus, proximas partes sensim depascitur. Vita S. Fiacrii saec. 2. Bened. pag. 600. *Septem peregrini de S. Dionysio venientes, cum non longe essent a monasterio S. Fiacrii, dixerunt quatuor ex illis: Eamus ad S. Fiacrium. Reliqui vero tres dixerunt: nos Viscosi non sumus, non habemus necesse ire ad eum, ipse non habet peregrinos nisi Viscosos* *Ite Viscosi ad medicum Viscosorum.* V. *Vnduosus*.

VISER, Hippegus. V. *Huiffierium*.

VISERIA, a Gall. *Visère*, Specula locus vnde visus patet. Echanguette. Charta an. 1370 *Pro faciendo et accedendo etiam murum cum duobus Viseriis super barrum vetus.* V. *Visorium*.

fortium. Hinc **VISERIA**, Cassidis conspicillum, vulgo *Visere*. Comput. an. 1336. to. 2. Hist. Dalph. pag. 326. col. 1. Item duos bacignos cum *Viseriis*, II. fol. vi. den. gr. Mirac. B. Ludouici Archiep. Arelat. apud Stephanor. to. 10. Fragm. Hist. pag. 310. *Fuit percussus quadam sagitta magnae balistae quae infra Viseriam cassidis intravit.* Chron. Petri Azarii apud Murator. to. 16. col. 308. *Volens videre castramenta partis Gibellinae et qualiter procedebant, leuata Viseria barbatae, etc.* V. in *Visus*.

VISERIVS. V. supra in *Viserius*.

† **VISIA**, aspectus in Inquisit. foresti Britolii.

VISIBILITAS, Forma, sensus, apud Terrull. lib. de Carne Christi cap. 12. *Visibilitas per carnem.*

VISIBILITER, Aperte, in Charta an. 1379. apud Ludewig. to. 6. Reliq. MSS. pag. 504. *Vtuntur praeterea S. August. de Gen. ad litt. cap. 6. et S. Paulinus Epist. 20. ad Delphinum.*

VISILLIS. Testam. Guidonis Comit. Niuern. an. 1239. to. 1. Macer Insulae Barbarae pag. 152. *Es quod in parte quam habeo in decima sancti Pauli juxta Visillis, ponatur et assignetur dictum anniuersarium.* Mendum esse facileprehenditur; at non ita in promptu est emendatio.

VISINANCIA, Vicinia, Gall. *Voisinage*, Ital. *Vicinanza*. Memoriale Porest. Regienf. ad an. 1260. apud Murator. to. 8. col. 1122. *Et die altera omnes Regini fecerunt consalones cuiuslibet Visinanciae; et fecerunt processiones circa ciuitatem, etc.*

VISINIA, pro Byssina, in Charta Rudelindi Episc. Dumienfis aerae 1016. apud Ant. de Yezep in Chron. Ord. S. Benedicti to. 5. et inrer Conc. Hisp. to. 3. pag. 184. *Indumenta Sacerdotum et leuitarum . . . auro texta, Visinia, purpurea et linea.*

VISINOCHEBERIS, pro Synochia. V. *Febris* et *Synochus*.

VISIO. (1) Vide infra in *Visus*. (2) † Prospectus in domum vicini. Arest. Parl. Paris. a. 1275. (3) † Intentio in scopum, in Ch. a. 1300.

VISIONES, Theorematia, Ant. Augustino, Gr. *Θεωρημα*. Iustinianus in 2. Praefat. Digest. *Et in partibus in quibus in perfectissimae Visionis expositae veterum fuerant, quod perscrutatum in eas fuerat spem, ut diuidere ac separare, penitus erit inutile.* Vide Pancirol. lib. 1. Theorem. variarum lect. cap. 77. et Lexicon Caluini.

† **VISITANTIA**, praestatio, quae orioni fiebat, aut a peregrinantibus, aut propter visitationem infirmorum. Tabular. S. Flori.

† **VISITARE**, frequentare, in Sum. a. 1534.

VISITARIUS, vt infra *Visitar* Monachorum. Charta an. 1315. apud Lobinell. to. 3. Hist. Paris. pag. 321. col. 2. *Vna cum . . . fratre laico coepellano dicti Visitarii, etc.* Item legitur *Visitatoris*.

VISITATIO. (1) Penetrationis species: ita appellata, quod reuerenti Dominos suos identidem visitarentur cum xeniis aut muneribus quod postmodum in praestantibus necessariam abiit, et in Gallis *Sabbatici* nomine innotuit. Orig. Irenensis Monasterii pag. 39. *Vilius autem debet dare, sicut omnes illi nostri debent, piscem magnam pro 5. solidorum ante Natale Domini, quod vocatur Visitatio.* Pag. 40. *Rostici autem, qui habent scopos, seruiant diem in ebdomada, et qui b. midium in secunda, vel censum domini, et Visitans villicum semel in anno. H. est, jus visitationis praestant.* Pag. 47. *Villici, qui sub se habent homines seruientes, ex diurnalibus, primum Visitationem accipiunt, debent dare pisces singuli quinque solum, alii autem non; sed secundum rationem cuiusque constitutionem: nam ibi qui multos habet Visitatores, et quos nullus possunt coequari. Verus Chama ibidem p. 65. *Perfolucentem curatim in censum sextum decimum diarium modium aeneae, et siliquarum ardi, et in festinitate S. Thomae 4. s. lidos ad Visitationem.* (2) **VISITATIO IMPERATORIS**, Praetorio, quam a vassallis et reuerentibus exigebant Domini, cum ab Imperatore*

ore ad curiam euocabantur auxilium in bello per se, vel per milites suos praebituri: *Auxilium pro eundo ab Imperatorem* alibi dicitur. V. *Auxilium*, col. 497. Litterae anni 1239. Hist. Dalph. pag. 64. *Est de iure imperii, ut principibus ecclesiasticis venientibus ad curiam de speciali mandato et pro seruitiis imperii, ab eis qui tenent regalia ecclesiae suae in subventionem congrua debeat prouideri.* Charta ejusd. anni ibid. *Præcipiendo quantum pensata liberalitate, quam olim modo pro nobis exhibuisti, in hoc actio ipsi Archiepiscopo in centum libris Viennensibus pro tunc data D. Imperatoris ad requisitionem ejus ei totaliter satisfacere prececlatis, ne nam D. Imperatoris et nostram et penam oppositam incurrere valeatis.* Quae praestatio nomine *Visitationis* significatur in Charta an. 1292. ibid. pag. 63. col. 2. *Nos ex certa scientia et plena deliberatione, primo a petitione subventionis seu iuvaminis per clericos et cives civitatis nostrae Diensis, ratione Visitationis Imperatoris ut Regis Alamanniae, pro utilitate nostrae Diensis ecclesiae, ut taliter nobis debeat et debiti auctoritate ejusdem privilegii et privilegiorum ecclesiae nostrae Diensi ab Imperiali almine concessorum desistimus.* (2) *Peregrinatio*, ut videtur, seu emolumentum quod ex fidelium peregrinationibus sacerdoti obuenit. Charta Adonis Episc. Paris. an. 1205. ex Chartul. ejusd. Episc. fol. 53. *Licet autem priori et monachis in loco praedicto, si voluerint, aedificare capellam, . . . salvo in omnibus parochiali jure presbitero S. Petri de Gouessa, scilicet quod idem presbiter habeat Visitationes, confessiones, sepulchras, etc.* Tabul. Episcopat. Amian. an. 1281. *Habebis curatus gravita quae sequuntur: videlicet oblationes confessorum, Visitationes, vinctuarum, etc.* Nisi sit praestatio tunc pro *visitatione* infirmorum exolvebatur. (4) † *Solemne Sacramentorum.*

VISITATOR, Episcopus, qui in locum alterius Episcopi demortui, vel propter crimen a communione su-

spensi, aut remoti, a Metropolitano, vel Summo Pontifice, mittebatur, ad obeunda in ea dioecesi Episcopalia munera, donec alius Episcopus ordinaretur, cujus electioni interesset. Vide Gregorium M. lib. 1. Ind. 10. Epist. 19. 20. 21. 27. lib. 3. Epist. 11. lib. 4. Epist. 13. 14. 20. 21. lib. 5. Epist. 21. lib. 6. Epist. 16. lib. 7. Ind. 2. Epist. 25. 26. 91. lib. 11. Epist. 16. Formulas antiquas Promotionum Episcopaliū editas a Sirmondo ad calcem 10. 2. Concilior. Galliae, et 10. 8. Conciliorum Labbeanae editionis, Form. 1. 2. 3. et seqq. Aliam descripsit Baronius Iohannis II. PP. an. 534. n. 49. exaratum, pro *Visitatore* dando Ecclesiae, cujus Episcopus ob crimen remotus fuerat. Ejusmodi *Visitationum* officium accurate perstringit vetus Formula electionis Episcopi in Spicilegio Admariano 10. 8. pag. 195. *VISITATORES* in Monasteriis, qui in Capitulis Prouincialibus deligebantur, qui Monasteria visitarent, in Monachos, atque adeo in ipsos Abbates inquirerent, horum delicta emendarent, multas pro ipsis delictis et poenas monasticas irrogarent, etc. Caesarius lib. 1. de Miracul. c. 1. *Visitatio est disciplinae conservatio: duo enim primitivi Patres instituerunt ad vitiorum correctionem, et caritatis conservationem, videlicet generale Capitulum, et singulis annis Visitationes domorum.* Chronicon Montis-Sereni p. 195. *Gosfridus Monachus, quoniam in Ordine Cisterciensi usitata res est visitatio, modum ejus solum esse asseruit, ut singuli fratrum jurati dicerent veritatem de omnibus, quae vel a Praeposito, vel ab aliis in Ecclesia sua fieri certum esset.* Sed cum ejusmodi Visitatores, sub praetextu et obreptu visitationis, Monasteria gravibus expensis premerent, seu longiori mora, vel sumtuosis, quas sibi administrari curabant, epulis, vel denique numeroso comitatu, interdum et ab iis pecunias extorquerent, cautum deinceps Constitutionibus Gregorii IX. Nicolai IV. Benedicti XII. et aliis, quae habentur post Chronicum Casinense

finense adit. Brolii, ne Monasteriis et locis visitatis onerosi et graves existerent.

† VISITATORIVS, ad visitatorem pertinens, l. 7. Collect. Hist. Franc. p. 64.

† VISIVVS, ad facultatem videndi pertinens, t. 2. Sept. p. 437.

VISMERIA, Viminetum, virgerum, locus vininibus confusus, Gall. *Oze-raie*, Lemouicibus *Vismiere*, Obicuar. S. Geraldii Lemouic. fol. 33. *Quem censum nobis assignauis in et super quibusdam vinea, Vismeria, et orto seu leza ejusdem Guibelmi.* Charta ann. 1519. *Petrus Aureys . . . confitetur se tenere quandam leuam continentem unum giornale hominis suum in territorio deu Minades inter terram Ioannis Quiffors et Vismeriam magistri Iohannes Lanys. V. Vinus.*

VISMETVM. V. supra in *Vicinus*.

VISOLA. Statuta Monast. S. Claudii ann. 1448. p. 74. *Recipere debet quinque Visolas ultra suam praebendam.* Ibidem p. 82. *Tenetur idem pisanteriarius ministrare . . . in die Iouis sancta cuilibet ex praedictis Religiosis tres Visolas.* Legendum *Rosola*, Placentiae species, a colore rubicundo sic nuncupata. Vide ibi.

VISON, Bison, genus bouis siluestris. Acta S. Ferreoli tom. 3. lun. p. 15. *Siluester adhuc cum locus esset, Vison ibi fera repersa est.*

VISORES. (1) Testes, qui rem actam viderunt, eique interfuerunt. Formulae vet. secundum Legem Roman. c. 30. *Sed postea taliter in jam dicto loco ipsi illi iudicatum fuit, ut in nos 30. apud homines 36. manu 37 in Ecclesia ista. in loco nuncupante illo, coniarare debeat, apud homines Visores et cognitores, eo quod ille quondam malo ordine suer eum venisset, etc.* Cap. 31. *Similiter testes sibi similes Visores et cognitores, etc.* Verus Notitia apud Perardum p. 60. *Affirmantes, se habere plurimos et veraces atque Visores testes, qui hac ita verum esse sciens, etc.* Tabularium Regulae ad Garumniam: *Visores et testes huius negotii fuerunt, etc.* Hinc formula saepe frequens di-

plomantibus adscripta: *Hic me Videmus et audierunt, etc.* V. *denes*.

VISORII TESTES, eodem significatu. Vin. S. Leonis PP. rom. 2. April. p. 662 et Murator. rom. 3. p. 296. *Cujus rei testes Visori, a muraeque ad maximum causi illius dicuntur existisse.* (2) Qui inspicendi, ne *nostra* fierent, facti erant a Rege. *Matthaeus an. 1135. Quod nefandi genus adeo fuerat execrabile, quod si alicujus filium, quem esse petro stiebant, a longo conspiceret, et vestium in eo prohiberent, sine fine non, ut eam sine merito redire potuissent.* (3) Qui ad tenenda inspicenda dolebat sunt. V. *Visa*.

† VISORIA, cassidis conspectus. Gall. *Vifere*. Ch. 2. 1294.

VISORIVM, Locus unde visus. Senator. lib. 5. Epist. 43. *Ab theaurum quasi in vnum iudicium Visoria. V. Viseria.*

† VISPIA, domus episcopalis, a. 1194.

VISPILIATOR, *τρυπητής*. Gloss. Lat. Graec. Alio. Lat. *τρυπητής*, Sepulcri *Vispiliator*.

VISPILIO, Terforium, Gall. *spilon*: quae quidem vox Germanata a *Gospilon*, vulpeculae cauda vulpeculae, quod terforia plerumque ex caudis vulpecularum fierent. Flea lib. 2. §. 9. *Prodest etiam boues de tergere cum Vispilione, eo quod hinc se lambunt.* V. *Vespila*.

VIS-ILLVS. V. supra in *Vespila*.

† VISPILIATOR, grassator, et spoliator. in Ch. Mf. a. 1294.

VISSIVM, *βδίσμ*, in Gloss. L. Flatus ventis. MSS. Reg. *bissum*; Sangerm. *Vifo*: c. *Bdew, viso*; vbi Reg. *bisso*, p.

VISTA. (1) Prospectus in vel tenementum vicini. Litterae concessae Barcinonensibus a Rege Aragon. ann. 1283. MSS. *mo potest habere Vissam in alia nisi primo aspiciat super nos suam.* (2) Locus unde visus. Prouincialibus *la Vissa*. laquit.

268: ex Schedis Praef. de Mazaugues: *Et a Berbegal usque ad Vistam non videtur totum Chaucum. V. Visura.* 3) In Charta an. 1295. ex Schedis Praef. de Mazaugues: *Non possis . . . aliquid novi facere, aliquid fortissimum vel tenere vel habere, nec castellum in Vistā monasterii.* Id est, si fallor, intra monasterii districtum, territorium. (4) Colloquium, congressus. Litterae Philippi III. Reg. Francor. apud Rymer. tom. 2. p. 152. *Speciales nuncios destinavit cum potestate plenaria tractandi de faciundo Vistā seu colloquio de nobis et eodem Rege super pace perpetua.* Infra: *Existis convenit quod pro Vistā seu colloquio huiusmodi celebrando, nos apud Monsem Marcianum, idem autem Rex apud Baionam personaliter erimus.* (5) Inspectio, visitatio, Hispanis *Vista*, Gall. *Visite*. Conc. Terracon. ann. 1329. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 285. *Ne fiant Vistae in monasteriis.* Item, *praecipimus et mandamus omnibus iudicibus et advocatis litteratis, ne conveniant vel intersint alicui Vistae, quae sit vel fiat in monasteriis vel grangiis religiosorum.* V. *Visores* 2. (6) Alia notione. Charta pro Vicario Bituricensi, ex Tabulario S. Sulpicii Bituric. *Similiter de molendinis (habebit) unum molendinum, de Vistis unam Vistam, similiter ex liberis et scannis de sacroio unum paronarium.* Vasis genus significare videtur, ut et apud Limboroh. Sentent. Inquisit. Tolos. p. 67. *Item quadam vice porcanis . . . unam panem et unam Vistam vini ad domum Raymundi sortoris.* Et pag. 161. *In domo praedictae Aymeruardis in Rapihangne vidit duos haereticos, unum qui vocabatur Petrus, cui misit unam Vistam de viso.* Vbi legendum censeo *Iusta*, ut videre est in hac voce; tamen *Viste* pro urna seu vase sepulchrali legitur in Poemate de la guerre de Troyes MS. V. *Urna* 2. (?) † Nota, signum, quod facile videri potest, in Stat. a. 1317.

ISTELLA, apud Bern. de Breydenbach in Itin. Hierosol. p. 218. ubi

de Moyse aquis exposito, pro *Fistella*, ut legitur Exod. cap. 2. 3.

VISTRIGILIVM, σφραγισμὸς ἑλίκης, in Gloss. Lat. Gr. Leg. *Custos sigilli*; ut jam emendavit Vulcanius.

VISUALITER, Manifeste. Chron. Comodoliac. apud Stephanor. to. 2. Fragm. Hist. MSS. *Idem vero serpens obediens praeceptis S. Iuliani Visitaliter evolans et per Pisaniam transiens et nemini ex tunc vocens, arripuit et subintravit gurgites maris Oceani.*

VISVMARIVS, vox Gallica vetus, qua trifolium denotatur, ut auctor est Marcellus Empiricus cap. 3. extremo.

VISURA. (1) Prospectus. Notae obituum in Martyrol. Eccl. Cathedr. Aquis. Ipso die obiit Iohannes Boerli qui reliquit annuatim istius ecclesiae unum omnium annuac censualem ad Visuram Massiliae. Locus pulcherrimo prospectu, qui vulgo *La visto de Marseillo* dicitur. V. *Vista* 1. (2) Inspectio. Acta Iohannis de Organia to. 1. April. p. 203. *Facta fuit Visura et inspectio ocularis cuiusdam arcae ligneae.* V. *Inspectura*.

VISVS. (1) Oculus. Lex Alemann. tit. 61. §. 3. 4. *Si enim Visus tactus fuerit in oculo, ita ut quasi vitrum remaneat, etc. Si autem ipse Visus foras exierit et nullus, etc.* Vbi per oculum, orbem oculorum intelligit. (2) Cassidis conspicillum, ut videtur, Gall. *Visero*. Fulcherius Carnot. in Hist. Palaest. in Gloss. Gasp. Barthii apud Ludewig. to. 3. Reliq. MSS. p. 337. *Vi in Visibus eorum et pectus, etc.* V. *Viseria*. (3) Vultus, Ital. *Viso*, Gall. *Visage*, olim *Vis*. Mirac. S. Humilianae to. 4. Maii p. 409. *Habebat autem Visum valde tumefactum ac inflatum, ita quod oculis humanis nimis horribilis apparebat.* V. *Viseria*. (4) Inspectio. Rogerus Houedenus p. 784. *Sed concedis bene quod capiant de boscis suis quod necesse iis fuerit sine waste, et hoc per Visum forestarii sui, et viridariorum.* Monasticum Anglic. tom. 1. p. 507. *Et similiter de toto anno de bosco ipsius Roberti usque*

usque ad Creyton scilicet per *Visum* fore-
 restiariorum nostrorum. V. *Offensio* et
Visores 2. (5) *Officium* inspectoris
 ejusque emolumenta. Inquesta an.
 129. apud Kennett. in *Antiquit.*
Ambrosid pag. 314. *Certus Visus*
valet per annum 11. sol. et reddit do-
mino Regi pro praedicta hida et certo
Visu x. sol. (6) *Iudicium*, arbi-
 trium. *Charta* an. 1249. *ibid.* p.
 241. *Rex illas xvi. libras et dimi-*
dium marcae ad quas homines . . . in
Pydint . . . nuper talliari fuerant,
assignans ponendas per Visum Hugo-
nis Gargate custodis praedictorum
maneriorum in praedictis maneriis in-
staurandum. (7) *VISVS, VISIO,*
Inspectio rei, de qua litigatur. *Br.*
eton. lib. 4. tr. 1. cap. 16. §. 4.
Necesse est, quod fiat Visus de tene-
mento a juratoribus ut certa res de-
duci possit in iudicium, et quod iura-
tores verum et certum facere possint
sacramentum, et quod perinde possit
iustitarius iustum proferre iudicium.
VISIO, eadem notione, in Regiam
Majestatem lib. 1. c. 9. §. 3. Iudi-
cium Scaccarii S. Michaelis an. 1235.
apud D. Brussel tom. 2. de Vsu feud.
pag. 164. Inducatum est quod duellum
inducatum nullum sit, ex quo nullus
miles suis ad Visionem. *Abud ann.*
1236. ibid. Praeceptum est quod Vi-
sio potest fieri sine militibus in omni
placito, de quo bellum non possit exire.
Chartul. S. Vandreg. to. 2. p. 1904.
Ex parte dom. Regis vobis significa-
mus, quatinus praebiteros propinuos
et loci vicinos fide dignos et non su-
spectos per aliquem decanum vestrum
. . . citari faciatis ad Visionem et
ad assisas. (8) Recognitio scriptu-
rae, ut supra Vidimus. V. in Vi-
dimare. Charta ann. 1294. apud
Lobinell. to. 2. Hist. Britan. col. 21.
Datum huius Visionis factae a nobis
Roberto Macdoniensi Episcopo, etc.
VISORES, qui ad visum tenementi
delecti sunt, apud Bractonum lib. 5.
tract. de Essoniis cap. 14. et in Fleta
lib. 4. cap. 6. §. 1. Vener, in Sca-
cario Normannico an. 1497. Vide
Offensio. (9) VISVS FRANCI
PLEGII. V. Plegius. (10) † Idem
quod Visio 1., in Ch. a. 1358.

VITA. (1) VITA COMMUNI,
 quam Monachi profitentur, qui
 communi vivunt, ac simul ducunt,
 et, ut ait Cassianus coll. 18. cap. 1.
 ex communiione consensu. *Concordia,*
cellaeque ac dimorsoria coram Con-
nobia, vocantur. S. Augustinus 12.
 1. de Morib. Eccl. cap. 31. *Qui ex*
illos miretur et praedict, qui con-
temptis atque desertis mundi huius
ill-cebris, in communem vitam, o-
ssissimam sanctissimamque congrega-
tionem octetam agunt, viventes in co-
tionibus, inlectionibus, etc. Cu-
 sarius Arelat. serm. 17. *Vani*
quis . . . ire ad communem vitam
in societate sanctorum, etc. VITA
 VULGARIS, scilicet Laicorum. 1.
 lib. 1. Capitul. cap. 452. (2) Sy-
 phanus Episcopus Tornacensis Ep. 1.
 de Regula Grandimontensis
Libellus eorum, qui Consuetudinem
continent, non Regula appellatur, sed
Vita. Inde est, quod fuit regula,
quam observans Canonici re-
dicuntur Regulares: sic enim ipse
causa est a Vita, quam profectus, et
cantat Clerici seu Laici Fol.
 (3) VITAE LIBER, *Martyrologia*
 V. in Liber, col. 93. (4) *Proter,*
 in Gloss. Gr. Lat. *ἀντα, vita.*
 in. Leg. forte *ἀντα, vita, etc.*
 (5) *Pensio annua ad vitam, et*
usufructus, ut infra Videri.
Charta an. 1232. ex Chertul. :
Corb. fol. 321. Quem mansum
modo et possidet dominus Hestie de
senours, salua tamen Vita praedicti
Hestae. V. Viagium 2. et Vidu.
 (6) VITA. Tostan. Iohannes Ep.
 Carnot. Episc. an. 1390. *Eus*
cutores) rogo iustine quod papi-
quas Vise sales appellare, eadem
mino Petro Solier, et non aliter
dans, quod meae fraternitates voga-
tur amplius, quod non expedit
qui statum habuit in vita. Fol.
Gesta, annales.

VITALIA. (1) Corporis partes,
 de vita potissimum pender. *Novi*
Specialis de Reb. Sicul. apud Ma-
tor. tom. 10. col. 943. et in N.
Hisp. col. 620. Quam (bipentem)
cum idem Guibelmus requireret, et
gerius solum educens ex vulnere, etc.

ne continens in hostem vibrans, ejus Italia ferro trajecto. *Vitalia*, inossina, quia in vita, i. anima consistunt, in Glossis Biblicis MSS. Anonymi. (2) Viſtui vilia aut necessaria. Formulae vet. apud Bignon. 13. *Aurum, argentum, drapalia, rma, vinum, annuum, vel Vitalia* ia per suas claves commendasset ad ostodiendum, etc.

VITALIS. V. in *Vita* et *Vitalitium*. **VITALITAS,** Vita in abstracto intellecta, ut loquatur Philosophi, in libro Victorini apud Mabill. tom. 4. analeſt. p. 161.

VITALITIVM. (1) Quod ad vitae mulieris vitam viſtiumque assignatur, idem quod *Dotalitium*, apud Spelman. ex Alb. Crant. Daniae lib. 1. cap. 35. **VITALIS REDDITVS,** adein notione, in Charta an. 1504. apud Rymer. tom. 13. p. 95. *Deditus et concessus eidem carissimae conjugi nostrae in Vitali reddito et a donationem propter nuptias, etc.* Occurrit rursus semel et iterum.

(2) Annua pensio quae morte extinguitur, Gall. *Pension viagere*. Iudonis Chronicon Gandeshem. apud Leibnit. to. 2. Script. Brunſuic. p. 337. *De Calcheyra abbatisſae quantum ex vinearum redditibus quotannis duo vasa vini curra ferrato deferrebantur Illud vinum cum assistentis multo tempore jure Vitalitio venditum, quasi jam perditum esset, laud sperabatur cito renerti. Verum injus dominae nonſſimis pene diebus ultima in Vitalitio empto domina furi cautiore, super innouanda emptione, dominae huic abbatisſae scripsit . . . Vitalitium jam jamque deſſuram et ſinem accepturam recuperavit.* Berntenius in Chron. Maierod. ibid. p. 444. *Bona ad usum obligata laboribus et industria reſuit, aut arte ad Vitalitium perdidit.* Viarium, et supra in *Vita*. **VITALITIVS REDITVS,** eodem intellectu. Charta an. 1382. apud Mierum to. 2. p. 1249. col. 1. *Item quod hujusmodi redditus Vitalitios pro ſpſali ſumma, . . . volumus ut iſti redditus Vitalitii penitus remiſſi ſint, manent; nam iſti boni homines*

illis Vitalitios reddidit duntaxat ſunt gauiſi quam valebat eorum pecunia, propter quam iſſis redditus is Vitalitios erat attributus. V. *Viagerius*.

VITAARI dicuntur excommunicati, quorum conſortium et conuerſatio fidelibus interdicitur. Charta an. 1334. ex Tabul. Episcopat. Ambian. fol. 165. *Super eo, quod nos Episcopus conquereremur, quod Theſaurarius noſter tanquam excommunicatus Viratus fuerat, per diſſos Decanum et Capitulum, etc.* Infra: *Pronuntiabunt infra 8. dies, virum ſit Viſtandus, vel ad Eccleſiam admiſſendus, etc.*

VITAS PATRVM, indeclinabile, Liber Eccleſiaſticus, continens Viras SS. Patrum, qui Graecis Πατρίκων et πατρίκων appellatur. V. Rosweidum ad Viras Patrum in Prolegom. Liber Ordinis S. Victoris Pariſ. MS. c. 19. *Quales ſunt Bibliothecae, et majores ſcriptores, et Paſſionarii, et Viras Patrum, et Omeliarii.* Necrolog. Heder. xv. Kl. Febr. *Odelina Deo ſacrata quae ſecis ſcribere librum Viras Patrum.* Occurrit etiam in Vita S. Aybertin. 24. et in veteri Charta 20. 12. Spicil. Achér. Greg. Turon. in Praef. ad Viras Patrum: *Es quaeritur a quibusdam, verum vita Sanctorum, an vitae dicere debeamus. Aulus Gellius autem, et complures alii Philoſophorum vitas dicere voluerunt; nam Plinius auſtor in tertio Artis Grammaticae libro ait: Vitae antiqui cuſcuſque noſtrum dixerunt; ſed Grammatici pluralem non putant habere vitam, unde manifeſtum eſt, melius dici Vitam Patrum, quem vitas: quia cum ſit diuerſas meritorum virtutumque, una tamen omnes vita cor pie alit in mundo.* Vide Serenum Sammonicum in Prologo. Gennadius de Script. Eccleſiaſt. ait, Euagrium librum ſcripſiſſe patrum; ut Petronium ſcripſiſſe patrum Viras Patrum Aegypti Monachorum. Fulbertus Carnot. Ep. 79 *Mitto tibi Cyprianum, Porphyrium, et Viras Patrum cum pſalterio, etc.* *Vita Patrum,* dixit auſtor vitae Burchardi Episc. Wormacienſis. **VITAS-FRA-**

TRVM,

TRUM, Vnica etiam voce opus suum inscripsit Gerardus Frachetus Lemouicensis Dominicanus, qui vixit circa an. 1263. in quo Sanctorum aut virorum illustrium ordinis sui vitas et elogia descripsit. Vide Rosweidum in Prolegomenis ad Vitas Patrum cap. 1.

VITATORIVM, **VYTATORIVM**, In-vitatorium, psalmus inquitatorius. Ordinar. MS. S. Petri Aureaeuallis: *Dicant Alleluia, Alleluia, Alleluia: et postea Venite suo canin consueto. Finis Vitasorjo inclinent se omnes, etc.* Occurrit etiam in vet. Caeremoniali MS. B. M. Deauratae Tolos. forte pro *Vocatorium*. V. in hac voce.

VITAXA, Persica vox, Equitum magister, apud Ammianum lib. 23. *Sunt autem in omni Perside hae regiones maximae, quas Vitaxae, id est equitum magistri, curant.*

VITELLARIUS, qui vendit *vitualia*, ex Gallico *Vitualier*, quo nomine censentur pistorum et braciatorum in Statuto, quod de pistoribus, braciatoribus et aliis *Vitellariis* inscribitur.

VITELLATIO, Commestus, victui necessaria, Gall. *Vitualiter*. Litterae Henrici V. Reg. an. 1415. apud Rymer. to. 9. p. 251. *Et volentes proinde, pro Vitellatione dominorum et aliorum in comitina nostra, versus partes praedictas profecturorum, in hac parte providere, tibi praecipimus firmiter injungentes quod statim, visis praesentibus, bones, boniculos et vaccas, usque ad numerum centum bestiarnum, etc.* Infra: *Pro Vitellatione et sustentatione dominorum, etc.* V. *Vitualia* 1. et *Vitularia*.

VITELLATUS, Necessary ad victum instructus, Gall. *Avitailé*. Litterae Henrici IV. Reg. Angl. an. 1402. apud Rymer. to. 8. col. 283. *Ac pro eo quod quam plures naves villae Novicastri super Tynam bene Vitellatae, et super mare armatae, etc.*

VITICUS, Actor, exactor villae pensionum, insularius. Gloss. Isid. Excerpta melius habent: *Villicus*. Vide in hac voce.

VITILIGARE, *Vituperare*, ex vet. Gloss. apud Turneb. *Adversar.* lib. 22.

VITINEVS, **COLUMNAR VITINEVS**, f. Tortiles, Gall. *Colonne* *serse*, in modum *Vitis* elaboratae. V. in hac voce. Anastasius in S. Siluestro apud Murator. tom. 1. pag. 107. col. 1. *Sic inclusit (Constantinus) corpus beati Petri Apostoli, et recondidit, et ornavit supra ex columnis porphyreticis, et etiam columnas Vitineas quas de Graecia perduxit. Eadem habentur in Chiro-Romualdi II. Archiepisc. Salerni apud eund. Murator. to. 7. col. 11. V. *Vitium*.*

VITIS, Cochles. V. *Vitis* 2.

VITIVM. Anastasius Biblioth. in S. Zacharia PP. p. 78. *Hic in Leonensi Patriarchio . . . a non fecit triclinium, quod diversis marmoreis et Visio, metallis, acque natis, et pictura ornavit. Vbi Codex Marini. habet vitri metallis: Thoma Vitis. Nihil tamen temere mendum puto in edito: ira enim foris vitium, vel potius vnica voce vitium appellavit Anastasius tantum latum opus, in quo expressae quasi vites ex metallis: quod et opus inde *Vignetas*, quasi vites seu viticulas appellamus. Conferam hanc fulcit Paulus Silvester in Descript. aedis Sophianae pat. v. 235. quo loco tessellatum opus musivum ejusdem aedis depic-*

. μετ' εὐχεράς τε
λευθας.

Κλήμασι χρυσοκόμοισι περι-
μοσ αὐπιδας ἐστίν.

Δεσμὸν ἐλιξοκόρη σκολιῶν τε
ἔσχα κορυμβας.

Ἡρίμα δὲ προτίθενται, ἵνα
γύττον πετρω.

Βαδὸν ἐπισκιάει ἐλιχθεὶς πύ-
ματι χαίτες.

Αἰθύσης.

Post praeclearos istos meatus, palatibus auricomis iuncta circumspersis, sortuofam nectens obliquis in rymbis vinculum: sensim vero prae-
dat, donec vicinum lapidem ostendat fulgentium frondium texta tanquam obnubres. † **VITIVM** s. BLAS-
gulae vitium, apud Barelet. in S. mon. V. *Merbus*.

VITIVM

VITR, pro Vitium, in Decretione hildeberti Reg. an. 595. cap. 4. etiam. an. 878. in Append. ad arcam Hispan. col. 803. *Es nec per istius aut stirpationis monasterii.*

LINEA, μέσχιον, in Gloss. Lat. r. Vulcanius emendat, *Vitulina*, ἰσχυρίων κρείας.

OR. V. supra *Viesor*.

RA, Fenestra vitrea. Chronic. Yterii Mon. S. Martialis ad an. 114. apud Stephanor. to. 1. Fragm. MSS. *Media nocte quae proceperat vigiliam S. Andreae, vehementer cecidit lapis summus de clorario Martini Lemouicensis, et media nocte quae est super arcam operis. Vitreae.*

RALE, ut *Vitra*. Statuta Eccl. recor. ann. 1455. apud Marten. 4. Anecd. col. 1155. *Sepulcra et vitralia confracta, et alia delicta in eadem ecclesia . . . commissa. Vitales fenestras, ibidem col. 1156. Vitreae.*

TRALLVM, fenestra major, vitra, a Gall. *Vitrail*, in Ch. a 1408.

RARE, Vitro instruere, vitreis minis occludere, Gall. *Vitrer*. Eadem Statuta ibidem col. 1156. *Qui fenestras ecclesiarum et capellarum diaram nostrarum ciuitatis et dioecesis aliquando deuotione, aliquando ambitione et superbia Vitrare, et vitris iusmodi arma et signa depingi faciunt, praecienduntque per appositionem et picturam armorum et signorum iusmodi vitra memorata, immo et pulcrorum loca, et ecclesiarum, et capellarum huiusmodi partes sibi alitias appropriare, ac eas et ea iure hereditario possidere.*

RARIUM, ὑαλῳγενίς: *Vitrarius*, ὑαλῳγενής, in Gloss. Gr. Lat. Ruricus Episc. Lemouicensis lib. 1. pist. 12. *Vitrarium, sicut iussisti, et destinasse significo, cuius opus vitre, non fragilitate oportet imitari, ut dilectio, etc.*

REAE, Fenestrae vitreae. V. *Vitinae*. S. Audoenus in Vita S. Elii lib. 2. cap. 45. *Apparuit subito in pariete circa Vitream maximam, luti arcus in rotando, etc.* Gregorius Turon. lib. 6. c. 10. *Asten-*

dentes per eam, effracta Vitrea ingressi sunt. Lib. 7. cap. 29. *Effractis cellulae Vitreis, hostas per parietis fenestras injiciunt.* Lib. 1. Mirac. c. 59. *Si aliud, inquit, inuenire non possum, vel has ipsas, quas, cerno Vitreas auferam, etc.* Fortunatus lib. 2. Poem. 11. de Ecclesia Parisiaca:

*Prima capis radios Vitreis oculata fenestris,
Artificisque manu clausis in arce diem.*

Anastasi in Leone IV. PP. p. 191. *vitrearum* meminit; sed alia, ut opinor, notione: Idem fecit praedictus Praeful in Ecclesia B. Clementis Martyris atque Pontificis, regnum quod pendens super altare majus, ex auro purissimo, sculptile, sine gemmis, habens in medio crucem de auro, cum gemmis fixis in eadem Cruce, *Vitreas* quinque, et quae pendens item *Vitreas* numero quatuor pensantes libr. quinquaginta. Vitra non ad prospectandum duntaxat, sed et ad ornamenta parietum erant. Vide Plinium lib. 35. cap. 1. et Salmas. in Vopiscum p. 442. et 443. In lemmate aenigmatum de Speculari apud Symphosium, legi in Codd. MSS. *vitrium* monet Salmasius:

Perspicior penitus, nec luminis arceos visus.

In aliis habetur *vitrium speculari*, quae verba disparanda putat. Τίτλιον Philopono in 2. post Anal. τὰ τίτλια, ἃ διὰ τῆς γυμειπλακτικῆς τέχνης ἐπιτίθενται τοῖς οἰκίαις χάρις τῷ φωτιζομένῳ ταύτας. Lexicon Herbarium, Σπέκλον, τὸ τῷ φετιγῶν τίτλιον. *Vitrearum fenestrarum* meminit Hieronymus, quae vitro in tenues laminas fuso obductae erant. Beda lib. 1. de Wiremuthensi monast. c. 5. *Missi legatarios in Galliam, qui Vitri factores, artifices videlicet Britannis eantibus incognitos, ad cancellandos ecclesiae porticumque et coenaculorum ejus fenestras abducentes.* Thomas Stubbs in Actis Pontificum Eboracensium sub an. 786. de Wigfrido Episcopo Wigornienfi: *Artifices lapidearum et Vitrearum fenestrarum.*

nostrarum prius omnium (in) Angliam ascinit. Leo Ost. lib. 3. cap. 27. (al. 29.) et c. 32. (al. 34.) *Fenestras . . . plumbo simul ac Vitro compactis tabulis, ferroque conexis inclusit.* Vetus Inscriptio in multuo obfidis Ecclesiae S. Mariae Capuanae:

*Condidis hanc anlam Landulfus,
et Oto beanis*

*Moenia, res, morem: Vitreum
dedi Vgo decorem.*

VITREALE, Durando lib. 1. Ration. c. 3. n. 5.

VITREARIUS. Charta Caroli C. Reg. an. 863. apud Marten. to. 1. Ampl. Collect. col. 168. *Et in Diptiaco mansum unum cum Vitreario Baldrico. Et in Barifacio mansum dimidium cum ipso Vitreario Rogenufo, cum vxoribus et infantibus eorum, etc.* Leg. fortassis *Vinearius*, qui vineas custodit vel colit.

VITREATOR, qui circa vitrum operatur, Gall. *Vitrier*, in Necrologio S. Auiti Aurelian. V. infra *Vitriarius*. VITRIATOR, eadem notione. Charta Ricardi II. Reg. Angl. an. 1386. apud Rymer, tom. 7. p. 527. *Cum quaedam capella . . . reparanda existat, ac de vitro et Vitriatoribus, pro reparatione fenestrarum et aliorum locorum ejusdem capellae multipliciter indigeat, etc.*

VITRERIA, Vitri officina, Gall. *Verrierie*. Inuentur. Chartar. Reg. an. 1482. fol. 93. *Transfulerunt dicto dom. Regi unam domum suam Parisii in vico Vitreriae. De anno 1364. In margine: Vicus de la verrierie. Vide Verreria.*

VITREVM, Vitrum. Statuta dataria Riperise cap. 12. fol. 4. vo. *De qualibet cagatara molitorum et Vitreorum pro introitu vel exitu, etc.*

VITRIAE, vt supra *Vitreae*, in Charta an. 1347. ex Tabul. S. Victoris Massil. *Incipias reparare Vitrias dictae ecclesiae.*

† VITRIALE, fenestra vitrea, in Ch. a. 1393.

VITRIARIUS, Vitrorum artifex, in Cod. Th. leg. 2. de Excusat. artif. Occurrit in Opusculo Gualuanti

Flemma apud Murmor. tom. 12. c. 1011. V. *Vitreator*.

VITRIATIO, Vitrorum collectio idem quod *Vitreae*. Chron. k. Wheramittedii pag. 530. *Et in eandem sacram domum istas expasse fertur, deducta Vitriacione. ultra summam 150. lib. V. infra *Vitriac.**

VITRIATOR, vt *Vitreator*. V. in voce.

† VITRICARE, vitrici more agere. Pet. de Vineis Lib. 1. ep. 32.

VITRICVS. Charta apud Loben. to. 1. Reliq. MSS. p. 261. *March de quo jam dictum sepem datur praesenti ad ecclesiam civitatis praedictae (Hain) dinoscitur deum unde Vitricus ecclesiam pro tabula respondebit. Legendum videtur: Vitricus.*

VITRIINAE, vt supra *Vitreae*. Statuta Collegii S. Bernardi an. 1411. apud Lobinell. to. 3. Hist. P. pag. 176. col. 2. *Similiter in aedibus in eorum discessu a collegio . . . moneant ostia, sex seras, vel foras aut Vitrinis camerarum fuerint.* Charta an. 1499. ibid. to. 5. p. 72. col. 1. *In Vitrinis, panem et mercurum et structuras lignas et.* Ex quibus (francis) formatae Vitrinae fuit facta, in Necrologio Fratrum Minorum Siluanensium Specular.

VITRINVS, Vitreus. Inuentur. Capellae Paris. an. 1376. ex Lib. Reg. Caput B. Clementis, in eodem vase argenti deaurati, . . . tam lapidibus Vitrinis . . . cunctis super duo cornua vitreae pedes de vitro perforati. V. *Vitri.*

VITRIOLI, Ampullae vitreae. In nymus in Annal. Mediolan. Murator. tom. 16. col. 312. *duo deaurati pro altare, unus uno corallo, et alter cum uno.* V. Bernh. de Breydenbach in Ierosol. p. 212.

VITRISCVS, Auis species. V. *Vitrisus*.

VITRVM, pro Scypho vitreo. V. *Verre*. Liuthprandus in Legat. *Soli mensae affident nuda, passim sibi opponentes, balneum*

ius porionis) tunc *Vitro* permodico
non bibentes, sed forbillantes. Caudi-
lus Monachus Fuldenfis in Vita
igilis Abbatis Fuldenfis:

*Instant ferre dapes: alii namque
inclita Vitro*

*Ordine composito mistebant po-
cula Bacchi.*

Ordinatio Hospitii S. Ludouici Reg.
in. 1261. Tam pro scyphis, quam pro
Vitis quacrendis.

TRVS, pro Vitrum. V. in *Verre-
tus.*

TTARE, Vitta redimere. Pipinus
in Chron. lib. 2. cap. 49. apud Mu-
rator. tom. 9. col. 669. *Maerone
vitis latis tempora et genus cum
mente Vitahans.*

TTATORIVS, Vittatus. Hartman-
nus in Vita S. Wiboradae tom. 1.
Maii pag. 284. *Deinde subus theri-
strum Vittatoriam verticis compositio-
nem destrahens et renuens, suu inte-
riore recordis.*

TVLA, VIDVLA, VIELLA, In-
strumentum musicum, Gall. *Vielle*,
et *Violon* dictum, Germ. *Riedel*.
Vgutio et loap. de Ianua: *Viula*,
quoddam instrumentum musicum, unde
Vitulari, cum vitula cantare. Gal-
fridus de Vno Saluo, qui floruit
sub Ricardo I. Rege Angliae, in
Poetria MS. seu de Coloribus Rhe-
toricis.

*Cymbala praecleara, concors sym-
phonia, dulcis*

*Fistula, somniferæ cytharæ, Vi-
tulaeque jocosæ.*

VIDVLA, eadem notione, apud
Constantinum Africanum lib. 1. de
Morbis. curat. c. 16. *Ante infirmum
dulcis sonitus fiat de musicorum gene-
ribus, sicut campanula, Vidula, rota,
et similibus.* Occurrit praeterea in
lib. MS. Miraculorum Rupis amator.
part. 1. cap. 34. VIELLA, ejus-
dem notionis. Egidius Parisiensis
MS. lib. 1. Karolini:

..... Et decantata per orbem
Gesta solent melicis aures mulcere
Viellis.

Nicolaus de Braia in Ludovico VIII.
m. VI.

*Occurrunt enim dulci resonante
Viella,
Instrumenta sonans, non fistram
defuit illic, etc.*

VIELA, in Statut. Ordin. Prae-
monstrat. dist. 4. cap. 10. VIOLA,
Vox ejusdem originis et notionis,
instrumentum musicum, quod Galli
Viole dicunt. Sanutus lib. 2. part.
4. cap. 21. *Alia genera dulcia mu-
sicorum, ut sunt Violae, citharæ,
et rollæ.* Statuta crimin. Saonae
cap. 26. fol. 53. *Pulsando cum li-
ra, Viola, lento, seu alio quovis
instrumento, etc.* FIOLA, pro
Viola. Sueno in Histor. Danica cap. 3.
*Quos ingenti tripudio coetus comita-
tur histrionum in Fiolis, citharis, et
tympanis modulantes.* VIELLATOR,
qui ejusmodi instrumentum pulsar,
Gall. *Viellieur*. Vita S. Amalbergae
to. 3. Iulii p. 105. *Organistæ, buc-
cinistæ, tympanistæ, Viellatores et
citharistæ, etc.*

VITVLAMEN. Liber Sapientiae c. 4.
v. 3. *Multi gemi autem impiorum mul-
titudine, non eris utilis, et spuria Vi-
tulamina non dabunt radices altas.*
Vbi edit. Gr. Kai ἐν πολλῶν μοσχευ-
μάτων ὁ δόξου ἕξιν τις βάζει. Quo
loco vox μοσχευματα interpretem
sefellit. Nam licet μόσχος vitulum
apud Graecos significet, hic alia no-
tione sumitur, pro stolone scilicet
seu furculo, ut in Gettis Episcop.
Leod. apud Marten. to. 4. Ampl.
Collect. col. 875. *Neceffe est ergo
spiritali cultro succidere spuria Vi-
tulamina.* Vitulamena planta illa in-
fructuosa quae nascitur a radice vitis,
in Gloss. Biblicis MSS. Anonymi.
V. S. Hieronymum.

VITVLARE, Virulum edere, Gallis
Vester. Fleta lib. 2. c. 76. §. 10.
*Cum vitulus tantum Vituletur, pri-
mo mense non ablastritur.* VITY-
LARI, *Esjoir par voix*, in Gloss.
Lat. Gall. Sangerm. V. in *Vitula*.

† VITVLARIUM, stabulum vitulo-
rum, in Ch. a. 1341.

VITVLARIVS, qui vitulorum curam
habet. Gloss. Aelfrici *Vitularius*,
cealpa-hur. Ad verbum, *Domus
vitulorum.*

- VITVL** (1) Willibrodus Gemetic. lib. 2. Hist. Nouellae extremo: Sed *fluxerunt ejus impetum precibus multis Vituli, qui arctiffimarum necessitudinum parentes, quos apud Haurinum habebant, aerumnis caeterorum inuadit sinerent. Genus hominum nauticorum est, quos Vitulos vocant.* (2) † **VITVLI** LABIORVM, preces, in Ch. Ms. a. 1310.
- † **VITVLIANI**, hominum nauticorum genus, apud Ludewig. to. 9. Reliq. p. 116.
- VITVLINIVM**, Pellis *vitulina*, ad descriptionem idonea et parata, Gall. *Pelin*. Testamentum Petri de Dene Canonici Eboracensis ann. 1321. In primis decreta mea in *Vitulino* in corio ligata.
- VITVMEN**, *ἀσφάλτος*, in Gloss. Lat. Gr. et Gr. Lat. pro *Bitumen*.
- VITUPERABILITAS**, Vituperatio. Guiberrus in Vita sua lib. 3. c. 7. *Quod ad maximum sui detrimentum et Vituperabilitatem, et multorum perniciem redundabat.*
- VITUPERATIS**, Probrosae, in Actis S. Aegidii, tom. 3. April. p. 234. *Vituperosus.*
- VITUPERATIO**, Vitium, defectus. Testam. Jacobi Reg. Aragon. an. 1262. to. 9. Spicileg. Acher. p. 198. ubi de Instrumento non *visiato*, nec *cancellato*, . . . et in *sui figura absque suspitione et Vituperatione aliqua appacente*, etc.
- VITUPERONES** Vituperatores, apud Gellium lib. 19. c. 7. Gloss. Lat. Gr. *Vituperones*, *ψέκται*.
- VITUPEROSVS**, Vituperio dignus, vox Italica, in Hist. Cortusior. lib. 8. c. 13. *Vituperose*, turpiter, lib. 7. cap. 15. *Vituperosamente*, Italis. *V. Vituperate.*
- VITVS**, Flexura, *Viere* Gallis. Gloss. Lat. Graec. *καρδὸς ῥέγξυς*. In editis perperam *Vrus*, pro *Vitus*. Occurrit apud Marium Victorinum. Vide Scaligerum Epist. 333.
- VITVTIARI**, in l. 2. Cod. Th. de Collegiatis, qui fuerint, pluribus ibi disquirat Iacobus Gothofredus, quem consule, si lubet.
- VITZIA**, apud Stephanor. to. 2. Antiq. Bened. Lemouic. MSS. pag.

291. et 363. pro *lucula*. Vide in hac voce.

VIVA. (1) Tabul. S. Mariae de Nagera apud Ios. Moret. in Antiqu. Navarrae p. 559. In Antiqu. 127. *Viuam*, quae vocatur *Aggeer* inquit cum omnibus quae ad eam pertinet. Leg. forte *Villam*: certe *Viam* Hispanice *Lager* vertit Morerus, quod villam, vicum sonat. (2) Cetera Hist. Monast. Gemmet. MS. p. 24. *Subtus geminas oedes, abteris ostendendis Viuis, abteris cibis apparet.* V. *Vinanda*.

VIVACITAS, Diurnitas. Cetera Roberti Abbatis Maurignac. a. 1218. ex Cherrul. ejusdem Monast. *Quoniam ea quae geruntur in hac Vinacitati committere consuevit antiqui, etc.*

VIVAE, ut infra *Vivolas*, Equorum morbus, Gall. *Avouer*, Germ. *Wetzel*. Mirac. MSS. Vrbani V. P. *Quidam mulas suis casa fortuito vidit in terra semimortuas, videntes quod malum fuisset de *Vivis*, in troncadis, quod vulgariis gaudet perbasur.*

VIVALIS. Chron. Balduini Ducis inter sacrae Antiquit. Monum. a. 1 p. 61. *Quod sustinetur si de un emergenti intelligatur, quoniam secundo agno, quod de anno *Viv* verum est, qui a Kalendis *Viv* computatur. Legendum est *Viv* id est, communis. V. in v. Ant. col. 295.*

VIVANDA, **VIVENDA**, Italis, proprie cibis omnis praeter panem Capitulare 5. Caroli M. ann. 813. c. 2. edit. Baluzii: *Excepit *Viv* et *fothro*, quod iter agentibus necessaria sunt, etc.* Charta ann. 1144 apud Vghellum in Archiep. *vent. Et quae personae consueverunt percipere et habere *Vivandum* in ecclesia *Beneventana*, etc.* Anonymus de exordio S. Iohannis de Tatro. *Et recordatus est fratrum, qui erant in illis locis, et iis cum bonis hominibus videre locum de *sua *Vivanda** et cum invenisset eos pauperes, vinenses in saguribus, etc. Gothofredus de expugnat. Alcasar:*

*Aura datur, mare sulcatur quam-
pluribus aluis,
Portugal raribus terra Vi-
venda patet.*

V. Vianda et Vivendus.

VARIOLVS, Hortus. Vitae Pa-
trium Emerit. inter Conc. Hispan.
to. 2. p. 640. *Tu mecum profecturus
eris, ut tibi ostendam Variolam
meam quam habeo, . . . apprehen-
densque manum meam, odaxit me in
liorsum emolumentum, etc.* **V. Viola-
rium** 8.

VIVARIUM, quod ad vitam, vi-
tutumque necessarium est. Ch. Mf. a.
1190.

VARIUS, pro Viuarium, Gall. *Vi-
vior*, in Capitul. Caroli M. de Vil-
lis cap. 21. et in Charta an. 1220.
to. 2. Chartul. S. Vandreg. p. 1835.

VEN. Charta Richardi Reg. Angl.
tom. 4. Hist. Harcur. pag. 1280. *Es
duos hospites in eadem villa liberos et
quitos ab omni consuetudine, et Vi-
ven mille angulorum apud Briounum
ad Purificationem S. Mariae. Men-
dum subesse suspicor.*

VENDA, Mensurae genus vide-
tur. Charta Blihardi Archidiaconi
Rem. an. 1217. ex Tabul. S. Nicasi
Rem. *Duas partes quindecim cartello-
rum aucnae, . . . et duas partes dua-
rum Viendarum, . . . et duas par-
tes dimittit Viendae.* **V. Vianda.**

VIVENDVS, Viuidus, vivus. Epist.
Martini V. PP. an. 1420. apud Lu-
dewig. to. 5. Reliq. MSS. p. 420.
*Cum ipse pro Vienda ecclesia Dei
multa pie devoteque feceris, etc. Vi-
venda terra, id est, fertilis. Locus
est in Vianda.*

VIVENTIA, ut *Vianda*: unde Gal-
licum *Viande*, et *Vivandier*: a *Vi-
ventiarum*, teste vno Valesio in Vales.
p. 7. aliquando est usurpatum.

VIVATICA. **V. Vineragium.**

VIVERE. (1) Vim habere, alicuius
esse virtutis. *Quae ergo ante non mo-
sas sunt actiones, striginta annorum
jugi silentio, ex quo competere jure
coeperunt, Viendi ulterius non ha-
beant facultatem.* in Cod. Theod. leg.
vn. de action. certo temp. finiend.
tit. 14. (2) **VIVERE** de suo. Lex
Longob. lib. 2. tit. 52. §. 2. *Sic Co-*

*nos in suo ministerio justitiam non fe-
ceris, tunc Missus noster de hac causa
sonare facias, usque dum justitiae ibi-
dem factae fuerint. Et si vassus no-
ster justitiam non feceris, tunc Comes
et Missus noster in ipsa causa sedent,
et de suo Vivant, quousque justitiam
faciat.* Capit. Caroli M. lib. 3. c.
123. paulo aliter haec habent: ubi
de suo vivant, id est, nihil eis ex
publico praebeatur, nec conjectum
habeant.

VIVERICIA, pro *Vinerista*. **V. ibi.**

VIVRITA. Concilium Monspeliense
ann. 1214. c. 17. *Canonici Regulari
capa nigra et clausa, non Vine-
rita, et consuta pelibus, cum equi-
tas . . . vivatur.* Forte *Vivritina*, a
vierra, Gallis, *Fures*: vel *Beneri-
na*, i. castorea. Glossae Graec. La-
tin. γαλήν αγγελα, *Vierra*. Unde
Viverrarium, γαλαγγα, in iisdem
Glossis. **V. Vivrinus.**

VIVERIUM, Viuarium, locus piscibus
servandis aptus, Gall. *Vivier*. Charta
regnante Theodorico Rege apud
Mabill. to. 1. Annal. p. 686. col. 2.
*Curtes nostras indominicatas cum ec-
clesiis aut solaris, et Vineris, et
fructuario, piscatorio, etc. Piscatio,
quae facta fuerit in Vineris, in
Charta Gallonensi ann. 1098. Adde
Balu. tom. 2. Hist. Aruern. p. 426.
ex Charta an. 1262. **V. Vinerium.***

VIVERIVS, Viuarium cuniculorum,
leporumue, Gall. *Garcane*. Charta
an. 1216. ex Schedis Praef. de Ma-
zaugues: *Item convenimus . . .
quod quicumque acceperit cuniculum,
vel venatus fuerit, vel clapsu clausi-
ris seu Vineris, teneatur, etc.*

VIVERNA, γυναια, in Gloss. Lat.
Gr. Aliae: γυναια, *Viverna*, *Vi-
rugo*. **V. in hac voce.**

VIVERRA, **VIVERRARIUM**. Vide
Vinerita.

VIVESCERE, Plinio, Viviscere, vi-
vere. S. Paulinus Epist. 24. *Cedendo
vincere et moriendo Vivescere.* Epist.
44. *Aures vitales . . . garmena
nostra Vivescant.*

VIVIALE, Viuarium. Charta ann.
901. in Append. ad Marcam Hisp.
col. 837. *Et de ipso Viviale ipsi ho-
mines de Arsedone et de Tregale dor-*

nare facias per singulos annos ipsam decimam vel tascam.

VIVIBILIS, *Bivros*. *Vita*, *Bivros*. *Virtus corporis*, *Bivros*. *Vita donatus*, *Budagos*. Gloss. Lat. Gr. Reg.

VIVICOMBURIVM, Crematio vivorum, supplicium ignis. Tertull. de Anima c. 1. *De patibulo et Vinicomburio*, etc. Rursum cap. 33. *Sclerum merces patibula*, *Vinicomburia*, etc.

VIVIERIVM, a Gall. *Vivier*, Vivarium. Charta an. 1236. ex Tabul. S. Martini Pontifar. *Hugo de Castellione Comes S. Paoli de consensu Mariae uxoris concessit ecclesiae S. Martini Pontifarenfis et presbytero de Moreffart quinque quaterrios nemoris ficos juxta villam de Moreffart et Vivierium suum*. V. *Vinerium*.

VIVIFICA, *Vimex*, labor, *μῦλον*, in Gloss. Lat. Gr. MSS. Sangerm. Codex Reg. *Inuans*, *vimen*, *bibex*.

VIVIFICARE, Vitam dare, Gall. *Vivifier*, apud Scriptores Ecclesiasticos passim.

VIVIFICATOR, **VIVIFICATRIX**, qui vel quae vitam dat, in Conc. Bracar. III. et in Indioq. vet. Can. inter Conc. Hisp. to. 2. p. 675. et tom. 3. pag. 44.

VIVIFICVS eadem notione, Graec. *ζωοποιός*, Ciceroni, vim habens vitalem. Occurrit in Necrolog. Parthenonis S. M. Sueffion. et alibi.

VIVITVRVS, pro Victurus, in Charta ann. 1079. inter Instr. to. 6. Gall. Christ. nouae edit. col. 349. *Et ad eleuandis omnibus communibus illis vivionibus vel Vinuturis naues ad portum maris persimenes*, etc.

† **VIVIVS**. *Aqua vivia*, fluuius, vel viuarium, in Ch. a. 1056.

VIVOLAE, Equorum morbus, de quo Iordanus Rufus Calaber MS. lib. 2. de Medicaminibus equorum ad Rodericum II. Imp. V. *Vinae*.

VIVOLARIVS. Bulla Alexandri III. PP. ann. 1163. in Append. ad Martam Hisp. col. 1337. *Donationes quas Arnulfus Episcopus, Almaricus clericus . . . in ecclesiam vestram contulerunt, cum Vinolariis quae tenuerunt per S. Felicem, decimas et primitias vallis Arodi, etc.* Leg. videtur *Viv-*

lariis. V. supra *Violarium* 1. *Hic VIVOLARIA CHARTA*, Centualia in qua possessiones et centus exhibentur. Charta an. 963. inter Priv. bar. to. 2. nouae Hist. Occiden. col. 115. *Si Archiepiscopus huius loci, et aliquis per ejus fortitudinem temptanteneris ipsam cartam Vinolarum quam nobis fecit Aymericus Archiepiscopus, haec haereditas supposita mihi Iohanni reuertatur*. V. in *Crypt.*

VIVULA, *ζύρα*. Gloss. Lat. Gr. in MSS. Sangerm. *Vuinula*.

† **VIVVM**, *vita*, in Ch. a. 1498.

VIVVS. (1) *Vina voce audiri*, d. est, proprio ore, Gall. *De vice* etc. Oberti Cancell. Annal. General. apud Murator. to. 6. col. 328. *Eodem proetaxati Consules de rebus et maxime Vina cursoris voce audierunt*, *Pisanos cum quibusdam partem pro nostris offendendis in Pratinas iuros*, etc. V. in *Sermo* 2. (2) Recens, dicitur de carne portum, Consuev. Ms. Burdegal.

VIZA, **VIZIA**, Inspectio. Dicitur potissimum de silua, cujus pars assignatur, diligenti prius inspectione facta. Statuta Cadab. lib. 2. cap. 68. *Non licet nec communi, vel hominibus alienis illae districtus Cadabris aliquas possessiones, vel pascuam, vel pascuam, vel Vinam ejusdem villae in totum, vel in partem vendere, vel obligare* etc. Correctiones eorumd. Stat. cap. 110. *De nemoribus Vinaz Volamus ac iubemus quod nullus illa, vel commune Cadabris possit valeat sibi facere, et terminare aliquam Vinam sine expressa licentia consilii . . . neque aliquis notarius consue possit aliquod instrumentum Vinaz cuius, nisi deliberatum, et terminum fuerit per consilium . . . Preterea quod nullus homo . . . valeat . . . incidere vel incidi facere in quibus nemoribus Vinatis aliquod lignam, vel ligna, nisi pro pascuis, domibus, vel stratis aut clausuris* etc. Ibidem cap. 26. inferitur: *Quod nullus vendas lignamina facta in Vinis*. V. in *Visas*.

VIZACH, *Valis species*, inter *vinaria* sacra recensetur, in *Charta Rudo-*

Rudolfi Episc. Dumien. aeras 1330.
inter Conc. Hisp. tom. 3. p. 181.
*Orabecela, Viza, fausas de mensa
tandem xx.*

IZATVS, VIZIA. V. in *Visa*.

VLA, *albula*, in Gloss. ad Alex.
latrosoph.

LADARIUS. V. infra *Wladarius*.

LCEA, *Locus pascuae, ab uliga di-*
citur. 10. de lanua. *Lian de pastu-*
re, in Catholico paruo.

CVS, *Navis oneraria, Belgis Hulca,*
Anglis Hulste, ex Gr. ὁλκῆς, ut
quidam volunt. Leges Ethelredi Re-
gis editae apud Veneringum c. 23.
Si major, (navis) et habet siglas,
1. den. si adueniat cool, vel Vlcas, et
ibi jaceat, 4. den. ad theloneum deu-
tur. V. *Hulka*.

LIXICE, *Vlyssis more, astute, sub-*
tiliter. Vita Paschalis II. apud Mu-
rator. to. 3. pag. 356. col. 1. *Op-*
pidum, quod Stephanus occupabat,
clanibus Vlixice expressis in ceram,
et ad earum exemplar de ferro conse-
ctis, noctu dispositis insidiis caute ag-
gredientur.

LOMINVS, *Vllomodo*. Charta
fundat. S. Saluat. Tull. inter Pro-
bat. Hist. Tull. p. 81. *Neque subje-*
ctioni alienius congregationis costum
fratrum ibi aduinatorum Vllominus
subdatur.

META, *Locus vlmis confusus, vl-*
marium, Gall. *Ormoie*. Charteul.
majus S. Victoris Massil. fol. 26. *De-*
dimus vnam smodiatam vineae quae
est in Vlneta. VLMICIO, eadem
notione, in Charta Hilduini an. 832.
apud Felibian. inter Probat. Hist.
Sandion. p. 51. *Ad Vlmicionem per-*
ticas quinque, etc. † VLMETA, in
Ch. a. 1295.

NA. (1) *Servio, proprio est spa-*
tium, in quantum vtrunque extenditur
namus, licet Suetonius vnum cubitum
ansum esse velit. Assisa Davidis. Re-
gis Scotiae de Ponderibus et men-
suris 4. 7. *Vlna debet habere in se*
viginta septem pollices mensuratos
um pollicibus trium hominum, scili-
et ex magno, mediocri, et paruo, et
secundum mediocrem pollicem debet
lare. *Aus secundum longitudinem*
vinum granorum herdei fimo cauda de-

bus mensurari ad radices, vngula polli-
cis. Adde Statuta Roberti III. Re-
gis Scotiae cap. 22. §. 10. V. *Atna*.
VLNARE, *Vlna metiri*, Gall. *An-*
ner, apud Bractonum lib. 2. c. 37.
§. 2. et in *Eltra* lib. 1. *Consuet.*
Lemouic. art. 16. Item, quia disti-
Consules nomine suo et distae commu-
nitatis habens in domo sua communi
pondera et mensuras frumenti, vini,
salis et olei, vlnas et cubitos, ad quo-
rum exempla mensuratur, pondera-
tur, Vlnatur et cubitatur in dicto
castro. VLNAGIVM, *Telarum,*
pannorumue ad vlnse rationem di-
mensio; item *Proestatio quae ob id*
domino exfoluitur, Gall. *Agnage*.
Litterae Edwardi III. Reg. Angl. an.
1338. apud Rymer. tom. 5. p. 74.
Nec sub colore Vlnagii, seu forissa-
baras, distortum pannorum aliquid
exigant. . . . *Ab Vlnagio de pannis*
illis infra regnum nostrum faciendis
sint quieti. Charta ann. 1398. ex
Tabul. B. M. de Bono-nuntio Roro-
mag. *Saluere recusando pedagogia,*
Vlnagium, impositionem, custumam,
etc. VLNATOR, *qui vlna metitur*,
Gall. *Anneur*, in laudatis Edwardi
Litteris ibid. *Concessimus eisdem quod*
Vlnatores pannorum cismarinorum per
nos quibuscumque portibus vel aliis
locis regni nostri, assignati, etc. Aliae
ejusd. anni p. 79. *Quod pannus . . .*
per Vlnatores nostros . . . absque
ulteriori dilatione vlnentur et signen-
tur. VLNATIM, *Minuatim, vlna*
metiendo. Charta ann. 1337. apud
Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. p. 41.
Pannus et flumina non falsificata, cu-
juscumque valoris et coloris fuerint,
licet possint vendere et incidere per
semoq, Vlnatim vel integra. (2) *Mo-*
dus agri apud Anglos, cujus men-
sura exacta ad vlnam ferream Iohan-
nis Regis Angliae. *Monasticum Ang-*
lie. to. 2. p. 383. *Totam terram*
illam, . . . quae continet in fronte
fusus vicum Regium occidentalem in
latitudine 44. Vlnas de Vlnis ferreis
Iohannis Regis Angliae: et in capite
orientali versus campum, qui voca-
tur . . . 127. Vlnas de eisdem Vlnis.
Et pag. 460. in Charta Alie-
norae Reginae: *Quandam partem*
ser-

terras, . . . quae continet 14. *Vltas*,
et tria quarteria unius vltiae ferreae
Domini Regis, etc. *Anne de terre*,
in *Srahilim*. S. Ludou. lib. 1. c. 153.
et in *Consuetud.* Baionensi tit. 3.
art. 28. V. *Virga ferrea*, in *Virga* 6.

VLTATA TERRAE. Charta R. Ab-
batis Caroffensis ann. 1308, ex 2.
Regesto Philippi Pulcri Regis Fr. n.
11. in *Tabular.* Regio: *Item de quo-*
libet solo de 4. canis vel Vltatis lato
amplitudine, et 12. in longitudine,
habituus 6. den. Petrogoric. obli-
rum, etc. Vltaris editum to. 3.
Ordinat. Reg. Fr. p. 205. Sed *Vl-*
mat legendum esse monet Editor.
(3) † *Inguen*, Gall. *Aine*, apud
Murat. t. 20. Script. p. 75.

VLOZE, Majoris nauigii genus. Char-
ta an. 1276. apud Ludewig. to. 1.
Reliq. MSS. p. 115. *Quacumque hora*
indignerimus, majori naue, quae vul-
go Vloze nuncupatur, transuhere nos
debebitur sine mora.

VLPICVM, Oleo simile. Glossar. Lon-
gobard. S. Germani Paris. ex anti-
quis Glossis.

† VLTARE, fores pulsare, pro VT-
TARE, Gall. *beufter*. Ch. a. 1397.

VLTELLA, Lecythus. Acta S. Ray-
nerii to. 3. lun. pag. 456. *Et offerant*
ibi quisque domatium suum et bra-
chium candelae, asque Vltellam seu
lecythum olei, et sanus eris. Leg.
forte *Vlicella*, ab Italico *Vltina*, olea.

VLTERPES, Choreae species, ex
Gallicano forte *Onorepied*. Conci-
lium Salisberienae ann. 1217. c. 76.
Adhuc prohibemus, ne choreae Vlt-
pes, et inhonesti ludii, qui ad lasci-
uiam inuitant, fiant in . . . Forte
in atrio, seu coemeterio.

VLTIMARR, ad extrema vergere, in
ultima parte esse. *Cum Vltimarent*
tempora patriae, etc. apud Terrull.
lib. de Pallio cap. 1.

VLTIMATE, pro Vltimo. Charta
ann. 1415. ex Tabul. Sangerm. *Re-*
cognosco me recepisse . . . summam
14. lib. et x. sol. Paris. pro termino
pascali Vltimate praeterito. Senen-
tia an. 1497. inter dominos et habi-
tatores Calliani: *Item amplius et Vl-*
timate suis actum et in pactum dedu-
ctum, etc. Ericus Vpshienfis l. 4.

Hist. Sueciae p. 121. *Regum et*
obedientia Regis Burgeri et filii Vlti-
mate et finaliter creptum. Vltur c.
pag. 123. VLTIMATIM, tamen
notione, apud Thwroczium in Hist.
Hungar. pag. 5. 26.

VLTIMATVS, Vltimus, extrema
Veniendo contra . . . senectus ante
Vltimati in praesentia domini vlti-
Regis, etc. in Charta an. 1399. apud
Menelker. Hist. Lugdun. p. 124. *Et*
ego debeo esse finis suar superius
Vltimatus, etc. apud Ioh. Geier.
lib. 3. de Imit. Christi cap. 11. Haec
VLTIMATVM, pro Vltimum acci-
lium, saepissime occurrit in Canticis
lariis Germ. Constat.

VLTIMIOR, Constitutio iustitiae
Vt ii, qui in Africa sunt intra pen-
tagona. etc. *Vltimioris sapientiae*
penitus quiescente, etc.

VLTIMISSIMVS, omnium postrema
apud Baldricum Nouium. lib. 3.
23. Form. 3. ex Baluzianis: *Epis-*
cilla vestra Vltimissima, servanda
omnium ancillarum vestrarum, etc.

VLTIMITAS, Extremitas. Codo-
rinus African. lib. 4. de Moribus
rat. c. 3. *Quae frigiditas cum im-*
pota naturalium modum excedat, im-
mitatem appetendi necesse est fore.
Adde lib. 1. Pantech. cap. 5.

VLTIMVS HAERES. V. Haereditas.

† VLTTRA pro contra, in Ch. a. 1357.

VLTRABRENTANAE PARTES
quae sunt ultra Brintan flumen
Hist. Cortusior. lib. 2. apud Max-
tor. to. 12. col. 816. *Vltre ven-*
stas circa Paduam, ne ex eis Pad-
perciperent aliquam vltualis, et ad
Vltrabrentanae partes, distan-
Castro, bonis omnibus fuerunt
liatas, etc.

VLTIRAGIVM. (1) Quod est
summum aliquam. Tabularium
docinense charta 295. *Ita, ut si*
consensu confectis ac iuste nobis
reddideris, legaliter eundem
retinendo mihi Vltragio aliarum con-
gruam consuetudinem mer-
V. Vltis, et Vndamentum. (2)
Praestationis species in Ch. L.
merac. episc. (3) † Immoderata
imprudencia, in Ch. a. 1354. (4)
Conuicium, injuria, in Ch. a. 1371.

VLT

TRAMONTANVS, qui *vltra montes*, hoc est Alpes, degit, Gall. *transmontain*. Bulla Clementis IV. P. an. 1265. to. 9. Spicil. Acher. 241. Item, idem Comes venit cum ille ad minus *Vltromontanorum* militum comitina.

TRAPADANA REGIO, quae est ltra Padum. Chron. Petri Azarii pud Murator. tom. 16. col. 380. *exteriorum propinquam regionem Vltapadanam*.

TRA RHODONENSES, qui *vltra rhodanum* habitant, Occitani comitate ad Massilienses. Charta ann. 312. ex Tabular. S. Victoris Massil. *irae discordia in monasterio S. Victoris, et tota congregatio erat diuisa in duas partes, et una adhaerebat Vltirhodomenis, altera Provincialibus*. **VLTRARE**, injuriis afficere, in Ch. 1346.

TRAVADARE, *Transvadare, trans vadum ire, vel trans vadum ducere*. Wicl. Brito in Vocabulario MS.

TYRIA. Landulfus de S. Paulo in Hist. Mediolanensi c. 2. ubi de expeditione Hierosolymitana Conradi Italicae Regis sub an. 1099. *Rege igitur in regno deficiente supradictus Anselmus de Buis Mediolanensis Archiepiscopus, quasi monitus Apostolica auctoritate, jamdicto Presbytero nolente, studens congregare de diversis gentibus exercitum, cum quo caperet Babyloniacum regnum: et in hoc studio praemonitis praelectam juventutem Mediolanensem Cruces suscipere, et consilientiam de Vltreia, Vltreia constare. Atque ad vocem hujus prudentis viri cujuslibet conditionis per civitates Longobardorum, villas et castella eorum, Cruces susceperunt, et eandem consilientiam de Vltreia, Vltreia canserunt*. Vbi Bernardinus Ferrarius lib. 6. de veterum acclamationibus et plausu c. 7. existimat, hac concilientiam sese inuicem animasse Crucigeros ad expeditionem Hierosolymitanam, vocibus conflatis ex *vltra*, et *cia*, quasi forte *cia vltra* tamus, vel potius *ultramare*: nam expeditiones istae vulgo *ultramarinae* appellatae. Sed parum certa videtur ejusmodi conjectura.

† **VLTRERIVS**, transuersus, in Sent. Auen. 2. 1243.

† **VLTRINVS**, veterinus, in Ch. MC. 2. 1382.

VLTRIS, Augustus. Charta ann. 1303. ex Tabul. S. Vandreg. *At postmodum fructus ejusdem ecclesiae in tantum Vltres appaeruerunt, quod ex ipsis duos rectores honeste et commode poterant de cetero sustentari, nec est verisimile quod de cetero minuantur, etc. V. Vlturagium*.

† **VLTROJECTVS**, postpositus, in Form. Mf.

VLTRONEITAS, Facultas faciendi, quod quis vult. Walbertus de patrocinio S. Rictrudis n. 41. *Quoniam, ni fallor, Vltroneisati liberi arbitrii, primo concessae parenti non legitime resisto*. Epist. Gunzonis ad Augienses fratres an. 960. apud Marten. tom. 1. Ampl. Collect. col. 295. *Ergo Vltroneitate arbitrii sibi concessa abutentes aut irrationabilibus animalibus comparantur, aut in nihilum rediguntur, quorum extitas unus est*.

VLTRONIVS, *λεπτος*. Gloss. Lat. Gr. *Vltroenus*, in MSS. Sangerm.

VLVETVM, *Locus ubi crescunt vlucae*. Gemma. Haud scio cur Vossius lib. 3. de Vitiis ferm. cap. 56. rescribendum putet *Vlmetum* et *vlmi*: nota quippe vox *Vluca* Virgilio et Ouidio pro herba palustri.

VLVLAMEN, Vlularus, apud Prudentium. Vita S. Romani Archiepisc. Rotomag. apud Marten. to. 3. Anecd. col. 1663.

Postis ad haec ditrum rumpens a pectore luctum

Alitius ingemans; planctus, Vllamina fudit.

VMACIA, pro *Vinacia*. V. *Stemphiati*.

VMBELLVM, Umbraculum ad arcendos solis ardores, pilei species, Byzantinis familiaris. Gloss. S. Benedicti cap. de pellibus: *Vmbellum, σκιανειον*. Sic enim legendum videtur pro *libellum, σκιανειον*. Sciadia Byzantinorum procerum recenset Codinus de Offic. Aulae CP. c. 3. *Πνικαδα* vocant Acropolis cap. 11. *Καλύπτειν πυραμίδι* Nicetas in lii 4. Andro

Andronico lib. 1. Imperatorium
sciatum, cuius apex gemma gran-
dior inlignebatur, πῶλον non semel
appellat Cantacuzenus lib. 3. c. 27.
lib. 4. cap. 14. VMBELLVM et
VMBRACVLVM dicitur, quod ex
pellibus compositum est, quodque
expandi aut contrahi solet ad arden-
dos pariter solis ardores, cuiusmodi
sciendis describuntur ab Aristophane
in Avibus. Gloss. Gr. Lat. *συνιδιον*,
umbraclum. Lexic. Gr. MS. Reg.
cod. 2062. *δεξιδιον*, *συνιδιον*, *δεξ-
πιριον*. Claudianus lib. 1. in Eu-
trop.

..... *Iam non Vmbraclis
gestans
Virginibus.*

Idem in 4. Consul. Honorii:

..... *Non defensora calorem
Aurea succincentis rapidos Vm-
bracula soles.*

VMBRELLA. Chronicon MS. An-
dreæ Danduli anno 1477. *Anconi-
tani vero duas Vmbrellas praefractus,
unam Papae, Imperatori aliam, etc.*
Chron. Forolivi. apud Murator. to.
19. col. 834. *Aure corpus Christi pro-
cedebant Vmbrella, et sex equi albi.*

VMBER, Canis venaticus e legacibus
ex Umbria Italiae provinciae. Glossar.
Graec. Lat. MS. d. *ὑμερριος κινος*,
Vmber. Gratus in Cynegetico, de
canibus venaticis:

*At fugis aduersos idem quos rep-
peris hostes
Vmber, etc.*

Meminie etiam infra, ut et Silius
Italicus l. 3. *Aus exigit Vmber mare
sagax a colle ferax* Notgerus Epi-
scopus Leod. in Vita S. Hadelini
Confess. cap. 2. *Campae locelli jam
diuturni coepisset eugenia, duo equites,
cum duobus affectis venaribus (al.
venatoribus) Vmbriis forte fortuna
ignari, cujus dignitatis et vallicula,
reverentes, etc.* Sidonius in Panegy-
rico Aurti:

*Iam si forte form larrasibus im-
probus Vmber
Terras, etc.*

VMBLATA, in venti Chamae hinc
apud Vgbellum ca. 9. l. i. l. i. l. i.
257. quem consule, 6 l. i. l. i. l. i.
Papam lego: *Vmbrae, cuncta.*

VMBRA. (1) V. mox in Vmbra
(2) † Territorium vbi situm
in Ch. a. 1307. V. *Vmbraclum*.

VMBRACVLVM. Chartal. Brev. l.
30. *Sacrosanctae basilicæ S. Salu-
tatoris noster quæ est in
braculum Bisturæ cunctis im-
bus, etc.* Hoc est propertius:
vitaria.

VMBRAE, Phantasmata, vnde Lat.
Scriptoribus nota. Gall. Ombre.
dem notione. Papas: *Vmbrae*,
mox, *fundocorum*, *augures* p. i.
Valerius Flaccus l. Argon.

*Tartareus tam iuxta hinc
glisq; forte
Si quid ab exitis melius pro-
feres Vmbra.*

S. Augustinus lib. 10. Confess. c.
Non curi nosse transire solent
anima mea unquam quare rorari
Vmbrae, cunctis sacrisque locis
Vide eundem lib. 7. de Civ. d.
c. vi. Durandus lib. 7. Ration. d.
8. num. 4. *Ipsi tamen ab omni-
bus circa sepulchra obsecantibus, qui
bras vocant, vestiri parantur.*
BEARII, qui vmbrae in
ruum responsa experiri. Eodem
Theodoricus Reg. c. 108. *Si quis
genu non sacrificare furis depre-
sus, arioli etiam atque Vmbrae
reperi facinus, sub iusto asinus
commissi capite punientur.* Plu-
tius lib. 1. contra Symmachum.

*Marmore non magico tenet
cure figuræ,
Atque sepulchrales fide in-
tare famula,
Vna itidem spectare diu
noxia vult.*

VMBRATICI, ipsae vmbrae, et
stigma. Verus Formula Poetica
lis, edita a Iacobo Perito: *Im-
credis, quod Vmbrae tibi
comedens: propter quod dormi-
homines decipiant, quod se vmbrae
rent in hominum figuras, et vmbrae
membra, quæ obscurantur.* VIII

ipsoes, simulatio, Gall. *Ombre*, *prétexte*. Chron. Triurti apud Acher. tom. 8. Spicil. pag. 463. *Commeruntque Legati . . . innocenciam viri, atque sub Umbra illius a quibusdam assensatum id fuisse*. Charta an. 1316. to. 1. Chartul. S. Vandreg. p. 34. *Significatum est nobis forellam nostram de Tractu multipliciter denotatam sub Umbra linciae*. **UMBRA VIRI**, Speculum Saxonicum l. 3. art. 45. §. 12. *Histrionibus, jocularibus, et his, qui se in fersuatum dederunt, emenda datur Umbra viri*. Figura scilicet, imago, qua notione. **UMBRA LEONIS** dicitur in Testam. dom. le Scrop an. 1415. apud Rymer. tom. 9. pag. 272. *Volo quod . . . fiat umbra mea . . . habens imaginem mei super dictam umbam, armatam in armis meis, cum Umbra leonis in le Bende prout vivens vivit*. **UMBRATILITER**, Leui pictura, rudibus lineamentis. Sidonius lib. 2. Epist. 10. *Quae imaginario tantum, et quodammodo Umbratilitate effingimus*. **UMBRAE**, Thymalli, pisces Hibernis familiares, apud Siluest. Giraldum in Topogr. Hibern. dist. 1. c. 7. Vide Columellam lib. 8. c. 16. **UMBRALE**, velum, conopeum, in Necrol. abbat. Altorf. in Allar. **UMBRARIUS, UMBRATICUS**. Vide *Umbrae*. **UMBRELLA**, vt *Umbellam*. Vide in hac voce. **UMECTA**, Loca paludosa, vel palustribus vicina. Charta apud Meichelbeck. Hist. Frising. to. 2. pag. 38. *Pascuas, venationes, Umeſta, seu et fructueta, omnia ad eadem pertinentia, etc.* V. *Humectus*. **UMEXA**, eadem notione, pro *Umeſta*, ibid. pag. 86. *Campis, pratis, pascuis, . . . Umexis, etc.* **UMERICIA**, pro *Vinericia*. V. ibi. **UMERVS**, *amus*. Gloss. Lat. Gr. *Humerus*, in MSS. **UMEXA**. V. supra *Umeſta*. **UMGA**, pro *Banga*. V. in hac voce. **UMILARI**, Gloss. Latin. Gr. *Umilor*, *Προκριντω*. *Humilior*, in MSS. Sangerm. *Προκριντω*, *Interpello*, *Umilor*, *precido*, in Gloss. Gr. Lat.

Υαλτω δονατ. c. v. s. "Liber centum Eccl. Rom. *Monasterium S. Stephani cum omnibus sibi pertinentibus praeſtas annue in auroque CVIII. Animagaricos*. Notis numericis in errorem induſus est librarius. Etenim, in auro CVIII. *melgoricos vel melgorienſes*.

UMMO, *δμωλὸς ἀσπίδας*. Gloss. Lat. Gr. *Melius* in MSS. Sangerm. *Umno*, seu *Umbo*.

† **UMVLVS**, humulus, sp. Pez. t. 1. Anecd. Part. 3. p. 68.

† **UMVA**, cassis, Gall. *Heaume*. Ch. a. 1345.

VNAE. Chartul. S. Vandreg. tom. 1. p. 115. *Obruti Deo et sancto Vandregesillo et monachus ibidem Deo servientibus quidquid clamabam iure haereditario . . . scilicet duodecim panes, . . . Vnas botas et unam summam aeneae*. Ceremoniale vetus MSS. B. M. Deauratae Tolos. *Et quilibet istorum (Monachorum) debet portare unum amicum fontatum, et Vnas manutergias in collo per modum stole*. Numerum duplicem hac voce significari non existimo.

VNALIS, Singularis. Canones Hibern. apud Acher. tom. 9. Spicil. pag. 27. *Monachus Graece, Latine Vnalis, sine quod solus in eremo vitam solitariam ducit; sine quod sine impedimento mundiali mundum habet; sine quod in hac vita solus est inter multos habet, versetur*.

VNAMITANS, pro *Vnanimis*, in Testam. S. Gennadii Episc. Asturic. inter Conc. Hisp. tom. 3. p. 173. *Ab integritate sint propria monasterii S. Petri, et nihil communionis ibidem habeant. Sed prae caeterae ecclesiae quae in supradicto eremo constructae sunt, nisi forte Vnamisons gratia aliquid pro misericordia concessum fueris*.

VNAMMES. Gloss. MSS. Rituric. *Amazones, feminae bellicae . . . adasti dexterioribus mammis Vnammes dicuntur*. *Vnimammæ*, ex Ildoro in Gloss. MSS. Sangerm. num. 501. *Vnimamma, femina à una mamma*. Gloss. Lat. Gall.

VNANIMARE, *Vnius esse animi, vnanimum esse*. Ammianus lib. 31.

*Vnanimanti ardore, sumit et infans,
inter se congruentes.*

VNANIMITAS, Animi necessitudo. Epist. Iohannis X. PP. an. 928. ad Aymericum Narbon. Archiep. inter Instr. rom. 6. Gall. Christ. nouae edit. col. 16. *Litteras ab Vnanimitate tua nostro directas apostolatus, apostolica patientia suscepimus.*

VNANIMITVS, Vna mente, vno animo, Gall. *Vnanimement.* Alexandro *Vnanimitus* clauo, in Chron. Waldhusiano rom. 1. Miscell. R. Duellii p. 57. *Vnanimiter* dixit Vopiscus in Tacito: vitur etiam Vulgatus Interpres Aët. 11. 14.

VNAKE, Vnum efficere, congregare. Tertull. adu. Praxeam c. 27. *Qui vnum eundemque contendens Patrem et Filium, incipiens diuidere illos potius, quam Vnare.*

VNATIM, Simul, vna, in Charta Hispanica aerae 988. apud Anton. de Yopez, in Chronico Ord. S. Bened. to. 5. p. 435. *Vnatim mercator triumphare in caelis, etc.* Vita S. Careroci to. 3. Maii p. 586. *Ipsi autem conueniunt Vnatim.*

VNCAMANV, *Servitia manu*, μανλῆ. Gloss. Iud. μανλῆ rectius in Excerptis. Constantiensis: *Vnca manu, carna manu, strilla. Vncas, carnas. V. Vncatus.*

† **VNCALIS BOMBARDA**, V. in Bombarda.

VNCARE, Vrisorum clamor proprius. V. Salmasium ad Hist. Aug. p. 168.

VNCATVS, Instr. vnci factus. Sidonius lib. 4. Epist. 20. *Lanceis Vncatis, securibusque missilibus dextrae refertae.* Hinc Syllagismi *vncati*, apud eundem lib. 9. Epist. 9. V. *Vnca.*

VNCEASESATM, Leges Inae Regis c. 37. *Qui furem occideris, liceas ei probare iurejurando, quod eum fugientem pro fure occidis, et parentibus ipsius occisi iures Vnceases ax, i. sacramentum sine electione vel nominatione.* Vbi ash, pro ax, emendat Sommerus, atque, perperam has voces Saxonicas redditas a Bromprogo et Lambardo; sed potius legi debere, ut praefert codex Rossensis, *Vncombesaw*, i. cognati vero interfecti (furis) iurjurandum praestans

(eundem ejus) se non violaturum. Cessit enim Saxon. lis, iurjurum inimicitia; cui, vn, aduersus particula praeposita, contrarium signat.

VNCIA. (1) *Vncia auri*, in multis pecuniariis. Lex Wisigoth. lib. 2. tit. 3. §. 3. *Qui in rapto interfusus cognoscitur, si liber est, sex auri Vncias reddat, etc.* Adde lib. 2. tit. 1. §. 25. Lex Bajuvar. tit. 1. c. 2. *h primis incurvat Dei iudicium, et offensionem sanctae Ecclesiae, et iudicium terreno persolvas nari Vncias tres, etc.* Decretale precum quorundam Episcoporum an. 799. *Et qui redimer ipsas biduanas volueris, fortiores Committes Vncias tres, mediciores Vnciam et dimidiam, minores solidum tantum.* V. Pachymerem lib. 11. c. 21. p. 290. (2) Monetae genus, in vfu apud Siculos aliosque. Computus est an. 1333. ad an. 1336. to. 2. Hist. Delph. p. 285. *De quo toto praesenti computo collectae sunt summariarum informationes quae secuntur, videlicet, a pecunia recepta in Karolenis argenti et redacta ad Florenas de Florensi compassata qualibet Vncia pro quatuor florenis, et quolibet florenis pro vi. tarenis, et quolibet tarenis pro duobus Carolenis, et quolibet Carolenis pro octo gravis, etc.* Epist. Petri de Caderio apud Acher. tom. 2. Spicil. p. 563. *Promissit etiam dictus Rex Tunis se redditurum domino Regi Franciae et Baronibus suis, pro expensis in viam factis ducentas et decem milia Vncias auri, quarum quaelibet Vncia valet quinquaginta solidos Tarentinos.* Charta an. 1384. *Librum et Franciam promiscue accipit: alia n. 1284. duas libras censuum in 2. vncias diuidit.* Vtramque legit Schilterus in Gloss. Teutonica. Unus. Donatio Anselmi Abb. Lirisham. apud Tolner. inter Instr. Hist. Palat. p. 17. *Bubo ex dante mansit et prato, . . . et de munda xxx. denarios, et de munda in Furdan v. Vncias solvere debet.* (3) **VNCIA**, **VNCIATA TERRAE**, Modus agri, s. duodecima pars iugeri, in Charta Thomae Regis Manuise an. 1055. in Monumento Anglic. tom. 1. pag. 718. *fo-*

iae agris, in Tabulario Landauensi a eodem Monastico Anglie. tom. 3. p. 190. 197. 200. 205. *Manfus trium Vnciarum*, ibid. p. 197. Adde *Ughellum*, to. 1. Ital. Sacrae part. 1. pag. 144. Chron. Farf. apud Murator. to. 2. part. 2. col. 453. In *fundo Turriano Vncias* III. . . . In *fundo Adriani Vncias* II. . . . In *fundo Sallani Vnciam* 1. In *fundo Pulchriani Vncias* VI. Ibidem col. 539. *Es pro libris x1. concessit in campo sancti Benedicti Vnciam unam principalem, et medietatem de medietate ipsa, quae nobis pertinet.* Placitum an. 1106. apud Le Blanc in Dissertat. de Monetis p. 57. *Hujus etiam temporibus Leoninus Consul et Dux, monachus factus, tres Vncias massae Aretinae, quibus parentum fruebatur haereditate, decimo quinto miliari ab urbe, via Ardeatina, beato Petro Apostolo perenniter concessit permittendas.* (4) VNCA POLICIS, Articulus pollicis. Processus de Vita S. Yuonis to. 4. Maii p. 575. *Erat ille lapis ad quantitatem primae Vnciae pollicis, et ad similitudinem ossis pruni.* *Vncia digiti*, in Inuentario Eccl. Anic. an. 1444. Acta Episcop. Cenoman. apud Mabill. tom. 3. Analect. p. 323. *Ibi quoque thesaurus incomparabilis, thesaurus desiderabilis signatur, scilicet quaedam Vncia ejusdem (Demetrii) Martyris, cum denge S. Iohannis Baptistae, et quidam capillus gloriosissimae Dei Genitricis.*

VNCIALES LITTERAE, seu characteres, Vncia, id est pedis duodecima parte, constantes. S. Hieronymus praefat. in Iob: *Habeamus, qui voluit veteres libros, vel in membranis purpureis, auro, argenteoque descriptos, vel Vncialibus, ut vulgo aiunt, litteris, onera magis exarata, quam codices, etc.* Vide Allatium in Anriq. Etrusc. Monum. et Mabilionium in Diplom. lib. 1. c. 11. num. 4. et supra in Literae, col. 130.

VNCIATA TERRAE. V. *Vncia* 2.

VNCIATVM, *Mabinkcolo*, in vet. Gloss. Lat. et Franco - Theotisco apud H. Wamleium in Append. ad Catalog. Codd. MSS. Septentr.

VNCIUM Charul. S. Bedasti Arrebat. V. p. 265. *St castor pbellis est celtario, famuli Vncinas facient, et vident supra, usque dum satisfacias.*

VNCINARE, Hamare, vncio prehendere. Gloss. Lat. Gr. *Vncino, ἀγκυρεῖν*. Aliae Graec. Lat. *ἀγκυρεῖν, Vncio, hamo, adhamo.*

VNCINATVS. V. mox in *Vncinus*.

VNCINVS, Vncus, cui inhaerent catenulae, Italis *Vncino*. Papias: *Vncus, carnus, anchora, vncus, Vncinus, diminutivum.* Glossae Gr. Lat. *κόραξ εἰδικῆς ὄρεας, Vncinus, ropagulum.* Alibi: *μόχλῃ ἀγκυρῶν, ropagulum.* Rursus: *ὄγκυρος, Vncinus, reticular.* Anastasius in Gregorio IV. PP. *Signum Christi habet historiam in modum leonis incapillatam, cum diversis operibus parvissimis aureis pendentibus in catenulis quatuor, et Vncino uno.* Item *gabasham saxicam habet in modum leonis, cum diversis historiis serpentium, et in medio stantem pineam, et quatuor leuentalis exauriam, qui pendunt in catenulis tribus, et vncino uno.* Idem in Leone IV. *Nec non et aliam coronam minorem ibidem obtulit, cum catenulis quatuor, et delphinis decem habentem silium, et Vncinam pensant. lib. duas.* Martyrolog. 19. Ianuar. *Equales et Vncinis ferreis iussus est suspendi.* Occurrit haec vox non semel in Libris sacris. VNCINATVS, Vncis, seu eorum figura distinctus pannus. Donatio facta Eccl. Cornut. edita a Susebio: *Vela loricae melinoporphyra Vncinatae duae.*

VNCIVNCVLVS, Calceamenti recurvi species, ut videtur: nam, ait Continuator Nangii an. 1365. extr. alii (solulares) in obliquum, ut Griffones habent retro et naturaliter pro unguitibus gerunt, ipsi communiter deportabant. Vita Meinwerki apud Leibnit. tom. 1. Script. Brunsvic. p. 529. et tom. 1. lun. pag. 523. *Unam pauperem cum una comissa, una braca, uno cotte, una tunica, duabus caligis et Vncinulis et calceamentis et chirostecis, pileo et chugulo vestiret.*

VNCTARIA, VNCTARIVS, qui vel quae unctum vendit. Codex consue-

lis

lib. Episc. Autissiod. ann. circ. 1290. *De vinctariis. Vinctarii et Vinctariae debent in quolibet Sabbato unum obolum. Infra: De Vinctariis istius villae. Quisquis vendas Vinctum diebus Sabbati ad estallum, quilibet debet obolum. V. Vinctum.*

¶ VINCTIO, Oleum sanctum. Inuentar. S. Capellae Paris. an. 1376. ex Bibl. Reg. Item unum vas argenti ad ponendum sanctum crisma et alias sacras Vinctiones. In Inuentario an. 1363. post crisma additur, oleum sanctum et oleum infirmorum. Infra: Item unum aliud vas argenti ad ponendum sacras Vinctiones.

† VINCTOR, i. q. Vinctarius, in Ch. a. 1407.

VINCTUM, Adeps, Gall. Oms. Capitulare de Villis cap. 43. Carbones, saponem, Vinctum, vascula, etc. Vbi oleum, quo vtuntur laenam carminantes, significari opinor. Adde c. 6a. Chronicon Fontanellense: Porcos saginatos ad adipem et lardum, cum Vinctis 60. Tabul. S. Albini Andegau. Tullis Wilhelmus viarius de Mosferolo xxx. et lxx. sol. et xlii. sextarios de frumento et latus de porco et Vinctum unum. De bacone, i. ob. de Vincto, i. ob. in Charta Leduini Abb. S. Vedasti an. 1036. ex Chartul. V. ejusd. Monast. p. 243. Codex censualis Episc. Autiss. an. 1290. De his qui apportant Vinctum in hac villa. Quicumque offert Vinctum in hac villa ut vendat, soluit de tourteho 1. ob. . . . Et si fuerit de porco suo et de sarnamento Comit. nihil soluit. Venditores Vincti et sepi (dant) sex denarios, in Cod. censuali Corbeienf. Marbodius lib. 4. de Virtutib. herbar. c. 13.

Vincto cum veteri fertur polagrac medicari.

VINCTIVOSUS, Vinguine plenus, Gall. Onctueux. Leonardus in Speculo lapidum lib. 1. cap. 1. Per aquenem intelligit humidam, Vinctuosum seu viscosum, etc.

VINCTURA, Adeps, idem quod Vinctum. Capitul. Aquisgr. ann. 817. §. 2. Suponem et Vincturam sufficienter, pinguedinem ad osam, etc.

VNCVS. (1) Modus agri quod Denos. Charta Valdameri Regis Danorum an. 1240. apud Hæc. Pönnum lib. 6. extremo: Licet aliam terram vel Vncos jure feudali censisse dignoscimur, semper tamen portionem decimæ decimarum excipimus. Alia Erici Danorum Regis an. 1245 lib. 7. Vnde cum in consecratione ipsius promissimus providere Ecclesie Rensliensi de dote, . . . obsequi Vncos apud Rensliam dote vni assignauimus. Mox: Insuper etiam concedimus ipsi Episcopo 40. Vncos Vironia, in villa, quæ dicitur Saggale, etc. V. Vncia 2. (2) VNCVS PASTORALIS, Virga vel baculus Episcopalis recuruus. Theobaldus Archidiaconus Spalarenf. in Hist. Salonitana c. 16. Fecit etiam vtrumque magnum, et altum paruum, et conuile manicatum, calicem et cetera Vncum Pastoralem, et crucem, et alia quaedam, etc. V. Cambata, ex Vng. V. NDACIO, Inundatio, in Charta apud Lobinell. ro. 2. Hist. Brit. col. 882. Vndacio aquarum creuit et litor in fluuio Ligeris propter nimiam pluviarum abundantiam, etc.

VNDATZARE, VNDARE. Vide fr. deiare.

VNDANTER, Copiose, vel affluenter, in Glossis MSS. S. Germani Paris. cod. 524. V. Vnderare.

VNDE. (1) Pro De quo, Galli. Dicit. Iordanes de rebus Getarum In Scania vero insula, Vnde ubi primo est. Alibi: Iuxta Moesidem paludem commanentes præfati, Vnde loquitur. Galli dicimus, domus parloris. Ordericus Vitalis lib. 9. c. 723. Turonis aliud Concilium tenuit ea Vnde apud Clarummontem tractauerat, confirmatis. Idem lib. 10. p. 797. In hoc negotio Vnde tractamus, etc. Vsum etiam Polonium hac loquendi formula obseruit Salinasius pag. 338. (2) Vnde Cujus, Galli. Domus. Litteræ Edwardi II. Reg. Angl. an. 1233. apud Rymer. tom. 3. p. 985. Cum aliam Iakeminus de Resto mercator de Londonia, nobis dedisset intelligi, quod ipse cum quadam magna nave, p[er] v[er]g[er]it[ur] v[er]g[er]it[ur] Dromunda nauem, p[er] v[er]g[er]it[ur]

nde idem *Interminus* patronus et dominus eras. Charta Ricardi II. Reg. angl. an. 1393. apud eumd. to. 7. 744. *Concessimus . . . quod tres offas naues guerrinas, . . . videlicet: nauem Vnde Iohannes, Wysebeck; magister, nauem Vnde Iacobus robbery est magister, et nauem Vnde dam Onselowe est magister, etc.*

3) † Qua, Gall. par on, in Ch. 1159.

DECIMA. Conuentiones MSS. Arurinci Abb. Montis-Majoris cum colis Correni de censibus: *Talis us longaeuus in terrisario Corrensi abatur apud nos, ut decimam et Vndecimam, quae Vndecima apud nos sca nuncupatur, dominis suis habitores ejusdem loci reddant; quia rationibus consuetudinis tantum est et galibus; pa decima Deo, Vndecima omnia de omnibus quae possident, resoluantur. Haec apertissima etiam int in Charta an. 1309. to. 1. Hist. dalph. p. 86. col. 2. Lenatur ipsa schia in hunc modum; videlicet de nobilibus jornalii finato capitur Vndecima gerba, in jornalii non finato decima gerba. V. Vnderus.*

DEIARE, VNDALIZARE, Infan-tem vel moribundum non omnibus dhibitis Baptismi ceremoniis baptiare, Gall. *Oudoier*, lustrali aqua perfundere. Epist. Petri Episcopi Maromontensis ad Mauriciu Episcopum Parisiensem, quae est 3. inter Epistolas Stephani Episcopi Torac. Cum igitur puer natus esset, nec offas sacerdos ad baptizandum eum ongrae reperiri, pater ejus immersit eum aqua, dicens: In nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti. Et haec est passima consuetudo in terra nostra, et in talis necessitatis articulo dicant: in nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, nec totam exprimant verborum formam, quae debet exprimi in baptismo, quod Vndeiare vocant. et Epist. 5. Hoc enim dicere solent, ut literas ignorantes paruulos Vndaiant: In nomine Patris, etc. In hinc Epistolis tractatur, an ejusmodi baptismus valeat. VNDARE, eodem significatu. Manuale sacerdotum ad vsum Eccl. Autiss. an. 1526.

vbi de Baptismo: *Sacerdos debet interrogare mulieres si infans fuerit Vndatus aut non; et tunc si fuerit Vndatus, sub conditione baptizet eum.*

VNDENVS, idem quod Vndecima. Vide in hac voce. Statuta Eccl. Bitterr. an. 1375. apud Marten. to. 4. Anecd. col. 663. Item, fuit prohibitum clericis et maxime in sacris ordinibus constitutis, quod non emittent Vndenos, retrodecimas, nec possessiones laicos.

VNDEOLVS, pro Vrceolus, in Gemma.

VNDERARE, Abundare, affluere. Epist. S. Hildegardis apud Marten. to. 2. Ampl. Collect. col. 1016. Sed o tu qui generosus es in voluntate tua, attende quod multa flumina Vnderans in te, rixando in magno strepitu. V. Vnderer.

VNDESCERE, in vndas excrefcere, tumere. Vita S. Endei Abb. Araniensis n. 15. Ita quod non Vndescis mare in via, per quam transit dolium; sed serenitas semper ibi apparet.

† VNDESECVS, vndequaue, in Concil. Sueffion. a. 866.

VNDIFRAGVS, qui vndas frangit. De Excidio Thuringiae apud Leibnit. to. 1. Script. Brunsvic. pag. 61.

Prompta per Vndifragas trans-
sem puppe procellas,
Flatibus Hybernis laeta mo-
ueret aquis.

VNDINES. Charta Petri de Mintriacio an. 1283. ex Tabul. Calensi: *Abbatissa disti monasterii quae pro tempore fuerit soluet et reddere tenebitur annuatim in Vndinis Latigniacensibus consentui disti monasterii 100. sol. Parisienses. Leg. nudinis, altera n. ut saepe fit, ob praecedentem omissa.*

VNDISIA. Continuat. Chron. S. Bertrini apud Marten. tom. 6. Ampliss. Collect. col. 618. Hic (Iohannes) receptus ecclesiam suam in tertia parte omnium bonorum dimittentem reperit, et per venditiones ad vitam in 4030. libris Parisiensibus in pecuniis, et ad 988. raseras bladi, in puris Vudisiis debitis, in 42. milibus Francorum auri

auri obligatam invenit. Vide an idem sit quod

VNDRAMENTVM, Reliquum, quod excedit summam. Charta ann. 1230. apud Stephanot. to. 3. Antiquit. Bened. Picau. MSS. p. 796. *Concessum est etiam inter partes quod omnium Vndraamentorum residua habebis abbas dictus et sui.* Alia ann. 1232. ibid. p. 822. *Eodem modo de decimis, agnorum, vitulorum . . . et denariorum inde provenientium, et Vndraamentorum, si quae pervenerint, et vendarum habebis serviens tertiam partem.* V. *Vitragium.*

VNDREDVM, VNDREDVS. Tabular. SS. Trinit. Cadom. fol. 45. vo. *Ista villa habebas Vndredum, . . . sed in tempore guerra diffortiatum fuit.* V. *Hundredas.*

VNERIDMANNVS, non habens pacem, in Gloss. Saxon. sub Edw. III. exarato. Vox confecta ex negatione particula *nu*, et *frid*, pax, et *man*, homo. V. *Frithmannus.*

VNGEBENDRO. *Leges Ethelredi Regis c. 25. Et diximus, homo, qui hamsocnam faciet intra portum sine licentia, et summam infrastructuram agas de placito Vngebendro, vel qui aliquem affligas in via regia, jaceas in vngilda akere.* Hic haeret Somnerus, in Saxonice aliis perspicacissimus.

VNGELD, VNGELTA, Foedus Ethelredi Regis cum Analano, etc. c. 3. *Si frithman, i. homo pacis fugias vel repugnes, et se nolitis judicare, si occidatur, jaceat Vngeld, i. insolutus.* Et Saxon. *Geld*, solutio et pecunia, et *un*, particula privativa. *Vngelsum*, seu tributum, in aliquot Chartis Germanicis, apud Ioan. Noppium in Hist. Aquisgran. lib. 3. n. 2. p. 19. 20. Charta Frideric I. Imper. an. 1189. *Liberi sint ab omni theloneo et Vngelt, exactione veniendi et redendi.* Vide Petrum Lambecium in Orig. Hamburg. pag. 84. Charta Caroli IV. an. 1357. inter Instrum. to. 5. Gall. Christ. nouae edit. col. 526. *Exemptae ab omni scara, Vngelto, impositione et vexatione quacunque.* Nullum telonium vel *Vngelde*, in Chronic. Wormat. an. 1366.

apud Ladewig. to. 2. Reliq. MS. 146. V. *Agild.*

† **VNGIANA**, annonae species, Charta ann. 1373. Forre i. q. *Vngium* **VNGILD**, vt *Vngeld*. V. *Vngel* **VNGVENTARE**, *Fugere*, capere, inungere, in Gemma.

VNGVENTARIVS, qui capere id est *Vactum*, adipem, vendit. Charta Eccles. Leod. ann. 1337. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 17. *Nec sint (Clerici) ludiones, ioculatores, ballini, foresterii facientes goliardi, thelonearii, Vnguentarii, etc.*

VNGVENTVM, *Vactum*, de Charta ann. 1418. ex Charta Auiti Aurelian. Item tractus in capiciteris tradere et ministris fugentum pro omnibus compansibus ecclesiae.

VNGVEVMPARIS, *perperis*, Gloss. Lat. Gr. Emendant vices, *Vnguentarius* vel *Vnguentum*.

VNGVICVLARIVM, *verperis*, Gloss. Lat. Gr. Culter aut similitudo quo vngues refecantur.

VNGVINA, pro *Lingua*. Gebhard. scop. Cenoman. apud Mabill. in Analect. p. 313. *Pluresque vngues, Vngina, scire meum deinceps.*

VNGVINARIA, *Inflictorum*, vnguentum, in Gloss. Arabico-Lat.

VNGVIVM SCISSVRA, Poenitentiaris species apud Anglos, de Fleta lib. 1. c. 26. §. 4.

VNGVLA. (1) Ferramentum acronatum, quo fuleatim corpori niabantur et fodiebantur. *Vngula*, genus tormenti, qui effundit fides invenitur. Papias: *Fugulae, genus tormentorum, dictum, quod effodiant, hoc est fiduciae.* S. O. prianus de Lapsis: *Item lassum corpus nunc flagella scinderent, nunc equales essent, nunc Vngula effoderet, et flamma torretur.* Idem de Laodicea tyr. *Non praedurantibus hinc Vngula recurras in vulnus.* **VNGVLARE, EXVNGVLARE**, *Vngula* subijcere, vngularum tormentum inferre. Vita S. Potiti Mart. ex M. Neapol. c. 6. *Forantur scilicet for-*

ignoscere, et Vaguetur. (s) S. Irenaei vetus Interpres lib. 2. cap. 24. 3. *Es incensam autem similiter de asse, et Vagula et galbano, etc.* bi vulgatus Bibliorum Interpres xod. 30. 34. a Gr. *bruxos*, habet, *mycha*. V. supra in hac voce.

IA, *ma, nai aqua*, in Gloss. Lat. 3r. Leg. *Vna*.

IAMENTVM, Metallorum temperatio, Gall. *Alliage*, vox moneriorum. Statutum Ludouici VIII. ann. 1225. to. 2. Ordinatio. Reg. franc. p. 141. Sciendum est autem quod imprimis operarii tenebantur venire coram magistris iuraturi, quod ex argento nullam ponens *Vniamentum*, nec pollens denarium vltimo modo.

IANIMIS, Vnanimis. *Fratres carissimi, oratione Vniatimes deprecatur*, in Liturg. Gall. Mabill. p. 246. IBOS, Vno boue vestus. Mirac. S. Vincentii Madelgerii to. 3. fol. p. 681. *Reparat vehiculum, et adiuncto boue vno quem habebat solum, iterum supponit suum miserabile monstrum. Ita Vnibos ille, in corde et re semper habens S. Gudulae memoriam, iterum solinus carpebat versus Broffellam.*

NICOLEVS, VNITESTIS, *morigerus*, in Gloss. Gr. Lat. Qui vnicum habet testiculum.

NICOLORARE, Rem facere vnicolore. Gamma.

NICOMIS. Charta an. 1272. inter Probat. Annal. Tolos. tom. 1. pag. 98. *Petierunt et retinuerunt quod cum anno isto post impositionem sex denarium pro libra, et post promissionem vnus Nicomis pro foco, . . . sub restrictione tamen quod dicti quinque solidi eis restituerentur, vel deducerentur de dicto focagio vnus Nicomis pro foco, nosque de praedictis sumis ad plenum certiorati quod dicti quinque solidi illis qui nondum soluerant dictum Nicomem, qui ad solutionem dicti Nicomis tenebantur, deducuntur et defalcantur, et illis qui soluerant Nicomem et quinque solidos Thronensis pro foco, dicti quinque solidi eisdem redduntur.* Leg. *Matonis et Matonem*. V. in *Mulo*.

VIICORDIA, Concordia. *Vnicors, concors*. loqu. de lanua. *Vnicordia*,

concordance. Vnicors, d'ans courage. Vnicordiser, accordamment, d'un cuer, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm.

VNICORNVS, *monoxenus*. Gloss. Lat. Gr. *Vnicornus*, in MSS. Sangerm.

VNICORPORIS, VNICORPORA, Vnius corporis. Guiberrus de Pignor. SS. c. 3. §. 2. lib. 1. *Es quid Deo pertinacius, quam illi qui Deo Vnicorpores sunt? Vnicorporeus*, apud Iul. Firmicum.

VNICUBA, Vnius viri vxor. 18d. Gloss. Epist. 3. S. Paciani inter Cone. Hisp. to. 2. p. 92. *Vox casalem formam nono calore pinxistis, vos istorum vestram a coniugio separastis antiquo, vos a matris Vnicubae corpore recessistis, etc.* Verus Poeta Christianus anonymus de Beliani baptismo v. 127.

Felix Apra, cui licnis terraque poloque

Conjugis Vnicubae iuge tenere bonum.

V. Vniuers.

VNICULTOR, Vnius Dei cultor. Prudent. in S. Cypriano v. 90.

Edere iussus eras, quid vineres? Vnicultor, inquit,

Serno salasiferi mysteria consecrata Christi.

VNICVS POMORVM, vas aucupis, Papiae. MS. habet *Pomporum*.

VNIFICARE, Vnum facere, loh. de lanua: vnde Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Vnificare, Vnifer, faire un, unir*. S. Paulinus in Epist. ad Senecum tom. 1. p. 129. edit. an. 1685. *Es Vnificantis gratiae aeternum foedus agnoscit.*

VNIFORMIS, *monotidus*, apud Iul. Firmic. lib. 1. Mathet. *Vniformitas*, apud Macrobi. l. 7. Saturn. c. 5. *Vniformiter*, apud Diomed. lib. 1. Grammat. Victorinum in 1. Rhetor. Ciceron. etc.

VNIFORMISARE, Vniformem reddere. Acta ad Conc. Basileense apud Marten. to. 8. Ampliss. Collect. col. 205. *Viraque faciens vniam, nos quidem natura sejunctos, per gratiam Vniformisans, sibi ipsi copulans.*

VNI-

VNIGAMUS, vox ibrida, qui vni tantum nupsit; unde *vnigamia*, pro *monogamia*. Io. de lanua. Vide Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Unigamus*, c'est qui n'a esté que une fois en mariage. *Unigamia*, estat de celui ou celle qui n'a esté ou est que une fois en mariage, *vnigamicé*.

VNIGENA, ejusdem gentis. Gesta Tancredi apud Marten. to. 3. Anecd. col. 126. Huc accedebat quod casus idem Normanniae comitem, Boamundumque Tancredumque foris a suba diserteret, quasi ut *Vnigenae* uno consilio unam patriae suae gloriam praerogarent.

VNIGENA, quae sunt ejusdem generis. *Vnigenitas*, *homogeneia*. Golenii Lexic. Philos.

VNIGRANVM, Grani genus. Vide *Grauesum*.

VNIMAMMAE. V. supra *Vnammes*.

VNIO. (1) Foedus, confociatio, Gall. Ligue. *Vnion*. Bulla Clementis VI. PP. an. 1346. to. 2. Hist. Dalph. p. 535. col. 1. *Vellet Insulam ipsam praefato Dalphino et aliis de Vnione*, usque ad triennium dumtaxat accommodare ob favorem fidei de gratia speciali, datis sibi tam per nos, quam per illos de *Vnione* praedicta cautionibus idoneis, de restituendo sibi libere dictam Insulam. **VNIO**, Societas, fraternitas. Lubet synodus us intra sex menses omnium hujusmodi *Vnionum* tituli et acta ad Ordinarium deferantur, in Synodo Tolet. an. 1565. inter Conc. Hisp. to. 4. p. 80. (2) *Vnitas*. Libellus Episcop. Italiae contra Elipandum inter ead. Conc. to. 3. p. 99. *Vnionem* namque in essentia consistemus; *Trinitatem* vero in personarum discretionem praedicamus. V. *Vnionitae*. (3) Vox fori Ecclesiastici in re beneficiaria, cum duorum beneficiorum fructus sub eodem titulo vni tribuuntur. Expositio compend. benefic. fol. 48. *Ad Vnionum securitatem confirmatio Papae necessaria est*. (4) Cepe, Gallice *Oignon*. Charta vetus: *Habebunt solum thelonium ollerum, porrum, aliorum et Vnionum, omniumque herbarum quae venduntur*. Vide *Onio*, et *Vniones*.

VNIOCVLVS, Cocus, Barys, *νίφθαλμος*, Ditrmarus lib. 4. incipit Cum *Comise Eckberto Vnioculo*. *Vnioculus* dixit Plaurus in *Cusculione*:

De coctisam prosepia redisti ebur:

Nam si sunt Vnioculi.

VNIONES. Ordericus Vitalis lib. 1. p. 682. *Insistens sibi fori longu, in summitate acutissimos subolatus, aperiret pedes, et eorum calceamenta, quae vulgo vocantur Vnioculi*. Id est, non margaritae, perles; et cepae, Galli *oignons*; nam ab *oignonibus*, cepis ita apud rusticos vocatis dictis, ut testatur Columella lib. 10. c. 10. nomen cepis capitatis mutavit, ut vult Ruellius lib. 1. de Naxa stirpium cap. 5. et lib. 2. cap. 4. Glossae ver. de Oleribus, *νίφθαλμοι*. Salmasius emendat *παρκαλα*. V. *Vnio* 4.

VNIONITAE, Haeretici, quos testatur Prudentis in Aportheos, contra intercripto, contra *Vnionistas*. Vnde Magister: *Id est, Sabellianus*. *Vnionitae* sunt, qui dicebant unam substantiam et unam personam. Fides et Spiritum negabant, sed dicunt Idem Deus, quando vult, Pater quando vult, Filius est; quando vult et Spiritus sanctus. *Ariani* dicunt tres esse personas et tres substantias in Trinitate; *Sabelliani* e conversum unam personam, et unam substantiam. Fides autem Catholica utriusque vitiosum errorem, unam Deitatem substantiam et tres personas veraciter firmat. Nam *Ariani* bene tres personas, male tres substantias; *Sabelliani* bene unam substantiam, male unam personam dicebant. V. *Vnio* 2.

VNIOECIVS, Integer, Gall. *la piece*. Marcellus Empiricus cap. 11. p. 108. *Manipulum tenerum vitae Vnipectae in ollam radem huiusmodi cum aqua mittere*. V. *Pecia*.

VNIERE, Gall. *Vnir*, Coniungere. Synodus Leonis III. PP. adu. Felicem inter Conc. Hisp. to. 3. p. 115. *Et vero qui conuersi fuerint, et ad societatem se Vnierint, etc.*

VNISONVS, ejusdem soni, Ital. *Consono*, Gall. *Unison*. Coronatio *Unisona*.

nificiū VIII. PP. apud Murator. to. 3. p. 647. et to. 4. Maii p. 465.

*Contrepat inde choras, duplicat
sua vulnera pason:*

*Hic petit Vnisonum, stabili fir-
matus in vinco.*

VNISIMVS. S. Bernardus de Consi-
derat. lib. 5. c. 7. *Tam simplex Deus,
quatinus vnus est. Est autem vnus, et
quomodo aliud nihil. Si dici possit,
Vnissimus est.*

VNISVBNTIANI. V. Homon-
fiani.

VNITAS. Charta ann. 1203. MS. Ta-
lis inseruauit forma conuentionis in-
ter Henricum Ducem Lothar. et Or-
conem Comitem Gelriae. . . . Omne
ius, quod idem Comes se habere asse-
rebat in Vnitate totius Campaniae,
(Campingne) quae Vnitas vulgari-
ter Euingo dicitur, ipsum Ducem ha-
bere permisso.

VNITATVS. (1) Vnitus, conjun-
ctus, Gall. *Vni*. Leges Palat. Ia-
cobi II. Reg. Majoric. inter Acta
SS. to. 3. lun. p. LIX. *Candelas
vero disponimus esse tales, quod xi.
Vnitatae vnus librae ponderis vide-
antur.* (2) Planus, nudus, va-
cuus, *Vni*. Charta Gaufridi de
Melleio an. 1222. ex Tabul. S. Pe-
tri Carnot. *Praeterea idem Gaufridus
de Cheslermoines dedit prioratui
in elemosinam perpetuam totam vi-
neam suam tam plantatam quam Vni-
satam. Hoc est, Agrum vineis plan-
tandis idoneum, sed iis nondum
confirum.*

VNITENA, male pro *Vignena*, in
Statutis Genuens. lib. 4. c. 76. fol.
129. vo. Non (andeant) accipere
pro molitura, nisi *Vnitenum* partem
dicti grani.

VNITER. Fortunatus lib. 3. Poem. 4.
*Vnius estis oves, heu cur non
Vniter itis.*

Quasi vnam iter. V. Vnitium.

VNITESTIS. V. supra *Vulcolens*.

VNITIM, Vna, simul, apud Camil-
lum Peregrinum in Hist. Longobard.
c. 2. §. 2. vbi Muratorius to. 2. p.
290. *Cunctim* edidit. V. *Vniter*,
Tom. VI.

VNITIO, Coniunctio. Charta Ma-
riae Reginae Prouinciae an. 1390. ex
Schedis Peiresc. apud Praef. de Ma-
zaugues: *Sicus de Vnitione, incor-
poratione et annexione constare vidi-
mus.*

VNITIVVM, ita dicitur Zenonis
reddidit non semel Liberatus Diacon.
c. 17. et seqq.

VNITVM, Panni species, a simplici
textura sic dicti. Charta an. 1446.
ex Tabul. S. Victoris Massil. *Cellera-
rias tenetur in festo S. Michaelis sin-
gulis annis assignare pro vestitiis ab-
bis monachorum S. Victoris, scilicet
. . . de penno appellato Vnitum de
Sejan capellani.*

VNIVERSALIS dictus Gislebertus,
de quo mentio est in Martyrol. S.
Stephani Autiss. *Pridie Idus Augusti
obitus venerabilis memoriae Magister
Gislebertus veteris et noui Testamenti
glossator eximius, qui Vniuersalis me-
rito est appellatus, hujus ecclesiae Ca-
menicus, postmodum vero Lundouien-
sis factus Episcopus.*

† VNIVERSALITAS, iurisdiclio vni-
uersa, ap. Glabr. Rodolph.

VNIVERSALITER, Vniuerse. Lau-
francus Pignolus in Annal. Genuens.
ad ann. 1266. apud Murator. to. 6.
col. 537. *Vniuersaliter sine paelio et
labore aliquo ad ejus mandata deueni-
runt.*

VNIVERSITAS. (1) Nade pro In-
colarum urbis vel oppidi vniuersi-
tas, idem quod *Commune*. 2. Statuta
Arelat. MSS. art. 130. *Prouis inter
bonae memorie dominum Barralum
quondam patrem nostrum et inter Con-
siliium et Vniuersitatem Arelatis habi-
tus existit incarnatum.* Charta an.
1271. tom. 2. Hist. Dalph pag. 92.
col. 2. *D Hugo Hacca miles, et Ia-
cobus Martis consules Vniuersitatis
hominum de Vapinco, et ipsa Vni-
uersitas ibidem praesent, etc.* (2) †
Collegium canonicorum, in Ch. a.
1178.

VNIVERSVM, *duoquondam*, in Gloss.
Lat. Gr. Vulcanius emendat *Vni-
versum*.

VNIVIRA, quae vni nupsit, apud
Tertullian. lib. de Monogamia. V.
Vnicuda.

Kkk

VNIV

2

VNIVIRATVS, Status, conditio univirarum, apud eundem lib. 1. extr. ad uxorem et lib. 2. initio.

VNAXIS. Vetus Chartula plenariae securitatis exarata sub Iustiniano, apud Brisson. lib. 6. formul. *Conca aurea una, orceolo aeneo uno, lucerna cum catenula Vnixae aurea una, ferro fracto libras duodecim, etc.* Vbi legendum forte *vnimixae*, hoc est, vnus luminis. V. *Bimixae lucernae*.

† VNO SEMEL, aliquando, Germ. *einmahl*, in Ch. 2. 1455.

VNOSE, simul, ex Pacuio, apud Nonium.

† VNQVAM, quondam, in Ch. 2. 1308.

VNVS, pro Quidam. Vetus Charta Hispanica apud Biuarium ad Chron. Maximi p. 330. *Es Vnus discipulus proterua mente respondit.* Hispani dicerent, *un discipulo respondio.* Vita S. Wunibaldi cap. 30. *Evenit, ut Vnus homo vincens diceretur.*

VNX, Vnguis; ὄνυξ, in Gloss. Lat. Gr.

VNZIA, Vncia, in Statutis Vercell. lib. 3. fol. 86. vo.

VOA. (1) Concil. Dertusanum an. 1429. c. 1. *Nullus audeat in vestibus, vel capitiis falleratarum portare de Vois vel Grifis.* Videtur legendum de *Variis*. V. *Vares*. (2) Forte Via, Gall. *Voye*. Chartul. S. Vincentii Cenoman. fol. 85. *Litigantibus coram nobis monachis beati Vincentii . . . super quadam Voa et clauso defuncti Thomae Esquerrae, sitis in parochia de Corgaigneio.*

VOARIA, Ius aduocationis, Gall. *Avouerie*, et *Voïerie*. Vetus Charta apud Marlorum in Chronico S. Nicolai Remensis c. 10. *In villa nostra, quae Hundiliaca dicitur, Heribertus . . . aduocationem, quae vulgo Voaria dicitur, se habere . . . dicebat.* Hist. S. Florentini Salmur. apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 1127. *Monachum inclamando ad se euocans, ignorabat ejus nomen proprium, ut S. Florentii illi aliquid vexillum daretur, contra ejus et suos inimicos ad bellum ferre volens, ut vulgariter vocamus ad Voariam.* V. *Aduocasi*, *Vicarius*, *Vicarius*.

VOBISARE, aliquem honoris gratia plurali numero alloqui. Epist. Vithiae Chlunizian an. 1431. apud Marten. tom. 8. Ampl. Collect. col. 177. *Nec moleste feras, frater, tunc tibi in singulari et non in plurali scribitur, nam et Christus non omnium neminem unquam legimus, bisasse, et parem modam fecisse erga me, dum opus exegeris, et ubilibet observari.* Erasmus bene suos irridens dixit *Vositare et Vosare*. V. *Vosare*.

VOCABVLVM, Villa, praedium. Charta ann. 1064. apud Vghel. to. 1. Ital. sacrae edit. an. 1717. col. 534. *Vendo et trado vobis a dictis fehtis quoque modo de terra prima Vocabulo, quod nuncupatur Carum cum ejus sine et mensura.* Abbat. 857. ibid. col. 753. *Concedimus totam jam dictam civitatem, . . . ac Vocabula circumquaque posita.* Editum an. 1105. apud le Blanc. Dissert. de Moneris p. 62. *Non omnis Italia, sed quaedam in ea sunt suae Vocabula parti B. Petri Ecclesiae patrimonio fuerant largita.* V. *Vocabulo* 1.

VOCALIS. (1) Qui voce scite nit: *εὐφώνος*, et *φωνήεντος*, in Glossis Gr. Lat. *Qui a bonae vocis.* Vetus Interpres Iuuenalis Sat. 6. *Non omnes pueri Vocales fibulas in artibus habent, ne coeant.* Alios vocat apud Sauaronem ad Sidonium lib. 1. Epist. 2. et lib. 8. Epist. 9. et Salsum ad Hist. August. p. 211. Et recentioribus hos addo. (2) Voce nomine tenus, vel appellacione. Matthaeus Westmonasteriensis an. 1277. de Principe Walliae: *Vocales Principem diligenter instructum in partes easdem redire permisit; sacros suos Principatus nomine sententialiter priuans.* Idem an. 1294. *Post haec Morganus de tribu Walsingham, et aliter nomine Madoctus, Ficalis Princeps eorum, etc.* (3) VOCALIS, qui suffragii ferendi in capitulis jus habent, Gall. *Vocal*. Constitut. Fratrum Praedicator. col. 80. *Vocales, tam capitulorum generalium, quam provincialium, et nunc*

dem absque virgensi necessitate, non se alienant. . . . Fratres Vocales ad capitula spectantes, mutuo associati ad ista protedant. V. Vox 3. (4) Philosphorum modernorum secta. V. Nominales.

VOCALITAS, Clamor, clangor, in Gloss. Gasp. Barthii apud Ludewig. to. 3. Reliq. MSS. p. 451. ex Guiberti Hist. Palaest. *Tam terribilis Vocalitas ferebatur, ut pulsari strepitus coelorum supremis crederetur.* Guibertus de Pignor. SS. lib. 1. c. 2. §. 3. *Humanum ruisse quippiam inibi (in puteo) ex voce percipiunt, quem dum multa Vocalitate cluissent, foeminam aduertunt.*

VOCALITER, voce, ore, in Ch. a. 1363.

VOCAMEN, idem quod Vocabulum, Nomen. Glossae vet. apud Barthium: *Vocamen, appellatio, vocabio.* Erchempertus in Hist. Longob. c. 47. *In cujus Vocamine et chartae exaratae, et nummi figurati sunt.* Vtitur et Solinus cap. 30. et alibi. V. Vocitamen.

VOCAMENTUM, Vocatio, citatio. Leges Norman. c. 52. apud Ludewig. tom. 7. Reliq. MSS. pag. 253. *Vocamentum autem garantii terminationem querelarum prorogat.*

VOCANS, pro Vocatus, appellatus. Praeceptum Ludouici Pii inter Conc. Hisp. tom. 3. pag. 199. *Villam nuncupatam Olianus cum suis terminis, et villam Vocantem Cacauianus.*

VOCARE, agnoscere, profiteri. Charta an. 1234. apud Cencium inter Cens. Eccl. Rom. *Confessus est se recepisse ab eodem triginta libras denariorum senatus, de quibus se bene quietum Vocans atque pacatum.*

VOCARI. Cod. Theod. leg. 7. de Oper. publ. *Ad huiusmodi necessitatem Senatorum substantia non vocatur; id est, non altringatur, non impendatur.*

VOCATIO. (1) Res, possessio, in quam aliquis vocem, seu jus habet; vel districtus intra quem illa consistit. Placitum ann. 933. inter Probat. nouae Hist. Occitan. to. 2. col. 69. *Quod nullus comar, seu vicacoar, nec vicarius, nec centenarius,*

nec ullus homo in eorum (monachorum) Vocatione, in illorum monasterio preuididisset nec boues, nec caballos, etc. V. Vox 4. (2) Vox in asceticis frequens, Gr. κλῆσις, Officium. Caesarius Arelat. serm. 17. *Es ideo non solum frequenter, sed multis vicibus deprecor, ut unusquisque vestrum Vocationem suam consideret, et in quocumque statu vel gradu a Domino vocatus est, in eo permaneat, si non vult in aeternum perire, nisi forte in melius proficundo ad districtiorem vitam ascendere cupiat.* (3) **VOCATIO**, in Litanis, cum Sancti alicujus nomen decantatur, in Concilio Cloueshouien. anno 747. cap. 17. (4) **VOCATIO DOMINICA**, e. vita excessus Domini vacante, mors. Forma electionis Episcopi apud Acher. to. 8. Spicil. p. 154. *Igitur metropolitano Dominica Vocatione rebus humanis vitaeque perfuncto, etc. Suae Vocatione praescita, in Vita MS. S. Marcialis Lemouic.*

VOCATORIAE LITERAE, Euocatoriae, citatoriae. Alexander II. PP. 12. *Age modo, debitum tenentis ordinem, et aduersariis tuis Vocatorias literas dirigemus, et tibi tnaeque Ecclesiae iustitiam exequi procul dubio pollicemur.* **VOCATORIA EPISTOLA**, in Ordine Romano dicitur, qua is, qui absens in Episcopum alicujus Ecclesiae a Clero et plebe electus est, ad hanc dignitatem capessendam euocatur, directa Epistola a Metropolitano ad Episcopum et Presbyteros, ex quorum dioecesi et paroecia est electus. Huiusmodi Epistolae formula ibidem describitur, hisque verbis clauditur: *Ob quam rem hunc direximus aduocationem, quemadmodum optime placuit sanctae Synodo, Episcopum sine Vocatoria suscipi non debere, ne obscuratione dubie ordinationis incutatur.* V. Diurnum Rom. cap. 3. tit. 2.

VOCATORIUM, Psalmus inuitatorius. Ordo Officii in domo S. Benedicti apud Mabill. tom. 4. Analect. p. 455. *Congregati omnes in oratorio celsum non dicant, nec Vocatorium, nec.* Kkk 2 *Presby.*

Presbyter compleat, nec orationem dicans, etc. V. Vltatorium.

VOCATVS. (1) Nomen, appellatio. Tertull. adu. Hermog. c. 25. *A cuius habitu quid diuertit, pariter et a Vocatu ejus recedit appellationis, sicut et conditionis proprietate. V. Vocamen.* (2) Pro Aduocatus, patronus, Teuton. Vogt. Charta Alaman. Goldasti 32. *Recepit pretium venditor ab emtore, cum Vocato suo Honorato, et cum Majore suo Abraham.* V. *Vogtedus.* (3) **VOCATVS EPISCOPVS.** Formula loquendi sat frequens in designandis Episcopis electis; sed nondum consecratis. Verbi gratia in Synodo Beluacensi an. 854. in Capitul. Caroli C. tit. 4. Hincmarus Remensis ita postremus Episcoporum vocatur, *Hincmarus Presbyter et Vocatus Archiepiscopus.* Vide Notas Baluzii ad hunc locum to. 2. Capitular. p. 1262. praeterea tomum 2. Spicilegii Acheriani p. 587. to. 2. Hilt. Franc. p. 341. etc. Frequentissima ramentum occurrit hac norione allata formula; monet Mabillonius Diplom. cap. 20. §. 3. lib. 2. non idcirco electum duntaxat esse dicendum quemque Episcopum, qui eo modo subscribit, quando sola modestiae causa hac uti formula potuit; vt S. Bernardus qui in epistola 14. ad Honorium Papam nomen suum inscribit: *Frater Bernardus Vocatus Abbas.* Consule Mabillonium loco laudato.

VOCE, *Bāks, lχδύς.* Glossae Lat. Gr. editae et MSS. Sangerm. At Regiae habent: *toce, pisces sunt.* Infra: *Bāχ, piscis habens magnum ventrem.* Cujacius legit, *Bogus.*

† **VOCEMISSARIVS,** f. Nuntius, in Balla Steph. IX. a. 1058. ap. Murat. t. 5. Antiq. p. 976.

VOCGRIVM. V. infra in *Vogranum.*

VOCIBILITAS, Objurgatio. *Vt natus andreas confugientes ad ecclesiam, vel residentes inde vi abstrahere, aut quidcumque Vocibilitatis, vel damni, seu spolia residentes in loco sancto inferre.* Can. diffiniuit. quae 4. Ita Macri in Hierolexico. Sed legendum videtur *Nocibilitatis.*

VOCIDVCTVS, Tubus, canalis v. vus, seu fistula, per quam ea emittitur. Epistola 28. incert. c. Dardanum de diuersis generibus musicorum, to. 9. operum S. Hieronymi, de Tuba: *Tribus fistulis vreis in capite angusto inspiratur, a capite per quatuor Vociductus, qui per aerem fundamentum quas vocas voces producant, etc.*

VOCIFERARE, Vocare in jus. Vetus Placitum, apud Franc. Meris in Mathildi lib. 3. pag. 117. *Inter plures vices cum Vociferare fecit, ut ad vestrum placitum venisset, c.* Eadem habentur verba in abe Pricito ibidem pag. 155. Ita apud Codinum de Orig. CP. *ἀνὰ τὸν χῆρος, ὅμῳ τοῦ αὐτῶς.*

VOCIFERARIVS. V. *Vociferarius.* **VOCIFERATIO,** idem quod *Haec*, quod vide. Leges Henrici I. Angl. c. 12. *Qui forem plebem dimiserit; qui ei obuiauerit, a p. tis sine Vociferatione dimiserit, etc.* **VOCIMISSARIVS,** *Præco,* in Glossematibus MSS. ad Prudentium, c. cod. 561. Bibl. S. Germani Paris. qui vocem emittit.

VOCIPARARIVS, *Ὁμῳ τοῦ αὐτῶς.* c. Gloss. Gr. Lat. ex emendatione Sarmasii; nam editus et MS. codex habent *Vociferarius.* Haud necessarium videtur emendatio: nam occurrit etiam in Ordinario S. Prothadi font. p. 30. Colleguerunt cantores studiose, quae fructu elegantur duo Vociferarii qui cantent versum.

VOCISSIMVS, *ἡχῶς,* in Gloss. Lat. Gr. Vulcanius emendat, *Vocis sonus.* Meursius vero, *Vocis sonus.* Gloss. Graec. Lat. *ἡχῶς, sonus, Vocissimus, resona, resultatio.*

VOCITAMEN, Vocabulum, nomen, appellatio. Charta an. 1018. 1019. Instr. to. 4. Gall. Christ. 1000. edit. col. 139. *Quae vitae spiritali plena Vocitamen de sui matris signamenti dicitur esse sortita.* Vita S. Vincentii Madelgarii tom. 3. fol. 7. 669. *At mater regia Francorum super venam ducens, et Onognera Vocitamen habens, eidem viro ibi iure connubiali erat inferniensis.* Vide supra *Vocamen.*

ELVCA, ἐλίκας, in Gloss. Lat. ir. Legendum *Bos luca* pridem mouerunt Lipsius, Delrius, et alii.

PANVS, Deus a populis Septentrionalibus cultus: V. in *Wodan*.

DEGELDVM, vt infra *Wodegelmus*. V. *Gildum*.

DVM, f. *Fossa*. Charta Alfonsi VII. imper. Hisp. aeræ 1115. apud Ant. le Yepez in Chron. Ordin. S. Benedicti to. 6. Item intra istos terminos nullus intret pro castelleria, nec pro rogo, nec pro Vado, nec pro naneria. Leg. forte *Vadum*. V. in hac voce.

ERIA, vt *Viaria*. V. *Viarius*.

VOGARE, vox Ital. remigare, in Ch. a. 1340.

GATIVM, Praestatio ab iis qui super fluuium nauigant exfoluenda; *Voguer*, nauigare, Galli dicimus. Bulla Leonis IX. PP. apud Mabill. tom. 4. Annal. Bened. p. 735. col. 2. *Telonea quae ad portum Vetraria sunt super fluuios Taunaco et Issa, et portum qui dicitur Solis, et Vogatinum super fluuium Ligerini ipsi adhuc viventi sancto Remacio tradidit.*

OGATVS, pro Vocatus, in Iudicio an. 821. inter Probat. to. 1. nouae Hist. Occitan. col. 56.

OGHERII, Nautae, remiges, Gall. *Vogueurs*. Bartholomaei Scribae Annal. Genuens. ad ann. 1244. apud Murator. to. 6. col. 509. *Et continuo paratae fuerant in lanua galeae omnes, et electi in ipsis superfolientes et Vogherii quicumque deberent ascendere in eis.* Conuentiones inter Michaelem Palaeologum Imp. et Genuenses an. 1261. a nobis editae: *Superfolientes vniuscuiusque galeae PP. 100. . . Panetarius vniuscuiusque galeae . . . Vogherii 108. vniuscuiusque galeae PP. 84. etc.* In Charta Gallica habetur *Vogueors*.

VOGRANVM, Spicae non omnino triturratae, minoraque stramina quae ventilatione a tritico separantur, idem, vt videtur, quod Hauto alibi, vel Gaspaleum dicitur. Charta ann. 1163. ex Tabul. Majoris Monast. Major noster S. Peregrini Guillelmus Chabart dicebat se habere in grangia nostra apud S. Peregrinum arcae sco-

pationem, sedem moncelli segetum in grangia congregatarum, et Vogranum grangiae cum tractu decimae. V. *Volgranum*. **VOGREIVM**, **VOCGRIVM**, eodem intellectu. Chartul. S. Vincentii Cenoman. fol. 10.

VOGTETVS, Aduocatus, a Germ. *Vogt*. Chron. S. Michaelis Hildesh. apud Leibnit. to. 2. Script. Brunsvic. p. 402. *Constituit pro Vogteto Borchardum Schraderum juniorem.* **VOGTEVS**, eadem notione.

† **VOIAGIVM**, peregrinatio, in Ch. a. 1354.

VOIAYADA, in Litteris Andreae Reg. Hungar. an. 1222. apud Cencium inter Censur Eccl. Rom. *Voiaayada*, in Charta Belae itidem Reg. Hungar. an. 1233. ibid. *Voiaayoda*, in alia ejusd. Reg. ibid. Idem qui supra *Vainoda*. V. in hac voce.

VOIERIA, a Gall. *Voirie*, jurisdictio seu iustitia *Viarii*. Charta Philippi Pulcri ann. 1307. in Necrolog. Eccl. Paris. *Ceteraque omnia dominia, iustitiam altam et bassam, et Voieriam ac omnia alia deneria, quae habet et habere debet ratione diſſae domus.* V. in *Viarius*.

VOILLAGIVM. Charta ann. 1123. apud Lohinell. tom. 2. Hist. Britan. col. 245. *Quirmarhocus filius Ristanes donauit Deo et S. Nicolao dimidium portum de Cordimense et medietatem expletorum portus, scilicet Voillagium, pedagium, pontonagium.* Leg. f. *Moillagium*, a Gall. *Mouillage*, Praestatio pro statione navis exfoluenda: nisi a velum, Gall. *voile*, accersas, et ea sit praestatio pro naue quae vela dat, pensitanda.

VOITVARIVS, Vector, qui vecturas facit, *Voiturier*. Charta ann. 1379. ex Chartul. 21. Corb. fol. 351. vo. *Erant in saifina et usu . . . ducendi et duci faciendi aueria sua per chemina per quae volebant et per Voiturios per quos volebant sine emenda soluenda pedagario Bappalmarum.* V. *Victorius*.

VOIVODA. V. *Vaivoda*.

VOLAGIVM. V. *Evolagium*.

VOLAGIVS. (1) Ex Gall. *Volage*. Appellatio volagia, Practicis Gall. *Appel volage*. V. in *Appellatio*. Ar-

Kkk 3

restum

restum ann. 1301. ex Tabul. S. Iohannis Laudun. Super eo quod dictus abbas nitebatur contra ipsos vsi appellationibus *Volagiis*. Petr. de Cuigneriis to. 13. Biblioth. Patrum p. 79. Item plures habitatores terrae dictorum praelatorum vocant se ad iugum ad Curiam officialium, ex quadam appellatione *Volagia*. (2) *Sanguis volaginis*, Vulnus leue, Franchisiae vrbis Lugdun. an. 1320. apud Menester. Hist. Lugdun. pag. 95. col. 2. Pro sanguine *Volagio* tres solidi sex denarii fortium nonorum, si fiat sanguis cum baculo lapide, vel gladio absque mutilatione membrorum, sexaginta solidi fortium nonorum.

† *VOLANA*, falcis species, Gall. *Volaine*, i. q. *Goia* 1. Ch. a. 1441.

VOLARE, Per vim auferre, furari, Gall. *Voler*. V. supra *Inuolare*.

VOLARIVM, ē pro *Volarium* 2. Hortus. Charta an. 1208. ex Tabul. S. Melanii: *Iohannes dictus le Channe* - *gnis Rhedonensis dedit prioratu S. Nicolai de Montfort placeam suam cum Volario suam inter prioratum S. Nicolai de Montfort et furnum ejusdem prioratu*. Alia an. 1257. ibid. *Cleuens le Galles cum assensu et voluntate Flegae uxoris suae dedit in excambio priori S. Nicolai de Montfort Volarium eorundem Cleuens et Flegae suum in parochia S. Nicolai de Montfort in dominio ejusdem prioris prope cimiterium S. Nicolai de Montfort, in clausa in quo vinea prioratus S. Nicolai sedet.* *VOLERIVM*, eodem significatu, in Charta ann. 1230. apud Marten. tom. 1. Anecd. col. 962. *Concessimus insuper eidem Volarium pone pressorium.* Hinc emendanda Charta ann. 1231. ibid. col. 965. *Mauerium de Brion cum Valerio juxta pressorium.* Leg. *Volerio*.

VOLATA, Monasticum Anglicanum to. 2. p. 139. *Es dimidium hidam, quae fuit Gaufrid, cum prato, quod ad easdem terras pertinet, et vineam trofiam et Volatam, quam Hemmingus Presbyter solebat habere, et pannagium de propriis percis suis, etc.* V. *Volarium*.

† *VOLATICA*, farina fabularum, quae ab aeris motu jactatur, in Vallis-Ser.

VOLATICVS, pro *Volatilis*. *Hyppiae, virgines Volaticae.* Gloss. dori.

VOLATILE, proprie pro eo eodem genere, quae in cortibus nutritur. Conuentus Aquagrandensis anno 817. c. 8. et Adm. Capitul. c. 8. *Vs Volatilis non frisque, nisi pro infirmitate, non tempore comedant* (Monachi.)

VOLATILIATICVM, Prædicto et volatilibus Charta Ludouici VII. Reg. Franc. an. 1173. inter l. 10. 6. Gall. Christ. nouae edit. col. 327. *Donamus etiam tibi et tuis successoribus in ipso comitatu palatium piscarium, piscarium tuum vis quam stagni et aquae currentis, Volatiliaticum, in salinis, theloneis, etc.* *VOLITIATICVM*, eodem significatu. Charta Caroli Calce. 844. inter Probat. tom. 1. Hist. Occitan. col. 95. pro ead. Ed. Agathensi: *Piscarium tuum vis quam aquae currentis, Volitipia salinaticum, etc.* Sed leg. videtur *Volatiliaticum*.

VOLATILIS COLUMNA, ē *Torilis*. Anastasius in Viris PP. apud Murator. to. 3. pag. 203. col. 2. *Simulque et columnas Volatilis in ingressu corporis dextra, et V. Vitineus* † *VOLATILIS NYMVS*, leuioris quam par est ponderis, apud Ludewig. to. 12. Reliq. p. 318.

VOLATVS. (1) Venatio cum accipre, ut videtur. Charta an. 1451 apud Lobinell. to. 2. Hist. Brit. col. 1224. *Inter praedictum Regem Ducem et suos fuerunt plures conuicia super venationibus, Volatibus, et aliis amenitatibus suis per aliquot tempora.* (2) Forte locus in quo volatilia includuntur. Charta 97. Madox Formulæ Anglie. p. 37. *Dederunt nobis et successoribus nostris dicti abbas et monachi etiam portum bosci qui vocatur Crattel, sicut per certas diuisas separatur per viam inter bosci nostram de O. bers et latium Ricardi le Hare.* (3) *latum*

ATVS APVM, Ius in apum exanimibus; idem quod *Abollagium*. V. hac voce. Charta Caroli Comit. landr. ex Tabul. S. Bertini: *Volais apam totius silvae de Greuni conceditur abbati.* (4) † **VOLATA IGNA**, rami ventorum vi auulsi, 1 Ch. a. 1308.

LAX, Volucris, velox. Petrus Damiani lib. 3. Epist. 8. *Atque ut Volaces gressus acceleres, exoratur.*

LEMUM, Gallica lingua, bonum et magnam dicitur, inquit Papias, ex Sidoro lib. 17. Orig. c. 6. Glossae Lat. Gr. *Volenti*, καλοκυντides, ἀπιοι.

LENTES, qui non ex officio, sed sponte et voluntarie seruiunt, Gall. *Volontaires*. Charta Ludouici Reg. Comit. Prouinciae an. 1409. ex Schedis Praef. de Mazaugues: *Ius inquirendi, procedendi, ac puniendi officiales et seruitores nostros, qui Volentes dicuntur, et sunt ad honores, et nostrae Majestati et Curiae continuo actu non seruiunt.* V. *Voluntarii*.

OLENTIA, Voluntas. Felix in Vita S. Guthlaci in prologo n. 1. *Scias nos hoc opusculum non tam Volensiae, quam obediensiae gratia incepisse.*

OLERIVM. V. supra in *Valarium*.

OLETVS, Velum minus. Inuenitur. Eccl. Nouiom. an. 1419. *Item vnus Voletus sericus ad rigas sericas diuersorum colorum.* Leg. f. *Voiletus*, a Gallico *Voilet*.

VOLGERE, vox Ital. Vertere, Gall. Tourner. Acta S. Franciscæ to. 2. Mart. p. 131. *Vultum iste Archangelus a loquentibus in aliam partem Volgebat.* Hinc

VOLGOLVS, Instrumentum versatile. Statuta Mutin. rubr. 294. fol. 58. *Quod ad hauriendam aquam (de puteo) sit Volgolus habens catenam longam cum duobus situlis, una videlicet ab vno latere catenae. et altera ab altero capite distae catenae. Et quod ad ipsum Volgolum sint asinae opportunae ad hauriendam aquam.*

† **VOLGONIVM**, instrumentum versatile. Mirac. S. Thomae Mf.

VOLGRANVM, **VOLGRANVM**, vt supra *Vogranum*. Tabularium S. Benigni apud Perardum pag. 138.

Quietam clamauerunt querelam, quam habebant aduersum nos de reddecima decimae, et Volgrano, et conreio, et de domo, quam habemus ibidem. Verus Charta apud Beslium p. 422. *Quidquid in horreo et in area habebant, gerbas, atque Volgrenum, etc.*

VOLIPES, Pernix, velox pedibus.

Liutprandi Hist. apud Murator. tom. 2. p. 438. col. 1. *Rex nonnulla his similia dicere coeperat, quum Volipes nuncius Hungaros in Meresburgo . . . esse nuntiabat.* Vita S. Gerardi saec. 5. Bened. p. 270. *Non distulis humillima petitione per Volipedem legatum efflagitare, quatenus ad sui praesentiam usque dignaretur defatigare.*

VOLITIATICVM. V. *Volatiliaticum*.

VOLITVS, pro *Bolidus* vel *Boletus*, Fungi genus, in Vita S. Pardulfi ex Cod. Lemouic. laudato a Mabill. saec. 3. Bened. part. 1. pag. 576. Locus est in Lemiga.

† **VOLSINA**, veltis pellitae species, in Chartular. S. Ioann. Angeriac.

VOLSVRA. V. *Rufa*.

VOLTA. (1) Fornix. V. *Volutio*.

(2) Terra locum aliquem circumcludens; *Vauar*, circumagere, *Vau*, so, ambitum, dicunt Prouinciales. Charta ann. 1110. in Chareul. Apterki fol. 73. *Damus la Volta dal molin en Vercennum ad Vineam plantandam, tali tenore vt . . . in perpetuum tres partes habeant, et de omnibus arboribus in supradicta Volta plantatis quartam partem canonice reddant.* Hinc *Voltae* nuncupantur loca quaedam aquis circumclusa. Charta S. Odilonis an. 1025. saec. 6. Bened. part. 1 p. 635. *Incepimus aedificare ecclesiam in quodam proprii juris monticulo, qui Volta vocatur, eo quod praeterfluentibus aquis Hylaris fluminis, partibus ex tribus concluditur, et, vt ita dicam, quasi sinuatim inuoluitur.* Vide *Valefium* in Notit. Gall. pag. 621. (3) Margo putei, quia in orbem est. Chron. Parmense ad an. 1307. apud Murator. to. 9. col. 866. *Et in ipsa contrata fuit Parma (flumen) sic magna, quod fuit desuper Voltas piscorum contratae, ita quod putens impleuit.* (4) Ornamenti genus, f.

Kkk 4

Circu-

Circulus. Statuta Vercell. lib. 2. fol. 27. vo. *Appellatione jocalium intelligatur garlanda una quae portatur omni die. . . . et Po'ta una et coasie quae portantur omni die* (5) † Ital. l. q. Vicis, ap. Murat. t. 4. Antiq. p. 709.

VOLTARE, concamerare. V. in *Volatio*.

VOLTICIVS PONS, versatilis. Petrus Azarius apud Murator. rom. 16. col. 435. *Et tunc deliberati pontem Volticum ipsius terrae deprefferunt e parte qua gens erat marchionis. Vide in Pons.*

VOLTO. Charta Italica an. 1356. in Hist. Bononiensi lib. 1. p. 25. *Iuxta viam publicam, . . . juxta Voltorem antiquae portae civitatis, etc.* Idem forte quod *Volta* 1.

VOLTURA, in Charta Cluniac. apud Aegidium Bry in Hist. Comit. Peric. lib. 2. p. 72. *Volturam etiam molendini qui in ipso stagno situs est de annuuiis suis concedo eis.* Sed leg. vigetur *Molura*. V. in *Molta* 2. *Volutura*, pro Fornix, vide in *Volatio*.

VOLTURIUM, *γύψ*, in Gloss. MS. Sangermanensi, Vultur, Gallis etiam *Votour*, seu *Vautour*.

VOLVRILIS. V. *Munubilis*.

VOLVCLVM. V. *Volucrum*.

VOLVCRAE, Subigere, in Gemma. VOLVCRES DENARIJ, Belg. *Vlieghers*, in Legibus Optalibomicis Prissae c. 21. Kiliano, *Vliegher*, est drachma, nummus 4. stufferorum, aquilae, siue angeli volantis effigie donatus.

VOLVCRTARE, celeriter locum pertransire instar *volucris*. Occurrit in Vita S. Samsonis Episc. Dolens. V. locum in *Venatis*.

VOLVCROSVS, abundans volucris, in Carmine de Laudibus Luteriae ad calcem Consuetudinum Vniuersit. Paris. per Robertum Goulet edit. an. 1517.

VOLVCROM, inuolucrum, quo peregre euntis sarcinae ac vestes conduntur, ac inuoluntur, Gallis *Malle*, *portemanteau*. Glossarium S. Bened. *Volucrum*, *σίδην*. Gregorius Turon. lib. 3. Hist. c. 15. *Vnum etiam Volucrum cum vestimentis cot-*

lenter. Lib. 4. c. 26. *Compositis collectis rebus, factisque Volucris coenotio pararet egredi.* Adde lib. cap. 19. In oblationis *Volucrum* labi, in Vita B. Mariani Abb. b. uisp. n. 1.

VOLVERE. (1) Expellere, ejicere, Gallice *Chasser*. Inquisitio an. 128. ex Schedis Praef. de Mazzucas: *Et custodiebant omnes suas in dicto territorio albe et basse sine prohibitione aliquas, et non vadis quod aliqui Volueret eos, nec ejiceret de dicto territorio.* Infra: *Es non inuadent qui Volueret eos, nec dunt eis: malefacitis quia hoc vultis.* Rursum: *Nullus Voluebat eum, ne pignora eum.* (2) VOLVERE SE, vertere. Acta S. Francisci Rom. to. 2. Mart. p. 105. *Quo dictis Voluit se Regina coeli ad nosam Franciscam.* V. *Volutus*. (3) VOLVERE CAUSAM RINITAM, renouare, in indice seu rotulo rebus inscribere. Leges Rotharis apud Murator. rom. 1. part. 2. pag. 4. col. 2. *Es hoc addimus etque detinamus, ut causae, quae finitae sunt, non Voluantur.* Quae autem non sunt finitae, . . . aut quae motu sunt, per hoc Edictum incidunt, et finiantur. (4) † Ambitu comprehendi; in Ch. a. 1268. (5) † Concamerare, in Ch. a. 1310.

† VOLVGRAMVM, i. q. *Pegrum*, in Ch. a. 1194.

VOLVMEN, Tholus. V. in *Volua*. VOLVMINOSVS, Glomerosus, conuolutus. Sidonius Carm. 9. *Angues corporibus Voluminosi absque squamea crura porrigentes, in regia fance desinebant.*

VOLVTARII. (1) Qui vitro militant, et castra sequuntur, nec sacramento militari stricti sunt. Opirolinus in Marco: *Instante alio pestilentia, et decorum castrum diligenter resistit; et seruas quendam dum bello Punico factum fuerat, a militiam parauit, quos Voluntarii, exemplo Volonum appellauit.* Ode magister ejusmodi meminit Georgius Pachymeres lib. 2 c. 14. *Volentes*. (2) VOLVTARII, Propensius, qui vitro in rem aliquam inco-

ambit. Vita S. Isidori Episcopi
palensis n. 20. Si quem in lege
minimè Voluntarium reperisset, ni-
si venerabatur dilectione, et inter
is secretarios amabiliter annota-
t. (3) Qui triburum voluntarie
restitat. V. Talia. (4) Pertinax,
istinarus, Gall. Volontaire, eadem
ratione. Chron. Io. Whethamstedii
329. Abbas, nuncium istud audiens,
fratres in suis discipulis Voluntarios
scias quam rationabiles esse intelli-
gis, etc. (5) † Qui quovis mo-
do jus habet in rem ex voluntate
offessoris, Gall. Ayant cause. Ch.

1357. (6) † Srenuus, animo-
sis, ap. Murat. t. 3. Antiq. p. 1198.
VNTARIE, libenter, in Capit.
aroli C. tit. 26. etc.

VNTAS. (1) Tributum sponta-
neum. V. supra Talia. (2) Id
quod cuique rei convenit. Statuta
Claudii an. 1448. pag. 81. Mini-
strare debet idem pittanciaris . . .
alsas croceas vel virides secundam
naturam et Voluntatem carniū.

LVOLVS, Instrumentum piscato-
rium, retis genus, idem quod Ver-
volūm et Verutillium supra. Vide in
hīs vocibus. Charta Thosiacensis
an. 1404. Tenes quasdam riuas et
aquas piscatorias seu por Voluolorum
ad capiendam pisces. Alia ejusdem
anni: Guillelmus Regis tenes tria
foramina seu perinis ad ponendum
Voluons existens in dicto praso.

OLVPTARE, voluptatem afferre,
voluptate donare. Brito Armor.
lib. II.

..... nunc mixta peremptis
Vina coacervans, aliena rabe Vo-
luptat.

OLVPTIFICVS. Apuleius lib. 2.
Florid. Ionis (stella) benefica, Ve-
neris Voluptifica. Id est, volupta-
tem parit.

OLVPTVOSZ, delicate. Rolandin.
Patau. in Chron. Taruisino, apud
Murator. to. 8. col. 310. Minaban-
tur quidam Voluptuose viuentes ciui-
tatem Picentiam insulare.

OLVPTVOSITAS, voluptas. Iohan.
de Cardalhaco Serm. in Circumci-
sione Domini: Tanquam bestiales ra-

sione non ventis et Voluptuositati
seruientes, etc.

VOLVTABRVM, V. Volutarium.

VOLVTARE, vasis species. Apitius
lib. 2. cap. 3. Vbi jam commiscueris,
vnam passum, carenum, vel passum
desuper confractum, asperges, atque
in Volutari inferes. Lib. 5. c. 2.
Quam bene serbueris, obligabis, ad-
des in Volutari oleum cum viridi len-
ticula. Adde lib. 6. c. 2. et lib. 8.
c. 7. vbi Humelbergius legendum
putat doletari, quod est vas bolensis
seruiens; vnde illud Martialis lib.
14. Epigr. 107.

Cum mihi bolensi dederis tam no-
bile nomen,

Prototomis, pudet heu, seruis
coliculis.

VOLVTARIUM, νολυταριον. Gloss. Lat.
Graec. in MSS. Volutabrum.

VOLVTATICVM, vedigal seu tribu-
tum quod pro damno, quod in viis
publicis currus voluendo facere so-
lent, exsoluitur domino praedii.
Charta Pipini Reg. an. 759. apud
Feltbian. Histor. Sandion. inter Pro-
bat. pag. 28. Retinebas selonca infra
Parisius ex nauibus et pontis Voluta-
ticas ac rotaticos, etc. V. Vultaticum.

VOLVTIO, fornic, concameratio,
Gall. Voute, quod sursum in forni-
cis speciem voluatur. Papias: Con-
cameratio, fornix, transuolutio. Vita
S. Eligii lib. 2. c. 45. Visum est Epi-
scopo, . . . ut aedificata ultra al-
tare Volutione, illic ei domum con-
dignam facerent translationem. Vita
S. Desiderii Episcopi Cadurcensis c.
II. Sepulturam quoque sibi in eodem
monasterio sub dextri lateris Volutio-
ne praeparari iussit. Cap. 17 Qui
monasterii septa, praerogativa qua-
dam dignitate in . . . domorum am-
plitudine, et basilicarum admiranda
altitudine, ac Volutionum ambienda
pulchritudine, peno studio ac singulari
fabrica sustulerit. Gregorius Turon.
lib. 1. de Mirac. S. Marini c. 38.
Crypta super eos mirae opere fabricata
est, quae in arcum modo Transuo-
luta firmissima stabilitate subsistit.

TRANSVOLVTIO. Vita S. Satur-
nini Mart. Transuolutionem desuper
Kkk 5

sumulum multo latere diligenter extraxit, etc. VOLTA, fornix, Ital. etiam *Volta*. *Superior Voltarum sublimitas*, apud Sugerium lib. de Administr. sua cap. 28. Adde c. 31. Durandus lib. 1. Ration. cap. 1. n. 19. *Exedra est absida, sine Volta*. Charta Philippi Reg. Franc. an. 1206. ex Tabul. Montis Mart. De qua *Volta* reddebatur singulis annis unum bisantium. Tabular. B. M. de Bono-nuntio Aurel. *Ut tamen dictam capellam . . . de coperturis, Voltis, muris, et aliis refectionibus habeatis sustinere.* VOLTA, pro Cella vinaria et carcere, quod in *voltæ* seu fornici speciem exstrui solent. *Quaedam casa seu Volta lapidea*, apud Fantonum Hist. Auenion. pag. 164. VOLTURA, idem quod *Volta*, fornix. Hist. Monast. S. Laurentii Leod. apud Marren. to. 4. Amplif. Collect. col. 1139. *Reconciliatus itaque abbas fecit pingi apostolos Petram et Paulum et circa Volturam.* VOLVUMEN, Tholus. Vetus Interpres Palladii Lausiacor. cap. 22. *Trium sibi Voluminum cellulas fecit.* Vbi Palladius cap. 43. *Tetis Solus* VOTA, eadem notione. Charta ann. 1246. apud Columbium in Episcopis Sistaric. lib. 3. num. 21. *Nec non casalia . . . item Votam S. Ioannis contiguam Beato Thyrsi cum pertinentiis omnibus.* VOVTA, fornix. Comput. an. 1270. apud Lobinell. to. 2. Hist. Britan. col. 412. *Item sunt in Vovta xl. cippi albi sine pedibus.* Charta an. 1270. ex Tabul. S. Victoris Massil. *Soluimus magistro Iohanni Ioglari lapicidae magistro operis turrium porgalis Laureti pro Vovtis et amplectiis secundae turris dicti porcalis faciendis, etc.* VOSTA, eadem significatione, Gallice *Arcade*. Charta Petri Senon. Archiep. an. 1213. ex Chartul. Maurigniac. *Habebis capicerius altare compertens intra ambitum magni chori ecclesie ubi celebravit, donec navis ecclesie de una Vosta excreverit.* VOLTARE, concamerare, Gall. *Vouter*. Chron. breue S. Dion. apud Acher. to. 2. Spicil. p. 813. et Felibian. Hist. Sandion. inter Instr.

pag. 205. *Turris ubi sunt cetera parte vestiarum non erat perforata. Voltatus erat choras.* Hist. Caelestin. Sueffion. apud Mart. 6. Ampl. Collect. col. 608. *De sacrificium, capitulum et cetera consiguas de lapide Voltatus super* VOLVTVS, subuersus. Mirac. S. Iacobi to. 1. Aprilis pag. 28.

A fundo templum qui dicitur arte Voltatus Incipiens struxit.

VOMER. (I) VOMERES ignis purgationis per ferrum candentes, quos qui innocentiam faciebantur adstruere, calcare pedibus renebantur. *Ad vomeres ignitos iudicio Dei erant in Capitul. ad Legem Salicor. in Lege Angliorum et Saxor. in Capit. 2. an. 803. c. 5. 12 Longob. lib. 1. tit. 10. §. 3. Capitul. Caroli M. lib. 4. Append. c. 3. et in Legibus Henrici I. Angl. cap. 89. Capitula Theod. Cantuar. c. 36. et Concilium guntinum sub Rhabano c. 21. Presbyterum occidit, si liber d. 12. iuret; si autem servus, si Vomeres feruentes se expurgent.* nales Franc. Metenses et al. ann. 887. *Idque se approbat omnipotentis iudicio, si maritus paret, aut singulari certamine, ut iudiciorum Vomorum examine fatis affirmat.* Vita S. Cunigundis regnatric. n. 9. *Sed quis crudelis est, famam suam negligit, expurgant gratia, ad Vomeres candentes sibi iudicium elegit, quod propter ritium hominum institutum esse creditur.* Infra: *Hoc dicto, superbus et flexibus uniuersis, qui ad Vomeres candentes nudo vestigio canit, et sine adhesionis molestia cura pertransiit.* Similia habentur Vita S. Henrici Imper. c. 31. *Immodus lib. 1. c. 24. et ex eo Almus in Chron. Sclauic. c. 26. vetavit Comes, ne Sclani de iurarent in arboribus, fontibus lapidibus; sed offerrent trinitus pulsatos Sacerdoti ferro ac Vomibus examinandos.* Albericus

ensis an. 1192. et ex eo **Crome-**
in Metropoli lib. 7. c. 14. **Inter-**
res examinati iudicio duodecim
erum, rotæ supplicio sancti affecti.
al. Winton. Eccl. Foemina illa
nâs pro se ipsa 4. pro Episcopa 5.
es 9. continuos passus super 9.
tos Vomeres facias nudatis pedi-
; si situbaueris, si singulos **Vome-**
plena pede non prefferis, si quan-
macumque laesu fueris, sententia
feratur in mœchum et fornicariam.

Ignitorum Vomere examen,
id Reginonem an. 887. Per igni-

Vomeres incedere, in Actis Sy-
di Remensis in causa Arnulphi.
de Gobelinum Personam in Cos-
dromio ætate 6. cap. 53. **FE-**

LE EXAMEN præterea appel-
tur ejusmodi purgatio in Annali-
is Wintoniensis Ecclesiæ, quod

umeres ignitos pleno pede premere
beret, qui ejusmodi iudicio expo-
batur: **Noneritis**, quod plus de

adulgentia quam de rigore procedit
ntentia, quæ non dicam decernis,
d sustinet **Pedali** examine crimen ca-
isale purgari. V. **Ferrum** candens.

2) **Machina** jaculatoria Gesta Tan-
redi apud Marten. tom. 3. Anecd.
ol. 176. **Missilia** jacula eminus, co-
ninus **Vomeres** marmora demittunt.

3) † **VOMER ANSERINVS**, ca-
amus, t. 2. Sept. p. 267.

VOMERVLVS, ferrum lanceæ obtu-
sum. V. supra **Sokes**.

VOMITARIA. Macrobius Saturni. lib.
6. c. 4. **Virgilius**, Mane salutantum
totis vomit aedibus undam. Pulchre,

Vomit undam, et antique; nam En-
nius: Et Tiberis flumen vomis in
mare salsum. Unde et tunc **Vomisa-**

ria in spectaculis dicimus, unde ho-
mines glomeratim ingredientes, in se-
dilia se fundant. Hinc **Vomitaria**
vel **Vomitaria** nuncupantur arria Ec-
clesiarum ritu Gothico exstructarum,

ut obseruat le Blanc in Tract. archi-
tect. p. 39. edit. 1733.

VOMITINA, **luctos**, in Gloss. Lat.
Graec.

VOMITVS SANCTITATIS. Vet.
Poenitentiali. apud Morinum p. 35.

Qui vero inebriantur, contra præcep-
tum Domini, si **Vomitum** sanctitatis

habent, hoc est, **Ebriositas**, quando
sensum mentis immutat, et lingua
balbutit, et oculi turbantur, etc.

VORA. Liturg. Gallicana Mabill. pag.
264. **Ut a delictis jejunantes absol-**
vas, quos incontinentia **Vorarum**
in prauitatis transgressione immerfis.

Gulam significare videtur.

VORACES, pro **Vortices**. V. **Venari**.

VORAGO. Inuentar. Eccl. Aniciensis
an. 1444. Item duo tasselli argenti
pro cappis ponderis xli. unciarum
et dimidiæ, quorum vnus est quadra-
tus ad modum **Voraginis**, cum vno
emaudo quadrato, etc.

VORANGIA. Vastitas, Epist. Caroli
VIII. Reg. Fr. an. 1494. apud Mar-
ten. Itiner. hiter. p. 381. **Reuoluen-**
tes innumerabilia damna et incommo-
da, caedes et **Vorangias**, ac nobilium
ciuitatum et fidelium populorum deso-

laciones et deuastationes, etc.

VORANTA, modus agri. Charta An-
glica laudata a Spelmanno: **Retinuit**
ad opus suum de eadem terra in villa
de Heiden vnâ **Vorantam** terræ,

scilicet dimidium virgatam, quæ suis
Gwarini Palmar, et dimid. virgatam
de dominico ejusdem terræ. Sed le-
gendum **virgatam**, quod sequentiâ
enuncunt.

VORATRINA, Popina, vbi carnes
vorantur. Tertull. Apologet. cap.
39. **Non epulis**, nec potaculis, nec
ingratis **Voratrinis** dispensatur.

VORSURA, coetus, conuentus. Char-
ta ann. 1523. apud Ludewig. to. 5.
Reliq. MSS. p. 313. **Quas** (mar-
chas) nobis juxta sigillatâ litteras
multis annis debuit, in **Vorsura** atque
conuentu ad festum trium Regum . . .

adnumeraret.

VORTACIVS, cognomen Arnaldi cir-
jisdam Bernardi I. Perragoric. Co-
mitis filii; quod lupum, ut vocant,
antropophagum fortiter aggressus
superauerat, sic appellatus. A **Vor-**

tigo, **Morbus** cum diuina circumagē
videntur: **scotoma**, **scotolinia**, cum
caligine multa oculi offunduntur, os
caput grauatur cum rotatione, apud
Laurentium in Amalthea. Vide Bes-

lium in Comit. Pictau. pag. 47.

† **VORTEX**, viæ flexus, f. in Ch.
a. 1318.

VOR-

VORWERC, VORWERKVS, Villa, praedium, Germ. *Vorwerk*. Vita S. Meinwerchi to. I. Iunii pag. 523. *Vt . . . de episcopatu unum Vorwerk cum xx liis et xlii. aratris ei concederetur*. Charta fundat. Eccl. Raceburg. ann. 1158. apud Ludewig. tom. 6 Reliq. MSS. p. 237. *Ad hoc infra Albim sequensur Vorwercki, circulus scilicet Raceburg cum aliis com-pronincialibus pertinentiis; unde cui-libet episcoporum libere decem Vorwerckos emancipauimus*.

VOS. Litterae Caroli VIII. Reg. Franc. an. 1483. inter Obseruat. Godofredi ad Vitam ejusd. Rēg. pag. 385. *Sic signatum supra plicam, Per Regem in suo Consilio, in quo Vos, Dominus Desquerdas, et plures alii erant. Par le Roi, en son Conseil ou quel Vous estiez, etc.* in Statuto Caroli V. Reg. Franc. an. 1373. tom. 5. Ordinat. p. 653. Formula in Litteris Regiis visitata qua Cancellarius denotatur. Huic simillima est ista, *Ad relationem vestram*, quae passim occurrit in Litteris Regiis. Vide eandem Ordinat. to. 5. pag. 581.

VOSAGVS, VOSGVS, solitudo Charta Theodorici Calensis pro Monast. Morbac. apud Eccardum in Origin. Habsburgo-Austr. col. 113. *Monasterium virorum in heremo vasta, quae Vosagus appellatur, in pago Alsacinsē . . . conatus est constituere*. Testam. Folrati Abb. an. 777. apud Felibian. inter Probat. Hist. Sandion. p. 38. *Tertiam cellam infra vasta Vosgo aedificari, ubi sanctus Coconatus requiescit super flumina Laimo*.

VOSARE dicitur a *Vos*, sicut *Tuare* a *tu*: unde quidam:

Vnum Vosamus falso: vereque inuimus.

Ioh. de Ianua: unde Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Vosare, Vosier*. V. *Vabisare*.

† **VOSSVRA**, cella vinaria, in Ch. 1. 1373.

VOSTA. (1) Statuta Eccl. Andegau. an. 1423. apud Marten. tom. 4. Anecd. col. 525. *Prohibemus fertilitia, sine innocationes, dininationes seu Vosta facere, etc.* Leg. *Vosta*. V.

Caracter 2. et Votum 1. Mutatione occurrit in Volatin. Fornix, concameratio, in Ch.

VOSTVS, pro *Vostus*, mutatio. Vide in hac voce. Charta de Curtiniaco apud Thomae Birurig. p. 427. *Homines ecclesiae habebant vstagium in Vost*.

VOTA. (1) Pro *Beata*, vel *Beati* seruitium quo vassallus seu vnum par boum domino praestatur ad illius vinum condendum. Vide in *Bovegium* et *Fand*. (2) Fornix. V. in *Volatin*.

VOTALIS, votiuus. Vita S. beati tom. 7. Maii p. 164. *Et solutione Votali premisit, etc.*

VOTANEVM, Votum temere Conc. Auenion. an. 1326. c. 7. *A quibus iuramentis eos absque ad cautelam, ut pro Votum temerario sacramento, a suis et scribis poenitentiam recipere sarem.*

VOTARE, vouere, spondere. Lat. Gr. *Voto*, *δραλογίζω*.

VOTABA. Anastasius in Constit. PP. p. 65. *Philippicus haecm. Imperiali promotus est orce, et sacram cum praei dogmatis exponit Constantinus suscepit, sed cum b. solicae Sedis consilio respuit. Ea que rei causa zelo fidei accensus in coetus Romanae Urbis imaginem quam Graeci Votarem vocant, constituentem sanctas ac vniuersas Synodos, in Ecclesia B. Petri curant. Ad marg. scribitur *Procream*; ut et apud Baronium, locum exscripsit an. 711. Muratorius tom. 3. p. 153. *non alias legi, Betaream*. Hanc imaginem rursus erexisse Theodorus Philippici et Anastasii successor tradit idem Anastasius in Constit. PP. pag. 67. *Prostat etiam, progressus est memoratus Theodorus in gloriam urbem, imaginem illam erandam, in qua sanctae erant sex nodis depictae, et a Philippico dicendo fuerat deponenda, in primum erexis loco, ita ut huius fidei forma omnis ab Ecclesia cessaret quodam*.*

VOTATIO, donum ex voto. Mur. B. Simonis de Lipnica to. 4. l. 2.

*Pollicetur, . . . cor de argento
o super sepulcrum ipsius . . .
eternum dominae suae post Vota-
m missam recreatur non modica
arte.*

FIGARE, *Votum libare*. Papias.
ficantibus, dona libantibus, in
I. Isid. Passio S. Mercurii apud
ren. tom. 6. Ampl. Collect. col.

*Praeterea si cuicumque Deorum
agnam fauenti praeliuturi Votifi-
ns, procul dabio viatores effecti
vies templa statuebant ex voto, etc.*

SSIMVM. V. in *Votius*.

VE, optabiliter. Litterae an.
4. apud Acher. tom. 6. Spicil.
104. *Qui (Deus) vestras Re-*

*ntias sancti Spiritus gratia in
missis confirmet, et dirigat in
ritudine dierum feliciter et Votue.*

TIVE, ex voto, sponte. Charta
3. Rodulfi Reg. ex Tabul. Do-
fi: *Domnus vero Froterius Epi-*
us eam (Chartam) tangens Vo-
e firmanis. Votue, ex voto, in
mma.

IVVM, *Votum, optatum*. Litte-
re. Iohannis Reg. Franc. an. 1355.
ud Ludewig. to. 5. Reliq. MSS.
g. 456. *Serenissimo principi Carolo,*
ti gratia Romanorum Imperatori,
. . . Iohannes, eadem gratia Rex
anciae, incrementa, semper succes-
um Votiorum.

IVVS, *Voto consecratus*. Gloss.
a. Gall. Sangerm. *Votius, votiff,*
ains par ven. Glossae Antiquae
SS. *Votium, immolatorium*. Pa-
as: *Votissimum, quod iam dedica-*
m est voto. Votinum, quod pre-
issum ex votis. Lex Salica tit. 2.

14. *Si quis majorem sacrificium, qui*
citur Votius, furaverit; etc. Ora-
o super populum, in libro Sacra-
entorum S. Gregorii M. *Praesta,*
iaesumus, Domine, ut semper nos
. Laurentii laetificent Votina Mar-
ria, quae semper esse non desinunt
lmiranda. Vbi votina, deuota, Deo
blata et consecrata, interpretatur
lenardus. Alias votius, est voto
xpetitus, de qua voce multa com-
mentatur Iacobus Gothofredus in
lotis ad L. I. Cod. Th. de Feriis.

OTIVI HOMINES, in Codice

cenfuali Irminonis Abb. Sangerm.
fol. 18. vo. ii appellati videntur, qui
in seruitium alicujus sancti voto ad-
scripti erant.

VOTODIO. Charta ann. 632. apud
Mabill. Diplom. lib. 6. ch. 4. *Deinde*
per ipso finito usque rio quae est Sal-
magnaria, et Votodio Lapiniano es
per alio latus, etc.

VOTORIE, ex voto. Th. Walsingham.
in Edwardo III. pag. 169. *Haymo,*
Episcopus Rossensis sponte et Votorie
renunciavit episcopatus, resignans il-
lum in manus domini Papae. Forte
contracte scriptum fuit pro Volunta-
rie. V. Votue.

VOTTA. Instr. an. 1399. apud Mar-
ten. tom. 7. Ampl. Collect. col. 634.
Hunc affectum et aelum Dei, quem
sub praedecessore meo, ut Votam in
tantum optabilem cunctis exponerem,
non deposui postquam mihi onus prin-
cipaliter incumberebas.

VOTVM. (1) Concilium Namne-
tense can. 20. *Omnibusque interdici-*
tur, ut nullus Votum faciat, aut cen-
delam, vel aliquod munus pro sanitate
sua rogaturus alibi deferat, nisi ad
Ecclesiam Domino Deo suo. Excerpta
Gregorii III. PP. c. 16. Si quis Vo-
tum voverit praeter Ecclesiam, vel
qui divinationes faciens in incantatio-
nibus suis, . . . tres annos poeni-
teant. Vide Cumeanum de mensura
poenitent. pag. 37. c. 7. De iis vo-
tis intelligendus Canon 62. Synodi
Trullanae: Ταῖς αὐτῶ λεγομέναις Κα-
λῶδας, καὶ ταῖ λεγόμενα βοτῶ, καὶ
ταῖ λεγόμενα βραμάλια . . . ἐκ τῆς
τῶν πικρῶν πολιτείας περιμετρήτως
βυλόμεθα. Quae enim ad hunc Ca-
nonem effutit Balsamon, nihil sunt.
His consona sunt, quae habet Capi-
ulare Pipini Regis Italiae c. 32. De
praxis illis hominibus, qui brumati-
cos colunt, (sic legendum) et de
hominibus, qui subitur maida certas
incendunt, et Votos vovent, etc. De-
signatur vero, ni fallor, his locis,
Votorum nomine, dies festus Roma-
norum, tertio Nonas Ianuarii cele-
brari solitus, qui in Calendario Bu-
cheriano Votorum nuncupatio appel-
latur, interdictus praedictis Canonibus,
quod Paganismum redoleret;
† seu

† seu potius tabellae volucae, quas Deo Sanctisque suspendere in usu fuit. V. Murat. Anecd. Part. I. p. 194. (2) Sacrae preces, εὐχῆ, apud S. Augustin. Epist. 59. ad Paulinum: Porro, si visitatus, ut dixi, in Scripturis *Votum* appellatur εὐχῆ, excepto nomine orationis, ea proprie intelligenda est oratio, quam facimus ad *Votum*, id est, πρὸς εὐχῆν. Venerantur autem omnia, quae offeruntur Deo, maxime sancti Altaris oblatio, quo sacramento praedicatur nostrum illud *Votum* maximum, quo nos vouimus in Christo esse mansuros usque in compage corporis Christi. Canon. Missae: Memento Domine famulorum famularumque tuarum, . . . qui tibi offerunt hoc sacrificium laudis pro se suisque omnibus, pro redemptione animarum suarum, pro spe salutis et incolumitatis suae, tibi que reddunt *Vota* sua aeterno Deo, vino, et vero. (3) Suffragium. Vetus Statutum Academiae Parisiensis: Novi Magistri, priusquam admittantur ad congregationem Facultatis, iurabunt in ea fideliter referre *Vota* Baccaliorum Formatorum de sufficientia vel insufficientia Baccalarii, qui sub eo de quaestione Tentatiua responderit. Occurrit ibi pluries. Vita Iacobi Gelu Archiep. Turon. apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 1947. Et habebam quatuordecim contrariantes, verum super me *Vota* ceciderunt et merui. Adde Conc. Hispan. tom. 4. p. 155. *VOTVM DECISIVVM*, suffragii ferendi ius. Epist. Card. Carafae ad Card. Quirogam inter Conc. Hisp. to. 4. pag. 222. Abbatet minime habere *Votum* quod vocant) *decisium*; nisi si quod privilegium ab Apostolica sede impetratum, vel legitima consuetudo praescripta eis suffragetur. V. Vox 3. (4) Nuptiae S. Ambrosius serm. 25. Solent autem homines, sicut mos est, in *Votis* suis, hoc est, nuptiis, praecipue saltare vel canere. S. Augustinus lib. 11. de Genesi ad liter. c. 41. Nisi forte sponsa erat a patre tradenda, et expectanda erat *Votorum* sollemnitas, et conuiuii celebritas. Canones S. Patricii cap. 28. Eadem ra-

tione observanda sunt primi in prima conjugia, etc. Fortun. Epist. ad Mumolenum lib. 12. Ad cujar (filiae Mumolienae) tuae) forte *Vota* iam festinasti ferrebat, sedale parentis batur. Charta ann. 1262. v. apud Acher. to. 10. Spial. pag. Gubernabis communes finis dum pervenerint ad actum amorum: dum tamen eadem ad secunda *Vota* non conuenerit. lib. 4. cap. 2. §. 16. Si ad alia *Vota* conuolaverit. Hoc *votorum*, pro die, quo nuptiae aguntur, in Lege Longob. tit. 4. §. 3. tit. 14. §. 21. in Liuthprandi Regis tit. 74. in Casauriensis: *Us alia die nuptiales, qui est dies *Votorum*, etc.* (5) Exactio statio sub nomine *voti*, id est *Precaria* 2. et *Preces* 1. Text. 1756. inter Probat. tom. 2. Hist. Occitan. col. 558. Scler et gairpisco *Votum* quem sicut vermilio, ut deinceps non sit. *votorum*, quibus sese obligantur, in simplicia et sollemnia, prius Monachorum pibus prorsus incognita, saeculo decimo ineunte antiquior notur. Gratianus dist. 27. aliam busdam in hanc rem canonibus dit: *Hic distinguendum est *votum* alii sunt simpliciter *votum*; . . . alii sunt quibus *benedictio* accedit consecrationis quidem haecenus nihil interest *votum* simpliciter a monacho vel quis susciperet *benedictionem*: *votum* multiplicatis Monachorum congregationes professiones ab eis exactas *benedictiones* super eos datur ut monasticus ordo, quanto *fructu* conspecta Dei et hominum et *fructu* ligaretur, tanto robustius et *fructu* ab ipsis seruaretur, inquit *not.* Epist. 41. De his titulus G. in can. quod autem 27. q. 1. Glossa in can. quod *votum* eodem. *VOTA* *substantia* Principalia, potissimum, quae *fructu* *vota* vulgo dicuntur. *Alia**

i Paris. 1. Iulii ann. 1401. *Hodie* *crisinus de Toulouse fecit tria Vota* *substantialia. Hodie sorores Agnes de* *ndres, Ioanna de Riwo de domo* *(ei) Parisiensi professae sunt et fe-* *unt tria Vota substantialia. V. Sub-* *stantialis. Simplicior quondam fuit* *mulda sollemnis monachismi pro-* *tionis, ut discimus ex antiquissimo* *ntificali, ubi legitur: Promisso* *to ego ill. et Sanctis ejus in quorum* *nore hoc consecratum est oratorium,* *tibi pater ill. conversionem morum* *orum, et pro his rationem reddem-* *in die iudicii. Qui vivis et re-* *as.*

vs. Inuentar. an. 1476. ex Ta-
l. Flamar. Item plus unum saccum
sti, in quo quidem sacco Voti erant
qua instrumenta in forma publica
data.

ENDAE, Missae votiuae. Sebast.
rusinus in Vita B. Columbae Rea-
iae tom. 5. Maii pag. 378. * In
onendis frequentius superaddebas,
redo in Deum, et injungebas ima-
nes cordis.

ERIA, VOUEARIA. Vide in
iarius.

IGETVS, idem quod supra *Vanga*.
ide in hac voce. Recensio apud
hassagniam an. 1511. *Injunctum:*
na hasta sine vnus Vonges, alias
oujo.

VITTO, Votum. Mirac. S. Dio-
scii saec. 3. Bened. part. 2. p. 363.
Martinum corporali intuitu caren-
m, . . . mulier, Adela nomine . . .
risti vouens allaturum martyribus,
ox in ipso Vocationis articulo pridie
lus Septembris videntem ablatum
inn.

t, diuersis notionibus accipitur.
1) Interdum enim pro clamore
ilitati, *Cry d'armes*. Caesarius lib.
de Mirac. c. 39. Nos hodie dex-
as vobis dedimus, nos signa vestra
ilitaria ibi vidimus, nos Vocem ve-
ram ibi audiuimus. De tornea-
ento loquitur Will. Brito lib. 11.
ulippid.

. Necdum Vox illa
sonabas.

(2) Ius testimonii ferendi. Edictum
Theoderici Regis Italiae §. 48. *Quia*
huiusmodi personae (serui et liberti)
neque in ciuilibus neque in crimina-
libus causis contra patronos aut domi-
nos, eorumque liberos, etiam si pro
eis dicant, Vocem possunt habere le-
gitimam, etc. Concilium Franco-
ford. ann. 794. c. 36. al. 34. *De*
criminosis, ut non habeant Vocem
accusandi maiores natu, aut Episcopos
suos. Definitio Concilii Duziacensis
de Duda Monacha c. 2. *Quapropter*
Vocem non habent, ut sacramento de
hoc sacrilego adulterio se . . . va-
leat expurgare. Concilium Pontigo-
nenfe a. 876. *Si post quatuor menses*
purgare se canonice non poterit, nulla
ejus Vox penitus audiat. Lactan-
tius lib. de mortibus Persecutor.
num. 13. de Christianis: *Non de re-*
bis ablatiis agere possent, libertatem
denique ac Vocem non habent, id
est, jus testimonii ferendi. VOCEM
NON HABERE, dicitur apud Bra-
ctonum lib. 3. tr. 2. cap. 34. §. 3.
et in Fleta lib. 1. cap. 34. §. 9. cap.
38. §. 21. ille, qui inter infames ha-
betur, eoque ipso ad testimonium
dicendum non admittitur. (3) VO-
CEM DARE, accusare, deferre,
querelam deponere. Conc. Legion.
an. 1012. inter Hispan. tom. 3. p.
192. *Si quis vulnerauerit aliquem, et*
vulneratus dederit Vocem Sayoni re-
gis; ille qui plagam fecerit, persol-
uat Sayoni regis cannatellam vini, et
componat se cum vulnerato. (4) Ius
suffragii ferendi in Capitulis, etc.
Charta an. 1246. apud Columbam
in Episcop. Sistaric. *Concedimus,*
quod in Capitulo nostro Vocem tan-
quam Canonici habentis. Charta
fundat. S. Capellae Vicennatensis an.
1379. apud Lobinell. to. 3. Hist. Pa-
ris. p. 192. col. 2. *In quo (capitulo)*
thesaurarius primam, natus vero can-
tor post eundem thesaurarium imue-
diate et secundam vocem habeat . . .
In quo duorum vicariorum Votum pro
una Voce dumtaxat computabatur.
Adde tom. 4. Gall. Christ. nouae
edit. col. 116. et Hist. Mediani mo-
nast. p. 410. (5) Ius, quod quis
habet in reu aliquam Lex Wisigoth.
lib.

lib. 4. tit. 3. §. 4. *Quia vero quidam auctores aut persuasione aut indignatione circumveniunt eos, quos iuri gravissime debuerunt, et de rebus reddendae rationis securitates accipiunt, vel certe diversarum obligationum scripturas ab illis exigendas insistunt; quo extinctis Vocibus eorum, quae illis competunt nunquam inquirere, vel recipere permittantur.* Testam. Guisfredi Comae Cerritan. an. 1035. apud Acher. tom. 6. Spicil. p. 432. *Quansum ibi habeo vel habere debeo, sine per prisione, sine per parentorum, vel per qualicunque Voce, etc.* Charta an. 1070. in Append. ad Marcam Hisp. col. 1153. *Per hanc scripturam venditionis meae vendo vobis omnes Voces et dretasticos, possessiones, etc.* Per alodium, sine per aliam qualicunque Vocem . . . Per nos vel per nostram Vocem, etc. in Charta an. 1126. inter Probat. tom. 2. notiae Hist. Occitan. col. 442. Berengarius Comes Barcinonensis in donatione civitatis Tarraconensis Romanae Ecclesiae, an. 1090. *Ea scilicet deliberatione, ut ego et mei possideri omnes . . . teneamus hoc totum per manum et Vocem S. Petri, ejusque Vicarii Romanae Sedis Apostolici, per quinquennium persoluentes ei 125. libr. purissimi argenti ad justum pensum.* vox, eadem, ni fallor, notatione, in veteri Charta Riupollensi aerae 888. apud Ypez in Chronico Ord. S. Benedicti to. 4. *Ipsa alode eum fines et terminos suos, sicut in ipso iudicio resonat, quem acquisivit per Vocem liberto suo, etc.* MALA vox, seu Mala voce possidere dicitur is, qui contra jus rem detinet. Charta Garthae Regis Navarrae, aerae 1185. apud Sandouallium in Episcopis Pampilon. quae concedit Episcopo Pampilonensi, *Synagogam Indacorum de Stella, liberam et integram, sine ulla Mala Voce, ad peragendum in ea Ecclesiasticum ministerium, etc.* Fori Oscae an. 1247. l. 5. *Quicunque miseris Malam Vocem in hereditatem, quam alius possidet, et forte infra unum annum et unum diem noluerit accipere directum de illo, qui tenet illam hereditatem,*

etc. Obferuantise Regni Aragon. 6. tit. de Generalib. Priuileg. 12. *Postea sine Mala Voce remanere emptor, etc.* Adde Foros Aragon. lib. 7. p. 132. v. 133. etc. R. del Molino in Repertorio E. Aragon. p. 331. *Videtur et possides vidua aliquam rem, committitur sibi in ea Mala Vox, in iudicio nominare haeredes mortui, et dabitur ei dilatio, et nuntiet Malam Vocem doli haereditatis sui viri, etc.* Adde p. 812. (6) Actio qua rem aliquam postulat, seu in eam jus habet. Notitis iudicati an. 1036. in Append. ad Marcam Hispan. col. 1061. *si aliquis homo viriutis seu donationem seu configurationem percipere tentaverit, Vox ejus auferatur.* Eadem occurrit Marten. tom. 1. Anecd. 2. (7) Fiscus, dominium. Bernardi Hispan. Reg. senatus apud Cencium inter Censur. Rom. *Si quis igitur . . . meum spontaneum factum in praesumpserit, . . . pro rebus auri parti regiae et nostrae tribus auri persolvas; et quod vobis vel Voce vestrae in exemplum reddas.* (8) FALSITAS CANTARE, dicitur de voce acutum vocem canit Gall. *Fausset.* Alii a sancti originem accersunt. Instrum. capituli Generalis Cisterciensis c. 71. *Viros decet virili voce et non more foemineo, sicut ut vulgo dicitur, falsis Vocem strioniam imitari lasciviam.*

† VOYAGIVM, itineris summa. Ch. a. 1409.

VPLANDA, Superior terra, seu ut vulgo loquimur terra respectu paludosa; ex Saxo. Anglico ap, supra, et land. Ingulfus pag. 853. *Per apud Vplanda, id est, de superius scaphis deferri iussit.* Vide Gul. neum in Libertatibus Ecl. An. to. 3. p. 990.

VPLANDENSIS, Anglis Vpland. Rusticus, agrestis, silvestris, et canus. Leges Burgor. Scotor. c.

*i burgensu calumniatur per rurema-
nensem, seu Vplandensem de furto
liquo inuenito in domo sua.*

OTHECA, Apocha, quomodo oc-
um forte legendum est, Gall. *Quin-
mece*. Procuratio Reg. Majoric. apud
ymmer. tom. 2. pag. 464. *Domus
concedentes dictis procuratoribus
officiis, vel aliori eorum plenam et
beram potestatem agendi, petendi,
recipiendi et Vpothecam de so-
ito faciendi.* Galli dicerent, *Don-
ter quittance de payemens.*

VPATVRA, cantilenae, vel can-
us species, in Constit. Carmelit. Mf.
V. A. Formula 14. ex Baluzianis:
Volas Vpna, et non arando, etc.
forte pro *Vpna*.

QVA, bannum, proclamatio, in
Ch. a. 1370. V. *Hucha*. Hinc

QVAVINVS, praeco, qui vinum
venale proclamat, in Ch. a. 1330.
A, *avlaž*, in Glossis MSS. S. Ger-
nani Paris. Edit. *Salsus, Hecura*.
Distinguendum *Haec vna*.

ANIS, VRANICVS, VRANVS,
Graeco *οὐρανός, οὐρανός*, Caele-
stis. In honore agii *Strasiotis Vrant*,
in Hist. Translat. S. Hilarii Episc.
Carocasson. an. 970. inter Probat.
tom. 2. Hist. Occitan. col. 120.
Guillelmus Gemmer. lib. 6. Hist.
Norman. cap. 3. *Decedente igitur
luce Richardo a mundani principatus
calmine et regna, ut credimus, Vra-
nica scandente, etc.* Sequentia pro
festo Purificat. B. M. ex Cod. Autiss.
*Post funera, Vrania nos duc ad ha-
tencala.* Missale vetus Eccl. Car-
not. in festo S. Launomari: *Illius
elatifera supplicatione Vranicae pa-
rino ciuibus nos interesse concede.*
Epitaphium in Comment. litter.
om. I. p. 243.

*Hic Ianin gande, qui vixisti sine
fraude,*

*Ordine, reque Minor, sacri com-
fors, ut opinor,*

*Corporis Vranici, caro cuius
conditur ici.*

Adde Acta S. Mansueri in Hist. Tull.
p. 190. VRANITA, eadem no-
tione, Gr. *οὐρανίδης*. Mirac. S. Gi-
riani tom. 7. Maii p. 620. *Vt . . .*

Vt . . .

*derigua superbia pateret, et Vranio
ciuibus associaretur.*

VRBACIO, Circumductio, περιπα-
tis, in Gloss. Gr. Lat. in MSS. San-
germ. Circumductio, *urbatus, orbi*.

VRBALIS, Vrbanus. Ecclesiae *urbales*,
Majores, Cathedrales. Sermo 5. Ab-
bonis apud Acher. to. 9. Spicil. p.
105. *Auferens namque peruersa calli-
ditate Ecclesius, nec non Monasticis
res, et villas, quibus debent Episcopi,
Monachi et Canonici vivere. Diversis
plane dotis et frandibus praediti in-
vafores ecclesiae destruant praefidia
Christianitatis, hoc est sedes Episco-
pales et Monasteria.*

VRBANARI, Rempublicam admini-
strare, in vrbe degere. Gloss. Lat.
Gr. *Vrbano, πολιτεύειν*.

VRBANTVS, perperam pro *Wantae*.
Vide ibi.

† VRBARIUM, praedium vrbi proxi-
mum, t. 4. Sept. p. 728.

† VRBARIUS, collector *Vrborae*, in
Ch. a. 1256.

VRBATVS, Sulco, qui sit in vrbe
condenda vrvo aratri designatus.
Hist. Loffenf. Comit. part. 2. p. 42.
*Pera et Hamonte exceptis: quia tunc,
juxta Mantel. in Comp. Hist. Loff. c.
9. fol. 44. nondum fuerant Vrbata
cinctaque moenibus, aut donata oppi-
dorum praerogatiuis.* Festus: *Vrbata,
circumdat, ab eo sulco, qui sit in
vrbe condenda vrvo aratri, quae sit
forma similissima vicini curuatione bu-
ris et dentis, cui praefigitur vomer.*
Gloss. Lat. Gr. *Vrbata, περιεσφρα-
γισμύρα*. V. Vossii Etymolog. in voce
Vrbs, et infra *Vrbus*.

VRBECULA, Oppidulum. Dialogus
an. 1456. apud R. Duellium to. 1.
Miscell. p. 236. *Estne haec Dianae
dicata Nympha extra moenia Vrbecu-
lae non procul a Sillanis quondam co-
stris.* Gloss. Lat. Graec. *Vrbicula,
πολιχιον*.

VRBICARIAE REGIONES, quae a
Praefecto urbis administrabantur,
vrbi proximae. Acta SS. Luceiae,
Auceiae, etc. tom. 5. Iun. pag. 12.
*Per omnem Italiam, tam etiam per
omnes Vrbicarias Africanasque regio-
nes, etc.* V. *Suburbicariae*.

VRSTIVM (1) Chils. Vlt. S. Iohannis Abb. Parm. to. 5. Maii p. 183. *Cum quidam Vrbitus ultra flumen qui juxta murum civitatis fluit, transire voluisset, etc.* (2) Publicus. Charta Cornutiana an. 471. apud Mabill. Diplom. lib. 6. Ch. 1. *Quae omnes species appendiculae habent ad statum Vrbitum argenti pondus quinquaginta quatuor uncias.* (3) Romanus, eadem ratione qua Roma *ur̄* *ἑξῆς* Vrbs appellatur. S. Paulinus Epist. ad Severum to. 1. p. 27. *Sed plenius indicare poterunt consensu nostri, . . . quantum nobis gratiae Domitiae detrimensum satias Vrbiti Popae superba discretio. Vrbiti piores, in Cod. Theod. lib. 13. tit. 5. leg. 2.*

VRBOR. Charta Conradi Episc. Ratisbon. ann. 1224. in Metropoli Salisburg. to. 1. pag. 237. et apud Tolner. inter Probat. Hist. Palat. p. 148. *Excepimus illam (aduocationem) Duci recompensaturi per feudum, quod vacare ceperis ad aestimationem 20. librarum, quarum 10. sint absoluti redditus, quod vulgo sonat Vrbor.* Charta Ottonis Ducis Meraniae an. 1231. ex Schedis Mabill. *Caeterum quia privilegium ecclesiasticae libertatis, immunitatem videlicet ecclesiae violari, et in possessiones familiares quae Vrbor vulgo dicuntur, etc.* Gloss. Teuton. Schilteri: *Vrber*, orbore, redditus, usufructus, Belgis *orboir*. V. *Vroma*.

VRBS AVREA, Roma. Petrus Diaconus lib. 4. Chron. Cassin. c. 125. de Lothario Imp. *Iuxta auream Vrbum pervenit. Auream Romam dixit etiam Marcialis L. 9. Epigr. 60.*

In septis Mamurra diu, multumque vagatus

Hic ubi Roma suas Aurea venar opes:

Iuvenecus lib. 1. initio:

*Non orbis, non regna hominum,
non Auren Roma.*

Et Prudentius in Apotheosi:

Es venerata Deum percenset Auren Roma.

In sigillis praeterea Imperandi *Aureum Romae* dici videtur. *Aulus a Nuce.* **VRBS AETERNA** **AETERNABILIS**, inde appellatur, in leg. 3. Cod. Theod. de Collat. donat. et in leg. 11. Cod. tit. 1. de Operib. publ. V. Praefat. Baluzii in Regum **VRBS LAPIQVM**, Caracorum appellabatur: rationem docet Ag. in Praefat. ad Libr. Charun. Patri Carnot. *Eras (vr̄s Caracensis) ex quadratis immixtis pedibus constructa, atque turrimunita, et idcirco Vrbs lapidea clata. Vrbs seu Civitas, ubi sic Alexandriam *ur̄* *ἑξῆς* appellata, in Cod. Theod. leg. 13. 12. de Legat. et leg. 9. de Operib. publ. Vide ibi Gothfridum. *Vrbs et Oppidum* idem Valelio in Praefat. ad Notitia. liorum p. xiii. et seq. Vide *Oppidum. Vrbs* pro *Civitas* dictum sedes Archiepiscopi, praet. in monetis, ut observat Le Beau Monet. p. 155. vel 167. Vide *Stram* et *Civitas*.*

VRBURA, lus regium in fodinis, reus, argenteus, etc. apud Heros. Decreta Ludovici Rex. in gar. an. 1551. c. 19. *Si possint ipsas minerosas Regis Majestatis concambio habere nolle, ex parte regale, seu Urburas juri regio per nentes recipere suo nomine.* Quale autem fuerit ejusmodi lus in fodinis jus, docet verus Fragmentum de *Vrburis* inscriptum: *Hungariae ab eorum montibus ceperunt Urburas, hoc est, de his minoris auri, argenti et habuerunt decimam partem.* Thwrocz. in Sigismundo Reg. gar. c. 15. et Bonfinii De Hungaria. edit. 1581. p. 119.

VRCA, modus agri. Charta Aldri IV. PP. an. 1255. apud Vatum to. 1. Ital. sacrae col. 33. 1717. *Ecclesiam S. Mariae de F. in quatuor Vrcam, et dividim.* Sed legendum videtur *Fucia* hac voce, num. 2.

VRCARE, Lyncum clamor. V. *lare*.

VRCOLVS. (1) Inter ministeria u vasa sacra recensetur. Lanfrancus Cantuar. Epist. 13. *Vrcolus quid est, liquido patet; est enim vas superius, unde lavandis manibus aqua immisitur.* Stephanus Eduensis lib. 2. Sacram. altaris c. 4. vbi de Accutorum ordinatione: *Accipiunt et Vrcolum, in quo datur eis potestas confundendi aquam in calicem dominicum.* **ORCBOLVS**, in veteri Char. plenariae securitatis, exarata sub Iustiniano, apud Brissonium in Formul. p. 647. *Conca aurea vna, Orcolo aereis vno, interna cum cateula, etc.* (2) Sicula, Gall. *Sean*. alcandus in Hist. Sicul. apud Munor. to. 7. col. 257. *Vbi es rotas olabiles obsequio descendentes isemue ascendentes Vrcolis, patcos ideas exhaustiri, cisternasque arjamentis impleri, etc.*

VRVS, Sepulcrum, feretrum, thesauri reliquiarum. Acta S. Domidiani a. 1. Febr. p. 702. *Dum ossa illa iuncta lavarentur et Vrces novo immeruntur, etc.* V. *Vrva* 3.

VRIVS, pro Vrcus, in Testam. Erennerudis, apud Mabill. Liturg. Gall. pag. 463.

VRNANDVS, ex antiquae scripturae vel pronuntiationis vitio, pro Vrduandus, apud Doubler. Hist. Dionys. pag. 689.

VRDICIVS, l. q. *Hurdicium*, ap. Bened. Petroburg. ad a. 1190.

VRSCERE, pro saepius urgere, surpat Lucifer Calaritanus lib. 2. eo S. Athanasio pag. 124.

VRERE. (1) Accusare, in Cod. Theod. tit. 1. de Accusat. leg. 9. *Item iuxta formam juris antiqui, ei ni coeperis Vrgerere, aut vindicta reposta sit, si vera detuleris: aut applicium, si falsaveris.* (2) Vrere, in Praecepto Ludouici Pii ann. 22. apud Baluz. tom. 2. Capitul. ol. 1421. et alibi.

VRGO, *Vertigo*, in Gloss. Arabico-ar.

VRINA. (1) Origo, a vet. Gall. *vrine*, eadem notione. V. *Origarii*. Charta an. 1287. ex Tabul. Alensi p. 116. *Ysabelis de Gleroy cognovit se esse feminam de corpore*

ecclesiae S. Georgii Kalensis ex propria Vrina ac etiam matris natione. (2) **VRINA LAXIVA**, Cerevisia dicitur cuidam Versificatori apud Henricum Rebdoff. ann. 1347.

VRINALE, **VRINALVS**, Matello, Gall. *Urinat. Vrinale, Vrinarium, masella*, in Gloss. MSS. apud Vossium lib. 3. de Virtut. ferm. c. 56. Transactio inter Abbatem et Monachos Crassenses an. 1251. *Infirmarius . . . debet habere pro monachis infirmis in dicto monasterio . . . olas, mopas, manutergia, Vrinale, cellas (sellas) et oleum.* Charta ann. 1338. to. 2. Hist. Dalph. p. 363. *Duodecim duodecim amphorarum, seu duodecim duodecim Vrinalarum, etc.*

VRINARE, a Gall. *Uriner*, mingere. Miracula MSS. Vrban. V. PP. ex Tabul. Victoris Massil. *Roncinus erat per totum corpus valde inflatus nec fecacabat, nec Vrinas.*

VRIO, ludi genus. V. *Senio*.

VRILARE, orulam, vel limbos inferere, Gall. *Orler*. Monasticum Anglic. to. 3. p. 317. *Amictus de aurifrigio . . . Vrilar aurifrigio puro et stricte.*

VRNA. (1) Pro Orula, seu orula, Limbus, Gall. *Orles*. Leo Ost. l. 3. c. 57. *Altam planetam cum leonibus, Vrnas de pallio longitudine passuum 4. latitudine palmorum trium, pennam de altare diuersitatum, etc.* Lib. 3. c. 21. *Capitulum venans, illudque gypsa Vrna in gyro, vitreisque fenestris ac pulchre variorum marmorum pavimento decorans regulari cooperuit.* Cap. 20. *Tunicam diapistum cum Vrna amplissima a pedibus et manibus ac scapulis aurea.* (2) Mensura liquidorum, vini, cerevisiae, etc. *Vini* iv. carradae et dimidia et duae Vrnae, in Charta Anselmi Abb. Laurisham. apud Tolnerum inter Probat. Hist. Palat. pag. 16. *Necrolog. ejusd. Abbatiae apud Schannat. Vindem. litter. p. 26. Hic constituit 10. Vrnas vini in Vrnbach in anniversario ejus fratribus ad caritatem.* Charta ann. 1289. apud Ludewig. to. 4. Reliq. MSS. p. 117. *Sex Vrnas vini montani juris. et senaginta denarios de quodam agro, etc.*

LII 2

Hinc

Hinc retinenda videtur haec vox in Charta Raimundi Comit. S. Egidii an. 1164. inter Infr. to. 6. Gall. Christ. nouae edit. col. 300. atque adeo emendanda in voce *Vbla*. (3) Theca, feretrum, in Vita Aldrici Episcopi Cenom. cap. 45. Charta an. circ. 894. apud Mabill. to. 3. Annal. Bened. pag. 593. qua Geraldus Comes annuum censum 12. solidorum ad *Vrnam* beati Petri persolui praecipit. V. *Pista* 5. et *Vrens*. (4) Machina bellica, quam sic describit Hero de Mach. bellicis c. 9. *Piant* itaque *fistiles Vrnae laminis ferreis exteriori parte colligatae, minussisque carbonibus implentur: ab extrinseca vero laminae facie fundam versus forantur et aperiantur usque vnias digiti foramen, ferreumque tubulum inde suscipiunt, cui tubus alius follem habens adiungitur. Cum autem ignem carbonem susceperint, dum sufflantur, similem flammae perficiunt combustionem. Quippe quae lapidem penetrat atque confringit, aceto vel vrina, vel alio quopiam acrimum superinfuso.*

VARNATORES, qui vris aquas ex altis puteis lenant, apud Iulium Firmicum lib. 3. Math. cap. 11. lib. 4. c. 6. *Aus enim ex altis puteis, quosidiano opere aquam lenare cogentur, etc.* V. *Vreolus*.

VROMA. Leges Mechlinienses tit. 10. art. 1. *Haeres feodi inter proximas sex hebdomadas a morte defuncti inuestituram a Domino petere debet, ei que dabit pro integro feodo, tredocim equites, singulos triginta stateris aestimatos; et pro non integro Vromam, sine *ināqas*, hoc est fructus vnius anni aut quanti in annum conductur.* V. *Vrbor*.

VRROR, pro *Vras*. V. in hac voce.

VRPHEDA, Germ. Ursebbe, Iuramentum, quod ex carcere dimissis praestat de non vlciscendo. Goldast. Vide Vossium de Vitiis ferm. lib. 2. c. 19. et supra *Faida*.

VRSA LIBRA, pro *Arfa*, apud Kennet. Antiquit. Ambrosd. pag. 165. V. *Arfura*.

VRSARIA, Hispaniae vrbs, vulgo Madrid. Itiner. Adriani VI. PP. apud Balaz. tom. 3. Miscell. p. 394. Sed

dum Franciae Rex captus deinde Vrsariae, quae Madrid vocatur, etc.

VRSARITIVS CANIS, quod prosequitur. V. in *Canis*, col. 5.

VRSARIVS. (1) Vir e *lunda* mexicanus, officialis palatii: suspicari facile est legendum *de scarla*. Vide in hac voce. H. Monast. Beccens. p. 52. *Hic quous ter insurrexissim me, et occidit in semetipsum, et Vrsari mini mei, id est Angelus beatus rans me.* Charta Baldum Com. Hannon. an. 1176. apud Mart. 1. Ampl. collect. col. 296. *Partile et Sacramento conformi, neque ego, neque Vrsarii mei, veneratorum in aliqua domorum per violentiam iacebimus: vrsos ad spectaculum instruat: commissa est. Lambertus Com. Ardens. apud Ludew. 1. Reliq. MSS. p. 552. Compro: quolibet oppidi forno ad quatuor mamentum ad procreandum vrsos pascendum, panem vrsorum Vrsar daturum, et sic ludum vrsorum singulis diebus festis et festum suum haberent et conficerent.*

VRSVS. (1) Praefario Regi minae recens dicto fieri solent. A. tus Argentinensis in Chron. p. Collecta enim ibi impoisa, quae dicitur, et de novo Regi cremo apud Bohemos remansit. (2) **CIRCUMDVCCERE**. Hincmarus mensis in Capitul. ad Presby. c. 14. *Nec plausus et risus iustos, et fabulas inanes ibi resonare praefumus. Nec iurp cum vrsis, vel tornatricibus co facere permittat.* Synodus T. can. 61. *Τὸ ἀντὶ δὲ τῶν μὴ καὶ τοὺς βαλλιστοὺς δὲ τῶν ἀρετῶν ἐπισυρομένους, ἢ τοῖς πρὸς παίγνιον καὶ βλαβερὰ τὸν σερῶν.* Vbi observat Balaz. ejusmodi vrsorum capibus et poribus tincturas appendere dareque passim ex pilis eorum tincturis, tanquam phylactera depellendos morbos, atque oculorum fascinos amolientos. *Adinator a. VRSORVM PASTOR*

ter honore quae a vassallis suis, domini exigebant, recensetur in Charta Adonis Abbatis Deruensis ex Tallario ejusd. Ecclesiae. V. in *Pectura*.

ELLA, idem quod *Ordalium*, iudicium diuinum, purgatio vulgaris; erm. *Urthel*. Decretum Tassilonis: popularibus legibus c. 9. *Va hii, Ducali manu, liberi dimissi sunt, eadem cogantur iudicia, quae Barthii Vrtella dicant.* V. *Ordela*.

TRIFER, pro *Hortifer*, Hortus. abul. S. Sulpicii Bituric. *Cum adindisitis earum, Triferis et cultiferis, viridigariis, etc.*

IO. V. *Alchae*.

VRUM, pars aratri, quae plicatur, apiae: in MSS. *Vrium*.

VRICA, *λαχάριον κατή*. Gloss. Lat. r. in MSS. Sangerm. *Vrtica*.

VRIS, vox Gallica vetus, Germanis odie *Uroch*. Gl. Gr. Lat. *βούξος*, *vrus*, *bos siluestris*. Glossae antiquae MSS. *Vri*, vituli agrestes, nos *Bubalos* vocant. Macrobius lib. Saturn. c. 4. *Nec non es Punicis*

Uscisque verbis vti sunt Veteres, quoniam imitatione peregrina verba non espuit ut in illo. Siluestres vri assigne; Vri enim Gallica vox est, quae bonos significatur. Aimoinus lib. 1. Hist. Franc. c. 1. vbi de Herminiae syluae feris: *Tertium est genus arum, quae Vri appellantur. Hi sunt magnitudine paulo infra elephantos, specie et colore et figura tauri. Magna vis eorum est, et magna velocitas; neque homini neque ferae, quam conspexerint, parcunt. Hos studiose aptos foueis, interficiunt. Hoc se amore durans adolescentes, atque hoc genere venationis se exercent, . . .*

implitudo cornuum et figura et species multum a nostrorum bouum cornibus differit. Haec studiose conquisita labris argento circumducunt, atque implissimis epulis pro poculis vntur. Vrorum vero venationis meminit Monachus Sangall. lib. 9. de Carolo A. c. 11. Cum ecce quietis et otii impatientissimus Carolus ad venatum bitionium vel Vrorum in nemus ire, et persarum nuntius secum parat educere.

VRVVA, aratri curvatura proprie: item, Sulcus aratro designatus, intra quem urbem aedificarent. Rolandin. Parau. in Chron. Taruis. apud Murator. tom. 8. col. 249. *Et quia sciuit quod antiqui magnates respiciebant ascendens, cum volebant condere ciuitates; et faciebat ipsimet Vrium cum aratro, quo circumdabant ciuitates, unde dictae sunt urbes, etc.* V. *Vrbatus*.

VSA, (1) Fluvius, ex Saxonico *Uffe*. Foedus Alfredi et Godrani c. 1. de regni terminis: *Tunc in rectum ad Vudefordum; tunc sursum in Vsa, ad Weitelngstree.* (2) † Ius vendi aliqua re, in Ch. a. 1308.

† **VSAGGERIVS**, officium apud Templarios. Hist. Nem. t. 1. Probat. p. 204.

† **VSAGIARE**, ea, quae ex usu debentur praestare, in Ch. a. 1295.

VSAGIARIUS, (1) Quo vti licet. Charta Libertat. oppidi S. Palladii an. 1279. apud Thomasser. in Biturig. p. 113. *Soluens vnum denarium de quolibet porco lactente quem habebunt in alio nemore communis et Vsa-ginario.* (2) † Qui in silua aliena vsagium habet, in Ch. a. 1331. V. *Vsagium* 2.

VSAGIVM, (1) Vfus, mos, ita saepissime appellantur Consuetudines municipales. Charta an. 1284. apud Rymer. tom. 2. p. 264. *Regni antiquae consuetudines approbatas bonaque Vsa-gia, quae sacris canonibus non repugnant, illibata seruauerunt.* Libertates Bellaeuillae ann. 1233. apud Acher. to. 9. Spicil. p. 182. *Similiter in Vsa-gio et franchiseia Bellaenillae continetur, quod, etc.* Mandatum Philippi Pulcri Reg. Franc. ann. 1302. apud Menckler. Hist. Lugdun. p. 85. *Seruando et custodiendo diligenter Vsa-gia locorum et consuetudines approbatas.* V. in *Vsa-sicum*. (2) Ius vendi aliqua re. Dicitur potissimum de nemorum usu, Gall. *Droit d'usage*. Charta an. 1217. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Briani. col. 197. *Dedi eis . . . boscum mortuum in foresta de Lugne ad Vsa-gium domus de Beriaco.* Alia ibid. col. 389. *Dono iterum et concedo distae*

abbacie in perpetuum totam Vstagiam plenariam habendam et capiendam libere et expedite per totam foreſtam meam. V. *Vuaria.* VSAIGIVM, eodem ſignificam. Charta Odonis Ducis Burgund. an. 1216. ex Tabul. S. Benigni Divion. VSATIVM, aruernica enunciatione, in Charta ann. 1285. apud Baluz. tom. 2. Hiſt. Aruern. p. 135. *Cum caeteris univerſis offiis et Vſagis, ſervitiis, emolumentis, etc.* VSVAGIVM. Bulla Honorii III. PP. an. 1223. apud Lobinell. to. 3. Hiſt. Pariſ. p. 80. col. 1. VSVAGIARIUS, qui in uſu eſt rem aliquam agendi, maxime qui in ſilvis alienis vſagium ſeu uſum habet ad paſcenda animalia vel ad ligna caedenda. Charta Theobaldi Bleſenſ. Comit. an. 1215. ex Tabul. Calenſi p. 170. *Et in eodem foreſta chauſagium ſuum ad unum ſumarium ubi alii Vſagiarum capiunt.* Charta S. Ludouici Reg. Franc. an. 1254. to. 2. Hiſt. Eccl. Meld. p. 161. *Et ipſe in propria foreſta noſtra Reſti 50. porcos . . . poſſus ponere et habere quete et libere annuatim, . . . ſaluo aliis Vſagiarum iure ſuo.* Hinc emendanda Charta Ioannis Abbat. Vrſi. campi an. 1203. ex eodem Tabul. ubi *Vſagiarum* perperam legitur pro *Vſagiarum* V. in *Vuaria.* (3) Tributum, vectigal, vel etiam ſeruitium, quod domino ex uſu et conſuetudine debetur. Charta an. 1190. to. 1. Macer. Inſulae Barbarae p. 82. *Accepimus in feodum a domino Gtirino abbate, et ab eccleſia Inſulae Barbarae quicquid iuris vel Vſagii habebamus . . . de pedeficium de Rochetaillia.* Charta Roberti Archiep. Lugdun. ann. 1231. apud Menefter. Hiſt. ejusd. urbis p. 99. *E contrario diſſi cines proponebant quod nec ſeneſcalcus, nec altus, brochum vini vel aliquod Vſagium habebat pro pretio vini augmentato.* V. *Vſancia* et *Vſaticum*.

† VSAIGIVS, vectigal, quod ex uſu domino debetur. Ch. a. 1202.

VSAO, Vſus, conſuetudo, Gall. *Uſage.* Charta apud Perardum in Burgund. pag. 350. *Secundum conſuetudines et Vſagium patris mei et*

prodeceſſorum noſtrorum, et ſe Vſagium.

VSAIGIVM, vt *Vſagium.* V. l. voce.

VSAMENTVM. V. in *Vſum*.

VSANCIA, VSANZIA, *Prædictæ* quæ ex uſu et conſuetudine acquiruntur. Charta an. 1166. inter Prædictos. to. 2. nouæ Hiſt. Occid. col. 4. *Faciatſ et conſtruatſ forum forciſ in Cambones; de tali pacto ut in omnibus reddant Vſanciſ et juſſitiſ, quæ ad terram caſtri pertineant, . . . habentes duas partes, etc.* Charta Ricci Imperat. an. 1186. in Corp. Diplom. to. 1. p. 110. col. 1. *Et ab hinc in antea in eis omnes prediſtionem et conſuetudines, hanc Vſanciam habent.* V. ſupra *Vſum*.

VSARS, frui, gaudere, Gaudeſce. Formulæ veteres auctoris ætatis form. 27. *Quod ſaliter factum eſt tempore vitæ mee ipſe res tuas ut Vſare, vel condicere debeat.* Et form. 41. *Ut ipſas res quas aduino, ſed uſu beneficii uſti ut Vſare debeam, et alioſi uſu alienandi pontificum non habent Vſare.* VSITARE, vt, quod *Vſare.* Form. 19. *Linder. Niſi tantum, dum aduicere, Vſare et meliorare faciam.* Occurrit ſum in Form. 20. Vita Aldrici Ep. Cenoman. apud Baluz. to. 3. Mar. p. 161. *Nobis ad Vſum tuum permiſſiſ.* Guidonis Diſcipl. Eccl. c. 15. *Si quis calidum potum Vſare ad charitatem collationis parit facere in loco ſuo.* VSARE DE FORESTA, vt habere *Vſagium.* Vide in hac re Inqueſta Vicecomit. caſtri Aymer. ex Bibl. Reg. *Requiſiſ ſi caperis in foreſta de Molera rem quam debebas Vſare, dicis quod non.* Guillelmus Dore juratus et raptus dicit quod vidit . . . uicerat Aymericum . . . Vſare in parva foreſta de Molere, etc. VSAMENTVM. Charta Rudolphi Regis Burgundie apud Guichenon. in Prædictis. Hiſt. Sabaud. pag. 3. *Campanibus appendiciis ſine Vſamentis.* Charta an. 1155. apud Spon. tom. 1.

ist. Gebenn. ider. Instrum pag. 10.
s secundum quod ab eo tenuerunt
sacramentum faciens. V. *Vfimentum*
sacramentum. **VSATVS PAN-**
VS, detritus, Gallis *Use*. Occur-
r in Legibus Edwardi Confess. c.
8. V. *Vfus* 4.

RIA. (1) *Hippegus*. V. *Huif-*
riam. (2) † *Tributum*, prae-
statio, quae ex usu debetur. *Clk* a.
1333.

VSATICALIS, ex usu debitus
Ch. a. 1378.

VSAGIUM, vt *Vfagium*. V. in hac
oce.

VSATICVM, *Tributum*, praestatio,
uae ex usu et consuetudine pensit-
atur, vel vt quis jus *vsagii* obtineat.
Charta Ildefonsi Comitis Tolosae
ann. 1141. apud Castellum: *Dono,*
s concedo, et solus, quod quisque
 homo vel foemina libero vendat vi-
uum suum omni tempore, quo volue-
ris sine ulla vsatico, quod inde nun-
quam domes alicui homini vel foemi-
nae. Homines vero extranei, qui for-
ris habitant in villis aut in castris,
aut in aliis locis, habentis eundem
Vfaticum quod solent habere, etc.
Charta Guillelmi IV. Comit. For-
calquerii an. 1191. inter Instr. to. 1.
Gall. Christ. nouae edit. p. 90. col. 1.
Concessi etiam et donavi . . . omnia
Vfatica in terra mea, tam in lendis,
quam in pedagio, et pascuis et aliis
Vfaticis meis, ubicunque habeam
Vfatica in terra illa. V. Vsfagium et
Vsfancia. **VSATICVS,** eadem no-
tione. Charta ann. 942. inter Pro-
bat. to. 2. nouae Hist. Occitan. col.
85. *Omnes Vsfaticos et tallias, et que-*
stas, et albergas, etc. **VSATICA**
et **VSATICI** praeterea crebro ap-
pellantur Consuetudines municipa-
les. Ioseph. Moret. Antiquit. Na-
varrae p. 507. *Habeatis sales foros*
et sales Vsfaticos . . . quales habent
Barones de Estella.

VSATICVS, VSATICVS. (1) *Vfus-*
fructus, jus re aliqua vtendi per
vitam, vt videtur. Statutum Caroli
V. Reg. Franc. an. 1370. tom. 5.
Ordinat. p. 364. §. 10. *Si tale lega-*
tum aut talis donatio fuerit facta su-
per certo fundo, et quod legator sine

duobus obligaverit fundum vel Vfat-
icum, exigatis pro eisdem finantium,
prout superius declaratur. Rursum
pag. 365. §. 17. *Pro redditibus vel*
possessioibus per immobiles acquisitis et
acquirendis a nobilibus, in nostris
feodis vel retrofeodis, per modum
permutationis, vel ad acceptam, aut
in emphyteosim et Vfatium, vel ad
certain partem fructuum annualem,
etc. V. infra Vfuare. (2) Ex usu
et consuetudine debetur. *Sextaria*
cenfualia seu Vfatia, in Charta an.
1344. ex Tabul. Gellon. (3) Vide
alia notione in *Vfatium*.

VSATVS. (1) Societas certis *vsati-*
cis addicta. Chron. Domin. de
Grauina apud Murator. tom. 12.
col. 714. *Sed perueniens summam,*
inuensis ipsam bene fossatam et ficit-
tam, et infinitis armigeris castellum,
ubi erant praeter ceteras terras de Vfa-
sicis Malandrensis viri septingenti et
ultra. Idem quod Commune s.
(2) Idem quod *Vfatium*. Contentionio inter Comit. Prouinciae et Ma-
trem Bascenorum ex Cod. MSS. D.
Brunet: *Isti sunt mali Vfat quos di-*
mittunt Stephanus de Baucis et filii
ejus. V. Vsfagium. (3) Detritus.
V. in *Vfuare*.

VSCHERIVM, VSCHERIVS, *Hippegus,*
navis qua equi transuehantur, *Italis*
Usciero. Vide *Fluiferium*. Litterae
Edwardi III. Reg. Angl. an. 1336.
apud Rymer. to. 4. p. 710. *Consens*
et Vscheria capitibus et armis appa-
ras, et aliis necessariis sufficienter
instruita. V. Vsfarius. **VSCHERIVS,**
eadem notione, in Annal. Genuens.
Iacobi Auriae ad an. 1381. apud
eundem Murator. to. 6. col. 575.
VSCHERIVS, VSIGERIVS, eo-
dem intellectu. Ottoboni Scribae
Annal. Genuens. ad an. 1392. ibid.
col. 368. **VSCHERVS,** *Pari* signifi-
ficatu, apud Aug. Iustinian. Episc.
Nebiens. in Annal. Genuens. a. 1293.

VSClada, *Pars siluae combusta,*
idem quod *Arscia*. V. in hac voce.
Statuta MSS. inter Schedas D. le
Fournier: *Quod aliqua persona non*
audet facere Vscldas infra dictas de-
fensiones. Vscldas Tolosatis idem
quod vhus, Gall. Brulé. V. Vscldas.

VSDVGARIUM, in Addit. Statuta Murin. c. 27. fol. 49. pro *Sclagarium*. V. in hac voce.

† **VSERIVS**, l. q. *Vserius*, in Ch. a. 1195.

VSIA. (1) Ioan. Monachus Bertinianus in Vita S. Bernardi Poenitentis n. 8. *Causa huius doloris erat pediculus odiosus, quem Grammatici Vsiam, quasi ab vrendo vocant.* Loquitur de dolore aurium. (2) A Gr. *ὄσλα*, natura. Acta S. Cassiani Mart. apud Illustr. Fontanin. ad calcem Antiquit. Horae pag. 353.

Has tres personas unam differas Vsiam

Nomine distinctam. sed maiestate iugatam.

VSATICVS, Tributum, praestatio quae ex usu et consuetudine debetur. Charta an. 1184. inter Instr. to. 4. Gall. Christ. nouae edit. col. 23. *Concessimus . . . pedagia et omnes Vsatricos tam in terra quam in aquis . . . Concessimus . . . omnia sua membra, aquas et pastus, et omnes Vsatricos per totam terram suam . . . et in feudagiis suis perpetuam libertatem acquirendi sine aliqua fraude (l. laude) et consensu et sine aliquo Vsatrico et domino. Vide Vsatricum.*

VSIBILIA, supellex, vtenilia. Charta an. 855. in Append. ad Marcum Hisp. col. 788. *De annona modii xxx. cum omnia Vsbilia ligni et ferri quod necesse habet homo in omnibus, etc.*

VSICHERIVS, VSIGERIVS, VSIHERVS, Hippegus. V. in *Vsterium*.

VSIMENTVM, facultas, quam quis habet vtendi in alieno praedio rebus non suis, eadem notione qua *Aisamentum*. Fundatio Monast. de Alatri apud Marten. tom. 6. Ampl. Collect. col. 312. *Dedit . . . quidquid habebas in Vuentis, in hominibus videlicet et in campis, pratis, siluis, memoribus, aquis, lapidibus et Vsimenis, insuper et Vsimentum et pasturam per totam terram suam. Vide supra Vsamentum in Vfare.*

VSINA, Vitrina, vel Officina quaevis ad aquas constructa, Gall. *Ufne*.

Charta Henrici Comitis Campan. an. 1149. in Tabul. S. Equit. *Concessi quod nullus in praedictis stri (Firmitatis ad Albulam) huius Vinas aliquas construat sine iussu Prioris et assensu monachorum propter eas quae constructae sunt ibi.*

VSINARE, l. *Vsinantem* habet Charta anni 1340. in Tabula Campan. Bibl. Reg. f. 365. *Nolentes Vsinantem, nec eundem nomen dictae villae contra salutem nostram, . . . in quibusdam vero locis homines dictae villae Vsinant, nos praedicti fratres de G. et peccata nostra, si vobis placet omnimode Vsinantem, hoc exceptum quod in memoribus villae equum boscam non accipimus nisi iam modo ad usum furni. V. in Vsinare.*

VSIS. Epistola Basilii Macedonensis ad Hadrian. II. PP. post VIII. idum: *Transmissimus autem locum vestrum . . . et vobis placet villarum pro casula facere unam, Vsin rubeam aerem habent unam Vsin albam unam, nullam unam, plantilia cassanea duae. Vstra verborum mihi plane innotuit.*

VSITARE, frequentare. Charta Henrici IV. Regis Angl. an. 1155. apud Rymer. to. 8. p. 722. *Sunt placeat, mercatores villae de La portes de Berne in Norwegia Vsitare, quoniam cum iidem mercatores mercatores societatis de Hant. per praedictas frequentantes, etc. V. alia notione in Vfare.*

VSITATA, Praestatio quae ex usu et consuetudine exigitur. Charta Remundi Guillelmi de Aguto D. Toloni an. 1224. *Mercatores videntur dare antiquam lesdam et Vsatam, vel Vsatam, vel Vsatam antiquam. V. Vsaucia, et Vsaucia. VSITATA, dicitur Vsaucia, in Gloss. Lat. Gr. MSS.*

† **VSITATVS**, detritus, c. 5. Ag. p. 145.

VSITATIO. (1) Idem quod *Vsinare*. in Charta an. 1173. inter Instr. to. 4. Gall. Christ. nouae edit. col. 177. qua Guido de Vergisco concedit D. et S. Mariae Theoloci omnimodam Vsinationem in aquis, in agris, in

Inds per omnem terram suam. Vide infra Vfus 2. (2) Vfus, Gall. Vfsage, exercice. Privilegia vrbis Rubellae concessa a Carolo V. Reg. fr. an. 1372. tom. 5. Ordinari. p. 173. Ac praeterea quoscunque eorum vfus et longinas obseruancias, licet a viginti annis citra ab eorum Vfsatione cessauerunt, volumus et declaramus in suo valore persistere.

LATVS, pro Vistularus, in MS. vet. Corbeienſi, cui titulus, de mensura Abbatis: *Habes idem famulus de porco Vslato . . . tres juncturas versus testum. V. Vslada*

ONES, Pisces familiares Danubio, Germanis *Haufen*; pisces insanae magnitudinis, Bonfinio. Vide Thwroczium in Andrea Rege Hungar. c. 43. *V. Hufones.*

PTINIO, *uxpoderis*, in Gloss. Lat. Gr. Vulcanius emendat, *Vespollo, vengdaxtns. V. Vsupelliones.*

SSARE, *Vsi. V. in Vfare.*

SSARIVS, Hippegus, navis quae equi transuehuntur: leg. f. *Vfferius*. Vide in *Huiffierium*. Anonymi Epist. de capta vrbe CP. an. circ. 1300. apud Marten. to. 1. Anecd. col. 786. *Praeterea quidam Vffarius suus habebat magnitatem cretum. Vide supra Vfferium.*

SSERA, officii nomen in Ecclesia Colonienſi; f. Ostiarius, a Gallico *Huiffier*. Consuetud. MSS. ejusdem Eccles. *Cellarario vini 1. den. Quatuor Vffere 1. den. tantum. Quatuor Vffere unus panis. V. Vfferius.*

SSERIA, **VSSERIVS**, **VSSERS**, Hippegus. *V. Huiffierium.*

SSERIVS, Ostiarius, a Gall. *Huiffier*. Comput. ab an. 1333. ad an. 1336. tom. 2. Histor. Dalph. p. 277. Item, *libranis per manus Iacobi de Rineria Vfferiis regiis pro turtis quas debuerunt habere, quando dom. Andreas fuit baptizatus, taxen. v. gram. xvi. V. Huiffierius, et mox Vffarius. VXRIVS*, eadem notione. Leges Palat. Iacobi II. Reg. Majoric. inter Acta SS. to. 3. Iunii pag. xxxv. *Duo autem ipsorum in foribus nostrarum camerarum, post seruientes armorum jaceant de nocte et Comerlengis et Vueriis sint subiecti.*

† **VSTAGIVM**, pro *Hospitalium*; in Ch. a. 1265.

VSTEARIVS, **ASTIARIVS**, pro Ostiarius clericus. Liturg. Gallic. Mabill. p. 304. *Benedictio Vffarii. Deum Patrem omnipotentem suppliciter deprecemur, ut hanc famulum suum benedicere dignetur, quem in officii Vffarii eligere dignatus est. Vffarius*, in Missali Franc. p. 398.

VSTENSILIA, pro *Vtensilia*, Gallice *Ustehiles*. Necrolog. Laureshem. apud Schannat. in *Vindem. lizer. p. 38. Faciemque templi dorſatibus, caronis, . . . ceterisque Vstensilibus decorauit.*

VSTERNA, pro *Vstrina*. Gloss. Gr. Lat. *ναῦς στέρων, bustuarium, Vstrina*. In MSS. Sangerman. *Vstrena.*

VSTILACIO, *ἀποκαύμα*, in Gloss. Lat. Gr. *Aline addunt Torres.*

VSTRENA. *V. in Vsterna.*

† **VSTVRA**. (1) Inflammatio, ap. Alex. Iatroſoph. Mf. (2) *Flamma*, t. 6. Sept. p. 232.

† **VSTVS**, vitio, in Stat. Cadubr.

VSVAGIARIVS, **VSVAGIVM**. Vide in *Vsagium*.

VSVALE, lus vtendi, vt infra *Vsuaria*. Charta an. 1350. ex Chartulario Charmentſi: *Hugo filius Adam de Cruce contradicebat Vsuaria nemorum suorum, quas pater suus ecclesiae Charmentſi antea dederat. V. Vsuarius.*

VSVALIS, qui in vsu est. *Vsuale argentum*, in Epist. Fulberti Carnot. apud Acher. to. 2. Spicil. pag. 930. *Vsualis sermo*, apud Sidonium lib. 4. Epist. 11. vbi multa *Sauaro*, quae non exscribo.

VSVALITAS, idem quod *Vsuale*. *V. in hac voce*. Charta ann. 1261. in Hist. Mediani Monast. p. 328. *Consulti pro remedio animae meae . . . Vsuualitatem pascuorum in banno de Haçonville pro nutrimentis tam domus ipsorum, quam hominum de Barbonville. V. Vsagium et Vsuaris.*

VSVARE. (1) Frui, gaudere, ad vsufructum tenere. Formula 22. *Lindenbrog. Propterea expetii a vobis, et vos petitionem meam non denegastis, ut ipsas res, quamdiu ad vino, sub vsu beneficii vestri tenere et Vsuare debeam. Charta an. 855. in*

Append. ad Marcum Hispan. col. 788. *Ibidem* seruiat, et *Vsuare* facias dum vinis, etc. V. *Vsare* et *Vsaticus* R. *VSVALITER* TENERE, eodem intellectu. Formula 48. incerti Auctoris apud Beuz. to. 2. Capitul. col. 458. *Propterem has litteras in se adfirmamus, ut dum aduinis, Vuali-ter ipsam rem tenere et dominare debeas.* (2) † In usu esse, solere, in Ch. a. 1262.

VSVARIA, VSVARIVM, *Vsufu-ctus*, seu potius *ius vtendi*. Bulla Innocentii II. PP. ann. 1142. apud Marten. to. 3. Anecd. col. 1329. *Confirmamus etiam vobis Vsuariam per totam filiam que dicitur Oste. Tabularium Prioratus Paredi fol. 61. Dedit etiam illis hominibus, qui terram tenuerint, vel ibidem manserint, Vsuarium in filia, quae vocatur Maofa, ad domum aedificandam, ad molendinum faciendum, etc.* *VSVARIVM*, eadem notione. Laurentius Leodiensis in Hist. Episcop. Virdu-merf. p. 781. *Fridericus quoque Comes Tullois Vsuarium Argunnae sui memoris, tam ad reaedificandam, quam ad restituendam Ecclesiam contra-
dit. Charta Manassis Episc. Meldensis an. 1140. Totum nemus quod appellatur Brisel et Vsuarium suum in filis praefati Waluerit . . . ad Comburendum et aedificandum. Alii Philippi Regis Franc. an. 1190. In commendationem Vsuarii, quod Monachi S. Martini habebant in nemore nostro de Vienna, eis dedimus, etc.*

VSVARIVS. (1) *Qui alicujus rei usum habet*. Vocabul. utriusque juris. Charta Philippi Pulcri Reg. Fr. an. 1309. *Quod usagium, pastagium, ac pasturam ut loziam accipiens in locis forestarum ipsorum aliis Vsuariis deputatis vel in posterum deputandis.* Charta an. 1342. inter Instrum. to. 2. Gall. Christ. nouae edit. col. 71. *Dedimus etiam eidem abbatae sex viginti arpenta nemoris, insuper unam quadrigatam . . . percipiendam in loco quo alii Vsuarii suum capiant vsuarium ad arandum. Vsuaria femina, apud Solinum c. 25. et Vsuarius seruus, in leg. 14. D. de Vsu, in quibus usum habemus. V. Vsu-*

garius in Vsuagium. (2) *VIVIVS FRUCTVS*, idem quod *fructus*. Tabul. S. Vincentii Caman. fol. 176. *De his datur et retinuit sibi Vsuarium fructum et sua, si vult. V. Vsufructuarius* *VSVBANDILOS*. Vetus Chartul. naris securitatis sub Iuliano L. pta apud Brisson. lib. 6. Form. p. 647. *Hoc est cocleares nomen sicut scotella una, fibula de bracie, s. Vsubandilos, formulas dodecan, regula polimiza duo, etc. V. Vsu-*

VSVCARIO Decreta Ladisla I. Hungariae l. 3. c. 20. *Vsuarius capiantur a festo S. Georgii usque festum S. Iohannis Bapt. ut ducant in ciuitatem, teneanturque ad festum S. Michaelis, ac praefructum in mercatu, ut si quisquam sumperis personam, redimas 90. denariorum equum 12. bonem 5. ex quinque partes Regi, tres Comes tribuat. Si vero usque ad festum S. Martini non fuerint, diuidantur pro dicto modo, tamen nullo pacto dantur, vel celantur, sed labore eorum utantur. Quod si uoluerint vendiderit, vel celauerit, tripla redas, ipseque decem pensas persoluat. Comes vero si isidem fecisse prius 55. pensas persoluat. Simili modo iubemus, ut qui Vsuactiones tenent a tempore Regis Bela usque ad festum S. Stephani, dimittantur. Vsuactiones videntur appellari seu fugitiui, animalia fugiua, vagantia et errantia, quae a Coliborum sunt fugitiuarum, quem uulgum *Locerdech* dicunt, inuenta ad ciuitatem Prouinciae reducuntur, uel guli, quod suum est agnoscant, et dimittantque certo ac definito pretio. Vide supra cap. 13. Sambucus Vsuactionem ait esse pecus vagabundum. V. infra *Vsurpatis*.*

VSUFRACTVARE. (1) *Dam-
vsum fructum; usufructuario et usufructuario iure*. Charta an. 1355. apud Vghellum in Episcopis Veronensibus. *Totas res, quod supra legitur, in eorum potestatem retinendi et alius fruendi, non alicui alienandi.* (2) *Vsufuctuario iure re utitur*. Formula 20. inter Bpisc.

nas: Et ipsas rem dum adiam por
vestrum beneficium tenere et *Vsufu-*
ctare faciam. Charta an. 1183.
apud Murator. delle Antic. Estensi
p. 371. Deinde tunc in possessionem
pignoris, et habeat et teneat, et *Vsu-*
fructus, etc. Occurrit rursus infra.
Bulla Pauli III. PP. an. 1549. in
Maceritis insulae Barb. ro. 1. p. 264.
Tenent, habitans, percipiunt, et *Vsu-*
fructuans, teneant, habitent, per-
cipiant et *Vsufuctuans*, etc. *Vsfrui*,
pro *Vsufuit*, in Charta an. 1438.
semel et iterum. V. *Vsfrui*.

VSVFUCTVARIUM, pro *Vsufu-*
ctas, apud Gregorium M. lib. 2.
Epist. 9. Vetus Charta in Actis
Episcop. Cenoman. p. 187. Nobis
temporibus vitas nostras beneficium ad
Vsufuctuarius fecistis. V. *Vsuarius*
fructus in *Vsuaria*.

VUGARIUS. Vide *Vsuarius* in
Vsugium.

VSPELLIONES. Burchardus de Ca-
sibus S. Galli c. 14. *Scurrae*, pelli-
parii, panifices, coriarii, textores,
Vspelliones, * immortales * quas
adversus hunc clamabant in theatris,
in stratis et viis, etc. Sed legendum
vispelliones observat Goldastus, de
cujus vocis notione nihil dicam, cum
Latina sit. V. supra *Vspicio*.

VSVARE. (1) *Vsuras* producere.
Bracton. lib. 2. cap. 26. §. 2. *Debi-*
tum vero defuncti, quod debetur Ju-
daeis non Vsarabis, quamdiu haeres
infra aetatem existerit. (2) In fe-
nore nummos ponere, dare seniori
pecuniam, ex Gemma, apud Vol-
fium lib. 4. de Viris serm. cap. 29.

VSVARI, Foeneratores, qui ad
vsuram commodant. *Qui usarie in-*
ferunt, in Capitul. ann. 828. c. 6.
Quos olim magno fuisse numero au-
thor est Gaufridus Voliensis 1. parte
cap. 73. *Foeneratores olim publici ob-*
noxii Principibus erant, nunc iam
crebro reprimuntur, ut aliqui vsuras
vocitent censur, quasi redditus agro-
rum. Qui autem ii proprie sint, do-
cet Synodus Colonienfis an. 1300.
c. 12. *Manifestus autem Vsurarius*
dicimus, de quibus per sententiam
vel per confessionem in iure, aut en-
dentionem, quae aliqua tergiversatione

non potest evitari, constitutus enden-
ter; et illos etiam, qui super *vsuris*
diffamati, intra tempus statuendum
ab eo, qui super hoc habet potestatem,
si non purgaverint, reputamus pro
manifestis *vsurariis* puniendos. *Vsu-*
ras autem nomine quid censeretur,
ita definit S. Ludovicus Rex Franc.
in Statuto an. 1230. pro *Judeis*:
Vsuras autem intelligimus, quidquid
est ultra sortem. Ita etiam Capitu-
lare §. an. 806. cap. no. lib. 3. Ca-
pit. c. 119. Regiam Majest. lib. 3.
c. 1. §. 9. et Concilium Ausicanum
an. 1308. c. 3. Auctor Graecismi MS.

Est usura suos quisquis eradis
mihî nummos.

Spe lucri, foenus duplex Vsurâ
vocatur.

Consuetudines Montispestudoni: *Foe-*
nerarii, seu usurarii, qui denarii
pro denariis accommodant, non re-
cipiuntur in testimonio. Charta Phi-
lippi Reg. Fr. an. 1204. pro *Palesiae*
incolis ex Regesto 120. Archivi re-
gi num. 30. *Sciendum etiam, quod*
nos aliquem de Burgensibus apud Fa-
lesiam residentiam facientibus, non re-
primus ad occasionem usurae nisi de-
narium pro denario, vel accommo-
dationem alicui accommodaverit. Exstat
Statutum Philippi Franc. Reg. de-
tum apud Montem Argi die Sabbati
ante Festum Purific. B. M. an. 1311.
in quo *vsuram* facere dicitur, qui
plera annum denarium in septimana,
4. denarios in mense, vel 4. solidos
in anno pro libra acciperit. Statuta
Synodi Senon. an. 1269. in Charul.
Episc. Paris. fol. 109. *Ex qualitate*
autem negotii et personae creditoris
contractus Vsurarios reputamus, vi-
delicet si creditor consenserit fenerare.
VSVRA REALIS et *Mentalis*, in
Statutis Eccl. Constant. apud Mar-
ten. tom. 4. Anecl. col. 800. *Vsura*
realis est, quando mutuo datur XII.
denarii pro XII. vel alias secundum
magis et minus. Et mentalis est quan-
do propter dilationem carius vendunt
et vilis emunt. Manuale Henrici
Sistaric. Episc. ibid. col. 1085. *Et*
nota quod usura non solum se extendit
ad pecuniam mutandam, sed ad quic-
quid

quid ultra sortem accipitur, sine honoris, vel gagerii, vel comestione equorum, vel de illicitis venditionibus, et huiusmodi.

VSVRARIUM, Vfusfructus, ius utendi, idem quod *Vsuaria*. Vide in hac voce. Charta an. 1124. apud Miraeum tom. 1. p. 276. col. 1. *Walterus de Trudeneris . . . praedium . . . tradidit . . . ad altare B. Laurentii, ex integro tam in culturis et pratis, quam in nemore et censu et familia, . . . cum omnibus Vsurariis et appenditiis suis, cum omni decima indominicatus proprii, nec non et tota iustitia ejus praedii. V. mox Vsuria*

VSVRIA, ius utendi, *Vsagium*. Verus Charta apud Perardum in Tabulis Burgundicis p. 31. *Et Vsuriam filiae, etc. V. Vsurarium.*

VSVROLVN. Charta ann. 1207. apud Vghellum in Episcopis Veronenfibus: *Soluendo . . . illud fedram antiquum et Vsvrolovum, quod soluebat praedicta vniuersitas Imperatori cum ipse intraret Italiam, etc. Forte Vsvatum.*

VSVRARE, exorare, Gall. *Obsciv*. Aët. SS. Perpetuae et Felicitatis num. 3. *Vsurpanti ut tecum infans in carcere maneret V. mox Vsurpacio.*

VSVRPATIO, apud Paulum I. C. in l. 2. ff. de Vsurpat. et vsucapionibus, est vsucapionis interruptio. Oratores autem vsurpationem frequentem usum vocant. In l. seq. *Vsvrpatio* definitur adfectio domini per continuationem possessionis temporis lege definiti. Huc spectat vox *Vsvrpare* apud Gellium lib. 3. c. 2. Vide Caluini Lexic. jurid. et Argentreum in Consuet. Britan. art. 266.

VSVRPATIVS, iniuste, inique. Hugonis Metelli Epist. 42. tom. 2. Monument. sacrae Antiq. p. 238. *Pones sanctos quos non licet edere nisi solis praedicatoribus, Vsvrpatine comedans (Coenobitae.)*

† **VSVRPATOR**, injustus occupator, t. 10. Collect. Hist. Franc. p. 281.

VSVRVLA, taxagidion, in Gloss. Lat. Gr.

† **VSVS**. (1) Musicae species, et non per regulas, sed ex usu additur, notis musicis in libris Ecclesiasticis singulis syllabis superpositis, abrogatis ac neglectis lineis et ceteris musicalibus; cuius quidem musicae speciei exemplum describit Bernardus in Notis ad librum Sacramentorum Gregorii M. Anonymi Interpres Hugonis Remingensis. Post Incarnationem Christi plerique Doctores S. Ecclesiae, et specialiter Gregorius et Ambrosius, cantum musicale, quo tam Latini, quam Germani, cum coetervis linguae versarum nationibus, utitur in vino officio, in duo volumina separarunt, videlicet in Antiphonarum Graduale collegit, distans a manu, seu notavit. Processu temporis quidam Alemanni, et incipit Canonici Ord. S. Benedicti cantum musicalem non solum cum verum etiam ex usu et consuetudine perfecte et cordate dictionem ipsam, omisso clauibus et litteris, per in neutra et nota musicali repositur, simpliciter in libris eorum coeperunt, et sic decantauerunt iuniores, et suos discipulos fuerunt ex frequenti usu et ex magna consuetudine cantum informare, qui consuevit per consuetudinem doctus ad imperpetuum loca. Unde jam non Musica sed *Vsus* est denominatus. In cantu tamen cantu discipuli deinde a ceteris et doctores a discipulis multis inter discrepare coeperunt, et quae discrepantia et artis ignorantia praedictus est confusus. Quo usu consuetudine spreto, nunc fere omnes Alemanni hactenus miserabiliter per cantum ducti ad veram artem Musicae inveniuntur. Huc spectat Chronicon Leodonsense lib. 3. apud Acher. tom. 1. Spicil. p. 441. *Sed cum nescirent cantum claustrum cantare (id est enim cantandi, nescimus unde accideris, nulli comprouincialium strorum conuenis) erubescere mentisime; quasi stipem inatiles ser cantandum in choro sine graduale vnum propria manu scripsit, . . . musiceque notam scripsit, ut ita dicam, totam usum praestitit.*

senioribus secundum antiqua eorum
radicalia discutiens. Sed cum usus
eorum per quamplurima loca propter
vitiosam abusionem et corruptionem
actus, nullo modo ad certam regu-
am posses trahere, et secundum ar-
tem non posses notare, nisi quod regu-
ari et verisimili constaret ratione. Ipse
intem ab usu Ecclesiae non facile vel-
es diffonare, miro, ut dixi, indici-
niliqne labore in hoc tantum se fru-
stra affixis, quod ex toto usum men-
tacem regula vera tenere non potuit;
sed tñ hoc profecit quod quidquid ali-
ubi in monocordo cantari possit de
usu Ecclesiae non praetermisi se prae-
terire. (2) Praestatio quae ex usu
penfitatur, idem quod *Vsitata* supra.
Charta an. 1030, ex Tabul. S. Vi-
ctoris Massil. Ego Rostagnus Avenie-
nensis Episcopus contra praeceptum
Dei malum *Vsum* habebam, . . . scilicet
accipiebant homines mei de vi-
neis S. Promacii pro custodiis quae
vulgo gardias dicuntur contra morem
quantum illis videbatur. Sed et de
villanis qui habitant in ipsa villa
Sancti consuetudines malas accipie-
bant, et vi auferbant quod peterant;
unde ego considerans quia magnum
peccatum esset hoc et contra Dei vo-
luntatem, dimisi malum *Vsum*. Vide
Consuetudo 4. (3) *Ius vtendi*, vt
supra *Vsuria*. Inuentar. Chartar.
Reg. an. 1482. fol. 204. vo. *Litte-
rae sub sigillo religiosorum abbatis et
conuentus S. Indoci in bosco mentio-
nem facientes de excambio Vtus sine
vsugit quod habebant in filio de Cressy.*
(4) Detritus, Gall. *Usé*. Inuen-
tar. an. 1476. ex Tabul. Flamar.
Item plures duo linteamina Semisus
ejusdem telae borgusae. V. *Vsatus* in
Vsare.

VSVS-MERITVM, *usus fructus*,
in Ch. 8. 829.

T DICTVR, Formula quae cau-
tionis causa ad nauicam vsque adhi-
bitur in Instrumentis 11. 12. et 13.
saeculi: omnium instar sit Charta
Officialis Paris. an. 1248. ex Tabul.
Sangerm. Notum facimus quod in
nostra praesentia constitutus Godesfri-
dus de Anshogniaco clericus, recogno-
uit se vendidisse et in perpetuum qui-

tuasse Abbati et Conuentui S. Ger-
mani de pratis . . . arpentum et di-
midium vineae sitae apud prata, *Vt*
dicitur, in censura eorundem Abbatris
et Conuentus, *Vt* dicitur, ad x. de-
narios, *Vt* dicitur, capitalis census,
et ad viii. sextarios vini annui red-
ditus, *Vt* dicitur. Item arpentum
et dimidium vineae sitae apud Tru-
gas, *Vt* dicitur, ad xii. denarios
censuales, *Vt* dicitur. Item quoddam
arpentum terrae sitae apud Boufre,
Vt dicitur, in censura dictorum Abba-
tris et Conuentus, *Vt* dicitur, ad
viii. denarios, *Vt* dicitur, censua-
les. Item dimidium arpentum vineae
sitae in eadem censura, *Vt* dicitur, ad
v. denarios, *Vt* dicitur, censuales,
et quandam domum sitam iuxta ean-
dem vineam, *Vt* dicitur, in censura
Domus Dei Paris, *Vt* dicitur, ad
ii. denarios, *Vt* dicitur, censuales.

† VTARE, *vti*, in Ch. 2. 1358.

† VTAREVS, VTARINVS, VTARIA,
vetus, antiquus. Ch. in Cam. Com-
put. Paris.

† VTDICVS, agger contra inunda-
tiones maris, a Belg. *Vysgedyke*,
Germ. *Auffendeich*. Suppl. ad Mi-
raeum p. 602.

VTELE, VTELEIA, VTELIS, Men-
sura frumentaria: item, Ager, in
quo tantum frumenti seminari potest,
quantum capit haec mensura. V. in
Ossalium.

VTENSERIA, Vtensilia, supellex.
Continuar. Ioh. Iperii Chron. apud
Marten. tom. 6. Ampl. Collect. col.
627. In quo (testamento Willelmus
Abbas) omnia vasa argentea reli-
giosorum suo tempore defunctorum
conuentui reliquit, omnia debita ex
pecunia per ipsum ecclesiae sua in ne-
cessitate mutuo data dimisit, successor
suo omnia coquinae Vtenseria argen-
tea dedit.

V TENSILE. (1) Instrumentum,
Gall. *Outil*. Petrus Damian. lib. 6.
Ep. 7. *Calcaria, scutrica, . . . et si*
quae alia equitandi sunt Vtensilia.
Mirac. S. Gibriani to. 7. Maii pag.
643. *Sed grane pondus ferri . . .*
nisi Vtensili ejusdem materiae dispari
non potuit. (2) † *Vstrina*, offi-
cina

cina quæritur. Oseel. t. 2. Script. Boic. p. 532.

VTENSILITAS, *Vtilitas*, *vſus*. Terull. de Cultu fem. lib. 1. c. 4. *Quod si de qualitate vſus gloria eſt auro et argento: at quin magis ferro et æri: quorum ſua diſpoſita eſt Vtenſilitas, et et proprias operas plures, et neceſſariores exhibeant rebus humanis . . . jam igitur æſtimandum eſt unde obueniat tanta dignitas auro et argento, cum et confanguineis, quantum ad genus; et potioribus, quantum ad Vtenſilitatem materiis, præferantur.*

VTENSILIVM. (1) *Vtenſile*, ornamentum. Andreas Floriac. in Vita MS. S. Gauzlini Archiep. Bituric. lib. 2. *Ornantes faciem templi obſtericis aulæis, et multi generis Vtenſilibus, etc.* (2) † *Instrumentum*, in Ch. a. 1240.

† **VTENSIS**, *VTENSVS*, *vtilitas*, commodum, in Ch. a. 1011.

VTERINVS, Gall. *Uterus*: *Præter uterini vulgo dicuntur qui diuerſo patre, ſed eadem matre geniti ſunt, in Cod. Theod. lib. 9. tit. 42. l. 9. Chron. Angl. Th. Otterbourne p. 183. Obiit etiam (an. 1394.) Ducisſa Eborac, ſoror Ducisſæ Lancaſtriæ. Vterina, etc. Interdum Vterini etiam nuncupantur ex altero connubio procreati, ad diſcrimen duntaxat eorum qui eodem patre, ſed diuerſa matre ex prioribus nuptiis nati ſunt, vt in Charta an. 1277. tom. 2. Hiſt. Dalph. p. 17. col. 2. Drodonesus assignet Guidoni et Guillelmo fratribus ſuis Vterinis, cuilibet viginti libras Viennenses cenſuales ad vitam eorum tantum . . . Item dicto Aymareto filio meo ex ſecunda uxore, relinquo jure inſtitutionis caſtrum de Pineto, etc. ita tamen quod Aymaretus assignet Guillelmo et Alberto fratribus ſuis Vterinis, cuilibet viginti libras cenſuales Viennenses ad vitam, etc. VTERINI appellantur Monachi ejusdem coenobii alumni, apud Andream Floriac. in Præfat. ad lib. 1. Mirac. S. Benedic. ex cod. MS. Vaticano.*

VTFANGI, *Nomines terræ*, videlicet nomines exultæ, quæ vulgo

Uſfangi dicuntur. In Charta Frederici Dom. de Anſis, apud ræum in Donat. Belgic. p. 12.

VTIACIVM. V. in *Harſum*.

VTIESIVM. V. in *Harſum*.

VTI, cum accuſatione. Fern. Diſc. in Brou. c. 124. *ſi libroraria non ſtandar, etc. Synodus Romana ſub Zacharia PP. an. 1400. c. 3. Vt Episcopos, Presbyteros et licentias ſecularia indumentis non ſuſtar, niſi vi conceder, omnia ſervent. Atypius ſeu doctus Dicitur orbis c. 1. Eſcam vero non ſuſtar omnibus communem. Vide Duend. lib. 5. de Grammat. vti lere, in vſu eſſe. Litteræ Eborac. 11. Reg. Angl. an. 1317. apud mer. to. 3. pag. 682. Secundum manum legem, quæ ſuſtar nobis illis, ſe ad rationem perſonæ ſimpliciter inquietari per eosdem*

VTICA, ciſta. V. *Flavica*

VTIFRVI, *Vſumfructum* habet: *fructuario jure re aliquæ vti. C. de ta Alberri Ducis Auſtriæ an. 1200. apud Ludewig. tom. 5. Reſp. K. p. 444. Caſtra, ciuitates, et oppida et diſtrictus in omnibus ſupradictis, et Viſfructus eis, quæ per nos vel ſucceſſores noſtros hactenus Reges vel Imperatores ac Regi Boemæ ac hereditibus ejus prædictis quinquaginta milibus marcæ ejusdem ponderis a ſuſfructu integre ſatisfactum.*

VTILIS, *Probus*, *bonus*, *fructuosus*; **VTILITAS**, *Probitas*, *boni magnitudo*. Conſtitutio Leoniani de Adjutorib. *Quæſtoris ille, qui deſicias non habuit ſuam Viſilem, jam idoneum ad peragendum Adjutoris officium, etc. Regula Benedic. c. 7. Vt ſollicitus ſit cogitationes ſuas perſeſas, et ſemper Vtilis frater in corde ſit. Tunc ero immaculatus coram te obſervauero me ab iniquitate. Vti interpres: Vtiſis frater eſt, qui omnibus prodeſſe, et nulli deſiderat deſiſſe qui nihil ſupis, niſi quod Deo placet cognoviſſe, etc. Humilis, pro Viſile rectius præferunt editiones quædam Regulæ recentiores. Baſta ad Regiam Childenſium, apud Gregorius Tur*

uron. lib. 2. Hist. c. 42. *Nam, in-
uis, Vtilitatem tuam, quod sis valde
reuerens, ideoque veni, ut habitem
cum.* Nam noneris, si in trans-
arinis partibus aliquem cognovissim
tiliorem te, experissem utique coha-
rationem ejus.

UTILITAS. (1) Probitas, titulus
onorarius, quomodo usurpatur a
Gregorio Turonensi. Diploma Chil-
erici Regis apud Mabillonium:
leo cognoscat Magnitudo seu Vtilitas
stra, etc. (2) UTILITATES,
commodum, proficuum, item, Ne-
otia. Gregorius M. lib. 2. Ind.
1. Ep. 24. *Admonentes Charitatem
tam, ut ita efficaciter omnes Vtilita-
s ejus (Ecclesiae) exercent, qua-
mus sui praesentia propriam se, ab-
sentem habere non sentias Sacerdotem.*
pist. 26. *Praeterea te duximus ad-
ortandum, ut ita cunctis Vtilitari-
us Ecclesiae tuae pare ac diligenter
exhibeas, etc.* Epist. 37. *Sed et Chri-
stiana, ut dicitur, municipia compara-
is, et suis ea obsequiis ac Vtilitati-
us deputatis.* (3) Vtilus, *Xenia.*
Dicerio lib. 4. ad Herenn. *Si idoneus
se patet ad eas Vtilitates et aptus,
uae desiderantur ab equo.* Siculus
Flaccus: *Ductus aquarum, qui Vtili-
tibus publicis servierint.* Synodus
Romana an. 426. c. 13. *Per sollici-
tudinem Episcoporum haec quorum
locaecos existunt, ad easdem Vtili-
tates, quibus constituta sunt, ordi-
antur, etc.* Vide Ioannem VIII. PP.
Epistol. 254. 263. 272. etc.

UTINGA, Villa, domorum collectio,
Vita S. Treuerii to. 2. lan. p. 33.
Duo pueruli nomine Radignifilius et
Cassus de pago Dombensi, ubi Bri-
tia dicitur, juxta fluvium Araris, siue
Lagonnae, de villa, siue Utinga, quae
ex milibus a Prissianico vico distat,
tc. V. Hustingus.

UTIVS, Consuetus, solitus, quo
utimur. Charta Erlebatdi, Abb.
Stabul. ann. 1182. apud Marren. to.
Ampl. Collect. col. 130. *Pauperi-
us elemosynam de Vinis cibis anno-
ae, ad mensuram Stabulensis oppidi
ari statui.*

VTIS. Odo in Carmine de varia Er-
nesti Ducis Bavariae fortuna, apud
Martm. tom. 3. Anecd. col. 355.

..... statimque hinc inde
per omnem
Classem currentes, Vtis abstracta
marinis

Terga supernuenians, etc.

Legendum videtur Vneis, id est an-
choris.

VTITARI, saepe vti, in Gloss. MSS.
apud Vossium lib. 4. de Vitiis ferm.
cap. 29.

VTLAGA, exlex, extorris, proseri-
ptus, relegatus; apud Littletonem
fest. 197. *Hort de la Loy, Utlage,*
ex Saxónico *Utlaga, extra legem;*
ex ure, foris, et laga, lex. *Leges*
Henrici I. Regis Angliae c. 10. *Qui*
excommunicatum, vel Vtlagam habet
et tenet, etc. Cap. 53. *Si eussaris*
et aufugeris, pro Vtlaga reputetur.

VTLAGVS, in Regiam Majestatem
lib. 1. c. 18. §. 3. *Vtlagotus, lib. 4.*
c. 35. vt et apud Houedenum pag.
654. 655. *Vtlagi, pag. 550. 774.*
Matth. Paris p. 423. in Vitis Abbat.
S. Albani p. 99. etc. *Vtlage, in*
Legibus vernaculis Willelmi Nothi
c. 50. VTLAGARE, extra legem
ponere, exlegem facere, proscribere.
Cum enim quis reus ad iudiciam
vocatus per quinque Comitatus seu
assisas, non compareret, iudex illi
eum sententiam suam pronuntiat,
qua eum extra legem, et extra pro-
tectionem Regis esse decernit, omnia-
que illius bonas fisco addicit. Bra-
cton. lib. 3. in 2. cap. 13. §. 1. *Si*
*cum sis quareo vocatus non comparue-
rit . . . in primis forisfaciat patriam*
et regnum, et exul efficitur, et salem
vocant Anglici Utlaghe, et alio no-
mine antiquitus solent nominari, sci-
licet Frenlesman: et sic videtur quod
forisfacis amicos: et unde si quis sa-
lem post vtlagariam et expulsionem
scienter pauperit, receptaverit, vel
cum eo scienter communicaverit, ali-
quo modo, vel occultaverit, eadem
poena puniri debet, ita quod careat
omnibus bonis suis et vita, nisi Rex
ei parcat de gratia sua. Charta Io-
hannis Reg. Angl. in Lib. nigro
Scac.

Scaccarii pag. 383. *Es cum Vilagari deberes, secundum consuetudinem Angliae, nos propter suum, quem praedicta Matildis nobiscum fecerat, mandavimus eidem Vicecomiti, quod hoc differret.* VTLAGIARE, eadem notione, apud Radulfum Coggeshale to. 5. Ampl. Collect. Marten. col. 871. *Rex Eustachium de Vesti et Robertum filium Walterii in comitatibus tertio requisitis cum eorum fautoribus Vilagiarum fecit.* VTLEGATVS, idem quod *Vilaga*. Litterae Edwardi II. Reg. Angl. an. 1304. apud Rymer. to. 2. p. 950. *Per eandem proceres . . . abjudicatis et a regno Scotiae Vlegatis, etc.* VTLAGARIA, VTLAGATIO, Proscriptio, quae inter jura Regia recensetur in Legibus Henrici I. cap. 10. 13. 47. scilicet *trium annorum Vilagaria*, (sic enim legendum) pro *trium flannorum*. VTLAGARIUM, simili intellectu. Charta Henrici VI. Reg. Angl. ann. 1452. in Chron. Joh. Whethamstedi p. 321. VTLAGIVM. Leges Kanuti Regis c. 32. *Et qui opus Vilagii feceris, ejus revocatio sit in misericordia Regis, i. qui crimen perpetravit, ex quo vilagium seu proscriptionem incurrit.* VTLAGATIO. Tabularium Leprosariae Pontis Audomari: *Interdictum vulgare Vilagatio nuncupatum.* VTLEP, eualio, seu Escapium latro- num, Fletae lib. 1. c. 47. §. 14. *Vilepa*, in Legibus Henrici I. Regis Angl. c. 43. eadem notione, a Saxonico *uthleapan*, aufugere, eua- dere. V. Escapium.

VTPEVE, *ἔτι δὴ*, in Gloss. Lat. Gr. editis: in MSS. vero, *Vpote*.

VTRIARIUS, *Ανδρογυιος*, in Gloss. Gr. Lat. MS. Edit. *Coriarius* praefert.

VTRICISCUM, diminutivum ab *uter*. Gloss. Gr. Lat. MSS. *Ανδριος*, *utricium*, *Ανδριος*, *utricidium*. Editum habet *utriciscum*. *Vitrum*, pro *Vitrum*, in Litteris Henrici IV. Reg. Angl. an. 1411. apud Rymer. to. 8. pag. 684. *Cum quatuor duodenis paribus Vitrum, etc.* Gloss. Lat. Gr. editae: *Vter*, *utris*, *fellis*, *denos*,

MSS. habent, *Vter*, *utris*, *ma- fellis*.

VTRICLARI, Nautarum gens, et vitriculis, quae forma arum et ita dicti, apud Sponium Maa. Erudit. Antiq. p. 61. *Collegi clariorum*. Et pag. 171. *Luci clarias Lugdunenses*. V. ibi Sponium.

VTRICVLARIUS, *αρχιαν*. Gloss. Lat. Gr. Qui infat et fistulam. Vtutur Sueton. in Nerone cap. 54.

VTIRINARE. Gloss. Graec. Lat. *Σίζω*, *Vtrino*, *commergo*, *in*. In MSS. Sangerm. *Vtrino*.

VTTERARE, a voce Anglica *Utter* Proferre, distribuere. Litterae Edwardi VI. Reg. Angl. an. 1547. apud Rymer. to. 15. p. 292. *Item falsam monetam sic factam, cum eam et cunctas, deneris hys et stris ignotis pro bona moneta et et drositorie exposuit et fuit ad grave dispendium coronae uti- VTIVM, infusura, *τετρακτα* *γλυφ*, in Gloss. Lat. Gr. in MSS. Sangerm. *Vinitum*, in Regibus *bitum*. Aliae Graec. Lat. *Moretum*. V. *Moretum*.*

VTWARA. Capitula de Wetzpost Concilium Gratelexum r. 928. *Et si Tainus ascendit ut viret Regi, et equitatus sui intergeretur in familia sua, si tam ut Tainum, qui ad Vtwaram Regis quinq. hidas haberet, et in Regis domino suo serviret, etc.* V. Wara I.

VV, pro U longo, in aliquot inscriptionibus interdum usurpatur ut Scaliger in indice 19. et Græcorum: v. gr. *Domas*, *τὸ λαν*, *bitrativum*, etc.

VVA. (1) Vox exclamantis. Gog. Regum Francor. c. 29. *Phi non xaretur, dicebat Vva, Vva, quod satis qualis est ille Rex coelestis. sic tam magnos Reges inter-*

(2) Charta an. 885. apud Bal. Nouiom. lib. 1. c. 52. et Marten. tom. 2. pag. 935. col. 2. *Tunc calas et incultas, percia, Vva, pia, prata, etc.* Sed legendum voce *Wadristapia*. V. in *Wadristapia*.

VVA

VA, f. Praefurnium, Gall. *Bois de four*. Reparatur factae in Scallia Carcastionae ann. 1435 *Procedo Vuadam et solum dicti furni terra et lapidibus, etc.*

VADRV, nemus, filus, i. q. *vidus*, ap. Pez. t. 6. Anecd. P. I. 58.

VILVS. Capitula ad Legem Alannor. cap. 4. Si (coxa) non ris transpuncta, et nervora testis, ut ibi *Vuasilus intras, soluat*

3. Et c. 8. Si nervora sangis, *Vuasilus intras, soluat* fol. 3. Vbi *uasilus* videtur esse Flandricum et illicum *Vuasle*, limus, lurum, enum, sanguis scilicet putridus, i ex vulnere oritur. V. *Wassum*.

AB, *Hamere, pingascere*. Gem. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *tere, amolire, encescere*.

WAGIVM, pro *Wiongium*. de in *Guida*. Locus est in *Scartio*.

TAGIVM. V. in *Wassae*.

EGILDVM. V. in *Weregildum*.

LITIVA. V. infra *Vuhana*.

TTA. V. *Wisa*.

ATIO. Cherra Ratchisi Regis angobardor. an. 746. apud Vghelium in Episcopis Placentanis to. 2.

230. *Ea firmaneras vobis portum si dicitur Cosaleo, ubi naves militum usum habebant Vulatione illa de patice, vel iustitia, quod et inde in alais nostro veniebat, etc.* Vbi legendum forte cum inlatione illa, etc.

VLCATIO, morbus igneus l. immunetorius. Ansel. Victor. Mf.

GAGO. Fulbertus Carnot. Epist.

6. *Vulgaginem etiam petitem vobis intimus, quamvis actorem vestram de iam vomitu fatigari non funderis; sed eo potius, si opus sit alleui, qui frequenter et sine periculo tri possis ex oxymelle et raphanis variatas, quod seniori magis conducibile est morandem alium laxatis pilulis incitari. Asarum, Gall. Cabaret, nard sauge.*

LGALITER, lingua vulgari, in *hera Ludouici VII. Reg. Fr. an.*

117. ex Chartular. Maurigniac. Littrae Iohannis Reg. Franc. ann. 1351.

4. Ordinat. pag. 117. *Donamus et presentes ad opus dicte domus* V.

omnis forefacturas tam in hereditatibus quam mobilibus, et omnes espavias, seu Espanes Vulgariter. V. Vulgariter.

VVLGARIA, Sirmondo ad calcem Supplem. Conc. Gall. pag. 345. dicitur id quod est commune omnibus villae incolis, videlicet praedia quaedam seu prata, quae utuntur indivisim; apud Gall. *les Communes*. Vide *Communia* 2. Leo III. PP. Epist. 10. *Vnde et iussistis ut nullus quilibet homo in posterum conquisire, aut in iudicio promovere praesumeret, tam de Vulgaria, quam etiam de mansis, quod per vestrum dispositum Herminas . . . nobis reconsignavit.*

VVLGARIS. (1) *Plebeus*, *ignobis*, in Gl. Gr. Lat. **VVLGARES**, *Vulgus*, *plebs*. Agobardus Epist. ad Nibridium: *Nonnulli ex Vulgaribus et rusticis abdacantur*. Thomas Walsinghamus in Ricardo II. *Quae cum audissent responsa Vulgares, in furorem versi, etc.* Occurrit etiam apud Arnulonem, S. Augustin. Epist. 76. et alibi. V. *Vulgaritas*. (2) *Colonus*. Decreta S. Stephani Regis Hungar. lib. 2. c. 33. *Si Comes, si Miles, si Vulgaris quidem alterius sui similis mansuenculas inasertis, 5. iunencos soluat*. Vbi lo. Sambucus: *Vulgaris, i. est rusticus liber factus: nam servi dominos non possidebant.*

VVLGARISARE. V. *Vulgarizare* 1.

VVLGARITAS, *vulgus*, *vulgare* mos. Arnulphus in Hist. Mediol. apud Murator. to. 4. p. 24. col. 2. *Hos tales caetera Vulgaritas ironice Patavinos appellat*. Iohannes de Monasterio Epist. 7. apud Marten. tom. 2. Ampl. Collect. col. 1329. *Animus fuit . . . cum calamum eriperem secum jargari, quod in Vulgaritatem sectando, quam fugere summo pere philosophi nos admonens, mihi theomata seu sapeta illa misisti.* V. *Vulgaris*.

VVLGAKITER, lingua vulgari, vernacula. Chron. Mellicense p. 329. *Prior autem, ut expedire viderit, exponat vel literaliter, vel Vulgariter quae fuerint dicenda circa materiam.* V. *Vulgariter*.

Mmm

VVLGA-

VVLGARIZARE. (1) In vulgarem linguam traducere, ex Ital. *Volgari-zare*, in Charta Galeacii Comit. Virtutum an. 1377. Statuta MSS. Eccl. S. Laurentii: *Quilibet rector . . . constitutionem Concilii generalis quae incipit, Omnis viriusque sexus, publicare et poenas in eadem consentas Vulgarizare seu in vulgari dicere tenentur.* **VVLGARISARE**, eadem notione. Charta ann. 1305. to. 2. Hist. Dalph. p. 125. (2) Vulgare, publicare. Gaietanus in Ordine Rom. apud Mabill. to. 3. Musei Ital. p. 363. *Alii Cardinales et Praelati possunt differre recipere paramenta, quousque incipiantur processus, vel quousque diaconus cardinalis ipsos incipiat Vulgarizare.*

VVLGVLOSVS, in vulgo generalis, in Gemma. Vide Vossium lib. 3. de Vitiis serm. cap. 56. Gl. Lat. Gall. Sangerm. *Vulgosus, penplis.*

VVLGVVS, pro Vulgo. Epistola S. Remigii ad Chlodouaeum Regem: *Quia quod Vulgus dicitur, ex fine actus hominis probatur.*

VVLMINARE, pro Fulminare: Germani enim V vt F pronuntiant, vt supra obleruatum. Conradus de Fabaria de Casibus S. Galli cap. 16. *Videns Dux circumspexit Abbatis animum circa Regis negotia inconstans, verbis eum Vulminare attemptabat opprobriosis.* Leg. forte *Vulnerare*.

VVLNERARIVS MEDICVS, qui vulnera curat, Chirurgus, in Gloss. S. Bened. c. de Medicina, vbi exponitur *ιατρός τέρωτες*. Forte *τετραμήνι*. Gloss. Lat. Gr. *Vulnerarius, τραυματικός*. Eadem: *Vulgenarius, μολιπάλης*: vbi Vulcanius legit, *Vulnerarius, μολυπαλός*. Hinc fortean emendanda Charta ann. 1069. inter Probationes Historiae Tullenis pag. 84. quam subscribit *Valterus Vulneratus*, pro *Vulnerarius*, vt videtur.

VVLPECVLAM aliquem appellare, conuitti olim species fuit. Lex Salica tit. 32. §. 9. *Si quis alterum Vulpeculam clamauerit, etc.* Vbi non hominem callidum et vaftrum significari, sed timidum et meticulosum,

astutor est. Eoccardus in Nom. hunc locum: vnde Pronom. *Vulpil meticulosum*, et *Vulpil* inertiae vitium dici observat. Vir eruditus. At pro veritate mine vsurpat. Auctor Vnde L. imigii: *Lupus nominari Vulpem* quod, cur ita nominari voluerit, fraudes et significationes ipsas alius cognoscit, satis aduertit. Girarius Turon. lib. 8. c. 6. *Multa perfidias et perjurias exprimebant, canis eos saepius Vulpes ingenui.* Vide alia notione in *Vulpes*. **VPECVLATOR**, qui vulpes venat. Comput. an. 1202. apud D. E. to. 2. de Vfu feud. p. CXC. *Vpeculator de ultimo tertio, etc.* VI. den. minus. **VVLPEINVS**, callidus, versutus. Chron. an. 1414. apud Lobinell. to. 2. E. Britan. col. 384. *Dicentes quoniam erat superba et intractabilis, ac malitiosa et Vulpinosa conditio, huius plena.* **VVLPEINVS**, eodem significatu, in Rythmo satyrico apud Mabill. tom. 3. Analec. pag. 1. **VVLPEINOSE**, malitiose, subdite Chron. ann. 1411. ibid. col. 1. *Dux Burgundie una cum Car. Derby Anglico cum magno Frenum . . . comitina Vulpinose P. sensem civitatem intravit.*

† **VVLPERARIVS**, **VVLPERVS**, qui vulpes venatur. Litt. rem. 1328.

VVLVES. (1) Machinae bellicae species. Albericus Aquensis lib. Hist. Hieros. c. 30. *Vnus de muribus Almanniae Vulpem ex praesumptu quercinis trabibus compingit, cujus in gyro tatos inueniunt parietes, ut granissimos Turcos sufferret istas armorum, omnia jaculorum genera: ac sic in eos nates tati, et illi in urbem fortiter pugnando perforarent.* Hic *Vulpis instrumentum*, dum ad caput opere et ligaturis perducitur, et res praedictorum Principum huius ad viginti in eadem Vulpis praedictae sunt constituti. Sed magnum cum in inundatione et conamine murus applicata, non cito subegere, etc. **VVLPECULA**, etc.

lone, apud Ottonem de S. Blasio
13. V. *Ericius* 2. (2) Aleae
cies, Gallis etiam haud incognita,
go, *le Fen du Renard*. Io. Saris-
buriensis lib. 1. de Nugis Curialium
c. 5. *Hinc Tesseræ, Calculus, Ta-*
tris, Vrio vel Dardana pugna, Tri-
sis, Senio, Monarchus, Orbiculi,
liorchus, Vulpes, quorum artem
his est dediscere, quam docere.

VULPIATOR, i. q. *Vulperarius*,
Ch. a. 1307.

VULPINOSE, VULPINOSVS. Vide
Alpecula.

VULPINO, Vaser, Veterator, apud
Auleium in Apologia: *Nosceretur*
etiam cum masri blandirere,
non jam tum Vulpionem et impium
se.

VULSELLA, Instrumentum ad pilos
ellendos. Gloss. Lat. Cr. *Vulsella*,
χολαβία, ἀκροδολαβία. Est etiam
ad Celsum Instrumenti chirurgici
nus, quo excindendis corruptis
tribus vruntur.

VULSIO, Surculus, ramus a trunco
vulsus. S. Irenaei vetus Interpres
c. 3. c. 11. num. 1. *Ioannes Do-*
mini discipulus, volens per Euangelii
annuntiationem auferre eum, qui a
eremitho infeminatus erat hominibus,
erorem, et multo prius ab his qui
dicuntur Nicolaitae, qui sunt Vulsio
us, quae falso cognominatur scien-
ta, etc.

VULSVS, *διάσπασις*, in Gloss. Lat.
ir. MSS. in Cod. Regio: *Vulsus*,
inulsio.

VULSIVM, idem quod supra
Volusaticum; ex vitiosa pronuntia-
tione scriptum videtur *Vultaticum*.
Charta Dagoberti Regis Franc. apud
doubletum in Hist. Sandionysiana
c. 656. *Teloneos vel nauigios, por-*
aticos, rinaticos, rotaticos, Vulta-
icos, themonaticos, etc. VULTA-
TICVS, in Charta Caroli M. ibid.
c. 709. Charta ejusdem Imper. ex
fabul. S. Germani Paris. *Theloneum*
ut rotaticum, seu Vultaticum, cesspi-
aticum, ripaticum, vel salustaticum
accipiat.

VULTAUA, VULTIVA, VULITIVA,
dicatrix; Vulnus in *vultu*, seu facie
llatum, unde forte vocis erymon.

Lex Saxonum tit. 5. §. 5. *Si es fre-*
geris, vel Vultanam feceris, corpus,
vel coxam, vel brachium perforaueris,
etc. Vbi editio Heroldi *Vulstinam*,
Tilii *Vulstinam*. Lex Frison. Addit.
tit. 3. §. 1. *Si ex percussione defor-*
mitas faciei ibata fueris, quae de 12.
pedum longitudine possit agnoscitur, quod
Vulstinam dicunt, etc. Edit. Heroldi
Vulstinam. Lex Anglor. tit. 5. §.
10. vbi de Transpunctionibus et
membris laesis: *Vulstinam 50. sol.*
componat. Vbi editio Heroldi *Vul-*
stinam praefert. V. Sibrandum a
Sicama.

VULTIVOLI dicuntur, (verbis vtor
Ioannis Sarisber. lib. 1. de Nugis
Curial. c. 12.) *qui ad affectus homi-*
num immutandos, in molliori mate-
ria, cera forte vel lima, eorum, quos
pervertere nituntur, effigies expri-
mant. Eadem verba habet Petrus
Blesensis, seu Auctor libri de prae-
stigiis fortunae. Cujus illusionis in
Pharmaceutria Virgilius meminit:

Limus ut hic durefcis, et haec
ut cera liquefcit,
Vna eodemque igni, sic nostra
Daphnis amore.

Naso quoque in libro Heroidum:

Denonet absentes, simulacraque
cerea fingis,
Es miserum tennes in jecur
urget acus.

Atque inde forte genus sortilegii,
Defixio, videtur appellatum, quod
scilicet ejusmodi incantatores acus
subinde *defigerent* in imagines cereas,
iis locis, quibus viros ipsos pun gere
decreuerant, qui puncturas ipsas,
ac si ipsi pungerentur, perferre-
bant. Gloss. Lat. Graec. *Defixiones*,
κατακταίμην. Paulus lib. 5. Sen-
tent. tit. 23. *Qui sacra impia noctur-*
mane, ut quem obcantarens, defixe-
rent, obligarent, fecerint, etc. Apu-
leius lib. de Virtutib. herbar. c. 7.
Si quis denotatus defixisque fueris in
 suis nuptiis, etc. Vide Cujac. lib. 21.
Obseru. cap. 22. VULTVARIOS
ejusmodi incantatores appellat Del-
rius lib. 6. Disq. magicar. Inde *In-*
volens, ipsae vultiuolorum praefi-

Mmm a

gize.

giae, in Legibus Henrici I. Regis Angl. cap. 71. *Si quis veneno, vel sortilegio, vel inuultu, actione, seu maleficio aliquo faciat homicidium.* Exstant in Archivo Regis Christ. acta varia juridica contra Guichardum Episcopum Trecentsem, qui, licet falso, accusabatur, Ioannam Reginam Philippi Pulcri vxorem veneficio sustulisse, in quibus asseritur, testes fuisse, qui asseuerabant, quod idem Episcopus fecerat Inuultari Reginam, et quod illa inuultatione decesserat. Hinc VULTVARE, veneficio occidere. Charta ann. 1396. apud Lobinell. tom. 2. Hist. Britan. col. 870. *Es quamuis Dux Burgondie et maior pars nacionis Britanniae voluisset ipsos suspicatos extorquere, ut ipsi notificarent nomina aliquorum emulorum, qui ipsos, mediante pecunia et arte dyabolica, induxerant ad Vultuandum Ducem prelibatum.*

VULTIVA. V. supra Valtua.

VULTORIUM, vultur, Gall. *Vautour*. Gloss. Gr. Lat. MS. γύψ, *Vulsor, Vulsorium*. Editum habet *vultur, et Vukor*.

VULTVARE, VULTVARIVS. V. in Vultinoli.

VULTVOSVS. (1) Superbus. Vita S. Erminoldi Abb. lib. 1. c. 6. *Non despectis ut Vultuosas, aut contumax.*

(2) Pulcher, cum granitate decora, in Gloss. Gasp. Barthii apud Ludewig. to. 3. Reliq. MSS. p. 117. ex Hist. Palaest. Roberti Monachi. *Vultuosus, tristis*. Gloss. Isidori. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Vultuosus, blaus de visage, ou trister*.

VULTURNALIS. Chron. Angl. Th. Otterbourne p. 6. *Quarta (via) dicitur rikenildstreac, tendens ab Africa in Boream Vulturalem*. Gloss. Lat. Gr. *Vulturinus, vigos, egios*. V. *Erministreas*.

VULTVS, quaeuis imago, interdum ea, quae *Pectoralis* et *Thoracata*, ut observatum a Casaubono et Salmasio ad Vopiscum p. 440. et Iacobo Gothofredo ad leg. 5. Cod. Theodof. Ne quid publicae laetitia, etc. Anastasius in Paschali PP. *Obrulis imaginem ex auto purissimo, habentem Vultum sanctae Dei Genitricis*

pens. libr. 10. et uncias 4. h. ipse fecit vestem de blatin bym. habentem tabulas de chrysolito. cum Vultu B. Petri, et sancti Martyrum Processi et Maritimi.

... *illuc etiam obrulis vestem habentem, habentem in medio tabulam chrysolitaneam cum Vultu domini*

surrectionis, etc. Idem in Seq. pag. 247. *Pecis imaginem Dei Genitricis in throno sedentem, gestantem in genibus Vultum Salvatoris Domini Iesu Christi.* Hinc colligitur

dicatur VULTVS DE LVCA, beatus Crucifixi, quae Lucae in Iulia Ecclesia S. Crucis conspicitur, et a Nicodemo, Christi discipulo

etiam volunt, cuius meminerunt scriptis Lucas Tudenis lib. 2. contra Valdenses cap. 11. et alii

historiam praeterea Inuentionis Iesus, et Translationis Lucae, cepit Leobinus Diaconus, qui

fuit; quam ex MS. Brevensi codex Thuanus 773. ex quo

sequencia: *Qua vero de corpore Domini nuncupetur, pueris dicitur*

Sic ut enim facies visa illius, facies videtur, certificat: in pro

Vultus figurae Redemptorem nostrum incarnatum, et pro nobis in mundum descendem, quasi quibusdam

mentis representatum exprimit. Ejusmodi etiam crucifixi Christi figies conspicitur apud Rogas in Pontiuo, Picardiae pago, et

codemo perinde confecta, videtur, cuius descriptionem videtur apud Malbrancum lib. 7. de Mort cap. 11. et lib. 8. c. 10.

VURDO, pro Burdo. Gloss. Lat. *Burdo, muleros*: in MSS. Sangerm. *Burdo*. V. *Bardones*.

VXELLATVS, auius ornatus. Ital. *Uccello*, suis. Statuta Venet. lib. 4. fol. 85. vo. *De scutis fatis pro qualibet pariete solidas*

Pap. VXRIVS, ostiarius. V. *Offitius*. VXRARE, vxorem dare, maritus in Statutis Venetor. an. 1242. lib. c. 57. lib. 2. c. 8.

VXORARE, nubere. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Vxorare, prendre femme par mariage, conjugaire à son*

viro et muliere in idem dicitur. bulor. Calense fol. 117. *Omnes uines ipsius monasterii (Calensis) corpore tententur ipsi monasterio in imarisagio, si ipsos maritari seu orari contigerit in alienam uxorem mulierem, seminum de corpore si monasterii non existentem.*

REVS, conjugalis. Charta Cai Calui ann. 862. apud Doublem Hist. S. Dionysii p. 800. *Nec et in Idibus Decembris, quando minus me et dilectam conjugem rminstrudem Vxoreo vinculo copulit.*

RIOSVS, ὁ τῆς ἰδίας γυναῖκα Φι-
lv. Gl. Lat. Gr.

s. Fredegarius Scholasticus c. 64. *tractans . . . extrahens Vxum, casu Patricii Persarum amputans. Vbi et Saxum legit Meursius in Gloss. I perperam: Ecce enim iterum in llectione Historica apud Canisium . 2. Antiq. Lect. Gothi fraudulent-
Vxas pro baculis in manu feru-*

tes: (Quidam cord. male duxs praefertunt.) Aimoinus eandem Historiam enarrans lib. I. c. 20. *ferreos ostii obices habet.*

VYSSEKIVM, nauis qua equi transvehuntur, idem quod *Huiffierium*. Vide in hac voce. Informationes de passagio transmarino ex Cod. MS. Sangerm. *Cum suis nauibus, galeis, Vyfferiis et lignis paratis. Infra: Primo habebit quodlibet Vyfferium XLIII. goas in carena. V. Vscerium.*

VYTATORIVM. V. supra *Vitatorium*.

VZIFVR. Glossae MSS. ad Alexandrum Iatrofoph. *Cinnabaris, l. Vzifur, scilicet minium. VZVPHAR, eodem significatu, in Carmine de varia Ernesti fortuna, apud Marten. to. 3. Anecd. col. 354.*

*Hic pigmentorum species, . . .
Vauphar et myrrham, thas, quae
portat araras
Extremas mundi currents moros-
tor in oras.*

W.

JACARITIA, vt *Vaccaria*. Vide in hac voca.

CHELLVS, nauis species. Epist. Frederici I. Imper. an. 1178. apud Marten. ed. 1. Ampliss. Collect. col. 10. *Rogamus . . . quatenus idoneos xenitasis suae legatos Iannam, Vetasias, Antiochiam, atque Pisam, alia loca per galearam atque Wathorum transmissas praefidat. Vide Acheta et in Vas.*

CHERIA, vt *Vaccaria*. V. ibi.

C.T.A. (1) Vadum, ni fallor, Gall. Gué. Charta Domnoli Episc. Ienoman. apud Baluz. tom. 3. Miscell. p. 18. *Per loca designata de insuantes usque Bucias desinit in ndua usque termino Proliacense, . . . de per via Saturniacense peruenis d Watha usque campo Daulso, etc.*
2) WACTAE, WAGTAE, excubiae, igiliae; Germ. Wacht. Gall. Guet. Capitulare 3. an. 813. c. 34. *Si quis Watham aut wardam dimiseris, quando le Comes ei cognitum feceris, etc.*

Capitula Caroli M. lib. 3. c. 68. *Vs non per aliquam occasiorem, nec pro Watha, nec de sacra, nec de warda . . . heribannum Comes exaltare praesumas. Charta privilegiorum a Ludouico Pio Hispanis concessorum to. 2. Hist. Franco. p. 381. Explorations et excubias, quod usitato vocabulo Wathas dicitur, facere non negligant. Capit. Caroli C. c. 31. tit. 27. Et in ciuitate atque marchia Wathas faciant. Hiac formatae voces GVETA, GVETTA, GVAYTA, GAITA, excubiae, vel ius excubiarum, quod competit maioribus Iustitiariis. Charta Caroli Calui pro Barcinonensibus apud Diego lib. 2. c. 4. *Explorations et excubias, quas usitato vocabulo Guaytas dicunt, facere non negligant. Pactum initum inter Philippum Regem et Abbatem S. Germani Paris. an. 1270. Nihil nobis et successoribus nostris juris . . . retento, excepto Gueto, taltia, exercitum, coualcata, m. banna. GVETA, Mmm 3 GVET.**

GVETTA, **GAITA**, ipse Vigil, specularior. Gloss. Lat. Gall. *Vigil: Veillans, Gaite*. Verus Inquetta in Regesto Philippi Aug. Herouualliano fol. 163. *Es est Castellanus feodatus, et ponit Gaisam in Castro, et debet exercitum et equitationem, ut alii*. Testamentum Philippi Pulcri Regis an. 1311. *Item Adae, et Stephano Gnetis nostris cuilibet 60. sol.* **GATHA**, seu Praeco. Charta Philippi de Monteforti Dom. Tyri et Toroni an. 1264. pro Communia villae de Castris in Occitania: *Item obsinuerunt modo et tempore superscriptis, quod Consules dictae villae mittant seu constituant in dicta villa Gatham seu praecorem, cum eis videtur expediens, et opportunum existit, qui Gatha seu praeco officium sibi commissum debet regere secundum ordinacionem Consulum praedictorum, dammodo facies et exequatur ambaxas curiae supradictae, cum fuerit requisitus, etc.* **GVAYTARE**, excubare, excubias seu gaisam facere. Vñatici Barcinonenses MSS. c. 64. *Omnes homines habentes seniores, nullo ingenio vel ratione, neque per disfidamentum, neque per acutydamamentum, neque per illorum senum illis velisum, Guaytens personas eorum, nec encalcens, nec requirans, nec vulnerans, nec capiens, nec capios teneans*. Consuetudines Catalanae inter Dominos et Vassallos MSS. c. 55. *Debens etiam Gaytare, surgere, et custodire, ac excubias facere, et exigere ad omnem castri somnum*. **WACTARE**, eadem notione. Codex censualis Irminonis Abb. Sangerm. fol. 70. col. 1. *Soluit pñlos III. ann. x. . . . Wactas in curte dominica*. **GVETAGIVM**, **GAITAGIVM**, **VVETAGIVM**, census, qui soluitur pro custodia castri. Charta ann. 1070. in Tabulario Vindocinensi num. 353. *Ea domus soluit 2. den. census, et 1. obolum de Gaisagio*. Charta 421. *Quam quidem eminus omni consuetudine liberam totam, exceptis duobus denar. censualibus, et duobus de Vnetagio*. Infra, Charta mox laudanda ex *Gustagio*, quod ab incolis praestabatur, excubias con-

fectas docet. Idem census et *dagium* nuncupatur, et *Wad* in hac voce. **REGVATIA**, *Scherguayta*. Charta ann. 1327. *alique impetio, factio, gatum Reguayta, seu custodia, et impetio*.

WADARFIDA, consuetudo. V. *darfreda*.

WALDA, Bombycinum tomentum, Anglico *Wad*, Gall. *Ouale*: nistum intelligas. V. *Gneisum*. *terae Ricardi II. an. 1380. apud Mer. to 7. p. 233. Censum a pinguia et duas belas Wadde*.

WADDEMOL, grossioris panis nus. Comput. an. 1435. apud *Le nert*. in Antiquit. Ambrosd. p. 7. *In quinque virgatis de Wadum emptis pro celeris equinis hanc 11. sol. 1. den.*

WADER, f. nemus, filus. V. *Gaz*. Charta an. 1112. apud *Calme*: probat. to. 1. Hist. Lothar. col. 1. *Nec non in sylula vel Wader*. *Talenangero marca dicitur trapes*.

WADFALTHO, in P. 80. Leg. S. cae edit. Eccardi tit. 30. §. 7. *Edat doctissimus Editor Wadp quo contusionem fecerit, vel cufferit, significatur*. Ipsum *Wad*.

WADIA, **WADIARE**. V. in *Vat*. **WADISCABVM**, **WADISCAPVM**, in *Watercapum*.

WADIVM, **WADIVS**. V. in *Feld*. **WADNA**, in Tabulario S. Ber. *Sitwime habes bunnaria XII. bunnaria 11. das curra ad Wad et ad monasterium*. Ita fornicatur Viuarii purgatio, a Belg. *Wade*, viuarium, stagnum, G. *Vioier*, étang.

† **WADREGANVS**, iudex equarum cursu cognoscit, a *Wateringhe*. Ch. 2. 1244.

WADISCAMPVM, **WADRISIVM**, **WADRISCAPVM**. V. *tercapum*.

WADRVS, pro *Vadins*. Vide in *diam*.

WADVM. V. supra *Vadum*.

WABRIA. V. *Wayeria*.

WABSTYNA. V. in *Vassum*.

WAGA, mensurae species, apud *A*. *glos et Scotos*. Statuta Roberti

gis Scotiae cap. 22. §. 7. in Affisa ponderibus: *Waga* sic *Waw*, de: *constituere duodecim petras: cuius radius continet octo libras*. Flera

1. 2. c. 76. §. 12. *Vna Waga casci*. Monasticum Anglican. to. 1. p. 515. *nam Wagam salis de salinis suis etc.* AGARIA, mensurae jus, seu coitio mensurarum, a Teutonico *aeghe*, vel Germ. *Wage*, libra, utina, statera, in Charta Henrici nper. an. 932. Locum vide in *Peris*. Occurrit praeterea in Charta 1. 1131. apud Marten. to. 1. Ampl. collect. col. 710. ubi perperam *Nawia* editum monet idem Martinius in Glossario ad calcem ejusdem Collectionis. Apud Hieronymum Fisen. in Hist. Leodiensi, ubi eadem describitur, *Wargaria* scribitur.

GIVM, vt *Vadium*. Vide in hac oce.

IDA. (1) Glatum. V. *Gualisium*. (2) † Pascua, Germ. *Weide*, in Glossar. Caesar. Heisterbac. WAIDARE, pro *Wadiare*, vadionium dare, apud Murat. t. 1. Antiq. p. 920.

AINAGIVM, vt *Gagnagium*. V. ibi. AISDA, glatum. V. *Gualsiam*.

AIWIVM. V. infra in *Wayf*.

ALAPAVS. Leges Rotharis Regis Longobardor. tit. 12. *Si quis homini libero violentiam injuste fecerit, idem (id est) Walapaur, 80. sol. componat*. Et mox: *Walapans est, qui se furtim vestimentum alium induerit, aut sibi caput lasrocinandi animo, aut faciem transfigurauerit*. Varie haec vox effertur in Codd. MSS. ex Muratorio tom. 1. part. 2. p. 20. col. 2. *Walapa, Walpon, Ewalapus* exhibent. Lindenbrogius in hunc locum, *Wala*, caput, *panken*, vel *pautsen*, ornare, polire, est Germanis. Vide Vossium de Vitiis sermonis lib. 2. capite 20.

WALARAPPA, vox composita ex Germ. *Wala*, caput, et *rauba*, vestis. Lex Bajwar. tit. 18. c. 3. *De vestitu virorumque, quod Walarappa dicimus, si ipse abstulerit, qui hos interfecerit, dupliciter componat*.

WALAWORF, WLTWORF. Lex Bajwar. tit. 7. cap. 3. *Si autem di-*

seriminalla ejeceris de capite; Wltworf dicunt, vel virgini libidinosae crines de capite extraxerit, etc. Vbi editio Heroldi, *Walturfo* dicunt, cap. 11. tit. 5. *Waltworf*, editio Tili praefert. Sichardus vero edidit *Waturf*. Codices alii *Wakurft, Welurft, Wlturft, Walfworft*, vt monet Baluzius. Horum vocabulorum origo Germanica: si enim legatur *Wakurft*, erit *capitis defectio*, ex *wala*, caput, et *wurft*, defeccio. Si *Wlturft*, erit capitis tegumentum, quod signat vox *wt*. Si denique *Waturf*, Germani, *Wat*, aut *Wade*, vestimentum dicunt. Spelmanus a Saxonico, vt solet, deducit.

WALDA, filius. V. *Gualdas*.

WALDANA, acies, equitatus. Vide *Gualdana*.

WALDEGRAVIVS, vox Germanica *Baldgraf*. Comes seu Praefectus siluarum, *Forestarius*. Auctor Panegyrici Berengarii Imp. lib. 2. p. 37.

..... Cum multa gementi
Waldegrani curvas perfringit
lancea costas.

Ita enim omnino scriptum in codice monet editor, quod nomen librarius inepte in duo diuisit, *valde granis*.

WALDENSES, haeretici. V. *Valdenser*.

WALDORA, WALDVS, filius. Vide *Gualdas*.

WALECHERIA. V. in *Vallesheria*.

WALENGA, fustis. V. *Falanga*.

WALISCVS, seruus, minister, ex Saxon. *Weath*, mancipium, Aelfrico. Leges Inae Regis c. 34. *Si homo Waliscus habeat terrae hidam, eura sua est 180. sol. Cap. 35. Regis equi Waliscus, qui nunciare possit ad eum, Weregildum ejus est 200. sol. Vbi Waliscus equi regis, est Equis regis. V. Valer.*

WALLA, WALLIA, Anglo-Saxonibus *Wall*, murus, paries, vallum, praefertim agger, Anglis a *wal*, Kihano *Walle*. Monasticum Anglic. to. 2. p. 920. *Mando vobis . . . quatenus iusticietis meos homines de . . . ut faciant Wallas et watergangs, et clausuras Wallarum, sicut debent facere.*

Mmm 4

erre. *Constitutiones Monasterii de Bello in Anglia* fol. 241. Tenet 3. acras terrae juxta Goreswell, capiunt ad praedictam Wallam versus Northest. WALLA. Idem Monasticum p. 334. Quod ipsi mariscum praedictum cum pertinentiis ostendiare, et secundum legem marisci Vallis includere, et in culturam redigere . . . possunt. WALLARE, vallo, vel muro claudere. Eadem Charta: Reddendo namq nobis 2. marcas argenti, . . . pro omni servitio, nisi quod debet Wallare secundum quantitatem illius terrae intus et extra, etc. WALLACTOR. Lambertus Ardensis p. 258. Monaculatores siue rasores, cum rasoribus, paratores (sic enim loquitur) quoque et Wallactores, et Denparii, et hiatores cum convenientibus et necessariis armamentis et instrumentis, etc. Vbi forte Wallactores, pro Wallactores editum, i. wallorum, seu vallorum confectores. Wallactores edidit Ludewigus ro. 3. Reliq. MSS. p. 600. V. Walla.

WALLIA. V. Walla.

WALLVS, extraneus, Anglo-Saxonib. Sruetter Giraldus in Descriptione Cambriae cap. 7. Saxones occupato regno Britannico, quoniam lingua sua extraneum quolibet Wallum vocant, et gentes has sibi extraneas Wallenses vocant, et inde usque in hodiernam barbaram nomenclaturam et hominum Wallenses, et terra Wallia vocantur.

WALO. Vetus Scheda de S. Aderaldo Trecenti, apud Camulunum: Ratu ejus nobilitum nobilissimus Walo est dictus, qui lingua Austragorum interpretatur Bonus.

WALPIS, possessionem rei alicujus dimittere, idem quod Guerpere. V. in hac voce. Charta an. 1107. apud Calmar. inter Probat. tom. 1. Hist. Lothar. col. 524. Iam dictae ecclesiae legitimam facio concessionem et investituram, et me exinde foras expulsum Walpini et absentem me feci.

WALPOZ. V. in Walapans.

WALVASSORES. V. in Vanassores.

WALWORT, WALWRST. V. Walaworf.

WAMBA, *uenter, uterus*, in Gloss. Rabani Mauri et in Codice Visslae.

Anglo-Saxones *Wamb* et *Wamb* xerunt, unde Angli *Wambe* habent. Germani *Wampe*, *Wampe*. *Wamb* eodem sensu hodie vult. Vide Notas Eccardi ad tit. 21. Salicae §. 4. et supra in *Gamb*. WAMBASIVM, WAMBIVM, WAMBASARIVS, etc. V. *Gamb*. WANCAPIVM. Charta Hilfontis mitissae Srienfis an. 992. apud raeum in Diplom. Belgic. lib. 24. *Silnam ad porcos alendas, quod admodum jaces inter duas moras, omni jure Wancapio, schau, lendino, censu, pedagio, etc.* V. *terfscapum*.

WANCLUGA. Lex Bajuvar. tit. 7. §. 17. *Si quis liberam fenestram suam quasi ad conjugem, et in via immiterit, quod Bajuvarii Wanclugant, etc.* Editio Heroldi, *Wanclugant*, etc. Vox a Germanico *Wanclug*, vocillare, et *luga*, vel *luga*, mendacium, ut *Wancluga*, mendacium vacillantis in negotio monii. Ita Vossius, quem vide ad lectiones profert Steph. Balanus p. 1017.

WANCSTODAL. Lex Bajuvar. tit. 11. c. 11. *De simulatis, quod Wancstodal dicunt*, editio Heroldi habet *Wancstodal*. Vbi Lindenbrogius: *Wancstodal*. Germ. inde *Wancstodalig*, et dubia minimeque stabilis sententia.

WANDANGIAS, vel VENDAGIAS, perones seu indumenti genus et pedes operiens. Rainardus Abbas Cisterc. in Institutis Cisterc. dist. 1. c. 35. *Directi in viam, si velint Wandangias ad denudandum humeros suos ad expellendum frigus habere, etc.* Idem dist. 9. c. 8. *Wandagias*, quibus in via utimur, de parant. Definitiones ejusdem Ordinis dist. 9. c. 3. *In fornicariis quod Vendagias, fibulis, scillis operis staphis, omnis superfluitas et inutilis curiositas existetur.* V. *Gamb*. WANDEGIAE, eadem notione, Statutis ejusd. Ordinis an. 1179. apud Marten. ro. 4. Anecdota c. 1285. *Pedules de corio omnibus non interdiciuntur, et de Wandegientia scripta teneatur.* VANDI QUA, in alijs Statutis an. 1201.

id. col. 1411. *Inhibetur auctoritate
pistuli generalis vniuersis Ordinis
istri personis, ne sine corrigiis Van-
giae siue solulares portare praesum-
ant.*

NDINGEIA. Vita S. Eusebiae
ec. 2. Bened. p. 986. et tom. 2.
lart. Act. SS. p. 458. *Secus oram
uminis in Orientem longo ordine
erectae erant cinium mansiones per
Vaudingeias quasi stadiis duobus,
uos est quarta pars miliarii.*

NGA. Fredegarii Chronicon c. 37.
*Vterque salangae Wangas jungunt ad
maelium, Ad marginem scriptum,
il. Ordines.*

INGNALE, WANGNALE, ager
cultus et satus. Saxon. *Wang*, cam-
pus, ager. Leges Balduini Comitis
an. 1200. apud Marten. to. 1. Anecd.
col. 770. WANNABILIS TERRA,
eodem intellectu. Charta apud Ma-
dox in Formul. Anglic. p. 184.
*Confirmam Roberto filio Hernaldi . . .
totam cotinram meam de Berthfurlong
Wannabilem scilicet tantum
terrae Wannabilis et prati, quantum
habui in Hethul.*

ANNAGIVM, fructus ipse ex agro
culto. Charta an. 1234. apud Ma-
dox Formul. Anglic. pag. 307. *Saluo
praedicto Iordano vel assignatis suis
Wannagio vltimi anni et eorum mo-
bilibus. V. Gagnagium et Vaanagium.*
ANSSEISON, inter vtensilia prae-
dii rustici recensetur, f. Vannus. In-
ventar. de Ruminiaco in Tabul.
Compend. *Quingue mensurae ad bla-
dam et avenam tam magnae quam
paruae et deus paelatis, et deus
Wansheifous et una broia.*

VANTVS, WANTO, GWANTVS,
GANTVS, etc. Chirotheca, Gallis,
Gant. WANTVS, VANTVS. Pa-
pias: Chirotheca, Vanti, i. manus
theca. Manicae, quas vulgo *Wantos*
appellamus, in Capitul. Aquisgran.
in Cod. Helmaestadiensi. Notgerus
in Vita S. Hadalini n. 10. *Cumque
Wantum in manu, ut moris est, le-
galiter tradendo teneret, etc. Vide
Chirothecae. WANTO. Chronicon
Noualicenense cap. 32. Sceptum quoniam
Wantanibus indutus tenebat in mani-
bus. In vet. Chartis apud Franci-*

scum Mariam in Mathildi, et apud
alios: *Tradidi per uasum terrae . .
. . . atque per colicellum et Wantone,
simulque andelagine. GWANTVS,
GWANTVS. Vita MS. Caroli M.
scripta sub Friderico I. Imper. lib. 2.
c. 34. cuius lemma est, de Quanto
Imperiali in aere suspensio. Habetur
etiam in Tabulario Casauriensi. Ta-
bular. Absientia: De his itaque cum
Quanto quodam Abbatem inuestigat,
etc. GANTVS. Glossae MSS. Chi-
rotheca, manuum testura, quod Gan-
tum vocamus. Tabularium Carof-
fense: *Ipsi Monachi praefati Cornubi
afferant illi Gantos duos, et duos ce-
reos, cum duobus botis necitare plenis.*
GANNVS. Tabular. Priorat. Nero-
nis villae fol. 11. *Et hunc concessum
fecit ponendo libram super ab-
sare, et mittendo Gannum suum in
manu Gormandi Prioris pro commem-
oratione.**

WAPENTACHIVM, apud Danos An-
glicos, idem fuit, quod Comitatus
seu Hundredus. Leges Edwardi Con-
fessoris c. 33. *Quod Angli vocant
Hundredum, supradicti Comitatus vo-
cant Wapentachium: et non sine
causa. Cum quis enim occipitbas
praefecturam Wapentachii, die statuto
in loco, ubi consueverant congregari,
omnes maiores nam contra eum con-
ueniebant, et descendente eo de equo
suo, omnes assurgebant ei. Ipse vero
erecta lancea sua ab omnibus secundum
morem sedas accipiebatur. Omnes enim
quotquot venissent, cum lanceis suis
ipsius hastam tangebant, et ita se con-
firmabant per contactum armorum,
pace palam concessa. Anglice enim
arma vocantur Wapen, et Tacere,
confirmare: quasi armorum confirmatio,
vel ut magis expresse, secundum
linguam Anglicanam dicamus, Wapen-
tac, armorum testis est: Wapen
enim arma sonat, tac, testis est.
Quamobrem potest cognosci, quod hoc
de causa totus ille commentus dicitur
Wapentac, eo quod per sacrum armo-
rum suorum ad invicem confederati
sunt. At vocis Wapentachii origi-
nem paulo aliter refert Brompstonius,
quo loco ait Schiram, Hundredum,
et Wapentake idem sonare. Tam
Mmm 5 addit:*

addit: *Wapentake* Anglice, idem est, quod arma capere: eo quod in primo aduentu nomi domini solebant tenentes pro homagio reddere arma sua. Infra: *Wapentake* et *Hundredus* idem sunt, quia prociñctus centum villarum in aduentu nomi domini solebat reddere arma sua. WAPPENTAGVM, apud Bromptonum p. 1162. et 1173. *Wapentagium*, apud Rogerum Houedenum p. 607. DIMIDIUM WAPENTACHIVM. Charta Henrici I. Regis Angl. in Monastico Angl. to. 3. p. 463. Si *Wapentachium* Episcopi *Lincolniensis* de *Niwer*: ha defendis se versus me pro dimidio *Wapentachio*: tunc praecipio, quod non summonearis inde ad placita mea et Comitatus, nisi solummodo duos homines, etc.

WAPPENTAGVM. V. *Wapentachium*.

WAPRA. Charta an. 1153. apud Calmet. inter Probat. to. 2. Hist. Lothar. col. 343. Quidquid juris nostri eras infra cruce quas praedicti fratres nostri nostrorumque consilio et laude usque ad grossum *Wapram* posuerunt. an *Vepres*?

WARA. (1) Modus agri, apud Anglos. Monasticum Anglic. to. 2. p. 128. Praeterea concedimus in elemosynam eidem Ecclesiae, eadem libertate totam terram, quam tenebat *Brisfordus* in *Stancs*; scilicet *Warum* et dimidiam cum cotlandis, et insuper medietatem totius nemoris, etc. Mox: Ad opus Ecclesiae vendiderunt, scilicet unam *Warum* et duas cotlandas cum dominio et prato, etc. *Wara*

Spicarum manipulus, vulgo, *Gerbe*, dicitur in Regeſto Corb. 13. *Habacuc* ad ann. 1509. fol. 7. *Quant a leurs deux pieches, elles doibvent du cens xvi. gerbes ou Waras; mais elles sont en ruyne et non valoir.* (2) LIBERA WARA. Tabularium Abbatiae S. Perri de Burgo in Anglia: *Libera Wara* est unus redditus, et est talis conditionis, quod si non solvatur suo tempore, duplicatur in craftino, et sic deinceps in dies. (3) Bonitas, valor. V. *Vara* 4.

WARACHIA, equorum vel animalium pabulum, ex frugum leguminumque miscellanea, l. q. *Ferrago*. Comput. a. 1469.

WARACTVM, vt infra *Warch* nisi etiam ita legendum sit. Catul. Mariscou. fol. 109. *Terris illis quae conjaces in villa Sacca Waractis ipsius villae.*

WARADIA, *Garantis*. V. in *Wumans*.

WARANCHIA, rubia, Gall. *Gum*. Charta ann. 1449. ex Tabul. S. h. domari: *Tam citra quam ultra hunc decimas Waranchiarum ad hunc manum veniam.* V. in *Garantis* l.

WARANDA, *WARANDAE*, *WARANDIA*, *WARANDISARE*, *WARANDISIA*, *WARANDISAT*. V. in *Waranus*.

WARANIO, equus integer, non Goldasto: Equus admillanus: Hispanis; Occitanis, et Provincialis. *Guaragnon*, Italis *Guaragno*. Salica tit. 40. §. 2. Si quis *Waranem* homini *Francis* fuerit. et §. 4. Si quis *Waranem* le-

fuerit, etc. *Waranum* edidit *Eccardus*. Capitulare de Villis c. 13. *Si quis emissarios, id est, Waranum, le prouideat, etc.* Testamentum *Leichramni* Episcopi *Cenoman*. *Maill.* to. 3. *Analeſt.* p. 131. Aliques vero *Caballus* tam *Waran*, quam *spadas*, seu *poledra*, qui ueni fuerint, et *charactem* sanctae Ecclesiae habuerint, etc. *Petrus* Crescentius lib. 9. de *Agricultura* c. 3. Sciendum etiam, quod equi le-

bes gigni a *ſteſtione*, quem *Guaragum* vocamus *vulgariter*, etc. *Micha*. *Moſlinus* in *Repertorio* *Fotorum* *Argon*. v. *Beſtia*: *Beſtiae*, quae vulgariſer nuncupantur *Guaragones*, quae vel pulli *horales*, non poſſunt perari per aliquem officialem regis, quia multiplicatio equorum respectu communem utilitatem propter belum. *Sant*, qui a *Waranio* putatur vocem effertam *Ferranus*, quae equum laet. *Gloſſ. MSS. Eccl. Paris.* ubi de equorum coloribus: *Corninus* est, per vulgo *Waranum* dicunt. *Ereum* idem vulgus vocat, quod in modum est coloris. in *ver.* *Inſcriptione* *L. Sponium* to. 3. *Itiner.* p. 24. equorum nomina occurrunt *APANIO*, ubi forte leg. *VARANIO* *APANIO*.

CANTV

ANVS. Equum bellicum interretatur Eccardus in Noris ad hunc cum Legis Salicae; vocemque a Verre vel Warre, bellum, et Renco siue Reimo, admistrarius, formam docet. WARNIO, eadem nomine, in Capitul. 3. ann. 813. c. 24. locum vide in Wirdiria. GVARA-IO. In Foris Aragon. lib. 8. titulus 8. ita concipitur: *Vt emissarii hinc Guaranyones, equae, vel pulli boeales occasione aliquarum executionum nequeant pignorari.*

ARANTIA, WARANTISIO, WARANTIZARE, WARANTIZATIO. V. mox in *Warantus*.

ARANTVS, qui alteri tenetur ad euictionem. Lexicon Cambro-Britannicum: *Gwarant, assertor, vindex*. Spelmanus et Sommerus a Saxon. *werian*, tueri deducunt. Malim a *creantare*, fidem facere, nostri enim *creanser*, *cranser*, et *granter* dicebant, unde formata vox *garantir*. V. *Creantare*. Aliquando significat eum, qui cauet de euictione, aliquando ipsam cautionem, quae alias etiam *Warantia* dicitur, inquit Cowellus. Leges Henrici I. Regis Angliae c. 43. *Sic potest ei Warantus esse, qui in seruitio suo est*. Adde c. 82. Testem praeterea interdum designat, unde Prouincialibus *Gwarentya*, testis, ex Glossariolo MS. Iohannis Nostradamus et Statutis MSS. Prouincialibus apud Praef. de Mazaugues: *Quand Gwarentya serant assidas*, ist est, testibus auditis. VARENS, qui aliquid verificat, asserit, auctor rei alicuius, Gall. *Garrant*. Leges Ottonis I. Imper. apud Eccardum in Lege Salica p. 198. *Si quis equum suum, vel cetera animalia, siue rem suam super aliquem repetierit, et ipse Varentem dare dixerit, statim ut ad certum Varentem eum conducat, et super tertium Varentem, et tertium comitarum praecedat*. WARENTIS, eadem nomine, in Lege Longob. lib. 2. tit. 28. §. 5. WARANDARE, cauere ab euictione, spondere, praestare, defendere, auctorem esse, Gall. *Garrantir*. Charta ann. 1308. apud Miraeum tom. 2. p. 1012. col. 2. *Supplicantes infuper*

dominium Ducom, quatenus omnia et singula praemissa approbare, laudare, Warandare et quantum in ipso est ratificare dignetur. WARENDARE, eodem intellectu. Charta ann. 1288. apud Eccardum de Orig. Domus Saxon. col. 91. WERENDARE, pari sensu, in Charta an. 1278. apud Schlegelium de Nummis antiq. Gothanis, etc. p. 193. WARANDIZARE. Charta ann. 1335. in Hist. Comit. Loffensium part. 2. p. 37. WARENTIZARE, Bractoni lib. 5. tract. 4. §. 2. VARENTARE, VARENTARE, in Charta ann. 1293. apud Murator. delle Antic. Eltensi pag. 360. VARANTISARE, VARANTIZARE. Charta Ricardi Reg. Angl. ann. 1197. apud D. Bruttel, to. 2. de Vfu feud. p. XIX. VARENDATOR, VARENDATIO, VARENDA, in Speculo Saxon. lib. 1. art. 9. §. 6. art. 15. §. 2. art. 46. §. 2. l. 1. art. 15. 16. §. 1. art. 36. §. 4. 6. WARANDA, cautio, auctoritas, defensio, Gall. *Garrantie*. Charta Alberti Magdeburg. Archiep. an. 1216. to. 1. Corp. Diplom. p. 157. *Es de bonis ipsorum, quae in sua habeas Marchio Waranda, finalem faciet iustitiam secundum ius fidelium suorum*. Vide *Garandia*. WARANDIA. Charta FridERICI Comit. Terret. an. 1225. apud Steyerer. in Comment. ad Hist. Alberti II. col. 207. *Atque pro his omnibus ejus munimen, et defensionem atque debitam Warandiam promitto*. Hinc emendanda Charta Henrici Comit. apud Ludewig. to. 1. Reliq. MSS. p. 266. *Volentes eis veram et iustam de eodem manso facere Warandiam*. Legendum est *Warandiam*. WARANDIA DENARIOKVM, f. eorum cursus seu vsus publicus, Gall. *Cours*. Charta apud Schannat. in Vindem. litter. p. 210. *Consules civitatis A. illustri principi Philippo Regi obedientiam . . . Non decet vestram Serenitatem ut tam vili denariorum Warandia omne vestri principatus dominium penitus desoleatur . . . Imploramus quatinus huiusmodi desolationem subilem vestra dignetur magnificencia detegere, terram meliori mone-*

moneta fonsatilis inuantes. Nisi denariorum lex et pondus intelligantur. WARANDISIA, ut *Waranda*. Charta ann. 1291. apud Miraeum to. 2. p. 874. col. 2. *Promissimus . . . praedictis religiosis super praemissis omnibus et singulis iustam, debitam et rectam Warandisiam sine Warandiam pro omnibus nostris heredibus et successoribus contra quoscunque.* WARANDIZATIO, in Charta ann. 1277. apud eumd. ibid. pag. 869. col. 1. WARANTIZATIO. Charta an. 1280. apud Madox in Formul. Angl. pag. 61. WARENTIZATIO, in Charta apud eumd. Madox p. 159. WARANTIA, in Charta ann. 1130. ex Tabul. Regniac. WARANTISIO, apud eumd. Madox p. 195. WARRENTATIO Stetur Cadubrii lib. L. c. 19. QVO WARENTO, brevis species, de quo passim Practici Anglici. V. *Brene*, col. 719. PLACITVM QVO WARANTO, actio qua quis in *Warantum* appellatur. Charta an. 1282. apud Kennet. in Antiquit. Ambrosd. p. 313. *Iohannes filius Nigelii sen. iurmonitus suis ad respondendum Domino Regi de placito quo Waranto clamat habere visum francilegii.* GVIENS, pro *Warandus*, passim in Chartis Occitanis, ex Francico *Guerant*. V. *Guirens* suo ordine. WARENTVM, Charta qua alicui potestas agendi conceditur: vel Chitographum nummularium. Locus est infra in *Warderoberius*.

WARASCHETVM, idem quod infra *Warectum*. Charta Alberti Abbat. Indensis ann. 1248. apud Marten. to. 1. Anecd. col. 1038. *Nos autem ad emendationem feodi sui medietatem omnis Waraschati in quo ius habemus . . . I. de Audenarde concessimus possidendam. . . I. Promisit etiam nobis praedictus I. distus dominus de Audenarde quod nos et bona ecclesiae nostrae et Warascheta in villis praedictis contra quoscunque defendet, . . . et propter hoc medietatem ipsorum Warefcheorum consiliamus.*

WARATARE. V. in *Warectum*.

WARGINATICVM. V. *Varcinaticum*.

WARDA, GARDA, custodia, *Gd Gerde*. Capitulare 3. an. 812. c. 1. *Si quis wardam aut Wardam impetrit, etc.* Leges Edwardi Conf. c. 35. *Es ut Wardae iuste et rite obtineantur, et ut cause deinceps incutis sibi illic provideantur, cum ad propria redibunt.* Thomas Walsingham p. 120. *Data suis custodibus super possessione, eueitis per omnes turre et stodias, quas Wardas vocant.* Reg. 314. *Cepit insuper vltimum capitulum, quatu Wardam vocant, Gselli Papae et gardium ejus.* Id. *Lavensgarde.* VARDA, in *Saxo* Cadubrii lib. I. c. 73. *Excepit pro copianensis, Vardis, custodibus Cadubrii, etc.* WARDVM, intellectu, in *Litteris* Edwardi f. an. 1550. apud eumd. to. 15. 206. WARDA, custodia pupillarum nobilium, quae Regi, aut domo feudali competit. Leges Malae Regis Scotiae c. 1. § 3. *Es ibi Barones concesserunt sibi Wardas retentionem de haerede cuiuscunque heronis defuncti ad sustentationem domini Regis.* De his *Wardis* plura habes in verbo *Custas* 4. col. 69. WARDA, custodia cuiusvis pupillae. *Conferud.* Furnenses ex Tabul. S. Audomari: *Quicumque in sua Warda puerum habuerit, qui fuerit infra annos et ipsum maritaneris sine consensu parentum, etc.* V. *Gardiaris* in *Gardia*. WARDAS et JUDICIUM TERE, in *Quoniam* atrachium. c. 15. §. 5. c. 34. §. 1. 4. c. 35. §. 2. c. 36. §. 2. ubi *Wardas*, interlocutorum iudicium, definitivum sententiam interpretatur *Skenaeus*. WARDAS ECCLESIAEVM, seu Bonorum Ecclesiae tutio ac custodia, quae et Regem et Barones pertinet. *Philippus Bellouacensis* in *Conferud.* Bellouacensis MS. c. 46. quod de *Gardes des Eglises* inscribitur: *Nous a le Garde des Eglises, se n'est le Roi, ou cil, qui du Roy tiennent la Baronie.* Deinde magnum situm discrimen inter *Wardam* et *Iustitiam* cum quis iustitiam habeat in aliquo loco, in quo *wardam* non habet. Mox subdit: *Que li Roi gouverne a le Garde des Eglises de Rois.*

royaume, mais especialement casans
 barons l'a en sa Baronnie, se par
 enonciations ne s'en est ostez. Quod
 Baro wardae renuntiavit, ad Re-
 gem continuo illa reuertitur, cui
 lias warda generalis omnium Eccle-
 siarum regni sui competit: adeo ut
 Barones in ea suo minus recte
 ungantur officio, ad Regem cuius
 ecurrere liceat. In Regestis Parla-
 menti extat Arrestum O. SS. ann.
 272. quo, praecepit Dominus Rex,
 et voluit in pleno Parlamento, quod
 quae aueruae, seu Gardae, quas
 latini et seruientes Domini Regis
 ceperunt de hominibus aliorum do-
 minorum a 12. vel 10. annis citra,
 exocensur, et cassentur omnino, et
 pro nullis habeantur, nec noue de
 aeterno recipiantur. Tabularium Lin-
 onensis Ecclesiae anno 1239. Nos
 licimus et recognoscimus, quod idem
 episcopus et ejus successores habent do-
 nare in Abbatem, Ecclesiam, villam,
 et Burgenses Besuenses Gardiam et
 essortum, etc. Infra: Ratione tamen
 Gardiae et ressorti non poterit in villa
 Besuensi facere extorsionem quamlibet,
 sc. Gardarum Ecclesiasticarum ista
 habetur formula in Tabulario Ab-
 bensi fol. 220. Cunctosque ad eorum
 molarias, molendinum et opera ve-
 nientes, et in veniendo, et in ma-
 iendo, et in rediendo sub nostrae
 protectionis defensione suscipimus.
 Occurrit ibi non semel. Vide Com-
 mendicia: praeterea Chopinum lib.
 1. de Domagio tit. 6. n. 1. Bretium
 le superioritate Regia, et Duches-
 nium in Hist. Ducum Burgundiae
 1. 92. 93. 99. 101. WARDA, cu-
 todia oppidorum, vel castellorum,
 ad quam tenentur incolae et Tenen-
 tes. Item, Tributum quod ab iis
 censitur, ut ab hac seruitute im-
 munes sint. Garde lige. in Consue-
 tud. Andegauensi art. 174. ubi Cho-
 pinus. Monasticum Anglic. tom. 2.
 pag. 812. Sunt quieti de telonio et
 pontagio, . . . et hyllagio et Wardis,
 et operibus castellorum, etc. Pag. 16.
 7. Et sint liberi a . . . placitis,
 uerelais, et Warda, et warpani, etc.
 CARDAGIVM, eadem notione,
 eodem Monastico tom. 1. p. 372,

Sed sint quieti in ciuitatibus, burgis,
 foris, et nundinis per totam Angliam
 de quolibet telonio, tallagio, passagio,
 pedagio, lottagio, hydagio, Warda-
 gio, et omnibus geldis; etc. WAR-
 DA, praestatio pro tutela. Charta
 an. 1227. apud Kennett. in Anti-
 quit. Ambrosd. p. 203. Facimus ei-
 dem Radulpho vel haeredibus suis
 competens escambium in Wardis et
 eschentis ad volentiam praedicti ma-
 nerii. Charta ann. 1360. apud Lo-
 binell. tom. 2. Hist. Britan. col. 503.
 Liberis consuetudinibus, Wardis, ma-
 ritagiis, etc. V. in Probus. WAR-
 DAE in vrbe Londinensi, et aliquot
 aliis Angliae oppidis, dicuntur vr-
 bis regiones, quae pro numero Ma-
 joris et 24. Aldermannorum, 25.
 constitutae sunt, praeter wardum
 Burgi Southwarci, singulorumque
 custodiis singulae distributae, vnde
 nomen. Vide Will. Thorn. an. 1394.
 et p. 2019. V. praeterea Guardia,
 Garda etc.

WARDAGIVM. V. in Warda.

WARDARFIDA. V. Cadarfida.

WARDECOSIA, pars vestis quae pe-
 ctus constringit, idem quod Gardar-
 corsum; vnde legendum videtur
 Wardacorsia. Statuta Eccl. Leod. an.
 1360. tom. 2. Monument. sacrae An-
 tiquit. pag. 452. Circa vero brachia
 usque ad cubitum et non ultra saltem
 notabiliter nodis, seu bosonibus noda-
 tis, seu bosonatis vtantur, vel cum
 illis incedant, nec manicas quicunque
 circa Wardecosiam deferat. Inquesta
 ann. 1268. ex Schedis Praef. de Ma-
 zaugues: Requiritur quae pignora ab-
 stulerunt eis, dixit quod tres capas,
 . . . et tres Gardecorps. † WAR-
 DECOCIVM, in Ch. a. 1310. WAR-
 DECORSVM, in Stat. synod. Atreb.

WARDEMOTVS, Wardarum Conuen-
 tus, seu Curia: vox Saxonica con-
 secta, ex ward, custodia, et motu,
 Conuentus, Curia. Charta Henrici
 I. Regis Angl. pro Londoniensibus
 post Caput 2. Legum ejusdem Hen-
 ric: Et Wardemosum, et debita ci-
 vibus meis habere faciam infra cimi-
 tatem, et extra.

WARDEFENI. V. Wardfent.

WAR-

WARDEROBARIUS, qui vestuario seu Garderobae praestit. Chron. Iohan. Whethamstedii pag. 442. *Iussit etiam (Rex) ut de anisamenso sani sapidique concilli, warenum conciperet sufficiens, directum suo Warderobario ad providendum de panno aureo magis precioso, vocato vulgariter Crimesyne shiffwe.* Infra: Garderobarius. V. Garderoba I.

WARDEWITE, seu **WARDWITE**, ut est in Monastico Anglic. tom. 2. p. 387. Multa ob custodias neglectas, a Saxon. *ward*, custodia, et *wite*, multa. Praeterea in Fleta lib. 1. cap. 47. §. 16. definitur *quietantia misericordiae in casu, quo non inueniunt hominem ad wardam faciendam in castro, vel alibi: Rastallo, quietum esse de denariis dandis pro wardis faciendis.*

WARDPENI, **WARDEPENI**, **WARFENI**, Denarii Vicecomiti, vel aliis Castellanis persolui soliti, ob castro-
rum wardas seu custodias. *Peny* autem Sax. denarius. Monast. Angl. tom. 2. pag. 14. *Liberi sine omni scotto et geldo, et placitis et querelis, et warda, et Wardpani et borgehalpani.* Ita pag. 16. 17. etc. Et Charta an 1230. laudata a Spelmanno: Ric. *Burre tenet unum mesuagium, . . . et reddit inde per annum 3. sol. den. ad praedictos 4. terminos, et ad festum S. Martini 2. Wardepens.* Idem Monasticum p. 827. *Es sint insuper liberi de scotto, et Wardepeny et burghalpeny, etc.* **WARPENI**. Vocabul. Anglic. ex Tabul. Beccensi: *Warpeny, estre quite de tallage pur warde.* Monasticum Anglic. to. 1. p. 622. *Cum omnibus consuetudinibus, libertatibus, et quietationibus de Warpeni et nupeni, in bosco et plano, in pratis, et in pasturis, et in terris, etc.* Adde to. 2. pag. 134. **WARPENIG**, in Charta Willelmi Reg. Angl. apud Madox Formul. Anglic. pag. 176. **WARFENT**. Charta Henrici I. Reg. Angl. pro Monast. S. Catharinae Rotomag. in Regesto Norman. sign. P. in Camera Comput. Paris. **WARTPENY**, in Charta Bertrandi Verdon. apud Th. Blount in Nomolex. Anglic. *Retinui*

vero mihi et haeredibus meis Wampny et peterspeny de praedicta terra.

WARDWITE. V. in *Wardwite*.

WAREAGIVM, perperam, in foliis, pro *Wardagium*. Vide in *Wardagium*. Charta Iohannis Regis Angl. inter Privilegia Ordin. S. Iohannis Hierosol. p. 5. *Homines sui liberi sine inquieti de omnibus querelis et placitis, et de . . . pontagio, vinagio, et Wareagio, et de omni caragio, etc.*

WAREC, **WARECH**. V. in *Warech*.

WARECTA, **WARECTATIO**, etc. V. *mox* in *Warectum*.

WARECTVM, terra noualis, seu requieta, quia alternis annis requiescit, sic dicta, inquit Edw. Cetera quasi vere nouo victum, vel subactum. *Gueres*, in Consuet. Piclau. art. 12. et Menerouiensi super Carum et aliis *Gachere*, Germ. *Grache*. In lib. 2. c. 72. §. 4. *Us terrae sunt pertusae, tunc nonies 20. accipiantur carucatam, eo quod 60. in herme, 60. in Quadragesima, et 60. in aestate pro Warecto debent curari.* Adde §. 5. Et c. 74. §. 4. *Nam Warectum debent missi fari, qui per rebinuram fere subvertentes et sic ante tempus seminis autem consumerentur.* V. *Gerachium*. **WARECTA**, eodem significato. Charta an. 1263. apud Kennett. Antiqu. Ambrosd. p. 495. **WARETVM**, in Charta apud Madox Formul. Anglic. p. 130. V. *Warectum*. **WARECTABILIS**, proscissio aptus. Charta an. 1281. apud Kennett. Antiqu. Ambrosd. pag. 297. *Fieri facit quoddam in hoc in campo Warectibili utriusque Ernicose.* **WARECTATIO**, proscissio agri, in Charta an. 1399. ibid. p. 539. *Tam post blais vindia, quam tempore Warectationis omni anno.* V. *Gafcha*. Qua anni tempestate fiat haec agrorum proscissio, docet Fleta loco *mox* laudando in *Warectare*. **WARECTARE**, **WARETARE**, Gallis *Gachere*, vel *Mener à gachere*, Germ. *broden*. Fleta lib. 2. c. 73. §. 10. *Mense Aprilis, tempore videlicet, quo omnia aperiantur, Warectandi eris tempus idoneum et amoenum, cum terra progeris post carucatam: rebinandi con-*

ost festum Nat. S. Ioan. Bapt. cum
erra pullulaveris post carrucam. WA-
ATARE, in Tabul. SS. Trinit.
Iadom. fol. 48. vo. Lewinus pro
na virgata debes operari quaque die
ebdomadae sine sabbato, cum uno ho-
mine, et in aestate Waratus 2. acras.
RENDARE. V. in Waratus.

RENGANGI, WAREGVANGI,
duenae, in Gloss. Qui non moran-
tur in loco, seu, qui continuo huc
et illuc discurrunt: ex Germanico
Waren, et Gang, incessus, gres-
sus, ut quidam volunt. Sed potius
videtur a *Vargis*, de quibus supra
gimus, vocem deductam. Rotharis
Rex in Edicto tit. 15. Omnes Wa-
rengangi, qui de exteris finibus in re-
gni nostri finibus aduenerint, sequere
sub scuto potestatis nostrae subdide-
rint, legibus nostris Longobardorum
vivere debeant, nisi legem aliam a
pietate nostra mernerint. Gargangi
editum apud Murator. to. 1. part. 2.
p. 48. col. 1. Capitulare Radelchisi
Principis Beneuent. cap. 12. De Wa-
reguangs, nobilibus, mediocribus et
rusticis hominibus, qui usque nunc
in terra vestra fugiti sunt, habeatis
eos. Waregnangi, apud laudatum
Murator. tom. 2. pag. 261. col. 1.
GARAGANGI, pari intellectu, in
Gloss. ad Constitut. utriusque Sici-
liae lib. 1. tit. 62. p. 84. edit. Gabr.
Sarayna: Garagangi, aduenae qui de
exteris finibus in regni finibus adue-
niunt. WARGENGVS, eadem no-
tione. Capitulare 3. anno 813. c. 8.
Si quis Wargengum occiderit, soli-
dos 600. in domino componat.

ARENNA, VARENNA, generali-
ter est Viuarium cuniculorum, seu
leporum, quae animalium species
vulgo *Ferae de Waremma* dicuntur,
ut et perdices et phasiani inter aues,
quas *Frances oiseaux* vocat vetus Con-
suetudo Normanniae cap. 10. Qui-
dam etiam feris adiungunt capreolos.
Charta Anglica an. 13. Edw. III.
Videtur tamen Insulariis hic et Con-
silio Dom. Regis, quod capreoli sunt
bestiae de Waremma, et non de fore-
sta, eo quod fugant alias bestias de
waremma. Vita S. Baboleni Abbatris:
Rex ergo Clodoveus virtute diuina

motus, regali more decretis scriptis,
atque sigillo, eandem, quam nuperrime
incipiebant Ecclesiam, cum omni Va-
renna, quam Matronae giras fluvius,
ab ingressu fossarum praedicti castelli
veteris, ab aqua in aquam irrefraga-
biliter ab omni inquietudine canelo-
rum malorum perpetuo manere libe-
ram atque securam. GARENNA,
eadem notione. Charta E. Abba-
tissae Paraclyti ann. 1233. ex Char-
tul. Campan. fol. 393. col. 1. LI-
BERA WARENNA, potestatem
significat vel charta Regia, vel prae-
scriptione obtentam venandi cunicu-
los aut lepores, vel etiam aucupan-
di phasianos, et perdices intra limi-
tes feudi sui, Cowello, Rastallo, et
aliis Practicis Anglis. Warisio libera-
waremma, est libertas, immunitas,
privilegium a Rege, Charta sua con-
cessum, uti has et illas, aut avium,
aut ferarum species, aut etiam pi-
scis in hoc vel illo dominii sui loco
habeat, et solus fruatur, ita ut nulli
alii licebit in illis agris, siue warem-
na illa animalia venari aut capere.
Charta Iohannis Reg. Franc. an.
1361. ex Tabul. Carnot. Item Ga-
rena seu venatio ad quascunque feras
in bosis et nemoribus praedictis et
nominalis aliis vicinis. Matth. Paris
ann. 1232. Item de libertatibus, quas
habuit tunc temporis in forestis, Wa-
rennis, Comitatus, et aliis locis,
qualiter custoditae sint, vel alienatae.
V. Garanna. WARENNA AQUA-
RUM, viuarium piscium. Nam et
in libera waremma, non modo ferae,
sed et pisces continentur, ut ex
Warisio obseruatum. Vtriusque me-
minit Consuetudo Perticensis art. 39.
posterioris, Tabularium S. Bertini
an. 1116. Warennae vocem a Sa-
xon. *werian*, vel Germanica, *wah-
ren*, custodire, defendere, vulgo
deducunt viri docti; quod ferae in
warennis sint *defensae*, id est, earum
venatio caeteris interdicta, praeter-
quam domino. Hinc Waremma idem
quod silua defensa, in qua nempe
venari, nisi domino, non licet.
Charta an. 1355. ex Chartul. 21.
Corb. fol. 324. V. Defensa 3.

WARENTIA, rubia. V. Garantia 1.

WAREN-

WARENTIS, WARENTIZARE, WARENTIZATIO, WARENTVM. V. in *Warantus*.

WARRSCAPVM. V. *Waterescapum*.

WARSCHETVM, vt *Warschetum*. V. ibi.

† WARESCVM, i. q. *Wreccan*, in Ch. 2. 1257.

WAKETABILIS, WARETARE. Vide *Warectum*.

WARFVS, WARPHVS, rips, crepidolitoris, sinus aream habens contiguam nauibus onerandis et exonerandis idoneam, Anglis *warfe*, in Charta Ioannis Abbatis Monasterii S. Augustini Cantuariensis: *Piscarias, vias, chimina, Warphos, vacuos fundos*, etc.

WARGANEVS. V. *Vorgi*.

WARGARIA. V. in *Wega*.

WARGENGVS. V. *Warcungangi*.

WARGI, WARINGI. V. in *Vorgi*.

WARGILDA. V. in *Wera*.

WARINGA inter ea, quae quotidie distribuuntur Canonicis Ecclesiae Colonienfis, recensetur in Consuetud MSS ejusd. Eccl. Cuiuslibet canonicus utitur vltio sine mortuo datur equaliter *Waringa*. Si quis etiam canonicus eligatur in Episcopatum, vel in Priorem Colonienfem, quem oporteat vicariam habere, ipse datur *Waringa* et non ejus vicario. Quatuor principibus vicariis datur cuiuslibet ipsorum dimidia *Waringa*. Aliis omnibus vicariis nihil datur de *Waringa*. Fratres S. Margaretae recipiunt de minori praebenda scholastici *Waringam* et unum denarium de quolibet conuincio. Ibidem: Camerarius debet annuatim XIII. conuincio in maiori ecclesia et de quolibet conuincio defuncti XIII. D. quos supplet camerarius de *Waringa*. De *Waringa* domini Archiepiscopi recipiunt VIII. solidos similiter de canonicis qui in Episcopos et sacerdotes promouentur.

WARISCAPVM. V. *Waterescapum*.

WARNIMENTVM, apparatus bellicus, Ital. *Guarnimento*. Rolandini Perau. Chronic. Taruis. apud Murator. to. 8. col. 286. Hic reuertitur Aufedifus Potestas Paduae in Padua, dimisso *Warnimento* in villa plebe. V. *Guarnimentum* in *Garnire*.

WARNO. V. *Waranis*.

WARNISIO, praedictum videtur Gall. *Garnison*. Adrianus de Viteri-busco de Reb. Leod. apud Marten. tom. 4. Ampl. Collect. col. 171. V. *Garnise* in *Garnire*.

WARNITVS. V. *Garnitus*.

WARFENL. V. *Wardpent*.

WARPHVS. V. supra *Warfas*.

WARPIRE, possessionem rei abstinere. Iudicium an. 263. apud Marten. to. 1. Ampliss. Collect. col. 171. Eisdem res cum quodam *Warpius*, etc. V. *Guerpire*. *Warpius*, etc. eadem notione. Quam ann. 1067. ex Tabular. S. Victoris Massil. Ego Prucius domo et *Warfco* ad domum S. Victoris omnia in praesentia fecit Bernardus Delphin frater meus. *WARPITORIA*, *WARPITVRIA*, *GUARPITORIA*, Charta quid *Warpius*. Charta 945. inter Probat. to. 2. no. 100. Occitan. col. 90. *Fada Guarpum* ista in mense Aprilis, etc. Ala a 1002. ibid. col. 158. *Nosinus Warpiaria* qualiter tenetur adform. Charta an. circ. 1030. ex Tabul. S. Victoris Massil. Pro animae suae parentum suorum redemptione hanc cartam *Warpiariam* fieri iussit. V. in *Guerpire*.

WARRANANNIO, WARRAXIO. V. *Warania*.

WARREN, viuarium. V. *Warum*.

WASO, cespes. V. *Wano*.

WASSHVM, vadum, terra, vado vel mari ablata, ex Anglico *Wash*, *Wash*, *Wash*, etc. Henricus de Raygham ann. 1346. Es sic transferam primum *Wassham* maris ad longinquitatem vnius lanceae in vigilia S. Bartholomaei, et ex altera parte *Washii*, inimici faciens parati ad prelium, etc. Loquitur de praedio Ciacensi, ubi Angli Somenam in vium trajecerunt ad vadum, quod Blanchetaque vocant.

WASSO, cespes. V. infra *Wano*.

WASSORES, pro *Vanafores*, in Liberis Philippi Aug. an. 1221. m. 4. Ordinac. Reg. Fr. p. 143.

WASTA, WASTAZOL. V. in *Fama*. WASTEL-

TELLVS, VASTELLVS, GATELLVS, panis delicatior, vel decentae species, Gall. *Gasteau*; est in *wastellus*, panis in cinere tenuis, coctus. Picardi etiamnum *Wastel*, ejusmodi panes vocant, ut *Wastellier* qui eos conficit. Monacum Anglic. to. 1. p. 149. *Haberebens Monachi singulos fissals de granario ad Wastellos*. Ibidem: *Et in dem festiuitatibus singulos fissals de umento ad Wastellos de granario. mis de Vastello*, in Fleta lib. 2. p. 9. §. 1. **VASTELLVM**, in littere Camerarii Scotici cap. 9. §. 4. alibi. **GVASTELLVS**. Statuta luniacensis: *Duo Guastelli de granario et de meliori vino communis Rarii in coppa decenti coram eo ascribi debet*. **GATELLVS**. Conterudines Floriacensis Monasterii: *et pitanciam de optimo vino a custode ini, et sero Gastellos habere debet*. libi: *Ad coenam Gastellos et pomibere debemus*. Charta Communiae oientis art. 39. *Si quis Gastellos, et statones, vel huiusmodi, quae illae noceant, fecerit, Major potest prohibere, ne amplius fiant*.

STINA, WASTVM. V. in *Vastum*. **TERGAGIA**, ut mox *Watergangs*. Locus est in *Inferenys*.

TERGANGAE, WATERGANGIA, aquaeductus et soliae, per uas eliciuntur aquae in palustribus regionibus, Flandris *Watergangch*, *Water*, aqua, et *Gang*, ductus, et. Spelmannus a Saxonico uocalis, quae idem sonant, deducit. Ordinario Marisci de Romeney facta tempore Henrici III. Reg. Angl. apud Spelmannum: *Non licent alijs de caetero facere dammas vel foras, aut alia impedimenta in aliquibus laudeis, Watergangiis, fossatis, ue aquangiis communibus, in marisco raedicto*. Monasticum Anglic. tom. 1. p. 920. *Mando vobis atque praecio, quatenus iusticietis meos homines et Snargate, ut faciant wallas et Watergangs, et clausuras wallaram, cui debent facere*.

TERSCAPVM, WARISCAPVM, WADRISCAPVM, WADISCAPVM, aquagium, aquaeductus, ex u. VI.

Saxonico *waeterschap*, compositum ex *waeter*, aqua, et *schap*, ductus. **WATERSCAPVM**. Vetus Charta Germanica ann. 793. apud Henschenium ad Vitam S. Ludgeri Episc. Minigard. *Cum Waterscapis, peruis, communis, pascuis, etc.* Occurrit praeterea apud Miracum Donat. Belgici cap. 61. **WARDRISCAPVM**. Charta Neuelongi Comitis apud Doublerum p. 724. *Pernis, Wadriscapis*, (sic legendum pro *Wadriscanis*) *terminis, elidiatis, etc.* Aliis an. 808. pro Monasterio S. Bertini apud Duchesnum in Historia Guinensi, et Malbrancum lib. 5. de Morinis cap. 45. *Hoc est mansa cum casa, castitis, pratis, pascuis, terris, peruiis, et Wadriscapiis*. Hinc emendanda Charta an. 818. apud Meichelbec. to. 2. Histor. Frising. p. 208. ubi perperam diuisis uocibus editum, *Wadris, capis*. **WADRISCAPVM**. Chron. S. Bertini apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 522. *Super flumini Isara terrae bunaria quinque cum amborum flocu peruiis et Wadriscapis, etc.* Perperam diuisum in Formul. 18 et 20. Lindembrogii, *Wadris, campis*. **WATRISCAPVM**. Charta an. 711. apud Marten. to. 1. Ampl. Collect. col. 18. *Cum Watriscapo, et aratoria terra, mobili cum immobili, etc.* **WATRISCAPVM** et **WATRISCAPVM**, in Chartis an. 709. et 710. ibidem col. 17. **WIDRISCAPVM**. Charta an. 722. ibid. col. 24. *Hoc sunt fessum cum Widriscapis, casis, campis, etc.* **WARESCAPVM, WARISCAPVM**. Charta an. 838. pro Sarcinensi in Leodicensi Episcopatu Abbatia, apud Miracum in Donat. Belg. lib. 2. cap. 10. *Et mansas fess vestitas ad ipsam cartem conspiciences vel pertinences, cum peruiis legiimis, Warescapis, pratis, pascuis, etc.* Chr. Corn. Zantli et apud Marten. to. 5. Ampl. Collect. col. 183. *Sed et Warescapia et pascua communia, vel loca publica sibi usurpabant. Werixhas ou aismens, Weriscaps et aismens*, in Charta Gallica ann. 1332. apud Louvrez in Collect. Editorum, et Statutorum tractus Leod.

pag. 481. vnde patet voce *Wavescapium* interdum significari loca publica quae incolarum vñibus permittuntur, idem proinde esse quod *Aisfania*, et *Aisamentum* alibi appellant. *WARICAPIVM*. Cum omni jure, *Waricapio*, *selonio*, etc. in Charta ann. 997. apud Knippenberg. Hist. Eccl. Geldriae p. 58. *WADISCAPVM*. Formulae vet. Pithoei c. 57. *Super ipso migno posita sen et Wadisfapo, et inter terra et prato et filua buxaria tanta, et mancipia tanta his nominibus il. et il. bones duas, vacca una cum vitulo, inter porcos et verneces capita tanta, et scapio deintus casa valentes solidos tantos.* Verus Charta apud Baldricum lib. 1. Chron. Camer. c. 52. *Terras cultas et incultas, pernia, Wadisfapia, prata, pascua, etc.* Corrigenda itaque Charta Henrici V. Regis Angl. apud Rymer. to. 10. p. 326. vbi perperam editum *vna discapo*, pro *Wadisfapo*. *WADISCABVM*, in Charta ann. 828. apud Meichelbec. to. 2. Hist. Frising. p. 273. *Cum domo et curte, curtiferisque et Wadisfabis, et cum omni aedificio.*

WATSPENDA. Charta 86. inter Alemannicas Goldasti, et apud Vadianum p. 91. *Denique hanc eandem ecclesiam praebendam pueri vñius de clastro nostro, et vna Waspenda, et beneficio vñius mansus . . . dotati.* Vbi *Waspenda* quibusdam dicitur vestiaria pensio, Monachis praestari solita ab Abbate. Nam apud Germanos *wat* vellem significat, et *watman* dicitur, qui pannos vendit. *Spenda* vero annonam significat.

WAVASARIA, WAVASSORES. V. *Vanassores*.

WAVDA, († glasti species, Gall. *Wande*, Germ. *Waid*.) Teloneum S. Vedasti: *Carethei de waisde 2. den. de warance 2. den. . . de Wanda 5. sol.*

† *WAVPA*, virga, Gall. *Gaule*, ol. *Waule*, in Comput. a. 1370.

WAVLASSVS. Vetus Inquisitio apud Will. Dugdalum in Antiquar. Warwicensis Prouinciae pag. 665. *Es quosiescunque dominus ad venandum veneris, illi castumariis solebant fugare*

Wanlassum, et sabalum in foveas ferarum bestiarum secundum partem tenurae suae, ut illi qui tenent integram virgatem totius per dies, et sic de aliis. Infra: *Et habens amerciarum similiter, si non fuerint ad Wanlassum, quoties ibi ad venandum veneris.* Angli autem est felinum clamorem edere, Gall. *Mianler*. Porro eo loci agitur de incondito clamore quem contingendas feras inter venandum seruitio edere tenebantur vassalli.

WAW, mensurae species. V. *Hug.*
WAWATVS. V. in *Woff*.

WAYA. Monasticum Angl. to. 7. *Nec non et sedem molendini cum pertinentiis super Wyem in curia mea de Wynfretone cum molendinac.* Adde p. 51. *Way* Angli sonat.

WAYDIA, gladium, Angl. in Picardis *Waide*. Pedagium Finae in Chartul. 21. Corb. fol. *Waide warance doit 11. den.* rae Edwardi III. an. 1327. *specimer. to. 4. p. 327. Graeco* *lam dilecti mercatoris nostri* *de Rydale, de quadam Wanda Wilhelmi capta et detenta quibianum.* V. *Hesdia*.

WAYERIA, WAERIA. Flan. lib. c. 1. §. 20. *Fis etiam dispen . . . bercaria, vaccaria, H.* *augmentatione curris, etc.* *H.* lib. 4. cap. 20. §. 6. V. *Favru*.

WAYF, WEIF, WAVIVM, derelicta, et quae a nomine tenentur, ut sua. Bromproos lib. cap. 10. §. 10. *Dicantur res nullius bonis esse, quae habitus sunt derelicti: . . . item de his, qui pro Wayno habentur, sicut de curiis, ubi non apparet dominus.* 3. tract. 2. c. 11. §. 5. et in Fl. lib. 1. cap. 27. §. 13. *definitur vinum, quod nullus advocat.* V. *Consuetudo Norman. c. 19. Gaydes sont, qui ne sont appropriés à nul usage de home, et qui sont vñes, que nul ne reclame par.* Adde Nouam art. 604. *Educatina: Vaina, sunt res, vel alia nullius proprietati attributa per sessionis reclamatione sunt*

des veyues, in Charta Ludouici Regis Franc et Nauarræ anno 1315. pro Normannis, res derelictæ. *WATFUM*, proprie, est pecus vagans, nec nullus petis, sequitur, vel aduocatus, ut est in Fleta lib. 1. c. 43. §. 2. Vill. Thorn. *Animalia*, quæ dicuntur *Weif*, etc. Leges Baronum Scottorum cap. 48. §. 14. *Est autem et lia escheta de animali inuenio Wayff*, s. territorio alicujus domini. Vbi kenæus vertit, errans pecus Hinc mendandum Monasticum Anglic. 2. 2. p. 137 *Es omnia animalia aduentitia fugitia, Gallice Wishe*, etc. Legendum enim *Weif*. Et pag. 63. *Vna cum mineris, Wevis, illonnis, et stallagiis*, etc. *Ius autem weyvi* dicitur dominus feudi habere, cui pecora vaga inuenta in eo feodo, et a nullo reclamata aut Terra competunt, in Fleta lib. 1. c. 47. §. 1. Quod interdum a Reibus concessum Monasteriis legitur, ut apud Ingulfum p. 875. *nam omni illo, quod appellatur solia, facia, sol, et them, insanthef, Weif, et stray*, etc. *WAYVIARE*, elinquare, pro derelicto habere, Gall. *Abandonner*. Bractonus lib. 2. ap. 7. §. 4. *Feoffatus bene poteris Wayviare feodum suum, cum hoc sit de commodum sui feoffatoris, et ad proprium incommodum suum. Wayare feodum*, apud eundem lib. 2. 35. §. 12. *Wayware*, infra eod. §. in Fleta lib. 3. c. 10. §. 3. c. 12. 2. Idem Bractonus lib. 3. tract. 2. 11. §. 2. ait, *foeminam vslagari non posse, quia non est sub Lege, insaughe Anglice, scilicet in franco legio, sine decenna, sicut masculus et annorum et ulterius; Wayviari non posse, et pro derelicta haberi, non pro feloniam aliquam fugam fecerit, se caperit. In eo autem differt Waygatio a Wayvio, quod si viri feugasci vslagati capiuntur, vel se addiderint, eorum vita et mors sit manu Regis, femina autem pro derelicta habeatur. WAYVIARE*, eodem intellectu, in Charta ann. 109. apud Rymer. to. 19. p. 243. *vslagata, Waniata*, etc. *Casalla Waniata et straiata*, in alia ibid. p. 788.

Hinc emendanda Charta an. 1526. apud eundem to. 14. p. 165. *Nec non casalla vslagatarum et Wawatarum et casalla qualitercumque confiscata. Leg. Waynatarum. WEYVIARI*, etiam dicitur femina, quæ si in iudicium appellatur, non comparet; rum quippe pro derelicta habetur. Nam femina proprie vslagari non potest, quis in nullius Decena debet contineri, quo casu *Weynium* vslagario aequipollet quoad poenam. *Vslagatus et Weynata*, capita gerunt lupina, quæ ab omnibus impune poterunt amputari; merito enim sine Lege perire debent, qui secundum Legem viuere recusant. Haec Fleta lib. 1. c. 27. §. 12. 13. Adde Rastallum verbo *Waine*.

WAYIA, genus ponderis apud Anglos, quibus 12. *Wayiae charram* conficiuntur: et 2. *Wayiae* lanae faciunt unum *saccum* lanae. Vide Fletam lib. 2. c. 12 §. 2. V. *Saccus* 2. et *Waga*. *WAYNUM*, hordei species, Gall. *Vain*, Stat. Ms. eccl. Tullens.

WAYVIVM, WAYWARE. V. Wayf. WAZO, celpes, Gall. *Ganon*. Veteres Chartæ apud Vghellum to. 3. pag. 49. 61. 415. *Legitimum facio vestituram per culicellam, festatam nodatam, wantonem, et Wasonem terræ, seu ramum arboris me ea inde foris expuli, et verpini, et absestium faci*. Alia vide in v. *Inaestitura* *WASO*, *WASSO*, eadem notione. Charta inter Probat. to. 3. Gall. Christ. novæ edit. col. 330. *Præfatam decimam vendidit et per ramum et Wasonem verpini* Adde Acta SS. Bened. sæc. 5. pag. 769. Charta an. 1107. apud Calmet. inter Probat. to. 1. Hist. Lothar. col. 524. *Insuper per culicellam, festucam nodatam, wantonem et Wasonem terræ, atque ramum arboris, jam dictæ ecclesiæ legitimum facio concessionem et inaestituram. On dois lui liver terre et Wason*.

WEDBEDRIPA, pactum seu conventio dominum inter et tenentem de falcandis pratis, metendis messibus, etc. V. in *Bederipes*.

WEDE, pro *Waisda*, Glastum. *Summarius de Wede* 1. ob in Teloneo S. Bertini. V. *Quadrinum*.

Nan 2

† W 2

† **WEDIA**, aquarium, a Belg. *Wed.* Comput. Mf. a. 1475.

WEDREDO. Pactus Legis Salicae tit. 76. §. 1. *Et qui admallatur, si eo venerit, tunc qui eum admallant, si causa minor fuerit, aut minus, quam 35. solidi componatur, debet ibi sexus Wedrado jurare, etc.* Vbi Wendelinus: Compositum est a *Weder*, quod sonat vicissim, contra, juxta, et *Eide*, quod est iurandum, ut sit reciprocum iuramentum, etc.

WEGORF, WEGORANIT. V. Oberos.

WEGSTVA, Tributum ab itinerantibus ad reparandas vias exsolutum, apud Germanos, ex *Weg*, via, et *Stener*, pensitatio. Ita B. Rhennus lib. 2. Rer. Germ. p. 171. V. *Transitus*.

WEIDTALA, vastatio, inuasio, ac praesertim ea quae in agris fit; *Wieden* Belgis est euellere. V. *Tala* 1. et *Talare*. Consuetud. Furnenses ex Tabul. Audomar. Quicumque fur cum pronuntia captus fuerit debet in vierfara adduci, et ibi debet audire allegationes, id est sala et *Weidsala* per manum ipsius qui eum cepit et quatuor bonorum virorum.

WEIF, WEIFE. V. in *Wayf*.

WEKKM. Charta Edwardi I. Reg. Angl. ann. 1283. apud Rymer. to. 2. pag. 238. *Concessimus Iohanni de Britannia libertatem honoris Richemondiae cum omnibus ad libertatem illam pertinentibus, ut in visu franciplegii, wayniis, Wekkis, et omnibus aliis libertatibus consimilibus.* Legendum videtur *Wrekhis*. V. *Wreckum*.

WEMMINGE. Leges Henrici I. Regis Angliae c. 33. *In iusto quoque iudicio contridici poteris Wemmange maiori et sapientiori, praesertim si in redditione fueris aduocatum.* Adde cap. 64. 67. Somnerus in Glossario Anglo-Saxonico *wem*, *wemme*, labe, macula, menda, vitium. Hinc autem *Wemminga*, alias *W'enunga* in Legibus Henrici I. id est causae, vel sententiae frustratio appellationis remedio; vel, si placet, vitii, erroris, falsitatis, et iniustitiae decreti, vel sententiae per inferiorem iudicem in prima, ut vocant, instantia

laetae, coram iudice superiori factio, et iudicii abrogatio. V. *judicium*.

WENDVS, praecinctus terrae aut plura iuga in se continens, et bultatio, circuitus, a *prico* *Wend*, i. meare, atque hec *Wend* *Wendun*, quod est *Wend* conuertere. *Rentale Regalis* *rit de Wy* p. 31. *Tres sunt videlicet Downewend, Chumet et Brounsforwend, et in quolibet do sunt 10. iuga; et si in Wendis sunt 30. iuga, quae iuga et dimidium sunt in Wy.* Infra: *Quilibet Wendus facit aueragia semper de tribus septem in tres, etc.*

WENVNGA. V. *Wemmunge*.

WEPONA, Anglis *Wapen*, quod solum apud Latinos, V. Cowell. lib. 4. Instit. c. 47.

WERA. (1) Specula, ut in Litterae Henrici VII. Reg. Angl. 1509. apud Rymer. to. 13. *Pardonarius . . . nobis . . . contra formam seu effectum tatorum, actuum sine ordine pro ripariis, . . . Weri an factis, aedificatis, etc.* (2) vox Saxonica, *were*, homines, teres hominis, seu capis et tio, voce *Geh*, subiuncti. *Pretium* sonat. *Pretium* autem seu *Wera*, in Legibus lae c. 17. Canuti Regis, et Henrici Regum Angl. ut supra docetur voce *Pretium*. *Pretium* redemptio, in Legibus Edw. Confess. c. 12. *Forisfactura* c. 36. Quippe Saxones, et Anglos, quomodo iam apud alias nationes Septentrionales, ut ex Legibus antiquis patet, forisfacta irrogata ab eis niebantur multa, pro hominibus facta fuerat, aestimatione, et dignitate et naturae cuiusque esset aestimatio; nobilis enim *Thaint*, aestimatio fuit 30. *lae* *lan* centum solidorum, ut in Legibus vernaculis Will. Norw. Leges Henrici I. c. 12. *Ex his quaedam emendantur centum dis, quaedam Wera, quaedam*

scdam non possunt emendari, etc.

Werae adeo crebra est mentio Legibus antiquis Anglorum, ut eruacaneum sit locos adducere.

ENA WERA, solida. Leges Henrici I. c. 70. *Si praegnans occiditur, et puer in ea vivat, uterque na Wera reddatur.* Infra: *Si ins occidat vel occidatur, sine nomenas, sine non habens, plena Wera rectorur.* *DIMIDIA WERA*, in legibus ejusdem Henrici I. c. 51. 75. in Legibus Vernaculis Will. I. c. 13. *demiwere. Wera dux*, in Legibus Edw. Confess. c. . *Dimidium Weregeldum*, in Spelo Saxonico lib. 3. art. 48. §. 1. *edia recompenfa*, in Wichbild agdeburg. art. 17. §. 6. *WERAE FACTIO*. Leges Inae Regis cap. . *Omni homini liceat firmationem Werae factionem negare, si possit velis.* Vbi Somnerus emendat *erae factionem affirmare* ex Saxo-ca edit. *Onsacou, affirmare.* Praerea *factionem* pro *fractionem* repetit, ut *Werae factio*, sit *faidae*, initiationum scilicet propinqui mei isceptio pro ratione capitis aestimationis, nampe ut eatenus pro eo respondeam, et causam ejus praestem. *eges Inae Regis* apud Spelmanum: *Qui Weresactionis, id est, omicidii fueris accusatus, etc.*

REDIF, pro *Weif*. V. *Wayf*.

REFACCIO. V. in *Wera* 2.

REGELDUM, vel *WEREGILDUM*, idem quod *Wera*, verae, seu retii hominis solutio, id enim geld onat; proinde idem quod *Wera*. Capitulare 3. an. 813. c. 6. *Si quis comes in suo Comitatu occisus fuerit, n tres Weregildos, sicut sua natiuitas est, componere facit.* Adde c. 7. *eginhardus* Epist. 18. *Dno serui de illa Hedabasho . . . fugerunt ad linina BB. Christi Martyrum Marcelini et Petri, pro eo, quod frater eorum quandam socium suum occidisset; rogantes, ut eis liceat solvere illum Weregeldum pro fratre suo, et ut ei membra perdonentur.* Charta Henrici Claudi Imp. apud Browerum lib. 3. Antiq. Fuldent. c. 15. *Si autem obi-*

quis occiditur, vel vulneratur, auctor homicidii, vulneris, oberrationis, Weregeldum illi Ecclesiae, cuius homo est occisus vel truncatus, restituit. *WARGILDA*, in Capitulis Caroli M. pro partibus Saxoniae an. 797. editis ab Holstenio c. 4. *WERGELDUM*. Charta an. 1095. apud Calmet. to. 1. Hist. Lothar. inter Probat. col. 501. *Item approbaverimus, ut si quis de familia ecclesiae occisus fuerit, si pretium ejus, quod Weregeldum vulgari locutione vocant, etc.* *WERGELT*, in Regiam Majest. lib. 3. c. 19. Acta Iosephi III. Episc. Frising. apud Meichelbec. to. 1. Hist. ejusd. Eccl. p. 54. *Et sciat se alienam innasisse et iudice terreno solutus, ut mos est, suum Wergelt.* *WIRGILDUM*, in Charta Henrici III. Imper. apud Marten. to. 1. Anecd. col. 434. *Si ecclesiae homo interfectus fueris, et abbas aut villicus ejus ab homicida Wirgildum exigere poteris, totum sui juris erit.* *WIRGILDUM*. Verus Charta apud Catellum in Comitib. Tolosan. p. 15a. *WIRGILDUM*. Conc. Berghamst. an. 697. can. 9. apud Godefridum Herman. Clavis ecclesiast. discipl. pag. 448. *WIDRIGILD*. Papias: *Widrigild, i. secundum quod appetitus fueris.* *Decretio Childeberti Regis* cap. 10. *Suum Widrigildum omnino componas.* *GVIDRIGILD*, eodem notione. Capitulare Arechisi Princ. Beneventani c. 13. de viduis, quae sub Monasticae vitae praetextu ad lasciviam prolabantur: *Si stupri crimine detectae fuerint, componas Gvidrigild suum in Palatium, Princeps videlicet ejusdem temporis cum ipso Gvidrigild, rebusque propriis retrudas eas in monasterium.* Postremis his vocibus aliunde etymon accersit Wendelinus: *Wedrigildum* enim dictum purat a Teutonico *Weber*, i. contra, vicissim, juxta, et *Gelt*, i. aestimatio, pecunia; ita ut *Wedregeldum* sit aestimatio, qua caput alicujus, vel res quaecumque taxetur. Sed videtur potius a *Weregildum* detortas arbitrari. *QVIDRIGILD*, semel et iterum in Legibus Ludouici Augusti apud Murator. to. 1. part. 2.

p. 129. col. 1. et 2. *Weregeldum* et *Wdrigildum* distinguit Eccardus in Notis ad Leg. Salicam p. 97. illud hominis pretium significat, hoc quamlibet compositionem seu quodcumque, quo alia res compensatur. Recte quidem, si vocum originationes consulas: et in usu promiscue utramque vocem usurpatam fuisse docent superius allata.

WERELADA, ad verbum, *Lex were*; quo loco *Lex* idem valet quod *purgatio*. Est igitur *Werelada*, purgatio per tot sacramentales, quot requirit hominis sese a crimine purgantis pretium vel aestimatio, seu dignitas. Quippe pro modo cuiusque aestimationis sacramentalium numerus exigebatur. Qui pluris enim aestimabatur, majori compurgatorum numero sese expurgebat, quam qui minoris censebatur. Vnde in Legibus Henrici I. c. 64. *Thayni et Presbyteri de quacunque compellatione capitali vel communi plane jurare dicuntur, congruo numero consecratorum, et qualitate parium suorum vetentis. Quia Thayni iurandum contra omnes iurandum sex villanorum.* Ita in Speculo Saxónico l. 1. art. 2. §. 3. *Testimonium praekonis vice stat duorum, ubi testimonium septem virarum agitur, id est, ubi septem testibus probanda venit causa.* Eadem *Lex* Henrici c. 12. *Homicidium vera solvatur, vel Werelada negetur.* Cap. 46. *Si quis de homicidio accusatur, et idem se purgare velit secundum natam suam, perneget, quae est Werelada.* Cap. 75. *Et si placitum in accusatione sit, Werelada sicut ipsa dominus natus est, abnegabis.* Cap. 116. *Si quis ministrum altaris occidat, volaga sit erga Deum et homines, nisi digna satisfactione poeniteat, et parentibus illius iuste componat, vel Werelada perneget, etc.*

WERENDARE, defendere. V. in *Warrantis*.

WEREIMENA, Minister, a Saxon. *were*, homo, et *semian*, minister, idem qui *Thornus*. V. in hac voce. Hist. MS. Monast. Beccensis p. 342. *Dederunt Beccensi coenobio unum tornatorem in foresta de Conchis et*

pastuagium de dominici portum unam fabricam apud Fortum, et apud Acligmeam unum hortiolum . . . et in Anglia magnam licentiam.

WERGELDUM, **WERGILT**, et *Weregeldum*.

WERILADA, vt *Werelada*. V. B. **WERPIRE**, abdicare. V. in *Guero*. **WERPLANDIUM**, terra derelicta, inculta, a Saxon. *werpan*, deferre et *land*, terra. Charta Baldui Flandr. Comit. an. 1197. apud Racoem to. 2. p. 1321. col. 1. *Quae mensuras, partim duntaxat, partim Werplandi mei apud Gruniga ad retia deprecanda.*

WERRA, **WERRARE**, **WERRINVS**. V. supra in *Guero*. **WERVAGIUM**, **WHARVAGIUM**, Charta Henrici III. Reg. Angli. Monastico Angli. tom. 1. p. 4. *Cum saka et sokna, sal et theum, insungeneches, et cum omnibus consuetudinibus, legibus, et libertatibus suis, et Wernagio suo bladi distrande, et suis quicquid de pizar querchs, etc.* Alia Henrici V. ibidem p. 976. *Quietam de mardo panagio, passagio, lesagio, chiminagio, anderagio, Wharagio et raltagio, etc.* Lexendum fere *Wionagium*. V. in *Guida*.

WESDIA, glastum, Picardis *Wes* Polyptychus Fiscann. an. 1257. de ecclesio S. Petri de Vancro *quod paronius, et percipit quatuor partes garbarum Wesdiao.* De adepti Stephani est similiter paronius percipit quatuor partes garbarum et Wesdiaram. V. *Wardia*. **WESDUM**, eadem notione. Superius *Wesdorum* in terris bladi crescentium responsum, in Hist. Monast. Beccensis p. 384. V. *Wesdum*.

WESFELDINGI, Normannorum puli sic dicti, ex ea forte *Dum* regione, quam *Wesfeldum* vocant Annales Francor. an. 1111. *Chronicon Ademari Cabrensis* 843. *Nannetis civitas a Wesfeldingis capitur.* *Chronica alia* *Wesfeldingis*. V. to. 2. Biblioth. Lobei p. 293. 324.

TRVM. Vetus Scriptor: *In tantis igitur diebus illis religio illa creuit, ut illi de Cistercio forent nizam Monachorum exercitium, flusorum speculum, desiderium Westrum. gendum Oestrum, stimulus, aculis.*

TSAXENELEGA. V. *Lex Westxonum.*

TVA. Charta Edwardi II. Reg. angl. an. 1316. apud Rymer. tom. p. 550. *Et quod in consuetudine, ite vocatur Westua, recipienda, pro a vacca, vel quinque solidi solvuntur, sit in electione balliuorum nostrorum vaccam quam tenentes optulerint, et quinque solidos recipere.* Vide in *estira* 1.

YF, WEYVVM. V. *Wayf.*

A KFA, litrus ubi merces vaent et permutantur, a Germ. *Berfft*, in Leg. Ethelredi Reg. cap. Spelman.

ARVAGIVM. V. *Wernagium.*

ARE, eodem sensu atque *Wirpire*, imittere possessionem rei alicujus. *Guerpire.* Charta Hugonis Episc. Autiss. ann. 1148. ex Tabul. S. Germani Autiss. *Quaedam etiam terra rat apud Linerolias quam idem ipse terius calumpniabatur. Hanc quoque B. Germano sicut Milo major ejusdem illae prius Wianerat, ac postmodum Petrus ejus filius in perpetuum guerravit.*

CHA, filia, ut videtur. Charta apud Th. Blount in *Nomolex.* Anglic. Ego Isabella Comitissa Penbr. pro salute animae meae . . . dedi Deo et abbathiae de Nasseleg. totam *Wicham* juxta praedictam abbathiam, etc. Hinc

ICHARIA, WICHARISCA, f. servitii genus quod praestant vassalli in filia dominica. Codex censualis Irminonis Abbat. Sangerm. fol. 85. vo. *Carropera* quantum ei iubetur, pullos 111. ona xv. arat ad hibernaticum perticas 1111. ad tramesum 11. ad tertium annum *Wicharia.* Ibid. p. 46. *Faciunt curruadas quantumcumque necesse fuerit, et quando non arant, faciunt tres dies manopera; et faciunt omni anno inter totas tres*

decanias carrum 1. ad Wichariscam, si eis injungitur.

WICHTERTHILA. Leges Henrici I. Regis Angl. c. 24. *Nemo de cessione nemoris inoperati jure cogitur respondere per Wichterthilam, nisi domino suo, vel captus in eo.* Infra ex iisdem Legibus c. 23. *Withercila.* Vide ibi.

WICLEFISTAE, haeretici qui Iohannem Wiclefum natione Anglum patrem agnoscunt, cujus notissimos errores damnavit Concilium Constantiense. Consule ejusdem Concilii Historiam auctore Lensang.

† **WIDA.** (1) Idem quod *Guida*, praestatio pro transitu securo, Germ. *Gelcit.* Murat. t. 4. Antiq. Ital. p. 220. (2) *Salix*, Germ. *Weide*, in Gloss. Ratisbon.

WIDERBORA, Papias, libera per *garathinx.* Est autem *garathinx*, donum, eidem Scriptori. Lex Longob. lib. 2. tit. 1. §. 8. 9. *Liberam thingare, et sic facere liberam quod est Widerboram.* Vbi Edictum Rotharis Regis tit. 89. §. 2. habet *Wridibora.* Vossius *Widerboran*, renarum interpretatur, ex *wider*, iterum, *boran*, natus; quod libertate donatus, quodammodo renascatur. Vide *Garathinx.*

WIDERDONVM. Tabularium Casauriense anno Imp. Caroli C. 2. *Quia tu, Dom. Romane Abbas, dedisti mihi Fulchrado pro memorata convenientia Widerdonum, caballum unum, et argentum solidos centum.* Vox ibrida, *Widar* Teuton. pro, et donum, munus: qua voce significatur id quod pro consensu praestito concedi solet.

WIDRIGILD, WIDRIGILDVM, V. *Weregildum.*

WIENAGIVM. V. in *Guida.*

† **WIERENTARR,** saluum et tutum praestare, Gall. *Garantir.* Ch. a. 1100. V. *Warantus.*

WIFA, GVIFA, GVIFFA, signum, quod praedio, possessioni, vel aedi, cujus possessionem quis adit, vel quam auctoritate judicis sibi vendicat, apponit. Lex Bajwar. tit. 9. cap. 10. *Qui signum, quod propter defensionem ponitur, aut iter excindendum, vel pascendam, vel campum*

Nnn 4

defen-

defendendum, vel amplificandum, secundum morem antiquum, quod signum *Wifam* vocamus, abstuleris, vel injuste recideris, componas, etc. Lex Longob. lib. 3. tit. 3 §. 6. Quod si denuo rebelles vel contradictores esse voluerint, et super ipsam *Wifam* sua auctoritate praesumpserint introire, etc. Vbi quidam legunt *hiufam*. RATHERIUS Veron. Episc. lib. 4. Praeloq. apud Marten. to. 9. Ampl. Collect. col. 890. *Wiffam* etiam quoddam vocant signum, quod qui regali habueris dono, et alicujus inuasu alicui subiacueris damno, vindice defenditur gladio. GVIFA, GVIFFA, eadem notione. Statuta Venetorum an. 1242. lib. 3. c. 34. Nulla inuestitio valeat, nisi duo testes et ministerialis fuerint praesentes . . . quando *Guiffam* imposueris Reparari, etc. Hinc GVIFFARE, Titulum et signum apponere. Lex Longob. lib. 1. tit. 17. §. 3. Si quis sua auctoritate terram alienam sine publico jussu *Guiffaueris*, dicendo, quod sua debeat esse, et postea non potueris probare, quod sua sis, etc. Editio Heroldi habet *Gernfaueris*, pag. 254. Glossae vet. ad illa verba rubricae Cod. Ut nemo priuat. . . Vela regia suspendas; quod vulgo Longobardico more *Guiphare* dicitur, apud nos *saisire*, lingua vulgari *Eygen*. WIFARE, in eadem Lege lib. 3. tit. 3. §. 6. Si iterum consensuatores existans, tunc per publicam auctoritatem domus vel casae eorum *Wifentur*, etc. Germanis, ut est apud Lindenbrogium, *Wip*, est signum, quod rei venali affigitur, ut vino hedera.

† WIGANIATIO, i. q. pignoratio, cautio, pignus, ap. Murat. t. 2. Antiq. Ital. p. 980.

WIGARIA, jurisdictio viarum. V. in *Viarum*.

WILDFANGIATUS, jus et facultas, ex privilegio Electoratu Palatino competens, retinendi homines alterius domini, ita ut a propriis dominis repeti non possint; idem quod apud Gallos *Atractus* dicitur. Vide in hac voce num. 2. Consule Imhof Novit. Imperii lib. 2. p. 70. edit. an. 1699. Theoph. Maierum Crusian.

Tract. de jure venandi cap. 16. p. 351. et Schilterum in Glossario Totton. voce *Wils*.

WILLANI, vt *Villani*, in Leg. Henrici I. Reg. Angl. cap. 30.

WILHELMENSES. V. *Guillemenses*, in *Moneta Baronum*.

WILLELMI, WILLELMIANI, WILLELMICI, WILLELMINI, Monetae Germanicae species, de quibus pluribus Schlegel. de nummis Gothanis pag. 82. 83. 84. 85. et 107. *Grossi Wilhelmi* cum capite *haden* percussus an. 1439. vel 1440. dicti etiam *Grossi barbati*, quod accipit illud Iudaicum promissa verbum primum esset barba, ibid. pag. 71. 81. 116. et 154.

WILPIRE, dimittere. V. *Gaepra* WIMPLA, peplum. V. *Guimp*.

WINAGIVM, vt mox *Winnagium*. Locus est supra in *Guida*.

WINATICVM, praestatio quae termino exsoluitur pro securo tractu. Tabular. S. Remigii Remensis: monachi per loca ubi *Winnaticum* roaticum requiritur ducerint, ubi viris qui super hoc negotium constituti sunt, extorquesur. Vide in *Guida*.

† WINDALVM, tolleno, Gall. *Wendal*, in Comput. a. 1367. V. not. WINDASIVM, instrumentum ligneum quo in exonerandis doliis vinctum rudentem circa illud obvolvunt, ab Anglico *Wind*, versare, volvere. Gall. *Tourner*: idem, ut videtur quod Nautis *Windlass* dicitur, quo anchoras sustollunt; unde *Windassum* fortassis legendum est. V. Skinneri Etymolog. Chartul. S. Vindregel. tom. 1. pag. 998. *Construxerunt . . . descarkagium sexaginta libellorum vel aliorum suis instrumentis scilicet caablis et Windasso tantum*.

WINEGIATOR, iudex viarum, qui itinerantium securitati interibat: atque adeo *Winnagii* exar. V. *Guida*. Charta Thomae Dec. Codiciac. ann. 1218. *Mercatores habebunt cheminum quale solent habere et transitum liberum sicut habere solent et justificabuntur sententia per Winegiatores praedicti domini mei*.

WINE

NERICIA. V. supra *Vinericia*.
NILEODES. Capitula Caroli M. e Diuerlis reb. ann. 789. cap. 3. *de monasteriis minus, ubi n. n. n. es sine regula sedent, volumus, ut . . . earum claustra sint bene firata, et nullatenus Winileodes scribere, vel mittere praesumant.* Videntur esse epistolae amatoriae, Gallis *les poulets*, voce conficta ex Saxo-nico *wine*, dilectus, charus, et *Leo-lis*; et *Lenden*, homo; quod eae dilectis scribantur, vel ab hac voce vulgo inciperent, *Dilecte*, et *Dilecta*. V. *Lendes*.

INKINGA. Monasticum Anglic. tom. 1. pag. 592. *Et dedi eis totas Winkingas in boschis et planis.*

INOAGIVM. Chron. Bonae Spei p. 181. Nulli *pdagia*, *Winoagia* et *voagia*, quae pro hiis a saecularibus exiguntur soluere teneamini. Leg. *Wionagium*. V. in *Guida*.

IPIRE, dimittere. V. *Guerpire*.

IRDIRA. Capitulare 3. ann. 813. cap. 24. *De quicquid in casa furauerit, in Wirdira solidos septem.* De *uarnione*, i. in *Wirdira* solidos septem. Infra: *De porcis et vernecibus et animalibus iuuenibus et de capris tertiam partem, quantum uales in Wirdira.* Adde c. 25. Codex Nauarraeus habet *murders*. Hic vero sumitur forte pro *Weregeldum*.

VIREGILDVM, ut *Weregeldum*. V. ibi.

VIRPIRE, **WIRPITIO**, dimittere, deferere, dimissio. V. in *Guerpire*.

WISCARDVS. V. *Guischardus*.

WISTA, mensura agraria, ex Saxo-nico *wiste*, dimidia hida, seu dimidium carrucatus terrae. Monasticum Anglicanum tom. 1. pag. 313. *Octo virgatae (el. virgae) unam hidam faciunt; Wista vero quatuor virgatis constat.* Chronicon MS. Monasterii de Bellb: *In Perlea est una Wista in dominio; ista enim 48. acris constat.* Ibidem: *Pretium maxime solenne unius Wistae est 3. solidi.*

WITA, multa, *Amerciamantum*; vox Saxon. *wite*, quae idem sonat. Leges Inae Regis c. 3. *Et dominus (Irui) emendes 30. solidos ad Witam.* Cap. 27. *Vel emendat 36. so-*

lidis Witae, i. forisfacturae emendationi. Occurrit non semel in Legibus Henrici I. Regis Angliae, ubi crebro junguntur *Wera*, *manbota*, et *Wita*; ita ut *Wera*, quae est pretium hominis, agnatis, *Manbotas*, Domino, *Wita*, parti laesae extolui dicantur, in cap. 79. 87. etc. **WITA PLENA**, eadem quae *Regis*, et 20. mancarum, quae 50. solidos constituunt, fuisse dicitur, in Legibus Henrici I. Regis Angl. c. 11 35. et 79. cum Episcoporum et Comitum, decem mancarum esset, Thanorum vel Baronum quinque. Eadem Leges c. 40. *Si Pundbreche, i. infra-*
tura parci fiat in Curia Regis, plena Wita sit, alibi quinque mancae. Cap. 51. *Tertia vice plena Wita sit* ita cap. 66. 71. Eadem et plenae forisfacturae nomine donatur in Legibus Edw. Confess. c. 35. *Et omnis sit venatione sua dignus in nemore, in campo, in dominio suo, et abstineat omnis homo et venariis Regis, ubi-*
cunque pacem eis habere voluerit, super plenam Witam, id est, forisfacturam. In Legibus vero Willelmi Northi c. 64. *Regis forisfactura*; in Legibus ejusd. Henrici c. 64. *Capitalis* eadem nuncupatur V. *Bannum Regis*, et *Bannum plenum*, in *Bannum* 2. **SECUNDVM WITAM**, **WIRARE**, est pro modo multae interrogandae pro crimine, tot adhibere testes, quot criminis qualitas requirit. Leges Inae Regis cap. 63. *In res secundum Witam, quod nec furti cop-*
scius vel coadjutor fueris in eo, vel emendes 36. solidi. Witae, i. est foris-
facturae emendationi. V. *Werclada*. Ab hac porro voce formatae et composuae complusculae aliae, de quibus agimus suis locis, *Blodwita*, *Finswita*, *Legerwita*, *Ferdwita*, *Chilwita*, *Harwita*, *Heingwita*, *Fliswita*, *Leirwita*, etc. Ex praedictis licet colligere quid sit **WITTA** apud Anastasium in Stephano VI. PP. In supradicta venerabili basilica cum idem sanctissimus Papa omnium vitiorum fortissimus extirpator, malam consuetudinem inuenires, ut Presbyteri, qui ibidem quotidie Domino sacrificium offerebant, omni anno unam *Wistam*

consuetudinem darent, etc. vbi Baroni-
nus an. 890. n. 7. perperam in *W-*
ham emendar. Codex edictus habet
multam, recte.

† WITELLVS, dimidia pars quarta-
lis, vnde WITELLATA, modus
agri *Witellum* seimentis continens,
Gallo-Belg. *Wisel* et *Wuelee*. Ch.
Ms. a. 1291.

WITHERCILA. Leges Henrici I. Re-
gis Angl. cap. 23. *Nemo enim de*
caesione nemoris inoperati jure cogitur
respondere per Wisherculam, nisi do-
mino suo, vel captus in eo. Vbi
Somnerus restituit *Wiser - tishlam*,
i. e. recriminationem contrariam,
vel aduersam accusationem ex Saxon.
Wiser, contra, et *tishla*, accusatio.
V. *Wischerthila*.

WITHERNAMIVM. Liber Anglic.
inscriptus *Justice of peace* p. 145.
De plures replegiando ou le plus ave-
ra. Vide *Withernamium* Britton. in
Leg. Angl. p. 54. v. *Es les bestes*
soient clos dedans meson, ou dedans
parkes, ou si eles soient choses hors
del Counte, ou se le Bailife autre di-
sturbance troue, tantost face prendre
des bestes le desorceur a la double vaive
come Withernam. Idem quod infra
Wythernamium.

WITHINGI, Piratae, Danis. Adam
Bremensis cap. 213. *Ipsi enim pira-*
tae, quos illi Wishingos appellant,
nostri Ascomannos, Regi Danico tri-
butum solvunt, ut liceat eis praedam
exercere a barbaris, qui circa hoc ma-
re plurimi abundans. V. *Ascomanni*,
Vargi, *Viccingi* et *Warengangi*.

WITISCALCL V. infra *Witescalchi*.

WITRAGIVM. V. supra in *Vinera-*
gium.

WITREPERA, quadriuium apud Lon-
gobardos, ut videtur. Chron. S.
Sophiae Beneuent. pag. 637. *In*
quarta manu tradidimus, qui se per
nostram iussionem in Witrepera, in
galida, et gisil constituit una cum filia
sua. Vbi de ritu manumittendi Lon-
gobardis vsitato. Eadem formula le-
gitur in Lege Longobard. lib. 2. tit.
35. §. 1. *Es ipse quartus ducat eum*
in quadrium, et thingat in wadia,
et gisiles ibi sint. Vide in *Manumisso*,
col. 250.

WITTA, ut *Wita*. V. in hac vox.
WITTEMON. Lex Burgund. tit. 1.

Puella quae marito traditur, pater
et fratres non habens, nisi pater
et sorores, de Wittemon tertium po-
tem patrinus accipiat, et aliter
siam sorores sibi nonerint viden-
dum. Adde §. 2. tit. 26. §. 2.
Addit. 1. ejusdem Legis tit. 1.
Gloss. Lar. Theotisc. *Dor, Wita*.
Saxonibus *wituma*, *weotoma*, i.
weotuma, *dos*, *weotumam*, *dotu*, quod
coram testibus (Saxon. *weotum*, id
witum) facta sit, inquit Spelmanus.

WITTESCALCHI, ministri, i.
praefecti ad irrogandas multas, de-
deno in Titul. honor. pag. 261. tit.
1. edit. vel, ut Spelmanus, *Wit-*
stri Regii, qui iussa Regia ex-
bantur, et multas a iudice de-
exigebant, ex Saxon. *witze*, *minister*
et *scalc*, minister. Lex Burgund.
tit. 76. de *Witescalchis*: *Cum*
nostrorum querela processu, quod a
qui in populo nostro ejusmodi pa-
sumptionibus abstantur, ut pater
nostros, qui iudicia exequerentur, a-
busque multam iubemus exigere, a
§. 3. Mulieres quoque si Witscal-
nosros contempserint, ad solvenda
multae tenebuntur.

WITWORD, vox Saxonica, ut
word, responsa prudentum, Sacer-
ro, Leges Ethelredi Reg. apud Ve-
netyngum editae §. 3. *Es Lank-*
gram, et domini domum, quod pe-
rectum habeat dari, et lacum a
Witword, gewisneffa, hoc ita per-
neat, ut nullus euerat.

WLADARIUS, villicus, qui bladam
domini curam habet. Statuta Poli-
niae p. 520. de inculpato villico
per ipsius dominum: *Praeterea cum*
Dominus suum Wladarium, aut in-
tra alium familiarem pro aliquibus re-
bus, aut injuriis monerit queratur
tunc ipse Wladarius aut famili-
domino suo non deferendo jurame-
ntum, teneatur se cum sex testibus re-
purgare. Vide *Bladarius*. VLADA-
RIVS, eadem notione, apud Longo-
num in Vita B. Kingae tom. 5. lib.
pag. 739. *Petri Graconiensis Episcopi*
Sax.

undeciensis Vladartus Ioannes Czuzisk.

GALITER, pro Vulgariter, in litteris Caroli V. Reg. Franc. an. 1368. to. 5. Ordinatur, pag. 151. V. *Vulgaliter*.

PIRE, dimittere. V. *Guerpire*.

CVS. Vita S. Columbanii c. 15. *tegumenta manuum, quae Galli H'v'ns vocant*. Sed legendum indubie *Vantos*. Vide in hac voce.

ARECH, ut *Wreckum*, V. ibi.

DAN, Deus a populis Septentrionalibus cultus, quem rei militari praesse credebant. Vide Paulum Varnefrid. de Gest. Langob. lib. 1. ap. 9. Adamum Bremensem, Saxoem Grammat. lib. 6. et quae Linsbrogius annotat ad Varnefridum, Jossius lib. 1. de Idololatria cap. 7. Ilaus Wormius in Monumentis Danicis lib. 1. c. 4. et alii passim. Ab eo etiam Regum suorum originem epetebant Angli, ut Auctor est Malnesbur lib. 1. de Gestis Angli. vocantur, apud Ionam in Vita S. Columbanii saec. 2. Bened. p. 26. *Ibi iuvit Deo suo Vodano, quem Mercurium vocant alii se velle litare*. Anonymus ibidem in Notis a Mabillonio audatus: *Qui apud eos Vocant vocatur; Latini autem Martem illum appellant. wothem, Mercurius, Somnero. WODENIS DIES*, Feria 6. Anglis, Vodano Deo sacra. Oedericus Vitalis lib. 7. pag. 639. *De quo Woden ortus est, a quo Angli feriam 6. Wodenis diem nuncupant*. Ita etiam Willel. Malmesbur. de Gest. Regum Anglor. lib. 1. c. 1. et Matthaeus Westmonast. pag. 155. 1. edit.

ODEGELDVM, census vel tributum, quod ratione nemorum in forestis colligitur, a *Wood*, silva, et *Gilt*, vectigal, tributum. V. *Gildum*. Monasticum Anglicanum tom. 2. p. 827. *De omnibus Geldis, et Daneldis, et Wodegeldis, etc.* V. Edward. Cokum ad Littleton. sect. 378.

ODESPECHES. Monasticum Anglican. tom. 1. p. 722. *Et americanae proprietorum hominum tenentium et servientium suorum, nos et haeredes*

sen assignatas nostras tangentia in curiis nostris, hundredis, shiris, halemotis, et Wodespeches, infra burgum et extra, etc. Legendum forte *Wodespleches*, a *Wood*, silva, et *Espechna*. Vide in hac voce.

WOGIMOTINZA. Charta an. 1158. apud Ludewig. to. 6. Reliq. MSS. p. 236. *Sed liberi sint ab omni gravamine et a Wogimotinza, qui census ducti dicuntur*.

WOODWARDVS, vox Angli. Silvarius, Viridarius, Saltuarius, proprie silvae custos, Forestarius. Charta scripta sub Edw. I. apud Prynp. tom. 3. Liberrat. Angl. pag. 1233. *Constabularius de Winderfor mittitur omnibus modis compellere Woodwardos nostros de manerio de Weregane ad praestandum fidelitatis sacramentum de venatione Domini Regis fideliter conservanda, etc.* Vetus Inquisitio apud W. Dugdalem in Antiquit. Warwici p. 615. *Et solebant inter eos habere dimidiam partem feodi Woodwardi de venatione capti*. **WOODWARDIA** seu **WODEWARDIA**, silvarum custodia, in Charta Edw. III. Reg. Angl. laudata in *Reglarium*.

WORPIRE, Possessionem rei alicujus dimittere. Charta an. 1125. apud Miraeum to. 2. p. 117. *Worpinis proprio et totius curiae meae iudicio, nihil sibi juris in his quae donaverat reliquit*. V. *Guerpire*.

WOSTINIA, i. q. *Wastina*. V. in *Wastum*. Charta Caroli Boni Comitis Flandriae an. 1119. apud Miraeum tom. 1. pag. 680. *Condonavi duas partes decimae, id est, duas garbas totius solitudinis seu deserti, quod Tentonice vocatur nrfanc vel Wostinia*.

WRECKVM, inquit Bracton. lib. 3. tract. de Corona cap. 2. §. 5. *dici poteris, quasi derelictum, ut si quid navis lenandae causa a nave projectum fuerit ab aliquo, sine animo retinendi, vel repetendi. Id proprie dici poteris Wreckum, cum res projecta habita sit pro derelicta. . . . Item magis proprie dici poteris Wreckum, si navis frangatur, et de qua nullus vivus*

gians euaserit, et maxime si dominus rerum submersus fuerit. *Wreccum maris*, inter iura Regia describit Bracton. lib. 2. cap. 24. §. 1. lib. 3. tract. de Corona cap. 2. §. 4. 5. et ad solum Regem pertinere sit, quidquid ex naufragiis ad litus appellit, nisi quis de *Wrecko* habendo speciali gaudeat privilegio; cuiusmodi exempla aliquot profert Monasticum Anglic. to. 1. p. 21. 237. 920. etc. Varie autem vox haec scribitur: *Wreccum*, et *Wreckum* locis laudatis. *Wrec*, in Monastico Angl. to. 1. p. 21. (Vide Ejectus.) *Wreckum* et *Wreck*, in Statutis Alexandri II. Regis Scotiae c. 25. *Werech*, in veteri, Consuetud. Norman. *Verisum*, in Charta Ludouici Regis Franc. anno 1315. pro Normannis, et in Iurib. et Consuetudinib. Norman. cap. 17. *Woarech*, in 1. Regesto Parlamenti Parisiensis fol. 126. vo. *Varesdum*, in Litteris Ioannae Reginae Castellae an. 1257. tom. 4. Hist. Harcur. p. 1654. *Verefc*, in Charta Philippi V. Reg. Franc. an. 1319. *Decima . . . totius ejestini*, quod in illis finibus dicitur *Verefc*. *Warec*, in Charta an. 1181. ex Tabul. Eccl. Dolensis: *Iurati dixerunt quod totum le Whrec et magni pisces, . . . sunt de dominio Archiepiscopi*. *Verecum*, in Tabul. Monast. SS. Trinit. Cadom. *Wretcum*, in Charta Edwardi II. Reg. Angl. apud Rymer. tom. 3. pag. 2. Erymon vulgo arcessitur a Saxonico *Wraec*, i. desertum, abdicatum, seu, ut Somnerus habet, *Exilium*.

WRIDINORA. V. in *Widibura*.

WROTESOLLA. V. *Throctola*.

WVLITIVA. V. in *Valenna*.

WVLTATICVS. V. *Valtaticum*.

WYKA, Praedium rusticum, vel vilula, Angl. *Wick*. Monast. Angl. to. 2. pag. 154. *Es totum Wykam cum hominibus, etc.*

WYKETIVM, portula, oblioter Anglis et Belgis *Wiches*, Gallis *Guiches*. Willel. Thorn. anno 1332. *Es cum venisset ad portam Ecclesie praedictae per quam compertum ipsum transire ad Ecclesiam, murem clausum, ita quod non per ingressus ad eandem, nisi per unum paruum Wyketum. Utitur rursus infra.*

WYLISCVS. Leges Inae cap. Duodecim membrae cernisae H. 30. klusres. Vbi Spelmanus *h. kliscae*, vertit *potentioris*, *h. tenuioris*. V. eundem Spelmanum in *Blitres*.

WYTA, vt supra *Wiza*, Mulda. Locus est in *Deneveldum*, col. 712.

WYTELATA, V. in *Wistlas*.

WYTHERNAMIVM, Repressalia, pignoris captio, Saxon. *Wyther-nam*, ex *Wyther*, contra, aduersus, et nam, captio. Fleta lib. 2. c. 4. §. 10. *Si castella capias seruens legibus de auctis illius in daplam, nomine Withernamii, etc.* Vide supra *Wisternamium*.

X.

Σ. (1) LITERA numeralis, quae decem sonat. Vnde versus:

*X. duplex decem numero tibi das
resinendos.*

Seu ut habet Vgurio:

*Duplex X. solito decem jam more
putatur.*

Eidem literae si recta linea superaddatur, decem millia significat. (2) X. inquit Notkerus Balbulus opusc. *Quid singulae literae significant in super-scriptione consilinae: Quatuor Latina verba per se inchoet, tamen expectare expetit. V. A.* (3) X. pro Ch. Inscriptio nummi Ludouici Pii Imper. KRISTIANA RELIGIO. *Decanus Christianisatis, in Charta an. 1221. apud Perardum. Secundinus Episcop. in Hymno Alphabetico in S. Patricio: XRS. illum sibi elegit in terris vicarium, etc.* Ioan. de Ianua: *Christus, quia Graecum est, per X scribendum est Christus. Sed quia figura X. repraesentat Ch, jam multi Latini scribunt Christus, per Ch. V. infra Xpianus.* (4) X. versibus praefigere solent veteres Critici, ut ex antiquis Scholiastis cognoscere est, cum κατὰ ξένου vocisque insolentiam indicare volunt. Vide Casaubon. in notis ad Laert. et ejusdem animaduersiones in Athenaeum lib. 6. cap. 8. (5) X. interdum pro S, vel Sc. ut videre est infra in Xancio, Xantus, Xeus et Xire.

ABATENSES, Haeretici Valdensium asseclae et sectarii. V. Sabasari.

TACHIA. Tabular. Gellonense an. 1097. *Raimundus de Nans. . . . vasticum omnem et Tachiam, quam in hominibus et feminis, vel in honore . . . habes, tradit S. Saluatori Gellonensi. Leg. fortassis Tachiam. V. Tasca.*

† XAINTVRA, cingulum, a Gall. Ceinture, in Ch. a. 1397.

XAMITVM, Pannus holotericus. Vide Exametum.

† XAMPLVM, i. q. Exemplum 2, ager recens proficissus, in Ch. a. 1198.

XANCCIO, pro Sanctio, Constitutio poena vallata, in Vocabulario Iohann. Erlebachensis.

XANTVS, pro Sanctus. Commodianus Instr. 35.

*Xanta Dei lex est quae mortuos
vivere docet.*

XAPHARDVM, Tabulatum, ferale pegma, Gall. Echafaut. Adrianus de Veteri - busco de Reb. Leod. apud Marten. tom. 4. Ampl. Collect. col. 1214. *Requisierunt ab officiali Leodiensi eum condemnari, et ad manus vitlici tradi. Quod factum est, et factio Xaphardo in medio Mosae, ab vicum tinctorum, decollatus est. Ibidem col. 1308. Fecerunt fieri vnum Xaphardum quadrum et altum ad decapitandum homines, ut omnes possent videre. Occurrit rursus col. 1311. et 1321.*

XEMPLARE. Charta an. 781. apud Ioan. Petrum Puricellum in Monumentis Ambrosianae Basilicae Mediolan. p. 13. *Us acceptes ipse vorfus pro ista donatione a Theoperto Cellerario S. Ambrosii camixiam vnam, et brogarum par vnum, valentia solido vno, Xemplare vnum, valens tremesibus duobus.*

XAMVS, Imperfectus, non plenarius, pro Sempus. V. in hac voce.

XENIVM, Praestatio muneris vici Testamentum S. Remigii Remensis Archiepisc. *Incolae loci illius multiplicibus Xenis grauati, etc.* Capitula Caroli M. lib. 1. cap. 146. *Us nullus Presbyter ad introitum Ecclesiae Xenia donet. Id est, pro facultate Institutionis ad Ecclesiam. Concilium Nannetense cap. 16. Us si quilibet Presbyterorum defunctus fuerit, vicinus Presbyter apud secularem seniore non nulla precatione, vel aliquo Xenio Ecclesiam illam obtineat, etc.* Concilium Trosleianum an. 909 c. 6. *Xenis ac pastis vel poraneridis seu caballorum saginationibus Presbyteros affligunt. V. Exenium, Donum 2. Visitatio, et Dissertat. 4. ad Iovinellam pag. 154. XENIA, ae, eadem notione, in Chron. Farf. apud Murator. to. 2. part. 2. col. 542. Es aliam petiam ibi ad quartam et operam vnam et Xeniam vnam. XENIVM, quidquid alicui in subsidium conceditur.*

dirur. Charta an. 993. apud Miraeum to. 1. p. 147. col. 1. *Quatenus benedictione et licentia venerandi abbatis, sacerdos ibidem Deo psalmodyae et Missarum celebraturus sacrificia, his Xenis adjutus, pro ereptione animarum nostrarum exoret libentius.*

XENODOCHARIVS, XENODOCHARIA, in Gemma, pro Xenodochii praefecto, praefectaue. *Xenodochiarins*, eadem notione in Gloss. MSS. apud Vossium lib. 3. de Vitiis serm. cap. 56. V. infra *Xenodochus*.

XENODOCHIVM. (1) *Id est, Locus venerabilis in quo peregrini suscipiuntur*, in lib. 2. Capitul. c. 29. Occurrit passim. (2) *Monasterium*. Vita S. Eugendi to. 1. lan. p. 54. *Destructis namque mansionum aediculis, uno cunctos secum Xenodochio quiescere fecit.*

XENODOCHVS, Xenodochii Praefectus, apud Gregorium M. I. Epist. 9. lib. 3. Epist. 24. V. *Xenodocharius*.

XENODOXIA, vana gloria, a Graeco *κενοδοξία*. Vita S. Iohannis Valentin. Episc. apud Marten. to. 3. Anecd. col. 1697. *Pauperes ad prandium coram se respiciebat, multos latenter vitans Xenodoxiam, indumentis operiebat.*

XENODOZIOIVM, diminut. a *Xenodochium*. Acta S. Arnulfi Episc. Egenorum etiam et maxime leproso-rum misertus. *is Xenodozielum condidit iuxta cellulam, ipsique quacvis solatia, etiam usque ad viliora sese obsequia demittens, vir beatus impendit.* Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Xenodozielum, petis hospital.*

XENOSTORIVM. Durandus lib. 1. Ration. cap. 5. num. 1. *Loca humanae necessitati deputata sunt Xenodochium, Xenostorium, quod idem est, etc.* Vox, ni fallor, ibrida, ex Gr. *ξένος*, et *stare* Lat. ubi peregrini stant. **XENOTROPHIVM**, eadem notione, quia ibi nutriuntur peregrini, in Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Lieux honorables, c'est assavoir hospital où convergent pelerins.* Hinc **XENOTROFITA**, in iisdem Glossis, *Hospitaleur de pelerins.*

XERAMPINVS, pro *Xerampelinus*, ex Gr. *Ξερμπίνος*, color inter coccu-

rum et auricem medius. Scholae Iuuenalis Sat. 6. quasi vitis &c. est apud Scaligerum Exercit. 335 Cardanum. Errant enim Grammatici recentiores, qui *xerampelas* veteres et quasi desiccatis interponuntur, propterea forte quod in Iuuenalis *Xerampelinus* veteris erit eadem Sat. Papias de Vitis *Xerampelinae* dicuntur veteres et praesiccae. Gloss. Lat. Gall. Sangerm. *Xeropellina, pel ou essemme melle Xeropellinus, ziel, sec, desché.* Adelmannus Scholasticus in Rydman

Xerapelinus ornatus cum pueris iugeribus

Praeful durus denegat.

Martenius tom. 4. Anecd. col. 12 edidit:

Xerapelinus ornatus cum pueris iugeribus, &c.

Vbi codex Gemblacensis: *Xerapinae vestes dicuntur veteres et praesiccae, pampinenu habentes colorem et ponuntur hoc loco pro quibusdam antiquis vestibus. Χεραινοδες Ξερμπίνος τῷ χερμπί, apud Codicem de Orig. p. 51. edit. Meursii, & eadem in Ατρεβατικαί. Χερμπίνος vero, et xerampininus, occurrunt Notis Tyron. pag. 159.*

XERGA, vox Hispanica, Panous fortis colatus, Gall. *Serge*. V. *Sargina*. Synodus Limae ann. 1582. Conc. Hisp. to. 4. p. 249. *Vestem utantur nigra (Eremisae.) Quod si paupertatis causa viliori panno velint, quem Hispanice vocamus Xerza, poterunt facile nigro colore inficere.*

XEROMYRRA. Sedulius in Hymno de Christo:

*Xeromyrrham post Sabbatum
Quaedam vehabatur corpori,
Quas allocutus Angelus,
Pium, sepulchro non regi.*

Expressit illud Euangelii: *Es venter, utINGERENT IESUM.* An hoc vntio ex liquidis, an vero ex siccis constiterit, incertum. Ac siquidem ex siccis, *Xeromyra*, pro *Xeromyrrham*, si id pateretur ratio carminis, legendum censerem, licet *Ξερμύρα*, occurrat mentio apud Medicos.

c prae caeteris apud Alexandrum
rassianum lib. 11. cap. vlr. extremo.
Est autem *ἡγεμυον*, Aetio lib. 6.
nguentum siccis omnibus et in pul-
verem reductis constans. Gloss. Lat.
Gall. Sangerm. *Xeromitum*, *sec otu-*
nement. Vide Gorreum in Definit.
Medic. et Cellarium in notis ad Se-
ulium pag. 110. Ingeniosa omnino
est veroque simillima correctio Fabri
n Thesauro ad hanc vocem, ubi re-
cibendum censet Xpo myrrham, id
est, 'Christo myrrham', ex antiqua
tribendi nomen Christi ratione, ut
x superius dictis animaduertere est;
ddit pro corpori emendandum com-
naries ex Alcuino et tres Marias desi-
gnari. Haec fusius dicta, videfis lo-
o citato.

ROPHAGIA, Gr. *ἡγεφαια*, Ari-
lus victus, arida comestio. Gloss.
Lat. Gall. Sangerm. *Xerofagia*, *set-*
he comestion. Haec cum athletic
d robur corporis, tum Christianis
d viuendi sobrietatem et castimo-
niam in vsu fuit. Terrull. de Ieiuniis
cap. 1. *Arguant nos quod . . . Xer-*
rophagias obseruemus, siccantes cibum
ab omni carne, et omni iurulentia;
et vuidioribus quibusque pomis. Idem
cap. vlt. *Saginentur pugiles et pythae*
Olympici: illis ambitio corporis com-
petit, quibus et vires necessariae, et ta-
men illi quoque Xerophagiis innalescunt.

XVS, pro Sexus, in Charta Hen-
rici I. Imper. an. 1014. apud Mura-
or. delle Antic. Estensi pag. 111.

A, vestis species, († vox Hispanica,
eadem atque Chia.) Concil. Tarra-
con. an. 1591. inter Hispan. to. 4. p.
515. *Exceptis canonicis cathedralium*
ecclesiarum, . . . nullus clericus in sa-
cris ordinibus constitutus vel beneficia-
ius deferat sericum cuiuscunque qua-
litas, neque vestes superiores de ca-
melloto, neque Xias de casatamo.

LIVVM, Xyli bontbix, Gall. Cotton.
Statuta Auenion. rubr. 28. art. 1. p.
100. *Statuimus quod candelae fiant ex*
bono feno, et illarum elickinium fit
ex bono Xilino seu bombaci, poena vi-
ginti solidorum Turonensium et perdi-
tionis candelarum.

XIRE, scire. Iudicium ann.
ter Probat. to. 1. Hist. Occi.
125. *Quia nos jam dixi esse.*
et bene in veritate notum l
et vidimus, etc.

XISTVS, Tribunal, pulpitum.
Dionysii Mediol. episc. to.
p. 46. *Cumque de Arianorum*
quaedam improbe loqui voluiss
vi quae illi saenissime agerent,
gna patres, et Germinius;
bunal conscendens resideret;
ferentes religiosi viri, a Xi
desicientes abstraxerunt cum
et ita ecclesia sunt eiekti.

XIVS. Lèges Palat. Iacobi II. R
joric. inter Acta SS. to. 3.

XLVIII. *Summe laudabile atque*
nec non caritati consonum iur
or de iis quae in mensa nostra
fectione tam nobis quam alijs i
sedentibus apponuntur, parte
mis nostris Xis Christi pau
immo ipsi a quo omnia recipi
buamus. Ita expresse scriptu
nent Bollandistae, qui vim voc
rant, nisi sit idem quod patr

XOCA, Xocca, vestis genus
Socca 1. Ricobaldi Ferrar. Hi
apud Murator. to. 9. col. 128
gines in domibus patrum su
pignolato, quae appellatur *fi*
et paludamento linteo quod a
Xoccam, erant consentae.

XRIANVS, Crestien. Xristus, (†
Gloss. Lat. Gall. Sangerman.
apud Madox in Formul. An
244. *Ricardo Episcopo Cnstr*
omnibus praelatis ecclesiae, ei
bus hominibus suis, et omnibu.
mis Iohannes de Stusewill salute
scribendum cum e Graeco. V

XVNCIA, vinctum, adeps, Gal
doux. Statuta Montis Regal. fi
Item, *pro quolibet rubo olei*
candellarum, seu et salacii X
solutus den. octo.

XYSTARCHES, a Gr. *ἄγος*
Praefes certaminis seu xysti. 1
ad Mart. cap. 3. *Bonum agone*
turi estis, in quo agonothete.
viuus est: Xystarches Spiritus,

Y.

Y. (1) LITERA numeralis, quae 150. denotat. Unde versus:

*Angolicus centum quinquaginta
facitque character.*

Ita Vgutio, et Notae numerorum antiquae. At Baronius versum sequentem habet:

*Y. dat centenos et quinquaginta
novenos.*

Id est, 159. Eidem literae si recta linea superaddatur, 150. millia significat. (2) Y, instat signi Crucis infernum fortasse est in Monogrammati regis, et ab Episcopis in suis subscriptionibus usurpatum. V. Maill. Diplom. lib. 2. cap. 10. num. 13.

YBENUS, ligni species, Ebenus, Gall. *Ebene*. Inveniar. S. Capellae Paris. ann. 1363. ex Bibl. Reg. Item *vnus baculus de Ybenus ornatus argento esmailatus armis Franciae et Burgondiae*, . . . pro officio cantoris dictae S. Capellae.

YBERNAGIVM, vt supra *Hybernagium*. Vide in hac voce.

YBURPANANSECA, furtum viruli vel arietis, vel quantum quis supra dorsum suum poterit portare de cibo, in Regiam Majestatem lib. 4. c. 16. Vocis origo Skenseo ignota: quem vide praeterea lib. de Verbor. significat. Spelmannus vero ait, compositam ex y, pro *te*, praenomen, *Byryn*, *onas*, et *seca*, *saccus*, quasi dicas *onerum saccus*. V. *Byrthinsac*.

YCHONIA, imago, Gr. *εἰκὼν*. Necrolog. B. M. de Argentolio fol. 56.

YCONOMVS, pro *Oeconomus*. Vitae Abbatum S. Albini: *In Ecclesia illa Rex Offa vices agens Yconomi et Cassodis specialis, etc. Alexius pincerna et Yconomus D. Adriani summi Pontificis*, in Charta ann. 1158. **YCONOMIS**, eodem intellectu. Charta Henrici Comit. Blesensis apud Marten. tom. 1. Ampliff. Collect. col. 622. *Sive per Yconomen suum decreuerint, etc.* **YCHONOMVS**, in Charta Stephani Episc. Tor-

nac. ann. 1197. apud Mirum n. p. 1202. col. 1.

YDIOTA, stolidus. *Alicuius mente et factum penitus Ydiotum*, r. l. teris an. 1353. ex Regesto 12. Christophylacii Reg. Ch. 61.

† **YDONEVM**, praestatio quous, Ch. a. 1292. V. *Idoneum*.

YDONEVS, pro *Idoneus*, in Charta an. 1204. ex Tabul. Episc. Paris. fol. ciii.

YDRIA, pro *Hydria*, mensura semel et iterum apud Haefz n. Germ. sacrae p. 276.

† **YDRIATA**, quantum *Ydria* continetur. Ch. a. 1355.

YEMS, pro *Hiems*, apud Madoc mul. Angl. p. 139. *Yemle* in Charta apud Blount in Naxico Anglicano.

† **YERACA**, hiera, composita medicae species, apud Pez. Anecd. part. 2. p. 21.

YEROPHAGIA, male pro *Xerophagia*, in Consuetud. MSS. Chartae ex Tabul. B. M. Deauratae Tolos.

† **YFFANTARIVS**, erro, qui inter res alienos abducit, in Lib. Montis-Oliui a. 1312.

YGVMINVS, pro *Hegamenus*, *Ymeros*, Abbas. Vitae Thiorfridi Abbas Epternacensis Florib. epitaphius Sanctorum in prooemio libri 1. eod. lib. c. 6. et 12.

† **YLLA**, insula, Gall. *Isle*, in Charta 1295.

† **YMACHINATIVS** qui vices alterius in rebus gerendis implet, suppeditius, in Litt. remiss. a. 1364.

YMAGINACIO, cogitatio. Elucid. in Vita Henrici V. Reg. Angl. c. 3. p. 91.

YMAGINATOR, phrygio, *Broder*, recensetur in Catalogo Sodalitatis M. Deauratae Tolos.

YMAGINATVRA, imago acupuncta. Inveniar. Eccl. Nouiom. an. 1311. *Vna cappa de Cardinali de Limpsi panni aurei cum orfrefris de broder et Ymaginaturis Apostolorum, operum auro et serico.*

YMA

ATHINATIO, mendose pro *Institutione*, declaratio. *Ad iussu seu machinationem*, in Litteris an. 1364. x Regesto 98. Chartophylacii Reg. Th. 4.

BERNAGIVM, vt supra *Hybernacum*. Charta Petri Episc. Meld. an. 1226. ex Chartul. ejusdem Eccles. *Habebis autem capellanus, pro victu et vestitu suo et clerici sui de bonis istae domus duos modios bladi Ymernagii rationabilis*. Occurrit rursum in Charta an. 1229. Locus est a *Grenerium*.

IVS. (1) Comparat. ab Imus, in Chron. Iohan. Wetherhamstedii pag. 65. *Dum transisset sabbatum sine ieiunio anni istius, descendissetque ad Imus et Ymuis, etc.* (2) † ossilis. Terra *Ymia*, Cadmia, in Ch. a. 1281.

IMIZARE, a Gr. ἱμίζειν, Laudare, praedicare, hymnos cantare. Ontificale antiquissimum: *Perniciens* (Rex consecrandus) *ad ecclesiam prosterne se coram altare et immineat Te Deum laudamus, Te Dominum confitemur, finemus: quo immizato erigatur de solo, etc.* Dudo de Ducibus Normannorum:

Ymnizante melos psallere voce queas.

7. *Hymnizare in Hymnus.*

IMODIA, canticum. Bibl. Heilsbr. pag. 63.

Sis Iesu laus, et gloria sit Virgini Mariae

Quod completum est carmen huius Ymnodiae.

8. *Hymnodia.*

IMNARE, liber hymnos continens, pud Will. Thorn. pag. 1935.

IMNVS, pro *Hymnus*, apud Elmham. in Vita Henrici V. Reg. Angl. ap. 124. p. 321. *Laudum Ymnos incinis.*

INDARDVS, Autissiodorensibus *Inard*, Instrumentum quo naues aderso flumine nauigant: vnde *Ynardus* nuncupatur quidquid ea ratione exsoluitur, Codex censuarius v. VI.

Episcopat. Autiss. ann. circ. 1290. *Ynardus et aqua circa XIIXX lib. Ynardus S. Mariani circa XVI. lib. V. Indardus.*

YNOLATVS, Statuta Vercell. lib. 5. fol. 123. vo. *Item quod fiant singulis sex mensibus duo libri Ynolati pro parte pusterne et parte versonis, qui vocentur Idemoriale.*

YNSPVRVS, pro Impurus, nothus. Locus est supra in *Vostardus*.

† **YOPA**, vestimenti genus, Germ. *Jope*, ap. Ludew. to. II. Reliq. p. 637.

YPAPANTI, Festum Purificationis Beatae Mariae, V. supra *Hypapanti*.

YPATVS, Gr. ὑπατος. V. *Hypatus*.

YPERPA, locus vel praedium a maiori dependens, vt videtur. Descriptio bonorum domini de Eska ex Tabular. Audomar. *In territorio et dominio villae de Eska et aliarum Ypeparum circumiacentium . . . Diuiditur namque tota terra de Eska et de suis antedictis Ypepis, etc.*

YPERLICIVS, Vox Graeca vim comparatiui habens a lyricus. Elmham. in Vita Henrici V. Regis Angl. c. 12. p. 23. *Vbi totidem tubarum tumultuosus strepitus partes aethereas sonituroso rugitu reboare cogebas, citharaedorumque Yperlica melodia, etc.*

YPERPERATA, **YPERPERVS**. Vide *Hyperperum*.

YPERVS, vt *Hyperperum*, Moneta Imperatorum Byzantinorum aurea. Bern. Thesaurarius de acquisitione T. S. apud Mator to. 7. col. 777. *Insit solum in palatio deferri, et Baldinum in eo sedentem, Yperis aureis usque ad verricem cooperiri siue circumdari.*

YPOCAMISIVM, vestimentum quod subtus camisium est. Vide *Hypocamisiu*.

YPOCARE, pro *Yporhecare*, Obligare, oppignerae. Charta an. 1308. in Hist. Tull. p. 470. *Spontanee confessus est se iam datum Ypocasse et pignora se venerabili patri et DD. Conrado tunc Episcopo Tulensi . . . medietatem villae de Vannis.*

000

YPO-

ΥΡΟΚΟΛΑΚΙΟΝ, vox ibrida, locus ubi soleis ferreis equorum pedes muniuntur. V. supra *Hippocoercium*.

† ΥΡΟΚΡΑΣΙΟΝ, vnum submissum, Gall. *Hypocras*, in Ch. a. 1440.

ΥΡΟΔΕΚΑΝΟΣ, Subdecanus. Erlanus *Ypodecanus* subscribit Chartam Theorolonis Archiepisc. Turon. an. 943. apud Marten. tom. I. Anecd. col. 74.

ΥΡΟΔΡΟΜΟΝ, ΥΡΟΔΡΟΜΟΣ. Vide *Hypodromum*, et *Spidromum*.

ΥΡΟΓΑΥΒΙΝ, ΥΡΟΓΑΥΟΣ, Navis. *Ἰππῆγος*, Papiae, *Navis*, in qua equos vehere solitum est. Glossar. Saxon. Aelfrici: *Yrogavus*, *Horfa scip*, i. ad verbum, equi navis. Sommerus *Hippagus*, vel *Hippago* restituit. V. *Huissarium*.

ΥΡΟΠΑΝΤΟΝ, pro *Ypanti*, in Charta Paschalis II. PP. an. 1104. inter Instrum. tom. I. Gall. Christ. nouae edit. p. 66. et in Charta Alexandri III. PP. apud Rocchum Pirum in Sicilia sacra pag. 28. V. *Ypanti*.

† ΥΡΟΡΙΑ, aggregatio nigri sanguinis ex percussura, in Gloss. ad Alex. Iatrofoph.

ΥΡΟΤΕΚΑ, ΥΡΟΤΗΚΑ, oppignatio, obligatio, apud Rymer. to. 2. p. 303. Charta ann. 1282. apud Lobinell. to. 3. Hist. Paris. p. 272. col. 2. *Obligaueris titulo specialis Ypothecae*. Alia an. 1477. ex Tabul. B. M. de Bono nuntio Rotomag. *Sub suorum omnium et singulorum Ypotheca et obligatione bonorum mobilium et immobilium*. ΥΡΟΤΕΚΑΡΙΑ, fundus oppigneratus, Gall. *Hypothecaire*. Charta an. 1195. apud Cencium inter Cens. Eccl. Rom. *Quodcumque itaque jus et quancumque actionem personalem et in rem siue Ypotecariam aduersus Romanam ecclesiam, etc.* Hinc ΥΡΟΤΕΚΑΡΕ, ΥΡΟΤΗΚΑΡΕ, oppignerare, Gall. *Hypotequer*, apud Rymer. loco laudato, Marten. to. 7. Ampl. Collect. col. 1111. et Lobinell. to. 5. Hist. Paris. p. 655. V. *Hypothecare*.

ΥΡΟΤΗΚΑΡΙΟΣ, pro *Apothecarius*. Vide in hac voce. Computus ab an. 1333. ad an. 1336. to. 2. Hist. Dalph. p. 283.

ΥΡΟΤΗΤΙΚΕ, iure ypothecae oppignationis. Charta an. 12. ex Tabul. Episc. Paris. fol. 10. *Eidem Episcopo Ypothecae specialiter obligauit*. Alia an. 1200. Tabul. S. Crispini in Caves. *qua summa x. lib. Ypothecauit ganis dimidium modium bladi malis*.

ΥΡΟΒΙΚΑΡΙΟΣ, ΥΡΟΒΙΚΑΡΙΟΣ, Subvicarius, qui Vicari vice. V. in *Vicarius*.

ΥΡΕΙΣΙΡΕΜΕΤΑ, ex Gr. *Ἰππῆγος*, alitronans. Epitaphium scentii, qui obiit an. 1010. apud ronium an. 996. n. 11.

Dic roge, dic lacrimis clausula.

Parce tuo famulo I. meta pte.

ΥΡΕΥΣ, pro Hircus. Statuti MSS. art. 37. *Ex pro quibus et porca, oue seu canem, capra den. 11. den.*

ΥΡΕΝΕΥΣ, pacificus, Gr. *ἡσυχῆς*. Acta S. Frederici to. 4. lib. 1. *Episcopum opores esse irrequiem, sobrium, . . . doctorem, neum, non violentum, etc.*

ΥΡΑΡΝΟΔΟΡΙ, ostium tertium, qua Teutonica seu verum. G. ex Vita S. Eugendi to. 1. lib. 50. col. 1.

ΥΡΕΒΕΡΝΟΣ. Vide supra *Ybern*.

ΥΡΕΜΒΡΥΝΟΣ, panni speciei. V. *Isembrus*.

ΥΡΕΝΓΡΙΝΙ, populi quidam, quibus in Hist. Viconensis Mart. apud Marten. to. 6. Ampl. Collect. col. 303. *Sic Spiritus sanctus in visa existit debriatus* (Agas Abbas) *ut merueris poen in Yfengrinos et Flamentinos, vel fapedes in partibus Hollandiae et Flandriae, quam vnum minimum attentare quibat, fuit sine Comes, aut Baro reformare in Isengrinas*.

ΥΡΕΙΣΙΟΣ, Salmo. Vita S. Kenig. to. 1. Ian. p. 820. *Nautio can ad ripam fluminis Chyd festinare cepit, et piscem primo extraxit, licet Yficius, qui et Salmo dicitur ad se reportare*. Codex MS. Rom.

apud Spelman. In capite autem Quadragesima, octo fratribus Yficios, etc.

YSMIRALLVS, Smaragdus, in Ch. a. 1314.

YNACA, nauigii species, scapha, Gall. *Esneche*; idem quod Naca 1. V. in hac voce. Statuta Massil. lib. 4. c. 1. Puniatur inde saliter quod pro nunc qualibet, et Ysneca, vel coeca compellatur dare communi Massiliae poenam arburio rectoris, vel consulum Massiliae.

YOLVS, parua insula, Gall. *Isol*. Charta ann. 1258. ex Tabul. S. Victoris Massil. De meridie de dicto verdono descendit usque ad Ysolum, et de Ysulo in verdono.

YOPVM, Asperforium, Gall. *Gonpillon*. V. *Ferratum* et *Hyfopus*.

YOTONVM, vt Ysopum, mendose, vt suspicor, scriptum in Inuentario ann. 1341. ex Tabul. S. Victoris Massil. Item feriatum unum cum Ysotono.

† YSPIA, explorator, YSPIARE, explorare, Germ. *spähen*. Comput. a. 1362.

† YSSARTVM, YSSARTARE, à q. *Exartus*, *Exartare*, V. ibidem.

† YSSEMBRVNVS, panni species, in Ch. a. 1237. V. *Isembrannus*.

YSTORIATVS, intextus figuris, ornatus, Gall. *Historié*. Inuentar. an. 1416. ex eod. Tabul. Cum duobus reticulis desuper Ystoriatis . . . Item

duas postes modicas Ystoriatis natiuitatis Domini et Veronissae. V. *Historiatis*.

YSTRAICVS, funestus. Isidorus Pacensis Episcopus, in Chron. aera 780. Sed quia nequaquam eam ignorat omnis Hispania, ideo illa minime recensiti tam Ystraica bella ista decrevit historia, quia iam in alia Epitoma qualiter cuncta extiterunt gesta patenter et paginaliter mouent nostro stylo conscripta. Ex Lat. forte *Oestraicus*.

YSTRIO, Leno, vt videtur. Statuta Astens. collat. 11. c. 8. fol. 27. vo. Ystrio, vel publicus leuator, vel publica meretrix. V. *Historiones*.

YVCA, plantae seu radicis species in America. Nemo vel Hispanus vel Indus . . . faciat azna ex sora cum mistura Yucae, in Synodo Limensi ann. 1585. inter Conc. Hispan. to. 4. p. 426. Occurrit rursum p. 761.

YVERNAGIVM. V. *Hybernagium*.

YYESIA, f. Caecus paterni animi affectus in filium, a Gr. *ύιος*, filius. Hugonis Metelli Epist. 54. to. 2. Monument. sacr. Antiquit. pag. 411. Nescis prorsus quid sit Yyesia, vir es discretionis, homo est pacis, nihil inmaniter, nihil inhumaniter agis.

YZANES, inter supellestem lecti recenseretur, in Charta Hispanica aerae 1060. apud Ant. de Yopez in Chron. Ordia. S. Bened. to. 5. p. 435. *Literius* 3. *Yzanes* 2. etc.

Z.

Z. (1) LITERA numeralis, quae 2000. efficit. Vnde versus:

*Ultima Z. canens suum bis mille
tenebis.*

Seu ut habet Vgurio:

*Ultima Z. quae canis suum bis
mille tenere.*

Eidem litterae, si recta linea superaddatur, bis milles mille significat.

(2) Z. pro X. crebro. *Zenia*, pro *Xenia*: *Zenodochium*, pro *Xenodochium*, in Gloss. Aelfrici p. 62. 79.

ZA. Charta Italica ann. 1154. apud Puricellum in Ambrosiana Basilica pag. 711 12. *Et hoc fuit ab undecim annis in Za, et a mense in la.* Infra: *Et hoc fuit a 40. annis in Za, et a 25. in la.* Vulgare Italicum: Galli dicunt en ça.

ZABA, ZAVA, Lorica. Gloss. Arabico Lat. *Lorica, Zaba.* Papias: *Zaba, munimentum in praetio virorum fortium.* Iulianus Antecessor cap. 3. 4. *Zabas, sine loricas.* Lexicon Gr. MS. Reg. cod. 2062. *Ζάβα, τὸ λoricιον. Ζαβαρίον, ἐν αὐτῇ Ζάβα.* Quod vero *ζαβαρίον* dicitur, *θῆμα* et *θηκάριον τῶν ζαβῶν* sunt Leoni in Tacit. cap. 6. §. 22. ubi ex corio bubulo esse iubentur *Zaburum* vero non semel meminit idem Leo ibidem c. 6. §. 23. **ZAVA**, idem quod *Zaba*. Lex Wisigoth. lib. 9. tit. 2. §. 9. *Parsem aliquam Zanis vel loriciis munisam.* Est igitur *zana* idem quod *perpunctum*, seu *gambasium*. V. in his vocibus. **SABEA**, vel **SABEVM**, pro *Zaba*. Capitula Herardi Archiep. Turon. c. 113. *Clerici . . . si armis, sagis, vel Sabeis usi fuerint, deponantur.* **ZABATVS.** Papias: *Cristatus, galeatus. i. Zabatus.* Alibi: *Zabatus, cristatus, galeatus.* Vbi *zabam* pro *galea* aut *caside* videretur usurpasse: nisi per *galeam* intelligat *loricam cucullatam*, quae et corpus et caput regebat, ut legit Meursius in Gloss.

† **ZABATERIVS**, pro *Sabaterius*, calceorum sutor, in Stat. Ant. 1243.

ZABERNA. Papias: *Zaberna, ubi vestes ponantur, aut quilibet ab Zaberna, arca, vel armarium.* Gloss. MSS. *Zaberna, vestiarium.* Tabul. Eccl. Audomar. Praeign. *existencia in superiori parte domus seu Zabernae magnae exitus thesauri. In prima et superiori parte mediae seu secundae Zabernae sunt marine, . . . in tertio parte secundae Zabernae, etc.* Mirac. S. Vrici saec. 5. Bened. p. 468. *habet etiam quascunq; Zabernas et calceos, et non inuenis.* Hariulfus Chron. Centul. c. 23. de Capa qua erat corpus S. Vigoris Ep. Bajoc. *Hospitem exoras, ut Zabnam, quae sanctis ossibus erat custodia diligentissima atque fidelissima tractandae.* Et mox: *Acceptam Zabernam Bernardus tali locum eam nititur, quem latrones ante possent.* Infra: *Arca appellatur, quiri citius habes, cujus est Zabernam fortassis hoc loco usurpavit Hariulfus pro taberna, seu arca aut capsula, ex tabulis ligones compacta. Tabernae enim auctor Isidoro lib. 15. c. 2. dicitur, quod a sabulis ligneis essent confectae.* Vnde infra in voce *Zabyra*. **TABERNA**, eodem significatu. Drogo in Tractat. S. Leuinae ro. 5. Iulii p. 617.

ZAROLATICVS, ZABOLICVS, ZABVLITICVS. V. mox in *Zabulus*.

ZABVLVM, Sabulum, arena. Charta Henrici VII. Reg. Angl. an. 1469 apud Rymer. ro. 12. p. 714. *In quod in velleribus lanarum inter petras, finium, Zabulum, arena, pilos minime patens aut inueniatur.* **ZABVLINVS CAMPVs**, arctus, in Inquisitione an. 1196. apud Cencium inter Censum Eccles. Romanae.

ZABVLVS, Diabolus. Sic autem Dorice atque appellari. Dorica quoque lingua *ζαβάλλευ*, idem est quod

βαλλειν; vt *ζακορος*, idem quod *καρος*. Aliter tamen censet Possius in notis ad orat. Nicetae in SS. chael. et Gabriel. p. 60. Papias: *bulus*, est *Satanas*, quod Latine ac aduersarius, vel transgressor. Ossa vet. *Zabulus*, *Satanas*, *conarius*. Glossae aliae MSS. *Zabulus*, *tan*. Phoeadius Aginensis in ist. contra Arianos: *Cibum desideris cum tentaretur a Zabolo*. *Zatica subtilitas*, *Zabolicum virus*, ud eundem. Utuntur passim *Ves*, vt et aliquot aevi inferioris riptores. *ZABOLATICVS*, *Dialicus*. Epist. encyclica apud Mart. to. 1. Ampl. Collect. col. 354. *plurimae similes miseriae, iustissime Zabolae conam, perpetratae*. ut. *ZABULITICVS*, eadem noone. Vita S. Guthlaci tom. 2. pril. pag. 42. *Ille vero Zabulisticum ministerium despiciens, etc.* *LYRA*. Abdias Babylonius lib. 4. ist. Apostol. p. 46. *Ed hand mora lectis libris magicis, Zabyras pleis ad Apostolum attulis, ceruicibus is et discipulorum impositas, et coeis eas ignibus coram eo comburere. ed Iacobus prohibuit, ne forte odor icendii, inquit, vexet incautos. Apende Zabyris lapides, et plumbum, t mitte in mare. Vbi Meursius mendat zabarias, vt fuerint *ζαβάρια*, Zabaram repositoria. Sed hic on agitur de loriceis, nec de eorum hecis; sed de cistis aut capsis: vne malim legere *zabernas*, quomodo x MS. emendat Salmasius, et apud Ordericum Vitalem lib. 2. pag. 381. bi eadem verba describuntur, legiur. V. *Zaberna*.*

CCARVM, Saccharum. Comput. lb an. 1333. ad an. 1336. to. 2. list. Dalph. p. 284. *Es undecim libris et vno quartone de Zaccaro, etc.*

ZACCO, gladii species, in Instrum. ap. Lam. in Delic. erud. V. *Sacabusa* et *Sachs*.

ZACHARA, *ZACHARIA*, vt *Zaccarum*. Hist. Orient. Iac. de Vitriaco apud Marten. tom. 3. Anecd. col. 279. *Sunt ibi cannae, ex quibus fluit fructus dulcissimus, et vocantur can-*

nameli Zachariae. Alter locus exstat in *Canamellae*. V. ibi.

† *ZACHARELLVS*, f. arundo. vnde elicitur zaccharum. Murat. t. 2. Antiq. Ital. p. 901.

ZACLVVS, Retis ad capiendos pisces species, quae describitur a Petro de Crescentiis lib. 10. c. 37. † Leg. f. *Zachus*. V. *Sachus* 2.

ZACONES, pro *Diacones*, vt *Zabolus*, pro *Diabolus*. Commodianus Instr. 68.

Ministerium Christi, Zacones, exercete caste,

Idcirco Ministri facite praecepta Magistri.

ZAFALMERINVS. Vide in *Zavalmedina*.

† *ZAFARANVM*, i. q. *Zafframen*, in Ch. 2. 1281.

ZAFFARDA, Capitis operimentum apparitorum proprium, vnde vocis etymon: Italis quippe *Zaffo* est Apparitor. V. mox *Zaffones*. Statuta Placent. lib. 1. fol. 10. *Portare super capus caputium vel Zaffardam de panno iano cum signo ad arma communis. Quae caputia seu Zaffarda dentur eis expensis communis Placentiae quolibet anno.*

† *ZAFFINVS*, Sapphirus, vnde diminut. *Zaffirellus* et *Zaffireolus*. Invent. Ms. a. 1395.

ZAFFONES, Veneris dicuntur Sagittarii, vel apparitores. Rollandinus in Chron. lib. 11. c. 3. *Quidam pedites et Zaffones illi, quos vulgo Waldanam dicimus, praecedentes inordinate ante militem acies, etc.* Cap. 5. *Repete namque supernenerunt Berroarii sine Zaffones quidam, etc.* Denique cap. 16. *Cum eadem gente, et quibusdam viris prudentibus alieni cupidis, quos appellamus Zaffones.*

ZAFFRAMEN, crocus, Italis *Zaffarano*, vel *Zaffaran*, Gall. *Saffran*. Sanutus lib. 2. part. 2. cap. 6. *Aes, stagnum, seu ramum, Zafframen, coralla, etc.* Cap. 7. habet *Zaffranum*, quomodo forte legendum in cap. 6. *ZAFRANVM*, eadem notione. Chron. Parmense ad an. 1307. apud Murator. to. 9. col. 867.

000 3

Es

Et propter hoc *Zastrum* quod ducatur pro festo *Nativitatis* non inueniebatur ibi nec haberi potuit. Vide *Zuffera*.

ZAGARELLA, *fimbria*, Gall. *Frang.*, ab Italico *Zacchera*, diminut. a *Zacchera*, Academicis Cruscianis vocabulo generico di tutte le cose di poco pregio, reculae, tricae. Comput. ab an. 1333 ad an. 1336. to. 2. Hist. Dalph. p. 283. Item, pro ornandis capitiis domini et dom. *Hamberti de Villariis* et *Zagarellis aureis* et setae, II. f. III. d. grof.

ZAGVS, nomen officii palatini apud Veneros. Appendix ad Translat. SS. Pauli et Barbari tom. 7. Maii p. 772. *Capitaneus major*. *Zagus*, ceremoniarum magister, etc.

ZAHALMEDINA. V. *Zavalmedina*.

ZALA, incendium, Depopulatio. In Gloss. Graeco-Lat. Ζάλη, est aestus, unde forte pro incendio vox usurpata: alius est turbo, procella, agitatio maris. Capitulare Radelchisi Principis Benevent. an. 851. § 3. *Liceat per meam terram transire contra illos hostiliter et cum scara ad indicandum absque homicidio, vel incendio, et depraedatione seu Zala, de populo et terra mea.* Et § 19. *De nullo homicidio vel praeda atque Zala seu incendiis retroactis fiat aliqua requisitio vel vindicta.* Occurrit iterum § 21. Capitulare Adelchisi Principis Benev. § 7. *Sed ea per igne aut a Zalatione seu depraedatione perdidisset.* **ZALARE**, incendere. Chronicon Anonymi Barenfis an. 1036. *Zalasae sunt casae Ioannes Icanato.* An. 1051. *Zalanis ipse Iudaeam.* An. 1070. *Zalasae sunt casae Meli Pezuli et obrutae.*

ZALAMELLA, **ZALAMILLA**, Instrumentum musicum, i. q. *Calamella* 1. Chronic. Mutin. apud Murator. to. 15. col. 608. Ibi fuerunt circa C. tubae resonantes, *Zalamellae*, et instrumenta alia mirabiliter resonantia Bern. Thesaurarius de Acquisit. T. S. apud eund. to. 7. col. 834. *Volebant enim sibi facere nomen cum tubis et Zalamillis et vexillis multis progressi.*

ZALANDRIA, nativum species. V. *Chelandium*.

ZALARE, incendere. V. *Zala*.

ZALATA, *Grando*. Ioh. de Luc. Grosse, in Gloss. Lat. Gall. Saxon.

ZALDA. Albertinus Mussas de istis Italicorum post Heunon V. l. 5. rubrica 2. *Es insuper electus balistariorum 5. milia, inter quos cum hastis longissimis, quas Latini vocant Itabci, 2. milia, etc.* Cruscianis, *Gialda*, lancea.

† **ZALDVS**, luteus, flavus, Gall. *Giallo*. Inuent. MS. a. 1295.

ZALLA, mantile, lintheum quod interguntur, Germ. *Büschel*, Theodisco *Zwalle* Gurmors. De Farf. c. 16. *Pueri qui non possunt portare caritatem, id est Zallam in die Sabbatorum in Cap. 19. Zallam atque baculus Abbatis, etc.*

ZALMEDINA. V. *Zavalmedina*.

ZAMA, Genus mensuri, Ioh. de Ianua.

ZAMBILOTTVS, pannus ex pilis melorum confectus: ex Ital. *Zambilotto*, Gall. *Camelot*. Paulus Verus lib. 1 c. 64. *Finis pueri Zambilotti optimi de pilis melorum.* **ZAMELLETTVS**, Ioh. de mussis Chron. Placent. apud Murator. to. 10. col. 581. *Es alius de dictis indumentis sicut de velis de serico de grana, vel de alio vel de Zamelletto.* **ZAMELLOTTVS**, Idem Chron. 580. *Es alium de Zamelletto, etc.* Statuta Placent. lib. 6. fol. 10. Item de aliquo mantello *Zameloti*, *Zameloti*, etc.

ZAMBORIVM. Conc. Hisp. to. 4. 176. *In festis Pentecostes non repraesentatio emissionis Spiritus Sancti nisi in primo festo bis, huius fac et Vesperarum, modo tunc non ris non sicut consuevit cum his quae damnum non modicum ingerit.* *Zamborio sedis Leg. Zamborio in Ciborium*, col. 329.

ZAMBRA, vox Hispanica, Salernitanis Mauriciae species. Conc. V. an. 1565. inter Hisp. to. 4. p. 1. *Nene potissimum in matrimonio*

stilenas in Machometi laudem, praesertim quas Zambas et seilas dicunt, concinunt.

AMBUCA, Navis Indica. Maff. Hist. Ind. lib. 9. *Zambucis, aus paronibus quadraginta oſſo cum magna Mahometanarum caede positus est.* V. Sambuca.

AMETUM, pannus holosericus. Testam. Guallae Bicherii Card. Vercell. an. 1227. apud August. de la Chiezza in Hist. Eccl. Pedemont. c. 36. *Do . . . unum apparatusum de meis, . . . scilicet planetam, dalmaticam, tunicam de Zameto rubeo.* V. Exametam.

ZAMMETTA, baculus, qui vicem gambae praestit, t. 5. Aug. p. 888. V. Gambetta.

AMBRETIUS, Camerarius, minister camerae, ab Italico *Zambra*, camera. Charta an. 1337. in Statutis Perusiae fol. 9. *Praesentibus testibus ad haec specialiter convocatis Peroneto Pasquali, Petro de Sancto Secundo, et Stephanino de Lugduno sartore familiaribus et Zambreviis illustris domine Principissae (Sabaudiae.)*

ANCA, ZANCHA. V. Trangae.

ANCHA, tibia. Mirac. B. Henrici Baucenens. to. 2. Jun. p. 376. *Ingressatus in manu dextera et gamba, Zancha.*

ANDALE, ut Zendale. V. Zendadum.

APA. (1) ZAPONVS, ferrea solea. Statuta Montis Regal. fol. 269. *Item. Statutum est quod omnes ferrarii facientes Zaponos ferreos equorum et asinorum, debeant habere tantummodo pro quolibet ferro bono et sufficienti seu Zapono, et pro ferratura unius ronceni et roncenate muli et mulae magni corporis, solidos duos denarios novem, et de asinis et muletis parvis solidos duos. pro quolibet Zapono. et de asinis et somis parvis, solidum unum denarios novem, et de Zapa bouis solidos quatuor et non plus.* V. Zapatura. (2) ZAPA, ZAPPA, ligo. Gall. Hoyau. Ital Zappa. Inquisitio an. 1196. apud Cencium inter Censu Eccl. Rom. *Item dixit quod vinea quae fuit Marcoaldis et presbyteri Rollandi . . . est ad XII.*

Zappas . . . Item dixit quod vinea quae fuit presbyteri Rollandi de Cocone est de curia et est ad v. Zappas. Id est, tantum vineae, quantum XII. vel v. Zappis seu ligonibus coli potest in anno. Memoriale Potestatis. Regionf. ad an. 1218. apud Murator. to. 8. col. 1092. *Es adduxerunt sargias, et tabulas, et offia domorum, Zapas, polleas, et multos mulo, oneratos herbarum, quia volebant reimplere fossoriam.* Hinc ZAPARE, ZAPPARE, Italis, Terram zappa seu ligone fodere. Statuta Galtri Redaldi fol. 22. vo. *Statuimus et ordinamus quod omnes meadri et servarini teneantur et debeant omnes labores fructiferas Zapare ad pedem.* ZAPPATOR, fossor, Italis, Zapatore. Chron. Parmense ad an. 1308. apud Murator. tom. 9. col. 872. *In publica concione more solito data fuerunt vexilla vexilliferis militum, et balestrariorum, et Zappatorum per dictum dominum Potestatem.* Chron. Domini. de Gracina apud eundem to. 12. col. 613. *Habebant autem nuntium eorum fidum quemdam nomine Iohannem Maryonum virum Zappatorem et vilis conditionis.*

ZAPATURA, Ictus calcis equi. Mirac. B. Henrici Baucen. to. 2. Iust. p. 378. *Non bene viderat de oculo dextro propter Zapaturam cuiusdam equi.* V. Zapa 1.

ZAPELLA. Statuta Montis Regal. fol. 178. *Item statutum est, quod nulla persona . . . praesumas indere infra domos conventus Fratrum Minorum, Fratrum Praedicatorum, et Ecclesiae S. Domini, ad aliquem ludum saxillorum, biglarum, pilosae et Zapellae, nec ad aliquem ludum inhonestum.*

ZAPELLVS, via imbribus excavata, ut videtur, Gall. Ravin. Statuta Mutin. rubr. 2. fol. 1. *Quelibet villa sine locus districtus Mutinae, teneatur et debeat vias, pontes et Zapellos aptare.* Ibidem fol. 24. *Quelibet persona teneatur conferre et laboreris pontium, Zapellorum, et aggerum.*

✠ ZAPHIRELLVS, V. Zaffirus.

ZAPOLARE. Statuta Castri Redaldi lib. 1. fol. 20. vo. *Omnes qui laborant terras, ... teneantur eas servare arare per quatuor vices congruis temporibus ad minus antequam seminant frumento, vel tribus vicibus antequam seminant spelta, vel hordeo, et seminat Zapolare, et si opus fuerit mundare et roncari. An idem quod Occare?*

ZAPONVM, pondus quoddam. Statuta Ast. de intratis portarum: *Asia sue Zaponum de fillo lini soluat pro libra sol. 10. Asia sue Zaponum de fillo canapis soluat pro qualibet libra ponderis sol. 5.*

ZAPONVS, ligo. V. supra Zapa 1.

ZAPPA, ZAPPARE, ZAPPATOR. V. Zapa 2.

ZARABOLLA, Bracae, vestis quae crura et tibiae teguntur, eadem notione qua Saraballa. Decreta Placent. ad calcem Statut. fol. 97. *Ita quod qui cedis, nudus sit, discalciasus, non habens aliquod vestimentum, vel velamen, excepta Zarabolla.* **ZARABULLA,** eodem significatu. loh. Demuissis Chron. Placent. ad an. 1388. apud Murator. to. 16. col. 581. *Es etiam desubius habens Zarabullas lineas strictissimas.*

ZARABOTANA, machinae jaculatoriae species. Chalcocond. lib. 7. *Vehebantur bombardae plurimae, quas Zarabotanas nominant.* Statuta criminal. Riperiae cap. 79. fol. 16. *Si quis animo percutiendi sagittauerit cum balista vel arcu, vel Zarabotana aerea, vel ferri cum sagittis, etc.* **ZAROBOTANVS,** eodem significatu, apud Gabr. Bareletam in Serm. part. 1. fol. 37. vo. col. 1.

ZARDA. (1) Morbus equorum, quaedam aestuatio ad modum oui, vel maior vel minor, quae tam in parte interiori quam exteriori nascitur in gressibus. Ita Petrus de Crescentiis lib. 9. de Agricult. c. 10. et 35. *Zardre,* veteri ejus interpreti Gallico. (2) **ZARDA,** alienatus, in Glossis MSS.

ZARDENV, ZARDINVS, hortus, Italica *Zardina.* Charta an. 1388. ex Tabul. Massil. *Domibus, furnis, Zardenis, teneamentis, etc.* Statuta

Mutin. rub. 371. fol. 75. *Senatus est pro custodiendis brasiliis et Zardanis et aliis terris possitis intra confines civitatis Mutinae eligantur ... custodes sine salaria.*

ZAROBOTANVS. V. Zarabotana.

ZARZAPARILLA, Salsaparilla, Gall. Salspareille, Italica *Zarzaporilla.* Acta SS. to. 4. lun. pag. 1146. et Canonizat. B. Aloysii: *Qui ante paucas horas aegrum inspexerat, cum efficacissima medicamenta per dies x. suscipienda ex ligno sancto et Zarzaparilla, ut medicorum verbis utamur, praescripserat.*

ZATA, ZATTA, navis species. Marin. B. Henrici Baucen. to. 2. lun. p. 387. *Confracti fuerunt tres remi, sub his gubernabatur Zata.* Jac. D. layto in Annal. Essenl. apud Murator. to. 18. col. 928. *Cum navis multis belligeris et cum duobus Zata.* Ibidem col. 983. *Et paratis cunctis manibus et constructis aliquibus Zata de arboribus, etc.*

ZATTA, vt Zata. V. in hac voce.

ZAVA. (1) Hominum collectio et adunatio. Lex Longobard. bb. tit. 18. §. 2. *Cognominatus enim, qui per singulas civitates mali homines Zanias, id est, adunationes contra iudicem suum agentes faciunt.* Ita praeferre tres codices monuit Stephanus Baluzius: Editio Boerii et Heroldi p. 253. *zanias,* Lindenbrogi *zanis,* Bohemi denique *romas.* Priorem lectionem firmat, (vel certe ita legitur videtur) Papias, in ordine litt. *zanis, id est, rusas.* In vno codicum MSS. Glossa interlinearis habet, *id est, rixas.* Vide Rapa. (2) **LORICA. V. in Zaba.**

ZAVALMEDINA, ZALMEDINA, CALMEDINA, etc. Praetor urbis, tamen, vt ait Blanca in Epist. dedicatoria ad Commentar. de Reb. Aragon. non omnino respondeat id muneri Praetori urbane apud Latinos. Idem p. 638. *His ergo rebus compositis Alfonso Rex novae urbi (Caesar-Augustae) Magistratus urbis praeficiendos curavit, etc.* Itaque Praetorem urbem ordinariae cognitionis praefecit, quem ipsi Arabice nomine retento, *Zahmedin* vocari

vocari passus est. Vitalis Episcopus dicens, apud eundem p. 728. Et ipsi Rici homines in sibi civitatibus assignatis, Zauamedinas, et in villis Bajulos, quos sibi placuerint, debent ponere. Qui Zauamedinae et Bajuli erant et regant curias ipsorum locorum pro Ricis hominibus praelibatis. dem pag. 387. Sunt praeterea officiales Domini Regis in praedictorum locorum singulis constituti, qui diuersis nominibus appellantur. Quidam enim Zauamedinae, id est, Vicedominus civitatum: zanal enim idem est, quod dominus, et medina idem, quod ciuitas, lingua Arabica: a qua hoc vocabulum fuit sumptum. ZAHALMEDINA, in Charta ann. 1165. in Append. ad Marcum Hisp. col. 1343. ZAHALMEDINA. Charta Iacobi Reg. Aragon. an. 1232. ex Chartul. Campan. fol. 549. col. 2. SALMEDINA appellatur in Charta Alfonsi Regis Aragonum, apud eundem Blancam p. 789. Ex his emendanda Charta Adelfonsi Regis Aragonum contra Valdenses: Baliuis, Iustitiis, Merinis et Zafalnerinis, etc. Legendum enim Zafalmerinis. Aliam Adelfonsi Imperatoris Hispaniae aetate 1156. apud Anton. de Yopez in Chron. Ord. S. Benedicti to. 7. subtribit Felix Chephalmedina Consuevudines Barcinonae MSS. Statuimus, . . . quod nullus Leslarinus, Pedagiarius, Pensator, Senior, Major domus, Repositorius, Merinus, Calmedina, Iustitia, vel Index, etc.

VATTERIVS, Veteramentarius tutor, Ital. Zavastiro, Gall. Saverier. Chron. Petri Azarii apud Murator. to. 16 col. 330. Non solum homines Perusii stipendiarii, sed etiam mulieres et barbarii cum Zauatteriiis accurrebant.

VCEA, ZAVZEA, via strata, videtur, Gall. Chauffée. Statuta ist. collat. 19. cap. 15. fol. 66. Tenentur Possessas sponari facere omnes lauceas sine strenis de xx. diebus in xx. diebus. Infra pluries Zauca. Cap. 12. fol. 66. Tenentur Possessas quod si aliqua ecclesia est iuxta aliquam Zaucaam, quod ipse Possessas teneatur fieri facere pro parte ipsius

ecclesiae vel hospitalis de bonis ipsius ecclesiae vel hospitalis ipsam Zaucaam.

ZAVNORRES. Conc. Legion ann. 1012. inter Hisp. to. 3. pag. 192. Omnes carnizarii cum consensu concilii carnem porcinae, hircinae . . . per pensum vendant, et dent prandium concilio una cum Zauorres.

† ZAYNA, vasis genus, in Iuener. a. 1389. t. 3. Cod. Ital. diplom. p. 365.

ZAZZARA. vox Italica, Caesaries, Gall. Chevelure. Ioh. Demoussis Chron. Placent apud Murator. tom. 16. col. 581. Iuvenes portant barbam rasam et collum a mediis auriculis infra et ab inde supra portant Zazzaram, siue caesiorem capillorum magnam et rotundam.

ZEBELINVS, ZEBELLINVS, Martes. Henricus Episc. Albanensis in Epist. ad vniuersos Praelatos: Abjiciant varia grisea, Zebelinos, et pelliculas huiusmodi grandis pretii. V. Sabelum.

ZEBVS, pro Diebus, in vet. Inscrip. apud Mabill. Analect. edit. Paris. ann. 1723. p. 572. vi Zabulus, pro Diabolus. Vide supra.

† ZECCHA, officina monetaria, Ital. Zecca, in Stat. ant. Florent.

ZEDA, pro Schedae, apud Bern. de Breydenbach Itin. Hierosol. p. 230.

ZEDOARIA. Iacobus de Vitriaco in Hist. Hierosol. c. 85. Sunt et aliae arbores, quarum radices sunt Zinziber, Galanga, et Zedoaria, quae vulgariter Citonari appellatur.

ZEIDLARII, junguntur cum forestariis, in Charta Henrici VII. Imp. anno 1310. et in Constitutione Caroli IV. Imp. anno 1358. De forestariis, et Zeidlariis, apud Goldastum tom. 1. Constit. Imper. vbi cap. 1. Inprimis, quod omnes Officiales, Forestarii, et Mellicidae, qui Zeidlarii vulgariter nuncupantur, etc. a Germ. Zeidler, apud syluestrium custos.

ZELARE. (1) ZELARI, expetere, peroptrare. Epist. S. Ludouici Reg. Franc. apud Acher. to. 2. Spicil. p. 548. Vs autem saepius ad memoriam inducatur, et efficaciter huiusmodi praeceptum nostrum seruetur, sicut in

000 5

corde

corde gerimus et Zelamus, etc. Charta ann. 1399. ex Schedis Praefid. de Mizajiques: *Zelantes bonum commune diutae patriae Provinciae, etc.* (2) Studere, favere. Laur. Byz. Diarium Belli Hussit. apud Ludewig. tom. 6. p. 150. (3) Fervere. Conc. Toleranum XVII. inter Hispan. to. 2. p. 756. *Gloriosissimus princeps noster Egita Rex, zelo Zelans pro domino Deo exercituum, inimicos verae fidei . . . ita recto iudicii tramite digna cernitur ultione percussere.* (4) Amare ut zelotypus. Eccli. cap. 9. *Non Zeles mulierem finis tui.* V. Zelofus. (5) Irridere, in Gloss. Gasp. Barthii apud Ludewig. to. 3. Reliq. MSS. p. 141. ex Baldrici Hist. Palaest. (6) † Tueri, t. 4. Collect. Hist. Franc. p. 93.

ZELARIA, e carnibus elixis jus concretum, Gall. *Gelée*, Ital. *Zeladina*. Joh. Demussis Chron. Placent. apud Murator. to. 16. col. 582. *In aestate in coenis dans Zelarium de gallinis et capponibus, vitelli, et capredi, et carniuum porci, et pullorum, vel Zelarium piscium.* *Zelatina*, ibidem col. 581. semel et iterum.

† **ZELATIO**, attentio rei consideratio, in Stat. ant. Florent.

ZELATOR. (1) Cupidus, in Bulla Innocentii VI. PP. ann. 1356. apud Ludewig. tom. 6. Reliq. MSS. p. 17. (2) Fautor. *Quod vos reddatis inter optimos ejusdem fidei Zelatores, in Christi militia magis et magis gloriosos*, in Litteris Synodi Constant. an. 1416. apud eund. Ludewig. ibid. p. 74. (3) **ZELATORES**, Testes Synodales dicuntur ex observatione Iosephi de Aguirre ad calcem Conc. Tolet. an. 1582. to. 4. Concil. Hispan. p. 219. (4) Aemulator, inimicus. Acta S. Urbani PP. to. 6. Maii p. 15. *Denique impiissimus Almachius non sufferens animo, coepit dona promittere plurima, si quis investigator ac proditor Christianorum existisset, per quaecumque ingenium aut calliditatem, ejusque auribus nuntiaret.* Unde factum est ut tertium post diem quendam legis Dei Zelator praemiique cupidus, nuntiasset ei quosdam Christianos sese reperisse, etc.

† **ZELATVS**, cupidus, studiosus. Ch. a. 1250.

ZELGA. Charta Alamannica Gold. 69. *In omni Zelga jorale tam m re, et 3. dies a secare, et 3. a m.* Mensura agri videtur Schickel.

ZELOSVS. Zelo ductus, per Gesta S. Hugonis Episcopi Lugonie. his apud Surium 17. Nov. *Fiat vero non minus Zelofus quoslibet alios pauperum opprobria Ecclesiasticaeque libertatis minare, etc.* Italis *Zeloso*, est amore agens. Gall. *Zeloux*.

ZELOTES, aemulator, vel etiam lo plenus. Exodi cap. 20. 5. *minus Deus tuus, fors.* Zel. Occurrit non semel apud eund. ecclesiasticos Scriptores. Gall. Lat. Gall. Sangerm. *Zelotes zelofus, amoureux, ou capricieux.*

ZELOTISSA, quae zelum accendit, in Actis SS. to. 4. h. 517.

ZELVS. (1) Studium, amor. Litterae Innocentii VI. PP. ad Greg. IV. Imper. an. 1356. apud Ludewig. to. 6. p. 19. *Quaesumus ita studium tuum, fili carissime, vestram et ipsius ecclesiae ad te purae caritatis attendens, etc.* Gall. Lat. Gall. Sangerm. *Zelus, amon amour, on ferceur bone et mal.* (2) Iracundia. Canones poenit. Acher. to. 11. Spicil. p. 74. *Si foemina furore Zeli accensa verberaverit ancillam suam, usque tertium diem animum contriciat effundat.* (3) Odium, in Gloss. Gasp. Barthii apud Ludewig. tom. 3. Reliq. MSS. p. 197. ex Baldrici Hist. Palaest.

ZEMA, illud est, quod Galli vocant *le bouillon*, id est, jusculum de Papiae, *Zema* est olla. Idem Pap. *Ius coquinae vel pastorum, quam Galli Zema vocant.* A *Zem*, fer et bullio. Vnde S. Hieronymus 3. in Oseam, *ἐπίζημα*, feracitiae superiores aquas dixit, Anast. Biblioth. in Vita S. Ioannis Eleon. n. 34. *Quanti vellet tingere passum in Zemate, quod proficiat qui mei? Vbi codex MS. Aquitanus Zema interpretatur jumentum.*

natum, ubi carnes coquantur, vel mentium ans facem. Apitius lib.

de Re culin cap. 1. *Es mittitur Zema, quod est decoctum.* Cap. 6. *bullienti Zema, quod est decoctum, in modico salis submittetur.* Vbi, *quod est decoctum, videtur esse glos- sma, abestque ab editione Humel- bergii, qui zymam reponendum cen- et, id est, ζύμη, quod fermentum est.* Sed aliud est zema, aliud zyme. Glossae MSS. *Zema, aqua saginata, ibi caro coquitur. Zyme, fermentum.* Physica sub nomine Democriti de Pingendis purpuris: *Εἴτα λαβὼν ἀπὸ τοῦ πυρὸς τὸ ζῆμα, βάλε εἰς λεκάνην, προσβαλὼν τὴν πορφύρεα, καὶ ἐπιχέας τὸ ζῆμα τῇ πορφύρεα βρέχουσιν νυχθημερον ἑν.* Vbi quod ζῆμα dicitur, *zys* appellat Plinius lib. 35. cap. 6. ZEMA, caca- bus, *παρὰ τὸ ζῆιν.* Seruius in 3. Aenoid. *Lebetas, ollas aeneas Graece dixit: Zemas enim vulgare est, non Latinam.* Epistola Valeriani apud Trebell. Pollionem in Claudio: *Item in caucos, et scyphos, et Zemas pondo undecim.* Ita restituit Calu- bonus, pro zama.

EMBLA, pro Embla, lumentum far- cinarium, *Z* addito euphoniae causa. Leges palat. Iacobi II. Reg. Majoric. inter Acta SS. to. 3. lun. p. xxvi. *A Zemblis sen saumariis nostris, illis praecipue qui nostra deferunt orna- menta, cura debetur sollicita, quam volumus per speciales et certos Zem- blerios adhiberi.* Hinc ZEMBLE- RIVS dictus Cui cura Zemblarum commissa est, ibidem: *Ordinamus itaque quod in officio isto quatuor assi- gnentur idonei, ad quos nostris per- tineat saumariis necessaria procurare; maiorem Zemblersium super iis exci- tando, et eos majori Zemblersio sub- esse volumus.* Pluries ibi. V. Embla.

ZENATVM. Comput. ab an. 1333. ad an. 1336. to. 2. Hist. Dalph. p. 277. Item *pro caunis septem de Ze- nato pro roba Iohannis medici, taren. xxi. Rursum p. 282. Pro Zenato et scia pro robis ejusdem, gros. viii. Leg. Zendatum, vel Zentatum. Vide mox Zendadam.*

ZENDARDVM, Italis Zendade, Telo subserica, vel pannus sericus, idem quod supra Cendatum. Vide in hac voce. Vita S. Petri Parentii to. 5. Maii pag. 89. *Sepulto itaque domino Petro Parentii, non lapide, sed cul- tra Zendadi, coopertum est modico tempore monumentum.* ZENDALE, eodem significatu. Chron. Estense apud Murator. tom. 15. col. 337. *Crémonenses dictum carrocium cond- xerunt super districtum Parmae . . . cum tribus parvis bobum coopertis purpura et Zendali.* V. Zambilosus. ZANDALE, in Anonymi Annal. Mediolan. apud eumd. to. 16. col. 810. ZENDALIVM. Statuta Eccl. argentin. an. 1435. apud Marten. to. 4. Anecd. col. 550. ZENPAL- LIVM, in Chron. Placent. loh. Demus- sis apud Murator. to. 16. col. 580. ZENDARDVM, in Conc. Budensi cap. 3. ZENDATVM. Tes- tam. Hugonis Aycelini Card. an. 1297. ZENTATVM, in Computo ab an. 1333. ad an. 1336. to. 2. Hist. Dalph. p. 283.

ZENGIALVS, aper, ni fallor, ab Italico *Ginghiale*, Gall. *Singlart*. loh. Demus- sis Chron. Placent. apud Murator. to. 16. col. 581. *Postea dant carnes affatas in magna quanti- tate, scilicet capponum, pullos, faxianorum, perdicum, leporem, Zengialorum, et capriolorum et aliarum carnium.*

ZENICVS, pro Scenicus, in Hist. Nouient. Monast. apud Martenium tom. 3. Anecd. col. 1127.

ZENOBIVM, pro Coenobium, in Chron. Episc. Merseburg. apud Lau- dewig. tom. 4. Reliq. MSS. p. 449.

ZENTALA. Petrus de Crescentiis lib. 9. c. 64. *Tenendi sunt boves in salubris stabulis . . . stratis et bene clausis, ut pedes unguitur conseruentur illaesi, ac ipsi d' senti possint a Zentalis, myctis et tabanus.* Vbi ver- tus Gallicus interprete: *Qu'ils puissent estre defendus de vers, de mon- ches, et autres bestesloies.* Italis Zen- zara, est muscula, monficheron. V. Zenzala.

ZENT-

ZENTGRAVIVS quis proprie nuncupatus apud Germanos, videlicet Notas Eccardi ad Leg. Salicam p. 87.

† **ZENTVRA**, cingulum, Gall. *Ceinture*, in Ch. a. 1227.

ZEPELLVS, Statuta Castri Redaldi lib. 3. fol. 80. *Portes quilibet nuntias . . . mazram ligneam sine poena in manu, ut cognoscatur, nec vadant in Zepellis. V. Zipellus.*

ZERBALARIS TERRA, in Bullario Casinensi to. 2. Constit. 52. 73. pro *herbalaris*, seu herbida. Chartae aliae *gerbida* praeferebant, facili ac proclivi lapsu, pro *herbida*.

ZERBIDVM, pro *Herbidum*, locus herbosus. Charta ann. 1033. apud Murator. delle Antic. Estensi p. 88. *De silvis, et Zerbidis iuges centum.* Infra: *Gerbidis. V. Gerba 1.*

ZERBIVM, vt *Zerbidum*. Statuta Vercell. lib. 3. fol. 90. vo. *Possint ducere et duci facere per communia et Zerbia locorum et villarum ac territoriorum districtus Vercellarum.* Lib. 5. fol. 119. vo. *Item quod nullus camparius possit accusare in campo stipula vel Zerbio, nisi campus fuerit imblatus, vel aliquo semine seminatus.* Ibidem fol. 128. *Item quod quaelibet persona civitatis et districtus Vercellarum possit . . . seminare, ad cultum reducere . . . possessiones quae appellantur seglie, Zerbia, etc.*

† **ZERBVS**, l. q. *Zerbidum*, in Ch. a. 1007.

ZERLA, mensurae genus. Statuta dataria Riperiae cap. 2. fol. 7. *Si aliqua persona habens bullettam conducendi vel conduci faciendi vinum, reperiretur conducere ultra quantisatem comprehensam in dicta bulleta usque ad unam gerulam sine Zerlam, non cadat, nec incidere intelligatur in aliquam poenam, nisi solum in amissione illius gerulae sine Zerlae vini, et ab inde infra. Italis Zerla, vel Gerla est Sporta dosluaria, Gall. *Hotte*. Hinc*

ZERLATOR, in iisdem Statutis cap. 13. fol. 10. *Quod quilibet Zerlator, seu mensurator communis praedictae, teneatur et debeat denunciare seu notificare dicto emptori datis praedicti quantisatem vini quod portabit.*

ZERNAB, *Impetigines, Ferre*, etiam *Lichenes* appellantur. M. de Virtutibus herbarum c. 7.

Zernas et lepras cura curantur eadem.

ZESSVS. B. Odoricus Forojel. in 7. reg. an. 18. *Omnes zessivi sunt . . . nix, Zesso de . . . Italis Zesso, pro Gesso, gypsi significat.*

ZETA. (1) *Coenaculum*, et *Coenaculum*, vt pridem docuere Cassiodorus Turnebus, et alii. Gloss. Graec. Latin. *Zeta*, το *ὀρεσων*, *coenaculum*. Papias: *Zetae*, domus quae subius pedes habent aquas, et sunt aliae hyemales, aliae aestivales. *Zetae hyemales sunt, quas caliditate subducta flamma. Zetae aestivales, quas frigida facis subducta.* Zetam hyemalem *trichiniam* vocat Sidon. lib. 2. epist. 2. Oricus Vitalis lib. 2. pag. 412. quinto *Zetas hyemales*, in sexto *Zetas aestivales*. Descriptio palatii Iherosolymitani ex Chartario Farfensi, Mabill. to. 2. Annal. Bened. p. 412. In quinto *Zetae hiemales*, id est *temperatae* hierno tempore competentes. In sexto *Zetae aestivales*, id est *temperatae* aestivo tempore competentes. Sapius usurpatur pro quolibet cubiculo, vt apud Plinium lib. 2. epist. 7. lib. 6. epist. 5. cuius appellatur locus capax vinus lectus duobus sellis, qui velis obducere reductis modo adiciebatur cubitus modo auferebatur, cuiusmodi *Alcoviae* nostrae hodiernae. Act. S. Sebastiani c. 4. *Vbi sunt triclinia . . . ro puro radiantia, quae ex granis et margaritis habent Zetas triclinia?* **ZETARIVM**, *Triclinium*. Act. SS. to. 5. lun. p. 435. vbi SS. Petro et Paulo: *Iuxta palatium Neronianum in Vaticano, inter Zetarium, id est triclinium triclinium.* **ZETARIVS**. In Martyrol. 26. Martii, et in Act. S. Sebastiani Mart. n. 69. et in Vita S. Castuli n. 1. idem S. Castulus Martyr. dicitur fuisse *Zetarius Palatii, et Iosperis Domus*. Quo loco *zetarium* corrupte pro *Dietario*, seu *Atrien*, dicitur.

Strat Fabrotus ad Cedrenum, quam-
dmodum xobolus pro diabolus. At
eclius, ni fallor, Molanus ad Vfu-
rdum, et Baronius ad Martyrol.
tom. existimant, *zesarium* a *zeta*
dictum: ut fuerit *Zetarius* Palatii,
ubiculi interioris Palatii Custos.
apud Paulum lib. 3. S. *zeta*. *Zeta*-
ri praeterea memorantur, qui *Dia-*
crii appellantur in L. quæsitum, §.
item, etc. de Instrucl. vel instrum.
§. (2) Ordericus Vitalis lib. 8.
. 674. *Castellum sancti Serenici* . .
. . . *postmodum tenuis, muris et val-*
is Zetisque munivit. Lib. 10. pag.
70. *Copiosos pecuniae sumptus ero-*
auit, unde municipia ejus vallis et
curis, ac multiplicibus Zetis undique
lauderentur. Pag. 775. *Quidam ad*
nam de sublimi Zeta lapidem proje-
is, etc. Denique pag. 800. *Arcem,*
et regiam, et murum in giro, Ze-
asque minores atque majores jam
munite, sollicitisque perstruamini, adi-
usque servate, ne quis exeat vel in-
rediat sine vestra consideratione.
Vbi zetae videntur appellari speculae,
quae muris imminet. Ex his, ni
allor, emendandus Laurentius de
Leodio in Hist. Episcoporum. Virdu-
lent. pag. 316. *Post prandium socios*
extra turrin ad effetas antennumerales
vocavit, insu aleae ibidem eos tenuis,
etc. Legendum enim videtur *zetas*,
ut apud Vitalem. (3) Vitii signum
in libris. Paulus Diacon. in epist.
ad S. Adelhardum Abbatem Cor-
viciensem, praefixa S. Gregorii M.
epistolis, quas descripserat et corre-
xerat: 34. *ex eis scito esse relectas, et,*
prout potui, emendatas esse, praeter
paucula loca, in quibus minus inveni:
et tamen meo ea sensu supplere volui,
ut viderer tanti Doctoris verba immu-
are: quibus in locis, et forissecus
ad aurem (f. ad oram) Zetam,
quod est vitii signum, apposui. Apud
sidorum lib. 14. cap. 26. *zeta* signi-
ficat in ponderibus obolum.

ZETARIVM, ZETARIVS. V.
Zeta 1.

ZETHONIUM VELLVS. Vetus Epi-
saphium Mediolani, apud Puocinal-
um pag. 106.

Ambrosiana din pluvialis . . .
venustum
Vellere Zethonio, gemmis, an-
roque superbum.

Idem quod mox

ZETONIVM, pannus sericus, ex
seta. Anonymus in Annal. Mediol.
apud Murator. to. 16. col. 810. *Le-*
storinus unus Zetonini albi.

ZETVLA, diminut. a *Zeta*, Coena-
culum. V. in hac voce.

ZETI, pro Giezi Episc. Aegidii Tuscul.
Episc. adv. Patriarcham Antioche-
num apud Ludewig. tom. 2. Reliq.
MSS. pag. 455. *Vitium aperives*
Dominus oculos tuos, sicut apernis
Zeti; videres multo plures nobiscum
esse quam tecum. Vbi respicere vide-
tur ad cap. 6. lib. 4. Reg. v. 16.

ZIA, ZIANVS. V. Zius.

† *ZIBELLIVS,* i. q. *Zebelinus*, in
Stat. Riper.

ZIBETHVM, Italiae *Zibetta*, Gall. *Ci-*
vette, Aromatis genus. Locus est
in *Lascopisium*.

ZIBIVM, ab Italico *Cibibo*, Crusca-
nis, *Spene d'ava ostima a seccare,*
Passa uva. Ioh. Demoussis Chron.
Placent. apud Murator. to. 16. col.
582. *Secunda die in nuptiis dant pri-*
mo longatos de passa cum caxeo, et
croco, et Zibibo, et speciebus.

ZIBYNNVS, ZIFINA. Suidas: *Zi-*
βύνη, ὀλσιδίχτιον ἀκάρτιον, λόγχη,
σπαθή. *Zibύνη* et *Ζηβύνη, venabula-*
rum, in vet. Glossis. *Missile*, dicitur
in Nov. Iustiniani 85. Vbi Iu-
lianus Antecessor, Constit. 79. §. 4.
Zybynnos, quos Missilia vocant. *ZI-*
FINA, Lancea, in Glossis MSS. Pa-
piae: *Zimbina, lancea.* Ita enim
MS. Vide Glossaria, Antonii Augu-
stini et Francisci Pithoei ad Iulia-
num Antecess. praeterea Gloss. Ri-
galii, Meursii et med. Graecit. in
Ζηβύνη.

ZIDELWEIDA, Glandes quernae,
quibus pascuntur porci, Meichel-
beco interprete, to. 1. Hist. Frising.
p. 191. Charta Ottonis Imp. an.
995. in Metropoli Salisburgensi to.
1. p. 128. *Cani curtiferis, areis, pra-*
sis, . . . venationibus, piscationibus,
Zidehoetida, molendinis, exitibus, re-
disibus, viis et inniis, etc. In alia
Charta

- Charta an. 906. p. 136. habetur *Zadulweden*. In alia, pag. 143. *Zidilvendis*. Pag. 144. *Zidolweidis*. Tom. 3. pag. 458. *Sidelweidis*. *Sidelweden*, to. 1. p. 140. German. *Weide*, est ager pascuus.
- ZIFFRAE**, notae numerales, Gall. *Chiffres*, Ital. *Ziffera*. Chron. Mellic. ad ann. 1471. pag. 481. *Collegae vero, lectiones et euangelia per Zifras seu numeros notentur, ubi reperiantur*. Statuta Montis Regalis. fol. 192. *Item assuerunt et ordinaverunt quod domini ius dicentes in decrationibus et condemnationibus hannorum per eos fendis, non videntur Zifris seu aliis literis brevis*. V. *Cifrae*.
- ZILENTI**, *Nifus*, in Gloss. ad calcem vert. Collect. Can. Apoll. ex Bibl. DD. Chauvelin Regiorum sigillorum Custodis.
- ZILIVM**, Liliū, Ital. *Giglio*. Anonymus in Annal. Mediolan. apud Murator. to. 16. col. 807.
- † **ZIMERA**, pinna, galeae ornamentum, ap. Pez. t. 6. Script. p. 945.
- ZIMVS**, *Fermentum*, in Gloss. ad Doctrinale Alexandri de Villa-Dei. V. *Zema*.
- ZINARVS**. Apud Perrum de Crescentiis lib. 5. extremo.
- ZINDARVM**, ut supra *Zendadam*. Tekam. ann. 1518. apud Rocchum Pirum Siciliae iacuae pag. 137. *Vestis una Zindari ad instar jubae, etc.*
- ZINESTRA**. Geniſſa, Ital. *Ginestra*, Gall. *Genêt*. Funus Ioh. Galeaz apud Murator. tom. 16. col. 1035. *Alia duo (scuta) cum diuisa Imperatoris, videlicet uno capitergio cum una gassa; alia duo cum Zineſtra*.
- ZINVRDONES**. Chronicon Montis-Sereni anno 1171. *Erat hic de familia Ecclesiae ex eo genere hominum, qui Zinurdones appellantur, tanta superbiae, ut mirum esset, rusticam mentem angustis rebus et paupertate affuetam, tantum inflari potuisse*.
- ZINZALA**, parua musca, i culex: unde *zinzalarium*, conopexum ad eas arcendas. Vgutio. *Zinzala*, peste monſche, cinerelle, in Gloss. Lat. Gall. *Sangerm*. V. supra *Zenzala*.
- ZINZIGLA**, spongia, ut in Hist. Belli sacri apud Mabli. Musci Ital. p. 141. *Alii putantur vini, fugerunt in caſum Turci obsederunt continui, aqua stulerunt aquam, fueruntque tota afflictione foet, quod mari faciebant saos equos a quorum sanguinem bibant. mittebant Zinzascas in piscum ea deprimebant in et faem*.
- ZINZINABE**, proprium patris Vgutioni.
- ZINZVLARE**, merulae vocem. Histor. Eleuar. S. Zenonis April. p. 75. *As in uixere merulae aus strepera voce Zinzallam transuelans, quasi fletum omen significans, ad interceptum*.
- ZIOPIA**, **ZIOPIVS**, in Gloss. bico-Latino.
- ZIPELLVS**. Statuta Placent. fol. 82. *Et si fuerint uochla et ab hac cum Zipella quarum et ab hac sine a formidabiles et cum longis non possint occipere de paratra 11. fol. V. Zepellus*.
- ZIPINA**. V. *Zibyanus*.
- † **ZIRO**, tunica ex maculis composita apud Murat. t. 2. Antiq. p. 45. *Gipo*. et *Zuppa* 2.
- ZIPPVLA**, placenta, Ital. *Fegata Zippola*, Gall. *Bignes*. Pelagus bello 4. n. 59. *Fecit de facinus aliculam et Zippulas*. Quo loco lib. 3. Vit SS. n. 51. *placentas*. Occurrit rursum apud eundem Pelagium libello 8 n. 11.
- ZIREVS**, omentum, Graecis *επένδυμα* pars stomachi. V. *Anatomiam Medici* pag. 70.
- ZIRO**, propugnaculi species, in Charta anno 1158 apud Vgutio. tom. 2. p. 368. 369. *Cum pili capillis suis et carne sua in uig et toto Zirone supradicti castri, Rollandinus in Chron. lib. 5. c. 11. Unde in praesenti Dominus Ead fecit fieri unum Zironem in duc*.

tres *Zirones* in *Mestre*, ubi supra-
antibus, et custodibus constitutis, es-
centiato exercitum, reversus est ipse
adnam. Cap. 17. Fecit quoque fieri
sirones in campo franco, ibique posi-
tus supstantibus et custodibus, etc.
arist. de Cerere in Chron. Veron. ad
nn. 1242. apud Murator. to. 8. col.
32. Dom. Henricus de Egna Potestas
Veronae et dom. Iovinus de Romano
um Veronensibus in eam terram Mon-
ignanae intraverunt et eam mitiga-
verunt, et unum *Zironem* seu rotham
icerant in ea.

RVM. Charta Dalmatica ann. 1069.
pud Ioan. Lucium lib. 2. de regno
Dalmat. c. 6. De sororibus autem,
nae nunc Domino serviturae ibi in-
vadiuntur, et quae eodem inuitante
egressurae aderunt suis facultatibus,
vino territoriiis libera cuncta, quae
in praefato monasterio obtulerint ter-
ritoria, volumus adesse ab humano
iuncta servitio I. et ab illo, quod vul-
go *Ziram* dicitur. Italia *Ziro*, est
mphora olearia major.

RATA, ZITTATA, Italia Gistata,
actus, mensura agraria. Statuta
lacent. lib. 4. fol. 40. Ad detegen-
dos et evitandos malefactores qui secus
vias occultantur, firmiter statuimus
ut omnes boschi . . . existentes
iuxta statum Romeam per L. Zissas
excendantur.) Anonymus in An-
tal. Mediolan. apud Murator. to.
6. col. 735. Quaelibet *Zissata* disti-
nctiis constabat floreus quatuor.

VS, patruus, *Zeos*, *Zio*, Italia.
Iustitia Iudicati in Tabulario Casau-
iensis: Et cum ipso *Idlegario Zio* no-
tro, qui erat Advocatus istius Petri.
n Actis S. Susannae V. et M. seu
Maximi Mart. n. 5. Caius PP. dicitur
fuisse vias S. Susannae, qui su-
ra n. 3. ejus *Patruus* nuncupatur.
ZIA, amita. Bernaldus Presb. de
Reconciliatione lapsorum: Nec vito-
e notandum, quod multa nobis obsca-
a per diversarum collationem editio-
um saepenumero declarantur, ut il-
ud de Nicaeno Concilio; quid sit sab-
introducta mulier. Hoc alia editio
pertinet ponit, id est. extraneam, ac
dicas: Clericus nullam feminam ha-
cat secum extraneam; sed tantum
n. VI.

matrem, vel sororem, vel *Ziam*, quam
iterum alia editio apertius vocat ami-
sam. Tasci enim pro amita, dicunt
Ziam. ZIANVS, idem qui *Zius*.
Petrus Diaconus 1. 4. Chron. Cap. 24.
Henricus frater ejus concesserat
prius cuidam *Ziano* suo terras, etc.

ZIZANIVM, discordia, a Gr. *Ζιζανία*,
lolium. Monachus Patav. in
Chron. apud Murator. to. 8. col.
697. Humani generis inimicus semi-
navit *Zizania* inter eos Hinc ZI-
ZANIATOR, qui *Zizania* interferit.
Charta Nicolai d'Estouteville ad cal-
cem to. 4. Hist. Harcur. post Errata:
Es ut ille *Zizaniator* charitatem fide-
lium invidens, etc.

ZIZERIVM, pro *Zigerium*, quo no-
mine Latini appellant gallinarum in-
testina, et quae cum iis coquuntur:
Galli, *Zizer*. Apitius lib. 5. de
Re culinaria c. 3. Iecinora et *Zizaria*
pullorum in cacabum mittes. Humel-
bergius ad lib. 4. ejusdem Apitii
observat legi in vet. codd. *zzeria*,
vbi edici perperam praefertur *cive-
ma*, pag. 89. Lucil. *Gigera* sunt
sine alio, his vescantur alacriter.
Gloss. Lat. Graec. *Gilerus* gallina-
rium, το ἀγορὴ τῶν περὶ τὸν Reponit
Salmasius, *Gigerus*, το ἀγορὴ, etc.

ZIZYPHA, *Σιζυγία*, in Glossis Gr.
Lat. Codex MS. S. Germani habet
Zizifa. Genus est minoris pruni vel
olivae medicis notum, vulgo *Fajuba*.
Sebast. Perus. in Vita B. Columbae
Reatinæ to. 5. Maii p. 342. Porre-
xitque illis *Zizyphas*, *jajubas* dicens,
quas servabat in gremio. ZIZI-
PHVM, eadem notione. Acta S.
Onuphrii to. 2. Iun. p. 526. Erant
autem fructus illarum arborum multae
palmae, citri, punica, sycamina, *Zi-
zipha* et vites. Vide Gloss. nied.
Graecit. in *Σιζυγία*.

ZOA, anima, ex *ζωή*, vita. Vita S.
Vdalrici Episc. August. c. 21. *Zoem*
in ultimis temporibus suam salvare
capiendo, etc. Fridogodus in Vita
S. Wilfridi saec. 3. Bened. part. 1.
p. 176.

Viposs praeteritis valeant cho-
rogya *Zoae*.

Vbi pro vita usurpatur.
Ppp

ZOAE.

ZOBELLINA PELLIS, V. *Sabellum*.

† ZOCCA, i. q. *Zocens*, in Chi. a. 1243.

ZOCCVS, *stipes*, *truncus*, *Italis* *Zocco*. Innocentius III. lib. 13. Epist. 95. *Truncos arborum, quos ipsi (Rauennates) Zoccos, vel capiones vocant, etc. V. Zuchens.*

ZOCHOLAE, ZOCHVLAE, *Calones*, *crepidae lignae*; ZOCHOLARIVS, earum artifex; voces *Italiae*, *Gallis* *Patins*, *galoches*, *foques*. Statuta Vercell. lib. 3. fol. 101. vo. *Vannum, corbes, ceppos Zocholarum, sapis, etc.* Statuta Placent. lib. 6. fol. 82. *Item promissum est quod Zocholarti et facientes seu vendentes Zochulas non possint accipere videlicet de pari Zochularum ab homine sine a foemina ultra xx. denar. V. Zipelus.* ZOCHOLI, eadem notione, in Serm. Gabr. Barelateae part. 1. fol. 34. col. 2.

ZODIACTEVS, ad Zodiacum pertinens. Epist. Gunzonis ad Augienses ann. 969. apud Marten. to. 1. Ampl. Collect. col. 310. *Zodiactea peragratio*. Occurrit etiam apud Mart. Capellam l. 1. p. 3.

ZOKTA. Vita S. Iohannis Abb. Reomaens. to. 2. lan. p. 867. *Cum maiori pulli cantu ad bonum custodiam a Zoeta propria proficere coningeret, etc.* Ronerius legendum censet *Coeza*, lectulo, quasi a *zestn*: ac nihil emendandum esse haud male colligitur ex voce *Zotheca* infra.

ZOIA, ex Italico *Zoia*, in Statut. Mediolanensibus part. 2. cap. 110. idem quod *localia*, *Monilia*, *gemmae*, *anuli*, *aliaque id genus pretiosa*. V. in hac voce.

ZOIELLVS, eodem intellectu, Ital. *Gioiello*. Statuta dacharia Ripariae cap. 13. fol. 5. vo. *Exceptis Zoiellis, lapidibus pretiosis, de quibus nihil solnatur*. Anonymus in Annal. Mediolan. apud Murator. to. 16. col. 807. *Zoiellus vnus nari pro ponendo ad visum cum robinis v. diamantibus vi.*

ZOJOLATVS, Ital. *Gioiellato*, ejusmodi pretiosis ornatus, instructus. Idem Anonymus ibid. col. 806. *Quod praefatus dominus Comes Virtutum pater noster missis dictam Valentini*

nam consortem nostram bene Zojolatam, ornatum et jocalibus manibus etc. Eadem mox repetuntur.

ZOLLENARIVS qui telonium, Germ. *Zoll* exigit, portitor, Germ. *Zöllner*. Charta Chunradi Reg. apud Pezium to. 1. Anecd. part. 3. cap. Pro honore Dei sancto Emmerano concessimus de nostro jure decimam partem vestigialium, id est de mercato Zollenari ad concinnanda lannaria.

ZOMA, corpus. V. *Soma* 1.

ZONA. (1) Cingulum, Vests sacerdotalis. Alcuinus lib. de Off. diuin. *Sequitur Zona, quae circumdatur, qua restringitur pedes etc.* Riculfus Episcopus Suedion. Statut. an. 989. c. 7. *Cum vestis id est, stolis duabus nitidis, annis duabus, id est, cinctus; mappulis totidem nitidis, etc.* Durandi Ration. lib. 3. c. 4. 20. ROMANA dicitur, quod ab Ecclesia Romana zonae usus in caeteris Ecclesiis proflexerit. Alcuinus lib. de Off. diuin. Pro baltheo, *monacharum, quas Romanas appellamus, receptus est.* ZONA PELLICIA inter vestes monachicas reperitur apud Bedam in Vita S. Cantuari Episcopi num. 37. 38. (2) Cingula, lorum. Statuta Equitum Ital. apud R. Duellium tom. 2. lib. scell. pag. 23. *Calceos habeamus p. Zonis, fibulis et rostris.* (3) Zona sacri species, quae medium horum nem ambit, cingitque, Gr. *ζώνη*, et *ζώνη*. Scribonius Largus p. Facit hoc medicamentum ad carbunculos, et ad ignem sacrum, et ad *zonam*, quam Graeci *ζώνη* dicunt. (4) ZONA REGINAE, Punctionis species. Chron. Corn. Zonfiet apud Marten. tom. 5. Ampl. Collect. col. 328. *Es tempore (1385.) Rex Francorum accepit conjugem filiam ducis Bavariae, p. venticulam speciosam admodum et multis ornatum, quam postmodum sibi nari facit Parisius, advocatis ab Antonio duobus Cardinalibus de obedientia Clementis. Et imposuit Rex illam magnam toti regno pro Cindria Reginae, velut ex antiqua consuetudine.*

ine fieri famabatur. Regestum Memoriarum Camerae Comput. Paris. gnatum E. fol. 217. *Zona* Reginae ista, la taille du pain et du vin, de vibus annis videlicet 600. ll. pro anno 1389. Vide in Glossar. med. Graecit. in *Zoin*. Huc referenda, quae abet Eustachius in Iliad. β. p. 258. dit. Rom. (5) † Circuitus, amicus, in Ch. a. 1518.

ONARIA, perperam pro *Tomaria*,tuarium, piscaria tynnorum. Vide *annaria*. Statuta Massil. lib. 6. c. 7. *Servimus* quod nemini liceat, usum vel pisces emere in *Massilia*, et ejus districtu de nocte vel de die rusa revendendi in *Massilia*, vel in territorio ejus, nisi essent summi, lousiae, seu qui caperentur in *Zonia*, et pisces minui.

ONATOR, zonarum artifex, Germ. *Bürtler*, in Lit. remiss. a. 1350.

NCA, *ZONCATA*, placenta species. Ioh. Demussis Chron. Placent. pud Murator. to. 16. col. 581. *Postea dant turtas et Zoncatas cum razea zuchari desupra . . . et aliqui co turtarum et Zoncarum dant in principio prandii turtas, quas appellant turtas factas de ouibus, et cazeo, et lacte, et zucharo.* *ZONCHATA*, ari intellectu. Annal. Placent. ad n. 1447. apud Murator. to. 20. col. 91. *Die 3. Iunii duo ex stipendiariis Alexandri de regno Neapolitano domum de Rocho propter Zonchatum ad arma venerunt.*

PVLVS. Laur. Byzynius in Diario elli Hussit. apud Ludewig. to. 6. reliq. MSS. p. 168. *Multotiens enim quinque aut decem ex Pragensibus solum Zopulis induti magnam multitudine armatorum fugabant.*

RA, sorbum, Gall. *Corme*. Synodus Limensis an. 1604. inter Concil. Hispan. to. 4. p. 761. *Item reservamus nobis absolutionem Hispanorum qui vendiderint chicha solius Zorae, et mistam yuca.* V. supra *Sora*.

STRA, Ital. *Giōstra*, Monomachia iudicia, idem quod *Iusta* 1. Vide in ac voce. Chron. Andreae Danduli pud Murator. tom. 12. col. 492. *quod mandatum fiat domino Peregrino de Partis et domino Benjamin*

Tempore, quod non faciant simul Zostram in hac terra, nec in districtu Venetiarum.

ZOTHECA, atticis Ζοθήκη, quasi Ζωοθήκη, cella, in qua saginantur viua animalis, vt turdi, gallinae et alia: ὀρνιθοτοκεῖον. Ita Salmasius ad Solinum. Vetus Inscriptio: S. Sulpitius Trophimus aedem, Zoshecum, culinam, pecunia sua a solo restituit, (K. Decembr. L. Turpilio Dextro M. Maecio Raso Cos. id est, anno Christi 225.) Postea zoshecaus pro quolibet οἰκίστη, et paruo conclavi vsurparunt. *ZOTHECVLA*, diminut. a *Zosheca*. Sidonius lib. 8. Epist. 16. *Per armariola et Zotheculas nostras non remanserunt digna prolatu.* Et lib. 9. Epist. 11. *Tamdiu potes vii libello, ut eum non amplius Zothecula tua, quam memoria includat.* Vide ibi Notae Sirmondi.

ZVANVS, mensurae species. Charta Andreae Reg. Hungar. ann. 1233. apud Cencium inter Censuum Eccles. Rom. *Pro salibus vero terrestribus dabimus unam marcham pro centum Zuanis . . . Ecclesiae vero retinebunt de salibus suis ad usum suum hoc modo: abbacia de Egris tres timinos; Praepositus Orodienfis cum capitulo suo duo milia lapidum, . . . monasterium S. Goihardi duo milia et quingentos Zuanos.*

ZVCARA, Saccharum, Gallice *Sacre*, in Litteris Philippi Pulcri Reg. Franc. an. 1304. to. 1. Ordinatio. p. 422. Vita B. Lidwine to. 2. April. pag. 274. *Interdum sumebat modicum Zucarae vel cynamomi.* Limborchius Sent. Inquisit. Tolos. p. 173. *Bibebat aquam cum Zucara quam ipsa ministrabat.* *ZVCCARVM*, eadem notione. Comput. ab an. 1333. ad an. 1336. to. 2. Hist. Dalph. p. 278. *ZVCHAR*, *ZVCHARVM*, pari intellectu. Leges palat. Iacobi II. Reg. Majoric. inter Acta SS. to. 3. lun. p. xx. V. in *Canamellae*. *ZVCARATVS*, Saccharo mixtus. Processus de B. Petro de Luxemburgo to. 1. lul. p. 593.

ZVCCA. Inquisitio an. 1196. apud Cencium inter Censuum Eccl. Rom. *Item dixit quod campum zabul-*

num . . . est inter viam Guidonis monaci et Zuccam. Italis Zucca est cucurbita, Gall. Cirronille.

† ZVCCVRA, saccharum, t. 7. Sept. p. 584. V. Zucara.

ZVCHVS, stipex siccus et aridus, Italis zocco. Charta Edw. III. Reg. an. 4. apud Spelm. Rex . . . quia non est ad damnum, . . . si concedamus Ricardo de Sorely omnes Zucheos aridas, qui Anglice vocantur Stovene, infra hayam nostram de Breskwode, quae est infra forellam nostram de Shirewode, etc. Vide Zoccus. ZVCHVS, ZVCVS, eodem sensu. Charta an. 4. Henrici III. Reg. apud Th. Blount in Nomolex. Auxilium faciendum burgensibus Salop. de veteris Zuchis et de morina bosca etc. Statuta Montis Regal. fol. 251. Teneantur auferre omnes trabes et Zuccos ibi posuisti in bealerlis praedictis, sub poena iuramenti.

ZVCVRM, ZVCVRIVM, saccharum. Charta an. 1393. apud Rymer. to. 7. pag. 745. Centum triginta et duas libras de Zucurio, etc. Locus alter existit in Canamellae.

ZVCVS, vt Zuchus. V. in hac voce.

ZVDA. (1) Castellum. Charta Raymundi Comitis Barcinon. et Aragonum Princip. an. 10. Regni Leovici Senioris: Dono tibi fidei meo Guilhelmo Raimundo Davifero urbem Tortosam, ut tu teneas ipsam Zudam, et habeat senioraticum de ipsa civitate et de ipsa villa, etc. Charta an. 1145, in Append. ad Marcum Hispan. col. 1342. In primis conquestus est de Guilhelmo Raimundi quod ei Zudam Dertosae non custodiebas sicut in carta suae donationis reserabas . . . Visa igitur carta ac perlecta, iudicavit Barchinonensis curia quod ipsam Zudam procul dubio guardare ac custodire debebas . . . Tenere autem Zudam, hoc est potestatem de ipsa habere, ita ut per eam possit totam civitatem disfringere, et quotiescumque Comes, qui eam sibi donaveras, ipsam requisierit, libere possis eam reddere. (2) † Tribunal, s. quod intra castellum sedebat, in Ch. Ioann. reg. Bohem. a. 1336. Hinc ZVDA-

RIVS, hujus tribunalis Index Castellanus, in Ch. Caroli IV. a. 1358. V. Suda.

ZVFFERANA, crocus, Italis Zaffrano. Vide Zaffranum. Comput. an. 1333. ad an. 1336. to. 25. Dalph. p. 284. Una libra camario de Zafferana, una libra de riosolio, etc.

ZVFFVS, ab Italico Zuffo, C. Tonpet, cirrus. Ioh. de Bazar. Chron. Munin. apud Muram. 15. col. 606. Venis Martinum quodam Franciscus de Castro Montagna quodam mirabili animali. quod pellabatur Tassi Barbarum, . . . bebas . . . Zuffum a lateri, riori ad modum barbae capinae.

ZVGLARESIVS, ZVGLARI, ZVGLARISSA, mimus, joculator, vt opinor, ab Italico Giullaro. Statuta Vercell. fol. 84. vo. Quod barbanus si accubienti et comedenti daptricam ultimam sonum componere solentis: exceptis tamen Zupis et Zuglaresis, preconiatoribus personis quibus dono datum fuerit fraude. Ibidem fol. 96. vo. quod nullus de civitate Vercellana vel districtu hures aliquem Zurrum, vel aliquem hominem de civitate vel Zuglariam in aliqua cura, raptis, vel in aliquo crimine, rasso. Rursum lib. 7. fol. 147. Item quod nullus Zuglarius vel Zupus non habens salarium a comite Vercellanae ponatur in extimo comitatu Vercellanae nec fodrum, calcem, et canulariciam persolvat.

ZVMALZISIVS, mulus. Vide Amila.

ZVNFTA, ZVNFFTA, coerus, coventus ad tractanda negotia, Graec. Συνήθη, idem quod alibi habet. Vide in hac voce. Chron. Worms ad an. 1424. apud Ludewig. to. 2. Reliq. MSS. p. 152. Dominus sequens duo magistri civitatis hanc terram Ruperti Regis legens in iuramento Zunftis civitatis. Albericus Aretinensis in Chron. p. 113. Horatius nanis, quod cum uno anno Balthas Pfistocus esset Magister civitatis, a-

nemo Stellifer esset Zanfitarum magister, etc. Occurrit ibi rursus.

ZVPA, **ZVPPA**, **JVPA**, **JVPPA**, dicitur hodie apud Croatos et Dalmatas, Regio aliqua habitata, vel ejusdem regionis homines congregati. Charta Cresimiri Regis Croatiae et Dalmatiae an. 1071. apud Ioan. Lucium lib. 3. c. 12. *Volumus, . . . ut dicta Ecclesia habeas suas parochias, scilicet Iuppam, quae fuit sub Alpibus a castro . . . Murula, etc.* Et infra: *Dedimus Episcopo Nouensi Iuppam Licchae, Iuppam Buchani, etc.* Alia Suinimiri Regis an. 1078. apud eundem Lucium c. 15. *Iuppam eam, quam Centenam aiunt.* Croatia vero et aliae Slauorum provinciae in *Zupanias* distinguuntur, quibus, qui praesunt, *Zupani* dicti. **JVPA**, idem quod *Zupa: jupania*, vt *zupania*. Thomas Archid. in Hist. Salonit. cap. 15. *Castrum Sibiricense cum sosa sua Iupa.* **ZVPANVS**, regionis praepositus, *Ζυπάρης* Graecis Scriptoribus: vox hac notione familiaris Slauonicis populis, vt auctor est Constantinus de Administr. Imp. cap. 29. quod etiam firmat Innocentius III. PP. lib. 2. Epistolarum pag. 577. edit. Venerae. *Zupanos* vero Comitum vicem obtinuisse auctor est Presbyter Diocleas in Hist. Dalmat. vt Banos Ducum; quo loco Comites intelligit urbium aut regionum Praefectos, qui pro arbitratu Principis mittebantur, quo vrbes aut regiones regerent. Hos autem ad omne Concilium vocatos, simulque cum Ducibus, deinde Regibus, jus deliberandi vel consulendi habuisse, ex veteribus Tabulis tradit. Ioan. Lucius lib. 2. de Regno Dalmat. cap. 15. vnde idem lib. 6. c. 1. scribit, *Zupanos* loco Comitum nominari in antiquis Chartis. At postquam Croatia et Dalmatia in iura Hungarorum Regum concesserunt, Zupanorum iurisdictiones Comitibus attributae sunt, atque inde Zupanorum viluit appellatio, quae minoribus Praefectis concessa deinceps legitur, vel etiam Iudicibus. **JVPANVS**, in Charta an. 1171. to. 1. Corp. Diplom. p. 89. col. 1. sv-

PANI praesertim appellati *Serviae* Principes, *Ζυπάρης* Nicetae in Manicio lib. 3. n. 4. Willelmus Tyrius lib. 20. c. 4. de *Serviis: Hi Magistralatus habent, quos Suppanos vocant.* Idem et **MEGAJVPA NI**, dicti, in Actis Innocentii III. PP. p. 65. ex quibus emendanda eadem Acta p. 68. vbi perperam edidit *Megajppanus Serviae*, nisi legendum sit *Magnus Iupanus*. Stephani Regis Serviae sigillum apud Io. Lucium lib. 5. de Regno Dalmat. p. 296. *σφραγίς Στεφάνου Μεγάλου Ζυπάρη Νεμανία*, id est, *Stephani Nemanis Magni Zupani sigillum.* Idem Stephanus Megajupanus dicitur Thomae Archid. in Hist. Salonitana cap. 26. *Stephanus Dominus Serviae, sive Rasciae, qui Megajuppanus appellabatur.* *Αρχιζυπάρης*, Nicetae in Manuele lib. 2. num. 7. Neque apud Dalmatas et Servios tantum haec dignitas obtinuit; sed et apud Hungaros, quibus ira appellati, quibus proxima a Rege potestas erat, vt auctor est Cinnamus lib. 6. cap. 4. qui Hungarorum *Ζυπάρη* praeterea meminit lib. 5. cap. 20. et alibi. *Sopanos*, vel *Sepanos*, etiam habuere Bohemi, vt est apud Godefridum Monachum S. Pantaleonis anno 1212. et in Historia Australi an. 1285. et 1290. Vide Chronicon Montis-Sereni an. 1109. et Notas nostras ad Alexiadem p. 347. **POST-ZVPANI**, Zupanorum substituti, Vicarii, vel vicem gerentes. Vide Ioannem Lucium p. 96. 97. 132.

ZVPARELLVS, **ZVPONARIVS**, V. *Zuppa* 2.

ZVPPA. (1) **ZVPPA SALIS**, fodina salis. Ioh. Longinus in Vita B. Kingae to. 5. lul. p. 743. *Mones salinos seu Zuppas salis . . . cum incendisset ignis, latiusque manans incendium, singulas cameras monastium irremediabiliter torretes.* Hinc **ZVPPARIVS**, ejusmodi *zuppanum* praefectus, ibidem p. 749. Charta Vladislai Reg. Poloniae ann. 1413. in Append. ad Bullar. Carmelic. pag. 617. *Fratribus monasterii praedicti de viginti marcis annui salarii, in Zupis nostris Bochnensibus co-*
PPP 3 *Wic-*

Whelienfibus, falis prouidimus, et prouidemus tenore prefentium mandante, mandantes tibi Petro Pykano moderno et aliis, qui pro tempore praedicti falis fuerint Zupparii, quatenus, etc. (2) Sagum militare, ex Gallico Zappe. Sanutus lib.

2. part. 4. cap. 8. *Est necessarium, quod quilibet homo armatus praedictus habeat Zuppam unam aptam et dextram protinus ad ferendum.* ZVRA, Italica Giuppa, tunica. Statuta Placent. lib. 6. fol. 81. *Item de aliqua Zuppa ab homine casita per longum sive trauersum cum rappo x. fol.*

ZVPARELLVS, Italica Giupparello, diminut. a. Zuppa. Ioh. Demussis Chron. Placent. apud Murator. to. 16. col. 581. ZVPONARIVS, Giupponaro Italica, ejusmodi vestium sarcinator. Statuta criminalia Ripariae cap. 126. fol. 19. vo. *Idem intelligatur de quolibet pilipario, seu strarolo, vel Zupponario circa praedicta delinquente.*

ZVRA, Confoederatio, conjuratio, Gikra, eadem notione dicunt Itali. Statuta Vercell. lib. 4. fol. 68. *Item quod nulla societas, conspiratio seu monopolium, sine Zura aliquo modo vel ingenio fiat, etc.*

ZVRAME. Charta Alfonsi III. Regis Portugalliae an. 1289. *Quicunque ac-*

ceperis alicui cappam, Zuram, plem que aliquem vestem, etc.

ZVRGIARE, mulorum clamor. V3 Baulara.

ZVRA, vel ZVRVS. Oger. P. nis Annal. Genouesi. ad an. 120. apud Murator. tom. 6. col. 35. *Navis quae vocabatur Regina, a vis quae vocabatur Ducis fons casu ipso die naufragium passae erant . . . ultra balas CCL. p. naram et baldinellorum iuuenes et de Zarris piperis et lome, a que saccis bombacis maximam p. naram.*

ZWYNANCIA, angina, Gall. Eynancie. Buschius de Reformat. nast. apud Leibnit. tom. 2. Sc. Brunswic. *Tandem in quodam d. is infirmitatem, quam Zwynanciam vocamus, etc.*

ZYGOSTATES, Magistratus per gulas ciuitates a Iuliano contritus qui exortas de solidis controu. dirimeret, in Cod. Theod. leg. de ponderat. Closs. Gr. Lat. Zygostats, *Libripendens, pendens.* Alius ejusdem nominis exiter Alexandriae, qui admittendo frum Alexandriam conuecto praeter, a quo in leg. 1. de frum Alex. V. Gothofredum. ZYGOSTASIA, *Zygostatae munus, ibidem.*

711 61

AUG 14 1935

